T 6 8

J. DUNS

Comp. Scoti

Scotus (Io. Duns)

Questiones abbreviate
super 4 libros Senten
tiarum opt

37

I
00304

BIBLIOTECA
DE LA
UNIVERSIDAD DE SALAMANCA.
Sala Est. Tab. Núm.
2 - 15

~304

~302

2-13-15

I
00304

Num. Jo: Cap. 8. num. 37.

b18533371

Operis huius perceleberrimi: per fratrem Iohannem de colonia germanum sacrarum litterarum professorem eruditissimum: amplissimam subtilissimi doctoris Iohannis scoti: ut diuinitus inspiratam doctrinam: super quattuor libris sententiarum methaphisice: de anima: & q̃dlibetis eiusdē: pcōpendio se plena sententia continentis: per ordinem alphabeti egregie compilati: tabula feliciter incipit.

De .A.

p^a trū āgel⁹ hēat no^am nā lē distictā eēn^e diuine uide folio p̄ p totū. & hētur a scoto li⁹ z⁹ di.z.p.z.q.z

z^a Vtrū angelus nccio hēat ꝓprias & distinctas rōes ognoscendi q̃d ditates distincte cognitas. uide folio p̄ & z⁹. & p̄ōt a scoto li⁹ z⁹ di.z.p.z.q.z.

z^a Vtrū angel⁹ possit nāliter ognoscere entia corruptibilia & mālia. uide folio.z. & elicit a sco. li. z⁹ di.6. in q^one ad z^m ar^m z^e.q.

4 Vtrū angelus sit de se formaliter ncce eē. ītre fol. z⁹ & z⁹. & accipit a sco. li⁹ p̄ di.8.q.ult.

5 Vtruz duo angeli possint sil eē in eodē loco. uide fol. z⁹ & 4. & hēt a sco. li⁹ z⁹ di.z.p.z.q.z.

6 Vtrum angelus possit moueri de loco ad locū motu ōtinuo. uide fol. 4⁹. & hēt a sco. li⁹ z⁹ di.z. p.z.q.4.

7 Vtrū angelus possit moueri de uno extre⁹ ad aliud nō trāseūdo per me^m. uide fol. 4. & 5. & hēt a sco. li⁹ z⁹ di.z.p.z.q.ulti.

8 Vtrum oīs angeli mittant. uide fol. 5. & hētur a sco. li⁹ z⁹ di. io.q.unica.

9 Vtrū plures angeli possint eē sb eadē spē. uide fol. 5. & 6. & hēt a sco. li⁹ z. di.z.p.p^a.q. ulti.

io Vtrū aīa intellectiua sit īmortalis. uide fol. 6⁹. & elict a sco. li⁹ 4⁹. di.4z.q.z.ppōe.z.

ii^a Vtrū attributa diuina differant ex nā rei. uide fol. 6. 7⁹. & 8⁹. & elicit à scoto li⁹ p̄. di.8.q.4.

iz Vtrum angelus intelligat se per eēntiam suā. uide fol. 8⁹ & 9⁹. & hēt a sco. li⁹ z⁹ di.z.p.z.q.i.

iz Vtrū ples angeli possint eē in eadē spē. uide fol. 9. & io. & hēt a scoto li⁹ z⁹ di.z.p.i.q.ulti.

i4 Vtrū angeli boni in p̄ instāti sue creationis fuerint beati: & mali miseri. uide fol. io. & ii. & hēt a sco. li⁹ z⁹ di.5.q.z.

i5 Vtrū angelus & aīa differāt spē uide fol. ii. & iz. & habet a scoto li⁹ z⁹ di.i.q.6.

i6 Vtrū angelus possit ꝓficere accipiendo ognitōez a rebus. uide fol. iz. & iz. & habet a sco. li⁹ z⁹ di.z.p.z.q.4.

i7 Vtrū angelus possit loqui intellectualiter alteri angelo: uide folio. i4. & habetur a scoto li⁹ z⁹

di.9.q.2.

18 Vtrum in angelo actualr exīte nōē sit ponere aliqd mēsurans duratōnē existen᷑ eius realr differēs ab eo. uide fol'. 14. &. 15. & hētur a sco.li⁹ 2⁹ di.2.p.1.q.2.

19 Vtrū in angelo actualr᷑ existente sit formalr successio.uide folio 15.&.16.& habetur a scoto.lib⁹ 2⁹ di.2.p.1.q.1.

20 Vtruz ãgel⁹ sit in loco.uide fol': 16.& hētur a sco.li⁹ 2⁹ di.2.p. 2.questione.1.

21 Vtrū angelus possit moueri localiter.uide fol'.17.& hēt a sco.li⁹ 2⁹ di.2.p.2.q.6.

22 Vtrū aīa xp̄i hūerit perfectam gratiā possibilē dari creature.ut de fol'.17.& hētur a sco.li⁹.3⁹ di.13.questiōe.2.

23 Vtrū aīa patiatur ab igne corporeo effectiue.utde folio.17.& elicit a sco.li⁹.4.di.44.p.2.q.1.

24 Vtrū aīa intellectiua sit forma corporis uide fol'.18.& 17.& elicit a sco.li⁹ 4⁹ di.43.q.2.ppōe.1.

25 Vtrū ãgel⁹ possit assumere cor⁹ in q̄ exerceat opa uite.uide fol': 18.& hēt a sco.li.2.di.8.q.unica

26 Vtrū angelus supior possit illuīare inferiorē.uide fo⁹.17.& hētur a sco.li⁹ 2⁹ di.3.q.1.

27 Vtrū act⁹ intelligēdi & appetē di sit eēntialr absoluti.uide fol'. 19.& hētur a sco.in q̄dlz.9.13.

28 Vtrū actus intelligēdi pfcē diuidat in actū abstractiuū & intuitiuū.uide fol'.9.&.20.& trahit a sco.in q̄dlz.9.6.

29 Vtrū actōes sint circa singularia uide fol'.20. & habet a sco. in meca li⁹.1.q.6.

30 Vtrū aliquis act⁹ possit eē indifferēs,uide fol'. 20. & trahitur a sco.li⁹ 2⁹di.40.q.unica.

31 Vtrū act⁹ quilibz sit bonus ex fine.uide fol'.20:& 21. & hētur a sco.li⁹2:di.40:q.unica.

32 Vtrū ãgel⁹ moueat celū effectiue utde.fol'.21:& trahit a sco:i metha⁹ca.li.12:q.2.

33 Vtrum accidēs sit forma simplex sinō ꝯposita ex ptib⁹ eēntialib⁹ uide fol'.21. &:22. & habetur a sco.in methaphisica.li:8.q.5.

34 Vtrū accidētia pla solo numero dīta possint eē in eodē sūo.uide fol'.22.& habetur a sco.in meca li⁹.5.questione.7.

35 Vtrū angelus custodiēs possit effectiue aliqd causare in itellectu hominis custoditi.uide fol.22.& 23.& hētur a sco. li⁹ 2⁹.di.11. questione unica.

36 Vtrum angelus mal⁹ nccio uelit male.uide fol'.23.&.24.& hēt a sco.li.2.di.7.q.unica.

37 Vtruz accidēs possit eē sūm accidēs.uide fol'. 24. & trahit a sco.li.4.di.12.q.1.articlo.2.

38 Vtrum angelus potuerit appetere dei equalitatē.uide fol'.24.& 24.& hētur a sco.li.2.di.6.q.1.

39 Vtrū angelus prius meruerit beatitudinē q̄p eam acceperit.uide fol'.25. & hētur a sco.li.2.di.5.questione.1.

40 Vtrum aīa ade fuerit creata in corpore.uide fol': 25. &.26. & hētur a sco.li.2. di.17.q. unica.

41 Vtrū aīa intellectīa sit forma substantialis corpis.uide fol'.26. & trahitur a sco.li.4°.di.43.q.2. propositione.1.

42 Vtrum aīa multiplicet multiplicatōe corporū.uide fol'.26. & 27.& trahit a sco.li.4.di. 43. q.2.propositione.1.

43 Vtrū aīa sepata possit recordari p̄teritorū que nouit ɔ̃iūcta.uide fol'.27.& habetur a sco.li.4.di. 45.questione.3.

44 Vtrū aīa intellectiua sit extensa. uide fol'.27.&:28.& trahitur a sco.li.4.di.43.q.2.ppōe.1.

45 Vtrū aīa sue pfectōi nāli relicta possit ognoscere trinitatē pſonarū in diuinis.uide fol'. 28.& habet a scoto in quodlibet.q. 14.

46 Vtrū act⁹ dilectōis nālis & act⁹ dilectōis meritorie sint eiusdem spēi.uide fol.28.&.29.& hēt a sco.in quodlibet.q.17.

47 Vtrum act⁹ exterior uolūtatis addat aliqd bonitati uel malicie ad actū interiorē.uide fol.29.& 30.& hēt a sco.in quodli.q. 18.

48 Vtrūrs generet ex expiēcis.

49 Vtrū accidētia solo numero differētia possint eē in eodē sūo. uide fol'.31.& habet a sco.in methaphisicá.li.5.q.7.

50 Vtrum accidentia in eucharistia possint habere oēz actōez quam poterāt habere in sūo.uide fol. 31. &.32.& hētur a sco. li. 4. di.12.q.2.articulo ultimo.

51 Vtruz accidēa in eucharistia p aliquā transmutatōez corrūpāt. uide fol.32.& habet a sco.l.4. di.12.q.3.articulo.2.

52 Vtrū actio & passio sint motus. uide fol.32.&.33. & trahitur a sco.li.4.di.13.q.1.

53 Vtrū aīa sit ꝑprie diffinibilis.uide fol.33.& trahit a sco.li.4. di.1.q.prima.

54 Vtrū aīa xp̄i poterit primo & i mediate pfici pfectissima unīōe uerbi possibilis creature.uide folio.34.& habetur a sco.li. 3.di. 14.questione.1.

55 Vtrū aīa xp̄i uideat oīa i ūbo q̄ uidz uerbū.uide fol'.34. &.35. & hētur a sco.li.3:di.14.q.2.

56 Vtrū aīa christi nouerit oīa in genere ꝑprio.uide fol.35. &.36. & hēt a sco.li.3.di.14.q.3.

57 Vtruz in aīa christi 6ⁱⁿ portoem superiorē fuerit uerus dolor. uide fol.36.37.&.38.& habetur a sco.li.3.di.15.q.unica.

58 Vtrū accidēs possit esse sine sbo uide fol.38.&.39. & habetur a sco.li.4.di.12.q.1.

59 Vtrū actio sit respect9 aduenies agenti.uide fol.39.& habetur a sco. li.4.di.12.question.1.

60 Vtrū accidēs a sbo sepatū habeat actōem.uide fol.39.&.40.& hē tur a sco.li.4.di.12.q.2. articu lo unico.

61 Vtrum accidēs omne in euchari stia sit sine sbo.uide fol.40.41. &.42.& habetur a sco.li.4.di. 12.articulo primo.q.1.

62 Vtrū aīa sepata intelligat illa q̄ erant sibi habitualter nota ante sepatōez a corpore.uide fol.42. &.43.& habetur a sco.li.4.di. 45.q.1.

63 Vtrū aīa sepata possit acquirere cognitōez alicui9 ignoti pri9. ui de fol.43. & habetur a sco. li. 4.di.45.q.2.

64 Vtrum adulteriū cū aliqua uiuē te uiro impediat mrimonium post morte illius uiri.uide fol.43.& 44.& habetur a sco.li.4.di.35. questione unica.

65 Vtrū affinitas impediat matrimo niū.uide fol. 44. & hēt a sco. li.4.di.41.q.unica.

De.B.

66 trū beatitudo p se cōsi stat in opatōe. uide fol. 44.&.45.& habetur a sco.li.4.di.49.q.1.

67 Vtrū beatitudo imediati9 pficiat eēntiam q̄ potētiā.uide fol.46. &.47.& habetur a sco.li.4. di. 49.questione.2.

68 Vtrū beatitudo consistat in actu fruitōis.uide fol.47.& habetur a sco.li.4.di.49.q.3.

69 Vtrū bti uideāt penās dānatoz. uide fol.47.&.48.& hēt a sco. li.4.di.50.q.2.

70 Vtrum beatitudo omniū corpoz sit equalis.uide fol.48.& hētur a sco.li.4.di.50.q.4.

71 Vtrū btitudo omniū beatorū sit equalis.uide fol.48.&.49.& hē tur a sco.li.4.di.50.q.3.

72 Vtrū beatitudo possit haberi a nob ex puris nālib9. q̄re fol.49. 50.&.51.& habetur a sco. li. 4. di.49.q.ii.

73 Vtrū btitudo de neccitate & sum me appetat a nobis.uide fol. 51. &.52.& hēt a sco.li. 4. di. 49. questione.9.

74 Vtrū btitudo sit rō appetēdi oē qđ appetit.uide fol.52. & hēt a sco.li.4.di.49.q.10.

75 Vtrū beatitudo possit haberi in uita ista.uide fol.52.&.53.& hē tur a sco.li.4.di.49.q.12.

76 Vtrū beatitudo principali9 cō sistat in actu uolūtatis q̄ intelle ctus.uide fol.53.&.54. & habe tur a sco.li.4.di.49.q.4.

77 Vtrū baptismus. bene diffiniat a magistro dicendo q̄ est ablūio corporis exterior facta sub for ma uerborū p̄scripta. uide fol. 54.& hēt a sco.li.4. di.3.q.1.

78 Vtrū baptismus euacuauerit cir cūcisionē.uide fol.54.&.55. & habet a sco.li.4.di.3.q.4.

79 Vtrū baptism9 imprimat caracte rē.uide fol.55.&.56.& habet a sco.li.4.di.6.q.ult.articulo.1.

80 Vtrum baptizatus baptismo lo.reneatur baptizari baptismo xp̄i.uide fol.56.& habet a sco. li.4.di.2.q.ultima.

81 Vtrum baptism9 fiat in sola aq̄ nāli pura ita q̄ sola p̄a sit cōue nies mā baptismi.lege fol.56.& 57.& hēt a sco.li.4.di.3.q.3.

82 Vtrū beati cognoscāt orōes quas eis offerim9.uide fol.57.& hēt a sco.li.4.di.45.q.4.

83 Vtrū bigamia fuerit aliqñ licita uide fol.57.&.58.& habetur a sco.li.4.di.33.q.1.

84 Vtrū bonū sit cā mali. uide fol. 58.&.59.& trahit a sco.li. 4. di.36.q.1.

De.C.

84 trum corpus christi sit possibile sub spēb9 pa nis reall9 dtineri. uide fol.59.60.&.61.& habet a sco. li.4.di.4.q.1.

86 Vtrū corpus unum & idē nume ro possit eē localiter simul & se mel in diuersis locis.uide fol.61. 62.&.63.& habet a sco.li.4.di 10.q.1.articulo.2.

87 Vtrū caritas inclinet ad diligēdū deū sup oīa.uide fol.63. &.64. & hēt a sco.li.3.di.27.q.unica.

88 Vtrū caritas remaneat in patria ita q̄ nō euacuet.uide fol.64.& 65.& habetur a sco.li.3.di. 31. questione.unica.

89 Vtrum creatura possit aliquid creare.uide fol.65 66. &.67.& hēt a sco.li.4.di.unica.plogi.

90 Vtruz circūcisio cōferat grām. uide fol.67.68. &.69. & habet in sco.li.4.di.1.q.5.

91 Vtrum corp9 xp̄i cōficiat sola actōe diuia.uide fol.69. &.70. & habet a sco.li.4.di.12.q.1.

92 Vtrū corp9 xp̄i fuisset putrefa ctuz si resurrectio nō fuisset ac celerata.uide fol.70. & habet a sco.li.3.di.21.q.unica.

93 Vtrū cālitas prima respectu ōm niū cābiliū de neccitate sit in tri bus pfonis.uide fol.70.&.71.& habet a sco.li.2.di.1.q.1.

94 Vtrū creatio angeli sit eadē āge lo.uide fol. 71.& habet ex sco. li.2.di.1.q.4.

95 Vtrū caracter sit forma absolu ta.uide fol.71.&.72.& habet ex sco.li.4.di.6.q.9.

96 Vtrū celū sit eēntia siplex. uide fol.72.&.73.& habetur ex sco. li.2.di.14.q.1.

97 Vtrū corp9 xp̄i possit sit eē lo cal9 i celo & in eucharistia.uide

fol.73.&74.& habetur a sco. li.4.di.10.q.1.articulo.2.

98 Vtrū corpori christi nāliter exīti & eidē sacramentaliter exīti necessario insint eedem ptes & proprietates.uide fol.74.75.&76. & hēt a sco.li.4.di.10.q.2.articulo primo.

99 Vtrum corpi christi sit in eucharistia possit inesse motꝰ corpalis. uide fol.76.&77.& hēt a sco. li.4.di.10.q.2.articulo.1.

100 Vtrū caritas necessario sit ponenda in nā beatificabili ad hoc ut a deo acceptet.uide fol.77.78.&79. & habet a sco.li.p̄.di.17.q.1.

101 Vtrū charitatē habēs per ipsam sit formaliter acceptꝰ deo tāq̄ dignꝰ uita eterna.uide folꝰ.79. &. 80. & trahit a sco.li.p̄.di.17.q.1.

102 Vtrū charitas augmēteť per appositionē in essentia charitatis preexistente.uide fol.80. &. 81. & habeť a sco.li.p̄.di.17.q.ultia.

103 Vtrū charitas possit augeri i infinitū.uide fol.81.&82.& trahitur a sco.li.p̄.di.17.q.ult.

104 Vtrū caracter sit forma absoluta.uide folꝰ. 82. & habeť a sco. li.4.di.6.q.9.

104 Vtrū claues ecclesie tm̄mō se extendant ad penā tpalē.uide fol. 82.&83.& habetur a sco.li.4. di.18.q.unica.

106 Vtrū claues regni celorū cōferātur omni sacerdoti in susceptione ordinis sacerdotii.uide fol. 83.84. .et 85.et hētur a sco.li. 4.di.19.q.unica.

107 Vtrū celum sit aiatum.uide folꝰ 84.& hēť a sco.li.2.di.14.q.1

108 Vtrum celum sit cōpositum ex mā et forā. uide folꝰ.85.&86. & hētur a sco.li.2.di.14.q.1.

109 Vtrum celuz aliquod sit mobile aliud a celo stellato.uide folio 86.et.87.et hētur a sco.li.2.di. 14.q.2.

110 Vtrum creatura sit per se intelligibilis a deo.uide fol.87.& 88. & hētur a sco.in metha.li.2.q.4

111 Vtrum creatura inꝑfectum est fūdamentuz relonis eterne ad deū ut cognoscentez habeat uerum eē cēntie.uide fol.88.& 89.& hētur a sco.li.p̄.di.36.q.unica.

112 Vtrū cognitio supernālis necessaria uiatori sit tradita sufficienter in sacra scriptura.uide fol. 89.&90. & hēť a sco.li.p̄.prologo.q.2.

113 Vtruz cōceptus aliquis prime intentionis positivꝰ possit eē cōmunis diuinis personis sola coīte rōnis.uide fol.90.& hētur a sco.li.p̄.di.33.q.unica.

114 Vtrum cōtraria possint esse in subiecto simꝑ.uide fol.90.& 91. & trahitur a sco.in metha.li.4. q.ultima.

115 Vtrum conscia sit in uoluntate uide fo.91.& habetur a sco.li.2. di.9.q.2.

116 Vtrum corpora celestia agant in intellectum & uoluntatem.uide folꝰ.91.& 92.& trahit a sco.li.2. di.14.q.ultima.

117 Vtrum corpus mobile inquantū mobile sit subiectum nālis phie uide folꝰ.92.& trahitur a sco.in metha.li.p̄.q.8.

118 Vtrum contraditoria habeant medium.uide folꝰ.92.&93.& habetur a sco.i metha.li.4.q.ultiz.

DE.D.

119. Vtrum cum hoc qꝫ deus habeat scientiā inffabilem de futuris contingentibus saluet contingētia in rebus.uide folꝰ.93.& 64. & hē a sco.li.p̄.di.39.q.3.

120 Vtrum deus genuerit alium deū uide.folꝰ.94.& 95.& trahitur a reportati li.di.4.

121 Vtrum deus habeat infinitas ideas.uide.foꝰ.94.& 96.et trahitur a sco.li.1.di.39.q.pa.

122 Vtrz deus possit facer corpus i loco sine ubi.uide folꝰ.96.et.97. et hētur a sco.in quodlibet.q.iia

123 Vtrum deus immediate possit agere omnem effectum.uide folꝰ. 97.& 98.& trahit a sco.i quodlibet.q.7.

124 Vtrum deum esse omnipotentē possit rōne necessaria demōstrari.uide.foꝰ.98.&99.& hēť a sco. in quodlz.q.7.

125 Vtrum damnificans aliū i bono fame teneať ad restitutionem. uide.folꝰ.99. & hēť a sco. li.4. di.15.q.4.

126 Vtrum damnificans aliuz in bonis pe aīe uel corporis teneatur ad restitutionem .uide folꝰ.99.& 100. & habeť a sco.li.4.di.15. q.3.

127 Vtrum damnati appetant non eē pp fugam miserie; uide folꝰ.100. & habeť a sco.li.4.di.50.q.2.

128 Vtrum dictio exclusiua addita alicui termino excludat omne aliud ab eo.uide folꝰ.110.& .101.& trahitur a sco.li.2.di.6.q.2.

129 Vtrum donū dicat proprietatez psonalem spūs sci.uide folꝰ.101. & hēť a sco.li.p̄.di.18.

130 Vtrum dria diuisiua generis inferioris icludat formaliter differētiā suptorē.uide folꝰ.101.&102. & hētur a sco.in methafi.li.7. q.15.

131 Vtrum diuisibilitas sit propria ratio q̄titatis ut q̄titas est genus gnālissimuz.uide folꝰ.102.& 103.& hī a sco.i metha.li.5.q.9.

132 Vtruz deus sub rōne deitatis sit sēm theoc.uide folꝰ.103.104.& 105.et hēť a sco.li.p̄.q.2.plogi.

133 Vtrum deus uel aliquid dcñi de deo foraliter sit i genere.uide folꝰ. 104.et 106.et habetur a sco.li.1. di.8.q.3.

134 Vtruz deum esse omnipotentez possit probari ratione naturali

ui de fol.io6.& hētur a sco.li.i. di.4.z.q.unica.

135 Verum sit tantum unus deus ui de fol.io6.&.io7.& hēt a sco. li.p̄.di.z.p.i.q.ultima.

136 Vtrum deus sit naturaliter cog̃ scibilis ab intellectu uiatoris.ui de fol.io7.io8.&.io9.& habe tur a sco.li.1.di.3ª.q.1ª.

137 Vtrum deus sit summe simplex uide fol.io9.&.iio.&hēt a sco. li.i.di.8.q.p².

138 Vtrum deus pr̄ genuerit deum filium uoluntate.uide fol.iio.& iii.& hēt a sco.li.p̄.di.6.questi one unica.

139 Vtrum deus sit nominabilis a ui atore aliquo noīe sig̃ficāte suā essentiam.uide fol.iii.&.iiz.& hētur a sco.li.i° di.zz.q.unica.

140 Vtrum deus solus sit īmutabilis uide fol.iiz.&.iiz.& habetur a sco.li.i.di.8.q.ultima.

141 Vtruz deus possit aliquid crea re uide fol.iiz.&.ii4.& habet a sco.li.i° di.1ª.q.zª.

142 Vtrum deus sit primum cogni tum a nobis naturaliter pro statu isto.uide fol.ii4.&.ii5.et hētur ex sco.li.1.di.3.q.z.

143 Vtrum deum esse sit per se no tuz.uide fol.ii5.& ii6.et habet ex sco.li.5̄.di 1ª.q.zª.

144 Vtrum deus possit quodcunq; possibile immediate producere.ui de fol.ii6.et.ii7.et trahit a sco. in quodlz.q.7.

145 Vtrum deus sit ubiq;. uide fol. ii7.et.ii8.et trahit a sco.li.p̄.di 37.q.unica.

146 Vtrum deus omnium aliorum a se distincte cognitos habeat di stinctas ideas.uide fol.ii8.et ii9. et trahit a sco.li.i. di.38.q.zª

147 Vtrum deus habeat determina tā noticiā oiuz q̄tuz ad omnes oditiões exītie.uide fol.ii9.& izo.et.izi. et hēt a sco.li.i.di. 38.q.z.

148 Vtrz deus habeat rationē totali tatj uel maioritatis.uide fol.izi et.izz.et.trahit a sco.li.i.di.19 q.iª.

149 Vtrum deus possit facere uolū tatē creature rōalis impeccabilē p naturam.uide fol.izz.et izz4 et hēt a sco.li.zº.di.zz.q.unica

150 Vtrz deꝰ agat ad extrā de necel sitate natē.uide fol.izz.et iz4. et trahit a sco.li.iº.di.8.q.ultia

DE.E.

151 Trū ens aliq̄d sit sim plr primum.uide fol. iz4. et iz5. et trahit

152 a sco.li.iº.di.z.p.i.q.i.

Vtrum ens aliquod sit actu infi nitū.uide fol.iz5.et.iz6.et hēt

153 a sco.li.iº.di.z.pª.iª.q.iª.

Vtruz eētia diuina determinet sibi primam subsistentiam.uide foliis.iz7.& .iz8. & trahitur a.sco.li.p̄.di.z8.q.3.

154 Vtrum essentia diuina generet uel generet.uide fol.iz8.& hēt a sco.li.i.di.5.q.i.

155 Vtrum eētia diuina sub ppria ratione eītie sit primum sbm intellectus diuni. uide fol.iz8. &.iz9. & trahit a sco.i q̄dlibz q.i4.

156 Vtrum ens predicet in qd de oi bus per se intelligibilib⁹. uide fol.iz9.izo.&.izi.& trahitur a co.li.p̄.di.3.q.3

157 Vtrum elementa remaneant in mixto sm sbam.uide fol. izi.& izz.& habet ex sco.li.z.di.15. q.iª

158 Vtrum entia simpliciter prima possint esse plura alteriꝰ ratiōis uide fol.izz.&.izz.& trahit a scoto li.5̄.di.z.p.iª.q.iª.

159 Vtrum equalitas diuinaruz plo narz precise attendat penes ma gnitudinem & poten iā & eēn tatem.uide fol.izz.& trahitur a sco.in quodlz.q.z.

160 Vtrum essentia diuina sit in tri bus psonis.uide fol.izz.&.iz4. & trahitur a sco.li.p̄.di.z.p.iª q.iª.

161 Vtrū ens in q̄tum ens sit primū sbm i metha.uide folijs.iz4.et iz5.& trahitur a sco.li.p̄.q.3. prologi.

162 Vtrum expertus non habens ar tem certius operet q̄ artifex. uide fol.iz5. & habet a sco.in metha.li.p̄.q.5.

163 Vtrū ens sit univocū deo & cre ature.sbe et accīi.uide fol.iz5 iz6.iz7.&.iz8.& trahit a sco. li.iº di.3.q.3.

164 Vtrū esse realiter dīat ab eēnt uide fol.iz8.& trahit a sco.li. 3.d.6.q.iª.

165 Vtrum enū sit unum cum eut norum.uide fol iz8. &.iz9. & habet a sco.li.z.di.zª q.3.

166 Vtrū ens inq̄tum ens sit primū sbm metha.uide fol.iz9.&.i40 & habet a sco. in metha.q.uni ca prologi

DEF.

167 Trū finis ultimus sit per se obiectū fruitiōis.uide fol.i40.&.i4i.& habet a sco.li.p̄.diª q.iª.

168 Vtrum fine apprehenso p intel lectū de necessitate uolūtas fru atur eo.uide fol.i4i.&.i4z.& habet a sco.li.p̄.diª.q.4.

169 Vtrum filiꝰ dei possit generare uide fol.i4z.&.i4z.& trahit a sco. in quodlz.d.z.

170 Vtrū filiꝰ generet de sba pris uide fol.i4z.i44 .i45.&.i46 & habet a sco.li.p̄ di 5.q.z.

171 Vtrū fora accītal suscipiat ma gis et minꝰ.uide fol.i45.&.i47 & habet a sco.i metª.li.8.q.6.

172 Vtrum forma sbstātialis unia tē prime īmeꝛ.uide fol. i47. et trahitur a sco.li.3.di.z.q.z.

173 Vtrum forma ſbalis ſit immediatū principiū actōis. uide fol.i47. & trahit a ſco.li.4.di. iz.q.z; arti° unico.

174 Vtrum forma arcñtalis ſit ſimplex.uide fol.i47.i48.&.i49. & habeť a ſco. i metha.li.8.q.5

175 Vtrum fides infuſa ſit nobis neceſſaria reſpectu credibiliuz revelatorū.uide fol.i49.&.i50.et habeť a ſco.li.z.di.zz.q.unica.

176 Vtrum. fides & ſcia de eodem ſtent ſimul.uide fol.i50.i5i i5z &.i57.et habeť a ſco.li.z.di. z4.q.unica.

177 Vtrum fides de credibilib9 revelati fuerit neceſſaria ante adūtum xp̄i.uide fol.i57.&.i54.& habeť a ſco.li.z.di.z5.q.i°.

178 Vtruz fides habeat unitatem ex obo.uide.fol.i54.&.i55.& habeť a ſco.li.z.di.z5.q.z°.

179 Vtruz forma uel aliqd ei9 p̄fuerit i mā ante forme generatiōez uide fol.i55.i56.i57.&.i58.& trahit a ſco.li.z.di.iz.q.z.

180 Vtrum forma baptiſmi ſit hec ego te baptizo i nomine patris & filli & ſpūs ſancti.uide fol. i58.&.i59.& habeť a ſco.li.4. di.3.q.z.

181 Vtrum forma conſecrationis ſit illa q̄ ponit i canone miſſe.uide fol.i60.& habeť a ſco.li.4.di. 3.q.3.

182 Vtrū forma ſit prior mā & cō poſito.& magis ens utroq;.uide fol.i60.&.i6i & habetur a ſco. li.4.di.8.q.z.

183 Vtrum frui ſit actus elicitus uoluntate uel paſſio recepta in uoluntate.lege fol.i6i.&.i6z.& habeť a ſco libro.p̄.di.p̄.q.3.

DE.G.

184 Truz gra ſit in eēntia aie. uide foliis.i6z. & i63.& habeť a ſco.li. z.di.z5.q.unica:

185 Vtruz gratia ſit vtus.uide fol: i6z.et habeť a ſco.li.z.di.z6.q. unica.

186 Vtruz genus & differētia dicāt diuerſas realitates.uide foliis i6z.i64.et i65.et trahī a ſco.li. p̄.di.8.q.3

187 Vtrum generatio ſit ſoli9 ꝺpoſiti.uide fol.i65.& habeť a ſco. in metha.li.7.q.9.

188 Vtrū generatio actiua & pāteritas ſit eadem proprietas.uide fol.i65.i66.&.i67 et trahitur a ſco.in quodlz.q.4.

189 Vtruz generatio in diuis ſit eq̄ noca.uide fol.i67.&.i68. & habeť a ſco.li.i.di.5.q.z.

190 Vtruz graue moueat ſeip̄m.uide fol.i68.&.i69. & trahit a ſco.li z.di.z°.p.z°.q 6.

191 Vtrum generatio filii ſit eterna. uide fol.i69.&.i70.& ponit a ſco.li.i°.di.9.q.unica

192 Vtrum genus dicat totū ex ſpēi uide fol.i70.& hēť a ſco.in metha.li° 7.q.14.

193 Vtrū generatio fiat per actionē elemētorū corrumpentiuz ſe mutuo.uide fol.i70.&.i7i.& trahit a ſco.li° z°.di..i5.q.prima.

194 Vtrū gen9 habeat ꝑpriā unitatē ab unitate ſp̄i.uide fol. i7i. & trahit a ſco. metha. li.7.q.i4.

195 Vtrū gen9 & differē[a] faciāt realē cōpoſitionē. uide. fol.i7i. & i7z. & trahit a ſco.in metha[ca] libro.8.q.5.

196 Vtrū gratia & charitas ſint idē. q̄re fol.i7z. & trahit a ſco.li° z°.di.z6.q.unica.

197 Vtrum gratia ſit aliquid reale poſitiuū abſolutū.lege fol.i7z. & habeť a ſco.li° p°.di.i4.q.pri[a].

198 Vtrū grā ſit princi[m] actiuū actꝰ meritorii.uide.fol.i7z.&.i73: & hēť a ſco. li° p̄.di.i7.q.pri[a].

199 Vtrū gratie infuſio & culpe remiſſio ſit una mutatio realis.uide fol.i73. &.i74.& habeť a ſco: li° 4.di.6.q.z.

200 Vtrū generatio & corruptio ſit mutatio ſucceſſiua.uide fol.i74. &.i75.& habeť a ſco. in me[ca]. li°.xi.q.prima.

201 Vtrū genus p̄dicet ꝑ ſe de ſpēcia lege fol.i75.& hēť a ſco.i me[ca]. lio.3°.q.z.

DE.H.

202 Trū homo licite poſſit uelle oppoſitū eius qđ ſcit deuz uelle. uide folio.i74.& trahitur a ſcoto libro primo.di. 48.q. unica.

203 Vtrum homo damnat9 ſm rectā rationē poſſit appetere non eſſe ut miſeriā fugiat.lege.fol. i75. i76.&.i77. & habetur a ſco.li° 4.di.5.q.prima.

204 Vtrum homo ſit cōpoſitus ex pluribus formis ſubſtātialib9.uide fol.i77.i78.&.i79.& trahit a ſco.li° 4°.di.xi.arti° primo.

205 Vtrum homines in ſtatu innocē[e] generati fuiſſent ſtatim confirmati in gratia.uide fol.i79.& habetur a ſco.libro z°.di.i4.q.z.

206 Vtrū hoies illi fuiſſēt generati q nūc ſūt electi.uide fo.i79.&.i80 & hēť a ſcoto li.z°. di.z.q.pria

207 Vtrū hōi ꝑ ſtatu iſto ſit neceſſaria aliqua doctrina ſupnaturalis uide.fol.i80.i8i.i8z. &.i83. & habetur a ſco.li° primo.q. pri[a] prologi

208 Vtrum humanū gen9 neceſſe fuerit reparari per paſſionē xp̄i.uide fol.i83.&.i84.& pōitur a ſco: libro 3°.di.i9.q.unica

209 Vtrum habitu uno diligatur deus & proximus.uide fol.i84. &.i85. & pōitur a ſco.libro 3°.di.z8. q.unica.

210 Vtrū habitus me9 hēat deuz ꝑ primo ſubiecto. uide fol.i85.& trahit a ſcoto in methaphica.q. unica prologi.

211 Vtrum habitus ſit cauſa actiua actꝰ. uide foꝝ. 184. 186 & 187. & habeť a ſco. liº prio. di. 17. q. 2.

212 Vtrum habitꝰ charitatꝫ poſſit diminui. uide foꝝ. 187 & 188. et habetur a ſco. liº priº. di. 17. q. 2.

213 Vtrum homo exiſtens i peccato mortali peccet mortaliꝫ peipiẽdo ſacramentũ. uide foꝝ. 188. & hẽť a ſco. liº 4º. di. 9. q. unica.

DE. I.

214 Tre itellcũs ſit nobilioꝝ uolũtate. lege foꝝ. 189. 190. &. 9. & trahiť a ſco. liº 4. di. 49. q. 4

215 Vtrũ itellcũs ſit in deo ex nã rei ſm ſuã foꝛalẽ rõez. ire foꝝ. 191. & 192. & trahiť a ſco. i q̃dlibz. q. 1.

216 Vtrum itellectꝰ ſit actiuꝰ reſpectu intellectionis. lege foꝝ. 192. 193. &. 194. & habeť ex ſco. libº primo. di. 3. q. 6.

217 Vtrum intellectus creatus poſſit naturaliter uideri corꝑ xp̃i exiſs in ſacramento. lege foliis. 194. & 195. et habetur a ſco. liº 4º. di. x. q. 8.

218 Vtrum intellectꝰ uiatoris poſſit ſcire omnes ueritates ꝑ ſe ſcibiles de deo. lege foꝝ. 195. & 196. & trahiť a ſco in quodlibz. q. 12.

219 Vtrum itellectualitas ſit ꝑ ſe de q̃ditatiua ratione eſſentiꝫ: dine uide foꝝ. 196. & trahiť. a ſcoto in ꝙdlibet. q. prima.

220 Vtrum ingenitũ ſit ꝓprietas pa

tris. uide foꝝ. 196. 197. &. 198. & hẽtur a ſco. liº primo. di. 28. q. prima. &. 4.

221 Vtrum infinitum poſſit a nobis cognoſci. uide foꝝ. 198. & 199. & habeť a ſco. ſme ha. liº 2º. q. 4.

222 Vtrum in imobilibꝰ ſit cauſa efficiens & finalis. uide foꝝ. 199. & habeť a ſco. in metha. libro 2º. q. prima.

223 Vtrum individuatio fiat per aliquã entitatẽ poſitiuã determinantem naturã ad ſingularitatẽ. uide foꝝ. 199. 200. 201. &. 202. & hẽť a ſco. libro 2º. di. 3. q. 6.

224 Vtrum imago trinitatꝫ ſit in mẽte noſtra. uide foꝝ. 202. & 203. & habetur a ſco. liº primo. di. 3. q. 9.

225 Vtrum idea ſit in deo ſupponẽdo q̃ idea ſit rõ per quã cognoſcit uel producit creatura. uide foꝝ. 203. et trahiť a ſco. liº priº. di. 35. q. unica.

226 Vtrum idee ſint in deo rationes cognoſcẽdi omne aliud a deo. lege foꝝ. 203. & 204. et trahiť a ſco. liº primo. di. 35. q. unica.

227 Vtrum inherẽtia ſit de eſſentia accidẽtis. uide foꝝ. 204. & 205. & habeť a ſco. in metha. libro 7. q. 1.

228 Vtrũ ignis infernalis cruciet malignos ſpũs. uide foꝝ. 206. & põitur a ſco. liº 4º. di. 44. q. 2.

229 Vtrum ignis infernalis cruciet homines dãnatos. uide fol. 207. & põit a ſco. liº 4º. di. 44. q. 3.

DE. L.

230 Trũ lucifer peccauerit per ſuperbiã formaliter. uide fol. 207. & 208. et habetur a ſco. liº 2º di. 6. q. 2.

231 Vtrũ libꝛtas & neccitas reſpectu eiuſdẽ ꝓductiõis ſe cõpatiantur uide fol. 208. et. 209. & trahiť a ſco. in quodlibet. q. 12.

232 Vtrum liberũ arbitrium ſine gra poſſit cauere omne peccm̃ mortale. uide fol. 209. et. 210. & habeť a ſco. liº 2º di. 28. q. unica.

233 Vtrũ lumẽ ſit ꝓpria ſpẽs lucis uide fol. 210. et. 211. et hẽť a ſco. libro 2º di. 13. q. unica

234 Vtrum libꝛtas uolũtatis & neceſſitas nãlis poſſint ſe cõpati in eodẽ reſpectu eiuſdẽ actus & obi ſuide fol. 211. et. 212. et habetur a coto. in quodlibet. q. 16.

235 Vtrũ latria debeat xp̃o ſolũ ſm nã3 diuinã. uide fol. 212 et. 213. et habeť a ſco. liº 3º di. 9. q. unica

236 Vtrũ lex noua ſit grauior lege ueteri. uide fol. 213. & 214. & habetur a ſco. liº 3. di. 4ª. q. unica.

DE. M.

237 Trũ meritũ uel demeritum ſit cauſa predeſtinationis uel reꝓbatiõis. uide fol. 214. 215. & 216. & habetur a ſco. liº p̃. di. 41. q. unica

238 Vtrũ mũdus fuerit ꝓductus ab eterno. uide fol. 216. & 217. & trahiť a ſco. liº p̃. di. 1. q. 3.

239 Vtrũ mã ſit realr diſtincta a foꝛma. uide foꝝ. 217. 218. &. 219. & hẽť a ſco. liº 2º di. 12. q. priª

240 Vtrũ mã ꝑ aliquã potẽtiã poſſit eſſe ſine foꝛa. uide fol. 219. & 220 et hẽť a ſco. liº 2º di. 12. q. 2.

241 Vtrũ memoria hẽat ſpẽm itelligibilẽ priorẽ naturaliꝫ actu itelligendi. uide fol. 221. &. 222. & habeť a ſco. liº p̃. di. 3. q. 6.

242 Vtrũ memoria intellectiua ſit cõſertiua ſpẽi uniꝰ obi ceſſãte actu intellgendi. uide fol. 222. 223. & 224. & trahitur a ſco. libro pº di. 3. q. 6.

243 Vtrũ mrioª ꝑ cognitiõez carnaliẽ poſſit ipediri. uide fol. 224. et hẽť a ſco. liº 4º. di. 40. q. unicaª

244 Vtrũ mrioª impediať ꝑ ſacerdotiũ. uide foꝝ. 224. & habetur a ſco. liº 4º. di. 37. q. unicaª

245 Vtrũ mroiª ꝑ puerilẽ etatẽ ualeat impediri. accipe fol. 224. & habeť a ſco. liº 4º di. 37. q. 2ª

246 Vtrũ mrioª impediri poſſit ꝑ futurũ. accipe fol. 225. & habeť a ſco. liº 4º di. 36 q. priª.

247 Vtrum maria uirgo fuerit uera maꝛ dei & hõis. uide fol. 226. & hẽť a ſco. liº 3º. di. 4. q. unica

248 Vtrum mã ſit ꝑs quidditatiꝫ reiãlis uide fol. 226. &. 227. & trahiť a ſco. liº 3º di. 22. q. unica.

249 Vtrū mrīmoniū fuerit immedia te a deo īſtitutū. accipe fol. 227. 228. &. 229. & habeť a ſco. liº 4º. di. 26. q. unica.

250 Vtrū mrioⁿ bñ diſſiniať a mrō dicēdo mrioⁿ eſt uirī mulieris q cōunctio maritalis inť legittas pſōas uitā indiſſolubilē retinētes uide fol. 229. & habetur a ſco. liº 4º di. 27. q. prima.

251 Vtrum mrioⁿ efficiat conſenſus exp̄ſus uerbis. uide fol. 229. & habetur a ſco. liº 4º d. 27 q. 2.

252 Vtrū mrioⁿ cauſeť p poſſeſū exp̄ſ ſum uerb de p̄ſti. uide fol. 229. & habetur a ſcoto libro 4º di. 28. q. unica.

253 Vtrū mrioⁿ poſſit cōtrahi p cō ſēſū tantum. accipe fol. 229 & 230. & habetur a ſcoto libro 4º di. 29. q. unica.

254 Vtrū mrioⁿ requrat cōſenſum ſe quētem apēhenſiōez nō erroneā uide fol. 230. & 231. & habeť a ſco. hº 4º. di. 30. q. i.

255 Vtrū mrioⁿ ſit mariā & ioſeph fuerit uerū. uide fol. 231. & habeť a ſco. liº 4º. di. 31. q. 2.

256 Vtrū mrioⁿ hēat illa tria bōa. ſ. fidem. plem. & ſacmētum. uide fol. 232. & hēť a ſco. liº 4º di. 31. q. unica.

257 Vtrū in mrīº ſit ſimpʳ nccariū reddere debitū petēti. uide fol. 232. & 233. & habeť a ſco. liº 4º di. 32. q. unica.

258 Vtrum mrioⁿ poſſit impediri p impotētiā ad actū carnalē. uide fol. 233. & habetur a ſcoto libro 4º di. 34. q. unica.

259 Vtrū mrioⁿ impediať p uotum cōtinētie. uide fol. 233. & 234. hēť a ſco. liº 4º di. 38. q. unica.

260 Vtrum mr xp̄i fuerit cōcepta in pctō originali. uide fol. 234. & 235. et hēť a ſco. liº 3º. di. 3. q. i.

261 Vtrū mater alqd cooperť ad goā tionē prol. uide fol. 235. et 236. & trahiť a ſcoto liº 3º. di. 4. q. unica.

262 Vtrū mā ſit ens. uide fol. 236. & habeť a ſco. i meᵗᵃ liº 7º. q. 6.

263 Vtrū mā ſit idē qđ ſua potentia que ē ſibi rō recipiendi formam ſbſtātialē uel. accidētalē ſi imme diate eā recipiat. uide fol. 236. & 237. & trahiť a ſco. liº 4. di. 43. q. 2.

264 Vtrū mēdaciū ſit pctū. uide fol. 237. et hēť a ſco. li. 3. di. 3. q. 8.

265 Vtrū motº ſit formalr ens. uide fol. 238. et trahitur a ſco. i meᵗᵃ liº 5. q. 10.

266 Vtrum motus ſit per ſe in gene re quātitatis. uide fol. 238. & trahitur a ſcoto in methaphiſi ca liº 5. q. 10.

267 Vtrum motº ſit realiter idem cū termino ad quem eſt motus. ui de fol. 238. & 239. & trahitur a ſco. in meᵗᵃ liº 5. q. 10.

DE .N.

268 Trum nā humana potuit uniri uerbo in unitate ſup poſiti. uide fol. 239. & 240. & habetur ex ſcoto liº 3º di. i. q. prima.

269 Vtrū natura hūana fuerit aſſūpta a uerbo priº & immediate. uide fol. 240. & 241. & habeť a ſco. liº 3º di. 2. q. 3.

270 Vtrū nā eadē numero poſſit aſſu mi a tribus pſonis diuinis. uide fol. 241. & 242. & habeť a ſco. liº 3º di. 1. q. 2.

271 Vtrū nā hūana uniri deo ipoſſa tice & nō frui ſcludat contradi ctionē. uide fol. 242. & 243. & habeť a ſco. liº 3. di. 2. q. i.

272 Vtrum natura diuina aſſūpſerit hūanā. uide fol. 243. & habeť a ſco. liº 3º di. 5. q. 1.

273 Vtrū nā intellectualis eodē ſoraliť ſit pſona & ſingularis. uide fol. 243. & 244. & trahiť a ſco. liº 3º di. i. q. i.

274 Vtrū natura hēat rōez prīcipii actiui in gāttone nāli. uide fol. 244. & trahiť a ſcoto liº priº di. 7. q. unica.

275 Vtrū nā poſſit aliqd cōrūptum idem numero reducere. uide fol. 244. & 245. & trahiť a ſco. liº 4. di. 43. q. 2.

276 Vtrū naſalis philoſophia ſit ſcia unā uide fol. 245. & 246. & trahiť a ſco. i meᵗᵃ liº 6. q. 2.

277 Vtrū neceſſaria habeant cauſā ſui eſſe. uide fol. 246. & hēť a ſco. in metha. liº 5. q. 4.

278 Vtrū negatio ſit foraľr diſtincta ab affirmatiōe ſibi oppoſita. ui de fol. 247. & trahiť a ſcoto. in meᵗᵃ liº 4. q 2.

279 Vtrū numerꝰ ſit i diuinis. accipe fol. 248. & 249. & habeť a ſco. liº p̄. di. 24. q. unica.

DE .O.

280 Trum obiectū itellcūs & uoluntati ſit idē. uide fol. 249. & 250. & trahitur a ſco. liº p̄. di. 3. q. 3.

281 Vtrū obm priⁿ intellcūs ſit q̄ddi tas rei ſenſibilis. uide fol. 250. & 251. & trahitur a ſcoto liº p̄. di. 3. q. 3.

282 Vtrū opatiōes intellcūs & uolun tatis ſint foŕe abſolute. uide fol. 251. 252. & 253. & habeť a ſco. in quodlibet. q. 22.

283 Vtrū opatio angeli mēſureť euo uide fol. 253. & 254. & habeť a ſco. liº 2º di. 2. p. priª. q. ultīa.

284 Vtrū obm priⁿ intellectꝰ nr̄i ſit ens inq̄tū ens. uide fol. 254. & 255 & trahiť a ſcoto libro priº di. 3. q. 3.

285 Vtrū ordines ſint in eccl̄ia ſeptē uide fol. 255. & 256. & habeť a ſco. liº 4º di. 24. q. unica.

DE .P.

286 Trū pſone diuine ſſe ſint in eſſe pſōali p relationes originales. uide fol. 256.

z47.&z48.& habeť a ſco libro p̄.di.z6.q.unica.

z87 Vtrum ꝑſone diuine ſint equales ſm magnitudiē.uide fol.z48.& z49.& habeť a ſco. li° p̄.di.19. q.prima.

z88 Vtrū principiū uniuoce dicatur de princi° eēnal'r notionalit & ꝑſonal'r dcō.uide fol.z59.&.z60. & hēť a ſco.li° i.di.z9.q.unica.

z89 Vtrū portio ſupior ſit potentia diſtincta a portione inferiori.ut de fol.z60.& habeť a ſco.li° z° di.z4.q.unica.

z90 Vtrū ꝓprietas in diuinis ſit eēa uide fol.z61.& trahitur a ſco.li. p̄.di.8.q.z.

z91 Vtrū ꝑſōe dine ſint tm̄ tres. uide fol.z62.& habeť a ſco.li° pri° di.z.p.z.q.z.

z9z Vtrū ꝓductiōes intrin^ce poſſit eē plures eiuſdē rōnis.uide fol.z6z. &.z63.& habetur a ſcoto in q̄d libet.q.z.

z93 Vtrū p̄ & filiꝰ ſint duo ſpiratores.uide fol.z63.& habeť a ſco. li° p̄.di.1z.q.i.

z94 Vtrum ꝓductio.ſ.l.ſit gnātio.uide.fol z63.&.z64. & habetur a ſco.li° p̄ di.1z.q.unica.

z95 Vtrū p̄ & filiꝰ ſpirent ſpm̄ ſcm̄ eino unifromit.uide fol.z64.et habeť a ſco.li° p̄.di.1z.q.z.

z96 Vtrū p̄ & filiꝰ ſpirēt.ſpm̄ ſāctū inꝫtū eino unū.uide fol.z65.& habeť a ſco.li° p̄.di.1z.q.4.

z97 Vtrum ꝓprietas i diuinis ſit eſſētia.uide fol.z66.&.z67.& trahitur ex ſco.liꝰ p̄.di.8.q.z.

z98 Vtrū potª generādi in p̄e ſit aliquid abſolutū. uide fol. z67. & z68.& habetur a ſcoto li° pri° di.7.q.unica.

z99 Vtrum ꝑſona ut ē cōis tribꝰ dicat p̄ciſe aliqd zª intentionis.uide fol.z69.& habetur a ſco. li° p̄. di.zz.q.unica.

300 Vtrū ꝓmiſſio diuia ſit aliꝗs actus uoluntati diuine.uide fol.z69.& z70. & habetur a ſcoto libro p̄. di.47.q.unica.

301 Vtrū ꝓpoſitio iſta ſit uera ſolus p̄ ēde⁹.accipe fol. z70.&.z71. et hēť a ſco.li° p̄.di.zi.q.unica.

302 Vtrū ꝓpoſitio iſta deꝰ eſt p̄ filꝰ & ſpiritus ſanctus ſit uera.uide fol. z71.&.z7z. & habeť a ſco. li° p̄.di.4.q.unica.

303 Vtrū potē aie ſint rēal'r diſtincte. uide fol.z7z.z7z.&.z74.& trahiť a ſco.li° z° di.i4.q.z.

304 Vtrum p̄ deſtiatꝰ poſſit dānari.uide fol.z74.&.z75. & habetur a ſco.li° p̄.di.4 o.q.unica.

305 Vtrum portio ſupior ſit portio diſtincta a portiōe inferiori.uide fol.z74.&.z76. & habeť a ſco. li° z° di.z4.q.unica.

306 Vtrū ꝑſōe ſint equales in potenª uide fol.z76.&.z77.& habeť a ſco.li° p̄.di.zo.q.unica.

307 Vtrum padiſꝰ ſit locus cōuenie habitatiōi hūane.uide fol. z77. et hēť a ſco.liꝰ z° di.17.q.unica

308 Vtrū pāis cōuertať i corpus xp̄i i ſacm̄to.uide fol.z77.& hēť a ſco.li° 4° di.xi.q.z.

309 Vtrū pāis i cōuerſiōe ānihileť.uide fol.z78.& habeť a ſco.li° 4. di.xi.q.4.

310 Vtrū ꝑſōa creata fuerit aſſūpta. uide fol.z78. & habeť a ſco.li° z°.di.4.q.z.

311 Vtrū ꝑſona una poſſit aſſumere plures nās.uide fol.z78.& hēť a ſco.li° z° di.i.q.z.

31z Vtrū ꝑſōe diuie diſtīgueret circū ſcripti relatiōb⁹.uide fol.z79. & habeť a ſco.in q̄dlibz.q.4.

313 Vtrū ꝑſōa diuia dicať ſm ſbam uł ſm relatiōez. uide fol. z80.& hēť a ſco.liꝰ z° di.z4.q.unica.

314 Vtrum pena canonica impediat ſuſceptiōez uł collatiōez ordis. uide fol.z80.z81.& z8z. & hēť a ſco.li° 4° di.z4.q.i.

315 Vtrum pāia ad deletionem pcti neccario reqſita ſit vt⁹.uide fol. z8z.& trahiť ex ſcoto libro 4° di.i4.q.z.

316 Vtrū pēitere poſſit retinens rem alienā niſi reſtituat.uide fol.z8z z8z.z84.&.z85.& hēť a ſco.li bro.4.di.15.q.z.

317 Vtrū pāia neccario ēgrať ad deletionē peti mortalis p⁹ baptiſmū cōmiſſi.uide fol.z85.&.z86.& hēť a ſco. li° 4° di.4.q.i.

318 Vtrū pāia oſiſtat i cōtritiōe con feſſiōe & ſatiſfactione.uide fol. z86.&.z87.& hēť a ſco.li° 4.° di.16.q.i.

319 Vtrū penitēª deleat culpā.uide fol.z87.&.z88.& hēť a ſco.li° 4.° di.14.q.4.

320 Vtrū pāia i extremis ualeat ad ſalutē.uide fol.z88.&.z89 & hēť a ſco.liꝰ 4° di.zo.q.unica.

321 Vtrum petr̄ poſſit dimitti poſt mortē.uide fol. z89.& habeť a ſco.li° 4° di.zi.q.i.

3zz Vtrū petr̄ primū ade fuerit gratiſſi^m.uide fol.z90.& habetur a ſco.li° z° di.zz.q.i.

3z3 Vtrū petōr neccario teneať ōfiteri oīa petā ſua ſi uult ſalu⁹ fieri uide fol.z90.z9i. &.z9z. & hēť a ſco.li° 4°.di.17.q.unica.

3z4 Vtrū petā p pāiaz dimiſſa in recidiuatione redeāt eadem numero.uide fol.z9z.& hēť a ſco.li° 4° di.zi.q.z.

3z5 Vtrū petr̄ ſit corruptio boni p ſe.uide fol.z9z.& habeť a ſco.libro z°.di.34.q.unica.

3z6 Vtrū priª prīciª cōplexa.ſicut & ꝙlibz ē affirmatio uł negaº uera & omne to^m ē maiꝰ ſua ꝑte ſint nobis nāl'r nota.uide fol.z9z.& hēť a ſco.in me^ca li° z° q.i.

3z7 Vtrū practicū & ſpeculatiuū ſint dē eēnales ſcie in cōi. uide fol. z94.& trahitur a ſcoto in me^ca li° 6° q.z.

3z8 Vtrum ꝓpoſitio iſta ſit uera deꝰ ē hō.uide fol.z93.&.z94.& hēť

a ſco. li° 3° di. 7. q. 1.

329 Vtrū ꝓpō iſta ſit uera deꝰ factꝰ ē hō. uide fol. 294. & trahitur a ſco. li° 3°. di. 7. q. 2.

330 Vtrū ꝓpoſitio iſta ſit uera oēs hoīes nā ſcire deſiderant. uide fol. 294. & 296. & habeť a ſco. i meca li° 1. q. 1.

331 Vtrū ꝓprietas relatiua ſit foꝛalis rō ⁊mūandi unionem nāe hūane ad ẏbū. uide fol. 296 & habetur ſco. li° 3° di. 1. q. 4.

332 Vtrū potēa peccādi ſit a deo. uide fol. 296. & 297. & habetur a ſco. li° 2° di. 44. q. unica.

333 Vtrū prudēa ſit i bruti. uide fol. 297. et hēť a ſco. i meca li° 1. q. 3.

DE Q

334 Trū q ⁊ qd ē ſit idem cū eo cuiꝰ ē. uide fol. 297. & habeť a ſco. in meca li° 7. q. 7.

335 Vtrū qdditates oīum ſboꝝ ptⁱculariū ſcīaꝝ i ptⁱculari ptineāt cōſiderare ad unā ſcīam. uide fol. 298. & habeť a ſco. in meca li° primo. q. 8.

DE R

336 Trū relatio ſit eadē fū damēto. uide fol. 298. & 299. & hēť a ſco. li bro 2°.

337 Vtrū relatio idiuīs ſit actꝰ eēn⁹. uide fol. 299. & 300. & trahitur a ſco. li° 1. di. 4. q. 2.

338 Vtrū ſit relꝰ realis dei ad creaturā. uide fol. 300. & habeť a ſco. li° 1. di. 30. q. 2.

339 Vtrū relꝰ ideptitatis eq̄litatis & ſiⁱlitudis ſint relones reales. uide fol. 301. & habeť a ſco. li° p̄. di. 31. q. unica.

340 Vtrū relꝰ nona creature ad deū neccario coexigat nouā relōez i deo ad ipſam. uide folio. 301. & 302. & trahitur a ſco. li° p̄. di. 3. q. prima.

341 Vtrū relꝰ ut cōpata ad oppm ſit res. uide fol. 302. & 307. & habeť a ſco. i q̄dlib. 3. q. 3.

342 Vtrū relꝰ origis ſit foꝛaliť ifinita. uide fol. 304. & habeť a ſco. in quodlibet. q. 4.

343 Vtrū reſpectꝰ creaťe ad deū creantē & cōſuātē ſit idē reſpcūs. uide fol. 305. & 306. & habeť a ſco. in quodlibet. q. 12.

344 Vtrū relꝰ eq̄litati in diuīs diſtinguať a relone ſiⁱlitudis & idēptitatis. uide fol. 307. & trahitur a ſco. li° p̄. di. 31. q. unica.

345 Vtrū relꝰ idēptatis eq̄litatis & ſiⁱlitudis dicať ⁊m ſbſtāriā uel relatiōez. uide fol. 307. & trahiť a ſco. li° pri° di. 31. q. unica.

346 Vtrū reſurrectio ſit nāliſ. uide fol. 308. & habeť a ſco. li° 4° di. 43. q. 4.

347 Vtrū reſurrectio gnālis hoīuꝫ ſit futura. uide fol. 308. & 309. & hēť a ſco. li° 4° di. 43. q. 1.

348 Vtrū reſurrectiōez gnālē hoīuꝫ futurā eē poſſit eē notū p rōez nālē. uide fol. 309. & 310. & hēť

349 Vtrū reſurrectio ſit i inſtāti. uide fol. 310. & 311. & hēť a ſco. li° 4°. di. 43. q. 2.

350 Vtrū reſurgat i hoīe totū quod fuit de ueritate hūane nāe. uide fol. 311. & 312. & habeť a ſco. li° 4° di. 4. q. 1.

351 Vtrū repudiare uxoreē i lege mō ſaica fuerit licitū. uide fol. 313. & hēť a ſco. li° 4° di. 33. q. 3.

DE S

352 Trū ſcia ſpeculaua ſit nobilior practica. uide fol. 313. & habetur a ſco. i meca li° p̄. q. ultia.

353 Vtrū ſcīa ſit de ente p accīns. uide fol. 314. & habeť a ſco. in meca li° 6. q. 4.

354 Vtrum ſba ſit prior accīte tpe. uide fol. 314. & habeť a ſco. in metha. li° 7. q. 2.

355 Vtrū ſba ſit prior oī accīte diffinitiōe ita q̄ ſba cadat i diffinitione cuiuſlibet accidentis. uide fol. 314. & 314. & habeť a ſco. i methaphiſica li° 7. q. 3.

356 Vtrū ſba ſit priꝰ oīuꝫ ētiū cognitiōe. uide fol. 314. & habeť a ſco. in metha. li° 7. q. 4.

357 Vtrū ſpiritꝰ ſcūs ꝓducať p moⁿ uolūtat. uide fol. 314. & 316. & habeť a ſco. li° p̄. di. 10. q. unica.

358 Vtrū ſpūs ſcūs ꝓcedat a ꝑe & filio. uide fol. 316. & habeť a ſco. li° p̄. di. xi. q. 1.

359 Vtrū ſpiritꝰ ſcūs diſtīgueret ⁊ liteť a filio ſi ñ ꝓcederet ab eo. uide fol. 317. & habetur a ſco. li° p̄. di. xi. q. 2.

360 Vtrū ſacmētū bñ diffiniať dicēꝰ ſacmētū eſt ſuiſibiľ gr̄e uiſibilis forma. uide. fol. 318. & habetur a ſco. li° 4. di. 1. q. 1.

361 Vtrū ſacmētū efficiat grām. uide fol. 318. & 319. & trahiť a ſco. libro 4° di. 1. q. 3.

362 Vtrū ſacmētū hēat aliquā uirtutē ſupnālē. uide fol. 320. & habeť a ſco. li° 4°. di. 1. q. 4.

363 Vtrū ſacīnta noue legi hēant efficāciā a paſſione xp̄i. uide fol. 321. & hēť a ſco. li° 4° di. 2. q. 1.

364 Vtrū ſacmētū confirmatiōis ſit bñ diffinitū. uide fol. 321. & trahiť a ſco. li° 4° di. 7. q. 1.

365 Vtrū ſacmētū euchariſtie ſūptum i pecato mortali ſumens peccet mortaliť. uide fol. 322. & habeť a ſco. li° 4° di. 9. q. 1.

366 Vtrum ſacrm eucha^e ſit ſacra^m noue legi. uide fol. 322. & 323. & habeť a ſco. li° 4° di. 8. q. 1.

367 Vtrū ſacerdos neccario tēať in oī caſu celare petīm ſibi i cōfeſſiōe detectū. uide fol. 323. & 324. & habeť a ſco. li° 4. di. 21. q. 2.

368 Vtrū oīs ſacerdos poſſit cōficeť corpꝰ xp̄i. uide fol. 324. et 325. & habeť a ſco. li° 4. di. 13. q. 2.

369 Vtrū ſacerdos i ptāte ſua hēat bonū qđ debeť eccīe uia^e ſacrificii applicare perſonis ſpāli. uide fol. 325. & 326. & trahiť a ſco.

in quodlibet.q.20.

370 Vtrū sacerdos obligat⁹ duob⁹ ad dicēdū cuilibz unā missā sufficiēter soluat debitum dicēdo unam missam.uide fol. 326.&.327.& habetur a sco.in q̄dlibz.q.20.

371 Vtrū simplicitas sūma hēat aliquā ī se nō idēptitatē forā'r ex nā rei uide fol.327.328.&.329.& trahit̄ a sco.li⁹ p̄.di.8.q.4.

372 Vtrū sba cognoscat̄ p ppriā spēciē.uide fol.329.330.&.331.& trahit̄ a sco.li⁹ p̄.di.2.q.3.

373 Vtrū singul⁹ sit ab itellcū nr̄o p se intelligibil'. uide fol. 331.& 332.& habetur a scoto; in me⁹a li⁹ 7.q.14.

374 Vtrū stelle agāt i istis iferiorib⁹ uide fol.332.&.333. & habetur a sco.li⁹ 2⁹ di.14.q.2.

375 Vtrū satisfactio dēat̄ ppria cuilibz petō actuali.uide fol.333.& 334.& habeť a sco.li⁹ 4.di.15. q.prima.

376 Vtrū sēsibile positū sup̄ sēsū faciat sēsum.uide fol.334.& habetur a sco.in de aīa li⁹ 2⁹.

377 Vtrū spes sit vt⁹ theo⁹a distincta a fide & caritate.uide fol. 334.& 335. & habetur a sco; li⁹ 3⁹ di.26.q.unica.

378 Vtrum sbm pri⁹ scīe sit cōe cōitate vtutl uł cōit⁹ p̄dicatiōis.uide fol.335.336.&.337. & trahitur a sco.li⁹ p̄.di.3.q.3.

379 Vtrū sbm & pāssio sint idē. uide fol.337.&.338.et trahit̄ a sco.li bro 2⁹ di.15.q.2.

380 Vtrū suppo⁹ āddat aliqd̄ positi uū sup̄ nāz.uide fol.338.& trahitur a sco.li⁹ 3⁹ di.1.q.1.

381 Vtrū satisfacere possit un⁹ hō p alio. uide fol. 338.& trahitur a sco.in quodlibet.q.20.

DE T

382 Trū theo⁹a sit proprie scīa.uide foliis 338.& 339.& habeť a sco li⁹ p̄.q.6.prologi.

383 Vtrū theo⁹a sit practica.uide fol. 339.340.&.341. & hēť a sco. li⁹ p̄.q.8.

384 Vtrū theo⁹a nr̄a sbalēneť alicui scīe. uide fol.342.& habeť a sco.li⁹ p̄.q.7.prologi.

385 Vtrū totū hēat ppriā ētitatē ahā ab enti⁹ ptiū sil sūptaz.uide fol.342.&.343. & trahitur a sco.li⁹ 3.di.2.q.2.

386 Vtrū tēp⁹ hēat eē reale positiuū extra aīaz; uide fol.343.344. &.345.& trahit̄ a sco.in me⁹a li⁹ 4.q.10.

387 Vtrū trāsba⁹ sit possibilis. uide fol.345.& habetur a sco. libro 4⁹ di.vi.q.i.

388 Vtrū tēp⁹ realr̄ sit idē cū motu. uide fol. 345.&.346.& trahit̄ a sco;in metha.li⁹ 4.q.10.

389 Vtrum tēpus sit q̄titas cōtinua. uide fol.346.& trahitur a sco.i metha.li⁹ 4.q.9.

390 Vtrū tēp⁹ sit aliq̄ mō quantitas discreta.uide fol.346.&.347.

Incipiunt questiões magistri Iohãnis scoti abbreuiate & ordinate per alphabetũ sup quattuor libris sententiarũ quodlibetis. q. methaphisice & de anima.

Trũ angelus habeat notitiã naturãlem distinctã essẽtie diuine. q non. q aut hoc esset p essentiam diuinam aut p speciem essẽtie. nõ p essentiam q tũc esset naturaliter beatus. nõ p speciẽ. q essentia diuina est intimior intellectui q̃ sit illa species. essentia g̃ põt efficacius facere illud ꝓpter quod ponit spẽs q̃ ipsa species. g̃ frustra ponit spẽs. plis eni. z. ꝯ anima nõ uidet ponere speciem necessariam ꝓpter aliud nisi q obiectũ non ẽ in se presẽs. inq̃t eni ipse lapis nõ est in anima ꝑ spẽs lapidis. Cõtra ul̃ g̃ angelus nullã habet notitiã essẽtie diuine: & tũc frustra datum esset sibi preceptum ꝯ dilectione ipsius diliges dñm etc̃. frustra enim precipitur illius dilectio qꝯ oĩno ignoratur habet tantũ notitiã confusã illius essentie & tũc intellectus angeli essz potẽtialr q. ẽ incõueniens. ad̃ p distinguo ꝯ intellectiõe simplici q̃ ẽ duplex. s. intuitiua & abstractiua. intuitiua est obiecti existentis ꝑm q exñs est & presẽcis ut pñs est in existẽtia actuali. abstractiua ẽ obiecti ut abstrahit ab omĩ existẽtia actuali. Ista ꝯ ꝓbat exẽplo & ratione. Exemplo sic aliter sẽsus particularis cognoscit obiectũ & aliter fãtasia. q. sẽsus particularis ẽ obiecti ꝑm q in se est ꝓsens & existẽs. fãtasia cognoscit idem ꝑm q ẽ presẽs p speciẽ que spẽs equerepresentat obiectum qñ existit sic̃ qñ nõ existit. cognitio g̃ fãtastica est abstractiua. cognitio sẽsitiua ẽ intuitiua possumus etiã habere scientiã de aliquibꝫ quidditatibꝫ. scitẽtia aũt ẽ obiecti ut abstrahit ab existẽtia actuali q cũ res qñq̃ sit & qñq̃ nõ sit sciã nõ esset ꝓpetua. ꝑ corrupta re corrumpet scie[a] qꝯ ẽ flz. Ratiõe sic qꝯ est ꝓfectionis in potẽtia inferiori nõ est negandũ a potẽtia superiori ꝑ in sensu qui est potẽtia inferior inter potẽtias cognitias ꝓfectionis est cognoscere rem ut in se existentẽ & ꝑm qꝯ existẽs est. g̃ nõ est negandum ab intellectu qui est supma uis cognitiua. Preterea de deo expectamus cognitionẽ intuitiuã que dicit facie ad faciẽ. q sicut sensitia est facialr rei ꝑm q est ꝓsens & existens actualiter. sic illa expectatio. Ad. q. g̃ dº q licet ꝑm cõiter loquẽtes nõ possit angelus ex puris naturalibus habere cognitionẽ dei intuitiuã. tamẽ potest habere naturalr cognitionem dei abstractiuã p speciẽ aliq̃ que distincte representet illam essẽtiam. licet nõ in se ꝓsentialr existentẽ. põt g̃ habere cognitionẽ distinctã licet abstractiuã

nam abstractiua diuidit in confusam & distinctā penes aliā & aliā rationē cognoscendi. & talē speciē ponere ñ ē inueniēs i intellectu āgti inditā esse a principio ita q licet ipsa nō sit naturalis intellectui hō m° q ille intellectus possit eam ex suis naturalibo acquirere. neq possit eā habere ex actione alicui° obiecti natural'r agentis. q nō pōt eam habere nisi ex actiōe essētie diuine q nihil extra causat naturaliter. sūt tamē pfectiones date āgelo in sua prima creatiōe licet ñ necessario sequant ei° naturā. & dicunt naturales ut naturale distinguit contra supnaturale gracie & glorie. & quicquid angelus cognoscit uirtute illius speciei aliq modo natural'r cognoscit

Persuadet etiā sic. q aliqs rapt° uidens essentiā diuinā cessante actu uidendi habet memoriā illius obiecti & hoc sub ratione distincta sub qua erat obiectū uisionis. & tamē nō sub ratione pūtis actualitat'. q talis presentia nō manet post actū in ratione cognoscibilis. unde āp'lus transeunte raptu recordabat ut ipse scribit ad cor. scio hominem ante ānos. 14. etc̄ que nō licet homini loq. post raptū aūt manet species illius obiecti i intellectu nr̄o. & hoc ē pfectionis in eo s. cōseruare speciē obiecti cessante presentia obiecti. & p oēs nō est negandū ab eo. Itē pluadet sic aug. 4°. sup gn̄. c. 33. dies illi. vi. non erant i successione tēporis. ꝑ in cog

tione ängelica creaturaꝝ ordinez naturalē habētiū ita q angelus prio naturaliter nouit creaturam in uerbo z° in genē ꝓprio & nō stans ibi rediit in laudē uerbi ex suo ope. & in illo iterū uidit rationē sequentī create natural'r. dixit enī deus fiat lux & cū facta est lux angl's uidit se in uerbo eterno. & cū factū est uesper uidit se in genē ꝓprio. prima ē matutina z^a uespertina. & cū factū ē uespe & mane dies un° surrexit in laudē uerbi in quo uidit z^am creaturā ita q illa uisio erat termin° p̄cedentī diei. d° g ad. q. q nō habem° regulā d' intellectu āge°. neq enī possum° sibi attribuere quicqd ē pfectionis i intellectu simpl'r neq tantā impfectionem q̄ta inuenit in intellectu nr̄o ꝑ rōnabile ē attribuer sibi omnē pfectionē q̄ cōuenit intellectui creato & nulla repugnantia apparet quare intellectus creatus habeat cognitionē distincte rep̄sētantē essentiā diuinam g rōnabile ē ipsū ponē. Ad argumentū in contrariū p3 quō angelus pōt per spēm distincte cognoscere essentiā diuinā. Et cū dicit q essētia diuina est intimior intellectui q̄ illa species. dico q ꝑ illaz intimitatem posset causare imediate illū actū quē causat spēs. ꝑ ille actus nō esset i potestate angeli sic nec causa eius.

Tz angelus nccio habeat ꝓprias & distinctas rōes cognoscendi quidditates distincte cognitas. q nō. 8°. mec^e forme sūt sicut nūeri. g pfectior includit vtual'r impfectiorem. & p oēs erit sufficiēs ratio cognoscēdi eā. sic maior nūer° ē sufficiēs rō cognoscendi minorem

Cōfirmat'. 3°. dt aia sic trigonū in tetragono sic sensitiū i intellectio. & talis uidet eē ordo formaꝝ ordinatarum in uniuerso. ꝑ tetragonū potest eē sufficiēs rō cognoscendi trigonū etc̄. p̄ angel° intelligit se p suam essentiā. g & alia a se. añs p3 ī illa. q añs pbat'. q eodt modo qdditas eius est intelligibilis sic alie qdditates create. g si alicui intellectui essentia sua est imediata rō cognoscendi seipsam pari rōne quidditas alteri° erit ratio cognoscendi se. & sic nō erūt ratōes ꝓprie cognoscēdi qdditates alie ab ipsis qdditati p̄. Cōtra intellectus diuin° pla intelligit distincte p multas distinctas rōnes. & ꝑ h° ponitur ab aliq^b nccitas ideaꝝ sic intellcūs noster pla distincte intelligit p proprias ratōes. g intellectus angelicus habet plures ratōes cognoscendi respectu pluriū cognoscibiliū & h° nō ē ex impfectione intellcūs. q tūc non conueniret diuino. nec ex sūma pfectōne. q tē nō conueniret humano. g hoc ē in pfectione intellect° absol^te in se

Zo. q nulla una rō cognoscēdi p̄t eē rō distincte cognoscēdi plures qdditates. h° āt oēdo sic. null° intellect° eodt' formal'r noscit hitual'r pla q pōt sūl cōtradictiōe hitual'r nosse & non nosse illud. q contradictio ē q hēat idē formal'r & nō habeat. & habeat aliqd q̄ formal'r sit tle & ñ sit tle. g si pōt cognoscere hitual'r ipsū. a. & non cognoscere. b. non eodt noscit. a. & b. ꝑ ois intellectus catus pōt cognoscer unū obiectū & ñ aliud. q nul° talis eodē noscit hitual'r pla obiecta

p̄ ois ratio cognoscendi una hz ūnū obiectū adeq̄tū in q̄ icluduntur pfecte oia cognoscibilia p illā ratōnē si pla sūt p eū cognoscibilia. ꝑ ista una ratio q̄ ponit non hz unū primum obiectū includēs vtual'r oēs alias qdditates ꝑm totā cognoscibilitatē suā q ponit p̄cise habere p obo omnia creata. nulla āt creata includit vtualiter omnes creatas. p̄ ois ratio cognoscēdi una pōt hre aliq̄z actum cognoscendi adeq̄tū sibi. ꝑ ista q̄ ponit eē ratio respectu pluū qdditatū distincte cognoscēdaꝝ nō pōt habe aliquē actū unū intelligēdi adequatū sibi. g etc̄. Ad ar^ta i oppositū. ad pm^m d° q plis loquit dt spēb° subalternis qdt p3 ex p^a ꝓprietate nūeri ubi uult q sic nūs stat ad idiuisibilia sic quidditates sūt ordiate in uniuerso resolubiles in unitatē. nō āt loquimur dt spēb° spāliss̄imis. Ad illud 3°. dt aia d° q plis loquit dt sēsitiua & uegetatiua & intellectiua. nec ē sile de spēb° nūeroꝝ l' figuraꝝ & spēb° specialiss̄imis. q nūi & figure maiores includūt miores sicut ptes & ꝑm totā ētiam ipoꝝ. & sic sūt sufficiētes

rões cognoscẽdi eas. ℔ spēs supiores nō sic includūt inferiores. Ad ultimū d° q sil stāt q angelus intelligat se p eēntiā & spēz suā sic q̄cūq; alia a se. & h? naturaľr excepta sola essẽtia diuina.

Tᷣ ãgel⁹ possit naťaľr cog̃scere ētia corruptibilia & materialia. uidẽ q nō. q obiectū est motiᵐ potētie. ℔ nullū materiale pōt mouere angl'm. q agēs ē p̄stantius patiēte. ℔ᵐ aug. iᷣ. sup gen. ad lr̄am. c. v°. g̃ etc̄. ō angelus p̄t naťaľr appettere & diligere aliquod maťiale. g̃ intelligere. q nō pōt diligere sine cognitiōe ℔ᵐ aug. 4. de ť. c. 4. & x°. de ť. c. p̄. g̃ etc̄. ᷣ°. d° q sic & oñdo duplici rōne. p̄ sic potentia hñs totū ens p obo adequato pōt naťaľr intelligere aliq̄ m° omne ens. sic uisus habẽs colorẽ uľ lucẽ p obiecto adequato pōt in oẽz colorez & lucẽ. ℔ intellect⁹ ãgeli ē huiusmōi q nō ē limitat⁹ ad unū ens. sic nec intellectus noster. g̃ pōt naťaľr aliq̄ľ intelligere omne ens. z° sic omnis intellectus potens naťaľr intelligere sūmū ens pōt naťaľr intelligere aliq̄liter oẽ ens. ꝓbať. q si pōt maiꝰ p̄t miꝰ i eode genẽ potētie. ℔ ãgel⁹ pōt naťaľr intelligere deū. q naťaľr pōt intelligere seipsū q ē fin⁹ ad imaginem dei. g̃ p seipsū pōt naťaľr itelligere dēū. & p ōñs oẽ ens. Ad arᵐ d° q intellectus mouet seipz̄ circa obiectū sibi sufficiēt p̄tatū & cāt in seipso speciez mira celeritate ℔ᵐ aug. iᷣ. sup gñ. c. v°.

Tᷣ angelus sit de se formaľ ncēe esse. q nō. q cui inest formaliter ncēe eē ei repugnat formaľr possibile ñ eē ꝓbatio q ncēe eē & possibile nō eē ōdicūt & cuicūq; ꝓueuit formaliter unū oppositoꝝ ei repugnat reliquū. ℔ nulli creaťe repugnat formaľr posse nō eē g̃ nulla creaťa ē formaliter ncēe esse mi. ꝓbať. q si alicui creaťe repugnaret formaľr posse nō eē. p nullā potētiā posset nō eē. z° sic. quicqd p ducit̄ ab alio ⁊tingent̄ ē de se nō ens si eni eēt ex se ens non ꝓducereť ab alio ⁊tingent̄. ℔ oia alia a deo ꝓducūtur ab ipso ⁊tingent̄. g̃ omne aliud a deo ē de se nō ens. ℔ nullū ncēe eē ē de se formaľr nō ens. g̃ nullū ncēe esse formaľr ē aliud a deo. z° sic si angelus nō possᷣ ex pte sui nō esse aut h° ē. q ñ pōt seipsū anihilare. aut q sibi formaľr repugnat nō eē. si p̄ modo tūc nulla creatura posset nō eē cū nulla creatura possit seipsā anihilare. si z° mo tūc deus nō possᷣ facere eam nō esse. q qđ repugt alicui illud cum eo includit ōdictionē. & tle nō pōt fieri a deo. Cōtra illud ē formaľr ncēe esse in quo nō ē potētia ad nō eē. ℔ i angelo nō est potētia ad nō esse: q talis potētia ꝓuenit alicui ex materia qua res pōt eē & nō esse. 7. meᶜᶜ. ℔ in angelo nō est materia. g̃ etc̄. z° sic. qđ ꝓueuit alicui ꝓ se necessario sibi cōuenit. q̄ eni ꝓ se insunt necessario insunt p̄ posteriorū. ℔ eē ꝓ se cōuenit ãgelo. g̃ conuenit sibi necessario. & sic erit formaliter necesse eē. Preťea z° sic ãgelus p naturā suā est formaľr incorruptibilis. q unūq̄dq; ē p se & formaliter illud qđ ē de natura sua & non p additū sibi. ℔ incorruptibile ē de natura & eēntia ãgeli. cū sit substantialis dra angeli. x° meᶜᶜ. corruptibile & incorruptibile sūt p̄dicata essẽtialia q̄ essẽtiaľr & nō p accñs cōueniūt rebus. g̃ ãgelus p naturā suā est formaľr ncēe esse. In ista. q. sunt z. uidẽ¹. p̄ qđ ē eē formaľ aliqd. z° q̄t modis accipiť ncēe eē. z° ex his pateť pricipale q̄stiᵐ. q̄ᵐ ad pᵐ ē sciēdū q eē formaľr aliquid ē eē tale formali p̄dicatiōe. h? aut cōtigit dupľr. p̄ put formalis p̄dicatio distinguiť contra p̄dicatiōnē idemticā. q̄n eni aliqua sūt una res simplicissima & utrūq; illoꝝ uľ alteꝝ ē formaľr infinitū unū p̄dicať de altero idemtice nō tn̄ formaľr. ut ista paťnitas est diuinitas. z° modo ꝓut distinguiť ō p̄dicationē cālē. ut odor ē fumalis euaporatio. nō eni odor ē ipa fumal euaporatio q̄ ē corp⁹. ℔ cāť ex fūali euaporatiōe. & isto mo cōuenit aliqd alicui predicatiōe formali qñ conuenit sibi p suā formā. cū g̃ q̄riť utrū angelus sit formaľr necesse eē nō accipiť formaľr ut distinguiť ō cālitatē. q ne cesse eē nō ē de rōe formali & quidditatiua ãgeli. tūc eni ãgelus nō possᷣ intelligi sub nō eē. ē g̃. q. utrū ãgelo ℔ᵐ suā formā cōueniat necesse esse.

q̄ᵐ ad zᵐ articulū dico q necesse eē distinguiť penes eiꝰ ōdictoriuz qđ ē possibile nō eē. & possibile nō eē distinguiť ℔ᵐ q distinguiť possibile eē. q tot modis diciť unū oppositoꝝ q̄t modis diciť reliquū ℔ᵐ plim p̄ topicoꝝ. ℔ possibile ℔ᵐ plim. v° meᶜᶜ. c. de possibili diciť ébus modis q̄tū ad propōitū spectat. uno modo q hᷣ potētiā qua pōt eē & nō eē. & hoc ē duplex. uno modo p potētiam q̄ ē in ipo & in alio. z° modo p potētiā q̄ ē in alio tm̄. & de hoc dicit beatus anℑ. mūdꝰ añq̄ eēt fuit possibilis eē p dei potētiā nō p suā. q ante q̄ eēt nihil erat & qđ nihil ē nullaz potētiā in se hᷣ. z° modo. q nō includit in ťmis suis repugnātiam. & istud uocať possibile logicū. ec de modo distinguiť possibile ñ eē. Necessariū aūt cor̄ns possibili nō eē p potentiā in alio ē illud qđ p nullū agēs pōt nō eē. & possibile ē illud qđ per nullū agēs pōt eē ut chimera. nccim aūt cor̄ns possibili nō eē p potētiā in ipo ē illud qđ pōt nō eē p potētiam q̄ sit in ipso. impossibile āt ē illud qđ nō pōt eē p potētiā i ipso quo modo dicit anℑ. mūdꝰ añq̄ eēt ex pte sua fuit impossibile fieri subiectie. nccim aūt cor̄ns possibili nō eē p̄p nō repugnātiā ad nō eē ē illud cui repugnat

nō eē. impossibile uerō est illud cui repugnat eē. q̄ tū ad 3m articulū d? q; si accipiat necce eē p̄ modo nihil aliud a deo ē formal'r necce eē. q; sic eē necessa' soli deo ouenit. si accipiatur 2° modo p̄t opponit possibili nō esse cui nō repugnat nō eē. nihil aliud a deo ē formal'r necesse eē. q; necesse eē est illud cui repugnat ñ eē non eē aūt nulli alēi a deo repugnat al'r dē nō possz facere creaturā non eē. q; nō pōt facere cōuenire creatur̄ qđ sibi forma' r̄pugnat. Si uero accipiat 2° modo p̄t opponit possibili nō esse p potētiā in ipso ad nō eē sic dico q; angl's a3ia & corpa celestia cū careāt materia q̄ subiecta priuatōni & ōrietati ē illud p qđ hūs materiā pōt esse & nō esse .7. mec̄. sunt formal'r necce esse. & 9m hūc intellectū p̄cedūt argumenta p̄ ista cōclōe facta: Ad ar'a in ōriū ad primum dico q; ma. est uera accipiendo necce eē p̄ eo qđ p nl'lā potentiā pōt ñ esse & ei repugnat possibile nō eē. & sic nulla creatura est formal'r necce esse. 9 accipien° necesse eē p̄ eo cui repugnat nō eē p potentiā q̄ est in ipso est tñ possibile nō esse p potentiam in alio. sic dico q; angelo nō repugt necesse esse. Ad 2. dico q; ma. nō est uera formal'r. q; aliquid p̄ducitur cōtingēt ab alio. & tñ est dē se formaliter ens. Ad 3m p3 responsio p̄ iam dicta. q; loquit dē necesse esse p̄ & 2° modo sūpto dē q̄ nec̄ est q; nihil aliud à deo est necesse esse. 9 nō t3 dē necesse esse 3° m? sumpto.

Tz angli duo possint simul eē in eodē loco. q; nō. due essentie totales respcū eiusdē effectus nō p̄nt eē simul. 9 angl's existens in loco ē totalis cā respcū operationis in tali loco p̄p quā dicit eē ibi 9 cū eo nō pōt eē ali? āgelus. Preterea q̄ hūt eundē modū eēndi nō possunt eē simul. p3 dē duobo corpibus glorios̄is q̄ nō p̄nt sil' eē. licet corp9 gloriosū sit simul cū corpe ñ glorioso 9 angeli hūt eundē modū eēndi in loco. 9 etc̄. ō mathei dicit q; i hōie obsesso erat legio demonū. 8° p̄ dē possibili dicendē ē q; dē pōt. q; ñ includit ōdictionē facere plures āgelos eē in eodē loco. de facto aūt utdē et 9m richardū. 4. dē ē. dicit cui demones non hr̄e corpa. q; i illo obsesso fuit legio dem'. si āt habuissēt corpa ñ potuissēt eē. 9 utdē arguere q; si habuissent corpora corpora ipsorum simul fuissēt in eodē loco. 9 nō? q; non hūt corpora utdē q; sint uel fuerūt sine corporibus. Ad primū in oppositū dico q; falsū supponitur s. q; angelus non sit in loco nisi p̄ operationē. & dato q; eēt uerum adhuc non sequit q; nō possint eē simul. q; unus posset operari circa illū locum una operatiōe & ali? alia. Ad 2m dico q; ma. illa que in multis materiis ē famosa nō est rōnabilis. nam eē in nullam habitudinē eēntialem dicit necessario ad illud i quo est. 9 eē absolutū dicit dependētiā eēntialem ad illud a q̄ est aliquid. 1 9 rationabilitas q; plura possut eē ab eodē & eodē modo & nō possunt eē plura in eodē eodē m° essē di in nō uideo. quare eni plus repugnat rei accidentalis dependentia q̄ essentialis

Tz angelus possit moueri dē loco ad locū motu continuo. p̄ arguit q; non possit moueri. 2° q; nō possit moueri motu cōtinuo. prima ma sic. motus ē actus entis i potētia 9m q; i potētia. 7. phi corū. 9 locus nō est actus nec pfectio angeli. q; ois pfectio est nobilior perfectibili aliq̄ modo. nullus locus ē nobilior angelo. p̄ nullū indiuisibile pōt moueri. angelus est indiuisibil'. 9 etc̄. ma. pbat. q; oē qđ mouet ptim est in termino a quo & ptim in termino ad quē. & qñ est totaliter in ēmi? a quo nō mouet. 9 quiescit. qñ autez est in termio ad quē total'r est motū 9 indiuisibile cū nō habeat ptem & ptem nō pōt eē pti i uno ēio & ptim i alio. 9 etc̄. 2a uia arguit sic. successio in motu est ex resistentia mobilis ad motorē. ul' medii ad mobile. ul' medii ad motorē cōmen. 4. phi. c. dē uacuo. 9 angelus nō resistit medio nec sibiipsi ut mouenti. 9 etc̄. Confirmatur. q; 9m cōmen. graue in uacuo nō in tpe moueretur. q; in uacuo nulla est resistentia q̄ posset creare successionem. 9 angelus non magis resistit sibi uel medio q̄ graue uacuo ul' uacuū graui si poneret. 9 etc̄. p̄ que est proportio medii ad medium in subtilitate & densitate. eadem est proportio motus ad motum in uelocitate & tarditate. 9 nl'la est proportō uacui ad plenū in subtilitate. 9 nec angeli ad corpus in uelocitate. 9 ois motus possibilis ad omnem motum possibilem potest esse aliqua proportio in uelocitate. 9 nullus motº ē possibilis in uacuo nec angelo. Cōtra damascen9. 1z. angeli non sunt simul in celo & in terra. & frequenter mittuntur in terrā patet per scripturam. 8° q; sic. ratio hui9 est. q; oē receptiū formarum alicuius generis qđ non ē ex se determinatum ad aliquā unam illarum. nec est illimitatum ad illas pōt mouere ab una illarū formarū in aliam. 9 angelus est receptiuus alicuius ubi diffinitiue & nō circumscriptiue. nec ē illimitat9 ad omnia ubi. q; non est immens9. 9 potest continue moueri ab uno ubi in aliud

q; autem cōtinue possit moueri: patet. inter duo ubi sūt infinita ubi media. & per omnia illa pōt angelus transire ita q; in nullo illorum sit indiuisibiliter. & per consequens non potest omnia illa transire nisi continue moueatur. Confirmatur quia anima beata secundum promissum saluatoris math. xxii° est eq̄l āgel'. aia

aūt xp̄i mouebať localr. q̄ descen
dit ad inferos sic̄ dicit articul⁹ fidei
p̄ scriptura testať q̄ āgeli mittū
tur q̄nq; i corpe assumpto. & si tūc
i corpe mouebāť. ḡ in eis erat aliqua
motio passiua formalr a motiōe pas
siua ipi⁹ corpis. silr credibile est q̄
frequēter missi sūt sn̄ corpe. sic̄ p3
dť āgelo misso ad ioseph dť sceptiōe
uirginis. Ad ar^m pri^m dť^m q̄ nō
ē inc̄ouenies oē creatū q̄ticūq; pfe
ctū dūm⁹ in eēntia sua nō hēat omuē
pfectionē eē cāpax alicui⁹ ꝓfectiōis
licz illa absolute sit inobilior sua nā
nā āgel⁹ hz intellectionē q̄ ē pfectio
intellectus. & tn̄ ipa ē simplr innobi
lior natura āgelica. & sic pōt cōcedi
dť p̄sentia angeli alicui corporali ubi
Ad 2^m dť^m q̄ idiuisibile q̄ tū est
ex se nō pōt moueri nec mouere ita
q̄ ex parte eius possit accipi ōtinui
tas motus. cū nō sit mobile hns in se
cōpletā rationē mobil cōtinui. q̄ nō
habet in se q̄ cōtinue moueať. nō tn̄
ei repugnat cōtinue mouere uel mo
ueri accipiēdo ab alio cōtinuitatem
motus. & h⁹ cōcludit rōes phi & nō
plus. cū eni dicit. oē qđ mouet ptiz
est in ťio a q̄ & ptim i ťio ad quem
uez ē si sit tale mobile ex cui⁹ rōne
sit successio mot⁹. tn̄ ista successio n̄
est ſ^m idē sui. s. ſ^m ptē & ptē in ťio
& termino. ſ in q̄ tū ē aliquid utriusq;
q̄. & cū dicit indiuisibile nō pōt eē
ptim in uno & ptim in alio. q̄ n̄ hz
ptē & ptē. uez ē dť prima q̄ti^tc ſ^m
quā n̄ ē mobile. ſ nō dť 2^a ſ^m quam ē
mobile. Ad primū dť 2^a uia dicē
dum q̄ cā successionis i motu est resi
stē^a mobilis ad motorē. nō tn̄ talis q̄
mouēs nō possit uincer mobile. tūc
eni nō moueret ipsū. nec talis q̄ mo
bile reincliner ad oppōitū sic̄ in mo
tu uioleto. ſ ē talis resistentia q̄ mo
bile ē sb aliq̄ cui nō pōt imediate suc
cedeī t'min⁹ itēt⁹ a motore. & illa re
sistentia mobilis ad motorē ē ꝑꝑ defe
ctum ꝟtutī mouētis. cū ḡ dicit q̄ an
geli nulla est resistētia ad se. d⁹ q̄ ex
quo āgelus nō agit ex infinit^tc ꝟtutis
actiue qn̄ ē in celo inter qđ ubi ē su
um ubi in terra nata sūt eē multa me
dia q̄ ꝟtute sua actiua nō pōt deue
nire ad t'minum nisi pri⁹ faciendo
illa media. & iō ē ſ resistētia tota q̄
regrit ad successionē in motu. ad
ultimū dicendť q̄ ꝓpositio uera ē ce
teris paribus. iō motus nō ē in uacuo
ſ in propōito pōt negari. nō eni ita
se hnt ſ mobilia sic̄ ibi spacia.

Tz angel⁹ possit moueri dť
extremo uno ad aliud non
trāseūdo p mediū. q̄ sic. q̄
si āgelus ē in loco p opationē planū
uideť q̄ uolūtate sua pōt uelle opari
i extremo n̄ opando i me⁹. sic̄ pōt in
telligere extremū nō itelligēdo medi
um. p̄ corpus xp̄i pri⁹ exns i ce
lo nuc̄ est i hostia & nō trālit mediū
ſ corpus magis sequitur leges loci
q̄ spiritus. ḡ. Contra equalis ē or
do inter partes loci sicut inter ptes
tēporis. ſ nulla ps tēporis pōt trāsiť
a futuro in ꝑteritū non trāseundo p
presens. ḡ etc̄. ḡ⁹ extrema dupli
citer pnt intelligi. aut duo ubi distan
tia inter que ē aliq̄d mediū qđ nihil
est extremoz. aut duo imediata iter
que sūt media quoz q̄dlibet est aliqd
extremoz. loquēdo dť medio p̄ modo
dico q̄ angelus si mouet ōtinue nō ē
totalr in alio t'mino. ſ ptim in uno
& ptim in alio. ul in medio inter am
bo. & nō pōt dici nec uidť q̄ sit in
pte uni⁹ extremi & in pte alt'ius. &
tn̄ q̄ oino nō sit in tali medio inter
talia extrema. q̄ tūc eēt in duobꝰ lo
cis distāt'b⁹ & nullo m⁹ i medio qđ
nō pōt fieri ꝟtute nať ali. loquēdo
dť mediis 2⁹ modo dico q̄ angel⁹ n̄
pōt trāsire ōtinue ab extremo in ex
tremū ú trāseundo p mediū qđ est
aliquid utriusq; extremi. q̄ tale me^m
est rō ōtinuitat⁹ inter extrema transi
ta. sic̄ p3 dť diffitiōe medii. x⁹ me^tc
Si āt loq̄mur dť motu indiuisibili d⁹
q̄ i tali motu pōt trāsire dť extre⁹ in
extre^m n̄ trāseūdo p mediū. q̄ si trāsi
ret p mediū tale qđ ē aliqd utriusq;
extremi trāsiret ōtinue & n̄ istātanee
ſ dť extremis distāti⁹ ē dubium
quia uidetur q̄ non possit se facere
in extremo distāte mutatōe precise in
cludēte realitatē totā t'mi mot⁹. ita
q̄ in aliquo tēpore toto sit in. a. ubi
p̄cise & i parte illius tēporis sit p̄ci
se in. b. ubi distāte per aliq̄d mediū
in q̄ medio nūq̄ fuerit. nec i tpe n^c
i instāti. rō hui⁹ ē. q̄ ordo p̄fix⁹ a su
periori agēte uideť eē nec̄i⁹ oi agēti
inferiori qn̄ actionē p̄cise hz circa
ordinata ab agēte supiori. ex^m ordo
formaz naťaliū sibi in generatōe na
turali succedētiū deťiat⁹ ē ab istituē
te naturā. iō respcū cuiuscūq; agenti
nāl ē nec̄ius ita q̄ nl'ū agēs nāle pōt
facer imediate acetū nisi dť uino. cū
ḡ a deo oi agēti creato sit ordo ptiū
pricipaliū unitūsi uideť taľ ordo ne
cessari⁹ agēti creato qn̄ dz agere cir
ca illa q̄ē talē ordo. ḡ n̄ pōt āgelus
absq; oi ordie dť quocūq; ubi se face
re in q̄dcūq; ubi ime^tc. Ad primū
ar^m d⁹ q̄ mal⁹ āgl⁹ pōt iordiate nel
le. n^c oz q̄ possit aliqd qđ sic uult
bon⁹ tn̄ or^tc ult. & ita si uult statim
eē i aliq̄ stati ē. tn̄ nō ult q̄ potētia
ꝓpria sit ibi. q̄ h⁹ eēt ior^tc uelle. ſ
talis potētia sibi n̄ ouenit. ſ pōt ul'le
q̄ dť po^a dei stati sit ibi & uerisi'le
ē q̄ de⁹ odescēdit uolūtati sue. ad
2^m 3⁹ q̄ cor⁹ xp̄i po^a infinita sit pns
in altari ista po^a q̄dcūq; mediū inter
extrema hz p n̄ medio & ordinez p
nō or^nc. q̄ ē supra illū ordinē. q̄ p̄fi
gens illū n̄ hz p p̄fixo. ťt⁹ aūt āgeli
ē limitata.

Tz āgli oēs mittāť. q̄ n̄. dani
elis. 7. milia miliū mīstrabāt ei
& decies centena milia astiste
bāt ei. ō ad hebreos p̄. oēs sūt āmi
nistratores spūs gz. absolute auctō
ritas apostoli concedenda ē. ſ distin
guēa ē dť missiōe itra & extra. ſ^m eni

cōmunē ꝓcessū & ordinē reuelāt̄ su
periora misteria dei prius supioribꝫ
q̄ inferioribꝫ anglis. & ita supiores
mittūt illumināndo & loq̄ndo inferio
ribus interius. & inferiores mittunt
exterius illa reuelata nūciare hoibus
ut explenda. & ita nō oēs cōiter mit
tunt extra. & sic possūt expōi aucto
ritates dicētes q̄ mittūt extra. ¶ Ali
qñ aūt de supmis mittūt extrā pro
aliquo arduo negocio. sic̄ p3 dc̄ gabri
el misso marie nūciare incarnationē
uerbi quā multi angli nescierūt ante
temp9 incarnatōis uel passionis. p3
ysaie in pſona inferiorꝫ angloꝝ dicit
qs ē iste qui venit dc̄ edō tinctis uesti
bus etc̄. ubi glo. dicimus anglicas di
gnitates ad plenū incarnatōis miste
riū nescisse donec completa eēt pa9
christi & aplorꝫ predicatio gētibus
dilatata. ℣ maiores non latuit. unde
aug. in glosa ibidē. cōstat angelos mis
sos ad beatā uirginē ad hoc nūciādū
nō latuit. g̃ ille cui h9 patuit erat de
suptorib9. Per h9 patuit ad illud
danielis. q̄ distinctio ē de cōiter assi
stēti9 & cōiter ministrātib9. aplꝰ
loquit̄ ad litterā. ℣ indistincte dc̄ mis
sione ad intra & extra.

Tꝛ pſes angeli possint eē
sub eadē spē. teneo duas cō
clusiones. prima q̄ ois nata
sit multiplicabilis. 2ª q̄ nata āgelica

Prima oclusio sic ꝓbat̄. oīe ue
p predicationē est multiplicabile in
plura sb̄ se cōtēta. ꝓbat̄ ista p rōnē
ulis qđ ē unū in multi & p̄dicat̄ de
multi. ℣ ois natura specifica ē ue p
predicationē. p3 p porphiriū q di
cit speciem eē unum de q̄nq; uꝰibus.

Preterea sic̄ se habet gen9 ad spē3
ita se habet spēs ad indiuidua. ℣ oē
genus ē multiplicabile in spēs cuz di
uidat̄ p oppōitas drias. g̃ sim̄ spēs
erit multiplicabilis i indiuidua. p̄
si genus nō eēt multiplicabile i plres
species & spēs in plura indiuidua tē
totum ambitū generis adequarz una
spēs & totum ambitū spēi unū idiui
duū. cū gen9 cōpeē ad speciē & spēs
ad indiuiduū sic̄ totū ue ad ptē. se
queret̄ q̄ pars eēt equalis toti. & q̄
genus sit spēs & spēs indiuiduum.

p̄ oisꝫ natura potētialis & ꝫhibilis
p aliq̄ nata ē esse maior in pluribꝫ q̄
in uno. p3 p aug. 7. dc̄ t. ubi oīa gene
ra & spēs p̄dicamtorꝫ p h9 a deo ex
cludit. ℣ ois natura generis & spēi est
potētialis & ꝫhibilis. g̃ etc̄. mi. p3. q̄
nec genus nec spēs ē de se h9. 2ª
cōclusio ꝓbat̄ sic. ois natura specifa
ē multiplicabilis in plra nūo. patz in
prima conclone. ℣ āgelica nata ē spe
fica ℣m oēs. g̃ multiplicabilis in plra
nūo. p̄ si nā āgelica nō eēt multiplica
bil9 h9 eēt q̄ nō hz māz p q̄titatē ℣m
quā possz diuidi. ℣ neutrum horum
tollit mltiplicm. g̃ etc̄. q̄ nō mā patz. q̄
tūc mā eēt prīcim idiuiduatōis. h9 āt
ē flz. q̄ sic̄ forā ē cōis ita mā ē cōis
sic enim ē dare materiā & hāc mate
riā sic̄ est dare homīnē & hūc hōiez

ꝓbat̄ eadē falsitas sic. ab illo a q̄
ens habet eē imperfectissimū & po
tētiale nō habet suā cpletissimā actu
alitatē. ℣ a materia res hz esse iperfe
ctissimū & potētiale cū sit infimū in
genere sbe. g̃ etc̄. Preterea si mā
esset cā indiuiduatōis seq̄ret̄ q̄ non
oīa q̄ hnt eandē matiā eēnt idē nūero
& tūc ignis p̄ corrupt9 & aquā po
stea generata cū habrāt eādē materiaz
essēt idem numero qđ ē falsum.

Tꝛ anima intellectia sit im
mortal. q̄ nō. q̄ corrupto
fine corrūpit̄ illud qđ est
ad finē. ℣ finis forme ē eē composit
aia est forma corpis. g̃ corrupto cor
pore corrūpit̄ aia. p̄ ois forma dat
tale esse cposito q̄le esse habet. ℣ aīa
nā dat eē homini icorruptibile. g̃ etc̄.

p̄ qđ mouet̄ ad motionē alterius
corrūpit̄ ad corruptionē illi9. ℣ aīa
intellectiua mouet̄ motu corporis. q̄
motis nobis mouēt̄ oīa que sūt i nob
2º thopicorꝫ. Cōtra sal. nolite time
re eos q occidūt corpus. animā āt nō
p̄nt occidere. ℟º teneo. 7. dc̄ōnes
pria ē ista. aīa intellectia est imortalis
2ª ē ista. animā esse imortalē ē demō
strabile. 2ª ē ista. q̄ a nobis nō pōt dc̄
mōstrari p statu isto. prima cōclo p
bat̄ sic. illa que cōicāt in obo & i mo
opandi cōicāt in mo essendi. ℣ anima
intellectia & anglus hnt idē obiectū
s. ens & eundē modū opandi. q̄ sic̄
angelus intelligit se intelligere. sic & aīa. ℣ intellect9 āgli ē incorruptibilis
g̃ etc̄. Preterea potētia que nō depē
det a corpe nec in eēndo nec i opā9
n̄ corrūpit̄ corrupto corpe. ℣ aīa ē h9ōi
q̄ nō exercet opatōnē mediāte corpe
g̃ etc̄. 2ª cōclo ꝓbat̄ ois cognoscēs
distincte & pfecte aliquod subiectuz
pōt per ipsum deuenire in distinctaz
passionū noticiā. q̄ subiectū ē causa
pass iōis. ℣ intellectus noster absolute
loquendo pōt habere distinctā notiti
am dc̄ aīa intellectiua. g̃ per ipsaz po
terit deuenire in notitiā imortalitatis
que est passio eius. 3ª cōclusio ꝓ
batur sic. si eēt demōstrabilis a nobis
p statu isto aut demōstratione q̄ aut
q̄p quid. ℣ nc̄ sic nec sic. g̃ nullo mo
q̄ nō demonstratione q̄ arguo sic. si
aliquid eēt a priori qđ posset demō
strare animā esse imortalem esset sua
ꝓpria operatio. ℣ p illam non pōt ꝓ
bari. g̃ etc̄. ꝓbatio per illud non
pōt demonstrari animā esse incorrup
tibilē qđ corrūpit̄ ad corruptōz cor
poris. q̄ per effectum corruptibilem
nō pōt demonstrari causam esse icor
ruptibilem. ℣ magis oppositū. ℣ ois
actus intelligendi quē experimur pro
statu isto corrūpit̄ corrupto corc. q̄
corrupta imagie. ꝓbat̄ 2º. q̄ ois cō
cludēs pricm q̄ cōcludit eū pricipiū
qđ eiusdc̄ actꝰ. ℣ p nl̄m actū itelligē
di ul uolēdi pōt ocludi pricm illud
q̄ hō sit icorruptibil q̄ ē pricm qđ
g̃ nc̄ p ip̄z poterit concludi dc̄ aīa q̄
ē pricm q̄. 2º q̄ nō demōstranc q̄p
qđ ꝓbat̄ sic. q̄ si aliqs possz à priori

& p cauſã illã ꝺcſonẽ demõſtrare. uſ eẽt p aliqđ ꝺmũe oi aie. uſ p rõnem ꝺmunẽ ſibi & oi intelligẽtie uſ ꝓpri am rõnẽ aie itellectiue. nõ primo mo q̃ p talẽ ꝺcluderem⁹ omnẽ aiaz eſſe imortalẽ. ñ ꝛo mo. q̃ itelligẽtia ẽ ſba ſpirtuaꝫ đ qua imortalitas nõ ẽ p ſe nota. nec ꝛo mo. q̃ nullã hab̃m⁹ no titiã đ ipſa p quã poſſim⁹ cõcludere demõſtratiue q̃ ipſa ſit immortalis.

Ad argũta ad primũ dico q̃ ẽ duplex finis. ſ. ultim⁹ q̃ ẽ deus & in termedi⁹. loquẽdo de fine p̃ mo ẽ ue ra ſi eẽt poſſibile illud corrũpi. loq̃n do ãt đ fine ꝛo mo dico q̃ finis põt intelligi itermi i actu uſ i potẽa. ſi p̃ mo tm̃ maior ẽ falſa. q̃ p nullũ po ſteri⁹ deſtruiẽ illud qđ ẽ ꝓus. ꝟ tẽia ad finẽ ſũt priora generatione ipſo fine. ſi aũt deſtruerẽt in potentia & in actu poſſet cõcedi. ꝟ tũc minor ẽ falſa. q̃ corpus non ſic corrumpiẽ.

Ad ꝛm dꝰ q̃ nõ oꝫ formã magi da re eẽ compoſito ĩcorruptibile q̃ ma teriã cũ materia ſit etiã incorrupti bilis. unde dico q̃ cauſa incorrupti bilis nõ ponit effectũ incorruptibi lem ſi effcũs nõ põt ipſã icorrupti bilitatẽ recipe. nc̃ aũt ſic ẽ de omni cõpoſito ex materia & forma. q̃ talꝫ paſſio repugnat ſibi. Ad ꝛm ma. ẽ falſa. q̃ ad hº q̃ aliq̃d moueaẽ alio moto ñ regriẽ ꝟ ſola cõiunctio uni⁹ cũ alio. aia ẽ ꝺiũcta corpori. q̃ ẽ for ma eius. ꝟ ad hoc q̃ aliq̃d corrũpaẽ ad corruptionẽ alteri⁹ plus requiriẽ q̃ oporꝛ q̃ depẽdeat ab illo. anima aũt nõ depẽdet a corpore.

Tꝛ attributa diuina diffe rant ex natꝛa rei. arguiẽ q̃ nõ. aug. xvº. đ ť. c. ꝛ. ſ vº nõ ſic ĩ creatura ſapiẽtia & bonitas ſunt due qualitates. ita in deo. ꝟ que iuſtitia ipſa eſt & bonitas. ex hoc ar guo. in abſtractis non eſt predicatio uera niſi per ſe primo modo. g̃ iſta ſapientia eſt bonitas erit per ſe pri mo modo uera. & per conſequẽs nul la eſt differentia inter ſubiectum & predicatum. ꝟ ſubiectum per ſe in cludit predicatũ. q̃ hoc pertinet ad primũ modum dicendi per ſe. g̃ etc̃.

Contra dama. libro primo. c. 4º ſi tuſtũ ſi bonũ & ſi quid aliud tale dixeris nõ naturam dicis dei. ꝟ que circa naturam ſũt. ꝟ talia ſũt in deo ex natura rei. g̃ etc̃. In iſta queſtio ne ſunt multe opintones quaꝝ unam intendo recitare. & eſt opinio thome & Goť. licet inter ſe cõtradicãt. am bo tamẽ tenent concluſionem negati uam. ſ. q̃ cum ſimplicitate diuina ñ ſtat diſtinctio attributorũ ex natura rei. ꝟ tantũ rationis. & ratio ad hoc eſt talis. Quandocũq; in aliquo extre mo eſt differentia rationis cui corre ſpondet in alio extremo dr̃a realꝫ. đ; rationis ſumiť per comparationem ad diſtincta realiter. exemplum de dextro & ſiniſtro i colũna. qđ ſumi tur per reſpectum ad dextrũ & ſini ſtrũ in animali. ꝟ attributa diuia hũt in creaturis aliq̃ ſibi corꝛeſpõdẽtia realr diſtincta ut bonitas bonitatem ſapiẽtia ſapiẽtiã. g̃ etc̃. Cõtra iſtã opionẽ p̃ arguo ſic. quicqd pfectõis ſimplr ẽ in creatura principalius eſt in deo ex ſe & nõ p aliquẽ reſpectũ ꝓbať ſtatim. q̃ pfectũ ſemp eſt inde pendens ab impfecto. attributaꝫ aũt pfectio eſt in deo pfecte in creatura impfecte. ꝟ attributũ eſt pfectionis ſimplr in creatura. q̃ ſimplr melius eſt ipſũ q̃ nõ ipſũ. g̃ etc̃. Probať mior. q̃ enĩ omẽ creatũ i eſſe quiddi tatiuo ẽ limitatũ & q̃libt eius perfe ctio eẽntialis. icko a nullo tali ſumiť attributũ. alias a q̃libt eẽntia creata ſumereť. ꝟ ab illo ſumiť attributum qđ ẽ pfectio accidentaꝫ creature. & dicit pfectionẽ ſimplr. ſic etiã i deo attributũ nõ notat primã pfectionẽ ꝟ quaſi accidentalẽ in kne eſſe. patꝫ p aug. xvº đ ť. c. vº. ſi ſapiẽs potẽs ſpecioſus ſpũs. qđ nouiſſimũ poſui uideť ſba ſignificare. cetera uero ſbe q̃litates. Preterea illa nõ diſtin guũť p rſpcũ ad extra quoꝝ q̃dlibꝫ continet eſſentiã ꝟm omnẽ rationem idealẽ. ꝓbať. q̃ ratio idealꝫ correſpõ det pfectiõi creaťe inq̃ tũ ea pficiť i eẽ quidditatio. & p ons ſub ratiõe qua eẽntia illa ẽ limitata. & ideo ꝟm diuerſos gradus limitationis diſtiguitur. & nõ inq̃ tũ eſſentia illa eſt per fectio ſimplr. ꝟ quodlibet attributũ continet eſſentiã ꝟm omnem rationẽ pfectionis idealis. g̃ etc̃. Preterea diſtinc⁹ attributorũ eſt fundam̃ẽtũ di ſtinctiõis emanatõnũ pſonaliũ. q̃ fili⁹ ꝓcedit naſcẽdo ut uerbũ i intellectu ſpũſ ſanct⁹ ſpirando ut amor in uolũ tate. ꝟ h⁹ non poſſet eẽ niſi eſſet ali qua diſtinctio intellectus & uolunta tis ex natura rei. Preterea deus in telligit eſſentiã ſuã inq̃tum uera & nõ inq̃tũ bona. & uult eaz inquãtum bona ab eterno & nõ inq̃tũ uera. g̃ in ratõne ueri & boni eſt formalis di ſtinctio. Preterea diſtinctio pfectio nũ attributaliũ ẽ fundam̃ẽtũ diſtinctõ nis emanatõnũ q̃ diſtinctio ẽ realis. ꝓz nulla aũt diſtinctio realꝫ p̃exigit neceſ ſario diſtinctionẽ q̃ tantũ eſt rationis ſic nec ens reale p̃exigit neceſſario ens rationis. g̃ diſtinctio attributoruz nõ eſt tantũ rationis. ꝟ aliquo modo ex natꝛa rei. Preterea diſtinctio precedẽs ratiõnẽ primi diſtinctiui ñ eſt per tale diſtinctũ. Sz diſtinctio in tellectus & uolũtatis ſiue intellectio nis & uolitõis p̃cedit intellectionem q̃ eſt principiũ diſtinct⁹ eoꝝ que di ſtinguũť ꝟm rationẽ. q̃ ſi nulla diſtin ctio eoꝝ p̃cederet nõ magis diſtigue reneť iſta intellectione q̃ intellectu uſ uoluntate. quicqd enĩ diſtinguiť itel lectione ut eſt oino idiſtincta ab intel lectu diſtinguiť etiã itellectu. Ad q̃. g̃ ꝛº & dico q̃ inter pfectiones eẽntiales ñ ẽ dr̃a rõnis. i. diuerſoruz modoꝝ ꝺcipiendi idẽ obiectũ forma le. q̃ talis diſtinctio ẽ inter ſapiens & ſapiẽtiã & utiq; maior ẽ inť ſapiẽtiã

& bonitatē.& ꝓbīt̄ ista duo mēbra ꝓ rationes factas contra opinionem p̄cedentē.ē ḡ distinctio p̄cedēs itelle ctum.& est ista ꝙ sapiētia ē in re ex natura rei & bonitas similiter. sapiē tia aūt in re formaliter nō est bonitas & ratio est. Quia si infinita sapiētia esset formaliter infinita bonitas sapi entia in cōmuni esset formaliter bo nitas in cōi.ꝙ infinitas non destruit formaliter rationē illius cui addit̄.ꝙ in quocūq; gradu intelligat̄ aliqua p fectio nō tollit̄ ratio illius perfectio nis formaliter ꝓ illum gradū.& sic si nō includit formaliter una ꝓfectio aliam in cōmuni.nᶜ infinita infinitā ꝙ includere formal'r est includere in sua ratione quidditatiā.ita ꝙ si iclu dens diffiniretur incluſū eēt diffini tio uel pars diffinitionis eius.ꝑ diffi nitio bonitatis nō includit sapientiā est ḡ inter ista nō idemtitas formalis ex parte rei. Sed hic sunt tria du bia.primū est.ꝙ uidetur ista opinio repugnare ſimplicitati diuine.ꝙ ex quo essentia ponit̄ quasi fundamētū attributorū.& ipsa attributa quasi circumstantia essentiam. ḡ respectu essentie diuine se habent sicut actus & forme & sic in diuinis erit cōpo sicio. Secundū est aug.7°.de t̄.c. 4°.de mags dicit ñ ē eo pater quo deus sicut nec eo uerbū quo sapiētia ꝑ est eo magᵒ quo sapiens.ḡ sicut in prima positione negat idemtitatem ita in secunda concedit eam.ꝑ i pri ma negat idemtitatē formalem.ḡ in secunda concedit eandem.ḡ attribu ta nō distinguūtur formaliter. ⅔ᵐ dubium ē ꝙ nō esset bonitas infinita ñ eēt eadem real'r sapiēt̄.ita uideť ꝙ ratio bonitatis nō sit infinita nisi sit eadem rationi sapiētie.ḡ propt̄ eam dem rationē ꝓ quā ponis uerā idem titatem inter ista debres ponere idē titatem formalem. Ad primū du biū dicendť ꝙ forma in creaturis du plicitur habt aliquid impfectionis uidelicet.ꝙ est forma informans. & ꝙ pars compositi aliquid habt qđ nō est imperfectionis.ꝑ consequitur eam ꝑᵐ suam rationē essentialem.ſ.ꝙ ipsa sit quo aliquid est tale.exemplū sapientia in nobis est accidens hoc ē impfectionis.ꝑ ꝙ ipsa sit quo aliqd est sapiens nō est impfectionis.ꝑ essē tialis ratio sapientie. In diuinis autē nihil est forma ꝑᵐ istam duplicem ra tionē impfectiōis.ꝙ nec ē informās nec est pars.ꝑ ē quo aliqd est sapiēs & hoc nō ponit'aliq; cōpositionem ꝑ propter pfectaꝫ sui infinitatē est pfecte idem omi ei cum quo nata est esse. Si obicias quomodo aliquis est formal'r sapiens sapiētia si sapiē tia nō est forma eius.ḡn? corpus est animatū denominatie.ꝙ anima ē for ma eius.homo est aiatus nō denomia tiue.ꝑ essential'r.ꝙ anima est aliquid eius.ḡ ad hoc ꝙ aliquid sit tale per formam nō requirit̄ forma informās ꝙ forma nō ē forma informās totū qđ tañ formal'r dicit̄ tale per ipsaꝫ

¶Ad zᵐ dº ꝙ tripl'r deꝰ eodť ē sapi ēs & magnꝰ & tñ nō eodť pr̄ & deꝰ ꝙ sapiēsia & magnitudo sūt pfectio nes quidditatie.ꝙ quicqd pficit̄ ist pfectioni ɔɔ pficit̄ nō ut rōni ɔɔ sup pōit'.ꝑ ut pfectiōibꝰ quidditatis.nō sic aūt paternitas & deitas cū ñ sint eiusdť rōis nec sint pfectiōes simpl'r sic̄ ille: zº mº magnituº ē eadem deitati in q̄libꝫ suppōito. paternitas aūt tm̄ in uno. ⅔º bonitas & mag̃ tudo & alia attributa sunt eadem idemtitate mutua.ꝙ utraq; ē forma liter infinita.ꝓ quā ifinitatē utrūq; ē formal'r idem alteri.ꝑ paternitas & deitas nō sūt idē idētitate mutua ꝙ paternitas nō est formal'r infinita tñ ē eadť deitati.ꝙ deitas ē formal'r infinita.pꝫ ḡ dictū aug.eē uerum ꝙ eo bonus q̄ sapiēs idemtitate adequa taᵉ ꝑᵐ pfectionē. & nō eo pater quo deus.ſ. quidditatie & adequate.ꝙ ñ ē utrūq; pfectio simpl'r. Ad ⅔ᵐ cō cedo ꝙ rō sapiētie ē infinita.& ratō bonitat̄ ē infinita.iō ñ ratō est illa ꝓ ueram idemtitatē. ꝙ oppositū ñ stat cū infinitate alteriꝰ extremi.ꝑ ñ rō formal'r nō est illa:nō enī seqť ē uere idem alteri.ḡ est formal'r idē illi.ꝙ uera idētitas aliq; ad iuicē pōt esse absq; hoc ꝙ unū includat eēntial'r rō nem alterius. Ad arᵐ pricipalē dº ꝙ in creaturis nō est aliqua uera'pre dicatio in abstracto ꝓ idētitatē q̄ nō sit formalis. & ideo nūq; fuit tradi ta ars a logicis dť p̄dicatiōe uera. & ꝓ idētitatē & nō formal'r.in diuinis aūt ē uera predicatio in abstracto p idemtitatē q̄ tñ nō est formal'. Rō istius drie est ista.ꝙ accipiēdo' abstra ctū ultimata abstractiōe concipit̄ qd ditas absq; hitudine ad q̄dcūq; aliud qđ est extra rationē ꝓpriā sue quid ditat̄.& accipiēdo duo abstracta illa nō pñt uniri simᵗ.ita ꝙ sit p̄dicatio uera nisi precise quidditas unius ex tremi sit precise eadť quidditat̄ alte rius extremi.hº aūt nō pōt eē i crea turis.ꝙ abstrahēdo realitatē generis & drie.& cōsiderādo eas pcisissime utraq; est finita. & neutra perfecte eadť alteri nisi ꝓ ⅔ᵐ cui sūt eadē.& iō si abstrahant̄ nō remanet cā idēti tatis eoꝝ.& ꝓ ons nec cā ueritat̄ ꝓ positiōis.ideo ħ est fīa ãalitas est rō nalitas.& ecōuerso.ꝙ extrema ñ sūt formal'r eadť nec uere eadť.oppositū est in deo.ꝙ abstrahendo sapientiam & bonitatē a q̄cūq; qđ ē extra rōes eoꝝ formal'r remanet utraq; qdditas p̄cise sūpta foraᵉ ifita.ꝙ ifinitas ē ratio idētitat̄ eoꝝ. in tali enī abstra ctione ramanet p̄cise ratio idemtitat̄ extremoꝝ.ꝙ nō erāt idē ꝓ idētitatē eoꝝ ad ⅔ᵐ a quo abstrahunt̄.ꝑ ꝓ in finitatē formalem utriusq;. & ꝙ ita sit patet.ꝙ non conceditur ista pater nitas est innascibilitas.nec ista pater nitas est spiratio actiua neq; formali ter neq; per idemtitatem. Sꝫ ista con cedit̄ paternitas ē deitas & econtso

& ratio est. q̄ in primis duabꝰ neutrum extremoꝝ est formal'r infinitū & ideo neutꝝ in ratione sua sic abstracta includit rationez idemtitatis eius ad alterꝝ. & sic unū de alio non predicaťr. ꝑ abstrahendo idemtitatem & paternitatē remanet alterꝝ extremꝰ formaliter infinitum. que infinitas est ratio sufficiens idemtitatl extremoꝝ & per oñs ratio ueritatis compositionis affirmatiue.

Tꝝ angelus intelligat se p essentiā suam. q̄ nō. omnem potētiam cognitiuā oportz denudari ab illo qđ ē ratio cognoscē di. q̄ 2º đ anima. oportet oculum eē extrā omnē colorem ut omnē colorē possit uidere. ꝑ angelus nō denudatur ab essentia sua. g̃ essentia sua non est sibi ratio cognoscendi seipsā. Preterea nihil idem patitur a seipso. q̄ tunc idez esset in actu & potentia. ꝑ essentia angeli est eadem sibiipsi. g̃ etc̄. Preterea si sic tūc illa intellectio esset eadem cū sua essentia. oñs est falsū. g̃ añs. falsitas consequentis est nota. q̄ hoc ē soli deo proprium q̄ intellectio sua sit idem cum essentia sua. cōsequētia ꝓbaťr. medū iter extrema est magis idem utriq; extremo q̄ unū extremū alteri extremo. ꝑ intelligere mediat inter obiectum & potentiam. g̃ si obiectum & potētia sunt idem magis erūt idem actus cū obiecto. Contra aliqua forma est ratio agendi ꝑm suam essentiā sicut calor in igne ad calefaciendū. g̃ cum immālia sint magis actiua q̄ mālia. forma imālis erit p suaz essentiam ratio agendi actione sibi cōpetente. talis ē ratio obiecti ad actus cognoscendi

In ista. q. est una opiuio que dicit q̄ licet in actione transeunte obiectū sit separatū ab agente. tñ in actione immanente oportet obiectū esse unitum ipsi operanti & ut unitum est ratio formalis operationis immanentis sicut species uisionis in oculo: Ex hoc ultra cum essē ãgeli de se sit unita intellectui suo potest esse principium intellectionis: que est operatio immanens. Et si obiciatur q̄ oportet talem formam inesse illi cui inest talis operatio. dicunt q̄ forma existens in alio est principium operādi. & si p se esset nihil minus esset ratio agendi. sicut calor separatus q̄ tum est ex se esset principium calo ris. sic est de essē ãgeli que licet per se subsistat. potest tamen esse rō operandi operationes immanentes" ꝫ ista opinio ponit q̄ intellectus sit in potentia essentiali ad actum intellgēdi q̄e est operatio immanens. & q̄ tota ratio operationis sit obiectum unitum in sua operatione sicut calor in ligno est tota ratio calefaciendi.

Ex hoc arguo. nihil potest habere principiū operationis immanentis alicuius agentis nisi sit in actu per illud quod est principium talis operationis. Sz intellectus non est in actu p illam essētiā in hº q̄ ē p se subsistēs q̄ non informat intellectū. nec aliq̄ sibi tribuit actuitatē. g̃ p hº q̄ talis essēcia est p se existēs & ꝑsēs intellectui. nō potit intellectꝰ haberē op ationem eius p eā. Et cōfirmaťr istud p exēm suū deducen? ꝫ eum. q̄ licet calor sit ratio calefactōis. tñ n̄ ligno si ab eo eēt sepat? ita q̄ si caleř dicatur opa? imanēs ipossibile ē calefacere calore sepato a ligno. g̃ ipossibile est lignū hr̄e istam opationē imanentem que est calere. ita i propōito.

Ad. q. g̃ dico q̄ angelus pōt se intelligere p suā eēntiā. q̄ obiectū hz aliq̄ causalitatē ptialē respcū intellectiōis. & ītellectus suā hz cālitatez respectu eiusđ ꝑm quā cōcurrit cū obiecto ad talem actionem pfecte ꝓducendā. & qñ ista duo sūt in se pfecta & contūcta sūt una cā integra rīspectu intellectiōis. Ex hoc arguo sic ois causa ptialis que ē in actu pfecto sibi ꝓprio ꝑm q̄ talis causa pōt cāre effectū cālitate sibi correspondente & qñ est unita' alteri cause ptiali pōt cū ea pfecte cāre. ꝑ essentia angeli ē đ se in actu p̄ corrīte obiecto. q̄ ē actu intelligibilis & đ se ē unita intellectui. g̃ pōt īmediate cuz illa causa ptiali unita hr̄e actū intellectionis p fectū respcū sue eēntie. p̄ i intellectibus hūtibꝰ spēs itelligibiles ipse spēs uirtute obiectorū cū intellectu causāt intellectōnē. in quibꝰ speciebꝰ obiecta hūt eē diminutum. g̃ si in se hūt esse simpr. s. actu intelligibile posset ueriꝰ causare eundē effectū. q̄ quicqd pōt cāri ab aliquo diminute tali. si hz esse simpr pōt ab illo simpliciter causari. ꝑ essentia angeli est presēs itellectui suo. & habet eē simpliciter tale. s. actu itelligibile: & ꝑm qđ habz eē in spē intelligibili. g̃ etc̄.

Sz hī ē unū dubiū. q̄ nihil ē alicui ratio operandi opatione īmanēte nisi informet illud. essentia aūt angeli nō informat intellectum suū. licet sit actu intelligibilis & presens intellectui. g̃ nō est ratio operandi opatōe īmanēte. dicendū q̄ q̄ intellectus habz actiuitatē suā ꝓpriā sine obiecto presente. ideo nō requiriť q̄ alterum alterum informet. q̄ neutꝝ dat alteri actū ptinentē ad suam causalitatem ptialem. Ad argumta prici palia ad primū dico q̄ ratio illiꝰ maioris ꝓpositionis ꝑ in potentiis sēsitiuis est ista. q̄ oīs potētia sensitiua requirit determinatū organū. ideo ex determinato nūo organoꝝ concludit plius 2º đ aīa determinatū numeruz actuū & obiectoꝝ. istud aūt organuz oz sic esse disposituz ut possit rcipe ipsū sensibile sine materia. sīl'e uideťr et; in rebus corporalibus. quicqd est receptū forme sine materia nō ē receptū forme cōiter. ideo oportet organū denudari a fora quā recipit & etiam sensum qui est in tali organo. & ex hoc sequiť ꝓpositum plii 3º đ aīa. s. q̄ intellectus ñ sit potē

Az

organica. & iō ſepaꝛ ab omni orgaº
ſi enī reqreret aliquid illud eēt deter
minate diſpoſitiōis ſiᷣ eſt omne orga
nū corporeū. & ſic nō poſſet recipe
re formas omniū materialiū oꝛum.
habito ꝙ ꝙ ſit uirtus nō organica ñ
oportet ipſū eē nō tale realiter quale
illud cuius debet eē receptū intelle
ctualr. ꝙ pōt eē idem intellcūs realr
& in actu. & tñ ꝛceptiº itellectualr
ſui & habitus ſui. & cuiuſlibet infor
mantis eum realr. ꝙ talia ſic ꝛcepta
intētionalr nō requirūt in recipiēte
diſpoz oppoſitā esse realt. Illa ꝙ ma
ior ꝓpoſitio ſi generalr accipiatur
ꝺcluderet omnē intellectū eſſe nihil.
ꝙ oīs intellectus ſm ſe eſt totiº entis
& ſic nihil erit entim. Ad 2m dicē
dum ꝙ tdē pōt ſe mouere nō tm mo
tiōe corpali. ſ etī ſpirituali. & oīs
actio uirtualis pōt ſtare cum potētia
ad actum formalem. Ad 3m nego
cōſequētiā. ad ꝓbationē dico ꝙ intel
lectio ſm ueritatē ñ mediat inter po
tentiam & obiectū. ſ eſt extremuz re
ſpectu utriuſq; ꝙ eſt effcūs amboꝝ.

Tꝛ plures angeli poſſint eē
in eaꝺ ſpē. ꝙ nō. 7. metha:
c. ꝺ ptibus diffinitōis. i his
que ſūt ſineᷣmā idē eſt quicqd ē & il
ud cuiº eſt. ſ angelus eſt ſine materia
ꝙ quidditas angeli eſt eaꝺ angelo. nō
pōt ꝙ diſtingui unus angelus ab alio
niſi quidditas uniº diſtinguaꝝ a quid
ditate alteriº. ꝙ nō pōt eſſe dꝛa indi
uiduoꝝ in eaꝺ ſpē. ꝓ oīs dꝛa for
maꝝ ē ſpecifica. ꝓbaꝝ. 8. mecc. ubi foꝛ
me cōpanꝫ numeris in quibꝰ oīne ad
ditū ℓ ſubſtractū mutat ſpeciē. ſ an
geli ſunt plures & ſūt forme. ꝙ dif
ferunt dꝛa formali. ꝓ oīs forma
ſepata a materia habet in ſe totā per
fectionē ſue ſpēi. ſi ꝙ ponanꝫ plures
angeli in eaꝺ ſpē cum ſint forme ſe
parate a materia quilibet angelus ha
bebit totā pfectionē ſue ſpēi. & per
conſeqns unº angelus erit alius. hoc eſt
impoſſibile. ꝙ illud exq̄ ſequiꝫ. ꝓbaꝝ
maior. ꝙ ſi foꝛa nō habet totā pfcō
nē ſue ſpēi hº eſt ꝙ pticipat eā. ſ
nō habet eā ptitipatiōe ń ut ē i mate
ria. ꝙ etc. ꝓ 2º ꝺ aīa uideꝝ habe
ri ꝙ multitudo indiuiduoꝝ in eāᷣ
ſpē nō uideꝝ eſſe niſi ꝓp ſaluationeᷣ
ſpēi. ſ i corpoꝛib ſaluaꝝ ſufficiēter
natura in uno indiuiduo. ꝙ etc. In
iſta. q. eſt opinio thome egidii & mꝝ
toꝝ aliоꝝ tenentiū ꝓtem negatiuaᷣ
ꝙ nō pōt in angelis ratio talis dꝛe in
ueniri. ſ potiº cū materia ſit cā dꝛie
indiuidualis. & in angelis nō ſit mā
ſeqꝫ ꝙ i eis nō ſit talis ꝺ. ꝓbatur
iſta concſo ſic. dꝛa nūlis q̄m eſt ex ſe
pōt intendi i infinitū. ſ infinitas per
ſe nō intendiꝫ ab aliq̄ agente. ꝙ cum
angeli ſit pfectiſſima entia. nō poſſit
in eis taᷣ dꝛa inueniri. ꝓ 4. mecc
maſculus & femina non dꝛnt ſpē. ꝙ
maſculinitas & feminitas ſūt dꝛie ac
cidētales forme humanitatl. ꝙ omnes
dꝛie formales ſūt differentie ſpecifi
ce. ꝙ etc. Contra iſtam oꝓ. arguo
ſic omnis quidditas q̄tū eſt ꝺ ſe eſt
cōicabilis. etiā quidditas diuinaꝝ ex q̄
patet ꝙ cōicare eſt perfectiōis. ſ nul
la quidditas eſt cōicabilis in idētitate
nūali niſi quidditas infinita. ꝙ oīs
alia erit cōicabilis cum diſtinctione
nūali. ꝙ etc. ꝓ oīs quidditas crea
ture pōt intelligi ſub ratione uꝝis ſñ
ꝺictione. ſ ſi quidditas angeli eſſet
de ſe hº contradictio eſſꝫ intelligere
ſub ratione uꝝis. ꝙ cōtradictio eſt di
uinam eſſentiā intelligere ſub ratione
uꝝis. ꝙ ratio intelligendi repugnat
obiecto. ꝓ anime intellectiе diſtin
guūtur nūero. ꝙ & angeli. ꝺña patet
ꝙ ſicut angeli ſunt forme imateriales
ita anime. Ad. q. dico ꝙ oīs natu
ra que de ſe nō eſt actus purº ſm illā
entitatē ſm quā eſt natura pōt eē po
tentialis ad illam entitatē que eſt ſ na
tura. & per oīs pōt eſſe hº. & ſic ꝺ
ſe non includit aliquā entitatē ſigꝝaᷣ
ſic nō repugnat in qualibet illaꝝ in
uentri. ſolū ꝙ illud qꝺ eſt neceſſe eē
eſt de ſe hoc. ꝙ quicqd pōt eſſe in na
tura eſt ibi. Ad artam opiniōis ꝺm
ad priм in foꝛa arguendi eſt fallacia
cōſequent. infinitas nō intēdiꝫ. ꝙ nc
pluralitas. nō enī pluralitas nūalis eſt
ꝺ ſe infinita licet poſſit ſtare cuz ea
ꝙ ſibi nōs repugnant. licet ꝙ nullus
intendat infinitatē. tñ aliquis poteſt
intendere pluralitatē que ꝺ ſe nō eſt
infinita. ꝙ ſic cōpatiꝫ ſecā finitatē
ſiᷣ infinitatem. Ad 2m dico ꝙ in
foꝛa arguēdi eſt fallacia ꝺñtis ſicut in
alio arguñto. ueꝝ enī ē qꝺ uult phꝰ
ꝙ dꝛa nō formalis nō ſit ſpecifica. ſ
ex hoc ñ ſequiꝫ ꝙ dꝛia nō ſpecifica
eſt nō formalr. accipiꝫ ꝙ a phō ꝙ dif
ferentia formalis eſt ſpecifica. ſ nō
ꝙ omnis formalis ſit ſpecifica. alias
fallacia ꝺñtis cōuertēdo indefinitā in
uꝝem affirmatiuā poſſet etī argui op
poſitū ſicᷣ oīs dꝛia formaꝝ ē ſpecifi
ca. ſ dꝛia hōis albi & ſocratis nigri ē
dꝛia formaꝝ. ꝙ homo albus & ſocra
tes niger dñt ſpecifice qꝺ eſt falſū

Ad argumta in ꝺriū ad primū dº
ꝙ phꝰ intelligit ꝺ materia hoc eſt de
entitate ꝺhente p ſe quidditatē. tm̄
applicando ad materiā que eſt altera
pars cōpoſiti. dico ꝙ itētio phi fuit
ꝙ oē nō hñs materiā ꝓ aliqua natura
cōponente quicqd eſt & illud cuiº ē
ſūt idez ꝓ. ꝙ oē tale poſuit ꝺ ſe hº
& formalr neceſſe eſſe. quicqd autē
pōt eſſe i natura formalr neceſſaria
eſt actu in ea. ſ diſcordamus ab eo in
principio. ideo diſcordamº in ꝺcſōe

Ad 2m dico ꝙ dꝛia formalis pōt
duplr accipi. uꝝ ꝓ dꝛia formali. uel
ꝓ dꝛia formaꝝ ſiᷣ in ratione differē
di. ꝓ modo maior eſt uera & minor
falſa. & ꝓbatio ſua includit fallaciaz
ꝺñtis. ꝙ ñ ſequiꝫ forme dñt. ꝙ for
malr differūt. ſiᷣ non ſequiꝫ plures
hōies dñt. ꝙ i humanitate differunt
ſi 2º modo accipiaꝝ maior eſt falſa
ad probationē dico ꝙ phꝰ loquiꝫ de
formaꝫ que indicat quidditatē. & de
illa uerū ē ꝙ nihil addiꝫ ℓ ſbtrahiꝫ

qđ nō uāriat ſpēz. Ad 3m dico q̄ maior dupl'r pōt intelligi. uno modo forma ſepata a materia hz in ſe totaz pfectionē ſue ſpēi p̄ciſe ex hō q̄ eſt ſine materia. uł ex hō q̄ nō hz eā pticipatiue ab alia. p̄ modo ē fla. q̄ cum oīs nā creata ſit nata eē i infinitū tūc haberet pfectionē infinitā qđ ē omio fl'm. 2o modo eſt etī fla. & petit pricipiū ñ forma illa ſit ſepata a matia q̄ eſt altera ps cōpoſiti. & a materia q̄ dicit entitātē individualē. & tunc p3 q̄ angelus nō eſt forma ſeparata a materia utroq; modo dicta. ſ alēo tm̄. Ad ultimū dđm. q̄ maior pro poſitio eſt fla. ſ. q̄ multitudo indiuidu orū ſit ſolū p̄p ſaluationē ſpēi taz in corruptibilibꝫ q̄ etī in icorruptibili bꝫ. qđ corruptibilibꝫ p3. q̄ nā huā multiplicaſ p̄ p̄patōe ruine āg ſoz. qđ icorruptibilibꝫ & q̄buſcūq; aliis etī p3. q̄ oīs natura creata eſt potentialē & non de ſe hoc. ideo eſt multiplicabilis.

Tres āgeli boni in p̄ inſtanti ſue creationis fuerūt bti & mali miſeri. q̄ ſic. q̄ in p̄ inſtanti fuerūt bti bitudine naturali. ğ ſi'r btitudine ſupnāli. pbatio oñe. q̄ cā efficiēs btitudinis ſupnāalis ē efficacior cā efficiente btitudinis nāalis ğ citiꝫ poſit p̄ducere ſuū effectum añs pbaſ. q̄ angli in p̄ inſtanti habuerunt intellectū pfcm & uolūtatez & obm utriuſq; pñs. ğ fuerūt bti beati tudine naſalt in p̄ inſtanti. p̄ boni in p̄ inſtanti fuerūt in gratia. ğ in p̄ inſtanti fuerūt beati. añs p3 per aug. iz qđ ci. dei. c. ix. dicentē q̄ deꝰ ſimł fuit creans angłoz naturā & largiēs gratiā. oña pbaſ. q̄ angelus ſtatim ſine diſcurſu ſequiſ ſuam pfectionem naſalem. cū ğ diſpō ſupnaſal. ſ. grā nō magꝫ repugnet pfectiōi ſupnaſali q̄ diſpō naſal pfectiōi naſali. ğ etc̄.

ō ezechiel 18. tu ſignāculz ſimilitudinis plenus ſapiētia & pfectus decore in delicijs padiſi dei fuiſti. Ad iſtā q. alr eſt reſpondendū qđ facto. aliter de poſſibili. loquēꝰ qđ poſſibili teneo duas cōcl'ōes. prima eſt iſta. q̄ boni in p̄ inſtanti potuerunt eſſe beati. 2a eſt iſta q̄ mali in p̄ inſtanti potuerūt eē miſeri miſeria culpe. & nō tm̄ miſia pene. prima ocl'io pbaſ ſic. beati tudo nō pōt eſſe ab aliq̄ niſi a deo. ğ p̄ q̄cūq; iſtāti btūꝰ eſt poſſibil' ineſſe a deo. p illo btitudo eſt ſimpl'r poſſibil'. ſ dare btitudinē ē deo poſſibile p oīni inſtanti. & angłs p oīni inſtāti eſt capax. q̄ habuit pfectā naturam in p̄ inſtāti ſic̄ in 2o. ğ poſſibile fuit iđm in p̄ inſtanti eſſe beatū. 2a cōcluſio pbaſ. potētia potens hīe perfectam opationem & nō limitaſ ad opationem rectā pōt h;bere ipſā nō rectam. ſ angł's in p̄ inſtanti habuit potentiam ultimā pfectam. & ñ limitaſ ad operationē rectam. ğ in prio inſtanti potuit ñ recte operari & ita peccare. q̄ illa bonitas itelligibil' potuit imoderātē amāri. Sz iſta concluſio multis nō placet. ideo arguūt ō eam. prima ratio ſit iſta. ſi angelus potuit peccare in p̄ inſtanti. tūc peccatū aut ineſſet ei a deo. aut per actū propriū uolūtatis ſue. nec ſic nec ſic. ğ etc̄. oña patet aſſumēdi diuiſionem. mł pbaſ. q̄ q̄ nō a deo p3. q̄ ñ a uolūtate ſua. pbaſ. q̄ oīs opaꝰ q̄ incipit cū eſſe rei eſt effectiue a cā pducente rem i eē. exemplū. q̄ deſcenſus grauis ſiſ incipit cū eſſe rei. iō deſcēſus ğuis cāſ a generāte ğue. ğ actus malus nō potuit eſſe effectiue a p̄prio actu p̄ ſi uolūtas angli peccauit in p̄ inſtanti. ğ nō peccauit. oña pbaſ. q̄ ſi peccauit in p̄ inſtāti. ğ ñ potuit ñ peccaſ. ğ nēcio peccauit. q̄ ſi potuit ñ peccaſ aut poa añ actū. aut potentia cū actu. ñ p̄ mo. q̄ ante primꝫ inſtans ñ fuit in ipo potentia. nō 2o mo. q̄ i illo inſtāti in q̄ peccauit non potuit non peccare. p̄ 3o ſic. due mutationes quaz t'minꝰ ad quē unꝰ eſt terminꝰ a q̄ alteriꝰ. nō pñt ſiſ eē ſ creatio & peccatū ſūt due mutationes iſto mo ſe hñtes. ğ nō poſſūt eē ſimul. p̄ 4o ſic. nullꝰ pōt peccare niſi ſit debitor iuſtitie. q̄ iuſtitia & peccatū ſūt ut priuatio & hītus. ſ angelus in p̄ inſtanti nō fuit debitor iuſtitie. ğ etc̄. ſ rōes iſte ſūt ō eos ſic̄ ō iſtam cōcluſionē. nā prima rō dicit q̄ pria opa nō pōt eſſe ab eēntia. ſ a producēte. ſ opatio ñ ſua nō pōt ſibi eē meritoria. ğ nō potuit mereri in p̄ inſtanti. 2a ratio etī eſt ō eoz naz in q̄cūq; inſtāti pōt peccaſ i eod inſtāti pōt mereri & ecōuerſo. ſ per aliā rōnē in p̄ inſtāti ſiñ eliciat actū meritoriū uł bonū ñ pōt nō peccare q̄ nō potētia añ actū. ğ etc̄. 3a rō nō ualz. q̄ paſſiōes q̄ ſequūt ſe ſoluz ordine nāe pñt eſſe ſiſ duratiōe. naz luna in eod inſtanti tpis in q̄ accipit lumē a ſole diffūdit ipſū in alias partes medii. ſi aūt fiat mix qđ mutatiōe dico q̄ peccatū in p̄ inſtāti ñ ē mutatio. q̄ mutatio ē qđ priuatiōe i hītū & ecōuerſo q̄ ñ ſe ꝺpatiūt i eod iſtāti duratiōis. iō ñ eſt muta. ſ paſſio de genē paſſiōis. 4a etī rō ñ ualz. q̄ iuſtitia eſt duplex. ſ. infuſa & acq̄ſita prima pđit unico actu. ğ ipſa pđita ñ p̄t āpliꝰ p̄ccaſ. q̄ ñ ē debitor iuſtitie. q̄ nō hz iuſtitiaz. ſarracenꝰ etiaz qui caret iſta iuſtitia non poſſet peccare. ideo argumentuz non tenet de iuſtitia infuſa. nec tenet qđ acquiſita q̄ illa poteſt amitti multis actibus in iuſtitie elicitꝫ. iuſtitia ğ illa cuiꝰ debitor hō uł angelus eſt naturalis potentia uoluntatis moderandi inclinationē naturalem que eſt libertas arbitrii. & iſtum recepit angelus. ideo peccare potuit. Dico ğ q̄ i primo inſtanti potuerunt eſſe miſeri miſeria culpe. penes illud mālfeſtū incomodū qđ nunc infligituꝝ pro culpa. tamen non proprie fuiſſet pena. q̄ non punitiua q̄ tñ ñ includit ꝺdictionez. iō fuit deo poſſibile. qđ facto āt dō q̄ nō

boni fuerũt bti nec mali fuerũt miſeri
i p̄ inſtãti. dr bonis p3 p mgrm ſen.
dr mal' p3 p ſcripturã. nã iſa. i4. quõ
cecidiſti lucifer qui mane orieris. Et
ezechiel. 28. in deli. padiſi dei fuiſti

Ad primũ ad p̄icipale dr^m q cã
efficacior nõ nccio citiꝰ ꝓducit effe
ctum q̃ cauſa miꝰ efficax. ſi agens
ſit uolutariũ quale agẽs ẽ deꝰ reſpcũ
btitudinis. Ad 2^m dicẽdr q utruꝫ
ãgeli boni fuerũt i gratia i p̄ inſtãti
ẽ dubiũ. ad aug. q uidet hº diceñ. dº
q aug. loquit dr grã gratꝫ data dr q̃
nihil ad propoſitũ.

Tꝛ angelꝰ & aĩa differant
ſpẽ. q nõ. q ſi eẽntie drñt
ſpẽ. g̃ & potẽtie q̃ fũdant i
eis. & ſi potẽtie. g̃ & opatõnes. g̃ &
obiecta 2º dr aĩa. ꝑ oñs ẽ fm. q idem
ẽ obꝫ ãgli & aĩe. Itez 2º ſic. ſi ſũt
alteriꝰ ſpẽi. g̃ una ſ^m ſe totã erit no
bilior alĩa. & per oñs qdlibꝫ indiui
duũ nobilioris erit nobiliꝰ q̃libet idi
uiduo ig̃bilioris. & tũc uł oĩs ãgelus
erit nobilior oĩ anima ł ecõuerſo. &
cũ capacitas ſequat naturaꝫ tũc uł ca
pacitãs cuiuſlibꝫ angli erit maior ca
pacitate cuiuſlibꝫ aĩe ł ecõuerſo q̃ꝛ
utꝛq; ẽ fm. q ſe hñt ſic excedentia
& exceſſa. Item 3º ſic. ãgls & aĩa
ſũt natura pares & officio diſpares
aug. dr li. ar. c. z. ꝑ paritas nat̃e nõ ẽ
in drñtibꝰ ſpẽ. g̃ etc̃. Itẽ q̃to for
ma creata nobilior tãto diſtinguitur
in pfes grãdus nobilitati. pfes eni ſũt
forme mixti q̃ elẽntares & pfes for
me aĩati q̃ inaĩati. & forte pla aĩalia
q̃ plante. g̃ plura differentia ſpecie
erũt in natura intellectiua q̃ non in
tellectia. qd nõ põt eſſe niſi angelꝰ &
anima differãt ſpecie. In iſta. q. cõ
cluſio ẽ certa q angelus & anima dif
ferũt ſpecie. Ratio eſt iſta forme eiuſ
dem rõnis habent eandr rationẽ per fi
ciendi materiã & nõ perficiẽdi. ꝑ aĩa
naturalr eſt pfectiua corporis orga
nici ut forma. augelus non eſt perfcõ
alicuius materie. g̃ etc̃? Sz que ſit
ratio iſtiꝰ diſtinctiõis ſpecifice diuer
ſimode dicit a diuerſis. dicũt eni
aliqui q ratio diſtinctionis eſt unibili
tas ad materiã & ñ ũibilitas ad mate
riã Cõtra forma ẽ finis materie 2º
pliicoꝝ. ideo diſtinctio materie ẽ ꝑ
diſtinctionẽ forme & nõ econuerſo
unde mẽbra cerui differũt a mẽbris
leonis. q anima differt ab aĩa. g̃ ſpe
cifica diſtinctio ñ eſt per materiã &
nõ materiã. ꝑ eſt prior diſtinctio actu
um in ſe. Confirmatur. q enim ſi
natura eſt talis & illa non. ideo hec ñ
eſt illa. g̃ ratio perficiendi & non p
ficiendi non eſt prima ratio diſtinctia

Ideo alii dicunt aliter q gradꝰ in
telligendi maior & minor in angelo
& in anima eſt primum diſtinctiuuz
unius ab alio. q angelus intelligit ſiñ
diſcurſu loquendo de intellectu natu
rali. anima autẽ cum diſcurſu. & iſti
modi ſunt diſtincti ſpecie & alteriꝰ
rationis ergo et cetera. Cõfũ mat̃

ꝑ ſimile. q aĩa ſenſitia nõ diſtinguitur
in brutis ñ ꝑ^m diuerſos gradus ſenti
endi. & ibi ẽ dr̃a ſpecifica. g̃ ita põt
eẽ ſi diſtinctio penes diuerſos modos
intelligend i pfectiorẽ & impfectio
rem. Cõtra aĩa nõ diſcurrit circa
principia. diſcurrit aũt circa cõcło
nes. g̃ ſi cognoſcere ſic & ſic eſt alte
rius ſpẽi requirit intellectũ & intelli
ctualitatẽ alteriꝰ ſpẽi. g̃ in eadez aĩa
erũt duo itellcũs & due itellectualita
tes alterius ſpeciei. unus uel una qua
intelligit principia. alius quo itelligit
cõcluſiones. p̄ aĩa beata i obiecto
btifico nõ diſcurrit. diſcurrit aũt cir
ca obiectũ nat̃r cognitũ. g̃ in aĩa be
ata erit alia itelle tualitas ſpẽ ut itel
ligit deum. & alia inq̃tũ intelligit ali
quid aliud nat̃r. Ad. q. g̃ dꝰ q oẽ
qd põt ageꝛ ẽ ens hñs primꝰ actũ. &
prior eſt ꝑ^m naturã ratio actꝰ primi
ꝑ^m ſe, q̃ in cõpatiõe ad actũ 2^m cuiꝰ
põt eſſe principiũ. unde licet illud
quo tale ens eſt principiũ actꝰ ſecũdi
nõ ſit aliud a natura ſua. nõ tñ pria
entitas ſua eſt natura ſua ut eſt prici
piũ talis actus ſecũdi. ꝑ natura ſua
ut in ſe eſt hoc. & ita prima diſtinctio
entis nõ eſt p naturã ſuã inq̃tum eſt
principiũ talis operationis. ꝑ p natu
ram ſuã ut ẽ hº. licet p identitatẽ eſt
pricipiũ actus ſecũdi. ſic in propoſi
to licet nat̃a angelica ſit pricipiũ in
telligendi & uolendi. & aĩa ſimiliter
ita q iſte potentie nihil addunt ultra
eẽntiã anime cũ pricipiũ eſt ſi natura

& illa ad ſe. & iſta ẽ pria diſtinctio ad
quã ſequr illa dr̃ia pricipioꝝ opandi
q ẽ ſi nat̃a. iõ ẽ pricipiũ talꝫ opatõis
& ñ ecõuerſo Ad ar^tam ad pri^m dº
q potẽtie drñtes ſpẽ ex pte fũdamti
ñ tñ ex pte obi pñt hr̃e actꝰ dr̃entes
ſpẽ inq̃tũ illi actus dependent a fun
damto illius p̄otẽtie. licet inq̃tũ de
pendẽt ab obo ſũt eiuſdr ſpẽi. intelle
ctio g̃ angeli & aĩe eſt eadr ſpẽ ex p
te obi. ꝑ nõ ex pte fũdamẽti Ad
2^m cõcedi põt q q̃dlibet idiuiduum
uniꝰ excedit q̃dlibet idiuiduũ alteriꝰ
ꝑ qd ſit illud dicetur alibi. Ad 3^m
aug. dº ꝑ^m aug. mech. q aĩa ſola ueri
tate prima formaꝫ. p̄ hº quid nihil
ẽ ea ſupiꝰ. qd ẽ ueꝝ i rõe obi i quo
qſcit. & i hº aĩa ẽ par ãgło. q nã in
tellectual' ñ põt q̃tari ñ in obo infi
nito. & ſic intelligẽ^a ẽ auctoritas &
oñs ſimiles.

Tꝛ. ãgls poſſit ꝑficer accipiẽ
do ō g̃tõez a rebꝰ q ñ. oꝫ rce
ptũ denudari a toto genere recepti
bili 2º dr aĩa. ꝑ ãgls nõ denudat̃ a ſpẽ
bꝰ. g̃ etc̃. mi. ꝓbat̃. q cũ ꝓpõe dr cãis
itelligẽ^a ẽ plena formis. p̄ aug 2º
ſup gñ. ad lr̃aꝫ. ageſ ẽ p̄ſtãtiꝰ patiẽte
ꝑ corꝰ ñ ẽ p̄ſtantiꝰ ſpũ ꝑ^m eundr. g̃
corꝰ ñ põt ageꝛ i angelũ. g̃ angelꝰ ñ
põt acqrer ō g̃tõꝫ a rebꝰ. p̄ ſic ſe
hꝫ modꝰ eẽndi aĩe nr̃e ad modr eẽndi
ãgli. ſic modꝰ opandi ad modr opan
di. ꝑ itelleꝰ nr̃ ex hº accipit ō g̃tõꝫ
a rebus corpalibꝰ. q q̃ ad eẽ cõpoſi
ti dependet a corpe & unit̃ corpi. ꝑ

angelus quo ad esse nᶜ dependz a cor
pore nec unit sibi. g nec quo ad re
ceptionem cognitionis dependet ab
eo. Contra omne qđ cognoscitur
cognoscitur per sīlitudinē rei cognō
scibilis. ꝑ angelus cognoscit singulār
g per sīlitudinem singularis. ꝑ simi
litudo singularis non est concreata si
bi. q quā ratione similitudo unī⁹ ea
dem ratione similitudo alteri⁹. cū g
singularia possint esse infinita tunc
haberent species ifinitas sibi concre
atas. In ista. q. est una opinio que
tenet partem negatiuam. q si sic. tc
angelus haberet intellectum agentem
& possibilem. ɔ̃ns est falsum. g ans ꝫ
ɔ̃na est manifesta. falsitas ɔ̃ntis ꝓba
tur ꝑ de intellectu agente. q ad hoc
ponitur intellectus agens ut per ip3
potentia intelligibile fiat actu intel
ligibile ꝑ primū obiectum intellcūs
angelici est actu intelligibile. q quid
ditas immālis. g non habet intellcm
agentem. Preterea đ intellectu pos
sibili patet. q intellectus possibilis
qnq; est in potētia. intellectus angeli
semper est in actu. Preterea corpa
superiora hnt qualitates & pfectiões
suas sibi possibiles ab aliis non rece
ptas. ꝑ sibi concreatas. g multo magi
spūs angelici qui inter omnes spiri
tus creatos sunt superiores habebūt
suas perfectiões & qualitates sibi cō
creatas & a reb⁹ non receptas. p̄
intellectus agens & possibilis non di
stinguitur nisi p cōpatōnē ad fātasmā
ta. ꝑ in angelo nō sunt fātasmata. g
nec istoꝝ intellectuū. đ. g nec a rebꝰ
receptio. Contra istā opinionem
arguo ex eisđ principiis. angelus h3
intellectū agentē & possibilē. g pōt
accipere notitiā a rebꝰ. ɔ̃na est cōis
mihi & eis. ans ꝓbať. potentia actia
que non est iperfectiōis in creata nō
est neganda a suprema creatura. ꝑ an
gelus est superior hōie. & intellectus
agēs qui est potētia actia i hōie nō ē
impfectiōis i eo. ꝑ pfectiōis. g nō est
neganda ab āgelo qui est creatura su
perior. g etc. p̄ angelus h3 intelle
ctum possibilē. g & agentē. ɔ̃na ē no
ta. ans ꝓbať. i oī eo qđ forma recipt
necesse est dare potentiā receptiua3
ipsius forme. et si recipiēs non p̄ce
deret duratione receptionem ip̄ius
forme. ꝑ āgelus recipit formā aliam
a se. g h3 potentiā intellectualē rce
ptibilem illaꝝ. g etc. p̄ ex. z. rōne
eoꝝ arguo ɔ̃ eos. ncce est omnē itelle
ctum nō hūtem in se obiectum depē
der ab obꝰ aliq̄r. ꝑ h āgls n̄ h3 obꝫ
i se cuiusc̄ūq; rei corruptibilis. g de
pendz ab eo i itellectiōe. Ideo ma
gister hēric⁹ alr dicit ad istā. q. q an
gls itelligit p hitū ocrea⁹ q repūtat
qdditatē. & si illū hitū n̄ hērz nihil
intelligerz. nᶜ singlare nᶜ ule. singu
lare eni ꝑᵐ ip̄z nō addit sup̄ ule n̄
duplicē negatōz i eēn⁹. g nᶜ i ɔ̃gscē
do. ult g̃ q ule p̄ intelligit. sinᵗᵉ aūt
non primo intelligitur. ꝑ z⁹. & hoc
probat sic. Sicut res se habet ad
esse sic ad cognosci z⁹ meᶜᶜ. ꝑ singu
lare non addit q ad esse super ule. g
cognitio eius non addit aliquid sup̄
cognitionē ulis. Preterea si singu
lare itelligereť sb propria fatiōe im
pediret cognitionē ulis. q enī singu
lare impedit cognitionē. ideo fit ab
stractō. g etc. p̄ si possent singula
ria p̄ intelligi posset de eis acquiri
proprius hitus. q proprius hitus ex
ꝓpriis actibꝰ generať. & p ɔ̃ns đ sin
gularibꝰ esset ꝓprie sciētia qđ ē fl3
Cōtra istum habitum quē iste pōit
arᵍ sic. irrationabile & indignū est q
natura intellectiua suprema sine iflu
xu spāli ipsius dei nō possit acquire
re cognitionē aliq̄r. staret eni sic trun
eus. q talis natura sine tali hītu non
plus esset intelectualis q̄ nā lapidis
cum istud sit valde incōueniēs. g icō
ueniens est illud ex quo sequiť. Ad
priᵐ arᵐ dᵒ q tota entitas singularis
nō cōtineť in uli. q singulare ādit
sup ule. qđ suppono sic ipe suppōit
g nec tota cognoscibilitas singularis
cōtineť in uli. Ad zᵐ dico q sin
gulare nō impedit cognitionē. q est
intelligibile. alias deꝰ nō cognoscerz
ipm. & si dicas q intellectus noster n̄
cognoscit singulare p̄. dico q hoc ē
impfectionis ꝓ statu isto. Ad zᵐ
dico q si hitus accipiať ꝓut hilitat
potentiam. sic non oportz ponī in
intellectu angeli aliquē habitū. q in
tellectus eius ex sua natura ē hilitaꝰ
ad intelligendū sic graue ad mouendū
deorsū p̄ter hoc q spēs ille itelligi
les sbsūt liber ipio uolūtati sue. alias
eī nāliter inclinaret. sic graue incli
nat deorsum. si tū ponať ibi habitus
potest poni habitus singularis sicut
ulis. ꝑ nō ptinebit ad diffinitionem
nec erit habitus scientificus ptinēs ad
sciētiam. q scientia ē p se quiddita⁹

Ad. q. g dᵒ q angelus pōt ꝓfice
re i cognitione rez & ipsam a rebus
recipere. dico g q angelus. 4. mōis
pōt recipere notitiā a rebꝰ ita q ue
ritās. q. stet in. 4. cōclusionibus. Pria
sit ista. angelus cognoscit singulare
ut singulare est. 2ª est ista. esto q tal
notitia esset concreata angelo adhuc
necessario reciperet a rebus notitiā
existentie actualis ipsius singularis &
etiam accidentiū eius. 3ª sit ista. dato
q haberet concreatam notitiam sin
gularis & existentie contingentis ad
huc necessario reciperet a rebus no
titiam iuuitiuam singularium.
4ª sit ista speciei uniuersales posset
recipere a rebus si non essent sibi cō
create. Prima conclusio probať
q angelus potest cognoscere hoc sin
gulare ut hoc. q talis cognitio nō est
inproportionata. nec repugnat itelle
ctui creato. ꝑ nō potest cognoscere
ut hoc per rationem uniuersalis. q
hec natura ut hec n̄ continet sb uni
uersalitᵉ. si g ɔ̃gscať singlare hᵒ ut
hᵒ. hᵒ erit p ꝓpriā spēz sigllaris. ꝑ n̄
ē ꝓbabile q oēs spēs sigllariū omni
um possibilium cognosci sint angelo

cōcreate. q cū talia ſint infinita tūc haberz actu ſpēs ifinitas. 2a ꝓbaī q ex notitia quidditatū uliū q̄ ſunt neceſſarie nō ꝓōt cognoſci cōplexio cōtingēs. ſ exītie rez uł nō exiſtētie ſūt cōtingentes. g nō ſufficit habere notitiā qdditatū uliū ad hoc q cognoſcat hoc ſingulare exiſtere ſ. ſor. currēs. g oz ipſā recipe a rebus. Cōfirmaī. q ſi hz rōes ſiozz cōplexiōis cōtingent. ſ. me ſedere cras ſibi creatas. q̄ro aut hz eas deītate aut nō ſi determinate. g ipoſſibile ē angelū ꝓ ipſos terminos habere notitiam q hoc ſit cōtingēs. ſi nō determinate. g nūq̄ ꝓ iſtos termios hēbit q ſortes determiate ſedeāt. g iſtā notitiā recipiet a rebus. 3a ꝓbatur oīs cog ſcens alicq exiſtentiam nō cognoſcit ipſā ſēp ituitiue. ſ ꝓōt eā cognoſcere abſtractiue. nā angelus cognitiōez ituitiuā ſingłarīū hz in uerbo. in genere uero ꝓprio abſtractie exītie cognitō nem hz. g ad cognitionē intuitiuam in gener ꝓprio nccio requirīt obm reale uł ipa res ut pūs eſt. ꝑ ipoſſibile ē aliqd ituitiue cognoſcere per ſpeciē uł hitū eque repſentātez rem qñ exiſtit ſicut qñ nō exiſtit. ſ oz q āgelus ipſam notitiā recipiat a re ſi hz eam. q āt hēat ꝓbo. q qđ ē poſſibile potētie inferiori nō ē negandū a ſupiori. ſ taī cognoſcer ē poſſibile potentie ſēſitie. g etc. 4a ꝓbaī āgelus hz intellectū agentez & poſſibilem ꝓbatū eſt ſupra. cū g itellcūs agens poſſit abſtraher. g etc. Ad 1m ar ta op. ad primū dō q equiuocatur dī p. dupłr eni pōt accipi. uno mo ꝑ adequato intellectui. alio mo pro aliq̄ cōi ꝑ ꝑdicationē. p mo ar m non hz ueritatem. q tle obz ñ pōt eē ali qđ ſingłare imāle. q oz illud eſſe naturałr & uirtualiter ſeu eminēt contentū oim cognoſcibiliū ab ipo intellectu. ſingłare aūt imāle nō continet uirtuałr oīa cognoſcibilia ab intellectu q pōt ſe extēdere ad oīa ſingularia. oportz g q ꝑ accipiaī 2o modo & tūc extēdet ſe ad intelligibilia & ſēſibilia. cū g ſenſibilia ſint intelligibilia in potētia oz q hēat intellectū agentē reducentē illa ut actu itelligātur ab eo. Ad 2m dico q qualitas celi a tota naīa creata nō pōt creari g a deo debuit ſibi ocreari. ſ qualitates alioz q̄ pūt cāri a creatura deus ꝓmittit illas habere ſuas ꝓprias cālitates. Ad 3m dicendū q ma. eſt fła q diſtinguūt ſeipis formałr & p cōparationē ad obiecta ł ad illa i quibo obiecta relucent. Ad argumenta pricipalia ād primū dō q āgelus eſt intelligētia plena formis ułibo. ſ non ſingularibo. aliū ꝓceſſū cōcedo in argumēto. Ad aug. dō q nullū cor pōt ageī iſpm ut totale agens. ſ ut cā ptiał ſic. Ad 3m dō q argumētū ē ſophiſticum. & nō ſequt ñ depēdet a corpore ut ſit actus corpis. g ñ depēdz ab eo ut ab obo. anima autez dependet a corpore ut actus corpis

Trū āgel poſſit loq̄ itellectū aliter alteri āgło. q ñ. q eē āgłi ē icimior ſibi q̄ ſua itellectio ſ illa icimitate nō obſtāte un āgel uidz ſuā itellectiōz eēntialē alteri igit frūſtra ſit locutō dī eo q āte locutiōez fuit notū g nō loqī: Preterea ſi poſſ loq̄ prius oz eū loq̄ āgelo ꝓpi quo. & oībo aliis eq̄ pūtibo q̄ntuncq uł icōueniēs. q uidē q poſſ loq̄ cui libet ſñ alio Preterea āgłus nō itelligit niſi p ſpēs inatas: ſ iſtas hz quilibet āgelus dī oi ſibi itelligibili. g ois āgelus oe ſibi itelligibile hēt ꝑfus omi modo q̄ pōt eē ſibi ꝑfus. g frūſtra fit locutio ꝺ dama. l. ſcdo. c. 22o ad q̄ ſtionem iſtā dicēdū. eſt q ſic quia āgłus poteſt cāre imediate in alio āgło conceptū illi oībi dī q̄ loquīt q ꝓbo duabus rōibo prima ē iſta Omis loq̄ns cat imediate i eo cuj loqī cōceptū de quo loqī ſi pōt. iſta ꝓbaī q loquens pricipaliter itēdit exprimer cōceptū ſuū intellectui cui loqī. oe aūt agens naīale ſtati inducit ſi pōt illud quod pricipałr itēdit ſ āgł p t ꝺceptū ſuū cāre i alio āgło g. etc mi. ꝓbaī illud q ſufficiēter ē in actu p reſpectū alicuius effectūs pōt illū cāre i rceptō ꝓportioto & approximato. ſ. āgłs habes notitiā alicq oībi. ē ſufficiēter i actu p ad cān ł itellectōez iq oībi g. etc. Se cūda ē iſta āgłs ſupior ognoſcit iferiorē ituicie q oe ꝺgſcibłe a pō iferiori ē ꝺgſcibłe a ſupiori. nē aūt āgłs inferior ꝺgſcit ſe p eēntiā ſuam ituitiue g dato q diſcet locałr ſupior ituitiue ꝺg ſcit iferiorē. g etc Ad ulteriorē declaratōez ſūt duo uidēda primū qt gignaī i intellectū audiētis ab āgło loqn te. ſm qualr āgłs poſſit loqui uni & nō alteri ſi ſūt eq̄ diſtātes Quātū ad primū dico q pōt cāī actū itelligē di tm & ñ ſpez & poterit cāī. ſpēm tm & ñ actū & poterit cāī. utrumq̄

Primū ꝓbo q locutio pōt eē dī ali quo hituałr noto auditui & tūc ñ gignit ſpēs ab āgło alia ab illa q̄ habetur q tūc due ſpēs eiꝰdī oībi eēnt i eo dez rſpectu eiꝰdī g. cābit tm actū cognoſcēdi ſñ creatiōe ſpēj Secūduz ꝓbo q miōr ꝺtus actjua nō pōt ipedire maiorē a ſua actōe. g ſi ſupior ꝺſi cerat aliqt i genere ꝓprio pū. a. iferior uoles ſibi loq̄ dī b. nō poterit ipedire ſuā actōez dī a & tē ñ cābt itellecti onē ł b. q due itellectōes ñ pūt ineē ſibi. & certū ē q aliud cābit q uult ꝺceptū ſuū alii cōicare q̄ tū pōt. g cābit ſpēz ipſiꝰ. b, ſi non ſ hāt itellectū ſupioris 3m ꝓbo q ſi āgłs audiens nō hēat ſpēz iſtiꝰ ſingłaris dī q̄ loqns loqī itellectūs ſuꝰ erit receptiuꝰ ſpetei & actus ꝺgſcēdi & itellectūs. angłi loq̄ntis ē ſufficiēter i actu p ad gignitionē utriuſq̄ Quātū ad ſcdm dico q ſicut ē i pōtate āgłi uti hac ſpetie imēoratiua q̄ ad unā itellectōnem ad cān ł actū ꝺgſcē. ſi itellectus iſtiꝰ ł iſtius: ſic ſi hāt pł̄es itellectōes eēt i ptāte eiꝰ q notitia gignereī i iſta itelligētia & ñ i illa q nō magł determinatur

passiuū naťale ad patiēd᷑ q̄ actū na
ťale ad agēd᷑.sic ḡ illud actū od᷑ d᷑
se sbest uolū.p̄ d᷑ se agere & nō age
re ꝑ̄ ei⁹ ipiū ad agere sic pōt illud
actū d᷑termiare se ad agēd᷑ i hoc pas
siuū & nō i illud.

Trū i anglo actual᷑r exīte
ncēe sit ponere aliqd mſās
duratōz exītie ei⁹ ťal᷑r dif
ferēs ab eo.q sic tēp⁹ differt ťaliter a
motu & p hoc nſat ipsum ꝓbať 4°
phicoꝝ tēpus.ñ ē uelox neq; tardū mo
tus aūt ē uelox & tard⁹ ḡ.a sil᷑i aliud
ab āgl᷑o ē ñ ans ipsū āgl᷑m Itē z°
sic q̄titas pmanēs & succeſſiua sūt ei
usd᷑ generis ḡ. utr⁹q ē ad a suo sbo.
maxie si sbm ptiet ad gñs sbe ḡ.sic q̄
titas pmanēs ē ad ab eo c⁹ ē ñſa ita
q̄titas succeſſiua Contra d᷑ illo ali
o si sit q̄ro q̄ durat.i esse si se ipso ḡ
pari rōe exītia āgl᷑ poterit seipsa du
rare formal᷑r:q illud ñ ē pfectius ip
sa actualit exīa ei⁹ cū sit q̄i passio ei⁹
si aūt alio a se absoluto durat i eē erit
pcessus iinfitum i mensuratis & ñſis

In ista.q. una opio tenēs ptē affir
matiuā pōit em eū hre rōz ñse & eē
ꝑprie q̄titatē & pons ťal᷑r differt ab
exīa āgl᷑i q̄ ñ ē i se formal᷑r q̄ta ſ i
d᷑isibil᷑ Cōtra illud qd᷑ si eēt distin
ctū ab aliq eēt posterius eo naturaliter
ē i:ꝫ ei si icōpossibile ē aliud eē sine eo
ḡ si icōpossibile ē āgl᷑z eē sū aliq extri
seco:qd᷑ sit ñſa actual᷑ exītie ei⁹ cū
illnd si eēt ad.eēt poti⁹ naťale seq᷑ q
ñ ē aliud ab exīa ei⁹ a si ē ad & pons

posteri⁹:poterit actual᷑ exīa ei⁹ esse
sū eo sm ōdictōe& ita ñ erit neēm po
nere illud Cōfirmať q dist̄ctio ali
q̄ꝝ quoꝝ unū ꝓprie inē alteri nō con
cluď᷑r nisi l᷑ex distīctōe actuali l᷑ pō
li ul᷑ ñ.sit talia q̄ sic se hēnt adificez
sic aliqua q̄ꝝ unū ē sepabl᷑e ab alio li
z̄m addo q 7°meth.c.d᷑ ptbo diffi.
pabola soctis ma.l᷑ mi.ml᷑tos autori.
seduxit dixit em q si nō eēt circl᷑s.n.
i ere nō ꝑ̄ hoc eēt circul᷑idiffitie eris
& a sil᷑i iferēs.nō oz cānes eē d᷑ diffi
hōis.lz hō nō sit sine carnibo.q dato
q nūq̄ eēt pōibil᷑ sepatō:adhuc oclu
dit ista eē distīcta ex ꝓpria rōe circu
li & triāgl᷑i & cū ꝓbať sepabilitas ex
una pte ocluď᷑r.d. ex alia S3 ippoſi
to nullū istoꝝ otigit q pte li nō ē aliq̄
sepatio actual᷑ ul᷑ pōl᷑ nec se hēnt ad
inficē sic aliq̄ distīcta sepabilia. q ni
chil distīctū ab alio ťal᷑r sū q nō pōt
esse sū ōdictōe.ē prius eo S3 l᷑ ē po
sterius eēntial᷑r.l᷑ sil᷑ nā cū eo isto aūt
qd᷑ pōť ad si eēt.eēt p⁹erius naťal᷑

Ad.q:ḡ.d᷑:qñſare ē q̄titatem
ignotā p q̄titatē notā magi certificare
certificatiō a aliqñ pōt a p q̄titatem
exītē i re l᷑.imagiatiōe sic as artifex
pit⁹ aqna q̄titate q̄ hz i sua imagia
tiōe:ñſat q̄titatē q̄ cūq̄ sibi occur
rentē aliqñ p q̄titatē i re pōt fieri.tri
pliciter uel excedētē quō intellect̄s cer
tificať d᷑ q̄titate mīori p accessū ei⁹
uel rcessū a q̄titate maiore & hō nō
ñſa ponit i qditatibꝰ rez & sic ñſa
ē pfectius ñſurato:q debet eē notior

naťal᷑r ipo & hō m⁹ aliqñ pōť ñſa
i genē colorꝝ & d᷑i prima ñſa oim ē
tiū z° nū⁹ p excessa cū q̄titaſ miōr q̄
ē magi nō.ē ps q̄ti. maioris q̄ ē min⁹
nota & tūc q̄titas minoris mot⁹ ex
naťa rei ē ñſa maioris mot⁹: z° m⁹
p eq̄lē q̄titatē quō ñſať q̄titas iḡta
p aliā q̄titatē notā eq̄lē sibi p applica
tōnē siue sīpōitionē & q illud quod ē
ñſa ex naťa rei dz eē not⁹ naťaliter
mēsurato iō isto m⁹.unū eq̄liū non est
mēsura alioꝝ nisi illa equalitas fuerit
magi nota ex naťa rei & hō m⁹ si tēp⁹
ē alia q̄titas a motu:& notōr eo p̄t eē
ñſa mot⁹ ex naťa rei: Ad ꝓpositū
ḡ applicā? d? q i actuali exīa āgl᷑i ñ
oz q̄rere aliq̄ ñſaz itrisecā aliā a na
tura rei ñſate & pz q si ponereť po
nereť hō z° m⁹ q nec excedēs nec ex
cessa sz eq̄l᷑. neq; eū ista exīa ē mēsu
ra sui ipi⁹ sic q̄titas distīcte o;gta
p̄t eē mēsura sui ipi⁹ sz. ptes suas cō
fuse o;gtas:ñ sic i exīa āgl᷑i cū sit i di
uisibil᷑. Ad primū pricipale pz q
onia n ualz d᷑ tēpe & motu.opan? ad
exīaz āgl᷑i & ad phim z° phicoꝝ d? q
illud q cōcludit drāz mot⁹ & tēpis
nō cōcludit ad distīctū i an? eē aliud
ab exīa āgl᷑i. Ad zm pz q nō cō
cedit ad eē i exīa āgl᷑i .qd᷑ sit ꝓprie
q̄titas.neq; i:d᷑isibl᷑e d᷑ genere q̄titatl
q illa exīa uid᷑r posse nosci absq; ōi
alio addito.

Tez i āgl᷑o actual᷑r exīte sit
formal᷑r succ? q nō:q̄titas
ñ p̄t recipi i nl᷑o q̄to.sz succ? ē q̄ti
tas ḡ nō pōt recipi i an?.q ē id᷑isibil᷑

Cōfirmať rō.q q̄titas pmanēs:nō
pōt recipi id᷑isibl᷑r ḡ nec q̄titas suc
cessiua . Preterea pri⁹ & p⁹terius
i rōe numeri. pūt iteḡre rōz tp̄is .sz
ubicūq; ē succ? ibi ē pri⁹ & p⁹teri⁹
& ibi iueniť rō numeri & mēsure .si
ḡ i actuali exīa āgl᷑i eēt succ?sio ma
l᷑r ipsa mēsurať tēpe. ō.nō ē neēm
d᷑cū care unū āgl᷑m.q̄ cat aliū.ḡ pōt
as āgl᷑us eē alio nō exīte.ḡ iste.q fuit
alio nō.exīte & ē cū eo de nūc existēte
uid᷑ eē.prior isto & eē ei⁹ nō cū isto
p̄cedit ei⁹ eē ut cū isto . In ista.o;ē
una opiō q̄ dic᷑ q i exīa actuali āgl᷑i
ē succ? formal᷑r ꝑ qua ar.multipl᷑r
p̄ sic aug.sp̄ gen. ad lrāz libro &.c.
i 9.sic aer ē fcūs lucid⁹. sz fit lucidus
alias absēte sole aer remāet lucid⁹.sic
se hēt cāťa rīspcū d᷑i p̄ uolū.d᷑ina
nō ē rīspcū ōdictoꝝ ut ōdictoria sunt
sz d⁹ i eternitate potuit ul᷑e care āge
lū unū & eū᷑ anichilare.ḡ uoluit ip
sū esse & nō esse.oz ḡ affligre diuersa
nūc ad tollē᷑ ista ōdictōez.ita q uolu
it ista eē ꝑ diuersis nūc absq; rīspectu
ad tēpus .ḡ illud aliud & ad nūc : nō
p̄t esse nisi nuc eui.ḡ i an? est succ?

Preterea d⁹ potuit care agl᷑m in
nocentē & postea potuit peccare &
nō peccare circu? omni tēpore .il
le ḡ angelus prius fuit innocēs q̄ pe
cator ḡ in ei⁹ existētia.fuit pri⁹ & p⁹
teri⁹ ḡ succ?. Cōtra istā posītiōez
ar.q includat ōdictionē q ubicūq; ē
succeſſio ibi ē pri⁹ & p⁹terius:sz ista

nō ſūt ſil' i mo. aduenīēte p⁹teriori
dēſinit eē pri⁹.& p oñs pri⁹ uetera
ſcit & p⁹eri⁹ nouū ē. p̄ ſi nē eui de
ficit .& nō ſēp manet idē. h⁹ nō p̄t
eē ꝓ̄p dēfcm ſbi.q ſbm manet idē ne
q ꝓ̄p alt̄ cām corrūpētē.q ñ uidēt
poſſe affligi aliq̄ cā corrūpēs ġ nō de
ficit:& p oñs ñ ē ſucce⁹ i angl'o.5.
iſtā poſitōez ar.& p̄ p 5dicat ſibiip
ſi.q ſi i angl'o dēficit eē.qđ ē i p̄ſē
ti nūc & hēt eē qđ ē iſequēti nūc p̄t
eē āgl'i dēficere i q̄libz iſtāti. primū
ē ex ſe l' ġ eē āgl'i nō erit i aliq̄ nūc:
ul' oz q eē ei⁹cū p̄ nūc ſit cū ſecū⁹.

p̄.ipoſſibile em qđ dic̄ iferri nō
iferē ex h⁹:q euū ponīt id'iſibile·ſ
ex negocione tp̄is.q neg⁹ ē icōpoſſi
bil' poni eui.& ꝓ̄p iſtā ipoſſibilitatē
ſeq̄ ip⁹le dē angl'o.ñ ē rōnale q ſ iſtā
op̄.q̄q̄t ē pri⁹ nā.ē pri⁹ duratiōe q
ex pte ſui nō repugt ſibi eē pri⁹ du
ratione ita q abſq; 5dictiōe p̄t eē ſñ
p⁹teriori rſpcū cui⁹ dicīt pri⁹ naťa

Ad primū ar.op̄.ip̄bate .dē. q
i illa mora eēndi.q̄ p̄ciſe ē ſucceſſiua
ē inouatio & ps ei⁹ una recedit & al
a ſuccedit.nl'la tñ inouatio ē i exña ā
gl'i ē iſta mora.ſic ponīt eadē caro ñ
habens partē .& partē ſb̄ eadē q̄tita
te pmanēte q̄ caro ē abſq; extēſiōe.l'
diuerſitate ptiū ei⁹cui accidit.tal' ex
tēſio·. Ad zm d⁹.q nūc pōt dēfice
re q ex ſe rapti trāſit.lz ſbm ei⁹ ma
neat idēnec aliq̄d agēs corrūpat ip̄m
& q nē tp̄is dēfitiat ſbo ſuo dēfitiēte
ē p ſe·ſ q ſbm dēfitiat dēficiētē nē tē

poris h⁹ accidit.D⁹ ġ ad:q̄.q ñ ē ne
ceſſitas ag̃q ponēdi ſuccōez i aliq̄ an⁹
q̄ ſit i eo formal'r.q quicqd ē in eo
pōt manere idē ſic āgl's manz idē & p
oñs ois rſpēs oñs abſolutū. Ad ar
prie op̄.ad primū.qñ ꝓbaťp illud
ſtl'e q ajia·cātōe res hz eē cū uno nē
& cū alio q nl'la illaꝝ hēť oplete ali
qua cātōe c⁹ oppoſitū uidēť ſtare po
ſita tl'i cātīōe d⁹ q iſta ꝓpō ē diſtiguē
da ſm cōpōez & diuiſionez q i ſēſu
opoſito uera ē q illud ñ hēť aliq̄ cā
tiōe opletie c⁹ oppſitū ſtat. ſtāte tl'i
cātōe ita q iſta ſit ſil' ſ i ſēſu dēfiōis ē
flā.q & ip̄a mū⁹ poterit ñ eē ita licz
pōita fuerit cā⁹·q̄ res nltimate hēt ſu
um eē ita i ꝓp.lz cā⁹ āgl'i fuerit po
ſita .p̄t tñ dēſim hac pō ſtareq āgl's
ñ ſit. Ad zm dđ.q lz dēſ uoluit ā
gl'm ꝓ iſto nē eē.& p a⁹ n.tñ prius
fūt uoluta ab eo ip̄a oba q̄ ip̄a nē m
ſurātia p̄ ġ q̄rēda ē ptās.quō uult an
gl'm eē & ñ eē tū dico q ſi ñ ponīt
i aliq̄ euit'no aq̄d nūc aliud ab exña
actuali ip̄i⁹ āgl'i.tūc uult ip̄m eē cū
et'nitatē & nult ip̄m ñ eē cū et'nitate
ſ ñ nult ip̄m eē cū et'nitate ſm omez
p̄ſētiali.et'nitatī neq; ñ eē cū tō et'ni
tate q tē eēt 5dtō.ſ opā⁹ ip̄az ad et'
nitatē ñ ſm tōz rōz ifitē p̄ntie no ē 5
dictio·.Ad.z.dđ·q naťa āgl'i eēt pri
or culpa ita q exñai ip̄a ſub'inocētia
eēt cū oppoſito illi⁹ exñe.& ex iſta
ſecta exña ſeq̄ oppōitū primi ñ tñ
exña āgl'i i ſua nā hz aliq̄ ſuccōez.
neq; exñs ſb̄ inocētia neq; ſb̄ culpa ſ

ſucce⁹ ē i actibz ei⁹ Ad ar.pricipa
lia dđ.ad primū q un⁹ āgl's cāť pri⁹
alio ſ ꝓ̄p h⁹ ñ ſeq̄ť q i ei⁹ eē ſit pri⁹
& p⁹eri⁹· Ad zm dđ· q āgl's pōt
anichilari i eodđ nūc negatie .ſ.q ſuū
nē dēſinit ſecū ſi āt nē āgl'i ñ differat
a ſua exña tñ poterit anichilari cū et'
nitate .& eē cū et'nitate ſ nō cū tota
tōe p̄ſēciaiitat̄ eternitatis

Tꝛ āgl's ſit i loco.q ñ loc⁹
dē epdo·cōmunis ai:ocep⁹
icorpabilia i loco ñ eē. p̄
ag⁹ 8z.q.z⁹:ꝓbat ex itētōe q dē⁹ nō
ē i loco p h⁹ mediū·q nō ē corp⁹·Sz
h⁹ ē ita ueꝛ dđ angl'o.ſic dđ deo ġ etc̄

p̄ 4.phi.loc⁹ ē ultimū corpis ōti
nēt̄ mobl'e primū ſ nl'lū corp⁹ cō
tinet āgl'm .ġ nl'l⁹ āgl's ē i loco mior
ꝓbať q otinēs ē actuali⁹ otēto.nl'lm
corp⁹ ē actuali⁹ āgl'o 5 dam.c.iz
&.io.ſex⁹ dic̄ āgl'm eē i loco. In i
ſta.q.ē opio fr̄s thome q̄ pōit āꝛl'z p̄
ciſe eē i loco p opōz ad q ꝓbād ad
ducit aūtē dama.c.iz·icorporea inqt
nā ꝛ adeſt & opať nō corpal'r ſ ſpi
ritual'r otieť & paꝛ i fra itell'ntia in
tellcūal'r circūſcribr ubi opať .uidēť
ġ dama.ſp cū eē āgl'i i loco adiūgere
opari.q̄i idē ſit āgl'm eē i loco & ip̄z
opari i loco 5 iſtā op̄ioz ar.m'tipli
titer p̄ ſic q 5dicat ſibiip̄i z⁹.q o⁹ i
ſe ſit flā .primū ꝓb'o ſic q i q.an.ſ.
dē⁹ ſit ubiq; ꝓbat q ſrc & iō ſua eſt
iſta q ⁊⁹.pñicoꝛ moues ē ſil' cū imo
to & dē⁹ ē primū moues & iō p̄t mo
uere ōe mobl'e ex h⁹ ocludit q ē i oni

bo & pñs oibz q̄ro qđ itelligat p hoc
o:ludere ā eē pñē h⁹ ē mouentē & tē
ē pet⁹ pricipii q idē ē p̄miſſa & ocl̄o
q itēdit icludere imſitatē dei & nichil
adppoītū ā itēdit ocludere tlā pñtiā q̄
opetitde o iq̄tū ē im⁹ & tē ex opōe
alicuiſ ip̄z.ſeq̄ť pñtia illa q̄ ptiet ad
dēiāz imēſitatē ita q p⁹ nāal'r erit pñs
iq̄tū im⁹us q̄ iqtū opās ġ a ſl'i ipſo
poito pri⁹ naťal'r ē āgl's pñs alicui p
eēntiā.q̄ ſit pñs p opatiōez: Cōfir
mať q ſi actio aliq̄ eſt i corpe ab an⁹
q̄ro quō ſe hēat iſta actio .ad uirtutē
illā a qua ꝓcedit ā mediate ā imedia
te,ſi imediate ġ āgl's ē imediate iuxta
tale corp⁹ & hēť ꝓpōitū.q ñ p opa
tionē.ſi mediate ġ ē ab illa ⁊tute per
aliud mediū & tūc q̄ro dē illo ul' erit
ꝓceſſ⁹ i infitū :l' oportebit ſtare ad
h⁹ q illud qđ ē p̄ a tali ⁊tute ſit ime
diatū illi ⁊tuti. z⁹. oñdo 5cl̄oz eē
flāz & ed ſuſpectā.q iſte articl'us dā
pnat⁹ ē ab ep̄o pariēſ.& ex cōicatus
q ſi dicať q ex cōicatio nō trāſit ma
re ſi tñ eēt articl's odēp̄t⁹ ut heretic⁹
ubiq; eēt odēpnat⁹ nō ſolū auctorita
te ep̄i ſ ed aūte papē eū de hereticis
ad abolēdā eſto q h⁹ ſit ueꝛ ſaltē ſnia
ē ſuſpecta q i aliqua uniuerſitate ſol
lēniter ē dāpnata. 5 oclōnē ſic illud
q ē āgl'o rō eñdi i loco ē i eo forma
liter ·alias nō p̄ forum l'r eēt i loco ſ
op̄o trāſiēs i corpus nō ē formal'r in
āgl'o.ġ etc̄ p̄ illa opo ē omēſuratie
i loco p accñs ġ ſi p eā.āgl's eēt i lo⁹
& nō alio m⁹ ē ibiōñſuratiē q ē fl'z

Ad.q. istā soluēdā ꝑ nidet ē dꝫ lo
co corpis .corꝑ⁹ eñ cuilibꝫ ꝑꝫ ulti
mū c⁹ ñ ē aliud eī ⁊tiens oueiūt sex
s. eē i loco actuali eē i loco dꝫiato qꝫ
eꝫli.eē ī loco ⁊mēsuratōe.eē i hꝰ loco
ul' i iꝰ dꝫiate & eē i loco nāl'r l' uio
lēt .pria.4.ꝰ oueiūt corpi ut ē q̄tū ſ
oueīt sibi ultimū iq̄tū ē corp⁹ nāle
lꝫ eñ null' q̄tū existat nisi iꝑꝫ sit ꝯle
tñ exñs ē pri⁹ nāl'r q̄tū q̄ ꝯle Ex
ponēꝰ aūt ista ꝑ ordiez dꝰ.qꝫ oē cor⁹
q̄tū.aliud a ꝑ ē i loco ꝑ hꝰ ē i conti
nēte ꝑcise qdꝫ ē ⁊mobl'e & hꝰ ē qꝫ itel
ligīt ꝑ illā diffitōez q̄ ponīt.4.ꝰ phi.
dꝫ loco .loc⁹ ē ultimū cor⁹ cōtinēt⁊ in
mobl'e primū.dꝫisibl'e eñ ſm illā rōz
ſm q̄ ē dꝫisibl'e ñ pōt ⁊mediate eē ap
plicatū alic⁹ nec ⁊tinēs iꝑm qꝫ ꝑcisū
cōtinēs alic⁹ ē idꝫisibl'e nichil enim i
diuisibile de genere quantitatis per se
existit.sed i aliquo dꝫisibili.& ideo
seqt illud ꝑcisū ⁊tinēs eē ultimū ac⁹
dꝫisibil' cōtinēt⁊ .Ista a utilitas ñ est dꝫ
rōe loci ſ ꝑcise ē dꝫ rōe q̄tit⁊t.qꝫ si
posſ i dꝫisibl'e p se eē & nulli⁹ dꝫisi
bil' ultimū posſ eē ꝑcisū cōtinēs.Vl
tra a istā ꝑcisā cōtinētiā addit loc⁹ in
mobilitatē q̄ imobilitatē diuersi dis
siōdꝫ saluāt Sꝫ breuiꝫ dꝰ.qꝫ si sub
iectū ñ manꝫ idꝫ nullū accñs absolutū
l' rīspectū manꝫ ſm arist.& iō cum
malū sit oēz sba.ꝫ q̄ cōtiet hꝰ corpus
posse moueri local'r & ñ mouere idꝫ
numero· pꝫ qꝫ oē accñs absolutū & rī
spectū qdꝫ ē i cōtinēte istud cor⁹ pos
ſ ñ manere idꝫ nūero.& iō neqꝫ cor⁹
siue loc⁹ sit ad absolutū sū respectū
dꝰ q̄ loc⁹ hꝫ imobilitatē oppositaꝫ
motui locali oio & icorruptibilitatē
ſ equalētiā ad motū locale. Primū
pꝫ qꝫ si loc⁹ eēt aliq̄ mꝰ mobil' q̄tū
cūqꝫ p accñs posſ dici eē i loco p ac
cidēs & et assignari posſ a⁹ &a⁹ locus
Exēplū licꝫ sil'itu⁹ moueaī quasi ac
cidētal'r p accñs qꝫ.s.i q̄nto l' i.4.ꝰ q̄
du qꝫ ꝑ cor⁹ p hꝰ superficiē ꝑ sꝛficiē
albꝰ & p albedinez sil'itu⁹ tñ sꝛficies
ul' albꝰ l' sil'itu⁹ uera ē i a⁹ &a⁹ lo
co.Sil'iī tē ad qescēs posſ moueri lo
cal'r.nā qꝫ hꝫ aliū & aliū locū succes
siue local'r moueī.fixum ā posſ aliū
& aliū locū occupaī si loc⁹ mouereī
p accñs. zm ꝓbo. qꝫ licꝫ loc⁹ corrū
paī moto ei⁹ sbo local'r.ita qꝫ moto
ac re local'r ñ manꝫ eadꝫ rō loci neqꝫ
i aliqua successitate.qꝫ idꝫ accñs nūo
ñ ꝑt manet iduobꝰ sbis tñ illa rō loci
succedēs q̄ ē alia a rōe ꝑcedēte ſm ui
tatē.ē eadꝫ ꝑcedēti p equalētiā q̄tum
ad motū locale. Ad ꝓpositū appli
cā⁹ dꝫ an⁹ dꝰ qꝫ an⁹ ñ nccio ē i loco.
qꝫ mł tomagꝫ posſ fieri & eē eī oēz
caūaz corpale.ē tñ i eo pō passiū.qꝫ
pōt eē i loco & ista pō l' fūdaī ime
diate i ei⁹ sba.l' i ipa actuali exña i
q̄tū ē nāl'r libata l' i aliq̄ extriseco
ipi qcqt sit illdꝫ Et iō ñ oꝫ q̄reī aliq̄
itriseca rōne nccio eēndi ag'm i loco
qꝫ ibi nl'la ē ſ tūꝰ i ipo potētialitas
passiua q̄ ꝑt eē i loco qꝫ sibi ñ repugt

Ad arꝫ. pricipalia ad oēs aūctes q̄
negāt agꝫ eē i loco.sū boetii siue aug
sūt exponēde qꝫ ⁊m dicūt.iꝑm ū eē in
loco circūscriptie . circūscripto aūt
icludit eē i actu & ⁊mēsuratie .q̄.odi
ctiōes ag'o ñ oueniūt Ad illud phi
oedi pōt .qꝫ aliq̄ superficies corpis cōti
net ag'm.ſ ex hꝰ ñ seqt.qꝫ sit agens
⁊tinēs ul' influēs rīspectu eiꝰ qꝫ ⁊tinētia
loci ē altriꝰ rōis a ⁊tinēcia forme l' spēi
nichil.eñ aliud ē hꝰ nisi ⁊tentū eē in
fra hāc superfitiē ⁊tinētē :& nichil esse
extra & hꝰ ē ⁊m i q̄cūqꝫ ⁊tēto diffitie
qꝫ nichil eiꝰ ē eī locū ābientē etc·

Tꝛꝫ agꝫs possit moueri locali
ter .qꝫ ñ motꝰ ē actꝰ ēt i pō
ſm qꝫ i pō.ʒ·phicoꝛ locꝰ
aūt ñ ē actꝰ neqꝫ p fcō agꝫi.qꝫ ois pfe
ctio uidēt nobilio pfectibl'i ſ nl'l⁹ loc⁹
ē nobilior nata agꝫica ſ q̄ etc ꝑ nl'lu
idꝫisibl'e pōt moueri .ſ agꝫs ē idꝫisibil'
ſ q̄ etc·mior ē manifesta .maior ꝑat ꝑ
ꝑm ex itētōe sex⁹·phi.sic ōe qdꝫ mo
ueī ꝑti ē i ⁊io a q̄ & ꝑtim in ⁊io ad
quē q̄ndo eñ ē total'r i ⁊io a q̄ .ñ mo
ueī ſ quiescit q̄do a ē total'r i ⁊io ad
q̄z total'r ē motū .ſ idꝫisibile q̄ñ mo
ueī ñ pōt eē ꝑti i uno ⁊io.& ꝑti i alio
qꝫ ñ hꝫ ptē & ptē ſ etc ō.dama.c.
iz agꝫi ñ sūt sil' i celo & iterra & fre
queter mictūī i terrā pꝫ p scriturā.

Ad.q.dꝫ qꝫ sic.rō ē ista .ōe rece
ptū formaꝛ alic⁹ generis.qꝫ ñ est ex
se dꝫiatū ad aliq̄ unā illaꝛ formaꝝ
nec ē ilitatū ad illas ꝑt moueri ab una
i aliā.p'baī stati qꝫ stim icludit ꝑtum
Sꝫ agꝫs ē.ricepꝰ ubi diffinitie pꝫ i.li
a.q.nec ē illitatūs ad oia ubi.qꝫ ñ ē in
mensꝰ :ſ pōt mutari ab ubi i aliud .
⁊firmaī.aia btā eꝫbr beat⁊ agꝫis iuꝑ
illud mat.erūt sic agꝫi dei i celo .Sed
aia xꝑi mouebaī local'r qꝫ descendit
ad iferos pꝫ ecl exscriptura .qꝫ angꝫi
mictāī i corpe assūpto pꝫ tob.& fre
queī nisi sunt sū corpe ·pꝫ dꝫ agꝫo
missio ad Iose. dꝫ occeptu beate ⁊gis

Ad ar.i oppōitū ad primū dico.
qꝫ ñ ē icōueiens ōe ⁊tū q̄ tūcūqꝫ pfe
ctū .dū? ñ hꝫ i eētia ōez pfcōez . eē
capax alic⁹ pfcōis miōris nobilitatis
q̄ sit sua nā sic agꝫs hꝫ itellcōnē q̄ est
pfcō potētie itellectie & tñ ē sipl'r in
nobilio nā agꝫica ita i ꝓpōito de ⁊ &
de loco agꝫi Ad zm dꝫ·q agꝫs hns
ubi pūctale.pōt ⁊tinue moueri ut in
pūcto sp exñs.pbaī p sil'e.qꝫ spera
mota sr planū dscribit lineā i plāno
& nō tāgit eā nisi i pūcto.ſ illud pū
ctū p trālit totā lineā.& tñ nō ꝓpter
hꝰ linea illa.q̄ sic ptrālīt a pūcto.cō
ponīt ex pūctis.ſ a sil'i nec hꝰ seqre
t.si pūctꝰ ille p se eēt ·

Tꝛꝫ aia xꝑi habūit.p fcāz ſ
tiā pꝰlē dari ⁊aī.qꝫ ñ·qꝫ sū
ma nā nō ē fcā:ſ nec sūma
grā:añs ꝓbaī.qꝫ q̄cūqꝫ nāta fcā pꝰle
ē excellētiorē fieri aliā.qꝫ illa posſ eē
fita.oña ꝓbaī.qꝫ ordo uniuersi magꝫ
cōsistit i spēbꝰ.q̄ i diuiduis grāis.qꝫ
magꝫ actendīt pfcō uniuersi ſm spēz
q̄ ſm idꝫidua.si ſ nō est pfcā grā ſm
spēm.multomagꝫ ſm i·l'iduū Cōtra
Iō.p.uidimꝰ gl'am eꝰ etc·ſ qualem
decz unigēitū illa ē sūma pꝰl' dari ſ

distiguas dr̃ sūmo dupl'r uno eñ mo
pōitie ſm excedētiā ad alia.ao mo ne
gatie p ñ excedi ab āq̄:p̄ mo ñ p̄t eē
sū^m nisi u^m=o mo pñt eē pl'a .& isto
o mo xp̄s r̄cepit sūmā grāz p'lē ca
ri & ad ho ꝓbāt̄ p̄micto u^m.ſ. q̄ sū
ma grā ē p'l'r cari sic. Accepta aq̄
grā dr̃tiāta fita pū.a.q̄ro aſcēdēo. a ē
ſtat9 ad aliq̄ sūmā & hēt ꝓpo^m a nō
ſ p̄t ꝓcedi i infitū.& tē ſeq̄t q̄ q̄
to aliq̄ grā maḡ excedat.a.tāto pfcōr
q̄ illa q̄ i infi^m excedit erit pfcōr in
ifitū & ponſ erit ifita.q̄ ē ip'le pri
cipale ꝓpo^m ꝓo.q̄ ſb̄m r̄cep^m ac̄nti
ouēīēti hēnti q̄d9 q̄ ñ dr̃tiāt̄ ex ſe ad
aliq̄ illoz q̄duū p̄t q̄tū ē ex ſe r̄cipe
re illud a ccūs ſm q̄ cūz q̄dū:mai.ꝓ
bat̄ p opp^m iō eñ aq̄ ñ pōt r̄cipe q̄
cūq; q̄dū caloris.q̄ calor ē accns dif
ouēīēs aq̄.ſ qñ accns hz q̄d9 & ē cō
ueniēs ſbo.& ñ dr̃tiāt̄ ſb̄m ad aliq̄ q̄
dū dr̃tiatū:ñ uidr̃ q̄re ñ possit sibi q̄
cūq; q̄d9 i esse q̄ nō ē ōdictio & ubi
nō ē ōdictio illud absolute ē possibile

Ad ar̄i oppo^m si ōcedat̄ añs :qd
tñ uidr̃ du^m .& ō aug9 dr̃ libro ar
bitrio pōt negari oña:& tūc q̄rit̄ cā
q̄re dr̃ fec̄ sūmā grāz & nō sūmā nā
t̄am Respō? si eēt sūma nō.nō hēt
ifluētia i alias nat̄as.sic no mo spēs in
pior i unitō nccō ifluit i inferiorē ſ
su^m i grā ifluit ſ.eē grē i inferiora.iō
maior nccitas ē ut pōat̄ sūma grā q̄
sūma nat̄a .

Tr̄ aīa patiat̄ ab igne cor
poreo effectie q̄ sic.aug.z.
dr̃ ci.dr̃i^c x?.Cur̄ nou dicam9.q̄ uis
uiris modr̃ tñ ueris sp̄s i corpos p̄e
corruptibl' ignis affligi ō aug9.z?
sr̄ gen.ex itētōe arguit sic Ages ē p̄stā
ti9 patiēte ſ cor9 ñ ē p̄stāti9 spū q̄ ec̄

p̄ cor9 ñ agit nisi p otactū p̄ dr̃ge
neratōe ſ ñ p̄t tāger̄ sp̄ñ q̄ etc̄ ad
q.d?q cū ꝓx^m r̄cep^m doloris sū r̄sti
tie ñ sit aīa l' ad e9:ſ tñ diū^m.iō tr̄ia
ñ pñt eē i spū sū i aīa spate q̄ n^m cor9
ut loc9 locato ē disc̄onieñs ñ q̄ aliud
ē sibi ouēīēs q̄ q̄ spūs cū nl'lo corpe
hz nāle discōueniētiā.iō tristitia i spū
a nl'lo ao ē effectiens si a dco sip'r ipe
diēte ip̄z mouer̄ ad aliū locū nec illa
dr̃tē? ē effectie ab igne.ſ ē r̄sp̄ cūs ex
trinsec9 aduenies r̄ducibil' ad q̄9 ubi.

quō q̄ ignis ē obz imutās.cū mot9
fiat p otactū dr̃ q̄ nō ouēit igni mo
uere spñ ꝓpira vtute q̄ pōita tota
vtute actiua ignis.spūs sibi dimissus.
posſ ipio uolūtat' sue moueri .& nō
moueri tm̄ q̄ effectiue mouetur a dco

Ad aug. dr̃ ci.dei d?.q̄ ab igne ñ
afligit spūs effectiē ſ tm̄ instrūmtal'r.

Tr̄ aīa itellectiua sit forma
corpis q̄ ñ·q̄ q̄ fm suū eē
ē ab aliq̄ sepat^m non ē forma
ei9 q̄ forma ē act9 rei ſ aīa itellectiua
fm suū eē ē a corpe sepata q̄.z?.dr̃
aīa itellcūs ē sepat9 & immisc9 q̄ etc̄·
p̄ forma nūc̄·fm nūatōez materie &
ecōtr? q̄ ꝓprii act9 ē ꝓpria materia
z? q̄ hi.ſ itellcūs no nūat̄ ſ.nu^m cor^o
ut pz p oñtatorē.z:dr̃ aīa q̄ etc̄· ō
hō formal'r & ꝓprie itelligit q̄ aīma
itell^a ē ꝓpria for^a hōis.añs ꝓbat̄ auc̄te
& rōe·p̄ l^c phs z.dr̃ aīa & p̄ ethi.itel
ligeñ ē ꝓpria opa? hōis.ſ opo ut distī
guit̄ ō actōez & factiōez forma^r iest
opati sil'r io. ethi.posuit felicitatem
hōis i intelligeñ & certū ē q̄ filitas i^a
forma^r iest hōi.q̄ & opa? i q̄ subsistit

Rōe l^c hō o q̄^r actu o q̄scēdi ñ orga
nico q̄ forma^r & ꝓprie itelligit oña
pz q̄ itellcō ꝓprie trāsce^r ōe gñs sen
satōnis.ōis ät̄ sēsatiō ē o q̄? orga^ca .ſ
expimur i nobis o q̄tōez q̄ nō cōpetit
nobis p tale orga^m.q̄ tūc dr̃tiareť ad
dr̃ti^m g9 o q̄tiōis.c9 ōriū expimur q̄
p talē actū expimur o q̄scer̄ drāz sēsi
tiui ab eo qd̄ nō ē illi9 generis p̄ hē
m9 i nob aliq̄ o q̄tiōez obi sb̄ a^ca rōe
sb̄ q̄ nō pōt eē e9 act9 o q̄tio sēsi^a q̄ ec̄

añs ꝓbat̄ q̄ expimur nos o q̄scere
actu uſe.ens ul' q̄ titatē sb̄ cōiori rōe
q̄ sit rō primi obi sēsibil' i q̄tū p notū
& hoc p discursū q̄z nl'lū ē p'le po^e
sēsitie.si q̄s neget istos act9 nō ē cū eo
disputandū Assūptū·ſ q̄ nl'lū istorū
pōt eē fm aliq̄ potētiā sēsitiaz.ꝓbat̄
q̄ actu uſe o q̄scit̄ sb̄ tāta idrā sb̄ q̄ta
ip̄m sic o q̄tū ē sil' predicabile de oi
bo singularibo i qbo saluat̄ :sic aūt nō
o q̄^r sēs dr̃ z.eñ ē māḡ euidēti9 q̄ nl'
la potē^a cognoscit ad sb̄ rōe cōiori q̄
sit rō ꝓprii sui obi pz dr̃ usu & aliis
potētiis.q̄ o q̄tio i^a q̄ ē alic9 sb̄ rōe ētī
nō pōt eē a^ca sēsatio. oña primi ēti
mēatī ꝓbat̄ si tal' act9 ē i nobis foi ma
liter cū nō sit ſ^a nrā q̄ q̄nq; iest q̄nq;
nō oz q̄ sibi dare aliq̄d r̄ceptū ꝓpri
um & illud nō pōteē aliq̄d extrīsū. q̄
tūc tal' act9 eēt extrīs9 erit q̄ iextensuz
& erit i nobis forma^r tale aūt nō pōt
eē nisi aīa itellectiua p̄ ad pricipale
phs z· dr̃ aīa dr̃ q̄ aīa ē act9 corporis
phici.etc̄sil'r de pte a aīe etc̄.uidetur
uelle aiaz itellectiaz eē ptē sbiuā anime
pri9 diffite icōi: p̄ oēs phi i diffini
tiōe hōis ponūt rōnale tāq̄ ꝓpriā dif
ferētiā.itell'ntes p rōnalē aīaz itellectiuā
eē ptē ei9 eēntialē nec h? phs ās notabi
lis unq̄ nega^r lz iste maledcūs auer.
aliud fingat q̄ fictio nec sibi nec ali
cui ē intelligibil' p̄ hō ē do9 suoruz
actuū ita q̄ dr̃tiar̄ se ad h? l' ad op^m
est i ei9 ptāte ſ ista idr̃tiā? ñ pōt poni
in aliq̄ appetitū organico l' materiali
q̄ tale dr̃tiaret ad certū g9 appetibil'i^m
sibi ouēniēs oz q̄ q̄ sit alic9 excellentī
oēz talē & tūc si sit i nobis appetitus
ille for^c q̄ & appeteñ :sequit̄ q̄ for
ma ista s^r forma nr̄a Ad p^m i opp^m
ma. nō ē ba ñ illud fm eē opletū sit
ab aliq̄ sepa^m .itellcūs aūt ul' aīa itell^a
lz fm sba sit a cor^e sepata ñ tñ est p
fcā nisi in cor^e.q̄ ad ip̄m hēt nāle in
clinatōez Ad z^m mi.ē ñ tñ ſ'a ſ eē
heretica

Tr̄ angl's possit assumer̄ cō
pus in q̄ exerceat opa uite.
uidr̃ q̄ ñ q̄ tūc hēret maio
rē uniōez ad cor9 assūptū q̄ ad non
assūptū .q̄ assumer̄ ē ad se sumere.ſ
h? nō ē p'le.q̄ ñ pōt eē for^a alicui9
corpis nec pōt assumi cor9 ab eo i ūi
ta^r suppositi erit q̄ unio sic mobilitatī
ad mobile ſ tal' unio p̄t eē ad corpus
ñ assūptū·ut ad eē quod mouet. q̄ etc̄

p̄ ſi aſſumerꝫ corꝰ a aſſmerꝫ corꝰ
elemtaꝝ a mixm ñ pm.qꝫ ñ aſſūerꝫ cō
pis acēna ñ ſ.qꝫ ñ uidr hēr vtutē acī
uā āmiſcēcꝫ elemta p̄ ſi p̄t i corē aſ
ſūpto exercer opa uite ꝯ ē ibi ad uim
onſ ē fꝫ.qꝫ corꝰ ñ ē uim ń p formaꝫ
uitalē iformātē taꝫ a ñ ē ibi.onā ꝓbaꝫ
qꝫ oēs uitales ſt opōiti p̄ dr aiā &
dr ſēn & ſen. ō genñ.c.iº.dr āgelis
apntibꝰ abrae & tobie p tom dr raha.
& ludit dr anº apente phanuel & u
xori eiꝰ In iſta.q.ſūt ta uidā ſic ta
artā tetigerꝫ p̄ qd ſit ām aſſume corꝰ
hº quidꝫ ñ ē iformaꝝ corꝰ nc ipocc ſi
bi unir ſ tm eē itrſecꝰ motor corpis
& ita eē ibi diffic q ē aliꝰ modꝰ eēndi
p popatōꝫ ſict ꝓbaꝫ dm eē ūbiqꝫ qꝫ
ubiqꝫ opaꝫ zº dºqꝫ ñ āſſūit corꝰce
leſte nc elecc i q̄ appareat qꝫ i elemta
ria ñ aparꝫ qꝫ ñ ē corꝰ ſuſcepm mix
toꝝ accñm i qbꝫ aparēt corā mix iā
anā generata p̄t aſſūmerꝫ ſic cadauer
mortui.lapidē l ad tle tñ qñ ſūit ali
qdꝫ corꝰ qdꝫ ñ uidr piriꝰ cātū a cāis
nālibꝰ ſ q̄t tc formari & opleto ope
ſbito diſpareꝫ ſic fuit dr rac & ſimu
ele tc uidr ꝓbabile qꝫ illud ſit corpꝰ
mixm q̄p accña q̄ apparēt i corē ſ nō
mixm plēa mixtiēe qꝫ p generatōꝫ nō
poſſ ita ſbito formari qꝫ ñ ē natū ge
nerari ń ſt dr'ta pceſſū nc.nc p̄t di
ci qꝫ anꝰ ſbito iducat formā illā i mā
qꝫ ñ p̄t nālē formā iducer de ȝ.dº
qꝫ motū oēz localē pt excitc i corē aſ
ſūpto.& ita mom q̄ uidr'eē ꝓgreſſiꝰ
motū ecl q̄ eēt iſpiratōnis ſpiratōnis
motiōez palpebraꝝ & mauuū & ſili

um ſ i opōes nāles q̄ oſiſtūt i ageñ &
pati cꝰōi ſūt ſēſuales ñ pc qꝫ ñ ſūt na
te rcipi ū i o poº ex orgaº pfcē mi
xto.& ex aiā iq̄m hȝ p̄eaȝ pfcāȝ& p
fectiuā q̄ꝝ neutꝝ ē ibi. Ad pm dº
qꝫ cem ñ dr aſſūi qꝫ ad nl'lā ſpālē aſſū
ptiōez l fornā i q̄ itēdat anꝰ apparer
uiſir nob aſſūit cem. Ad zm dº qꝫ
iā appet p ea q̄ dcā ſūt.qꝫ aſſūit corꝰ
ipſcē mixtū.qꝫ qdꝫ ipe ñ ꝓduc ad eē
vtute ꝓpria ſ tm nāl'r miſcibia unit
it ſe & reſpcelii tali ꝓporc i q̄ vtnc
celi & miſſibiliū poſſit tl' forma in
duci Ad ȝm.pȝqꝫ nl'lꝰ actꝰ uerc ul'
o ̄gtie ouēit ꝓprie angl'o i corē ſ tm
actꝰ poc motie.ñ q dȝ actꝰpoc motic
ogacc.qꝫ iſte eſt actꝰ opōiti.ſic actus
o ̄gtie ul' uenc.ſ poc motie ſupioris q̄
āgl's p̄t corꝰ mouer dr loco ad locum

Tꝝ āgl's ſrior ꝓſſit illūiar
iferiorē uidr qꝫ ñ qꝫ illūiar
ul' ē lum car l' lum catū ite
dr ſ neutꝝ horꝝ p̄t āgl's facer pm ñ
qꝫ lum car ñ p̄t ń p catōez ang' āūt
car ñ p̄t ſ.dama.liº.zº.c. iiº zm nō
qꝫ abreod'car hiꝰ & itēdr zº ethi.

P̄ oīs mutaº ē it oꝝa ꝯ qꝫ illūiat
priꝰ fuit tēbroſū i āgel' a bta ñ ē ali
qua tenel ꝯ etc. P̄ anꝰ ſrior ē lum
rn iferioris ſ i corpib maiꝰlum obfu
ſcat miꝰ ul' ſalte ipet eiꝰ effcm pȝ de
die i qua ñ uidr ſtella p̄ p̄tiā ſolis
ꝯ a ſili i ꝓprio. ō dama.liº.zº.c.
iiº uult exp̄ſſe qꝫ anꝰ ſupior illūiat
iferiorē In iſta.q.ē una op̄.q̄ dr qꝫ
āglȝ ſupoirē illūiār iferiorē 4.r p̄nt i
telligi nidȝ lum i fudeº l lūioſū defe

rēº l obſtam āmoº l ad faciēdo q̄ facto
cāet lum rceptō p̄ mō ſol illūiāt mem
zº mº deferes cādelā dr nocte illūiat do
mū zº:nō apiēs feneſtrā dr die 4º. ſa
nās ocl'ȝ q priº ifirmº ñ uidebat pºtea
uidȝ udet illūiār ocl'ȝ p̄ mō diceret
op̄.qꝫ ſolº dr illuiat & hº ſū cāº lumē
nāle ſū ip̄diº lu frnāle catū grē l' gl'ie
zº mō unº anº illuiat aliū de uō pfciuo
iteº lo ̄qnº ei mō dicto alibi. ȝ.mō il
luiat ecl ꝓbaꝫ p aug.ſr illud da m·i itel
lcm p̄t anº ad ageñ i ñte hōis ut ſit ca
pax dei.4·mº p̄t auº illuiār ſic pȝ per
aug.ſr dañ.dr iqt anm tlez fec ut opa
ri tle ad poſſit unde ad cāne lumen dei
mēs unieꝫ hūa. ex hº ar.anº iferior p
nāle ifluētiā āgl'i ſrioris i ip̄ȝ reducibil'
ē i ſtatu nāli ultitt pfcōis nāl'.ula aut p
fcō eiº oſit i ultio ope.ulm a & pfectm
opº āgl'i ē itec ad opº dim iō p ifluen
tiā ſrioris āgl'i reducit iferior dr potā
ad actū ut ad tlez o ̄gtōez illuieꝫ . ō
op̄.iſtā p̄ ñ uidr qꝫ diſpō ad formam
materie ſrnāle poſſit ab anº cart . qꝫ lȝ
ad formā imec ꝓducibilē a dº coopan
te cōi ocurſu nāe poſſit aliq̄ cā nāl' diſ
ponere ſic pȝ dr corc orḡnico rn aiē in
tellectie ad formā tm oino ſupnālē.i. ñ
corpāe cōi curſu nare diſpōȝ imedia
tā agēs nāle ꝓducere ñ p̄t p̄ rō abdu
cta ad im articlȝ ocludrȝ qꝫ anº ſupi
or facerȝ iferiorē uidere ad i vbo ſuela
tū hº eiū ē pfcō ultiata itellecº uidre
l itelligere vbū ml'tomagi q̄ iterc aliq̄d
uerꝝ reuelatū ultra oñez curſū i tellcōis
nāl' Ad iſtā.q.dcioq illuiāº i āgl'o ē q̄
dā locuº d uōfſtº i eē z.ſic em non

ois itellcō ē ſtia pfcō iteº āgl'ici.ſ uiſio
vbi & ñ uiſio qditatū ſū p ſpēs hitua
les ſū ituitie nā ñ ois o ̄gtō ſignarū alia
a uiſiōe vbi & a.o ̄gtōe qditam e ̄pfic
item āgl'icū quaſi zario vſ uiſto ueri re
uelati pfic i eē z.·ñ ſic at o ̄gto ſigl'aris
i gener ꝓprio dico tc qꝫ anꝰlupior cui
ſm onez curſū reuelar p̄ ad cat i iferio
ri oceptū q̄ȝdā de iſto ruelatō q dr au
diº & ſi care ē q̄dā ſpeāle loq ꝓprie ē
illuiāre Ad ar·ad pm dº qꝫ anº p̄t ca
re iſtā aditōz & pfciuā uiſiōez i eē zº &
cū dicis ꝯ cabc ñ ſeqr qꝫ cāº ē actio ñ
o ̄currēte ata cā alicº alt'iº generis ū tm
primo effitc & p̄ fie & taꝫ nl'lā ē actio
care Ad zm dº qꝫ uiſio ē perfciſſia il
lui' & iō inteº hns illā dr pfcōe illuiā
tº q̄tūcūqꝫ ñ hēat illā o ̄gtōez q̄ rū iſtiº
dr ſe hēre ad lum.& iō nc carē cºlibȝ
alt'iº itellcōis i hñte ſtā dr facere itelle
ctū tēbroſū Ad.ȝ:dº qꝫ ſol ñ ipec ali
q̄s ſtellas ml'tic radios ſuos ad ſupficiē
ere qꝫ pȝ qꝫ exns ip̄ſū puteo i meri
uidȝ ſtellas ñ em ad ocl'os eiº ptinge
rēt radii ń priº ptigerēt ad ſupficiē me
dii illuiāti iſte tñ ſol lūinā miora ipedit
ab actōe q̄ hērȝ cc uiſū.qꝫ ñ pñt uide
ri i pña ſol' Cº rō ē qꝫ excelles uiſibi
le priº agit i uiſū excellr ita qꝫ actuat
iōȝ l' eiº totā capacitatē.& forte aº mº
inūtq̄ color.ſ alaten p̄ perſpecc.ſ q̄
ad hº ñ ē ſil'e dr lūie itelligibili rūite
ſic pȝ.ȝ.de aiā nam pºt intellctia itelli
gētia nō minº intellºaa ſ magi.ſ pºt ex
cellēr ſēſibilia.miº ſētinº alia.qꝫ pōl'
ordinū debilitat.

Tꝝ actº itelligēdi & adpetēdi

ſit ēntialr abſolutiq nōq talr actus
nō poteſt intelligi niſi cointellgendo
tm̄ ēm p̄t itelligi uiº niſi ſit acº uiſibi
lis lr oppōiti. ꝟ abſolutū p̄t itelligi nō
itelligt̄ aliud i rōe ti. g̃ etc̄. p̄ ad
formā abſolutā nouā p̄t p ſe eē mutaº
q forma abſoluta p̄t acqri ſ̄bo. nō ſo
lū p accſs ad acqſitiōez alt̄iº. ꝟ p ſe
aqſitōe ꝓpria. qua p̄t p̄ ſucceder̄ pri
uatōi. ꝟ ad itelligeř ñ p̄t eē p ſe mūtio
g̃ etiā ꝓbař mi. q ex 7º phi i itellectiā
pte aīē ñ ē alt̄aº. ſcies ēm māxie ad ad
dr. ō ultia pfcō ſ̄be uiue ñ ē ſoª. ř
laº q ulª pfcō talr naře ſume dſidra
ř fm aug. & phz. xº ethi. reº ār ñ ſū
me dſidrař g̃ etc̄ ꝟ actº itlr̄ndi ē ulti
ma pfcō ſ̄be itelligēt g̃ etc̄ Reº pro
prie dicta ū ē noūa ſm̄ nouitate alicº
abſoluti prioris & hº i ſ̄bo lr i řio ꝓba
ř ex vº & 7º phi. i q adad ñ eſt motus
undr ad vtutē & malitiā ñ ē motº. q
ſūt ad ad. ea q̄ ſūt ad ad. neq; genera
tōes ſūt neq; iporz generaº. ꝟ actº itel
ligēdi p̄ñt eē noui. ſm̄ ncuitate cºcī q
prioris abſoluti q nr̄lū abſolutū adue
nit itellihibili cū actu itell̄r nec uiſibi
li cū actu uidr Dº g̃ q ē forª abtª
tm̄ cū hº hz ñexā rl̄oz q ꝓbař. q
ſūma & ulª pfcō naē itellectje. ñ p̄ot
eē ſm̄ rl̄ōe raliad obz pfectm̄ cē qđ nā
ē opari alias eēt ad ad ſe ꝟ itelligeř eſt
ſumma pfcō naře itellectie g̃ etc̄ p̄
i cº ſ̄ba ē relº ñ ē tm̄ abſom ꝟ iſª uniº
extremi zi mōi relorz ñ fati. ē relo ut
ait ōm̄tator vº mech. q zº mº relorz
reº ē i ſ̄ba alt̄iº extremi g̃ eēc · Ad
ār. dic ad prim q ſi aliq̄ uox eēt ipoſi
ta ad ſigficām p̄ceſe iſtā ētitatē abſolu
tā tē poſſ itelligi ñ coitelligē. t̄im. ſ.
oīan ꝟ q uoces ipōite ad ſigfim opaº
nē iportat rl̄oz pricr ul̄ onotatie idco
talr opo ñ p̄ōt itelligi ſm̄ obō i rōe ter
mini Ad zm pz p idm q eadē p̄ōt
dari ſoluº.

Tꝛ actº itelligēdi pfcē diui
dař i actū abſtram & itūitm
actº em̄ abſtractiuº abſtrahit
a b actuali exña obi & iō p̄t eſſe obni
eiº exñs & nō exñs & talr og̃º fit per
ſpēz ipreſētātē obz. actº itūitiuº con
cernit actualē rei exñtiā. q talr actº ñ
p̄t eē ſm̄ actuali exña rei Oſēº g̃ q
talr. dr. ſit flā q itellcus i og̃ſcēº ab
ſtrahit ab hi & nūc. & pari rōe a cōdi
ciōe exñtl ut exñs. g̃ nō opetit ſibi talr
actº p̄ ſi ſūt tales icellectōes opeten
tes itellectui. tūc pari rōe eiºdm obi
poterūt eē due tales. tūc q̄ro. quō dif
ferūt nō. nūo tm̄. q duo accña eiºdm
ſpēi nō p̄ñt eē i eodr. nō pē q ſū actº
ōgtōis rcipiat ſpēz a pō ſū ab obo cū
ſit eadr poª & idr obz. nō poſit poni
dra ſpeciuoca ō p̄ q actº abſtracti
uº ſt nob p̄l pz q imaginamur ro
ſā qñ nō ē de aliis ꝓbař q q ē pfcō
nis i og̃ ōe. magi dz actribui poe ſupi
ori q̄ poe iferiori. ꝟ pfcō ē ipō ſēcitª
actiger obz ſalr i ſe pñs g̃ etc̄ Ad
ar. i opom ad primm d? q ite? p̄t abſtra
here ab hic & nūc & og̃ſcer obz. ſ̄b
rōe q̄ditatª & abſoª. ſēº ät nō q ē vtº
litª ad og̃ſcēdr ſ̄b rōe exñtl. ꝟ ñ p̄p hº
itellcūs dſtiař ad og̃ſcēdr obz ſub mº
oº. q idifferēs ē ad og̃ſcēdr utº q mº

Ad zm ōcludi p̄t q ſit ſlr due ōg̃tio
nes eºdr ſ̄bi & tūc dicenr diſtincte ꝟ.
ſpēz. p̄p formales rōes motias hīc idr
q iog̃tōe ituitia. ē motimres in ſua a
ctuali exña i iſta aūt aliq̄d tu q̄res hēt
eſſe og̃ſcibile

Tꝛ actōes ſit circa ſigl̄aria
q ñ. actº itel̄ndi ē ꝓpriº a
ctus ſcie & artl. ꝟ talr. actº
ñ ē cē ſigl̄ař. ꝟ cē ul̄e p ſe zº dr aia
ſigl̄are cū ſētiř ul̄e dū itelligiř. p̄
ſi ſic. g̃ ſigl̄are erit p ſe ſ̄bz motº &
generatōis. & tl̄iū paſſiōz. & ſic ſoli
ſigl̄ari iſūt p ſe. cū aūt ſigl̄ař ñ ſit p
ſe ſ̄bz i aliq̄ ſcia. paſſiōes ñ erunt de
mōſtrabiles i aliqua ſcia dr aliq̄ ſ̄bo q
ē fl̄z ō ſic phs dic p̄ me. & ꝓbař
rōe q actº traſies ē exſtiorē materiam
cū ſit p ſe ſigl̄aris & ē eī i aliq̄ ſic i
ſ̄bo. oz illud i q̄ exiſtit eē ſigl̄ař ſigl̄a
re em̄ ñ ē eī ut i ſ̄bo i aliq̄ ul̄i Ad
primm d? q ꝓpō illa. ſ. actōes ſunt cē
ſigl̄aria hz vitatē dr actōibo trāſeūti
bo & ñ dr īmanētibo. & ñ dr qbocūq;
trāſeūtibo ꝟ dr ill q̄ exiſtūt eī i rebo
ñ dr ill q̄ ꝺſiderāř ab itēllcū Adz
d? q qdlibz moueri exñs i nā. ē i ali
q̄ ptictlari tm̄ ex hº moueri & illo p̄t
abſtrahi um oē moueri & illud p̄t e ē
paº dr mālr p ſe & p̄ dr cōi ſ̄bo i ſcia
naťali.

Tꝛ aliqs actº p̄t eſſe idiffe
rēs uidr q ñ q iter hitū &
priuatōez ñ ē mediū. bonum
& malū ſūt priuatiue oppōita. g̃ etc̄.
maior pz q priuatie oppōita ſūt ō

dictorie oppōita cē aptū natū xº. me
ꝟ iter ōdictoria ñ ē mediū. 4º mech.

p̄ ex actibo generař hiº g̃ ſi iter
actū bom & malū eēt aliq̄ me. eēt
aliqs hiº q nec eēt boº nec malº ō
ābro. effcs tuº opi noⁿ ipōit. ꝟ ſi nr̄lº
actºeēt ex ſe idrñs ñ poſſ aliqs ex uº
actu eē boº p ſe & ex aº malº. In
iſta. q. ē una opō. q̄ dic. q nr̄lº actº. ſi
glaris ē idifferēs. ꝟ alr ē dr bōitate &
malitia morali & dr bōitate meritoria
& malitia drmeritoria. i pria bōitate
& malicia opanº ad actū nāle uidr
poſſe iueīr actºidifferētes q̄ hēat dr tiā
tā ſpēz i generř nāe p opatōz ad oēs ſu
as cās & poſſ tē idrñr hēre bōitatez
moralē & malitiā q lr p̄ař p̄ zm phm
zº ethi. nitºiuſtitie generař ex opibo
iuſtl ñ tm̄ iuſte fcīl iſte actº ñ ē boº
naťralr q ñ ē ex vtute Silr dr acti
bo elicitl pº vtutē q ñ uidr nccis q
uolūtas hñs vtutē nccio ſp utař ea ꝟ
tm̄ qñ occurrit paº ita uehemʒ q ſ̄b
vtat rōz niſi utatur vtute zº etiā
mº lo-ln̄º dr boº & maºuidr eē me
iē ea. q meritū uidr eē ex rl̄ōe ad fi
nē debitū q̄ rl̄o fit a caritate i exñte
p̄t ät actº ex caritate rferri ifiez dbi
tū ꝑplr unoº actualr ſic q diligit fi
nē diligit illū & uult aliud p̄p ipm.

Aº mº vtualr ſic ex og̃tōe & di
lectoe fis dvētū ē ad uolitōez cºlibet ē
tis ad fiez p̄ū ex og̃tōe & dilcōe dī
p̄inēte ad ſupiorē portōez prtio ife
rior ꝺſiderat talē actū p̄ū penitētie eē
aſſūēdr & pºea ip̄z ſeqť uolēº ñ tm̄ tē

rferē? i finē q tūc finis nō actualiter ōgscit nec diligit ꝛ? m? hitualr pū si ois actꝰ rferat i fiez manēs cū cāri tate q ē pricipiū rferēdi dicat r ferri. ꝑplci ed m? ꝑt dici actꝰ ñ rferri uno m? negatie absolute. q ñ rfert actūalr nec hitualr. alio m? priatie q nō ē natū rferri sic pcm uēiale qd licz stet cū caritate ñ tñ natū ē a caritate refer ri i finē ꝛ? m? cōtrarie. s. q corrum pit caritatē q ē pricipiū rferēdi ut pe catū mortale. de istꝰ duobꝰ mēbris ul timis certū ē q illi duo actꝰ sūt mali. s. pcm ueniale & mōrle d duobꝰ pri mis certū ē q primꝰ actꝰ ē meritoriꝰ & sat ꝓbabile est de ꝛ?. de duobꝰ me diis. s. d actu q tm rfert hitualr & negatie qui nō rferūt nec actualr nec ⁊tualr dubiū ē utrꝫ talꝭ actꝰ sit merito riꝰ ul sit pcm ueiale q mortale ñ ꝑt eē a sit talꝭ actꝰ idifferēs si ponat alt̄z duorꝫ priorꝫ mēbrorꝫ. s. q hō exis in gra ul mereat ⁊tinue. ul peccet morta lr ul saltē ueialr q mltos tles actꝰ cō tinue elicit. q nec actualr nec ⁊tualit rferūt ſm dcm modꝫ uidet ꝓbabile ponēt tles actꝰ idifferētes. q ñ habēt sufficiētē rōz malitie ptientē ad pcm ueniale q ꝓle ē nlā dcordiatōez esse i eis q sufficiat ad rōz peccati nō em tenet hō sp rferre actū suū idū actu alr ul hitualr q dꝰ nō obligauit nos ad hꝰ nec i istis actibꝰ uidet eē sufficiēs rō bōitatꝭ ut sit meritorii q ñ uidetur maior rō sufficere ad meritū q̄ re latio ⁊tual. qꝫ nō ē hꝫ. sūt ḡ mlti idif ferētes nō tm ſm eē qd hūt ispē nāle ſ ed ſm eē q hūt i sua cā. & sūt idif ferētes ad bonū meritoriū & malū de meritoriū. mltomagꝫ actꝰ siglares elicīti sūt idifferētes q ñ sūt nec tles nec tales & nō solū actꝰ nō huāni sic mo uere barbā & leuare festucā & hꝰōi q̄ ꝓcedūt ex sola imagiatōe nō ex libo arbitrio ipellēte ſ ed de actibꝰ libere elicitꝭ Ad ar. ad primū dꝰ q non sūt priuatie oppōita cc actū i lōquē? debōitate & malitia morali ed debōi tate & malitia meritoria & demerito ria nō em actꝰ malꝰ ex hꝰ solo q ca ret bōitate tm i ꝑ tali ſ q caret bonita te q̄ debet hēre ſ nō ois actꝰ dz hēre talē bōitatē Ad aliud dce? q ex sili bꝰ actibꝰ generat silis hitꝰ. & ita ex mltꝭ actibꝰ idifferētibꝰ pōt generari ꝺsilis hitꝰ ad ꝺsiles actꝰ i genere inuo bꝫ inclinās uel tm iclinat ad eos ut bo nos neq ut malos sic ed ipe in se nec est bonꝰ nec malꝰ. nec generat ex acti bꝰ bōis ꝑ malis & ita icōueniēs ad qd rō deducit non est icōueniens. ſ tāq̄ uerꝫ concedit.

Tertius actꝰ q̄libet sit bonꝰ ex fi ne uidet q sic aug. c. iꝛ. in lrā bonū opus intenꝰ facit;

Preterea actus itelligēdi ē uerius ex principio ⁊ finis est li sicut princi piū ibi q̄ etc Contra aug. cōtra me datiuz. multi actus nō possūt esse boni etiā si propter bonū finem fiāt Re spōsio primo uidendum est de boni tate naturali. secūdo de bōitate morali

De ꝑ dico q sic pulchritudo i cor pore ē aggre? oīū ꝺueiētiū illi corpi pū q̄titatꝭ coloris & fine zm aug. ⁊ d. é. c. 4. sic bōitas naꝛal. ñ tñ illa q̄ ꝺuertit cū ēte ſ illa q̄ hz malū oppo situ & ē pfectō ſa alic? reit ē aggrega tiō oīm cōueiētiū sibi. & ill oīb? con currētibꝰ ē pfcā bōitas iuꝫ illud dio: bonū ē ex p fcā cā itegā oīb? aūt istis dficiētibꝰ & nā ſtate q̄ nata ē pfici il lis ē pfcē mala. actꝰ a nāl r natꝰ ē ꝺue nire causa sue efficienti. obo fini & forme tūc ḡ ē actꝰ bō? nāl r q̄ habz oia cōueientia q̄ tū ad ista. q̄ nata sūt cōcurrē ad eiꝰ eē De. secdo. dꝰ q bōitas actꝰ moral ē ex agregatōe oiz cōueientiū actui ñ absolute ex nā actꝰ ſ q̄ cōueit ei ſm rectā rōz q ḡ actui recta rō dēat cōuenīr dēiatū obm & dēiatꝰ mo? & alias circūstātias. nō ē bōitas cōpleta ex solo fie. ſ pria ratō bōitatꝭ ei ē ex cōueniētia actꝰ ad effi ciēs a q̄ dr moral q libr elicitꝰ & istꝫ ē ꝺue actui bono & malo. ñ em ē laudabile nez uituperabl'e ñ sit a uoca tiōe za cōdcō ē ab oīo. ita q si sit ꝺueniēs tūc actꝰ ē bonꝰ ex genē. q istud ē idifferēs ad bōitates ulteriores q̄ sumūt ex circūstātiis sic ḡ ē idiffe rēs ad multas driās Pria circūstātia ē priꝰ finis ⁊ ista nō sufficit ſn aliis. sic circūstātia forme puta q debito mo? fiat. pz ḡ q sola bōitas fis ed ut i tēdit ſm rectā rōz ñ sufficit ad boni tatē actꝰ ⁊ req̄rūt alie circūstātie ſm ordiez ꝑdcm ad hꝰ ut bōitas sit ad aug. pz rsp? p aūtē eiꝰ ad opp. q & si fis sic notōr ꝺdcō ptiens ad bōitatē actꝰ ñ tñ ē suffitiēs sipl'r loq̄n? de bōi tate ⁊ loq? de bōitate meritoria q̄ addit supp bōitatē moralē illa ē pricipal'r ex fie q ōpleta bōitate morali sfad dit bōitas meritoria ex rone debita i istiꝰ actꝰ i fiez q̄ rō debita fit iq̄tuz elicit a caritate & q̄ ad li pūt aūtes de fie expōi q. s. bōitas meritoria est ex fie Ad zm dꝰ q cā effitiēs actꝰ itelligēdi ē illa q̄ ex pte actꝰ itelligendi nāl r agit neq ꝑt difformit agere ipi obo iō sp rcē agit ñ sic uolūtas sēp uniformit agit obo q ē cā libera ñ nāl q̄n ḡ ē rectitudo ex pte principii mouentis. totꝰ actꝰ ē rectꝰ ⁊ nō est sic ex pte finis.

Tertius an? moueat celū effecti ue. uidr q ñ celū mouet na ṫal r q ñ uiolēt. an? āt ñ est cā nāl motꝰ alicꝰ corpis ḡ etc. 3. aug? z de é dꝫ cōicat āgl'is suis cāli tatē q̄ pūt hre ⁊ monet celū est hꝰōi ḡ āgl'i mouēt. Respō q motus celi fit ab itellgētia q motꝰ ñ ē nāl ex pte mobil. eo m? q̄ ḡuia & leuia dūr na turaliter moueri i istis iferioribꝰ. hꝰ aūt ꝓbat aui. ix meth. sic. motꝰ nāl ē mobil hēnti eē sū exītiꝑ suū locū nāle. q talꝭ motꝰ ē elegātōr a dispōe i nāli. & accessꝰ ad dispōez nāle. q q̄ diu mobile mouet nāl r. ē eī locū suū nāle. q si eēt i loꝰ nāli. ñ exirt in ⁊ ḡe scerz si ḡ cel nāl r mouet aborte. i occidēs nāl ibi q̄escert ꝑ aq̄cūz pū?

dato corpꝰ circulaꝝ motū sic accedit
naturaliter ita ꝛcedit violēter. si g ad aliquē
finū moueret naturaliter ab ipo ꝛcedrz
violēter. g unꝰ & idē motꝰ eēt natꝰ & ñ
naturalꝭ ꝑ qđ moueť naturaliter. hz tcli
nationez ꝓpriā ad ťminū motꝰ. ut ꝑz
đ lapiđ suffocaꝰ nº ñ ē ponēđ i celo
g etc Dicūt tñ phi. q motꝰ celi ex
ꝑte mouētl ē naturaliter. q dicūt q natale
ē ipi anº moueť celū motu ꝓpetuo.
pōit em phs đū ꝓducer alind a se ex
nccitate nate. & dic ag'z ex nccitate
mouere celū Vñ iꝫº metha. dic q
itelligētie sūt i optima disposōe. qñ no
uer & posuit tot đ eis q̄t posuit orbs
mobiles. & tñ itelligēđ. q nō posuit i
telligētias eē i optia disposōe qñ mouēť
ita q iēm mouere sit eaꝝ optiā dispō
& felicitas. cū felicitatē posuerit i spe
culatōe. & hº posuit oseq̄ naturali ne
cessitate iq̄tū ex sima pfectiōe eaꝝ.
oseꝝret cōicatio ad eā naturali nccitate
uñ lz posuerit dū itelligētē & uolentē
nichilōiº posuit. q ex nccitate naturali
ꝓduceret eā iq̄tū ad pleitudiez sue p
fectiōis seq̄reť cōicaº: naturali nccita
te sic nos i agētibo nālibo poniº Po
suit ecl itellgētiā mouere ut ymatū &
desideratū. tñ nccio iq̄tū nidet ipm
primū cantē. p ogtiōez & appetitum
appetit ei assimilari cōicaº suā pfectioz
q non pōt facere nisi mediāte motu.

Sz theo. ponūt ōriē. s. q dº nō na
turali nccitate. ſ libre agit. sil'r nec in
telligētia q̄ntecūq ipfectiōis fuerit ad
cōicādū eā: ē naturr dciāta. ſ motū po
nimº ſſbꝫ eē dciationi libi arbitrii cum
ponimº ꝓ misteriū ag'oꝝ motū fieri. ñ
tñ oēs itelligētias moueť plures orbes ut
unū ꝓ nolūtatē dei. Ad ar. pz ꝝsp?
q celū ñ moueť nctate ſ arbitrii lib
tate ipi⁹ itelligētie mouētl.

Tꝛ accūs sit fōr simplex. s.
nō ꝺpōita ex ptibꝰ essētialt
bꝰ. q ñ q q̄t raturaliter ꝺueīt c
aq̄ & raturaliter. differt abeod ē raturaliter ꝺpōi
tū ex duobꝰ q̄ꝝ c altero ꝺuenit ꝓ unū
& ꝓ alēm differt. ſ albꝰ & nigredo
raturaliter ꝺueniūt igenere differūt driis g
etc. Maior ꝓbať q simplr siplex
a q̄cūq distiguiť: ē ꝑ dirsa ꝑ mā.
ē q̄ unūq̄q pōt eē & ñ eē ex 7º meth.
ſ accña sūt corruptibl'ia g hēnt mate
riā. ꝑ Boe. đ t'forma siplex sbm
eē nō pōt. & rōe ꝓbať q pōn prior
q̄ ē ad formā sbale pri⁹ oz q actēdať
q̄ pō q̄ ē ad fōrz. accñtale ſ mlta aci
dētia sūt sbicā accñtiū g ,ō si accūs
eēt ꝺpōitū sic ōponētia māle a forma
le. b. tc̄ q̄ro a b. iformat a ,tū a sbm
tm a utrq; a neutꝝ. ñ ꝑ mū q tc̄ pa?
ñ i eēt ꝑ suo sbo. ſ ꝓ ptē sui. ñ fm q
cū ñ possit iformaī sbm nisi iformarz
a. & capacitas iº. a. adeq̄t ipm: b g ñ
poterit se extēdere ad sbm Sil'r forma
sbal' q̄ ē pfcōr ipo b. nichil ad pficit
nisi ꝓpria māz mltomagi etc ñ. z. q
tūc b se ipz iformz & eēt ꝝ cessº infinitū
ñ 4. q nichil iformz sbz ꝑ q̄ hnt idē
ꝓpriū susceptm it ea ꝑt eē motꝰ ccū
scripto ōi aº susceptō accñtali pz đ
sba & q̄litate ſ due forme duaꝝ spēꝝ
contrariaꝝ ex dati hēnt idē susceptū
ꝓprium & p se. qđ ē eiº đ rōis. cir
cūscriptō q̄cūq; aº susceptiō accñta
li g poterit eē motꝰ iter spēs ōrias et
p ons đ albedie fieret nigreº sic aer
ex aq̄ qđ ē ō phm i multi loc. q uult
q albº nō fiat nigreº. ſ albū fiat ni
graꝝ et sbz eē ita nccm i generatiōe ac
cidētali. sic materia i generatiōe sbali

ꝑ phs 7. metha. actidētia nō hēnt
materiā ex q̄ ſ i q̄ Ad primū ar:
i oppo. dico q ad ralē oneniētiam et
drāz spēꝝ. suffic ꝺpō ralitatū eiº đz
rei et ita et li. Ad 2. dico q corru
ptibile dupl'r pōt cōsiderari p se &
ꝓprie & p accidēs p mō siue i gene
ratiōe sbali sū actidētali. tū ꝺposituz
corrūpiť z. nō nō tm actñscorrūpiť
ſ ecl forma sbal'. q p trāsmūtiōez na
turalē hēt nō eē pº q̄ fuit. Ad 3. đ
Bo. dico q boetiº p formā illā intelle
xit actū pugꝝ. s. đtia eēntiā & ad ꝓbati
onē dico q ſi pō ē prior illa ñ q za
ñ sit nisi ubi pria. ſ actº in genere a
ctus ē prior & pfcōr. sic pō ad q̄ti
tatē q̄ꝑ ordiez actuū i genere. ñtñ in
q̄cūq; ē scda ē priaꝰ

Tꝛ actña pl'a solo nūo drā
possit eē i eođ sbo. q sic. q
multe spēs eiº đ rōis sūt i eođ otu
lo q si ponāť mlta alba i meº. ocl'us
exns i q̄cūq; pūto medii pt distīcte
uidēť ipa. g hz spēs ipaꝝ & uidet di
stincte. So. ueꝝ ē đ actñbo itētiōlibo
ſ nō đ realibo q nō dfiniāť. Cō
tra spēs i organo hēt actiōez ralē. q
excl'es sēsibl'e zº. đ aīa corrūpit sen
sū nō nisi p spēz & sic spēs est cº est
actio real'. g spēs erit actidens reale.

ꝑ ō solutiōez q id' pater pt hēre
ml'tos filios g i eođ sūt ml'te rlatiōes
reales ꝓbaº oñe pz diciť q genuit g
ml'tos genuit ml'tl rlatōibo pater est.

ō phs ix meth. q̄cūq; ieađ sba ētia
drāz hēnt. sūt dirsa spē. Itē zº đ a
nima oz receptiū denudari a nā rece
pti. g exns i actu p unā formā spē. nō
pōt recipe aliā eiº đ spēi: Ad pri
mū dr q due spēs p opatiōz ad sbm
sūt una spēs ſ p optiōez ad oba q̄ꝝ
sūt effcs sūt due. zm. q ml'te rlatones
uō sūt sil'. q pater ñ ēpater. q genuit
hūc filiū. ſ q filiū i cōi neq; fūdamtū
paternitatl ē iste actº. ſ actº i cōi ido
pnitas p se ē una filii siue filiationis
ſ q sint pl'es filii accidit. Ad. q.
respōdeť q sic. illa vo duo argnmta
soluūť fm cōez op.

Tꝛ ag'l' custodies possit esse
ctie ad cār i intellcū hōis cu
stoditi uidr q sic q aliter
frustra custodirz nisi posſ ipz dirige
re i hūais actiōs & rgere iq̄tū hō q
sūt ipiº q̄tū ad itellcm & uo. nz al'r
posſ ad cē ipm fatere g etc ꝑ an
gl's pt ad effectīe cāre i intellcū alte
riº ag'i g i intellcū hōis. pbaºoñe q
actū qđ pt ad cāre i paº excellētio
ri pt ecl ailqt cāri pāº miºexcellēti q
ages hēns actū pmū pt cār actū zm i
q̄cūz rlatō anglus autē cognoscēs hz
actum primum & intellectus noster

ap̄hēsionem completā. & ideo licet añq̄ firmaret se p uolitōez opletā fu issz mobil' ad oppoita al'r ñ potuiss ī differēt peccasse l' meruisse. tñ p9 p̄mā elcōez imobil'r adhesit ei qđ' eli geret & ita ex īmobilitate o.gtia .bo9 factus ē ipeccabil'. mal9 aūt ipenitēs.

So. ē mgr̄i hērici. uolūtas. q̄to pfectior tāto pfecti9 se intergrat iuolubili uolū. sepata a corpe. gl' ē āgelica. ē oio pfecte libra. uo. ā nr̄a corpe corruptibili diuīcta hēt libtatē dimīūtam & iō lz nr̄a habeat libtatē: maxie tñ hz qñ sepata ē a corpe s uo. nr̄a exīs ī corpe corruptibli imobil'r se intergat obiecto ita q ab ipo resilere nō pt g̃ mltomagi uo. āgl'i q̄ ē oio sepata a corpe. Contra oclusiōez q̄ tenēt i ste due opi. uidr̄ eē aug. de fide ad petr. c. qnto. si p9le eēt ut hūana natura p9 q̄ ado adūsa bōitate perdiderit uolū. ex seipa rurs9 hēre eā potn isset: mlto forti9 h9hrēt nat'a āgelica q̄ q̄to min9 guar corpis pōdere: tāto magi ē p̄dita facultate. Cōtra oclusiōez g̃ istoz argntē sic. si uolū. hūana ex se poss redire ad iustitiā. mlto magi uo. āgelica. si g̃ uo. nr̄a q̄ ē min9 nobil'. p̄t redire ad iustitiā: mlto magi illa cū sit oio sepata. Preterea ñ tm uolūtas āgl'i dāpnati. ē obstīata s ecl hōis dāpnati & ōz nīuq̄ assignare cām cōez s̄m aug. de fide ad petrū s uūlt q sit una cā cōis q̄r̄ de9 sil' iudicabat spūs hūanos & āgl'os dāpnatos s neutra cāz istaz p̄t poni cā obstīatiōis hōis dāpnati. g̃ ñ āgl'i pba9 assū pti q aia oiūcta ñ hz o.gtiaz imobil'r appēhēdentē. sic āgl's s̄m uiā thome. nec ut se imergit obo imobil'r s. uiā hērici. g̃ ōz assignare cām isti9 obstīationis ī aīa sepata. a g̃ tūc añ omēz actū elicitū ē obstīata a ipa fuit obstīata p aliq̄ actū elicitū. si p̄ m9 hēt ppositū q nō p aliq̄ istaz uiaz. si s̄ modo h9 ē ī ouenies: q aia sepata nec mere ē nec dimeret. s p act9 q̄s hūit i uia recepit q meruit l' de meruit. Preterea cā q̄ uniformiter se hz ad pl'es effēs. p hoc q cāt unū nō al'r se habet rīspū alteri9. pz de calore rīspū plurīū calefactōnū. s uo. ē cā pl'iū uolū. g̃ p h9 q cāt unā. nō al'r se hz ad aliā g̃ si primā libere cābat ita q poterat nō cāre: nec per illā rīspū alteri9 necessario cābit. Preterea cā tōl' non al'r cāt: nisi ipa s̄m q cā al'r se hēat nisi aliq̄ dīsitas sit ex pte passibl' l' ñ sit aliq̄d impedimētū ex trīsecū s uo: ut prior nāl'r actu uolēdi. ē tōl' cā actus sui. q ē causa actus libi. q̄ libertas non ē eius. nisi ut ē prior actu suo uolūtas g̃ nō al'r se habet in eligendo actū nisi aliter se hēat. inq̄tū ē prior actu s per hoc q ponit habere actū inherentē sibi. ipa non aliter se habet inq̄tū ē nat'al'r prior actu. licet al'r se hēat ad aliq̄d accidēs. nō tñ q̄ tum ad suā nat'az. s̄m q̄ ē act9 prim9 qui ē uolūtas. Ad solu. isti9. q. sit duo uidēda. p. s. dē gdibo bōitatī & malitie 2o q̄ bōitas possit ī eē uolitōni angeli dāpnati ul' si aliqua ma' nēcio ei ifit de p̄ d9. q ultra bōitatē nāle uolitōis due ouenit sibi iuq̄tū ē ens positiuū q̄ bōitas al'r ex genere. ultra istā iqd ouēit sibi aliqua alia bōitas. s. bōitas vtuosa siue ex̄9a & bonitas gratnita siue meritoria. Pria ouenit uoliti oni ex ho q ip̄a trāsit sup obm ouēi ens tali actui s̄m dictamē recte rōis & si pria bonitas iō pōt dici ex genere. q ē quasi materiał' respū omis boni ulterioris ī gener moris. nā act9 trāsiēs sup obm ē quasi formabl' p q̄ cūq; aliā circūstātiā morale. & ita q̄si potētiale nō oīno extra gñs moris q hz aliqd de illo gener puta obm cō uēiens actui. 2a bōitas ouenit uoliti oni. ex h9 q ipa creat a uolūtate cū oībo circūstātiis a rōe recta dcāti. dēbre sibi opetter bom em s̄m dio. 4. de d'is noibo ē ex cā iteg. & istud bonū ē ī spē moris. q iā hz oms drās morāles ōhentes bonū ex gener 3a bōitas ouēit uolitōi. ex h9. q presup pōita duplici bōitate iā dcā elicit o formiter prici9 merēdi qđ' ē caritas ul' grā siue s̄m iclinationez caritatis

Exēpl'ū de pria bōitate dare el'iaz. ex̄m de 2a. dare elemōsinā de ppriis paupi q̄ eget & ī lōco ī q̄ sibi meli9 pōt opetter. & p̄p amorē dei. exemplū de 3a facer istud ñ tñ ex iclinatione nāli. sic potuit fieri innocētie l' forte hoc fit a peccatōr i pctō exīte q ex pietate nāli moueat ad pximum s ex caritate ex qua fatiens. factus aīcus dei inq̄m recipit opa ei9. Si āt triplex bōitas sic se hz q 3a psup pōit scdāz & primā & nō ecuer9 2a psuppōit primā & nō ecōuer9 huic triplici bōitati oppōit triplex malitia. Pria q dez ē mali2 ex gener. qñ. s act9 q̄ tūc hz bōitatē nc ex q̄ debret ostitui ī gener moris. hz malitiā. q trāsit sup obz dīscōuēiens puta si odire trāseat sup deū 2a ē mali2 ex aliqua circūstā2 dordinate actū. lz trā seat sup obm ouenies 3a ē malitia i demerito. q̄lz istaz malitiaz pt accipi priuatie ul' ōrie rīspū sue bonitatī & ut priuatie accipit ipa priuat tm bōitatē ut a ōrie accipit pōit aliqt ultra carenciā bōitatī repugns tali bōitati si. de. apparet p boetiuz sf̄ p̄di3 c. de q̄litate s mali2 ex gener ōria & priuatie accepta ouertūt & iō sic inter priuatōez & hitū imedia tū ñ ē mediū. ita bonū ex genere & malū ex gener sūt ōria imedi2 Rō ē q act9 nō pōt ee ñ trāseat sup obz & illud nccioe ouenies ul' discōueniens actui. & ita nccio ex obo ouenie ti seq̄t act9 bo9 ex gener. ex obo diso uenieti act9 mal9 ex gener. De 2o d' q uolūtas angl'i dāpnati nō nccio hz aliquē actū malū. siue loquē de actu defiato ul' idefiato. q si tm hēat hitū defiatū: iste iclīat ad certū actū unū in spē. & pz q pōt habere aliū actū i spē ab illo & p tūc uō hēre illū & part rōe nō habr̄ q̄mcūq; aliū ad quē nō ē talis habic9 iclinās.

De ictẽtiato ꝓbaꝫ ict.ꝙ nõ uidẽt ꝙ ꝓssit se ꝯsꝑᵉ ab oi actu ſñ uoli tõe:ꝙ aliqñ põt hẽre uolitoez malaz nõ malitia õria bõitati morali .licet nõ hẽat bonã bõitate morali cõpleta ex oĩbꝫ circũſtãtiis Ad primũ arᵐ dꝰ ꝙ lz demõez credãt ille tam actus credẽdi eſt i eis malus:ꝙ odiũt illud creditũ' Ad zᵐ oceꝰ ꝙ i eis ẽ libꝝ rũ arbitriũ.& cũ arguis dᵉ poſſe peccaꝛ ꝙ nõ ẽ libertas .dꝰ ꝙ aliud ẽ loq de poſſe peccaꝛ & aliud de põ ad pcm .pᵐ em dic ordinẽ ad actum dᵉformẽ .zᵐ dic rõez ꝓricipii.q̃ ꝑt elici actꝰdᵉformis .primꝰ ordo non icludit libꝝ arbitriũ:zꝰ ordo includ duo q̃ꝝ alĩm ẽ poſſe . alĩm deficere primũ iclu libꝝ arbitrieꝫ ſiplr zᵐ aũtᵉnõ ſiplr . Ad ʒᵐ dꝰ ꝙ i agen tibꝰ mere nãlibꝰ ceſſãtibꝰ oibꝰ im pediñtl recᵗr ad diſpõz nãlẽ ñ ꝓhi bente actõe uioleta & rõ ẽ ꝙ priciᵖ itrinſecũ ẽ necm rſpcũ bõitatl naẗal q̃tũ ẽ ex ſe & iõ ſẽp cãt eam ñ unit ꝑ deãs .ſi aũt i mꝰ uo.nõ ẽ cauſa ꝑ dnãns bõitatl i actu ſuo ·ſ tñ hz iclia tõez nãlem ad ipaz .nõ tñ iclinaẗ ad dãdũ eã necite nãli.ſic gue ad dſcen dct dorſum.

Tꝝ accñs poſſit eẽ ſbm ac cidẽtl ·ꝙ nõ.oẽ accñs abſo lutũ põt eẽ ſñ ſba g ſñ aliq̃ acente .añs ſuppoit ſi ona ꝓbaꝫ ꝙ 7ᵒ.metha:Sba ẽ primũ oiñ.ꝙ nce e i rõe cꝰcũq; rõez eiꝰ ſub eẽ.g ſi ac cidẽs ẽ ſñ ſba ecl ẽ ſñ aliq̃ accñte ut ſubiecto eiꝰ g etc ꝑ nlꝝ accidẽs põt ẽtiare dependẽtiã altiꝰ ſ accñs nõ põit i ſbo ñ ad hꝰ ꝙ eiꝰ dependẽtiã tiet g etc ꝛ illud ẽ ꝑ ſe ſbm alicꝰ dt q̃ illud p ſe ꝑdicaẗ :zꝰ :mꝰ ſ de aliq̃ accñte.dicaẗ aliqdt accñs zᵒmꝰ ut ꝓpria paſſio de ſbo g etc . mi ꝓbaẗ ꝙ oñs paſſiões demonſtrate de mõſtrãt dt accñtibꝰ i mathᶜᵃ·ꝑz de ẽangulo & dt aliis' Ad primũ i ꝛ riũ ocedo añs & oñs & de dtina põ loqndo ſ nãlr loquendo utꝝq; nego

Ad zᵐ aliqd dtiãt dependẽtiã ali cꝰ duplr põt itelligi .ſ. pfcẽ & ul tiate ul ipfcẽ & nõ ultiᵉ.nlꝝ accñs põ mꝰ ẽtiãt dependẽtiã altiꝰ accñtl ſ zᵒ mꝰ terminat :

Tꝝ anꝰ potuerit appetere dei eqlitatẽ .uidꝰ ꝙ nõ in tellcũs itelligẽꝰ ſumũ:ueꝝ ñ errat g nec uolũtas amãꝰ ſumũ boᵐ peccat ·g anꝰ i põ actu peccãdi non potuit appeteꝛ ſumũ bonũ. ꝑ an gelꝰ ñ peccaᵗ ex paſſiõe pz.nᶜ ex ig rãtia ꝙ pena nõ ꝑceſſit culpã .g ex electiõe ſ electio nõ ẽ ipoſſibiliũ.ʒᵒ: ethi.angelũ aũt eſſe eqlem dᵒ ẽ ipoſ ſibile g. ꝑ anᵐ eẽ eqlẽ dᵒ icludit ꝺcõez g nõ icludit rõez entl g non ꝺtiet ſb põ obꝺuolũtatl . ꝑ ag'm eẽ dᵒ equalẽ icludit :nᵐ nõ eẽ angl ꝙ anꝰ nõ põt eẽ anꝰ ñ ſit iferior dᵒ ſed nullus põt appetere ſe non eſſe. ſcdm auguſtinũ ʒᵒ.dt li.ar . Ad iſtã.q.dꝰ ꝙ angelꝰ potuit appetere equalitatem dei & hꝰ oſtendo ſic uo. hz duplicẽ actũ amãdi.ſ.amoꝛe amiti tie & actũ ocupiſcendi aliqd amato & ſᵐ uꝝq; actuᵐ hz totũ ens ꝑ obo ita ꝙ ſic oñe ens põt aliquis amare amore amititie .ita oẽ ens põt ocupi ſcer ipi amato g anꝰ potuit ſeipſuz amare amoꝛ amicitie :potuit ecl ſibi ocupiſcer oñe ocupiſcicile .cum g equalitas ſit q̃ddã bonũ ocupiſcibile ſᵐ ſe.g ãngls potuit illud ocupiſcer

ꝑ ſi equalitas dei eẽt anꝰ poſſibiꝫ. poſſ anꝰ eã ſibi ocupiſcer.planum ẽ ſ hꝰõi i poſſibilitas nõ ꝓhibꝫt qn anꝰ poſſit eã uelle.ꝙ uolũtas põt eẽ ipoſ ſibiliũ·ʒ·ethi:g etc ꝑ dãpnati odi unt dẽũ.unde ꝑſ·ſupbia eoꝝ q̃ te ocd rũt aſcẽdit ſẽp .odiẽs aũt uult oditũ ñ eẽ ſ phz.zrthoricoꝝ g uolũt dẽũ nõ eẽ ſ hꝰ i ſe ẽ ipꝰle g inpoſſibilitas illius nõ ꝓhibꝫt.qn poſſit appeti a uoᵗᵉ pecᵗᵉ: Ad.q.g dꝰ.ꝙ anꝰ uoli tiõe efficaci nõ potuit 'appteꝛ dei eq̃ litatẽ ꝙ obm nõ offerebaẗ ut poſſi bile .potuit tñ uolitõe ſiplici illã ap peteꝛ q̃ ẽ rſpcũ ipoſſibiliũ i qua ecl põt eẽ meritũ & demeritũ Ad ar: ad pᵐ põt dici ꝙ elcõ eq̃uoce acci pit uno·mꝰ .p actu uolũtatl ꝺſequẽ te plenã appheſionẽ iteꝰ quõ qs dr peccaꝛ ex elcõe .qñ nõ ẽ paſſio per ẽbãs itellectũ nec igrãtia ·alio modo ſumit ꝑ actu uolũtatl ꝺnte ꝺcſõem ſillogiſmi ꝓtici.ꝑ mꝰ elcõ ẽ ipoſſibi liũ zᵒ.ethi·ꝙ uo.ẽ ipoſſiᵐ nõ tantũ uolũtas erras.ſ uolũtãs ꝑſuppoſita plena appheſiõe itellcũs.ſo mꝰ ele ctio ñ ẽ ipoſſiᵐ ꝙ nlꝝ de ipoſſibilibꝰ ꝓtice ſillogizat Silogiſmꝰ ãt ꝓctic ex fine ocludit id qꝺ ẽ ad finẽ ut ꝑ hꝰ qꝺ ẽ ad finem deueniaẗ ad finem

Ad.zᵐ dꝰ ꝙ duplex ẽ itellcõ .ab ſoluta & ꝺpatia 'abſotuta quidẽ nõ ẽ niſi alicꝰ obi ſimplicl.cõpatia põt eẽ ad ꝙcũq; .ſiue ſit pꝰle ſiue ipꝰle nõ em itellcũs tm ꝺpõit ꝓpões poſſi biles :ſ ipoſſibiles.ſic ẽ duplex uoliꝰ abᵗᵃ.& illa nõ ẽ ñ alicꝰ obi ſiplicl cõ tenti ſb põ obo uolibili : ·& cõpatia ꝺpaᵘᵃ em ꝑt oñe uolibile ſiplex ad oñe aliud ꝺpaꝛ ·lz i illa ꝺpatõe iclu daᵗᵃ ꝺdictio.Ad ʒᵐ dꝰ ꝙ uolũtas ꝑt uelle ꝺñter ſe ñ eſſeᵉ ꝙ q̃libꝫt peccãs mortalr uꝛt aliqd i q̃ nõ uult ſub eẽ deo & ex ꝺñti uult ſe nõ eſſe.ꝙ non põt eẽ niſi ſubſit deo ſ ñ opz ꝙ ue lit ꝺñs ſi uult añs .qñ ꝺñs non ẽ dep ſe itẽᵘ añtl ;põt emꝰ aliquis appetere epatũ nõ noleꝰ ſacerdotiũ.

Tꝝ anꝰ priꝰ mꝛuerit bea titudinẽ q̃ eã accepit ñide tur ꝙ nõ ꝙ anꝰ meretur ex obſeq̃is ipẽſis hõi ñ ãt mereẗ ad qꝺ expeᵗ ꝙ ſpẽs q̃ differẗ ᵒaffligit aiaz ꝓuer.xi.g illud ꝙ mereẗ iam habꝫt. hꝰ ñ eẽt niſi iam habꝛet illã bꝛatitu dinẽ q̃ mereẗ ꝑ obſeq̃o . ꝺ.aug: de corne & gra ſãcti agli q̃ ꝑſtiterũt meruerũt illiꝰ uite mercedẽ recipeꝛ ſ nõ meruerũt illã recipe.pꝰq̃ rece perũt :g priꝰ meruerũt q̃ receperẗ

In iſta.q.magiſter ſñaz nõ teneẗ dicẽ em anglos fuiſſe bꝛatos :anteq̃

ipi eā meruerit ꝑ mereť eā nº ꝑ ob
ſeq̄a ipenſa electis & ponit exemplū
dť milite q ãte rcipit mercedē q̄ fa
ciat ꝺflictū . ꝺ ſi hō ñ fuiſſ crea
tº ⁊ anº ꝑm iſtā oꝑ.ñ habuiſſ bxatitu
dez hº ē icōueniēs q᷑ anº ñ dep̄ēdt
ab hōie i merēº ꝑ ꝑ hº q᷑ aliq̄s ꝑ
uiclť bñ uſuº accepto nō mereť il
lud .tūc em̄ hō poſſ meˢeri grāz q᷑
ꝓuiclť a deo dāte eā.bñ uſuº ea.&
tūc grā ñ eēt grā.q᷑ eēt ex merit ꝑ
uiſis .ꝫ ñ pōit i effcū .g᷑ āgl's ñ me
ruit btitudiez ſi tū habuit eā ꝑ bo
nū uſū ꝓuiſſum ipius circa electos
ꝑ ñ pōt idē eē ex grā pfcā & im
pfcā .meritū āūt ē ex grā ipfcā.ꝑmi
um ex grā pfcā g᷑ etc Sꝫ iſta rō nō
uiclť cogēs.q᷑ pᵒle ē aliq᷑ aiāz habr̄
tantā grāz i uia q᷑tā hēbit i patria:
unde idē hitº manebit .& poſſet eq᷑l
maneˢ ſ ñ idē actº. iō alr declaro
uolūtas ñ ſil' uult aliq̄d mutalbr & i
mutablr .ita q᷑ ꝑ tūc qñ elicit actū
pōt uelle oppōim .ſ qñ ꝑmiať uult
imutablr hº ē iq᷑tū ꝺſiderať ut eli
cies actū .& p oñs ut' priº nālr ipo
actu cōpať ād ꝑmiū.ſ qñ mereť nō
uult imobiˢ.ſ ut elities uiclť ꝺtigēť
elicer g᷑ etc Ad arm i oppom.dº.
q᷑ p obſeq̄a q̄ ſūt quaſi q̄dā opa re
dūdātia ex pfcōe bxatitudis meretur
aliq᷑ btitudiez actidētalē & iſtā non
hūt qñ merent nc ex hº ſeq̄ť afflicº
q᷑ hūt btitudiez eēntialē q᷑ maxime
uolunt

Tꝫ aiā acť fuerit creata in
corꝑe uiclť q᷑ ñ :eacť factōe fit cō
pōitū & forª in mateª ſaltē forª fit
ꝑ accñs q᷑ tom fit p ſe .q᷑ nc forª nc
mateª p ſe fit ſ tom ꝺpom.7ª meth
ſ aiā ē forma corpis hō ē ipz ꝺppom
ſ adā nō fuit cātº ſ ex limo terre fa
ctus g᷑ & aiā eiº ñ fuit cāta . Con
tra mgr fētēciaꝫ exponēº illud geñ:
ſpiraᶜ i fa.eiº ſpi.uite .dᵗ aiāz fuiſ
ſe cātā i corᵉ . In iſta.q.ponit una
oꝑ eretica .q̄ dᵗ q᷑ dº cauit aiāz ex
ſba ſua .& ꝓbať ꝑ illud euāgelii qñ
xꝑs ſufflaᵗ i diſcipulos dixit acciᵗᵉ.ſ
.ſ: Sꝫ iſtūd ñ hz apntiā ꝺitatl q᷑
ois q̄ ꝺcipit ſbaz dei .ꝺcipᵗ ipaz in
ꝺiſibilē & i alterabilē ſ ſi aiā eēt cā
ta ex ſba dei uł oporteꝫ ſbaz dei eē
ꝺiſibilē ł oporterz aiāz formalr eſſe
ꝺm q̄dꝫ utꝫq᷑ ē i pᵒle. ꝑ aiā muta
tur ab igr̄ātia i ſciāz a uitiis i ꝺtutes
ſ nłº ꝺcipit ꝺz eē mūbilē g᷑ nłº cō
cipit aiāz eē ex dei ſbaz . dº ād.q.
q᷑ pᵒle ē aiaz cāri ſñ corpe.q᷑ licet
forma q̄ nō ꝓducit ñ ꝓductiōe to
eiº .nō ꝓducať niſi ꝑ accñs tñ for
ma q̄ nō tñ ꝓduciť ꝓductōe ꝺpōiti
ſ aliqua ꝓductōe ſibi corſpōᵉ illa ñ
ē tñ ētitate ꝺpōiti ſ pōt ꝑ ſe ꝓduci
q᷑ nō nccio dep̄ēdt i ſua ētiᵗᵉ ab ēti
tate ꝺpōiti .ſ aiā ē hºōi g᷑ etc Dº
ecł q᷑ aiā potuit cāri i corᵉ ſ utꝫ fue
rit cāta uł nō.ñ pōt ꝓbari rōe nāťa
li ſic nᶜ āiaz eē imortalē g᷑ nᶜ q᷑ ſit ꝑ
ſe ꝓducta ꝓductōe ꝓpria ſuppōito
tñ q᷑ ſit imortal & p oñs nō ſub eē
cālitati naťe nᶜ q᷑tū ad eē nᶜ q᷑tum
ad nō eē & ita ſi ſic erit ī mediate a
deo nō tñ ꝑꝑ hº ſeq̄ť q᷑ creeť nā nos
ponimºillud chaos ꝺfuſū.ſ.materiā
ꝑcedť factōez celi 'nā ex illa factū
ē celū & tñ nō diciºcelū cāri lz illud
chaos nō ſit ps forᵉ celi. iō lz for
ma celi nō habꝫat materiā ꝑiacētē q̄
ſit ps ꝓducti .& nō ſubdiť niſi cāli
tati pᵉ.nō tñ cāť q᷑ nō alia cātōe cā
uit formā celi q̄ ꝓduxit tom celum
eocť mº plis diceret .dᵗ aiā.nā ñ cāť
aiā aᵗ.dº ex materia ꝑiacēte q̄ ſit ps
illiº ꝓducte .ſ cāť i paſſo ſic diſpōi
to neˢte nᵉ ita q᷑ nō ťiāť actio dei ad
āiāz ſ ad tom ꝺpōim .unde plis nō cō
ceˢret aiāz cāri 'nō em̄ imagiať ſic̄
nos imaginamur :q᷑ aliq̄ actō dei i ꝑ
iſtāti nᵉ uł tꝑis ťiēť ad eē aiē.& i zº
iſtāti pᵒea ifūdať ſ pōit actōez ťiāri
ad eē totiº i ꝑ iſtāti nᵉ . Data g᷑ q᷑
fuerit cāta .qriť utꝫ ſil' cū corpore
aug.uiclť 7º.ſr gen̄.dicer aiāz eē cā
tā cū āgłis & pᵒea acceſſiſſe ad cor
pº ſ opm hº dr i li.dť ecclˢiaſtic dōti
bus cº17:dᵗ em̄ aiās nō eē ab iitio cā
tas iter cāťas iteilectuales nās .g᷑ ſimł
cū corpibꝰ. ꝑ oē opº dei pfcū eſt
dťť.zzz.dei pfcā ſūt opa .ſ aiā ſine
corpe nō ē pfcā i ſpē.g᷑ extra corº ñ
fuit formata ꝑ ſi fuiſſ cāta ante
corº .habuiſſ aliq̄z actū ſibi ꝺpeten
tē ut itelcōez & uolitiōez g᷑ potuiſſet
mereri & dmereri añ eiº unionem in
corᵉ Sꝫ hº negaᵗ apłs ad ro.c.9.lo
qūēs dť iacob & exaū:cū nō dū nati
eēnt etc Ad arm i opm dº:q᷑ quā?
ꝺpom & forma fiūt eadē factōe tm.
forma fit tñ p.accñs & ꝺpom ꝑ ſe ſ
aiā & ſi fiat i corᵉ tam̄ alia factōe ac
cipit eē.q̄ ordie naťe ꝑceᵗ factōnem
ꝺpōiti.& ſm hº poſſūt aſſignri due
ꝓductōes paᵘᵉ una formeˢalťa ꝺpōi
ti.dices q᷑ forma nō hz ptē ſui de q̄
fiat.g᷑ cāť nō ualz q᷑ aliq̄d ꝑſuppōit
forma nccio ad ſuū eē rcipiēdť :

Tꝫ aiā itellectiva ſit forma
ſbał corpis.uiclť q᷑ nō :q᷑
q᷑ ē ſipłr icorruptibile·& e
ternū nō ꝑt eē forma ſbał corpis cor
ruptibił.q᷑ oē q᷑ eſt īcorruptibile &
eťnū.dat eē icorrūpᵉ & eťnū.ſic qdť
hz albedez dat eᵉ albū.ſ aiā iteᵘᵃ eſt
icorruptibił & eterna.maxᵉ ex parte
pº q᷑ ſepať ſic̄ ꝓpetuū a corruptibili
zº dť aiā g᷑ ꝑ corruptibile & icor
rup.differūt plº q̄ gener g᷑ nō pñt
unū ꝑ ſe ꝺſtituere. ꝑ q᷑ ſm ſuū eē
ē ſimplˢr imateriale & imixtm q̄tuz
ad eē & opari:& idependēs a mateª
nō ē forma ſbał alicº.q᷑ forma eſt a
ctus rei.ſ aiā ē ſimplˢr imaťiał & i
mixſta.z.dť aiā & nōº dep̄ēdt a corᵉ
g᷑ eˢē. ꝑ ſi aiā eēt forma corpis ſe
quiť q᷑ corº itelligeret.& itellecto eſ
ſet ſēſatō.oñs ē flm g᷑ añs:ffitas cō
ſequēťł pz maᵗᵃ.oña ꝓbať q᷑ ſic aiā
dat eſſe uiᵐ & itellectiᵐ ſic darz eē
itelligēs forᵗ:& tūc itellcō eſſet ſēſaº
q᷑ eēt tm̄ corruptibiliū ꝺ illud qdť
ē actº ſbał priº iformatiº corpis huā
ni.ē forma ſbał ipiº.ꝓbať ſtatim q᷑
ſic̄ qdť ē priº actº ſbalis informatiº

ī brūto ē forma ſb̄ał corpis brūti ſic qđ ē prim⁹ act⁹ ſb̄ał iformati⁹ corpis hūani. ē forma ſb̄ał ip̄i⁹ ꝟ aiā eſt h⁹ cū ſit forma & ē formal ſb̄ał non accēntał & ē act⁹ i formati⁹ ꝙ uere đ̄idiᵉ aiā i tellectiuā cēſitiaz & uegetatiāz aiā aūt oīs ē act⁹ corpis phīci· ꝙ ſi nō iformarz nō eſſ̄ act⁹ corpis.

p̄ ꝙ ē act⁹ prim⁹ ſb̄ał q̄ hō ē hō ē uere forma ſb̄ał i hōie .ꝙ ptiet ad ip̄z itrifice ſic mª .ꝟ aiā ē h⁹ g̃ etc̄.

p̄ illud p qđ aliq̄d ſb̄aᵗ & ſpecifice diſtiguit ab aliis ē forma ſb̄alis i eo ꝟ hō ſb̄ałr & ſpecᶜᵉ diſtiguit ab aliis aiālibz ꝟᵐ ōſtatorē ꝛº. đ aiā g̃ aiā ē forma ſb̄ał i hōie Ad argum ta ād pᵐ dº ꝙ ma.ē fł'a ſi em aiā eēt eterna ex pte āte & p⁹ tm̄ non ē ſola forma ꝟ hz aliā formā hō p q̄ ē corruptibił Ad zᵐ dº ꝙ mā. eſt uerā ꝙ differūt pl⁹ q̄ generī corruptibile & icorruptibile .ꝙ differūt ī mª & lz aiā đet eē icorruptibile tm̄ pōt illud eē ſeparī p ſepatōez aiē alr pōt dici ꝙ lz forma cōicet aliq̄d eē ſuſceptio nō oz aūt ꝙ oē eē ſibi cōicet. tā pōitm̄ q̄ negatm̄ .qđ hz. ſic q̄ titas lz đet ſb̄e eē qᵐ ñ tm̄ dat ſibi iherī nᶜ dat ſibi ñ p ſe exiſterī Ad ꝛᵐ. dº ꝙ imatiale duplex ē uno mº ſimr alio mº. ſbie. p̄ mº ē aiā i matiał & pōt eē forma .zº mº aiā ē matiał qñ dicł ꝙ nō dep̄ēdet a corpe .dº ꝙ tm̄ ē ꝙ nō dep̄ēdet a corᵉ nᶜ i eēnº nᶜ in opanº cū hº. tm̄ ſtat ꝙ ſit forª corporis Ad 4ᵐ dº ꝙ oña ñ ualzad hoc eñ ꝙ aliq̄d ſit ꝓpr̄ie itelligēs ꝟoz ꝙ ſit receptm̄ itellcōis. formal'r corp⁹ aūt lz iformeᵗ aiā itellectiā .ꝙ tm̄ nō ē r̄ceptm̄ itellcōis nō đ'r itelligēs formał'r ſiē nᶜ đ'r aiātū eēnᵗ ꝟ tm̄ đno miatie ꝙ aiā ē forma ei⁹

Tꝛ aiā mł'tipliceᵗ multiᵐᵉ corpm. ut đ'r ꝙ nō .ꝙ non corrūpit ad corruptōz ſbi ñ mł'tiplicaᵗ ad mł'tiplcatōez ſbi. ꝙ đm ut đ'r eē rō đ uno & đ aº ꝟ aiā ñ corrūpit ad corruptōez corpis g̃ eē. p̄ illud qđ r̄cipit formas itelle ctuales unitie & idiſtincte. & hz obm tm̄ unū nō mł'r nᶜ diſtiguit ꝙ tūc & obz mł'tiplicaᵗ ꝙ ñ eēt ul'e ꝟ pticulare ꝟ aiā itellectiā rcipᵗ formas ul'es unitie & idiſtincte g̃ etc̄ ōfirmaᵗ ꝙ hō abſtractº ab iferioribz ñ mł'tiplicaᵗ multiplicatł iferioribz a qbz abſtrahit p̄ ſi aiā eēt alia & aliā ī diuerſis tūc aliq̄ pfcō eēt ꝓpetuo ſine ſuo pfcibili. qđ ē icōueniēs ꝙ tc̄ eēt fruſtra .oña ꝓbaᵗ ꝙ idē corº nō p̄t nāłr redir̄. & aiā ē icorruptibił g̃ p petuo eēt ſm̄ corpe. ō qđ ē uere forma ſb̄ał i hōie. nō ē eađ nūo i oibz hōibz. ꝙ ſic qđ ē uer mª ñ ē eađ nūo i oibz hōibz. ꝙ effcūs pticulares hñt cās pticłares zº phi. & ꝟº. & iz meth. & maxᵉ tz i cāis itrifict. ꝟ .aiā ut ꝓbatū ē i alia. q. ē uere forª ſb̄ał i hōie g̃ etc̄ p̄ ſi aiā eēt una nūo i oibz tūc hō nō poſſz eē ul'is nec ſpēs nᶜ pł'es hōies poſſēt eē i eađ ſpetie. ꝓbaᵗ ſtatim ꝙ ſi ē eađ nūo. ī oibus tūc ē đ ſe ł. & p oñs hō q̄ ē p ip̄az hō forr ñ erit ul'is īmo r̄puḡbit ſibi nā ſpecifica oñs ē fł'm g̃ añs. p̄ ſi aia eſſet eađ nūo i oibz ōdicª erūt ſił ꝟa ōñs eſt fł'm g̃ añs .oña pz ꝙ đ eađ re unº hō opiōz negatiaz 'aº āffirmatiāz iſte aūt op̄.ſūt ōrie g̃ ōdictºrie .ꝙ ōdcō iclu dit ī oi gener oppōis nᶜ p̄t dici ꝙ hoc ſit. p̄p fātaſiā ꝙ ul'ia ñ ſūt i fātaſia iſta āt ſut ul'ia p̄ illa ppō ē fł'a ad q̄ ſe q̄t aliq̄ ō expiētiā ꝟ iſta ē hº g̃ etc̄ mꝓbaᵗ ꝙ ſi ē tm̄ unº ite⁹ ī oibz & uolutas ſił'r ſeq̄t ꝙ q̄cqd ſcit unº hō· ſciāt oēs & q̄cqd iḡrat unºiḡrēt oēs & q̄cqd uelit unº uelit oēs & hº ē ō expiēciā nec ualz r̄cūrſº ad fātaſmā ꝙ actus itelł'ndi a q̄cūq; cēſeᵗ ſiue a đo ſiue ā fāᵗᵉ non curo .ē forᵉ i inteᵘ & dat itellectui forr eē itelligētē. fātaſma āt ñ ē itelligēs g̃ i teº forr ē iᵉ q̄ itelliᵗ ł' iḡrat & ſᶜ ſeq̄t illud qđ prīº. ſ. ꝙ q̄cqd itelliᵗ unºhō inteᵃᵗ aliº & ꝙ iḡrat unº & aliº. Ad pᵐ dº ꝙ ma. ē ꝥa effectie aia āt ñ ſic mł'tiᵗ ꝟ ꝺcomitāt tm̄ Ad zᵐ dº ꝙ qñ iteº r̄cipiēs formas iteiligibiles forᵉ iᵉ ex pte obi ſūt ul'es ꝙ r̄pñtāt ūl'e. ex pte iteº ſūt ſigł'ares ad ꝺfirmatōez dº. ꝙ hō abſtractº ab iſtł ñ mł'tiᵗ q̄ᵐ ad eē rōis ꝟ bñ mł'tiᵗ q̄ᵐ ad eſſe reale ꝟ tłe eē ñ ē forr ī intᵘ Ad ꝛᵐ dº ꝙ ñ ē iōueīens ꝙ aliq̄ pfcō ſit ꝓpeº ſm̄ pfcibili & tm̄ ñ eēt fruſtra ꝙ poſſz. hēr̄ ſuam opōz & ecł ꝺcatificari.

Tꝛ aiā ſepata poſſ̄ r̄cordari p̄ſitoꝛ q̄ nouit ꝺiūcta ꝙ ñ ꝙ meōª ē pō ſēſiª plūs ī liº đ memoria. & r̄miſcēciª & dama. zº liº. c. đ meōratio ꝟ ſēſiª ñ manz ī aiā ſepata q̄ tū ad poſſibilitatē hēndi actū g̃. etc̄. p̄ obz inteº ē ul'e p̄ phi. & zº đ aiā ꝟ ul'e abſtrahit a ꝺdcōibz r̄ſpiciētibz rei exñciā q̄ ſūt ł & nūc fuiſſe & fore memoª āt r̄ſpiᵗ ꝺdcōez ptinētē ad rei exñciam g̃ r̄puḡt pti iteᵘᶜ g̃ ñ p̄t eē ī aiā ſepata p̄ ſi poſſz r̄cordari uniº p̄ſiti pari rōe poſſ̄ r̄cordari oᵐ & tc̄ aiā btā r̄cordar̄ tur peccati ꝺmiſſi ōñs ē fł'z g̃ añs. ōña ē māifeſta. fł'itas oñtł ꝓbaᵗ ꝙ iſaie ſexageſiō qnº Ecce ego creo celū nouū. & t̄rā nouā & ſeq̄t & obliuiōi tradēt anguſtie priores ꝓbaᵗ idē bā nł'las patiᵗ miſerias ꝟ r̄cordatō , pci eſſet cā magᵉ miſerie ꝙ magᵉ diſplicēᵗ· ꝙ ñ pñt placere ī malo ꝺmiſſo nᶜ neutº mº ſe hēre ł. nᶜ ꝺplaceᵗ nᶜ diſpliceᵗ ꝙ hº ñ ſtat cū pfcā caritate g̃ etc̄ ō abraā ad ꝺiuitē fili r̄cordar̄ ꝙ r̄cepiſti bō ī uita tua etc̄ Itē aug. ix. ꝺfirmat mortui hñt meōriaz nr̄i Rōe ſic ſi em̄ ñ r̄cordarēt pctōꝛ cōmiſſoꝛ ī uita ñ hērēt ūnde poſſēt gracias deo r̄ferr̄ đ ſua miſicordia ·oñs ē fł'z g̃ añs oña ē māifeſta. fallitas oñtł ꝓ bāᵗ p illud p̄ſ. miſicordias dñi ī eternuz cātabo ꝟ hº ē ip⁹le ſi miſicordie ñ meminit. gº cū ī aiā ꝺiūcta ſit meōria intellectiua & ipā r̄maneāt inſepata & per oñs manz noticia hituał oīm illoꝛ q̄ in ea māſerūt uſq; ad ſepatōez. & illis r̄manētibz pōt uti ad actū memorādi ſicut cōiūcta ꝙ oēs forme itelligibiles & opaciones cōſequētes formas itelligibiles q̄ pñt hēri ab aiª ꝺiūcta pñt hēri ab eađ

a ſapa[a] meō[a] ät ſeſi[a] loq̄n⁹ ꝺ̄ tōli pō
n̄ manz iſepa[a]. q ı[a] pō ſēſi[a] n̄ manz ex
pono ät illud ꝺ̄ pō totali q ly aiā ſit il
lud qꝺ̄ ē formale i pō ſēſi[a]. tn̄ pō ſen
ſitia formal'r iclu[t] formā quādā totius
ꝺpōiti ex cor[e] mix⁹. & aiā pfi[re] ꝓpor[t]
ad actū corrſpōdētē tali toti. & p ꝺn̄s
cū r̄cordari ſēlitie ſit toti⁹ ut includit
formā illā. n̄ ꝑt ꝺpetter aiē ſepa[e]. ꝺ⁹ g̃
q o[m] eoꝝ .q̄ ꝑt r̄cordari ꝺiūcta ꝑt re
cordari ſepa[a]. q q̄ꝝcūq fuit me[a] ſēſi[a]
eōꝝ fuit ite[ua] ꝓ̄ ꝺg̃tōz ituitiuā ꝺcōitā
tē. ſ̄ n̄ oi r̄corda[nc] ꝑt r̄cordari ſepata
q̄ potuit ꝺiūcta Ad ar. ad p[m] ꝺ⁹ .q
i hōie ē meō[a] ſēlitiua. & iſta n̄ ē i aiā ſe
pata. ſ̄ ex h⁹ n̄ ſeq̄t q i hōie n̄ ſit meō
ria ite[ua] q̄ manz i aiā ſepata Ad z[m]
ꝺ⁹ q plis loq̄t ꝺ̄ itellcū ut hz itellcōez
ſcięt̄ificā q̄ ē ſola abſtractia & tn̄ ſic n̄
ē p̄ciſa. ex nā ite⁹. q illa itellcōe abſtra
ctiua ꝑt itell'ger ſigf̄ar ſb rōe ſigularis
lz n̄ m⁹ a nob. Ad z[m] ꝺ⁹ q ꝟati re
cordāt pctōꝝ ꝺmiſſoꝝ nō tn̄ eſt eis ad
penā. ſ̄ gaudēt ꝺ̄ ꝺci[a] miſer[a] r̄mictente
& libertatē a pena. q pz p illud pſalmi
ſte miſicordias dn̄i ℣ aug⁹ quō ieternū
nūas dn̄ica[r] q̄ mſie n̄ mēit ō cū dicl
pet[m] r̄cordari ſe peccaſſe q̄ro a r̄coda
t cū ꝺplacē[a] a cn̄ diſplicē[a]. aut neutro
m⁹ n̄ p̄ m⁹. q tc̄ eēt mal⁹. n̄ z⁹ q tn̄c
eēt miſer. q nolitū qꝺ̄ ſcit euēiſſe cāt
triſtitiā. ſ̄[m] aug. qn⁹. ꝺ̄. ci. ꝺci triſti[a] eſt
ex ill' rebꝰ. q̄ nob nolētibꝰ accidrūt. n̄
neut⁹ m⁹. q eēt mal⁹ ſi em̄ uiator non
ꝑt r̄cordari ꝺ̄ pcc̄ ꝺmiſſo q non pec
cet ſi n̄ ꝺteſtet. l' diſpliceat: q̄ tomagi
ad h⁹ tenet̄ ꝟat⁹. rō em̄ m⁹ tomagi ligat
ꝟatū. q̄ uiatorē q aūt aducitur ꝺ̄ ꝑ̄ſ.
miāz n̄ cāit q miſie n̄ memit dico q ꝟa
tus memit miſie i uſu. q tā ſcit ſe btūs
ꝺ⁹ tn̄ q p⁹le ē tōl'r ꝺleri meō[a] pec
cati a ꝟato q ipe ꝺmiſit n'ſi h⁹ ꝺrogat
ſibi imo uiꝺet ad ꝟatitudiez accn̄tale
ei⁹ pti[re]. q ſi inocēs gaudebit ſpāli gau
dio ꝺ̄ inocēcia ita ꝑt nocē[a] ꝺleri me
moria ꝺ̄ pctō qꝺ̄ ꝺmiſit. ut ꝺ̄ illo non
hēat aliq̄ triſtitiā. ꝑt ecl ⁹ ſtāte meō[a]
hituali peccati ꝺmiſſi p̄ſeruaī ꝟatum:
ne umq̄ exeat ī actū ꝺſiderādi.

Tꝛ aiā ī te[ua] ſit extēſa q ſ[c] q
nichil ꝑt eē forma corpis ex
tēſi. n̄ aliq̄ m⁹ ſit extēſū. q cū
unūqq̄ r̄cipiaī i r̄cipi[te] p modī r̄cipiē
tis ſi r̄cipiēs ē extēſū & r̄ceptū. ſ̄ aiā ē
for[a] corpis extēſi g̃ etc̄. p̄. qn̄ aliq̄d
ꝺuenit alicui toti p̄. nc̄cio ꝺuenit cuili
ꝟt pti aliq̄ m⁹. ſ̄ eē extēſū p̄ ꝺuēit hōi
ꝺpōito ex maī̄a & for[a] ſbali q ſbictā
mā cū forma. ē cā ſbiā oi[m] acci[m] g̃ q̄ lz
ps ipi⁹ ē aliq̄ m⁹ extēſa. ſ̄ cū aiā ſit ps
g̃ extēſa; ō p̄dicatū r̄puḡns ſbo nec
p ſe n[c] p ācc̄ns. ꝑt ſibi ꝺuenir. q eē ri
ſibile nl'lo m⁹ cōuēit aſino. ſ̄ eē extēſū
r̄puḡt aiē ite[ue] g̃ ec̄. mi' ꝓbaī q̄ncūz aliq̄
duo ſic ſe hñt q dr̄is oppōit] diuidūt
aliq̄d o[c] p[a] paſſio l' illud qꝺ̄ ime[tc] ſe
q̄t ipaz paſſiōez uni⁹ ē p̄ dica[m] r̄pn̄gns
alti. cū em̄ ꝓpria pa⁹ oriaī ex pricipi
is ītriſic] ſbi. ſic pri[a] uni⁹ ſbi repugnāt
pricipiis alteri⁹. ita pa⁹ p[a] oñs prici[a]
uni⁹ ſbi r̄puḡnt alteri ſbo. ſ̄ ſba corpo
rea & ſba icorporea ꝺ̄ idūt ſbaz opōit]

differēciis & eē extēſibl'e ſeq̄t ſbaz cor
poreā ſic ꝓp[a] pa⁹ ei⁹ g̃ eē extēſibl'e ē
pa⁹ r̄puḡns ſpuāli ſbe p̄ ſiplex imāle
& ipmix[m] n⁹ m⁹ ē extēſibl'e ſ̄ aiā ē h⁹
g̃ c ad ar[m] i ōriñ ne⁹. ma. & rō aſſig̃t
ifra. ad pꝺatōez ꝺ⁹ q ꝓpō i[a] ꝟa ē ꝺ̄ for
mis q̄ n̄ ſiant̄ ſtio ꝓprio ſ̄ ſtio alie⁹ ta
lis ät n̄ ē aiā ite[ua] Ad z[m] tenēces ꝟnitate
for[e] i hōie. oz ꝺicer aiaz eē aliq̄ m⁹ ex
tēſā ſi rō ꝺcludat ſic credūt. C. ſ̄ n[c] ō
iſtos ꝺclu[t]. q aliq̄d p̄dica[m] ꝺuēir toti i
teꝛli p̄ ꝑt eē z[r] u⁹ m⁹ q rō toti⁹ ē p̄ci
ſa cā iherē[e] p̄dicati ad ſbz ita q nulli
alr̄i ꝺue[r] ń i q̄ r̄pit̄ rō i⁹ tocius cui p̄
ꝺ̄r ꝺuēir. i⁹ m⁹ riſibl'e ꝺue[t] hōi & hēr
z. ſāgl'os z⁹ m⁹ q rō toci⁹ n̄ ē rō p̄ciſa
ſ̄ aliqd ei⁹ ē q̄ tale p̄dica[m] ꝺuēiat toti
ut qꝺ̄ & q ſic iē toti ita ꝑt ꝺuēir uni
pti q ꝑt r̄puḡr alr̄i ꝺexe[m] lz ite[re] ꝺue[t]
toti hōi ita tn̄ ꝺue[r] ſibi q r̄puḡt corpi
& iſto⁹ to⁹hō ꝺ̄r extēſ⁹ q alr̄a ps ē p̄ci
ſū q̄ tl'e p̄dica[m] toti ꝺuēiat z⁹ m⁹ ꝺ̄r
aliq̄d p̄dica[m] ꝺuēir alicui toti p̄ ita q q̄
libz pſ ei⁹ ſit aliq̄ m⁹ q̄ tl'e p̄dica[m] ſibi
ꝺuēiat ſic̄ qñ aliq̄d to[m] moueī ſic dicit
plis motis nobis moueī ea aliq̄ m⁹ q̄ i
nob ſūt. tc̄ ad formā cū ꝺ̄r q ꝺue[t] etc̄
ſi itelligaī p̄ m⁹ ē fl'a ſi z⁹. m⁹ fl'a ſi z
m⁹ ℣a ſ̄ tūc nichil ad ꝓpo[m].

Tꝛ aīa ſue pfcōi nāli relicta
poſſit ꝺg̃ſcer ꝟplicitatē pſōa
rū i ꝺ̄ſ. uiꝺ̄r q ſic ois pō po
tēs ꝺg̃ſcer actū aliq̄z ꝺg̃ſcēdi p̄t ecl ꝺg̃
ſcer ꝺbz i⁹ act⁹ ſ̄ aiā ſue pfcōi nāli r̄li
cta p̄t ꝺg̃ſcer actū ꝟatificū alr̄i⁹ aie g̃
p̄t ꝺg̃ſcer ꝺbz i⁹ act⁹ ſ̄ ꝺbz i⁹ act⁹ eſt
⁹ trin⁹ g̃ .ma. ꝓbaī q act⁹ ē nāl' ſil'i
tu⁹ ꝺbi & p ſe tēdit i ꝺbz g̃ ꝺg̃ſcēs ac[m]
ꝑ utrāq; ꝺdcōez ſeq̄t q ꝺg̃ſcat ꝺbm.
p⁹mi. pō n̄ ipedi[a] ſue pfcōi nāli r̄lictā
p̄t ꝺg̃ſcer oē p ſe contentū ſb ſuo ꝺbo
adq̄to a[r] n̄ eēt illud ꝺbm ſibi adq̄tū
ſ̄ ꝺbz adq̄tū ite⁹ ē ens in cōi. act⁹ aūt
btific⁹ ꝺtiet̄ ſb ente g̃ etc̄ ꝺ ꝺbz ſr̄
nāle n̄ p̄t ca[a] ꝺg̃ſcer ex ſua[r] pfcōe. nāli
q tc̄. n̄ eēt ſrnāle. ſ̄ trinitas i ꝺ̄ſ ē ꝺbz
ſrnāle & ꝺbz btificū g̃ etc̄ Ad inte[m]
iſti⁹. q. p̄mitto duo p[m] ē q aiāz poſſe ꝺ
gnoſcer aliq̄d ꝺbz ꝺu[r] p̄t itelligi u⁹ m⁹
q r̄cipiāt ꝺg̃tōez i⁹ ꝺbi alio m⁹ q atti
gat ad illā ꝺg̃tōez l' ex ſe ſo[a] l' ex ꝺcūr[u]
cāꝝ nāl'r actiaꝝ z[m] mēoꝝ ifert p[m] & n̄
ꝺuer⁹ adp[m] ſuffi[t] nuda capacitas: ad
z[m] r̄q̄rit̄ q tali capacitati corrſpōdeat
aliq̄ cā nāl' actia. ſi q̄ſtio itelligit̄ p̄ m⁹
dicēꝺ̄ ē q ſic ſ̄ ſ[m] ūeritatē q̄⁹ itelligit̄
z⁹ m⁹ & tūc z⁹ diſtiguo ꝺ̄ ꝺg̃tōe itelle
ctia duplex ē ꝺg̃⁹ ite[ua]. ſ. pfcā & im
pfcā & itelli⁹ ꝺ̄ pfcōe ut ſe tenz ex p[e]
ꝺbi & n̄ ex pte ite⁹ & i[a] ꝺ̄r pfcā q̄ atti
git̄ ꝺbz ſb pfcā rōe ſue ꝺg̃ſcibilitat] p
ſe & diſtincte & p oppo[m] ipfcā ē illa q̄
actigit̄ ꝺbz tn̄ p accns l' i aliq̄ ꝺceptu
cōi l' ꝺfuſo Itē ꝺg̃⁹ diſtincta l' ē me[ta] l'
ime[ta]. ime[ta] ē i[a] q̄ ꝺbz itelligit̄ n̄ me[te]
a⁹ ꝺbo p qꝺ̄ itelligit̄ ita q h excludit̄
me[m] ꝺg̃tū n̄ ät me[m] qꝺ̄ eēt p̄ciſa rō ꝺ
gnoſcēdi. Iſtis ſuppōit] ad ſol'ōz .q:
ſūt. z. uidē[a] p̄ ꝺ̄ ꝺg̃tōe ipfcā. z⁹ ꝺ̄ ꝺg̃
tōe pfcā ime[ta]. z⁹ ꝺ̄ ꝺg̃tōe me[ta] & i q̄
libꝝ iſtoꝝ adq̄ ꝑt aia l' an⁹ actigeī ex
pfcōe nāli q̄[m] ad pri[m] ſ[m] plm z⁹

dr aia.aia duplicē hz opōez.ſ.itelligen
tiā ſiplicitū & itelligētiā opōitoꝝ ut o
ponēr & dicēr.& p[a] pōt eē ſñ z[a] & ñ
ecōv⁹:de p[a] ȝgtōe d⁹.q aia ex pfcōe
nāli ecl q̄ hz i iſto ſtatu q̄ ē iter.z.ſtat⁹
ifim⁹ pōt hr̄e itellcōez ipfcāz iſtoꝝ ter
mioꝝ dr̄ſ & tn⁹.ñ tñ pfcāz & hoc ſ[m]
mo[m] q̄z tāgit aug.8.de t̄.c.z.tolle bo[m]
h⁹ & illud & uide ip̄z bo[m] ſi potes. &
ſic deū uidebis.& ibid⁹ de⁹ vitas ē.cum
vitas dr̄ mane ſi potes i intellcōe vitat⁹
& ſi itelligas vitatē ñ tñ i cōi.ſ etiā p
eēnciā.iam hēs ocep[m] q̄dam⁹ ꝑriū de
deo.uidr̄ ḡ qd̄cūq; trāſcēdēs ſb ꝑpria
idria itelligibili p abſtractōez a cāta co
gnita & tūc dr̄ſ itelligit.q.ofu[c] ſic itel
lecto aiali itelligit hō ſ ſi ēs itelligit ſb
rōe ſpecialioꝛi:ut ſb rōe ſūmi l̄ primi l̄
ifiti.hēt ocept⁹ ſic deo ꝑpri⁹.q nulli
alti oueit.ſil̄r abſtrahē⁹ a nūo ꝑprie ac
cepto.q ē q̄ titas diſcreta rōe diſcretio
nis pōt hr̄i ocept⁹ ei⁹ q ē tnitas.ad
iſtū mo[m] ogtōis acqrēd̄ ſuffic nā aie ecl
p iſto ſtatu rō ē q fidel & ifidel cō
tradicētes ſibi iuicē dr̄ hac ꝑpōe.dſ ē t
n⁹ ñ ōdicūt tñ dr̄ nōibo.ſ dr̄ oceptibo
qd̄ ñ eēt ñ ut̄q hērz ſiplicē noti[am] tio
rū & ite[ū] ſuo z⁹ ꝑbat̄ ſic.abſtractio
ētl abſtō ēte.& ſūmi ab iſto ſūmo i ſen
ſibilibo.ē nāl & iſta duo ſibi oiūcta ñ
hñt r̄pugnāciā ꝑpterea ꝑpō iſta ens ſū
nū ñ ē i ſe fla.q i[a] ē oro i ſe fla. cui⁹
ptes icludūt r̄pugnāciā.q̄n⁹.meth.c.de
falſo.& illā ite⁹ ñ pt ocipere āliq̄ actū
ſiplici.ḡ illa ens ſūmū.pt ocipi q alte
rū alti ñ r̄pugt De ſcia q̄ qd d⁹.q
aiā nra ex nālibo ñ pt attiger ad iſtam
vitatē dr̄ſ trin⁹.q no[a] pālibus l̄ ei⁹ qd̄
ē ꝑpriiſſi[m] ſbo ñ otiet vtual̄r & prio
nili i no[a] ip̄i⁹ſbi.ſ oe trinū ē ꝑpriiſſi
mū dei ḡ ñ pt ſciri q̄ qd dr̄ deo.nili hi
to p ſe oce[tu] dei.ſ tal̄ ñ hēt nāl̄r p̄ſta
tu iſto.ſic p3 ſ i p̄ ārticlo ḡ & ē.ma.
ꝑbat̄ q tle ꝑpriū ñ ſciret dr̄ ſbo p ſe
& ꝑprie cōcep⁹ & tē hēt ꝑpōitū.aut
ſciret dr̄ ſbo cōcep⁹ i cōi l̄ idiſticte .ſ
dr̄ ſbo ſic cōcepto ñ pt aliqd ſciri q̄
q̄d :ex[m] primā figurā eē ñ pt ſciri niſi
p me[m].ſ.p rōez circli .n[c] miꝝ q ꝑpri
um p̄dicatū ñ pt ſciri q̄ qd niſi p p
priū mediū q̄tū ad z[m] articlz prici
palē.d⁹.q aia nāl̄.ñ pt attinger ad no
titiā dei ꝑpriā & imediatā.rō ē.q ois
intellctio.ſ. p ſe ꝑpria & imedia[a] req[e]
ip̄z obz pñs ſb ꝑpria rōe obi.& h⁹ ul̄
i ſe pñs ſi ē ogꝰ ituı[ua].ul̄ i alio pfecte
ip̄z repſe[te] ſb ꝑpria rōe ōgſcibil̄.ſi eſt
cogꝰ abſtractia .ſ d⁹ ſb rōe deitat⁹ nō
ē pns itellectui creato.niſi mere uolūta
rie ſm ābro[m] ſr̄ lucā i ei⁹ ptāte ē uide
ri a cāta ḡ etc ō q̄cqd p ſe cōtiet ſb
p̄ obo nāli ip̄i⁹ po[c] ad illud pt pō nā[c]
attiger alias obz primū ñ eēt adequatū
po[c]:ſ trāſcēdēs eā i rōe obi.ſ ēs qd̄ eſt
primū obz nāle itellect⁹ nr̄i vilſie cōue
nit deo ḡ etc.

Tꝛ act⁹ dilectiōis nāl̄ & act⁹
dilcōis merito[c] ſit ei⁹dē:ſ pēi:
q ñ.q illi act⁹ dr̄ñt ſpē q eli
ciūt a pricipiis differētibo ſpē.q ñ eſt
mior dr̄a in pri⁹ q̄ i principiis.ſ act⁹
dilcōis nāl̄ elicit a ptā[c] nāli ip̄i⁹ uolūta
tis .act⁹ dilectōis meritorie elicit me[te]
habito ſr̄nāli.ſ. caritate . nāle āt & ſr̄
nāle dr̄ñt ſpē .ḡ & iſti act⁹ tāti ab iſtis
differūt ſpē p̄cog⁹ nāl̄ dr̄ deo & co
gni⁹ fidei infuſe ſūt act⁹ differētes ſpē
i inte[tu].ḡ pari rōe dilcō nāl̄.& dilectio
carita[ua] dr̄ñt ſpē.añs ꝑbat̄ q actus fi
dei ifuſe ē dr̄iate vidic⁹ ita q nō pōt
ſibi ſbeē fl̄z .actui āt cōdulitat⁹ acqſite
ex nālibo p̄t ſibi ſubeē fl̄z .illud āt ico
gnit⁹ qd̄ ē dr̄iate vidicū diſtiguit ſpē
a nō vidico ut p3 ex⁹ ethi.op. & ſuſ
picor qbo pōt ſubeē fl̄z diſtīguit ſpē
a vtutibo itellcūalibo q̄ ſūt hit⁹ dr̄iate
vidici ō dra ſpe[ca] actuū accipit ex
p ſe obis.ſ obz dilcōis nāl̄ & merito[c]
ē idē q dr̄ ſub rōe ſūmi bōi ḡ etc In
iſta.q. ſūt.z[a] uidē[a] p̄ uidēd̄ ē qd ſit di
lectio nāl̄.z⁹ qd ſit dilectio meritoria
z⁹ uidēdū ē pricipale q̄ſitū q̄tū ad
primū d⁹.q dilcō nāl̄ ñ ē iclia⁹ nāe ad
bonū.q̄ ē coeua ip̄i nate.& ñ aliud ab
ip̄a nā.q tal̄ iclia⁹ ñ ē act⁹elicit⁹.dile⁹
āt nāl̄ ē act⁹ elicit⁹.iō iclia⁹ illa natal̄
magꝭ pt dici dilcō hituał q̄ actual̄.q
aſſiſtat hitui i h⁹.q ē p̄cedēs actum.&
manēs ſñ eo :act⁹ āt dilcōis nāl̄. elicit
ſm iſtā icliatōez nālē . duobo āt modis
pt dilectō nāl̄ itelligi :u⁹ m⁹ ſic dcm ē
q ſit act⁹ elicit⁹ſm illā icliatōez nālē q̄
mēs actu dilig[t] ſe:& actu nult ſibi bo[m]
Alio m⁹ ut diſtiguit ō ſr̄nāle i[e].ſ. quē
uolūtas p̄t actu nāli hr̄e :ꝛz ñ ſit ſm in
cliatōez nālē.ſic uolūtas ex ſeipa.p̄t ha
bē actū uicōlū .& tc ille act⁹ ē ō l̄ p̄t
nāz ſm dama.& iſto m⁹ loq̄t de actu i
tellect⁹.q.ſic p3 i articlo ad pricipale.

q̄[m] ad z[m] d⁹.q act⁹ dilcōis merito[c]
ē act⁹ nā[r] deo accept⁹ tāq̄ dig⁹ p̄mio
rddē? p eo.& ſigñt dixi ſpā[r]:q accep
cōe generali.acceptat oia ſm ſuā bōitā
tē.ordian⁹ ea ad ſeip̄z ut ad fiez.actum
āt merito[m] accep[at] ſpā[r] i or[ne] ad aliq̄d
bo[m] iuſte rddēd̄ p eo q̄[m] ad z.d⁹.q
act⁹ dilcōis nāl̄ & act⁹ dilcōis merito[c]
ñ dr̄ñt ſpē accipiē⁹ p ſe dr̄iaz quam i
portāt rō nāl̄ & rō meritorii.& ñ acci
piē⁹ dr̄az oboꝝ.q̄ ē dra p accñs & con
cōitans.iſtud āt oñdo ſic.for[a] abſoluta
ñ diſti tuit ſpē p ſolā relōez.ſ p aliq̄d
abſolugū ei⁹dē generis q̄ ſm pliz i p̄di
cam⁹t diſtoꝝ genez & ñ ſubalternati
pōitoꝝ dr̄e ſūt ſpēs & dr̄ie.ḡ abſolu
tū ñ diſtiguit ſp[ce] p ſolā dr̄iaz r̄ſpecti
uā ſ act⁹ dilcōis ē forma ab[ta] ut patet
alibi :meritoriū āt ut ꝑbatū ē i z⁹ arti
culo ñ addit ḡ actū ñ duplicē rōez .ḡ
ſūt ei⁹dē ſpēi p̄ ſi aliq̄d al̄ eēt tm cō
ſtitutū p formā aial̄ & ñ p aliq̄ formā
ſpecificā aial iſtud ñ eēt diſtictū ſpe[ce]
ab aliq̄ i ſpē aial̄ .q eēt ꝑpriū pōle r̄ce
ptū,for[c] ſpe[ce].ſic ē de nā act⁹ cōpata
ad illas cōdcōes q̄tas iportat merito[m]

ad p[m] ar.i ōriū d⁹ q ma.ē ꝥa loq̄n⁹
dr̄ pricipiis totalibo:q ab illꝰ tōr habēt
act⁹ ſuā uni[tem] & diſtictōez.ꝥa ē ecl de
pricipiis ptical̄ribo dū tñ ſit pri[a] diſ
pata.& p ſe r̄q̄ſita.q ſi ſit ſbor[ta]& ñ
p ſe req̄ſita nō oz q ſi ſit diſtincta q a
act⁹ ſpe[ce] diſtiguit.caritas āt ñ eſt pri[m]
tōle n[c] diſpa[m] reſpcū illi⁹ uolūtat⁹ ſ ſb
ordia[m] q po[c] ē uti hitu & ñ eoꝝ⁹ n[c] ē
p ſe r̄q̄ſi[a] ad ſbaz act⁹.n[c] ad ip̄z i q̄[m] ē
meritori⁹ ſ req̄rit ut qdā ꝓilegium
ad h⁹.ut actus ſit acceptus.& h⁹ ñ ne
ceſſitate ordis eēnciał cāz.ſ neceſſi[te]

diſpōis illiꝰ uolūtatⁱ q̄ ñ acceptarꝫ acᵐ
ú ſᵐ iſtā icliatōeꝫ Ad .z.dᵒ qꝫ añs p̄t
negariꝫ loq̄ⁿ⁹ dᶜ actu credēdi nāli. & ſī
nāli. qꝫ credī ſīnāle ē actꝰ elicitꝰ ſ. rōꝫ
fidei ifuſe. c̄dī āt nāle ē actus elicitꝰ ſ
certitudinem acceptā ab aliq̄ teſtificā
te p̄t āt idē hō c̄dī ſiᵗ & ſeᵗ idē utreq;
mᵒ Ad ꝓbatōeꝫ dᵒ qꝫ oģᵒ certa que
hꝫ certitudieꝫ ꝓpriā itriſecāᵗ a ſe ſ ab
obo. ut icludᵗr i ipa ꝉ ab aliq̄ p ſe cā di
ſtiguiť ſpē ab icerta oģtōe. exēplū oģᵒ
prīcipii ſ feiꝑa ē certa ſ ab obo. ſ. priᵒ
qdᶜ a ſe ē cerᵐ ỽm ſ ſaltem ỽm ex tis q
ſūt p ſe cāe euiᶜ pricipii. & icludᵗr i ip
ſo. oᵒ; āt ē certa ꝓ priᵐ tāq̄ p cāꝫ p ſe
ſue certitudis. nᵒ āt illoꝫ modoꝫ actꝰ
fidei ifuſe ē certꝰ ſ tñᵒ ab extrinſeco.

Tꝫ actꝰ exterior uolūtatⁱ addat
aliq̄d bōitatⁱ ſ maliᶜ ad actū i
teriorē. uidᵗr qꝫ ñ qꝫ qdᶜ ñ hꝫ
rōꝫ uolūtarii. ñ hꝫ rōꝫ bōi ſ mali ſ ac
tus exťior ut diſtiguiť ab iťiori ñ habꝫ
rōꝫ uolūtarii qꝫ ñ ē uolūᵍ ú ab īteriori
ģ. etc̄ p̄ eadᶜ ē ỽitas actꝰ itelligēdi &
obi oģti ģ eadᶜ eſt bōitas actꝰ uolēdi &
obi uoliti. añs eſt manifeſtū qꝫ ſic ỽitas
pricipii ē ime^ta ſic noª eiᵍ p̄t dici ime
diata & noª oclōis cū ſit ex priᵒ ē me^ta
p̄ ubi uᵐ ꝓ alēm ibi tm uᵐ. ſ actus
exterior ñ hꝫ bōitatē ú p actū iťioreꝫ
ģ ñ ē ibi alia & alia bōitas ō q̄ dſtin
ctis p̄ceptⁱ negatis ꝓhibēť hñt ꝓpriaꝫ
& diſtictā rōeꝫ illiciti. nc̄ āt aᵒ p̄ceᵗᵒ ꝓ
hibeť actꝰ iterior & exťior. qꝫ aliud p
ceptū ē ñ furtū faciēs & aliud & ñ cō
cupiſcēs In iſta. q. ſic ꝓcedā p̄ dabo in

tellectm̄. q. zᵒ dicā ad. q. ſᵐ ꝓpriū iteᵐ
q̄ᵐ ad pᵐ dᵒ qꝫ. q. iſta ñ q̄rit dᶜ iſtⁱ
actiꝭ ut ſūt i dᶜrſis ſuppōitⁱ. pū ſi unᵍ
hēat actū iťiorē & aliᵍ exťiorē nᶜ ut ſūt
dᶜiſi i eoᶜ ſuppōito. pū ſi idē hēat hoᶜ
actū iťiorē & cras exťiorē. ſ debꝫ itelli
gi. q. qñ iſti actꝰ ſūt oiūcti. ſ. qñ i eodē
ex actu iťiori ſeq̄ť actꝰ exťior ſiᵗr ñ
ē itelligēᵃ dᶜ additōe bōitatⁱ ſ maliᶜ in
tēſie ſ extēſie qꝫ freq̄nť accidᵗ tā i bōis
q̄ᵖ i maᶜ. qꝫ actꝰ dſicdrii. q ērᵘ ablētis
ē rmiſſior illo actu q ē iſpectu p̄ſentis
quē aug. uocat amorē. ᵍ. dᶜ ť. c. ulᵒ actꝰ
eiꝫ amoris ē pfcōr itēſiue q̄ᵖ actꝰ dſicᵗ
rii. qꝫ ille q̄etat uolūtatē iᶜ ñ. qñ eiꝫ hēť
actᵍ exťior. actᵍ iťior itēdᵗr ſ dᶜ hᵒ ñ q̄
riť. Eſt ģ iteᵍ. q. utꝫ actꝰ exťior oiūctᵍ
rieť. Eſt ģ iteᵍ. q. utꝫ actꝰ exťior oiūctᵍ
i eoᶜ actui iťiori. hēat bōitatē ſ maliti
aꝫ moralē ꝓpriā & diſtictā a bōitate &
maliª actᵍ iťioris ỽ ſūt tria uidēª p̄ ā
q̄ actᵍ hēat bōitatē ſ mālitiā moralē zᵒ
an ab eoᶜ hēat qꝫ ſit laudabiľ ſ clpabiľ
ſ uitupabiľ. ꝫ ſi ē aª bōitas ſ maliª i acᵘ
exťiori q̄ᵖ iťiori q̄ᵖ ᵐ ad pᵐ dᵒ qꝫ bōi
tas actᵍ moralᵉ ē iteģtas oiᵐ eoꝝ q̄ rcā
rō opantⁱ dcāt dᶜbꝫ iꝑi actui ꝺuēiť ſª
dſcripᵒ dᶜcať. qꝫ ſic bōitas pª entⁱ q̄
dᶜr bōitas eēncialᵉ ē iteģtas ſ pfcō ētica
tis i ſe p quā excludᵗr ipfcō & dimīnᵒ
ſic bōitas ētⁱ ſcdaª q̄ dᶜr acēnᵗ ē intēꝫ
ꝺuēiēª eiᵍ qdᶜ dꝫ ſibi ꝺuēiť hᵒ dio. q. dᶜ
dᶜis nōibꝫ ad hᵒ āt qꝫ actᵍſᵗ pfcē bōᵍ dꝫ
hēr iteģtatē oiᵐ eoꝝ q̄ ꝺcurrūt ad bōi
tatē actᵍ qꝫ ſᵐ dio. boᵐ ē ex tota cā in
tegra & oibꝫ circūſtāciis. malᵍ āt ex p
ticᵏaribꝫ dᶜfectibꝫ ſ ut ſitꝑfcē malᵍ dꝫ

eē ex oibꝫ diſſiᵗibꝫ iꝑis ꝺcuᵗrētibꝫ ad
bōitatē actᵍ. ad hᵒ āt qꝫ actᵍ ſit bonus
mōᵗr req̄rūť duo unū ē qꝫ ſit bōᵍ ex ge
nere. i. ex obo. aliud ē qꝫ ſit bōᵍ excircū
ſtātia. pª ē pōᵗ & dᶜ ťiābiľ p ſcdāꝫ. iō
dᶜr bōitas ex generī qꝫ ſiē geᵍ ē pōle &
dᶜťiabile rᵘ drāꝫ. ſic bōitas ex obo. eſt
pª i generī moris p̄ſupponēs bonitatēm
naťe. & pōᵗ rᵘ bōitatⁱ ex circumſtātia:

bōitās āt ex circūſtātia ē mᵗiplex &
prīa ē circūſtātiā fis. qꝫ ex natā agētⁱ
actōis & obi ſtati ꝺcluditur qꝫ actᵍ non
dꝫ alicuiꝺpeteť ú i ordie ad tlez finem
ſcdm circūſtātia ē moᵍ agēdi. q̄ ꝺcludiť
ex oibꝫ p̄dictⁱ ſ aliq̄bꝫ eoꝝ. tertia ē cir
cūſtātia tp̄is. qꝫ talᵉ actio tali agenti ꝓ
talē finē & talē moť. ñ dꝫ oi tp̄eꝺueni
re ſ tp̄e orᵗᵒ ad finē. 4.ª ē circūſtātia lo
ci. aliq̄ eᵐ actᵍ ſūt q̄ᵖ bōitas moralis dᶜ
ťiāt ſibi locū. ad hᵒ ģ qꝫ actᵍ ſit pfecte
bōᵍ dꝫ hēre oēs iſtas circūſtatias. lo
q̄nᵒ āt dᶜ malitia. undᶜ actᵍ hꝫ malitiaꝫ
moralē. dᵒ qꝫ malitia pōt opponi ỽtuti
priuatie & ōrie. hō eᵐ dᶜr malᵍ priua
tie. qꝫ carꝫ bōiᵗᵉ q̄ dᶜbrꝫ ſibi i eē ōrie
qꝫ hꝫ hitū uitōſū q ē habitᵍ pōitiᵍ. iſta
diſtiᵒ hēť a boeᵒ ſup p̄dicaᵐta expoᵒ
primā ꝓprietatē q̄litatⁱ ubi rep̄henᵗ il
los q dᶜt iuſticiā iiuſtiᶜ ñ eē ōriā. q̄ᵖ
tū ad zᵐ articlꝫ dᵒ qꝫ laudabile & ūitu
pabile imo gnāliᵍ p̄miabile & pūibile. di
cūt actū eē i libra poᵗᵉ agētⁱ. & licꝫ ad
iſtā ptātē ocurrāt inteᵍ & uolūtās. tam
iſta idriā. q̄ p̄t ñ fieri illᵈ qdᶜ fit. & ſi
ſi illud qdᶜ ñ fit itelligēᵒ i ſēᵘ dᶜiſionis
ū p̄t eſſe ú expⁱ uolūtatⁱ. qꝫ iteᵍ & oīs

aª pō. cū ſit nāᵗr agēs ē dᶜťiata ad alte
rā ptē ōdcōis lꝫ ſit idᶜťiata ad diſpata
uolūtas eᵐ ſola ſe hꝫ ad ōdictoria. &
ecⁱ ad diſpaª & ꝓ iſtā idriāꝫ actᵍ uolū
tatⁱ lꝫ p̄ſupponat itellcōeꝫ ē īputabile
iꝑi agētⁱ undᶜ aug. ꝫ. dᶜ. li. ar. motus ſi
culpe iputať ñ ē naľ. ſ uolūtariᵍ & in
fra motᵍ q̄ uolūtas ꝺuertiť. ú eēt uolū
tariᵍ & in nrā ptāte poſitᵍ nꝫ laudan
dᵍ eēt hō. neq̄ culpādᵍ. Impūbile ģ
duos reſpectᵍ iportat. uᵐ ad dñiᵐ agē
tis & iſte reſpectᵍ manꝫ iuāriatus p ſe
i actu bono ſ malo. aliᵐ ad aliquod coir
rīs agenti ſ actui ſᵐ iuſtitiā ſ agēti
ꝓ actū & iſte uariať. actᵍ ecⁱ idifferēs
ſiue neuť dū. ſᵉ i poᵗᵉ agētⁱ īputať ad
ofuſiōeꝫ & penā aliq̄ mᵒ. qꝫ poťat orᵗᵉ
agerī ſ ſaltē ñ ē laudabiľ. qꝫ potuᵗ lauda
bᵗe egiſſe. Ex hᵒ pꝫ qꝫ ñ abeoᶜ forᵗᵉ eſt
actᵍ bōᵍ & i pūtabiľ qꝫ bonus eſt ex cō
uenientia ad regulam ſᵐ q̄ᵖ dᶜbat elici
īputabilis ē ex eo qꝫ ē i libra poteſtate
agētⁱ. q̄ᵖ tū ad zᵐ articlꝫ teᵒ duas ꝺ
clōes pª ē iſta actᵍ exterior. ſ ipatᵍ hꝫ
ꝓpriā bōitatē moralē aliā ab actu iteri
ori elicito. zª ē iſta accipiēᵒ ipūbile ge
nerali mᵒ ꝑ eo. ſ. qꝫ ē meᵗᵉ i poᵗᵉ uolūta
tis & pleāᶜ. ſic actᵍ ipatᵍ ē ꝓprie īpī
biľ. prima ꝺᵒ ꝓbať autoritate & rōe
autoriᵗᵉ ſic aūg iz. c. qnᵒ dᶜ ť. ſola ma
la uolūᵗᵉ aliquis miſer efficiť ſ miſerior
poᵗᵉ q̄ dᶜſicdriū male uolūtatⁱ impleť.

Rōe ſic bōitas moralᵉ actᵍē itegritas
oiᵐ eoꝝ q̄ ſᵐ rectā rōeꝫ opantⁱ dictāť
īꝑi actūi dᶜbr̄ ꝺuiēr. ſ alia ē itegritas
fq̄ſita ad actū exťiorē q̄ᵖ ad iteriorē. ģ

alia bōitas & alia mali[a] ma.ē nota ex p̄
ārticlo mi.ꝑbať q recta rō ñ dictat o
ueuiť actui qđ ip9le ē ſibi ouenir.actui
exteriori ip9le ē cōuenir q actui itiori
cōuenir p̄t g̃ etc̄ z[a] ocl̄ō ꝑbať q ſi
ñ ſit imediate i po[te] uolūtat ē tñ me[te]
actu uolēdi .q act9 nō ſolū ſ[m] ſe ē ipo
teſtate uolūtat ſ ecl ut ē pri[m]. act9 ex
terioris .q uolūtas p iteriorē p̄t ponī
exteriorē.exēplū đ ſuo occ[te] ex iuſſu do
mini iputať em̄ ille act9 dño q i po[te] ei
us erat act9 ſui lz mediāte actu p̄cipiē
di Ad p[m] ar[m] i opp[m] d⁹ q uolūta
riū z[r] đr uno m⁹qđ ſbie ē i uo[te] .ſcđo
qđ ē acceptū a uolū[te] .z⁹ qđ ē ipatum
a uolūtate eliciēte & ipate p[m] ñ faċ ali
q̄d uolūtarie opletē q hit9 pōt eē i uo
lūtate & tñ uolūtas ñ uolūtarie hz illū
z[m] ē uolūtariū pti[te] q ipſa accepta eſt
uolun[a] iō magł đr uolitū g̃ uolūtarium
uolūtariñ vo ꝑprie qđ ē i ptāte agēt
z⁹.m⁹ đr uolūtariū & ſic a8⁹ iterior
& exterior.ſūt uolūtarii ſ ñ eq̄ p̄ & tc̄
ma.ē va ſ mi.ſſa . Ad ſ[m] d⁹ q licz
eađ vitas ſit act9 itelligēdi & obi o9ti
& eađ bōitas ſit act9 uolēdi & act9 uo
liti tamē act9 iſte p̄t hēr ꝑpriā bōitatē
pōit9 i eē rali extra uolūtatē ſic i eē ſu
o rali hz ꝑpriā oformitatē Ad z.d⁹
q lz ocl̄ō hēat vitatē a pri⁹.tñ hz pro
p̄ā viattē.q ñ ē va forma[r] vtute prin
cipii ſ ē va me[ta] vitatē ſil'r i actib⁹ uo
lūtat ñ ſolū act9 uolēdi nat9 ē hēr ouēi
ēciā ad dictam rectū,ſ ecl act9 ipat9na
tus eſt medi[te] illo habere ſuam oniaz &
conformitatem .

Tꝛ ars generā ex expiñtl .q
ñ hēr i ml'tl pticl'aribꝰ expiñ
tis ē hēre i oibꝰ artl ē p̄ meth
ſ ex ml'tl.ñ p̄t ōcludi oia.ſine fallatia
oñtl g̃ etc̄ p̄ expt9ſcit ſo[m] q artifex
ꝑp q̄d p̄ meth.ſ ex o9tōe q ñ ōcludiť
o9⁹ ꝑp qd q nobili9 dz eē ferēs.q̃ illa
tū g̃ etcl p̄ ſi ars fierz ex expiñtl tc̄
ex dicerz circūſtātiā alic9 cāē.q̄ro c9 ñ
final' q finis ē ulti[m] i eē .expiñtū autē
p̄cedit artē .ñ formal' n[c] māl' q forma
& materia ſūt đ eēntia rei expiñtū nō
ē đ eē artl n[c] efficiētl uniuoci q tūc cā
& effcūs eēnt ei9đ ſpēi n[c] eq̄noci q tē
expiñ[m] eēt nobili9 arte . ō .ars gene
rať ex ml'tl expiñtl p̄ meth.&.z⁹ poſt.

In iſta.q:ſic ꝑcedā q̄ p̄mictā q̄dam
neceſſaria ad ꝑpōi[m] z⁹ dicā ad.q q̃[m]
ad p[m] p̄micto unā đ.ars ul' ſciā duc
hēť a nob.ſ.p iuēciōez & p doctrinam
oē em̄ qđ quis nouit aut adiſcēs a iue
niēs no[r] p̄ poſteeriorꝛ ſcientia generata
p iuētōez ē ſi[r] prior rō ē q nl'l9 docz ñ
q didi[r] p doct̄nā l' iuētōez ſi p iuētōez
hēť ꝑpo[m].ſi p doct̄nā ab a⁹ q̄rā đ illo
l' p doct̄mā l' p iuētōez & tc̄ ul' erit p
ceſſ9 i ifi[m] l' ſtabr ad hñtē ſciāz p iuēci
onē undť i qbꝺť nāle lum̄ ite9 ē ita po
tēs q ex ſe ſuffi[r] q applicz pri⁹ ad cō
cl̄oes & tc̄ ſciā acq̄riť p iuētōez qñz đ
ſe ñ p̄t & tc̄ iuuať ex qbꝺdā ſigs ip̄ſ
p q̄ docēs expri[r] applicatōez pricipio
rū ad ocl̄oes q̃ apud ſe hz & addiſcēs
ocupiſcit i vtute ꝑprii lūs ite9 ocl̄ōi
aſſētit q̃ uidť ex pricipiis prius eſſe
deductam notis . iſta autem ſigna. ſe

hñt ſic iſtr[m] lūie āt ite9 ut agēs prin
cipale iducēs ſciāz & ſ[c] acq̄riť p do
ctr̄inā q ad z[m] nō.q oīs o9⁹ ite[va]
ul' ē pricipioꝛ ul' ocl̄ōnū & utraq
duplex l' q ē iꝺplexa.ſ.đ tis princi
pii l' ocl̄ōis.l'ꝺplexa.te⁹ g̃.q..ocl̄ōes
p[a] ē iſta expi[a] l' o9⁹ſēſi[va] ē nccia ad
hñđ notitiā pricipioꝛ q̃[m] ad tios
ſiplices q exi[te] o9tōe ſēſi[a] & expiñ
talt oñr gnāť o9tōes p⁹eriores i ſē
ſu omuni z[a] ē iſta expi[a] nō ē nccia
ad hñdā notitiā ōplexā đ priciptis.
ſ ē util' & coadiuuās ut noti[c] princi
pii ceťci9 l' citi9 affētiať.p[m] ꝑbatur
q ite9 ocepti tis ſiplicibꝰ p̄t vtute
ꝑpria ipos oponī & đicī iō o9⁹
expiñtal' ñ ē ſim[r] nccia.z[m] ꝑbať q
tl'es ocept9 ꝺplexi pñt o9⁹ſci q ueri
ſit ex freq̄nti o9tōe ex piñtali & ſē
ſitia ut ſēſ9 freq̄nť nidz hāc tōlitatē
& minoritatē & unit & ex h⁹ inte9
citi9 affētit iſti pri⁹ ōe to[m] eſt maius
ſua pte z[a] ocl̄ō ē iſta o9⁹ expiñta
lis ē nccia ad hñdā noti.tiā icōplexā
đ ocl̄oe q̄ ē noti[a] ťiorꝛ.ratio ē q'ni
chil ē i inte[ll] q̄n pri⁹fuerit i ſēſu aliq̄
m⁹.l' p ſe ut color.l' p ptes ut mons
aure9 l' i ſuo ſ̄miſſo ut albꝰ itēſa l' i
ſuo ſil'i ut lapis l' i ſuo effcū ut itelli
gētia 4.[a] cōclō ē iſta o9⁹ expiñtal'
ē utilis ñ nccia ſim[r] ad hadēdā noti
tiā ōplexā đ ōclōe.q talis o9⁹ hēť
ex freq̄nti meōria gēita q iſtā cōcl'ō
ē va.q p ſēſū uidť ōiūctio cōclōnis
i ťiſ ſigł'aribꝰ p̄z g̃ ueritas.q.quō ex
expiñtl gnāť ars ;cōſecutie ſeu q̄ ad

pri[a] ſeu q̄ ad ocl̄ōes q ēxpi[a] ñ ē tōl'
cā.n[c] nccia ſim[r] ad hñ.t notitiā com
plexā ſ ē util' ad eā.ē tñ nccia ſim[r]
ad habendum notitiam incomplexam

Ad arguñta.ad p[m] d⁹.q autori
tas dz itelligi q o9⁹ expiñtal' q̃[m] cū
q freq̄ns ñ iferť nec⁹ i[a] eē oibꝰ ſ tñ
ꝑbabl'r & ex h⁹ ſeq̄ť q ñ ē cā ſuffiti
ens ad cāndť artē ſ tñ coadiuuans .

Ad z[m] d⁹ q ex expi[to] ñ ſeq̄ť p̄p
q̄d noti[a] ſcīēti[ca].ſ ex expi[to] o9⁹ſcen
di q dať occaſio iq̄rēdi cāz p̄p q̄d &
p oñs ſic eē in oibꝰ expt9 arguit per
ſil'e ſic ē.in uno ita ē in oibꝰ Ad z
d⁹ q ex.p̄t nōre cāz eſſitiētē ñ prin
cipalē ſ iſtrumtal'ē .

Tꝛ acc[a] ſolo nūo dr̄iā poſ
ſint eē duo i eođ ſbo q ſic
ml'te ſpēs ei9đ ſpēi.ſūt iea
dez ꝑte medii & in eođ ocl̄o & ſūt
accn̄a g̃ etc̄ ō quecūq; ētia in ſbo
dr̄iāz hñt ſūt diꝺſa ſpē.q̄nto meth.

q⁹ tenē⁹ qnq; ocl̄oes p[a] ſit iſta ñ
iclu[r] ōdcōez.duo accn̄a itēcōnalia:
dr̄iā ſolo nūo.eē i eođ ſbo.q in eađ
pte medii ſūt due ſpēs drēntes ſolo
nūo q p̄z q ſi ponāť ml'ta alba i me⁹
ocl̄s exñs in q̄cūq; pūto medii.pote
rit ip̄a uidť diſtinēte.g̃ hēt ſpēs eo
rū diſtictas z[a] ō⁹ ſit iſta ñ ē inp9le
duo accn̄a ralia r̄latiua ſolo nūo dr̄iā
eē in eođ ſbo q un9 pať hz multos
filios g̃ i eo ſūt ml'te r̄latōes r̄ales.ſ.
pl'es paťnitates ei9đ ſpēi ꝑba⁹ oñe
paťđr q genuit q̄n⁹ meth.g̃ ſi ml'tl
actōibꝰ ge[r] ml'tl paťnitatibꝰ p̄ ē.z[a]

o⁹ ſit iſta ñ ē ip⁹le duo accña ſolo
nũo drã realia abſoluta nõ educta dr
potẽtia matie eẽ i eodm ſbo q ex nul
tis mẽmoriis generatur unũ expim
p meth. & iſte meõrie ſũt ei⁹dm ſpẽi
q dr ſigl'aribo ei⁹dm ſpẽi. & ſũt acc
ralia abſoluta g etc. 4ᵃ cõcluõ ſit
iſta nõ ē ip⁹le duo accᵃ abſoluta edu
cta dr potẽcia materie eẽ i eodm ſbo
ſi nõ educãt p motũ p⁹ duo lumina
diſtincta ſũt i eadm pte medii. ſi ãt ſũt
accña ralia abſoluta educta dr potẽ
matẽ ñ p motũ q i iſtãs mediũ illũia
tur abut⁹ q g etc ꝑbat ma. q ſi po
nãt due cãdle una hi & aⁱbi & põt
aliqd cor⁹ dr'pſſũ fierẽt due umbre.
ſi uero ãmoueãt illud cor'p⁹tc lumen
utũſq cãdle icedet iceſſu directo
uſq ad locũ ubi fuerit cor⁹ dẽpſum
& ſic duo lumina erũt i eadm pte q
umbra ẽ priua⁹ lũis ſipli. g ãmoto
obſtaculo erit lum utũſq candle ubi
pri⁹ fuit umb q hit⁹ & priua⁹ cir
idez ſũt. Quinta cõclõ ſit iſta ip⁹le ẽ
duo accña ralia abſoluta educta. dr
põ maᵉ p momᵐ: eẽ i eodm hãc oſtẽdo
ſic q mot⁹ ñ ẽ niſi imobili ꝑ ſi ages
iueᵃᵗ imobili formã ei⁹dm ſpẽi cũ for
ma ſua ñ iuenit ip̃z ſb diſpõe oppõ
ſue forme g ñ mouz ip̃z q ois mot⁹
ẽ iter õria aᵗ media. qn⁹. phi. g ñ idu
cit i ip̃z aliq formã õ duo õria in
gdu imiſſo pñt eẽ i eodm ſbo g & du
o accña ei⁹dm ſpẽi p motũ educta p⁹
ɔne mi⁹ rpugnt duo accña ei⁹dm ſpe
ciei q duo õria & imiſſa. q⁹ ne⁹
õñz ad ꝑbatõez d⁹ q rpugª ul non
rpugª i ppõi⁹ ñ ẽ cã ipoſſibilitatl dn
oz accᵐ ei⁹dm ſpẽi ꝑ cã ẽ q ducit
p moᵐ iõ ages iducẽs ſcdaz formã in
tẽᵉ primã ita q unica ſit itẽſior õria
ãt manẽt ſil' i eẽ rmiſſo diſtincta. q ex
duabz formis õriis ñ fit ũna intẽſior
manẽt ãt ſil' q unũ õriũ ages nõ hz
plenũ domiᵐ ſup aliud & ſic nõ reſi
ſtũt ſibi iuicẽ nᶜ totaliᵉ ſe corrũpũt
Ad arᵐ d⁹ q pñs arguit p qnta ɔcſo
ne nã p moᵐ ñ pñt iduci due forme
ei⁹dm ſpẽi ꝑ nccio drũt ſpẽ ſi ſunt in
eodm ſubiecto.

Tz accña i euª poſſit hẽre
oẽz actõez q̃ poterãt hẽre
i ſbo q ñ q dſtructo prio
ri eẽntialr dſtruit p⁹eri⁹ ꝑ eẽ ẽ pri
us eẽncialr q̃ ageñ & eẽ accñtl ẽ i eẽ
g dſtructo i eẽ accñtl dſtruit oñe
ageñ p. ageñ ẽ ſbpõiti accipit exp
meth. accñs ñ ẽ ſuppõᵐ g ñ pt ageñ
. p oẽ ages & patiẽs cõicãt in mã
p dr generatõe ꝑ accña ſepata ñ cõi
cãt imª. q ñ hñt materiã g nᶜ habẽt
actõez p ſi accª ſepata hẽrẽt actõz
tẽ ſpẽs itelligibil' ſepata ab itellectu
poterit itelligi & caſtitas ſepata a
uolũtate poteᵗ diligi & p ɔnſ btiª
ri q eſt fl'm õ forma hñs idẽ eſſe
hz eãdm vtutẽ & p ɔnſ pt eſſe priᵐ
ei⁹dm actõis ꝑ accñs ſepaᵐ hz idm eẽ q
hẽbat pri⁹ g hz eãdm actõez. q⁹ acci
dẽtibz pᵗ itelligi ɔpeteñ ꝛplex actio
una rⁿ ſbie generãᵉ due rⁿ accᵐ. cãn
doz q̃z una ẽ itẽcionalr. ſ. rⁿ ſẽſatõis
.alia realis i paſſum reᵗ hñs õrium
loquẽ⁹ dr priª actõe: d⁹ qtaz actio
ñ ɔpeᵗ accñti ſepato. neq ut agẽs in
ſtrumẽtale neq ut agẽs pricipale. pᵐ
ſic ꝑbaz iſtruᵐ ñ agit ñ i vtute agẽ
tis pricipalr õcurrẽti ad illã actionẽ
ꝑ accñs ſepatũ i ſaᵗ⁹ carz ageᵉ pri
cipali. ſ. ſbo paſſiõis q ñ manz g ñ
põt ageñ p qdm ñ ẽ nllã rõez alic⁹
eaẽ hz rſpcũ gẽiti qñ generat. pz z⁹
phi. & qn⁹. meth. cã i actu & effcs
i actu ſil'ſũt & ñ ſũt pz ecl p rõnem
q ñ ẽs nichil cãt i nullo genẽ cãẽ. ꝑ
ſba c⁹ erat accñs i ſaᵗ⁹ ñ ẽ. g nllaz
rõez caẽ pt hẽre rſpcũ effcs cãti ab
accũte & p ɔnſ accñs nichil i vtute
ei⁹. zᵐ ꝑbaz q oẽ ages totale ul
ẽ uniuocũ & p ɔnſ eq̃ pfcm cũ p
ducto. ul equoᵐ & ſic pfecti⁹ ꝑ ac
cidẽs oi m⁹ ẽ ipfecti⁹ ſba g etc ſi
loq̃mur dr zª actõe & zª. d⁹ q pñt
ɔpeteñ accñti ſepato? q⁹ hui⁹ ẽ
iſta. c⁹cũq̃ actiõis aliq̃ forma ẽ tota
le priciᵐ actiᵐ ſi ẽ ɔiũcta ſi eẽt p ſe
& ſb m⁹ ɔueᵗᵉ ad agẽdm. poſſet eſſe
priciᵐ ei⁹dm actõis. ꝑ q̃litas ɔiuncta
ẽ priciᵐ tõle & formale utũſq acti
onis p̃dicte & ſepata a ſba ẽ in q̃ti
tate ſb m⁹ ɔueᵗᵉ ad agẽdm. q ẽ mo⁹
exiſtẽſiõis g etc. ma. pz q poſito
tõli prici⁹. & ſb ea rõe qua natũ eſt
eẽ priᵐ pt priᵗ illud c⁹põit eſſe pri
ciᵐ. mi. p. q nichil aufertur ab iſta
forª p h⁹ qdm p ſe ẽ. ú ſbz illud ãt ñ
facẽ cũ ea. ú unũ paccñs. p ſe autez
priciᵐ agẽdi i uno ordie ẽ p ſe unuz
g rmo⁹ iſti⁹ ſbt nichil auferret dr p
ſe pcici⁹ agẽdi Ad arᵗª ad pᵐ d⁹
q maᵗ ẽ uera ñ aliqd pri⁹ priore &
poſterioꝝ ſupplet uicẽ prioris ſic eſt
dr deo & ſbo rſpcũ accñti in ſaᵗ⁹.
Ad zᵐ d⁹ q iª ꝑpõ ñ hẽt a phio p⁹
metha. ꝑ hẽt q actio ẽ circa ſiglªz
& pp h⁹ pfert ex pim arti i ageⁿ ñ
ſeqt g actõ ẽ circa ſigl'aꝝ obz g eſt
ſoli⁹ ſuppõiti ut agẽti Ad ꝫᵐ d⁹ q
cõicãr i maª duᵉ pt itelligi ꝑ cõicaᵉ
aptitudiali ꝑ actuali accª ſepaª cõicãt
cũ paſſo i maª ſui ſbi p mᵒ. Ad
4ᵐ d⁹ q ſi ſpes eẽt tõle priciᵐ itellcõ
nis & caritas dilcõis arᵐ hẽret euidẽ
tiã ꝑ h⁹ ẽ fl'z q ẽ pciale & mi⁹ pri
cipale & tle ñ pt ageñ ñ agẽᵉ ptialt

Tz accña i euª p aliquaz
trãſmũtõez corrũpãt. q ñ
q d corrupeñt i ſba aut
i accñs d i nichil ñ i nichil q tc caª
anichilarz. ñ i accñs q ẽ ſñ ſbo ñ in
ſbaz q ex accñᵉ ñ pt fieri ſba g nᵒ
mᵒ. ɔ acciª pñt frãgi & digeri ꝑ nu
triᵐ ɔvtit i ſbaz nutt g etc. Ad
q. d⁹ q acciª euᵉ pñt corrũpi ꝑprie
loq̃n⁹ dr q̃litatibz vo q̃z trãſmũtiõ ñ
rq̃rit aliã q̃titatẽ ẽ mãᵐ q pñt hẽre
ſbz oᵉ manẽs. ſ. q̃titatẽ. Ad arᵍ. d⁹
q q̃litas ñ corrũpit i nichil ꝑ i qua
litatẽ ɔirãr i eadm alteri⁹ gd⁹ nᶜ ſeq
q agẽs nãle fatiat accũs ſñ ſbo q iª
q̃litas noua hz idẽ ſbz qd habuit pri
or ſaltẽ q̃tũ ẽ dr ſe hẽre poſſ.

Trum actio & paſſio ſint
motus. q ſic q idẽ ẽ actus

motiui & mobilis ſecun⁹. ꝺ aiã. ꝟ a
ct⁹ motiui ẽ actio :act⁹ mobil ẽ pa⁹
g̃ etc̃. ꝑ ſi actio & paſſio nõ eẽnt
i ꝺ :g̃ actio nõ eẽt i patiẽte. ꝺñs ẽ fl'z
g̃ añs .fl'itas oñtꝫ ꝓbaꝫ qꝫ ſi actio eſ
ſet i agẽte cũ fũcꝺ̃ i motu .tũc omẽ
agẽs & mouẽs inq̃ tũ mouẽs mouereꝫ
qꝫ i q̃cũq; ẽ mot⁹ illud mouetur .ꝺ̃ña
oñdiꝫ ſic qꝫ ſi actio nõ eẽt pa⁹ eſſet
ſibi ꝺ̃ria :ꝟ ꝺ̃ria nõ pñt ſiꝫ eẽ i eodem

ꝑ actio ẽ duplex .ſ. ĩmanẽs & trã
ſiens .ix.meth.ꝟ actio ꝺ qua loqui
mur ẽ actio trãſiẽs g̃ manz i patiẽte g̃
etc̃. ꝑ actio ẽ i motu i ſex pricipi
is :g̃ actio ẽ ſucceſſia.ꝺe ãt ſucceſſim
uꝫ eſt temp⁹ uꝫ tẽpore mẽſuratum g̃
actio erit aliquod horum-duorum:ꝟ
non eſt tẽpus . qꝫ tẽp⁹ ẽ i generꝫ q̃ti
tatꝫ g̃ ẽ mẽſuratũ tp̃e .ꝟ ꝺe mẽſuratũ
tp̃e ẽ mot⁹ g̃ etc̃ . ꝺ põ actiua &
paſſia ſũt poc eẽncialr diſtincte.g̃ hũt
actus eẽncialr diſtinctos :ꝟ actus poc
actie ẽ actõ .act⁹ potẽcie paſſie ẽ pa⁹
g̃ etc̃ ꝑ ignis agẽs i duo ligna .aut
agit unica actõe aut pl'ibꝫ .ſi una aut
iſta erit i agẽte & tũc hẽt ꝓpõitũ :a
erit i patiẽte & tũc cũ ſit i duobꝫ li
gnis p ons idẽ act⁹ nũo erit ĩ duobus
ſbis qꝺ ẽ ip⁹le.ſi pl'ibꝫ tũc agẽs idẽ
nũo hẽbit pres actões ei⁹ꝺ ſpẽi .nũo
drẽntes qꝫ ẽ fl'm .Iu iſta:q. hꝰ ordine
ꝓceꝺ̃ p̃ p̃micto unã.ꝺ.ꝺ ãctõe.zº.
iuxta:ꝺ illã reſpõꝺẽbo ad.q. & o
ſtendã qꝫ actio ꝺ generꝫ actõis ẽ i agẽc

zº.qꝫ actio ꝺ generꝫ q̃litatꝫ ẽ i pa
tiẽte. Quãtũ ad pm ꝺ⁹ qꝫ ẽ duplex
actio.ſ. ꝺ generꝫ actõis & actio ꝺ ge
nerꝫ q̃litatꝫ.priꝰ uocaꝫ actio ꝓprie di
cta q̃ quiꝺ actio ẽ relpect⁹ extriſec⁹
aduẽiens .qꝫ nõ ꝺ uccte ponit põitꝫ
extremis:unꝺe põitꝫ actiõ & paſſi⁹ ñ
ꝺ ncẽte pouiꝫ actio.ꝟ requiꝫ ẽbita
appxima⁹ .zª uocaꝫ actiõ ꝓducta.
ſic itelligeꝫ & uꝰle q̃ ſũt forme abte
ꝓducte p actõez itell'cũs & uolũtatꝫ.
ꝺ iſta actõe loq̃ꝫ plis zº ꝺ aiã dicẽs
illud qꝺ ĩprimiꝫ aſeſibil'i in enſũ eſt
actio.certũ ẽ aũt.qꝫ ñ ẽ actio ꝺ gene
re actõis qꝫ nꝰlũ tꝫe ĩprimit i ſenſũ a
ſẽſibili .Iſtã diſtictõez põit ſiplitiꝫ ſr
p̃diª : Reſpº g̃ ad.q'& p̃ ꝓbo.qꝫ
actio ꝺ generꝫ actõis ẽ i agẽte Nꝰla
rꝰõ põt ſepari a ſno fũdãnto alias ñ
eẽt rꝰõ ꝟ aliq̃ relatões fũdanꝫ 'ſup a
ctionẽ & paſſionem ſicut relatões
ſcꝺ̃i modi .ſic rlatio egẽtꝫ ad patiẽs
& rlatio patris ad filiũ qnº metha'
ꝟ rlatio agentꝫ ad pãtiens ẽ in agente
& lſ ẽ actio :relatio patientꝫ ad agẽs
ẽ in patiẽte & lſ ẽ paſſio paternitas q̃
fũdaꝫ i actõe ẽ in patre g̃ actio ẽ in a
gẽte : ꝑ ois rla⁹ realꝫ ẽ in eo qꝺ p
eum realiter referꝫ .ꝟ actio eſt rela⁹
realis agentꝫ ad patiens ſm Boetium
ſup predicamenta.nõ ꝺñt res abſolu
tas ꝟ tantum re⁹:g̃ actio ꝺ genere a
ctionis eſt in agente . ꝑ nullũ crea
atum fit ꝺ non agente agens niſi per
aliquam formã in eo exiſtentẽ probaꝫ
quia forma ſecundum quam eſt muta
tio eſt in eo quod mutatur ſed nichil
fit formaliter. ꝺ non agente agens
ñ p actionẽ etc̃. zº oſtẽdo qꝫ actio
ꝺ generꝫ qualitatꝫ ẽ i patte qꝫ actio ꝺ
generꝫ q̃litatꝫ ẽ'ab'ta for'a ꝓducta per
actõez ꝺ generꝫ actõis .ſic intelligere
& ulle ſũt forme abſolute ꝓducte p
actõez ite⁹ & uolũtatꝫ ꝟ talis actio ñ
põt eẽ i agente qꝫ idem non põt eẽ ꝓ
ducẽs & ꝓductũ .qꝫ tũc idem eẽt cã
ſui ipius g̃ tãlis actio ẽ i patte . ꝑ
cã & effcũs nõ cõpatiũt ſe nc i eaꝺ
nãa.nec i eoꝺ ſuppõito .ꝟ actio ꝺ
generꝫ actõis ẽ cauſa actiõis ꝺ generꝫ
qualitatꝫ ſic⁹ ꝺe ite'te & ulle.cum
g̃ actio prima q̃ ẽ actio ꝓprie dicta
ſit i agente g̃ zª actio q̃ ẽ effcũs ei⁹
erit i patte. Ad pm ꝺd qꝫ maior ẽ
uera loquẽ⁹ effectie ꝟ talis act⁹nõ eſt
actio ꝺ generꝫ actõis .q̃ ẽ principiũ
ꝟ ẽ actio ꝺ generꝫ qualitatꝫ qꝫ ẽ ꝓdu
cta effectie ab agẽte . Ad zm ꝺd
qꝫ actio ꝓducta ẽ i patte.ꝟ actio ꝓdu
cens ẽ i agẽte ꝟ ꝺ iſta actiõe.nõ ẽ ue
rũ qꝫ i q̃cũq; ſit.illud moueaꝫ .ꝟ bñ
ſeqꝫ .qꝫ ſit motũ . Ad :ꝫ ꝺd qꝫ a
ctio manẽs & actio trãſiẽs nõ ſũt acti
ones ꝺ generꝫ actõis .ꝟ ſũt oñs extra
gen⁹ actõis .ꝟ ſũt actões ꝺ genere
qualitatꝫ tã actio manẽs q̃ actio tran
ſiens ꝺrã aũt inter iſtas duas actiões
ẽ iſta .nõ qꝫ una ſit ꝺ generꝫ actionis
& alia ꝺ generꝫ qualitatꝫ .ꝟ actio ma
nens ẽ pfcõ agentꝫ nõ inq̃ tũ agens ꝟ
iq̃ tũz recipiẽs:qꝫ unã & ideꝫ ꝑt eẽ
agens & recipiẽs i diuerſis rõibꝫ actio
tranſiẽs ẽ pfcõ trãſiẽs i opatũ ſic⁹ in
paſſũ: Ad ulti⁹ ꝺd qꝫ actio ꝺ ge
nere actõis q̃ manz i agẽte & ẽ iſpe
ctus extriſec⁹ aduenies nõ mẽſuraꝫ tẽ
pore .nc ẽ ſucceſſia p h⁹ qꝫ tp̃e mẽſu
raꝫ .ꝟ ex hꝰ qꝫ coexiſtit tp̃i exñti qꝫ
coexiſtit motui .c⁹ ẽ cã.& manet cũ
motu nõ tñ ẽ mot⁹ .ꝟ cã mot⁹ nichil
aũt ẽ cã ſuiipſius.

Tꝛ aiã ſit ꝓprie diffibil' qꝫ
ñ.nullũ ſiplex ẽ ꝓprie diffi
nibile .qꝫ diffi⁹ ẽ orõ longa
7º.meth:g̃ ex pte diffiti correſpon
ꝺet ſibi aliqua pl'alitas alias diffi⁹ ñ
eẽt adequata diffito .ꝟ aiã ẽ ſimplex
g̃ etc̃.ma.ẽ ꝺclarata ini.ꝓbaꝫ aiã eſt
forª ꝟ forª ẽ opõi otigẽs ſiplici &iva
riabili eẽª oſiſtẽs i.G'pricipiis g̃ etc̃

ꝺ aiã ẽ actus corpis phici põ uitã
habẽtꝫ .zº ꝺ aiã In iſta.q.ſic ꝓceꝺi
p̃ uidnꝫ ẽ q̃ ſũt odcões p ſe rqſite
ad hꝰ qꝫ ãliq ſit ꝓprie diffibile zº
uideꝺ ẽ an oẽs ille ꝺdictões ꝺueniant
aiẽ & ex hꝰ ptẽbit ꝓpõitũ. Circa
primũ articulũ ẽ ſciẽꝺ qꝫ diffi⁹ põt
accipi large & ſtricte.p̃ m⁹ ois nõis
qꝺ ofuſe & idiſtincte põt cõcipi &
ſigri ſiue illud nſit ẽs ſiue ñ ẽs põt
eẽ aliq̃ diffi⁹ q̃ explicz diſte illud qꝺ
non ꝑportat idiſte & iſto m⁹ loq̃ndo
ꝺ diffiõe nichil aliud rq̃riꝫ ad hꝰ qꝫ
aliqꝺ diffiaꝫ ú qꝫ illud non poſſit ab
ite⁹ nrõ ꝺcipi & ſigficari.zº m⁹ lo
q̃n⁹ ꝺ diffiõe ꝟm qꝫ ꝺ ea loqꝫ plis p̃
tho.diffi⁹ ẽ orõ idicãs q̃ꝺ ẽ eẽ rei ꝺ⁹
qꝫ ad hoc qꝫ iſto modo :liqꝺ diffinia
tur omnꝫ iſtẽ conꝺictiones requirũ
tur ſcilicet qꝫ ſit ens poſitm p ſe um

reale dr̃ q̃ possit formari distincti cõ
ceptꝰ unꝰ qualitꝰ & p se actual q̃ est
ocept⁹ drie aliꝰ q̃ditatiuꝰ & per se
pol q ẽ ocept⁹ generis ut̃ q̃ tñ cõica
bil. Declaraꝰ istaꝝ p ordiez & dr̃
clarando p q̃ libz pticulã .excludr̃
qd nõ ẽ ꝑprie diffibile pmᵃ odcõ ne
cessario rq̃sita ẽ q sit ens põitñ quia
diffiniꝰ ẽ oro idicãs q̃t ẽ esse rei cũ g̃
nichil hẽat ueꝝ qt nisi sit ens g̃ etc̃.
phãc odcõez excludũr omia nõ encia
priuatões negatões & sic̃q talia sũt q
eoꝝ nõ ẽ ꝑprie q̃t: zᵃ cõdcõ est q
sit p se uᵐ hꝰ mꝰ ul q sit siplex sim
plicitate exclusᵉ opõez ptiũ realium
ul si ẽ opõitũ ex actu & potᵃ actus
debret esse p se actꝰ · & potẽcia p se
potẽtia p illã odcõez excludũr omia
ẽtia p accñs .q i seip̃is.tanq̃ ptes in
trisecas hñt res drsoꝝ generꝝ quarũ
una nõ ẽ p se pol & alia p se actual
g accñs q̃uis hẽat dr̃pẽdẽtiã ad sbm:
& unũ rlatñ ad aliud nõ tñ ꝑp hoc
rpuz̃t eis esse ꝑprie diffibile q licet
nõ fatiãt p se unũ cũ eis tñ ñ includũ
r in eis tãq̃ ptes itrinsece. 3ᵃ cõ
dcõ ẽ q sit ens rale q ut dcm̃ ẽ diffi
nitio indicat qd ẽ esse rei g̃ nichil est
ꝑprie diffibile nisi hẽat ueꝝ eẽ p istã
odcõez excludũr ẽtia dimiᵗᵃ & ẽtia
rõis siue i aiã nõ ãt i aiã sbiue q tle
ẽ ẽs rale nᶜ in aiã obiue p̃.q ad ip̃m
itelligẽdr̃ alr mouer aiã a re extra. g
itelligo ens in aiã obiue zᵒ.s: cõstitu
tũ in tali esse p actũ itellcũs cõpatũ
nõ ꝑductũ. 4ᵃ odcõ ẽ q illud sit
taleq dr̃ eo posli formãri pres cõce
ptꝰ unꝰ qditaꝰ & alius q̃litatiꝰ. q
cũ diffiᵒ sit oro longa exprimens qt
& quale. 7ᵒ. meth. pz nccio illud qd
ẽ ꝑprie diffibile here pres oceptus:
unũ qditatm & aliũ q̃litatñ p istã
odcõez excludũr oia trãscẽdẽtia .q
tm̃ hñt unũ oceptũ simplr siplicez

Quita cõdcõ ẽ q ut̃q cõcept⁹ sit
cõicabil q cũ dr̃ rõe qditatꝰ sit esse
cõicabile ocept⁹ explicãtes qditatez
debnt eẽ cõicabiles. p istã cõdcõnem
excludũr sigr̃aria q includunt aliqt
cui repugt eẽ cõicabile. io eis repugt
diffiᵒ. Sexta & ultima cõdcõ ẽ q
illi cõcept⁹ cõicabiles sint sũpti ab
alia & alia realitate i eadr̃ re. siue sim
plici sũ cõpõita .ita q unꝰ sit cõica
bil aliusꝫhens. unꝰ pfcibil & aliꝰ p
ficiens & p istã cõdcõez excludir dr̃
q ẽ sũme simplex & cãa lz em̃ deus
nr̃ cãa icludat pres cõcept⁹ q̃ꝝ unꝰ
ẽ cõicabil & alter ꝫhens unꝰ pfcibil
& aliꝰ pfities .tũ q nõ sũm̃ adrsis
rõibꝫ g unꝰ sumir ã realitate & aliꝰ
a g̃du eiꝰdr̃ ralitatꝫ rõ nõ cõuẽit eis p
prie diffiᵒ. Quãtũ ad gm articulũ
uidẽdũ ẽ an oñs iste cõdcões uũc di
cte cõueniãt anime .& pz discurreᵒ
p oñs. q sic q aiã certũ ẽ .q est ens
põitñ rale p se unũ .q p hitudinem
q̃ hz ad corpꝰ nõ ipedir q ẽ ad ex
trisecũ dr̃ ea pñt formãr pres conce
ptꝰ nnꝰ q̃ditatiꝰ & ãliꝰ qualitatiꝰ &
ur̃q cõicabil & sumũr i aiã a diuer
sis ralitatibꝫ g̃ aiã ẽ ꝑprie dissibil

Tꝝ aia christi porit p̃ & i
mediate pfici pfectia uisiõe
vbi possibil creãre. q non
perfectissia uisio vbi ẽ ifinita. g
ista uisio nõ ẽ possibilis itellectui aie
christi g̃ etc̃. ꝓbaᵒ mioris. q obz spe
cificat actũ. g̃ si uisio cata esset obi
gᵐ rõez infiti. cũ gᵐ istã rõez sit ui
sio increata. tũc iste due uisiões eẽnt
eiꝰdr̃ spẽi. sibr itellectꝰ aie christi cõ
phẽdcret vbũ. q uidcret ipm gᵐ to
tã rõez uisibilitatꝫ eiꝰ. q̃ꝝ utrũq est
flm. Preẽa ois uisio req̃rit lumẽ
ꝓportõabile priꝰ nãr ipa uisiõe sic̃
g̃ uisio nãlis ẽ talis q req̃rit lumen
nãrale aliud a se & priꝰ ea. sic uisio
srnãralis req̃rit lumẽ supnãle aliud
ab ipa & priꝰ ea. g̃ uisio supnãlis
ñ põt eẽ prima pfcio illiꝰ qui uidz

Preẽa actꝰ pfcũs nãralis elicitꝰ
ab hitu nãrali ẽ actꝰ magi pfcũs q̃
actꝰ p̃cedens habitũ p̃ ethi. g̃ actus
supnãralis pfcissimꝰ q̃lis ẽ iste p̃sup
põit hitũ. g̃ talr actꝰ srnãr pfcissimꝰ
ñ põt eẽ prima pfcio itellectꝰ Cõ
tra sũma fruitõ supponit sũmã uisi
onẽ. g aia cristi põt frui & fruir sũ
ma fruitõe possibili creare ut patz
alibi g̃ etc̃. In ista. q. sũt duo arti
culi primꝰ an itellectꝰ aie xp̃i possit
pfici uisiõe vbi pfectissia . zꝰ ẽ
an p̃ & imediate ablq aᵃ forᵃ priꝰ
pficiente: Quantũ ad primũ ar
ticulum dico q sic. q itellectus aie
xp̃i ẽ receptiuꝰ. uisio aũt pfectissia
vbi cũ sit accñs absolutũ põt crea
ri a prima causa i sbo dispsito. g̃
etc̃ Quantũ ad zᵐ dᵒ. q iq̃tũ in
tellectus hz rõez receptiui respectu
uisionis nõ ẽ necessaria aliq forma
prior iformãs itellectũ ut i eo uisio
recipiar. q p illã formã obm nõ est
p̃sens magis q̃ sine ea. Probr̃
illa forma nõ ẽ necessaria q̃ posita
obm nõ fit magi p̃sens. g tñ uolun
tarie se p̃sentat. g illa forma nõ po
sita obm põt se p̃sentare itellectui
q si uult uidr̃. & si nõ uult nõ ui
dr̃ . g talis forma nõ est necessaria.

Preterea si aliqua forma i intelle
ctu ẽ necessaria prior ipa uisiõe uo
cer̃. ã. tũc q̃ro aut. a. se habt ad ui
sionẽ i rõe cãe efficiẽtꝫ. aut i rõe cãe
recipientꝫ: sic̃ supficies i sba se hz
ad colores. q ẽ ꝑpria ratio recipiẽ
di colores. nõ primo modo. q quic
quid deus põt cãre p causã scdam
põt p se & imediate sine ea. nᵉ scdo
modo. q absolutũ qd est ratio rect
piendi formã aliquã si per se est po
test per se recipere. q si supficies
esset per se existẽs per se reciperet
colores. si g. a. esset ratio recipien
di cũ sit absolutũ si esset per se pos
set per se recipere uisionẽ. & per
consequens sepatum posset bratifica
ri & intellectus nõ bratificar ũ per
accidens. sicut substantia p accidẽs
colorar q per supficiẽ. Si dicar
q totũ iformatum ꝫa. per se bratifi
car. Hoc nichil ualet. q uniꝰ actus
per se. est una potẽcia p se & unum

per se receptū. ꝟ itellect⁹ iformatus a. ẽ unū p accidẽs. uisio autẽ ẽ actus p se un⁹. g̃ tm̃ p se una ẽ rō recipiendi. g̃ nō requirit alius habitus prior.

Ad. q. g̃ dicendꝫ q itellectus aie christi pōt passiue recipi uisionem p̄ & imediate & nō p aliq̄d lumen p ficit tamq̄ forma absoluta alia a uisione cui⁹ rō ē. p̄ q ipa uisio lumen pfectū ē. z⁹ q i intellectiōe nāli lumē p̄cedēt uisionē requirit ꝑ ipfectōnez obi qꝫ de se nō ē actu itelligibile ꝟ p̄lu⁹ ite⁹ agēt. ꝑ si ē actu itelligibile nō tn̄ ē p se sufficiēs ad mouēdū itellectū ad actū z^m. ꝟ neutrū istoꝝ est i ꝓposito. q esse⁹ diuia ē de se lux sūme itelligibilis pfecta & pfectissime motiā intellectus. g̃ nō requirit aliquod lumē cooperatiuū. Tercio q̄to aliq̄d obiectū habet perfectiorē uirtutē motiuā. tanto min⁹ requirit aliud i mouendo intellectū actie. ꝟ esse⁹ diuia est obiectū pfectissīe mouens. g̃ etc̄. Ad primū argumen^m in ōriū dicendū q minor est falsa q nihil pōt perfecte quietare itellectū n̄ sub ratiōe infiti si g̃ ifinitū nō apprehenderet sub ratiōe ifiniti non plus quietaret itellectū q̄ aliud obiectū. Ad ꝓbatiōem dico q obiectum specificat actū causatie & n̄ formal'r: q obiectū ē causa actus & nō forma. ideo unitas obiecti nō cōcludit unitatē actus. q idem est obiectum itellectus bati & nō bati & bonitat⁹ bate & nō bate & tn̄ intellectio & uolitio nō sunt eiusdez speciei. Ad z^m dicendū q impfectionis ē i intellectōne nāli q lumē aliud ab obiecto req̄rat. In uisione aūt beatifica lumē requisitū nō est aliud ab obiecto q ē obiectū pfectissimū supplēs uicem lumis. Ad ultimuz dicendū q similitudo nō tenet q̄p pfectionē obiecti supnāalis & imperfectiōez obi nāalis.

Trū aia christi uideat oia in uerbo q̄ uidet uerbū. q nō null⁹ intellect⁹ creat⁹ pōt uidere infinita q infita nō ē ptransire z⁹ metha^ce. & p̄ phsicoꝝ. ꝟ uerbum uidet infita. g̃ etc̄. Preterea illuminatōnes beatoꝝ sūt ordiate ꝟ^m Dionisiū de angelica Ierarchia. sic g̃ superior angl's pri⁹ illuminat q̄p inferior sic prius illuminat q̄p que cūq; aia q̄ est ifima in genere itellectum. sic̄ g̃ angel⁹ superior pōt aliqd de nouo uidere i uerbo ita aia christi. g̃ nō oia^s uidet in uerbo. Contra magister sentētiaꝝ in lra. e. z⁹ dicit oia uidet q̄ uerbū uidet. In ista. q. est una opio que dicit q intellectus aie christi nō pōt uidere oia q̄ uerbum uidet. Ratio est ista q̄to causa pfecti⁹ uidet tanto plures effectus possūt uideri i ea. exemplū de principio & cōclusiōe. q quāto principiū perfecti⁹ uidet tanto plures cōclusiōes uidentꝫ i eo. g̃ potēs uidet oēs effectus in causa pōt comprehendere ipam. ꝟ null⁹ itellectus finitus ꝓprehendit causam infinitā. g̃ etc̄.

Contra istam rationem arguo sic si ipsi. a. cōueniat. b. & c. ordinate ita q. b. sit tota ratio quare ipsum c. ꝺueniat ipsi. a. si intelligens. b. nō comprehendit. a, multo minus itelligens. c. comprehendet. a. exemplum de subiecto & passionib⁹ quaꝝ una ē prior altera posterior q̄ inest per rationē prioris. si intelligens passionem priorē nō comprehendit sb̄m multo min⁹ itelligēs passionē posteriorem cōprehendet subiectū. ꝟ respectu dei esse ifinitū itensiue & esse in quo relucent ifinita i potētia se habent ordinate q z^m ꝺuenit p̄ z^m. ꝟ cognoscens deū sb̄ rōe ifinitat⁹ intensiue nō ꝓpter h⁹ cōprehendit deū q nō pōt habere tantā itellcōez q̄ta ē eius itelligibilitas g̃ etc̄. p̄ ꝺgnoscens unū effectum in v̄bo non cōprehendit effectū nec ipsum uerbū ut ē causa eius g̃ multo min⁹ ꝺg̃ scens multos effcūs i v̄bo comprehēdit v̄bum ut ē causa ipoꝝ nec ipos effectus. Preterea exemplū de principio & cōclusione ē falsū q causa ut causa nullā pfectionē accipit a cato. q ē prior eo nat'r. g̃ cognitio principii ut ē causa cognitionis cōclusionis nullo m⁹ pficit̄ per cognitionē ꝺclusionis ab ipa. Ad argumē tū dicēdū. omittit eiz fallaciā ꝺntis sequit̄ eiz pfecti⁹ cognoscēs princi^m siue causā pōt pla ꝺgnoscere si pla creata pfecti⁹ r̄presētat ꝟ ecōuer⁹ nō sequit̄. pōt eiz stare ōgnitio principii nō multiplicata plibus ꝺclusionibus ab ipo elicit⁹. Ideo ē alia op̄ que dicit q itellcus aie christi pōt uidē oia in v̄bo habitual'r ꝟ n̄ actu alit̄. primū mēbrū non ꝓbat̄. q in isto ꝺueniūt opiones. z^m mēbrum ꝓbat̄ uirtus infinita non pōt in plura q̄p in ifinita. si g̃ intellectus anime christi uideret omnia q̄ uidet v̄bum cum illa sint infinita sequeret q uirtus finita equaret uirtuti ifinite qd̄ ē falsum. Preterea infinitas extē siua secundū ōmen. p̄supponit infinitatē intensiuam. ꝟ intellect⁹ aie christi nō ē infinit⁹ intensiue. g̃ nec extēsiue. Licz ista opinio sit rationabilis tn̄ dignificat naturā intellectus aie christi q̄tū possum⁹ quā⁹ ē consonū rationi dignū est maxime si rōnes in contrariū sunt solubiles

Ideo dico q actualiter pōt uidere oia in v̄bo. pōt eiz intellectus anime christi habit̄ in p̄ instāti nature uisionem respectu v̄bi ut primi obiecti & in scdo uisionē oium relucētiuz in uerbo ut obiectoꝝ secūdoꝝ in eodem instāti tēporis. & nō ꝓpter h⁹ talis uisio ē formal'r ifinita sicut uisio diuia q nō ē comp̄hēsiua primi obiecti nec secūdoꝝ nec ex pfectiōe sua ē nccio illoꝝ obiectoꝝ ꝟ contingēter n^c obiectū habet ee in actu. in uisione aūt diuia sūt oia ista. iō ista ē formal'r infinita illa non. Ratio istius dicte cōclusiōis ē ista q omnis

intellectus ē ꝛceptiu⁹ no⁸ cuiuſcūq; obiecti.ꝓbař ſtati.q; naťale deſideri um habz ad oē obiectū ogſcendť.& naťal͂r no⁸ cuiuſlibet obiecti pficiť deſideriū aūt nāle nō eſt ipoſſibile.ḡ etc̄. Pretea itellect⁹ ē receptiu⁹ cuiuſlibet uiſiōis i vbo diuiſim.ḡ cō iūcti itellect⁹ qlibet ē ꝛceptiu⁹ oium uiſionū in vbo reſpectu oiz obiecto rū.oña ꝓbař.q; cuicūq; pōt q̄dlibet ineē.ſi ei duo inſūt ſim̄ inſūt ecl in finita ſim̄.q; nulla ē oppō.q; duo & ifita nō opponūť.ſ itellect⁹ aie chriſti habet uiſiōes duoꝝ obiectoꝝ ſim̄ in vbo.q; uidet vbū & aliquid aliud i ipo & uidet ſe beatū in vbo alias cū ſemp uideat ſe beatū nunq; poſſz uidere aliud i vbo.ḡ ſim̄ niſi onē habet ifinitoꝝ obiectoꝝ. Pre terea ſim̄ ē in potētia ad uiſionē in finitoꝝ obiectorū.ḡ ſim̄ pōt habeř oēs illas in actu. Preťea aug⁹.for taſſis nō erūt uolubiles cogitatiōes ſi ſit dubiū de beat̄ ſaltē de aia chriſti beatiſſima nulli debet eſſe dubiū. ḡ q̄cunq; nouit hitual͂r nouit ecl actu al͂r. Preťea act⁹ z⁹ eſt perfectior actu primo.ḡ itellectus aie chriſti ē pfectior ſi ogſcerz actu ſe oia uide re q̄ ſi hitual͂r ogſceret.ſi dicas q; iſta pfectio nō pōt ſibi ineē.oportet te ꝓbař ipoſſibilitatē iſtā. Iſta ſe quendo ad arḡūta i oppoſitū ?ad primū de opione dicendť.q; ſi vtus ifinita non poſſit plura extēſiue q̄ vtus finita pōt tñ in plura intenſiue q; actus ei⁹ eſt intenſior ſ͂m vtutem

Ad z^m de ōm̄tatoř dicendū q; in finitas extenſiua ad formas recipien das nō concludit entitatē infitam.ſ infinitas extenſiua ad pl̄es effectus ꝓducibiles cōcludit entitatē infitam q; talis pl̄alitas arguit maiorē per fectionē.nō ita eſt de receptio.nam prima materia ſi eēt ſceptia infini tarū fomarū nō arguit infinitā enti tatē ita h̄.ſi aūt itellectus ponatur cauſa actiua rſpectu infinitoꝝ.dico q; iſta infitas extēſiua nō ocludit en titatem infitam intellectus ſ obiecti qđ eſt cā magis principalis illaꝝ ui ſionū. Ad primū principale dť q; ois intellectus ē receptiu⁹ infitaꝝ uiſionū & pōt elicere ſ ñ ſic cauſa principalis. Ad z^m dicendum q; illuminatōnes ſūt ordinate ſ͂m ordi nē gratiaꝝ & nō ſ͂m ordiez naturaꝝ & ita primo illuminať aia chriſti & ab iſta illuminanť angeli.

Tꝛ aia chriſti nouerit oia in genere proprio.q; non luce z⁹ ihes⁹ aūt ꝓficiebat etate & ſapiētia & c̄.qđ ſi exponiť ſ͂m apparentiā. Contra ambroſi⁹ 4.đ.ſ.ſ.dicit chriſtū profeciſſe ſ͂m aliū ſenſū q̄ diuinū.q; dictū nihil ua leret ſi tantū proficeret ſ͂m apparē tiam. Preterea apl̄s ad hebreos p̄ didicit ex his que paſſ⁹ eſt obiam.

Preterea chriſtus fuit uiator.ḡ habuit cognitionē cōpetentē uiato ri.ſ talis cognitio generať ex multi actib⁹ p̄ meth..ḡ etc̄. Cōtra chri ſtus nullā habuit iḡrantiā q; tales de fect⁹ nō aſſūpſit cū non eſſēt nobis oportuni.ſ ſi nō nouiſſz oia i generē ꝓprio habuiſſet ignorantiā.ḡ etc̄.

Preterea angl̄i nouerūt oia in ge nere ꝓprio.ḡ cū aia chriſti fuerit p fecta ſūma pfectiōe ſupnať ali.m̄to magis omia in genere ꝓprio⁸ nouit.

Ad iſtā.q.dicit un⁹ doctor q; eſt duplex cognitio.ſ. ifuſa & acqſita loq̄n? dť prima dicit q; chriſtus no⁸ oia p ſpēs itelligibiles a deo infuſas & iſto m⁹ ñ potuit pficeř ſ loquē⁹ dť z^a dicit q; nō oia nouit ſ ꝓficere potuit. Ratio ad h⁹ ē iſta.chriſt⁹ habuit itellectū agentē & poſſibilez ſic nos.ſ operatio ipōꝝ ē abſtraheř ſpēs itelligibiles.& illas r̄ciper.ſpēs aūt itelligibil͂ ul͂ ē ſcīā obi ul͂ prin cipiū.ſciendi.ḡ. Cōtra iſtud ař: duplicit̄.p̄ ɔ opinantē.z⁹ ɔ cōcluſi onē Cōtrā opinātē ſic ſ͂m eū duo accña eiuſdť ſpēi nō poſſūt eē i eodť ſbo.ſ cognitio ifuſa & acqſita rei in ꝓprio genere ſūt eiuſdm ſpeciei q; nō differūt ñ penes cauſas efficiē tes.ſic̄ homo creat⁹ & hō genitus naťal͂r.ſ diſtinctio cauſaꝝ non diſtin guit cognitōnē formal͂r .ſ aug.a de o gratias.& ambroſi⁹ dť icarnatiōe diſparitas ortus nō facit.dť, nature patet de adam & nobis. Cōtra cōcluſionē arguit̄ ſic.due cogtiōes pfecte eiuſdť ſpēi ñ poſſūt eē i eodť ſbo reſpectu eiuſdť obi.& ſ͂m eandť rationē.ꝓbař q; aut utraq; illarum ogſcit obiectū q̄ ^m cognoſcibile eſt & tūc alt̄a ſupfluit aut nō & tunc neutra ē pfecta.ſ ille due cognitio nes ut ꝓbatū eſt ſūt eiuſdem ſpēi :ḡ etc̄. Ad q.dicendť q; ē duplex co gni⁹.ſ.abſtractiā & ituitia, loquē⁹ de prima q̄ ē obiecti ul͂is ſiue ſingu laris dico q; chriſtus nouit oia ul͂ia ſiue qđditates p ſpēs ifuſas q; cum iſta notitia ſit pfectionis i intellectu creato q̄ eſt ꝛceptiu⁹ cuiuſcūq; itel ligibilis q; nō habet i ſe pfectionem omiuz itelligibiliū.& careř pfectiōe ſibi poſſibili ē poneř impfectionem i eo.ḡ rōnabile ē ſibi attribueř qđ an gelis dicit̄ ieſſe cū nō repugnet in tellectui creato nec ſit ipfectio i eo ſingularia aūt cognoſcit p ſpēs ſingu lariū & nō p ſpēs ifuſas qđditatū q; ſpēs qđditatū ñ ſūt rōes ognoſcēdi ſingularia ſub ꝓpr̄iis rōnib⁹.& q; ſi cut ul͂e nō dicit̄ totā entitatē ſingulā riū ſic nec dicit̄ totā ognoſcibilita tē.iō qđ ē ratio ognoſcēdi ul͂e ñ eſt ratio cognoſcēdi diſtincte ſingularia.

Loquē⁹ āt dť ogtiōe ituitia q̄ ōg ſcit̄ ul͂e & ſingl̄aria ē diſtinguendť.q; ē pfecta & ipfecta prima eſt obiecti exiſtenti ut exiſtēs preſētial͂r. ſecū^a ē obiecti dť futo & ſic ē opio ul͂ dť preterito & ſic eſt memoria,iſto m⁹ chriſtus nō nouit oia hitual͂r i gene re ꝓprio.q; obiectū nō eſt cognoſci bile ñ p̄ſens in ſe ul͂ i aliq̄ in q̄ habet eſſe pfectius q̄ in ſe ſ ogſcere iſto

modo nō ē ōgſcer in genere ꝑprio. Et ſi dicaꝫ q potuit habꝛ notitiā p ſpēs infuſas hō ē ffim. q ſpēs infuſe repſentāt obiectū ut abſtrahit ab exiſtentia actuali. q eodē modo repſentant obm ſiue exiſtat ſiue nō exiſtat. Ad argumta ad primū dc̄m q in chriſto aliquis ſenſ9 ꝓfecit. nō q aliquoꝝ ognitionē abſtractiuā hitualem acqſiuerit. ꝙ ituitiuā hitualē & accidentalē acqſiuerit. Ad 2m dc̄m ad 2ꝝ dc̄m patet per idē Ad 3m dc̄m ꝓ phō ꝑ meth. dicendꝫ q illa cognitio q̄ tū ad aliqd ē neceſſitatꝫ in nobis & aliquo modo nō. neceſſitatꝫ eiꝫ ē q̄ tuꝫ ad ognitionē ituitiuā. & q̄ ad hō cō petebat chriſto q nobiſcū fuit uiator ꝙ nō fuit neceſſitatꝫ q̄ tū ad cognitionē abſtractiuā. q illā. notitiam habuit chriſt9 p ſpēs infuſas & p conſequēs ꝓceſſ9 ille nō ē ita neceſſari9 in eo ſic in nobis.

Tꝛa i aīa chriſti ꝙm portōnē ſuperiorē fuerit uerus dolor. q nō. 3ria nō poſſūt eē in eodē. ꝓbaꝫ q 3dictio ſeqū oē ge9 oppoſitiōis. q includitur in omni genere oppōnis alio ab eo. & ꝑis 4.9 metha. ſi ponāꝫ 3ria eē in eodē ſeqū 3dictio. ꝙ gaudiū & triſtitia ſūt h9 g̃ etc̄. Preſea 7m ethi. delectatio uehemēs expellit triſtitiā nō tñ op poſitā ꝙ ed ōtingentē. g̃ dato q non ſit 3rietas ad huc tñ gaudiū excellēs de uno excluſ omnē dolorē. Cōfirmaꝫ auic. ſex9 naturaliū ꝑte 4.a. c. qn.9 potentie naturales intēſe mutuo ſe impediūt patet de raptu pauli. neſcie eiꝫ utꝛ i corpe uel extra corp9 uide archam dei. Preſea gaudiū ſeqū dilatatio cordis. triſtitiā ſeqū conſtrictio cordis. ꝙ cor ſimꝫ ōſtringi & dilatari ē impoſſibile. g̃ etc̄. Contra trenoꝝ ꝑ. uidete ſi ē dolor ſic dolor meus ꝙ oi dolor q. nō attingit portōnem ſuperiorē pōt eē maior dolor g̃ in chriſto fuit maxim9 dolor ꝙm portionē ſuperiorē. In iſta. q. diſtinguit de portione ſuperiori q̄ pōt cōſiderari dupliciter. ſ. ut natura & ut ratio. ꝑ modo dicūt q chriſtus doluit q naturaliter fundaꝫ in aīa dolente 2o modo nō doluit q per cōpationē ad obm qd̄ reſpicit dolorē non potuit. Contra iſtā. d. ar. nūq̄ aliq̃d ꝑdicatū dicit ieē alicui ꝙm aliqd ex eo q accidit illi rōe inherētie exemplum non dicit aliquis ꝙm muſicam edificaꝫ ſi muſico accidit edificatoreꝫ eē. g̃ nc ꝙm portōnē ſuperiorem diceꝫ aīā dolere ſi dolor inſit ei ratione alic9 accñtl. accidentaliter cōiūcti ſibi. Confirmaꝫ. ſic enim poſſet de aīa ꝙm uoluntatē intelligeꝛ ut ē naꝫ nō ut ē uoluntas. q ipa natura que ē uolūtas ītelligit. Preterea ſi nature competeret dolor maxime competeret aīe ꝑp ſeparationē eius a corpore. q cōuenit ſibi perfici corpus & naturaliter inclinari ad corpus ut naꝫ. ꝙ oñs ē falſū. q i ſeparatione aīe chriſti a corpore fuit facta impaſſibiliꝫ. g̃ tunc nō triſtatur

Ad ſolutionē. q. ꝑ. uidēdū eſt qd ſit dolor. & q̄d triſtia ꝓprie loq̄n.9 2o quō i aīa chriſti fuit uer9 dolor. & ꝙm quā potētiā & de q̄ obo. 3o. uidendū ē ſi triſtitia ifuit ꝙm portiōeꝫ ſuperiorē & de quib9 obiectis. q̄ tū ad primū ē una opio q̄ dicit q dolor habet duas radices. prima ē mutatio offenſiuā uel corruptia diſpōnis ꝺuenientꝫ naē. 2a ē ap̄henſio illi9 mutationis. & 2a radix non ſufficit ſine prima alias bat9 p9 refrectionē poſſet dolere. q ſi eſſet i igne ſen ſ9 ap̄hēderet calid̄. ꝙ dicit q ap̄henſio ē duplex. ſ. q aliud ē appreheſio & aliud ē pceptio. prima habꝫ ꝓ obiecto ipm ſēſibile. q ap̄hēſio uiſus habet colorē. audit9 ſonū. perceptio aūt habet ꝓ obo nociuū ꝺtri ſtans uel ꝓficuū delectās ſēſū. iſte eniꝫ ītentiones ꝺueniēt & nociui hūt cālitatē obi. q poſſūt mouere ad paſſiones aīales. ſ. dolorem & gaudium & concomitāter mouēt ad paſſiōes naturales ꝙm calid̄ & frigidū. dicūt g̃ q ap̄henſio q̄ ē 2a radix ē cauſa ſine qua nō reſpectu doloris uel gaudii pceptio aūt ē cauſa ꝓpter qd ipoſſ obm aūt ꝑcedit per ſe rōnē motiūt quā habet ītetio ꝺueniēt ad paſſiōeꝫ aīalem. Contra ꝑ. q prima radix nulla ſit. 2o q 2a radix ſufficiat ſine ꝑ. 4. pri ꝓbaꝫ. q ſic ꝙm eū in dolore ē mutaꝫ corruptiua diſpōis ꝺueniēt naē. ſic i delectatione ē mutatio ſaluatia. talꝫ aūt mutaꝫ uidēt nulla. q quero ad quē terminū ē. nō ad priaꝫ ſenſationē q ꝑcedit eam ſic pria radix ſecūdā. nc ē ad ſēſationē ſeqūtem paſſionē. q iſta ſequit utramq; radicem. g̃ ipſa eſt ad utranq; diſpoſitionem ut ad ſim ꝓximū q̄ naturaliter ꝑcedit tam omnē actū ſenſ9 q̄ potentie delectantis uel triſtantꝫ ꝙ nichil tale ē neceſſariū ad delectationē. q nihil ꝑcedit iſta duo ū forte ſpēs Secundꝫ ꝓbaꝫ. licet enī organū ſit corpus nāle. & iō paſſibile paſſione nāli. tñ iq̄m organū ē nix q i media ꝓportione ſēſitm iſto mō natum ē imutari imutatōe itētionali ab obo iq̄tum ſenſibile. & iſto mō aliquod obm ē ſibi cōueniens & aliqd diſcōueniēs. & p oñs aliqd delectans & aliqd affligens. g̃ circūſcripta oī actione alia prtori ſtante iſta itentionali ſi ē obiecti diſconueniētꝫ i organū ſenſus ſequit dolor. & hoc manifeſte patet in quibuſdā ſēſibus in quib9 inducit diſpoſitio ſaluans naturaꝫ, indiuidui. & tñ ipa affligūt ſi ſūt ſenſui diſcōuenientia patet de potione amara de qua dolet guſt9 & tñ ē ſalubris infirmo. Dico g̃ alr ſicut enī actiua & paſſiua ſūt quedam naē abſolute puta calidū & calefactibile & ſup iſta abſoluta fūdantur multe relationes ꝙm quas paſſiua inclinant in actiua & quā ipſa ſunt ꝓportionabiliter appxima ta ꝺſurgit relatio mutue appxiatōis

ad quā ſeq̄t passi^m recipere formam
ab actiuo ſic i ꝓpoſito uſus iclinat̄
ad albū pfcm̄ uł pulchꝝ tanq̄ ad
pfectū extriſecū & ecōuerſo. relaº
autē terminās relatōez iclinātł ad in
clinatū dicit̄ ꝺueniē^a & nō ē relatio
eq̄parātie �means diſparātie. nulla aūt eſt
rō alia quare uiſus iclinat̄ tali iclina
tione ad album ń q̄ uiſus ē talis &
album tale. ſic̄ nō ē alia ratio quare
materia iclinat̄ ad formā ut ad per
fectionē extrinſecā ń q̄ tā materia
q̄ forma ē entitas abſoluta. una per
fectibilis alia pficiēs. p iſtā aūt ꝓp
ximationē ſeq̄t q̄ iclinatum r̄cipiat
aliq̄ pfectionē ab illo ad qđ iclinat̄
& hm̄ pfectio dicit̄ paſſio licet ſit ue
re qualitas & nō pmanet ń i preſē^a
cauſe agēt. rō q̄ cāndi iſtā delectatō
nē nō ē ꝺueniētia q̄ fuit relaº i obo
nec ꝓceptio q̄ ē ap̄ꝓximaº agēt ad
paſſū q̄ ē alia relaº. means tū forma ab
ſoluta ſr̄ quā fūdat̄ relaº obi ē ratio
cāndi iſtud abſolu^m qđ ē delectatio
i illo abſoluto qđ iclinabat̄ ad illud
abſolutū ut ad pfectū extriſecū ita
de dolore. q̄ eiz ſēſ^9 ł itellect^9 qđ ē
abſolutū iclinās ad abſolutū cōueni
ens declinat ab oppōito corruptiuo
qđ dicit̄ diſcōueniēs ꝓ reſpectuz ad
potentiā ſeq̄t ap̄ꝓximatio & ex ap
ꝓximatione ſeq̄t ipreſſio paſſionis
q̄ ē dolor. q̄ contra ic|ſatōnē nāleꝫ
ipſius abſoluti recipiētis formā illā
ſan: ℊ itelligi debet illud qđ ꝺmēta
tor dicit q̄ ꝺueniēs delectat & diſ
ꝺueniēs cōtriſtat ñ cāł quaſi ꝺueni
ētia & diſcōueniētia ſint rōes cāndi
delectationē & doloꝝ i ipa potētia
means ab ipis abſolut| diſtinctis abſtrahim^9
quaſdā rōnes generales q̄bus cōuēit
effectiue cāre doloꝝ. & q̄ſdam alias
q̄bus cōuenit cāre delectationē. &
ſi queriť cui iprimiť forma iſta que
ē dolor. dico q̄ potētie ſenſitiue uel
appetitie. means appetitie magis q̄ ſenſi
tiue. q̄ ꝺtutes morales ponūť i ap
petitu & nō in ꝓte cognitiua ut di
ſtinguiť contra appetitū. & ponit̄
potiſſime ꝑ delectationē & uitan
das triſtitias. & ſic paſſiones iſte. ſ:
delectatio & dolor habēt eſſe in ꝓte
appetitiua & nō cognitiua. Quan
tū ad ſecundē ar^m. dico q̄ in chriſto
fuit uer^9 dolor i ꝓte ſenſitiua q̄ ob
iectū ap̄ꝓxiatū tactui ſuo & appe
titui ſenſitiuo fuit diſcōueniēs ſēſui
& ſenſus chriſti erat pfecte ꝓcepti
u^9. q̄ means^m ꝓportōnē diſpōis bone cor
poris ē diſpoſitio bone exiſtentie ta
ctus & corp^9 chriſti fuit optime cō
plexionatū ſic̄ aīa eius erat pfectiſſi
ma. Item dolor excellens i parte ſen
ſitiua hz ipedire uſum rōnis. ꝓbat̄
q̄ plus impedit excellens dolor uſuz
rōis q̄ delcāº q̄ means. aug. 8ꝫ. q. q. ꝫo^a
ſexta nemo ē q nō plus fugiat dolo
rē q̄ appetat uolūtatem means excellēs
delectaº impedit uſū rationis. unde
7º ethicoꝝ. furāt̄ itellectū ſpiſſe ſa
pient|. multo ℊ magis excellens dolor
ſenſibilis de cōi lege impedire habet

uſū rōis. iō qñ ſancti martires erāt in
maxis torment| & itellect^9 hēbat uſū
rōis hº fuit de ſpeciali grā creatoris

Quā^m ad ꝫ^m ar^m dº q̄ portio ſu
perior dupl^r pōt accipi. ſ. ſtricte &
large. p^m reſpi^t ſo^a eterna. z^m rſpi^t
oia means^m regulas eternas. ꝑ mº loquēº
portio ſuperior nō pōt ordiate triſta
ri q̄ talis triſti^a ſequereť ad nolle de
um i ſe. ł ad nolle aliq̄ pfectionem
itrinſecā ſibi ieſſe. tale aūt nolle eſt
pctm̄ i ſpiritū ſc̄tum. & iſto mº pec
cāt dānati. q̄ ſi uelit deū eē iuſtū^m ñ
tñ nolūt effcēm iuſti^e. ſ. pūitōz quā ſē
tūt. zº mº loquēº dº q̄ portio ſupi
or de tb^9 poſſet ſtari. ꝑ de carētia
fruitōis reſpectu bont eterni. zº de
peccato ſui uł alteri^9. ꝫº de malis
aliis ſuo ſuppōito diſcōueniētib^9 uel
aliis pſonis dilectis. ꝑ mº aīa chriſti
non triſtabat̄. q̄ nō fuit ꝓ mortem
priuata fruitōe dei. zº mº de pctō
ſuo nō triſtabat̄. q̄ peccatū nō fecit
means de alieno puta de ifidelitate diſci
pulozꝝ de crudelitate iudeorum pſe
quētiū triſtabat̄. unde ambro. doles
domie nō tua uulnera means mea. triſtaris
de meis peccat| naťaz meā uulnerāti
bus nō de tuis. Ad ar^ta pricipaliā
quere.

Tꝫ accns poſſit eē ſine ſb
iecto. q̄ nō. diffinitū ñ pōt
eē ſine diffitōe & ꝓ ons ſñ
q̄cūq̄ diffiente ipm. means accns diffit
ꝓ ſbām 7º me^ce. ℊ etc̄. ſi dicat̄ q̄ ma
ior ē ꝺa de diffitōe ptīēte ad q̄ddita

tē diffiti & nō de eo qđ diffit ut ad
ditū. accns ꝓ ſbaz diffit̄ ut ꝓ addi^a
qđ ñ ꝓtinet ad ei^9 eēnciā. Contra
ipoſſibile ē relatm̄ eē ſine correlatiuo
tūc enī relatm̄ ñ eēt relatm̄ & tamen
correlatm̄ ñ ē aliq̄d de q̄dditate ipi^9
relatiui. means magis ē aliq̄d additū. ma.
ℊ ē ꝺa de diffito ꝓ additōez. Con
firmat̄. q̄ ſi de^9 poneret i diffitōne
create poneret ut additū & tñ ē cō
tradictio creaturā eē ſine deo ꝑ
albū & albe^o idē ſigficāt. albū enī ſo
lam qualitatē ſigficat. ſi^r ed q̄ti
tas & q̄tū idē ſigficāt. means ipoſſibi
le ē eē q̄tū ń aliq̄d ſbm ſit cui cōue
niat q̄titas. ℊ ipoſſibile ē q̄titatem
eē ſine ſbo. Cōfirmat̄ qñ aliq̄ ſut
oino eadē ipoſſibile ē unū eē ſiñ alio
q̄titas & q̄tū ſūt h^9oi. ℊ etc̄. ꝑ
ſic̄ ſbi ē ꝓ ſe eē etc̄. quere. Cōtra
accña panis manēt i euchariſtia ꝑz
ad ſenſū & nō iformāt corp^9 chriſti
ꝓba^o. q̄ corp^9 chriſti nō ē q̄ tū q̄ti
tate panis means q̄titate corpis hūani n^c
ē figuratū figura panis means figura cor
poris hūani nec coloratū colore pa
nis means colore corpis hūani nec infor
māt aerē. q̄ aer nō ē capax iſtoꝝ ac
cidentiū. q̄ ſūt accña corpis mixti
q̄ repugnāt elemēt|. n^c iformāt ſbaz
panis. q̄ illa nō manet p^9 ꝺuerſionez
ℊ manēt ſine ſubiecto In iſta. q. ſūt
due oꝑ de mº eſſēdi accñt|. prima ē
q̄ ſi accns ſepeť a ſbo deus dat ſibi
nouuz eē. z^a oꝑ. dicit q̄ ſi accns ſe
pereť a ſubiecto deus dat ſibi quādā

uirtutē ſupnāt̄alē ꝑ quā pōt ꝑ ſe eſſe utraq; opio ꝓbat̄ uno medio ſic. cū uni⁹ cōpōiti ſit tm̄ unū eē & illud eē ex oñti ē eē accñtl exiſtēti in illo ꝯpoſito. ſi g̃ ꝑ diuinaz potētiā ſepa tur accñs a ſbo dr̄ neceſſitate oz cū nō habeat eē ꝯpōiti ꝙ dr̄ ſibi nouū eē. Cōtra ſi accñs ſepatum a ſbo habeat nouū eē. oz neceſſario ponere aliq̃ tranſmutatōez a priua tione illi⁹ eē ad hītū. ꝗ h⁹ ē ipoſſibi le. g̃ etc̄. ma. ē mānifeſta. mi. ꝓbat̄ ꝙ t̄ tr̄is trāſmū⁹ eēt generā⁹ t̄ altera⁹ t̄ augmēta⁹. primū nō. ꝙ accñs non ē ſbm generatōis. z^m & ȝ^m nō. ꝙ per illā mutatōez nō acqrit̄ q̃titas nec qualitas. ꝙ q̃titas uł qualitas eēt ſb iectum talis mutationis. & eēt acqui ſitū ꝑ ipſam. qd̄ ē ipoſſibile Prete rea ꝯ primā op̄. ſpāt̄r unūqd̄q; qd̄ ē extra ſuā cauſā & ītellectū ſic ha bet ꝓpriā ēntatē ita habt ꝓprium eē. ſi g̃ accñs habt extra ſbm & in tellectū ꝓpriā ēntatē eēntialē habt ꝓpriū eē. & ita nō habt eē formal̄r ꝑ eē ſbi. Preterea formā eē i mā dr̄ neceſſitate arguit cōpōi^m eē ita ꝙ ipoſſibile ē primū ponē ſine ſecū⁹ ꝗ ꝑ alteratōez forma ē i mā. g̃ ꝑ illā ab eo dr̄ agente ꝯpoſitū ex ſbo & ac cidente habt eē formale illi⁹ accñtl ꝗ nō hz eē formale ꝑ eē ſbi. ꝙ illud p̄fuit añ alteratiōnē. g̃ etc̄. Ad. q g̃ g^o. ꝙ h⁹ nomē accñs pōt dupl̄r accipi. uno m⁹ ꝑ ꝑ ſe ſig̃ficato ei⁹ alio m⁹ ꝑ eo qd̄ dr̄noiat̄ ab iſto per ſe ſig̃ficato. iſta. dr̄. ē cōis oīb⁹ acci dentib⁹ ocretis. ꝗ illud qd̄ dr̄noiat̄ ab illo ꝑ ſe ſig̃ficato accñtl dupl̄r pōt accipi uł ꝑ abſoluto uł ꝑ rſpec tiuo. ē g̃ iſta diuiſio trimēbris. ꝙ uł cōſidrat̄ accñs q̃^m ad ſuā rōnē for malē uł q̃tū ad illud qd̄ dr̄noiatiue dicit̄ accñs qd̄ ē abſolutū. uł q̃tum ad illud q. dr̄ denominatiue dicit̄ acci dens qd̄ ē reſpectū. Item alia di uiſio pōt eē talis. accñs eē i ſbo du pliciter pōt itelligi. ſ. ꝗ^m aptitudiez & ꝗ^m actū. De iſta g̃. q. tres oc̄ō nes ſūt tenend̄. prima ē iſta ꝙ loq̃n⁹ dr̄ ꝑ ſe ſig^to accñtl. & unifor^r acci piendo ſuā iherētiā. ſ. ſi aptitudine aptitudine ſi actu actu ꝯdictionē in cludit itelligere accñs nō eē i ſbo. z^a ocluſio ſit iſta. loquēdo dr̄ eo qd̄ dr̄ nominat̄ a ꝑ ſe ſig̃ficato accñtl qd̄ ē abſolutū licet neceſſario aptitudi nal̄r iſit tm̄ nō neceſſario actual̄r ieſt ȝ^a concſo ē iſta loquēdo dr̄ eo quod dr̄nominat̄ a ꝑ ſe ſig̃ficato accidntl qd̄ ē reſpect⁹ ꝯdictionē icludit acci dens actu uł aptitudine manēt̄ ſine ſubiecto extendē⁹ nomē ſubiecti ad fundamentū ipſi⁹ reſpect⁹. oms iſtas ocluſiones ꝓba ut habes alibi. Iſta ſequēdo ad argumēta i contrariū ad primū dico. ꝙ maior ē uera dr̄ diffi nitione pertinēte ad q̄dditatez diffi niti. ꝗ ꝙ ꝓbat̄ ꝙ erat ꝥa dr̄ diffiniti one data ꝑ addi^ta. ꝙ qd̄ cadit i dif finitione neceſſario reqrit̄ ad eē ei⁹ ſic̄ correlatū ad eē correlati. D⁹ ꝙ h⁹ iō ē. ſ. ꝙ relatū i requirit correlatiuū quia relatiuuz & nō ꝙ accñs ſi eni eēt relatio & nō accñs ſic̄ eſt i diuinis ad huc reqrēret terminum ꝗ diffinitū dr̄ q̄ loq̃mur cū ſit abſo lutū nō requirit additū ſic̄ reſpect⁹ requirit ter^m. Per idē dicend̄ ē ad cōfirmationē. Ad z^m dr̄ quere

Ad ꝯfirmationē d. ꝙ q̃titas & q̃tū lz ſit unū q̃^m ad pricipale ſig ficatū tm̄ i m⁹ ſig̃ficādi dr̄nt ꝙ nuo⁹ ſufficit ad h⁹ ꝙ unū poſſit eſſe ſine alio. q̃titas eni dicit aptitudinē iherē tie ad ſbm. q̃tū vo dicit actualem iherentiā. Ad ȝ^m dicend̄ ꝙ pro ut per ſe eē etc̄. q̄re.

T& actio ſit rſpcūs aduēiēs agēti. ꝙ nō. actō & pa⁹ fun dāt̄ i motu. ȝ⁹ phi. mot⁹ āt ē i paſſo & nō diſtiguit̄ ral̄r ꝛ ꝑ eē ab h⁹ & i h⁹ ut pz ibidē. g̃ etc̄. ꝯ reſpect⁹ & fūdamtū ſūt i eod̄. ꝗ po tētia actia q̄ ē fūdamtū rſpect⁹ ē in agēte. g̃ etc̄. In iſta. q. premittam unā. dr̄. & ꝗ^m illā reſpōdēbo ad q̄ſtio nē. Diſtinctio ē iſta actio m⁹ tr^r ꝑt accipi. uno m⁹ dicit opa⁹ & ē for^r qualitas. iſto m⁹ itellectio & uolitio dñt opationes & ſūt forme abſolu te. z⁹ m⁹ actio dicit reſpectū & hoc quatuor modis. ꝙ uel dicit reſpectū ꝓducentl ad ꝓductū q̄ m⁹ pateſ eſt cā actiua filii. uł dicit reſpectū edu centl ad eductū q̄ modo calor eſt cā actiua caliditatl in ligno. uł dicit re ſpectū tranſmutantl ad tranſmutatū quo mō artifex ē cāuſa actiua ſcam ni dr̄ qua loq̃t auctor ſex principio rum. actio ē ꝗ^m quaz i id qd̄ ſubicit̄ agere dicimur. ultio actio accipitur ꝑ re acta includēdo reſpectuz quem exp^t. & talis reſpect⁹ eſt eſſe ab alio ȝ⁹ phiſicoruz. accipiendo actionem ꝑ m⁹ eſt forma abſoluta dr̄ genere q̃ litatl ut dictuz ē. z⁹ m⁹ & ȝ⁹ accipi endo ē reſpect⁹ intrinſec⁹ aduenies & ꝑ oñs i genere relationis. 4⁹ m⁹ accipiendo ē genus generaliſſimum unū de decem ſicut uult plis quinto me^ce. ultimo m⁹ accipiendo actionē actio e aliqd abſolutū ꝓtinēs ad gñs abſolutū puta ad q̃ticatē uł qualita tem ꝗ^m ꝙ ip̄z paſſū natū ē trāſmuta ri. h⁹ m⁹ plis dicit ꝙ actio ē op⁹ & finis agentl. op⁹ aūt & finis ē ipſa forma abſoluta i paſſo licet ſit fluēs ſi educat̄ ꝑ motū. unde ibidē & z⁹ dr̄ aia. dicit plis ꝙ mot⁹ ē act⁹ actiui & paſſiui. ꝗ paſſiui ut in ipſo actiui aūt ut ab ipſo. iſte āt mot⁹ ꝗ^m omē. ē forma fluens. actio g̃ dicit̄ ibi op⁹ agentis inq̃tum eſt ab ipſo agente.

Et ꝙ res acta & eſſe ab alio non conſtituūt ens per ſe unū. iō act⁹ h⁹ m⁹ accepta uł ñ erit ens per ſe unū uł ſi eſt nō ſignificabit iſta duo. ꝗ al terum illud. ſ. qd̄ eſt formalius con notando illud qd̄ eſt materiale. & t̄c rōe illi⁹ cōnotati pertinet ad illud gen⁹ ad qd̄ ptiet for^a cata in paſſo ab agēte. Ad. q. g̃ dr̄ ꝙ actō dicit rſpcūm extrin^c⁹ aduēiētē ipi agēti ut

ſuppōito.& forme q̄ dicit potentia actia ut fūdat⁹ ꝓxio.paſſio aūt dit ſpectū oppōitū & aduenit paſſo ut ſbo & poc paſſie ut ꝓxio fūt⁹. Illud ꝓbat ſic. iq̄cūq; ē aliq̄ forma illud denoiat tle p illā.q; ipoſſibile ē for mā eē i aliq̄ & nō denoiare ip̄m tale ſi g̃ actio eēt i paſſo paſſū eēt forma hīt agēs. p̄ idcodē ſm idē nō ſunt ſpect⁹ oppōiti.ſ actio & paſſio ſūt ſpect⁹ oppōiti & paſſio ē for mal'r i paſſo.g̃ actio formal'r i ipſo nō erit.g̃ ē i agēte. Itē agēs hz ſpe ctū ad.z.ad emi^m totalē q̄ dicit ꝓ ductū.ad emi^m formalē q̄ ē for^a edu ct a.& ad ſbm illi⁹ for^e qđ ē paſſi^m trāſmūtū .iſti aūt ſpect⁹ ſūt alii & alii.cui⁹ tō ē. q; ſūt ut p3 ad di uerſos termios.Itē ſpect⁹ correſpō dētes eōrio ſūt diuerſi. duo aūt pri mi ſpect⁹ ſūt ītrinſec⁹ aduenientes q; poſiti emis nccio ſequūt.z⁹ āt re ſpect⁹ ē extrinſec⁹ aduēiēs. q; poſito fūt⁹ & tio nō nccio ſeq̄t actio.ſi ē ali qđ ipediēs actōnē. Iſta ſeq̄n⁹ ad ar^m i ōriū dđ q; plis lo q̄t de actiōe ſ^m q̄ntā acceptionē & nō ſ^m q; ē gen⁹ diſtictū ō paſſionē.iſta actōe aliqnid for^r ē agēs ſic ſ'one ē ſlatū.& cū di cit q; nō denīt ac⁹ & pa⁹ nō ꝑ eē ab h⁹ & i h⁹ ōm ē mālr,ſūt eiz unꝰ mot⁹ for^r aūt ſūt diuerſi.& iſto m⁹ actio nō ē i paſſo nō ēmiatie.

Tyz accīs a ſbo ſep^m habe at actōez.q; nō . deſtructo priori eſſēcial'r deſtruit po ſteri⁹.ſ accīs eēncial'r pri⁹ hz ieſſe q̄ ager.q; eē ei⁹ ē ieē.g̃ deſtructo ieē accīt deſtrnit oē ager. Cōfir mat. q; ieē ouenit accīti ſic ꝓpria paſſio ei⁹.ager ſibi ouenit otigēter ſic accīs ꝑ accīs.g̃ etc̄ p̄ ager ē ſuppōiti p̄ me^cc accīs nō ē ſuppo^m g̃ nō pōt ager. Cōfir mat q; eniz aia ē q̄ hō ē hō.iō aia nō ē hō.g̃ oſil'i forma q̄ nata ē eē q̄ aliqđ agit nō pōt eē agēs. p̄ ſi ſic tūc ſpēs itelligibi lis ſepata ab itellectu poterit itellige re.& caritas ſepata a uolū^te poterit diligēr ōīs ē fl'z. p̄ agēs & patiēs cōicāt i mā p̄ de generatōe.ſ accīa ſepata nō cōicāt i mā.q; nō hīt māz ex q̄ n^c i q̄ ex q̄ ſūt ſepata.g̃ n^c acti onē: Cōtra cuiuſcūq; actōnis aliq̄ forma ē totale pri^m actū dū ē oiū acta potīt eē eiuſdē actōis pri^m ſi eſt ſepa^a:dū tñ hz oueniētē modē agēdi q; pōito tōli pri⁹ & ſub rōe qua^na tū ē eē pri^m pōt pri^re illud cui⁹ na tū ē eē prici^m.ſ qualitas ē pricipiū formale totale actōis i ſenſū & itelle ctū i mutā⁹ ſepata a ſba exīs tamen ſub q̄titate extēſa.g̃ etc̄.mi. ꝓbat q; nihil auferīt a qualitate ſepata ut ē per ſe pricipiū agendi ñ ſubiectū ſ ſbm nō facit p ſe unū cū ea. prin cipiū aūt agēdi per ſe eſt unū per ſe

p̄ forma hīs idē eſſe habet eandē uirtutem & per oīs erit principiū eiuſdem actionis.ſ accidens ſepara tum habet idem eſſe:q; accidentia ſe parata ſunt ſenſibilia p3 ad ſēſū.q; poſſūt ecl alterare.p3 dē mo^da aq̄ pō ſita i ſpēb⁹ uini. Ad iſtā.q.d⁹ q; accīntib⁹ pōt competer ſplex actio una reſpectu ſbe generādē.due alie reſpectu accītiū cauſandoꝝ quaruz una ē itentionalis reſpectu ſēſatiois alia realis q̄ ē i paſſū realr habens cō tsrriū. Nota ecl q; duplex ē cauſa ſ.pricipālis & inſtrumētalis. exēplū reſpectu ſcāni cā pricipal' ē artifex cauſa inſtrumtal' ē ſecuris. gn⁹ g̃ ad.q.teneo tres concluſiones.prima ē iſta.nullū accīs ſiue cōiūctum ſiue ſepatū ē cā inſtrumētalis reſpectu ſbe generandē.z^a ē iſta.nullū accīs ſepa tū ſiue coniūctum ē cauſa pricipalis reſpectu ſbie generandē.z^a ē iſta ac cidens ſepatū ē cā accidētiū cāndo rū ſ^m utramq; actionē.ſ. itentionalē & realē. Prima ꝯcluſio ꝓbat ſic: qđ nō ē nullā rōnē cauſe habet rſpe ctu generati dī generat'.ꝓbat auctō ritate & rōe.auctoritate ſic. cauſa i actu & effect⁹ i actu ſim' ſunt z⁹ phīcoꝝ.& q̄n⁹ me^cc.rōe ſic Non ens nichil cāt.ſ ſba c⁹ ē accīs non ē.g̃ nullam rōez cauſe ꝓpinq; ul' re mote pōt habre reſpectu effect⁹ cā ti ab accīte.g̃ nec accīs ut ē cauſa inſtrumtalis ſbe cāt aliq̄d vtute ſbe:

Preterea nihil ē cauſa inſtrumtalis reſpectu alic⁹ alterius ad illud ꝓdu cendē ad qđ vtus ſua actiua ſola ſuf ficit q̄tū ad cauſalitatem ſibi cor reſpondentē.p3.ſiue enim inſtrumen tum accipiat ꝑ cā z^a & large ſiue ſtricte ut ſa dicit inſtrūtū:oē tale ē mouēs motū.iō nullū tale hz formā ſufficientē ad ꝓducendū effectū ſ ꝑ motionē pricipal' agentī ꝓducunt. q; ꝓducit.ſ accīs ꝓducit preciſe ꝑ formā ſuam ſine oi actōe ſbe.g̃ nl' lo modo agit ut inſtrumentū ſubſtātie

z^a ꝯcluſio ꝓbat ſic.omne agens totale ul' ē uniuocū & per oīs eque perfectum.ul' equocū & ſic perfe ctius ꝓducto & accīs oi modo ē im pfect⁹ ſba.g̃ etc̄. z^a ꝯcluſio ꝓ bat ꝑ rationes z⁹ factas ad pricipā le. Sz circa iſtā ultimā ꝯcluſionez ē unū dubiū.cū enī qualitas agat nāt iō q̄tū ē de ſe agit uniformit'. g̃ nō agit i ſenſū & i ōriū. Preſea ubi ē idē pricipiū actiuū ibi ē eadem actio:q; ſi una nāta una actio ꝺmen. ſuper celo & mundo.ſ ſi idē ē prin cipiū formale agēdi i ſēſū & in ōriū g̃ erit eadē actio. qđ ē fl'm. Ad pri^m dđ q; agēs nātale agit diuerſi mode ad diſpata licet nō ad ōdicto^a

Ad z^m d⁹ q; eiuſdē pricipii acti ui pōt eſſe mlte actiōes formaliter diſtincte dū tñ illud ñ ſit litatū in uir tute ſua actia iō oēs auctoritates de bent icelligi de illa forma q̄ ſicut eſt una i eſſē^a ſic eſt una i vtute. Ad argūta pricipalia ad primū d⁹ q; maior eſt uera ñ aliqd prius priore & poſtior ſuppleat uicē illi⁹ prio ris.ſic ē i ppoſito.dē enim ſupplet uicem inherentie accidentis dando ſibi eſſe ꝑ ſe.al'r pōt dici q; minor ē

falsa: Ad ꝺfirmatōnē dº ꝙ ineſſe ē ꝓpria paſſio accñtl.ꝸ accñs ē cō tingens iherēs lz ut i plib⁹ & tale ñ nccio precedit accñs ad utrumlibt

Ad ꝸᵐ dº ꝙ lr̄ ꝓpō actio eſt ſup poſiti nō habēt a pho p̄ meth.ꝸ ibi hēt ꝙ ē circa ſingłaria & iō p̄fert expūtū argūti i agēº.& tūc unde loc⁹ actō ē circa ſingłar̄ obm.g̃ eſt ſuppōiti ut agentl. Ad cōfirmati onē dº ꝙ exᵐ tenet de quo & qđ in eſſenº & ñ i agenº & đ q̄ ptiali & ñ totali ꝙ hō ē hō humanitate ut q̄ totali & aīa ut q̄ ptiali. Ad ȝᵐ.ſi ſpēs itelligibił eēt tōł cauſa itellecti onis & caritas dilectionis arᵐ habrz apparentiā.ꝸ ego neº utrūqꝫ.ꝸ q̄d eſſet dđ ſi ſpēs eēt totaľ cā itellecti onis.dº ꝙ ſiue ſepata ſiue ꝺiūcta nū q̄ ſpēs itelligit ñ habat itellectionē ſibi formaľr īherentē.ꝸ null⁹ ponit ſpēz intelligibilē eē receptiuā itelle ctionis. Ad ultimū dđ ꝙ cōicari i materia pōt dupłr itelligi.ſ.ꝺapti tudinaľr & actualr.dº g̃ ꝙ accidē¹ ſepata aptituᵉ cōicant cū paſſo i ma teria ſui ſbi.aľr pōt dici ꝙ ꝓpō phī hz ꝺitatē đ agēte uniᶜº & nō eq̄ᶜº ꝙ đ⁹ & celū nō cōueniunt in mate ria cū iſtis iferiorib⁹.

Tꝛ ac cñs oē i euchariſtia ſit ſñ ſbo.ꝙ ſic.oē accñs ē ſñ ſubſtā¹.g̃ oē accñs ē ſñ ſbo.aīs ē maifeſtū ex alia.q. ꝺña.ꝓ bať.ꝙ ſba ē prior omni accᶜᵉ. rōne ꝙ neceſſe ē i eoꝝ diffinitōe rōez ſbe ieē 7º meth.ꝸ ſbā i diffinitōe accñtl cadit ut additū.7º meth.&.c.đ en te.ꝸ ñ cadit ut addituz ñ ut ſbm g̃ etc̄. Preterea zº ſic ꝺuenit ſbe ꝓ ſe ſtare ita ꝺuenit accñti īherere. g̃ ſic repugnat ſbe īherer̄ ita accidēti r̄pugnat ꝓ ſe ſtare.g̃ etc̄. Preter ea 3º illud qđ termiat aliq̄ ꝺependētiā nō ꝺependet ꝺepē¹ eiuſđ rōis. ꝸ oē accñs ꝺepēꝺet ad ſbm.g̃ nullū accñs ťiat iſtā depēdentiā. p̄ 4º aliq̄d accñs ē ſine ſbo.g̃ omne accidens añs pz.ꝙ q̄titas q̄ imediate ieſt ſbe ē ſñ ſbo.ꝺña ꝓbať dupłr.tū ꝙ omē accñs ē eq̄ ꝺepēdens.tū ꝙ i ꝺepēdē tiis eſſēcialib⁹ magł neceſſaria eſt de pendentia ad primū.pz i cauſis. de pendētia eiz ad primā cauſā ē ſimr neceſſaria:g̃ magis ē neceſſaria depē dentia ad ſbāz q̄ ad q̄ꝺcūqꝫ aliud ac cidēs.ſi g̃ aliqđ accñs p̄t eē ſñ ꝺepē dē¹ ad ſbāz pari rōe oē aliud accñs

p̄ magł uiꝺeť r̄pugre accñti reᵘº eē ſñ ſbo q̄ accñti abᵗº.ꝙ ē ipfecti oris ētitatl.ꝸ accñti r̄latio ñ r̄pugt eē ſñ ſbo.ꝙ ſi r̄pugnaret aut ꝙ ac cidēs aut ꝙ r̄laº ñ ꝙ accñs ꝙ tc̄ oi accñti r̄pugret.ñ ꝙ r̄laº ꝙ tūc re pugret r̄ſōi diuine q̄ cū ſit ifinita ñ ē i ſbo ꝙ ifinitū ē ens p ſe. ō ſi oē accñs i euchariſtia eēt ſñ ſbo opor terz ꝺicer̄ ꝙ oīs mot⁹ ibi eēt ſiñ mo bili & r̄ſpect⁹ eēt ſñ ſuppōito.ſ.eq̄ litas q̄titatl ad aliā q̄titatē & ſiłi⁹ q̄litatl ad aliā q̄litatē eiuſđez ſpeciet hoc eſt icōueniēs g̃ etc̄ ioneiēs ꝓbať

ꝙ nihil ꝺicit formaľr tłe ñ p aliq̄ formā ſibi formaľr īherentē.ꝸ q̄ti tas h⁹ hoſtie ꝺicit formaľr equalis qualitas eius ꝺicit formaľr ſimilis g̃ illud a q̄ ſbm ꝺenomiať ē forma in formans.In iſta.q.ſūt due opiones extreme quaꝝ una ꝺicit ꝙ ſola q̄ti tas pōt eſſe ſine ſubiecto & inititur iſtl ratōnib⁹: Sola q̄titas iꝺiuidu ať p ſe & oia alia accña p q̄titatez g̃ ſi aliq̄d aliud accñs eſſet ſñ q̄tita te eſſet hº & nō eēt hº. Pretea ſi albedo eēt ſepata a q̄titate eēt ſēſi bilis & nō ſēſibilis.ꝺñs ē falſū.g̃ añs ſbitas ꝺñtl ē nota.ꝺña ꝓbať.eſſet eiz ſenſibilis ꝙ eēt i.z.ſpē qualitatl nō eēt ſēſibił ꝙ non q̄tū nō pōt ſētiri ꝙ ꝸᵐ plm de ſēſu & ſenſato.ſi ſēſi bile diuiderеť i infinitū vt⁹ ſēſitiua diuideret i infinitū.ꝸ ſēſibile iꝺiuiſi bile ē ipportionatū cuicūqꝫ ſenſibi li.q̄to g̃ vtus aliq̄ ſēſitiua erit imp portionabiľr maior q̄cūqꝫ alia qđ eſt falſū. Preterea ſi albedo eēt ſine q̄titate eēt q̄litas ſpirituaľ & indi uiſibił & eēt qualitas corruptibilis ꝙ đ ȝª ſpē qualitatl.ħ iplicāt con tradictionē.g̃ etc̄ Cōtra iſtā opioz arguiť ſic.ꝺepēꝺ¹ ad primū ē eſſen tialior q̄ ꝺepēꝺen¹ ad aliqd poſteri us loquē⁰ ꝺ abſolutl.ꝸ qualitas eſt forma abſolu¹ ſic̄ q̄titas.g̃ eſſēciali us ꝺependet a ſba q̄ a q̄titate.ſi g̃ q̄litas pōt eē ſine ſbo multo magł po terit eē ſine q̄titate. Preterea ab ſoluto ꝓfectiori nō magł repugnat ꝓ ſe eſſe q̄ abſoluto ipfectiori.ꝸ q̄li tas ē pfectior q̄titate.g̃ etc̄.mi.ꝓba tur.q̄litas ē prim agendi p ſe actio ne reali.ꝸ q̄titas nō.ꝙ nulla actio realis conuenit q̄titati. zº ſic q̄ titas ꝺſeq̄ꝺ ꝺpoſitū rōe maᵉ qualita tas rōe forme.ꝸ forma ē ſimpłr pfe ctior materia 7º meth.g̃ etc̄ Cōtra iſtā minorē inſtať.q̄to aliqd ē perfe ctiori ꝓpinquiº tanto pfectiº.ꝸ q̄ titas ē ꝓpiquior ſbe q̄ qualitas.ſba aūt ē pfectiſſimᵐ ētiū g̃ etc̄. Dicēꝺ ꝙ qñ i illo pfectiori ꝺcurrūt multe pfectiones q̄modocūqꝫ diſtincte aliq̄d ē ſibi ꝓpiquiº ꝸᵐ unā pfectonē qđ tñ ꝸᵐ aliā ē minº ꝓpiquū.exᵐ ꝺcum eē neceſſe eē ē pfectō ſimpłr.g̃ q̄to aliq̄d ē magł neceſſariū tāto ꝺco ꝓpi quiº & iſto mº celū ē ꝓpiquius ꝺco q̄ muſca ał hō q̄ ē corruptibił. ſiłr ꝺcum eē itelligibilē uł uiuentē eſt p fectio ſipłr & q̄tū ad hāc pfectio nē hō uł muſca ē ꝺco ꝓpiquior q̄ ce lū.& ſic̄ ex pria pfectiōe pōt iferri ꝙ celū ſit pfectiº muſca ita ex zª p fectōe pōt iferri ꝙ muſca ē pfectior celo:ſic ē i ꝓpoito i ſba q̄ ē primuz ētiū ē ꝺuplex ordo pōtatl .uº i ſbſtā do aliis qđ iclu¹ recipe alia & pfici p ea.aliº ē ordo actualitatl itenſiē & iſta pfectō ſimr ē pfectior pria. q̄ titas g̃ ē ꝓpiqor ſbe.p̄º q̄litas āt eſt ꝓpiqor zºº.ꝙ ipa ē prim agēdi q̄ titas ñ. Rōes oꝓ.ñ ꝺcludūt. pria ñ.ꝙ nᵐ accñs forr ē firᵉᵉp aliq̄d alr̄iº generis ꝸ ſic̄ i q̄lz geᵉ ē iueᵉᵉ ſuppᵐ

ita & ifimũ.& illud ñ ꝑdicaꝛ ꝺ alio ſ alia ꝺ ipo.qualitas ġ nõ ẽ h forꝛ ꝑ q̃titatẽ.ſ q̃titas ẽ cauſa extrinſe ca ſingl'aritatꝫ eius.iõ põt eſſe ſingu laris ſine ea. 2ª eiȝ ratio nõ cõclu dit aliq̃d ens eẽ ſenſibile põt dupl'r itelligi uꝫ potẽtia ꝓpinqua uꝫ potẽ tia remota ꝺclaratio iſtoꝝ in potẽtia remota ẽ q̃eqd habꝛt formã ſuffitiẽ tem nõ tñ ſub mꝰ ꝺueniẽti.ſ quã oȝ eam habꝛe.In potẽtia ꝓpinq̃ ẽ q̃c quid habꝛt formã & ſub mꝰ ꝺueniẽ ti ut ſtatim remoto impedimẽto poſ ſet ſequi actio.accipienꝰ aũt ſenſibi le ſm potentiã remotã albꝝ ſepata eſſet ſenſibilis.q eẽt forma que ſm ſe eẽt motiua ſenſꝰ licet nõ ſub mꝰ illo& ꝑ hꝰ nõ ẽ ſenſibilis potentia ꝓpinqua.Iſta aũt nõ implicãt ꝺitõ nẽ Ad 3m ꝺcꝫ q albꝝ ſimpl'r eſſet qualitas corporea.q nata ſimpl'r p ficere corpꝰ.ſm q̃d ꝺo eẽt icorpore a .q nõ ẽ ens actu in corpe. Alia opio ẽ in alio extremo.dicit eiȝ q nulluȝ accñs põt eẽ ſbȝ accñtꝫ.lõ dꝛ q omne accñs i euchariſtia ẽ ſñ ſbõ rõnes opionis ſũt ille q̃ facte ſũt ad principale. Cõtra iſtã opionẽ arꝛ auctoritate & rõne. auctoritate ſic. Auic 2º meth.dicit q aliq̃d accidẽs ẽ ſbm alterius accñtꝫ.q motus ẽ ſbȝ uelocitatꝫ & tarditatꝫ. Rõne ſic il lud ẽ p ſe ſbm alicꝰ accñtꝫ ꝺe quo il lud accidẽs ꝑdicaꝛ p ſe 2º mꝰ.ꝓbaꝛ ſtatim iſta ꝓpoſitio.q illud ꝺe quo ꝑdicaꝛ accñs p ſe 2º mꝰ cadꝛ i diffi nitionẽ eiꝰ ut additũ.& nõ cadit ut additũ ñ ut ſbm.q nullã aliã ꝺepen ꝺentiã habꝛt diffinitũ ad tale diffi niens:ſ ꝺe aliq̃ accñte ꝑdicaꝛ aliq̃d accñs p ſe 2º mꝰ.q ut ꝓpria paſꝰ eius.patȝ i mathematica.uꝫ eiȝ oẽs paſſiões ꝺemõſtrantꝛ ꝺe accñtibꝰ q̃ 2º modo p ſe dicũꝛ ꝺe eis dato q ñ eẽt aliqua ſba.i naꝛa.ġ etc̃ Ad.q ġ dicen.t ẽ.medianꝰ inter iſtas duas opiones.ad cuiꝰ euidẽtiã eſt ſcienꝺ q ſbȝ dupl'r põt cõſiderari.uno mꝰ iq̃tũ ultimate ꝛiat ꝺepẽꝺentiã alicꝰ accñtꝫ.alio mꝰ iq̃tũ nõ ultimate ter minat.ſ ꝺ ꝓxio.p̃ mꝰ certũ ẽ q ni hil põt eẽ ſbm accñtꝫ ñ ſba.q nihil termiat ultimate ñ ſba. 2º mꝰ poſſi bile ẽ aliq̃d accñs eẽ ſbm accñtꝫ.& hoc ꝓbant argumta facta ꝫ ſecũdã opionẽ.accũs aũt abſolutũ põt eſſe ſñ ſbo utroqꝫ mꝰ & hꝰ ꝓbãt arᵗᵃ fa cta ꝫ primã opꝫ.ſ accñs rſpectũ ñ põt eẽ ſñ ſbo 2º mꝰ.q ñ põt eẽ re ſpectꝰ iter aliq̃ duo q̃n ſit alicꝰ ad aliq̃d & qꝺ ñ iſit illi cꝰ ẽ reſpectus & p oñs ſi ſbȝ rſpectꝰ eẽt accñs in eẽt ſibi tanq̃ accñs.pȝ ġ .q accñs põt eẽ ſñ ſbo & quõ p̃ & 2º mꝰ & hꝰ ſit dcñ ꝺ poſſibili.ſ qd ſit ꝺ fa cto ꝺcꝫ q accñs rſpectũ ñ ẽ ſñ ſbo 2º mꝰ.q illiꝰ ẽ hitusꝰ ad tñũ.ſ acci ꝺẽs abſoᵐ pũ q̃titas ñ ẽ i ſbo aliq̃ꝰ albꝝ ãt; & ſi ñ ſit i ſbo p̃º. ẽ tñ i ſbo 2º .q ñ debemꝰ ponꝛ plᵃᵗᵉᵐ ſñ ueᵉ & nulla apparet neᵉcitas po nẽꝺi oẽ accñs ſiue abᵗᵘᵐ ſiue rſpectũ eſſe ſine ſubiecto: Iſtã ſequendo ad argumẽta principalia ad primũ ꝺicendũ q oẽ acctens ẽ ſine ſubie cto p̃ modo loquẽꝰ ꝺe ſubiecto .ſ.ul timate terminãte ꝺepẽꝺentiã accñtꝫ nec plus probat argumentum. Ad 2m dicen.t eo modo q̃ p ſe eẽ ꝺueniꝛ ſbe & inheꝛeꝛ ꝺueniꝛ accideẽti.ſicut ſbe nõ ꝺueniꝛ iheꝛeꝛ ſic nec accñti ꝺueniꝛ p ſe eẽ.& iſto modo accipiẽꝰ p ſe eẽ ꝺueniꝛ tm ultio ẽminãti ꝺepẽ ꝺẽtiã accñtꝫ. Ad 3m ꝺcꝫ q ma. eſt ba q̃ ad aliq̃d.oportȝ eiȝ aliq̃ iꝺepẽ ꝺentiã eẽ i terminante q̃ nõ ẽ in ipſo termiato.ſ cũ hꝰ ꝺico q ꝺepẽꝺentia q̃ ẽ aliq̃ modo eiuſꝺ rõnis nõ repug nat terminanti ꝺependẽtiã.Exẽpluȝ oĩs creata ꝺepẽꝺet ad ꝺeũ ut ad cãȝ efficiẽtẽ & priaȝ & uª cãta depẽꝺȝ ad aliã ut ad cãȝ efficiẽtẽ lȝ ñ priaȝ ita in propoſito oĩa accña ꝺepẽꝺet ad ſbaȝ uꝫ ſbȝ p̃ mꝰ accipiẽꝰ ſbȝ.ſ ultimate terminãs ꝺepeꝺẽtiã eoꝝ:& unũ accñs ꝺependet ad aliud ut ad ſbm licet nõ p̃.ſ 2º mꝰ accipiendo ſubiectũ. Ad 4m dicendũ q oña tenet ꝺe accideẽte abſoluto loquẽꝰ ꝺe poſſibili.ſ ſi arguas ꝺe rſpectiuo p eo q eſſentialior ẽ dependentia ad primũ q̃ ad poſteriꝰ ꝺico q depen ꝺẽtia relationis ad fũꝺamẽtũ ẽ eſſenti aliſſia ita q rõ rſ'oĩs nõ põt eẽ ſñ ea ſ fũꝺamentũ alicuiꝰ relatõis puta ſi militudis nõ ẽ ſba ſ accñs.ġ relatio eſſencialiori modo ꝺepẽꝺet ad accñs q̃ ad ſbam.ſ hꝰ ꝺm ẽ nõ q relatio ẽ accñs.q ſic eſſencialiori modo ꝺe pẽꝺet ad ſbaȝ.ſ q relaꝰ ẽ rla? Ad qm & ultimũ ꝺcꝫ q relatio acciden talis nullo modo põt eẽ ſñ ſubiecto 2º modo q̃ modo fundamentũ relati onis põt ꝺici ſbm eius:ꝓbas oppoſi tum ꝑ diuiſionẽ.q aut inq̃m relatio aut inq̃tũ accñs.ꝺicenꝺ q diuiſio ꝓcedit ab iſufficiẽti.ẽ eiȝ ꝺare meᵃ inter accñs & relationẽ accideẽtalem illaȝ.ſ.que habꝛt conſtituꝛ formal'r ſuppoſitũ p ſe ſubſiſtens & hꝰ me diũ ẽ relatio conſtituẽs ſuppoſitum aliqua eiȝ relatio ꝺſtituit & aliq̃ non illa q̃ ꝺſtituit nõ iheret illa q̃ nõ con ſtituit inheret.exemplũ ſi ꝺicis q.a. rpugnat hõi.aut ġ iq̃tũ itellectual aũt iq̃tũ aial.nõ p̃ modo.q tũc re pugnaret angelo.nõ 2º mꝰ.q tũc re pugnaret aſino.ꝺº q nec ſic nec ſic ſ.a.rpugt hõi q hõ ẽ aial rationale ita ipropoſito.

Tȝ aia ſepata itelligat illa q̃ erũt ſibi habitual'r nota ante ſeparationẽ a corpoꝝ q nõ.q itelligibilia ſe habent ad itel lectum ſic ſenſibilia ad ſẽſum.3º de aia.ſ ſenſus nõ põt aliq̃ ſenſationẽ habꝛe ñ moueaꝛ a fantaſmate. poſt mortem ꝺo nõ moueꝛ.ġ etc̃. Pre terea ſi mꝛte ſpẽs itelligibiles ꝺſeruaꝛ rẽt i itellcũ aut q̃libȝ mouebit ad cõ ſideraꝛ obȝ repꝛſeta ꝑ ipȝ l nulla pᵐ ẽ ioueniẽs.q ñ ꝺueꝛ mꝛta diſtin cta iteᵉᵉ.ſeq̃ġ q nihil poſſit itlligᵉᵉ ꝑ itellectio ſñ fanᵉᵉ ẽ pfectior q̃

intellectio cū fātaſmate. q̄ prīa conuenit cū itellectōe dei & angelor q̄ ē ſimplr pfectior i generī itellectuū ſi g̈ itellect⁹ ſepat⁹ itelligeret ſñ fantaſmate eſſ̄ itellect⁹ ſiplr pfectior q̄ɔ diūctus qđ ē icōueniēs Preterea opa⁹ ppria toti⁹ nō pōt eſſe ppria opa⁹ ptis. ꝟ itelligere ē ppria opa⁹ hōis p̄ & x⁹ ethi. & rōe ꝓbaī. q̄ iſti⁹ ſpēi nō ē alia ppria opatio ń illa. g̈ ipa nō pōt eē ppria opa⁹ aie q̄ ē ps hōis. Cōtra aia ē loc⁹ ſpēr nō tota z⁹ dr aia. ꝟ itellect⁹. ꝟ dr rōe loci ē ſaluare locatum. g̈ itellectus ſaluat ſpēs. g̈ etc̄. Preterea receptū ē i recipiēte p modū recipientī Boecius v⁹ dr ꝺſolatiōe. & plis z⁹ dr anima. ꝟ aia recipiens ſpēs itelligibiles ē icorruptibilis. g̈ recipit eas icorruptibiliter. g̈ etc̄. Ad iſtā. q. reſponden dū ſuppōit̄ his q̄ dicta ſūt i cellationibus dr aia. ibi eiꝫ dictū ē q̄ ē ponēda ſpēs i intellectu. z⁹ q̄ talis ſpēs manet i eo ceſſante actu itelligendi

Ex his arguit̄ ꝓpōitū ſic. Intellectus ē ſ̄m receptm̄ ſpēi itelligibilis ꝟ nullū ſ̄m alr ſe habet i recipiēdo accñs ꝑ uariationē eius qđ nec eſt rō recipiēdi illud nec aliq̄ m⁹ eſt neceſſariū i recipiē⁹. g̈ itellect⁹ ꝓpter ꝺiūctionē ei⁹ ad corp⁹ non ſe habet aliter ad ſpēr ipar q̄ɔ qñ ē ſepat⁹ a corpe. g̈ ſpēs itelligibilis eodē m⁹ pōt iformare itellectū ſepatū ſicut ꝺiūctum. Cum g̈ ſpēs itelligibilis ꝺiūcta itellectui agēti & poſſibili cōſtituat rōem memorie pfecte. ſequit̄ q̄ i intellectu ſepato poſit eē memoria eiuſdē rōis q̄ fuit i ꝺiūcto. tunc ultra. cū memoria pfcā generet i intellectu pfectū actū itelligēdi ſeq̄t q̄ i intellectu ſepato poſit eē⁹ act⁹ generari. Iſta ſequē⁹ dr ad primū i oppōi⁹. q̄ auctoritas phi ē itelligēda q̄ɔ ad primā acq̄ſitionē itellectionis q̄ ē prima motio itellectus ab obo & nō. q̄ɔ tum ad uſū. q̄ itellect⁹ pōt uti forma prius acq̄ſita. q̄ɔ tum cūq̄ nō habeant̄ illa q̄ fuerūt neceſſaria ad acq̄ſitionē illi⁹ forme qđ non pōt facere ſenſus. Ad z⁹ dico q̄ obā pñtia. uł ſūt eque monētia intellectū uł unū efficacius mouet q̄ɔ aliud. ſi p̄ m⁹ & cū h⁹ ponerēt equal icliatio itellect⁹ ad q̄ꝺlibet eor nullū illor pri⁹ itelligeret q̄ɔ aliud. ꝟ ipoteſis ē ipoſſibil. ſi z⁹ m⁹ ablata iclinatione maiori ad u⁹ q̄ɔ ad aliud efficacius motiuū prius moueb⁹ & pri⁹ itelligeť. Ad z⁹ dico q̄ aliqđ dicit̄ pfecti⁹ duplicit̄ poſitiue & ꝓmiſſiue. exemplū aīal ē pfect⁹ muſca ꝓmiſſie. q̄ rō aīal ꝓmittit q̄ aīal ſaluet̄ in hoīe. ꝟ poſitie muſca ē pfectior. q̄ ois ſpēs pōit pfectoēr aliq̄ ultra ge⁹. Ad 4⁹ dr q̄ cuiuſcūq̄ forma totius nō ē nata per ſe eē illi⁹ pōt eſſe aliqua ppria operatio que non pōt eſſe forme ſue. & per oppoſitum cuiuſcūq̄ forma ſpecifica nata eſt per ſe eſſe. illius toti⁹ ñ pōt eē aliq̄ pfcā opa⁹ q̄ ñ poſſit eē for⁹ ut operant̄ q̄ opatio pfectiſſia nō pōt ieē ń inſit ꝟ formā pfciſſimā q̄ g̈ ite⁹ ē for⁹ ſepabil̄ a cor⁹ iō ſ⁹ itellectio ē opa⁹ ppria toti q̄ pōt eē part̄ & ſic minor illius rationis fuit falſa.

Trū aia ſepata poſſit acq reī ꝺgtionē alic⁹ igt̄ pri⁹ q̄ nō. q̄ trāſit⁹ de extremo i extremū nō pōt fieri ń p medium res extra ē oīo maīalr. i intellectu oīo imāialr. g̈ oportet q̄ tranſeat p me⁹ i q̄ aliq⁹⁹ ſ⁹ mār & aliq̄⁹ imār ꝟ iſto m⁹ habz eē i ſēſu. ē eiꝫ materialr q̄ ꝟ ꝺitiones idiuiſibiles imāliter q̄ ſēſ⁹ ē receptiu⁹ ſpēr ſñ materia z⁹ dr aia. cū g̈ iſtud nō habeat locū i aia ſepata q̄ nō pōt trāſire p mediū. ſequit̄ q̄ nihil poſſit itelligeť eor q̄ prius ignorauit. Preterea aia unit̄ corpi ꝑ pfcōēr ſuā acgrenda ita q̄ p uſū ſenſuū i corpe acquirat ſcietiā. g̈ cū ſepar̄ a corpe talē perfectionē acqrer nō pōt alias fruſtra unireť; ꝓbar̄ antecedēs. q̄ forma nō ē ꝑ materiā. ꝟ materia ꝑ formam z⁹phiſicor. g̈ unit̄ ꝑ ſuā pfectionem acqrendā. Contra nāa nō ē ſine ppria operatione ſpecifica & accipit̄ ex z⁹ celi & mdi & a dam. ꝟ aia itellectiua ē forma pfectiſſia & eius ppria opatio ſcd̄m ite⁹ poſſibilem ē itelligere ꝟ itellcm agentez ē abſtraher & ꝟ uolūtatem uelle. g̈ nullus modus eſſēdi pōt ꝺuenire aīe ꝟm ſuā natrā. per quē nō poſſit in operatōnes q̄ ꝺuen ūt ſibi ꝟ ſuam naturā. ꝟ habēr eē ſepatū ꝺuenit aie ꝟ perfectionē ſue natur. q̄ per h⁹ diſtiguit̄ ab aliis formis iperfectis. g̈ut ē ſeparata pōt i iſtas operatōes ꝟ poſſibile ē eam pri⁹ nō acq̄ſiuiſſe ut patet dr aia pueri ꝺfuncti. g̈ poterit tūc acqrer. De. q. iſta tenet̄ negaua. ꝑ primā rationē q̄ oportz eē ꝺueniētiā inter recipiēs & rcep tū h⁹mōi ſūt ſpēs i ſēſib⁹ exiſtentes in quib⁹ exiſtūt aliquo modo mār & aliq⁹⁹ immaterialr. preť ſenſus ⁊o uł pure materialr ut habēt eē extra uł pure imaterialr ut habent eē i intellectu ſicut dictum fuit arguendo

Dicit g̈ iſta oꝓ q̄ uel aia ſparat nihil intelligit uł intelligit per ſpēs ñ cauſatas a rēbus ꝟ p ſpecies ifluxas a ꝺeo uł ab angłis. h⁹ modo loquen⁹ dr naťali ifluencia uł naťali ꝺgtōne eius. Probat̄ aūt ſic intellect⁹ noſter ē medi⁹ iter ſēas itelligibiles & res corpales. libro dr cāis. q̄ p itellectū attigit ſēas itelligibiles ꝟ ut eſt act⁹ corpis attigit rēs corpales. oē āt me⁹ q̄ɔ to magis apꝓpiquat uni extremo tāto magis rēcer ab a⁹. cū igit̄ aīa nāra ꝓſtatu uie max⁹ accedat ad corpus q̄ ē act⁹ ei⁹ ñ hz rēſpectum ad res itelligibiles. iō ñ rcipit̄ ifluētiam a ſupiorib⁹ ſēiis ut ꝺgſcat. ꝟ ꝺgſcit ſēas itell'ibiles p ſpēs a ſēſibilib⁹ acceptas. ꝟ q̄ɔ⁹ magis a cor⁹ rēcer tāto ifluxū ꝺgtois a ſēiis ſpitalibꝰ recipr nia gł. & idē ē q̄ tdā occł'ta ꝺgſr dormiē⁹

Cõtra op̃ istã supponas duo principia q̃ꝫ p^m ẽ pba nõ sũt ponẽda sine necitate p̃ phi. z^m eni nulli nãe attribuẽdũ ẽ qđ derogat sue dignitati ũ sit euidẽs ex aliq̃ oueniẽti talinaťe. q z^o de generatõe. sp iqm^o natrã declarare qđ melo ẽ. ꝟ ista op̃ ponit pbalitatẽ q nať aie habz sufficienť in se unde possit attigere ad pfcõez ppriã io srsum ẽ ponẽr spẽs a deo uł anglis infusas. Vilificat ed nať az aie. q sic utlior ẽ illa nať q̃ i nullã opatõez põt uł nõ ń i uilio rẽ. ita ꝓportõnabiłr illa ẽ uilior q̃ in opatõez suã nať alẽ nõ põt q̃ q̃ põt ꝟ pte aia rõnał ex itrinsicł sibi cũ obiectis extrisecis occurrẽtib^o nõ põt i aliquã opatõez sibi oueniẽtẽ. ũ de uł anglis dr sibi. lapis aũt ex itrinsecis sibi sine tali influxu põt in opationẽ sibi ouenientẽ ad suã nobilitatẽ. seq̃r q nať a lapidis est nobilior nať a aie rõnalis qđ ẽ abſdũ Tenẽptẽ affirmatiaz ꝟ̃ istã rõez. & alia ad pricipale q̃ bona ẽ. & ista sedẽdo d^r ad rõez primã icontrariũ

Tꝛ adulteriũ cũ aliq̃ uit^e uiro impediat matmo^m cũ eadẽ p^o mortẽ illi^o uiri, uidr q nõ. z^o. ꝛ. xi. dauid adulterans ẽ cũ bersabee & postea interfecto uiro otraxit cũ ea matmo^m. Preterea Aug. de nupciis & ocupiscẽ^a põt fieri cõiu^m cũ q̃ pcessit adulteriũ. 5 z^o. q. illud uõ. c. relatũ. ꝛ^o z. sũt crimia q̃ oiũcta uł sepa^a uidẽtur impedire matmo^m. s. cõtract^o cũ pson oiuncta adulterii machia^o i mortem cõiugis ficti datio adulter uel õctus de fcõ cũ ea uł pmissio cũ iuramto hn̄. z. ultia p uno ad ppositũ reputanť. De hiis. ebus d^o q ulti^m p se nõ impedit mãtmo^m õhendr p^o mortẽ. h^o habeť exp̃sse extra. q. 4. c ultio. si q̃s uxorẽ uiuẽtẽ fict data p mis^r se aliq̃z ductuꝛ^r cũ ipa dr fcõ otraxit. si nichil aliud fuit nõ ẽ matmoniũ qđ cũ ea õxit p^o uxoris obitũ dirimẽdr. Sz z^m cũ p̃ simplr impedit & dirimit pz ibidẽ eodr. c. seq̃r eiz ibi tollerari nõ dz. si pri^o p^o pea dũ uixit uxor ei^o illã adultes^o polluisz pri^o & postea referať ad ficti datõez. qđ dz itelligi si ãbo sit cõscii de adultio. q si tm uir ẽ cõscius & mlier inscia, puta q nescit eũ hre aliã uxorẽ. tũc si uir p^o õhat cũ ea nõ ẽ diuortiũ faciendũ ad petitõnẽ uiri sic habeť ibi extra. c. i. Sz qd si pson pri^o iscia p^o q̃ scit impeditũ illud petat diuortiũ. d^o q ẽ sibi satisfaciẽdũ pz eodẽ. c. p ar^m a õrio sẽcu q dicit ibi. q si mulier nõ petat diuortiũ nõ sũt sepandi. g̃ si petat sũt sepandi. Sz h ẽ unum dubiũ. q taľ õctus cũ muliere inscia ẽ mr̄imo^m aut nõ. si sic g̃ nõ debet fieri dinortiũ ad petitõnẽ mlieris. si ñ g̃ debet fieri ad peticionẽ uiri. q nõ possũt sił stare cũ ñ sint uir & uxor

Dico q nõ ẽ matmo^m. rõ ẽ q mulier oscit i eũ tanq̃ ipotentẽ õhere ipe aũt ex pte sui nõ ẽ taľ ut possit õhere. iõ d^o q nõ pñt simł stare. q uir nõ põt illã matmõr tractare. q ex pte ei^o fornica^o ẽ. ꝟ illa põt matmonialr copulari. q ign̄ra^s iuincibilis excusat eã. Sz h ẽ aliud dubiũ si mlr postq̃ scit ipedimtũ nõ petat diuortiũ. g̃ p te si nõ sũt sepandi pñt sił stare & nõ i oiugio. q ñ fuit õctus oiugii. g̃ aliq debent sił stare fornicarie. D^o si mulier sciẽs ipe dimtũ osẽtiat i nr̄imo^m cogẽd^o ẽ uir ut cõsẽtiat i penã peccati sui. q sci ẽter decepit iscią & ita erit matrimoniũ nouũ ex nouo consẽsu. röbile eni ẽ ut decipiẽs iscią i h^o qđ ẽ dare põtatẽ corpis sui q̃ nõ itẽdit dare uł ñ põt dare cogatur postea ueraciter adiplere qđ pri^o fecit dolose.

Si aũt ficti datio & adulterium fierent cũ iscia oiu^ta & p^o mortem uiri ei^o & uxoris uiri adulteri ille duceret istã. si alia postq̃ nouit deceptionẽ reclamet dz fieri diuortiuz uł de nouo osẽtire. Si aũt ficti datio uł õctus occurrãt cũ homicidio simplr impedit & dirimit matmoniũ pz eã dr ob. i fie. laudabilẽ. imo so^m illũ uidẽť ipedire. ex illo ca. loqť eni de sarracenis q quarũdr xp̃ianaz uiros occidrũt dũ eẽnt i capti^te & p ipsas ad fidẽ christianã accesserunt & eis i matmõio adheserũt nõ sunt tollendi. q tale dãnũ tali lucro ecclia recompẽsať nõ uult & h^o nõ ꝟ̃ aliud ũ ꝟ̃ mortẽ uiroꝛ. Sz qd si nõ iscia uxor̄ iste occidit maritũ. d^o q si fiat sine itẽtõe ducẽdi uxorem i suã. puta si i bello occidit nõ ad h^o ut ducat nõ impedit. si autẽ occidit ut ducat nõ hẽť exp̃sse qn possit. p^o ea ducere dũ tn̄ mulier nõ sit iscia qi casu iusti belli dic̃. c. i. q cũ tales mulieres no procurauerit taliũ uirorũ itẽtum iter hui^omõi pcõas. s. iterfectorẽ & uxorẽ interfecti matrimo^m licite põt õhi. & pbať p locũ a sił q si uir nõ osentit i mortem uiri. ꝟ uxor eũ occidit põt mlr ab ipo uiro insscio talis crimis duci pz. z4. q c. z^o iterfectores. Ad ar^m ad primũ d^o q lex ista nõ erat tũc istituta tn̄ dauid iusti^o feciłz si eã lapidałz & si dicas nõ. q tũc lapidałz seip̃z cũ ipse fuit soci^o i crimie. dico q ł oportet te dicere q socius i crimie nõ teneť ifligere illã penã ad quã teneť si nõ eẽt soci^o. uł p h^o q ẽ soci^o nõ excuses eũ uł eã. ꝟ p h^o q remisit sibi penã legi q ł si tm sit nõ habeť ex scriptura. ꝟ meli^o dici põt q q peccatũ fuit priuatũ iõ nõ debuit puniri pena publica iõ matrimo^m ñ impediri p^o peccatum homicidii & adulterii

Tꝛ affinitas impediat matrimoniũ. uidr q nõ. effectus nõ repugt sue cãe. ꝟ affinitas ẽ effect^o matrimonii. g̃ nõ repugnat matrimonio. ꝟ̃ tũc incestus cũ sorore uxoris sue impediret copulã oiugalẽ cũ ꝓpria. cũs ẽ fm extra

dr cōsan. & affi.ñ dcīt.añs ꝓbaī. qꝫ ꝓ illū icestū fit affinis uxoris sue.

Oppōitū ȝ⁹.q.ȝ dr propinquis.

ꝝ⁹ ꝑ diffinio q̄d sit affinitās. & d⁹ qꝫ affinitas ē q̄ddā uinculū ꝓsone ad ꝓsonā ex copula carnali cū ꝓsōa alteri ꝺsāguinea ꝺtractū. qꝫ eni persona alteri⁹ copl'ata ē alicui ꝺsāguinea. iō illa cui carnal'r copl'aī f⁹ affis illi⁹. & econuerso. & ē quasi expō nōis affinis. i. accessio ad fines. ꝺiūct⁹ eni carnal'r alicui dr aliq̄ ꝺsāguinitate ꝓ h⁹ accedit ad fines illi⁹ ꝺsāguinitatī & habet uincl'm ad oēs dr illa ꝺsāguinitate. ℨ possunt assīgri grad⁹ & linee in isto uiculo sic assignāī ī consanguitate. & ꝓ his oib⁹ pōt una breuis regula assignari q̄ tal' ē. quotto gradu ꝺsāguinitatī aliqs distat ab aliquo toto gradu affinitatis distat ab eodē illa q̄ ē ab isto carnaliter cogta siue uxor siue ꝺcubina siuē meretx qꝫ si una caro fiūt nō pōt eē qꝫ aliqs sit ꝓpiq⁹ uni eoꝝ qn ptineat alteri. in q̄ daī itelligi qꝫ affinitas non pōt ꝫhi ñ mediāte copula carnali. Extendē⁹ tñ affinitatē diciī contrahi non solū cū uxore carnal'r ꝺgta. ꝑ ecl nō cognita. & qꝫ plus ē cū illa cū qua ꝑ eise ꝫhunt sponsalia. Ad.q. ḡ d⁹ qꝫ affinitas simpl'r impedit matrimoniū & iō nō ē ñ statutū ecclesie illegittimātī affies & ī eodē ḡdu iped it matrimoniū ī quo ꝺsāguinitas loquēdo dr affinitate ꝓprie dicta. sil'r loquē⁹ dr affinitate extēsiue sūpta q̄ uocāī publice honestatī iusti² patet extra dr ꝺsāguinitate & affinitate.

Ad primū ar^m d⁹ qꝫ affinitas est effectus matrimonii cuiusdā ꝓcedētī & illud ñ ipedit ꝑ ipedit aliud: l. īter illos inter quos ꝓ matrimo^m est ꝺcta affinitas. Ad z^m dico. qꝫ affinitas cōtracta ꝓ copulā cū sorore simpl'r impediret matrimoniū ꝓ futuro. ꝑ post matrimo^m ꝺctū affinitas superueniens nō impedit. rō ē. qꝫ m'ta impediūt nōdū factum q̄ iam qd' fcm ē ñ destruūt tñ uir ꝓuāī iure petēdi debitū. ꝓꝑ illd' peccatū & p⁹ mortē uxoris sine coniugio permaneat ut habetur ibidem.

Trum Beatitudo ꝓ se consistat in operatione. uidē qꝫ ñ. aug. ī z. dr ē: beat⁹ ē q̄ habet q̄c q̄d uult & nihil mali uult. ḡ beatitudo ꝺsistit i habē⁹ oia bene uolita'. ꝑ ista sūt multa alia ab operatōe. ḡ etc̄. Cōfirmatur ꝓ illud boetii. ȝ⁹ dr cōsolatōe. beatitudo ē stat⁹ oim bonoꝝ aggregatiōe ꝓfectus. ꝑ stat⁹ iste nō cōsistit i sola operatione. ḡ etc̄. Preterea beatitudo ꝺsistit i ꝺiūctiōe ad obm beatificum. ꝑ ꝺiūctio ē relatio operatio est absolutū. ḡ etc̄. Confirmaī. qꝫ absolutū sine ꝺdictione pōt manere sin respectu fūdato i eo. qꝫ ē pri⁹ naīa liter. ꝑ respectus ad obiectū fuit in operatione. ḡ operatio pōt manere sine respectu tl'i ad obz. ꝑ sine eo ñ ē beatu⁹. al'r eēt beatu⁹ & ñ i obiecto beatifico. ꝑ ȝ⁹ ethi. ad rōez beatitudis ptiet qꝫ ist ꝑ^m uitā pfcāz al'r felix possz fieri miser. sil'r btūs non haberet finē oim dsiderioꝝ. qꝫ ñ tm dsideraī ab aliq̄ bene eē. ꝑ i illo bñ ꝓmaneī. opa⁹ aūt ē trālies & in fieri & ita dr sui rōe nō hz qꝫ ist ꝑ^m uitā pfectā. ḡ etc̄. ꝑ nullū agēs ē simp' pfectiū ꝓ actōez suā. qꝫ effcūs nō est simp' pfcō agēti cū agēs sit eq̄ pfcm si ē uniuocū. l' pfectiū si ē equocū. ꝑ opans aliq̄ m⁹ ē cā ꝓducēs sue operationis. ḡ ñ ē simpl'r pfcōr ꝓ opatōez ē aūt simpl'r pfectiū ꝓ btitudiez. ḡ etc̄. Cōtra ꝑ ethi. felicitas ē opa⁹ optia. & seqī dii q̄q̄s arbitramur felicissimos eē oz eos semp uiuere & nūq̄ dormire. In ista. q. sic ꝓcedā ꝑ ꝓmittā q̄dā ꝓambula nccia ad ꝓ positū: z⁹ dicā ad. q. qd' ueriū uidē

q̄ ^m ad primū artic'm ꝓambula sūt duo. primū ē logn⁹ dr btitudine q̄ ^m ad qd rei. z^m ē logn⁹ dr btitudie q̄tū ad qd nōis. Prio m⁹ loquē⁹ erūt tres ꝺcl'ones. p^a ē ista inī oia nāe itelligibili appetibilia aliq̄d eēncial'r & principal'r ē supmū appetibile. rō ē ista. qꝫ ī appetibilibz ē ordo eēncialis & i tali ordie nō ē ꝓcess⁹ ī infinitū & tē oz deuēire ad aliqd' supm appetibile. si aūt nō sit ordo essēcial' ꝑ accidēcal' adhuc habet ꝓpo^m. qꝫ nūq̄ ē ꝓcess⁹ ī infitū i ordine accidē tali ñ sit ꝓcess⁹ i ꝺtute alic⁹ eēnal'r supioris tota illa diuersitate. ḡ illud erit ifinitū. qꝫ cuicūq; nō repugt ifinitas illud nō ē simpl'r supmū ñ sit ifinitū formal'r. ꝑ appetibili ñ repugnat infitas cū ul' sit ꝓfectio simpl'r l' ꝺcomitaī ipaz ꝺuerti bil'r. sil'r qd' ꝺuenit toti ēti ē ꝓfectio simpl'r. perfectioni aūt sipl'r nō rpugnat infitas

z^a ꝺcl'ō ē ista solū suppo^m appetibile ē simpl'r uolendē ꝓꝑ se a naīa itellectuali. Expono qd ē simpl'r ꝓꝑ se uolendē. illud. l. cui ex naīa sua repugnat qꝫ sit uolendē ꝓꝑ aliud. undē si appetit⁹ sēsitiu⁹ aliq̄d appetit ꝓꝑ se ita qꝫ nō ē ꝓꝑ aliud h⁹ ē ꝑ^m qd. qꝫ ex ipfectiōe potētie nō potēt illud appetei ꝓꝑ aliud. ñ aī ex pfectione obi cui repugnat appeti ꝓꝑ aliud.

ꝓbo ḡ istā ꝺcl'ōez sic: cuicūq; supremū appetibile & supmū uolibile ei ē simpl'r uolēdē ꝓꝑ se. ꝑ oī uolūtati supmū uolibile ē obz uolibile. ḡ etc̄. ma. pbaī. qꝫ iter uolibilia aliqd ē ꝓꝑ se uolen ꝫ. qꝫ si qd'libz ꝓꝑ aliud erit ꝓcess⁹ i infi^m & nl'l erit supremū. qꝫ oē uolendē ꝓꝑ aliud ē mi⁹ uolendū q̄ illud ꝓꝑ qd' uolendē ē ꝓ poste. ḡ si aliq̄d ē simpl'r supremū uolen ꝫ illud erit simpl'r uolendē ꝓꝑ se loquē⁹ ex pte obi. mi. pbaī. qꝫ oīs uolūtas rspicit ꝓ obo uolibile sb rōe cōissima. qꝫ ē potē⁹ imālis iō respicit totū ens ul' aliq̄d equal' habit⁹ cū ente. ȝ^a ꝺcl'ō ē ista. nulla naīa itelligibil' ultimate & cōpletie perficiī ñ i habendo supmū appetibile

& hō pfctōe ſm mom ſibi poſſibilez habēdi illud. ꝓbaī. ꝙ naīa itellectua lis nata ē ultiate & maxie pfici i eo ſolo qđ ē ſibi uolēđ ꝑꝓ ſe. g̃ nō pōt ultiate pfici ū i illo hito ſic ē poſſi bile ab ea haberi. q̈m ad qđ nōis hō ſupponiť notū ꝗpud plos ꝙ bta titus ē bom ſufficiēs excludēs oēz dc fectū & idigētiā. ē bonū pfcm exclu dēs oēz ipfectionē ul dimtnutōez bo nū ultiam excludēs tēdētiā l ordiabili tatē ad aliud opleti bom q̃ habito ē bene oplete habēti. Ad. q. g̃ dō. ꝙ btitus oſiſtit i opatōe ul eſſēcialr ſi btitus accipiť ꝓ pfectione q̃ eſt rō ōiūctōis ad obz btificū ul ꝓxio fūda mento ſi accipiaī ꝓ ipa ōiūctōe ita ꝙ excepta relōe ad obm btificū ul timata pfcō itrinſeca bti & ꝓxima obo btifico ē opa. ꝙ huiꝰ ē. ꝙ nulla pfectio itritſeca ē btitus ū pro q̈to ōiūgit pfectiſſio extriſeco qđ ē obz btificū. ſ excepta relōe imedi atū ōiūgēs ē opa. g̃ etc. ma. patz ex p̄ articlo. ꝙ nō pōt ee alicui com plete & ultiate bn ū hūdo illud qđ ē ſūc nolēđ ſibi. illđ āt ē pfcim extri ſecū ul q̃i extriſecū qđ ăddo ꝓ deo ubi obz btificū eſt idē cū ipo bato.

Ad argūta ad primū dō. ꝙ illa nō ē diffiō btitudis ſ dſcriptio. & uerior mltī aliis ꝗbatī ibi. ꝙ eſt per nccia ōcōiā btm. ſ ex iſta ū p̄t iferri abſtractū dc abſtracto. ꝙ talis oña nō tenet ū qñ i añcedēte ē p̄dicatō ocre ti dc cōcreto p ſe p̄ mō. Alr pōt dici ꝙ qcqd ñ accit ibi diſtrīe ꝓ uo liē forr. ſ ꝓ aliq̃ uō ī q̃ ſūt unitie oīa recte uolita ut ſit ſēl. bat ē q̃ habz pfecte aliq̃d obz ſm modđ ſibi opoſ ſibilem ꝑꝓ ſe uolēđ in q̃ hzl eminent & unitie qcq̃d pōt recte uelle. & ex illo itellectu ōcludiť ꝓpōitū. ꝙ per opatōnē hz hō mō q̃cqd uult. Ad ofirmatōez dō ꝙ nomē btitudis ē eq uocū. ſ. ꝓ ultiata pfcōe extēſiue uel itenſiue. Boeti dſcribit btitudinem ſm totalitatē ſuā extēſiuā. ſi aūt acci piť itēuc dz itelligi ꝙ aggregaō illa p̄cedat & ōcōitet illū ſtatū pfcm & nō ꝙ ſit dc eiꝰ eēn. ꝑꝓ eiz diuiaz ſim plicitatē nō ē ibi taī aggregaō Ad zm dō. ꝙ nomē btitudis pōt accipi ꝓ relōe ōiūctionis ul ꝓ fūdamēto ꝓ ximo eiꝰ. & ad ofirmatōez dō. ꝙ ois pfcio za i cāta q̃ ē forma abſoluta p̄t eē ſine relōe ablq; ōdictōe. ſz ꝙ poa itrinſeca rō bratitudis ꝙ nō poſſit eē ſine ōiūctiōe ad obm bratificū ſeq̃t ꝙ bratitus ul ſit rela ul icludat eā

Ad zm dō ꝙ phs nūq̃ ad tāz felt citatē potuit puenire neq; affirmati ue neq; negatie. nō negatie. ꝙ fallūz drāri nō pōt. nō affirmatie. ꝙ ſenſi bilia ad hō nō ꝓducūt ſufficienť. iō phs ſēp fuit dubiꝰ dc tā felicitate hōis. ꝙ neſciuit dc feliē alēiꝰ uite ab iſta. i iſtā aūt nō eſt felicitas ꝑpetua iō nō oz eiꝰ auctoritati initi. Ad ultim dō ꝙ btitus nō oſiſtit i actione dc geneī actōis. ꝙ illa nō ē ſimplr ꝓ fectio agēti. opa aūt nō ē taī actio. ſ actio equoce accepta ut dictū eſt

Tꝛ btitus imediatiꝰ pfici at eētiā q̈ potētiā. ꝙ eſſē tiā ꝓbo. nobiliori pfectōni corrñdet nobiliꝰ pfectibile. ſ btituꝰ ē pfciſſima pfcō. eēna aūt ē nobilior q̈ potēa ecl ſi ſom drānt rōe. ꝙ ōlis ē ordo iter aliq̃ ſi ſit diſtincta ralr taī ē ſi ſit dictincta ſm rōez. eēna āt ē pri ma pfectio. potēa aūt pficit i eē zō & q̃i accidētalr. g̃ etc. p̄ q̃cqd ē imediatū ſuſceptm accñt ſi poſſet p ſe eē poſſz ꝓ ſe recipe illud accñs & nihil aliud poſſet niſi mete illo. g̃ ſi potēa aīe eēt imediatū ſuſceptm bratitudis ſi poſſz eē ſepa ab eſſena poſſz recipe btitudinē. & ꝓ oñs eēt p ſe btā. eēna aūt nō ſñ ea & ita nā ñ uitaī poſſz eē btā qđ ē fſz. p̄ ſe quiť ꝙ naīa uitaī nō erit btā ñ per accñs ſic lignū calefacit ꝙ calidum oñs ē icōueniēs. ꝙ taī pfcō ꝓ accñs nō ē eētialr pfcō illiꝰ cꝰ eſt pfcō ꝓ accñs. oña ꝓbať. ꝙ ita btituꝰ ineſſz naīe btificabili ſic calefaceī inē ligō calido mediāte caloī ō btituꝰ ꝓ ſe in opatōe oſiſtit. opaō aūt imediatius pficit potētiā q̈ eēnciā. ꝙ nō opet eē ñ ꝓ potētiā. zō dc aīa & ix mecc

In iſta. q. ē una op̄. q̃ dicit ꝙ btiꝰ principaliꝰ pficit eſſēciā q̈ potēti am. ꝙ btituꝰ principalius oſiſtit in obo ut bonū uolūtatī icreate. iꝑa āt aīa l nā āgeca manente uolūte trahiť ut ouertať i illud. ꝓ ut poſſibile ē & hō ui amoris. ꝙ ut dicit dio. amor ē uis trāſformaua & ouerſia amanti i amatū. Exhō arr priꝰ hēť dcꝰ q̃ ē btituꝰ ꝓ eēnciā q̈ ꝓ potētiā. ꝙ dc us pficit eſſēciā cātā q̃dāō ꝓ eēnciaz ſuā. ſ. ꝓ illaplū. potēciā aūt nō ñ per operatōes tmiatas ad ipaz eēnciā ſb rōe ueri & boni. pfir āt illud princi paliꝰ qđ ꝓ ſe perfit ſub rōe ꝓpria q̈ illud qđ tmiatiue pfir ſb rōe ac cidētali. p̄ gla ē gīa oſūmata. grā āt pricipalr ē i eēncia aie & redūdat i potētiis ſb rōe hitꝰ & ꝟtutī. g̃ etc

p̄ iuſtia diſtrīua reſpicit dignatē recipiētī ſm ꝓportōez geometricam ut. ſ. magi digno plꝰ dc bono tbuať ſ nā itellcūalr ē nobilior & dignior ſua potēa. g̃ etc. ō iſtā op̄. dcꝰ nō alr ſe hz nc q̈ pꝰ nc alr illābr huic aīe l āglo nūc q̈ priꝰ oſtdrā. p̄ciſe eēnciā hic & indc. ꝙ ſm illū illapſum eēncie diuie in eēnciā creať ē ſemp uniformitas manēte eſſe čať. g̃ aliq̃ nouitas ē i aīa btā & hō erit ꝓ aliq̃z effcū creatū a deo i illa eēna. ille effe ctus dicit btituꝰ eſſēcialr ul forma liter & nō pōt eſſe i eſſēa ut diſtigui tur a potēa ꝙ tūc eſſz actus primus ſ ꝓ nullū actū prim ut diſtiguitur a zō pōt čať attingeī diuinā eſſenciā

p̄ nihil mutať ꝓprie ū ſibi aliq̃d nouū inhereat forma. bat aꝰ alr ſe hz nc q̈ priꝰ. ꝙ mutať dc miſia ad bta titudiez eſſēa aūt diuia ꝓ qcūq; il lapſū nō ē fota eiꝰ. g̃ oz aliq̃d aliud ſibi ineē q̃ formalr ſit bratus. p̄ ille illapſus ē prioī nā q̈cūq; opatōe

cū sit ꝑm aliq̄3 actū primū. g̃ sin̄ cō tradictōe possʒ eē sine opatōe. & ꝑ ons nō opans. ꝑ se hns ut dormiens possʒ eē pricipalr btūs. qđ hʒ Aʒ. ꝑ ioueiēci iz. mecc. Ad. q. g̃ dr ꝙ duplex pōt eē itellectus. q. unꝰ sup ponēr ꝙ alia sit pfcō eēn alia potē q̄ illaʒ sit pricipaliť btitur. & sic ui dť p̄dicta op̄. dicer ꝙ btitur sit ie illaplꝰ q̄ ē i eēntia ut eēn est prior opatōe q̄ ē pfcō poc. ꝑm istū itellcm dr ꝙ btitur nō ꝺsistit pricipalr in essē. ꝙ nihil qđ pficit eēntiā ut eēntia ē distincta a potē pōt eē n̄ actus primꝰ & forte nlꝰ hitꝰ. nihil āt tle pōt eē btitur pricipalr. imo ꝺdictio nē icludit btitudinē eē sine opatōne nec sic actū primū eē sine actu zr q̄ cūq̄. zꝰ itellectꝰ pōt eē talr. ponē do ꝙ eadē sit pfcō & unica essenc & potēc i qua ꝺsistit unica btitudo an illa unica pricipaliꝰ pficiat eēnti am q̄ potētiā. In p̄ intellectu fit ꝺpar. duaʒ pfcōm pficiēm eēntiā & potētiam q̄ illaʒ sit prior. In zr fit ꝺpar. eiusdē pfectōis ad duo suscep tiua qđ illoʒ pricipaliꝰ pficiať illā pfectiōe. Locn̄r ꝑm istū zm itelle ctū eēt diuersimodc rndendū ꝑm di uersas opiōes dr potētiis. ꝙ ꝑm tho mā si ponāť ⁊cci in eēnc cū priꝰ sit illud ꝑ qđ aliud & nō econuerso & ꝑ qđ pōt dupler accipi. unoo. ut ē cā prior & rmotōr. alio modo ut ē posterior & imediatōr. p̄ mr pricipaliꝰ pficiť eēna q̄ potēa ;zr mr ñ ꝙ eēn ē cā remotōr rspcū cuiuscū qʒ. cꝰ potēa ē cā. ꝑ potē ꝓpiquior. Sʒ ꝙ op̄. thome nō ē ṽa claʒ ē ꝙ idť ē pricipaliꝰ rspcū esse & respectu cꝰcūq̄ pfectōis ꝺsequent eē. si quidť aliq̄d pōt eē causa alicꝰ i eēn. & tñ illud aliud ꝑ nullā aliā cāʒ recir imo si eēt icatū recipet aliud sic dꝰ ē cā ťangli i eēn. tūc si ťangls eēt icatꝰ seip̄o hērʒ. ʒ. etc. Dico g̃ ꝙ illud ē pricipaliꝰ rspcū btitudis q̄ posito circūscripto oi alio ꝑ possibile l im possibile eodť mr se hʒ ad eā. ꝓbať ꝑ rōes prioris. ꝙ illud dicir eē primū rspcū alicꝰ q̄ circūscriro. nihil ē tle ipo aūt pōto & oi alio ꝑ possibile uł ipossibile circūscripto eodť mr se hʒ ad illud. nūc aūt siue potē sit ꝑ fectio unitie ⁊tēta i eēn. siue sit ps eēntiaľ eēnc siue alr ꝑm diuersas op̄. eēna nō rcipet btitudinē circūscri pta potē ꝑ possibile uł ipossibile. ꝑ circūscripta eēna adhuc potēa hā titudinē rcipet. g̃ pō pricipalr reci pit & ꝑ ons btituꝰ potētie pricipa lius perfir. mi. ꝓbať. ꝙ btituꝰ ꝺsistc i operatōe. operaꝰ aūt pricipalius ꝑ ficit potētiā. ꝙ si eēt potē sin̄ eēna adhuc eā pficerʒ. eēntiā aūt nūq̄ si eēt sine potēa. Sʒ tenētes op̄ thor ꝙ poc sit accia eēnc pñt arrc ꝺ illud nullū accns pficit aliud accns. ꝑ solū sbā lʒ unū priꝰ insit q̄ aliud pʒ 4r mecc. nō eni accns accir accnti. ū ꝙ ābo eidē accidūt. si g̃ potēa ē accns eēnc si eēt sin̄ eēna nūq̄ possʒ recipe

btitudinē. eēna āt possʒ rcipe sin̄ pō ꝙ ē utusq̄ accntl receptiua. ꝓn. mi. quā suppōit ē fla. dato ꝙ essʒ ṽa ma. ē fla. pʒ ꝑ auic. ʒr mecc. uelox & tarđ sūt passiōes motus curuū & rectū passiōes linee. ꝙ ecl illa ma. sit fla ꝓbať rōe qcq̄d ꝑ se zr mr ꝺuēit alicui ē accns eiꝰ. nā isto mr ponit sb iectū in diffinitōe p̄dicati tāq̄ addi tū. ꝑ mta sūt accia q̄ ꝑ se zr mr in sūt accntibꝰ & n̄ sbe. pʒ dr oibꝰ pas sionibꝰ sciāʒ mathematicaʒ q̄ʒ nul la ē dť sba aliq̄ tāq̄ dť p̄ sbo. Cū ꝓbať ꝑ phʒ. ʒr mecc. dꝰ ꝙ si phs p̄ci se itelligat ꝙ iō unū accns accit alt ꝙ ābo accidūt zr. seqť ꝙ ita alxdo insit supficiei sic supficies alxdini qđ ē oino flʒ. debʒ g̃ itelligi dť accn tibꝰ sepatl & sic exēplificat & n̄ dr accntibꝰ sbordiatl q̄ʒ unū ē rō reci piēdi altʒ. Ad artā ad prm ma. possʒ ꝺcedi dť pfcōibꝰ eiusdm ordis n̄ āt opanr pfectibile pfectōe altius ordis ad actū prm. & itelligo hꝰ ꝑ fectōes altiꝰ ordis actū prm & actū zm & sic iferē n̄ seqť n̄ ꝙ eēa hēat aliq̄ pfctōeʒ ꝑ nobilissima int actus secūdos. Ad zm dr ꝙ si potentia possʒ ꝑ se eē possʒ pfici ꝑ opatōeʒ & eēna n̄ n̄ ꝑ potētiā. undť arm hanc ꝺcludit ꝺ eos q̄ dñt potētiā eē realr aliud ab eēna. er āt dr idť ralr eē essē tiā & potētiā. Ad ʒm dr ꝙ n̄ ē in ꝺueniēs ꝺcedēr nāʒ itellcūalē btifica ri ꝑ accns hr ē n̄ ꝑ & immediate lo quēr de priorirc ꝑm rōeʒ lʒ sit iꝺuēi ens dicere ꝙ btificať ꝑ accns loquēr

dť accidente reali:

Tʒ btitur ꝺsistat i actu fru itiōis. uidť ꝙ n̄. ꝙ btitudo distigt btm a n̄ btō. fruitio n̄ distigt. ꝙ opet uiatori. g̃ etc p̄ nō hns caritatē n̄ pōt eē btūs. ꝙ ip sa sola diuidit iter filios reg & filios pditōis xpr dť ť. c. xix. ꝑ n̄ hns cari tatē si uidcat nudť diuiaʒ eēntiā ꝑt ea frui. g̃ etc. ꝺ p̄ dť docťna xp̄i na sūma merces est ut eo ꝓfruamur.

Ad. q. istā sūt due ꝺclōes. prima ꝙ in solo actu q̄ ē fruitō ꝺsistit bti tur simr nāe intellcūalr. zª ē i q̄ frui tiōe. ꝙ n̄ in oi. priª oñdit diuisie sic in genet n̄ ē n̄ duplex actꝰ uolūta tis. s. uelle & nolle. uelle aūt duplex aut p̄ bom uoliti aut p̄ bom uolen tis: priꝰ uelle dicir amor amicic. zm amor ocupic. solū prm ē frui. ꝙ est amor iherer p̄ se. s. amatū. p̄mis sa diuisiōe onr ꝺclōeʒ principalē non includēr nc excludēr passiōes dť q̄bꝰ postea q̄rer. ꝑ tñ dť ist actibꝰ uolun tatl h loq̄r pʒ ꝙ btitur n̄ pōt ꝺsiste re i aliq̄ nolle. ꝙ nolle hʒ ꝓ p se obo malū qđ n̄ pōt eē obm btifim. ꝙ ac tus btificꝰ ē rspcū ultimi fis q̄ n̄ ha bť n̄ ṽtute alicꝰ actꝰ uolūtatl prio ris. nolle āt pʒ ꝙ n̄ ē primꝰ actus re spcū fis ultimi imo nc simplr primꝰ int actꝰ uolūtatl. ꝙ uł n̄ hēť l nūq̄ intelligiť n̄ ṽtute alicꝰ uelle ꝑm anr. zr de casu dia. nullus ꝺserit iusticiam n̄ uolēr aliud qđ n̄ stat cū iustia & exēplificat dť auaro nūmo & pc So. btitur n̄ stat in actu ocupiscētie

q; l3'ille possit eē bo9 si sit debite cir cūstātiōat9.tñ ex rōe sui l' ex obo.s: deo ñ ē bon9. q; pōt eē imoderatus p3.8z.q.q.3o puersitas ē i utē fru ēdis.act9 āt amē ꝛspcū dei ex ratōe sui & obi ē bon9 saltē q; ñ pōt esse imoderat9 excedē.ꝑ forte dficien?

p act9 ocupie ñ ē ne p̄t eē prim9 act9 uolūtat; respcū fis.q; ocupisce re ēi uirtute alic9 act9 amie.ñ eni cō cupisco huic bom ń q; arro hūc cui ocupisco. p̄ act9 amie tēdit i obz ut ē i se bom.act9 āt ocupie tēdit in obz ut bom ń.ꝑ nobili9 ē obm in se q; ut in aliq alio hito.g etc. za cō clusio p3.q; uiator pōt frui deo.q; amore iherere sibi ppt̄ se. si dicas ñ amor ꝑ dsiderio.hꝰ fl'z ē.q; si d9 ñ sit hit9 ab amāte iō possit dsidera ri ut hñd9.tñ ñ possū dsiderare ali qd bonū hēri a deo qd ñ.hz.ꝑ tātū oplacet m infinitas & bōitas ei9 cui uolo acceptāꝰ & oplacēꝰ inēē oē bo nū qd sibi iē. ꝓbat etiā q; ⁊tus ostitit i fruēꝰ fruēdis. Sz hī ē unū dubiū quō distīguat fruitō beatifica a ñ brifica.uidet q; ñ spē.q; qñ p se cāe sufficiētes sūt eiusdē spēi effect9 sil'r sūt eiusdē spēi sic i propōito ea dē uolūtas eadē caritas & idem obm fruibile & sb eadē rōe exꝑte obi ꝑm hꝰ.g uidet q; ñ differāt ń ꝑm magis & min9 i eadē spē. Et tūc seqt q; uiator ē btūs lz ñ tm q;m ophēsor.

qꝰ dꝰ q; btꝰ signficat fruitōez in gdu dfiato & illū gdū ñ hz uiator nc ꝑm mag; nc ꝑm min9.ꝑ sic habent illū diuersi ophensores.iō un9 eoꝝ ē beatōr altero Aliter pōt dici & ꝓ babili9.q; fruitio btifica & nō btifi ca differūt spē seipis fora. ꝑ a cāis differt cā. ad ar ad pri dꝰ q; fruitō i patria ē i aliq gradu dfiato ꝑm q̄z gdū uiator ñ pōt frui. Ad zm dꝰ q; hit9 ñ ē q hñs simpl'r pōt elicer actū.ꝑ pōita pntia obi uolun tas pōt i aliqz actū circa obz & ille act9 ē srnāl ex obo & pn obi.ꝑ nō ex aliq in potē elicite.nc tñ illa frui tio ē btifica.q; ñ ē tāta q;ta ē nata haberi a tl'i uoluntate circa obm sic oñsū.maior eni hēt si caritas inesset q; ꝓ eā aliq;m hꝰ intēdit act9.

Tꝛ bti uidēt penas dāna toꝝ.uidet q; ñ.q; rō ogscē di huiusmōi pēas l' est eēn diuina ul' ꝓprietas re. nō eēn. q; illa ē idistincta ad oēs cātas.nō ꝓprie tas;q; tc rō ogscēdt nō eēt cōis ⁊b9 primis nc respcūs extra pōt eē ratō ogscēdi. p̄ nihil uidet a creata in deo ú qd hz idēā i deo.ꝑ pēa cū sit priuatio ñ hz idēā i deo; g etc. p̄ si bti uiderēt penas dānatoꝝ. aut ui derēt ut nolitū aut ut uolitum.nō p̄ q; tūc existētes bti habrēt tristitiam nc zꝰ:q; tūc uiderēt pctā eoꝝ & tc si uellēt penas esset crudeles & sic bti eēnt iusti ꝺ gregoriꝰ i dial'o q; bti uideāt penas dānatoꝝ. In ista q.sūt.3.uidea.pri si bti uideāt in ⁊bo pēas dānatoꝝ.zꝰ utꝛ ꝓene dā natoꝝ habeat ideā i deo.3º quō uolū tas se habeat ad istas penas dānatoꝝ

Quītū ad primū dꝰ q; sic.ratō est ista quādocūq; aliqua cā est illita ad pes effcūs ex pfectōe sua actia ex se determiat ad q;cunq; illoꝝ determi natōe excludente ōdictoria:sic ⁊tus actia sol' ē idifferēs ad pducend dis perata licet nō sit idifferēs ad cōtra dictoria.ꝑ esse diuia ē cā illita pdi cto mꝰ.g d se determiat ad oia illa & ꝓ ōns ē ratō cognoscēdi omē relu cens in esse diuia.g bti p essentiā di uinā sic ꝓ ppriā rōnē cognoscēdi co gnoscūt penas dānatoꝝ. Quātum ad zm dico ꝑm aug9.ix dt.t.c.p.que dā ē cognitio p speciē & quedā per priuationē.cognitio q; fit per spēm sil'is ē rei quā nouit. cognitio ꝓ pri uatōem non fit ꝓ sil'itudinē.ꝑ ꝓ con trariū. q; priuatio cognoscit ꝓ ha bitū.7º mecc & ix.duplex aūt est pe na dānatoꝝ.s.pena dāni & pena sen s9.pena dāni nō ē nisi carētia debiti & tristicia quā hñt dt illa pena dam ni & ecl tristia quā habēt dt culpa in q;tū ē cā carentie illi9 debiti.g i dā natis est duplex tristia.Ista g pena in q;m ē carētia nō hz ideā i deo.q; ni hil ē.g nō cognoscit in deo p spēm ꝑ ꝓ priuatōnē.q; nō imitat diuinam eēntiā ꝑm aliqz gradū.si āt loqmur dt tristia q; ē in illis positie.dꝰ q; cuz sint positia ogscūt p spēz q;tū ad 3m dꝰ.q; ñ uideo nc scio quō deus nc bati gaudeāt ul' cōsolent dt penis damnatoꝝ. unde Isaie p̄.deus dicit heu consolabor dt hostib9 meis quasi dolendo dicit heu.q; deus ē cui pro priū ē misereri semp & parcere nec letat in ꝑditōne morientiū.und non ordinat aliquos ad penas ń quadā ra tione necessitat; nō q; nō possit aliē ordinare.ꝑ saluo ordine iustitie aliq nccitas ē. q; ordinari debet culpa sub pena. Scient tñ q; aliter debz gaudere iudex dt pena iuste inflicta q; alius cui9 nō interest.und deus ac ceptat penam dānatoꝝ q; iusta ē & fit in uindictā offense iudicis.& eius interest maiorē habere complacētiam i infligēdo iuste penā q; bti debeāt habere.bati eni min9 debēt haberi cō placentiā eō q; ad eos non pertinet uindicta imo si placeret deo uellent eoꝝ libratiōez ul' saltem nō displice ret eis libra.unde deus acceptat illud qd in se iustū est.ꝑ bati accep tant illud pro q;to est ordinatum & inflictum a deo. Ad argumēta ad primū dico q; essentia diuina est rō cognoscendi penas damnatoꝝ.& cū dicis q; hec ē indistincta etc.dico q; uerū est in determinatione materie q; est imperfectiōis & potentialitat; q; dicit indeterminatō contradictionis quō materia est indeterminata ad for mas & gen9 ad species.ꝑ illa ideter minatio est potentie actiue & ñ est sufficiens ratio causandi & cōgscen di. Ad zm dico q; pena inq;tū est priuatio nō cognoscit positiue per ideam.ꝑ per priuationē. Ad 3m dico q; bati uolūt penas damnatoꝝ

non p̄ & p se. ꝟ iō uolūt q uolūt q̄c q̄d uidēt uelle dēū. ñ seq̄t. ġ crudeles q nō uolūt illas absolute & simplr. ꝟ ꝟm qd tāt̄ū. nec ꝓp hō tristant̄. ꝟ uultu diuino faciant̄.

Tꝛ btitu⁹ oim copoꝛ sit equal. uidēt q sic. q ipal sibilitas erit una btitu⁹. ꝟ illa nō recipit mag & min⁹. q nō est ū carētia passiōis. p̄ dos sbtilitatis ē btitu⁹. ista aūt ē equal in oibus corporibꝫ btis. q oē corp⁹ glorioſū p eā pōt eē cū oi corpe nō glorioſo.

3 z[a] ad coꝛ. alia ē claritas solis alia lune & stella differt a stella i claritate. Ad ista. q. d⁹ q si dotes ille sūt qualitates positie corpm erit iequalitas btitudis ꝟm iēq̄litatē btitudis aiaꝝ ex qb⁹ redundant dotes corpis glorioſi. si aūt dotes ille non sint q̄litates positie tūc q̄libt erit p portōnabil' tali corpi cū tl'i btitudie aie. & tūc erit eq̄litas ꝟm ꝓportōez l3 sit iēq̄litas gl'ie i corporib⁹. dē clāritate aūt nō ē dubiū an sit inequalitas ꝟm apl'm. ꝟ ipassibilitas & subtilitas ut dicūt ordinē ad q̄sdā actus q̄ a deo cāntur nō ē i eis iequalitas. ꝟ eq̄litas in oīb⁹ q̄tū ad istas duas dotes ꝟ alie due. s. claritas & agibilitas u⁹m⁹ sūt inequales alio m⁹ non. Ad ar[ta] ꝓ utraq; pte p3 solu⁹. q proceduntꝟm diuersas uias.

Tꝛ btitudo oim btōrū3 sit equal. uidēt q sic. saluator i euāgelio. Mat. xx. redde si gulis singl'os denarios. & h⁹ intelligitur ñ tū extēsiue. ꝟ intēsie. p̄ bti nō possūt inequal'r uidere dēū. ġ nec inequal'r frui. añs ꝓbat ꝓ aug[m]. 83. q. q. ȝȝ. quisqs fallit̄ qñ intelligit rē al'r q̄ ē. & talis nō intelligit. cum ġ beati intelligant & uideant dēū sic ē unus nō uidebit eū clari⁹ alio. ġ nec delectabili⁹ n[c] clari⁹ fruet̄. Prete rea aug. sup Io. omł. ȳi. oinu btorū erit par gaudiū. ġ btitu⁹. q equalem operatōem sequit̄ equal' dilecta⁹

Cōtra Io. i4. in domo patris mei mānsiones multe sūt. Itē in p̄l. red dt unicuiq; ꝟm opa sua. ꝟ opa sūt in equalia. ġ etc̄. In ista. q. sūt ȝ. ui denda. primū est quō inequalitas stat cū btitudine in eal' spē. z[m] est unde ista inequalitas btitudis causet. ȝ[m] ē dt equalitate boni comodi an aliqūis equaliter uelit btitudinē suā & beatitudinē uirginis marie. & plus gaudeat dt beatitudie uirgis q̄ sue ul' eq̄l'r dt utraq;. q̄tū ad primū uidēt q inequalitas non possit stare cū beatitudine. q beatudo ē ad maximā perfectionem possibilē in specie eo q includit quietatōez appetit⁹ naturalis & talis in eadem specie est equalis in oīb⁹ ad suam perfectionē. ġ eq̄li beatitudine quietat̄. p̄ appetit⁹ naturalis uidēt rectus. q est a deo. ġ appetitus libr eligens conformiter ꝟm rectā rationē illi appetitui erit rectus. ꝟ appetitus natural' est ad omnem perfectionē possibilē in spē ġ & appetitus libr'. & sic beatitudo cuiuslibet appetitus erit equal' ꝛ[o] dico q nō oportet q appetitus nāl' habeat omnem perfectionē cui⁹ ē capax. ꝟ sic oīe sūme graue habet icli nationē ad centrū sūme deorsū. tamē nō omne graue est in centro. sussicit ġ ad naturalem appetitū ut quietetur ꝟm q res illa habet inclinationem a suo principio intrinseco ul' extrinseco. & sic illā que sunt magis grauia quietent̄ magis deorsū & minus grauia minus deorsum. unde sufficit minus grāui q quietet̄ i superficie terre. sic appetitui natūrali in homine sufficit q quietet̄ in ordine ad rationem & uoluntatem sicut qetat̄ quelibet pars uniuersi in compatione ad appetitū naturalem nature

Dico ġ ad propositū q deus in quantum est principiū btitudinis btorum non oportet q' equaliter det isti appetitui sic̄ isti. ꝟ sufficit q habeat ꝟm q competit ei a principio intrinseco ꝟm rectam rationem & libertatem uoluntāt) & ꝟm iustitiam dei rectificant) ꝟm maiora merita ul' demerita. & sic nulla est repugnantia si est inequalitas in beatitudine. q requirit ibi iustitiā meritorum ubi non est equalitas. Ad primum in oppositum dico q non omis appetitus naturalis uel seusitiu⁹ quietabitur ꝟm q est aptus natus quietari. ita q quietet̄ tanta perfectione q̄ta ē capax. h⁹ ās tm̄ cōuenit appetitui naturali anime christi. ꝟ appetit⁹ to talis quietat̄ ꝟm q erit cōsonū rationi & uolūtati. ut ois appetit⁹ qetet̄ in rspcū ad illā cāz q̄ qetat ñ ꝟm capacitatē ei⁹ Ad z[m] d⁹ q si appetit⁹ libr cōcordat appetitui nāli & rgl'e uolūtati diuie ut ñ sit difforis ab appetitu superiori tūc appetit⁹ libr est rectus. unde conformatio appetitus liberi ad inferiorē. s. naturalē facit eum rectū ꝟm quid. ꝟ cōformatō ad supiorē appetitū dei. s. facit eum rectū simp[r]. de⁹ āt ul't aliq3 hrē ñ ꝟm q meruit & ꝟm dispōnem meritorū tal' āt uolūtas. s. btibus h3 priaz regulā ut nō sit difformis a superiori. s. uolū[te] diuia. & iō n[c] actu elicito ul't hēt maiorē gl'az. ꝟ tm̄ ꝟm dispōz meritoꝛ & opm. q̄[m] ad z[m] d⁹ q ista iēq̄litas p̄t ꝓuenir a deo. l' a pri⁹ actiuo l' pri⁹ passio l' ex pte obi si ñ s[t] ab aliq̄ illoꝛ. p[m] p̄t sic oñdi q istud pri[m] actū p̄t eē l' illud qd ē obz ei⁹ l' aliqd intrinsecū. p⁹ ñ ē iēq̄litas. q iq̄[m] est obz i se ñ iēq̄l'r rspi[t] potēti az. ġ oz ponet̄ q sit iēq̄litas iq̄[m] h⁹i agit. & sic iēq̄l'r aget. nō āt iq̄[m] ult aget̄ iēq̄l'r solū. ꝟ iq̄tū ul't ꝟm iustitiā i or[ne] ad merita p̄cedē[a]. unde si q̄ rat̄ q̄re dat̄ pl⁹ uni q̄ alt'i ñ ē ibi q̄re ñ uolūtas dei in or[ne] ad merita. q aliq̄ rō ē ex pte po⁹ rcep[ue]. z[m] p̄t oñdi. nā pō pa[tia] q̄dā ē ab[ta] q̄dā dispōita ex pte potē[c] ab[re] ñ ē iēq̄litas q omnis talis potētia nuda ab omni dispositione est ad sūmā perfectiōez

possibile i ea recipi i q̄cūq; supficie
ē cuiuslibz pfectissimi corpis potē[a]
potē[t] ār dispōita ē q̄dā ieq̄litas bti
tudis. ꝑ dispō nō ē ꝑbtitudie. ꝑ ē tm
puia q̄ n[c] manet i passo n[c] i agente.

Ad 3[m] pōt sic oñdi q; nō sit ieq̄litas
ex pte obi. q; ē unū infinitū qđ nō est
inequale. s. deus nō enim dēle[o] q̄cūq;
ē optia ń q̄ ē circa opti[m] loquēdo đ
dele[nt] sēcitia p3 4.o ethi. ipossibile ē
ģ btificabile sim[r] o[m] aliq̄d ul' ultia3
btitudinē eē ń simplr sit infinitū &
ens sumū. nō ģ btificat aliq̄s inferior
in supiorē & ille i alio supior. ꝑ tm
q̄etat i obo infinito. obz aūt poten[c]
imatiał nō ē ōctū ad aliq̄; dēciatam
nāz. ģ regrit aliqđ obm eē i sūma p
fectōe ad aliud si nō eēt infinitū non
eēt sufficiēs q̄tū possz potē[a] susci
pere. Ad ar[ta] ad pri[m] d.o q; auc
toritas cōiter expōit đ eq̄litate ex
te[nia]. q; premiū erit eternū & h.o sig
ficat denari9 circłaris q̄ repūtat ui
te eternitatē ubi nō ē pri[m] neq; finis
ꝑ alr d.o q; ꝑ[m] vitatem denarius ille
erit eēn[a] diuiā q̄ equalr erit oba oi
bus & dabit cuilibz. q; erit btificū
oiū btōrz. Ad z[m] d.o q; bti ń eq̄lr
uidebūt dū. & cū ꝓbas q; nł9 fallit
itłligē.o rē sic ē. d.o q; auctoritates trū
cate sūt supplēde ꝑ[m] doc[t]nā Arz. in
elēchis. aduerbiū enī facit orōez trū
catā ń habeat aliqđ dēciatīn. sic in p
pōito null9 pōt itelligeī rē alr q̄ sit
ē trūcata & ē āphi[ca]. q; h.o aduerbiū
alr ē ipfcm ń seq̄t aliqđ vbū & si
tūgat sibi vbū eēndi & tūc ē sensus
itellcūs itelligēs rē eē alr[r] q̄ ē & tūc
ē distiguēda l' ꝑ[m] rē ul' ꝑ[m] logicū. si
ꝑ[m] rē distiguēdū est đ ali[te] q̄ pōt eē
duplex ul' ex pte itellcūs ul' ex pte
obi. p̄ m.o ē fła. q; ul'r null9 itelligit
rē sic ē. młti enī sūt modi itelligendi
q̄ repugnt rei q̄tū ad eē. z.o m.o ē ue
ra & sic itelligit aug. & tē q; itelli[t]
rē alr q̄ ē fallit si nō itelligit rē ip
sam & sic null9 fruct9 hēt ex aucto
rit[te] ista. ꝑ[m] logicū vo ē sic distiguē[a]
q; aduerbiū aliter pōt dēciar ul' uer
bū itelligēdi ul' vbū eēndi qđ notat
odictōez obi cogti. p̄ m.o ppō ē fła
q; ois hō itelligit rē alr q̄ sit. q; itel
lecto ē accns & res itellecta q̄nq; est
ſba. Ad 3[m] d.o q; nō erit oiū par
bonum comodi. nullo enī m.o erit par
gaudiū itensie. ꝑ tm extensie. q; ī h.o
erit par gaudiū. q; q̄libet gaudebit
đ q̄libet & đ oibo đ qbo ali9 gaude
bit. ꝑ nō pari affcū. ꝑ extēsie đ q̄li
bet. q; q̄libet mult qđ ali9 mult.

Tz beatitu.o possit haberi
a nob ex puris nālib.. uide
tur q; sic. q; nā nō priuatur
necessariis. q; nā nō dedisset aialibus
vtutē motiuā ń eis dedisz organa. ꝑ
hō ē ens pfectissimū ī nā. ģ nā nō pri
uauit eū necessariis. ꝑ int' oia hōi ne
cessaria ē btitu.o. ģ etc. Cōfirmat
sensus enī nō ordinat ad maiorē per
fectionē q̄; possit acquirer ex puris
nālib9. ģ n[c] itellect9 ordiat ad aliq̄;
pfcōez quā ń possit ex puris nālib9
acq̄rere. dña ꝓbat. q; intellectus ex
cedit ipz sēsū & hō ē pfcōr in nā q̄;
aliq̄ bruta. ģ etc. p̄ oi potē[c] passi
ue nāli corrūdet aliqđ actūm i nā alias
illa potē[t] eēt frustra ī nā si ꝑ nihil in
nā posset reduci ad actū. ꝑ potentia
ista ad btitudinē ē nāł i aliq̄ cāta. q;
i christo. ģ p aliqđ ī nā potit reduci
ad actū. p̄ oē acc ns ē ipfectius nā
intellectuali. ģ pōt vtualr otineri in
ipa. dña ꝓbat. q; pfcō inferior pōt
otineri vtualr in pfectōe supiori. &
bti.o ē accns. ō Ro. vi.o. gra dei ui
ta eterna. ģ nō a nā ꝛ.o cōit tenet
oc'o ne[ua] & qdā doctor assigt ad h.o
tłez rōe. zogtū ē i ogscēte p modum
ogscēti. si ģ mod9 eēndi rei ogte ex
cedat mo[m] nāe ogscēti ncēe ē ogtio
nē illā eē extra nāz ogscenti. ꝑ mod9
eēndi diuie eēn[c] est ipz eē q̄ ń ē alic9
cāte. ģ ogtō illi9 diuie eēn[c] excedit
mo[m] ogtois nāe. si ģ tał ogo. oueni
at hōi łł erit supnāł. Ali9 doctor
assigt aliā rōez tłe. illud obz ń pōt
ogsci ā cogscēte qđ nō potest esse in
eo p mod' ogscēdi q̄ oueni[t] cogtōi
cāte. ꝑ obz diuinū nō cōuenit itelle
ctui cāto. q; mo9 ogscēdi nāe ē p in
formatōez obi ul' p spēz. eēn[a] āt di
uina nō pōt ogsci p spēz iformātez
nām intellcm. ģ etc. Item z.o facit
tłez rōem. obm ogscibile a q̄cūq; vtu
te finita regrit dēciatam q̄titatē &
vtutē. undē plis đ sēsu & sēsato mi
nima ps milii fallit uisū. ꝑ eēn[a] diui
na nō hz dēciatā q̄titatē vtutī pro
portōnatā itellectui cāto. q; magis est
ꝓportōnata sēsui mīma pars milii q̄;
eēn[a] nro itellectui. q; ps milii non di
stat i infinitū a uisu sic distat diuina
eēn[a] ab itellcū. ģ etc. q̄d sit de
oc'oe in se rōes tm nō ualent. undē ad
primā qm dicit q; mo9 eēndi rei cog
te nō excedit mo[m] nāe ogscenti con
cedit. ꝑ illud ģ est mirabile. oz enī ha
bere artē libri priorz ad reducēdū ꝓ
positōes ei9 ad silogismū. q; ń est ibi
aliq̄ onā. nulla enī cogtio ē sup mo[m]
cogscenti. nec ꝓ h.o seqt q; cognitō
cogscenti sit infra mo[m] obi cogti alı
as nulla cog.o nāł eēt alic9 rei cogte
q̄ sit sup nāz cogscēti. h.o āt ē fłz. q;
sic āgls iferior ń cogscēret supiorē
d' ģ q; int' potētiā ogtiaz & obz
cōgtū ń oz eē eq̄litatē. ꝑ tm ꝓportō
nem & ita est ieqlitas. ꝓportō enī in
ter maxie dissimilia iuenit sic int' māz
& formā actinuz & passiuū n[c] est ꝓ
portio ista obi cogti & itellcūs q̄ti
tatia ut dupla ul' ẽpla. ꝑ est ꝓportō
vtuti & ꝓfectōis ita q; unū sit actūm
& aliud passiuū ul' pō itellectiua sit
pri[m] opatūm & obz cogtū sit ẽmin9
opatōis. d.o ģ ad ꝓpo[m] q; oē ens
cātū est finitū q̄tūcūq; ꝓxi[m] deo. &
de9 est finit9. & tm oē ens ad finē hz
ꝓportōez imediatā ad fiez cū oībus
mediis. & lz distet fis i infinitū tm ꝓ
opatōnē ꝓportōnāt ei ea q̄ sūt ad fi
nem ń sic distā[a] i infinitū m.o q̄ti.o
for[a] enī arguēdi p̄dicta nō ē bona.

Ad 2[m] ar[m] alt'i9 doctoris d.o q; seiz
destruit ꝑ[m] oēz opō. ois eiz opō. hz ne
gāt maiorē ł mi. nā ꝑ[m] negātes spēs

ma.ē fla & mi. negā[a] ꝟ[m] ponentes
ſpēs:accepit eiꝫ ꝑ miori q eēn[a] diui
na ñ pōt.ꝯgſci p ſpēz iformātē itel
lectū nr̄m.q eēn[a] diuia ē ipꝫ eē.ſpe
cies aūt ñ ē ipꝫ eē.ḡ ñ pōt iformaꝛ
itellectū nr̄m. ꝙ° & ar° ſic.iſte mo
dus arguēdi nihil ualꝫ .q ſi ualeret
ſba ē ſba.ꝟ ſpēs nō ē ſba. ḡ nō itelli
giť ꝑ ſpēz iformātē itellectū. Ad
z[m] ar[m] illi⁹ doctoris d° q vba ſūt me
thafo[ca] q̄titas hꝫ eē ſēſibile.ꝟ h° ñ
ē ita.nā itellcūs i obo ñ req̄rit ń q̄
titatē vtuti & iō flꝫ ē qđ dicit.ſ.
q pfectio ꝑ q̄titas vtuti q̄ ē i obo uꝑ
i diuia eēn[a] ē ꝑportōnabil itellectui
nr̄o.imo oīs pfcō vtuti i obo ſiue ſit
fita ſiue ifita ē ꝑportōnabil iſto ge
nere ꝑportionis.ſ. intelligibilitatis.

Ad ꝓbātōez d° q illa ps ē ippōr
tionata uiſui mꝫto magi q̄ eēn[a] diui
na itellectui nr̄o.ad ꝓbationē cū di[t]
q itellcūs diſtat i infinitū ab eſſentia
diuia & aliud ñ.d° q petis qđ debꝛs
ꝓbare. Ad.q.d° tenē° duas oc̄o
nes.pri[a] ē iſta.q nā pura cāťe ē ſuf
ficiēs pri[m] paſſi[m] ad recipiēđ in ſe
btītudinē ñ āt aliqs hit⁹ē cā ꝑ rō re
ceptia illi⁹ btītudis.ꝟ r̄ceptū ꝓxi[m]
ē ipa nā abſq; aliq̄ ſr̄addito.ꝟ ſi aliqs
hit⁹ addať ille ñ erit capax act⁹.q
hit⁹ ſūt cāti ex actib⁹ & h° ē vm tā
đ hitib⁹ acq̄ſiti q̄ đ ifuſis. Itē oē
ſuſcepti[m] alic⁹ pfectōis ordiať max[e]
ad maxiaꝫ.ꝟ itellcūs ordiať ad uiſio
nē ſic ad o㛳tōez ituitiaꝫ & ñ tm̄ ab
ſtractiuā.ḡ maxie ordinať ad pfciſſi
mā uiſionē diuie eēn[e]. Sꝫ dices q
ille hit⁹ r̄eq̄riť ut potē[a] ſit r̄ceptiua
btītudis i rōe pfectiui ſic ad h° q al
tedo r̄cipiať i cor[e] req̄riť ſupficies
me[a]. ꝙ° ſi vm eēt iſtud tē ſeq̄reť
q ille hit⁹ uideret deū ſic ſi ſr̄ficies
ē alba.q ē rō ſuſceptia albedis.ſic ḡ
aīa eēt ſuſceptiua btītudis ꝑ accīs
& hit⁹ ꝑ ſe ſic ſr̄ficies ꝑ ſe ē ſuſce
ptiua albedis.d° ḡ q nihil addiť nāe
nr̄e ad h° q ſit btītudis ſuſceptiua ꝑ
ſi hit⁹ addiť ñ ē cā ſuſcipiēdi illum
actū. z[a] oc̄o ē iſta.illa nā ñ ē ſuf
ficient actiua ad actū btītudis.rō eſt
q nō hꝫ i ſe deū foꝛa[r] ꝟ[m] ꝓpriā rōꝫ
q̄ ē obꝫ btificū ei⁹ n[e] eſt hꝫ ipꝫ emi
nenť.ḡ nā ñ ē ꝑ ſe ſufficiēs cā uiſiōis
btē.q ñ hꝫ i ſe cāꝫ actiuā foꝛa[r] bti
tudis.ex puris tm̄ nālibꝫ ē btificabil
pa[nc] ut dictū ē. Ex h° ſeq̄ť q̄ddā
correlariū.ſ.q nullū nāle ē pri⁹ opt
bus in q̄b⁹ o㛳ſtit btītu° n[e] ē ibi po
nenť & ſi pōiť ibi aliq̄d pri⁹ opib⁹
ñ tñ erit ꝑꝑ rōez receptiuā.ꝟ ſola nā
ē prior opatōe btītudis. Ad ar[ta]
ad pri[m] qñ dicit q nā ñ dediſſꝫ aīa
lib⁹ vtutē motiuā.oc̄o°.ñ tñ ſeq̄ť ꝑꝑ
h° q nā ſtati dederit opatōes ultias
aliud eni ē daꝛ or[na] & aliud ē daꝛ ul
tias pfectōes. o㛳firmo° nō ualꝫ.q
ñ tenet o㛳ecťa.q itellcūs ex pfectōe
ſuo hꝫ q ſit i potē[a] ad tꝛez pfectōez
q̄m ñ pōt acq̄reꝛ ex puris nālib⁹.ſēſ⁹
āt q ē mioris pfectōis oēz ſuā pfectōz
pōt ex puris nālibus acq̄rere. Ad
z[m] d° q ꝟ[m] itellcm̄ phi i nā icludiť
đ⁹ & ſ[c] ꝓpō ꝑt o㛳edi ſi āt itelligať
đ nā ca[a] ꝓpō ē fla.q nulla potētia

actia cāta reſpōdet i nā ifuſioni aīe
& tñ ꝟ[m] phꝫ corrñdꝫ ſibi aliq̄ potē[a]
paſſia.q d⁹ ita regꝛa[r] ifūdit aimā
rōnalē ſic ſi ducereť ab agente nāli
diſcordat āt plīs a nob.q pōit nām
icatā ageꝛ nā[r] & nec̄io.nos āt negā⁹
iſtud & o㛳fitemur ipꝫ agere libꝛe &
contingenter.

Tꝛ btītu° đ nec̄te & ſūme
appetiť ab oīb⁹.uideť q ñ
q ig̃tū appeti ñ pōt.q in
uiſa poſſū⁹ diligeꝛ io㛳ta neq̄q̄ aug:
z° đ.ci.đt.ꝟ ulti⁹ fis ñ ē not⁹.q ñ
oēs ſciūt illud đ q̄ ſūt ōrie oꝑ. ꝟ đ
ultio fie ſūt oꝑ.ōrie.pꝫ x° ethi.ḡ ñ
appetiť ab oīb⁹. ꝑ dānati nō ap
petūt bti[nem].q ꝟ[m] aug.x° đ ť.null⁹
appe[t] illud đ q̄ đſpat. ꝓbāť etiā
rōe.q null⁹ appe[t] aliqd ñ ſb rōe bōi
poſſibil ſibi oñdať.ꝟ bti° ſi oñdať
dānati ñ oñdiť ſb rōe bōi poſſibilis
ꝟ ipoſſibil.ḡ ñ appetiť ab eis. ꝑ
ſi oēs appeterēt btītūdinē đ nec̄i[te]
ḡ null⁹ i h° aliqd meꝛeť.q nl⁹ me
reť i eo qđ uitaꝛ ñ pōt.ꝟ nl⁹ ꝟ[m] ſe
poſit uitaꝛ q ñ appetat btītudinem
ſi đ nec̄i[te] appetat.ḡ etc̄. ō aug
iꝫ.đ.ť.c.8.bti oēs uolūt eē ut vitas
ꝟ vitas đ nec̄i[te] ē btā.ḡ etc̄. Itez
ibiđ oēs ārdēti[me] appetūt btītudinē
ꝙ° q i uolūtate uꝑ i pte ite[ua] eſt
duplex appetit⁹.ſ.nāl & libꝛa.đeať
eni pō uolūtat ē nāl & libꝛa. q uo
lūtas hꝫ appetitū nālē ad actū ſuuz
& hꝫ eē libꝛe aliud a uelle nāli.ſi ḡ
q.q̄rit đ uelle nāli.ſic d° q ñ ē aliqs

actꝰ elicitꝰ a uolūtate ſic nᵉ actꝰ nā
lis itellectꝰ ē itellgeꝛ elicitū ab itelle
ctu.ꝟ tm̄ ē iclia° q̄dā Rō hꝰ ē iſta
ſi talꝫ actꝰ eēt a uolūᵗᵉ elicitꝰ ꝑ ab in
tellectu ñ lateret nos hēre tꝛez actū
otiᵐ & ꝓpetuū.nūc āt ꝟ[m] phīu z°
poſte.ñ expimur i nob hēre talē acᵐ
maxie đ actib⁹ q̄ꝛ ſumꝰ dñi. ḡ etc̄
ꝑ ipoſſibile ē actꝰ oppōitos eē i ea
dēm potē[a].ꝟ ſi actꝰ nāl uolūtatꝫ eſſꝫ
elicitꝰ a uolūtate.tūc i uoᵗᵉ poſſent
eē duo actꝰ oppōiti.q uolūtas ꝓut
ē libꝛa pōt i oppōiᵐ illi⁹ actꝰ nālis
ḡ talꝫ actꝰ ñ ē magꝫ elicitꝰ q̄ꝛ iclinaᵗ°
nāl itellcūs ꝑ uolūtatꝫ uꝑ aliaꝛ reruꝫ
& đ iſto actu dᵗ apl's q nolū⁹ expo
liari.ꝟ ſupueſtiri. d° q illud uelle
nāle uolūtatꝫ ē appeteꝛ ꝓpriā opōꝫ
& ſᶜ nihil aliud ē ū q̄dā nāl iclia°
ad h° q ab alio ťieť ſic ē appetit⁹
māe r̄ſpcū forᶜ ad q̄m hꝫ nālē iclia
tōez.& đ iſto uelle d° q ꝙlibꝫ uult
đ nec̄iᵗᵉ & ꝓpeᵗ° btītudiez.q ip⁹le
ē nāꝫ maneꝛ ſm̄ iſta icliatōe.ſūᶜ etiā
apꝑpeᵗ btītudinē & uꝑt.q hꝫ ſūmā
icliatōez ad ſūmā pfcōez q̄ naťa ē ꝑ
fectibil'.ſic ſcia maxie appetiť ꝟ[m]
ariſto.ꝑ meᵉᵉ.Rō hꝰ ē iſta q̄cqđ đť
miať ad aliqd icliatōe nāli đťiať ne
ceſſitate & i ſūmo. ꝟ uolūtas đťiať
ad beatitudinē icliatōe nāli.ḡ đter
minať đ nec̄itate & i ſūmo. ꝑ in
cui⁹ poteſtate ñ ē actio i ei⁹ poteſta
te nō eſt modus agendi. ꝟ in poteſta
te uoluntatis naturalis non eſt elicer̄
actum ſuū.ḡ nec i eius poteſtate eſt

mod⁹ agẽdi.ſic̃ g̃ nc̃cio ag^t ita nc̃cio agit q̃tũ põt agere Si aũt.q.q̃rat d̃ uelle libero.ħ ẽ una op̃:q̃ dicit q̄ uolũtas d̃ nc̃citate & ſũme uult ul timũ finẽ uł btitudiez: ꝛ^o ad h^o ẽ talis.uolũtas nõ põt nõ uelle illud in q̃ nulla ẽ rõ mali nec aliq̃s d̃fect⁹ boni.ſ i bẽatitudie nec ẽ aliq̃s d̃fcũs boni nec aliq̃ mali^a ſi uł̃r ap̃hẽdaẽ g̃ nc̃cio uolũtas uult btitudinẽ.tñ ſi i particł̃ari ap̃hẽdiẽ bẽatitu^o põt uolũtas ñ uelle.alias rões q̃re.f. ⁊ uidẽ m̃ q̄ iſta op̃.icludat r̃pugntia3 dicer̃ q̄ ſit nc̃cim uelle bẽatitudinem i uł̃i & nõ i pticł̃ari.ſi eni rõ ſua ali qd ualet o3 nc̃cio dicer̃ q̄ ſi d̃ nc̃ci tate uolũtas uult btitudinẽ in uł̃i q̄ uelit ecł i pticł̃ari cũ nulla ſit mali^a n^c d̃fcũs bõi i aliq̃ illaꝛ. p̃ uł̃e nõ icludit aliq̃ bonitatẽ q̃ nõ icludiẽ i pticł̃arib⁹.imo impoſſibile ẽ q̄ uł̃e icludat aliq̃ pfcõe3 q̃ nõ icludiẽ in aliq̃ pticł̃ari.ſi g^o btitu^o ẽ nc̃cio uo lita i uł̃i ẽ nc̃cio uo^ra i pticł̃ari. p̃ iſta nc̃citas appetẽdi ł ẽ actu elicito uł̃ nõ.ſi ñ cũ nõ ſit ñ iclina^o naẽ q̃ nõ ẽ aliqd̃ uł̃e elicitũ ut dictũ eſt & iclinatõ naẽ ſit magi circa btitudi nẽ i pticł̃ari q̃ i uł̃i.g̃ nc̃citas appe tẽdi btitudinẽ i pticł̃ari erit maior q̃ in uł̃i.ſi aũt ſit nc̃citas appetẽdi bẽatitudie3 i uł̃i erit maior nc̃citas appetẽdi eã in pticł̃ari: p̃ ſi uolo nc̃cio bẽatitudinẽ i uł̃i.g̃ itellect⁹ ſal tem ognoſcit illã i uł̃i.ſ quõ g̃ poſſũ nc̃cio uelle bẽatitudinẽ & non ñ i uł̃i cũ tñ intellect⁹ dicat ée tñ i pticł̃a ri. Ad.q.g̃ dico q̄ uoluntas uult actu elicito btitudinẽ i pticł̃ari & in uł̃i & põt utrũq̃ nõ uelle ita q̄ nihil uult nc̃cio nec in pticulari nec i uł̃i Rõ h⁹ ẽ.q̄ nc̃citas i cã priori ñ põt eẽ a cã p⁹eriori n^c cã iferior nc̃citat aliq̃3 effcũ cauſe ſupioris.ſi g̃ uolũ tas aliq̃d nc̃cio uult h^o erit a cã ſu periori nõ tñ in rõe inſtruñti. ſi g̃ cã ſupior idigeat iferiori tanq̃ eis q̃b⁹ actõ ẽ nc̃cia ad cã3 ſupiorẽ eaẽ neceſſitate d̃fiat inferiores. & ſic uolũtas nc̃citabit intellectũ ad itelli gendũ finẽ.q̄ actio intellcũs ẽ nc̃cia ad illã uolitõ3.ſi g̃ uolũtas r̃ſpcũ fis ẽ nc̃cia.ſeq̃ẽ q̄ oẽs act⁹ uolũtat̃ ſint neceſſarii r̃ſpcũ fis & ſic nihil uel let libere qd̃ ẽ oino fl̃3. S3 h̃ẽ unũ dubiũ ſ^m aug.ẑ^o d̃ li.ar.ſimpl̃r & nc̃cio nolo miſiã.q̄ ñ poſſũ ul̃le eã. g̃ ſim^r & nc̃cio uolo beatitudinẽ.q̄ nõ min⁹ nc̃cio ſe hab3 uolũtas circa uelle r̃ſpcũ aliciu⁹ o^ti q̃ circa nolle r̃ſpcũ ſui oppõiti p̃ nulla ẽ uolun tas reſpcũ alic⁹ mali^ũ in ⁊tute uoli tiõis alic⁹ boni.ſi g̃ nc̃cio nolo miſe riã nc̃cio uolo btitudinẽ. ꝛ^o neut^o biq̃ ẽ nc̃cm ñ extẽdẽ^o nc̃cm ad illud qd̃ ẽ nt in pł̃ib⁹.unde nolum⁹ miſiã d̃ nc̃ci^te actu elicito.q̄ nõ d̃ ne^te ta lem actũ uolẽdi elicit ſ libere. Ad aug: d^o q̄ nõ ſeq̃ẽ ad nõ poſſe uelle miſiã nõ poſſe nõ uelle btitudinem. q̄ nolle non ẽ actus põitiu⁹. ſ ſic ſe quit̃ non poſſũ uelle miſeriã ul̃ nolle

btitudinẽ.g̃ nõ poſſum odire bẽatitu dinẽ. Ad ar^tm ad pri^m d^o q̄ ar^m ueꝛ ꝺcludit d̃ actu eli^to tũc enĩ ni hil appetit̃ ñ notũ.ſ nõ eſt uerũ d̃ appetitu qui ẽ iclina^o nãł. Ad z^m qd̃ hz difficł̃tatẽ d^o q̄ i dãnat̃ ẽ ap petit⁹ r̃ſpcũ btitudinis & ille appe tit⁹ ẽ ſic fruſtra i eis i q̃^m ſũt dãnati nõ tñ ẽ fruſtra i ſpecie.ſ.naẽa hũa^a & nã ãge^ca.und̃ ꝓ q̃to manẽt i dã nat̃ nã ãge^ca uł̃ hu^a i eis ẽ appetit⁹ ad ſuã pfcõ3.fruſtra tñ ẽ i eis. q̄ ñ ẽ r̃ſpcũ toti⁹ ſpẽi,ſ r̃ſpectu aliq̃ꝛ in iſta ſpẽ uł̃ illa.n^c iſtud ẽ icõueniẽs q̄ tał̃ ãppetit⁹ ſ^t fruſtra i eis.q̄ hõies orbati ñ attigũt pfcõe3 q̃ ꝺpeteret eis ſ^m nã3 humanã & tñ ñ ẽ ioueni ens appeter̃ eã.d^o g̃ q̄ in ſpẽ nullus appetit⁹ ẽ fruſtra.ſ thomas q̃ põit oẽs ãgł̃os differ̃ ſpẽ hz di^re q̄ mł̃ti appetit⁹ i ſpẽ ſũt fruſtra. S3 quõ dãnati hñt nolle libere oppo^m appe titui nãli.ꝛ^o dãnati ſequũt̃ icliationẽ nãlẽ magi q̃ affectõe3 iuſti.q̄ nulla3 hñt affcõe3 iuſti r̃fre^tem.iõ ime^te ſe quũt̃ appeti^m & affcõe3 omodi.und̃ ſola icliatõe nãli uolũtas facili⁹ iclia tur & elicit actũ ſuũ q̃ ip̃a ꝓ aliq̃3 hitũ iclineẽ. Ad ⁊^m d^o q̄ talis fis nõ nc̃cio appetit̃.al̃r põt dici q̄ in appetẽ^o bonũ honeſtũ ẽ meritum. ſ appetit⁹ dãnatoꝛ ẽ ſo^m q̃ bo^m cõ modi.iõ nc̃cio nullũ ẽ i eis meritũ i q̃ tũ tñ fis appetit̃ ut bonũ honeſtũ ſp ẽ meritori⁹: Ad ar^m i õriũ dico q̄ aug⁹ loquit̃ d̃ uo^ne nãli non d̃ actu uolitõis elicito:

Tꝛ btitu^o ſit rõ appetẽdi oẽ qd̃ appetit̃.uidẽ q̄ ſic x^o me^ce.i oi gener̃ cauſe eſt unũ primũ qd̃ ẽ cã oim alioꝛ q̃ ſũt ſb illo gener̃.ſ btitu^o ẽ primũ appe tibile i gener̃ finũ.g̃ ẽ cã & rõ quar̃ oia alia appetãt̃. p̃ q̃cqd ãppetit̃ uł̃ h^o ẽ q̃p bẽatitudie3 & hẽt̃ ꝓpo^m uł̃ nõ & tũc appetit̃ tm̃ q̃p ſe.ſ h^o ẽ fl̃3.q̄ qd̃ appetit̃ q̃p ſe appetitur q̃p ultimũ finẽ.ſ ultim⁹ fis ẽ btitu^o g̃ etc̃. ⁊ nł̃⁹ appe^t ñ cog̃tũ.ſ nł̃⁹ cognoſcit aliq̃d q̃p btitudie3.g̃ nec appe^t illud q̃p eã. ꝛ^o diſtinguo d̃ appetitu qdã ẽ appe^t⁹ nãt̃ qdã actu elicit⁹.ſi ei3.q.q̃rat d̃ appe^tu nãli q̄ nõ ẽ act⁹ elicit⁹ i uo^te.q̄ ip̃a ſola na ta ẽ tẽdẽ̃ i btitudinẽ. iõ ille appeti tus ẽ i ordine ad beati^nem.ſi ãt loqua mur d̃ actu elicito.dico q̄ nõ o3 q̄ quicquid appetit̃ appetaẽ i or^ne ad bẽatitudinẽ.q̄ appeti põt oppoſitũ & negatie & õrie ita q̄ neutro m^o erit in ordine ad bẽatitudie3. q̄ negatiue ꝓbaẽ.q̄ poſſibile ẽ cog̃ſci aliquid aliud a btitudie in q̃ ẽ aliqd̃ bonũ ñ cog̃ſcẽ^o ip̃a3 btitudie3 actu elicito.g̃ põt appeti illud bonũ non appetẽdo bẽatitudinem actu elicito.

p̃ ſi illud bo^m nõ ap̃hẽdiẽ in or dine ãd btitudie3.g̃ uolũtas p̃t illud appetere nõ i ordie ad btitudinẽ.or do eni appetibiliũ ẽ ſ^m ordiẽ ogno ſcibiliũ q̄ õrie ꝓbaẽ. q̄ hñs fidẽ credit q̄ fornicatio eſt õria fini.q̄

nec ordiat nec ē ordiabil' ad finē uo
lūtas tñ pōt uelle fornicatōez Ad
arm primm dō q̄ bₜitudo ī se ē primm
ī generē appetibiliū & cā eoꝝ .ꝑ ope
ran⁹ ad potētias illud qđ ē primuz
ī generē ñ ē primm obm potētie. Ad
zm qñ dicit .q̄ si aliqđ non appetit
ꝑ bti^nem appetit ꝑ se.dō q̄ ult illd
nolūtas ꝑ se ne^uē .i. ñ ꝑ aliud ñ.ſ.
ac^u uten⁹ l' rferen⁹ .mlti enī act⁹ nr̄i
sūt idifferētes. nō uult aūt uolūtas
ꝑ se cōtrarie qđ ptiet ad frui qñ
uult illud sine oidie ad finē.q̄ nō ois
nolēs uolen⁹ refert illud ī finē debi
tū nc ec ad cōtrarium.

Tꝛ bₜitudo possit haberi ī uita ista.uidet̄ q̄ sic. xps fuit eiusdez spēi nobiscū.ꝑ christ⁹ habuit bₜitudiez ī uita ista.g̃ bₜitudo nō repugt hōi p statu isto. p aug.ad orosi^m .q.penultima dicit q̄ paul⁹ uidit dēū in raptu eo m⁹ q̄ ui det nūc ī patria.q̄ fuit raptus usq; ad.z.celū.i.supā uisionē sēsitiam & imaginatiaz.tūc arguo.qđ possibile ē deo dare p aliq̄ tpe possibile ē sibi ofuar̄ ppe⁹.ꝑ h⁹ fuit possibile deo p̄z ī paulo.g̃ etc̄. p aia tm̄ ē bₜati tudis susceu^a p opāt̄oez pt ite^ue .sic g̃ nō rpugt aie eē susceptiaz bₜatitu dinis sic nec ec cotpi cū ipm nō sit bₜatitudis susceptm̄ ñ p accns.g̃ etc̄

ō aug.dt̄ imortalit^re aie ꝓbat q̄ im possibile ē aliq̄z eē bₜatū & nō esse imortalē al'r p mortē amitteret bₜitu dinē.& tūc aut amitteret uolēs aut nolēs nō prio m⁹:q̄ tūc esset miser ī amittē⁹ nec z⁹ m⁹.q̄ bₜitu⁹ nō eēt sūmū bonū ei⁹. Itē exo.zz:non ui debit me hō & uiuet: gz⁹ ista q̄stio pōt habr̄ duplicē itellectū. unus est utꝛ bₜitu⁹ sistat ī illis actibz ad q̄s possum⁹ deuenir̄ ī uita ista.ali⁹ pōt eē iste supponē⁹ uitā imortalē & ali quos act⁹ bₜitudis q̄s ī nobis nō expi mur.utꝛ ꝑm istos act⁹ q̄s nō expimur possit nobis ōpeter̄ bₜitu⁹ ī ista ui ta mortali:& q̄m ad istū zm itellcm̄ q.dō q̄ ipossibilitas effcūs recipien di i aliq̄ ul pōt eē ex pte passi ul ex pte agent:addidi aūt rcipiēdi ī aliq̄ ꝑ primos effcūs q̄ sūt tm̄ ī potētia obiua.si p̄ m⁹ itelligit h⁹ duc .q̄ ta lis ipossibilitas ul ē ꝑm qđ ul simplr si p̄ m⁹ h⁹ ē duplr.aut ē q̄ nō habz dispōez p̄uiā q̄ regrit̄ ad bₜitudinē recipiendā.& iō nō ē capax ei⁹ exēm dt̄ catlo g̃ caret nisu:q̄ nō hz orgam dispōim añ nom diē.isto m⁹dicit̄ ī po tētia priuatie.aut q̄ hz ōriā dispōez isto m⁹ dicit̄ i potē^a negatie. exēplū dt̄ lapidē i q̄ nō ē potē^a recipiēdi sa piētiā.& ista dicit̄ dupl'r l' q̄ sit ab soluta & ista iclut^r rpugntiā sic lap̄ q̄ hz ōriā formā cui dt̄ sua nā rpugt sapiē^a.alio m⁹ ñ q̄ forma rpugnet ꝑ tm̄ dispō ōria.q̄ sbz ē sb ōria dis posītōe.iō ñ ē rceptū alt⁹ ōrii ut la pis q̄ ē sb alb^ne & ñ ē susceptm̄ ni gredis. Ad.q.dō ꝑm ista. q̄ i uita ista ē ipossibile ut homo ofeq̄t bₜati tudinē p̄ m⁹ q̄re ñ hz dispōnem ad bₜitudinē si aliq̄ sit dispō puia tāq̄ necessaria ad bₜititudinē recipien dā sine lumē glorie sine spēs sine ca ritas.si āt ponat̄ aliq̄ dispōsi⁹ puia tūc hō erit susceptiu⁹ bₜatitudis im mediate. Dico g̃.q̄ sine ī homie sit tū carentia forme ultime bₜatitu dinis sine carē^a puie dispōnis potest accipe beatitudiez si sit agēs tle ita q̄ si nō sit dispositⁱ⁹ ex puris nālib⁹ ad recipiendt̄ bₜatitudinē pōt recipe dispositionē illam ab agēte.& medi ante illa bₜatitudiez .seq̄t̄.g̃ q̄ agens dt̄ potē^a absoluta pōt bₜitu^nem dare ex q̄ ī eo ē dispō ne^ua que nō īcludit repugnātiā i subiecto rcipiēte Ta men dt̄ potē^a or^ra nō pōt.q̄ ad po tētiā ordiatā ptiet pficere & dispo nere ñ tū aiaz.ꝑ cor⁹ & dar̄ p fectā bₜatitudinē toti. Oportz g̃ q̄rere ipossibilitatē rcipiēdi bₜatitudiez ex pte passi ul simplr. ut q̄ bₜatitudo rpugnet hōi sic sapiē^a lapidi. & il lo m⁹ hō nō ē ipossibil' ad rcipiendt̄ bₜatitudinē.q̄ eadē nat̄a ē li & ī pā tria.g̃ nulla rpugnantia est ex parte passi sipl'r Impossibilitas g̃ eēt ex pte passi ꝑm qđ.ſ.rōe uite mortal'.q̄ inē hōi i uita ista sub rōe mortalitat̄ sub q̄ hō exns nō pōt fieri beat⁹ sic nc imortalis & ꝑm h⁹ questio habet difficl'^rem. Ideo dō q̄ esi eēt repu gnantia inter mortalitatē & bₜatitu dinē sic inter hōiez & asinū sic dc⁹ nō possz dar̄ bₜatitudiez sic nec im ortalitatē hōi sb uita mortali existē ti.ꝑ ꝑm bₜatē inter ista nulla ē repu gnan^a pz dt̄ christo. Dico ec ulte ri⁹ q̄ ñ so^m cā nāl' for^t rpugt cause ōrie & negatiue.ꝑ rpugt effcūi illi⁹ cāe oppōite.ignis eni nō solū rpugt for^c gnis.ꝑ effcūi ei⁹ qđ ē ferri deor sū.ꝑ ī ppōito dō q̄ bₜatitu⁹ & mōrli tas nō repugnant ꝑm suas rōes for males.ꝑ rōe effcūs oppōiti.ſ.inmor talitatis Ad argūta dō.q̄ i chri sto fuit ppetuū miracl'm ab instanti sue ɔceptōis usq; ad ei⁹ refrectiōez q̄ corp⁹ ei⁹ fuit glorioſū sine bₜati ficū q̄ ex beatitudie aie ñ rdūdabat beatitudo ī corpe iō miracl'm ppe^m p q̄to susp̄debat beati⁹ aie ne seq̄ retur ex ea beatitu⁹ ī cor^c Ad zm dō q̄.paul⁹ sic ipe testat̄ nesci^t utꝛ eēt ī corpe ul extra corpus & ita nesciuit an eēt uiu⁹ ul mortu⁹.& tc̄ dō si uiuebat uita mortali q̄ tc̄ fuit miraculū q̄ nō esset beat⁹ ī corpe & aia. Ad z^m dō q̄ lz corp⁹ non sit susceptm̄ bₜitudis ñ ē susceptm aliq̄ forme uel effectus.ſ.mortalitat̄ rōe cuius non stat sine miraculo cum beatitudine.

Tꝛ bₜitu⁹ pricipalit⁹ cōsi stat ī actu uolūtat̄ q̄ itelle ct⁹.q̄ ñ.q̄ bₜitu⁹ pricipa li⁹ ofistit i actu nobilioris po^c.ꝑ ite⁹ ē h⁹.g̃ etc̄.mi.ꝓbat̄.q̄ i^a potē^a ē no bilior c⁹ obz vli⁹ ē. ꝑ obz itellcūs ē uniuersalius q̄ obiectū uoluntatis. g̃ etc̄ mi. pz.q̄ ēs qđ ē obz itellect⁹ ē vlius q̄ bm quod ē obz uolūtat̄

Preterea ī motu grauiū & leuium
pricipale mouēs ē generans. q dat
formā p quā ē motus 7° phicoꝝ. ꝑ
itellect⁹ dat formā uolūtati p quam
mouet se. g̃ etc̄. p̄ Io. i7°. H̄ ē uita
eterna ut cognoscā te solū dm̄. p̄
aug. dr̄. uisio ē tota merces. ō p
eā dr̄ vtutē p quā mouet aliqd ad ter
minū qescit i ēmio. g̃ p illā vtutem
p quā pricipali⁹ aliqd mouet prin
cipali⁹ qescit. ꝑ hō mouet ad ultm̄
finē p itellectū & uolūtatē pricipa
li⁹ tn̄ p uolūtatē Aug°. d cēte. sicut
corp⁹ pōdr̄ sic aim⁹ amore fert q̄
cūq; fert. Pretea bratitudo prin
cipali⁹ ꝺsistit i actu nobilioris potē
ꝑ uolūtas cū sit libera & i suo actu
cogi nō possit nec ad finē nec ad ea
q̄ sūt ad finē nccitat. intellect⁹ aūt
nccitat. g̃ uolūtas ē nobilior & per
ꝺns bratu⁹ pricipali⁹ i ea ꝺsistit. In
ista q. oēs tenētes bratitudiez ꝺsister
i operatōe cōcorditer tenēt q cōsi
stat i opatōe partꝫ itellectie ut distin
guit ō partē sēlitiuā. q sola potētia
īmālis pōt p opatōez suā attigere p
fectū bonū in q̄ solo ut i obo ē brati
tudo. ꝑ utꝝ ꝺsistat i opatione uni⁹
poꝛ tm̄ r i q̄ prici⁹ ꝺsistat si ꝺsistit
in ābabus sūt opiones. una ponit q
principalr & essētialr ꝺsistit i actu
itellect⁹ & i actu uolūtatis sic i q̄da3
pfectiane extrīseca & supueniēte ui
sioni in qua ē sba bratitudis. Ratō
talis assigt̄ bratitu⁹ ul ē finis ultim⁹
extra q̄3 res p opatōez suā ptīgit. ul
ē finis ultim⁹ intrā. & illa ē sola opa
tō q̄3 fini exteriori p ꝺiūgit. act⁹ uo
lūtatꝫ neutro m° ē finis ultim⁹. g̃ bra
titudo nullo m° ꝺsistit in uolūtate. ꝓ
bat̄ ma. q obz uolūtatꝫ ē fis. g̃ oē uel
le ē q̄ddā ordiari ad fiez. z⁴ ps mior̄
ꝓbat̄. q opa⁹ p ꝺiūgēs fini exterio
ri est illa p quā fit p assecu⁹ finis ex
terioris. ꝑ act⁹ uolūtatꝫ nō ē talis. q
defickm̄ qd̄ ē añ assecutōez fis uolū
tatꝫ ē un⁹ act⁹. ali⁹ aūt ei⁹ actus est
qeta° i fine. g̃ p primū actū nō asse
quit̄ p finē. q caret illo qñ illū actū
habet. talis aūt ē act⁹ uisionis. q per
ip̄z fm̄ qdā cōtract⁹ dr̄i ad itellectū cū
cognitū sit i cog̃tc̄. Confirmat̄ p
exēplū i appetitu sensitio. q si sensi
bile ē finis extra. sēlatio ē finis itra
q p illā p habet̄ sēlibile ut i eo pos
sit appetit⁹ sēlitiu⁹ qetari. ꝓz etiā
i alio exēplo. q si pecunia ē finis ex
tra possessio pecunie ē fis itra & per
ip̄a3 uolūtas q̄tat̄ in pecunia dilcā

Cōtra finis extra ē simplr optm̄
& sūme uolēd̄. & iter ea q̄ ordināt̄
ad ip̄m illud ē magꝫ uolendꝫ qd̄ ē sibi
imediati⁹. ꝑ ul̄le ē sibi imet̄c̄. q imet̄c̄
tendit i ip̄z ut i finē ultm̄ cū ultim⁹
finis sit ꝓpriū obz illi⁹ uelle. ma.
ꝓbat̄. illud ē magꝫ uolēd̄ uolūt̄c̄ libera
q d̄ nāli appetitui ē magꝫ appetendꝫ
nalr. ꝑ tale ē q d̄ ē ꝓpiqui⁹ ultimo
qd̄ simplr maxie appetit̄ nālr p̄
uolūtas pōt uelle suū actū sic intelle
ctus itelligere actū suū. g̃ aut ult
suū uelle ꝓp itelligere aut ecōuerso.
aut neutꝝ ꝓp alteꝝ. & loquor d̄ uel
le ordinato. nō p̄ m°. q ꝑm anſ. red
dit̄ deus hō. ordo puersus ē uelle ama
re ut intelligat. nc z° m°. q i per se
ordinatꝫ ad eund̄ finē ē aliquis ordo
inter se tanq̄ ad finē sub fine. g̃ re
linquit̄ z^m & h° ult anſ. ubi prius

Preterea si btitudo extra sit simr
sūme uolenda. g̃ illud maxie est brati
tudo intra qd̄ inter intrinseca est sū
me uolend̄. huiusmōi est aliquod uelle
plus eni appetit uolūtas pfectionem
sui in fine ultio q̄ pfectionē intelle
ctus recte loquēdo d̄ appetitu libro
sic nalr plus appetit appetitu nā
li. Ad arguēta ad primū dico q
minor ē fl̄a & ꝓba°. fl̄a. q ita ē ul̄s
ratio bonitatꝫ sic rō entitatꝫ. alr pōt
dici q ēs ē obz uolūtatꝫ sic intellect⁹

Ad z^m d° q forma p quā volun
tas mouet se nō ē bonū apprehensū
ꝑ illa mouet seip̄am ad ultimū finez
& ad alia licet p̄supponat cog̃tionē
intellect⁹ nō tn̄ sic causā formalem.

Ad z^m d̄ euāgelio d° q actus in
tellectus si ē eternus ē uita eterna. si
aūt accipit̄ q ē uita eterna ꝺa h° nō
ē in euangelio. ꝑ additū sic additū ē
ut cognoscā te & amem te nec magꝫ
illud z° additū ē cōtrà textū q̄ pri
mū. Ad quartū d° q uisio ē tota
merces intellect⁹. ꝑ non tota merces
hominis.

Tꝝ baptism⁹ beñ diffiniat
a magistro dicē° q ē ablu°
corpis exterior facta sb for
ma uerboꝝ pscriptā. q nō. q ps nō
ꝺdicat̄ d̄ toto ablutio ē ps sācti ba
ptismatꝫ ꝑm aug. accedit uerbum ad
elementū & fit sacramētū. sic g̃ bap
tism⁹ nō ē uerba sic ñ ē ablutio. ō
magister i lra. ꝛ° q diffinibile oz q
sit ens positm̄ p se unū reale cōmūe
baptism⁹ aūt nō ē nihil. q rō eius nō
ē in se fl̄a. q nulla ē repugnantia in
stitui à deo aliqd̄ signū sēlibile ad si
gnificand̄ efficacit̄ ablutionē anime
a peccato. ē ecl p se unū q̄tū ad il
lud qd̄ principalr sīgficat sic ē re
latio signi ad signatum. nec obstat q
ꝺnotat correlatm̄ & fūdamentū. q
ois relatio ē talis quaꝝ ꝓprie ē diffi
nitio licet nō primo. q sola sba que
nō diffinit̄ p additamentū p̄ diffinit̄
sola aūt z^a cōditio excludit a baptis
mo q nō sit pfecte diffinibile. q nō
ē cōmune reale. ꝑ hz diffinitōez sic
relationes rōnis q̄ tn̄ q̄tū ad intelle
ctū habnē sciaz p diffinitionē ita est
diffinitō sic illa cui correl pōdet q̄d
ditas in re. Secū° uidend̄ si h̄ sit
illa diffinitō quā magister ponit. ubi
notand̄ d̄ fūdamento relatiōis quaz
importat baptismus dupl'r possum⁹
loqui. uno m° q rela° illa fūdat̄ i ab
lutione simul & uerbis. alio mo i so
la ablutione. sola d° ita q nihil aliud
fūdat nec ut totū fūdantū nec ut ps
ꝑ nō sola. i. sine quibus cūq; aliis. q
oz eā habere mlta ꝺcōitātia ad h° ut
fundēt. l. uerba & tali ministro sic in
tendēte. Istoꝝ dnoꝝ primū uideꝛ

uerius.q̄ ꝟba nō utdenť ſimpl'r ne ceſſaria ñ eẽnt ſignū ul' ps ſigni. ſi tñ dicat q̄ ꝟba ſũt q̄dā detia⁹ ablu tionis q̄ ẽ ſignū ſufficit illud ponere eẽ ſignū magi q̄ duo.& ablu⁹ exteri or ſi ǵficabit ablutõez interiorẽ.h⁹ tenẽ⁹ põt poni talis ratio baptiſmi.

Baptiſm⁹ ẽ ablu⁹ hõis aliqual'r cõ ſẽtiẽtl facta ab aliq̄ ſim' ꝟba certa cũ intentõe debita ꝓferẽte ſi ǵficãs efficacit ex iſtitutione diuĩa ablutio nẽ aie a peccato.qualiter aũt partes poſite i iſta diffinitõe ſint neceſſarie ad diffinitõez patebit magi inferius.

Ad ar⁹ᵃ in ōriũ d⁹ q̄ dť re artifi ciali bne ꝓbať maior.q̄ ipa eſt tota ſba artificii.undť archa ñ ẽ tm lignea ſ lignũ.ſacīntũ ãt i q̄ᵐ ẽ es rõis aſſi mulať rei artificiali.ſ h⁹ nihil ẽ. q̄ ps mãlis nõ p̄dicať de artificiato:nõ eni dicit dom⁹ ẽ lapides.q̄ ad eẽ do mus req̄rit aliud.al'r d⁹ q̄ rela⁹ rati onis i cõcreto p̄dicať dť re extra.ſic ſi uox hõ ẽ ſignũ nať humane.ſic in diffinitione iſta põt poi res extra ut additũ tanq̄ fũdamẽtum.

Tꝛ baptiſm⁹ euacuauerit circũciſionẽ q̄ nõ Mat v⁰ nõ ueni ſoluere legem ſ ad implere.ſ circũciſio fuit p̄cepta in lege p⁊.gñ:17.ǧ etc̄.ofirmať.q̄ xp̄s fuit circũciſ⁹ p̄ circũci⁹ fuit data habrae in fed⁹ ſẽpiternũ gñ.17.ǧ de buit ꝓmanere alias nõ fuiſſ⁊ ſẽpiter nũ. p̄ null⁹ inferior h⁊ poteſtatez reuocãdi qđ ẽ inſtitutũ a ſupiore.ſ ōſtat q̄ dñs inſtituit circũciſionẽ & nõ ōſtat q̄ ꝓ eũ fuerit reuocata.imo ipe chriſt⁹ toto tpe uite ſue ſeruať. ǧ etc̄. ō gal'.v⁰ ſi circũcidimi ni hil uobis ꝓderit. p̄ rõe duo remª effiª.& nccia nõ currũt ſil'circa idẽ baptiſm⁹ & circũci⁹ ſũt h⁹ōi.ǧ etc̄

Iſta.q.unũ ſuppõit & duo querit ſupponit baptiſmũ fuiſſe inſtitutũ i lege euãgelica qđ ẽ vm & rõnabile q̄ ſit vm p⁊ exmſtl auctoritatibus ſcripture chriſti & apſoꝝ. Rõna bile q̄ ſacrãtũ pricipale legi euãᶜᵉ ꝓ qđ intrať ad obſeruãtiã euãgelii de buit eẽ noᵐ & ꝓpriũ illi legi.debuit eẽ euidẽs i ſi ǵficaⁿᵉ.q̄ lex eũãᶜª ſic lex vitatl euaᵛᵉ umbrã.debuit eẽ co pioſũ i cõferen⁹ grãz.q̄ ſi ẽ lex gra tie Io.p̄.grã & ueritas ꝓ ihesũ chri ſtũ facta ẽ.debuit eẽ facile Mat.11⁰ iugũ chriſti ſuaue & onus ejus leue: debuit eẽ cõis.q̄ deus ad legẽ moſai cam elegit populũ iudaicũ ad legez euãgelii totũ mundũ:ſi quatuor inue niunť i ablutõe baptiſmi cũ uerbis. q̄ euidenť ſi ǵficãt mũdatõnẽ aieq̄ ẽ effcũs pricipal'.dat grãz copioſe.iõ dicit aq̄ refectiõis i p̄ſ.eſt facilis.q̄ nullo mº picloſa ſic futť circũciſio & cõis oi ſexui & etati. Querit.q. p̄ undť ſuſceptio baptiſmi fuit ſimᶜ nccia.z⁰ ſi ex eodť tpe fuerũt circũ ciſio & lex euãgelica. q̄ᵐ ad pri mũ d⁹ q̄ inſtitu⁹ p̄ceſſit ꝓmlgatõnẽ nõ eni ꝓmulgať lex ſi fuerit pri⁹ in ſtituta a legiſlatore q̄p inſtitutionem null⁹ teneť ad baptiſmũ p⁊ Io.v⁰.ſi nõ ueniſſẽ & locut⁹ nõ fuiſſẽ eis pec catũ nõ hẽrẽt .ex h⁰ arguo null⁹ te neť ad aliq̄d p̄ceptũ diuinũ ñ ꝓ ali quẽ idoneũ & autẽticũ nũciũ ſibi ꝓ mulgeť ul' fama ueridica ul' teſtimo nio bonoꝝ cui dbz q̄libz credere.& itelligo dť lege poſitia q̄ nõ ẽ nota in teri⁹ i cordť.ǧ añ ꝓmulgatõnez legi euãᶜᵉ null⁹ teneť baptiſari.& pᵉ oñs circũci⁹ non debuit ſtatim dimitti.

z⁰ d⁹ q̄ ꝓmulga⁰ iſti⁹ ſacramẽti potuit poni duplex ul' ꝓ moᵐ oſi lii ul' p̄cepti.& ogruũ fuit q̄ p̄ pro mulgareť ꝓ moᵐ oſilii.p̄ q̄ lex pfe ctua nõ dz p̄cipitãter imponi.ſ dẽť hõies ad eã elici p̄.z⁰ q̄ lex uet⁹ nõ erat mala: iõ nõ debuit ſtatim re pelli.alias ſi fuiſſ⁊ repulſa oſtẽdereť fuiſſe quaſi mala.ſ ſinagoga debuit ſepeliri cũ honore ut onderet fuiſſe bona ꝓ tpe ſuo: Sꝛ ꝓmulgata lege ꝓ moᵐ p̄cepti ceſſat circũciſio ſalt q̄tũ ad nccitatẽ & obligat nõ ſolum ad nõ ōtẽnendť.ſ ecl ad obſeruandum

nota q̄ ꝓmulgata lege ꝓ oſilium diuinũ tenemur eã ñ ōtẽnere licꝛ nõ obligemur ſeruare.q̄ q ōtẽnit oſiliũ ōtẽnit oſulẽtẽ.undť nolẽtes obſeruaſ oſiliũ euãgelicũ ſi ōtẽnũt iꝑ⁊ tanq̄ irratõnabile & infructuoſũ peccant mortal'r.undť uideãt mordẽtes paup tatẽ euãgelicã.q̄ ſi nolũt ſeruare.q̄ nõ ẽ neceſſariũ ōtẽnẽ⁰ eã ōtemnunt chriſtũ q̄ eã oſulit obſeruare tanq̄ meritoriã & utilẽ ad uitã eternam.

ꝓmulga⁰ ǧ ꝓ modť oſilii obligať oēs ad nõ ōtẽnendť.ꝓ modũ precepti obliganit oēs ad obſeruandũ. q̄ tum ad z^m d⁰ q̄ in baptiſmo ẽ diſtiguer duo tẽpa.ſ: tẽp⁹ q̄ fuit ſb oſilio.& temp⁹ q̄ fuit ſb precepto:. & priᵐ temp⁹ durauit a priñ⁰ q̄ p̄dicabať ꝓ chriſtũ & apl'os uſq̄ ad p̄dicatio nẽ ſolẽnẽ & autẽticã ei⁹dť p⁹ aſcen ſionẽ chriſti.z^m tẽp⁹ ut credo icepť in die pẽthecoſtes i iheruſalẽ.q̄ uſq̄ ad illũ diẽ nõ predicauerunt publice iuxta ꝟbũ xp̄i.uos aũt ſedẽte i ciuiᵗᵉ donec induami ꝟtute ex alto. ſ i die pẽthecoſtes miſſo ſpũ ſãcto ſolẽniť p̄dicauerũt.& illo die tria milia bap tiſati ſũt.tẽp⁹ ãt z^m ñ ſm' incepit apud oēs.q̄ dť ſiõ exibit lex & ꝟbũ dñi dť iheruſalẽ.undť altis incepť ſᵐ q̄ eis p̄dicabať.ſ q̄ᵐ ad cc̄ucíſionẽ diſtiguo quatuor tpa.pᵐ p̄ erat neceſ ſariũ. ꝓ z⁰ utile & nõ neceſſariũ.ꝓ z⁰ licitũ ſ nõ utile.ꝓ 4⁰ mortifez & iõ illicitũ dť q̄ apl'ſ.ſi circumcidi mini circũciſio nihil uobis ualebit.

Ad ar^ra ad primũ dico q̄ in lege erãt legalia iudictalia & ceremonia lia.& q̄ ad oia iſta uez ẽ uerbũ xp̄i nã decalag⁹ ſimpl'r manet & pfecti⁹ q̄ iudei habuerit.p⁊ mat:v⁰.audiſtl q̄ dictũ ẽ antiquis nõ occides.ego ãt d⁰ q̄cũq̄ dixerit fratri ſuo racha etc̄ Iudicialia manẽt nõ in ſe.ſ in equalẽ tib⁹ q̄tũ ad finẽ.q̄ finis iudicii eſt pacifica habita⁰ hoim.& mores euã gelici magi ualẽt ad pacificã oſſatõz

q̄ lex taliō̄is. magꝫ enim ꝺſeruaꝫ pax xp̄i ſi ū pcutias pcutiēt̄ē q̄ ſi ocl̄s ꝓ oculo & dēs ꝓ dēte reddaꝫ. ceremoa nō manēt i ſe. ꝑ in ſigficatꝫ. q̄ umbra trāſit & ueritas ſucceſſit. q̄ oēs purgatiōes figurabāt purgationē a peccato. Ad z^m d^o q̄ circūciſio fuit data in fed^o ſēpiternū ul̄ in ſe ul̄ in equalēte. Ad ȝ^m d^o q̄ p̄ceptū de circūciſiōe fuit reuocatū in cōcilio niceno auctoritē petri & Iacobi im mo ſp̄ūs ſancti.

Tꝛ baptiſm^o imprimat caracterē. q̄ nō. circūciſio nō imp̄ſſit. g̃ n^c baptiſm^o. añs pȝ. ꝺñaȝ ꝓbo. q̄ circūciſiōi ſuccedit baptiſm^o tanq̄ remediū ꝺ eūꝺ mor bū. g̃ utriq; ꝺpetit ſil̄is effcūs p̄ ſi des diſtiguit fidēlē ab infidēli & caritas filiū dei a filio ꝑditōis aug. xv^o c.xxix. ꝺ ť. & iſta ſūt i aīa nobili^a & nō iprimūt caracterē. g̃ multo min^o baptiſm^o. p̄ ſi iprimiť nō ē ſba. q̄ aduēit p^o eē ꝺpletū n^c ē accūs p ſe nc̄cio. q̄ nō ćať ex principiis ſbi g̃ ē accūs & p accūs oē tale ē ſepabile & ꝺtingēter inē. g̃ caracter eēt ꝺlebilis ab aīa cuius oppo^m tenēt oēs ponētes ip̄m in aīa. ꝺ baptiſmus ē ſacram^m iiterabile. g̃ imprimit aliquē effcm indelebilem. alias ſi ei^o effectus poſſȝ, ꝺleri poſſȝ baptiſmus iterari. ꝑ nullū effcm hȝ idelebilem ñ caracterē. g̃ etć. In iſta. q: ſunt duo utiq^a. p̃ quid ſit caracter. z^o an aliq̄d t̄re ſit in aīa p ſuſceptōnē bap

tiſmi. q̄^m ad p̄i^m d^o q̄ caracť^r du^e pōt ſumi. ſ. large & ſtricte. p̃ m^o ē idꝺ q̄ ſignū. iſto m^o ablu^o baptiſmal̄ pōt ꝺici caracter. q̄ eſt ſignū & forma uerboꝝ in ſac̄^o. pōt ꝺici caracter. z^o m^o ē idē q̄ figura & ſic accipiť hic uucť ubi nos hē^o figurā ſ̄be greci habent caracterē. h^o m^o oīs figura q̃b^o littere ſcribūť caracteres appellanť h^o m^o accipiť in apocal̄. caracterem bestie figurā in frōte ul̄ manu q̃ ſigt ip̄m ptinere ad familiā b ſtie. in pōito aūt caracter ē q̃ddā ſpirituale ip̄reſſū a ꝺo ſuſcipiēti ſacramentū iterabile. Ex iſta rōe nōis ſequūť aliq̄ ꝓprietates caracteris quaꝝ due ſūt cōes ei & cuilibet forme. ſ. q̄ habēti ē forma aſſiſtata alii & diſtincta a ñ hñte alie ſūt ſpeciales. prima q̄ ſit ſig^m remeōratiuuȝ ſacrāmti ſuſcepti. z^a q̄ ſit ſig^m ꝺformatū chriſto c^o ſac̄men^m ſuſcipiť & ecl obligatū illo m^o q̃ ſuſcipiēs ſacramē^m obligať p ei^o ſuſceptōeȝ. Ex iſta rōe pȝ q̄ caracter nō ē grā n^c uirt^o infuſa. ſ. fides ſpes caritas. q̄ iſte nō iprimunť ſuſcipiēti ſacramētū initerabile ſēp ut pȝ i illo q̃ ficte ſuſci^t. caracť aūt ſēp iprimiť. Itē iſte uirtutes ſūt ꝺlebiles caracteť non. q̄ tuȝ ad z^m ꝺicit q̄ nō. rō ē iſta nihil ponendum ē fruſtra in opibo ꝺei. q̄ ꝺeus & nā nihil faciūt fruſtra. ꝑ caracter ſi poneť fruſtra ponereť. g̃ etć. Probo mi. dupl̄r. primo ꝺpando ip̄m ad gratiā. z^o ad aſſiſtare & obligare. p̃

ſic. ſi req̄riť ut diſpō ad grāȝ aut ex pte ſuſcepti. aut ex pte agenti. nō p̃ m^o. q̄ aīa nō hñs actu peccatū eſt ſū me diſpōita ad ſuſcipiēꝺ grāȝ. n^c z^o m^o. q̄ agēs ē infinite ṽtuti. z^o ſic ſine forma iherēte potuiſſȝ baptiſatus aſſiſtari baptiſato & diſtigui a nō baptiſato p baptiſmū. ſic̄ pfeſſ^o i religione aſſiſtať pfeſſo nō p aliq̄ formā iherentē ſibi. p^o pfeſſionē. ꝑ q̄ fecit pfeſſionē. eoꝺ m^o ꝺ alio effcū ſ. figuratio x̄po & obligatio: pōt eiȝ ꝺfigurari & obligari alicui ſine forma iherente. ſic̄ q̄ fecit homagiū alicui dño p^o homagiū obligať ſibi ad fidelitatem ſeruandā. p̄ ꝺ illud q̄ ꝺicit eē forma idelebil̄ arguiť ſic. nl̄ la forma inē aie quā de^o ñ poſſit delere. q̄ min^o ē delere q̄ creare. ſi g̃ caracť ē for^a idelebil̄ nl̄la tal̄ forma ē i aīa baptiſati. Ad. q. g̃ d^o q̄ licȝ caracterē ineē nō poſſit p̄bari p rōȝ nāle tñ pōi pōt. q̄ nō repugt ip̄i aie talē formā habere qualis caracter ꝺſcribiť. n^c p oñs repugnat deo poſſe aie talē formā iponere. Et ad pō nēꝺ ip̄m mouet nos ſola auctoritas eccleſie. ꝺ alique ogruē^e. ogruū eni ē receptū i famulū x̄pi p aliq̄ꝺ intriſecū a nō recepto diſtiguit. ale aūt ꝺſtinctū poniť caracter. z^a ogruē^a talꝫ ē ad formā pfectā. ogruū ē ponere aliq̄ diſpōeȝ. ꝑ grā ē forma pfcā g̃ etć. talꝫ aūt diſpō ē caracter. g̃ etć.

Ad ar^ta ad primū d^o q̄ circūci^o imprimebat caracterē q̃ erat prima ianua ſaluti in lege moſaica: ſic̄ bap tiſm^o in nr̄a. Ad z^m d^o q̄ nō oīs pfectio ip̄rimit caracterē i aīa. ꝑ illa q̃ qs ꝺſtituiť in determiato g̃du eccle ſie hꝫ aūt nō ſūt ṽtutes ꝑ ſacramēta

Ad ȝ^m d^o q̄ caracter nō ē idelebilis ñ reſpectu potē^e create & reſpectu diuie ordiate ꝑ abſolute nō.

Tꝛ baptiſat^o baptiſmo Io: teneať baptiſari baptiſmo x̄p̄i. q̄ nō. magiſter in lr̄a. cultio. q̃ ſp̄ nō poſuerūt in baptiſmo Io. & credebāt patrē & filiū & ſp̄ū ſanctū nō ſūt iteꝛ baptiſādi. p̄ in ſuſceptōe ſac̄mtoꝝ qꝺ dať ñ ē reiterāꝺ. ꝑ qꝺ obmittiť ē ſupplē^m extra ꝺ cle. p ſaltū ꝓmoto. ꝑ i baptiſmo duo dabāť. ſ. ablu^o interior & exterior. g̃ ſi in baptiſmo Io. defuit iteri or fuit ſupplē^a. exterior aūt nō iterāda oppo^m ꝺ ꝺſe^nc: ꝺ. ȝ. & accipitur ab aug. ſup Io. omeť. v^a. ſi q̃s baptiſauit Io. iteꝛ ſūt baptiſādi. ꝛ. Io. baptiſma dupl̄r pōt intelligi. uno m^o i for^a baptiſmi x̄p̄i quā potuit didiciſſe a diſcipul̄ x̄p̄i l̄ aliis. ꝑ tē nō diceret ꝓprie baptiſm^o Io. ſic̄ nō diciť petri ul̄ pauli. Iſtū eni errorez reꝑhēdit ap̄ls prima ad coꝛ. c. ȝ. & ſi iſto m^o baptiſauit Io. certū ē q̄ talis nō erat iterū baptiſād^o. alio m^o pōt intelligi q̄ baptiſauerit i aliqua alia forma ꝓpria puta i nōie uēturi ul̄ ſiñ aliq̄ forma & talꝫ erat rebaptiſand^o. Tamē ꝑ p̄ceptū generale qꝺ obligabat omnes ad baptiſmum

xp̄i.& baptiſat⁹ a Io. ñ ipleuerat illud p̄ceptū. Tū q̄ medicina p̄paratiꝫ ſuſcepta ꝺgr̄m eſt adhuc ſuſcipere medicinā ſanatiuā.baptiſm⁹ aūt Io. erat diſpō & medicia p̄paratiua ad baptiſmū xp̄i ut p illā ablutōem hōies facili⁹ icliarēt ad ſuſcipiendū ablutōez xp̄i ſalutarē.nᶜ eēt eis mole ſtū iā ad ſiſe exercitari.hāc rōz inuꝛ Io.ba.Io i.cº baptiſaui uos aq̄ ſupple tm̄.medi⁹ āt nr̄z ſteꝛ q̄z uos neſci t̄ q ſupple baptiſauit uos ñ aq̄ tm̄.ꝑ ſpū & ꝥtat̄. Ad arᵗᵃ ad primuz magr̄ ñ teneꝫ i paſſu iſto.nᶜ arᵐ qꝺ accipiť ex actibꝫ illi⁹ ꝺcludit.ueruz eni ē q ñ hñtes fidē fuerūt rebaptiſā di baptiſmo xp̄i. ꝑ nō ſeq̄ť.g̃ hñtes fidē ñ erāt baptiſādi. q̄ iſte modus arguēdi ñ tenet ñ i cāis p̄ciſis qꝺ ñ ē i propoſito.q̄ fidelitas nō erat cā p̄ciſa baptiſmat̄ baptſmo chriſti.ꝑ magi q̄ ñ recepant gratiā baptiſmi.

Ad zᵐ dº q̄ ma.ē ꝥa q̄ñ aliqd ſacramti cōferť. i bapº āt Io.nihil ſacē ñti ꝺferebať.q̄ tm̄ erat ablu°extꝛior

Tꝛ baptiſm⁹ fiat i ſola aq̄ nāli pura ita q̄ ſola ip̄a ſit ꝺueniēs mā baptiſmi.q̄ non aq̄ artificiaľ hz eaꝫ accña cū aq̄ nāli.ſ. hūidiᵗᵉᵐ frigiditatē & ꝓſpicuitatē. ꝑ ex accñtibꝫ ogſciť ſba p̄ de aia.g̃ etc̄. p̄ aq̄ i qua ordiat⁹ ē baptiſm⁹ fluxit ex latere ſaluatoris extra cꝺ cele.miſſaꝛ.i quadā.ꝑ aqua q̄ fluxᵉ ñ fuit aq̄ elemtaris:ꝑ flegma q̄ i corpe mortuo ñ ſtati ē aliq̄s humor q̄ ſit aq̄ ekaris.g̃ etc̄. ꝺ Io.ʒº ń q̄s re.fuerit ex aq̄ & ſpū ſācto etc̄. ꝛº mā ꝓprie accepta ſic illud i q̄ ē forma ñ ē totū illud qꝺ ē fūdamtū iſti⁹ reſpcūs qꝺ ē rō ſig̃ qꝺ ē formale in baptiſmo.ſic̄ eni in toto illo ſēſibili aliqd ē pricipale & ultiᵗᵉ deťiās qꝺ ē forᵃ.aliud mi⁹p̄ncipale et ꝺťiabile qꝺ ē mā.& tſe p̄t itelligi ad ſig̃ť ꝓximᵐ uľ remoᵐ.ꝓximᵐ ē ablº cū ꝥbis q̄ tāq̄ ſigᵐ ꝓximū ſig̃ficat effectuz baptiſmi.iō dubitaº illa nľla ē ne aſinus bibat ſacmentū.iſta dubitaº nere eſt aſinina.q̄ ablu° iſta ñ durat ń in fieri.unꝺ ſi aqua bibiť ľ trāſfūditur ablu° āt ñ.aq̄ aūt ē mā remota q̄ applicať corpi i iſta lotōē.rō āt non eſt alia ñ q̄ ſic inſtitutū ē ut ꝑz Io.ʒ;& mat.ultꝫ. ogruᵉᵃ āt taľ ē.q̄ aq̄ eſt frigida fluida lucida nccia & omūis iſte aūt proprietates ꝺueniūt illi humori i q̄ ꝺbz fieri baptiſm⁹ q ē ad reprimēꝺ eſtū ꝺcupie ad flectenduz rigorē iobie.ad claritatē fiꝺei.& ad introducēꝺ i utā ſalutꝫ & cōis ē oibꝫ ad ſalutē. pōiť i.q.nāľ ut diſtiguiť ꝺ artificialē.dº g̃ q̄ aq̄ ille q̄ cōiter ꝺr artificiales ſut q̄dā corpa mixª & ñ dicūť aq̄ ń eqᶜᶜ.qꝺ ꝑz ex qualitatibꝫ oñtibꝫ totā ſpēz.una eni q̄litas ſiľis ñ arguit iꝺētitatē ſbe. ꝑ una diſſiľis i tō ſpē ꝺcluᵗ aliq̄ eē diſſiľez aq̄ āt artificiales hñt a tō ſpē aliq̄ q̄liratē diſſiľez aq̄ elemtari. ꝑz zº ex mº generatōis nā tota.nā cāta nō poſſz ex uº generaī aliud ñ ſeruādo ꝺťiātū ꝓceſſū p mē ꝺťiataᵐ tota nā cāta ñ poſſz ſtati ex aceto geneᵗᶜ uiᵐ.ꝑ oporterz redire ad māz priaz ꝺmiez eis q̄ ē aq̄ q̄ ſuſcepta i ſtipite uitꝫ ꝺbtať i uuā & ꝺ uua in uinū.& illud ponit a plio.8º.meᶜᶜ. & ꝑz ad ſēſu ita eē.ꝑ aq̄ artificiales ex q̄cūq̄ fiāt ñ ſuāt ꝓceſſū nāe.& uľr fiūt p actōz ignis ꝺcoquēťꝫ & ŕſoluēťꝫ.igs āt ñ ē tāte ꝺtutꝫ ut poſſit corrūpe qꝺlibz mixᵐ i aquā eleťntarē. iō aq̄ artificialᵉ ñ ē mā ꝺueniēs baptiſmo. q̄ ñ ē eiꝰꝺ ſpēi cū aq̄ nāli. ponit zº i.q.pura.aqua ꝑt itelligi ñ pura dupľr.unoº ꝓp mixtionē alicꝰ alťantꝫ ſpēz ſic̄ hūor mixtꝰ ñ dicit aq̄ pura alio mº ꝓp mixtionē ñ alťantē ſpēm ſic̄ aqua lutoſa dicit ipura.loquēdo ꝺ pria ipuriᵗᵉ dº q̄ ſi aqua ī̄maneat itra ſpēz ſic̄ qñ icipit igroſſari & tēdere ad generatōnē eľmti ꝓſſioris pōt ex ea fieri baptiſm⁹ dū tñ ſit fluida q̄ i glacie et niue ñ p̄t fieri baptiſm⁹ q̄ ñ ē lotio ſic̄ ut i duro.ſi āt alťatio ſit extra ſpēz aq̄ oio fieri ñ p̄t.loq̄nº āt ꝺ zª ipuritate dº q̄ pōt fieri baptiſm⁹ dū aqua illa ſit ꝺueniēs ad lauāꝺ. Ad arᵐ dᵍ q̄ licꝫ aq̄ artificiaľ hēat aliq̄ accña ſiľia aq̄ nāli. q̄ tñ hz aliq̄ diſſiľia a tota ſpē ñ ē mā ꝺueniēs baptiſmi. Ad zᵐ dº ꝑᵐ inocē. aq̄ q̄ fluxit ꝺ lateꝛ xp̄i fuit ꝥa aq̄ teſtāte Io.q̄ uiᵈᵉ teſtimoᵐ ꝓhibuit q̄ ꝺ lateꝛ exiᵉ ſāguis & aq̄.ſi āt fuiſſz flegma aľr dixiſſet & fuit ꝺ nouo cāta & miraculoſe.

Tꝛ bti ꝺgſcāt orōes iquas eis offerimus. q̄ non. lxiii zº ab rahā neſciᵗ & iſrl̄ igrauit nos p̄ ſolº ꝺº nouit ſeᵗᵃ.ꝑ orō mtaľ q̄ ē maxie ꝺo accepta ē ſecta.g̃ ſoli ꝺo nota. p̄ i orōe ꝺſiſtit meritum ꝑ btj ñ poſſūt mereri.g̃ etc̄. ꝺ Iero. i epľa ad uigiᵐ In iſta.q.ſūt zº.uidē da p̄ſi btus nāli ꝺgtōe nouit orōes nr̄as.zºſi ꝺgtōe ſīnāli.zº ſi ꝺgſcens ꝓ nob oret. ꝺ p̄ dº q̄ aīa ſeparata ꝑt acqrer ꝺgtōnē abſtractiaz & itui tiuā ſēſibiliū & itelligibiliū ꝓportionatoꝛ & ꝓporᵗ p̄ſēti. ꝑ ꝓporᵗᵘᵐ ē ſibi oē itelligibile cātū ſibi. Si obiciť itellcūs ꝺiūctꝰ & ſepatꝰ hñt idē obz priᵐ.ꝑ ſb p̄ obo itellcūs ꝺiūcti ñ ꝺtieť opaº. ꝛº obm primū iteꝰ ut ē taľ. pō ē ēs iq̄ᵐ ens.priᵐ obm eiꝰ ꝓ ſtatu iſto ē qdditas rei ſēſibilis g̃ ſb obo p̄ itellcūs ut ē taľ pō ꝺtieť oē ēs cātū.ſb obo zº mº ñ.rō hꝰ ē.q̄ nūc ꝺťiate moueť a ſēſibilibꝰ uľ ab his q̄ ab ſtrahūť ab eis.ꝓp ordinē ime diatū ad fātaᵗᵃ q̄ tē ñ erit.g̃ accipiēdo obz pᵐ p̄ mº ma.ē ꝥa & mi.fťa zº mº ma.ē fťa & mi. ꝥa. De zº artiº dº q̄ ñ ē ncē ex rōe btitudis q̄ beatꝰ uidat orōes nr̄as.q̄ nᶜ ē neceſſaria ſeq̄la btitudis.nᶜ ē nccim q̄ reueleť.q̄ taľ r̄uelº ñ nccio ſeq̄tur btitudinē.q̄ btituº iteꝰ i obis ñ trāſcēdit qdditates. ľ illa g̃z eēn̄ uiſa ē nccia rō uidēdi.q̄ tñ cōgruū ē ut beatus ſit aditor ꝺi i ꝓcurāº ſalutem electi eo mº q̄ p̄t ſibi competere. & ad hº reꝛiť.q̄ ſibi reuelent orōes

nre ſpā q̄ offerūt ſibi: q illi ſpāliť inicuť meritj ipi⁹.ſic mediatoris p ducētj ad ſalutē.ıō probabile ē q dē⁹ ſuelet btis dť oib⁹ ſibi ſ̄ dco i nomie ei⁹ oblatj. dť.ȝ⁹ arti⁹ d⁹ q dubiū ē ſi ſuelať ets aliq̄ȝ peteť p eos ſalutē ſ̄ ad ſalutē ptiens.q aut uidȝ dū illū uelle ſaluari aut nolle aut ñ ul'le p̄ m⁹ fruſtra orāt. q ſciūt q̄ȝ dē⁹ ſaluabit. z⁹ m⁹ ñ orabūt p aliq̄ nolito ipi dco.ȝ⁹ m⁹ fruſtra orarēt. q ſcīunt q ñ eueniet. d⁹ q btm̄ orare p aliq̄ dupl'r p̄t itelligi.ſ.dť orōe habituali ſ̄ actuali.loquē⁹ dť orōe mētali dť habituali ñ eſt difficultas. q illa eſt ꝑpetua & general' p oīb⁹ eſtis. dť actuali iſtā hȝ aliqs ſāct⁹ ſpāl'r qñ re uelať q aliqs ipȝ actu iuocat ut ſibi ualeat p ſua merita ſ̄buenire. iſta āt oratio repugnat btitudini.p̄t eni aliqs btitudinē ſuā adept⁹ uelle ut per ſua merita p q̄ ad illā pfectōnē attingit etj ali⁹ p ſuā orōnē attigat: qñ ğ arguis al'r btūs uidet dū ul'le etc: d⁹ q nullū mēbȝ o3 dar' nť p rſpm̄ ad ſalutē ill⁹ q orat.nť p rſpectū ad exa^ndm orātj p alio.ñ eni ſeqť dē⁹ uelat petro Iohānē petere ſanitatem p meritū petri.ğ ſuelať petro Io.ſaluandť ul' ñ ſaluādť. nť ſuelať Io.axau dicio i iſta petitōe.iō nō ſeqť.ğ fruſtra orat.q ſic dē⁹ uult ſaluar' ſ̄ exaudire ſic uult p dēfiata me^a.ſ.p orōȝ tal' ſāctī ipȝ oſeq. Ad ar^tā ad primū d⁹.q abrahā neſciuit filios ſuos iudeos hītātes i terra iſrl'.q illo tp̄e erat i limbo.& p oñs ñ bat⁹.nť notitia ituitia.q ipedit p imodratā diſtantiā nť notia ſuelatōis ſpāl'.q non habuit uiſionē i verbo. Ad z^m d⁹ q oīs opa⁹ itellect⁹ ſ̄ uolūtatj & oīs ꝑprietas uel ꝺditio q̄ ē i nob ē nota angelo ꝑpor' p̄ſenti ñ ipedito.& etj aie ſepate ñ ipedite.ſic aie diūcte appet alterdo p̄ſēs p ſenſ⁹. d⁹ ğ q ſol⁹ dē⁹ uus nouit abſcōdita cordiū ul'r & ex ꝑpria pfcōe q̄ m⁹ nť ăgl'i bōi nť nali nť aie ſepate ſciūt. Ad ȝ^m dico q orō duplicē hȝ effm̄.unū q meritoria orāti imo ē op⁹ ualde merito^m aliū ex h⁹ q ſpāl'r dirigitť p ali⁹ meritoa ē illi p q̄ offerť. p̄ m⁹ btī non hñt orōnē.z⁹ m⁹ hñt.nť ēicōueniens aliq̄ȝ q̄ ia ē i tio q̄ ad ſe p orationē mereri alteri.

Tȝ biga^a fuerit aliq̄ñ licita.q ñ. bigamia ē ꝺ legē nāe p3 gñ. z⁹.erūt duo i carne una.ğ non pl'es q̄ duo.p3 ecl i q̄dā gloſa dē lamech q accep^t duas uxores dicit glo. ille pri⁹ iduxit bigamiā qť ē ꝺ legē nāe. ꝺ gen̄.xvi⁹.abrahā habuit.ȝ. uxores Iacob.4.gen̄.xxi.dauid.z.& ȝ.quito.ſ ñ ē ꝓbabile q iſti ſācti patres i mrio⁹ fecerit aliqd illi^m.ğ etc. In.q.iſta ſūt duo uidē^a. p̄ qd requrať ad ſtrictā iuſtitiā ꝺmutatiuā in ꝺctu matrimoniali ex pte ꝺhētū. & qd ex pte ſupioris ſup h⁹ addit ad ꝺpletā iuſtitiā.z⁹ qd ſufficit ad iuſtitiā q̄^m ad materiā dť q̄ loqmur. & q̄ſ'r illud ſufficiēs ſic ꝺplete iuſtū. dť p̄ d⁹ q in oi ꝺmutatōe ex pte ꝺmutantiȝ & ꝺmutatoȝ ſtricta iuſti^a requrit eq̄l'^em ꝺmūtatoȝ q̄^m poſſibile ē q̄^m ad illuȝ fieȝ q̄p̄ q̄ȝ ꝺmūt.iſta āt ꝺmū⁹ i ꝺctu mrīmoniali ſit q̄p̄.z.cās.ſ.q̄p̄ ꝑcreatōeȝ p' & i rem^m fornicatōis uitāť q̄^m ad p^m cor⁹ uiri ē maioris ualoris q̄ cor⁹ mulieris.q p eodť tpe idem uir pōt ml'tas mulieres fecūdare eadť ml'ier ñ pōt a ml't uiris ꝺcipe.& iō q̄ tū ad illū finē dť ſtricta iuſti^a bigāmia eſt licita ut uir corp⁹ ſuū ꝺmutet i tot corp'ꝺ ml'ieȝ q̄t pōt fecūdare. q̄^m ad z^m finē q tm̄ itelligitť p ſtatu nāe lapſe ſūt eq̄l' ualoris cor⁹ uiri & ml'ieris.iō dť ſtricta iuſti^a contract⁹ matrimonii ē ꝺmuta⁹ unici corpis p uno.& ꝺpletio iuſtitie i illa mutatōe ñ ē ñ auctor^te ſupioris iſtituēt⁹ſ' appbātj talē ꝺmutatōnē. iꝑe āt legislator p ſtatu inocētie & nāe lapſe regulariter iſtituit ꝺmutationē debre fieri uni⁹ p uno. dť z⁹ articlo d⁹ q diſpēſa⁹ ē iuris declara⁹ ul' iuris reuoca⁹.potuit ğ dē⁹ t^m legē ſuam ꝺmutatōnē iſtā declarār' & i caſu ali q̄ reuocar'.& regl'arit qñ maȝ bonū ꝓuenit ex ſuocatōe q̄ ex obſeruatōne nē qñ erat nēcitas generis huāi ml'tiplicādi ul' ſimpl'r ul' ad cultū diui^m q̄ pauci erāt cultores dei nēce fuit ut dei cultores ꝓcrearēt q̄^m poſſēt iō p tūc rōabile fuit diſpēſar' ut un⁹ ꝺmutarȝ cor⁹ ſuū p pl'ibꝰ corpibus ml'ieȝ ad maiorē multitudinē cl'toȝ dei.& ſic fecit de facto ut p̄ ſumit dť abrahā & qbuſdā aliis ſāctis pl'ibꝰ

Ceſſāte ğ nēci^te. iſta q̄p̄ nēcitatē primi fis fuāť ē ꝺctus ut iuſti^a ibi fuerť i ꝺpatōe ad utȝq; finē q maxime unꝰ hēat unā ñ i caſu bll'i ſ̄ mortis ul' peſtj ſi hōies eēnt pauci & mulieres ml'te poſſȝ tūc bigamia eē licita. Ad ar^m d⁹ q aliqd dicitť eē de lege nature dupl'r. p̄ q ē ueȝ practicū ſim^r notū lumie rōis nāl'.& ibi ğdū potiſſimū tenȝ pricipiū ꝑcticū z^m tenȝ ꝺ⁹ demō^ta ex eo.z⁹ dť lege nāe ē qđ ē ꝺſonū regl'aritť legi nāe p̄ m⁹^a dicte.ꝺ pri^m nīla cadit diſpēſatō & iō ei⁹ oppōi^m cōiť uideť eē ꝺſo^m legi nāe.& monogamia & bigamia ſi bi ꝺria ſūt de lege nāe· & ſic ꝺcedo ꝓbatōes illas gñ.z⁹ & gloſā gñ.4⁹.

Tȝ bonū ſit cā mali. q ñ p̄ in generali.malū ñ ē i entibꝰ.ğ ñ hȝ cāȝ in ēntibꝰ. ꝺña ē nota.q eo m⁹ q̄ aliqd hȝ eē eo m⁹ hȝ cāȝ.ğ q̄dť n⁹ m⁹ ē nīlo m⁹ hȝ cāȝ.añs ꝓbo ſi unū ꝺriorȝ i nā ſit actu ifinitū nō ꝓmittit aliud ꝺ iū eē i uniuerſo ſiue ſit formal'r ifinitū ſiue uirtual'r.ex^m p utroq; de ignē & ſole q̄dcūq; illorū eēt caltť ifinitū deſtrueret, oē fri gidū.ſi bonū & malū ſūt ꝺria & alterdo bonū i nā ē ifinitū.ğ ñ cōpatitur ſecū aliq̄d malū. p̄ oē qđ eſt cā alicuiꝰ aliq̄ genere cāe ē cā.ſ bonū ñ ē cā mali i aliq̄ genere cāe.ğ etc.mal' ē manifeſta .mi.ꝓbo diſcurrē⁹ p omia cāȝ genera.q ñ ſit cā final' patȝ.q bonū ñ ē finis mali p illā maximā c⁹ finis bon⁹ ipȝ q̄q; bonū. Nec cā efficiens.q mat.7⁹.non pōt arbor bona fructꝰ malos facer'.tñ q illud ñ ē cā efficiēs alic⁹ effcūs qđ hȝ effm̄ ſibi

ꝑpriū oppoⁿ illi eſſeūī. ſ ꝑpriꝰ eſſe
ęꝰ bōi ẽ boⁿ. g̃ etc̃ ꝑ oīs cā effici
ens affiꝛat ſibi eſſeū ſaltē i rōe g̃ne
rali qđ dº ꝓ cāz equocā. ſ bonū nō
affiꝛat ſibi malū. g̃ etc̃. nᶜ cā māl
nᶜ formal'. ꝙ iſte ſūt đ eēn[a] eiꝰ q̃ruz
ſūt cāe. iō dñt itriſece. bonū āt ñ eſt
đ eē[a] mali cū ſit ſibi oppoⁿ ō ꝑ
đ aīa rectū ẽ iudex ſui & obliqui. &
ſcripꝛa ſacra. g̃ đꝰ faciens bonū eſt
creās malū. In iſta. q. ſūt. z. uiden[a]
ꝑ ſi malū ẽ i ētibꝫ. zº ſi malū hz cāz
ȝº ſi bonū ẽ cā efficiēs mali & quō.
q̃ⁿ ad priⁿ ſūt duo uidē[a]. ꝑ qđ
ſit malū. zº ſi malū ẽ in ētibꝫ. q̃tuz
ad priⁿ dº ꝙ malū ẽ priuaº bōi ōrii
debiti ieē alicui. ad euidētiā iſtiꝰ dif
fitōis ẽ notāđ. ꝙ ſⁿ plīm p̃đ aīa. re
ctū ẽ iudex ſui & obliq. tō p rōnē bōi
oz ꝫſcere rōnē mali. bouū āt & pfe
ctū idē ſūt ꝓº tueᶜᶜ. pfcm āt i gener
dupꝫr pōt accipi. uno mº dicit pfe
ctū cui nihil deeſt itrinſece. & iſtud
ẽ pfcm pfectōe itrinſeca. ꝙ hz q̃cq̃d
ptiet ad ſuā eētiā. alio mº dicit ꝑ
fectū cui nihil deeſt ꝑfectōis extrīſe
ce ſibi ꝺueniēti q̃ pfectio licz ſit ex
tra eētiā ſuā tñ illud ẽ natū hre eaz
talis uocaꝛ pfectio ſecūdaria ꝙ extri
ſeca: diuiſio iſta pfectōis itrinſece
& extrīſece ẽ ſatꝭ manifeſta. priaz ñ
oz ꝓbare. ꝙ pz đ ſe. z[a] etꝭ pz. ꝙ en
tia ad finē ñ attigūt finē ꝑ pfcōnez
intrīſecā. ſ ꝑ extrīſecā. ꝙ ꝑ opatōez
ſ attigere finē ẽ pfcōis. g̃ etc̃. bo
nū g̃ itrīſecū ẽ boⁿ eētiale bonū ex
trīſecū ẽ bonū ſecūdariū additū bo
no eētiali. primū bonū ñ hz oppoⁿ
ſibi priuatie nᶜ ōrie. ſ tūn ōdictorie

Rō hꝰ ẽ. ꝙ illud bonū intrīſecum
ẽ eētiale & ñ ẽ bonū ſecūdariū rei
nᶜ pōt accipi in ea. ſ priuatia oppo
ſita & ōria nata ſūt recipi i eođ. g̃
qđ oppōiť huic boº ñ ẽ natū i eo re
cipi. g̃ nᶜ ōrie nᶜ priuatie opponiť
ꝙ bōitas iſta q̃ ẽ pfectō pria dicitur
ad ſe ſolū. ſ bōitati ſecūdarie oppōi
tur malū ōrie & priuatie. ſic̃ teneb
luct. q̃ⁿ ad ſⁿ articl' iſtiꝰ primi
dº ꝙ malū ẽ in ētibꝫ. rō ẽ. ꝙ ut dictū
ẽ malū ẽ carē[a] bōi debiti ineē alicui
iſta āt carētia ẽ in ētibꝫ. oia enī indi
uidua eiuſđ ſpēi exigūt eaſđ pfecti
ones. ꝙ nā ẽ rō exigendi eas. ſ hº in
diuiduū & illud ſūt eiuſđm ſpēi. &
unū habet opationē q̃ pōt ꝙſequi fi
nem ſuū quē natū ẽ hre. aliud nō hz
iſtā opationē. g̃ caret ꝑfectiōe q̃ na
ta eſt ineē. g̃ eſt malū. ꝑ nō omnia
ꝑfectibilia habent ſuas perfectiones
ꝙ habent cauſas impediētes ne per
fectiones ſue ſibi inſint. g̃ carēt eis
ſ carentia eſt malū. g̃ malū eſt in en
tibus. Quantū ad z[m] articlū pri
cipale. mdico ꝙ malū habet cauſā ef
ficientē. ꝙ quicq̃d ẽ cauſatū a cauſa
intrīſeca ẽ cauſatū a cauſa extrinſe
ca. nam ſi res creata habet materiā &
formā que ſunt cauſe intrinſece ne
ceſſario habet aliq̃ cauſā extrinſecaz
actuantē materiā per formā inductā
& hoc eſt efficiens. g̃ malum cum ſit
cauſatū ut patet in primo articulo
oportet ꝙ habeat cauſā efficientem

Preterea diuiđn[o] mālū nāe. ꝙ eſt
malū nāe & malum moris. malū nāe
eſt carentia pfectionis naturalis que
nata eſt haberi & iſta carentia eſt ex
ꝺefectu cāe nāl ꝑducētis. uł a contra
rio agente & a quocūq; iſtorum acci
dat erit ab eis ut a cauſa efficiente

In malis moris eſt manifeſtius. ꝙ
malum moris eſt in actu & nō in ha
bitu. ſ potentia ẽ cauſa effectia actꝰ
ſiue obiectum ſiue utrunq; nō curo
g̃ malum moris exiſtēs in actu ẽ a cā
efficiente. Quantū ad ȝ[m] articl' z
dico ꝙ bonū ẽ cauſa materialis mali
& nō ẽ pars mali ſ[m] ſubſtantiā. ꝙ đ
eētia mali ẽ ſola priuatō. Circa qđ
eſt notandum ꝙ priuatio ex ſuo pri
mo intellectu nihil entitatis dicit ñ
ſolam & purā negationē: cecitas enī
non dicit niſi merā carentiā uiſus ex
ſuo primo intellectu. & iſta inueniť
in lapiꝺe ſic̃ in oculo. ſ ꝙ cecitas ſit
apta nata eſſe in tali ſubiecto uel ta
li hoc nō eſt ex per ſe ſignificato eiꝰ
ſ ſolū ex cōnotato. Confirmāť ꝑ
anſelmū ꝺe cōceptu uirginali qui di
ꝙ iniuſtitia dicit ſolam negationem.

Sz ꝙ pure negationes ut non ui
ſio diſcōueniūt uni nāe & non alte
ri iō cōparata uni dicit priuationez
ſiue carentiam cū aptitudine. unꝺe
intellectus cōcipiens ueram negatio
nem ineſſe alicui ſubiecto cui ſubie
cto oppoſi ū illius negatiōis eſt con
ueniēs cū negatiōe ꝺnotat aptitudi
nē in ſbo ꝺe quo ꝺicit negatio. & il
lo mº bonū eſt cā mālis mali. ꝙ ma
lum ẽ carentia ꝑfectōis nate ineē ali
cui bono. Ad argūmta ad primuz
dico ꝙ argūmtū cōcludit ꝺe agente
naturali & nō ꝺe agēte libro. ꝺꝰ āt
eſt agens liberū. Ad z[m] patet g̃º
in corpe. q. & ad probatōes illꝰ mi.

Tz corpus chriſti
ſit poſſibile ſub
ſpēb9 panis real'r
cōtineri. uiꝺeť ꝙ
nō. ꝙ ſub ſpē pa
nis nō ꝙſecrati nō
eſt cōrpus chriſti realiter. g̃ nec ſub
ſpecie panis poſt conſecrationē. añs
patet. conſequentiā probo. ꝙ ſpeci
es illa non aliter ſe habet in habitudi
ne ad corpus chriſti poſt conſecrati
onem q̃ ante. Preterea aut corꝰ
chriſti ſub illa ſpecie eſt quantū aut
non quantū non poteſt eſſe non quan
tum. ꝙ cum in celo ſit quantum ſit'
eſſet quantum & non quantum. nec
poteſt eſſe quantū. ꝙ q̃titas nō po
teſt ſeparari a modo q̃titatio. ſicut
nec ſubiectū a ſua propria paſſione
modꝰ enī q̃titatiuꝰ maxie uiꝺeť eſſe
ꝑpria paſſio q̃titatis. g̃ eēt ibi mº
quanticatiuo qđ ẽ falſū. Preterea
in euchariſtia aut eēt pars corporis
chriſti extra partē. aut non. ſi ſic. g̃
non eſſent partes ſimul ſub eaꝺm p
te hoſtie. & uniuerſal'r cuius partes
ſunt extra ſe inuicem ſi eſt ſimul cū
aliquo quanto pars uiꝺetur eſſe cum
parte & totum cum toto. ſi autem
non ſit ibi pars extra partem. ergo

g̃ non ẽ ibi q̃tū. ⁊ mat. xxvº. hº ẽ corꝰ meū. & Io. viº. caro mea uere ẽ cibꝰ. In ista. q. ſūt duo uidẽª. pº q̃d ſit tenẽdū dᶜ. q. & ꝓp quā auctoritatẽ. zº q̃r illud ſit poſſibile. q̃ᵐ ad priᵐ articꝫ dº q corꝰ xp̃i eẽ ſ̄b ſpẽ panis realr ẽ ſimplr dᶜ ſ̄ba fidei eo mº q̃ ueritas alicꝰ ſacrāmti priet ad articꝰ fidei. hꝰ ãt ueritas exp̃ſſe tradita fuit qñ hº ſacrāmtū fuit īſti tutū. fūdāmtū ãt auctoritatꝫ ex mat. xxvi⁹ & luca xxiº appet ubi i cena aït xp̃s. hº ẽ coꝰ meū ꝙ ẽ ſāguis meꝰ

Et ſi heretici uelit dicere q ista ſint figuratie dicta. ſic̃ illud Io. xviº eº ſū uitꝫ uera. & illud pria ad cor. petra ãt erat xp̃s. Illud ẽ oino ⁊ in tētōez ſaluatoris ſic̃ pꝫ p aug. 8ꝫ. q. q. lxix ſolēt cōuſtāᵉ ſcripturā illūiaꝫ ſcripturā. ubi eiz itellēs vbor xp̃i an loq̃ figuratie an nō p̃t colligi ex p̃cedētibꝰ uꝰ ex cōſequētibꝰ. & hº ꝑ ibidᵗ uꝰ ex aliis locꝭ ſcripᵗe. undᵗ cū xp̃s ait ego ſū uitꝫ uera ſ̄biūxit ſtati & uos pālmites. cōſtat ãt q discipuli nō erãt palmites nāles. cū ãt dicit hº ẽ corꝰ meū ſ̄bdit ſtati qđ ꝓ uob tradẽᵗ. cū etꝫ dixit ꝙ ẽ calix ſāg̃nis mei ãddidit ſtati q ꝓ uob effūdẽtur. apparet etꝫ maꝛᵉ ex alio loco ſcripture Io. viº. ubi ẽ diffuſa p̃dicaº dᶜ iſto ſacrāmto. q̃ᵐ ad zᵐ artiᵐ dº q ſequẽº priciª pſiorum uidẽᵗ ꝙ im plicari mꝛta ipoſſibilia unū ẽ q q̃ᵐ ſit ſiꝫ cū alio q̃to. zᵐ ẽ q maiꝰ q̃tū ſit ſiꝫ cū nīori i loco equali. ⁊ᵐ ẽ q ſ̄ba corpis ſit ſū ſua ꝓpria q̃titate

4ᵐ ẽ q coiꝰ xp̃i dᶜ nouo icipiat esse ibi ſū motu & mutatōe ꝓprie dicti q nō pōiᵗ deſereᵗ ſuū ubi i celo. qn tū ẽ q q̃ᵐ ſiꝫ ſit ſ̄aᵗr i diuerſ̄ locis S3 q oia ista ſint poſſibilia dicetur i ꝓpriis locis. Reſtant g̃ p ista. q. duo declarãda. primū ẽ quō poſſibile ſit corꝰ xp̃i icipe eẽ i altari ſine ſui mutatōe locali. zᵐ ẽ quō ſit poſſibile corꝰ xp̃i eẽ q̃ᵐ ſū mº q̃titatio

dᶜ p̃ dicit cōit q corꝰ xp̃i icipit eẽ i euchariſtia ꝓp mūtōnē alt̄iꝰ i ip̃z puta p cōuerſionē panis i ip̃z. iō non oz ip̃z corꝰ xp̃i mutari. ꝑ ſufficit q aliqđ mutaᵗ in ip̃m ad hº q icipiat eẽ ibi. uꝰ eni ſic̃ generatū ẽ ubi corruptū fuit priꝰ & non p aliq̃ loci mutatōnē ꝓpriā ip̃iꝰ gentti. ita uidetur q illud i qđ cōuerſū ẽ aliquid p cōuerſionē ſit ubi fuit cōuerſū. & ñ p aliq̃ mutatōnē t̄mi ad q̃z ɔuerſionis. ꝑ ſoᵐ t̄mi a q̃. ⁊ ſuppoʳ ꝑᵐ eos q trāſmū ſit muta? ſ̄baᵗ eo mº quo ɔcediᵗ ibi muta?. g̃ hz p p ſe tiº ad quē ſ̄baz. ꝑ p mllā mutatōnē hēᵗ p ſe illud qđ ẽ posteriꝰ ſuo p ſe termino. ꝑ p̃ñª corpis xp̃i ẽ posterior ſ̄ba q̃ tiat motū. certū ẽ eni q ṅ ẽ prior eẽntialr. q ſ̄ba corpis p̃t eẽ ſine ista p̃ſſura. neq; ſiᵗ nā. q p̃ñª iſta ñ possz destrui ṅ destrueretᵉ ſ̄ba corpis. p̃ deꝰ p̃t facere corꝰ ſuū pñs cū pane manente ſ̄ba panis & nō p aliq̃ mutatōnē q̃ fit ad ſ̄baz ut ad p ſe t̄i ᵐ & tñ p illā acqritᵉ p̃ñª eiꝰdᶜ rōis cuz illa que nunc habetur. g̃ oportet q p mutationē eiuſdem rōnis. g̃ p aliā q̃

p ſ̄balē p̃ q đ cōuertiᵗ i aliq̃d p̃exi ſtēs acqric magꝭ ɔditiōes eiꝰ q̃ econuerſo. pz eni ſi nutᵗ mtū ɔvtaᵗ i carnē magꝭ aiaᵗ forma carnis q̃ caro in formᵉ forma eiꝰ. g̃ exſola ɔuerſione panis i corpꝰ xp̃i p̃exñs magꝭ acqret panis ut ɔuerſꝰ p̃ntiā corpis xp̃i in celoq̃ corꝰ xp̃i p̃ntiā panis. q̃ᵐ g̃ ad iſtū artiᵐ ñ uidᵉ nccio fugiẽᵉ ad illā ɔuerſionē panis i corꝰ chriſti maxie cū a priº ex q̃ res hꝰ ſacrāmti fuit credita creditū fuit ſp q corpꝰ xp̃i ñ mutaᵗ dᶜ loco ſuo i celo ut ſit ḃ. & tñ a priciº ñ fuit ita creditum manifeſte dᶜ illa cōuerſiōe. dº g̃ p mittẽº aliꝫ q qñ corꝰ moueᵗ dᶜ loco ad locū & expellit aliud corꝰ cōiter ſūt ibi. 4. motꝰ ꝑ mutatōes &. 8. t̄mi. due i corpe expellẽte & due in corpe expulſo. nā corpꝰ expellēs moueᵗ ab ubi priori ad priuatōez ip̃iꝰ ubi. & illa muta? q ẽ inter t̄iᵐ poſitū a q̃ & t̄im priuatīm ad q̃z pōt dici dēpditia prioris ubi. idẽ etꝫ corꝰ ex carētia ſecūdi ubi moueᵗ ad ip̃m & iſta muta? pōt dici acqſitiua. q ẽ a priuatōe ut a tio a q̃ ad ubi ut ad t̄im ad q̃z. oſtꝫr ſūt due mutationes &. 4. t̄mi circa corpꝰ qđ expellitur ſi ãt mouereᵗ aliqđ corꝰ. & ñ expelleretᵉ aliud corꝰ dᶜ loco ſuo. ñ eſſent ibi ṅ due mutatōes & ãbᵉ eẽnt i corᵉ moto. una dēpditiua prioris ubi & altera acqſitiꝫ noui ubi. ſi etꝫ corpꝰ ñ recedāᵗ a priori ubi fieret i nouo ubi ſi eẽt tñ una muta? & eẽt acqſitia. q a priuatōe ad noᵐ ubi & ſine

oi mutatōe dēpditia q̃ eſſet a priori ubi ad eiꝰ carētiā. q priꝰ ubi ñ dēpditᵉ. ꝑ ſi una iſtaꝝ mutatōnū ponitᵉ oi no nō ẽ icelligibile q aliqđ corꝰ ſit ubi nō fuit. q ipoſſibile ẽ eẽ ḣ realr ubi priꝰ nō fuit realr. ṅ ſit aliq̃ realᵗ muta? uꝰ i iſto uꝰ i alio cui ẽ pñs realiter. q nūq̃ p̃t eẽ trāſitꝰ a ɔdicto? i ɔdictoriū q̃ᵐ ad aliqđ p̃diᵐ reale ṅ p aliq̃ mutatōnē realē. Ad ꝓpoſitū nullꝰ pōit mutatōnē dēpditiuam illiꝰ ubi dᶜ celo. q ꝑᵐ aug. donec fiᵗ mat ſclm ſurſū ẽ dñs. Ad ſaluāđ g̃ ſ̄alē p̃ntiā corpis xp̃i oz poneᵉ q in ip̃o ſit aliq̃ p̃ntia ad ſpẽz panis que priꝰ ñ fuit. alias ñ magꝭ eẽt ſ̄aᵗr hic pñs q̃ priꝰ. Iſta ãt muta? circa accꝰ dē q priꝰ erãt i ſ̄bo nē ſñ ſ̄bo nihil facit ad hº q corꝰ xp̃i dᶜ nō p̃ſente accñti ɔ fiat eis ſ̄aᵗr pñs. q illa hz alios p ſe tios ab iſta. g̃ nccē ẽ poneᵉ aliq̃ mutatōez i ip̃o corpe xp̃i acqſitiuā iſtiꝰ p̃ntie noue q̃ tñ ꝓprie non p̃t dici muta? localᵗ ꝓp duo. q eam ñ acōitaᵗ aliq̃ dēpditia prioris ubi ſic̃ cōiter ẽi mutatōe locali i qua ẽ ſignare t̄im poſiᵐ a q̃ & termiᵐ positñ ad q̃z cōcōitātes duas priuatōes eo mº q̃ plꝰ dicit vº pliꝭ. motus ẽ a ñ ſ̄bo i ſ̄bz. nᵉ ubi ꝓprie ẽ t̄miꝰ ipiꝰ mutatōis. q ťiꝰ iſtiꝰ mutatōis ẽ q̃dā ſimplex pñª corpis xp̃i ip̃i ſpēi ṽa tñ & realᵗ. Et ſi q̃ras ad quod geꝰ ptiet illa mū?. dº q ſic̃ ãgl's qñ dᶜ nouo fit pñs alicui corpi dicitᵉ eẽ i loco diffinitiue. & ſic etꝫ dᶜ mutari ꝑ talᵗ muta? mᵗriᵉ diſtat a ṽa mūtōe

q̄p̄ᵐ ad zᵐ artic'ȝ ē una op̄.q̄ dr̄ᵉ q̄ ptes corpis xp̄i ñ ſūt extra ſe inui cē i hoſtia.q̄d declarat ſᶜ.ſic ē poſſi bile vtuti diuie facer̄ q̄ corpꝰ ſit ſiʳ cū corpe.ita ecl q̄ ps corpis ſit ſimʳ cū alia.p̄t eni facer̄ ptē ſbitrare ptē & ſic ultra illā q̄ ſbitraᵗ aliā itez ſb itrare aliam.& ſic uſq; ad mimū nā le ut ſic ſaluet vitas cꝰlibꝫ pt'.& tn nulla ē extē? ptꝫ extra ptē ſic ſaluat vitas uniꝰcorpis ñ obſtāte q̄ p ſbitra tōnez unū ſit in alio. ⁊ iſtud tollt a corpe xp̄i pōitionē i toto & omēz figurā q̄ ē nccia ad corꝰ aiaᵐ. ſi eni ñ diſtet caput a pede. ſ toᵐ ſbitraʳ toᵐ uſq; ad mimā ptē nālē.tā nᶜ hēbᵗ ordinē ptiū i toto nccianz ad corpus aiatū nᶜ figurā ꝛᵉ.ḡ alr & d? q̄ ē duplex pōitio una q̄ eſt dra q̄titatꝫ alia a q̄bꝰdā dicit̄ p̄dicamᵐ.pª dicit ordinē ptiū i toto & ineſt nccio q̄to pmanēti.& illā oz ponet i ꝓpoᵗᵒ.q̄ ñ ē bñ itelligibile aliq̄d eē q̄ᵐ dimē ſioᵐ qn ſit ſignaʳ i toto.ordinē hꝰ ptꝫ ad aliā ptē ſᵐ q̄titatē it̄ iacētem zª dicit vltrā ordinē ptiᵐ ad locū ſi ue ad ptes loci uꝫ locātꝫ hᵒ ē dictū: q̄.ptes extēdāt̄ ptibꝰſic totū dicit̄ p̄ omēſurari toti loco i q̄ hz ſuū ubi ita q̄ poſitō zª p̄ſuppōat priaz.per moᵐ q̄tiᵐ ſiue dimēſionaᵐ ñ itelligo aliud ñ poſitōnē zᵒ mᵒ dictā. Iſta aūt bñ ē poſſibile dcū ſepari a q̄to manēte poſitiōe pria ñ ſolū p negati onē ſimi ſic poſſz facer̄ aliq̄d q̄ tuz extra uniuerſū.& tūc ñ habꝛet iſtaz pōitōez ſecūdā. q̄ ñ hꝛet aliq̄d cōti tinēs cꝰ ptibꝰ ptes ōtēti omſurarēt ſ ecl pōito tio cui.ſ.pñti poſſz fieri omēſuraᵒ ꝑ coexña alti corpi poſſi bile ē dcū ofuar̄ q̄ᵐ & coexñaz eiꝰ ad aliud q̄tū & tn ſine extenſione ptiū uniꝰ ad ptes alr̄ᵘ quā dr̄ pōitō iſta dr̄ q̄ loq̄mur.Iſtud ꝓbo ſic q̄cūq; nā otingēter recipit q̄libz formā ali cuiꝰ generis otigēter ſe hz ad totum geꝰ.ſ q̄dlibz corꝰ otigēter ſe hz ad q̄cūq; pōitionē.pz q̄ eᵒ poſſz corꝰ meum moᵛᵉ a q̄cūq; pōiⁿᵉ ad aliā.ḡ corꝰ hñs poſitōnē ptiū i toto ñ ſimᵉ ſe hz nccio ad pōnē illā q̄d ē p̄diᵐ.ſ otingēt.& ſi q̄ras qd ſit q̄titatē ſal uari ſñ pōᵉ extrīeca. dᵒ q̄ nihil aliud ē ñ abſolutū ofuari ſñ reſpcū extrīecꝰ aduetᵉ.ſic coexñtiā ofua ri ſñ pōne ñ ē ñ unā rr̄ōnē extrīecā ofuari ſñ alia rr̄ōe extrīeca.ſic illa q̄ ē ubi. pria ē totiꝰ ad totum circū ſcribēs.ſ poſitō dicta q̄ ē aliud geꝰ addit rr̄ſpcm ptiū ad ptes.& q̄ pria nccio hēat zᵃᵐ ñ ē ñ q̄ iᵉ rr̄ſpēs ē ta lis q̄ iclu^ᵉ diuſibiᵗᵉᵐ ptiū & pñᵃᵐ earū ptibꝰ locatꝫ ſ coexña alicꝰ totiꝰ toti r̄ cuilibz pti abſtrahit ab illa po ſitōe.ꝑ qđ ubi nccio hz ponere.ḡ ſimplr̄ poſſibile ē iſtā coexñaz eē ſñ pōne.q̄ poſitio zª p̄ſuppōit ubi ꝑ prie dictū:ḡ ſi dꝰ p̄t ofuar̄ q̄ᵐ ſñ ubi ꝑprie dicto p̄t & ſñ pōne Ad primā.r.dᵒ q̄ ibi ē aliq̄ mūtio ñ tm i ſpēbꝰ q̄ fiūt dr̄ ſbo i nō ſbz. ſ illa q̄ fiūt pñtes ptes corpi xp̄i.oceᵒ ecl nouā pñtiā corpis chriſti ad ſpeciez & ad illā eſt mutatio.& q̄lis ē forma tal̄ debz iudicari mūtō.r̄ ſi ñ placet uti uocabulo mutatōis.dᵒ q̄ aliqs re ſpcūſ extrīecꝰ nouꝰ ē ſñ oi mūtōe ſᵐ q̄ gḡ. accipit mutari ex aᵒ i ali ud ire Ad zᵐ dᵒ q̄ moꝰ q̄titaᵗᵉꝰ ñ ē paᵒ q̄ti.ſic r̄ſibl̄e hōi.ſ ē accñs ꝑ accñs.ſ.rr̄ſpcūs extrīecꝰ aduenies ptibꝰ q̄ti ad ptē alr̄ᵒ q̄ti. Ad.z oceᵒ q̄ ps ē extra ptē ꝓut extra r̄ſpi cit ꝑ ſe ipas ptes.corpis & rgrit̄ ad potētiā q̄ ē dra q̄titatꝫ.ſ ꝓut extra ptiet ad loᵐ ps ñ ē extra ptē.q̄ ñ eſt extra illū locū i q̄ ē alia ps.nᶜ exhᵒ ſeq̄ q̄ toᵐ ñ ſit q̄ᵐ.q̄ toᵐ q̄ᵐ hñs ptes ſuas extra ſe ad iuicē i toto pōt hr̄e untcā pñtiā ſut & oim ptiu m ad aliq̄d unū extra idiuiſibile r̄ q̄tū cūq; modicū diuiſibile ita q̄ ibi ñ eſt alia pñᵃ alii pti & alii illiꝰ cui ē pñs

Tꝛ corꝰ uᵐ & idē nūo poſ ſit eē locaʳ ſiʳ & ſeʳ i diuſ ſ loc.q̄ ñ.idr̄ ñ p̄t referri ad ſeip̄z r̄ſōibꝰ oppōitꝫ.q̄ r̄laᵘᵃ oppō icludūt ōdictōez.ſi ḡ idē corꝰ eēt ſi mul locaʳ i diuerſ loc idē corpꝰ di ceret ſupiꝰ & iferiꝰ dexᵐ & ſiniſtꝛ reſpcū ſuiip̄ꝰ.& ſiʳ dr̄ aliis r̄ſōibꝰ oppōitꝫ ſᵐ ſitū. p̄ ꝓpiᵐ & diſtās ſūt r̄ōes ōrie ſic ſiʳe & diſſiʳe. ſ ſi idē corpꝰ eēt i diuerſis loc poſſz ſiʳ & ſeʳ eidē eē ꝓxiᵐ & diſtās. p̄ ſi ſic tūc i uº loco poſſz nidr̄ p̄ diſtā tiā oueniētē.& i alio loco ñ poſſz ui dr̄ p̄ diſtātiā iꝓportōnatā. ⁊ Vgo dr̄ ſacm̄tl pᵉ 8ª.c.z.q feᵗ ut uᵐ corꝰ eēt i uº loco fecit qđ uoluit.& ſi uo luiſſz alr̄ facer̄ potuiſſz. In iſta.q. a mr̄tl teneᵗ oᵒ neᵘᵃ moᵘᵃ eoꝛ q̄dā ſūt ulr̄ia q̄dā ſpālia.ulr̄ia ſūt iſta.ſi uᵐ corꝰ ſiʳ & ſeʳ eēt localr̄ i diuerſ lo cis ſeq̄rent mr̄ta ōdictoria.ſ dꝰ nō p̄t facer̄ ōdictoª ſiʳ vā.ma.ꝓbat̄.q̄ ſi unꝰ locꝰ eēt frigidꝰ & aliꝰ calidus eēt ſiʳ calidꝰ & figidꝰ.ſiʳ i uº loco ñ iueniens q̄d ꝫmedet ibi eſuriet.i alio iueniēs cibū ñ eſuriet.ſiʳ i uno loco p̄ itēpiē aeris ifirmaret i aº p̄ tem periē ñ ifirmaret.ḡ ſiʳ eſſet ſanū & egꝛ.ſiʳ i uno iueniēs aicos ñ occidꝛ ret.i alio iuentēs iimicos occidꝛetur ḡ ſiʳ morietur & ñ morietur.& ſic dr̄ mr̄tl aliis.hñ āt ſūt ōdictoª. ḡ etc̄

Spālia ſūt iſta oē r̄ceptibile alicꝰ ſᵐ pr̄es modos r̄cipiēdi ſi recipit il lud ſᵐ unū moᵐ pōt r̄cipe ſᵐ alios modos.ſi ḡ corpꝰ p̄t eē i diuerſis lo cis dꝰ cū ſit agēs ifinitē vtutl poſit corꝰ facer̄ vtute ſua i infinitl loc.ſ ipoſſibile ē dco agēte corpꝰ eē ubiq; q̄ hᵒ ē ſoliꝰ deitatl ꝓprium. ḡ etc̄

p̄ tmi locati & tmi loci ſūt ſiʳ.ḡ ſi locatū ſit extra tios ſui loci ꝓprii erit extra tios ſuos ꝓprios qđ ē flz

p̄ ſic res p ꝓpriā nāz ē tm.i una ſpē.ſic p unā diuiſionē ē ſiʳ i uno lo co. p̄ ſi corꝰ poſſz eē i diuerſis lo cis.aut una mutatōe.aut pr̄ibꝰ. non una.q̄ una mutaᵒ ē ad unū tm tmiᵐ nō pr̄ibꝰ.q̄ aut eēnt ōnes eiuſdm ſpēi aut alterius. nō eiuſdm.q̄ nihil pōt moueri duobꝰ motibꝰ eiuſdm ſpēi z.plicoꝛ & q̄nto meᵉᵉ. non duabus

alteri⁹ ſpēi.q; termi eēnt ōrii. & p
ōns mot⁹ icōpoſſibiles. p̄ termi
motus ſūt icōpoſſibiles v⁹ phico. ſ
q̄cunq; duo ubi; pñt eē termi eiuſdē
mot⁹.q; corp⁹ pōt moueri ab u⁹ ubi
ad alind.ḡ q̄cūq; duo ubi ſūt iopoſ
ſibilia circa idē corp⁹. p̄ agēs nā
le p ſe nō intēdit corruptōez termi
a q̄.ſ tñ p accns.q; ē incōpoſſibilis
termio ad quē quē itendit iducer. ḡ
ſi unū ubi ſit cōpoſſibile alteri ubi
agēs nāle ñ corrūperet pri⁹ ubi acq̄
ren⁹ z⁹.ḡ agēs nāle pōt facere cor⁹
i nouo ubi abſq; h⁹ q; dimittat aliud
ubi qđ habuit qđ ē ipoſſibile. p̄
ipoſſibile ē eāđ māz eē ſiˢ ſb duabꝫ
formis ſbalibꝫ.ḡ ipoſſibile ē id cor
pus eē ſiˢ in diuerſis locis.añs eſt ma
nifeſtū.ōñaz ꝓbo.q; ſi nutrimentum
pōaī i duob⁹ locis & ſumaī a diuer
ſis ąalib⁹ i illis locis exñtib⁹ v⁹ nu
tritia utriuſq; ouerteret illud i ſbaz
nutriti.& p ōns matia nutrimēti q̄
ē una & eađ iformareī for⁹ utruſq;
nutriti.& ſic aīabiī duab⁹ aīabꝫ ſen
ſitis & duab⁹ itellectis.Iſte due rōes
ſūt magiſtri Iohānis ſcoti & ſūt dif
ficiliores aliis. ō iſtā op̄ arguiī in
cōi & in ſpēali.in cōi ſic.q;libet eſt
tenēˢ poſſibile deo qđ nᶜ ē ex tmis
maifeſtū ipoſſibile.nᶜ icōpoſſibilitas
uˡ ōdictio euidēter ꝺcludiī.ſ tˢe eſt
iſtud ut p3 ſoluē⁹ oēs rōes i oppo⁹
ḡ etc̄. In ſpāli ſic.nō mi⁹ incōue
niēs eſt duo corpa ſiˢ eē in eođ loco
q̄ unū corp⁹ ſiˢ eē i duob⁹ locis.q;
ſequē⁹ priª phicoꝝ.tāta ē repugnā
tia inter duo q̄ta reſpectu eiuſdem
ubi.ſic inter albū & nigꝝ reſpectu
eiuſđ ſbi.q; 4.⁹ phi.c.đ uacuo.q̄ᵐ
in eo q; q̄tū expellit q̄tū eiuſđ q̄
titati.ſ poſſibile ē deo duo corpa fa
cere ſiˢ.p3 de facto p dotē ſbtilita
tis i reſrectiōe chriſti.ḡ etc̄. Ad
iſtā rōez rñdet q; due dimēſiones re
pugnāt p̄p ſitū localē & iſtud tollit
dos ſubtilitaī.ſ illud qđ ē rō limita
tōis ad unū ubi ſic ē ſit⁹ determina
tiōis nō pōt tolli p aliq̄ dotē.q; cor
pus ecl gˡoſū hz ſitū deſiatōis p quē
o3 ip̄z ita eē h qđ nō alibi Si iſtāª
ualeret magi eēt ipoſſibile duo corpa
eē in eođ loco q̄ unū i duobus locis
ſi mˡtiplicatˢ locatī mˡtiplicēt loca
&ᵉ ouerſo qđ nō ē uerꝝ. p̄ ad pri
cipale.ubicūq; de⁹ pōt facer aliq̄ ſb
ſtātiā nālē ñ ſb ſuo m⁹ nāli ˡ ſub mᵗ
oppōito ſuo m⁹ nāli pōt eā facer ſb
m⁹ ouenieti ſue nāe.q; i p̄ ē duplex
miracz.& i z⁹ ñ ē ñ unū.ſ de⁹ p̄t
facere corp⁹ ſuū p̄ſēs ſacmentaˡr &
ñ ſb m⁹ ſuo nāli ſiˡ i mˡt locis abſq;
ouerſiōe alic⁹ i corp⁹ ſuū.ḡ pōt ip
ſū facere ſb m⁹ ſuo nāli & p ōns lo
caˡr: mi.ꝓbaī.q; ouerſio ñ ē for
malis rō eēndi h corpi chriſti.q; trāſ
eunte ouerſiōe manet corpus chriſti
ibi. Preterea angˡs pōt eē diffitie
ſimul i plurib⁹ locis.ḡ & corp⁹ cir
cumſcriptiue.ōña p3.q; ē ſiˡis limi
tatio in utroq; & per ōns ſiˡis deter
minatio ad locū ouenientē ſuo modo
cōiī oēs negātes ōns negāt añs.ꝓba⁹
añcedēt.đ⁹ pōt ouerter panē in an
gelū & ubi p̄fuit ouerſū ibi eſt illud
i q̄t ouertiī.ḡ āgˡs ē ubi p̄fuit panis
& o3 q; ſit in loco ſᵐ mᵐ ouenientē
ſibi & tñ ē in celo.ḡ in pˡibꝫ locis
Ad.q.đ⁹ q; oīs fiđˡ đbꝫ ꝺcedēr
q; oē illud ē deo poſſibile qđ nō eui
denter includit ōdictiōnē. nᶜ ab aliq̄
famoſo auctore aſſeriī oppoſitū.tˡe
ē iſtud ut p3 ſoluē⁹ rōes i ōriū. đ⁹
claraī añ iſtud ex intellectu termio
rū:cū eni đ⁹ corp⁹ eē in loco localˡr
nihil đ⁹ ſupª corp⁹ ñ reſpcū extri
ſec⁹ aduenientē fūdatū in uno q̄to
ad aliud q̄tū circūſcribēs:taˡ añ re
ſpect⁹ mˡtiplicari ſup idē fūdāmtū
nō ē ipoſſibile.cū reſpect⁹ intriſec⁹
aduenientes đ q̄bꝫ min⁹ uiđˡ ſuper
idē fūdamētū pˡificenˡ. q; ſup ei đ
albedie fundāī mˡte ſiˡitudies ad mˡ
tos ꝺmios:Miꝝ ualđ ḡ ē q; ſequētēs
rōz tm̄ initūī imāgiatōi.q; q; imagia
tio nō ſepat locū a corpe nᶜ ꝺuerſo
nᶜ uiđˡ unū pˡificari ſine alio. ꝺeo
dicaī ſimpˡr ipoſſibile reſpect⁹ pˡi
ficari nō pˡificato fūdamento.& ſe
quē⁹ rōes termioꝝ nulla apparet ne
ceſſitas q; mˡtiplicato poſteriori mˡ
tiplicēt pri⁹.ip̄a eni ubi ſūt poſteri
ora ip̄o q̄to locato. Sz h ē unum
dubiū ueꝝ ē q; pˡes reſpcūs fūdanī
ſup idē fūdamentū qñ un⁹ eoꝝ non
adequat totū fūdamentū: ſ ubi ade
quat totā rōez q̄ti inq̄tū ē locabile
ḡ ñ uiđˡ poſſibile pluˡificari unum
ſine alio⁹ h⁹ dubiū nō ē rōnale. q;
reſpect⁹ q̄ oriī ex neccitate fūdamti
magi uiđˡ adeq̄ri fū⁹ q̄ ille q adue
nit extriſec⁹.ſ ad duos termios ſunt
i eođ fūda⁹ duo reſpect⁹ extriſec⁹
aduenientes.q; due eq̄litates ad unū q̄
tū eq̄le. Iſta ſequē⁹ ad arᵍᵃ in op
poſitū ē reſpōdendū.ad q̄z ſolutōez
p̄mitto tres ꝓpōes & pria ſit iſta.q̄
cūq; ſūt priora eēntialˡr ip̄o ubi uni
formiter iſūt corpi.lz habeat diuer
ſa ubi.q; aūt ſūt poſteriora ˡ ſiˡ naī
ip̄o ubi uariāī ad uariatōez ip̄i⁹ ubi
ꝓbaī ſtati.q; pri⁹ eēntialˡr nō uariaī
adˢuariatōez poſtertoris.ſ ꝺuerſo:q̄
ecl ſūt ſiˡ nā ſiˡ uariāī.zª ꝓpō ē iſta
ſic paſſū exñs i uno ubi r̄cipet formā
a duob⁹ agētib⁹ i illo ubi ſibi appro
ximaī.ſic idē paſſū i duob⁹ ubi exñs
pateret ab eiſđ agētib⁹ ſibi i illˡ duo
bus ubi approxiaī.loquē⁹ đ paſſiōe
q̄ ē ad formā abſolutā. ꝓbaī ſtati. q;
ad h⁹ q; patiēs patiaī ab agēte nihil
aliud req̄riī ú q; ſit in potēª paſſia
& agēs habeat formā actiuaz. & ſint
ꝺbite appraxiata. ſiue in uno ubi ſi
ue i mˡtī nō refert. ſ paſſo pōito in
duob⁹ ubi habet eandē potētiā paſſi
uā ad formā abſolutā.& actūm hz ean
dem potētiā actiaz. & pōt eođ m⁹
ſibi approxiari ſic̄ prius in uno ubi
zª ꝓpō ē iſta.ſic̄ cor⁹ i u⁹ ubi exi
ſtens ſe habet in ratione ad diuerſa ſi
approximata in illo ubi. ſic ipſū exi
ſtens in duobus ubi ſe habet ad eadez
ſibi approxiata i illˡ ubi.ꝓbaī iſta ſic

ignis in uno loco & aqua in alio loco. aut ista eleuatio sit equalis motus in agente. aut alias uicit. si p̄ m⁹ sic si esset applicata illi corpi existenti in uno loco utrumq; impediret alius ita q̄ neutrum ageret. uel ageret ad effectum medium ita q̄ passum nulli p̄fecte assimilaret. eo dem m⁹ si essent applicata sibi in duob⁹ locis. si aut motus uni⁹ uiceret tunc illud. uel simplr assimilaret. uel magis q̄ alteraret. siue in uno loco siue in multis. de fame & sanitate d⁹ q̄ fames est appetitus frigidi & sicci & iste appetit⁹ est qd absolutum. absolutum aut non uariat ad uariationem respect⁹ ex prima positione. io si sanatio in uno loco sanat in q̄libet. & sanitate & egritudie. de perie & intemperie d⁹ q̄ aut intemperies uel temperies aeris uicit temperiem uel intemperiem corpis. aut no: si uincit d⁹ q̄ tale erit quale natum est causare agens uincens. licet remissi⁹ p̄ actionem ōrii. si aut sit equalia in agendo passum alterabit me⁹ p̄portione. & morte & uita facilius soluit. q̄ utrumq; est qd absolutum. io non uariat uariatione respectus. si q̄ morit in uno loco morit in alio. Ad pri⁹ d⁹ q̄ ex parte dei ut actum & ex parte corpis ut passi⁹ in speciali est equalis possibilitas in corpe ad duo ubi & ad infita. & cum p̄bat q̄ p nullam motum potest corp⁹ aliquod esse in q̄libet ubi. q̄ h⁹ est soli⁹ dei p̄priu. nego & p̄bo p eos. ipi enim procedunt q̄ corp⁹ christi potest esse ubiq; sacramentaliter. q̄ potest de⁹ oē corpus uniuersi

cōuertere in corp⁹ christi sic facit de pane. & cōpan⁹ ad diuinam potentiam non est maior limita⁹ ee alicubi localr q̄ sacramentalr. q̄ totum qd de⁹ potest facere p causam secundam potest imediate

Ad p̄batōes d⁹. q̄ de⁹ ex imēsita te sua nccio est ubiq;. & hoc m⁹ nihil aliud a deo est ubiq;. s nō est icōueniens p potentiam dei actiuam aliud a deo esse in q̄cunq; ubi. nec p̄ h⁹ p̄prie dicit esse ubiq;. q̄ nō est immensum. Ad 2m dicendū q̄ termini aliq;s duos esse sil' duplicit potest intelligi. uel silr̄ te p̄cisa & adequata uel nō adequata. si p̄ m⁹ intelligit p̄pō ft'a est. z⁹ m⁹ nō oz q̄ illud qd est extra tios uni⁹ sit extra tios alteri⁹. Ad 3m dicendū q̄ illud simile nō tenet. q̄ una nā est formalr̄ rō essendi in una spē. dimēsio aut nō est formalis rō essendi in loco. s tm̄ est rō fūdamētalr̄. illā aut potest esse una licz respōsint diuersi. sic alba⁹ potest esse una licet sil' studies sit diuerse. Ad 4um dicendū q̄ si corp⁹ manet in eadē disposōe quā erat pri⁹ potest unica mutatōe acq̄rere unum no⁹ ubi & duab⁹ mutatōib⁹ duo noua ubi. & tm̄ arguit due mutationes eiusdē spēi nō p̄nt esse in eodē simil d⁹ q̄ icōpossibilitas mutatōnū nō est ex incōpossibilitate terminoz uel formaz ad quas sunt. duo aut ubi non sunt incōpossibilia. Ad quintū dicendū q̄ primi termini mutatōis sunt incompossibiles. q̄ forma est priuatio. s termini cōcomitantes illos nō sunt icompossibiles sic sunt illi q̄ diungūt istis

qm̄ q̄ acq̄rit no⁹ ubi sine motu deposito isti⁹ mot⁹ termin⁹ a q̄ est priuatio ubi acq̄siti. illa aut manet cum termino ad q̄z Ad ex⁹ qd est scoti dicendū q̄ p illud p̄bari q̄ duo corpora p̄nt esse sil' nāliter. d⁹ tm̄ q̄ aliqua sunt repugnātia respectu motus legitimate q̄ tm̄ simplr sunt possibilia sil' esse. exē⁹ nirginē esse & parere. ita hic corp⁹ est sil' in diuersis locis & duo corpa sil' in eo. loco sunt impossibilia p motum cātā. nō tm̄ est simplr ipossibile. q̄ n̄ includit ōdictionē. Ad rōes aī oppo⁹ pz ex dictis:

Tz caritas inclinet ad diligendū deū sup oia q̄ n̄ nulla motus incliat ad actū ipossibilē hnti. s ipossibile est nos deū amare sup oia. g etc. mi. p̄bat dupliciter p̄ sic. ix ethi. amici⁹ ad alēm mēsuratur ex his q̄ sunt ad seip̄z. s mēsura⁹ nō excedit mēsurā. g amici⁹ q̄ est ad alterum nō excedit illā q̄ est ad seipsū

2⁹ sic. amici⁹ fūdat sup unitatē. s ipossibile est aliq̄z eē eque unū sibi & amāti. p̄ hō sine caritate potest deū diligere sr̄ oia. q̄ ex nālib⁹ potest or⁹ obo aliq̄ fruitordiata aīt fruitō n̄ p̄t esse n̄ circa deū. g caritas nō est nccia

p̄ ex actib⁹ frequētib⁹ diligendi deū sup oia potest acq̄ri hit⁹ inclinans in actū ip̄z. g caritas n̄ potest ee illi q̄ hz talē hitū. alias duo hit⁹ eiusdē spēi essent i eodē sbo qd est icōueniēs. nā dici nō potest q̄ sit alteri⁹ spēi p̄p diuersitatē efficiēti. q̄ diuersitas originis nō diuersificat spēz. aīs pz. q̄ ut dictū est in p̄cedēti ar⁹ ex nālibus potest hō diligere deū super oia. 3 aug. & doctrina christiana. sine caritate p̄fecte deū diligere nō ualem⁹. In ista. q. sunt. z. uidēda. p̄ uidendū est de actu diligēdi deū sup oia an ip̄e sit ita rectus q̄ ad ip̄m possit ee aliqua motus. q̄ hitus manifestat ex actib⁹. 2⁹ uidendū est q̄ sit formalr̄ rō obiectiua actus & ip̄ius & hitus inclinanti ad ipsū. 3⁹ utrz nata possit in istū actū sine hitu infuso. q̄tū ad primum d⁹ q̄ diligere deū sup oia est actus conformis rōi recte nāli q̄ dicat optimū est sume diligendū. & p oēs rect⁹. imo eius rectitudo est p se nota sic rectitudo primi principii in opatōib⁹. sic enim in speculatōib⁹ aliq̄d est sume intelligendū tanq̄ uerū sūmum. sic in opatōib⁹ est aliq̄d sume diligendū tanq̄ summū bo⁹

Cōfirmat. q̄ p̄cepta moralia sunt de lege nāe. g nālr notū est istū actū esse rectū. & ex h⁹ sequit q̄ ad ip̄m possit ee aliqua motus theo⁹ inclinans. q̄ est circa obiectū theo⁹. q̄ circa deum immediate. Ista motus est distincta a fide q̄ actus eius nō est credere. silr est distincta a spe. q̄ actus eius non est concupiscere amāti bonū inq̄tum est comodum amanti. s actus istius uirtutis est tendere in obiectū sm se circumscripta cōmoditate ei⁹ ad amantē. talis autem uirtus perficiens uoluntatem ut habet affectionē iustitie est caritas

q̄tū ad 2m arti⁹ d⁹ q̄ formalr̄ rō

obiectiua terminādi oēz actū & habi
tū tho^cum est ratio dei in se. & hoc
in oī nāa intellectuali. Ratio est
talis. q potētia respiciēs aliq̄d obm
cōmune siue in ratiōe motiui siue in
ratione termini nō pōt pfectissime
quietari ń in eo solo in q̄ ē pfectia
ratio illi⁹ obi adequati. ſ ois potētia
intellectiua seu uolitiua respicit to^m
ens p obo adequato termināte. g̃ nō
pōt pfecte quietari ń in illo ente in
quo ē pfectissima ratio entitat⁹. tale
aūt ens ē ens primū sub rōe qua est
h⁹ ens. Quātū ad 3^m articl3 ē una
opio q̄ dicit q nāa nō pōt in illum
actū sine habitu infuso: rō ponit ista
nāa dētiat ad unū. dētiat aūt ad ap
petend esse propriū 2⁰ d generatōe
g̃ nō pōt appetere sui nō eē. g̃ omis
nāa intellectualis magi dētiat ad ap
petend ppriū esse q̄ ad appetend
dū eē si nō possūt ambo stare simul
q ad appetend suū eē dētiat tanq̄
ad unū nāale & ad ei⁹ oppositū nō
pōt inclinari q̄cūq oditione posita
circa aliud. Preterea appetit⁹ nā
lis nō uidet eē ń respectu ōuenient⁹
appetiti. & p ōns p̄ ē respectu illius
cui appetit illud ōueniens. h⁹ aūt est
ipe amans si ē primo respectu eius
g̃ nō pōt eē magi respectu alt̄i⁹. ō
istā opionē quidā arguūt sic. ps plus
diligit eē toti⁹ q̄ esse suiipi⁹ patet
in maiori mūdo & minori. nā i maio
ri mūdo uidem⁹ q ascendit aqua ne
fiat uacuū in uniuerso. ascensus tamē
aque ē cōtrā nāalē ei⁹ inclinationez
ſ ulis inclinatio nāe uincit. q p illū
ascensū saluat ōtinuitas uniuersi qd
ē bonū comune ad qd aqua magi icli
nat q̄ ad bonū suū. In mūdo etiā mi
nori uidem⁹ q man⁹ exponit se ad
saluand caput tanq̄ magi appetens
nāal̄r salutē capit⁹ q̄ alioz mēbroz
& etiā suiipsi⁹. cū g̃ ois nāa sit pti
cipatio bōitat⁹ diuine magi appetit
esse bonū diuinū q̄ esse suū. g̃ crea
tura rationalis poterit nāal̄r magis
diligere diuinū bo^m q̄ qd̄cūq; aliud

Preterea nāa rōnalis sūme dilig^e
btitudinē sic patet p aug. 13. de t. ſ
nō magi diligit btitudinē q̄ obiectū
beatificū. g̃ sup oia & sup se diligit
dēū. Cōfirmat q dēspat⁹ occidēs
seip3 odit suū eē. & tñ nō odit beati
tudinē. ſ appetit eā si ostenderet eam
habere. g̃ plus amat btitudinē q̄ se
ipsū. & p ōns plus diligit obm beati
ficū q̄ seipm. Iste rōes nō cogunt
q nō ostendūt ppositū. pbāt eni so
lū q totū diligit bonū sui ipi⁹ magi
q̄ bonū ptis. & bonū part⁹ principa
lioris magi q̄ bonū ptis min⁹ princi
palis. qd̄ p3 in exēplo posito de aq̄
impossibile ē eni aquā mouere se sur
sum p̄p qd̄cūq; bonū uniuersi. q ex
quo habet formā nāleni q̄ dētiata est
ad actionē unā. illa forma manēs eadē
nūero nō pōt eē formalis rō agendi
oppositū. ipa g̃ aqua ń se mouet sur
sū. ſ tñ mouet ab aliq̄ mouēte extri
seco uiolēter. q nō cōfert ei uim. ps

g̃ nō amat bonū toti⁹ nec ex amore sal
uat totū. ſ ōtus regitia in toto cui ate
būt ōtutes uniōsi mouz quālibz ptē
uniōsi. g̃ totū uniōsū magi amat bonū
eē toti⁹ q̄ bonū eē ptis. Idez d⁹ de
alio exēplo. nā man⁹ ex appet^u suo nō
expōit se p cor^e uniōso. ſ hō habens
istas ptes unā pricipalez alīā min⁹ pri
cipalē. min⁹ principalē exponit ad sal
uandū totū. q ipsa pōt amitti sine pe
riculo toti⁹ qd̄ ń ōtingit de pte prici
pali. nō pōt g̃ habere q ps pl⁹ diligat
esse uniōsi q̄ eē suū ppriū. 2^a etī
rō de beati^ne nō cōcludit. q pced^t tā
tū de affectione cōmodi. inē oīa enī
cōcupita ipsi amāti maxie beatitu⁹ cō
cupiscit. ſ ń maxie diligit. imo illud
cui magi ocupiscit magi diligit. sic fis
magi q̄ ea q̄ sūt ad finē. ō opp. g̃
ar⁹ al̄r p sic. rō nālis oīs^t nāe itellcūa
liāliq̄d eē sūme diligendū. q in oīb⁹
actib⁹ ēntial̄r ordinat⁹ ē aliq̄d supre
mū. & ita aliq̄ dilectō supma. & ita su
premuz obm sūme diligibile. ſ rō nā
lis^recta nō ost^t aliud a bono infini
to eē sūme diligendū. alias caritas incli
naret ad oppo^m eius qd̄ dictat rcā rō
& p ōns nō eēt ōtus. g̃ uolūtas ex suis
nālibus pōt sūmū bonū diligere sūme.
nihil eni pōt intellcūs recte dictar in
qd̄ dicta^m nō possit nālis uoluntas ten
dere. p̄ 2⁰ sic. nono ethicoz. for
tis poli^c⁹ ſ^m rectā rōez debz se expo
nere morti p bono reipub^cc & nō po
nit ipsū recepturū p⁹ mortez aliqd̄ p
mūd expectare. q̄ sic apparet ex mt⁹ t

locis ipse dubitat an anima sit imortal
& magi uidet declinare ad ptē negati
uā. circūscripto g̃ oi p̄mio futuro h⁹
ē cōsonū rōi recte q fortis poli^c⁹ ue
lit se nō esse ne pdat bo^m reipub^cc. ſ^m
aūt rectā rōez magi est diligendū bo^m
diuinū q̄ bonū alicui⁹ alteri⁹. g̃ oīs
homo ſ^m rectā rōnē debet uelle se non
esse p̄p bonū diuinū. 3⁰ sic. & est q̄
dā pfusio theo^ca. si eni homo nō pōt
habere actū ōtutis pfectū diligēdi de
um sup omnia ex puris nālibz tunc si
aliqs inueniret se pnū ad talē actū pos
set scire se esse in caritate. q talis pnī
tas nō esset sine caritate. ōns est fl'm. g̃
añs. p̄p istas duas rōes de ofor^te rō
nis recte & uolūtat⁹ & dē forti poli^c⁹
cōcedo cōclozez q ex puris nālibz pōt
uolūtas saltē in statu nāe insti^te diligeē
deū sup oīa. Ad cui⁹ euidentiam
tria sūt uidenda. primū q̄liter debz in
telligi sup oīa. 2^m quar ad h⁹ teneē
creatura rōnalis. 3^m q h⁹ ń obstāte ad
huc habitus caritat⁹ ē nec̄i⁹. q̄^m ad
primū d⁹ q illud sup oīa debz intel
ligi extēsiue & intensiue. sicut enī te
neor deū diligere sup oīa alia uolē
do potius alia omnia nō esse q̄ deum
non esse. sic intensiue maiori effectu
uolo deo bene eē q̄ alicui alteri. d⁹ g̃
q istud p̄ceptū de dilectione dei pōt
impleri in uia ista. ſ nō q̄tū ad omnes
cōditiones eius. s. ex toto corde & to
ta anima & oīnibus uiribus. q in uita
ista nō pōt esse tanta recollectio uiriū
p̄p impediēta. ideo uolūtas nō pōt tāto

conatu ferri quãto põt ferri expulsis impediñtj.& sic debet intelligi dictũ aug.& pe.lombar.q dicũt q̃ p̃ceptũ illud nõ impleť in uia ista. q̃ ꝓnitas uiriuz inferiorũ ꝓ statu isto impedit u'res supiores ab actib9 pfectj. q̃m ad 2m d' q̃ p̃ceptũ illud nõ tantũ obligat semp ad oppositũ.s.ne sit actus otrii. ꝑ ꝓ aliqñ obligat ad actũ elicitũ & qñ hic actus delxat elici oñdiť in illo p̃cepto de sc̃ificatõe sabbati & ecclesia specificauit q̃tũ ad missaz audiendã i die dñico.de cõsecratõe di.z^a. missas. q̃tũ ad 3^m articulũ d^q q̃ habitus caritatj q̃tũ ad sBam actus dat aliquã intẽsionẽ ulteriorẽ q̃ possit haber potẽtia ex eẽli conatu sine caritẽ. caritas igiť dat circũstantiã actus. q̃ facẽ actũ eẽ dño acceptũ. licz enj talis circũstantia sit a caritate & uoluntate.tñ a caritate principaľr.sic ꝑ dñm est de fide & spe.sic d^o de caritate q̃ non oportet ꝓ rõem nãlẽ ponere tales habit9 infusos.ꝑ fide tenẽť.cõgruitas aũt bona est. q̃ supma portio rõnis ñ põt pfectissime pfici nisi immediate a deo. Ad ar^tm ad pri^m d^o q̃ deus põt diligi sup oñia ñ solũ ex caritẽ: ꝑ etj ex nãlib9.Ad ph̃z ix.ethicoz.d^o q̃ debz intelligi q̃tũ ad notitiã. inno tescit enj amici^a ad alterz qñ eadẽ omnino uolo alteri que uolo mihi.si autẽ intelligať q̃tũ ad ꝓ se rõnez amicicie illo modo nõ mẽsurãť amicicia ad alterũ ex his q̃ sunt ad seipsũ.ꝑ magj ecõ ꝝso. Cũ 2^o ꝓbať illa mi. de unitate dico q̃ due sũt cõditiões cõcurrentes in obo amabili.s.bonitas & unitas.& licz qñq; unitas supet unitatẽ. tñ bõitas ex alia pte recõpẽsat. Ad 2^m cõcedo cõclusionem q̃ facẽ ꝓ me. ꝑ ut ꝓbatũ est caritas nõ supfluit. Ad ultim d? q̃ ex actib9 nõ põt acqrj aliqs habit9 eiusdẽ spẽi cũ caritẽ. q̃ effectus eiusdẽ spẽi sunt in causis eiusdem speciei. caritas ꝑ que nõ põt eẽ nisi unius nõ põt eẽ eiusdem spẽi cũ aliq̃ amicicia acquisita.

Truz caritas remaneat in patria ita q̃ nõ euacueť. q̃ nõ prima ad corinth̃.z.assignat rõem ap'lis quare aliq̃ dona euacuentť. ꝓnt q̃ sunt ex pte.ꝑ caritas ẽ ex pte q̃ est impfecta.alias cũ i ea sit beatitudo essz nũc aliqs pfecte beatus. ꝑ fides euacuať q̃ est circa obm latẽs. ꝑ caritas est hutusmõi.ꝑ etc. ꝑ eodẽ habitu ognosco aliqd & qesco in ꝑpo ꝓbať a siki in nãlibus.q̃ eadẽ forma ẽ pricipiũ motus ad terminũ.& quietj in termio.cũ igiť spes sit habitus de sidrãdi bom. idẽ est rõ qescẽdi in termino habito.& ꝓ oñs spes nõ euacuatur.ꝑ nõ sola caritas manet. Cõtra ap'lm.pri^a ad chorin. xiii. caritas nũ quã excidit. In ista q̃ne sũt duo uidẽda. primũ ẽ quõ fides & spes ñ manẽt in patria. 2^m est quõ caritas manz

q̃m ad primũ d?q nullꝰ habit9 ponẽdus ẽ in pať a frustra manerť.ꝑ oñis habit9 in patria frustra ponitť si eius obm ẽ patẽs.ꝑ fides ex rõe sui incliat tñ in obiectum bonũ nõ appãrẽs. sed latẽs.ut ꝓz ad hebr̃.x. fides ẽ argumẽ tũ nõ appẽtiũ. spes etj inclinat in bonũ absẽs utile ad cõcupiscẽdũ iuxta illud ãd ro.8. spes q̃ uidẽť nõ est spes. accipiẽdo spem ꝓ spe^to.s.ꝓ obiecto inclinatiões aũt ille nõ poterũt haberi in patria. q̃ ibi est bonũ patẽs. ꝑ isti habit9 nõ manebũt q̃ eẽnt supflui.

q̃m ad 2^m supponẽdo q̃ hic sit rõ caritatj.caritas est amicicia dei ut ẽ in se bonũ iste habitus nõ distincte inclinat ad actũ pfectũ amãdi dei sic amatur qñ est in se p̃sens.nec inclinat ad actũ impfcm sic amať qñ est impfecte p̃sens in enigmate.ꝑ indrñter & indistincte inclinat ad utrũq; actũ.tal aũt habit9 põt haberi.nã spes de qua min? uidẽť põt hre actũ indrñtez. ꝑ multo magj caritas que tẽdit in dei ut ẽ bonũ in se.q̃ eius actus nõ ita uariať sic uariatur actus q̃ tendit in deũ ut ẽ bonũ utile.si ꝑ manz in patria inclinatõ ad diligendũ deũ in se. manebit etj inclinatio ad actũ caritatis.& ꝓ oñs caritas poterit manere in patria. Ad ar^tm ad primũ d? q̃ alie ẽtutes sunt ex pte.q̃ in actibo suis includũt eẽntj alr nccio aliqd qđ determinat sibi impfectiões & illud i patria euacuabiť. caritas aũt nõ nccio determinat actum suũ ad aliqd ad qđ sequiť impfectõ. ꝑ actus inq̃tũ est eius ẽ indrñs ita q̃ talis pfectio uľ impfectio accidit sibi

Ad 2^m d^o q̃ si latẽtia nõ sit formalis rõ in obiecto fidei nľ spei.tñ act9 fidei & spei ẽ ꝓ se talis ita q̃ neẽio se quiť ipm impfectõ.ideo fides & spes determinate inclinãt ad talẽ actũ.caritas aũt & si nõ sit determinata ad actuz circa obm latẽs.& ꝓ oñs circa impfectũ.nõ tamẽ inclinat ad actũ impfcm ꝑ ad actũ cui accidť impfectõ. Ad 3^m de spe ꝓz q̃ dcã sunt in corpore.q̃

Trũ creatura possit aliquid creare q̃ sic.Effect9 non ad equas ẽtutez agentj superioris põt ab agente inferiori ꝓduci. q̃ si effectus in ratione effectus ñ adeq̃t ẽtutem agentis.ergo agẽs ꝓducit illũ nõ fm totam potentiã suam.& ꝓ consequens minor potentia sufficit ad ipsum ꝓducendũ.ꝑ nullus effectus inferior suprema creatura adequat ẽtutẽ dei nec adequatione simpl'r nec etiaz in rõe effectus. q̃ adhuc aliqd superius eo põt esse effect9 dei. ꝑ quodlibet inferius suprema creatura põt ab aliq̃ agente 2^o ꝓduci.ꝑ aliqđ tale non põt ꝓduci nisi ꝓ creationem. ꝑ creatura põt aliquid creare. Preterea agens creatum potest aliquid anihilare.igiť creare.cõsequentia ꝓbať. quia equalis est distantia a nihilo ad aliqd sicut ab aliquo ad nihil.quia eadem est distãa ab athenis ad thebas.& ecõuerso. 3^o phisicorũ.ergo illa uirtus que potest super unam distantiam potest ꝛnp altam. Antecedens declaratur sic.q̃ quid potest esse causa effectiua unius oppositi potest eẽ destructiua alterius.

p3 ex incõpossibilitate oppõitorũ. ꝟ aĩa põt eẽ cã infidelitatẽ & desperatõ nis & aliorũ peccatorꝫ mortaliũ saltẽ deficiẽdo. & ista opponit grẽ & caritati. & sunt in aĩa nõ ã deo. ꝙ deꝰ nõ est cã peccati ꝟ ab anima. ꝯ aĩa põt eẽ cã destructia fidei spei & caritatis. ꝟ horꝫ destructõ ẽ anihilaꝯ sic ipoꝫ pductio est creatio. Vꝝ enĩ qđ nõ pducit ñ creãdo nõ destruit nisi anihilando. p̃ cã z̃ª plꝰ põt i ttute cãe prime q̃ in ttute ppria. alioqn ñde pẽderet eẽtialr a priª in creãdo. nec eẽt in causis ordo eẽtialr. nũc autem oẽ qđ põt pducer cã z̃ª in ttute prime nõ p creationẽ põt idẽ pducer p creationẽ i ttute cãe priª. alias cã z̃ª nõ eẽt in pfecta obediẽtia ad cãm primã. ꝯ cã z̃ª põt creare saltẽ in ttute priª cãe. ¶ 3 dam. c. 18. ꝙ dicũt esse angl'os creatores alicuiꝰ nãe sunt oẽs filii pris sui diaboli. In ista. q. hº ordine ꝓcedeꝫ. p̃ enĩ recitabo op. unaꝫ & arguã 3 eã. 2º adducã motiua aliq̃ rũ q tenẽt ptẽ oppõitã & ostendã ꝙ illa motiua nõ ualent. 3º dicã ad. q. qđ melius uideꝫ dicendũ. ultio soluã rões ad principale. q̃ m ad pri m artic ũ ẽ op. auicẽ. & etĩ plii. licꝫ ñ exp̃sse hoc dicãt ꝙ creatura põt aliqđ creare dicẽ enĩ auicẽ. ix. me cc. c. 4º. ꝙ intelligẽtia z̃ª pducit z̃am. ꝟ illa intelligen ª est creatura. pductio aũt tercie intelligẽtie & ciṙte & sic de aliis ẽ creatõ. ꝯ etc: Rõ p eo põt eẽ talis. a cã oio una immediate nõ ꝓcedit effectꝰ nisi unꝰ. alias nõ eẽt distinctio in effectu. ꝓ hº enĩ hoc pductũ non est illud. ꝙ cã istius nõ est illa. ꝟ prima cã est oio una. intelligẽtie aũt sunt plures. ergo nõ sunt immediate omnes a prima cã ꝟ una intelligentia ab altera. Prete rea fortius. unũquodq tunc est pfectũ quando potest pducere sibi simile p̃ methau. ꝟ intelligentie sunt lõge pfectiores q̃ substãtie corporee. ꝯ eũ coꝛpus possit pducere corpꝰ. ꝯ intelligẽtia pducet intelligentiam. ꝟ talis pductio est creatio. ꝯ etc. ¶ Si plis cõcedit cum auicen. istas duas ꝓpositiones qđ credo. s. ꝙ intelligẽtia sit ens productum ab alio nõ p uoluntatẽ. & ꝙ ab eodeꝫ simpliciter simplici immediate nõ est nisi unum. cõcordat et secuꝫ in cõclusione. Cõtra istã op. arguitur ex tribus ꝓpõnibus. prima est ista nullus actus accidentalꝭ necessario requiritur tanq̃ prior termio creationis in creãte sbaꝫ. ꝓbaꝫ statim. ꝙ actꝰ necessario p̃ius termino creationis aut requirit tanq̃ actus pductiuꝰ termini. aut tanq̃ formale principiuꝫ pducti uũ termini. Exemplũ primi calefactio respcũ caloris geniti in ligno. exẽplũ secũdi: calor in igne respcũ calefactõnis ligni. nõ primo modo. ꝙ actꝰ pductiuꝰ alicuius & terminꝰ formalꝭ pductionis sunt simulꝫ in eodẽ. igit ad ꝓducendũ aliquid extra non requiritur actus ĩmanens tanquã actus pductiuꝰ non secundo modo. ꝙ actus accidẽtalis nõ potest esse formale principium ereãdi sbam. ꝙ accñs ẽ impfectiꝰ sba 7º mee. formale aũt pricipiũ pducẽ di aliqđ si uniuoce pducat est eque p fectũ. si equiuoce ẽ pfectius pducto.

z̃ª ẽ ista. intellectõ angeli est sibi accidentalꝭ. ꝙ sba angeli nõ põt esse alia & alia realr. intelligẽ angeli rn diſpatorũ itelligibiliũ ẽ alind & aliud realiter. ꝯ intellectio angeli nõ est sua sba. ꝟ sibi accidẽtalis. ma. est mãifesta. mi. ꝓbaẽ. Intellectio angeli distincta ñ potest eẽ priuꝫ obꝝ diſpatorũ p unicũ actũ intelligẽdi. ꝙ si illa eẽnt infinita i tellectus eẽt infinitus intensiue. ꝙ si maioris ttutis ẽ simꝫ distincte intelligere plura q̃ pauca uno actu intelligẽdi in telligere infinita est infinite ttutis. si ꝯ intellectus angeli intelligat plura uel infinita distincte modo diſpato itã ꝙ unũ nõ intelligat p rõem alteriꝰ intelligere illud nõ erit unũ & idẽ realiter ꝟ aliud & aliud. z̃ª ẽ ista ad omneꝫ ꝓductionẽ angeli nccio requiritꝫ tã q̃ ꝑuia intellectio angeli. ꝓbaꝫ statiꝫ. ꝙ nata mere intelligibil nihil pducit ñ intelligẽdo & uolẽdo. unde ꝑsona diuina nec ad intra nec ad extra aliqđ ꝓducit nisi mediãte actu intellectus & uolũtatis. alias eẽnt plures ꝑsone i diuinis q̃ tres. p̃ omne p se agẽs agr ul ꝓp finẽ quez ogñscit. uel ꝓp finẽ in quẽ dirigit a ognoscẽte finẽ. si ꝯ i angelo eẽt aliqua alta poª pductiua illa eẽt subordta intellectui & uolũtati. & sic p eã nõ posset aliquid pduci sine intellcũ & uolũtate. Ex his sequit ꝓpom. s. ꝙ nulla sba põt creari ab angelo. si enĩ ullꝰ actus accidẽtalꝭ nccio requiraꝫ in pductiõe sbe. & intellige re angeli qđ nccio requiriꝫ in pducti one angeli ẽ actus accidẽtalis. sequit ꝙ nulla sba põt creari ab angelo.

Ad rõem op. auicẽ. ad pri dd. ꝙ ma. ẽ fla. si intelligat de uno in re. ad hoc enĩ ꝙ plꝰa pducanꝫ ab agente p intellcm & uolũtatẽ sufficꝫ distinctio ogtorũ sue diſpata ognitõ pluriꝫ ita ꝙ nõ unico actu intelligẽdi illa intelligat. Ad z̃m dd ꝙ ꝓpõ phi tenet in illis in quibꝫ nõ repugt omunicari a simli in spẽ. angeli aũt nõ habẽt talẽ nãm. & hoc ẽ pfectiõis in eis ꝙ nõ pducanꝫ nisi a solo deo. ñ ꝯ oẽ pfcm in spẽ põt omunicari nãm si nã non ẽ omunicabil. q̃ m ad z̃m articulũ est sciẽdũ ꝙ theologi cõir tenẽt ꝙ creatura nõ põt aliquid creare. motiua eoꝝ sunt ista. Effectus ulriores oportet in cãs ulriores reducere. inter oẽs autẽ effcũs ulissimꝰ est ipsum eẽ. ꝯ esse est ꝓprius effcũs dei qui est cã ulissima cũ ꝯ pducere eẽ absolute nõ hoc uel illud ptineat ad rõem creationis. sequitur ꝙ creatio cum sit ꝓpria actio dei nulli creature sit cõueniens. p̃ sup distantiã infinitã nõ põt nisi ttus infinita. ꝙ q̃to distanª maior tãto translitꝰ difficilior. ꝟ inter terminos creatiõis aq̃ & ad quẽ puta nihil & ens ẽ distãtia infinita. ꝙ sunt 3 dictoria. ꝯ etc. mi. ꝓbaṫ i ci distanª finita ttingit dare ul intelligi maiorẽ. ꝟ nulla potest

intelligt maior illa q̄ est inter nihil & ens. p̄ nīlū agēs creatū ē actꝰ purꝰ uł purū ēe. ꝙ nᵉ eius actō est actꝰ purus. ꝑ aliqd habēs potētialitatī. talꝭ autē modꝰ nō est sine motu uł mutatōe ꝙ nullū agēs creatū agit sine motu uł mutatiōe. & p ōns nec pōt creare. ꝙ creatō ē de nihilo. motꝰ aūt ē in ſbo.

p̄ agēs inferiꝰ p̄supponit i agēdo effcm̄ supioris. pz. ars enī p̄supponit effcm̄ nāe circa quā agit. cuz ꝙ omne agēs creatū ſbordinet deo i agēdo oē tale p̄supp̄oit effcm̄ dei. & p ōns nō pōt agere ñ illo p̄supp̄oᵗᵒ. ꝙ nec creare. ꝙ creatō nihil p̄supp̄oᵗ. Iste rō nes nō nccio cludūt. priª nō. cōsistit enī in duᵇᵒ ꝓpōibᵒ. ſ. esse est ꝓprius effectus dei: & esse ē ꝓprius terminus creatōis. priª uidet fla. ꝙ a q̄ effecti ue generaī cōpoᵐ abᵛ eo effectiue est eē ꝓpōiti. ꝑ aliq̄d ꝓpoᵐ est qd generaī a creatura. alias tolleret ois actō creature. ma. pbaī. ꝙ a q̄ generaī ꝓpōitū p eius actionē forma ē in mā. formam aūt eē in mā ē opoᵐ habī esse. rō ad hᵒ adducta nō cōcludit. ꝙ cā univ̄salior dupl'r pōt intelligi uł ſm pfectiōz uł ſm p̄dicatiōez. eodē mᵒ effectꝰ. si ꝙ in maiōr & mīore uł'ꝰ accipiaī uniformiter ex pte cāe & effcūs ma. ē va. ꝙ pfectior effectꝰ reddit in cām pfectiorē & cōior in cōiorē. ꝑ si accipiaī in mīore uᵗius pfectiōe omittit fallª equocatiōis. ꝙ minōr nō est va ñ de uł'iori ſm p̄dicationē. si autē accipiaī uniformiter in maiōr & minore uł'ius ſm p̄dicationē ſeq̄t ocłio ꝙ effcūs reducaī in cām uł'issimā ſm p̄dicatiōez. ꝑ cū dicit dꝰ est huiꝰmodi. falſa ē. ꝙ dꝰ nō ē cā uł'issima p̄dicatiōe ꝑ pfectiōe. 2ª rō nō ualz ꝙ q̄n extrema sūt immetª tāta est p̄cise distanª eorū q̄ tū ē alterū extremū maius. tāta est enī distāª dei a creaīa q̄tꝰ est deus. dᵒ ꝙ inter ōdictoria eē distātiā infinitā dupl'r pōt intelligi. ſ. pōitie & pmissiue. p mᵒ nō ē va. ꝙ inter aliq̄ ōdictoria ē maior distanª q̄ inter alia. plus enī distat deus a nō deo q̄ aīa a nō aīa. 2ᵒ mō ē va. ꝙ omnis ōdictio pmittit quācunq; distātiā. 3ª rō nō cōcludit. nā illa pōlitas ad reciendū nō suffiē ad inferēdū ꝙ actio sit cū motu uł mutatiōe. ꝑ ꝙ actō illa si ē immanēs habet potētialitatē illam obiuam. si ē trāsiēs hz eādē potētialitatē in illo in qd transit sine fluxu. & p ōns sine motu & mutatōe. 4ª rō nō ꝓcludit. ꝙ ma. dupl'r pōt intelligi uno mᵒ ꝙ agēs p̄supp̄oat effz primi agentł & passū i qd agat. 2ᵒ mᵒ ꝙ absolute p̄supp̄oat effcm̄. si ꝑ mᵒ petit primª. ꝙ oē aliud a deo agit in passuz p̄suppoª. si ꝓ mᵒ ꝓpō ē va. ꝙ agēs nāle p̄supp̄oit seip̄z qd ē effcūs p̄mi agentł. ad 3ª articłm p̄mitto unā dł. de agēr. ē enī duplex agēr. ſcz principaᵗ & instrumtaliter. agere principaᵗ dupl'r pōt intelligi. uᵒ mᵒ excludēdo oēz cāz supiorē agentē. & istud agere ē agere indepēdenter a cā supiori. 2ᵒ mᵒ agere principaliter dicit q̄n agᵗ per ꝓpriā formā intrinsecā. licz in agendo sit ſbordinata cāe supiori. si agēr istrumētaliter distinguaī ō agere pricipaliter ꝑ mō. tūc oīis cā 2ª est cā instrumtalis. ꝙ oīis talis cā dependet in eēndo & i agēdo a priª cā. si āt distinguaī ō principaliter 2ᵒ mō: tūc illa ē cā instrālis q̄ ñ habz in se formā actiuā intrinsecā per quā agit. ꝑ tū agit. ꝙ mouet actualiter ab aliq̄ supiori agente. sic̄ pz in serra & securi. instrm aūt isto mō sumptum nullo mō agit ad aliqz terminū. ꝙ qd nō habet formā actiuā intrinsecā uł i esse qeto añ omnē motionē alteriꝰ agētis. uel in fieri. ſ. qñ actu mouet a supiori agēte nullo mō agit. ꝑ instrm 2ᵒ mō sumptū ē huiusmōi. ꝙ etc̄. Ad ꝓpositū applicando si accipiaī principaliter agere ꝑ mᵒ pz ꝙ nihil aliud a deo pōt in aliquā actionē. ꝑ accipiēdo principaliter agere 2ᵒ mᵒ. 2ᵒ duobᵒ modis. Vnᵘ modꝰ est ꝙ negatiue pōt oīdi rōe & hᵒ uł'r de omni creatura. rō talis ē sic̄ cā mālis & formaliter ſm totū genus suū nccio requirūt se inuicē i cāndo rē in esse. sic cā efficiēs & mā ſm totū genꝰ suū qd includit oē efficiēs limitatū requrūt nccio se inuicē i cāndo rē i fieri. pbaī stati ꝙ sic̄ nūq; foīa ē cā formalis alicuiꝰ in eē nisi mā sit causa mālis illius. sic nunq; efficiēs est cā efficiēs alicuius in fieri ñ mā sit cā mālis illiꝰ. impossibile ē q̄ aliqd efficiens limitatū agere ad effcm̄ producendū ñ cōcurrente mā. q̄si principiāte exquo est nccio requisitū ad fieri rei in q̄ re cipiē formā que ē terminꝰ foraª actionis. & ex qua partialiter cōstituiī opō situ qd est p̄ productum. deꝰ aūt nō requirit mām in actione sua. ꝙ ē supra totū genꝰ cāe efficientł. ꝙ est agēs illimitatū. q̄ solus deus pōt creare. Ista rō oīdit q̄ qd ocłonis. ꝙ limitatō efficientis determinat ipsum ad requirēdū mām. Vtrū aūt oē efficiens sit limitatū forte nō est euidētius cōclusiōe. qd si eēt demonstraret istā conclusionem.

Aliꝰ modꝰ talis ē ꝙ cōclo negatiue teneī p̄cise fide q̄ auctoritates scō rū. ꝙ nō pōt ꝓbari rōne. nō pōt enim euidēter ꝓbari quare repugnet creatu re producere aliquē effectū totū & tota liter nullo eius p̄supposito. cū q̄dlibet in ipso effectu sit impfectiꝰ tali causa agēte. p ōns possit virtualiter otineri i ea. istud patz. ꝙ qd ē pfectiꝰ forª est pfectiꝰ mā ex 7ᵒ meᶜᵉ. si ꝙ aliqua causa habz in virtute sua actiuā formā nō repugnat pfectiōi eius cōtinere mām. & p ōns totū effcm̄ totaliter. si etł p̄es angeli possint eē eiusd spēi qd uerū est nō appet quare angelꝰ nō possit producere angelū sic̄ ignis ignē. nā productuz utrobiq; habz eandē ꝓportionē ad perfectionē producentł. Restat ultio solu ere argumta in ōrium. Ad primū dicendū ꝙ maiorꝭ ꝓpō dupliciter pōt intelligi. uno mᵒ de adequatiōe eqlitatis alio modo de adequatione ꝓportionis non potest intelligi primoᵐ modo. ꝙ si possibile est aliquē effectum eē equalem deo. si 2ᵒ modo intelligit est fla.

trū eni ualz ac ſi diceret. effectus infe
rior p̄ poſſibili pōt ab ipſo p̄ poſſibi
li ꝓduci. qđ eſt fm. q aliqs effectus i
ferior nō pōt totus & totaliꝫ ꝓduci ñ
a ſupma cā ſimpliꝫ. Ad 2m dm q
ſolus dei eſt anihilare. q anihilare nō
eſt agere poſitiue. ſ eſt nō ꝺſeruare. cō
ſeruare autē creaturā totā & totaliꝫ ē
ſolius dei. & breuiter. q q̄libet creatu
ra requirit principiū potētiale ſicut
cām ſecū cōcreantē in fieri. ſic ſuper
illud nō pōt ꝓducēdo. ita ſup illud nō
pōt deſtruendo. & p ꝺns ſemper aliqd
relinq̄t ſicut neceſſario p̄ſupponit. ſi
cut eni creatio eſt ꝓductio oīno de
nihilo ita anihilatio eſt oīmoda deſtru
ctio. Ad ꝓbatiōem illā de ⁊tutibꝰ
dꝰ q nulla ⁊tus infuſa pōt corrūpi p
aliquē actū nām ñ demeritorie. anima
eni peccans demeret ne gra cōſeruet
in ea. & ſic in 2o inſtāti nature deme
ret nec in ea gra ꝺſeruet. & tunc anihi
latur. ⁊tutes g̃ infuſe non corrūpunt
p aliquē actū nām. ſ ⁊tutes acquiſite
ſic. de iſtis aūt nihil ad. q. Ad ultm
dm q ut ſupra dictum eſt. uliꝫ nihil
pōt agere ñ ⁊tute ꝓpria. ſi eni inſtīm
ponat actm uel cā 2a nunq̄ agit ñ ha
bat formā intrinſecā que forma eſt ⁊
tus per quā agit. & hꝰ uel in eē quieto
uel in fieri. q ſi prius nō habuit illam
formā & mō agit neceſſario oportet
q modo recipiat eam. alias agere non
poſſet. tunc ad rōem. cōcedo enim q
cauſa 2a uel inſtīm plus pōt in uirtute
cāe prime q̄ poſſit ſola ſua ſ̄ virtute.
p̄ ſcindendo eā a cauſa prima. q ⁊tus
ſua ē diminuta & ſ̄bordiata illi. & ita
ſine ipſa nō pōt effectum ꝓducer. tū
in ſuo ordine cauſandi nō poteſt plus
in uirtute alterius q̄ in uirtute ꝓpria
non p̄ſcindendo eam a uirtute cāe pri
me. & ſi minor illius rōis p̄ſcindat ⁊
tutē ꝓpriam a uirtute cāe prime ſ̄ē
quia in nihil poteſt creatura niſi i uir
tute dei prius opantis.

Trū circūciſio ꝺferebat gra
tiam. q nō. apls ad roma. 4.
ſignaculū recepit circūciſio
nis: glo. ibi. ſolū peccata dimittebāt.
gra autez ad bene operandū adiutrix
nō preſtabat. Preterea aug9. ſuper
ps. ut quid deus repuliſti in finem: ſa
cramenta ueteris legi ꝓmittebant & ſi
gnabāt. ſa ā no. legi dāt ſalutē. p̄
ſacramentū nō creat niſi ſ̄m qđ ſigni
ficat. ſ circūciſio ſignificat tantū ab
lationē partis a toto & nō aliqd poſi
tiuū. g̃ etc̄. Cōtra aug9. li. 2o de nu
ptiis & ꝺcupiſcen. circūciſio i ꝓpło
dei ualebat ad purgationē peccati ma
gnis & paruis ſicut baptiſm9 ualere
cepit. hꝰ nō eſſet uerū niſi circūciſio
ꝺferret gram. In iſta. q. eſt unū certū
& aliud dubiū. Certū eſt enim q per
circūciſionē dimittebat peccatuz ori
giale. cui9 rō eſt. q deus nunq̄ reliqt
genus humanū ſine remedio nccio ad
ſalutē. maxime illos quibꝰ ipe dedit le
gem. ut per eius obſeruantiam pertin
gerent ad ſalutem. alias fruſtra fuiſſet
data. g̃ tēpe legis moſaice dedit aliqđ
tale remediū attingendi ad ſalutem. ſ
nullus ꝓtingit ad ſalutē ſine deletione
originalis culpe. ſ hoc remediū non ē
niſi circūciſio. g̃ etc̄. Dubium eſt
an ipſa circūciſio ꝺferat gram. ad cuiꝰ
euidentiā eſt ſciendū q dimiſſio culpe
& coll'o gre tm reſpiciūt diuinā potē
tiam. ſ diuina potētia dupliꝫ pōt cōſi
derari. ſ. abſolute & ordinate: p̄ ergo
uidendū eſt utrū ſit poſſibile deo de
potētia abſoluta delere culpā nō cōfe
rendo gram. 2o dato q ſic. queriꝫ
an ſit poſſibile deo facere iſtud de po
tētia ordinata. q̄m ad prim eſt una
op. que dicit q nō. prima rō talis eſt:
Nō pōt peccatū deleri de anima. ñ
de immūda fiat munda. ſ hoc nō pōt
fieri niſi per aliquā mutationē factā
in anima. talis aūt mutatō eſt ad aliquā
formā poſitiuā abſolutā repugnantē
culpe. q ad relationē nō eſt motus. 3o
phi. ſ talis forma in anima repugnans
culpe nō eſt niſi gra. g̃ etc̄. p̄ defor
mitas in peccato opponit gre ſic̄ pri
uatio habitui. ſ priuatio nō pōt tolli
a ſbo niſi p coll'onem habitus oppōiti
culpa aūt & gra opponūt ſm aug9.
ſicut tenebra & lux in aere. g̃ etc̄.

p̄ ſi culpa dimittit diuina offenſa
placat. g̃ peccator deo recōciliat. &
p ꝺns acceptat. ſ, nō acceptatur ſine
gra. g̃ etc̄. Contra iſtā op. arguo tri
pliciter. p̄ ſic. quecunq̄ ſibi inuicē re
pugnant circa idē mutuo ſe expellūt.
& ſi alicui plura repugnant p̄ q̄dlibz
eorū pōt expelli ab eo in quo eſt. ſ cul
pe originali opponit rectitudo i pu
ris naturalibus & opponit gra. g̃ cul
pa pōt expelli p ſolā rectitudinez nā
lem. Preterea qualēcunq; hominem
pōt fm formā abſolutam deus creare
talē pōt poſt culpā repare. q culpa ñ
facit naturā eſſe aliā in ſe. & per cōſe
quens eſt eiuſdē qđ priꝰ fuit capax.
ſ deus pōt creare hominem in ſola re
ctitudine nāli. g̃ etc̄. Preterea fora
nō habens eſſe alterius rōnis in ſbo nō
eſt inſepabilis ab alia forma ſi eius op
poſitū p̄ceſſit in ſbo. q eni eſt talis for
ma & tale eſſe habēs. ideo eſt inſepabi
lis uel ſepabilis ab eo. Exemplum de
calore & frigore circa aquā. ſ rectitu
do naturalis ſi nō p̄ceſſiſſet ſuū oppo
ſitū potuiſſet a gratia ſeparari. cuz g̃
p̄ oppm qđ p̄ceſſit nō habeat aliud
eē. ſequit q ſit ſepabilis a gra. Cō
cedo g̃ cōcluſionē ultimarū rōnum q
deus de potentia abſoluta pōt dimitte
re peccatū originale nō cōferēdo gra
tiaz. maxime cū gra nō opponat for
maliter peccato originali nullo modo
illud peccatū dimittit p coll'onē gre.
ñ q gra includit aliqd equalens iuſtic
originali que formaliter opponit pec
cato originali. Ad arguenta op. ad
primū dicendū q pōt fieri de nō mun
da mūda mūditia oppōita ſi reſtituit
inſticia originalis quā priuat peccatū
originale. Ad 2m dicendū q ma. ē
falſa. q culpa nō opponit gratie. niſi
quia ipſa includit aliqd equiualens iu
ſticie originali cui cupla opponitur

tanquã priuatio eius. Ad ultimum dicendum. q offensa diuina placat & ille cui dimittit peccatũ reconciliat: ꝫ hoc autẽ nõ sequtur q sit acceptꝰ deo acceptatione speciali que est per gratiam & dignꝰ uita eterna. pax eni & reconciliatio nõ dicunt nisi deũ nolle uindicare culpam. ꝫ acceptare dic ordinare istum tanquam dignum uita eterna. & hoc apparet in nobis. possũ enim alicui qui me offendit reconciliari, q nõ sim inimicus nec uelim uindicare offensam absq; hoc q recipiã ipsum ad amicitiam specialem. Quantum ad 2m breuiter dicendum q non est possibile deo de potẽtia ordinata culpam originalem dimittere non ofrendo gratiam. licet enim absolute loquendo nõ sit cõtradictio esse mediũ inter filium regni & filium perditõis. sicut est homo in puris naturalibus. tñ ſm legem sapientie diuie post lapsuz nullum est medium inter filium regni & filium perditionis. ideo nullus liberata culpa nisi cui dat gratiam.

Ad. q. g dicendum q in circũcisione principaliꝰ intendebat gratia ꝙ ablatio peccati originalis. rõ est ista.

Agens ſm rectam rõem principalius intendit perfectionẽ ꝙ carentiam imperfectionis. q carentiam nõ intendit nisi ꝙ perfectionem. sed deus est agens ſm rectam rõnem. g instituendo circũcisionem principalius intendit perfectionẽ positiuam. s. gratiam ꝙ carentiam imperfectionis. s. peccati originalis. ꝫ quia auctoritates sanctorum negare uidentur a circumcisione collonem gratie. ad hoc dico q sacramentuz potest accipi ꝑprie & impropꝛie. sacramenta impropꝛie sumpta erant purgationes ab immundiciis & oblationes hostiarũ. sacramentũ ꝑprie sumptũ erat circũcisio. loquendo de sacramentis primo modo dico q non causabant gratiam tanquã signa efficacia. sed conferebant gratiam per modũ meriti. Certum est enim. q ista data erant in lege sub precepto. ꝫ ual de uidet incõueniẽs detñ & irrationabile obseruãte diutinũ ꝑceptum ex caritate & obedientia non mereri. iudei ergo obseruãtes diuinũ preceptũ meruerunt gratiam uel eius augmentuz si ante habebant. sacramenta autẽ 2o mõ sumpta cõferebant gratiaz sed paruã in operatione baptismi. paruaz quidẽ q propter eorũ defectũ nõ aperiebãt illam ianuam. q eo tempore precium nõ erat solutum. uel paruã. quia ad determinatum graduz gratie ita q ultra illum nõ poterant. si autez aliquis habuisset graz añ susceptionem sacmenti usq; ad illũ gradum p susceptionez sacramẽti nihil plus gre habuisset. & iste modus est de intentiõe magistri. dicit eni q p illa sacramẽta solũ peccata dimittebant & gra nõ dabat ut in baptismo. & statim exprimit moduz. q quantũcunq; quis iustus accedat ad baptismum uberiorez gratiã accipit: circũcisio autem non ideo circũcisio abrahe signaculum tantũ fuit & nihil gre sibi cõtulit. ꝫ q transcẽderat illum gradũ ad quẽ determinata fuerat circumcisio. dico q nihil sibi ꝺtulit per modũ sacramenti uel operis operati. ꝫ cõtulit per modũ opis operantis. q ex caritate & obedientia motus fuit. ideo ille actus fuit sibi meritorius. sic fuit meritoria immolatio ysaac filio suo

Per ista pot rñderi ad oẽs auctoritates sanctorũ negantiũ collationem gre a sacramenti. q uel loquunt de sacramenti impropꝛie sumpti. uel de sacramenti ꝑprie sumpti. quocunq; intelligant negãt gram ſm aliquez ꝑdictum modũ. Ad ultimũ dicendũ q tã baptismus q circũcisio q̃tum ad actuz exteriorẽ nõ significat nisi absolutioz aie a cꝛpa qđ ñ ẽ aliq̃d poitiuz. ꝺcõi tet aliud. s. acceptatõ ad uitã eternaz.

Trũ corpus xpi cõficiat solꝫ actiõe diuina. q nõ. ꝛgẽs nãle pot ꝺuertere totũ in totũ q generatio est ꝺuersio totiꝰ in totuz p de generatiõe. g etc. Preterea natura potuit formare corpꝰ xpi in esse nãli. g & in esse sacramẽtali. añs patz q natura formauit corpus xpi ex sanguinibus uirginis. ꝺña probat. q corpus xpi in utero uirginis & in sacmẽto habet idem esse. ꝫ super idem esse pot eadem uirtus agere. Preterea sacerdos habet aliquã actionez respectu cõsecrationis. patet. q nõ requirit in aliquo intentio aliqua respcũ alicuius effectus ad quẽ nullo mõ est cã agens. ad ꝺsecrationẽ aut requirit intẽtio in sa. g etc. ꝺ aug. li. de corpe dñi. misterii corpis & sanguis dñi ꝑficit ꝺtute spus sci. & sicꝫ spus sanctꝰ est q baptisat. ita xps ẽ q ꝑ spm scm suã efficit carnẽ & transfudit in sagunez. In ista. q. ẽ sciendũ q actõ duplr ꝓt accipi. cõir & ꝑprie. p mõ mãi ẽ q corꝰ xpi ꝺficit diuia actõe. q tẽ deꝰ dicit hre actiõez circa cãs qñ immet aliq̃d nouũ facẽ in creatis. ꝫ in ppoꝰ nõ est ita facile uidet quõ sit ibi actio positiua sic in creatiõe. q nõ est ibi aliqd positiũ absolutũ accipiẽs sim plr ee. 2o mõ accipiẽdo actõez hz maiorẽ difficultatẽ. dicẽdũ una op. q sic ꝓbat illud. 4. rõibz p sic. Nõ ẽ minoris ꝺtutis ꝺuertere aliq̃d i ꝑexñs q in ñ ꝑexñs. ꝫ si deꝰ ꝺuertez panẽ i ñ ꝑexñs eet ibi sim actio diuina q ꝓducereꝫ illud in ñ ꝑexñs. g etc. 2o. deus hz actõez ꝑprie dcãm ad intra. q generatõez. g magis uel eque hre potest actiõez ꝑprie dcãz ad extra. sic in p põito. añs ꝓbat. q si generatõ eet tñ relo tũc generat uel dicer eet tm referri qđ ẽ ioueniẽs. ꝑ 3o relões sccti mõi fundant sup actũ & passiuũ. 4o mee. c. de adaliqd. ꝫ relo ñ fũdat super relõez. g actõ ñ ẽ tñ relo. ꝑ 4o relatm ñ ẽ cã sui correlatiui. q sũt sil naa. ꝫ ꝓducens ẽ prim ꝓducti & cõstat formal p ꝓductõez. g illa ꝓductõ ñ ẽ sola relo ad ꝓductuz. tũc eni oẽs non esset simul cum eo & non prior.

5 duo genera manẽt in diuinis. sc3

relatõ & ſba. ꝺ. de tri. aug⁹. & boeti⁹ & cõir oẽs doctores. ꝯ actio ad itra uꝫ ad extra ut diſtinguiť ꝺ relõnẽ nõ manet. Ad. q. igiť ddᵐ ꝙ ſi qua ad diuina tranſferanť genera tm̃ ſunt ibi duo genera ſba. ſ. & relo. & nꝫla actõ de genere actiõis eſt ibi. hᵒ autez ꝓbo ſic. Oẽis actio ſiue ad itra ſiue ad extra eſt circa paſſum uꝫ paſſibile. vᵒ meᶜᶜ. & in ſex principiis. ſ ꝓductio diuinã ſiue ad intra ſiue ad extra. nõ eſt circa pãſſum nec poſſibile. ꝯ etc.

ꝓ oẽi actioni corrñdet paſſio proprie dcã. q̃ eſt reſpcũs extrinſecus adueniẽs ſic ipſa actio ⁊ ſed in diuis ad intra nõ põt eẽ aliqs extrinſecꝰ reſpectus. ꝙ qlibet ſũme nccio oriť ex neceſſitate fundamẽti. nec in creatiõe eſt talis reſpcũs. ꝙ ꝓductum nccio refertur ad ꝓducẽtẽ. Dico ꝯ ꝙ ꝓductõ actõ in diuinis eſt tm̃ actio relatio & productio paſſio eſt relatõ paſſio. & i creaturis eſt realis. in deo eſt rõnis. & ſi in trãſmutatiõe cõuertat ſba in ſbam. ita ꝙ nihil ſit ibi intranſmutatũ nõ põt ibi eẽ paſſio ꝓprie dcã. & ꝓ conſequẽs nec actio. Ad priᵐ arᵐ op. qñ dicit relatõe nihil ꝓducit ꝓductiõe aliqd ꝓducit dico ꝙ iſta rõ nullũ intelligentez ꝺz mouere. ꝙ ꝓductio diuina ad extra nõ eſt aliqd abſolutũ. ꝙ ſm nihil abſolutũ i ſe reſpicit creaturã. ſ omnis talis ꝓductio eſt reſpectus. Ad argumtũ ꝯ dicendũ ꝙ utraq; ꝓpoſitio eſt amphicᵃ. põt enim ablatiuꝰ in utraq; cõſtrui in rõne principii formalis ꝓximi. puta in rõe forᵉ ꝓxime denominatis. nꝫ in rõne principii formalis remoti. & iſta multiplicitas accidit qñ aliqd abſtractuz cõſtruitur in ablatiuo cũ cõcreto aliquo cõnotãte reſpcm̃. exemplũ primi. ſimile ſiſſitudine eſt ſimile. exemplũ ſecũdi. ſimile qualitate eſt ſimile. Ad ꝓpoſituz ſi ablatiuus cõſtruať in utraq; ꝓpõne in rõe forme ꝓxime denominatis. maior eſt flª. minor uera. ꝙ ꝓductõ illa eſt formaliť relo & eſt ſilogꝰ ex oppoſitis ſicut iſte. nullus homo currit. ſortes currit. ideo infert cõcluſoez incõpoſſibilem ſm artẽ ſecũdi priorũ. ſi autẽ ma. accipiať ꝓ principio formali remoto & mi. ꝓ principio formali ꝓximo. ſic eſt fallª figuꝝ dictionis mutãdo medium. licz utraq; ſit uera. Ad zᵐ dicẽdũ ꝙ ab abſtractis nccio tenz ꝺña i cõcretis & ecõuerſo. ſ nõ ſemp. & ſi hec eſt uera generatio eſt relo. & iſta erit uera generare eſt referri. licz non ſit ꝑciſe referri ꝙ inferius nõ eſt ꝑci ſe ſuperius. Ad ẓᵐ dicendũ. ꝙ nulla relatio ſecũdi modi fundať ſup actionem & paſſionem. ſ ſuper potentiã actiuã & paſſiuã. ꝙ qñ eſt actõ & paſſio iſte relões nõ ſunt. ꝙ qñ in creaturis aliquis generat tũc nõ eſt pater. ſ qñ ꝓles ẽ generata. ꝙ tũc incipit eſſe pater qñ incipit eſſe filius. tunc autẽ pr̃ nõ agit ad illã actõez. põt etiã tũc nõ eſſe. poſſunt tm̃ actiones ſe habere ad relationes ſic diſpoſitiões preuie. & ſic eſt intelligendum dictum phi.

Ad ultimũ dicendũ ꝙ relatiua ſunt ſimul nã. ſimlᵗas iſta dicit non poſſe eſſe ſine inuicem. cũ iſta tamẽ ſtat prioritas originis que nihil aliud dicit ñ a quo aliud. Ad argumenta ad principale ddᵐ ꝙ ly generatõ ſit cõuerſio totius in totũ. nõ tamẽ eſt totalis ꝺuerſio qualis eſt iſta. Ad zᵐ dicendum ꝙ nõ ſequiť. ſi natura põt eſſe principium alicuius eſſe ſub modo cõueniente ꝙ ſit ſb modo nõ cõueniente uꝫ repugnãte ſibi q̃ᵐ ẽ ex parte ſui. & cũ arguis. ꝙ eẽ eſt idem. ꝯ idem pricipium. cõcedo. ſed nõ ſequiť. ꝯ ſub iſto mõ

Ad ultimũ dicendũ ꝙ actio agentꝫ inſtrumentalis accipiendo ipſũ ꝓ agente diſpoſitio requirit ꝓpriam intẽtionem ſiue ſit agens nãle ſiue ꝓ intellectum. ibi enim agẽs per inſtrm requirit determinatã actionẽ humanam. que ordinať ad actionẽ pricipalis agentis. & taꝫ eſt actꝰ miſtri i diſpẽſatione ſacramẽtoruz.

Trũ corpus xp̃i fuiſſz putrefactũ ſi reſurrectio nõ fuiſſz accelerata. ꝙ ſic. Nã non incipit motũ quẽ non põt pficere ſen terminare ẓᵒ meᶜᶜ. & vi. phicoꝝ. ſed terminus corruptiõis uiuẽtis eſt putrefactõ. 4.º metha. ſ natura incepit motum iſtũ in ſepatione anime a corpoꝛ talis autẽ ſepatio eſt inchoatio ad putrefactionẽ & ad reſolutionem corporis in elementa ſicut in aliis hominibꝰ. uideť igiť ꝙ corpus tandẽ fuiſſet putrefactũ ſi reſurrectio nõ fuiſſet accelerata. ꝺ ꝑs. nõ dabis ſanctũ tuũ uidere corruptionẽ. Ad iſtam. q. ꝯn⁹ henricꝰ de gãdauo dicens. ꝙ aliq̃ ſunt futura quo ad cãs naturales que tm̃ nõ ſunt futura nec eueniũt q̃ᵐ cãm ſupiorem ꝓhibentẽ cãlitatem cãrũ naturalium. & tũc illud dicendũ eſt eẽ futurũ qd eſt futurũ ſ ᵐ cãm ſupiorẽ mouentez. Exemplũ de ezechia. Iſaie. ẓ8. cui cũ iſaias nũciaſſet mortẽ. mortuus fuiſſet naturaliť q̃ᵐ ad cãs naturales inferiores. ſed cum deus ab eterno uidit oraones & lacrimas eius ꝓhibuit cãlitatem cãrum inferiorũ. & addidit ſibi annos xv. ultra terminũ nãlem. ſic i poſito dicit & bene ꝙ corpus xp̃i in morte quantũ eſt ex parte cãrz naturaliũ fuiſſet putrefactũ. ſi nõ fuiſſent ꝓhibite. ꝙ habuit corpus xp̃i cãm in trinſecã corruptiõis. ſ. calorẽ & frigꝰ ſic alia corpa. ſ ꝺꝰ ꝓhibuit cãlitatez illaz & ꝓhibuiſſz ſi corꝰ illud nõ fuiſſet uiuificatũ uſq; ad generalẽ reſurrectionẽ. iõ corpꝰ xp̃i nunq̃ fuiſſet putrefactum. ꝙ illud tenendũ eſt eſſe futurũ quod eſt futurum ſ ᵐ cauſaz primam tantum. & illud fuit poſſibile ſecundum cauſam ſuperiorez. non autẽ ſm cauſam inferiorem niſi ſecm q̃d hucuſq; bene dixit. Dicit ulterius ꝙ corpus fuit a corruptiõe preſeruatz per miraculum non per nouz. ſ per antiquum ſcilicz quo illud corpꝰ fuit unitum uerbo. Contra arguo ꝙ hoc fuit nouo miraclo. quia actiuo & paſſiuo naꝫli approximatꝫ & non

impeditis necessario sequitur actio. & si actio impediatur hoc est per nouum miraculum. sicut patet de Daniele in fornace. danielis tercio. Sed corpus christi fuit naturaliter passibile & resolubile. q; nō fuit glorios⁹. nec illa unguenta smirra & aloes ꝓhibuissent resolutionē ꝓ semper q̄n aliq̄n fuisset alteratio inchoata & etiā terminata. q̄ uis nō ita cito sicut si nō fuisset corpus illud unctum. q; habuit actiuū intrinsecū & nō impeditū p cām nālem & corp illud aliq̄n fuisset putrefactū ꝑ nouū miraculū impeditū fuisset.

Dico ꝯ q; nouo miraculo corpus xp̄i fuit p̄seruatū a corruptione. ita q; deus alia uolitione fm rōem uoluit corpus uniri uerbo. & alia uoluit corp⁹ p̄seruari a corruptiōe impediēdo actōes cārū nāliu⁹. Ad ar^m dd^m q; ma. est uera si natura non ꝓhibereť a fortiori agēte. fꝫ uoluntas dei uoluit q; motus inciperē per sepationē anime q; h⁹ erat cōsonū effcūi redēptionis. nō autē uoluit motū ťmiari ad putrefactiōem corpis. q; talis putrefactio nullo mō fuisset nobis utilis. q; nō meritoria.

Trū causalitas pri^a r^m oīmū cābiliū de nc̄itate sit i tribus personis. q; non. Richar. de tri. li. 3° c. xvi. si tm eēt una ꝑsona adhuc eēt in deo plenitudo potētie & sapiētie. ꝯ posset ꝓducere oē possibile

Itē 2° sic. Actio est suppositi. ꝯ pl̄i um suppōitorū plures actiones. ꝯ triu⁹ ꝑsonarū nō pōt eē una actio. ꝯ n^c una potētia actiua ul una cālitas. q; cuius est potētia eius est actus fm phm. p̄ dc so. & nigi^a. Itē 3° sic. sicut principiū opationis ad principiū. ita opatō ad opationē. li ꝓpō patz in sensitiua intellectiua uolitiua & actibus eorū. sed principiū creatiōis est aliq̄d eēntiale. q; cōe trib⁹. & tale est aliquo mō prius principio ꝑsonali. ꝯ & actō est prior actiōe: Cōtra de⁹ ꝓduxit oīa dicēdo gen. p̄. fꝫ intrinsec⁹ ťminus dictōis est ťbum. ꝯ etc̄. Similr omnia ꝓduxit uolens. fꝫ intrinsecus terminus uolitōis est amor. ꝯ oīa ꝓduxit ťbo & amore. Ad so. istius. q. duo sunt uidēda primū q; prima cālitas respcū creaturarū nc̄cio est in tribus ꝑsonis diuis. 2^m est si per impossibile poneret una ꝑsona absoluta utrū, in ea posset eē ꝑ fectā cālitas respcū oi^m cābiliū. q̄^m ad pri^m d⁹ q; illa cālitas pfecta necessario est in trib⁹ qđ ꝓbať dupliciter.

Primo sic. principiū duaꝝ ꝓductionu⁹ nc̄cie. s. & cōtingētis. nc̄cio prius est principium nc̄cie ꝓductionis q̄ cōtingenti. nō eni pōt effectus nc̄cius p̄supponer cōtingentē. fꝫ aliq̄d i diuinis est principiū ꝓductionis extrisece q̄ est cōtingēs. ꝯ prius est nc̄cio aliq̄d in deo principiū ꝓductiōis necessarie & ad intra. q̄ in eo sit aliq̄d principiū ꝓductōis ťrigēti & ad extra. i illo ergo priori completa productiōe ad intra communicatur tribus personis omnis fecunditas que eis non repgnat. & per consequens cōmunicatur eis illud quod est principium productiōis ad extra. ergo etcetera. Item sc̄o sic habitudo nature ad suppositum prior est habitudine eius ad actum secundum. quia agere presupponit esse & habitudo nāe ad suppo^m q̄ prior ē ꝑtinet ad eē. & ē eēntiale & i q̄d. habitudo aūt nāe ad agere nō ē ita eēntialis. ꝯ nā diuina pri⁹ hz eē in trib⁹ ꝑsonis q̄ sit prin^m ꝓductiōis extrisece

q̄^m ad 2^m ar^tum dd^m ē q; sic. cui⁹ rō ē. q; i creaturis si ꝺpeť cā ad duos effcūs ordinatos eēntialiter ē eius ꝺpa ad utrūq; effcm q̄ uni⁹ effcūs ad alterū. q; ꝯ dependētiā eoꝝ ad eādē cām ꝯ h⁹ or^re dependēt ab inuicē. & non ecōuerso. ꝯ si ꝑ impossibile dstruať ordo effcūum inter se ordinatorū nō ꝯ h⁹ negand⁹ ē ordo & dependentia utri usq; ad cāz. q; ꝯ min⁹ impossibile nō ē ꝺcedēdū mai⁹ impossibile. n^c ꝯ minus nc̄cium ē negandū mai⁹ nc̄ciū. Ex ēplō si ignis pōať hre duos effcūs ordinatos. s. caler^e & ignire. si eēntiali⁹ se hz ignis ad utrūq; effcm q̄ sit hitudo istorū effcūuz ad inuicē q̄uis ignire ꝑsuppōat calefacer. tm si ꝑ impossibile pōať ignē nō posse calefacer nō ꝯ h⁹ dd^m ē ipm ignē nō posse ignir & iō obligās seipm ad tenēdū aūs nō ē obligāt⁹ ad tenendū oās. nō eni tenet illa oña. si ignis nō pōt calefacer ꝯ n^c ignire ń ꝑ hāc ꝓpōez affirmatiuā, potēs ignire pōt calefacere q̄ destruitur ꝑ ipo^m. Ad ar^ta ad primū p3. q; ocludit ꝑ 2° articulo. q. Ad 2^m p3 so. dc. x. primi libri. de po^a. quō ē ea dē i trib⁹ ꝑsonis. Ad 3^m dd^m q; hz aliqd eēntiale sit prin^m alicui⁹ ꝓductionis ad extra. ñ tm ē prīcipiū statī applicabile ad actū ń ut intelligiť i tribꝰ ꝑsonis. q; illud qđ ē prin^m actuū ordinatorū nō intelligiť eē in po^a ꝓxia ad actū remotū. ń ut ē sub actu priori. ꝑ de aia q̄ nunq̄ intelligiť eē in po^a ꝓxia ad actū uolēdi ń ut ē actu intelligēs. hz ꝯ eēntiale ad se p̄cedat aliq̄ m⁹ notiōale tm nō oz oē eēntiale sub oīi respectu ad extra precedere omne notionale.

Trū creatio angeli sit eadez angelo. q; nō. auicen. v° met^ce equitas est tm eqtas nec una nec plures. ꝯ pari rōe angelus est tm angel⁹. & nō est idē sibi aliꝰ respcūs

Itē 2° sic creatio angeli nō est nulla in p̄instanti in quo angelus accipit esse. fꝫ angel⁹ manet post primū instās & nihil manet sine eo qđ est idez sibi realiter. ꝯ etc̄. Itē 3° ignis genitus est ab alio igne generāte creater. & p cōsequens habet naturā ab ipso. & tm creatio nō est in igne genito creater ab igne generāte. q; tunc ignis genitus haberet ab igne generāte qđ esset creata. A quocunq; enim agente est creatio ignis ab illo ignis creať. consequens uideť fm. q; ipsum esse create dicit tantum respectum ad creatorem

Contra si est aliud aut ergo ē creator aut creatura aut medium inter ista.

primū nō. q̄ creatō ē noua. 3ᵐ nō. q̄ ē quali uia ad eē. relinquit ḡ 3ᵐ: In iſta. q. ē una op. q̄ dicit iſtā relōez eē eandē funᶜᵒ & hᵒ ſic. Fundamentum nihil ē niſi q̄dā relatō ad deū. licz eni creatura in ſe ſit ens. in rᵒ tñ ad deuz dicit nō ens. ſm anſ. ſic licz eniz ens in ſe ſit abᵗᵘᵐ reſpcū tñ dei nihil ē aliud q̄ reſpcūs. 3 iſtā op. ē augi. 7ᵒ de tri. c. p̄. oē qđ relatiē dicit ē aliqd excepto relatiō. & in prinᵒ tercii dic qđ nihil ē ad ſe nihil ē ad alterū. fundamentū eni illius relōnis eſt aliq̄ entitas formaliᵗ nō includēs ipſam relatio nē formaliᵗ. q̄ ſi includeret eā nō eſſz formaliᵗ relatio ad aliud. ſ ad ſe. q̄ fūdamentū ſuū eſt formaliᵗ ad ſe cū quo ponit foraᵗ idē. Itē 2ᵍ ſic. diffinitō ſi eſt ꝓfecta indicat totā qđditatē rei ſ diffinitō lapidis nō includit eētiaᵉ uł formaliter reſpcm. tūc eni nō eſſet diffinitio lapidis ut ē ſpēs ſbe. ḡ in eē lapidis nō includit formaliᵗ aliquis reſpcūs. Ad. q. igit dᵒ q̄ relatio ad deū omunis omni creaturę ē idē realiᵗ fundamēto. nō tñ idē formaliter nᶜ p̄ eiſe idē idētitate adeq̄ta ita q̄ fundamentū ſit tm̄ relatio formaliter. Prima ꝓpō ꝓbaᵗ dupᵗ. p̄ ſic illud qđ ꝓprie dicit ineſſe alicui ſine quo illud ñ pōt eē ſinē 3dictiōe ē idē ſibi realiᵗ. ꝓboᵗ q̄ ſicut 3dictio dcā de aliq̄ ē uia concludēdi diſtinctōez. ita impoſſibilitas recipiēdi p̄dicātoz 3dictorioꝝ ptinē tiū ad eſſe eſt uia cōcludēdi idētitatez ineſſe. & hoc ubi nō ē depēdētia eētialis q̄ req̄rit diſtinctōez manifeſtā. ſ relō ad deū ꝓprie ineſt lapidi & ſine ea lapis nō pōt eē ſine 3dictiōe. ḡ iſta relatō ē realiter idē lapidi. 2ᵒ ſic qđ uniformiᵗ dicit de oīi alio a deo nulli dcō ad deū accidit. ꝓbaᵗ ſtatiz. q̄ ſi alicuiᵗ accideret pari rōne & alteri ſi eni relatio effectus ad cāz acciderez lapidi. & p 3ns eēt reſpectus aliꝰ a lapide pari rōne ipſa relō hērz rōez effcūs ad deū & tūc accideret ſibi alia relō & illi alia relatō & ſic i infinitū

2ᵒ probo q̄ nō ſit idē formaliᵗ relatio cū ſuo fundamto ex intellcū eiꝰ q̄ dicit formaliᵗ idē. q̄ p ſe rō reſpectus nō includit formaliᵗ rōem abſoluti. ſ creatio p ſe includit formaliter rōem reſpcūs. ḡ reſpcūs formaliter ñ ē fundamtū. dᵒ ḡ q̄ creatio angeli eſt idē realiᵗ angelo. licz nō idē formaliᵗ.

Ad arᵗᵃ in oppoᵐ ad primū dᵒ q̄ arᵐ ɔcludit de idētitate formali & nō reali. Ad 2ᵐ dicendū q̄ reſpcūs ad deū nō tm̄ manet in p̄ inſtāti nāe. ſ q̄ diu manet res nuncz etiā & reſpectꝰ.

Ad 3ᵐ ddᵐ q̄ creatō paᵗᵘᵐ ieſt igni ab igne generāte. ſ. creatō q̄ oē aliud a deo dicit cāri. ſiue creet ſiue generet. ſ ñ ſeq̄t ſi ieſt igni ab igne generāte. ḡ ē ad ignē generātē ut ad t̄inū: nī ſil'itudo ineſt huic albo & illi albo a genāte albū. & tm̄ ñ oz ipaz ſil'itudinē eē ad generās ſicut ad terminū.

Trū caracter ſit forma abᵗᵃ q̄ non. q̄ caracter eſt ſignū cōis fidei & ſacre ordinatōis

Ex hoc ſic ad qđditatē forme abᵗᵉ nō ptinet eētialiᵗ aliqs reſpcūs. q̄ tunc illa qđditas eēt eētialiᵗ ad ſe & ñ ad ſe. ſ in diffinitiōe caracteris ponit ſi gnū qđ ē reſpectiuum. ḡ etc. p̄ ſi eēt forma abᵗᵃ non poſſet eſſe niſi in genere qualitatis. quia in genere ſubſtantie nō. q̄ aduenit poſt eē cōpletū. in genere q̄ntatis nō. q̄ eſt forma ſpiritu alis & incorporea. & ſiᵗ ē de aliis generibz. q̄litas etiā ponī nō pōt. patz diſcurrēdo p omēs ſpectes qualitatis.

3 relatō nō pōt eē relōnis. q̄ tunc eēt ꝓceſſus in infinitū. 4ᵒ phili. ſ caracter ē fūdamtū ſil'itudis. q̄ p ipſū aliqs baptiſatꝰ aſſimilaᵗ xp̄o. ḡ etc. p̄ caracter ē diſpoſitio ad gr̄az. ſ gr̄a eſt forᵃ abᵗᵃ. ḡ diſpoſitō erit forma abᵗᵃ q̄ diſpō ꝓpria uidet eē eiuſdem rōnis cū forma ad quā eſt diſpō. Ad. q. dicendū q̄ ſic nō pōt euidēter ꝓbari q̄ in baptiſmo imprimaᵗ aliq̄ forma realis alia a gr̄a ſic non pōt ꝓbari p rōem nāle. euidentē neq; p fidē q̄ caracter ſit forᵃ abᵗᵃ uł reſpectia. quia utrūq; pōt teneri. & nullū eoꝝ pōt euidēter improbari. ſi eni forᵃ ponit eē reſpectia. dicēdū q̄ ē reſpcūs extriſecus aduenīēs. ſi ponat forma abᵗᵃ. dic q̄ ē forma de genere qualitatis. Dubiū aūt ē in qua ſpē q̄litatis ſit. de hoc ſunt diuerſi mōi dicēdi. qdā dicūt q̄ nō ē in genere q̄litatis. q̄ ē forma & q̄litas iſepabiliᵗ & incorruptibiliᵗ. ſᵐ aūt plm̄ xᵒ meᶜᵉ. corruptibile & incorruptibile dr̄ñ plꝰ q̄ ſᵐ genꝰ. nāle aūt & ſupnāle dr̄ñ pluſ q̄ corruptibil: & incorruptibile cū ambo ōtineāt ſb uno illoꝝ mēbrorū. ſ hᵒ nō ualz. q̄ ſi des ſpes & caritas ſūt forᶜ ſpūales & tñ ſunt in genere q̄litatis. Dcm̄ phi hz ūitatē de genē phicoꝝ ſic eni nāla duo ſunt eiuſdē generis. de genē logico nō ualz. q̄ pōt ōtinere mlta q̄ non ptinēt ad idē genꝰ phicū. Quidam alii dicūt q̄ ē in 4.ª ſpē q̄litatꝭ. q̄ ē figura ſpūalis. ſ nᶜ iſtud ualz aliqd. q̄ nihil ponit i genere p̄ꝓprietates metaforicas. aſs xp̄s eēt in genere ſbe i aīate. q̄ meᶜᵉ dicit lapis. & in genere aialis irrōnal'. q̄ meᶜᵉ dicit leo. & i genere q̄litatꝭ. q̄ meᶜᵉ dicit lux. dᵒ & q̄ ſi caracter ſit forᵃ abᵗᵃ pōt poni i prima ſpecie qualitatis & ſecūda. nec aliqđ iſtorū pōt euidenter improbari

[a]Per iſta pōt rūderi ad argumēta ꝓ utraq; ptē. ad primū [b]p̄ parte negatia dic q̄ ſi ponaᵗ forma abſoluta [c]poteſt poni potenᵗᵃ uł habitꝰ ſᵐ diuerſas uias. Ad ſᵐ dic. q̄ eſſet q̄litas & in q̄ ſpē poneret & qualiter patet.

Trū celū ſit eſſentia ſimplex uideᵗ q̄ ñ. q̄ medium ſapit naturam [d]extremorū. ſ aqua eſt ſuper celum & ſubtus celum. ergo celum in medio eſt ex aqua. Preterea in omni moto neceſſe eſt imaginarī matreiam [e]. ſecundo methaphiſice. ſed celum mouetur. ergo etcetera.

[f]Contra omne [g]compoſitum ex materia & forma eſt corruptibile ex primo phiſicorum. materia machinatur

ad maleficiū rei. & ꝟ. me. mā est q̄ unūquodq; pōt eē & nō esse. ꝟ celū est nāl'r incorruptibile. g̃ etc. ꝝ. in ista qōe ē aliqd certū & aliqd dubiū. Certū est enī q̄ celū nō ē intelligētia tātū. q̄ celū ē q̄tū & sēsibile qđ repugat i telligē. ē g̃ sba corporea quā ꝓsequit q̄titas. Certū ē enī q̄ celū nō ē eiusdē nāe cū aliq̄ elemto nec elemētato. ista ꝓpō ꝓbat̄ p phīm p nām moto. q̄ prius moto & nāl' alicui corpis sequit suā nām. celū aūt habz aliū motuz ab elemtis sibi nālē & nō uiolentū. q̄ tal' nō pōt eē in p̄ moto. g̃ etc. Alia rō phi est q̄ celū ē incorruptibile ꝟm to tā & ptē. elemta ūero & elemtata sūt corruptibilia saltē ꝟm ptē. corruptibile & incorruptibile nō sūt eiusdez nāe. ꝟ dīt plus q̄ ꝟm genus. xo me. ho aūt qđ ē nō eē eiusdē natur cū inferioribo facit difficultatē i ꝓpōsito. q̄ si eēt eiusdē nāe planū eēt q̄ eēt opositū. exq̄o aūt recedit a nā ipsorū dubiū ē si ēcōpom ul' nō. Ideo aliq̄ sic thomiste uolentes sil' phiari & theote dicūt q̄ celū ē opositū ex mā & forā. & rōem assignāt talē. oē ens in actu ul' ē actus tantū ul' actū habēs & sic opositū ex actu & potētia. ꝟ celū nō ē actus tm̄ q̄ oīnis sba p se subsistēs q̄ est actus tantū ē p se inteā. ꝟ celū est p se sēsibile. g̃ nō est actus tantū. ꝟ cōpositum ex actu & potentia. Cū hoc uolunt saluare q̄ sit incorruptibile & causaz incorruptibilitatis eius assignāt talem.

Forma celi terminat totuz materie appetitū. q̄ cōtinet uirtualiter oēs formas inferiores. ideo excludit a materia celi priuationes oīmiuz formarū inferiorum. ꝟ priuatio est causa corruptionis que nō manet in materia celi. g̃ celum nō est corruptibile. Cōtra nō est intelligibile q̄ susceptm aptū natum recipe formā si nō habet eam qn habeat priuationem eius. ꝟ materia celi nō habet formā aliquā eiusdem ratōnis cum forma alicuius corpis elemtaris. & illa materia ꝟm se ē apta nata eā recipere. aliter nō haberet naturaz materie. ergo habet priuationem forme elementaris. & sic est corruptibile quo ad principium intrinsecum. Preterea nulla forma potest tollere priuationes omniū formarū pficientiū materiam nisi pfecte cōtineat eas. ꝟ forma celi nō cōtinet ⁊tualiter animam intellectiuam que est ab extra. ergo saltem celum in hominē erit corruptibile.

Preterea forma unius corporis celestis non cōtinet uirtualiter formā alterius. igit̄ materia unius est in potentia ad formam alterius. nl'ergo omnes celi erunt eiusdez speciei. quod est absurdum. quia in eis apparēt opatōnes omnino diuerse ex quibus cognoscuntur forme sbales diuerse. ul' erunt alterius speciei. & tunc materia unius poterit esse sub forma alterius. cum forma uniusnō contineat uirtualiter formā alteri⁹. g̃ unū erit nāl'r corruptibile i aliud. Itē illud qđ dicūt q̄ forma celi termiat totū appetitū materie q̄ cōtinet ⁊tual'r oēs formas inferiores. hoc nihil est. Quia impossibile ē formā aliquā excludere a mā priuationē alicuius forme nisi det susceptiuo formal'r actū oppom. ꝟ forma celi nō dat formal'r actū ignis ul' terre ul' aliorū elemētorū. g̃ non excludit a mā priuationē illorū. & sic celum adhuc erit corruptibile itrisece. p̄ anima inteā ꝟm istos ponet ⁊tual'r aiaz uegetatiuā & sēsitiuā. ꝟ ipsa pficiēs mal'iā nō tollit ab ea priuationē forme sēsitiue l' uegetatie. ꝟ pōt istas formas recipe al'r hō eēt incorruptibil'. Ideo alii uolētes saluare celū eē incorruptibile dicūt q̄ cā ei⁹ incorruptibilitatis ē carētia cōtrarii. q̄ nihil corrūpit̄ n̄ a ōrio. ꝟ celū nō habz ōriū. g̃ n̄ ē corruptibile. ō iste modo ē irrōabilior q̄ prim⁹. q̄ q̄rim⁹ cām corruptibilitatis intrisecā nō extrinsecā q̄lis est cōtrariū. unde si in celo ē mā cū mā sit i potētia passiua & ōdictōis ad formaz sequit̄ q̄ in celo sit principiuz corruptiōis intrisecū. p̄ dicet q̄ ē incorruptibile. q̄ n̄ habz ōriū n̄ ē phice dictū. q̄ ꝟm phīm oī potētie pasiue i nāa corrūpit aliq̄ poa actia. g̃ si cem q̄m ad principiū passiuū intrisecū sit corruptibile hz aliqđ prim actiuū corrūpens q̄ nō ē n̄ ōrium. Alii ponētes i celo mām saluāt ei⁹ incorruptibilitatē ex pte māe. dicūt enī q̄ mā celi nō ē eiusdē rōis cū mā inferioꝝ. ō celuz n̄ ē corruptibile nc in aliud trāsmutabile. ō potēa māe pasiua ē potēa ōdictiōis. ix. mee. g̃ si i celo sit q̄cūz mā ipa erit i potētia ōdictōis ad suā formā. Itē i fora celi ē potēa receptiua q̄titatis & luc. g̃ ē in poa ōdictiōis ru istoꝝ. g̃ ꝟm istas formas ē corruptibile. Itē n̄ inuenit ab Aꝝ. q̄ pōat plures mās alt̄i⁹ rōis. lz eni distinctoꝝ spē sit mā pxia distincta spē. tn̄ mā prima ꝟm se ē eiusdē rōis in quocūq; ē ꝟm phīm sic enī nō posuit primū primū efficiēs eē alt̄i⁹ rōnis. ita nec pricipiū primū māle. Itē i corpibo celestiboꝝ aut est mā alt̄i⁹ rōnis aut eiusdē. n̄ alteri⁹. q̄ tūc tot erūt māe pri q̄t sūt corpa celestia distincta spē qđ ē absurdū. si eiusdē. g̃ mā uni⁹ ē i poa ad formā alt̄i⁹. & sic erūt corruptibilia & trāsmutabilia ad inuicē. Ad. q. uidet̄ al'r eē dicēdū ꝟm phos & al'r ꝟm theol'. dō enī q̄ ꝟm Aꝝ. prica. celū ē sola sba simplex. rō ē. q̄ ois poa paua ē poa ōdictionis. ꝟm theoe pricia sequēdo plāe textū scriptuē nccm ē i celo ponē cōpositionē ex mā & foa. dicit enī genē. p̄. q̄ in pri⁹ fect dō celū & terrā. & p celū intelligit̄ nā anca & celū ēpirreū ꝟm hebr̄ p terrā intelligit̄ illa cōfusa mā dc q̄ fota sūt oia dc q̄ prima die fec lucez. dc q̄ luce fcūs ē sol. ita q̄ ante omnem diem factum est cahos indistinctum. & secunda die dc hoc formatum est firmamentum. & quarta die dc eodem fecit luminaria ex quibus formata sunt alia oia. & sic sunt composita ex materia & forma. Alia enim opera a prima die non fuerunt opera

creationis ꝙ distinctiõis. & ñ hº tenea
tur de necitate oportz dicere q̃ oĩa
corpa celestia in eẽ spec̃º in p̃ instanti
fuerunt simℓ creata qđ ẽ fℓm. Di
co g̃ q̃ ẽ eiusdẽ rõis in oĩib⁹ corpibo
q̃ ex scriptura nõ habeť nisi q̃ fuerit
unũ cahos. & licz mã sit einsdẽ rõnis
nõ tñ forma. & ꝙm hº põt saluari quõ
celũ ẽ incorruptibile. q̃ nõ ẽ capax ista
rũ alterationũ. Quia nullũ agens nã
le corrũpit ñ alťando. ꝙ nullũ agẽs na
turale põt celũ alterare. g̃ a nullo agẽ
te nãli põt celũ corrũpi. Rõabile eni
est q̃ sic̃ pfectissimũ corp⁹ nõ põt pdu
ci ab agente nãli sic nec ab eo possit
corrũpi. & sic ẽ incorruptibile. nõ tñ
simplℓr. q̃ mã sua semp ẽ apta nata eẽ
sub alia forma. ꝙ ẽ incorruptibile rõe
sue formeq̃ nõ ẽ susceptibiℓ alťatiõis.

Adrõez op. dº q̃ omnis sba q̃ ẽ p
se exñs ñ susceptibiℓ q̃titatis nec for
me sensibiℓ ẽ actu intellectiua. ꝙ celuz
nõ est taℓ sba. & ideo mi. illius rõnis ẽ
fℓa. imo oportz pñm ponere q̃ in ce
lo nõ sit potẽª paª. q̃ ꝙm ipsũ est õdi
ctiõis. ꝙ q̃ sit sba simplex recepª q̃
titatl & forme sẽsibiℓ qđ repugt actu
intellectio. Ad primũ ad pricipale
dico q̃ per aĝs illas est intelligendum
celũ cristallinũ qđ habz a mã ꝓprieta
tẽ siℓez aque. tũc ad formã argumti dº
q̃ est duplex me⁹ eẽntiale & situale.
ma. est ẽa de meº eẽntiali & fℓa dr̃ me
dio situali. celũ autẽ inter illas aquas ẽ
mediũ situale. Ad zᵐ dº q̃ pñs nõ
põt aliq̃ mãz quã ñ põt arᵉ ex trãs
mũtiõe & motu. & q̃ celo ñ ẽ motº
ñ ad ubi. idº ibi ñ põit maťiã nisi ad
ubi. ꝙ ista nõ ẽ pars sbe cõpoᵗᵉ.

Trũ corꝑ xp̃i possit simℓ eẽ
locaʳ i celo & in eucharistia
uideť q̃ nõ. q̃ q̃titas est for
maℓ rõ eẽndi in loco. pz 4. phico: cr
de uacuo. ꝙ nihil põt plurificari ñ pri
ficata eius rõe formali. g̃ q̃titate cor
poris xp̃i exñte una nõ põt corpº xp̃i
esse ñ in uno ubi. p̃ q̃cunq; uni &
eidẽ sũt eadẽ inter se sunt eadẽ. g̃ que
cunq; uni & eidẽ sunt siℓ inter se sũt
simℓ. g̃ si corpº xp̃i eẽt in celo & in
eucharistia illud. qđ ẽ siℓ cũ eo i celo
essz siℓ cũ eo in eucharistia qđ ẽ fℓm

Preterea qđ distat ab aliq̃ est aliud
ab illo. q̃ nihil distat a seipso ꝓprie.
si g̃ corpº xp̃i eẽt in eucharistia dista
ret a seipso i celo. g̃ eẽt aliud & aliud
ma. pbať. q̃ distã icludit discõtiᵉᵐ
unitas aũt q̃titatl otinue est otinuitas
g̃ distãª repugat illi unitati. & p ons
põit pluralitatẽ. Preterea sequiť q̃
possz simul moueri & quiescer̃. q̃ in
eucharistia ad motũ hostie moueri. q̃
motis nobis mouẽť ea q̃ sunt in nobis
ꝙm pñm. in celo aũt possz quiescere.

ɔ corpº xp̃i ẽ i celo. q̃ ꝙm augt. do
nec finiať seculũ sursum est dñs. &
ponit de cõsecratiõe di. zª. est etℓ vᵉ
in eucharistia. g̃ est simul utrobiq;

In ista. q. est cõclu⁹ certa oĩib⁹ cã
tholicis. ꝙ modus ponẽdi est diversus.
dicũt eni aliqui q̃ corpº xp̃i põt esse
alibi q̃ in celo p̃p cõversionem alterius
in ipsũ. q̃ ibi habz eẽ qđ uersuz est
ubi uersũ p̃fuit. Põt etiã alibi eẽ
nõ localʳ nec dimẽsiõaℓr. ꝙ sacramta
liter. q̃ si localʳ sequũť multe ɔdicti
ones. ꝙ si sacramẽtaℓr ponit ñ sequũ
tur ɔdictões. q̃ nõ existit ꝙm leges lo
ci. ꝙ illud solũ sub q̃ ẽ sacramentaℓr.

ɔ istã op.arᵐ ẽ in alia. q. speãliter
tñ in ꝓpoᵗᵉ uideť min⁹ uerũ. q̃ ob
sio ñ ẽ foraℓ rõ corpi eẽndi hic. neq;
ut pns. q̃ trãseunte uersiõe corpº
manz hic. neq; ut ꝑterita. q̃ nõ possz
deº facere corpº nõ eẽ hic sic̃ nec cõ
vsionẽ ꝑteritã. nec etiã illud qđ uo
cať sacraᵐ. s. spẽs ille sunt forª uℓ rõ
corpi eẽndi hic. nec aliq̃ mõ de eẽª
eius. g̃ sine utroq; põt deº facer̃ corº
eẽ hic. Cõfirmať. q̃ nõ ẽ maior re
pugnanª q̃ corpº xp̃i sit siℓ cum sba
panis q̃ cũ q̃titate ei⁹. q̃ nõ magi re
pugt sba sbe. q̃ q̃titas sbe q̃ ad talẽ
siℓtatẽ. ꝙ corpe xp̃i exñte in celo p̃t
deº facere idẽ corpº simℓ cũ q̃titate
panis ꝙm oĩes. g̃ põt facere idẽ simℓ
cũ sba panis q̃ta. & p ons sine uer
sione q̃tum ad primũ duoz q̃ tacta
sunt. si eni illa sba panis q̃ta põať sa
cramẽtũ manifestũ uideť ɔ eos. q̃ si
põt idẽ fieri ab aliq̃ sine mõ suo nãli
g̃ possibile eẽt q̃ deº facerz illud cor
pus alibi q̃ in celo sub mõ suo nãli.
cũ nõ sit nisi unũ miraculũ. si autẽ fi
at sine modo sint duo miracula. unũ
in cãndo suam p̃sentiã ibi. aliud in se
pando ipm a suo mõ nãli: Ad pri
mũ arᵐ dº q̃ formaℓ rõ põt intelligi
dupℓr. s. stricte & large. stricte p ꝓxi
ma rõe formali. large p rõe fundamẽ
tali remota uℓ ꝓxima. sic̃ color dicitť
formaℓ rõ siℓitudis & albedo formalis
rõ eiusdez. loquendo de rõne formali
fundamtali. mi. est fℓa. q̃ idẽ põt esse
prinᵐ agẽdi ꝓximũ rᵘ multarũ actio
nũ. & idẽ fundamtũ respcũ multarũ
relonũ: q̃titas eni nõ ẽ formaℓ rõ eẽn
di in loco p̃ mõ. ꝙ zº mõ tantũ. q̃ est
ꝓxiᵐ fũdamtũ istiº respcũs. & ex hº
habeť ꝓpoᵐ. q̃ super illud fundamẽ
tũ pñt fũdari mℓti respcũs extrinsecº
aduenientes. Ad zᵐ dº q̃ ma. ẽ fℓa
nisi intelligẽdo uniformiť unitatẽ illi
us tercii in se & aliorũ q̃ cõcludũtur
eẽ unũ ex uniᵗᵉ illius. nã si ẽ maior uni
tas illius tercii nõ põt cõcludi maior
unitas aliq̃rũ inter se eẽ ex uniᵗᵉ illoꝝ
in zº. eodez mõ dº de siℓ nisi illud zᵐ
in q̃ aliqua sũt simℓ sit limitatũ ꝙm il
lam unitatẽ ꝙm quã ipsa sunt simℓ in
zº nõ sequiť simℓtas eorũ inter se. q̃
q̃ est pariℓius nõ est simℓ cũ illo q̃ est
siℓrome. q̃ illud zᵐ ẽ illmaᵗᵉᵐ. Ad
zᵐ dº q̃ accipiẽdo distantiã p distãª
locali ma. ẽ fℓa. Ad pbatõez dº q̃ ali
q̃d nõ est idẽ q̃ otiᵐ. ꝙ ueriori uniᵗᵉ
q̃ otinuitas ẽ unitas ptis ad ptem in
toto. ꝙ unitas totius ad seipsũ ẽ uera
idemtitas. licz g̃ totũ ut distãs nõ oti
nueť sibiipsi ut distãti. tñ q̃ i utroq;
termino distãtie ẽ uere idẽ. ideo habz
eandẽ otinuitatẽ ptiũ in toto. Ad
4ᵐ dº q̃ corpº xp̃i nec p se nec per
accns mouetur ad motum hostie. ꝙ si

mouet mouet tñ a deo motu extẽsiue q̃ p⁹ ꝺsecratõez corp⁹ xp̃i ẽ ubicũq; ẽ hostia q̃p uniformẽ p̃sentiaz corpis ad ipsam hostiam.

Trũ corp⁹ xp̃i nãliter exñti & eidẽ sacmẽtar exñti nccio insint eedẽ ptes & ꝓprietates. uideꝫ q ñ sic i opibo nãe ñ ẽ ponẽda pᵗalitas sine nccitᵉ sequẽdo rõz nãlem. ita nec in creditl ẽ ponẽda pᵗalitas q̃ ñ seq̃t ꝑ nccíam deductiõz ex creditl. ꝟ tota ueritas eucharistie põt saluari ñ ponẽdo hᵒ nisi solã sba corporis xp̃i. q̃ illa põt eẽ etl sine aia cũ sit in poª ꝺictiõis ad eã. & etl habet rõem cibi spũalis. põt etiã eẽ sine ꝓp etatibo sic prius nãliter põt eẽ sin̄ posteriori. g̃ sine ꝺictiõe possz h̄ fieri sola sba nuda sub spẽ panis. ꝟ sic ẽ signũ sufficiẽs nutritiõis spũal q̃ est ultimꝰ effcus sacramẽti. p̃ nihil põt eẽ ubi priꝰ nõ fuit ñ aliq̃d ꝺuertať i ip̃z. ꝓbať statim. q si incipᵗ eẽ ubi prius ñ fuit hᵒ ẽ ꝑ aliq̃ mutatõez. ꝟ ista in ꝓpoᵗᵒ nõ ẽ in ipso qꝺ incipit eẽ. q manz ubi priꝰ fuit. g̃ ẽ in aliq̃ alio in cuiꝰ ubi incipᵗ ip̃m eẽ p̃ns & hoc ñ est ñ ꝑ cõuersiõez. ꝟ in eucharistia nihil ꝺuertiť in ꝓprietates corporis xp̃i. g̃ etc. mi. pz. q tota sba ꝺuertiť in sbam. g̃ nõ in passiões. p̃ sãguis ñ ẽ nisi semꝫ i eucharistia alias frustra põeret ꝺtieri ibi. & nihil ici eẽ simr postq̃ simplr ẽ. g̃ nec incipit eẽ sacramtalr. ꝟ sanguis sub spẽ uini ẽ & icipit eẽ sacramtalr eui⁹ cõsecꝫtio sequiť ꝺsecrationẽ corpis xp̃i. g̃ nõ ẽ sub spẽcꝫ panis sacramẽtalr. & tñ est ibi corꝰ. g̃ corp⁹ nõ hz istã ptẽ. s. sanguinẽ sic habet in celo.

p̃ q̃titas nõ põtᵉ eẽ simꝫ cũ q̃ tᵗᵉ. q eadẽ ẽ repugnanª foraz rᵘ ubi. sic ꝺriorũ rᵘ eiusdẽ subiecti. q̃ nullo mõ põt eẽ simꝫ. q ad ꝺria sil eẽ seq̃t cõ tradictoria simꝫ eẽ uera. 4.º meᶜᶜ. g̃ ñ põt illa ꝓprietas corpis xp̃i q̃ est q̃ titas eẽ in eo utᵉ in eucharistia. ꝺ Inno. ꝺ offi. mis. pte zª c. p̃. taleᶜ corp⁹ ꝺedit xp̃s q̃le habuit. g̃ eadᵉ q̃litas infuit corpi xp̃i in eucharistia que in fuit i exñtia nãli. In ista. q. sũt duo uidẽda. p̃ de suppositio. zᵐ ꝺ q̃sito. supponiť eni corp⁹ xp̃i duplici mõ existere. s. nãli in celo & sacmẽtalr in eucharistia. & utrũq; ẽ clarũ. q̃ᵐ ad primᵐ arᵐ patz ꝑ aug⁹. & ponit ꝺ ꝺsecra. dis. zª. prima hereꝫis. donᶜ finiať seculũ surgũ ẽ dñs. ꝟ dubiũ est ꝺ corpe ut existit in eucharistia q̃ sunt illa q̃ cõtinet tanq̃ ptes. ꝛᵒ nõ cõtinet aiam nec accñª. hoc est possibile acciptẽdo corp⁹ ꝑ p̃ ꝑfectibili ip̃ius aie. & nõ ẽ ꝺictio illud eẽ sine aia & accñtibo. q spẽs illa repsentat alimẽtum. g̃ sbam & nõ accñª. & hoc ideo fcm̄ ẽ. q si i triduo fuisz eucharistia ꝺsecrata fuisz ibi vã res eucharistie. & tñ nõ fuisz ibi aia. corp⁹ etiã illo mõ nõ cõtinet sanguinẽ. q sanguis nõ est animat⁹. & ꝑ ons nec pars primi animati. hoc etl ꝓbať factum. q possibile fuit totũ sanguinẽ fuisse sepatũ a corpe i morte. & tñ si fuisz eucharistia ꝺsecrata fuisz eadẽ res q̃ mõ est possibile ẽ etiã q magna ps sãguis fuerit effusa & tñ tota eadẽ res mãsisset sub spẽ panis. Teneo g̃ q corꝰ ut est primũ situm spẽi panis & ꝺtẽtuz nõ includit aiam nec accñª nᶜ sanguinem. q̃ᵐ ad zᵐ arᵐ ꝑ uidendũ est intellcũs. q. nõ eni q̃riť ꝺ nccítᵉ unꝰ extremi nᵗ alterius in essendo neq; ꝺ nccitate habẽdi ptes uᵗ ꝓprietates absolute. ꝟ queriť ꝺ nccítᵉ ꝺcõitãᶜ uel ꝺñᶜ. s. si corpi xp̃i sacramtalr exñti in sint alia ptes uᵗ ꝓprietates. an nccio sequãť uᵗ ꝺcomitenť eedẽ q̃ insũt corpori xp̃i nãlr exñti. iste aũt intellectꝰ põt distingui. q nccíuz põt intelligi dupᵗᵉr uᵗ ut importeť nccitas absoluta uᵗ fm qꝺ uidetz q ex põe añtis simplr nccio seq̃ť oñs uᵗ sequať ꝟ nq̃d suppositꝫ exñª sbiecti ꝺtinẽtis. loqnẽ do ꝺ nccitate abtª. Sit prima cõclo ista. q ñ sit ibi nccitas absoluta si corpus xp̃i sub mõ nãli hz ptes uᵗ ꝓprietates q habeat easꝺẽ sub mõ sacramẽtali. q post resurrectõez ñ erit eucharistia. nec etiã corꝰ xp̃i habebit sb isto mõ ꝓprietates & passiões. & tñ corꝰ xp̃i sub mõ eẽndi nãli habebit eas.

zª cõclio sit ista. q nõ est simplr nccitas ecõuerso. s. q nõ sequiť necessitate absoluta si corꝰ xp̃i sub exñtia sacramẽtali habz istas ptes & ꝓprietates. g̃ hz eas sub exñª nãli. hoc ꝓbať ꝑ sic q̃ñ exñª aliqua ẽ idẽñs ad duos modos eẽndi sic põt simplr hñi sub uno mõ sic etiã sub alio. ꝟ realr exñtia corpis xp̃i ẽ indẽñs a ꝺ istos duos modos. s. nãlẽ & sacramẽtalẽ. g̃ põt haberi sub isto mõ licz nõ sub alio. Rñ ꝺeť ad rõem istã q uerũ cõcludit quãdo neuter modꝰ ꝺpẽdet ab alio. sed modꝰ sacrãtal ꝺpẽdet a mõ nãli. q iste ẽ primꝰ. iõ arᵐ nõ ualz. ꝺ & est ad cõclioez pricipalẽ. exñª. sb mõ nãli nõ est de eẽntia exñtie sb mõ sacramẽtali nec ẽ cã eiꝰ. g̃ illa nõ ꝺpẽdet ab ista. Quod ñ sit de eẽntia ꝓbať q res eucharistie ñ habz ibi modum eẽndi nãlẽ. s. extensiuũ. heret aũt illuz si eẽt de eẽnª illiꝰ exñtie. q oẽ hñs aliqd habz illud qꝺ ẽ de eẽntia eiꝰ. q nõ sit eiꝰ cã ꝓbať. q deꝰ ẽ immediate cã illius exñtie sacramentalr. g̃ corꝰ sub exñª nãli nõ est cã eius. Ex ista zª cõclione sequũť duo correlª: primũ est añ incarnatõez potuit eucharistia fuisse ita uera sicut nũc quãtum ad sigficatõez & q̃ᵐ ad rẽ sigficatã aliud correᵐ ẽ. q post incarnatõez posset corpꝰ xp̃i desinere eẽ sub mõ nãli. & tñ eucharistia manere uera q̃ tũ ad significatiõez & q̃ᵐ ad rẽ signifi catã. ꝺ ña ẽ maᵗª. q si ad corꝰ xp̃i realiter ꝺtineri in eucharistia nõ necessario sequať corꝰ xp̃t haberi exñtiã nãlem. g̃ primũ põt eẽ uerũ sine zº. siue p̃cedẽdo ip̃z siue manẽdo post destructionẽ ipsius. Et de p̃cessione ꝓbatur sp̃eliter sic. ubicũq; res tpalis p̃t habere uerã exñtiaz realẽ postq̃ ñ fuit põt ibi simpliciter incipe esse sub

illō ꝫ mō eēndi. ſ in euchariſtia cor̄pus xp̄i hz nerā exñtiā realē. & p̄t ibi ſim pl̄r incipe eē poſtq̄ ñ fuit. g̃ ñ oportet ad hoc q ſimpl̄r incipiat q inci piat ſub alio mō eēndi. Loquendo de neceſſitate ſm qđ ſuppoᵗᵃ ſcz exiſtenᵗ ſbi otinētis ē cōcſo iſta q neceſſe ē iſto mō eaſdē ptes & pprietates ineſſe corpi xp̄i ſub mō ſacramtali q̄ inſunt ſubˢ mō nāli. hº ꝓbaᵗ ſic. nˡ lū abᵗᵘᵐ deſinit eē in aliq̄ adueniēte ſibi p̄ciſe nouo rᵘ extrinſeco. ſ ptes & pprietates in corpe ſūt entia abſoluta p̄ntia aūt corpis xp̄i in euchariſtia ē tm̄ reſpcūs extrinſecꝰ adueniēs. g̃ ptes & pprietates nō deſinūt eē in corpoꝛ xp̄i adueniēte ſibi p̄ntia ſacramētali.

p̄ abſolutū priꝰ nāl̄r ineſt q̄ reſpectus fūdatꝰ in ipſo. & maxie extriſecus & ōtingēter adueniēs. g̃ i illo pri ori anteq̄ intelligaᵗ corpꝰ hr̄e iſtum nouū reſpcm̄ in euchariſtia aut ineſt ſibi q̄titas & q̄dlibz aliud abſolutum & habeᵗ ꝓpoᵐ. aut nō. & tūc ſequit q ꝑ ōdictoᵃ ſint ſimˡ uera de eodē. naz iſta affirmatō & negaᵒ nō p̄ūt dici i eē ſm diuerſa ubi uˡ ſm diuerſaz p̄ ſentiā. q ſicut affirmaᵒ nō eſt nata in eſſe ſm ubi. ita nᶜ negaᵒ. & p̄ otra dictoria de eodē ſm idē nō ſunt ſimˡ uera. nec oportz addere ad idē. qñ p̄ dicatū ē abᵗᵘᵐ. corpꝰ aūt hic ē abᵗᵘᵐ ſ nec affirmaᵒ abſoluta nᶜ negaᵒ ineſt ſm idē ubi. q bñ p̄ūt li corpus moueri localr ibi nō. q iſta ſūtᵉ diſta ubi? & iō omittit oñs arguēdo nō moueᵗ hic. g̃ nō moueᵗ. licz cōir teneat grā materie. ꝺiſtr ſi idē ſbz hērz duas ſupficies ſm unā poſtz eē albū. ſᵐ aliam nigrū ſine ōrietate & ōdictiōe. q nō ineēt ſm idē. ſ de affirᵃᵉ & ei⁹ negatiōe abſoluta ſi nō ſint idē. & ñ ſit in eis dra niſi tm̄ reſpectuū māifeſtū ē q inerūt ſm idē. uˡ illi reſpcūs non poterūt eē rō ſm quā affirᵒ uˡ negatio inerit cuz nāl̄r ſit poſterior abᵗᵒ.

Ad primā rōem in oppoᵐ dº q licet abſolute loquēdo poſſit corꝰ xp̄i eē ſine aia & aliis ptibꝫ. tm̄ ſuppōita exñᵃ corpis alibi cū iſtis ptibꝫ & ꝓpetatibꝫ nō p̄ūt hic eſſe ſine eis q̄ꝑ cō ditiōes de affirmatiōe & negatiōe abſoluta ſub duobꝫ reſpcibꝫ. Ex iſta ſolutiōe apparz qđ ē i euchariſtia p̄ ut priᵐ otentū. q primū ſigū. & qđ cō cōitanter. q illud ſine quo priᵐ ſigni ficatū nō habz eē mō nāli illud eſt cō cōitanter. ſiztum aūt eſt in euchariſtia p̄ tm̄. Ad 2ᵐ dº q mi. ē flā. q ſola uirtꝰ diuia p alīq̄ mutatiōez q̄ nō ē ouerſio aliqua facit illud qđ eſt alibi hr̄e p̄ntiam hic. & hoc deꝰ p̄ūt facer̄ de pte & ꝓprietate corpis ſic̄ de toto corpe. Ad 3ᵐ dº q ſi teneaᵗ q ſanguis ſit p ſe ps corpis ut corpꝰ eſt priᵐ ſigū ſpēi panis oportet dicere q ſanguis ē i iſto ſacto bis ex ui ſacramenti ñ cħ eodē mō. q ſub ſpē uini eſt p ſe & p̄. ſub ſpē panis p ſe. ſ ñ p nᶜ ſequit q incipiat eē poſtq̄ ē eodē mō eēndi. imo incipitᵗ p eē poſtq̄ ñ fuit p̄. licz p ſe habuit ibi eē. ſi autē teneaᵗ q corꝰ nō ōtinet p ſe ſanguinem tanq̄ aliqd eius. qđ magi credo tūc rñſio ē faciᵗ. q ſanguis nō eſt ibi niſi cōcōitanter. & tūc ex ui ſacramēti nō eſt ibi bis. nec ſbz ſpēs panis ē fruſtra cū ſit ſub ſpē uini ex ui ſacramēti. q ibi ponit ad ſaluandū ueritatez rei ꝺtēte. q ubicūq̄ corpꝰ ponit ſēp habz eadē abᵗᵃ. necᵗ ſequit incipit eē ſub ſpē uini poſtq̄ fuit. q nō eodem mō exiſtit. p̄fuit enī ſbz ſpē panis cō cōitanter & incipit ibi eē ſub ſpecie uini ex ui ſacramēti. Ad 4ᵐ dº q p̄ōitis extremis nō oz reſpeꝛ extrinſecus adueniente nccio ſequi. in hº. n. differt a rᵘ intriſeco adueniēte. p̄ſentialitas aūt iſta ē reſpcūs extrinſecus adueniens.

Trū corpi xp̄i ut i euchariſtia poſſit ineē motꝰ corpal? uideᵗ q ſic. idē nō p̄ūt ſimˡ eē ōtinuī & nō ōtinuū. q ōtinuitas p̄cediᵗ ubi & ē foꝛa abſoluta. ſ corꝰ xp̄i in cruce erat nō ōtinuū. loquēdo de diuiſiōe fcā p uulnera. g̃ ipm in pixide erat nō cōtinuū. g̃ de cōtinuo fiebat nō ōtinuū. & p oñs moueᵗ motu corpali. p̄ nutritio ē ad ſbam. g̃ nō p̄ūtſimˡ idē nutriri & nō nutriri. corpꝰ xp̄i nutriebaᵗ in exñtia nāli. g̃ ſimˡr nutrieᵗ in exñᵃ ſacramentali. nutritio ē mutatio corpal?. p̄ motis nobis moueᵗ oia que ſunt ī nobis. g̃ mota hoſtia moueᵗ corpꝰ xp̄i in hoſtia. ſ ille ē motꝰ corpalis. q ab uno ubi in aliud. ꝺfirmāt nihil pōt habr̄ aliud & aliud ubi. niſi p aliquā mutatiōez. ſ corꝰ xp̄i hz aliud & aliud ubi q̄ hoſtia moueᵗ. g̃ etc̄. p̄ ſbiectū hūs diſpōes req̄ſitas ad ſuſcepti onē alicuiꝰ foꝛe pōt ipſaz recipe. ſed corpꝰ xp̄i habz omnes diſpōes requiſitas ad ſuſceptōez frigoris & caloris q quecūq̄ ſūt rōes recipiēdi iſtas q̄li tates in corpe xp̄i nāliter exñte ille eedē inſunt ſibi in ſaᵗᵒ. g̃ corpꝰ xp̄i hic pōt recipe calorē & frigꝰ. & per cōſequēs mutari corpal?r motu alteratiōis ſm terciā ſpeciē q̄litatl. ō omne qđ moueᵗ eſt in loco. corꝰ xp̄i nō ē in loco in ſaᵗᵒ. g̃ etc̄. Ad ſoloem illꝰ. q. p̄mitto tres dᵉ. quarū prima ē dᵉ motu q̄ pōt dupl?r accipi. ſ. ſtricte & large. ſtricte ꝓut ē ad illos termios ad q̄s ponit phs ꝓprie fieri tranſmutatiōez q̄ ſunt ſba q̄titas & q̄litas & ubi. p3ᵒ phiſi. large ꝓut dicᵗ acceptatiōez cuiuſcūq̄ foꝛe noue ſiue abſolute ſiue reſpᵉᶜ. & hoc ſiue reſpectus ptinenti ad ubi ꝓprie. ſiue p q̄ dā ſiſtitudiez cuiꝰ mōi reſpcūs ē p̄ſentialitas ſacramtal? corpis xp̄i ipi ſpeciei. 2ª ē dᵉ motu corpis xp̄i. p̄ōt eni intelligi moueri motu p̄ uˡ cōcōitāter rō iſtiꝰ dᵉ. p3 ex priº p̄cedentī dᵉ. 3ª ē dᵉ agēte. corꝰ. n. ſic & ſic moueri p̄ōt intelligi uˡ ꝺtute creata uel immeᵗᵉ a deo. ſm hº g̃. ſtabit ſolo. q. in ſex cōcluſoibꝫ. Priª ē iſta. corꝰ ut in euchariſtia nō p̄ūt moueri p̄ motu ꝓprie deō ab aliq̄ ꝺtute creata. 2ª eſt iſta. corꝰ xp̄i p̄ōt moueri p̄ motu

ꝑprie dcō a dco. 3ª ē ista. corꝰ ꝑt moueri & moueť motu exteꝰc sūpto.

4ª ē ista. ꝙ illo 3º mō ñ pōt moue ri ñ a dco. vª ē ista. corpꝰ xp̄i ocōi tāter pōt moueri. & moueť oi motu ad foraz abtam q̄mouet p̄. & ab eoť agēte a q̄ ut ibi moueť. vi. & ultia ē ista. corꝰ xp̄i ñ moueť ocōitāter mo tu locali q̄ mouet p̄ ut i celo. nc aliq̄ motu sb motu locali. Pria ocło ꝑ bať. nulla vtꝰ creata agit circa corpꝰ ñ ꝑportiōar sit appxiata ſm locū. ſ corꝰ xp̄i ē in sato ñ ut in loco. iō nul li appxiať ſm locū. ſ tñ spēs sub q̄ ē appxiať cuicūq; agēti illa appxiatiōe q̄ pōt hri ad istud ubi. 2ª cōclo ꝑ bať. ſbm hñs diſpōes req̄sitas ad sus ceptōem alicuiꝰ fore pōt illi rectpe. ſ corꝰ xp̄i hz diſpōem nccīam ad re cipiēduz calorem. esto ꝙ nō essz ñ in sato. ġ ñ repugt fibi recipe calorē. cū ġ vtꝰ diuīa possit iprimer oz foraz cuiꝰ ſbm ē receptū seqūť ꝙ deus pos sit trāsmutc corꝰ xp̄i in sato ad calo rem. 3ª cōclio ꝑbať. ꝙ tenemꝰ ꝙ pꝰ ocłōz ubicūq; ē hostia ibi ē cor pus. ġ ꝓp uniformē pñtiaz corpis ad hostiā hntē aliā & aliā pñtiā localē p̄ ad cōrinēs. seqūť ꝙ corꝰ xp̄i hēat aliā & aliā pñtiā ad aliud & aliud ocinēs. ista aūt pñtia alia & alia nō pōt eē si ne mutane exten'c sūpta. 4ª cōclo ꝑbať. ꝙ q̄ť nullo mō hz vtutē moti uā sup aliud q̄ illud ē p se ñ mouz il lud p accīs q̄ ē cū alio cū q̄ ñ facit unū sic actꝰ cū poª. ſ vtꝰ creata nllo mō pōt sup corꝰ xp̄i in se sb nō eēa di sacñtali ad mouēdū ip̄z. ġ q̄ ē cū alio cuiꝰ nec ē actꝰ nc poª. seqūť ꝙ ea dē vtus nō poterit corꝰ illud mouere nec p se nec p accīs. sic aūt ē cū ho stia. ꝙ spēs ñ est fora corpis nc corꝰ fora spēi. Sz ma. hꝰ rōnis negať & dať istanª dꝰ ġui exitte in naui qđ mo ueť a mouēte nauē. & tñ ġue ñ ē fora nauis nec eo. Instanª nulla ē. ꝙ vtus illa motaa possz sup ġue si ġue eēt p se. iō addidi i maiori q̄ñ illud ē p se & q̄rū neutꝛ ē actꝰ alterius. ꝙ & si aliqđ qđ ē actꝰ alicuiꝰ ñ possit p se moueri ab aliq̄. tñ p accīs pōt moue ri ab eodē potente mouere totū illud cuiꝰ ē actꝰ. Sz ut ois instanª tollať accipio illā maiorē sic. q̄ñ aliq̄ cōiun gunť p̄cise pactū uolūtatj cōtingēter se hñtj ad illā diūctiōz. si uter illoꝝ ſm se sit mobile oio inpportiōatū alicui moueti & reliquū ꝓportiōam nō pōt moueť utrūq; illoꝝ eadē motiōe. ꝙ si mouz illud qđ sibi ē ꝓportiom ñ ꝓp hꝰ mouz p accīs reliquū. & rliquū ñ ē pñs isti moto nc ut actꝰ poc nc eo nec sim' ex aliq̄ nāli nccītc. sic ġue ē pñs illi cui innitiť & ꝓp hꝰ sit cū illo moueť. ſ tñmō ē pñs sibi uolūte aliq̄ ōtingēter se hñte ad illā ōiunctiōem.

Exēm si angꝰ uolūtarie se fac̄ pñ tē lapidi si moueo lapidē ñ ꝓp hꝰ mo ueo āgelū. ꝙ nc p se nc p accīs ē mo bil a vtute mea cū nec sit fora nc ps alicuiꝰ p se mobil a me. ō qđ mouz aliqđ p se mouz p accīs q̄c id ē i illo q̄ vtꝰ creata q̄ p se mouz hostiā p ac cidēs mouz corꝰ qđ p se ē in hostia.

p̄ sp eēt nouū miraculū q̄ñ facer dos trāsferrz hostiā. ꝙ i trāslatio ñ possz fieri sine spēali diſpēsatōe dei.

Ad primm dꝰ ꝙ ma. ꝓpō ē fla ñ in telligať de illo qđ ē i moto ul sic ac tus in poa ul sic ps in toto ul sic ali qđ ōiūctū nccītc nāli. sic ġue illi cui initiť. si eni tñ p actū uolūtatj & cō tigēter ōiūgiť moueš istud nō ꝓp hoc mouz illud. ſ oz ꝙ ia uolūtas q̄ ē cā ōiūctiōis sit etj cā motiōis illiꝰ. sic est in ꝓpoto. & p3 exēm de āgelo. ñ enim mouēs lapidē p se p accīs mouz ange lū. Ad 2m dꝰ ꝙ ñ ē nom miraculuz ꝙ dꝰ ea uolūte q̄ instituit eucharisti am in eccia determiauit facer corꝰ xp̄i semp pñs spēi p ocłōez. iō spē manēte q̄liť cū ꝙ trāsferať dꝰ fac cor pꝰ pñs alia pñtia. loquo de pñtia tu ipsiꝰ otinentj antiq̄ determiatōe uolū tatj sue. vª ꝺo ꝑbať. ꝙ absolutuz ñ uariať ꝓp uariatiōez respcūs extrin sec̄ aduenientj nec desinit eē ꝓp respe ctū talē nom extrisecꝰ aduenientē. & q̄ rōe de abto in eē pārt rōe dꝰ absoluto in fieri. Pōt ꝑbari ista ꝺo in spēali diſcurrēdo p mūtiōes q̄ sūt ad foras absolutas. & p̄ de alteratiōe. ꝙ si cor pꝰ in exña nāli ē calidū p̄ ocōitāter ē calidū i sacm̄to ſm ꝙ oēs ocedūt. si misr de augmne & nutritiōe. ꝙ si ps q̄ntiva aduēirz corpi i exña nāli ul re cederz si r aduenirz sibi i sacramēto ꝙ easdē ptes hz corꝰ sub uno mō eēn dī. q̄s habz sub alio. Sir de nutritōe ꝙ nutri? ē adgeneratō ptis toti nutri ēdo. nō pōt aūt aliq̄ ps adgenerata eē hic q̄ nō ibi. sir de corne que oppōť nutritui si aliq̄ ps depit corpi i exña nāli nō manz ps eiusdē i exña sacram tali nec eo. Dz tñ ꝙ si corpꝰ cor rūpeť i exña nāli ñ ꝓp hꝰ corrūpereť ni sacm̄to. ubi sciēdū ꝙ corꝰ ꝑprie dcā ē sepatio fore a mā manēte postea sub priuatiōe fore. si aūt corrūpeť in exña nāli nō manerz in sacm̄to mā sine fora. Hoc declaro sic. aia p̄ p ficit totū corꝰ organicū sic primū p fectibile. ptes aūt eiꝰ ñ pficit ñ ꝙ sūt aliqđ primi pfectibiľ. ġ cessāte fora totiꝰ corpis orgānici nihil ē iforatū ab alia. eodē mō ul q̄ñ aliqđ opetit p̄ toti & ñ pti. ñ ꝙ toti. destructo toto in ornc ad illud ps ñ hz eūdē ordiem ad idē. nūc aūt primm sigtū eucharistie ē corꝰ opom ex mā & fora. ġ ñ manē te aliq̄ totoľ sb rōne primi sigti nihil eiꝰ manz tāq̄ sigtū p se. ſ separata for ma corpis a mā in exña nāli ñ manet istud primū sigtū sub sacm̄to. ꝙ sil mā herz foraz & ñ hērz. ġ sub illo si gno nihil oio manz istius sigti. Ex p̄mis duabꝰ ocłoibꝰ appet quō corꝰ xp̄i i sacto possit p̄ moueri motu p prie dcō & a quo. Ex tercia & 4ª apparz quō corpꝰ xp̄i in sacramēto possit p̄ moueri motu extēsiue sūpto & a quo. Ex qnta & sexta apparz quō corpꝰ xp̄i possit ocomitāter mo ueri & quo & q̄ motu & a q̄ mouēte

Ad ar^{ta} ad pri^{m} d^{o} q^{o} uulne^{o} põt accipi ul^{r} ꝑ ipsa foꝛali diuisiõe ptiũ ostnai.ul^{r} ꝑ iõa ut inflicta a cor^{e} ut subintrante ibi & diuidẽte partes corpis.si ꝑ mõ d^{o} q^{o} sic fuit diuisũ cor^{9} in pixide sic i cruce.q^{o} ostinuitas & ñ ostinuitas ñ põt saluari ꝓ^{p} aliud & aliud ubi.si accipiaꝛ z^{o} mõ d^{o} q^{o} ista diuisio ñ fiebat corpi ꝑ ut in pixide.si mil^{r} ista diuisio ptiũ corpis i pixide ñ fuissꝫ opando ad ostinẽs.q^{o} ptes diuise nõ habuissẽt ubi & ubi distan^{a} sic habuerũt ptes diuise i cruce. ꝟ fuissꝫ opando ad totũ cui^{9} sũt ptes. Ad z^{m} d^{o} q^{o} accipiẽdo nutritiõez ꝓ aggregatiõe ostis sibe ipsi tori nutrito fuisset nutritõ corpis utrobiq; exñti. ꝟ ex h^{o} nõ seqꝝ mutatio corpal^{r} ꝑ corpis in sa^{to}.q^{o} ñ eẽt p nutritũ ap^{p}xiatũ in sacramto. ꝟ tñmõ eẽt hoc cõtingit ter ꝓ^{p} uersionẽ nutriti alibi ap^{p}ximati.& ꝓ^{p} identitatẽ sibe hic & ibi quã oꝫ hre easdem ptes ubiq;. Ad z^{m} p^{z} q^{o} in z^{a} obiõne quõ mouet accipiẽdo motũ extẽ^{uc} & a q̃. Ad 4^{m} d^{o} q^{o} ab^{te} põt cor^{9} xp̃i moueri ꝑ motu corpali ꝓprie dcõ.ꝟ a solo deo q^{o} agẽs creatũ ad h^{o} q^{o} trãsmutet corpus requirit ipm locar^{i} ap^{p}xiari. deus aũt põt i cor^{9} q̃tũcũq; ñ locar^{i} exis q^{o} potẽtia ei^{9} respicit passũ absolute

Trũ caritas nccio sit ponẽ^{a} i nã btificabili ad h^{o} ut deo acceptet.nicet q^{o} ñ ois caꝛa si ẽ bona põt intelligi ñ bona.q^{o} ẽ bona p pti^{nem}.ꝟ caritas nõ põt intelligi nõ bona.ꝑ ẽ bona p eẽntiã. caritas ãt p eẽntiã ẽ spũs scũs q; ñ inforat nãm btificabilẽ. ꝑ p caritatẽ diligit de^{9} sic diligẽd^{9} ẽ.ẽ aũt a nobis diligẽd^{9} i infinitũ & ñ sine caritate. q^{o} nã non se extẽdit ad diligẽdũ deũ. sic ꝑ caritas ñ ẽ vtus creata.mi.p^{z}.q^{o} illud est a nob i ifitũ diligẽdũ cui nihil ẽ eq̃l^{r} diligẽdũ.q^{o} si eẽt fm ꝑ dũ finitũ diligẽdũ aliud ab eo possꝫ equal^{r} diligi. q^{o} oi dilectiõi finite põt alta dilectio adesse. deus aũt ẽ diligibilis a nobis supra oẽm ꝓpor^{nem} qua diligẽda ẽ q̃ cunq; creatura.ꝑ ẽ diligẽd^{9} a nobis i infinitũ. ꝑ nã pfectior pfecti^{9} tendit in suã opatiõez.ꝟ nã rõnalis est p fectior nã irratõnali & inanimata.ista tñ cũ generali influentia dei põt in suas operatiões.ꝑ uolũtas que ẽ nat̃a perfectior põt in suã operatiõez sine aliquo habitu inherẽte. ō aug.ꝺ^{t} moribus eccie ptractans illud ad roma. x^{o}.quis uos separabit a caritate dicit caritas in qd dei hic dcã ẽ ut quedaꝫ nr̃a rectissima affectõ. In ista q.est op.mgr̃i sentẽtiaꝫ que dicit q^{o} nullo mõ ẽ ponẽdus talis habit^{9} inherẽs aie ꝟ spũs scũs immediate elicit oẽs act^{9} caritat^{i} circa dũ & ꝓximũ.& q^{o} spiritus scũs est forall^{r} caritas. ꝓ ista op.arguit sic.habitu contingit uti cũ uolum^{9}.omen.z^{o} de aia.ꝟ caritate ñ ostigit uti cũ uolum^{9}. ꝑ caritas ñ ẽ habitus inherẽs aie.ꝓbat̃ mi.q^{o} nõ ostigit semp cũ equali conatu elicere equalẽ actũ diligẽdi deum per caritatez.hoc experiãt deuoti q̃ ñ sp sẽciũt eq̃liter deuotõis dulce^{nem} q̃tũcũq; eq̃l^{r} diligãt deũ ex ca^{te}. Sil^{r} caritas ñ ẽbu it delcãbil^{r} opari.pz de nouit̃ ouerso ad gr̃az ꝑ pe^{am} q̃ ita difficulẽ opat̃ meritorie.ac si ñ hẽrz gr̃az. q^{o} hz habitũ intẽsũ oppo^{m} q̃ ñ stati auferẽ ꝑ ca^{tem}.hit^{9} aũt inherẽs aie tribuit delcãbil^{r} opari.z^{o} ethi.ꝑ etc. ꝑ sic se hz act^{9} hit^{9} acq̃siti ad hitũ acq̃sitũ sic se hz act^{9} hit^{9} infusi ad hitũ infusũ.ꝟ hit^{9} acq̃sit^{9} tñ facilitat & tribuit delcãbi^{r} opari & ñ dat sbaz act^{9}.si cut pz alibi de hitu.ꝑ sil^{r} hit^{9} infus^{9} tñ ẽbuet delcãbil^{r} opari.ꝟ nouit̃ cõ vs^{9} ñ delcãbil^{r} opat̃ circa diligẽ^{o} deum.ita eni difficile ẽ sibi resist^{a} uitõrũ & ostinu^{o} bonoꝝ opm.sic q̃ erit peccator q̃usq; p pugnam & victoriam acq̃siuerit sibi ōriũ hitũ q̃ tũc delcãbil^{r} opat̃ ꝓ cã pri^{a} põt p se illud qd põt cã z^{a} q̃ z^{a} ẽ tñ cã agens. ꝟ hit^{9} si ẽset ñ hz cã^{tem} nccias r^{ñ} act^{9} ñ saltẽ cãe efficiẽti.pz.q^{o} ñ foral^{r} nec mãl^{r}.ꝑ qcq̃d spũs scs põt cãre cũ habitu põt sine hitu.q^{o} pfalitas ñ ẽ ponẽda sin ne^{te}. ꝓ uolũtati hñti hitũ ad h^{o} ut agat p illũ oz sꝑm scm coopari alias ñ eẽt pri^{a} cã i oi actiõe cãe ꝟ spus scs ñ coopat̃ uolũtati. q^{o} uolũtas hz illũ hitũ. q^{o} tũc spus.s. ñ eẽt cã pri^{a}.ꝟ q̃si z^{a} r^{ñ} uolũtat^{i} hñt^{i} hitũ.q^{o} determiãt p hitũ illũ ad coopandũ uolũtati.ꝑ q^{o}.s.s.opat̃ uolũtati.iõ uolũtas opat̃ fm il^{l}ũ hitũ & ñ eõ^{o}.ꝟ.s.s. eq̃ põt opari uolũtati sũ hitu sic cum hitu.ꝑ zc̃. ō istã op.sive sit nia.sẽ. sive ñ.arguit duabꝫ uiis. ꝓ ex iust^{ne} peccatoris. z^{o} ex rõe act^{9} meritorii.

Pri^{a} uia arguit sic.peccator añ pñiaz ẽ iniust^{9}.ꝟ cũ iniusti^{a} foral^{r} sit priua^{o} ñ põt ab aliq̃ auferri ñ deꝫ hitus oppo^{t9}.q^{o} excludẽr priua^{nem} ẽ ponẽr hitũ.q^{o} circa aptũ natũ sũt ime^{te} oppo^{ta}.4.^{o} me^{cc}.ꝟ aĩa ẽ apta nata recipe iust^{ia}.ꝑ iste fcus de iusto iust^{9} recipit hitũ oppo^{m} illi priuatiõi ꝓ peccator añ pñiam ẽ idign^{9} uita eterna.p^{9} pniam ẽ dign^{9}ea.ꝟ de indigno ñ põt aliqs fieri dign^{9} ñ p aliqd inherẽs sibi foral^{r}. ꝓ de^{9} ñ acceptat peccatorẽ ad uitã eternã.iustificatũ acceptat.tũc q̃ro qd sit accep^{te} ad uitaz eternã h^{o}. ñ ẽ uelle bti^{fe} uolũtate bne placiti.q^{o} tũc statim btificarz.ꝑ ẽ uelle illũ fm disp̃oez quã nũc hz eẽ dignũ tali ꝓmio q̃li pri^{9} ñ uoluit eẽ dignũ. ꝓ ista diss̃itas nõ põt põi in diuĩa uolunt^{te}.ꝑ diss̃itas ẽ ex pte illi^{9}. nã isto oĩo eodẽ mõ se hñte.uolũtas diuĩa cuz sit immũbil^{r} eodẽ mõ se hz. z^{a} uia arguit sic.nihil dr foral^{r} agẽr aliq̃ actõne ñ prin^{m} illi^{9} actiõis sit foꝛa agenti pz z^{o} de aĩa.ubi pꝛis uoles ꝓbaꝫ sẽsuz & intellectũ eẽ ipaz aĩaz dicit.q̃ intelligim^{9} sẽtim^{9} & niuim^{9} ẽ intellectus sẽsus & uita q̃ sũt ul^{r} ipsa aĩa eẽntia^{r} ul^{r} foꝛe aie.cũ ꝑ aĩa dicat elicere operꝫ meritoria hẽbit prin^{m} meriti ut formã ei^{9} & hãc uoco caritatem. ꝓ nulla actio ẽ in ptãte agẽtis ñ prin^{m} foꝛale illi^{9} actiois sit̃ ptãte ei^{9} ut possit illo

uti. ꝟ actio meritoria ē in ptāte nr̄a. ꝟ hoc nō est ſpūs ſcūs. ḡ caritas. ꝑ ſi ſpūs ſcūs moueat uolūtatē ad actū diligēdi cū ista ſit actio realis. q̄ro ter minū realē istū actiōis. nō pōt pōi di lectō termin⁹. q tūc aia ſe hērz in di ligēdo deum tm̄ paſſiue. & p nīs dile ctio nō eēt in ptāte diligentis. ſi eni ē aliq̄d p̄cedēs dilectiōez tāq̄ diſpō ad eā hoc nō habitū caritat. Ad. q ḡ d⁹ p̄ ad rem. z⁰ ad intērionē magri q̄ ad primū d⁹ q ſic in deo pōi tur duplex po⁹. ſ. ab⁺ & ordiata. ita ꝓportiōabiliꝛ pōit in eo duplex neces tas. de⁹ aūt de po⁹ absoluta nō necēsita tur ut infūdat ca^tem ad hoc q aīa ſit forāliꝛ deo accepta & ordiet ad uitaz eēnā. q potētiā ſuā ñ alligauit ſacris nec aliqbo foris creat qn possit nām ſine aliq̄ habitu acceptare ad uitā eē nā ſi uellet. nec ſi uellz male uellz nec inordiate uellz. q qcq̄d de⁹ pōt cum cā z⁹ q̄nō ē de eēn⁹ rei. qđ addo ꝓp mām & foraz. q ſine eis nō posset fa cere opo^m pōt p ſe & imme^te. & ſic pōt iuſtificaꝛ uolūtatē nudā ſiē infor matā ca^te. De po⁹ tñ or^ta fm legē ſapiētie ſue ſtatuit q nunq̄ aliqs acce ptabiē ñ tali hītu aīe inherente q̄ aīa mereē uitā eternā. q̄^m aūt ad intē tiōez mgri d⁹ q tripliꝛ pōt intelligi ipm ſenſiſſe ſpm ſcm eē caritatē. uº mō q nō ſit habit⁹ caritat informās aīam. ꝟ q imme^te omnis act⁹ merito rius ſit a ſpū ſcō. ſiē multi eum intelli gūt. z⁰ mō q poſuerit ca^tem in aīa ñ ꝓp actū z^m. ꝟ pri^o ut illo habitu ſps ſcūs inhabitet aīaz. & ſpūs ſcūs elici at oēs actus meritorios. ⁊⁹ mō q possit diſſimode ad actū diligēdi ſpe randi & credendi. Duoꝺ primis mōis ngr̄ nō pōt ſaluari. ꝟ ⁊⁰ mō ſic & q ōriū dixerit huic z⁰ mō nō iue nit ex tbis ſuis in toto libro ſentētia rū. q illo habitu otinue de⁹ inhabitat aīaz. nā illū oſeruādo otinue & in illo influit. Ad prin ā op. d⁹ q illo ha bitu otigit uti cū uolum⁹ & cū eq̄li conatu exquo act⁹ ē in ptāte nr̄a ce teris paribo. Et cū dicit q deuoti ex perient ōriuz. q cū equali conatu ñ pñt ſemp equalē deuotiōez & delcā tionē hr̄e D⁹ q equalē actū diligen di deū possūt hr̄e ceteris paribo cum eq̄li conatu. ꝟ nō ſemp cū equali cona tu habēt equalē delcātiōez. q est q̄dā paſſio creata ab oppo^to appheſo. im mo q̄q⁹ de⁹ cū maiori cōatu dat ma iorē delcātiōez dulcedis ut magi deuo ti alliciāt ad appetēdū uitā eternā. ſi cut expiunt nouiter ouerſi ad eū qui tanq̄ pueri nutriēdi ſūt lacte dulcedi nis ne deficiāt Ad z^m d⁹ q habit⁹ infus⁹ nō habz rōez delcābiliter ul fa ciꝛ inclinādi potētiā ad actū ſiē habi tus acq̄sit⁹. habit⁹ eniz acq̄sit⁹ gene raē ex multis actibo ita q po⁹ in acq rēdo habitū hilitaē p exerci^m actuz

habit⁹ autem infusus nō generatur ex actibus q nati eēnt generare habili tatē in potētia. ꝟ inest aīe ab extrin^co ideo nō tribuit faciꝛ ul delectabiliꝛ

opari. ꝟ ben: dat :ceptabiliꝛ opari & aliq̄ actiōez habz reſpcū act⁹. ſi ē cā z^a. Ad ⁊^m d⁹ q ſpūs ſcūs ime diate pōt creare actū in uolū^te & ac ceptaē illū tanq̄ dignū uita eterna. ꝟ tūc ille actus nō eēt uolūtatis nec i ei⁹ potestate Ad q̄rtū d⁹ q ſpūs ſcūs coopat igni ad calefaciendū nō ē mi raculum. ꝟ coopari aque ad calefaci endū est miraculū. ſi ip̄i aq̄ posset cō petere aliqua cālitas reſpcū calefactō nis. ſic dico in ꝓpo^to q ſpūs ſcūs co opaē uolitati hituate ad actū elicien dū p illā hītuz h⁹ est de lege cōi qua de⁹ assistit cāe z^e ad ſuū actū. ꝟ ip̄z coopari uoluntati nō habituate esset miraculū ſi ipſa uoluntas possit ope rari. cū ꝟ dicit q ſ. ſ. pri⁹ opatur q̄ uoluntas hēat caritatē. fl'm'ē ñ intelli gaē de priori^te emi^e ſicut cā supior. ſiniliꝛ eni ſ. ſ. coopaē uoluntati habenti ca^tem & uolūtas ip̄a opaē Ad ar^ta ad pricipale ad pri^m d⁹ q ⁊aturā bo nā intelligi nō bonā pōt dupliꝛ intelli gi. aut abſtractie aut circumſcriptiue nō eni idē ē abſtraheē. & circūſcribi q abſtraheē ē intelligē hoc nō intelli gēdo illud. circumſcribeē ē auferī ali qd qđ ieſt alicui eēntialiꝛ & intellige re illud ſb oppo^to eius qđ ſibi ineſt.

ꝑ mō uerꝝ ē q crea⁹ bona pōt itel ligi ñ intelligēdo ei⁹ boni^tem. q a⁹ est rō q̄dditi & a⁹ bonitatis. ſisto mō ab ſtrahētū ñ ē mēdaciū. z⁰ mō ñ pōt in tell gi ñ bōa. q tūc nō eēt mutatio ab ſtractiōis ueracis i mēdacē auferendo ꝑ intellcm illud qđ eēntialiꝛ iest. & in telligēdo illud ſub oppo^to illi⁹ Ad ꝓbōz d⁹ q caritas ñ diꝛ pticipaē bōi tatē ſiē ſb̄z pti^at foraz. ꝟ ē q̄dā pti⁹ bōitatis p eēntiā ſiē radi⁹ pticipat lu cē q ē lux q̄dā p eēntiā. pti^ue tñ. q ñ ē tota lux. & qđ ſic pticipat ñ pōt eē ſine pticipato. immo ē ab ipſo ſiē ra di⁹ a ſole. Ad z^m cū dicit q de⁹ ē in infinitum a nobis diligibil'. ꝺcedo ꝟ iſta infinitas pōt referri ad intentō nem actus q̄ ipſum diligimus. aut ad app̄acibilitatē obi q̄ ē a nobis app̄ci abil'. primo mō d us nō est diligēdus in infinitū actu nr̄o infinito. q nata finita nō pōt habere actū infinitū. z⁰ mō deus est in infinitū diligend⁹.

Ad ⁊^m dico q ex pfectiōe nāe rōa lis est q ñ possit i oēz actu ad quē or dinaē niſi fuerit habita. q nā rōnal' ē ordinata ad habenduz actuz circa no bilissimuz in quo ipſa finaliꝛ quieteē. cum nō possit in illuz ꝓp ei⁹ perfecti onem oportet q per aliquē ſupnālez habitum informeē.

Tres caritatē hūs p ipſā ſit foraliꝛ acceptus deo tanquā dignus uita eterna. uideē q non. primo ex parte acceptantis. ſecō ex parte acceptati. tercio ex pte act⁹ meritorii. Primo ſic arguit. nihil aliud est persona esse acceptam deo niſi quia deus acceptat eam. ſed nihil in creaturis pōt esse rō quaē d⁹ acce ptat aliq̄ pſonā. q acceptaē diuinuz ē act⁹ intrinſec⁹ deo. ꝟ nihil creatum

pōt eē rō alicui⁹ intrīseci deo? ⁊ᵒ sic. illud ñ est forāl rō alic⁹ acceptati ut acceptaᵐ ē qđ ſeqūt eu⁹ acceptⁿᵉᵐ. ꝟ ꝓſōa. pri⁹ acceptaꝛ q̄ caritas infū dit̄. q̄ eni de⁹ hūc acceptat & illū ñ iō isti infūdit caᵗᵉᵐ & illi ñ. ⁊ᵒ sic actꝰ dꝫ eē acceptꝰ p aliqđ forāl i eo exīs caritas ñ ē forāl⁹ actꝰ. g̃ p caᵗᵉᵐ ñ pōt actꝰ uolūtatⁱ forāl eē acceptus ꝟ zē. ⁊ uniu⁹q̄dq; p illud ⁊ tale p q̄d distiguit̄ ab oi aᵒ nō tale. ꝟ p ſolā caritatē distiguit̄ acceptꝰ a ñ accepto. g̃ etc̄. mi. ꝓbaꝛ p aug. xv. de. t̄. hᵒ donū diuidit inter filios regni & ꝓditiōis.

In iſta. q. ꝑ ꝑmittenda ſūt aliq̄. ⁊ᵒ applicāda ſunt illa ad ſoſoem. q. ꝑ mitto eni ꝑ q̄ uolūtas hꝫ obm ꝺmūe ſic intellcūs. & uolūtas diuia hꝫ ſolaꝫ diuiaꝫ eēntiā ut obm primū a q̄ ē ſibi ōis ꝓfcio intrinſeca. q̄ ois poᵃ ova⁹ nccio exigit aliq̄d obm primū. ꝟ uolūtaſ diuia ñ nccio exigit aliud a deo a q̄ ſit eⁱ⁹ ꝓfcio intrīseca. g̃ uolūtatⁱ diuie obꝫ ē eēnᵗⁱᵃ diuia & etⁱ intellcūs diuini. ſic. n. intellcūs diuin⁹ oia aᵃ a ſe intelligit p ipam eēntiā. ſic etⁱ uolūtas. Iſtis ſuppōitⁱ ad. q. dᵒ q̄ acceptatō diuia pōt mⁱtipⁱr intelligi uⁱ ſimʳ uⁱ rᵘ ꝓſone. ſimʳ adhuc mⁱtipliciť. q̄ uⁱ ē ſimplex ꝺplacēᵃ & iſta ē nccio oⁿlibꝫ possibⁱl ſic & intellectō alia ē acceptatio efficax. & iſta est oñ unⁱ rē eē i effcū. & uult meᵃ nccia ad illud. pꝫ i noꝫ iſta dᵉ. Aliq̄ eni uolum⁹ alicui boᵐ. ꝟ ñ laboramus ad illud nec q̄rim⁹ meᵃ nccia ad oñdum illud bonū. aliq̄ aūt laboramᵘˢ & uolum⁹ meᵃ nccia ad illud. iſto mᵒ uult de⁹ creaʳᵃᵐ eē & dēmões ꝑuos et oēꝫ actū ſubtractū peccato. Acceptaᵒ ꝓſone ē q̄dā ſpeāl acceptaᵒ q̄ ē ordināt̄ia uolitō ad boᵐ ut aliq̄s ſeqūt magi bonū. q̄ uult ipm ñ ſolū eē. ꝟ ordiat ipm ad maiꝰ boᵐ. & iſto mō acceptaᵗ creaʳᵃᵐ rōnalē Dᵒ g̃ ad. q. q̄ caritas creata ñ ē rō elicitia ex pte acceptan tis. q̄ iᵃ ē intrīseca deo. erit g̃ aliquo mō rō obiua nō priᵃ. q̄ ſola eēnᵃ diui na ē talⁱ rō. Est g̃ rō habilitās ſbm ad acceptⁿᵉᵐ. ex hac tñ habiliᵗᵉ ñ habeť q̄ acceptet ex iuſticia. dupʳ g̃ ꝺci dⁱrari poſſumꝰ uolūᵗᵉᵐ diuiaꝫ. u⁰ mᵒ ut offerāt̄ ſibi priᵃ ꝑctica nō nccia ex tⁱmis ut ē illud. iuſt⁹ finaⁱr btifica biť añq̄ uolūtas acceptet ē habilitas tⁱn. ꝟ pꝰq̄ uolūtas acceptat ꝓpō est nccia & ē prinᵐ nec de⁹ de poᵃ oⁿᵗᵃ pōt facer̄ ōriū. ⁊ᵒ i deo distiguitur iuſtiᵃ & iudiᵐ. q̄ iuſticia ē ſm legē i uⁱ. iudiciū aūt ſᵐ executiōeꝫ in pti culari añq̄ uolūtas acceptet ñ ē iuſtiᵃ ꝟ pꝰq̄ acceptat ē iuſticia. q̄ aūt caritaſ possit eē zᵃ rō obiua acceptabilis ad uitā eternā. Iſtud ꝓbo vᶜᵃ rōne & duobꝰ exēplis. rōe ſic. ſiť hitꝰ itelleūal icludit q̄dāmᵒ obꝫ i rōe itelligibⁱl. ſic hitꝰ appetitꝰ q̄dāmō icludit obꝫ i rōe diligibⁱl. Priᵐ exemᵐ. q̄ qđ facⁱ cētrū i q̄uibꝫ hᵒ de⁹ facⁱ i ſpiritibus. de⁹. n. ē centrū & ťmin⁹ ſpitu⁰. deus eni ē ſpa intelligibⁱl cⁱ⁹ cē trum ubiq; & circumferentia nuſq̄ ſi cētrū amaꝫ ſe ꝑ ſe amaꝫ oia q̄ tēdūt ad ipm. & ſic g̃uitas q̄ ē priᵐ tēdēdi in cētrū eēt rō foraⁱ quāᵗ cen trū diligerꝫ oē graue & de leuibꝰ nō curarꝫ. Sic in ꝓpoᵗᵒ loco cētri ē de⁹ loco pōderis caritas q̄ inclinat in deū ſic pōꝺ in cētrū. unde aug. pon dus meū amor meꝰ etc̄. ꝟ ē pōꝺ alle uiās. pꝫ g̃ q̄ rō nālis pōt arguer̄ q̄ ha bitus dilcōis inclinat & habilitat po tēciam in obiectum ſummē diligibile.

Aliud exemᵐ ē de pulchritudie in corpibꝰ ex quadā ſiⁱmⁱtudie in aiabꝰ. ꝟ q̄ ñ ē ita ad ꝓpəᵐ diuinoꝫ dimit to. Ad priᵐ arᵐ dᵒ q̄ caritas ē rō foraⁱ obiectiua ſcⁱaria acceptationis in creaturis aūt nihil ē rō quare deus acceptat elicitᵉ. ꝟ aliqđ eternaⁱr ap ꝓhēſuꝫ pōt eē rō obiectiua ſcⁱaria.

Ad ⁊ᵐ dᵒ q̄ duplex ē acceptatō. una ꝟᵐ qđ & aᵃ ſimʳ. priᵃ ē ꝑuia ad ⁊ᵃᵐ. ſic q̄ ſūt duo peccatores quoꝝ unū acceptat g̃a gratū faciᵗᵉ; aliū g̃a g̃tis data q̄ ē acceptatio ſm qđ. alia aūt acceptatō ſimpʳ ē ad bonum ſimʳ. ſ. ad uitā eternā. & ſic ſeqūt caritatē. Ad ⁊ᵐ dᵒ q̄ caritas ñ ē rō formaⁱ intrinᶜᵃ nec obiectia ꝑ mō. ꝟ ⁊ᵒ ut dictum est.

Tꝛ caritas augm̄teť ꝑ appō nē in eēnᵃ caritatⁱ ꝑexīte. uⁱ q̄ nō. 4.° phⁱi. rarefactio est p hᵒ q̄ ſbm ē i poᵃ ād utrūq; t̄mi nū ſñ appōē alicⁱ⁹ itrīsect ad hᵒ q̄ q̄ titas fiat maior. g̃ multomagi in ꝓpo ſito ubi arᵐ ē de q̄tiᵗᵉ ꝺtutⁱ. ꝑ ſi mile in foꝛa appoᵐ ſiⁱmⁱ ñ facⁱ maiꝰ ta le. ſicⁱ pꝫ de tepido addito alteri tepi do eiuſdē g̃dⁱ ñ facⁱ magi caliduꝫ. ꝟ ſi caritas est ſimilʳ & equalʳ gradꝰ ꝑexñ ti caritas erit augmᵗᵃ in duplo. ꝑ nō pōt intelligi g̃dus addi alteri g̃dui ñ ſit diſtinctio inter illos ſpeᶜᵃ uⁱ nūe raⁱ. ꝟ neutra diſtinᵗ pōt eē inter illos g̃ etc̄. ꝓbaᵗ. nō ſpeᶜᵃ. q̄ tūc ñ essent eiuſdē rōis. nᵉ numeraⁱ. q̄ hᵒ habēt a ſbo ſicⁱ dⁱ ꝺᵒ meᶜᶜ. pⁱa numero ſūt q̄ rū ſba ſūt pⁱa numero. ꝟ hic ē unum ſbm oim g̃dū. g̃ zē. ⁊ aug. ſup xᵒ omeⁱ. 74. hūti ꝑmittⁱť ſpūs ſcūs ut pleniꝰ hēat. In iſta. q. ſūt op. diⁱſe. una op. dicit q̄ qñ caritas augeť ꝑex iſtēs corrūpiť. q̄ hᵒ ē cōe omni forē hūti gradꝰ. cū. n. nouꝰ inducⁱť ꝑexīs corrūpiť. rōes iſtiꝰ op. ſūt iſte. Ter mini motꝰ ſūt ꝺpoſſibiles ex ꝺᵒ pⁱi. ꝟ in augm̄to forē gradꝰ ꝑexīs & aliꝰ de nouo aduēiens ſūt termini motus. g̃ nō pñt eē ſimⁱl. g̃ ꝑexīs corrūpiť in aduēta alteriꝰ. ꝑ eodē mō ſe habēt magi & minꝰ in eadē ſpē q̄ mō ſe hñt in diⁱſis ſpēbꝰ. ꝟ in diⁱſis ſpēbꝰ q̄ to una foꝛa ē pfectior alia tāto pfcius ꝺtinꝫ eā. & mō ſimpliciori ita q̄ zᵃ ſpēs ꝺtēta ab ea ñ facⁱ additiōēm ad ipam. g̃ cū ſimplicitas ſit pfcioꝛ i oi bus foris uⁱ q̄ in eadē ſpē foꝛa ſipli ciꝛ ſit pfcior ñ hñs g̃dꝰ ſ foraꝫ ꝑce dētē ſibi additā. ꝑ ſiⁱmⁱ mō ſe habēt magi & minꝰ i foris accñtalibꝰ ſicⁱ ſe hñt i foris ſbalibꝰ ſiⁱ i ſba eēt magi & miꝰ. ꝟ oēs ponⁿtes magi & miꝰ i foris

ſbaliꝫ.et in eadē ſpē dicūt q ſba p fectior ē ſimplicior alia ñ faciēs addi tiōez cū fora min⁹ pfcā.ſic pz de aia xp̄i q̄ fuit pfectior aia petri in eēn⁹ aie.& tñ fuit ſiplicior.eoꝫ mo dꝫ forma accñtali. ō iſtā op.arº ſic.pōi to q dꝫ poſſit augere caritē in illo i ſtāti in q̄ elicit actꝰ meritorꝰ & pōa tur i eē q tūc augeat. q̄ro a qua cāri tate elicit.q nccio ab aliq̄ caritē elici tur.ſ ñ a caritē de nouo ifuſa q̄ augm̄ tat caritē.q illa aliq̄ ornē ſeq̄t actū meritortū. nec elicit a caritē p̄cedēte q ſm te illa corrūpit. g in illo inſtā ti in q̄ caritas augeꝫ erit actꝰ meritorꝰ.& tñ a nulla caritate.qꝫ ē impoſſibile. p actꝰ ꝰ uꝰ ꝰ pōt augere hitū lz ñ ſit pfcior nē intēſior p actu tūc arº ſi actꝰ pterior itēdit habitū & tñ ñ ē nccio intēſior nec pfcior q̄ cūq; actu p̄ceḍte.g nō generat nouū in diuiduū habitꝰ pfectioris ꝰ oppoⁿ uis habit.pbō ōne.q actꝰ gnāns habi tū ñ pōt ipm generare ñ ſm ꝓporⁿᵉᵐ ſue vtutis.ſi g ille actꝰ q ē impfcior p actu genāt noⁿ indiuiduū habitꝰ p fectiꝰ.hº uꝰ erit in vtute actuū p̄ce dētiū & tūc ñ corrūpit ſic tu ponis uꝰ vtute ꝓpria.& tūc effcūs erit pfectior ſua cā tōli in vtute qꝫ ē ſm.

p calidū corrūpēs frigidū priꝰ remittit frigidū: currūt enī iſti duo motus ſil.ſ.angm̄tatio i calore.& remiſſio i frigite.ſi g genāt noⁿ indiuiduū frigidi.q̄ro de termio a q̄ iſtiꝰ motꝰ ad frigitem.nō p̄t dici q frigꝰ p̄cedēs mai⁹ maneat.q p te corrūpit nec ſe quēs gradꝰ frigiditatꝫ remiſſior.q tē effcūs excedrz i pfcōe & ētitate ſuā cāz qꝫ ē impoſſibile. lō ē aª op. q̄ dicit q in augm̄to caritatꝫ caritas p exñs nō corrūpit.ſ ē tota eēnª caritatis aucte. ita q gdꝰ caritatꝫ de nouo aduenīēs nullā realitē̄ poᵘᵃᵐ hz aliā a caᵗᵉ q̄ p̄fuit. Rōes iſtꝰ op.ſūt iſte.

Forē ſūt ſic nūeri q̄ ad hº q ſic q̄li bz nūerꝰ addit⁹ alii nūero variat ſpēz ſic ois gdꝰ forē addit⁹ alīt variat ſpeciē forē.8º meᶜᵉ. g in eēnª iſtiꝰ forē ñ p̄t aliqd addi manēte eadē ſpē.ſ caritas intēſa & remiſſa ſūt eiuſdē ſpēi. g ñ pōt ſibi addi gdꝰ ultra reaᵗᵉᵐ ilꝰ li⁹ forē. p 4.º meᶜᵉ. dīje formales mutāt ſpēm. ſ dīa gduū in eēnª forē ſi eēt eēt dīa forāl.g zcē. p rōe ſic ſi aliq̄ realitas ē in caritē de nouo ad ueniente alia q̄ in p̄exñti.g caritas au cta ñ erit i ſpē.q includz aliqd accñtale nāe ſpeᶜᵉ.uꝰ ſi ipa ſit pfcē i ſpē hz q̄cqd requirit ad nām ſpēi.& p oñs nihil icludit ñ p ſe ptinēs ad nāz ſpēi & cū caritas maior ñ icludit illū gduz ñ erit i ſpē. Dicit g iſta op.q p ſcidēdo forāz a ſbo ñ ē magꝫ & min⁹ in forā ſm ſe p aliq̄ realitatē additā q̄ tñ ſm auctes ſcōz oz in eis ponēt magꝫ & min⁹.iō dicūt forāz accñtalem ſuſcipe magꝫ & min⁹ ſᵐ eē qꝫ hz i ſbiecto.qꝫ qdē ineē ē ſuū eē.g tota cā ſuſceptiōis magꝫ & min⁹ ē maior diſpō ſbi uꝰ maior remotō ōrii. ō iſta op. arº primo ſic cōtraria in ſummo ſūt incōpoſſibilia in eodē.ſic calidū & frigidū in fūmo in gdu remiſſo ñ ſūt incōpoſſibilia.q dū remittit cali dū uꝰ motꝰ caliditatꝫ itēdit motꝰ frigiditatꝫ & eꝫ.hº aūt ñ eſt niſi q aliqd ē i ōrio intēſo qꝫ ñ ē i remiſſo.ſi enī tota realitas ē i intēſo q̄ ē i remiſſo ñ eēt repugnāª remiſſi ad intēſuz uꝰ intēſi ad intēſū.iſta aūt incōpoſſibilitas ñ ē hꝫtuº ad ſbm.q prior ē in ꝓpoſſibilitas forāz in ſe q̄ eaz i ſbo q eni in ſe ſūt incōpoſſibiles.iō ñ poſſūt eē in eodē ſbo.& nō eꝫ.g illud qꝫ ē rō inꝓpoſſibilitatꝫ i foris ōriis i ſūmo itēſis ē aliqd pōitū in eis ſm ſe & ñ tū in ordie ad ſbm. p ipoſſibile ē eē motū uꝰ mutatiōez realē ſine termio reali.ex hoc arguo ſic.in augmtatiōe caritatꝫ caritas maior ē termiⁿ⁹ a q̄.caritas ma.ē terminꝰ ad q̄z.& iſta ē ꝓductō realis.g nccio ē ad aliq̄z ſmināū realē.ſ ñ ad realiᵗᵉᵐ q̄ p̄ceſſit q tūc idē ꝓduceret bis.q realitas p cedēs fuit terminꝰ alteriꝰ ꝓductiōis.g nccio erit ad aliā realiᵗᵉᵐ. p ſi foraz ē idiuiſibil dat ſbo eē indiuiſibile. ñ enī ſbz ē tale ſm foraz.ñ q foraz ē talis.q.n.foraz ē talis.iō hūs eā ē talis ſm eā.ſi g foraz ſit indiuiſibilis ſm ſe poſſibile ē q ſbz ſuſciat magꝫ & minꝰ ſᵐ foraz illā.nā ōdictōē q foraz ſᵐ ſe ſit indiuiſibilis & q ſbo det eē diuiſibile

Ad.q.dº q cū caritas augeꝫ p̄exñs ñ corrūpit.ſ ralitas mā.& mi.manēt ſil.hº teneo ꝑp'z. rōes fcās ō primaz op. nᶜ ralitas q̄ p̄exiſtit i caᵗᵉ mior ē tota eēntia caritatꝫ maioris. hº teneo ꝑp z.alias rōes fcās ō op.tho.& egi. ſ dꝫ q caritas augeꝫ p appōem noui gdꝰ i eēnª caritatꝫ p̄exñtꝫ.hº ātꝫ pbo auctoᵗᵉ & rōe.aucte ſic.aug.ix.de t. ſpūs ſcs bis datꝰ fuit aplis a xp̄o. p ab eo exñte i terra qñ inſufflaᵗ.zº pꝰ reſurrectiōez i pēcħ.ſ certū ē q apli ñ amiſerūt graz quā recepūt in priª datiōe.g gra data zº fuit addita priᵉ g augmētū caritatꝫ fit p appōez i eēntia caritatꝫ. Rōe ſic.ſi augm̄taº caritatꝫ ē actio realis q̄ro ad qd termiaꝫ nō ad aliqd reſpciᵐ.q reſpcūs ñ ē p ſe ēminꝰ motꝰ nec mutatiōis.vº phi. g terminaꝫ ad aliqd abᵗᵘᵐ.ſ nō ad absolutū priꝰ.q nihil moueꝫ ad id qꝫ habz.vº phi. g terminꝰ illiꝰ actionis erit aliqd abᵗᵘᵐ acqſitū p actiōez dei realē. p indiuiſibile ſm eēntiā ubi cūq; ē ē ſm totā ſuā eēntiā.alias ñ eēt indiuiſibile.ſi g caritas ſᵐ ſuā eēntiā eēt indiuiſibilis tāta caritas eēt i mīmo ſcō q̄ta ē i xp̄o qꝫ ē abſurdū. p certū ē ſᵐ oēs doctores q caritas btē vgis exceditᵗ caritᵗᵉᵐ ſci pii. ſ oē excedēs p̄t diuidi in qꝫ excedit.4.º phi. g caritas btē vgis ē diuiſibilis. ſ oē diuiſibile ſil a deo cātū vᶜᵃ actiōe p̄t a deo creari uiciſſiz diſtis actiōibꝰ cū hēat ptes.g totā graz,quā dedᵗ dꝰ ſil & ſel btē vgini potuit dediſſe diuerſis uicibꝰ.& ſic augm̄taſ caritatem addendo ptem pti. Ad rōes in oppoſitū & primo ad rōnes prime op. ad priᵐ de numeris dico q argum̄tuz

ꝓcedit ex falso intellectu philosophi
ꝺpat enim ibi plis qdditates ad nume
ros inq̄m sunt difficiles eo mō q̄ pla
to loquebaꝫ de qdditatibꝫ sepatl. hoc
mō qdditates rerū ꝺpant q̄ ad q̄tuor
ꝓprietates. q̄rū una ē ista q̄ q̄dlibēt
additū uariat speciem. uł q̄ de ñ spē
sumat spēm. ſ qđ addit̄ qdditati nō
ut qdditas ē nō uariat spēm. gradꝰ ām
individuaꝝ uł dr̄a ꝺhens ad eē li si ad
dat qdditati nō mutat qdditatem. q̄
nō ꝓtinꝫ ad qdditatē. Ad 2m dꝰ q̄
nō ois dr̄a formaꝝ ē formaꝝ. s. spēa
q̄ sortes albus & petrꝰ niger in forā
dr̄nt. ſ nō quidditue. pl̄es hoies dif
ferūt tñ in humānitate nō dr̄nt. Ad
3m dꝰ q̄ aliquid accidere nāe spēe
pōt dupl̄r intelligi. uꝰ mō q̄ sit extra
rōez specificā spēi. q̄ mō dr̄a excedt
iꝑm genꝰ. illo mō accipit accñs i fal
lácia accñtis ꝓ extráneo a rōe alteriꝰ
alio mō dr̄ accñs qđ nō faē ꝓ se unū
cū illo cui accidit sic albedo cū cor-
ꝑ caritas intēsa hꝫ aliquid qđ accidt
nāe spēi. 2º mō nō. q̄ gradꝰ qui addi
tur facit ꝓ se unū cū ea. Ad rōnes
priⁿ op. ad priᵐ dꝰ q̄ t̄mini motus ꝓ
se qui sūt forā & priuaꝰ sūt incōpos
sibiles. ſ forā intēsa & remissa ñ sunt
ꝓ se t̄mini motꝰ. q̄ forā remissa nō est
priuatō. ſ forā positia. ꝓ accñs autez
pōt termini motꝰ incp̄tū ōriant ipsi
priuatōi. Ad 2m ꝺcludit oppm. q̄
ordo spēꝝ ē ſm qdditates & eēnti
as. iō una qdditas ñ ꝺtinet aliā. ſ ordo
ſm gradus eiusdē forē ē ſm ꝑtes mā

les q̄ pōt eē sim̄. Ad 3m dꝰ q̄ est
ad oppom. q̄ plis eo mō q̄ ꝺcedit ma
gis & minꝰ in accñti ꝺ negat in sub
stātiis. q̄ forā accñtal̄ ē diuisibilis. iō
unꝰ gradꝰ forme pōt stare cū alio. for
ma uero sbāl̄ q̄ ē indiuisibil̄. iō unꝰ
gradꝰ forē nō pōt stare cū alio tanq̄
aduenies possibil̄ cū ꝑexñte facer̄ um

Ad rōes principales patet ex dcis

Trū caritas possit augeri in
infinitū. q̄ sic ignis augereť
in infinitū si cōbustibile ap
ponerēť in infinitū. ſ caritas est ignis
magis ꝓfectꝰ q̄ ignis nālis cū sit ignis
diuinus. ḡ etc̄. ꝑ si nō possꝫ auge
ri in infinitū hoc eēt aut q̄ agēs essꝫ
potētie limitate. aut q̄ caritas eēt nāe
limitate. aut q̄ finiť ꝑ materiā. nō ꝑ
mō. q̄ tūc nec q̄ꝑtitas possꝫ augeri in
infinitū. nec 2º nec 3º mō. q̄ deꝰ qui
est poᵉ infinite pōt supplere uicē cu
iuscūq̄ cāe extrīsece. ꝑ individua
possunt sibi succedere in infinitum:
& nō erunt infinita in actu. ḡ caritas
poterit augeri in infinitū & nō erit
actu infinita. Preterea deus pōt ꝓ
ducere sil̄ oē ꝓducibile. ſ illa sunt in
finita. ḡ pōt ꝓducere infinita. si ergo
alia possunt esse infinita. ḡ caritas po
terit esse infinita. Contra omnium
natura cōstantiū terminus est magnitu
dinis & augmenti. Rñsio stat i tri
bus cōclonibꝰ. prima est ista nulla q̄li
tas potest augeri in infinitum. 2ª est
ista in spēbꝰ ñ est ꝓcessus in infinitū

3ª est ista ois q̄ꝑtitas pōt augeri i infi
nitū. Prima ꝺclo sic ꝓbať. si quali
tas possꝫ augeri in infinitū q̄litas po
sset eē infinita. ꝺns ē fm. ḡ añs. falsi
tas ꝺntis ē nota. q̄ oē formaľ infini
tū est deꝰ. nulla forā creata est deꝰ. ḡ
nulla forª creata est infinita. ꝓbaꝰ cō
sequēᵉ. omis poª sil̄ tota ad aliqđ to
tū pōt reduci ad actū. ꝺmen. sup 3º
phisi. ſ poª q̄ qualitas pōt augeri est
sim̄ tota. ḡ pōt reduci ad actū. si ḡ
pōt in infinitū. ḡ poterit eē actu infi
nita. mā. ꝓbať. q̄ per oppm ubi po
tenª nō ē sil̄ tota sic in q̄ꝑtite nō pōt
totū reduci ad actū. q̄ ꝑ q̄cūq̄ addi
tionē semꝑ ꝺsurgit noua relatō i ipso
cōtinuo. & prius ē poª ad primā ptē
possibilē addi q̄ ad 2ªm. i poª aūt sil̄
tota ē totū oppm. q̄ ñ priꝰ respicit
unā ptē q̄ aliā. 2ª cōclo ꝓbať sic
suppono q̄ omis spēs suptor habūdat
ab infertori ad minꝰ una ꝓfectiōe. 2º
q̄ nulla realis additio fit i una spē ꝓdu
cta qñ alia ꝓducit. istis suppositis ar
guo sic. si in spēbꝰ eēt ꝓcessꝰ in infi
nitū tūc spēs suprema includerꝫ pfci
ones omiū spēꝝ inferiorꝝ. ſ ille sūt in
finite. ḡ includerꝫ pfcōes infinitas. ſ
positi infiniti spēbꝰ inferioribꝰ nihil
reale addit̄ supiori. ḡ in spē suptori
erūt infinite pfcōes qđ ē impossibile
ꝑ i eēntialiter ordinati nō ē ꝓcessus
i infinitū. ſ spēs iuniuerso sūt eēntia
liter ordte. ḡ etc̄. 3ª ꝺclo ꝓbať omni
q̄ꝑtitati date uł dabili pōt fieri additō
ḡ ois q̄ꝑtitas pōt augeri in infinitum.

ꝺña est notā. añs ꝓbo. q̄ accepta q̄ꝑti
tate finita q̄cunq̄ quero si ē eiusdem
rōnis in medio & in extremis. certū ē
q̄ sic. ſ i medio ñ repugt sibi additō
q̄ de facto ē realiter sibi additū. ḡ nᶜ re
pugt extremis. ꝑ deꝰ pōt infinita
q̄ꝑta ꝓducer̄ succesſiue. tūc arguo nm
q̄ꝑtū habꝫ matorē repugntiā ut ꝓduci
tur uª die q̄ꝑ aliud q̄ꝑm. ḡ oia illa ifini
ta q̄ꝑta poterūt sim̄ ꝓduci & unum
q̄ꝑtū alteri addi. & sic erit infinitum.

ꝑ q̄cunq̄ unibilia sūt eiusdē rōnis
sūt equaliter unibilia. ſ oia q̄ꝑta inq̄ꝑtū
q̄ꝑta sunt eiusdē rōnis. ḡ si sint infiª
poterūt uniri Ad arᵐ i oppm ad
priᵐ dꝰ q̄ ignis crescerꝫ in infinitum
sūbustibile appōeret i infinitū. ſ ꝑꝑ
hꝰ ignis nō eēt actu infinitꝰ. q̄ appō
ñ pōt eē tota sim̄. Ad 2m dꝰ q̄ q̄
litas ē poᵉ limitate & habꝫ potētiam
simultaneam quā ñ habꝫ q̄ꝑtas lꝫ ipa
sit limitata. Ad 3m dꝰ q̄ in oīibꝰ
individuis pōt eē ꝓcessꝰ in infinitum
q̄ in eis ñ ē poª sistaª. ſ in qualiᵗᵉ est
iō ꝓcessus in infinitū in q̄litate ē im
possibil̄. Ad 4m dꝰ q̄ deꝰ pōt sil̄
ꝓducere oē ꝓducibile. ſ nō ꝓ sil̄. nū
quā eni tot ꝓducit q̄ non possit plᵃ
producere.

Trꝫ caracter sit forªabᵗª q̄
ñ. q̄ virtus & grā ñ sūt forē
abᵗᵉ. ḡ nᶜ caracé. ꝺña pꝫ. añ
cedis ꝓbať. q̄ q̄ tu hēs grāꝫ meam
ñ oꝫ in te poni aliqđ abᵗᵘᵐ. ꝓbať
id̄ antecedens ꝺ plim 7º phisicoꝝ.
uirtus est adaliqd. ḡ non absolutum.

p̄ ſi caracter eēt for[a] ab[ta] uł hoc eēt. q̄ ptās uł q̄ ad ip̄m̄ termīāt motus. nullo iſtorū modorū pōt eē. non p̄ mō. q̄ rex nō cōfert baiulo aliq̄d abſolutū dādo ſibi ptātē ſuā. nec z[o] m[o]. q̄ ubi ē tū reſpcūs & tū ad ip̄m terminat motus p̄ oē ens abſolutū hz uł hr̄e pōt aliq̄ opatiōez abſolutā alias ꝑ[m] ōm̄atorē ſcdo celi & mūdi eſſz otioſū. ꝑ caracter nō pōt hr̄e opatōz elicitā. g̃ etc̄. ō teneo tres cōcł'oes primā q̄ nō ſit tū reſpcūs. z[a] q̄ rōabile ē ip̄m eē aliq̄d ab[tum]. z[a] eſt q̄ in genere & ſpecie determinata. prima cōcł'o ꝓbat̄ ſic. oē relatū habz extremū. ꝑ caracter nō hz extremū. g̃ etc̄. mi. p̄z. q̄ nec aīa nec gr̃a eſt extremū cū ſint fū[tum]. p̄ reł'os nō ē relatō g̃ etc̄. z[a] cōcł'o ſic ꝓbat̄. gr̃a ē formał'r ab[tum]. g̃ caracter. ꝺña ꝓbat̄. q̄ ñ uidet̄ rō q̄re gr̃a magł ponat̄ aliq̄d ab[tum] q̄ caracter. p̄ ad caracterē ē mutatio realis q̄ ē for[a]. ꝑ ad reł'oez nō eſt rea[l] mutatō. g̃ etc̄. p̄ apł's q̄ cum ſit ſplēdor gr̃e & figura ſb̄e alia littera habz caracter ſb̄e. ꝑ figura eſt aliq̄d ab[tum]. g̃ etc̄. z[a] cōcł'o ꝓbat̄ oē creatū ē in genere & cū ſit duo genera ab[ta] caracter nō ē in gener̄ ſb̄e. n[c] q̄ titatł cū ſit forā ſpūal'. g̃ erit in genere q̄litatł. ꝑ in qua ſpē ſit. dº q̄ in pri[a]. q̄ in eadē ſpē debz poni caracter in qua pōit gr̃a & ꝟtutes. ꝑ gr̃a ponit̄ in pri[a] ſpē. g̃ etc̄. Ad ar[ta] ad pri[m] dd[m] q̄ ma. eſt fł'a ad ꝓbatōez dº q̄ eſſe g̃tū dupł'r pōt intelligi. uno mō ex pte dei acceptantł. alio mō habituał'r. ſed qd̄ dat formał'r ē gratum ſic̄ albedo ē albū utroq̄ mō ē aliq̄d ab[tum]. Ad plm dc̄'. 7[a] phiſi. dº. q̄ ꝟtus q̄tū ad illud a q̄ nomē imponit̄ ē ad aliq̄d. Ad aliud dº q̄ ar[m] nō cōcludit nec q̄ ptās nec q̄ terminat motū ē for[a] ab[ta]. ꝑ q̄ caret termino q̄ ē rō referēdi ſi eēt reſpcūs. Ad ultimū dº q̄ mi. ē fł'a. q̄ caracter habet aliq̄ opatiōez q̄ eſt mitigare ocupiſcētiā. ma. eſt fł'a. q̄ q̄titas & figura nō ſunt ſimpł'r actiue ſunt tū for[e] abſolute:

Tres claues eccie tūm? ſe extēdāt ad penā tpalē. q̄ non. q̄ ſi ſic. aut g̃ ad remittēdū illā aut ad infligendū. nō ad remittēdū. q̄ tūc p frequētes abſoł'oes poſſz tota pena. debita peccato remitti. & ſic alibz ſacerdos poſſz abſoluer̄ a pena & culpa per frequētes abſoł'ones. qd̄ eſt inueniēs. nec ad infligendū q̄ tūc alibz penitēs teneret̄ ipler̄ q̄libet penā ſibi iniunctam a ſacerdote qd̄ ē fł'm. q̄ penā immediatā culpē ñ teneret̄ impler̄ ſi ſibi impōat̄. q̄ nō teneat̄ obedire inferiori ō uolū[tem] ſupioris. ſ. dei q uult q̄ tanta pena infligatur ꝑ tanta culpa. p̄ Io. z[o]. q̄rū remiſeritł peccata etc̄. g̃ ptās clauiū eſt ad remittēdū pec[ta]. g̃ ñ p̄ciſe ſe extēdit ad penā tpalē. ō ptās clauiū ad aliq̄d ſe extēd[r]. alias ñ eēt aliq̄ ptās. ꝑ ñ ñ ad penā tpalē. q̄ ñ ad rmiſſiōem culpe n[c] pene eterne. q̄ ꝑm magiſtrū in littera hec duo ſoli dco conueniūt.

In iſta. q. dant̄ due cōcł'oes. prima negatia q̄ uis clauiū nō ſe extēdit ad remiſſiōez cł'pe uł pene eterne. qd̄ ui deł mgr̄ ſentre. dc̄. xix. dº inqt ꝑ ſe dimittit peccatū tū. q̄ aīam mundat ab interiori macła. & a debito eterne mortł abſoluit. ſacerdotiū aūt tribuit ptātem ligādi & ſoluēdi. i. oſtēdendi eos ligatos & ſolutos. patz de leproſo iā ſanato miſſo ad ſacerdotē. & de lazaro priꝰ ſuſciº pꝰea ad ſoluēduz tradito. ō tūc facīntū penitētie nō eēt ſacramētū noue legł. nec aliq̄ cālitatē nec diſpōem haberz ad primam gr̃am. q̄ nullꝰ digne ſuſcipit ñ habret primā gr̃am. nullꝰ enī digne oſtendet̄ ſolutꝰ niſi priꝰ ſit ſolutus a dco.

p̄ diſpō puia ad gr̃am nō ē ſignū oſtēſiuū alteriꝰ ut p̄teriti. ꝑ ut futuri g̃ coll'o ſacraīntī pnie ad hoc ut dig[e] fiat nō erit ſignū diuine abſolutōis p̄cedentł. dº g̃ q̄ ſacraīntū pnie pōt dignę recipi ab attrito & ſi nō ficte recipiet̄ cōfert gr̃am primā. & abſolutō ſacerdotał ē ſignū efficax illiꝰ abſolutiōis. Auctoritates ḡs mgr̄ adducit nerū dicūt q̄ ſacerdos euangelicꝰ oſtēdit iſtū ſo[tum] p inſtāti p q̄ intelligit ſua abſoł'o. ꝑ cū hº oñdit q̄ eſt diſpō puia nccia ad illud qd̄ oſtēdit hº ē excellēs ſacroꝝ no. le. q̄ eoꝝ ſuſceptō ē diſpō efficax ad mūdationē aīe. z[a] cōcł'o ē. q̄ uis clauiū ptingit ad penā illā q̄ dº iudicat peccatorē eē dignū.

ō nulli cōmittit̄ ptās arbitrādi in eā aliqua cuiꝰ arbitriū nō eſt ratū peť quācuuq̄ diligētiā poſſibilez adhibeat̄ ab ipſo. ꝑ tūmodo a caſu uł ꝑ ſpeāle miraculū. ꝑ ſacerdos p nullā diligētiā poſſibilē adhibeat̄ pōt ptingeť ad illud indiuiſibile pene qd̄ dº iudicat peccatorē eē dignū. g̃ ñ hz aliq̄ auctoritatē arbitrādi. ſi g̃ attigit uł erit a caſu uł ꝑ ſpeāle miraculū. p̄ nullus oſtituit̄ arbiter inter ptes ſub hac cōditiōe q̄ p̄ciſe arbitreť ad uolūtatem uniꝰ ptis. maxie q̄n nō pōt ꝺ̄ſcerē de termiate uo[tem] illiꝰ ptis. ꝑ in iudiº penitētie ptes ſunt dº & peccatores inter q̄s arbiter ē ſacerdos. g̃ ñ ligat̄ ad arbitrādū p̄ciſe illā penā quā ſibi dº infligerz cū nō cōſtet ſibi de uolun[te] diuina. unde frequēter p̄p̄ inobedietiā cōfitentł ꝑ magna culpa ſacerdos dat puā pniam p̄dicēdo ſibi q̄ reſiduum oportz ſoluere in purgatorio. & pari rōe p̄p̄ reſiſtētiā ꝺfitentł ad ſuſcipiendū pniam ubi pōt nullā penā impone re p̄dicēdo ſibi q̄ oportz euz totā illā penā ſoluere in purgatorio: Sz eſto q̄ erret clauis ſcie nō tū ptās clauis nunq̄d arb triū ratificaueret ī celo

z[o] clauis ſcie errat q̄n ñ bñ iq̄rit nec exminat̄ illa q̄ faciūt ad iſtud iudiciū. ſi. n. aliq̄ circūſtā[s] ingrāt̄ fatue q̄ n[c] aggūat̄ n[c] alleuiāt. ꝑ placēt auribus pruriētibꝰ. ſi etł ñ iq̄rat de attritiōe confitentł. ꝑ tū audiat enim acſi narraret̄ unam fabulam omiſſa inquiſitione diſplicentie confitentis nō pōt ſequi rectū iudicium niſi caſualiter.

Dico ꝙ breuiter q̄ si clauis sciētie erret exequēdo nō nccia uł illi[ta] ad il lā cām cōfessor peccat. ſ si nihil omit tit de nccīis ad ognitionē cāe p̄t recte iudicar. si aūt clauis sciētie errz omit tēdo aliqd qđ est ncci[m] ognitioni cāe potissime dł attritōe uł otritiōe ofitē tis peccat & nō pōt recte iudicar ů a casu. Ad ar[ta] ad pri[m] utrūq; mem brū distinctiōis cōcedo. & cū arguit ꝫ pri[m] q̄ tunc possz cōem penā debi tā remittere. nego. q̄ aliqđ ē medium determinatū ſm rectā rōem in q̄ stan do rcē remittit. sed ultra non. & cum arguitur q̄ per plures absolutiones posset tota remitti. hic tangitur bo na difficultas utruz iterata confessio cordis peccatorū ſtute clauiū plus. & plus de pena remittat. uideť q̄ sic q̄ eiusdē rōnis ē absolutio z[a] & pri[a] ꝙ pōt hr̄e eandē ſtutē respcū ptis pe ne. cū pena habeat ptes finitas pōt p absolutiones finitas remitti. qđ ꝙ esset melius q̄ semp cōfiteri. uideť ꝓbabili us q̄ z[a] absolutio ſtute clauiū nullaz ptē pene remittat. Ad z[m] d⁹ q̄ us⁹ clauiū extēdi se ad culpā remittēdaz & ad debitū pene eťne. ſ instruīta[r].

Trū claues regni celoꝝ cōferanť oī sacerdoti i susceptō ne ordis sacerdotii: q̄ non. apoč. z⁰ claudit & nemo apit. dr̄ de xp̄o apit & nemo claudit. ꝙ sol⁹ xp̄s habz claues. p̄ aug. de baptismo ꝫ donatist. li. v⁰. a peccato nō absoluit nisi colūba nł mēbra colūbe. i. xp̄⁹ uł mēbra xp̄i. ſ mal⁹ sacerdos ñ ē mēbꝝ xp̄i. ꝙ nō habz claues p̄ una clauis est clauis scie. ſ ista nō oferť oī sacer doti. cū plꝰ inuēiant inscii. alias nō laterz nos ſm plz z⁰ p⁹teriorꝝ i fine.

p̄ sua a ñ suo iudice lata nulla ē. ꝙ nullus pōt apire ů subdito suo. sacer dos aūt p susceptiōez ordis nō hz sub ditū n[c] iurisditionē in ip̄m. ꝙ nec cla uem. ꝫ mat. xvi. tibi dabo claues regni celoꝝ. ꝓmittit petro & apl̄is & sacerdotib⁹. & Io. z⁰ implet. q̄ruz remiserit z̄c. In ista. q. sūt q̄q; ui dēda. p̄ q̄ in eccia ē una clauis apud sacerdotē rite ordiatū que est ptās sē tētiādi in foro pnie. z⁰ q̄ apud eūdē sit alia clauis que ē ptās oſcēdi i cā rei ofitenti. z⁰ q̄ iste claues sunt due & nō una. 4⁰ qualē ptātem habeat sa cerdos p istas claues. v⁰ si p̄ter istas sit aliqua alia clauis i eccia. De p̄ oēs transferētes ſm aliquā sil̄itudiez trāsferunť. clauis mālis est ꝓximū in stīm apiendi & claudēdi hostiū p qđ intrar̄ in do[m]. & p oñs dignitas pſone ad intrādū. & idignitas p̄p quā expel litur nō ē aptio nec aperiēs nec cā p̄p quā aperiť. sil̄r ē i aptione regni celo rū. que fit p sniam diffinittuaz. q̄ sen tentiar̄ celum alicui apienduz. q̄ ista aptio nō est actual ſ dictata cōdigne diſpōni illi⁹ cui dicit apiri. otigit et inueniri aperiē & ille est snians. oti git et inueniť cām p̄p quā claudit hu ic p sniaz excluſiuā. & aperiť illi per sniaz itroductiaz. huic sunt demerita hic & merita illius nullū istoꝝ est cla uis. q̄ primū ē aptō. z[m] apiens. z[m] cā remota. ꝙ ptās in sētētiāte q̄ ē ime[tum] instrūm sniandi ꝓpriſſime dr̄ clauis re gni celoꝝ. hoc de noie. De re d⁹ q̄ auctas iudiciaria sniandi celū huic eē aptū uł apiendū pōt trip[r] intelligi. u⁹ mō auctas simpl̄r p̄ricipal'. z⁰ mō nō p̄ricipal'. ſ p̄cellēs. z⁰ mō nec princi pal' nec p̄cellēs. ſ ptcularis. prima so li deo opetit p̄p duo tuz q̄ sol⁹ est iu stus imo ipsa iusticia. pri[m] aūt iudiciū ñ opetit ñ p̄ iusto. q̄ iudiciū ñ est pfe ctū ń sit iustū uł iusti[a]. pł. feci iudici um & iusticiā. primū aūt iustū oz esse pfcilli[m]. prim⁹ aūt p̄fidēs ñ ē ů solus de⁹. unde sic ñ pōt alicui cōicar̄ dcita tē sic nec ptātē primā iudicādi. & p oñs nec clauē sim[r] p̄ricipalē aptendi celū. z[a] clauis pōt intelligi q̄ tum ad duplicē p̄eminētiā. una qdē in uł i tate cāe indicādaꝝ. aliā in firmi[te] sē tētie diffi[te] & utraq; p̄eminē[a] pōt cō petere illi q̄ nouit oīa merita & que sūt cāe p̄p q̄s celū ē apiendū uł etiam claudēdū. p̄p primū pōt i oīb⁹ cauſis sniare. q̄ oēs nouit. p̄p z[m] ei⁹ snia est firma & irreuocabil'. q̄ sp iusta. ſi cla uis cū utraq; p̄emi[a] ē xp̄i q̄ uocauit oīa merita & demerita iudicādoꝝ. h⁹ ñ p̄t eē i eccīa milit[te]. q̄ null⁹ ē q̄ sci at oīa merita & demerita. Pōt ꝙ in eccīa eē clauis apiendi celū. s. auctas sniandi ptic⁹ & ñ irreuocabil'r alicui celū eē apiendū. & hoc in sa[te] ut lhe rarcha eccīe. ut ultīa reducar̄ i primā p me[m]. Ierarcha aūt ē medi⁹ iter deū & peccatorē. & de hoc B. li. z⁰ dr̄ cō sideratōe ad euge[m]. De z⁰ d⁰ q̄ il lud q̄d ordinat' ad istā actiōez sniandi pōt dici clauis. q̄ instrm q̄ddā apiēdi licz ñ ꝓxi[m]. ſ occurrit in unū cū istro ꝓxio. q̄ sine isto n[c] recte apit n[c] clau dit. auctas oſcēdi in cā peccatoris ē h⁹mōi. q̄ sin̄ ista ognitiōe ñ rcē quis sniat celū huic apiendū uł claudendū ꝙ auctas illa pōt dici clauis regni celo rū. & pōt trip[r] distīgui sic p̄cedens. & de clauī z⁰ mō sūpta pōt ꝓbari eē in eccia. q̄ q̄ hz auctē diffi[te] sniandi in cā hz auctē oſcēdi in cā illa. pri[a] dr̄ clauis ptāti. z[a] scie. & ñ dr̄ scīa ha bituał nec actuał n[c] discretio. q̄ licz auctas oſcēdi regrat scīaz & discre tionē ocomitantē ad rcm usū ei⁹ sicut clauis ptāti regrit iusticiā aliq; ad re ctū usū sui. tñ sic ptās iudicādi ñ est iusticia. immo p̄t eē sine ea sic auctas oſcēdi pōt eē sine discretiōe oſcen di. iō mgr̄ ꝙ dicit q̄ ad clauē scie req̄ rit scīa. expōi debet sic ad hoc q̄ re cte utar̄ ea ñ q̄ ab[te] regrar̄. De z⁰ dicūt aliq̄ q̄ iste claues sunt idē q̄ ca racter sacerdotii. iō sic caracter ofer tur oīm sacerdoti sic claues. ꝫ ille sūt distincte ptātes q̄ꝝ u[a] pōt eē sine alia. ſ ptās oficiēdi co⁹ xp̄i uł cara cter sacerdotał p̄t eē sin̄ ptāte clauiū pz̄ i cena apl̄is fuit collata ptās ofici ēdi. h⁰ q̄tiēs cūq; fecerit ptās clauiū post resurrectiōez. Io. zo. q̄rū remise ritis ec̄. p̄ caracter est tm̄ relatio.

ꝑ una rō nō eſt ad ꝑſes termios. ꝺſe ctio &ª abſolutō ſūt rōes diſtincte & ad diſtinctos ſic ē corpꝰ xp̄i & pecca tor. Ad priᵐ dici pōt ꝙ ſic ſunt due ptātes ita ſunt duo caracteres & uterq; imprimit in ſigno ſēſibili. primus in datiōe calic. zº i impōitōe ma nus cū iſtis ṽbis accipe. ſ. ſ. & ex hoc pz ad zᵐ. ꝙ utraq; ē caract. ꝑ iª duo integrāt totū ordᵉᵐ ſacerdotii. & ſic pōt dici ꝙ ſūt duo caracteres ſic due claues. ꝑ ſi nō plāc̄z tot caracteres in uno ordᵉ ſacerdotali pōt dici ꝙ ꝑ unū caracterē ſacerdotalē hz aliqs ptātem ꝺficiēdi corpꝰ xp̄i. & p illū aſſcribit familie xp̄i i ḡdu cibādi populū xp̄i i eccia. De 4ºᵒ dº ꝙ poª actia cui ſtati rñdet paᵗⁱª & nō ē impedibil ſp ē in poª ꝓpinq̄ ad agendū. ꝑ ſi alicui ñ rñderz poª paᵗⁱª in nā ē impedibil & dū actu impedit ñ ē in poª ꝓpin qua. ꝑ remota. pz ix. meᶜᵉ. actiuuz & paſſiuū hñtia ꝺplete poᵃᵐ actiuaz & paſſiuā ſtati agūt. qđ uerū eſt de poſ ſibili ut dicit potētiā ꝓpinq̄ ad actū

Ad ꝓpoᵐ ptās ꝺficiēdi habz ſtati nām in nā. ꝙ panē cōem tritic̄euz. & ē ptās ñ impedibil. ꝙ qñcūq; aliqs at temtat facere in debita mā & debita foꝛa facit. ſi eēt ſic de claue ꝙ ſtatim rñderz ſ ibi peccator penitēs & ñ po ſſet p actū alicᵘ alteriº ipediri qn qñ uteret ea facerz qđ facere intēdebat tūc clauis eēt ptās ꝓpinqua ad abſol uēd. & tūc ſeq̄reᵗ ꝙ ſacerdos ex hº ꝙ ordiatº poſſz oēm peccatorem ſibi ꝺfitentē abſolueꝛe tñ nō licite. immo peccarz mortaliꝛ ſi attemtarz 5 ꝓhibi tionē ſupioris. tñ facerz ſic ſacerdos ꝓhibitº ſi p̄ſumit ꝺſecrare ꝺſecrat. ꝑ ſ duo cōir ñ tenent. ſaltē priᵐ. ꝙ ñ hz mām exᵒʳᵉ. ꝑ oz aliquē ſubditū ſibi dari in quē hēat iuriſditionez. ñ ſolū ut rite abſoluat. ꝑ ut abſoluat. ꝙ ſnia a nō ſuo iudice data nulla ē. Dº ꝙ ꝙ ſupioꝛ pōt ad tps ſubtraheꝛ ſubdi tū p ſuſpēſionē ordis. & tūc ptās eiº impedireᵗ ſimᵉ ita ꝙ ſi attemtarz ab ſoluer ñ abʳᵉᵗ de fcō. ꝑᵐ ḡ iſtā po ſitiōez ptās ꝺficiēdi ē poª ꝓpinq̄ cla uis aūt ē ptās remota. De qrto dº ꝙ in eccia ē duplex foꝛ. unū ſecretū in q̄ idē ē accuſator & reus. ad iſtud ptinēt claues p̄dicte. aliud ē publicuz ꝙ eccia hz auctem corrigēdi delicta pubᶜª, & ibi requirit duplex auctas corrīs duplici clavi p̄dcē. ſic ad qđ libz iudiciū rem requirit ognitō i cā illa & ſntiatio. & iſte auctates pñt dici claues de iſta ptāte data eccie habetur math. iº. ſi peccat in te frᵉ tuº. & ſeq̄ tur tandē dic eccī. ſi eccīam ñ audie rit ſit tibi ſic ethnicº & publicanus. & ſequit qm dº uobis quēcūq; ligaue ritis ſup terrā etc̄. ꝙ deº ap̄pbat ſo ſoem & ligationē eccie fcām in foro publico. quā q̄ ꝺtemnit hñdº ē ſic eth nicus & publicanº. In hº foro clau dit eccia p excōicatiōez & apit p ab ſoluez ab excōiᵉ. & p oñs claues nō ſunt eedē cū p̄cedēti. ꝙ iſte ſeparāt ab illis. utpote inhēte iuriſditionez ſine ordine ſacerdotii. Percuſſio aūt iſtiº gladii raro ab apl̄is legit ex tracta. ꝙ in oīb epl̄is pauli ñ inuēies ꝙ excōicauerit niſi tribo uicibo. puº illū q fornicabaᵗ cū nouerca. i. uxore pr̄is ſui. priª ad corinth. vº. idem zº remoueᵗᵉ & alexādrū q circa fidē nau fragerūt. ad thi. priª. c. viº. ẓº illos q p̄dicabāt aliter q̄ ex ſcripturis acce perint. ad gal. i. ſacerdotes parochia les in nullo caſu pñt excōicare ñ ubi exp̄ſſe fuerit eis ꝺmiſſū ꝓp multa pe ricula euitāda. q̄ ꝓueniūt ex q̄dam le uitate ꝙrūdā fatuorū ad excōicandū frequēter. Ad arᵍᵘ ad priᵐ dº ꝙ ñ intelligit de claue miniſtrali. ꝑ p̄cellē ti. q̄ ē auctas ſentētiandi uꝛ & irreuo cabiliꝛ. Ad zᵐ dº ꝙ p colūbam uꝛ mēb colūbe fit digne rmiſſio & redē peccatorū. p alios etī fit. ꝑ ñ digne uꝛ rcē. deº enī dat bñdictiōez digne poſ centi p indignū miniſtrū. ſic exponit augᵐ mgr̄. & ꝓbat p hiero. ſup matʰ xvi. tibi dabo claues. & p aug. li. no. & ueteris teſtām ti. q. xi. uolūtas ſacer dotū obeē uꝛ ꝓdeſſe ñ pōt. ꝑ meritum bñdictionē poſcentī. Ad ẓᵐ pz ꝙ clauis ſcīe ñ ē aliq̄ notiª. ꝑ eſt auctas ꝺgſcēdi. i. inqrēdi & examinādi cām rei. Ad 4ᵐ pz ex 4º articlo ꝙ ꝑᵐ unā op. clauis de ſe eſt ptās remota & ut rñdeat ſibi mā reqrit alia ptās. ſ. iuriſditio ut ſit mā capax illi⁹ actiōis ꝑm aliā op. ptās clauis ē ptās ꝓpīqua & includit iuriſditionē priuatā. i. au ctoritatē dictādi ius & ſententiandi uel iudicandi.

Trū celuz ſit aiatū. ꝙ ſic. ꝙ nobiliſſimū corꝰ habz nobi liſſimā foꝛaz. ꝑ celū ē nobili ſſimū corꝰ. ḡ habz foꝛaz nobiliſſimā. hec aūt ē aīa intelᵗᵘᵃ. ḡ etc̄. p̄ in q̄ cūq; ē foꝛaliꝛ dextrū & ſiniſtrū ex nā rei illud ē aiatū. zº de celo & mūdo. ꝑ in celo ē dextrū & ſiniſtrū ex nā rei. ut pz ibidē. ḡ etc̄. p̄ qđ ē ſimpliꝛ nobiliº aīato ē ſimpliꝛ aīatū. ꝑ celū eſt ſimpr nobiliº aīato. puta rana uꝛ uer me. ḡ etc̄. p̄ qđ ē cā effectiua totaliꝛ alicuiº aīati eſt aīatū. ꝙ cā effectiua to taliꝛ nō pōt eē innobilior ſuo effectu. ꝑ celū ē hºmōi. ḡ etc̄. ꝓbaᵗ mi. ꝙ generata ex putrefcōe ñ pñt reduci ad aliud agēs q̄ ad ip̄z celū. ꝙ diceꝛ ꝙ reducaᵗ in deū ē fuga miſerorum.

ō dama. li. zº dicit ꝙ celi nō ſunt aīati. ꝙº ꝙ celi ñ ſūt animati. rō ē iſta. in q̄cūq; nō ē mā ñ eſt aīa. ꝙ oñe aīatū ē opoᵐ ex mā & foꝛa. ꝑ in celo nō ē mā. alias eēt corruptibile. ḡ etc̄.

p̄ ſi celū hz aīaz. aut hz aīaz intel lectiuā aut ſēſitiuā aut uegetatiuā. ꝑ nullā iſtarū habz. ḡ ſimpliꝛ nō ē aīatū ma. pz. a ſufficiēti diuiſiōe q̄ ponit zº de aīa. mi. ꝓbaᵗ. p̄ de aīa ſēſitiua & uegetatia. ꝙ celū nō habz organū iſtarū aiarū. ḡ nec aīas ip̄as. de inteᵗᵘᵃ ꝓbaᵗ. ꝙ ſi haberet eā. aut eſſet nobili oꝛ anima nr̄a. aut ꝓnobilior. aut eiuſdē rōnis. non nobilior. ꝙ tunc requireret nobiliores diſpōes q̄ anima noſtra. & tunc cū anima nr̄a requirat ſenſitiuaz

& uege actiuã.ſi põaẽ diſtincte. ſequit᷑ q᷑ in celo erũt ſẽlitã & uegetiua ñ ino
bilior.q᷑ foꝛa entl ſimplr incorrupti
bi⁹ ñ ẽ innobilior foꝛa entis corrupti
bil⁹.nec etiaꝺ rõis.q᷑ tũc celum eſſet
aĩal & hõ.qꝺ ẽ fl⁹. Ad arꝝ ad pri
mũ mi.ẽ fl⁹a.q᷑ celũ ñ ẽ corp⁹ nobiliſ
ſimũ immo oẽ aĩatũ ẽ eo nobilius ſm
aug.li.8ꝺ ẽ. Ad 2m dꝰ q᷑ mi.ẽ fl⁹a.
celũ enĩ foꝛa⁹ nõ habz dextrũ & ſini
ſtrũ.ꝑ iſta habz tm̃ oẽ aĩatũ ꝓfectuz.

Ad 3m dꝰ q᷑ mi.nõ ẽ vꝝ.ad ꝓbõnẽ
dꝰ q᷑ ut deñi eſt rana & omne aĩatũ ẽ
nobiliꝰ oi maĩato.licz celũ aliq᷑ mõ ſit
nobiliꝰ.q᷑ incorruptibile.tñ ſimp⁹ &
abſ᷑ in genez entis oẽ uiuũ ẽ nobilius
celo. Ad 4m dꝰ q᷑ mi.ẽ fl⁹a & ſua
ꝓbõ fl⁹a.q᷑ celũ ñ ẽ cã totaꝝ generato
rũ exputrefcionẽ q᷑ exq᷑ celũ nõ eſt
aĩatũ nõ põt ee cã totaꝝ efficiens alicꝰ
aĩati.angeli etl nõ pñt.q᷑ ſm aug. 3ꝰ
8ꝺ ẽ.nõ pñt ꝓducer foꝛas nãles.ꝑ po
ſſunt diſponere ad eas approxiando
actia paſſiuis.ſeqt᷑ g᷑ q᷑ etl deꝰ ſit cã
eoꝝ.& nõ eſt refugiũ miſeroꝝ qꝺ eſt
refugiũ beatorum.

Trũ celũ ſit ꝺpo⁹ ex mã &
foꝛa.q᷑ ſic.in oi eo qꝺ moue
tur neꝯ eſt imaginari mãm
2ꝰ me⁰⁰.motꝰ enĩ docuit maĩã.ꝑ cẽ
lũ mouet᷑.g᷑ habz mãm. ꝑ celũ eſt
aĩatũ.g᷑ ex mã & foꝛa ꝺpo⁹.añs patet
2ꝰ de celo & mũdo.ꝑ ꝺmtatorem ibi
dem.& 2ꝰ me⁰⁰.ex inteⁿᶜ patet ꝺña.
3 8ꝰ me⁰⁰. ñ oĩs rei ẽ mã.ꝑ q᷑ꝝ eſt
generatio & trãſmutatio ad inuicem.
q᷑cunq᷑ intrãſmutabilia ſũt ñ eſt hoꝝ
mã.ꝑ corꝰ celeſte nõ trãſmutaᷓ.g᷑ nõ
habz mãm. In iſta.q.aꝝ ẽ ꝺd⁹ ſm
phos & aꝝ ſm theol⁹. ſequẽdo prĩa
phoꝝ in celo ñ eſt mã.hãc oñdo. ois
poa paſſiua mãe ẽ poa 5dictionis.ix.
me⁰⁰.ꝑ in celo nõ ẽ poa 5dictiõis nec
ſm ſe nec ſm aliqd ſui.g᷑ etc᷑.ꝓbatio
mi.nullũ ſempiternũ ẽ in poa 5dictõ
nis.q᷑ oẽ ſempiternũ ẽ neᷓcm.ix.me⁰⁰
ꝑ celũ ẽ ſempiternũ ſm phm in multi
locis.g᷑ nõ eſt in potena 5dictiõis ꝑ
ſi in celo ſit mã. g᷑ celũ ẽ nãliter cor
ruptibile.ꝺñs ẽ fl⁹m. & 5 phm ꝑ celi
& mũdi.ꝺña ꝓbaᷓ.q᷑ mãe eſt annexa
priuatõ que ſemper machiuaᷓ ad ma
lum ꝑ phm.mã etiam ẽ res q᷑ unũq᷑dq᷑
põt ee & ñ ee.7ꝰ me⁰⁰. rñdeᷓ q᷑ i
celo ẽ mã tñ nõ eſt corruptibile.q᷑ nõ
habz agẽs 5riũ corrũpens.iõ remanet
incorruptibile.q᷑ omne qꝺ corrũpit᷑
a ſuo 5rio corrũpiᷓ. Sed illa ſolo
nõ euaꝺ arm.q᷑ q᷑cquid habz in ſe cor
ruptiõis principiũ eſt corruptibile in
triſece.& nã eſt prim intriſecũ cor
ruptiõis.g᷑ celũ de ſe eſt corruptibile
ſi habz mãm. ꝑ oñi poc paſſe i nã
corrñdet in nã aliqua poa actiua.ſi g᷑
celũ de ſe eſt corruptibile. qꝺ nõ po
tes negaꝝ ponẽdo i eo mãm oz daꝝ ali
q᷑ exiſtẽs qꝺ poſſit ipſũ corrũpere.

Ideo aꝝ dr᷑ q᷑ in celo ẽ maĩa.ꝑ nõ
eſt eiuſdẽ rõnis cũ maĩa inferiorũ.iõ
maĩa celi ñ ẽ in potẽcia ꝺdictiõis.nc
tranſmutaᷓ a foꝛa in foꝛam. 5 ſiſo
lutio ualz.g᷑ erũt due mãe priꝝ alcius
& alterij rõis.ꝺñs ẽ fl⁹m.g᷑ aẽs.fl⁹tas
ꝺñtis ꝓbaᷓ.q᷑ ſic nõ ſũt duo fines &
duo efficiẽtes ſimr primi alterius rõ
nis.ſic nec due mãe. ꝑ uñ ſit illa al
ẽitas in mã ia & ia nõ uideᷓ cum ſola
foꝛa diſtinguat & ſepet.7ꝰ me⁰⁰. ꝑ
mã celi ẽ in poa ad foꝛam quã hz.&
eij priuatõez.& ſic de ſe ẽ i poa 5di
ctiõis. Iõ aꝝ dr᷑ q᷑ i celo ẽ mã eiuſ
dẽ rõis cũ iſtis inferioribꝰ.ñ tñ ẽ i ꝓ
tena 5dictiõis.q᷑ foꝛa celi ꝺplet & sa
ciat totũ eij appetitũ. iõ ia ſibi ſuffi
cit. 3 nla foꝛa ꝺplet appetitũ ſue
mãe rm alcius foꝛe ñ det mãe actũ op
pom priuatiõi illij foꝛe. ꝑ foꝛa celi ñ
dat actũ oppom priuatiõi foꝛe ignis.
q᷑ tũc celũ foꝛa⁹ eẽt ignis.g᷑ foꝛa celi
ñ ſaciat appetitũ mãe celi. ꝑ nulla
foꝛa ſaciat appetitũ maĩe. ñ ꝺpleat
foꝛa⁹ ut vtualr oꝝ foꝛas qbꝰ mõ eſt
priuata.ꝑ foꝛa celi ñ ꝺtinet oꝝ foꝛas
foꝛalr nc vtualr.pz de aĩa inteᷓa.q᷑
nulla impfcius ꝺtinz pfectiꝰ.g᷑ etc᷑.

Loqꝝ aũt ſm priᷓ theologoꝝ
dꝰ q᷑ celũ eſt cõpom ex mã & foꝛa.q᷑
ſm eos illud cahos qꝺ ab eis ponitur
attigiſſe uſq᷑ ad celũ empireum etc᷑.
mã oim corruptibiliuz ſb celo empi
reo ꝺtentoꝝ & iſta maĩa cũtũ ẽ ꝺ ſe
ẽ emiſdẽ rõis in oĩbꝰ. unde exponunt
illud.in prinᵒ creauit deꝰ celũ & ter
rã.celũ.ſ.ẽpireuz plenũ angel⁹.& ter
rã.i.maĩã inforẽm oim ꝺ terra uſq᷑
ad celũ empireuz. ita q᷑ de ia ꝑ deus
fecit lucẽ. & ſic de aliis ſm opa ſex
dierũ. Sz tũc ẽ ꝺubiũ quõ celũ ſit
incorruptibile ſi hz maĩã eiuſdez rõ
nis cũ iſta. Dꝰ q᷑ celũ ſimr loquẽᵒ
ẽ corruptibile.q᷑ hz maĩaz q᷑ põt eẽ
& nõ eẽ.unde theologi hñt diſcordaᷓ
a phis in ꝓpõe iſta.ſ.celũ ẽ neᷓz & in
corruptibile.q᷑ q᷑tũ ẽ ex naᷓa ſua eſt
ſimr corruptibile.q᷑ ſibi ineſt poa ad
actũ cõtrariũ.ſm qꝺ aũt ẽ incorrupti
bile.q᷑ ñ hz cõtrariũ agẽs & ſic ñ ꝑt
corrũpi. Itẽ foꝛa celi ẽ alterꝰ rõnis
a foꝛis elemtoꝝ.iõ celũ ñ ẽ capax õri
arũ q᷑litmm.iõ nec ẽ corruptibile neq᷑
alcabile ꝑ nãm. Itẽ q᷑ foꝛa q᷑ ñ. põt
ꝓduci a naᷓa nõ põt corrũpi a nã. ꝑ
foꝛa eiꝰ ñ põt ꝓduci a nã cuz ſit pfe
ctiſſia foꝛaꝝ corpaliũ excludẽᵗ corpꝰ
hũanũ cuiꝰ aĩa ñ põt ꝓduci a nã. ſicẽ
g᷑ foꝛa celi a ſolo deo ꝓducitur ſic a
ſolo deo poteſt corrũpi.uñ dama. li.
4ꝰ de trinitate.c.xꝰ.dicit q᷑ de ſe ce
lum ẽ corruptibile.tñ uoᵗᵉ dei eſt in
corruptibile.q᷑ deꝰ diſponit illud nõ
corrũpi.ꝑ ꝓpetuo cõſeruari. uñ ſili
nõ eleᵗᵃ q᷑m eſt ad ſe tota ſũt icorru
ptibilia.tũ q᷑ nõ hñt 5riũ agẽs corrũ
põs totã foꝛaz elemti.& q᷑ deꝰ diſpo
nit eleᵗᵃ ꝓpetuo ꝑmanari.lz ſit corru
ptibilia ſm ſuas ptes. Ad arᵗᵃ ad
primuz ꝺdᵐ q᷑ ꝑis ſicẽ nunq᷑ poſuit
foꝛaz ñ quã arguit ex opatõe ſic nul
lã poſuit mãz ñ quã põt arguere mo
tus.in celo aũt ſm iꝑm nõ ẽ motꝰ ad
foꝛaz.ꝑ tm̃ ad ubi.g᷑ in celo ñ ẽ nã ñ
q᷑ ẽ in poa ad ubi & unde.de qua dr᷑
xii.me⁰⁰.ꝑ talꝝ poa nõ ẽ mã q᷑ ẽ alca
ps cõpõiti.uñ mã celi ẽ ſm motꝰ.&

angelꝰ etl.ita q̄ talꝭ mā p̄t eē purā forma. Ad 2m̄ nego añs.ad ꝓbōnē dꝰ q̄ phs omē.& auicē.ulꝭ ſūt oio negan di ōdicētes ſibi.ulꝭ ſunt exponēdi.

Tꝛ celū aliqđ ſit mobile aliud a celo ſtellato.q̄ nō.gen̄ p̄.dr̄ et ſtellꝭ q̄ poſuit eas deus in firmāmto celi.g̈ oēs ſtelle ſūt in firmañto.g̈ ñ ē aliud celuꝫ q̄ celum firmañti. p̄ oti[m] ē cuiꝰ motꝰ ē unꝰ vꝰ me[cc].ſ motus cuiuſlibet celi inferioris ē idē cuꝫ motu celi ſuperioris.q̄ oē celū iferiꝰ mouet motu diurno & aliis motibꝰ ꝓpriis celis ſuperioribꝰ.g̈ oē celū inferiꝰ ſi pōat ē oti[m] celo ſuperiori. p̄ totū celū p̄ter ſtellam a ſe & ſm ſe ē uniforme.g̈ p̄p ipm nō oꝫ ponere aliquē motū.q̄ idē faē una ps p̄ns qđ faē a[a].ñ ē g̈ nc̄ius motus ñ motꝰ ſtelle.ſ motꝰ ſtellarū ꝓprii uicē tur poſſe ſaluari in uno celo. ſic mlti motꝰ ꝓprii p̄nt ſaluari in aqua ulꝭ aere.g̈ zc̄. ⁊ ſtelle diuerſiode mouent g̈ hñt diuerſos celos. q̄ ſi ſtella ñ moueret ꝓprio motu ſine motu orbis ulꝭ eēt uacuū i celo.ulꝭ ciſſio orbis ulꝭ duo corpa ſilꝭ eēnt. Rꝰ ad uidendꝫ dr̄ nūero celoꝝ.p̄ uidēdū id i q̄ oēs aſtronomi ōcordāt. 2º uidēdū ē in q̄ ip̄i diſcordāt. q̄[m] ad pri[m] dꝰ q̄ oēs aſtronomi dicūt q̄ nulla ſtella hꝫ ꝓprium motū localeꝫ. ita q̄ moueat aº motu q̄ motu orbis in q̄ locat.ſi enī ipa p tē illā orbis in q̄ ē relīq̄ꝫ aliq̄ñ.& ad aliā ptē moueꝛ ulꝭ eēt uacuū.q̄ nihil ibi ſucederꝫ.ulꝭ ſi aliud ſibi ſucederet corꝰ celeſte eēt rarefactibile & cō dēſabile.ulꝭ poſſet ſcidi.& recedente corpe ſcīdente iterū ōtinuareꝰ.uel ſi n[m] iſtoꝝ ocedaꝰ.ſequit̄ q̄ ſtella mota ſemp ſit cū alio cor[e] mouēte. ſ eſt in tēcio phi 2º ce. & mun.ſi nā dediſſꝫ ꝓtutē ꝓgreſſiuā zc̄.hꝰ ſuppōito.ſeqūtur q̄ quecūq̄ ſtelle ñ ſūt iter ſe eque diſtātes nō ſūt in eodē celo.naꝫ a[a] & alia diſtan[a] diuerſis tpib⁹ nō pōt eſſe p motū ꝓpriū ſtelle. ſ tñ p motū celi in q̄ ipſa eſt.& ſi diſtet diffor[r].ſtella a ſtella ſequit̄ q̄ celū ſun[t]ꝰ ſtelle diformiť moueaꝰ a celo alteriꝰ ſtelle.& p oñs aliud & aliud celū. mouēt ſūt ⁊.ſtelle diffor[r].ita q̄ nō ſemp eque diſtant a ſtelꝭ fixis.q̄ ıō dicunt fixe. q̄ ſemp inter ſe ſūt eq̄ diſtātes & eūdē ſitū.& figurā ſuātes.ıō reſpcū oiuꝫ ſtellarū fixarū ñ oꝫ ponere ū unū ce[m]

Ad mi⁹ g̈ p̄ter celū qđ pōiť oim ſtellarū fixaꝝ equalr diſtantiuꝫ ponū tur ⁊.celi ꝓprii planetaꝝ qui diffor[r] mouēť. Pōiť 2º nonū celū ſuperiꝰ celoſ ſtellato.q̄ uniꝰ corpis tñ eſt unꝰ motꝰ ꝓpriꝰ.motꝰ aūt diurnꝰ nō ē ꝓ pus celi ſtellati cū illꝰ ce[m] moueaꝰ aº motu ut dcm̄ eſt.nō enī oīs ſtella fixa in motu ſemp eque diſtat a polꝭ.neq̄ in tpi ꝫ equalib⁹ eque diſtat a capricorno ariete & libra.g̈ motus diurnꝰ erit ꝓprius alicꝰ alteriꝰ corpis.& ñ ñ ſupioris.q̄ illo motu mouet celum 8[m].g̈ ē aliqđ mobile qđ uniformiter mouet motu diurno ſuperius celo ſtellato.hꝰ dicť auicē.ix.me[ce].& tholo. in almag⁹. 2º uidēdū ē i q̄ aſtrologi diſcordāt & dubiū eē uideť utꝛ ſint tñ noue celi. nā in motibꝰ planetarū triplex appet dr̄a. una i lati[ne].q̄ non ſp planeta eq̄ diſtat a polꝭ in motu.q̄ polꝰ exit polū.q̄ motꝰ fcūs ſup polū celi inferioris lꝫ opleat motū hꝰ celi circa polū ſupiorē q̄[m] ad lōgitudinē ñ tñ pōt eē uere circulꝰ alicuiꝰ ſtelle mote i celo inferiōr. ſ q̄ ſpa ñ redit ad idē pūctū a q̄ incipit motꝰ. n[c] oēs ſūt ſite in meꝰ ſui celi nitiť fundamēta dare ad ſaluādū dr̄as lōgitudis & latitudis i motibꝰ planetaꝛ ñ ponēdo aliq̄d celū moueri ꝫ motū celi ſupioris.ſ ponēꝰ celū ſupiꝰ moueri ad eandē ptē ad quā inferiꝰ.ſ magꝭ efficaciter in ꝓxioribꝰ.q̄ nāle ē q̄ uirtꝰ recepta i aliꝭbꝰ.ad ſuicē ordiatꝫ magꝭ efficaciť recipiať i ꝓxioribꝰ. 2ª i lōgitudie. q̄ diuſſi plāete ñ equalr ꝓcurrūt ſodiacū. 3ª i eleuatiōe & depſſione. q̄ idē planeta q̄ñq⁹ plꝰ appropiquat ad cētrū terre.q̄ñꝫ plus diſtat.ſic̄ probat tholo.i almag⁹.q̄ circulꝰ cuiꝰ diameter uſualꝭ in lōgi[ne] longiore & longitudie breuiore appet i auge pu⁹. ſicut q̄ticar[a] hꝰ quā hꝫ q̄ñ ē i oppōito augis.ꝓbať etl dr̄ luna.q̄ ipa & ſole exñtibꝰ eq̄ ꝓpe caudā a capite draconis nō ſemper eque durat eclipſis. ſ q̄ñꝫ diutiꝰ q̄ñꝫ miꝰ.hꝰ aūt ē ipoſſibile niſi q̄ luna q̄ñq⁹ plus q̄ñq⁹ miꝰ ītrat i ūbrā terre. q̄ ubi trālit diameter lune diutiꝰ morať umb⁹.q̄ umbre diameť ē lōgior. oꝫ etl ponere epiciculos q̄ nō ſūt orbes circūdantes terrā. ſ pui orbes ſituati i determinata ptē orbiū circūdātiū terrā.q̄ eleuatō ſtelle q̄ñq⁹ eſt maior q̄ꝫ alias.que eleuatio nō poſſet eē ex ſolo deferēte proceſſio & etl retroḡdatio & ſtatio certiꝰ ſaluať ꝓ epiciculū. Sꝫ qcq̄d ſit de epiciculꝭ ſaltē celi immobile circūdātes terrā erūt xxv.lxi. xxiii. planetarū p̄ter celū 8[m] & celū nonū. Ad ar[a] ad pri[m] dꝰ q̄ ſcriptura accipit firmāmtū ꝓ toto celo inter celū empireū⁹& elemta. Ad 2m̄ dꝰ q̄ illa cō formitas motuū ñ arguit ōtinuitatē.

Ad ⅗m̄ dꝰ q̄ celū ñ pōt cedere ſtelle mote ſic̄ aer ulꝭ aqua. q̄ ē corꝰ nā le incorruptibile & indiuiſibile.

Trū creatura ſit ꝓ ſe intelligibiliꝭ a deo.q̄ nō.q̄ poª nō excedit i opando ſuuꝫ pri[m] obm.ſ eēn[a] diuīa ē pri[m] adequatum obm intellcūs diuini. g̈ intellcūs diuinus ñ excedit in intelligēdo ſuā eēntiam in rōe obi.excederꝫ aūt ſi creata poſſꝫ ab eo intelligi. p̄ ſi creatura poſſꝫ a deo ꝓ ſe intelligi.g̈ intellectꝰ reqreꝛ eā ut obm ſibi p̄ns ad hoc ut hꝫret actū ſuū circa eaꝫ.& ſic uileſceret intellcūs diuinꝰ. p̄ que ōgſcūť unica rōe ōgſcunť indiſtincte. ſ ecqd ōgſciť ab inteꝰ diuino ōgſciť diſtincte & unica & ſimplici rōne.q̄ ꝓ rō nē ſue eēntie.g̈ intellectus det nō ōgſcit plura ulꝭ aliq̄d ab eēn[a] ſua. q̄ tūc ōgſceꝛ pl'a ꝓ una rōeꝫ ōgſcendi.qđ uideť incōueniens. ⁊ ad hebr. oīa

nuda & apta ſūt ocul' ei⁹. Ad.q.d⁰ q̄ o3m intellcūs ad ip̄z inte^m pōt ha bere duplicem habitudinem. unū ſic̄ motiui ad mobile ſm phz z⁰ de aĩa. & xii. me^cc. intellcūs moueť ab intelligi bili. aliaz habitudinem hz ſic̄ termian tis actū po^c. & hec ē oditio ul'is ī o3o ſiue moueat potētiā ſiue nō. q̄ oi o3o ouenit termiare actū ſue po^c. ſ o3m termiare actū po^c dupl'r pōt intelligi uno mō q̄ p̄ termiet actū po^c ſ^m pro priā rōez. ut ſēſibile p̄ terminat actū ſenſ⁹ ſm ꝓpriā rōez. alio mō q̄ ſario termiet actū po^c inq̄^m includiť ī rōe alic⁹ alt⁹ o3i p̄ ťiantl actū po^c. ut q̄ titas ſario ťmiat actū ſentiēdi r^n ſēſi bil' ꝓprii. ñ tñ ē o3o ſil'e. q̄ ſēſibile cō mune ē p ſe ſēſibile ꝓpria ťtute. licz nō p̄. nec ſic ē ſario ſenſibile quin p ſe ſēťiat'. Ad ꝓpo^m d⁰ q̄ ſi. q. ītel ligať de o3o p̄ mō ſm rōnem motiui ad mobile. d⁰ q̄ nihil aliud ab eē^a di uina eſt o3m intelligibile ab intellcū di uino. c⁹ rō eſt. q̄ q̄libet intellectō dei ē forā'r infinita. q̄ ſua intelle^o ē ſua eē^a. nihil āt̄ cātū mouz ad actū forā r ifinitū. q̄ nihil mouz ul' agit ad ali quid nobili⁹ ſe. nec in motiōe equuo ca nec uni^ca. creatū aūt ſiue ſit in ſe extra ſiue ſit in intellcū diuio q̄cūq̄ mō diſtūcta ab eo ñ ē forā'r infinitū. ſ finitū. g̃ ſola eē^a hz rōez o3i intel ligibil' p̄ mouenti. Si aūt. q. intelli gať z⁰ mō d⁰ q̄ nihil aliud a deo p̄t p̄ termiāť actū intellcūs diuini. q̄ o3z qđ p̄ termiat actū alic⁹ po^c nccio co exigiť ad illū actū. nullū aūt cātū uel finitū nccio coexigiť ad actū ifinitū alias infinitū ñ eēt infinitū. ſ potētia le ſine illo. g̃ nullū finitū termiat actū infinitū. Si aūt. q. intelligať z⁰ mō d⁰ q̄ aliquid creatū p̄t termiare actū intellcūs diuini tanq̄ o3m ſario ťmi nās illū actū. q̄ includiť euidēter in p̄ ťmjante. & termiat rōe & ťtute pri mi o3i p̄ terminanti actuz diuinū. q̄ tale o3m nō nccio coexigiť ad actū. ſ magi ſequiť & depēdet ab actu. ñ enī iſtud o3m ſario terminās actū intelle ctus ſe habz ad ip̄z ſic̄ mēſura ad mē ſuratū. ſ magis ecōuerſo mēſurať ab ac tu illo. iſtud ꝓbo tripliciter. p̄. ex ꝑte o3i. z⁰ ex ꝑte intellcūs. ʒ⁰ ex ꝑte fundāti. Ex ꝑte o3i ſic. intellcūs ē cuiuſlibz ent̄i cognoſcibil' intellecti⁹ g̃ intellcūs diuin⁹ maxie pōt oiz o3ſ cibilia o3ſcere. añs ē manifeſtū. q̄ ens ē primū o3m intellcūs. g̃ oē ꝺceptuz ſub ente pōt p ſe ognoſci ab aliq̄ ītel lectu. ꝺña ꝓbať. q̄ q̄ aliquis intellcūs nō pōt ognoſcere aliqđ intelligibile p fecte hoc eſt' p̄p duo ſm phm & ome tatorē. z⁰ me^cc. ſ. p̄p exce^am ognoſci bilis & defectū intellect⁹. & iō intelle ctus noſter p ſtatu iſto ſic ſe habet ad entia mā feſtiſſia in nā. ſic̄ oculus no ctue ad lucē ſolis. ul' p̄p impfectionez ex ꝑte cognoſcibil'. ſicut ē in entibus impfectis & infimis. ut in mā & for mis mālibus. ſ neutrū impedimentum cadit in intellectu diuino. ñ excellen^a cognoſcib lis. q̄ exquo intellect⁹ eius & ſua intellcio ſūt forā'r ifiniti o3z erit infinitū. nihil excedit in pfectiōe pfcōez infinitā. nec ipſectō ī coḡſcibi li phibet qn pfcē intelligat illud. q̄ ubi ē tale impediūtū in una po^a nō ē tale in po^a pfectiori. q̄ imperfectō i o3ſcibili arguit ītellcōez maioris ťtu tis in o3ſcēte. nā ſm phm de ſēſu & ſēſato. ſi ſēſibile ſm uiſū diuideřť i ī finitū in min⁹ oporterz uiſū creſcere in infinitū in maj⁹ ſm maiorē & mi norē perfectionē. ſ po^a dei inte^ca eſt infinita. g̃ intellect⁹ diuin⁹ o3ſcit q̄d libz ſm ꝓpriā ei⁹ o3ſci^rem & gradū entitat̄i ſue. z⁰ ſic q̄libz dīa ſpe^ca dicit̄ certū gradū entitat̄i & pfcioem deťmiatā r^n pfectōis toti⁹ ent̄i. g̃ cū q̄dlibz ſic ſe hēat ad o3ſci ſic̄ ad eē q̄libz talť dīa ſpeci^ca dicerz deťiatam rōez intelligibilitat̄i. ſ inte⁹ diuinus reſpicit totū ens. g̃ o3ſcit q̄dlibz ſm g̃dū entitat̄i ſue. z⁰ ex parte intel lcūs diuini ar⁹ ſic. intellcūs pfcē o3ſ cēs nām imttabilē ab oi cāťa pfcē co gnoſcit oēm mo^m quo pōt imitari. ſ i tellcūs diuin⁹ ē hui⁹mōi. g̃ perfcē co gnoſcit oēm modum q̄ pōt imitari. & imitatiōes & funda^ta imitationū ut en titates q̄ imitāť. ñ enī perfcē o3ſciť imitatio ñ o3ſcať fun^tum imitationis

ʒ⁰ ex ꝑte fūdamti ſic. q̄cq̄d ꝺtinet aliq̄d ťtual'r in eē reali ꝺtinz illud ī eē intelligibili. q̄ eadē ſunt prin^a eēndi & cognoſcēdi. ſ de⁹ ſm ſuū eē reale ꝺtinz oia real'r. g̃ ſm eſſe intelligibile ꝺtinet oia intelligibiliť. & p o3s omnia alia hñt eē intelligibile ī ipo. mi. pz. q̄ niſi pri^a cā ꝺtinerz oia ťtual'r in nullo ꝺtinerenť nec ťtual'r nec forā' q̄ nihil ē ī cā z^a ťtual'r ul' forā'r qn eminēti⁹ ꝺtineať & ſit in pri^a. g̃ oia alia ſūt ī deo ſm eē intelligibile eorū obiue ñ moūēdo inte^m nec p̄ ťiando actū eius. ſ tñ ſario ut ťtual'r inclu ſū in o3o pri⁹ ťiante. Ad pri^m in oppo^m d⁰ q̄ ma. ē ťa. ſ ex h⁰ nō ſeq tur qn poſſit aliq̄d aliud a ſuo p̄ o3o intelliger. ſi illud ťtual'r includať ī p̄ o3o ei⁹. ē enī o3iu adeq̄tū po^c in rōe primi motiui & p̄ ťiantl. ſ nō ſic ade quatū p̄ciſe ut nō poſſit ñ ī illd' o3z pri^m. ſ p̄t ī aliud o3z ī rōe ſario ťian tis actū ei⁹. ſ ſic exceder nō ē ꝓprie excedere. q̄ nō ī rōe o3i ut motiui ul' p̄ termjantl actū ei⁹. Ad z^m d⁰ q̄ ſi aliud a deo exigereť ut p̄cedēs actū eius. intellcūs diuin⁹ uileſceret. q̄ de pēderz a creať. ſ in ꝓpo^to nō ē ſic. q̄ ad actū diuinū forā'r infinitū ñ ne ceſſario exigiť aliqd finitū. ſ q̄ ad ac tū diuinū aliqd exigať tāq̄ p⁹teri⁹ ſe quēs actū pōitū ē unde illud ſequens ē poſſibile. & hoc eſt nccio de oi actu dei ad extra. Ad ʒ^m d⁰ q̄ ꝑ unā rō nē p̄nt p'a ꝺgſci diſtincte ſi rō i^a ē illi mitata ad i^a p'a ſiue ī eēndo ſiue ī re p̄ntando illi^ta nā repntatia alio⁹ p'i um. ita diſtincte repntat i^a p'a ſic̄ ſi ſo lū eēt limitata ad unū illorū.

Tr̄ catura inq̄^m ē fūdamtū reſpondeť ne ad deū ut ꝺgſcē tē hēat uerū eē ēntie. q̄ ſic:

q ex se ñ est ens rātū. q tūc eēt deus. ḡ ē ens ratū fora'r p aliud a se. ꝑ ñ ñ p resp̄m ad ip̄z pri^m ratū ex se. ꝑ nō p resp̄m ad p^m ut efficiēs. q efficiēs in^cip^m efficiēs ē enti i actu. ḡ p resp̄m ad pri^m in^cip^m exēplar. ꝑ ut sic hz relatōez et̄nā ad deū ut sciētē & exēplā tē. ḡ etc. p̄ꝺ oē fūdam̄tū rel'ois qñ fūdat rel'oez ē ꝑz illd eē ꝑz qd fūdat alr ꝑm illd eē ñ fūr^ct. ꝑ lapis ꝑm uer eē eēn^c fūa^te rel'oez ad deū ut sciētē. & h^o i et̄ni^te. ḡ lapis ē i et̄ni^te ꝑm eē eēn tie. mi. vbaī. q ꝑm illud eē fundat rel'oez ad deū sciētē. ꝑm qd eē o ḡscit a deo ut obm. o ḡscit aūt a deo uere sb rōe eēn^c. ꝑ ñ sub rōe eē^c dimi^te. q p^a inte^o lapidis a deo ñ ē reflexīa. ḡ etc.

p̄ꝺ pri^a ꝓductō ñ ē tm̄ alic^9 rel'ois rōis. q ñ ē rel'o ñ i abs^to. ꝑ de^9 ꝓduc it res in eē intelligibili. ꝑm qd eē res ognita dr idea. ḡ in illo instāti oz^t ponere aliquā enti^tem ab^ta^m rei ꝓducte q fūdet rel'oez ad ꝓducēs. ꝝ mgr in li. exponēs aug. sup gen. ad lr̄az dicentē. erāt i dei scia ñ exñ^a in sui nā. dicit sic. elcōs hūit de^9 ab et̄no apud se. ñ in sui nā. q nōdū erāt. ꝑ in sui p̄ sēcia. q illos nouit actsi eēnt In ista q. ē una op. tenēs ptē affir^ba^m. motiuū pricipale ē. correlatia sunt sīl nata. ḡ sīl nā de^9 intelligit lapidē. & lapis est inte^9 ab eo. ḡ lapis ab et̄no ē lapis. intellcūs ab inte^o diuio. & hoc in^cip^m est aliud ab eēn^a diuīa. scia aūt ista ē realis & me^ca ñ logica. ḡ illud qd ēmjat istī intellcōez ē vā res. p̄ ꝓportō ē pa^o entis. ꝑ obiectogniti in et̄ni^te ē ꝓportō ad intelli^tem & real'. q impos sibile eē ñ ē sic ꝓpor^tum. ḡ etc. p̄ sic se habz ens ad ñ ens. ita possibile ad impossibile. ḡ permutatiz sic ens ad possibile. ita nō ens ad impossibile ꝑ oē ens ē possibile. ḡ oē ñ ens est impossibile. ꝝ istā op.'ar^o sic. creatio ē ꝓductō de nihilo. ḡ si lapis p̄ hūit uerū eē reale. ḡ qñ fuit ꝓduct^9 a deo ñ fuit' ꝓduct^9 de nihilo. & p oñs n^a creata fuit creat^a. & sic pōitō i^a tollit oēm creaōez. p̄ si cteata hūit uer eē reale añ suā ꝓductōez. ḡ ꝓductio ei^9 ñ ē ad eē simpl'r ꝑ tm̄ ad esse ꝑm qd. & tūc creatio erit mīoris ꝓfectiois q^m ād tīnū ꝓductū q alīatio q alīatio tīat ad eē ab^tum. p̄ ꝓductio rei ꝑm eē eēn^c ē vltime creatio. q ip̄a ē me^m de nihilo ut tīo a q. & ad uerū ens ut ad tīnū ad quē. ꝑ ista ꝓduc^o ꝑm eos ē et̄na. ḡ creatio ē eterna qd ē impossibile. & iō ꝝ opi^tem q dicit se ad hoc hr̄e demōstratiōez creatōez. s. ñ eē et̄nā. p̄ aut de^9 ꝓduc^t eēntias istas i eē o ḡscēs aut ñ. si sic. ḡ sūt ognite anteq̄ sint i isto eē. & sic frustra pōerēt iste entitates q̄p diuiaz ognitiōez. si ñ. ḡ ꝓducit eas mer nāl'r sic ignis calefacit qd ē absurdū maxime de a^o a se. Ad q. ḡ d^o q creata nullū eē hz reale añ suā ꝓductiōez in exñtia actuali. tum q̄p auctem mgri expoñti aug^m. tū q̄p rōes istas fcās ꝝ op. p̄cedētē. Ad ar^ta op. ad primā d^o q ab et̄no de^9 intellexit lapidē. & nō ut idē sibi. & inte^o i^a fuit real' & me^ca ñ logica. ꝑ ex h^o nō magis seq̄t q hēat eē eēn^c q̄p eē exñ^e siue opet̄ ad i tellectū diuinū siue meum. si dicas ḡ si fuit semp̄ inte^9 semp̄ hūit eē reale falsa ꝑm qd & simpl'r. Ad z^m. d^o q ista ꝓportō ē rel'o ognīti ad o ḡscē tē. & diminuit de rōe illi^9 entis i quo fundat. ꝑ rel'o diminuēs ens in q̄ fundatur nō oz q req̄rat entitatē simpl'r isti^9 entis qd determiat. Ad z^m d^o q mod^9 arguēdi a ꝺmu^ta ꝓportione hūit ortū ab euclide. li. vi^o. p^me xvi^a. si inq̄t q̄tuor q̄titates ꝓportiōabiles fuerint etc. & ista ꝓmutatōe aliq̄ utūtur in arguñtis. & phs usus est ea in z^o priorū. i duabo regul'. f. si. a. & b. ꝺuertāt. & c. & d. ꝺuertāt. si. a. & c ꝺdicāt. & b. & d. ꝺdicēt. & ecōuerso ꝺña ē nccia. q alterū ꝺdictoriotū dr de q̄libet. q ꝺuertibile cū uno ꝺdicto rio ñ recipit^a ꝓdicatōnē alterius. & general'r loquēdo ubicūq; inuēit ista ꝓportio sīl'is ꝓportiōi euclidis. tunc ꝓmutatio ē bona. ꝑ ñ semp̄ ē ita. Ad ꝓpo^m d^o general'r q nūq; tenz ꝓmutatio tal' ꝺpando extrema ad inferius & superius. ꝑ semp̄ ē falsa ꝺñtis q ex trēa ꝺdcōriozz ad iuicē cōpata hñt ꝓportiōez cōuersā i inferēdo. ꝑ nō ean dē oppōez. q oppo^m ꝺñtis infert oppōitū añtis. & nō eo^o. & ita inferēdo sic pri^m ad z^m sic z^m ad 4^m ē falla^a ꝺñtis. ꝑ deberz sic argui. sic primuz ad tercium sic quartum ad secunduz sic in proposito. omne ens est possibile. ergo omne impossibile est non ens.

Ad ar^ta ad pricipale ad primū dico q ens ratū dupl'r ꝓt accipi. uno mō qd habz esse firmuz & uerū siue eēn^c siue exñte. q si habz unū habet aliud. q nō pñt separari. alio mō dr illud ens ratū cui non repugt uerū eē qd primo distinguit a figmētis. primo modo creata ante q̄p ꝓducit nullū esse habet ex se. ꝑ ab efficiente a quo habet uerum esse. z^o modo dico q sic. & tūc nihil ad .b. Ad z^m dico q^ma. ꝓpositio esset uera si relatō fūdata in fundamento nō diminuerz eē fundam̄ti. nūc autem in ꝓpōito diminuit. q prima diuisio entis est i ens i anima & extra animam. & ens extra animā diuidit in actum & potentiaz ideo nō sequit si habet esse in anima qd est eē diminutū q propter h^o habeat eē simpliciter. q esse in anima ē esse diminutuz. licet ut comparat ad animam ut ad fundamentū sit esse simpliciter. Ad z^m & ultimum dico q ꝓductio ista in tali esse est alterius rōis ab eē simpliciter. & nō est tantū relationis. ꝑ fundam̄ti absoluti. ñ tam ꝑm esse simpliciter. sed ꝑm esse dimitū qd nō est uerum esse. sed est eē ꝑm quid entis absoluti. qd tamen absolutum ꝑm quid cōcomitat relatio ratio nis. Exemplum si cesar esset anihilat^9 & esset statua cesaris. cesar eēt repñtat^9 p sta^m. istud eē repñtatū ē alt^9 rōis ab oi eē simp^r. n^e ē eē di^tum cesaris. si aliq̄d eē cesaris hēat & aliqd ñ

sic ethiops ē dr̃e alb9. q aliqd et ns ē
uere albū. & aliquid ñ. f cesar extra
suā cām hz totū eē entie & exñe sim
plr. & sm illud eē tale habet eē sm
quid qñ est anihilatus. q habz relatio
nem ad statuam.

Trū ognitio supnāl nccia ui
atori sit tradita sufficiēter i
sac scriptura. q nō. q ogni
tio nccia nunq̄ defuit hūano generi.
f scriptura sac defuit in lege nāe &
in lege scripture defuit nouū testm̄.

p ois auctor sciaz uitat sr̃fluitatē
inq̄m pōt. f in sac scriptura mlta cō
tinent supflua. ut cerimonie & histo
rie. g zc̄. p ognitō peccatorū mor
taliū ē nccia ad sam. f in sacra scri
ptura mlta sūt de quib9 ñ pt haberi
certitu9 utrū sint peccata ul ñ. g zc̄.

5 aug. z9 de ci. c. z9. ex scriptura
sacra fidē hēmus de his rebo qs igno
rare ñ expedit zc̄. In ista. q. sūt in
nūerabiles hereses. quidā heretici ni
hil de scriptura recipūt. quidā tantū
uetus testm̄. ut iudei. quidā tm̄ nouū
ut mānichei dicentes uetus testm̄ esse a
malo prin9. quidā tenent aliquid utri
usq; ut sarraceni. q immūd9 macho
metus miscuit multas immundicias.

5 oēs istos hereticos ar9 multiplr
q sacra scriptura sit vā. p ex scriptu
rarū cōcordia. z9 ex scribētiū auc̄te.
z9 ex diligen recipiētiū. 4.9 ex clari
tate miraculorū. Ex pria uia argui
tur sic. in his que nō habent euidētiā
ex termis ul ex prīc piis diuersi div
simode disp̄oiti diuersa sētiūt. f scri
ptores sacre scriptur diuersi & diver
simode disp̄oiti oino osonant. g etc̄.

Ex 2a uia sic. libri scripture sūt il
loz q̄rū eē dicūt. q cū ipsi damnant
mēdaci i quō ē uerisīle oēs eē mētitos

Ex 3a uia arguit sic. aut nthil cre
des de otīgēte qd nō uidisti. & sic ñ
credes mundū fuisse añ te. nec illū eē
prem tuū. nec illā esse mrem tuā. & ta
lis incredulitas destruet oēm uiā poli
ticam. si g uis alicui credere de oti te
qd tibi ñ ē euidēs maxie credēd ē cō
munitati famose et honorabili sic ē
cōitas eccie. Ex 4a uia arguit sic.
de9 nō pōt eē testis fals9. f de9 inuo
cat a p̄dicāte scripturā ut oñdat illā
eē uerā p aliqd op9 sibi ppriū. s. mi
raculū. g zc̄. ofirmat p Rich. p dr̃
tri. dñe si error ē qd credim9 a te de
cepti sum9: oia tantis signis ofirmata
sunt que non ñ a te fieri potuissent.

Oñso & q sacra scriptura sit vā.
uidēdū est si ē sufficienter tradita. &
d9. q sic. q ipsa tradit quid sit finis
hōis in pticulari. q usio & fruitio
dei. & q finis iste habeb post resurre
ctionē ab hōie immortali in corpe &
in aia & sn fine. tradit etī ea q̄ sūt ad
finē nccia. & q illa sufficiāt. s. x. p̄ce
pta. mat. x9. si uis ad uitā igredi sua
mā. & explicatio istoz hēt i dirsis
locis scriptur. Ad primuz i oppm
dico. q lex nature paucioribus fuit
contēta que memoriter ad filios per
patres deuenerat. & quia erant magis
p̄diti in naturalibus. ideo modica do
ctrina inspirata potuit eis sufficere.

Ad 2m d9 q cerimōie & historie
ñ fuerūt supflua. q dulci9 capit qd
sub aliq̄ sna litterali latet q̄ si essz ex
p̄sse dcm. iō ad deuonem cōfert q ex
p̄sa i nouo testō fuerit figurata i ue
teri q̄ ad cerimōias. f q̄ ad historiam
etī. q sūt exem legi declaratia. Ad
3m d9 q sm originē de archa noe nl
la scriptura oia scribenda explicat. ñ
illa ex qb9 alia pōt sufficiēter elici. &
que vtualr otinēt in eis sic oclusiōes
in principiis.

Trū ocept9 aliqs pric intēti
onis pōiti9 possit eē cōis di
uinis psonis sola cōitate rōis
addit aūt sola cōitc rōis q̄p hoc nom
de9 qd ē cōe cōitate reali tribo psōis
sic eēn. q nō. q oīs ocept9 pōitiuus
pric intētiōis cōis tm̄ cōitate rōnis est
ulis. q hz qcqd prinz ād rōez ulis. ut
dici de plib9 & nūerari in eis. f ule
ñ ponit i diuis. q tūc eēt ibi rō toti9
& ptis actualitati & pōlitati. qd ē flz
g etc̄. p ab eisdē indiuiduis ñ pōt
abstrahi duo ocept9 cōes qn un9 ordi
net ad aliū. alr uterq; eēt q̄si ocept9
spēi spāli me. f impossibile ē idiuidua
eiusdē spēi habeb pres spēs spāliss
tm̄ pōt hre ocept9 spēi & generis eis
omunes. f ocept9 psōe si abstrahit a
diuis psōis ñ includit ocepm dei q est
etī cōis abstract9 ab eis. & pric intētō
nis. nc habz ordiez ad illū sic inferius
ad supi9. q ocept9 psone nūerat ad
nūeratōez suppōitoz. ocept9 deitati
ñ. f nūerato p se inferiori nūerat suū
p se supi9 ad q̄d ordiat. g un9 ñ ordi
nat ad aliū. g ocept9 psone ñ pōt eē
sic cōis. p ab ultis ostitutis aliq̄rū
distinctoz ñ pt abstrahi aliqs occt9 cōis
q si ultia distiguē in aliq̄ cōi ocueni
rēt ia ñ eēnt ultia distiguen. q talia
sūt p̄ dtōsa. f si pprietates relatie es
sent pri distiguen psonas ñ possz ab
eis abstrahi aliqs occt9 cōis. nc ab eēn
tia pōt abstrahi talr ocept9 q nūeret
ad nūeratiōez suppōitoz. q nō sunt
tres dii. f tria suppot. f i duis ñ sūt
ñ pprietates & eēn. g a nullo qd ē i
eis pōt abstrahi aliqs ocept9 cōis cōi
tate rōnis: p̄ de doctrina xp̄iana
res quibo fruēdū ē sūt pr̃ & filius &
sps scs. ostat autē q h9 nom̄ res ē no
mē pric intētiōis. Ad q. d9 q sic
alr saluari ñ posset dcā augi & mgri
pbo aūt h9 duplici rōe. pria sit hec:

Reco p̄dicat9 de pnitate & filiatō
ne in quid. q pnitas ē reco. & filiatō
ē reco. rō hui9 est. q si pnitas ñ trā
siret i eēntiā. f distīgueret ab ea realr
hic eēt p̄dicatio formal i quid. pni
tas ē relatio. f p hoc qd ē eadē cū eēn
tia nō tollit eis rō formal. g includit
eēntialr relatiōez sic inferius suuz su
peri9. f nō includit relationē rōnis. nc
zam intētionē. q za intentio nō p̄dica
tur de re prime intentiōis eēntialiter
h9 eni ē p accns homo ē spēs animal
est genus. p̄dicatur etiaz in quid non
tām de paternitate. sed de filiatione

& ſpi^ne paſſia.ḡ ē ꝯcept⁹ cōis eis uni uoce. Aliqs enī pōt eē cert⁹ rel'oz eē in diuīs dubitādo de hac rel'oe uel illa ſi ſit ibi.q; poſſū eē cert⁹ q; ē ibi rel'o origis dubitādo de generatōe ul' ꝓceſſioe.ḡ ꝯcept⁹ rel'o's ē ali⁹ a cōce ptu iſti⁹ rel'onis & illi⁹.ꝺña ꝓz.q; de eodē cōceptu ſm idē nō cōtigit aliq3 eē certū & dubiū.ſ3 includit p̄dica tū. añs ꝓz.q; niſi ꝯcept⁹ rel'onis i cōi eēt ali⁹ a ꝯceptu iſti⁹ relatiōis & illi⁹ ñ poſſ3 fieri ꝓblema de rel'onib⁹ in cōi'ñ fierz de rel'onib⁹ ſpālibus ut generatiōe pⁿᵃ & ſpi^ne paſſiua. & tūc inuanū laborarēt doctores ſci qui multū ſtudent trādere notitiā p̄ de re lationi⁹ in cōi.poſtea de rel'onib⁹ in ſpāli. Sꝫ hic ē unū dubiū quō ꝑt ab ſtrahi aliqs ꝯcept⁹ cōis ab ultis oſtitu tiuis diuinaꝝ ꝓſonarū cuꝫ non poſſit fieri in creatis.cū ſint tā hic q̄ ibi q̄ ſi p̄ diſta & eiuſdē rōis. ꝙ° rō di ſtinctl ē nā īcreata ibi.& diſtinctō nāe increate a nā creata.nā nā creata nō ē de ſe termiata & ſ.ſm poᵗ & determinabil' p aliq̄d determiatm illi⁹ gene ris qđ q̄ſt opaī ad illā ſic determina tā ſiē actꝰ ad potētiā.illud aūt deſia tm nāe create ñ habꝫ rōez qđditatl.q; tūc nō deſiarꝫ qđditatē ad ſingl'arita tē.ſm hꝫ unitatez maiorē q̄ unitas qđ ditatia.q; uni^tem ſingularitatis. iō ab huiuſmōi determiantib⁹ ultis non p̄t abſtrahi aliqs ꝯcept⁹ cōis qđdi⁹ un⁹ lic' forte poſſit aliqs cōcept⁹ qđdita tiu⁹ tm abſtrahi a naturis & qđditati bus. In ꝓpoᵗ⁹ ē totū oppoᵐ q; nā ibi ē in ſe ſingulariᵐᵃ & determiᵐᵃ. q; actuaᵐᵃ.iō nō pōt eē potētiaī i ge nere ſ'be.& p aliq̄d illi⁹ generis deter miari ul' actuari. deſiattua aūt q̄ ſunt ibi ſūt ſuppōiti nō nāe.ſm enī damaſ ꝓprietates deſiniant' ipoſtaſes ñ nāz q̄ ñ ꝓtinēt ad gen⁹ ſ'be.ſ ad gen⁹ rel'o nis. Ad arᵗᵃ ad priᵐ d⁹ q; ma.ē fl'a q; pl⁹ regriē ad rōez ul'is q̄ q; ſit cō mune pl'ibꝰ & numereē i eis. ſ oꝑor tet q; diſtiguaē & diuidaē in eis reali ter.& nō ſolū ſm diuerſos ꝯcept⁹.q; ꝯcept⁹ generis ſumiē ab alia realitate q̄ ꝯcept⁹ drje. Ad zᵐ d⁹ q; ma.ē fl'a in creatis in q̄bus ꝓprietates indi uiduales ſūt ultīate entitates illius ge neris.& faciit p ſe unū cū nā.iō tm a nā abſtrahiē ꝯcept⁹ cōis qđditatiuus. & nō a ꝓprieᵗᵉ.in diuinis aūt pōt ab ſtrahi aliqs ꝯcept⁹ cōis q̄ddītativ⁹ a deſiatiuis & diſtinctiuis ſuppōitoꝝ di uinoꝝ ali⁹ a ꝯceptu qđdi⁹ nāe.q; di ſtinguē^a i^a ſūt alteri⁹ rōnis & hñt uni tatē qđdi^uam & ñ unitatē ſingl'aritatl

Ad ulti^m d⁹ q; ab ultis oſtitutis ñ pōt abſtrahi aliqs ꝯcept⁹ cōis ul'is.q; tē hēt ēa^tem pōez & determiabilē ſ p̄t ab eis abſtrahi aliqs ꝯceᵗ⁹ cōis.

Tꝫ ōria poſſit eē i eodē ſ'bo ſiē.q; ñ.q; ōrietas ul' repug^a aut ꝺuenit foe ſm ſuā rōez foalē.aut ꝑ accīs.aut oſeq̄t ipaz ſiē ꝓpria paſſio.ſ q̄cq; mō pōant repu gnātia non p̄t ſimł eſſe.ḡ etc. ꝑ que ſm ſuas rationes formales habent repugnāᵃᵐ ubiq; repiūt ſᵐ rōes for males ipſorū hñt repugᵃᵐ.ſ ōria ſūt huiuſmōi.ḡ ꝛc. ō oē q̄ p̄t ſtaī cū motu p̄t ſtare cū termio motꝰ.ꝓbaī q; ꝛᵒ phi.cōmētator.motꝰ ē foa fluēs ſm uiā ueriorē.ſ foa fluēs ſtat cum termio ad quē ē motꝰ. q; q̄diu ē foa in motu ſemꝑ eſt in augᵗᵒ.in termino aūt ꝙficiī.ꝺa ē ḡ maᵗᵉ.ſ terminus a quo ſtat nēcio cū motu.ḡ pōt ſtaī cū termio ad quē ē motꝰ. ꝙ° unꝰ modꝰ dicendi eſt q; forme ōrie nāl'r pñt ſe ꝺpati in eodē ſ'bo in ḡdu remiſſo. mo dus ponēdi eſt iſte. Phis ꝛᵒ de gene ratiōe diſtiguit carnē ſm ſpēm & ſᵐ mām. caro ſm ſpēm ē q̄ ꝑticipat foꝛ mā & nām carnis.& pōt facere opus carnis.caro ſm mām licꝫhēat formā carnis nō tn pōt facere opꝰ carnis.

Sic in ꝓpoᵗ⁹ ē duplex forma.ſ.in ḡdu intēſo & remiſſo. priᵃ & ē foa & hꝫ oppitionē foe. zᵃ aūt ē forma ſ nō habꝫ foe oppationē debitā.ſ.ex pellere foaz ōriā ꝑp ſui impfectōez iō nec expellit aliā foaz ōriā remiſſā nᶜ expelliē ab ea. Illud aūt pſuade tur ſic.ubicūq; in foa eiuſdē rōis eſt dare maiꝰ & minꝰ altero ibi ē daī me diū & equale.& dꝰ in foa eiuſdē rō nis.q; alr ñ uerꝫ.ꝓz.q; licꝫ ſit dare quadratū maiꝰ & minꝰ circulo. nō tn eſſle.ſ ē dare calidū fortiꝰ frigido.ſ. illud qđ ē corruptiᵐ etⁱ⁹.ē etł dare ca lidū minꝰ frigido illud.ſ.qđ corrūpi tuī ab eo.ḡ ē dare calidū equale ī ītu te ipſi frigido.ita q; nᶜ corrūpit ipm nᵉ corrūpiē ab eo. Aliꝰ modus di cendi plus dicit.dicit enī q; ōria non tm i ḡdu remiſſo ſūt ꝺpoſſibilia.ſ etł i itēſo ꝑ diuinā potētiā. ꝓbaī autē illud ſic.nullū poſitiuū foalr repugt alī poſitio.iſta ē nota.q; oīs repugᵃ eſt.aut ꝑp affirmatiōez & negatiōnē. ul' ꝑp habitū & priuatiōnē.ita q; de nēcitate alterū extremū ē negatiuuz. ſ ōria ſūt ambo poſitia.ut albedo & nigredo.ḡ etc. ꝑ quecūq; nō impli cāt ōdictiōez ꝑ diuinā potētiā poſſūt fieri.ſ ōria in ſūmo ſtare ſiī ñ impli cat ōdictiōez.q; unū poſitiᵐ ñ ōdicᵉ alteri.ḡ etc. ꝑ nō mīꝰ eſt poſſibile duo ōria in ſūmo eē in eodez ſ'bo q̄ duo corpa in eodē loco. ſ duo corpa pñt eē in eodē loco.ḡ etc. ꝑ ſicut ubi ſūt ōria ita motꝰ ad illa ubi ſunt ōrii.ſ ꝑ diuinā potētiā unū corꝰ ꝑt ſiī moueri ad ōria ubi. q; ſurſū deor ſū.& cū motꝰ ſit i mobili idē ſiī mo uebiē moti ꝙ ōriis. Ad primā rō nē dꝰ q; repugnāᵃ ē duplex.una foa lis qua impoſſibile ē unū eē aliud. aᵃ ē incōpoſſibilitatl ſiī eēndi in zᵒ.pri ma ꝺuenit ōriis ſiue remiſſis ſiue intē ſis. zᵃ nō ꝺuenit eis intrīſece.ꝑ extri ſece.& iō ꝑ diuinā potē iā pñt ſiī ſta re ſz ꝑ nāz ñ. q; nāñ pōt induceī ali quā foaz ī aliq̄ ñ expellat aliā. Ad zᵐ dꝰ q; ma.ē ꝓa.ſi iᵃ hꝫ ī pugᵃᵐ for malē ſm ſuas rōes ꝓfcās & intrīᶜᵉ. ſ ma.ē fl'a.q; nᵃ ōria ſūt huiꝰmōi. Sꝫ ō illud qđ cōuenit alicui ſm ſuā rōez foalē ꝑ nullū poſteriꝰ pōt ſibi auferri

ſ oppõ & repug[a] ꝺuetuit ꝺriis ſm ſõnes ſuas qdditatias.grad9 aũt intenſionis uſ remiſſiõis ſunt poſteriores ipſis foris.ğ etc̃. ꝺ9 q repug[a] ẽ duplex ſ.foꝛal' & icõpoſſibilitat uꝺz eſt.

Tꝛ oſcia ſit in uolũ[te]. q ſic ad hebꝛe.uolũtas bona oſcia bona.ſ bõitas ptinz ad uolũtatẽ.ğ etc̃. ꝑ ſi oſcia eẽt in inte[ll]. ğ pl9 ſcies de agibilibꝫ eẽt plus oſcietioſ9.ꝺns ẽ ſ̄m.ğ añs. ⁊ eccleſiaſ. 7°.ſcit[ur] oſcia tua q mele dixiſti ei zc̃. hoc pz etiã de actibꝫ cõſcie qui ſunt accuſare teſtificari iudicare q omnia ptinẽt ad inte[m]. q[o] oſcia ẽ habit9 ppri9 actionis ꝑctice ſm cui9 actum nata ẽ cõformari electõ rcã in agibilibus.& ſic ſtimulat ad bo[m] inc̃ꝝtũ libꝛũ arbitriũ totũ hz unã cãz ptialẽ rcẽ diſpo[tam]. & ſequit rcã & bona uolitõ ſ eẽt defcũs alteri9 cãe ptiaſ cõcurrẽtis.ſ. uolũtatis. Eſt ğ habit9 intellect9 ñ uolũtatis.qꝺ oñdo ſic.hitus appetitiu9 ñ generat ex uno actu. ſ ex uno ſil[mo] ꝑctico ꝺeꝺucẽ euidẽt ailqd ꝺcluſũ ex primis ꝓncipiis ꝑcticis. ğ oſcia ñ ẽ hit9 appetitiu9 acqſit9. ꝑ qꝺ natũ ẽ cãri ab aliq cã nõ põt cãri ab alia ñ illa ⁊tua[r] ꝺtineat pfectionez illi9 cãe.ſ habit9 uoluntatis cãtur ab actu uoluntatis ut a ꝓpriã cauſa.ğ ñ põt cãri ab alio actu ñ ie actu ⁊tuaſ'r ꝺtineat actũ uolũtatis.ſ act9 intellcus nõ ꝺtinet ⁊tua[r] actũ uolũtatis. q actus uolũtatis ẽ pfcior. ğ intellcus p actũ ſuũ ñ põt cãre aliqd qꝺ ſit habit9 uolutatis. ꝑ aut uolũtas põt iſtud põ ꝺus ñ recipe.& tũc intellcus non erit cã eius ſufficies. q cã ſuffi[te] agẽte ſi paſſũ ẽ ꝺebite approxiatũ ñ põt ñ reci p: effcm.ğ ſtãte i[a] oſide[ne] actuali nõ põt uolũtas iſtud pond9 ꝺeponere. q nõ hz mꝛorẽ nccitatẽ rõ in oſeruando pond9 cãtuz q̃ in cãndo. Ad pri[m] in oppo[m] ꝺ9 q habit9 intellcus ꝑfecti ci ꝺicunt boni uſ mali ꝑ ꝺuenia[m] eo rũ ad uo[tem]. ſic eo9 uolũtas põt ꝺici rcã uſ curũa ꝑ ꝺuenie[a] ei9 ad actũ rcm uſ curuũ uſ ñ rcm ſpeculatiuuz q̃ eſt foꝛal'r in inte[ll].bonitas tñ uolutatis eſt ſic rcitu9 intellcus.ſ bonitas magi trãſmutat ad inte[m] ꝑcticum q̃ ſpeculatiuũ. Ad z[m] ꝺ9 q ſcies ſm p9r ſcia ꝑc[a].& ñ tm ſcies ꝺicere uerba ẽ oſcia[t9].& magi ſcies magi oſcia[t9]

Tꝛ cor[a] celeſtia agãt i inte[m] & uoluntatẽ.uideꝝ q ſic.q act9 hũani ſũt ab inte[n] & uoluntate. ſ aſtrologi ꝺe hũanis actibus mꝛa ⁊ꝺicũt. ſ iſtã ſciam ñ hñt niſi a corpibꝫ celeſtibꝫ. ğ cor[a] cele[a] agũt i inte[m] & uolũtatẽ. ꝑ cor[a] celeſtia põt mouer inte[m] ſic ſẽſibilia ſẽſuz ſm phiz ğ ꝺe p ad ultimũ cor[a] celeſtia ſaltem ime[te] põt mouer intellcm. ⁊riuz h9 uult phis. q[o] ꝺ9 q corpa celeſtia ñ põt ꝺircẽ mouer inte[m] nim nc uo[tem] q nlũ corpale põt ꝺircẽ ager i ſpuale eo q agẽs ſm aug.ẽ pſtãti9 patiẽte. i tellectus autem & uoluntas ſunt uirtutes pure ſpirituales. ergo corpora celeſtia ꝺircẽ in eas agere ñ põt. ꝑ corpa celeſtia ñ põt imme[te] agere in aĩam nr̃am.q oẽ agẽs naꝛale agit per otactũ ſiue maꝛialẽ ſiue ⁊tualẽ.corpa celeſtia ſũt aĩe inproportionata.ğ ſi agũt agũt me[te] fantaſmate qꝺ ẽ obm aĩe repñtatiuũ. ſ nullũ fantaſma põt ſufficieter mouere intellcũ nr̃m.q.p ſente fanta[te] aꝺhuc oz intellcm agẽtẽ abſtrahere ſpẽm ab obo anteq̃ obm intelligat.qꝺ fit p primã ꝺuerſionez intellcũs ad fũꝺamta.q̃ ꝺuerſio impat a uolũtate & elicit ab intellcũ agente põtante obz intellcũi. & ipſo põtato uolũtati põt illud uelle uſ nolle ꝑ ſuã libertatẽ. ğ corpa celeſtia ñ põt ſuffi cieter & directe agere i itellcm & uolũtatẽ. Ad ar[ta] ad pri[m] ꝺ9 q aſtrologi ut plimũ uerũ ꝺicũt.q homines cõir ſequunt ſuas fantaſias & paſſiones.in quas fãtaſias ſiue paſſiões cor[a] celeſtia põt agere.ſ h9 ñ eſt nccz.immo hõies ⁊tuoſi ſequẽtes iudiciũ rõis reprimũt paſſiões & expellũt fantaſias ꝺeordinatas.unꝺe ꝺic[t] tholome9 in aſtrologia ſua q ſapiẽs ꝺñat aſtris.i. diſpõt cãte a corpibꝫ celeſtibꝫ p liber tatẽ arbitrii & rcm iudiciũ rõis.

Ad z[m] ꝺ9 q fantaſ[ta] ꝓprie ñ mouent intellcm nec aliqd in ipſo impriműt.ſ tñ põtant ſibi obm.q̃ põte in tellcũs ⁊tute ſua actia elicit actũ ſuum ſicut ſenſus põte ſenſibili elicit actuz ſentiendi.

Trũ cor9 mobile inc̃ꝝtũ mobile ſit ſbz naꝛal' phie.q ſic illud eſt ſbm in naꝛali ſcia qꝺ ſuponit in illa & eius ognitio inquirit.ſed cor9 mobile eẽ ſupponit in ſcia naꝛali.alioqn poſſet naꝛal' diſputare ⁊ negantẽ motũ.qꝺ ẽ ſ̄m.ğ cor9 mobile eſt ſbm in naꝛali phia. ꝑ cor9 ſub illa rõne ẽ ſbm in naꝛali phia ſm quã diſtinguit a me[ca] & mathe[ca].ſ p corpus mobile diſtiguit naꝛal' phia a ꝑdictis.pz vi9 me[ce].ğ zc̃. ⁊ uni9 ſcie p ſe ẽ ſbm p ſe unũ.naꝛal' phia ẽ ſcia p ſe una.vi9 me[ce]. ſ cor9 mobile ñ ẽ ens p ſe unũ.q nihil includẽs ⁊cept9 diuerſorũ generꝫ eſt ens p ſe unũ.cor pus mobile eſt huiuſmõi.ğ etc̃. ꝑ illud nõ eſt ſbz in aliqua ſcia.& maxime p̃ de quo ñ põt demõſtrari aliꝙ paſſio p̃.& accipit p̃ ut diſtiguit ⁊ p tem.ſ de ente includente res diuerſorum generũ nõ põt demõſtrari aliqua paſſio p̃.ſ quecũq; paſſio demõſtrat p ptem demõſtrat. qꝺ eni demõſtrat de homine albo.uſ demõſtrat p aliꝙdinem.uſ p rõem hõis.ğ de tali ente p accns nã põt eẽ ſcia p ſe una.ſ cor9 mobile eſt ens p accns unum.ğ etc̃.

Ad euidẽtiã aũt.q.notandũ q ſex ſũt ꝺitiões alic9 ſbi ſcie. pri[a] q ab ipſo ſcia ſpecificet & detminet.ſic̃ poten[a] p ſuũ ſbm. z[a] q ab ipo ſcie tia habet ſuã dignitatẽ. z[a] q de ipo dicant alia ꝺiſiderata i illa ſcia.ſic̃ in ꝓpõne p̃dicatũ dicit ꝺ ſbo. 4[a] q ipz ſit pri[m] qꝺ occurrit itellcũi i[a] ſcia ſ a[a] oĩa ſbꝫ rõe ei9. v[a] q poſſit eẽ ſbm pricipioꝝ ſcie. Sexta q eius

ꝑpetates & ꝓpriões ꝺ ideręt i illa. ſ iſte ꝺditiões ñ ꝺuenīūt corpi mobili nc ęti mobili. ꝺueniūt aūt ſbe corpee ꝑ diſcurrędo ꝑ oēs dcās ꝺditiões. g ſba corpea eſt ſbm nāl phie. ꝓbať etl alia rōe ſic. illud ē ſbz nāl phie cu ius notitia nō ꝺtineť in notitia alteri⁹ q: h⁹ ē. de rōe pri⁹ ſcientie. ſ notitia ſbe corporee non ꝺtineť ⁊tualr i notitia alteri⁹. g etc. Iſta ſequędo dic ad pri⁹ in ꝺriū. q: ma. ē fla. & ꝓcedr ab inſufficięti. q: ſupponiť in nať ali phia mā & fora. & tm null⁹ pōit māz neq: foraz eē ſbm. ab inſufficięti ꝓce dit q: ſex ſunt ut dcm eſt ꝺditiões ſbi alic⁹ ſcie. Ad z⁹ ſilr dicit q: ma. ab inſufficięti ꝓcedit.

Trū ꝺdictoria hēant me⁹ q ſic. eē & ñ eē ſūt ꝺdictoria ſ inter eē & ñ eē mediat ge neratō. z⁹ me⁹. g etc. ꝑ q: to extre ma magi diſtāt tāto inter ea ſūt plura me⁹. ſ ꝺdictoria diſtāt in infinitū. g etc. ꝓbať mi. q: oīm finito ꝺtigit ītel ligere mai⁹. ſ ñ ꝺtigit intelligeř maio rē diſtātią q: que eſt inter ꝺdictoria. q: q cūq: alia dareť caderz ſub ꝺdcōe

ꝑ inter oīa relatia ē me⁹ rel'o. ſ ꝺ dictoria ad inuicē referūť. q: opponū tur. oppō ⁊o ē q: dā rel'o. ꝑ ſi iter ꝺdictoria ñ ē me⁹. g de q̄libet affira⁹ ul' ne⁹ erit uera. ꝺñs ē fl'm. q: ābe iſte ſūt fl'e. oīs hō ē albus. & oīs hō nō eſt alb⁹. ꝺ ꝺdictio ē oppō cui⁹ ſm ſe ñ eſt me⁹. ꝑ poſteř. & ⁊⁹ me⁹. In iſta. q. ſic ꝓcedā. ꝑ ꝑmittā triplicē dr. z⁹ dicā ad. q: qdr meli⁹ uideť. q̄⁹ ad primū pri⁹ dr. ē iſta. me⁹ inter aliq̄ pōt eē duplex. ſ. ſm foraz. & ſm ſbm exem⁹ primi pz i ꝺriis mediat. exē⁹ ſcdi in priuatie oppōit. q: lapis nec ē cec⁹ nec utdēs. z⁹ dr. ē iſta. me⁹ dupr pōt accipi. ſ. pōitīe ut rubedo i ter albū & nigrū. negatie ut me⁹ dcm ꝑ negatiōez utriuſq: extremi. primū ē eiuſdē generis cū extremis. z⁹ nō.

z⁹ dr. ē iſta. me⁹ ē duplex. ſ. inter pōitiōis. ut clau⁹ ꝺiūgēs duo ligna. ꝑ ſuppōis. ut q̄ titās mediat inter foraz ſbalē & mām. q: fora ſbal' ꝑ ſupponit mām q̄ tam. nō q: q̄ titas mediat inter foraz & mām. ſ q: ꝑ ſupponiť in mā ad introductōnē fore. q̄⁹ ad z⁹ d⁹ q: inter ꝺdictoria nullū ē me⁹. rō ē i⁹ qñcunq: aliq̄d ineſt alicui ꝑ ſe ei⁹ op pōitū ñ pōt ſibi ineē nec ꝑ ſe nec per accīs. ſ carere me⁹ ineſt ꝺdictoriis ꝑ ſe. ꝑz ꝓ diffinitōez ꝺdictorioz. g zc.

ꝺ mi. ar⁹ ſic. diffinitio ꝺdictorioz ñ ſolū ꝺuenit eis. ſ ꝺuenit ꝺriis imme diati. g ſic ꝺdictoria nullū habēt me⁹ ſic ꝺria imme⁹. qđ ē fl'm. ꝛ⁹ diffi nitio data ē mltiplex. q: ne⁹ pōt cade re ſuꝑ ſm ſe ul' ſm ſe ſuꝑ ne⁹ ne⁹ me⁹. ꝑ modo negať perfectas. & ſic non acci pitur in diffinitione illa. z⁹ modo eſt perfectas negationis. & affirmatur. & cadit ſupra negationem. ſic contradi ctio eſt oppoſitio cuius ſecundum ſe nullum eſt medium. q: carere medio ꝑ ſe ineſt cōtradictiōi. & ſic nō ꝺuenit ꝺriis ꝺmediati nec priuatiue oppōiti. ſ ꝓpt ꝑfectas negať ſic careť medio pōt ꝺuenire ꝺriis & priuatie oppoſi tis. q: ſi carent medio ſm formaz. tm hñt me⁹ ꝑ accīs. q: careⁿ medii ñ ieſt eis ꝑ ſe. Ad arᵗᵃ in ꝺriū ad primū d⁹ q: eē & nō eē dupr accipiť. ſ. ſimr & ſm qd. q: eē ſumpr noīat ens i actu & pfectū. & ñ eē noīat ñ eē ſimr. & iō inter eē ſimplr & nō eē ſimplr ē me diū. ſ. eē ſm qd. q: inter ñ ens ſimplr & ens in actu eſt me⁹ ens impfectū. & iſto mō intelligiť auctas phi. generatō ē mediū inter eē & nō eē. & ſic ñ ſūt ꝺdictoria. ſ tm ſūt ꝺdictoria accipiē do nō eē ſimplr & eſſe ut includit eē ſimplr & eē ſm qd. ꝺ omnis ꝑ ſe mutatio mediat inter ꝑ ſe termios. ſ termini generatiōis ſūt ꝺdictorii. q: eē & nō eē. g inter ꝺdictoria ē mediū

ꝛ⁹ d⁹ q: termini mutatiōis nō ſūt ꝺdictorii. ſ hñt ſe ſic habitus & pri uatō. & iſti ſūt primi termini genera tiōis & corruptiōis & cuiuſlibz muta tōis. Ad z⁹ d⁹ q: diſtan⁹ ē duplex ſ. dimēſiua & ꝑfectia. ma. uerā ē de di ſtan⁹ dimenſiua. & fl'a de diſtan⁹ ꝑfe ctiua. q: ꝺriа imme⁹ maxie diſtāt & tm nullū hñt mediū. ꝺdictoria g hñt diſtan⁹ z⁹ mō & nō ꝑ. Ad z⁹ d⁹ q: ma. ē ⁊a de rel'oe intētiōali. & h⁹ mō oīa oppo⁹ ſūt in genere rel'onis. q: oppō q̄ eſt gen⁹ eoz eſt rel'o. & ſic relatio & ꝺdictio ſm intētionē habēt mediū. ſ. rel'oem. ſ loquēdo dr rebz ſb tractis iſti intētioni eſt fl'a. q: hō & nō hō nec referunť nec habēt medium.

Ad ulti⁹ d⁹ q: alterū ꝺdictoriorū ſimplr abᵗᵉ de quocūq: iqcōplexo eſt uerū dūmō ñ accipiať ens de q̄ dicit diſtributie. rō hui⁹ ē. q: uni ſuppōito pōt ineē unū. & alteri alterū. & ideo neutra iſtarū ē uera. omnis hō ē albus & oīs hō nō ē alb⁹. nec ſūpta cū redu plicatione ſūt ꝺdictoria. q: utraq: eſt fl'a. hō inq̄tū hō ē alb⁹. & hō inq̄tuz hō nō eſt alb⁹. q: tūc ul' oīs hō nccio eēt alb⁹. ul' null⁹ hō nccio eſſet albus.

Trū cū h⁹ q: deus hēat ſcīam ineſſebi lē de futuris ꝺtingē tibꝰ ſalueť ꝺtin⁹ i rebz. q: nō. q: ſeq̄ť de⁹ ſcit. a. g nccio erit. a. añs ē nccz. ꝓbō ꝺñe. q: act⁹ rō nal' ñ diſtrahiť ꝑ māz ſup quā trāſit exē⁹ ſeq̄ť ſi d⁹ me nihil loq. g aliqd d⁹ & ñ diſtrahiť loq q̄ tūcūq: trāſeat ſup māz iſtā q̄ ē me nihil loq. g a ſilī g ſciī ñ diſtrahiť ꝑ māz ſup quā trā ſit. g cū ſcire dei ſit ſimplr necm nō diſtrahiť a neczitate ſi trāſeat ſup ꝺti gens. Preterea omne ſcitum a deo fore neceſſario erit. predicatum ineſt ſubiecto de neceſſitate. ſ cōtingens ē neceſſario ſcitum a deo. ergo neceſſa rio erit. Contra ens diuiditur i ne ceſſarium & contingens. igitur intelle ctus intelligens iſta ſecundum ſuas ꝑ prias rationes neceſſarium intelligit ut neceſſarium. contingens ut contin gens. alias non intelligeret ea ſecūdu

ꝓprias rões.ꝙ talꝭ ſcia ñ tollit ōtin^{am}

Circa iſtã.q.ſũt duo uidẽda. pri⁹ uidẽdũ ẽ quõ ōtin^{a} ſit in ꝛebꝰ.2º quõ cũ ipſa ſint ꝛmutabjlitas diuĩe ſcie de eis. q̃ ad pri^{m} dº ꝙ illud diſiun ctũ nccĩz uꝭ poſſibile ẽ paſſio entꝭ cõ ᵭtibilꝭ.iõ imme^{re} dictꝰ de ente.ꝙ ens hz ɔceptũ ſimplr ſjplicẽ. iõ inter ip ſũ & paſſionẽ ſuã nulꝭ põt eẽ mediũ ꝙ neutri⁹ ẽ diffinitõ q̃ poſſet eẽ me^{m}

In paſſiõi ɔ aũt diſiũctis hz totũ diſiũctũ nõ poſſit demõſtrari de ente ĩ cõi ſũpto.ꝑt tñ ɔcludi de aliq̃ ente extremũ magꝭ nobile ꝑ aliud extremũ minus nobile dicto de aliq̃ ente.exem plũ ſeqꝰ ſi aliq̃d ens ẽ finitũ.& aliq̃d ens ẽ infinitũ.& ſi aliqd ens ẽ ᵭtigẽs aliqd ens ẽ nccĩm.ꝙ in talibꝰ enti pti culari ñ põt ineẽ impfci⁹ extremũ ñ alicui entꝭ ineẽt pfcius extremuz a q̃ dꝛpẽdet.ꝑ iſto mõ ñ põt ɔcludi extre muz ipfecti⁹.ñ extrema illa eẽnt cor relatiꝫ ſtĩ cã & effcũs.ꝙ nõ ſequiꝰ in aliq̃ ente ẽ pfecti⁹ extremũ. q̃ in aliq̃ ẽ ipfcius.q̃ hoc diſiũctũ nccĩm uꝭ cõ tingẽs ñ põt oñdi de ente ꝑ aliqd me diũ pri⁹.& ꝑ oñs ſi ꝓpõ aliqd ens ẽ ᵭtingẽs ẽ uera ꝑ & nõ demonſtrabilis ꝑꝑ qd.uñ plis argues ɔ nccĩtatẽ futu roꝛ ñ ꝺduc^{t} ad aliqd ipoſſibili⁹ ipo teſi.ꝑ ad impoſſibile manifeſti⁹ nobis ſcz ꝙ nõ oz negoctari neq; ɔſiliari. iõ negãtes talia indigẽt pena uꝭ ſenſu.q̃ uſq; ɔcedãt hº eẽ cõtingens ꝙ poſſi bile ẽ torq̃ri & nõ torqueri. Dº q̃ ad ꝓpo^{m} nulla creatio alicui⁹ cãe z^{e}. põt ſaluare cõtigẽtiã niſi ponaꝭ pri^{a} cã imme^{re} conti^{r} cãre ponẽdo in pri^{a} cã pfcãz cãlitatẽ ſiẽ catholici ponũt qꝫ cauſãs ꝑ intellcũ & uolũtatẽ. oz q̃ cõtigẽtiã q̃rere in uolũtate diuĩa q̃ ut uideaꝭ q̃liter ſit ponenda ꝑ uidẽdꝫ ẽ in uolũtate nr̃a. Vbi ſũt tria uidẽ da.ꝑ ad q̃ ſit libertas uolũtatꝭ nr̃e.2º q̃liter hãc libertatẽ ſeq̃ꝰ ōti^{a}. ꝫº quõ exprimiꝰ poſſibilitas ad oppõita.

q̃^{m} ad primũ dº ꝙ uolũtas inq̃tũ ẽ actus prim⁹ eſt libera ad act⁹ oppo ſitos.& mediãtibꝰ actibꝰ eſt libera ad oppoſita oba in que tendit.& ãd op põitos effcũs q̃s ꝓducit. pri^{a} libertas nccĩo habz aliq̃ ipfectiõez annexã.ſ. poſſibilitatẽ pa^{ſſam} uolũtatꝭ & mutabi liꝛ^{em}. 2^{a} ñ ẽ pri^{a}.ꝙ & ſi ꝑ impoſſibi le nihil efficerz extra adhuc uoluntas libꝛe poſſz tẽdere in oba. 2^{a} rõ liber tatꝭ ẽ ſine impfcõe inq̃tũ libertas eſt ad oppo^{ta} oba in que tẽdit cui ut ſic accidit ut ꝓducat oppõitos effectus.

q̃^{m} ad z^{m} dº ꝙ iſtã libertatẽ ɔcõi tatur una po^{a} ad oppo^{ta} manifeſta.li cet enĩ nõ ſit in ea po^{a} ad ſiꝫ uelle & ñ uelle.ꝙ hoc nihil ẽ tñ ẽ in ea poten tia ad uelle põſt nõ uelle uꝭ ad ſucceſ ſiõez actuũ oppoſitorũ. Hãc autẽ potẽtiã actiuã realẽ prioꝛẽ nãꝫ ipſo qꝺ ꝓducit ɔcomitaꝭ po^{a} logica que ẽ nõ repugãtia terminorũ.ꝙ uolũta ti ut ẽ actus prim⁹ eſt qñ ꝓducit uel le nõ repugnat oppo^{m} uelle.ꝓbaꝭ.ꝙ cã ᵭtingẽs eſt reſpcũ effect⁹.ideo non repugnat ſibi oppo^{m} in rõne effect⁹.

ꝑ ſbm ut ſbm ᵭtingẽter ſe hz ad iſtũ actũ ut inforat ipm. ꝙ ſbo ñ re pugt oppo^{m} ſui accñtꝭ ꝑ accñs. Li bertatẽ q̃ uolũtatis inq̃tũ ẽ ad oppo ſitos act⁹ ɔcõitaꝭ po^{a} tã ad oppõ ſuc ceſſiue q̃ ad oppõita ꝑ eodẽ inſtãti.

q̃tũ ad ꝫ^{m} dº ꝙ ex dictꝭ in 2º pz ueritas iſtius.ſ.ꝙ uolũtas uolẽs.a. põt nõ uelle.a.que ĩ ſẽſu ᵭto ẽ fl'a. & eius ſenſ⁹ ẽ.uolũtas uolẽs.a.nõ uult.a. ĩ ſẽ ſu aũt diuiſiõis eſt uera.ut ſignificeꝭ poſſibilitas ad oppo^{ta} ſucce^{ſſ}.& ẽ ſẽ ſus uolũtas uolẽs aliqd ꝑ.a.põt nõ uel le ꝑ.b.ſi aũt accipia⁹ eã ꝑ eodẽ inſtãti ſ.uolũtas uolẽs aliqd ꝑ.a.ꝑt ñ uelle il lud ꝑ.a.adhuc ẽ diſtiguẽda ſm opõi tiõez & diuiſiõez.& ĩ ſẽſu opõito eſt fl'a.ẽ.etꝭ ſẽſus ꝙ uolũtas ſit ſiꝫ uolens ꝑ.a.& nõ uolẽs ꝑ.a.in ſẽſu diuiſiõis ẽ uera.& ẽ ſẽ⁹. uolũtati cui ineſt uel le ꝑ.a.põt ineſſe nõ uelle ꝑ.a.ꝑ ñ ſiꝫ habit.ꝑ nõ uelle ineẽt ſi uelle nõ ieſſz

Sed ɔ iſtã dꝺ. ar^{r} ꝑ illud ꝓtarmẽias oẽ qꝺ ẽ qñ ẽ nccẽ ẽ eẽ. ꝑ ſi ꝑ aliq̃ inſtãti ſit po^{a} ad aliqd c⁹ oppo^{m} ieſt aut ẽ po^{a} cũ actu.aut po^{a} añ actũ.nõ ꝑ mõ.pz nec 2º.ꝙ tũc eẽt pro aliquo alio inſtãti q̃ pro q̃ ineſt illa potentia

&º dº ad pri^{m}. ꝙ iſta ꝓpõ põt eẽ cathe^{ca} uꝭ ipo^{ca}.ſic illa.animal curre re ſi homo currit ẽ nccĩm.hec ɔditio nalꝭ ſm ꝙ cõditionalis diſtinguẽda ẽ ſm ꝙ li nccz põt dicere nccitatẽ oñ^{e} uꝭ oñtis.ꝑ mõ ẽ uera.2º modo fl'a.ſ^{m} aũt ꝙ eſt cathe^{ca}.ꝙ de animali ꝓbaꝭ hoc totũ.ſ. currere ſi hõ currat cuz mõ nccĩtatꝭ.& ſic eſt uera.ꝙ ꝑdicatũ ſic determinatũ de nccĩte ineſt ſbo.hz nõ ab^{re}.iõ arguere a predicato ſic de termjato ad ꝑdicatũ ab^{re} ẽ fl'a ſm qd & ſimpl^{r}.ſic ĩ ꝓpo^{ta}.ſi ꝓpõ illa ɔcci pit ut ipo^{ca} tũc tẽpaꝭ nccĩtas aut no tas neceſſitatẽ ɔñe.& ſic ẽ ᵭa.ſi oñtꝭ ſic ẽ fl'a. Ad z^{m} dº ꝙ añ nõ notat duratiõez.ꝑ ordiem nãe. ꝙ illud qꝺ ꝑcedit nãꝫ actũ illũ poſſz eẽ cũ op^{to} illi⁹ act⁹.negãda ẽ q̃ ma.ſi loquaꝭ de añ prioritate duratiõis.uera aũt ſi lo quaꝭ de prio^{re} nãe. ſm iaz dcã de uolũtate noſtra uidenda ſunt de uolũ tate diuina.& ꝑ ad q̃ ſit libertas^{s} ei⁹ 2º q̃ ſit conti^{a} reſpcũ uolitorũ.ꝫº de qꝺ.ꝓpõnũ. q̃^{m} ad pri^{m} dº ꝙ uolũ tas diuĩa nõ ẽ ad oppõitos act⁹ nolen di & uolẽdi. ꝙ hoc in uolũtate nr̃a ñ eſt ſine ipfectõe uolũtatꝭ.ꝑ ẽ libera ad oppõita effcũs.ꝑ hec ñ ẽ pri^{a} libtas ſic nec in nobis. remanet q̃ libtas iſta q̃ ẽ pfectiõis ſine impfectõe.ſ.ad op põita oba.ſicut enim uolũtas nr̃a põt diuerſis uolitiõibus tẽdere in diuerſa uolita.ſic uolũtas diuĩa unica uolitiõe ſimplici põt tẽdere in q̃cũq; uolibilia

q̃^{m} ad z^{m} articulũ dº ꝙ uolũtas di uinaꝭ nihil aliud reſpicit ꝑ obo ñ eẽn tiaz ſuã.& ad q̃dlibz aliud ᵭtingẽter ſe habz.ita ꝙ põt eſſe oppoſiti inq̃tũ ipſa po^{a} ẽ nãꝫ prior tendẽtia tali.& ſic tendit in aliq̃d obm ᵭtingẽter.qꝺ in eodẽ inſtãti põt tẽdere in obm op poſitũ. cũ hoc enĩ ſtat certitudo ſcie dei.& hoc põt poni dupl^{r}.uno mõ

q intellcūs diuinꝰ uidēdo determinationē uolūtatl diuīe uidet aliqd fore p.a.q uolūtas diuīa determiat.& in tellcūs diuiꝰ nouit diuinā uolūtatē ē eē immutabilē & nō ipedibilez.f q ista uia uidet ponere discursū i itellectu diuio.nō alr dr. Inteꝰ diuinꝰ aut offert uoluntati diuine simplicia aut cō plexa sicut neutra.& tūc uoluntas eli gīs unā ptē illa ps ē determiate uera p.a.& tūc diuia cēn[a] q ē rō cogscendi dr oia intellcūi diuio.ē rō ogscēdi illa incōplexa & ōplexa sub disiūctiōe.& hoc nālr ex pte sui sic ē rō ogscendi nccia añ actū uolūtatis diuīe nālr.q eorū ueritas nō depēdet ab actu uolū tatis.imo eēt ognita ab intellcū diuio si p impossibile deꝰ nō eēt uolēs.ñ au tē illa sūt vera eo q moueāt iute[m] diui nū.q tūc uilescerz.q patereť ab alio q̄ a sua eēn[a].g añ determiatione uo lūtatis tā simplicta q̄ cōplexa ñ sūt va ōtin[a].f post determiatiōez uolun tatis sūt ōtin[a] uera.& idē ē rō intelle ctui diuio intelligēdi ista p determia tiōez uolūtatis sic añ. & fuissēt ogui ta i p instāti añ determiationē si tunc fuissent. Ad ar[ta] in oppo[m] ad pri mū rndū ē in so[lo]e.q. Ad z[m] dº q illa mixtio nō ualet ñ minor sit de in eē simpl[r].& hoc nō tm q sit uera p oī tpe.f q sit nccio uera.& forte q significet sūptū sub pse cōtineri sub medio.f mior illa & si sit semp uera nō tn ē nccio uera sic hic.oē qscēs de incēitate nō mouet.lapis in centro terre ē qscēs. g de nccī[te] nō mouet. ecko nō seqr.& mior semp est uera.f non nccio nera.

Tz deꝰ genuer[t] aliū deū. q sic.q deꝰ genuit deū.aut se deū aut aliū. si aliū habeo p positū.nō se deū.q nihil seipz gignit fm aug.p de t.g etc. p deꝰ gene rat deū.f generās ē aliud a genito.g deꝰ ē aliud a se deo.g generat aliū de um. p alterū ōdictorioz dr de q̄li bet.f deꝰ generat deū. g ul aliū ul ñ aliū.si aliū habeo ppo[m]:n[c] nō aliū.q tūc gētū a deo eēt nō deꝰ. ō nō ē aliꝰ deꝰ.g nō genuit aliū deū. oña est nota.añs pbať deutroñ.7º.audi isrl dñs deꝰ tuꝰ unꝰ ē. z[o] q nō.p pbo realiter.z[o] logice. p sic oī entitati forali corrñdet aliqd ens entitate for mali.ista ē uera.q oī q̄ corrñdz ppri um qđ ul qs.f deitati q̄ est tota fora nihil corrñdet nisi deꝰ.f deitas est dr se hec.g deꝰ de se ē hic deꝰ.& p oñs oio ipl'ificabilis. g deus nō genuit ali um deū. z[o] logice sic.sic iste ppō nes differūt.sortes ē aliꝰ ab hōie. sor tes ē aliꝰ hūanitate. sortes ē aliꝰ i hūa nitate.sic iste tres differūt.filꝰ ē ali us a deo.filꝰ ē aliꝰ deitate.filꝰ ē aliꝰ i dei[te].cū enī dº p p[a].sortes ē aliꝰ ab hōie.cū ipa alietas ꝛcludat ñ idētitatē iō ťꝝ alietatl negať ul'r.q stat ibi ōsu se & distributīe.& ē sensꝰ sor[s] ē aliꝰ ab hōie.i.est aliꝰ ab hoc homine & il lo etc.& sic de oīb aliis.& cū ipe sit homo seqť q sit aliꝰ a seipso & sic.

si filꝰ ē aliꝰ a deo seqť q sit aliꝰ a q̄li bet psona diuia.& p oñs erit alius a seipso. In z[a] cū dr sor.ē aliꝰ hūa[te] dať itelligi q hūanitas sit foral'rō dre sic in pri[a] hō erat termꝰ dre.& sic negať ul'r foral' rō dre.& ē sensꝰ sor. ē aliꝰ hūanitate ab alino.q p illā non differt ab aliis hōibus. In z[a] uero cū'dr sortes ē aliꝰ i hūanitate alietas notat ibi suū determiabile eē cōe utriq extremorum dre. & distingui & diui di in extremis.& iō hec nō ē uera.sor ē i hūanitate ē aliꝰ a brunello.q deti nabile alietatl nō ē cōe utriq.nec diui dť in eis.tñ in alietate sic.q aial est eis[te]cōe & diuidiť in eis. Ad ppo[m] dº q ista filꝰ ē aliꝰ deꝰ non sigt pri mā nec z[am] illarū triū.nō primā.q ñ seqť sor.ē aliꝰ hō. g ē aliꝰ ab oī hōie. qa tūc eēt aliꝰ a seipso.iō añs ē uerū. f oñs fl'm.nec sigt z[am].q nō seqtur sor.ē aliꝰ hō a platōe.g ē aliꝰ hūani[te] q hūanitas nō ē foralis rō dre sorti a pla[ne].g sigt z[am].q seqť sor ē aliꝰ hō a platōe.g ē aliꝰ in hūanitate. q hūa nitas ē cōis utriq & diuiditur in eis.

In diuis aūt nō sic.q cū dº filius ē alius deꝰ a pre.g i deitate.nō seqť. q licz diuinitas sit cōis pri & filio. q tn nō diuidiť in eis. iō nec añs est uerū.nec ōñs. Ad ar[ta] ad primum dico q ista est uera.deus genuit deū. q termini in cōcreto sumpti possūt suppoi re p suppōitis quātū ad illa p̄dicata q̄ nō extraneāť a suppōiti.f cū dicitť aut se deū aut aliū deū.dº q neutra ē uera.prima non.q nihil gin gnit seipsū.z[a] ñ.q alietas significat terminum suuz distingui & diuidi in extremis q ñ distinguiť i añte Sz di ces.aut genuit eūdē deū.aut diuersū idē aūt & diuersū diuidūt oē ens.g[a] me[ce].g ul' se deū ul' alium. z[o] dº q genuit eūdem:nō seqť'tn q seipsū. q sic alietas ponit suū significatum circa determiabile & notat ipm distin gui i suis extremis ita ecōtrario idem titas ponit suuz sigtū circa determia bile suū. & denotat ipm nō distingui nc plificari in extremis.iō hē tra. deꝰ pr genuit eūdē deū. q genuit filiū q ē idē deꝰ cū pre.f non seqť genuit se deū. q nom reciprocū notat actū ge nerādi artari ad idē suppo[m] a q̄ actꝰ pcedit.alr nō eēt reciprocū.& tūc ē sensꝰ.deꝰ pr genuit s deū.hº ē genu it deum prēm q̄ ē ojo fla. Ad z[m] dico q illa deductō reducē[a] ē i duos sillogi.quorū primꝰ ē iste.generās distī guiť a genito.deꝰ ē generās.g deꝰ di stinguiť a genito.z[o] ē iste genitū distī guté a generāte.deꝰ ē genitꝰ.g deꝰ di stīguiť a generāte. i utroq ē falla[a] ac cidentis.q n a.ē uera p formalē op pōnē extrenoz.f iº mō extraneatur z[m].s.deꝰ in quo sūt idē.ul'r q̄ncūq; maior extrēitas ñ dicit de me? fm il lā rōez fm quā me[m] & mior extrēitas eēntialr se hnt ad ipaz sp ē falla[a] ac cidētis Ad z[m] dº q nec seqť q deus genuer[t] aliū deū nec ñ aliū deū.& cū pbať p rōez ōdictiōis.dº q ōdcio

ē in termis oplexis & i incōplexis. & loquēdo de oplexis sp̄ uez ē q̄ alēa ē vā & relig̃ fla. & sic ē in ꝓpo⁹. uñ hec ē fa. de⁹ genuit aliū deū. & sī est va. de⁹ nō genuit aliū deū q̄ ē ōdicto ria ei⁹. & ñ ista quā dicī de⁹ genuit alium ñ deū. q̄ si dicaī ad negōez d̄ p̄dicato finito seq̄t̄ affir^ua de p̄dicato infi^to. D° q̄ iste mō⁹ arguēdi ñ tenet in predicatī oplexis. q̄ nō seq̄t̄ lapis nō ē lignū albū. ḡ lapis ē lignū nō albū. q̄ in 2ª affirmaī lignū qđ tñ i pri^a negaī. si aūt arguaī i ōdictoriis incōplexis. d° q̄ licz alterz ōdictorio rū dicaī de q̄libz. tñ oē determiatum p alterz illorū nō dr̄ de q̄libz. q̄ ip̄m determiabile nō dr̄ de q̄libz. & iō licz deus uł nō de⁹ dicaī de q̄libz. non tamen alium uł aliū determinatū p deū ubi nō deū dicit̄ de quolibz. q̄ nō exoīb⁹ diuīsis seq̄t̄ oiūctū. uñ si ocēdaī ista genuit deū & genuit aliū non ꝓp hoc seq̄t̄. ḡ genuit altū deū ꝓp uariationem alietatis.

Trū de⁹ hēat infinitas ideas q̄ nō. infinitū inq̄m infinitū ē ignotū p̄ phi. & 2° metha. ubi dr̄ q̄ ponēs infi^tem in causis dēstruit sciaz. ḡ de⁹ nō hz ideas eorū q̄ destruūt eius sciaz uł q̄ nō ognoscūtur ab eo. ḡ nō hz infinitas ideas p̄ infi^tum nō ē maⁱ⁹ ifinito 3° phi. & p̄ de ce. & mū. si ḡ idee sūt infi^te eēn^a sua non excedit inperfcōe ipas ideas & p oīs sic aliqs ē beatus uidēdo eēntiā sic erit beat⁹ uidē⁹ illas ideas. qđ ē fl̄z. & ꝑ aug. ꝑ aug. xii. de ci. dei qcqd op̄hēdit scient op̄hēsiōe finit̄ ꝑ infi^ta nō pūt finiri. alias nō eēnt ifinita. ḡ etc̄. ꝑ aug. xii. de ci. dei. lz i fitorū nūeroz null⁹ sit nūer⁹. tñ nō ē incōp̄hēsibil illi intellcūi cui⁹ intelli^e nō ē nūer⁹. ḡ ꝑm aug. numeri pūt eē infiniti & sil a deo ogscī. nūeri autē distinguūt spēi infi^tum. ḡ infinitorū nūeroz sūt infi^te idee. Ad q. istam d° q̄ in deo sūt infi^te idee. rō adest talis. ois itellcūs ap̄p̄hēsiuus entitatī p fectioris ē com̄p̄hēsiu⁹ entitatis min⁹ pfecte uł eq̄lis. ꝑ infinitas eēn^e diuine ognita siue rōes ogscēdi. ꝑ de⁹ infinitatē sue eēn^e q̄ ē cā alteri⁹ infinitatis pfcē op̄hēdit. ḡ zc̄. q̄ si idee sint oba ognita cū op̄hēdit oba infi^ta infinite idee erūt i mente sua. si etī idea sit respcūs eēn^e ad oba ognita cū oba ognita sint infi^ta & re⁹ eēn^e ad ip̄a erūt i finiti. p̄ indiuidua pūt eē infi^ta. ꝑ oē īdiuiduū hz i deo ꝓpriā ideā. ꝓbo de⁹ nō fit de nō ogscēte ogscēs. ḡ cū nō ogscit q̄dlibz indiuidnū qđ ē & oē pōt ogscere & ogscit oportet q̄ nūc hēat infinitas ideas indiuiduoz. ḡ hz̄ infinitas ideas. Ad p^m i ōriū dic^t un⁹ doctor q̄ infi^tum dupl̄r pōt accipi. uº mō hz mo^m sue ētitatī ut ps accipit p⁹ ptē succe^ue ut hz eē in reb⁹ aº mō ut oēs ptes q̄ sūt in po^a sil̄ accipiāt ut q̄dā totū sil̄ i actu. p̄ mō i finitū ē ignotū. 2° mō nō. q̄ pōt ogsci ab inte^n diuīo infi^to qui oia simul apōhēdit. dictū phi. hz ueritatē d̄ in finito p̄ mō. nō 2°. ō istaz rōnsiōez arguit un⁹ alⁱ⁹ doctor sic. qcqd repugnat entitati alic⁹ repugt ogñoscibilitati. q̄ unūq̄dq̄ sic se hz ad eē sic se hz ad ogscī. ꝑ infi^tum repugt entitati ꝑm sil̄tatē. ḡ infinitas repugt ogscibilitati. Ista rō nō cōcludit. iō d° ad eā q̄ omittit fallaciā figur̄ dictōis. q̄ qcquid dicit sbam & distribuit p̄ dicētib⁹ qđ sbaliter. infinitas dic^t modū eēndi rei. iō cōmutaī q̄d in modum.

Al̄r p̄t dici q̄ qcqd repugt alicui ꝑm entit^tem simpl̄r repugt ei ꝑm ogscibilitatē. ꝑ nō oz q̄ q̄cqd repugt entitati ꝑm aliquē modū eēndi. s. sil̄tatī q̄ repugnet ei⁹ ogscibilitati. Exēplū albedini & nigredini repugt eē sil̄ in eodē sbo. ꝑ nō repugt eis ab^te eē i eo dē sbo. & tñ nō repugt eis simⁱ ogsci. multi enim repugt sil̄ eē. nō tñ sil̄ ogsci. sic in ꝓpo^to licz repugnet pl̄ibus infinitis sil̄ eē. nō tñ repugt eis si mul intelligi ab actu infi^to op̄henden te q̄dlibz infinitū ꝑm oēs ptes ei⁹. maior etī illi⁹ rōis ē fla. q̄ infinitas ptiū successiuarū nō repugnat entitati. sed simⁱtas ptiū repugnat. ꝑ tunc simⁱtas illa nō repugt ognoscibilitati. De⁹ enī intelligit infinita nūero sil̄. & in finitū sil̄r. ꝑ nō sequit̄ ogscit infi^tum sil̄ uno actu. ḡ ē sil̄ factibile ab eo. q̄ ista ꝓpō ē fla. oē ogscibile a deo simⁱ v^co actu ē sil̄ fcibile ab eo. q̄ tp⁹ ogsci t a deo sil̄ v^co actu ꝑm oēs ptes ei⁹ cui tñ eēnal̄r repugt eē sil̄ ꝓductū ꝑz oēs ptes. q̄ tc̄ ñ eēt successiⁱᵐ. & ꝑ oīa nec tp⁹. sic de motu. Ad z^m d° q̄ infinitū nō ē maⁱ⁹ infi^to si sūt ejusdē spēi & rōis sic due li^e infi^te si eēnt. si aūt sūt alteri⁹ rōis mutuo se excedūt si eni linea & pūctū eēnt infi^ta. q̄ sūt alteri⁹ rōis semp li^a excederz pūctuz q̄ q̄tūcūq; pūct⁹ addaī pūcto nunq̄ tñ faciet lineā. sic i ꝓpo^to si aliq̄d aliud ab eēn^a diuina eēt infi^tum i diuīs. q̄ tū infinitas i eis est alteri⁹ rōnis ab eēn^a infi^ta. q̄ est taⁱ ꝑ ptⁱᵉᵐ & non ꝑ. iº ꝑm qđ bratificatia. in eēn^a aūt ē infinitas impti^ta & pri^a & perfecte beatificatia. q̄ ē simpl̄r infi^ta. Ad z^m dicūt q̄dā sic. q̄ illud qđ op̄hēdit a scia diuīa r^u op̄hēsiōis ei⁹ ē finitū. ꝑ nō in se. ō tale ē unūq̄dq; in se q̄le ap̄pet sapiēti. 2° ethi. al̄r enī sapiens decipeī. si ḡ r^u op̄hēsiōis scie dei oīa sūt finita oīa in se sūt finita. & sic si infinita op̄hēdant & scia ē infi^ta & ip̄a erūt ifinita. Ideo al̄r d° q̄ aug. soluit ipsemet ibidē. q̄ stati subdit. p fecto inq̄t oīs infinitas q̄dāmō deo est finita. q̄ scia eius incōprehēsibil̄ non ē. ideo infinitas nūeroꝝ q̄ a scia dei i finita op̄hēdit infi^ta eē nō pōt. uñ p portiōabil̄r sic quodlibet qđ scia op̄hēdit sit fi^tum. nō tñ in se est finitū. ꝑ infinitum.

Trū de⁹ possit facer̄ corp⁹ in loco sine ubi. q̄ nō. extēa nō pūt manere sine relatiōe sic nō pūt esse duo alba q̄n sint sibia. ꝑ cor⁹ & loc⁹ sūt extrema. ubi aūt est

hītudo media. q̄ ē circūſcriptō corpis a loci circūſcripᵗᵉ ꝓcedēs. g̃ etc̄.

ō ſic ſe hūt corᵍ & locᵍ ad ubi ſi cut ſe hūt actiuū & paſſiuum ad actō nē & paſſiōez. ſ̄ deᵍ pōt facere actiᵐ & paſſiuū ſine actiōe & paſſione. ſic pz in camino danielis. ⁊c. g̃ etc̄. In iſta. q. ſic ꝓcedā. p̄ nidēdū ē ſi corpi & loco in cōi repugn̄t eē ſine ubi ī cōi ⁊c. nidēdū ē ſi corpi & loco determinato repugn̄t eſſe ſiñ ubi determiato ſi corᵍ nō ſit pñs ipſi loco. ⁊cᵃ nidēdū ē ſi corpe & loco pñtibᵍ poſſint mane re ſine ubi. q̄ᵐ ad pᵐ ē una op. q̄ dicit q̄ ōdictiōez includit corᵍ eē in loco ſiñ ubi. motia op. ſūt iſta. Pri ma rō ē iſta. corpꝰ ꝑ ſe opetit eē in lo co ita q̄ corpeitas ē p ſe rō cēndi ī lo co. ſ̄ ōdictio ē rōez foralē eē ſine eo cᵍ ē rō foral. ⁊cᵃ ē iſta. corᵍ locatuz depēdz a locāte. g̃ hītudo locati ad lo cū ē habitudo depēdētie. ſ̄ abſolutū nō pōt eē ſine illa depenª quā natū ē hr̄e. ⁊cª ē iſta. ſi aliqđ corᵍ poſſz eē ſiñ ubi eēt priᵐ celū. ſ̄ illud ñ pot eē g̃ nullū. ꝓbō ona. q̄ ſi priᵐ celuz mo ueř nō pōt mouerī ñ motu locali. ſed moueri localr regrit eē in loco aliter nūc q̄ prius. g̃ etc̄. ō iſtā op. arᵍ ſic. pᵐ celū ñ hz aliqđ corᵍ ōtinēs. g̃ ñ tm̄ pōt manere ſine ubi. ſ̄ etī ſiñ lo co. ꝑ abᵗᵘᵐ pōt manere ſine oi eo đ ñ ē priᵍ ipſo nᶜ ſiᵖ nā cū eo ſñ ōdi ctiōe. nūc aūt ubi nō ē priᵍ nā nec ſiᵖ cū corᵉ. imo ē pᵍteriᵍ nā corpe. g̃ ⁊c̄

Ad priᵐ arᵐ dcē op. dᵒ q̄ eī rōem fūdamtalē pōt dupl̄r intellīgi. ul̄ actu ul̄ aptiⁿᵉ. tūc ad foraz corpeitas ē rō eiᵍ qđ ē eē ī loco utroq; mᵒ. et cū dicī impoſſibile ē illud qđ ē rō alicᵘ ſepa ri ab eo cᵍ ē. dᵒ q̄ ñ pōt ſepari aptitu dialr. ſ̄ actuaᵗ p̄t ſepari. q̄ aptitudīa lis ē nccia & intrinᶜᵃ actualᵗ ñ. uñ iſta corᵍ locaᵗ ē fl̄a p ſe ⁊cᵒ mō. ſ̄ corpᵍ ē locabile ē uera.. Ad ⁊cᵐ dᵒ q̄ de pēdēª locati ad locās ñ ē ſimpl̄r nccia ex ꝑte eiᵍ qđ dīd epēdere ſic ē depē denª cāti ad cāz. ſ̄ ē depēª aliq̄ᵗ tāq̄ ad illud qđ natū ē obſeruare rē ī ſua diſpōe nāli. corᵍ nāle in ſuo loco nāli ē natū obſuāri ſic. qđ tū ſine ipo obſer uāte pōt manere.. Ad ⁊cᵐ dᵒ q̄ pᵐ celū ſi moueř moueř actīe & nō paᵘᵉ q̄ alr ſe locat nunc q̄ priᵍ locauit. ſ̄ nō alr locař & ſic dz intelligi omen. q̄ celū ē in loco p cētrū. q̄ ſuū eē ī lo co ē locare ſuū locabile fixū in loco.

q̄ᵐ ad ⁊cᵐ articulū dᵒ q̄ ſi hᵒ cor pus nō ē huic loco pñs ñ hz ubi in iᵒ loco. & tñ iſte locᵍ pōt manere. q̄ ma net hic ultimum corpis otinentꝫ. ō hic locᵍ hz rōem otinentis. ſupficies aūt abᵗᵉ ſūpta circūſcripta rōe otinē tis non hz rōez loci. nunc aūt otineř cū dicat reᵐ nō uideř manere idez ñ ſit ad eūdē terminū. g̃ ſi otētū ē aliud & aliud ñ uideř maneř idē locᵍ. ſ̄ cū iſtud corᵍ ñ ē pñs huic loco ñ ē idez otētū. g̃ ⁊c̄. ꝛᵍᵒ 4ᵒ phī. ult phīs q̄ idē locᵍ manz ſuccedēti ſibi iuicē corpibus. ex q̄ pz q̄ nō ē aliᵍ locᵍ ſi aliud locatū ōtineat. qñ g̃ arguiř de

relōe otinentꝫ ad otētū. dᵒ q̄ locus ul tra ſupficiē addit rōez otinētis ad cō tētū ut intelligař illud qđ dr̄ in diffi nitiōe loci ultimū otinentꝫ. hᵒ ē ꝓximᵐ & immediatū ōtinēs. & tūc oñter di cēdū ē q̄ uariato otēto uariař relatio corrñdēs. & ſic ē aliud & aliud otineř rᵘ alteriᵍ & aliēᵍ otēti. ſ̄ nō uariař ex tremū relatū. q̄ idē ē continēs & ſic idē locᵍ. q̄ᵐ ad primū articulū dᵒ q̄ pōt hr̄e triplicē inteᵐ. ꝑmᵍ ē q̄ hᵒ corᵍ mō q̄ti ᵘᵒ ſit pñs huic loco ſine aᵒ corpe ſic pñte. ⁊cᵍ inteᵍ q̄ mō dcō ſit ſiᵖ cū alio corᵉ. ⁊cᵍ inteᵍ ē q̄ ſit p̄ ſens huic loco ſine mō q̄ti ᵘᵒ. De ꝑ inteⁿ planū ē q̄ talr pñtia ñ pōt pōi ſine ubi ſic nō pōt poni ſñ circūſcri ptiōe paᵗᵘ corpis a loco. q̄ circūſcri ptio iſta ñ uidēř aliq̄d addēř ultra iſtā pñtiā corpis mō q̄ᵘᵒ huic loco. Sz hic ē uᵐ dubiū. q̄ iª pñtia ul̄ circum ſcriptō ñ uideř dicer̄ foral̄r ń reᵐ. & p oñs ipſū ubi nō erit foral̄r ń reſpe ctus. qđ ē fl̄m. q̄ aūt hᵒ ſit fl̄m ꝓ bař. q̄ ād relōez ñ ē p ſe moᵍ vᵒ & 7ᵒ phī. moᵍ ē p ſe in generī ubi. g̃ ⁊c̄

Si dicař q̄ ubi p ſe importat abſo lutū & reᵐ. & p illud abᵗᵘᵐ diſtīgui tur ab aliis generibᵍ q̄ ꝑciſe dicūt re ſpcūs determiatos p deťiata fundam ta. ō abᵗᵘᵐ & reſpectm̄ nō faciūt ōceptū p ſe uᵐ. ſ̄ cuiuſlibz generis eſt aliqs ocepᵗᵍ p ſe unᵍ. g̃ etc̄. ꝛᵍᵒ dᵒ q̄ ubi ē eēntialr reᵍ nō tam̄ de genere relois. ō diſtīguo de rᵘ. q̄ q̄dā ſūt re ſpcūs intrīᶜᵍ alii extrīᶜᵍ aduenientes hᵒ pōt ſic intelligi. nᵍ reᵍ ſic intrinᶜᵉ aduēit abᵗᵒ q̄ ꝺuēiat eiᵖ fm̄ ſe ſiue ad ſe. q̄ tunc non eēt rēᵍ. de rōe eni reᵍ ē q̄ ſit uniᵍ ad alēm. Ille g̃ reᵍ dr̄ in trinᶜᵍ aduenīēs q̄ nccio ſequiť funᵗᵘᵐ pōito ťio. reᵍ aūt extrinᶜᵍ dr̄ q̄ nō ne ceſſario ſequiť fūdamtū etī pōito ter mīo. tūc ad plm dᵒ q̄ negat motū eē ad relōez intrīᶜᵍ aduēientē & non ad quēcūz reᵐ. imo dicit motū eē ī ubi q̄ nō ē motᵍ ad foraz abᵗᵃᵐ. Rō āt quar̄ ad reᵐ intrīſecᵍ aduēientē nō eſt motᵍ ē iſta. q̄ exq̄ reᵍ nccio ſeqť pōi tis extrēis nūq̄ ipſe p ſe pōt acquiri ſ̄ tm̄ p accñs acquiſito aliq̄ abᵗᵒ in al tero relatiorū. reᵍ aūt ñ nccio oſeq̄ns extrēa pōt hr̄e ꝓpriā noᵗᵉᵐ abſq; no uiᵗᵉ uniᵍ. ul̄ altius extremi. & ſic pōt hr̄e ꝓpriā acqſitiōem. De ⁊cᵒ inteᵘ dᵒ q̄ utrūq; corᵍ hr̄et ubi ī hoc loco. q̄ utrūq; corᵍ pōiť hr̄e eē extēſuz & ōmēſuratū. & tūc ul̄ utrunq; erit hic localr qđ ē ꝓpᵐ. ul̄ neutr. & tunc ille locᵍ eēt ūacuᵍ ī q̄ ponūť duo cor pa nō extᵘᵒ qđ nᵍ dicet. ō q̄ rōe unū corᵍ hr̄et ubi in hᵒ loco eađ rōe aliud. ſ̄ hᵒ ē impoſſibile. q̄ duo ubi ñ pñt eē ī eodē loco. q̄ uniᵍ loci una eſt circūſcriptō. ꝑ corᵍ locatū facit latera otinētī diſtar̄. ſ̄ hᵒ corᵍ qđ ſic aduēit huic loco nō facit latꝰa eius di ſtar̄. q̄ iſtā diſtātiā fac̄ aliud corᵍ qđ priᵍ fuit hic. Ad pᵐ dᵒ q̄ eidē lo co pōt opeteř aª & aª circūſcriptio actiuaª & p̄t ſibi corñdēř in aᵒ & aᵒ corᵉ aª & aª circumſcriptio paſſiua.

Ad 2^m d^o q facere laꝯa distare du
p̄r pōt intelligi. ul̄ effic ul̄ foralit.
p̄ mō ꝛgēs distēdēs latus a latere face
ret ea distare. 2^o mō me^m interceptū
dr̄ facere distare. & isto mō uerū ē q
utrūq; cor^9 li extē^{ne} exīs faꝯ laꝯa h^9
loci distar̄. q utrūq; ē me^m iter extrēa
q̄ distāt. p̄ aūt mō neutr^z cor^9 faꝯ ista
distar̄. De 3^o inte^{ll} d^o. q cor^9 hoc
mō ñ hr̄et ubi ī h^o loco. q ubi ꝑprie
loquē^o ē foꝛa ꝑ se diuisibil̄ & ꝑm eā
pōt eē mot^9. iō nō ouēit ñ ꝑ se diuisi
bili & per mo^m diuisibil̄ se hñt. cor^9
aūt qđ nō coextēdit. ꝑ totū ē pñs cui
libz ꝑti ipsi^9 loci non hz mo^m diuisi
bil̄ in ꝯpatiōe ad locū. n^c ꝑ oīs habz
ubi r^ū eiusdē ꝑprie loquē^o. Ad ar^m
pricipale si ma. sit ꝥa nō hz ueritatē
ñ de rel̄one intrinc^9 aduē^{tc}. re^9. ät q̄z
iportat ubi nō ē re^9 intrīsecus aduēni
ens. ut p3 in 3^o articulo:

Trū d^9 imme^{tc} possit ager̄
oēz effm̄. q ñ. prin^m nccīū
& oīo pfcm̄ ad nihil imme^{tc}
otigēter se hz. ꝑbaꝯ stati. q nl̄a nou
tas siue cōtin^a pōt esse i pr̄i^o imme^{tc}
eli^{to} a tali prin^o. nō eni q illud pr̄i^m
al̄r se hz cū sit sim^r nccēm. nec q illo
uniformit̄ se hñte aliq̄d aliud ipz ꝑt
impedir̄ cū sit ojo pfcm̄. & ꝑ oīs n^c
impedibile nec insufficiēs n^c aliud re
qrēs. f^r d^9 ē huiusmōi. g non pōt cā
re imme^{tc} oīe possibile. p̄ si de^9
pōt cāre omnē effm̄ imme^{tc} tunc or
do cālitat̄ in cais^a nō eēt sim^r nccīus.
g nec eēna l̄. oīs ē fm. g etc. p̄ 8^o
phi. po^a infi^{ta} nō pōt imme^{tc} mouere
cor^9 in tpe. q si sic. tūc alīq po^a fini
ta possz mouere i eq̄li tpe sic ipe ibi
dedu^r eo q aug^{ta} ꝥtute motꝺa minui
tur tp^9 in q̄ mouz. g deus nō pōt cā
re motū ꝑprie dict̄ū q cū sit succe^{ssiu}
nccio ē in tpe. p̄ 7^o me^{cc} 3 pla^{nem}
sepatū a mā nō pōt trāsmu^{tc} mām de
foꝛa in foꝛaz. & omen. ibidē ipossibile
ē q for^c sepate trāsmutēr mām. nihil
eni trāsmutat mām ñ qđ est ī mā. ꝑ
d^9 nullo mō ē in mā. g deus nullā for
mā mālē pōt imme^{tc} ꝑducer̄. 3^o d:
us pōt oē qđ nō inclu^r 3dictiōem. ꝑ
deū imme^{tc} agere ad oēz effm̄ nullā
iclu^r 3dictōez. ut p3 soluēdo oꝛa ar^{ta}
in 3riū. ꝓ^o tenē^o prin^a phoꝛ. zz
dd^m q de^9 ñ pōt oē possibile imme^{tc}
ꝑducere maxīe i^a in q̄rū ꝑductōe est
sim^r otī^a sine oi nccī^{tc}. ꝑ in hoc sacra
doctrīa eis 3dicit. Tenēdū ē g ꝑm
theol̄. & ex fide deū posse oē possibi
le ime^{tc} ꝑducer̄. qđ oñdo sic. Vir
tus actīa cuiusc̄ūq; cāe 2^e eminēti^9 est
in p̄ agēte q̄ in cā 2^a. ꝑ hñs eminēti
us ꝥtutē actiuā pōt in effm̄ absq; i^o
qđ hz ꝥtutē illā dimi^{tc}. ñ eni ad ꝑdu
ctōez alic^9 effūs req̄rit̄ ipfectō ꝥtu
tis actie. q n^a impfectio ē rō agēdi. ꝑ
magi impeditīa actiōis. g etc. Cōfir
mat̄. q cāe equoce ita ꝑducūt pfcōs
effūs sic cāe uni^{ce} qđ ñ ē ñ q habēt
ꝥtutē actiuā sufficiētē ad cāndū. hñt
ät uirtutē ñ uni^{cam}. ꝑ eminētez. g 2^{cc}.

Ista aūt rō licz sit bñ ꝑbabil̄ tam
plis negarz maiorē ꝓpōez q̄p ordinez
eēntialē cārū. lz pri^a cā possit in oēm
effm̄ nō tm̄ imme^{tc}. & iō d^o q ñ pōt
nāl̄r a nobis demonstrari. Ad ar^{ta}
ad pri^m d^o q ma. ē fl̄a. ad ꝓbōem d^o
q sine oi nouitate ex ꝑte cāe pōt po
ni imediate in eē nou^9 effūs. q deus
pōt ꝓhibere oēm actionē cār̄ secūda
rū. 3 omē. si entia nō haberēt acti
ones nō haberēt eēntias ꝑprias. d^o
q nō hr̄e actōes ꝑprias dupl̄r pōt in
telligi. s. actua^r & aptitudial̄r ul̄ ꝥtu
al̄r. tūc ad 3^m en. si et ñ hr̄ent actōes
ꝑprias nec actual̄r nec aptitudial̄r ñ
hr̄ent eēntias ꝑprias ꝥa ē. & h^o q de
us p̄t facer̄ & auferr̄ eēntias & actō
nes ꝑprias. si placerz sibi a cais secū
dis q̄ꝥūcūq; hoc negarz 3men. si aūt
nō hr̄ent actōes ꝑprias actual̄r possēt
tñ hr̄e aptitudial̄r. & tūc haberēt eēn
tiā & potētiā ad opandū. lz essent sus
pēse ab opatōe. 3mittit̄ eni fall̄a 3ñt
si ñ hr̄ent actōes ꝑprias non actual̄r
hr̄ent eēntias ꝑprias. Ad 2^m d^o q
p^a cā pt ñ tūc cās secūdas suis actiōi
b^9 priuare ꝑ etī ētitatib^9 ita q tal^r or
do nō ē ita nccīus quin p se sit simp^r
ꝺtingēs. pōt etī eas priuare actiōibus
suis mañtibꝰ ī sua entitate sic de fcō
in camio. Ad 3^m d^o q plis nō dicit
q foꝛa mal̄ ñ possit a deo immediate
induci in mā cū 7^o me^{cc} istud sentiat
de aīa inte^{ra}. plis arguit ibi 3 ideas ꝑ
bād^o q idee nō sint nccie ad generati
onē. q ad generādū sufficit hoc aliq̄d
idee aūt nō pñt generare hoc aliq̄d. q
si generās nō ē hoc aliq̄d. nec genitu3
ē hoc aliq̄d. q generatō ē uniuoca de
us aūt & si requirit̄ ad generationem
ut cā ei^9 req̄rit̄ ut cā eq^{ca} nō uni^{ca}.

Trū deū eē oīpotentē possit
rōe nccīa demōstrari. ar^{ta} ꝑ
& 3 q̄re eadē. q. In ista. q.
sic ꝓcedā. p̄ ꝑmitto quasdā d. nccīas
ad ꝓpo^m. 2^o iuxta mbra illarū difficīti
oī qō dissoluēr̄. Pri^a d. est faꝯis
nota ex p̄ posteri. q̄ ē ista demōstratio
ē duplex. s. ꝑ qđ siue ꝑ cām & q si
ue ꝑ effm̄. ꝓbaꝯ stati ista d. q oē
uerū nccēm nō euidēs ex termīs hūs cō
nexionē nccīā & euidēteꝛ ad aliud ne
cessariū euidēs ex t̄inis pōt ꝑ illud de
mōstrari. nūc aūt aliq̄d uerū nccz nō
euidēs ex t̄inis hz 3nexionē nccīaz ad
aliud uerū ācceptum a cā. & aliq̄d ad
aliud uerū acceptū ab effū. g pōt de
mōstrari ꝑ illud. & si ē uerū acceptuz
a cā erit demonstratō ꝑ qđ. si ē acce
ptū ab effū erit demōstratō q. g d.
bona. 2^a d. nccīa est ista. oīpo^a du
p̄r pōt intelligi loquē^o de po^a actīa
nō pa^{ua}. & actīa nō q̄cūq;. ꝑ cātia. &
ꝑ oīs r^ū alt̄i^9 in eēn^a. q nulla cālitas
pōt eē sñ r^ū alt̄i^9 in nā & suppolito
ista aūt po^a actīa ē r^ū possibil̄ ñ gene
ral̄r accepti ut oppōit̄ impossibili.
nec ut oppōit̄ nccīo oīui mō a se ꝓut
ꝺuertit̄ cū ꝑducibili. ꝑ ꝓut ꝥtit̄ cū
cābili. tal̄ aūt po^a duplex. uno mō ut
sit cuiusc̄ūz cābil̄ me^{tc} ul̄ imme^{tc}. 2^o
mō q sit oīnis cābil̄ ime^{tc} ime^{nc} cāe
s. n^a a^a cā actiua me^{tc}. q̄^m ad 2^m
articulū p̄ uidēdū ē de demōstratiōe

ppt̃ qd.2º de demõstratiõe q.d de
mõstratiõe ppter qd teneo.3.oclões
pria ẽ ista deũ eẽ oipotẽtẽ utroq; mo
accipiẽo oipotẽtiã ẽ uerũ demõstrabi
le in se demõstratione ppter qd.2ª ẽ
ista deũ esse oipotẽtez utroq; mõ ẽ de
mõstrabile uiatori stãte ĩ statu uie. 3ª
est ista deũ sic esse oipotẽtẽ nõ põt de
mõstrari uiatori ex notis sibi nãliter q̃
lege cõi. prima ocło ꝓbaf̃ aliud ẽ
uer̃ in se demõstrabile demõstratiõe
ppt̃ qd qd̃ ex termis suis habz q; sic
possit demonstrari p aliud uerũ prius
simplr.ꝑ deũ eẽ oipotẽtez utroq; mõ
ẽ hꝰmõi.g etc̃.ꝓbaf̃ mi. q; illud uerũ
qd̃ ex termis suis ẽ nccĩuz metnm ex
termis ẽ demõstrabile ppt̃ qd.tale ãt
ẽ istud uerũ.qẽ uer̃ nccĩuz & metum
q; q̃lis ẽ ordo ĩter aliq̃ si sũt distincta
retal ẽ ordo ogscibilitatis iter eade
q̃litercũq; sint distincta in eẽ ogscibili
nũc aũt iter nãm itellectũ & uolũtatẽ
& potẽtiã ad extra si eẽt realis distinº
ordo eẽt realis ita q; nã q; habz talem
itellcm & talẽ uolũtatẽ iõ sic ẽ potẽs
respcũ taliũ ad extra. g̃ q̃mõcũq; sit
distinctio sp erit ordo ogscibilitatis in
ter ea.q; q; nata dina hz talẽ itellectũ
& talẽ uolũtatẽ iõ hz talẽ potentiã q̃
est oipotẽtia. g̃ li uerũ nccĩuz hz me
diũ.q; itellectũ & uolũtatẽ ul utrũq;

ĩ oĩe uer̃ nccĩuz uel ẽ metum ul
imetum.ꝑ deũ eẽ oipotentẽ utroq; mõ
nõ est uerũ imetum.q; notoale priº cõ
uenit eẽntie q̃ illud qd̃ dr respectũ
ad extra.q; dicer̃ ouẽit pri p meo^am
pfectã.g̃ multo magis oipotẽtia q̃ dic̃
respectũ ad extra ñ cõueĩt deo ĩmerc
g̃ ẽ uerũ mediatũ.& p oĩs demõstra
bile ppter qd. 2ª ocło ꝓbaf̃ ĩ q̃cũ
q; itellectu põt hr̃i ocept9 siplex uir
tualiter includẽs ueritatẽ imediatã &
ulteri9 mediatã i illo itellectu põt hr̃i
notitia ꝑ qd ꝓitatl merc. ꝑ state uia
tor̃ siplr ĩ statu uie cita oĩez notitiã
pmatem & transetem q̃ repugt statui
uie põt hr̃i ocept9 uirtualr ĩcludens
istã de9 ẽ oipotẽs.& etiã uirtualiterci
cludẽs suã imediatã p̃cedẽtẽ qd̃ patz
q; ĩ pria q̃ne ostẽdũ est istã eẽ metam
q; aũt talis ocept9 possit hr̃i a uiator̃
ꝓbaf̃.d̃ oi obiecto scie põt hr̃i notia
distĩcta abstractiua citra ituam.q; ois
scia ẽ d̃ re ñ p̃cise ut exñs ẽ.nã ipa
exñtia ñ nccio reqrit̃ ĩ obiecto iq̃tũ
ẽ scibile.de9 aũt ẽ p se obm alic9 scie
g̃ de ipo põt hr̃i talis notia distincta ci
tra ituam. ꝑ ista nõ põit aliq3 extra
statũ uie & uirtualr ĩclus oẽs vitates
nccĩas d̃ deo.g̃ etc̃. Ex isto dcõ p3
quõ theoa põt eẽ scĩa itellectui uiato
ris stãte siplr statu uie.q; itellect9 po
tens hr̃e ocептũ uirtualr iclutem oĩs
vitates d̃ ipo nccĩas mediatas & ime
diatas potest d̃ illo habere scientiã p
fectam.ꝑ itellect9 uiatoris potest hr̃e
conceptũ de deo uirtualiter includen
tem omnes ueritates necessarias me
diatas & immediatas g̃ etc̃. 3ª con
clusio ꝓbatur quia ppositio mediata
nõ potest cognosci ppter quid nisi p
imediatã ppriã.& ista nõ potest ognos
sci ñ ex termis & spĕialr ex rõe ter
mini sbi qd̃.s.sbiectũ icludit p̃dim
& p hº icludit ueritatẽ illi9 imediate
coordia9 g̃ scie ppt̃ qd ñ ẽ possibilr
intellectui nisi hñti cõceptũ subiecti
uirtualr & euidẽt̃ iclurem totam illã
coordinanem.ꝑ talis ocept9 d̃ deo ñ ẽ
possibilr uiatori ex puris nãlibꝰ.g̃ etc̃
ō plri utẽtes rõne nãli hũerũt pro
prinº d̃ nihilo nihil fieri.g̃ deũ ꝑdu
cere aliq3 effcm totalr nlo p̃supꝑi
to ñ põt nãlr demõstrarit p̃ plri utẽ
tes rõne nãli nõ potuerũt uidere deũ
posse ōtigẽter cãre. g̃ mlto magis nc
posse oĩem effctũ ĩmetc ꝑducere.
q̃tũ ad 2m articlm scdi articli.s.
d̃ demõstratiõe q; erit qõ spaf̃. Ad
argumẽta patẽt in alia qõne.

Trũ dãpnificãs aliũ ĩ bono
fame teneaf̃ ad restinem, ita
q; nõ possit penitere nisi fa
mã restiat.q; ñ.unusq;q; dz magis zela
re p famã ppria q̃ p aliena.sic magis
teneẽ diligere setipsũ q̃ ꝓximm.ꝑ accu
sato ĩ puco d̃ crimĩe occlto nõ põt fa
mã suã custodire illesaz ñ idirecte dif
famãdo alterz negãdo crimẽ sibi ipo
sitũ & notãdo eũ delatorẽ flĩ crimis
g̃ iste ꝑm rectã rõez teneẽ illũ diffarc
licz idirecte.& p oĩs nõ teneẽ restrc
q; ĩ p̃ actu ñ fecit ĩiuste. iõ aug9 ad
macedom & põit.14.q.2. ñ dimittit̃
pctm ñ restituaf̃ ablatũ si restitui p̃t
&c̃ ĩ genere 3r põt qs alim diffarc
uno mõ flm crimẽ imponẽdo.2º mõ
uerũ crimẽ ĩponẽdo nõ seruato iuris
ornc.s.occltũ ĩ pucº ꝓponenº.3º mõ
uerz crimẽ etiã occultũ tñ ĩ pucº sibi
ipositũ negãdo.q; i hº negãs nõt im
ponẽtẽ d̃ calũnia.si p̃ mõ dº q; siplr
oz restituere famã retractãdo qd̃ sibi
ipsuit & ita pucc.sic ipsuit.alias ñ
seruaret iusticiã reddendo ꝓximo qd̃
suũ est. & si obiciaf̃ q; magis dz ze
lare p fama ppria q̃ aliẽa & nõ põt
restituere famã illi ñ ifamãdo seipsũ
dº q; bona corpis & oĩa exteriora
nõ sũt diligẽda lnisi ĩ ornc ad bonuz
aĩe & ad deũ.& iõ qlibz magis dz dil
gere famã illi cui põt iuste opere q̃
alteri cui nõ põt iuste opere.ꝑ sibi
nõ põt opere ñ iuste.alteri ãt iuste
g̃ magis debet illã diligere illi q̃ sibi.

Sic in ꝓpsito accusato de flo cri
mine iuste ouẽit fama.accusanti autẽ
iniuste nõ soluz q; mentit9 est in accu
sando.ꝑ q; publice mentit9 est in quo
sufficiẽter diffamauit se.& ideo retra
ctando ostẽdit innocentiã illius & suã
nocentiam nõ ꝓprie diffamat se.sed
amonet falsam laudem qua iste p men
dacem accusationem indignus est.

exemplũ quis fornicatur tribus ui
dẽtibꝰ ibi accusantes eum de crimine
non diffamant eum.sed ipsemet diffa
mauit se in facto publico.q; breuiter
ōmittendo quodcũq; crimen in publi
co incurrit lesionem dignitatis.& per
cõsequẽs q̃tum ẽ ex se amittit famã.

Si queras esto q; qs corã multis nar
rat q; talis cõmisit talecrimẽ.& dic̃ se
audiuisse aliter igrat nũqd teneẽ istrc

D° q multi multa loquũt.iõ dicẽs se audiisse tm̃ ñ ex mõ dicẽdi oñdat maiorẽ certitudinẽ quã habuerit ex cõi relõe nõ aufert fama illi ex nata actõ in opinione aliorũ:q si simp' credũt illũ eẽ crimiosũ ꝓp illa vba leues sũt.q qui cito credit leuis ẽ corde p uerbi.vi°.uerũ tn̄ q'a scãdalo pusillorũ cauere oz iuxta illud cor.vii°.p'. si ꝓxim' scãdalisarem ñ mãducabo carnes.&m'ti sũt tres puuli leues ad credẽdũ mala.iõ piculũ ẽ coram eis talia audita eis referre. & si fiat malo' aio ledẽdi illũ de q̃ ẽ sermo nõ ẽ facile excusare qn sit ō'ca'em & sic peccatuz mortale.si antẽ ex inconsidẽ' ꝓcedat peccatũ uẽiale cõdo eẽ.q ligua ĩ lubrico põita ẽ & q' ñ offẽdit ĩ vbo ĥ ꝑfectus ẽ uir. Si 2°° ñ teneť vbũ suũ in pub°° positũ retractare.q tũc mẽtireť & ꝓp q̃dcũq bonũ alii reddẽdũ nõ dz̃metiri.ꝑ teneť mõ licito reddere famã:puta dicẽdo nõ credat eũ eẽ talẽ.ego enĩ male dixi & fatue & ista nefa sũt.q nõ seruauit ordinem iuris ꝓponẽs in pub°° qđ nõ ẽ ñerũ publicũ & ꝓsilio i' bõa ẽ.q q̃libz ꝓsumẽdus ẽ bonꝰ donec ꝓbet ōriũ.extra de scrutinio.c.unico.merito humana' fragilitas illum quẽ indignũ eẽ nõ nouit dignũ dz existiare. ꝑ ille nõ ẽ ꝓbatus malꝰ corã illis.q̃ ꝓsuadere q nõ reputeť malꝰ ñ ẽ malũ: Sz 3° mõ dº bre uiter,q nõ teneť negan'em suã retractare q̃ negauit in pub°° uerũ crimẽ sibi impõitũ:q nõ teneť qs in iudicio stare tim ofiteri se reũ ñ stati quicꝰ.tenetur tn̄ p vba sobria restu'e famã infamato quẽ dicẽ notauit de calũnia dicẽdo nõ habeat eũ p calũnia'e.credo eni q habuit bonã intẽtiõez in ꝓponẽdo & credidit forte ꝓbar intẽtũ suũ & fuit deceptꝰ Si aliqs negat uerũ crimẽ ꝑ priuatũ in pub°° sibi ꝓpo' peccat mortal'r.uideť q sic.q mẽtiť mẽdacio pucioso reipub'e.q p illud mẽdaciũ respub'a impediť a punitione eiꝰ iusta & ꝓsona accusãs notať de calumnia.gz° iuste qđ iustuz exigris? deutro.nõ ꝙ respub'a oĩa mala debet pu're.ꝑ q̃ cũ hoc q puniẽda sũt iuste põt pu're.hec aũt sunt q̃ corã iudice sufficiẽter ꝓbari pñt.& iõ nõ leditur respub'a.si diui' iudiciũ excedat hu manũ ut aliq̃ reseruẽť diuio iudiꝰ super q̃ ñ' põt iudiciũ reipub'e.ex qũo appet q accusãs ẽ sibiip̃i pniciosus? q ꝓponit eo' mõ q̃ nõ dz. Ad ar' dº q si loquamur de accu'o in publico ordine iuris nõ seruato dº q ñ teneť restitu're famã accusãti. ꝑ accusans sibi. q imprudẽter & iniuste egit. si aũt loq̃mur de mẽdacio accusãte inocẽtẽ q nõ põt reddere famã ãccu'o ñ infamet seip̃m. dº q nõ ẽ dignꝰ fama post mẽdaciũ publicũ aliꝰ ẽ dignꝰ.iõ debet sibi reddi.

Trũ dãnificãs aliũ ĩ bõis p' corpis ꝑ aie teñať ad ristu'em q nõ.n' teneť ad ipossibile ꝑ in tali dãni'e restiº ẽ ipossibile. q si dãnificat ĩ bõis aie ñ põt restu're cũ sit bo' spirituale si dãnificat ĩ bõis corpis auferẽ' manũ ñ põt restu're illud n' equalẽs.q n' bonũ exteri' qđ ẽ bo' fortũe equalet bono nãe. p aliquis retrahit aliquẽ uolẽtẽ intrare religionẽ dãnificat illũ in bonis aie q̃ eẽt habiturꝰ in religiõe.sil'r dãnificat religionẽ subtrahẽdo sibi talẽ psonã.nõ tn̄ teneť illi ad restitutionẽ taliũ bonoꝝ. quia non potest restituere religioni illũ nec aliũ loco eiꝰ.q tũc teneretur ipse intrare ꝓ eo religionẽ. ō defectores sũt q uitã moresq bonoꝝ corrũpũt q̃ q suas & aliorũ' pdiaq diripiunt. vi°.q.i. decretorum. p qui seducit vginẽ & dormit'cũ ea dotabit eã & hẽbit eã in uxorẽ.aut reddet pecuniã inxta' modũ dotis quã vgines hre osueuerunt.exodi.zz°.iõ damnificatio ō castitatẽ requirit restu'em castitati. Ad.q.istã dº q si aliquis dãnificat aliquẽ in bonis corpis. aut intulit' dãnũ ultimũ.s.mortẽ.aut dãnuz circa ultimum & hoc duplex. q ul' ẽ irremedibile sicut ẽ amputatõ alicuiꝰ mẽbri.ul' remedibile sic ẽ lesio alicuiꝰ ptis corpis. Si intulit mortẽ expedit ei ut expõat uitã suã in cã iusta ꝓ restu'e faciẽda illi cui uitaz abstulit.n' a'r satisfacere põt.q si occidisset alicui bouẽ ul' alĩnũ nõ absolueret sine restu'e equialẽt.sic et hõicida teneť ad restu'em equialẽt uite quã abstulit sic equialẽtia põt eẽ in talib'.si etiã interfectꝰ sustẽtabat prez & mrez ul' aliũ teneť interfector ad tãtã restu'em q̃tã illis oĩbus abstulerit.& q uix aliquis posset digne recõpẽsare p actionẽ illud qđ abstulit hõicida expeditz aie sue qđ uolũtarie & patiẽť e susci'at mortẽ ꝓ soloe hõicidii omissi.nullus tn̄ debz̃ eã sibi inferre.q' nullꝰ debz eẽ hõicida sui sine speali ꝓcepto deiꝰ.

Ex hꝰ pz q̃ m' deꝰ hõicidiũ detestatur qui de dauid qui iustꝰ erat & iuste occiderat.nolut tn̄ q edificarz sibi tẽplũ.q effusor sanguis erat.si iustus nõ acceptať ad cultũ diuinũ iniustus occisor ubi parebit. Si intulit à' dãna puta absciõez mẽbri dz fieri restitutio pecuiaria.q aliã nõ ordinauit eccl'ia.& nõ solũ dz rñdere dãno illato ꝓ toto tpe futuro q̃ usurꝰ esset illo membro abscisso.ꝑ etĩ expẽsis appõitis in curatiõe & placare ipsuz dz & ad ꝺsolationẽ eiꝰ intẽdere semp q ꝓpetuo p eũ ẽ afflictꝰ. & magi põderãda est ꝺditio paupis q̃ diuitis si magi indigebat ꝑte abscisa ꝓ uictu & uestitu.licz ex ꝑte diuitis ꝺsideret dignitas psone.ꝑ hoc ẽ parũ respcũ p sone. Si aũt aliquis dãnificat aliquẽ in bonis aie.distingue q bona aie aut sũt nãlia aut moralia.de primis ñ curit qõ.q cuz illa sint incorruptibilia nullꝰ aliũ ĩ bonis istis dãnare põt. de sectis aũt bonis nullꝰ põt aliũ dãnare directe.q oĩs actus uitiosꝰ & oẽ peccatũ adeo ẽ peccatũ quo ẽ uolũtariũ q si nõ ẽ uolũtariũ nõ est peccatum. augꝰ de uera religione. ergo sola uoluntas ꝓpria potest quis dãnificari.

ꝟ indirecē pōt qs aliū dānificarē indu
cēdo eū ad peccatū & ad actus uitio
sos qbus ⁊tutes corrumpunt. & illud
potest fieri inducendo persuadendo
cōsulēdo & rogādo. tal teneť mō pos
sibili restituere sibi dānū. s. inducēdo
eū efficacit ad penā & ad act⁹ ⁊tuo
sos. & q facili⁹ ē puerter q̄ uerte
re. iō si sola inductio ñ sufficit dz. p
se orare & aliorū oīoes p eo impetra
re & bonos hōes ad eū mittere dū tñ
peccatū occultū nō reuelet. Ex hoc
p3 q̄ magnū pīculū ē aliquē iducer
ad peccatū. q uix ꝑt digne restituer
cū uolūtas ad peccatū incliata uix po
sit ad utrutē pſuasionibo qbuscunq
redū. sil cū bona ⁊tuti sint maxia
ꝟm aug. dānificās aliq3 in istis i magi
dānificat q̄ in qbuscūq aliis. Ad
pm in oppom ꝺcede ma. ad mi. dic q
satisfacer dz q̄m possibile ē. p idē p3
ñsio ad zm.

Tru dānati appetāt ñ eē ꝑ
fugā miserie. q ñ. obm uolū
tati ē bonū siue bonū uerum
siue appens. g nihil ē appetibile ñ bo
nū uerū ul appens. ꝟ i ñ eē nō ē bonū
uerū nec appens. g zc. p q uult eē
in quiete ult esse. ñ enī pōt uelle eē
in qete ñ uelit seipsū eē. ꝟ dānati nō
pnt uelle nō eē in qete. g ñ pnt uelle
nō eē. p eē ē ꝛnagi diligibile affcōe
cōmodi. q ois ꝺcupiscēs aliq̄d alicui
ꝺcupiscit illud p fie. ois āt appetit⁹
affectōe ꝺmodi ꝺcupiscit suū eē. 5
apoca. ix. dsiderabūt mori & fugiet
mors ab eis. q⁹ d⁹ ex p̄cedēti. q. li
cet eni dānati dberēt uelle magi ñ eē
q̄ in peccato manere. credo tñ q ap
petūt ñ eē nō ꝑ fugā miserie. q sunt
obstinati. sed ꝑ penam quā sustinēt.

Rō ē. q ñ eē nō ē malū nec per se
odibile. ꝟ miseria ē p se mala & odi
bil. g miseriā qlibz nāl fugit. Ad
arm ad primū d⁹ q ibi sūt duo nolle
& forti⁹ nolle uicit. & sic dicunt ap
peter nō eē. q i nō eē nihil mali ima
ginamur. Ad zm d⁹ q ꝺña bona ē
de uolitiōe efficaci. ñ tñ de uolitiōe si
plici. iō arguit ex opto ꝺñti ad oppo
sitū añti nō destruē totū ꝺñs. Ad
3m d⁹ q ma. ē fl'a ñ sit in eodē gener
oppōis. tūc ad mi. nō eē oppōit eē ꝺ
dictorie. ꝟ misia & btjtu⁹ opponūt
ꝺrie. ꝺrium añt ē magi odibile q̄ ꝺdi
ctorium.

Tm dictō exclua addita ali
cui ťmino excludat oē aliud
ab eo. q nō. q dictō exclua
addita accñti nō excludit ſbm. g zc.
ꝺñs ꝓbať p phi. si tm albus ē ſba est.

p dictō exclua addita uni correla
tio nō excludit reliquū. g etc. ꝓbať.
q unū correlatioz icludit reliquū. q
ē de p se inte⁹ ei⁹. nā pōita se ponūt
ꝺ oē illud qđ nō predicať de alio
p dictionem exclusiuam additam sibi
excluditur ab illo. q uniuersaliť exclu
dit oē illud qđ ñ ē đ inte⁹ ei⁹ p se. se
qť enī si sol⁹ hō currit q̄ nihil aliud
ab hoie currit. cū g unū correlatm ñ
sit aliud nc accñs sit fl'z fora loque⁹
ꝺ p dictōez exclusiuā excludit illud.

p aliqđ p̄dicatū ita conuenit uni
correo q nō alteri. generare eniz ita
ꝺuenit pri q nō filio. g r⁹ talis p̄dica
ti dictō exclua addita pri excludit fi
liū. seq̄t eni sol⁹ pr generat. g filiꝰ ñ
generat. ꝺcedo ꝺcloez istarū ultiaz
rōnū & ad illas in ꝺriū dic ad primam
q qñ dictō exclua addit accñti i ab
stracto excludit ſbm. q tale accñs nō
dat intelliger ſbm dico q̄tum ad eēn
tiā. q q̄m ad eē dat. q accñs nō pōt
eē sn s'o. & iō tale ꝺplexū includit ꝺ
dictoria. si aūt accipiať i ꝺcreto ñ ex
cludit ſbm. ꝟ cōcernit ipm Ad zm
sicut unū correlatiuorū icludit aliud
eo mō nō excludit ipsū p dcōez exclu
siuā. ꝟ nm correlatioz ē de inteu alte
ri⁹ sic h⁹ ē hoc. ꝟ includit illud i hā
bitudie generis ul datiui.

Trū donū dicat ꝓprietatez
ꝑsonalē spūs sci. q nō. q si
sps scūs ex ꝓprietate ꝑsona
li ē donū cū p ips donent bona. g si
mul icluderz reloes oppōitas. s. donā
tis & donati. qđ uidet impossibile.

p q̄ aliq̄ ꝑsōa accipit eēntiā eo hz
eēntiā & eo ē eēn². si g donū ē ꝓprie
tas ꝑsonal q̄ ꝓceď. s. & accipit eēn
tiā. seq̄t q. s. dono sit eēn². qđ ē fl'z
q nō eo donū q̄ de⁹ sic nec eo filiꝰ q̄
de⁹ p donū hz relōez ad illud cui
dať. si g. s. ex ꝓcessiōe sua haberet
q eēt donū ex ꝓceno sua eēt donū ca
ture. & sic eēt sps creature. p iter
daatē & datū. ē relo. ꝟ. s. dat donū
g si ex sua ꝓpriate ē donū. s. refer
tur ad se ꝟm relōez donāti & donati
ꝟ eiusdē ad se nō ē reo realē nec ꝑsōa
lis. g etc. 5 aug. ⁊⁹ dť. sic natū eē
ē filio a pre eē sic spūi scō eē donum
dei ē ipsū a pre filioq̄ ꝓcedeť. g dm
ē ꝓprietas ꝑsonal. s. Ad. q. d⁹ q
na ꝑsōa diuia ꝺstituit in eē ꝑsonali p
aliquem respm ad creať az nc aliqđ i
trisecū deo siue sit abtum siue respci
uū. q oē tale ē pri⁹ oi r⁹ ad creaturā
ita q si p possibile ul ipossibile nihil
aliud a deo eēt in nā nihil mi⁹ q̄ mō
eēt i deo ad itra siue eēntiale siue p
sonale. q pri⁹ itelligit tota ťnitas ꝟz
q̄dcūq eē reale ul intentiōale oīni eē
creať. q oē eē creať ē a tota trinite
iō nihil itrisecū deo includt re ad ali
qd p⁹teri⁹ nccio. cū g donū dicat re
spm ad creať az. q ñ ē donū ñ r⁹ ei⁹
cui dať. & ñ dať pri & filio. ꝟ datur
creať. seq̄t q donū ñ sit ꝓprietas cō
stiua. s. ꝟ spiraꝰ pua. S3 ꝑ auc̄ta
tes aug. ē sciēdū q donū multipl ꝑt
accipi. uꝰ mō donū ē q̄dcūq liberaliť
ꝓductm. & sic dař idē ē q liberal ꝓ
ducer & dari liberal ꝓduci. & sic
pōt cōcedi. s. ab eterno eē donū. q
ab eterno spiratū. ꝟ ñ aliť. uñ sic dare
& dari nō dicunt aliud q̄ spirare &
spirari. Aꝰ mō donū ē amor ꝺcors
pris & filii q̄ pr ipēdit fiº amorē &
filiꝰ sibi repēdz eūdē. & sic donū est
mere eēntl. ul ꝟm aliam opi. ē me
re ꝑsonale. Dico ergo q donum si
est uniuocum unum per se significat.

ſcz reſpz rōis ad ča. & p oñs alt
q̄d eēntiale & ñ ꝓprietatē alicuius ꝑſōe
& aliud onotat. ſ. notiōale. uł ſi ē eq
nocū & ñ ſigt aliqd p ſe ſigt utrūq.

Ad ꝑmz rōez i ōriū dicit q p donū
qđ ē amor ad dona donāt & nō ē op
pōitō i rlatis ń accipiāt reſpcū eiuſđ
ñm. opponūt i eod pñitas & filiatō
ita q idē rū diuſoꝝ ē pr & filius. pōt
eni eē filius pr is ſui nō tm ſuiipi pr.
q tūc idē ꝓducz ſeipm. ꝑ alterius.
ꝑ ſps ſcs ē donū ꝗa pre & filio ſm q
donū notat ꝓceſſiōez eius ꝑſonalē. & ē
ſil cum pre & filio dator uł donator
cuiuſlibz doni qđ dare creare. & ſic ē
donū datū & dās rū diuersoꝝ. Ad
zm dicit q hec ē fra quo ſps. ſ. hz eēnti
am eo eſt deus. q nō eo pr quo deus. nec
eo. ſ. ſ. quo deus. & cū ꝓbat ꝑſōaz hre
eēntiā ē ipam eē deū. g eodem addito
utrobiq quo ꝑſona hz eēntiā eo ē de
us. neo oñaz. q ē fia dcōis penes prim
mom. nā ablatiꝰ qñ ōſtruit cū vbo trā
ſiuo ōſtruit i rōne pricipii actiui uel
in rōe actiōis uł fieri. ut cū dicit lignū
habet eſſe calidum calore uł igne. ille
eni ablatiꝰ caloꝝ ōſtruit cū vbo hñdi
in rōe pricipii actiui. & ſigt q calor
hitus in ligno ē pricipiū calefactōis i
ligno. ꝑ cū dr lignm hz eē calidū cale
tūc ablatiꝰ ōſtruit cū vbo hñdi in rōe
actiōis & fieri. ꝑ qñ cōſtruit cū vbo
ſubſtātio ōſtruit cū eo in rōe princi
pii foralis. ut cū dicit lignū ē calidū ca
lore. ille ablatiuꝰ calore cōſtruit cum
vbo eēndi in rōe pricipii foralis. ſic i

ꝓpoto ſps ſcs habz eēntiā ꝓceſſione
ille ablatiuꝰ ōſtruit cū vbo i rōe acti
onis. i. in fieri. & cū dicit g ꝓceſſiōe
ē deꝰ uł eēnt ſignificat q ꝓceſſio ſit
rōo foralis q̄ eſt deꝰ. qđ ē fm. Ad
zm dicit q ſpūs ſcūs dicit ſps creature
ꝓp rem q̄z cōnotat ex ꝓceſſiōe ſui ad
creaturā noie doni. nō ſic filius. q ex
ꝓceſſiōe ſua nc onotat nc pricipaliter
reſpcū ad creaturā ſigt: Ad ultim
dicit q ſpūs ſcs ē datiꝰ ſui q̄tū ad ex
tra. ꝑ ille reſpcūs nō eſt ꝓprietas eius
ꝑſonal. nec incluſꝰ i eo. ꝑ tm onotatꝰ

Trū dria diuiſiua generis in
ferioris includat formaliter
dram ſupiorē. q ſic. qđ ꝑdi
cat de aliq̄ p ſe & ꝑ includit foraliť
in illo. ꝑ dra ſupior ꝑdicat p ſe & ꝑ
de inferiore. q 7o mece. in diuiſiōe ge
neriſoꝝ ꝓcedere p drias p ſe. & tunc
za diuidit priorē p ſe. nā fiſſio pedis
ē quedā pedalitas. qđ autē ꝑdicat de
aliquo in abſtracto ꝑdicat p ſe & ꝑ.

ꝓp ſi nō includerz tūc due dre ſpe
cifice eēnt duo ꝑdicata. oñs ē fm. g
añs. ꝓbō oñe. q tūc nō haberet ſup
genꝰ aliqđ dictū de eis p ſe. q genus
ſupius nō ꝑdicat de eis. nec dra ſupe
rior p te. & p oñs eēnt generaliſſia. &
tūc ꝓpō negās unā ab a eēt immera
ſ. rōale ñ ē irrōale. ꝑ ſi nō. g dra in
ferior ñ diſtificat ipm geꝰ ſm ſe. cō
ſequēs ē fm. q aļ hoc ipm qđ ē di
uiſū p drias ē diuerſū in diuerſis. 4o
mece. q in genere diuiſo ſi ē geꝰ inter
mem ñ ē ń geꝰ ſupꝰ & dra oſtua eiꝰ

ꝑ genꝰ ſuperiꝰ nō includit in drntiis
inferioribꝰ. pz. nec dra oſtua puta ſē
ſibile oſtituēs aial ñ diuidit p duas ul
teriores. q ipa nō includit in illꝰ ſm
te. g genꝰ interme ſe hz ad dras in
feriores ſic poa ad actꝰ. poa aūt ñ di
ſtinguit ſm ſuā eēntz̄ p actū q ē extra
rōez eiꝰ. g etc. ō ſi ſic. g i drntiis
erit ꝓceſſꝰ infitum. oñs ē fm. ꝓbatō
oñe. q ſi dre inferiores includerēt ſu
piorē. g iter ſe eēnt differēces. q dra
ſūt diuerſa aliq̄d idē entia. & tūc q̄rā
de illis qbus drnt aut ſūt diuerſe ñ in
cludēres aliq̄ draz ſupiorē. ſi ſic hēt
ꝓpom. ſi icludūt erit ꝓceſſꝰ i infitum
i drntiis. In iſta. q. ē ua op. tenēs p
tē affiitam p q̄ ſic arguit. q dra ultia
dr final ſba rei. hoc aūt nō eēt ń iclu
derz alias ꝑcedētes. alr ñ eēt tota ſba
rei. ꝑ i diffime nō ōz ponere ń dram
ultimā alr eēt nugatō dicēo aial bipes
hūs, pedes. q dicto bipede ſupfluū ē
addere hūs pedes. g etc. ꝑ i ſba nō
ē ordo. 7o mece. ꝑ ſi dra inferior ñ in
cluderet ſuptorē eēt ordo i eis. q una
eēt prior a. ō op. arꝰ reducēdo rō
nes op. ad oppom. & ꝑ primā qñ dici
tur. ultia dra ē tota ſba rei. ō diffiꝰ
indicat totā ſbam rei. ꝑ de ſba diffini
ti ſuntoēs dre & genꝰ. g uł geꝰ ē de
p ſe i inteu ultie dre uł geꝰ ſupfluit i
diffine q̄rū utrūq ē incōueniēs. g ulti
ma dra nō ē tota ſba rei. ꝑ oīs dif
finiꝰ hz ptes 7o mece. ſic g tota diffiꝰ
exprimit totā rem. ſic ps diffinitionis
ptem rei. uult g plis dicere q ultima

dria ē tota ſba rei opletie nō ſimpler
za rō reddit ſic q ad dcā ſua ſeq̄
tur nugatio & nō ad noſtra. q ois dif
finitō uł dat p genꝰ prim & drias in
termedias uſq ad ultimā. uł p genus
ꝓximū & driaz ſpecam. ſi ꝑ mō ſeq̄r
nugatio. q dria intermedia poneret
bis in diffinitiōe ſemł inſe & ſemł in
ultia dra icludēte ipaz. p te. ſi zo mō
idē ſeq̄r. q genꝰ ꝓximū includit dif
ferētiā. ſ. oſtitutiuā ſui & dria ultia
includit eandez p te. g dria oſtua bis
poneret in diffime. dicit g q nō ē inten
tio phi q ſine nugatiōe ñ poſſit dari
diffio p genus & drās multas. ꝑ q ul
tima eſt cōplete ſba rei. alter ſeq̄ret
nugatio. za ratio reducit probam
do q in ſba eſt ordo. q omnis ſba di
ſſimilis oponit ex quo & quali. 7o
metha. & forma eſt prior materia &
magis ens. & actus ē prior potētia tē
pore & pfectōe. ix. mece. ꝑ in diffini
tōe unū ē potētia ut mr. aliud ē actus
ut forma. g ibi erit forma. & p conſe
quēs in ſba diſſimilibili erit ordo. dicit g
q plis intelligit q alius & alius ordo
non tollit nugationem quin ſemp ſe
quatur nugatio negādo hoc q tantū
differentia ſit tota ſubſtantia rei ſim
pliciter. Aliter ergo dico ad. q. q
differentia inferior non includit foa
liter ſuperiorem propter rationes di
ctas. primo q effz proceſſus in infini
tū in drntiis. zo q differentia effz ba
ſpēs. zo q ſemp eēt nugatio Ad ar
gumta ad prim dico q mr. eſt fla. ad

ꝓbōnē ꝙ aũctas nō est intelligēda de ꝑ se includere. ꝟ de ꝑ se diuidere. nō enīz unle aliud plis ū ꝙ dra supior diuidaṫ ꝑ drias inferiores ꝑ se. ꝙ fillio pedis solū diuidit hñs pedē ñ ꝙ pedalitas ꝓdicaṫ de fillīoē pedis ꝑ se & ꝑ

Ad z^m ne^o oñam. ad ꝓbōnē d^o ꝙ hñe ꝓdicatū in qd cōringit duplr. s. foraliṫr & dircē. & denoia^ue & indire cte. dre nō hñt ꝓdicatū ꝑ mō. ꝙ non hñt ꝓdicatū de eis ꝑ mō loquēdo de dra q̄ solū ē dra. ꝙ oīs taliṫ ꝑ se est tota diuisa: denoia^ue habet. s. iꝑm genus. ꝙ saltē indircē ē i genere. iō nulla dra ē generalissimū: ꝙ eē in genere repugt generalissio. Ad z^am ne^o oñam. ad ꝓbōz d^o ꝙ ge^o siue inferi^o siue supi^o se hz sic potētiale. & diuidiṫ ꝑ dras sic mā ꝑ foras: nec ē incōueniēs ꝙ potētiale diuidaṫ ꝑ actuale. imo ē necēm. ꝙ extra eius rōem.

Trum diuisibilitas sit ꝓpria rō q̄titatl ut q̄titas ē gen^o generalissimū. ꝙ nō. ꝙ si sic tūc ptes p^o diuisiōez differrēt iter se oñs ē ffm. ꝙ si differēt aut foraliṫr aut ꝑ accñs. ñ foraliṫr. ꝙ foraliṫ dra ē spec^a ꝝ ptes diuise differrēt spec^e ut sūt ptes q̄ti^ue. nc ꝑ accñs. ꝙ tē q̄titas eēt diuisa ꝑ accñs. ꝙ idē ē prim^o distictōnis & diuisiōis ptiū diuersaꝝ. ꝑ ꝓpria rō generis ē i oīb^o spēb^o suis eōliṫr. ꝙ ge^o eqliṫr ꝓdicaṫ de oīb^o. ꝟ diuisibilitas nō ꝓdicaṫ de oīb^o spēb^o q̄titatl. ꝙ q̄titas ōti^a est diuisibil' i po^a discreta aūt ē diuisa i actu. ꝙ duo ꝑter narii sūt ptes senarii. ꝙ mīor numer^o est ps maioris. 7^o euclidis. ꝑ si sic cuicūqꝫ iesset diuisibilitas illud eēt ꝑ se in spē q̄titatl. oñs ē flz. ꝙ tp^o & motus sūt diuisibilia. & ꝟm plm v^o me^cc. ponūt q̄titates ꝑ accūs. ꝺ ꝓpria rō generis oliter inest oīb^o spē bus. ꝟ diuisibilitas eq̄ ꝑ inest oīb^o spē bus q̄titatl. ꝝ zc̄. In ista. q. sūt tria uidēda. ꝑ recitabo^r unā op. & arguā ꝺ eā. 2^o dicā ad. q. alr. 3^o soluā arguīta in ꝺriū. q̄^m ad primū dicit op. ꝙ rō mēsure ē ꝓpria rō q̄titatis. motia sūt ista. ꝙ oīo ē q̄titas. mēsurā tur eni syllabe ut dr in ꝓdicamt. sic^z ꝝ q̄tas ē disꝑ sbe ita q̄titas ē mēsura sbe. ꝑ illud ex c^o diuisiōe assīgt di stictio i spēb^o q̄titatl ē ꝓpria rō q̄titatl. ꝟ rō mēsure ē h^omōi. ꝙ superficies & loc^o ponūt distīcte spēs q̄titatl ea ꝙ distiguūt i rōe mēsūr. ꝙ loc^o ē mēsura exterīc^a superficies intrīc^a. ꝝ zc̄.

ꝺ op. arguit sic. ꝓpria rō generis eq̄ ꝑ est oīb^o spēb^o. ꝟ rō mēsur ñ est oīb^o otinuis. s. & discretis equaliṫr. ꝙ cōtinuis nō nisi mediātū pticipāt nām discreti. 4^o me^cc. ꝝ rō mēsure ñ ē ꝓpria rō q̄titatl ꝑ si sic ꝝ qd maxie hz rōez mēsur maxie ē spēs q̄titatl. ꝟ unitas maxie hz rōez mēsur. v^o metha. ꝝ unitas erit maxie spēs q̄titatl. qd ē ffz. ꝙ ñ ē i genere ñ ꝑ reductōez

ꝑ rō mēsur ꝺuēit oī genē gene^uo x^o me^cc. in omni genere est unum primū qd est mensura omnium q̄ sunt i illo genē. ꝝ ñ erit ꝓpria rō quātitatl

q̄^m ad z^m articulū teneo tres conclōes. Pri^a ē ista. diuisibilitas i ptes eiusdē rōis nō ē eētialr rō q̄titatl. hāc oñdo sic. nullꝰ respcūs ē eētialr rō alicuiꝰ absoluti. ꝙ 4^o me^cc. plīi ponēt oia appa^a eē uera ducṫ ad hoc iduēiēs ꝙ oīa eēnt formaliṫ adaliqd. ꝟ diuisibilitas foraliṫr ē respcūs. ꝙ dicit aptitudiez ad diuisiōez. ꝝ nō erit eētialr rō q̄titatl. qd ē ēs ab^tum ꝑ po^a & act^o sūt eiusdē generis. ꝙ diuidūt oēns. 7^o me^cc. ꝟ act^o diuidēdi nō ē eētialr q̄titati. ꝙ oīs quantitas esset actu diuisa. ꝝ nec po^a diuidi ē de eētia eius. eē aūt diuisibile dicit potētiā ad diuidi. z^a ocḷo sic ista. diuisibilitas in ptes eiusdē rōis ē ꝓpria pa^o q̄titatis. hāc oñdo sic. illud qd inest alicui ꝑ & p se & ꝟm qd ipm ē ꝓpria pa^o ei^o. ꝟ diuisibilitas iest q̄titati isto mō ꝙ eē diuisibili inest oī q̄titati p se & ꝑ. spēbꝰ uero q̄titat p se. ꝟ nō ꝑ. ergo etc: unde ista ꝓpō. q̄titas est diuisibilis est uera 2^o mō dicendi p se: sicut illa color est uisibilis. Vnde scien dū ꝙ ꝟm plm q̄tuor sūt passiōes q̄titatis. Pri^a ē diuisibilitas in ptes eiusdem rōis. z^a ē eē finitū uł infinituz & hec supponit primā. 3^a ē equale uł ineq̄le & hec ꝺsuppōit z^am. 4^a ē rō mēsure q̄ ꝑ supp̄ōit z^am. ꝙ oñis mēsura ꝓintelligiṫ equal uł inequalis mēsurato. ꝙ eni ē equal uł ineq̄lis. iō mēsurat. & nō e^o. 2^o ordo illaꝝ passionū. ꝙ diuisibilitas ē pri^a passio ꝟm pliciter. & prime due cōpetūt q̄titatiꝰ istō mō ꝙ ē diuisibile. ꝙ ē diuisibile. ꝙ ē diuisibile.

aut correſponderꝫ eis aliud in re. aut omnino idem: non aliud propter ſim plicitatem diuinam. nec omnino idem quia una res poteſt habere unum conceptum adequatum. ergo alii conceptui nihil correſponderet in re. & tunc eēt ſupfluus. ꝓ de ſco demōſtratiōis oz ſcire qđ ē. ꝑ deꝰ nō habet qđ. qꝫ nᶜ diffinitōꝫ ꝼm autcē. 8º meᶜᵉ g̃ etc̃. ꝓ ſcm ſcie hz ptes primᵃ & paſſiões. ꝑ poſteꝝ. ꝑ deꝰ nō hz ptes in teḡles cuz ſit ſimplex. nᶜ ptes ſcius cū ſit ſingularis. nec primᵃ cū ſit primū primᵐ. nec paſſiões. qꝫ paſſio ē in ſco & extra eēntiā eius. nihil ſic ineſt deo. g̃ etc̃. ꝓ mā ñ coīcidit cū aliis cauſis. zº phi. neqꝫ ī idē ſpē neqꝫ i idē numerō. deꝰ aūt ē efficiēs & finis iſtiꝰ ſcie. g̃ nō ē mā. ꝓ boº. de tri. fora ſimplex ſcm eē nō pōt. ꝑ deꝰ ē huiuſ mōi. g̃ etc̃. ⁊ deꝰ ſub rōe deitatꝫ ē priᵐ in entitate. g̃ & ī coḡſcibilitate g̃ p rōez eius pñt ogſci alia in theoᵃ g̃ pōt eē primū ſcm eiº. qꝫ theologia ē ſermo ul' rō de deo. ꝼm aug. 8º. de ci. dei. c. i. In iſta q. tria ſūt uidēda ꝑ q̃ ſit rō ſcie. zº q̃ ſit rō primi ſci ſcie. zº principale ꝓpoᵐ. ꝙ tuz ad primū articulū dº nō extēdēdo ſciam ad fidē. quō loqᵗ aug. xvº. dᶜ ť. abſit ut ſcire nos negemꝰ q̃ teſtiº didiciꝰ aliorū. nec reſtrigēdo ſciaz ꝓut diſtinguit ⁊ ſapiaz. quō diſtīguit aug. xii. de ť. qꝫ ad ſapiāz ptinz eternarū rez ognitio intellcūalis. ad ſciam uero tē paliū rerū ognitio rōal'. meº g̃ mō accipiēdo ſciaz ꝓut ſcire ꝑ poſteꝝ. diffinit dico qꝫ ſcia ē ognitō certa ueri nccii mediati ex neceſſariis prioribꝫ demōſtrati hūs euidētiā ex nccio priº euidente applicato ad iꝑz p diſcurſū ſilogiᶜᵘᵐ. Prīa ꝺdiº. ſ. qꝫ ē ognitio certa licz nō excludēs oēm deceptōez & dubitatiōem ꝺuenit oīi intellcūali ꝺruti. oīis enī uirtus intellcūal' eſt' habitus q̃ determinate uerū dicimº. ꝺiº ethico. ꝓterꝙ opinio et ſuſpicio qbꝫ pōt ſubeſſe fl'm. zª ꝺditio. ſ. qꝫ ſit ueri nccii ſequit̃ ex prima. qꝫ ſi ſcientia eēt ueri ꝺtingentis ꝙꝑ mutationez obī poſſet ſibi ſubeſſe f'z. & habitus ille poſſet eē qñqꝫ uerꝰ qñqꝫ nō uerus & hoc ē qđ dicit plis 7º meᶜᵉ. qꝫ corruptibiliū nō eſt demōſtratō. qꝫ ſic nō ꝺtingit ſciam qñqꝫ eē ignorantiā. ſic nec demōſtrationē qñqꝫ nō eē demonſtratiōez. ꝺtingeret aūt utrūqꝫ ſi eſſet ueri nō nccii. ꝼ ꝺtingētis. zª ꝺdiº eſt ꝓpria diſtīguēs ſciam ab intellectu principiorū. qꝫ ille ē ueri hūtis euidentiā ex termis. qꝫ primᵃ ognoſcimº inq̃tū termios ognoſcimº. ꝑ poſteꝝ. ſcientia ē ueri hūtis euidētiā ex pricipiis.

4ª ꝺditio eſt impfectionis in ſcia nec eſt de p ſe ratione ſcie. ꝼ ꝺuenit ſcientie imperfecte. & nō cōuenit ſcientie niſi in illo intellectu cui cōuenit diſcurrere & ꝓcedere a noto ad ignotum. unde tres prime cōditiones cōueniunt ſcie per rōnem ſbi de quo nate ſunt eſſe ueritates nccie. ꝼ 4ª conuenit ſcie p ꝺpationē ad intllcū nerm.

q̃tū ad zᵐ artic'z dº qꝫ illud ē p ſe primū ſbz alicº ſcietie qđ ꝺtinet uirtual'r & ꝑ notitiā omniū ueritaᵐ illiº ſcietie. ꝓbaº iſtiº diffinitiōis qꝫ in eēntial'r ordinati ncce eſt ſtare ad aliqđ ſimpl'r primū. ꝼ ogſcibilia ſcietie hūt ī coḡſcibilitate ordinem eēntialē inter ſe. qꝫ ꝺcl'ōes cognoſcūtur ex pricipiis. pricipia aūt ſi ſint imediata cognoſcūt̃ ex termis. terminus aūt p̄dicatº principii cognoſcit̃ p rōnē ſubiecti. qꝫ principia cōiter ſunt uera zº mº dicēdi p ſe. iō ſcm cadit in diffinitiōe p̄dicati 7º meᶜᵉ. In iſto g̃ orᵈᵉ ſtaᵗ ad aliq̃d ſbz ſiplex ex cº notiª ogſcūt̃ oīa ptinentia ad ſcientiā. & iꝑz nō cognoſcit̃ ex aliis

p̄ ꝑmitas ſi accipiāt ꝼᵐ qꝫ dicit adequationem. oīm ſe hz ad habitū ſic cā ad effectū. ꝼ cauſa nō eſt adeq̃ta effectui niſi cōtineat uirtual'r toᵐ effectū. g̃ etc̃. Addit̃ aūt ꝑ cōtinere. qꝫ ſic priᵐ ē qđ ñ depēdz ab alto ꝼ alio ab iꝑo. ita ꝑ cōtinere eſt nō dependere ab aliis in continendo. ꝼ alia ab iꝑo ita qꝫ nihil aliud cōtinet niſi p rationē eiº. Sz ſi eſt unū dubiū. qꝫ ſic ſe hz oīm primū potētie ad potentiā ſic oīm primū habitus ſe hz ad habitū. ꝼ primū obiectū potētie eſt aliqd cōmune ad oīa p ſe obiecta illius potētie. g̃ primū oīm habitus eſt aliqd ꝺmune ad oīa oīa habitus & ñ aliquid uirtual'r cōtinēs illa. ꝙº qꝫ ꝓportio obī ad potētiā eſt ꝓportio motiui ad mobile ul' actiui ad paſſiᵐ

ꝓportio obī ad habitū eſt ꝓportio cauſe ad effectū. qñcūqꝫ aūt aliquod agens agit in aliqđ paſſū q̃dlibz agēs eiuſdᶜ rōis pōt agere in q̃dlibet paſſum eiuſdᶜ rōis. g̃ prima extrema ꝓportiōis acti ad paſſiuū ſūt cōmunia ad oīa p ſe extrema illiº proportiōis nā inter illa eſt ꝺmuniſſima adeq̃tio qꝫ in q̃cūqꝫ eſt rō uniº illud reſpicit q̃dlibet in q̃ eſt rō alteriº. ꝼ priª extrema ꝓportiōis cāe ad effcm. nō ſūt cōiſſima. qꝫ inter illa nō eſt adeq̃tio g̃ arᵐ nō ualz. ad maiorē euidētiā iſtius ſecūdi articuli eſt notāđ qꝫ ſex ſunt ꝺditiones primi ſbi. prima qꝫ ab iꝑo ſcietia ſpecificeᵗ & determineᵗ ſicut poteª p ſuū oīm. zª qꝫ ab ipſo ſcietia hēat ſuā digtatē. ⁊ª qꝫ dᶜ ipſo dicāt̃ alia cōſiderata in ſcietia ſic in propōe p̄dicatum dicit̃ dᶜ ſco 4.ª qꝫ ipſū ſit primū qđ occurrit intellectui in illa ſcietia & alia ſub rōe eius. Quita qꝫ iꝑz poſſit eē ſubiectum principioꝝ ſcietie. ſexta qꝫ eiº paſſiones & ꝓprietates oſideret̃ in ſcia

q̃tū ad ⁊ᵐ artic'z dº qꝫ deus ſub rōe deitatꝫ eſt primū ſcm theoᶜ. & hoc oſtēdo ſic. ſub illa rōe deº ē priᵐ ſcm theologie ſub qua ꝺtinet uirtualiter & ꝑ oēs ueritates ſcibiles dᶜ deo pz p diffinitōnē primi ſbi. ꝼ huiuſōi eſt rō eēntie diuie. g̃ etc̃. mi. ꝓbatur qđ' ordo realis eēt inter' aliq̃ ſi eēnt diſtincta realᵗ. talis eſt ordo illoꝝ ꝼᵐ rōnē ubi ſūt diſtincta ꝼᵐ rōnē. ꝓbaᵗ qꝫ ordo diſtinctoꝝ ꝼᵐ rōnē ñ ꝺcludit̃

nisi ex oꝛdie q̄ nat⁹ ē ꝺ̄pētere illis ꝑ̄m rē si ēent distincta realr. nūc aūt si in trileca deo ēent distincta realr ab essē tia diuina oīno primū eēt ipsa eēntia & reliq̄ oīa quasi passiones & accña ipsi⁹ eēntie. g̃ si est ibi distinctio rōis oīno primū erit ipsa eēntia sb̄ ratiōe eēntie. ꝑ cognitio q̄ d̄ q̄d ē ē oīno pria p̄ me⁽ᶜᵉ⁾. g̃ ipsa est maxie ꝺ̄tētiua uirtualr oi⁽ᵐ⁾ cognoscibiliū & illo c⁹ est. oñā patz. q̄ cōtinet uirtualr oīa cognoscibilia ꝺuenit pfectissio cog̃ scibili ꝑ sb̄ eaē rōe ꝺ⁹ ē primū obz intellcūs sui & prime scibtie pos sibil⁹ hꝫ d̄ ipso. q̄ ē p⁽ᵐ⁾ obz intellcūs sui sub ea rōe sb̄ q̄ cōtinet uirtualr cognitionē oi⁽ᵐ⁾ cognoscibiliū de ipso q̄ nouet intellcm suū ad rōnē oñi⁽ᵐ⁾ cognoscibiliū in illa scia. & sub illa rōe sub q̄ cōtinz oīa est pri⁽ᵐ⁾ obz scibtie prime. est aūt primū obm intelle ctus sui sub rōe eēn⁽ᵉ⁾. g̃ etc̄. ꝑ the ologia ē d̄ his q̄ soli intellectui diui no sūt naťalr nota. g̃ est de aliq̄ soli deo naťalr noto. ꝑ sol⁹ ꝺ⁹ est sibiipi not⁹ naťalr. g̃ etc̄. ꝑ in nꝝla scia tradit ita distincta cognitio de aliquo alio q̄d nō est ei⁹ sb̄m primū. sic tra dit in illa in qua est sb̄m ei⁹ pri⁽ᵐ⁾. q̄ in nulla scia tradit ita distincta cogni tio d̄ nō p se ei⁹ sb̄o sic d̄ p se eius sb̄o. tūc enī nō eēt rō quar illud sb̄m eēt magis sb̄m ei⁹ q̄ sb̄m aliud. g̃ si ꝺ⁹ nō sit sb̄m theologie nō traditur hic ita distincta cognitio d̄ deo in the ologia sic tradereť in aliq̄ alia scie⁽ᵃ⁾ in qua posset eē sb̄m. & tūc illa scia eēt prior theologia q̄d ē fl'z Ad ar gumta in oppōitū ꝺcedo maiorez & negō minorē. ad ꝓbationez ꝺ⁹ q̄ illis pꝛib⁹ ꝺceptibꝰ pōt corres pōdēr una res. q̄ cōtinet in se uirtualr oēs illos cōcept⁹. & cū dicit q̄ una res habz unū cōceptū adequatū. uelz ē qddita tm̄. ꝑ pōt uirtualr cōtinēr m̄tos cō ceptus quasi ꝺnoiatios. Ad 3⁽ᵐ⁾ ꝺ⁹ q̄ ꝺ⁹ nō habz q̄d limitatū sic expri mit ꝑ diffinitionē. q̄ nihil est in ipo limitās uel ꝺtians ipsū eē. & sic intel igit auic. negare q̄d a deo. ꝑ genera liter loquēdo ꝓut quidditas cōuertit cū essētia ueriſſie est in deo q̄ddita sic eēntia. Ad 4⁽ᵐ⁾ ꝺ⁹ q̄ obm cui⁹ libet scibtie nāťr inuēte est aliq̄d uel iō sb̄m talr scibtie oportz hꝫe partes subiectias. isti⁹ aūt scibtie sb̄m ē eēn⁽ᵃ⁾ ut singlaris. q̄ ipfectiōis est in naťa creata uel q̄ in m̄t singlaribꝰ diui dať. & ista impfectōe ablata remanz q̄ ista eēntia est scibilis sine diuisibili tate ei⁹ in ptes sbiuas. tñ possz dici q̄ pone diuie sūt quasi ptes subiecti ue eēntie diuine. ꝑ eēntia in eis non nūať. Ad 4⁽ᵐ⁾ dicō q̄ pꝛis itelligit d̄ materia ex qua fit aliq̄d & nō de maťia in qua uel circa quā fit aliquid

Alr & meli⁹ sb̄m scibtie ꝑ⁽ᵐ⁾ ueri tatem nō ptinz ad gen⁹ cāe materiall ꝑ ad gen⁹ cāe efficiēt. ꝺicit tñ mate ria p q̄ ꝺaz (i) itudinē ad factionem ubi sil cōcurrit rō obi circa q̄d & rō materie susceptiue. q̄ actus eius factio trāsiēs ad extra. Ad q̄tuz d̄ Boē dico q̄ loquit d̄ subiecto acci dentis & nō de sbo cōsideratiōis

Tz ꝺ⁹ l aliq̄d dcm̄ d̄ deo for malr sit i genere. uideť q̄ sic: q̄ ꝺ⁹ formalr est ens. ens aūt dicit ꝺceptū dicti d̄ deo i q̄d. & iste ꝺcept⁹ nō ē ꝓpri⁹ deo. ꝑ cōis sibi & creatis. g̃ ad hoc q̄ fiat ꝓpri⁹ opor tet q̄ determinet ꝑ aliquē cōceptuz determinātē. & iste se hēbit ad conce ptū ent sic conceptus qualis ad con ceptū quid. & ꝑ oñs ut ꝺcept⁹ ꝺicit ad cōceptū generis. ꝑ auic. 2⁰ me thaphisice. ens in sbo & ens nō i sbo nō hūt mediū. & uideť loqui ꝑ⁽ᵐ⁾ q̄ ēs nō in sbo est rō sbe. & ens in sbo est ratio accñtj. cū g̃ deus sit ens formali ter & nō in subiecto. g̃ sba: sba autē ut substātia est genus. ꝑ ꝑ⁽ᵐ⁾ por. ubicūq̄ spēs ibi gen⁹. q̄ sūt correlati ua. ꝑ ꝑ⁽ᵐ⁾ dama. naťa diuia est spēs re spectu pſonaz. g̃ etc̄. ꝑ scia forā liter ꝺicit d̄ deo ꝑ⁽ᵐ⁾ eandē ratiōnē ꝑ⁽ᵐ⁾ quā ꝺicit d̄ nobis. ꝑ ꝑ⁽ᵐ⁾ rōz ꝑ⁽ᵐ⁾ quaz ꝺicit de nobis est in genere. g̃ etc̄.

ꝺ aug. p̄ꝺi⁽ᶜᵃ⁾ artī dialetice remouēt a deo. In ista. q. sūt due opiōes extreme. una negatiua altera affirma tiua. negatiua dicit q̄ cū simplicitate diuina nō stat q̄ aliq̄s cōcept⁹ sit cō munis deo & creature. q̄ tūc ꝺ⁹ eēt in genere. rationes opiniōis & iproba tiones quere in pꝛōpꝛio loco. Af firmatia ponit deū in genere & rōes op. sūt iste. q̄ Boe. d̄ t. dicit q̄ duo genera manēt in diuinis. hoc aūt non pōt inielligi tm̄ ꝑ⁽ᵐ⁾ aliquē mod⁹ sil̄ez p̄ꝺicandi. q̄ aug. ꝺ⁹ d̄ t. c. 4. dicit si deus dicat tant⁹ bon⁹ spūs solum ultimū q̄d dixi sba sig̃ficāt uidetur alia uero substātie qualitates. rōe p batur sic. q̄ pōt cōcipi sba creata & icreata & neu ē ꝺcept⁹ ē sipl'r siplex g̃ resoluēdo remanebit rō sbe idrūs ad utrūq̄ cōtrahēs. & sic indifferēter accepta uideť ēe rō generis. ꝑ mul ta entia simplitia ponūt in genere si cut angeli. g̃ simplicitas nō excludit a deo rōnē generis. Teneo op. me diam q̄ cū simplicitate dei stat q̄ ali quis cōcept⁹ sit cōis deo & creaturis nō tamē cōcept⁹ generis. q̄ nec cōce ptus dictus in q̄d d̄ deo nec qualrcū q̄ formali predicatiōe dictus d̄ ipso est p se in genere. prima ꝓs ꝓbať lo co suo. 2ª⁽ᵐ⁾ ptē ꝓbo p aug. 7. d̄ t. c 8. manifestū ē deū absolue dici sb̄am & rō sua est. q̄ substātia ꝺicit eo q̄ accñtibꝰ subsłat. absurdū uero est q̄ deus alicui accñti subsłet. & tenz rō sua. q̄ substātia ut est ge⁹ est limitata oīs aūt substātia limitata est capax ac cidentj. iō oīs substātia q̄ est in genere pōt subsłare alicui accñti. ꝺ⁹ nō pōt g̃ nō est in genere. ꝑ auic. 8. me⁽ᶜᵉ⁾. ꝓbat q̄ ꝺ⁹ nō est in genere. q̄ genus est pars. deus aūt est simplex. nō hūs ptem & ptem. g̃ deus nō est in genere

Ostēdo itez istā ꝺclonē ex duobꝰ q̄ sūt ꝓpria deo. ꝑ ex rōe infinitatis 2⁰ ex rōe necesse eē. ꝑ sic arguo

cõceptus hñs indr̃iaz ad aliqua ad q̃
nõ põt cõcept⁹ generis eẽ ĩdr̃ns non
põt eẽ cõcept⁹ generis.ꝟ qcqd dicit̃
cõit d' deo & creat̃a est indr̃ns ad fi
nitũ & infinitũ loquẽdo d' eẽntialibꝫ
uł ad finitũ & nõ finitũ loquẽ⁹ d' q̃
cũq;.q; reło diuina ñ est finita nec in
finita formał̃r.nullũ genus põt eẽ in
dr̃ns ad finitũ & infinitũ.g̃ etc̃. pri
ma pars minoris pz̃. q; quicqd est in
deo pfectio eẽntiał̃r est formał̃r ifini
tum.in creatura finitũ: z^am ptem
minoris ꝑbo. q; gen⁹ sumit̃ ab aliq̃
realitate q̃ ſ̄m se est potẽtiał̃ ad rea
litatẽ a qua sumit̃ dr̃ia.nullũ infini^m
est potẽtiale ad aliqd.g̃ etc̃. Ex eo
dem medio arguo sic. cõceptus spẽi
nõ est tm̃ realitat⁹ & modi intr̃seci
eiusd' realitat⁹:q; tũc albedo eẽt ge⁹
& gradus intr̃seci esset dr̃ie specifi
ce.illa aũt p que ens ō hit̃ ad deũ &
creatur̃a sũt finitũ & infinitũ que di
cũt grad⁹ intrinsecos ipius entis. g̃
contrahen^t nõ pñt esse dr̃ie specifi
ce.nec cũ contractu cõstituũt cõce
ptũ ita cõpositũ sic̃ est cõcept⁹ spẽi
imo cõceptus ex tali ōhente & cõtra
cta est simplicior q̃ cõceptus spẽi.

Ex rõe ncc̃e esse arguo ꝑ auic.8.
me^ce.c.x°.si necesse eẽ habet ge⁹ tc̃
intẽtio generis ꝑ erit ex se necesse eẽ
uł nõ.si sic tũc nõ cessabit q̃usq; sit
ibi dr̃ia.hoc sic intelligo q; genus in
cludet̃ dr̃iaz̃.q; sine ipsa ñ est i actu
ultimo & necesse esse i actu ultimo
genus autem includens dr̃iaz nõ est
gen⁹.si nõ tũc necesse eẽ erit cõstitu
tũ ex eo qd' nõ est necesse eẽ. hic
sũt duo dubia. primũ est qualia sint
ista predicata dicta d' deo formał̃r
ut bon⁹ sapiens etc̃. z^m dubiũ ẽ quõ
sapiẽtia põit̃ trãscendẽs cũ nõ sit cõ
munis oĩbꝫ entibꝫ:& trãscendẽtia ui
deãt oĩbꝫ cõia. ad primũ d⁹ q; ens
pri⁹ diuidit̃ i finitũ et finitũ q̃ p.x.
genera.g̃ q̃cũq; cõueniũt enti ut est
indr̃ns ad finitũ & infinitũ. uł ut est
ꝓpriũ enti infinito cõueniũt sibi pri
us q̃ determineẽ ad gen⁹.& per ōns
ut est trãscendẽs & ut est extra omne
gen⁹.quecũq; aũt sũt cõmunia deo &
creature cõueniũt enti ut est indr̃ns
ad finitũ & infinitũ.ut eni cõueniũt
deo sunt infinita.ut cõueniũt creat̃e
sũt finita .& p cõsequẽs q̃dlibz tale
est transcendẽs. Ad z^m dubiũ dico
q; sicut d' rõe generis generalissimi
ñ est habẽ plures spẽs sub se. ꝟ non
habere aliud suprauenies genus licz
paucas aut nullas hẽat spẽs.sic omne
transcendẽs nullũ habet genus sub q̃
cõtineat̃.unde d' rõe transcendentis
est nõ habere sup̃ueniẽs nisi ens. ꝟ q;
ipsũ sit cõmune ad multa inferiora
hoc accidit. Ad ar^tum ad pr^m dico
q; cõcept⁹ dictus d' deo & creatura
in qd ōhit̃ ꝑ aliquos cõcept⁹ dr̃ntes
quale.ꝟ nec ille cõceptus qdditatiu⁹
est cõceptus generis. nec illi cõcept⁹
dicentes quale sũt cõceptus dr̃ntiaz
q; ille cõceptus qdditatiu⁹ ẽ cõis ad
finitũ & infinitũ q̃ cõitas nõ põt eẽ
i cõceptu generis. & cõcept⁹ isti cõ
trahẽtes dicũt mod' intrinsecũ realı
tatis. Ad z^m d' aut.ꝑz ꝑ ipz q̃d
sit dicend'. Ad ȝ^m dam̃.d⁹ q; põit
speciẽ in deo ꝑ aliq̃ sil̃itudie ad idi
uiduã.est tñ maior dissil̃itudo. & iõ
aug.d' ẽ. negat ibi spẽz sicut & ge⁹
unde illa diffinitio por.spẽs est que
p̃dicat̃ d' pl̃ib⁹ in qd.debz intelligi
q; in illis pluribꝫ ſ̄m naturã plurifi
cãt̃.in pl̃is aũt diuinis nõ plurifica
tur nat̃a diuina.spẽs etı ſ̄m se habet
realitatẽ potẽtialẽ ad realitatẽ indiui
dui.eẽntia diuina nullo m⁹ est potẽ
tialis ad relatõnẽ. Ad ultimũ dico
q; sapiẽtia ut transfert̃ ad diuia nõ ẽ
spẽs generis.nec ſ̄m illã rationẽ trãs
fert̃.ꝟ transfert̃ ſ̄m rationẽ sapien
tie transcendentı.

Tꝛ deũ eẽ oĩpotentẽ possit
ꝑbari rõe nãli. uidet̃ q; sic
nat̃al̃r ꝑbat̃ deũ eẽ potẽ^e
infinite.8.phi.&.iz.me^ce.po^a ãt in
finita est oĩpotẽtia.q; notũ est poten
tia ifinita nõ posse maiorẽ aliq̃ cogi
tari sine contradictione.q̃cũq; aũt
potẽtia que nõ est oĩpotẽtia põt ma
ior cogitari sine ō dictione.g̃ etc̃.

p̃ſi nat̃al̃r põt ꝑbari oĩpotẽtiaz
esse possibilẽ nat̃al̃r põt ꝑbari ipaz
esse ncc̃iam.q; nõ põt eẽ oĩpotentia
nisi possit eẽ ncc̃ia.ꝟ qd' põt esse ne
cessariũ est ncc̃im.g̃ etc̃. ō nullus
pl̃s utens rõe nãli q̃tũcũq; perfecte
cõsideraret deũ sub rõe efficiẽtı con
cessit ipsũ eẽ oĩpotentẽ ſ̄m intellcm
theologorũ. Cõfirmat̃.q; est ar̃ti
culus fidei credo in deũ patrẽ oĩnipo
tentẽ. Ad istã.q. g^o q; hr̃e oĩpotẽ
tiam ad oĩa possibilia potest intelligi
dupl̃r.uł ad oĩa ĩmediate. uł ad q̃dã
mediate & quedaz ĩmediatẽ.si p̃ m⁹
dico q; nõ.q; ſ̄m pl̃os cãlitas ĩmedia
ta prime cãe est pfecta.iõ nõ põt eẽ
cã alicui⁹ effect⁹ impfecti. p̃ pl̃i
nõ potuerũt rõe nat̃ali cõcludere de
um posse cõtingẽter causar̃.g̃ multo
magis nec posse omnẽ effectũ ĩmedia
te ꝓducere. p̃ pl̃i utentes ratione
nãli habuerũt ꝑ principio de nihilo
nihil fieri.g̃ deũ ꝓducere aliquẽ effe
ctũ totał̃r nullo p̃suppõito est ĩpossi
bile nał̃r. z° modo põt ꝑbari rõe
natur̃ali deũ esse oĩpotentẽ. q; ad oĩa
habet potẽtiã mediate uł ĩmediate.ꝟ
ex h⁹ nõ sequit̃ q; hẽat potẽtiã ĩme
diatè mouẽdi lapidẽ licet ei⁹ poten
tia sit infita.q; ſ̄m pl̃os nihil ẽ ipossi
bile nisi ſ̄m ordinẽ cãz essentiał̃r or
dinatarum.ꝟ ordo eaz nõ pmittez
ſ̄m eos primã cãm ĩmediate agere in
motũ lapidis.ꝟ tñ ultimã cãz conce
derẽt ĩmediate agere.ꝟ quelibz supe
rior ueri⁹ agit q; eminẽtius.& p ōns
prima cã ueriss̃ime & nobiliss̃ie mo
uet.ꝟ nõ ĩmediate.q; ⁊tute eius oĩs
cãe z^e agũt. d⁹ g̃ ad.q.q; deũ esse
oĩnipotentẽ p̃ modo est mere creditũ
q̃d ꝑbat̃.q; pl̃i ĩnitẽtes rõi nãli non
potuerũt ſ̄m sud prici^a sustinere deũ
isto modo esse oĩpotẽtẽ.q; posuerũt
primã causaz ad extra ncc̃io agere.

ſi ḡ poſſ3 imediate agere in oē3 effectū ſequerēt eis multa incōuenientia

primū incōuenies eſt q nᵖ̄la eſſet cā zª in unitſo. q cū cā pria ſᵐ eos nccio agat poneret effcm in eē in illo inſtāti in q̄ eſt prior oīb3 aliis. & ita cāe zᵉ nihil agerēt ad illū effcm & p oīs oēs priuarent ſuis opatiōib3 qđ eēt eis maximū incōueniens. p3. ix. me thaphiſice. & p̄ đ ce. & m. Secū dū incōueniēs eſt q nullū malū eſſet in reb3. q cū pria cā nccio agat producere in q̄libet tantā pfectionē q̄ tam poſſet pducer & q̄ tā res poſſ3 ſuſcipe. & cū malū nō ſit ū carentia perfectiōis ſibi debite nullū malū eēt in reb3. q nullū defectuz ſuſcipet in ſuo effectu. zᵐ incōueniēs eſt. q ſe quereť q celū mouereť & ñ mouere tur. q ſi imediate mouereť à cā pria cū poª ifinita moueat nccio mouereť in inſtāti. 8. phi. motꝰ aūt nō fit i in ſtanti. ſ in tpe. viº phi. ḡ celū ſimul mouereť & nō mouereť. Ad arᵗᵃ ad primū dº q infinita dei potentia & ſi poſſit cōcludi đ deo naťali rōe nō tñ oīpotētia p̄ modo dicta. & cū dicis q potētia infinita nō pōt cogitari maior. vm eſt intenſiue & nō extenſiue. Ad zᵐ dº q quicūq; para logiſmus appenter deducēs ad ipoſſibile ex p̄miſſa ſigficāte deū eē oīni potentē poſſet ſolui p intellcm & rōz naťalē ſiue peccēt in materia ſiue in forma. & intellectꝰ poſſ3 ſcire oīez talē palogiſmū diuſim factū eē ſolubilem. nō tamen ſequiť q ſciat iſtud nō eſſe impoſſibile.

Tᵗz ſit tm̄ unus deus. uideť q nō. prima ad corin. ſi qđ dii multi & dñi multi. p̄ oīe ens p participationē reducitur ad aliquid tale per eētiā. ḡ eſt aliqs hō & aliquis bos per eētiā ad q̄s reducūť oēs alii qui ſūt hōies & boues p participationē. ſ oē ens p eſſētiam & nō p participationē eſt deꝰ. ḡ. etc.

p̄ pᵐa boª pauciorib3 bōis ſūt meliora. ſ quecūq; meliora ſūt ponēda in diuinis. ḡ cū pᵐes dii ſint plura bona q̄ unus. ḡ etc. ō deutro. vi. audi iſrl dñs deus tuus unus eſt. In iſta q̄ eſt concl'o certa. ſ dicūt aliqui q iſta cōcl'o nō eſt demōſtrabil'. ſ accepta p fidem. & ꝓbať auctoritate & rōe. auctoritate ſic. rabi mo. unitas dei ē accepta a lege. rōe ſic ſi p rōez naťalē poſſet cognoſci deū eē unicū ḡ naťal'r poſſet cognoſci ipſū eē ſingularē. ḡ naťal'r poſſet cognoſci ſingularitas dei & eēª dei ut ſingl'aris. hoc eſt fᵐ. ḡ etc. ō iſtā concl'onē arguo & oſtendo q unitas dei pōt ꝓbari rōe naťali. p̄ ex pte intellectus infiniti. zº ex pte uolūtatꝫ ifinite. ȝº ex infinita bonitate. 4º ex rōe infinite potentie. qnto ex rōe infiniti abſolute. ſexº ex rōe nccē eē. pria uia arguiť ſic. idē actꝰ ñ pōt hāe duo obia adequata. a. eſt ȯbiectū adequatū ſue intellectioni ſi b. eēt adequatū eidem a. poſſet itelligere tūc. b. ſ. ipoſſibile eſt q intelligat unica intellectione ſiť a. & b. ḡ. a. hz intellectiones realiter diſtinctas. igitur non eſt deus. maior p3. q alias actus adequaretur alicui obio q̄ ſbtracto nō mꝰ adequareť. ḡ tale obz eēt fruſtra. zª uia arguiť ſic. uolūtas infinita ē recta. ḡ diligit oē diligibile q̄tū ip̄z eſt diligibile. ſ ſi. b. eſt alius deus diligendꝰ infinite a. uolūtᵉ potēte infinite diligere ip̄z erit boᵐ ifinitū. ḡ uolūtas ip̄iº. a. diliget. b. infinite. ſ hº eſt impoſſile. q a. plus nāl'r diligit ſe q̄. b. unūq̄dq; enī plus nāl'r diligit ſuū eſſe q̄ eſſe alteriº cuius nihil eſt nec ut ps nᵉ ut effcūs. a. aūt nihil ē ip̄iº. b. igiť plus diligit ſe q̄. b. naťal'r. ſ uolūtas libera qñ eſt recta cōformať uolūtāti naturali. ḡ. a. ſi hz uolūtatē rectaz plus diligit ſe q̄. b. ḡ. b. nō diligit infinite

zª uia arguiť ſic. uolūtas ifita pōt ordinate amare magꝫ bonū. ſ pᵐa bona ſi ſūt poſſibilia plus includūt bonitatꝫ q̄ unū infinitū. ḡ uoluntas ordinate plus pōt amare pᵐa bona infinita q̄ unū. & p oīs in nullo uno bono infinito quietať. ſ hº eſt ō ratōez boni q ſit infinitū & nō quietatm̄ cº cunqꝫ uoluntatꝫ. 4ª uia arguiť ſic due cāe totales nō pñt eſſe eiuſđ effectus in eođ ordine cāe. q tunc aliqđ poſſet eſſe cā alicuiº a q̄ illud nō dependerez. nihil enī dependet ab aliquo q̄ nō exiſte nihil minus eſt. ſ infinita potētia eſt totaľ cā reſpectu cuiuſcūq; effectus in rōe cāe prime. ḡ nulla alia potētia pōt eē cā pria rꝰ alicuiº effectus. & p oīs nulla alia cā eſt infinita in potētia. q̄nta uia arguitur ſic. infinitū abſolute nō pōt excedi. ſ q̄cūq; pfectio pōt nāri in diuerſis plus pfectionis hz in pᵐo q̄ in uno ſᵐ aug. 8. đ t. c. p̄. ḡ infinitū i pluribꝫ nāri nō pōt. ſexta uia arguiť ſic. ſpēs pᵐificabiľ i indiuiduis nō determinať ex ſe ad certū nūm̄ idiuiduorum. ſ q̄tū ē ex ſe cōpatiť infinitatem. ſic patz in oīb3 corruptibilibus. ḡ ſi rō nccē eſſe ſit pᵐificabiľ in indiuiduis nō defitabit ſe ad certū nūez. ſ q̄tū eſt ex ſe cōpatieť infinitatem. ſ ſi poſſūt eſſe infinita nccē eſſe ſūt actu infinita. oīs eſt fᵐ. ḡ aīs ad arᵗᵃ opᵗad auctoritatē dº q populꝰ iudaicꝰ fuit rudis & pnꝰ ad idolatra iō indiguit p legē inſtrui de unitate dei l'cet p rationē nāle3 poſſit demonſtrari. ſiᵐ'r et acceptū eſt p legē exo. z. q deus ſit ego ſū qui ſū. & tamen deū eſſe eſt demōſtrabile. ad rōem dico q aliud eſt ſingl'aritatez cōcipi ut obm. & aliud eſt eē p̄ciſe modꝰ cōcipiendi obm. cū enī dico ſingulare qđ concipiť eſt ſingularitas. ſ modꝰ ſub quo concipiť eſt uᵐitas. q cōcipitur ut habz indiuiduz ad pᵐa. ita in p poſito eſſentia diuīa pōt concipi ſingularis ita q ſingularitas ſit cōcepta ut obm uᵐ ps obi. nō tñ ſequiť q ſingularitas ſit modꝰ cōcipiendi. q ſic cognoſcere eſt cognoſceť illud ut hº & iſto mº nō cognoſceťr eſſētia diuīa

ut singularis. iō in argūto est fa. d. omutā rem in modū. Ad pri principale dō q aplis loquit de idolatriis iō dī diis nūcupatis, und subdit nob aūt unus est deus: qz oēs dii gētiū demonia. Ad 2m dō q maior ppō nō est prima. ꝟ reducit ad istā. omne ipfectū reducit ad pfectū. & q oīe ens p participationē est ipfectus & deus q est ens p eētiā est ens pfectus iō oē ens p participationē reducitur ad ens p eētiā. ꝟ aliqd eē impfectus pōt dupliciter intelligi. uno mō ꝟm pfectionem q nō neccio hz iperfectionē contantē. q nō includit in se limitationē. alio mō ꝟm pfectionē nō simpliciter q dī rōe sui illa pfectio includit limitationē. p mō impfectus reducit ad pfectū eiusdē rōis: ut hō bonū hō uerum hō ens reducit ad bonū uerū & ens pfectū simpliciter. 2° mō li hō hic lapis & huiusmodi impfecta nō reducūtur in pfectū p eētiā absolute eiusdem rōis. q illud etiā includit impfectionē. ꝟ reducūt ad pfectū primum qđ cōtinet ipā supereminēter & equoce. unde bonū impfectū reducitur ad bonū pfectū. ꝟ lapis impfcūs nō ducit ad lapidē pfectū. ꝟ ad sūmū ens qđ virtualiter cōtinet eius pfectionē.

Ad ultimū dico q pla bona finita sūt meliora paucioribus bōis finitis. ꝟ pla bona infinita nō. ꝟ q nō uidetur rīdere ad arm. iō dō q cū dicit i maiori illa q si eēnt eēnt meliora: dō q p illā cōditionalē aut implicat ratō possibilē aut incōpossibilē. p mō maior est uera & mior fla. q implicaō illa in minori est incōpossibilē. 2° mō minor est uera. ꝟ ma. fla. q implicatio illa in maiori est ex positiōe icōpossibiliū

Tz dō sit nāliter cognoscibilis ab intellcū uiatoris. uidē q nō. q plis 3°. dī aia. fantā se habēt ad intellectū sic sēsibilia ad sensū. g intellectus nihil intelligit nisi cuius fantasma potest p sensū apphendi. deus non hz fantasmata. g etc.

p 2° mec. sicut oculus noctue ad lucē solis. ita itellcūs nr ad manifesta nāe. ꝟ in p est ipossibilitas. g & i 2°.

p infinitū inqtū infinitū est igtū p plit. ꝟ infinita nō ōtingit cognoscere iz. mec. g nec infinitū. q eadē est p portio intellectus finiti ad unuz infinitū sic ad multa: ō vi mec. plis ponit q meca est dī deo simpliciter. & x° ethicoꝝ ponit felicitatē in speculatōne diuinoꝝ. g etc. In ista. q. ponūt multe distinctiones inutiles et op. non uere: sic g. pceda p excludā unā illarum distinctiom aliis dimissis. 2° excludā duas op. quas nō reputo esse ueras. 3° dicā ad q. qđ ueriꝰ uidet.

qm ad primū articz quidā distinguūt dī cognitione dei q est qdā cognitio dei negatiua quedā pōitiua. dō naturaliter est cognoscibilis p mō. 2° mō nō. Sz ꝟ distinctio ē inutil. q aut negaō precisa intelligit: aut dicta dī aliq. si negatio p̄cisa itelligit ut nō lapis. illa equē cōuenit chimere sicut deo. q pura negatio dicit de ēte & nō ente. & sic nō magis intelligit deus qm chimera. si cōcipit ut dicta dī aliquo quo quero dī illo cū possit naturaliter a nobis cognosci. si est cōceptus affirmatiuus habet ppositū. si est cōceptus negatiuus quero dī illo sic prius. aut negatio cōcipit p̄cise ut negatio. aut ut dicta dī aliquo positiue. & sic uel deus nullo mō intelligetur plus qm chimera. aut hēbimus aliquē dī deo conceptū positū. Preterea 4° mec. & 2° ptarmenias. negatio nō cognoscitur ñ p affirmationē. & ratio est. q nūqm cognoscit aliquid ñ ineē alicui nisi q cognoscit aliquid positū iesse sibi repugnās illi. si g cognosceim aliquid nō ineē deo oportz cognoscere deū ꝟm aliquid positū rōe cuius illud a deo remouet. p possibile est uiatorē sume amare deū. ꝟ negatiōes non sume amamus. g deus nō est trū cognoscibilis sub rōe negatiua. ꝟ sub rōe positiua. Est g intellectus. q. an possimus habere aliquā cognitionē dī deo qua cognoscat in aliq conceptu simplici. Hec est op. fratris thome q dicit q primū obiectū intellectus cōiūcti est quidditas rei materialis. & ex hō sequit q cū potētia intellectiua nō possit intelligere nisi illud qđ cadit sb proprio suo obiecto. cū deus nō cōtineat sub quidditate rei materialis sequit q deus ꝟm nullū conceptū sibi propriū pōt a nob cognosci in uia ista. Sz hoc quis forte sit cōcedēdum. tū fundamentū q ipsa pbat non uidet uerū si intelligat generaliter q ipossibile ē potētia p quēcūqz habitū p se opari circa obz nō suū. pz dī ultra. g si quidditas rei materialis eēt prima obm intellectus coniūcti nō posset intellectus noster p quēcūqz habitū aliqd aliud cognoscere. & per cōns nec btificari Alia opīo ē magistri hērici q nimis tribuit itellectui nro dī cognitiōe dei sic prior nimis remouet. pōit enī q possum habere aliquē cōceptū dī deo ppriū p creaturas. & ad hoc pmittit quattuor distinctiones. prima est dī cognitiō: p se & p accns. 2a dī cognitiōe in uli & pticulari. & si deus cognoscat ppriep accns cū in eo nō sit accns. cognoscitur tū in alio attributo generali. q. p accns. & dicit q deus ñ pōt a nob cognosci ppriē in uli ꝟm p̄dicationem q nihil est cōmune. q deus est singularitas quedā. iō ois cōceptus quē habem dī deo est sibi ppriꝰ In pticulari aūt nō cognoscit ex creaturis q creatura est pegrina similitudo dei q̄si cōformis ei quo ad aliq attributa q nō sūt illa nāa in pticulari. cuz g nihil ducat in cognitionē alteri ñ sb rōe similitudis. g etc. In uli pōt deus cognoscere tripliciter. generalissime. generalius. & generaliter. generalissime tres hz gradus cognoscēdo enī qdcūqz ens ut hō ens indistinctissime cōcipit ens quasi ps cōceptus. 3monē: aūt hō & sciendo

l v

ens est 2⁹ gradus. q̄ si distinguat cōcepto ens indeterminatū negatiue. tā est 2⁹ gradus

Indeterminatū p̄ m⁹ abstrahit ut fora ab oī mā. ſ̄ indeterminatū priuatiue est ultimo abstractū a ptibus qđ ē actu partitum in illis. post istos. 3. grād⁹ generalissime ocipiēdi dū. 4°. ocipit generali⁹ cōcipiendo q̄dcūq; attributū nō simpl'r ſ̄ cū ſūma p̄emia. 5°. ocipit generaliter cōcipiē⁹ q̄dcūq; attributū esse idē ipi essentie p̄p̄ simplicitatē. ſ̄ nō p ſpeciē ꝓpriā. ſ̄ p ſpē3 alienam ex creaturis. ſic extimatia in brutis ſb in tentionibus ſensatis cognoſcit intentiones nō ſēſatas. ut pficui & nocui.

ō istā op. arguo p̄ q nō tm̄ potest hēri cōcept⁹ nāl'r in q̄ ſi p accidēs cōcipiat dē. pnta in aliq̄ attributo ſ̄ et aliqs cōcept⁹ in q̄ p ſe & quid ditatie ocipiat dē. q cōcipiē⁹ ſapiēter cōcipit ꝓprietas pficiēs nāam ineē 2°: q̄ intelligē⁹ ſapientē oportz intelligere aliquid cui intelligo illam ꝓprietatē ineſſe. & ſic ante cōcept⁹ oīniū passio⁹ l'q̄ſi. passio⁹. oz q̄rere aliquem cōceptū q̄ddirationū cui ista attribuāt. p̄ dē q ad multos cōceptus ꝓprios deo possum⁹ deuenire q̄ nō deuenīt creatis. cuiusmōi sūt cōceptus oīniū pfectiōm ſimpl'r in ſūmo & pfectissim⁹ oceptus est conceptus entis infiniti. q ipe est ſimplicōr & pfectior oībz aliis pfectionibz ſimpl'r q infinitū nō ē attributū nec passio eius dē q̄ dicit. ſ̄ dicit mode intrinsecum entis. cū enī dē ens infinitū nob habeo oceptū q̄si p accūs ex ſbiecto & passiōe. ſ̄ cōceptū p ſe ſubiecti in certo gradu pfectōis. Quod eti sit cōcept⁹ pfectior inter oēs alios nob oceptibiles p3. q̄ pla ꝑtual'r icludit sicut enim ens uirtualiter includit ueꝝ & bonū. ita ens infinitū icludit uerū infinitū. bonū infinitū. & oīnez pfectionē ſimpl'r ſub ratione infiniti

p̄ dico q dē in'pticl'ari nō cognoscit a uiatore nāl'r. q deus ſub rōne ſingulari est obm uoluntariū. & nō naturale respectu intellectus nostri. & ideo a nullo intellectu creato pōt ſb ista rōne nāl'r cognosci. p̄ dē. q deus pōt natural'r cognosci in concepto cōi ſibi & creaturis uniuoce. ista cōclusio diffuse probata est alibi.

A ar^ta ad pri^m dē. q illa cōpatio phi debz intelligi q̄tū ad primā motionē intellcūs ab obiecto. fantasma eni cū intellcū agēte hz uicē obi prio monēti. nō oz aūt intelligi q̄^m ad eēz actū ſequentē primā motionē. q̄ intellectus pōt abstrahere oē obz inclusū in aliq̄ p̄ mouēte ut cōe ſensibili & in ſēſibili. & q ſēſus nō est abstractiuus iō in oī actu ſuo reqrit aliq̄d obm ꝓ priū mouēs. Ad 2^m dē. q cōmē. exponit illud ſil'e phi et difficili. & nō et ipossibili. & rō ſua est. q nā fecit ſet ociose illas ſbas ſepatas intelligibiles. & tam̄ nō possibiles intelligi ab intellectu aliq̄. ſ̄ illa rō nō ualz. q finis illaꝝ ſbaꝝ i p̄p^m intelligibiles sunt nō est intelligi ab intellcū nro. iō ſi h⁹ nō cōuenirz eis ñ ēp̄ h⁹ eēnt frustra intelligibiles. dē q̄ q ocls noctue nō hz cogtionē ñ intuitiuam. & q̄^m ad h⁹ pōt expōi auctoritas et ipossibile q̄ ſic est ipossibile illi ocło intuitie aſpicer obz illud. ſic intellectui nro ipossibile est intuitie cogſcere dēum

Ad 3^m dē q infinitū potētiale est igtū. q unūq̄dq̄ est cogſcibile igtū ē actu. nō tn̄ ē igtū q ſibi repugnet intelligi ab intellcū infinito. ſ̄ nō pōt infinite cogſci ab aliq̄ intellcū cogſcente ipſū ſ̄^m mode ſue infinitatis. q ē accipiē⁹ alez p⁹ alez. q intellcūs sic intelligēs ſp ogſcerz aliqd finituz & nūq̄ ifinitū. intellcūs āt ifinit⁹ ꝑōt intelligere totū. illud sil'. ñ ptē p⁹ ptē

Tez dē sit sūme ſiplex. uidetur q nō. q simplicitas nō est pfectio ſimpl'r. tūc eni q̄dlibz hūs ipsa eēt pfect⁹ ñ habēte & sic mā prima eēt pfectōr hōie. qđ ē fl'3. imo general'r i corruptibilibus cōpositōra sūt pfectōra. q̄ ſiplicitas nō est ponē⁹ in deo. p̄ pfectiōis ē in forma dare ul' posse dar esse. licet ipfectiōis sit depēdēr a mā. q̄ ſi pri^a rō ſepet a 2^a. q nō est ōdictio in t'i ſepatiōe ponit deitas esse forma dās esse. licz nō depēdeat ab illo cui dat eē. & ita pōt ibi poni cōpositio materie & forme ſine impfectione.

p̄ q̄d uni est nō ſba nulli est ſba. p̄ phi. ſ̄ ſapiētia i nob ē accūs. & i deo est ſapientia ſ̄^m eādē rationē ſ̄^m quā est i nob. q̄ i deo erit accūs. & p̄ oēs opositio ſbi & accūti. ō ui. dē ſic. ui. dē uere & ſūme ſimplex est.

Ad istā. q. 2°. & 3bo ſimplicitatē diuinā dupl'r. p̄ p media cōia. 2°. per media ꝑticularia. q̄tū ad primum articlz dupl'r. p̄ ex rōe infinitatis. 2°. ex rōe neēe eē. prima uia arguit sic oē cōponibile pōt eē pars alicuius cō pōiti qđ ē ex ipso & alio cōponibili oīs aūt ps pōt excedi: excedi aūt ē ō rōnē infiniti. q etc. p̄ cōponibile carz pfectōe illi⁹ cū q̄ cōpōit. ita q illud aliud cōponibile nō habet oīmodam idemtitatē cū ipso. q tūc ñ posset cū eo cōponi. Sz nullū infinitum caret eē eius cū q̄ pōt esse idem. alias posset intelligi pfecti⁹. ſ̄ infinitū intelligi pfecti⁹ est impossibile. q etc.

2^a uia arguit sic. si pri^m sit cōpositū sint componētia. a. & b. quero si a. sit formal'r ex se neēe esse. aut nō alterz istorum oportet dare in omni natura ex qua aliquid componitur. si sic. ergo ex se est in ultima actualitate. & ita cum nullo facit per se u^m si non. ſ̄ est possibile. ergo necesse eē compōitur ex possibili. & sic ñ erit necesse esse. Quantum ad secundū articulum ostendo diuinam simplicitatem tripliciter. primo excludo cōpositionem ex partibus essentialibus Secūndo cōpositionem ex partibus quantitatiuis. Tertio compositionez ex ſbo & accīte. p̄ sic cālitas mē ñ ē ſipl'r pri^a. nccio enī p̄supponit

cālitatē efficiēt] prioꝛē. ḡ si pm effet cōpoītū ex mā & foꝛa ꝓsupponeret cālitatē efficiēt]. nō aūt hm9. q idem nō efficit se. ḡ ꝓsuppoīt cālitatē efficienti prioris. ḡ de9 nō essz prim effi ciens. qd̄ ē absurdū. ma. ꝓbaꝛ. cālitas māe & forme includit itupfectionem cālitas efficiēt] & finis nullā ipfectō nem includit. ꝑ ꝓia includit rōez pt] ꝑ oē ipfectū reducit ad pfcm. ḡ etc

ꝓ mā d̄ se est in potētia ōdictōis ad formā. ḡ d̄ se nō est sub aliq̄ foꝛa ꝑ p aliq̄ aliā cām materia reducitur ad actū forme. cā aūt reducēs non est ipa forma. q ipsa nō reducit materiam ū actuā9 eā foꝛal'r. ḡ oportet ponere aliquid reducēs materiam & formā effectiue. si ḡ primū eēt opositū ex materia & forma eēt aliqd̄ efficiens. ꝓ cui9 efficientiā eēt materia ei9 sub forma. & sic nō esset primū efficiens. 2o carentiam cōpositiōis q̄ titatiue uideꝛ ꝓbare phs. 8. phicoꝝ & iz. mece. q primū est potētie infinite. potētia aūt infinita nō est i magnitudine. ratio est ista. q maior potentia est in maiori magtudine & infinita in infinita magnitudine. ꝑ nulla magtuo est infinita. ḡ nulla potentia ifinita est i magtudie. Sz istud argumētū uideꝛ deficeꝛ. q qui ponerz potētiā infinitā i magtudine diceret ipsā eē totā in tota magtudine & in qlibet pte ei9 totā. sic aīa intellectiua in corpe. Declarā9 ḡ rōnē argz. do q cōcło sua est ista. potētia infinita ñ est in magtudine finita extensa p ac cidēs ad extēsionem magnitudis. & hoc ꝓbat ratio sua. q oīs potentia extensa p accīs est maior ceteris paribus in maiori magnitudine. maior q dem nō intensiue. q puus ignis pōt plus habere d̄ calore intensiue q̄ magn9. si magn9 sit mltū rarus & paruꝰ densus. ideo addidi ceteris paribꝫ. ex quo sequit̄ q oīs talis potē4 q̄diu est in magnitudie finita pōt intelligi crescere. & sic nō est infinita intensiue. q infinitas intensiue nō est sīn in finitate efficacie. 3o carentiam cōpositiōis ex subiecto & accīte ostendo sic. deus nō est materialis nec q̄t9 ideo non est capax alicuius accidentis materialis conuenientis rei materiali sicut est qualitas rei materialis. ergo tantum est capax illorum que conueniunt spiritualibus puta intellectiōis & uolitionis. talia autem non possūt esse accidentia ipsi deo. ergo etcetera. Ad argumenta ad primū dico q simplicitas est perfectio simpliciter ꝑm q excludit componibilitatem & compositionem ex actu & potentia. uel ex perfectione & imperfectione. nec tamen sequitur q omnis creatura simplex sit perfectior non simplici. q aliquid quod est simpliciter perfectionis potest repugnare alicui nature limitate. nam canis non esset simpliciter perfectus canis si esset sapiens. quia sapientia repugnat sibi ? Sil'r alicui nāe limitē pōt ī pugre aliq̄ ꝓfectio simpl'r & aliq̄ nō. & tūc non sequit̄ nā cui cōuenit talꝭ ꝓfectio est ꝓfectōr illa cui repugnat. q pōt hr̄e aliq̄ aliā ꝓfectionē ꝓfectiorē ul' eque ꝓfectā. exm actualitas & simplicitas sūt ꝓfectiones simpl'r. opōito ouenit maior actualitas & mīor simplicitas materie ā tc̄oꝛso. actualitas ā tc̄ simpliciter est ꝓfectior simplicire. ꝑ hic est unū dubiū cū d̄ rōe ꝓfectiōis simpliciter sit q ipsā sit simpl'r melius q̄ nō ipsū in unoquoq ꝑm anꝑ. xvo monol'. quō simplicitas si est ꝓfectio simpl'r nō ē melior in q̄libz. Dico q dictū anꝑ. debz sic intelligi q ꝓfectio simpl'r est meli9 nō tm̄ suo otrario. ꝑ etiā q̄libz sibi incōpossibili. alias q̄dcūq positm̄ eēt melius & ꝓfecti9 sua negatione. imo nulla negaō est formal'r aliq̄ ꝓfectio. Ad 2m d̄o q dare alicui eē formal'r nccio includit limitationē. q sic dās eē nō includit p idētitatē illud cui dat esse. ideo sic dare eē includit ipfectionē. q limitationē & dependētiā. si ens sepereꝛ ab eo dependētia ad mā3. manet tn̄ dependētia ad efficiens. uirtute cui9 forma informat materiam. Ad 3m d̄o q sapiēa ꝑm illārōez ꝑm quā est spēs q̄litatl & accīs in nob nō est eiusd̄ rōis in deo.

Tꝛ d̄o pater genuit dm̄ filiū nolūtate. q sic. aug. ō maxim li. 2o. c. 2o. si pater non genuit filiū sibi equalē. aut nō uoluit. aut nō potuit. si nō uoluit. ḡ fuit ĩuidus. pr ḡ uolūtate genuit filiū sibi equalem.

ꝓ qnto mece. c. d̄ nccio. ome inuolūtariū est triste. ꝑ in diuinis nīhil est triste. ḡ nihil inuolūtariū. ḡ filius uolūtate generat̄. ō dam. generaō est op9 nāe. In ista. q. sūt due difficultates. una quō pater generat filiū uolens. alia quō saluaꝫ q pater nō generat filiū uolūtatē ut prīcipio ꝓducti uo. q̄m ad primū dicit̄ q nō generat uolēs. ꝑ tm̄ nccitate nāli. sic ignis calefacit. licet actu generādi iā pōito uolūtas patris. q. i illo ꝓplaceat huic arguit̄ sic. intellectio patris aliq̄ mo ꝓcedit q̄dcūq uelle pris. ꝑ ītellectio patis ut patris uidet̄ eē gignitio tibi ul' filii. ḡ gignito filii ut filii ꝓcedit q̄ cūq uolitionē patis. pria ē euidens ex xvo. d̄ ē. c. 2y. 2a ꝓbaꝛ. q eiusd̄ poc ñ sūt duo actꝰ. q poc distiguūt ꝓ actꝰ 2o d̄ aīa. gignet ā filiū siue dicere uerbū qd̄ idē ē i deo ē poc in tellectie & ītelligeꝛ sipl'r. ḡ dicer̄ est foꝛal'r aliqd̄ intelligeꝛ. & ñ ut patris. ḡ. Ista rō initiꝫ miori ꝓ. s. d̄ idētitate ītelligere & dicer̄. & ex ipa sequit̄ cōclo ꝓa. s. q pater nō ꝓprie uolēs dicit. ꝓ oīdo ꝓ itatē mioris. 2o q illud ōñs falsū sequit̄. 3o. ꝓndebo ad probationem illius minoris false. quarto quomodo uitari debz illud cō sequens falsum & teneri oppositum qd̄ est principale in articulo isto.

De primo contra identitatem intelligere & dicer̄ arguo primo sic. in tellgere est pfcō simpl'r. q pater q̄m

ad intellectū est forāl'r beat⁹ nō ⁊ pfectione ſimpl'r. ⁊ etc. ⁊ dicere nō ē p fectō ſipl'r. alias cū filio & ſpūs ſācto nō dicāt. q ñ exprimunt uerbuz non eēnt ſimp'r pfecti. ⁊: 2° ſic. ſicut in creaturis rō actiōis & factionis di ſtinguit formal'r. q actio est ultimus termin⁹ factiōis ita in diuinis opatio qua pater formal'r opat uidet diſtin gui a productione qua producit. q opatio hz obz p̄ſuppōitū ꝓductio habet ſi⁹ ꝓductuz. ⁊ intelligere qđ est opatio patris nō est formal'r dice re quod est ꝓductio filii a patre

Ad illā ꝓbationē q potētia diſtin guit̄ p actus d⁹ q actō uno m⁰ i creaturis accipit̄ p actiōe & genere acti onis: alio m⁰ p actu 2° q est qualitas abſoluta. uni⁹ ⁊ potēt tm̄ est un⁹ act⁹ tm̄ loquendo de actu p̄ nl' 2°. ⁊ uni us potentie potest esse duplex actus unus de genere actiōis ali⁹ de genet̄ qualitatis. De 3° d⁰ q pater hoc modo gignit uolens. q in p̄ ſigno ori ginis pater intelligit formal'r. & tūc pōt habere actū uolendi formal'r. in 2° ſigno origis pater gignit filiū non uolitione ſequēte illā gignitionem. ⁊ uolitione hita in p̄ ſigno originis qua pater formal'r uult p̄ſuppōita intel lectione. q̄tū ad 6m̄ artic⁹ d⁰ q pater nō producit filiū uolūtate tāq̄ principio ꝓductiuo. q pricipiū pro ductiuū uni⁹ rōis nō pōt haber duas ꝓductiones. in diuinis enī nulla ē p ductio uni⁹ rōis ñ unica cū sit adeq̄ ta. ⁊ cū ſpūs ſāctus ꝓducat̄ p modū nolūtatl ut principii ꝓductiui filius nō ſic ꝓducit. q̄tū ad istū articl̄ aliqui diſtinguūt q li uolūtate potest teneri adʊbialr ut ſit ſens⁹ uolūtate genuit. i. uolūtarie. uel pōt teneri ab latiue & tūc notat cāz ſiue principiū elicitiuū reſpectu gignitiōis. p̄ m⁰ est uera. 2° modo ſl'a. quicqd autē ſit de iſta. dct. tm̄ nō uidet̄ ꝯcedend q pater ꝓduxerit filiū uolūtate; ita q uolun tas ſit principiū ꝓductm̄ ꝓximū uel remotū. q nō ſit ꝓximū ꝓbatū ē. q nō ſit remotū ꝓbat̄. Quia uolūtas ut est principiū opatm̄ aliq̄ modo ex se posteri⁹ opat̄ q̄ intellect⁹. & p oñs ut est pricipium ꝓductm̄ aliq̄ modo posterius ꝓducit q̄ intellect⁹. & ita ñ ē cā ſuperior neq; prior in produ ctione q̄ est ꝓpria intellect⁹. Sz q aug. ix. dt̄ t̄. c. 8. uidet̄ attribuere gi gnitionē uolūtati ut pricipio ꝓducti uo. dicit enī ꝟbum amore cōcipit̄. iō d⁰ q ī nob ñ ē tm̄ unic⁹ act⁹ intelligē di accipiē⁹ actū de genet̄ q̄litatl nec unic⁹ act⁹ gignēdi accipiē⁹ actū de genet̄ actiōis. q ſi eēt tm̄ unic⁹ act⁹ iſte & ille uolūtas nl'la cālitatē hret neq; reſpectu act⁹ intelligēdi q ē de genere qualitatl neq; reſpectu actus gignēdi q ē de genet̄ actiōis. In diuinis ⁊ cū ñ ſit ñ unicus act⁹ intelligēdi re ſpcū illi⁹ act⁹ uolūtas pat̄s ñ habebit rōz pricipii. cū etl ñ ſit ñ unic⁹ act⁹ dicēdi r⁹ illi⁹ uolūtas ñ hēbit rōz pri cipii ꝓducti. q uolūtas ſic ꝯpā⁰ ita in principiando ſequit̄ intellectū. ⁊ actus dicēdi p̄cedit omnē priciptatō nem uolūtatl. pōt tñ uolūtas ut opla cens nō ut principiās hr̄e actū reſpe ctu illius gignitiōis. Ad argumēta ad primū d⁰ q inuidia nō est tm̄ i ſb ſtrahendo bonā q̄ pñt cōicari actu uo lūtatis imediate. ⁊ quicūq; uolēs pōt cōicare & nō cōicat. pater aūt uolens generat. nō tm̄ ut principio elicitiuo ul' ꝓductio ut dictū est. & iō tenet argumētū aug. dt̄ iuidia. Ad 2m̄ d⁰ q illi nihil est inuolūtariū. & iō gene ratio filii nō est inuolūtaria cōcedo. ⁊ nō ſequit̄ ultra: ⁊ est uolūtate ut pri cipio elicitio. multa enī facimus ſiue uolūtate p̄cedente ſiue uolūtate con comitāte q̄z pricipiū immediatum non est uoluntas.

Tz de⁹ ſit nōiabil' a uiator̄ aliq̄ nōie ſigficāte ſuā eēn tiaz. uidet̄ q ñ. aug. dt̄ ꝟbis domini. quicqd potest effari est effa bile. ⁊ de⁹ est ineffabil'. q ſi illa que paulus audiuit ſūt ineffabilia. multo magis ille q̄ talia fāt̄ est ineffabilis. ⁊ etc. p̄ ambro. p̄ dt̄ t̄. ſcire genera tiōis ſecretū mihi est ipoſſibile. mēs deficit. uox ſilet. nō mea tm̄. ⁊ & an gelor̄. ⁊ multo magi diuinā eēntiā ali q̄ nōie ſigficar̄ est ipoſſibile. p̄ qđ nō pōt intelligi ñ pōt ſigficar̄. q q nō intelligit aliqd oino nō pōt ei no men imponere. 4m̄. me⁰. pz p plm̄ & comūn. ⁊ diuina eēntia. ſub rōe ſua p pria nō pōt intelligi a uiatore. q nō uidebit mē hō & uiuet ſcribit̄ exo. ⁊ etc. ō auguſti ō adam̄ hereticuz illa ſublimitas ineffabil' huānis ſonis ſignificanda est. Itē p rōez qđ pōt intelligi pōt ſigficari. ⁊ eēntia illa benedicta pōt a uiatore intelligi. q pōt ꝓbari rōe nāli diuinā eſſentiā ut hāc eē. & ſic eā ognoſcer̄. ⁊ pōt aliq̄ nōie eā exprimer̄. In iſta: q. ē una op. q̄ dicit q nomē uocale debet esse ſigculū inter loquentē & illū cui lo quit̄ ita q res ſigficata p nomen ſit utriq; nota. & nomen ſigficatm̄ talis rei debet eē etl utriq; notū ut per ap plicatōnē intellcūs & uolūtatl cuz p latione rei cognite cognoſcatur res tali nōie ſigficari. ⁊ eēntia diuīa pōt ꝯpari ad intellectū diuinū & ad itel lectum creatum uel beatum uel uia torem. Primo modo cuz ſol⁹ intel lectus diuinus cognoſcat ſuā essentiā ſub ratione immenſitatis ꝓprie pōt intellectus ille imponere aliquod no men ad placitum ſignificans illā eēn tiam in ſe & non imponit niſi ſicut intelligit. intelligit autem illam eſſen tiam diſtincte. ⁊ nomen impoſitū di ſtincte illam ſignificabit. ⁊ per illud nomen etiam ſi intelligeret a nob⁹ ul' exprimeret nobis non poſſet noīari a nobis illo noie. Quantū ad intel lectū creatū dicit q, q nl'li ītellectui creato pōt illa essentia esse nota ſub propria ratione ſue immenſitatis: iō nullus intellectus creatus potest no men ipon̄ q ł ſit exp̄ſſi⁹ illi⁹ eēn

iponer qđ sit exp̄ssituū illi⁹ essentie
f̄m ꝓpriā rōez sue imēsitatī. q sic
intelligit qlibet intellc⁹ ita nomen
impoit. & q nō distincte cog̃scit illā
essentiā. iō ñ distincte nomen impōit
& q intellect⁹ beat⁹ aliq̄ mo cog̃scit
eēntiā diuinā in se. iō pōt aliquo mo
ei nomē imponere. q̄tū ad intelle
ctū uiatoris dicit q sicut illā essentiā
in uia intelligit sic pōt ei nomē ipo
nere. nomē aūt quo sic eā sig̃ficauit
nō est nom acceptū a creaturis. q ta
le nom ꝑ imponit creature & pōt eē
cōe deo & creature. & iō nl'li ꝓpriū
f̄ illud nomē significabit pfectionez
simplr q nos latini utimur. s. hoc nom
de⁹. qđ uidet nob illā essentiā distin
cte sig̃ficare. q illud nomen cōtinet
oia nōia pfectionū simplr. sicut esse
tia illa cōtinet oēs perfectiones sim
pliciter ut pelagus. Contra istam
opiniōez arguit & ꝑ 5 maiorē i qua
ꝑ dicit q essētia diuia a solo intelle
ctu diuino cognoscit sub rōe sue im
mēsitatī arguo sic. nulla potētia sim
pliciter quietat in aliq̄ obo nisi in q
includit pfectissima rō & tota pfe
ctio sui primi obi. patet dđ potentia
uisiua q nō perfecte quietat nisi in
illo uisibili in quo inuenit pfectissia
rātō uisibilitatī. f̄ primⁿ obm intelle
ctus creati tam beati q̄ uiatoris est
ens qđ modo supponimus. g intelle
ctus in nullo ente perfectissime quie
tatur nisi in illo inueniat tanta per
fectio q̄ta pōt esse. perfectio autem
alicuius entis pōt esse infinita. g itel
lectus creatus non perfecte quietat
ñ i ēte infinito ig̃ꝑm infito. 5 zam
partem cū dicit q intellectus creat⁹
non pōt nōiare essentiā diuinā distin
cte aliq̄ nōie nisi eam sub rōe sue im
mēsitatī cog̃sceret arguo sic. ad hoc q
aliqđ nom ipōitū a cognoscēte disti
cte repñtet obz nō oz cog̃scentē ul
iponentē nom cōprehēdere illud obz
f̄ tm apprehēdere. pz dđ adā iponen
te nōia rebus q nō nouit res q̄ꝑm erāt
cognoscibiles. tūc enī cognouisset oia
in genere ꝓprio sicut xp̄s qđ ñ tene
tur. f̄ qlibz beat⁹ distincte p te cog̃scit
illā eēntiā licz eam nō cōprehendat
g pōt illi eēntie nomē imponere qđ
distincte & pfecte eam representet.
& p oēs sb rōe sue imēsitatī. g ñ oz
ita distincte rē cog̃sceri sic nom ipōitū
pōt illā rep̄sētare. dō g q sb oīi
rōe obiua sb q eēna diuia pōt itelligi
ab itellcū suo pōt itelligi ab intellcū
creato etī sub rōe ifinitatī. & nō seq
tur q actus q̄ itellcūs tēdit i tale obz
sb rōe infinitatī sit infinit⁹. sic nec se
quit r̄pñtat infinim. g ē infinitū. iō
ab oīni intellcū creato pōt impōi no
men ut signū ad distincte r̄pñtandđ di
uinā eēntiā sub rōe infinitatī q̄tum
cūq ab ipso ñ opēhēdat. ad q. g ad
q. q deū eē nōiabilē pōt dupl'r itelligi
uno mo q sit nōiabil a uiatoꝛ iponē
te sibi nom. l' q sit nōiabil ab eo utē
te nōie a q̄cūq sibi iponat. sicut ego
possū uti aliq̄ nōie ad aliqđ exprim

qđ tamen a me non est ipositum.

Item uti aliquo nōie cōtingit du.
uno mo respcū alteri⁹ l' alteri. q f̄m
aug. in enche. 17. ad hoc sūt nōia ipo
sita ut cōceptus nostri quoz nōia sūt
signa aliis manifestenē. alio modo si
bi & ꝑꝑ indigentiā suā ad exprimen
dū p nom qđ apud se est. sicut sciēs
grecū utiē greco ad querēdū illa qb⁹
indiget. ꝑ mo dicit cōiter q de⁹ ñ ē
nōiabil a uiatore iponēte sibi nomen
ad distincte eū repñtandđ. q f̄m oēs
nō pōt uiator alr sibi nomē iponere
q̄ illū intelligat. f̄ nō intelligit eum
distincte sicut est in se. g nec nomen
ab eo impositū sic eū repñtabit.

dico q mediū huiꝰ cōsequētie ñ
est uez. & ōdico maiori illius ratōis
q nō oportz q modus significādi in
oibo sequat modū intelligēdi. qđ ꝓbo
sic. Suppō enī q ītellect⁹ uiatoris
nō cognoscit sbam f̄m ꝓpriā rationē
sbe. & ꝓbo q si intellectus uiatoris
cognosceret sbam f̄m suā ꝓpriā rōz
g sba nō exñte cognosceret naturalr
eius absentiam omnibus aliis manenti
bus. consequens est falsum. ut patet
in sacramento altaris. q non alr cog̃
scit hostiam post consecrationem q̄
ante. Si etiā deus anihilaret sbam
& conseruaret quātitatem & qualita
tem et figurā & omnia accidentia ei⁹
eodđ modo intellectus ītelligeret ipaz
nūc ut prius. ꝓbaꝰ ōne. cuiuscūq ob
iecti potētia aliq̄ cognoscit pñtiam
naturaliter qñ est naturalr cog̃scit eius
absentiā quando nō est. patet de usu
respectu lucis & tenebre. f̄ intellcūs
noster non cognoscit nturalr quādo sb
stātia panis desinit eē i sacro altaris.
g nō naturalr cognoscit qdditatē sbie
f̄m propriā eius rōnē. & tn aliquod
nomen imponimus sbe ad significan
dum propriā eius rationē. Si autē
intelligatur questio 2o modo dico q
uiator potest nti aliquo nomie ad di
stincte representandđ illam essentiam
in se siue ab ipso imponat nomē siue
non. licet ipsam essentiā distincte non
ītelligat. qđ ꝓbatur ꝑ rationem priorē
q nō itelligo sbaz ꝑ ꝓpriā speciem
nec itelligo speciē unius sbe distingui
ab alia. & tn utor nōie sig̃ficāte sbā
in se ut distinguit ab oī accīte. & una
sba ꝑut spē distinguit ab alia etiaz in
genere sbe. Ad artam ad primⁿ cōce
do q de⁹ ē ineffabil q̄ꝑm ad illū cui
fat & cui fit exp̄ssio p nom. & p cō
cōsequēs illud ñ pōt deuenire i cogti
onē dei i se licz ip̄z nom q̄ꝑm ē ex se
sit exp̄ssim illi⁹ eēntie in se & distin
cte. g ē ineffabil cuilibz q̄ꝑm ad actū
cōp̄hēdētez ip̄z & ñ q̄ꝑm ad nom re
p̄ntatīm ipsi⁹. Ad zam dō q uirtus
generatōis excedit sermones nostros
& oia signa ipōita ul iponē a nob
sūt dimita ad exprimēdđ aliq̄z ꝺcepm
distincte itelligibilē dđ illa eēntia in se
ad zam dō q nihil pōt sig̃ficari ꝑ
uocē ñ aliq̄ mo cog̃scat cōfuse & in
cōi. q uoces sūt sig̃ pāssiōm q̄ sūt in
aīa & hoc sufficit ad itētionez phi et

ōm. diſtū tñ pōt p nom aliqđ ſignificari q̄ cognoſcāt ut dictum eſt.

Tz deꝰ ſolꝰ ſit īmūbilꝫ. q̄ ñ deꝰ hz hītudinē ad aliquid mōbile. g̃ eſt mūbilꝫ. añs p3 q̄ ē pīciᵐ oīᵐ mūbiliū. ona ꝓbat. q̄ mutato uno correlatiorꝫ mutat illud qđ habz nccīā hītudinē ad illud.

P̄ deꝰ hz ꝓximā rōnē cāe efficiēti ad aliq̄d mutabile qđ īmediate eſt ab ipſo. g̃ alr ſe habet nūc q̄ prīꝰ. q̄ ſi eodē mō ſe hītet nō poſſet aſſignari rō ex pte mutabilitatis create quare nō ꝓducit. q̄ illiꝰ cā queritꝫ. nec ex parte paſſi. q̄ nullū requritꝫ. g̃ nccīo ē requirenda ex pte agētis quaꝫ nūc ſe hz alr q̄ prīꝰ. & ſic in ipō erit mutatō

ō aug. vi. de ť. c. vi. oīs creata mutabilꝫ ſolus deꝰ īmutabilꝫ. Iſta. q. que rit duoꝫ. primū eſt utꝝ deꝰ ſit īmutabilis. zᵐ eſt an aliud a deo ſit īmutabile. pria cōcło ꝓbat a phō in diuerſis locis. nā 7ᵒ phi. ꝓbat eā ſic. Oīne qđ moueť ab alio moueť. iſta ꝓbat q̄ qeſcēte pte quieſcit totū. & nō eſt ꝓceſſus in infinitū in mouentibꝰ & motis. g̃ oꝫ ſtare ad aliq̄d mouēs oīo īmobile. Itē. 8. phicoꝫ. ꝓbat eam p diuiſionē mouētiū & motoꝫ nālr uł uioleter. & q̄ ultio oꝫ ſtare ad aliquod mouēs qđ nō moueť ex ſe & p ſe. nec p̄ mō nᶜ zᵒ. iō oꝫ ſtaꝫ ad aliq̄d ſimplr īmobile. ſ ut iſte rōes oſtēdāt nalere indigēt maiori diſcuſſione. & ſi ualēt diminute ꝯcludūt. forte enim nō plus ꝯcludūt ñ q̄ primū ñ mouet ſic cor? uł ſic vtus in corpe. ſic aīa mouet p accīs moto corpe. Nō inſiſtendo mō circa declratōnē rōᵐ iſta rū oñdo breuiter ꝯcloꝫ illā duplr p̄ p rōnē ſiplicitatis. zᵒ p rōz nccē eē

p̄ ſic deꝰ eſt ꝓfecte ſiplex. iſta eſt ꝓbata alibi. iō non pōt mutari ad aliq̄ foraz q̄ in ipſo recipiť. zᵒ ſic deꝰ eſt nccē eē. iſta eſt etī ꝓbata alibi iō nō pōt mutari ab eē in non eſſe. g̃ mutatōe ſbali & accīntali deꝰ ē ſiplr īmutabilꝫ. De zª ꝯcłōe eſt ūuerſia inter theologos & phos. ad qđ ꝯſideranđ p̄ oz uidere q̄ fuerit intentio phoꝫ & q̄ motia eoꝫ & q̄ ſint rōnes ō eos. q̄tū ad priᵐ eſt op. gan. q̄ dicit q̄. 4. ſūt modi qbꝫ aliq̄d pōt ſe hře ad eē. ſ ad ꝓpoſitū ſufficiūt. z. modi. pōt enī aliud a deo pōi in eſſe triplr. uno mō q̄ ex ſe ſit formalr neceſſe eſſe & ab alio cauſabr. zᵒ modo ex ſe formalr neceſſe eſſe & ab alio dependēter. & hoc ꝑp ordinē eſſētialem cauſaz intelligentia zª non pōt eſſe ſine prima & zª ſine zª & non econuerſo. zᵒ modo q̄ habet eſſe formaliter ex ſe poſſibile. & ab alio ſit neceſſe eſſe eo q̄ illud neceſſario cāt

Horum modoꝫ trium primus dicit gan. q̄ includit contradictionem & iō phs nō poſuit illū. q̄ non uideť neriſimile q̄ tāt⁹ phs poſuerit cōtra dictionem. Quod aūt icludat ōdictionē. patet. q̄ qđ ē creatū ab alio ē ex ſe non ens & de ſe ens. poſſibile g̃ incōueniens eſt dicer az. hūc modť poſuiſſe de ſbiis ſepatis Sz q̄ iſta opinio nō ſit phi nec ipliz ōdictōnē aliquid eſſe ex ſe formalr nccīm. & tñ ab alio effectie oñdo p auctoritates phi & rōes. dicit enī zᵒ meᶜᶜ. de principiis ſēpiternis q̄ ea ē ueriſſima nccē eſt. q̄ ipſa ſūt cā ueritatis in aliis. q̄ unūq̄dq; eſt maxie tale inq̄ᵐ eſt cā illius in aliis ut ſit talia. & ſeqť ibiť unūq̄dq; ſic ad ueritatē ita ad eſſe. & ꝓbat q̄ nō eſt ꝓceſſus in infinitū in ullo genere cāe. g̃ ē aliqđ principiū maxie ūm qđ eſt cā ueritatis & entitatis in oīb aliis ſimł. g̃ ſtat ſᵐ eū q̄ aliq̄d ſit ex ſe formalr neceſſaᵐ & tñ ab alio effectiue. Item q̄ primus modꝰ nō includat ōdictionē probo ex intētiōe phi. iz. meᶜᶜ. dicit enī q̄ primū pricipiū mouet ut intelligibile & appetibile. & ſᵐ ipſū intellectus ſbe ſepate q̄ moueť a p̄ patituť & moueť ab eo. Ex hᵒ arguiť ſic zª intelligēcia intelligit & amat primā cū prima moueat zªᵐ ut intelligibile & appetibile. ſ intellectꝰ zᵉ intellligētie inq̄ tū ſic moueť ab intelligibili & appetibili patiť & monetur ab illo. g̃ pria intelligētia hz cālitatē reſpcū intelligeť intelligētie zᵉ. ſ in telligere intelligētie zᵉ ſm phz. & etī ipſe cōcedit phm hᵒ ſēſiſſe eſt idem eū ſba & nāa ipſiꝰ zᵉ intelligētie. g̃ ſi prima eſt cā effectiua ſui intelligeť erit cā ſue ſbe. oēs tñ intelligētias poſuit ex ſe formalr nccīas. nō eſt g̃ ō intētionē phi aliquid eſſe formalr neceſſariū. & tñ ab alio effectie. zᵒ modus ecc. hūc dicit ea dz op. phm poſuiſſe i ſbiis ſepatis ꝑp ordinē eſſētialē ad pᵐ hz ñ ꝑp ordinē cālitatis. ſ ꝑp ordinē dependē ad ipz q̄zdmodť i ſpēbus figuraz quelibet dependz ab alia hicz ñ cauſeť ab ea. Sz q̄ iſte modus includat ōdictionē negando primū. oſtendo ſm intētionē phi. q̄ qđ nłlo mō eſt ab alio & eſt nccē eē a ſe eſt formalr ifinitū & nnllo mō dependēs. q̄ dependētia nō pōt eſſe ſn oīmoda cālitate. p3 g̃ q̄ zᵒ moꝰ iplicat ōdictionē. Exemplū eoruz ať nūis & figuris nō ualet. q̄ una ſpecies figure uł nūi nō depēdat ab alia i actu. q̄ quatnariꝰ a ťnario & pentagonꝰ a q̄drāgło nō plus depēdēt q̄ nigredo ab albedie uł ecōuerſo. in actu dico. q̄ pōt eē pētagonꝰ uł quadrangulꝰ ſn triāgulo in actu. & ſic nūs quaternariꝰ ſiue ťnarius pōt eē ſine binario in actu. nłlum tamen dependet ab alio. Tertium modum poſuit auicenna ſexto methaphiſice in ſbiis ſeparatis aliis a prima. & dicit doctor precedens q̄ phs iſto mo do non poſuit. quia implicat contradictionē. qđ probatur ſic. ſi enim ſit poſſibile ex ſe ponatur in eſſe. & cū non ſit. ergo tunc non cauſatur neceſſario ab alio. Contra oſtendo q̄ phs iſtū moᵐ poſuitq̄ oīb itelligētiis citra primam. nec auicenna contradicit phō in aliq̄. ſ ipſū expōit nᶜ iſte

modus ꝺictõnẽ includit qꝺ̃ ꝓbaꝫ.

qꝺ̃ capit eẽ ab alio i ſua qꝺditate ñ includit eẽ.ꝑ poſſe eẽ.ſic enī loqr̃ auic̃.ⅆ qꝺdit⁹.vº me⁹. q̃ equitas ẽ tm̃ equinitas p̃ciſe loquẽ? nᵉ actu nᵉ potẽtia.nec icludit eſſe nec nõ eẽ. & iõ oẽ illud qꝺ̃ eſt extra p̃ciſũ cõcepᵐ qꝺditaꝫ uocat accñs ei. ſic enī ſbz ẽ in potẽtia ad oĩa accña ſua ita q̃ddi tas p̃ciſe cõſiderata ẽ i potẽª ad eſſe & nõ eẽ actũ uꝫ potẽtiã & huiuſmõi q̃ ſũt extra foꝛa lẽ & qꝺditatũ itel lectũ ei⁹.& iſto mº ⅆº q̃ aꝛ. poſuit oẽz intelligẽtiã aliã a ꝓria eſſe poſſi bilem & i poª ad eẽ.q̃ nꝫla intelligẽ tia ⅆ formali & qꝺditatia rõe ei⁹ in cludit eſſe.ꝑ de⁹ formaꝫr & qꝺdita tiue eſt ipſũ eſſe.g̃ plis & auic̃. ocor dant? Ad rõnẽ eoꝝ cũ ꝺicit̃ ſi ſit poſſibile ponaꝫ i eſſe.gº.ubi ẽ poſſi bilitas añ actũ ibi põt poni i eſſe ſalt ter.ꝑ qñ nõ eſt talis poſſibilitas.ꝑ tm̃ i oceptu & ꝑm naꝫz q̃ unũ naturaꝫr p̃cedit aliud nec formaꝫr includit il lud i ſuo cõceptu tc̃ debz põi i eſſe nõ in re.ꝑ in cõceptu. Exm ⅆ ente & uno.q̃ ens in ſuo cõceptu qꝺdita tiuo nõ includit unũ.iõ ex ſe eſt i po tentia ad eſſe unũ.ꝑ nõ ſequit̃ exhº q̃ poſſibile ſit ipſũ nõ eſſe unũ.nec ſic debet poni in eſſe.ꝑ qꝺ̃ de ſe qꝺ ditatiue nõ ẽ unũ.i.rõ unitat⁹. & hº ẽ vm.nec ſequit̃ ipoſſibile ſi ſic po naꝫ i eſſe ita in ꝓpoſito. Patet g̃ q̃ fuerit intentio phi & auic̃. circa ſbas ſepatas .poſuerũt enīz eas ex ſe nccĩas & ab alio effectiue.& ſiꝫr po ſuerũt eas ex ſe poſſibiles p̃ſcidẽdo rõnẽ quidditatⁱ eaꝝ ab eſſe & nccĩas ab illo cãnte illas nccio. Ad rõnes principales pz qꝺ ſit ⅆm ꝑm phz.

Tꝫ deus poſſit aliqꝺ creaꝛ q̃ nõ.q̃ ſi aliquid ꝓducitur qꝺ̃ priº nõ ꝓducebaꝫ hoc eſt q̃ aꝫr ſe hz nũc q̃ priº.ꝑ hoc nõ põt poni in paſſo.q̃ paſſũ nõ p̃fuit oz g̃ agens aꝫr ſe hr̃e nũc q̃ priº.& ꝓ oñs mutaꝫ.ꝑ primũ agẽs nõ poteſt mutari.g̃ etc̃. p̃ cauſa ſp.eq̃ deter minata ad agẽꝺ uideꝫ eque agere & effectũ ꝓducer̃.nõ enī uideꝫ q̃ nunc debeat ager̃.& nõ alias ſi alias ſit eq̃ deꝺ̃ata ad agenꝺ̃ ſic̃ mº.ꝑ ſi aliquid creaꝛ nũc aliq̃ mº aꝫr ſe hz nũc q̃ priº per maiorem determinationem cauſe ad ipſum nunc q̃ prius.ergo cauſa nunc ẽ magis determinata ad agendum q̃ ãlias.& per oñs mutaꝫ hoc eſt impoſſibile. g̃ etc̃. zº ſic zº de generatõe.idem manẽs idẽ ſẽp eſt aptũ natũ facer̃ idem.g̃ nũq̃ erit aliqua uarietas in effectu niſi priº naturaꝫr fuerit in cã. ꝑ in cã nõ põt eſſe.g̃ nec in effectu. ō gen̄.p̃ in p̃cipio creauit deº celũ & terrã

Ad ſolutionẽ iſtiº.q.ẽ ſciendũ q̃ creare eſt de nihilo aliqꝺ ꝓducere in effectũ.ꝑ li de notat duplicẽ ordinẽ ſ.nãe & duratiõis. p̃ mº ocedũt phi deũ poſſe ⅆ nihilo aliqꝺ creare. pz p auic̃.vi.me⁹.ꝑ priº naꝫ duplicit̃ põt itelligi.ſ.põitie & priuatie.priº naꝫ poſitie dicit̃ illud qꝺ̃ priº ineſt alicui.& eſt entitas prior q̃ illa que dicit̃ poſteriº naꝫ ieſſe illi. ſic ẽ de aĩali & rõnali in hõie. ⅆ ſba & acci dente i cõpõito p accñs.priº natura priuatie dicit̃ ex alterius remotione qꝺ̃ cõueniret ſibi circũſcripta alia cã qꝺ̃ nõ ieſt ei cui p̃ dicit̃ cõuenire ꝑ ineſſet niſi p aliud ipediret̃. ſic ſi dicaꝫ q̃ in materia eſt priº priuatio q̃ forma.nõ q̃ iſta duo ſint ſiꝫ i ma teria. ita q̃ priuatio priº inſit q̃ for ma.ꝑ priuatio p tã põt dici prior natura q̃ foꝛa in materia.q̃ priuatõ ſemp ineſſz materie niſi ab aliq̃ agẽte ſp recipet formã. unꝺe ad habẽdum priuationẽ ſufficit ſola materia cum negatione cãe extrinſece.ꝑ ad habẽ dum formã requirit̃ cã extrinſeca.nõ tm̃ priuatio eſt ⅆ rõe materie. ſic nec forma.nec ambo ſũt ſimul in materia

zº mº ſurrẽdo de negaꝫ cõiter cre atio á phis.q̃ dicũt ꝺm̃ nccio ꝓduce re qcquid immediate ꝓducit̃. & nul lo p̃ſuppõito ⅆ quo ꝓducat.qꝺ̃ añt ꝓducit mediate ꝓducit alio p̃ſuppo ſito.& ſic nec imediate nec mediate cõtingẽter ꝓducit effm̃. ō illud qꝺ̃ dicũt ꝺum nccio.ꝓducere quic quid ad extra ꝓducit eſt oĩno falſum & alibi improbatũ.zº oſtẽdo q̃ a cã nõ mutata põt eẽ nouº effcũs. ſi enī aliquid ſit nouũ quero a qua cã. & ſit.a.tũc arguo aut.a. eoꝺ̃ mº ſe hz in ꝓducẽdo illud.aut aꝫr. ſi eoꝺ̃ mº habeꝫ ꝓpoſitũ. ſi aꝫr quero a q̃ mo uente aꝫr ſe habet.a.nõ eſt ꝓceſſº in infinitũ.g̃ aliquid erit nouũ a cã uni formiter ſe hr̃te. Sciendũ aũt q̃ ꝑ ut ⅆe dicit ordinẽ durationis põt di ſtingui ⅆ nihilo. q̃ dupliꝫr põt accip nno mº q̃ ſit ⅆ nihilo ꝑm eẽ exñtie & aliquo ꝑm eſſe eẽntie.zº mº ⅆ nihi lo ꝑm quodq̃ eẽ ſiue eſſe exñtie ſiue eſſe eẽntie. dico g̃ q̃ ⅆ nihilo p̃ mº põt ꝺeus creare.& hº oꝛnniter tene tur. ꝑ ⅆ nihilo zº modo dicũt aliqui q̃ nõ.q̃ ꝺeus nihil põt ꝓducere quod nõ ſit ex ꝑte ſua poſſibile ꝑm auicen. zº me⁹. nihil aũt nõ eſt poſſibile ex ꝑte ſui. Dico tm̃ q̃ ꝑm ueritatem ꝺeus põt creare aliquid ⅆ nihilo oñi modo.ſcilicz ſecundũ eſſe exiſtentie & ꝑm eſſe eſſentie. q̃ eſſe eſſentie ñ ſepaꝫ reaꝫr ab eẽ exñtie. q̃ eẽ ẽ g̃ꝺ intrinſec⁹ eẽntie.ⅆ nihilo aũt ſimpliꝫr & ꝑm quid hº ẽ nꝫlo modo ente nihil põt creari.q̃ oz ſaltẽ fuiſſe in potẽª obiectia & obedientiali. Ad priᵐ dicendꝺ q̃ cã põt p̃ & imediate ꝓdu cere aliquẽ effectũ nouũ :abſq; oĩni uolũtate i ipa cã.pz p exm.ſi ponaꝫ ſol ſemp eẽ eque lũioſus & creeꝫ ali quod mediũ p̃ſpicuũ ⅆ nouo ꝓpro ximatũ illũiabit illud.ita q̃ nihil noᵐ erit in ſole.ad hoc q̃ ab ipſo ſit noua illũiatio. & ſi poſſz ex ſe ponere me diũ p̃ſpicuũ.& ſb lũie põerz illud to tũ ineſſe.ſ.mediũ illũiatũ ſine aliqua uolũtate in ſeipſo. Ad zᵐ ⅆº q̃ cã eque determĩata ad ꝓducendũ alicⅆ ꝓductũ quantũ ẽ ex ꝑte ſui põt q̃ñq;

ꝓducere & qñq; nō.ſic enī in natura
libus cām deſiari ex ꝑte ſui eſt ipſaz
hre foraz per quā cauſet.ita ī liberis
cām eē deſiatā eſt ipſā hre uolitionē
reſpcū uolibilis.& ſic ibi pōt forma
haberi anteq; effectꝰ cāet ſic & hic

Ad 3m dicendū q; phs intelligit de
agente naſali ſic patz ibi & nō de uo
luntario.

Tgz deus ſit primum cogni
tū a nobis naſr pro ſtatu
iſto.q; ſic.unūq;dq; ſicut ſe
hz ad eē ſic ſe habet ad cognitionē
2o mec.c.ꝑ.ꝙ deus eſt primū ens.ꝯ pri
cognitū. Itē nihil pfecte ogſcit ñ
deo pfecte cogto. & ꝯ nihil ſimplr
ogſcit ñ deo ſimplr cognito.ona ꝓ
batur.q; in his q̄ ſūt ꝑ ſe ſicut maxi
mū ad maximū.ita ſimplr ad ſimplr
2o topi. Itez pfectiſſimꝰ actus po
eſt circa obz eiꝰ pm.ꝙ pfciſſimꝰ actꝰ
itellectus eſt circa deū xo ethi.ꝯ deꝰ
eſt ſimplr primū cogſcibile. ⁊ ois
nra cognitio oriť a ſēſu ꝑ mec.& 2o
poſte.ꝯ deus q̄ eſt a ſenſibilibꝫ remo
tiſſimꝰ nō eſt primū cognoſcibile ab
intellectu nro. Ad.q. iſtā ꝑmitto
unā diſtinctionē.& ſm illā dicā ad.q.
qđ melius uideť: diſtinctio eſt iſta. tri
plex eſt ordo itelligibilū.ſ. ordo ori
ginis ſiue generatiois.ordo ꝓfectois
& ordo adequatiois ſiue ꝓciſe cālt
tatis.qđ duabus primis primitatibꝫ hā
betur.ix.mec.c.vo. que ſūt priora
ſm generationē ſūt poſteriora ſm ſb
ſtātiā.de.3.prioritate hēť ꝑ poſteri.
in diffinitiōe uniuerſal'.q; ꝑ ibi dicit
adeq̄tionē. Loquēꝰ dť ordie origis
diſtinguo dť cogtiōe.eſt enī cognitio
hituālis & actualis.loquēdo dť cogni
tione hituali ꝑmitto duas diſtictiōes
unā dť cōceptu & alīā dť intelligeť.ꝑ
dico q; eſt duplex oceptꝰ.ſ.ſimplex
& ſimplr ſimplex. cōceptꝰ ſimplex
eſt reſolubiľ in pſes ptiales cōceptus.
ſicut cōceptus ſpēi.q; pōt cōcipi ab
intellectu actu ſimplicis intelligētie:
cōceptū ſimplr ſimpliciť dꝰ cōcepm
irreſolubilē in pſes cōceptus ut cōce
ptus entis & ultime drie. 2o dꝰ q;
intelligere duplex.ſ.cōfuſe & confu
ſū.confuſum idem eſt qđ indiſtinctuz
indiſtinctō aūt duplex.ſ.totiꝰ eēntiaľ
in ptes eēntiales.& totiꝰ uľis in ptes
ſbiuas.ſic eſt duplex indiſtictio dupli
cis totiꝰ in ſuas ptes. cōfuſū ꝯ intelli
giť qñ intelligiť aliqd indiſtinctū al
tero duoꝝ modoꝝ. cōfuſe intelligiť
qñ intelligiť ſicut exprimiť ꝑ nomē
diſtincte qñ intelligiť ſicut exprimi
tur ꝑ diffinitionē.his ſuppōitis ꝑ po
no ordinē originis in cognitōe actua
li eoꝝ que intelligūť cōfuſe. dico q;
ꝑ cognitū actualr cōfuſe eſt ſpecies
ſpecialiſſima cuiꝰ ſingulare efficaciꝰ
& fortiꝰ ꝑ mouet ſenſū. q̄dcūq; enī
indiuiduū fortiꝰ mouet ſenſū eiꝰ ſpe
cies ꝑ mouet intellectū cognitōe con
fuſa.Ratio hꝰ taľ eſt.cā naturaľ agit
ad effectū ſuū ſm altimū potētie ſue
qñ nō eſt impedita.ꝯ ad effectū per
fectiſſimū quē pōt ꝓducere primo
ꝑagit.ꝙ oia ſcuſrē ad primū actuz
intellcūs ſūt cāe mere nāles.q; prece
dūt oēz actū uolūtatiſ.& nō ſūt impe
dite.ꝯ ꝑ ꝓducūt pfectiſſim effectū in
quē pñt.taľ āt ñ ē ū ocepto ſpēi ſpe
cialiſſie.q; ois aliꝰ ocepto cōior ē im
pfectōr.ſic ps ē ipfcōr ſuo to.& ꝓ
oñs ſi illū nō ꝓducerēt nūq; ꝓduceť
poſſēt. ꝑ auic.ꝑ mecc.c.3o. mca
eſt ultīa orne doctne.ꝯ priª illaz ſci
ētiaz pñt ocipi.& ťi illoz añ priciª
mecc.ꝙ hꝰ ñ poſſz eē.ſi oporteret ꝑ
ocipi oceptus magi cōmunes.& tūc
mca eēt priª ordie doctrine cuiꝰ op
poſitū dicit auic. Exhꝰ pz q̄re in
tellcūs intelligit priꝰ unū itelligibile
q̄ aliud.licet ſpēs pliū ſint preſētes
hꝰ eſt q; ſingľare uniꝰ fortiꝰ mouet
ſenſuz q̄ ſingľare altíꝰ. loquendo
dť ogtiōe actuali diſtincte ogtoz. dꝰ
q; ocepto magi cōis ē ꝑ itelligibiľ.&
que ſūt ſibi priora ſunt prius cogta
& q̄ remora poſteriora.Ratio huiꝰ ē
q; nihil diſtincte cōcipiť ñ cōcipiāť
oia q̄ includūť ī rōe eiꝰ eēntiali.ꝙ ēs
includiť in oibꝫ cōceptibꝫ qdditatis
iferioribꝫ.ꝯ nľꝰ cōceptus iferior di
ſtincte cōcipiť ñ ēte diſtincte cōcepto
ēs āt ñ pōt cōcipi niſi diſtincte. q; hz
cōceptū ſimplr ſimpliciē.exhꝰ ſeq̄ť
q; q̄ ſūt ſibi ꝓpinqora ſūt priꝰ notā
q; cogſcereť diſtincte hēť ꝑ diffiſſini
tōez.diffiniꝰ āt hēť ꝑ diuiſionē.in di
uiſōe āt priꝰ occurrūt cōceptꝰ cōio
res. ꝑ auic.ubi ſuꝑ mca ē priꝰ
ī ordie cogſcēdi diſtincte. q; hz certi
ficaī priciª aliaz ſciaz.ꝯ eiꝰ ogſcibi
lia ſūt ꝑ diſtincte cogſcibilia. Cōtra
iſtud ꝑ pliī.cōfuſa ſūt prius nota &
magi uľia.pz q; pueri omes hoies ap
pellāt patres & femīas mres. poſtea
diſcernūt.ꝯ priꝰ cogťeſūt patrē ſub
rōe hōis q̄ ſb rōe hꝰ hōis.pz etiaz ꝑ
illud auic.qđ uideť a remoti hꝰ priꝰ
cognoſciť ſb rōe corpis poſtea ſb rā
tione aīaľ poſtea hōis. & poſtea huiꝰ
hōis. 2o ſic ē duplex cōfuſū.ſ. to
tū uľe & totū eēntiale. ita utrūq; in
ſuo ordie ē primum.ꝙ ſimplr primū eſt
qđ ē primū in ordie cōcipiēdi ofuſe
q; nāľ ꝓceſſꝰ eſt ab ipfecto ad perfe
ctū ꝑ mediū.cōfuſe āt cognoſcere ē
q̄ſi mediū inter ignare & diſtincte co
gnoſcere. qđ dicit dť puero cōcedo
q; ſpēs priꝰ cōcipiť q̄ ſingulare.ꝙ
rō nō icludit dť ſpē & genere.q; pri
us naľr cōcipiť albeꝰ q̄ color cōfuſe
q; color cōcipiť ſb maiori abſtractio
ne q̄ albeꝰ. Ad auic. dꝰ q; qñ ob
iectū nō eſt debite approxiatū ñ mo
uet ad cogſcēdť ſe ſb pfectiſſima rōe
ſ ipfecta.ꝙ qñ ē debite approxiatum
tūc intellcūs ſequēs ſēſū talē prius hz
notitiā tľis obi ſb rōe ꝓpria.ſ.ſpeci
aliſſia q̄ ſb rōe generis q̄m ad no
titiā hituaľē uľ ťtualē.ꝑ expono qđ
intelligo ꝑ tīos.hituaľ notiª ē quāꝰ
obz ē ſic pñs intellectui ī rōe actu in
telligibiľ ut intellcūs poſſit ſtati hre
actū elicitū circa illud.notitia uirtu
alis eſt illa qñ aliqd ītelligiť in aliquo
ut ꝓs ītellecti primi. & nō ut primū

intellectū. ſic cū intelligit hō intelligit aial in hōie ut ps primi intellecti

loquē? g dt noti[a] hītuali ul uirtuali iā dicta dico q pri? nota uia generatiōis ſūt magi cōia. Ratō h? ē. q ſic diuerſe fore pficiētes idē pfcibl'e or[ne] q̄dā nate ſūt mediati? l' imediatius pficer illud. ſic ſi eadē fora ꝺtineat in ſe uirtual'r pfectōes illaꝝ fora rū ordiataꝝ ꝺſili ordie nate pficiet idē pfectibile. ex[m] ſi fora ſbe corpis etc̄. eēnt alie fore. p pri? īformet forma ſbe. deinde fora corpis etc̄. ſic ſi una fora includat oēs illas vtual'r forma illa pficiet pri? māz ſb rōne ſbe q̄ ſb rōe corpis. & ſp iſta uia īperfectius ē pri?. q̄ pceditur a po[a] ad actū

loquē? dt ordie pfectiōis diſtinguo q pfecti? intelligibile dupl'r pōt intelligi. ſ. ſimpl'r aut ſ[m] ꝓportionem ex[m] uiſio aquile dt ſole ē ſimpl'r perfectior iſpcū ſol q̄ uiſio mea reſpcū candele. & tñ uiſio mea reſpectu candele pfcōr eſt ꝓportōnabil'r. q plus hz dt rōe uiſibilitatis q̄ uiſio aqle de ſole. h? hēt a phio. xi. dt aialibus. ubi ul't q̄ licz dt imālibꝫ mīmā habeam? notitiā qd ē itelligēdt ꝓportōnabil'r tñ illa deſiderabilior ꝯgtiōe magna q̄ pōt hīri dt mālibꝫ. loquē? dt ordie pfectiōis ſimpl'r dico q pfectiſſimū ꝯgſcibile a nob̄ etiā natural'r eſt deus. q ī iſta cogtiōe phs poſuit btitudinem naturalē x[o] ethi. & poſt dū ſpēs ſpecialiſſima & deinde ſpēs ꝓxima ſibi. & ſic uſq; ad ultimā ſpēz. loquēdo dt primitate adēqtiōis diceť in ſequēti queſtiōe. Ad ar[ta] ad primū nō ſequitur eſt primū ens. g ē primū cogni tū a nob̄. ſ ē pri[m] cogſcibile q̄tū eſt dt ſe. & ſic eſt intelligēda auctoritas phi. unūq̄dq; etc̄. uerꝫ ē dt intellectu qui reſpicit itelligibilia ſ[m] gradū cognoſcibilitatis eorꝫ. Ad z[m] dico q ꝺña non tenet niſi in cauſis preciſis: exēplū eclipſis ē cognoſcibil' dupl'r ſ. p ſenſū & intellectū hītē dr̄ationez nūc̄ eclipſis cogſcitur pfectiſſime niſi cogto principio dr̄atōnis. ſ nō ſequitur g nullo modo cogſcitur niſi cogto principio dr̄atōnis. q pōt cogſci p ſēſū ſic in ꝓpōito oīs nat̄a creata habet duplicē cāz cogſcibilitatis. ſ. diuinam eēntiā & eēntiā ſuā. licz g nūc̄ pfectē cognoſcat̄ ú cogſcat̄ p diuinā eſſentiam. tñ nō ſequitur q nl'o m? cogſcatur: q pōt cogſci p ſuam eſſētiam.

Ad z[m] dº q ma. ē uera loquē? de primitate pfcōis. ſ nō adēqtiōis. ex[m] nūc̄ ē uiſio ſb rōe coloris q̄ non ſit ſub rōe h? coloris ſi eſt pfecta. & tñ uiſio ſb rōe coloris nō eſt pfectiſſima pfectiſſima aūt opa? potētie ē circa obz ſuū primū. nō primū adēqtione ſ primū pfectiōe. deus g ē pri[m] cogtum pfectōe. ſ nō adequatiōe.

Tꝫ deū eē ſit p ſe notū. q ſic. dam. li. p. c. p. cognitio eiꝰ qd ē deū eē oīb̄ eſt inſerta natural'r. ſed illud eſt p ſe notū cuiꝰ cognitio oīb̄ eſt inſerta z[o] me[ce]. q pri[a] prici[a] q̄ ſūt q̄ſi ianua in domo ſūt p ſe nota. g etc̄. p̄ q nihil maiꝰ cogitari pōt eſt p ſe notū. ſ ſ[m] anſ. dꝰ ē huiuſōi. g etc̄. p̄ vitatē eē eſt per ſe notū. q ſeq̄t ex ſuo oppōito q ſi nulla ueritas eēt. g uerꝫ ē nulla ueritatē eē. ſ dꝰ eſt ueritas. g deum eſſe eſt per ſe notū. ꝺ per ſe notū nō pōt ab aliq̄ negari. ſ dixit q̄ſipiēs ñ eſt dꝰ. g etc̄. In iſta. q. ſūt duo uidē[a]. pri[m] q̄ ſit rō ꝓpōis per ſe note. z[m] eſt principale ꝓpoſitum. q̄ tū ad primū dº q illa eſt ꝓpō per ſe nota q̄ ex tmis ꝓpriis q̄ ſūt aliquid eiꝰ hz euidentē vitatē q̄ꝫ tiorꝫ unus uocat̄ diffiniº aliꝰ diffinitū. & ꝓbat̄ q p̄ poſſe. qd qd ē ē me[m] ī dr̄atiōe g una p̄miſſaꝝ nō differt a cōcluſione ñ q differt diffinitū a diffinitiōe. & tū p̄miſſa ē prici[m] p ſe notū. cōcluſio āt ē dr̄ata. g q̄tū ad rōnē ꝓpōis p ſe note diffiniº eſt aliꝰ tmiꝰ a diffinito. & ſi eēt idē tūc in dr̄atiōe potiſſia eēt petiº. & eēnt ī ſill'o duo termini q̄ꝫ utrūq; eſt f'm. p̄ impoſſibile eſt eū dz cōceptū eē priorē & poſterio rē. & hīri & nō hīri dt eadē re. ſ idem priꝰ pt ꝺcipi ſ[m] nom q̄ ſ[m] diffitō nē ſ[m] ꝺmē. p phi. q pri? nat̄r cogſcit nomē cōfuſe q̄ idē cognoſcat̄ diſtincte per diffinitionē. g ſunt alii cōceptus. p̄ p phi. nōia ſuſtinent ad diffitionē hº qd to[m] ad ptes. ſ. q nomē priꝰ eſt notū cōfuſe. diffinitio aūt diſtincte. q nomē cōfuſe importat qd diffiniº dicit diſtincte. Dico g q li p ſe nō excludit notitiā ſiorꝫ ꝓpoſitiōis. q principia pria cognoſcimus inq̄tū ſios cognoſcim?. ſ excludit oīs rō ul' cā q̄ eſt extra cōceptuz ſiorꝫ ꝓpōis p ſe note. q̄tū ad pri cipale q̄ſitū dº q cū ꝓpō p ſe nota ſit illa q̄ ex termis ꝓpriis hz euidentia vitatē. & cōceptꝰ qdditati cōfuſe ut iportat̄ p nomē & cōceptꝰ eiuſdem qdditati diſtincte ut explicat̄ per diffinitionē ſūt alii & alii. ſeq̄t q dt quidditate ꝺfuſe cōcepta nō ſit propoſitio p ſe nota q̄ ñ eſt nota ú eadt diſtincte ꝺciptat̄ per diffinitōnē. alias oīs ꝓpō uera p̄ mº eēt per ſe nota. & ſic hō ē aial eēt p ſe nota qdt eſt falſum. Eſt g oīs & ſola illa ꝓpō per ſe nota q̄ ex termis ſic ꝺceptis ut ſūt aliquid eiꝰ nata eſt hīre euidentē veritatē. cū g iſta ꝓpō dꝰ eſt ut cōtingit eē & eēntiā ſub ꝓpria rōe hēat ex ꝓpriis termis euidentē veritatē. g etc̄. ꝓbat̄ mi. oē qdt per ſe & p̄ ineſt alicui cui & ad qdt reſoluit̄ oīs enūtia? poſſibil' fieri dt ſbo eſt euidēter notū de ipſo ſbo. ſ eē p̄ & imediate ineſt diuine eēntie. & per eē demōſtrat̄ dt eēn[a] oē aliud dicibile dt ea. g etc̄. Sz nullꝰ aliꝰ cōceptꝰ q̄tūcūq; ꝓpriꝰ ꝺco. ſic eſt ens neccim uel' ens infinitū uel' ſūmū bonū. pōt facer̄ ꝓpōez per ſe notam & hº pōt tripl'r ꝓbari. p̄ ſic. nulla ꝓpō demōſtrabil' q̄ꝫ qd eſt per ſe nō ſ iſte ſūt huiuſmodi. g etc̄. ꝓbat̄ mi. q oē qdt p̄ & imediate ineſt alicui dt q̄libet qdt ē in eo pōt dr̄ari per illud cui p̄ cōuenit tāq; per mediū. exēplū

ſi triãgulus primo hꝫ.ꝛ.põt ꝑ rõnez
trianguli ꝺ̃ q̃libꝫ cõtẽto ſub triãgło
q̃ hꝫ.ꝛ.ꝺ̃fari ꝺ̃ratiõe ꝓ̄ qd.licet nõ
ꝑ.ꝟ eꝫ ꝑ ꝟuenit huic eẽtiꝫ ut eſt hº
ꝯ.potit eẽ ꝺ̃fari ꝺ̃ q̃libꝫ qꝺ̃ ꝛeſt ipi
eẽtie demõſtratiõe ꝓ̄ ꝯd. ꝛº ſic
ꝓ̄põ ꝑ ſe nõ oñi intellectui ꝺcipien
ti ꝯios eſt ꝑ ſe nõ. ꝟ ens infinitũ non
ẽ euidẽ ex ꝯmis itellcũ nr̃o.q̃ tales
termioſ ꝺcipimꝰ anteq̃ credamꝰ uł
ꝑ ꝺ̃rationẽ ſciamꝰ.& i iº priori ñ eſt
euidẽ.q̃ nõ tenemꝰ eã certitudiał r
ex termis.ꝟ ꝑ fidẽ uł ꝑ ꝺ̃rationez.ꝯ
etc̃. ꝛº ſic nihil eſt ꝑ ſe notuꝫ de
cõceptu nõ ſimpłr ſimplici ũ ſit per
ſe notuꝫ ꝓ̄es illiꝰ conceptus uniri.ꝟ
nulłꝰ cõceptus quẽ hẽmꝰ ꝺ̃ deo pro
priꝰ ſibi eſt ſimpłr ſimplex. q̃ cõce
ptus boni & ueri ſi nõ ꝺ̄hat̃ ut fiat
nõ ſimpłr ſimplex nõ eſt deo ꝓpriꝰ
ꝟ cõis ſibi & creat̃e.ad hoc ꝯ q̃ fiat
ꝓpriꝰ oꝫ q̃ ꝺ̄hat̃. & ſic nõ erit ſim
pliciter ſimplex.ma. ꝓbat̃ vº me
c.ꝺ̃ ffo.q̃ orõ in ſe ffa eſt ꝺ̃ oĩ falſa

Adhº ꝯ q̃ cognoſcat̃ aliquid eſſe
ueꝝ ꝺ̃ aliq̃ orõe uł ipſã eẽ ueram ꝺ̃
aliq̃ oꝫ cognoſcere ipſã in ſe eẽ ueꝝ
nõ põt aũt orõ in ſe eẽ ueꝝ niſi ꝓtes
illiꝰ orõis ſint unite. nulla ꝯ iſtarũ ꝓ
poſitionũ eſt ꝑ ſe nota. q̃ nõ eſt ꝑ ſe
notũ ꝓtes q̃ ſũt in ſ̃bo uniri actuał r

Et ſi dicat̃ oppoᵐ p̃dicati ĩpugt
ſubiecto. ꝺº q̃ hº nõ facit ꝓ̄põnem
eẽ ꝟᵐ ſe notã niſi repugnãª eſſet eui
dens.& etł ſit euidẽs utrũq; extremũ
hr̃e cõceptũ ſimpłr ſimpliciter. uł q̃
cõceptꝰ ꝓtiuꝫ uniat̃. Ad arᵐ ad
primũ ꝺº q̃ damñ.loq̃t̃ ꝺ̃ potẽª cog
tiua nat̃alr nobis data ꝑ quã ſtatĩ ex
creaturis poſſumꝰ ꝺcũ oꝯſcere ſaltẽ
in rõibꝫ generalibꝫ. Ad zᵐ ꝺº q̃
ant̃.nõ dicit illã ꝓ̄põnẽ eẽ ꝑ ſe notã
qꝺ̃ ſtati appet.q̃ ad hº q̃ ſᵗ uera oꝫ
q̃ ꝓbeat̃ ꝑ duos ſilłos.& primꝰ ẽ iſte

oñi nõ ente ens eſt maiꝰ. ſummo
nihil eſt maiꝰ.ꝯ ſũmũ nõ eſt non ens
ex obliquis in zº zᶜ. Aliꝰ ẽ iſte.qꝺ̃
nõ eſt nõ ens eſt.ꝟ ſũmũ nõ eſt nõ ens
ꝯ eſt ens.ꝯ etc̃. ad zᵐ ꝺº q̃ uerita
tẽ in cõi cẽ eſt ꝑ ſe notũ.ꝯ inferr̃ ꝺ
um eẽ.nõ ſequit̃. ꝟ eſt fallacia oñtis.

Alr põt dici q̃ ma.eſt ffa.ad pro
bationẽ ꝺº q̃ ueritas duplr põt acci
pi.uł ꝑ fũdamẽto ueritatł in re.uł ꝑ
ueritate in ꝛ̃ctu intellcũs cõponẽtł &
diuidẽtł.qñ ꝯ dicis ſi nulla ueritaſ eſt
ꝯ ueꝝ eſt nłlã ueritatẽ eẽ.oña ñ ualꝫ
q̃ nec ꝺ̃ ueritate in re nᶜ in intellcũ
cũ nulla ſit.ꝟ bñ ſequit̃ nõ eſt uerum
aliq̃ ueritatẽ eẽ nᶜ ueritate rei.q̃ nł
la res eſt.nec ueritate intellcũs.q̃ nul
lus intellcũs eſt ꝟᵐ ipoteſim.omittit
ꝯ fallaciã oñtł arguẽº a negatia hñte
duas cãs ueritatis ad affirmatiuꝫ q̃
eſt una illarum

Tꝛ ꝺº poſſit q̃dcũq; poſſi
bile imẽdiate ꝓducer̃.uiꝺ̃t
q̃ ñ. q̃ ꝺº nõ põt facer̃ ac
cidẽs ſiñ ſ̃bo ꝑ ꝓ̄ii.ꝟ ſi poſſꝫ imedi
ate ꝓducere q̃dcũq; poſſibile ꝓduce
ret accñs ſiñ ſ̃bo.ꝯ etc̃. Itez poſſet
ꝓducere ſ̃bꝫ ſñ ꝓpria paſſiõe.& ita
poſſit eẽ ſine ꝓpriã paſſiõe.& ſic nł
la eẽt ſcia ĩ entibꝫ. ꝑ tũc poſſꝫ fie
ri q̃titas ſñ ſ̃bo & hõ ſñ q̃titate q̃d
eſt ꝺ̃ ꝓꝫ zº ꝺ̃ aĩa.q̃ aĩa eſt actꝰ cor
poris ꝓ̄tici organici.organiſaº nõ eſt
ſñ q̃titate. Itẽ tũc poſſꝫ fieri motus
ſñ mobili q̃ oĩa ſũt abſurda cõtra
aug. in li.q.noui & ueteris teſtamen
ti.deus põt facer̃ ſiłoĩa. ꝯ mł̃to ma
gis põt facere q̃dcũq; ꝑ ſe ſine alio

Ad iſtã.q. ꝺº q̃ licꝫ ſequẽº priciª
ꝓ̄ioꝝ ñ poſſit teneri deũ poſſe oĩa
imeᵗᵉ ꝓducer̃ ꝓ̄ ĩplicatõnẽ ꝺictõis
tñ ꝟᵐ fidẽ ꝑ quã diſcordamꝰ ab eis
in pricipiis diſcordamꝰ etł in cõcł̃oe
& ꝺº q̃ ſic.q̃ oĩpotẽtia nõ ẽ potenª
paſſiua.ꝟ poteª actiª ꝑfectiſſima re
ſpectu cuiuſlibꝫ poſſibiłꝰ q̃ſrcũq; pro
ducibiłꝰ.ẽtiª enĩ priuatia uł negatiua
ſũt nõ ẽtia ſimpłr.iõ ꝟᵐ ſe nõ ſũt ꝑ
ducibilia.negaº enĩ uł priuatõ nõ eſt
ꝑ ſe ẽmiꝰ aliꝰ ꝓductiõis.ꝟ cõcomi
taᵗ ipſũ. & iõ ad ẽmiᵐ poſitũ ꝑ ſe
tm̃ ẽ poteª actiua.& nũq̃ ad alia per
ſe.ꝟ tm̃ cõcõitãt̃. ꝟ ẽtiũ poſitioꝝ
q̃dã ſũt ẽtia abſoluª q̃dã ꝛ̃ſpectia.po
tentia aũt actia in deo nõ eſt ad ꝓdu
cendꝫ ꝑ ſe aliq̃d reſpectñ ꝑ ſe ſine
alio.q̃ cũ reſpcũs nccĩꝰ ſit aliꝰ ut
fũdamẽti.& ad aliq̃d ut ad ẽiᵐ.& ali
ter ñ ſit nᶜ itelligi poſſit reſpcũs nõ
eſt poſſibile ipſũ fieri ſñ alio ut fun
damẽto ſuo uł termĩo.& iõ illa ꝓpõ
cõis q̃ deꝰ põt facere q̃dlibꝫ per ſe
ſine alio q̃d ñ eſt ꝺ̃ eẽnª ſua ẽ ffa.fũ
damentũ enĩ nõ eſt ꝺ̃ eẽntia reſpcũs
nec termiaꝰ.& tm̃ reſpcũs nõ põt fi
eri nec intelligi ſiñ eis. Itẽ illa ꝑ
poſitio ſiłr que dicit q̃ quicqd deus
põt facere cũ cã zª extriſeca põt fa
cere ſine illa eſt ffa. q̃ fũdamẽtũ eſt
cã extriſeca ꝛ̃ſpcũs.& iõ ſi diffiniᵗ
ꝛ̃ſpectꝰ diffiniᵗ ꝑ fũdaᵐ ſic ꝑ addiᵐ
& tm̃ nõ põt fieri reſpectus ſñ fũda
mento. Iſta etiã ꝓ̄põ quicquid deꝰ
põt ꝑ cãꝫ zªᵐ efficientẽ mediatã põt
ꝑ ſe & imediate nõ eſt ꝑ ſe nota. ꝟ
tm̃ hita ꝑ fidẽ.ꝟ loquẽdoº ꝺ̃ entibus
poſſibiliꝫ abſoluti dico q̃ deus põt
eẽ abſolutũ ꝑ ſe & imediate ꝓducere
qꝺ̃ nõ eſt ex ſe nccĩm nec nccĩo inclu
deus reſpcũ ad aliud.q̃dlibꝫ enĩ tale
eſt eẽntiałr depẽdẽs.& iõ ñ ẽtitas ab
ſoluta.rõ eſt iſta. q̃ unũq̃dq; põt
fieri ſñ eoª ad qꝺ̃ nõ hꝫ nccĩã depen
dẽtiã. ꝑ illa potẽtia eſt maior que
põt ꝺiũgere ſepabilia & ſepare ꝺiun
cta q̃ illa q̃ tm̃ põt ꝺiũgere ſepabilia
ꝟ potẽtia diuĩa eſt maxĩa. q̃ infinita
ꝯ nõ ſolũ põt ꝺiũgere abſoluta ſepa
bilia.ꝟ etł ꝺiũcta ſepar̃.& ſic q̃dlibꝫ
illoꝝ ꝑ ſe & ſeorſũ ꝓducere. Ad
primã rõꝫ ĩ oppõitũ dico q̃ deꝰ põt
oẽ accñs abſolumᵗ ꝑ ſe ꝓducer̃ ſñ alio
& ſepare ab alio.licꝫ hoc phĩ nõ con
cedãt ꝓ̄ ĩpfectionẽ accñᵐ.dicerent
enĩ phĩ q̃ nccĩo oꝫ eẽ aliq̃ cãꝫ imeᵗᵃᵐ
ut ſ̃bꝫ ꝛ̃ſpcũ accñtł ſñ q̃ accñs ñ poſ
ſet eẽ neq; ꝓduci ꝓ̄ ordinẽ cãꝝ ime
diataꝝ ad ſuos effcũs. unde q̃ aliq
dicũt q̃ accña nõ poſſũt ꝑ ſe fieri
nec ꝓduci ſñ ſ̃baꝫ q̃ ñ ſũt ẽtia. ꝟ ſũt

entl.q eoꝝ iherētia ī ſbo eſt eoꝝ eſſe nō loquūt phic. plis enī ſolū hō poneret ꝑp ordinē cāꝝ eēntialiū quem dixit ee nccim ī ētibꝫ.iō diceret nihil poſſe fieri ime re a pria cā. Ad 2m dō q q cūq; ſcīēs paſſionē abſolutaꝝ eſſe ſbo ſuo. ſcit quidē hō certitudinālr. ſ ñ ſp l ualr. q tē ſciret flꝫ cuꝫ nō ſp inſit ime re ſuo ſbo ut cāe eius à q oriť. ſ hoc ſcit tm ut ī pribꝫ. q ut ī pribꝫ paſſio oritur a principiis ſui ſbi. ſ nō ſp. pōt enī cā pria a qua ime re depēdet oē ens abſolutū facere q ad tre ſbꝫ tal paſſio ñ ſeqť nc ex eo oriatur. q tm dō ī pribꝫ coopať rebꝫ & ꝓmittit eas hre ꝓprias paſſiones. tō ut ī pribꝫ pōt paſſio ſciri & dfiri dť ſbo licꝫ ñ ſp. Ad 3m. cū dicit q nō pōt facer hōiez ſñ q titate. flꝫ ē. & cū ꝓbas. q ee organicuꝫ corꝝ ponit ī diffinitōe eī. dō q orgacū ñ dicit q titatē l ꝓtes tles ſub q ti re. ſ dit corꝝ hns ples ptes ethe rogenias q bꝫ ꝫpetit ꝫtute aie opatio

Vltm dť motu occo q dō pōt facere motū ſñ mobili. q ſi pōt facere formā pfectā ī fcō ee ſiñ ſbo pōt facere formā ſucceſſiuā fm ptes eiꝝ fluentes ſñ ſbo. ubicūq; āt ē foꝛa fluens fm ptes ſuas ibi ē motꝝ ſiue motꝝ ſit foꝛa fluēs ſiue ſit fluxus forme.

Tꝫ dō ſit ubiq;. uideť q nō. aug. 8ꝫ. q. q.. xxa. deus nō ē alicubi. g nō eſt ubiq;

ꝑ tom ē extra qđ nichil ē 2o phi. ſ de ē totꝝ ī aliq; loco. g nō ē extra illū locū. ꝑ ſi dō eēť ubiq; dō in cipet ee ubi prius nō fuit cū aliq; reꝝ dť nouo cāť. ꝓbat. 2o. deū ee ī lapidť nō dicit ſolā relōꝝ lapidis ad deuꝫ. ſ dicit relōꝝ in utroq; extremo. q duꝫ eſt in lapide ē ſil cū lapide. & p ons mutuo referūt. g icū incipit ee in lapide mutať fm nouā relonē. oppo ſitū dicit mgr ſen. ad iſtā. q. dicit q dō ēī oibꝫ rebꝫ ñ ſic ps rei l accis eī. ſ ſic agēs ē pñs illi ī qđ agit. & hoc declat ſic. oꝝ agens ee preſēs ei & ꝺiūgi ei ī qđ ime re agit p cōtcū vtualē. q. 7. phi. oꝝ mouēs & motū ee ſil. ſ dō ſp agit ime re & itime in q libet re. g itime & ime re ē in q libet re. maior ē declarat ſic. dō eſt ens p eēntiā. iō ꝓpriꝫ eī effcūs ē ee. eē aūt ē illud qđ ꝓfūdiꝫ & itimiꝫ ineſt rei cū ſit foꝛale iſpcū oim q ſūt ī re

ō iſtā op. qñ dit q ee ē ꝓpriꝫ dei effcūs. ſi itelligat q ee ſit ſoliꝫ dei effectus. flꝫ ē. ignis enī generat ignem & nō ſolū accns in igne. cū nō ſit terminꝫ generatōis. Itē qñ dicit q oꝝ agēs ꝺiūgi cū ſuo effcū. q mouēs & motū ſūt ſil. nihil ad propoſituꝫ. q plis loqť dť agēte & patiēte nāli. tale aūt agēs ꝺiūgiť cū patiente p q litates actiuas p quas trāſmutat patiens. & nō ꝺiūgiť ſibi p ſuā eēntiā. q eſſētia unꝝ nō eſt cū eēn alterꝫ. g p illā nō ꝓbať ꝓpoſitū q ſit p ſuā eēntiā ubiq;. ſ tm p ſuā ꝫtutē. ꝑ q nto aliq agens eſt efficaciꝫ & ꝫtuoſiꝫ tanto p formā ſuā pōt ager in magꝝ diſtās. cū g dō ſit agens pfciſſimū ñ pōt ꝺclu di p rōez actiōis q ſit ſil cū aliquo effcū cāto ab ipo. ſ potius q ſit ab ipo diſtīs. ma. pꝫ dť agēre nāli. ſol enī q eſt agēs nāle magne ꝫtuti pōt ager in paſſū diſtās ab eo. pꝫ in producti one plātaꝝ & aialiū p putrefactionē & hō p ſeminā ſuā ſbalē. q foꝛa acci dental ñ pōt ee foꝛal rō ꝓducēdi ſb ſtātiā. q tūc ipfectiꝫ eēt formal rō ꝓducēdi pfciꝫ. unde ſol p radios ſuos nullā ſbam ꝓducit. ſ tm diſponit ad generationē foꝛe ſbal. ꝑ ipoſſibile eſt fieri trāſitū a ꝺictorio ī ꝺictoriū ñ aliq đ fm illū trāſitū mutet alr ꝺictoria dicerēť dť eodť fm idez ſ deus creādo dť nouo aliq rē fit ei pñs p eēntiā dť nō pñte p eēntiā. & nō p mutationē ſui. g p mūtōez creature. oꝝ g pintelliger mutationē creature a nō ee ad ee p actionē diuinam q intelligere deū ſibi pñtē p eēntiaꝫ g priꝫ deus ꝓducit aliq đ p potentiā q ei ſit pñs p eēntiā. & p ons ñ pōt cōcludi deū ee ubiq; p hoc q ē agēs ubiq;. uideť g mihi non poſſe de mōſtratōe ꝓbari deū ee ubiq; p eēntiā ſ tm eſt in creditū. ꝓſuaderi pōt ſic deus aut eſt nuſq; aut alicubi. ſic & alicubi nō. aut ubiq;. nō nuſq;. q hoc eſt ꝓpriū chimere. q đ enī ñ eſt ī loco diffinitie ul circūſcriptiue eſt nihil nō 2o mo. q tūc eēt limitatꝫ ſic alia entia q diffinitie ul circūſcriptiue ſūt in loco determinato. g a ſufficiēte diuiſiōe dei ē ubiq; p eēntiā. Ad argumēta ī ōriū dō. q auguſtinꝫ intellige deū nō ee in loco localr ul dimēſiue ita q fm unā ptē ſit in hac pte loci & fm alia ſit in alia pte. q ñ ē corꝝ

Ad 2m dō q ſi li extra referatur ad totū ſic ē ꝓpō uera. & eſt ſenſus totū eſt extra qđ nihil eſt ipſiꝫ toti ſi aūt referať ad locū in q eſt totum. ꝓpō eſt fla. & eſt enſ. totū eſt in ali quo loco extra quē locuꝫ nihil eſt. q ipſūmet totū eſt extra illū locū eēntialr & realr. ſil pōt dici dť aīa tota eſt in digito meo. extra enī ipſaꝫ in digito nihil eſt ipſi. ipſa tm tota eſt extra digitū ita q li extra pōt cōpari ul ad totū ul ad digitū. ꝑ modo eſtuera. 2o fla. Ad 3m dō q iſta ratio ſil tatis nō ē mutua nec in utroq; extremo. ſ tm in altero. ut in creata q dť nouo referť ad deū. iō nō ſequitur q dō mutať in ſe. imo nec ītinat illā relationē nouā in creatura fm aliq; relonē in ſe. ſ tm p eēntiā ſuam abſolutā q relatie denōiať a relatiōe in creatura.

Tꝫ dō oim aliorꝫ a ſe diſtincte cognitorꝫ hēat diſtinctas ideas. uideť q ñ. q malum culpe diſtincte ab eo cognoſciť alr nō puniꝫ aliquē p eo. qđ tm malum culpe nō hꝫ ideā in eo. q tūc eēt in deo ſic alie create. 2o ſic matia nō hꝫ ideā in deo. q nō eſt ſcibil ne q intelligibil niſi in analo ad foraꝫ Sꝫ ſic aliq đ eſt cognoſcibile ſic habꝫ ideam. materia nō eſt cogſcibil niſi

m p

in analogia ad formã. ꝯ nõ hz ideam
nisi ideã fore. ꝯ deus nõ põt coꝯsce
re materiã ut est distincta a fora. 3º
sic. nulla ps nec eẽntiaľ nc q̃titatiua
hz ideã i deo. & tñ de⁹ nouit distincte
q̃libet ptẽ. añs ꝓbaťꝝ totũ hz p se
ideã: si ꝯ ptes hrent distinctas ideas
ꝯ ipsi⁹ ptis eẽt duplex idea ideã toti
us & idea sua. 5 quicquid deus di
stincte cognoscit distincte imitať suã
eẽntiã. ꝟ cognoscẽº oẽs creaťas distin
cte imitari eẽntiã suã põt oꝯscere se
imitabilẽ ab oi alio a se. & hoc est hã
bere ideã oim. ꝯ etc. Ad istã. q. dº
ꝙ cũ idea ꝟm positionẽ pla. ponatur
pricipiũ specľatiũ & p̃ctícũ. ꝙ põit
pricipiũ generatiõis & factiõis rei &
etl pricipiũ coꝯtiõis. ꝓz 7º mec. ubi
phs iprobat eũ q̃tũ ad utrũqꝫ. iõ ꝟm
ꝙ ponit in mẽte diuia est pricipiuz
ideatoꝝ utroqꝫ mº. & ꝟm ꝙ est prin
cipiũ generatiõis & factiõis reꝝ dici
tur exẽplar & ptiet ad ꝺ'ꝯtionẽ pra
ctícã. ut est princim ꝯtiõis rei pró
prie dicť rõ & ptinet ad coꝯtionez
speculatiuã. ideã ꝯ est pricipiũ cogni
tiõis & principiũ speculatiũ respcũ
oim q̃ de⁹ põt cognoscere. etiã si nul
lo tẽpore fiãt. & etiã respcũ oĩũ q̃
ab eo põt cognosci ꝟm ꝓpriã rõnẽ. ꝟ
respcũ oim q̃ fiũt ꝟm aliq̃ dr̃z tem
poris idea dicit exẽplar & princip
ium practicũ in deo. & isto mº nõ est
omniũ q̃ cognoscũť a deo. ꝟ reꝝ pos
sibiliũ qñqꝫ fieri i tpe. & iõ excludũť
ab idea sic accepta illa q̃ nec fũt nec
fuerũt nec erũt & etiã ñ ẽtia quẽ ca
dũt sb aliqua differẽ entis. 2º ex
cludit materia. ꝙ materia nõ est p se
nec p se põt cognosci. iõ ñ hz ñ ideã
compositi. 3º excludũť genera. ꝙ
idea nõ est genez princim p̃ctícũ. ꝙ
gen⁹ nõ fit ñ in aliqua spẽ. & iõ non
hz ñ ideã spẽi 4. excludũť accñtia
inseparabilia. ꝙ sit fiũt cũ suo sbiecto
accña uero cõia hũt ꝓprias ideas. ꝙ
artifex p formã dom⁹ i mẽte in faciẽ
do domũ nõ facit oĩa accña q̃ sup
ueniũt domui iã facte. ꝙ nõ depingit
neq; dealbat. ꝟ hoc facit p alias foras
in aia sua. qnto excludũť indiui
ꝙ indiuiduať p materiã q̃ ut dictuz
est nõ hz ideã ꝓpriã. sibit intẽtio nãe
ꝺsistit in eẽ spẽi & nõ i indiuiduis ñ
ut in eis saluet eẽ spẽi. ꝟ ꝓuidẽa dui
nã nõ tm est ꝺ spẽcs. ꝟ ꝺ indiuiduis

5 issã opꝺ idea specľatiua & de
scientia dei an sit specľatiua uľ pra
ctica nihil mº. ꝟ 5 istud ꝙ distinguit
ideã p̃ctícã a speculatia p possibile
ifendť & nõ fiendť nõ credo eẽ uerũ
Ratio est. ꝙ illa q̃ unificmiť & eodť
modo respiciũť ab idea nõ distiguũt
ideã p̃ctícã & speculatiuã. ꝟ possibi
le fiendũ & nõ fiẽdũ uniformiter re
spiciũť ab ideis añ actũ uolũtatis. ꝯ
fiendť & nõ fiendť añ actũ uolũtatis
nõ distinguũt ideã p̃ctícã a speculati
ua. ꝙ idee sũt in intellectu diuino añ
omnẽ actũ uolũtatis. ꝯ etc. 5 2m ꝙ
materia nõ habet ideã ꝓpriã. ꝙ nõ hz
esse p se nec cognosci ñ in analogia
ad formã. arguo primo cõtra primũ
2º cõtra 2m. ꝑ sic. materia ex se &
ꝟm se est ens. ꝯ p se põt fieri. & per
añs hz ideã propriã in deo. añs patz
ꝙ qdť ñ est ens in se nõ est ens in alio
uľ eni qdť nihil est ī se nihil est in q̃
cũqꝫ vº mec. cdť ffo. ꝟ materia per
se & ꝟm se est ens in cõpõito. ꝙ est ps
eius p se. ꝙ si nihil eẽt & ꝺpositum
est ex ea & forma. ꝯ cõpõitũ essz cõ
positũ ex aliq̃ & nihilo. & sic ñ erit
cõpositũ. breuiter transeo modo. de
materia alias erit sermo diffusi⁹. 2º
ꝙ mã hẽat ꝓpriã ꝯscibilitatẽ ꝓbo
itellcũs ñ potens ex nobiliori ꝯscer
inobli⁹ si pfcẽ ꝯscit oĩa cognoscit
ea ꝟm ꝓprias eoꝝ rões & naturas. ꝟ
intellectus diuin⁹ intelligit oĩa sine
discursu. ꝯ cognoscit materiã ꝟm p
priã naturam materie sine omni ana
logia ad foraz. ꝯ hz ꝓpriã ideã. ad
phz p phii. põt dici ꝙ ueruz dicit de
intellectu nostro qui nõ ꝯgnoscit q̃d
libet ꝟm suam cognoscibilitatem. ꝙ
nec perfectissima entia nec imperfe
ctissima. quia perfectissima ꝯgnoscit
per habitudinem ad effectus. imper
fectissima cognoscit per entia perfe
ctiora & sensibilia. & ideo materiam
non cognoscit nisi per analogiam ad
formam. sed ex hoc non sequitur ꝙ
ex se non sit cog uoscibilis propria
cognoscibilitate ab intellectu qui om
nia cognoscit secundť ꝙ sũt in se co
gnoscibilia. Quod etiam tercio di
cit ꝙ genus non habet ideaz. quia nõ
põt fieri p se licz ꝺsequens sit ueruz
ꝺña tñ nõ ualet si gen⁹ nõ sit p se. ꝯ
nõ hz ideã. ꝙ artifex q̃ ꝓducit totũ
& q̃libet ptẽ toti⁹ ñ solũ ꝯscit to
tũ p se. ꝟ etiã ꝯscit distincte quicqd
est in toto. aľr ꝓduceret aliq̃ per se
ptẽ in toto quã indistincte ꝯgnosceret
qdť ẽ incõueniẽs. ꝟ de⁹ ut artifex nõ
solũ ꝓducit totũ. ꝟ etiã q̃libet ptez
e⁹. ꝯ q̃libz illaꝝ ptiũ distincte ꝯscit
nõ solũ ꝟm rõnẽ toti⁹. ꝟ ꝟm ꝓpriã rõ
nem ptis. ꝯ hẽbit ꝓpriã ideã ptis. li
cet ꝯ naťa generis p se nũq̃ fiat ni
si in spẽ. tñ ipsi⁹ est ꝓpria idea alia
abˢ idea spẽi. 5 4m qdť diť ꝙ acci
dẽtia inseparabilia nõ hũt distinctas ide
as a sbis q̃ inseparabľ ꝺsequũť arguo
sic. si nihil est in effcũ quod ñ cãetur
ab aliq̃ agẽte p cognitionẽ nihil est in
illo effcũ qdť nõ cognoscať a deo co
gnoscẽte. ꝯ nihil est in effectu sine sit
pars sive accis inseparabile qdť non
distincte cognoscať a deo. & ita per
distinctã ideã. ꝙ distincta cognitio hz
fieri per distinctas ideas. qdť etiã
vº dicit ꝙ idiuiduũ ñ hz ideã. ꝙ idi
uidua fit p mãz. 2º ꝙ idiuiduũ ñ ẽ
dť intentiõe nãe utrũqꝫ est falsũ. cõtra
primũ arguo sic. mã est ps qddita
tis spẽi & non tm forma 7º mec & &
ꝟm opinãtẽ. sicut ꝯ indiuiduũ addit
mãz sup eẽ quidditatiũ spẽi ita addit
formã. & sic addit ꝺditionẽ mãe ita
& forẽ. & p oĩs sic natura ꝺiuidua
tur per materiam ita per formã. si
ꝯ idiuiduo repugnat hre ideã i deo

rõe mãe ꝛpugnabit etꝫ ſibi rõe forme

õ z^m dicit q indiuiduũ nõ eſt de intentiõe naẽ. & tñ ꝓuidẽtia diuina eſt ꝑ circa indiuidua. ar^o q iſta ſint õdictoria. q agẽs ꝓ finẽ & nõ cog ſcens ipſũ nõ agit ꝓ finẽ niſi inq̃tũ dirigit a ſupiori agẽte cogſcẽte finẽ ꝫ nã agit ꝓ finẽ & ñ cogſcit ip̃z. g nihil intẽdit ab ipa ut finis niſi circa qđ dirigit ab agẽte ſupiori cogſcẽte finẽ. g ſi naẽa ꝓducit indiuiduum inq̃tũ a deo dirigit intẽdente & cogſcẽte indiuiduũ. g & naẽa intẽdit in diuiduũ. & ipſũ hz diſtinctã ideam.

Ad ar^tam. q. ad pri^m poteſt dici q de^9 nouit malũ notitia ſimplici & nõ notia approbatia uꝫ acceptationis,.

Ad z^m qñ dicit q maẽia nõ habz idẽã in deo. flz eſt. ad probationẽ cũ dicis. q nõ eſt ſcibile. flz ẽ ab itellcũ qui omnia ẽtia ꝫ^m gradũ ſue ẽtitatis & cogſcibilitatis itelligit. nõ tñ ab itellectu nr̃o ꝑ ſtatu iſto põt aꝑr cogſci ſic nec foꝛa ſ̃balis põt a nobis cognoſci ñi analogia ad opatiões. ex diuerſis enĩ opationib9 cogſcim9 diuerſas formas ſ̃bales. Ad z^m cũ dicit q ꝑtes in toto nõ hñt ꝓprias ideas falſuz ẽ. & cũ inferit. g q̃libet ps haberz duas ideas. d^o q ſic nõ eſt inc̃ueniens in nobis unius rei ee duos conceptus q̃z unꝰ ſit ei adequat9 & ali9 ñ. pz de uerbo. nã eiuſdẽ ſpẽi ẽ duplex uerbũ. unũ adequatũ & ꝓpriũ. aliud cõe ſibi & alii qđ eſt ṽbũ ſui generis. ſic nõ eſt inc̃uenies in intellectu diuino eſſe duas ideas eiuſdẽ ꝑtis quaz una ſit ſibi ꝓpria diſtincte repñtãs eaz. & alia cõis ſibi & aliis ꝑtib9 in toto.

Tz deus hẽat de^tiatã notitiã oi^m q̃tũ ad oes ꝺditiões exñtie uidẽt q ñ. q i fuꝛis ot̃igẽtib9 ñ eſt de^tiata ueritas z^o piarmenias. g intellect9 nõ hz notitiã determiatam de eis. ꝺfirmat iſtud ꝑ ꝓbationem ſuã ibidẽ. q ſi eſſet aliqua notitia de terminata de aliquo futuro contingẽti non oporteret de eis conſiliari ne q negociari. q ſiue ꝺſiliaremur ſiue non hoc eueniret. Preterea potentia dei ſi eſſet limitata ad unam ꝑtem eſſet imperfecta. quia ſi poſſet ita aliquid q non eius oppoſitum non eſſet omnipotens. ſed potentie limitate. ergo eodez modo ſi ita ſciat unã partem q non aliam erit limitatus ꝫ^m ſcientiam. Preterea ſi ſic. aut illa notitia eſſet actus ſimplicis. aut complexi. non ſimplicis. quia notitia ſimplex non eſt niſi apprehenſio alicui9 ut eſt indifferens ad eſſe pro oñi differentia temporis. & ita per illam notitiam nihil ſciret de euentu futuri nec complexi. quia illa fit per diſcurſum. intellectus autem diuin9 nec diſcurrit nec intelligit cõponendo nec diuidendo. Contra ad hebreos 4.º omnia nuda & aperta ſunt oc̃lis eius q̃ habet determinatã notitiã de ꝺbus q̃tũ ad oñe cogſcibile ĩ eis. In iſta q. eſt una op. q certitu^o ſcietie dei ſ̃pcũ oi^m q̃tũ ad oes ꝺditiões exñe ẽ ꝫ ideas q̃ ponunt ĩ intellectu diuio q pfecte repũtat illa q̃z ſũt nõ ſolũ ꝫ^m ſe. ꝫ etꝫ ꝫ^m oez rõz & hitudinẽ extremoꝝ. ita q idea in deo eſt rõ ſufficiẽs ñ tñ apꝑhẽdendi ſimplr̃ ideata ꝫ etiã apꝑhẽdẽdi oez unionẽ & oẽm modꝫ ꝑtinentẽ ad exñtiam ideatorum

õ op. iſtã arguo ſic. rões cogſcẽdi termios alicui9 cõplexiõis nõ ſufficient cãnt notitiã illi9 cõplexionis niſi nata ſit cogſci ex ẽmis. ꝫ cõplexio ot̃ingẽs nõ ẽ nata cognoſci ex termis. q tc nõ tñ eẽt nccia. ꝫ pri^a & ime^ta. g rões ẽioꝝ cogſcẽdi q̃tũcũq̃ repñtẽt eos pfcẽ. nõ tñ ſũt ſufficiẽtes cãe tc gnoſcẽdi cogtionẽ cõtingentẽ. ꝑ idee ſub rõe qua repñtãt repreſẽtant mere nãl̃r. q ſũt ĩ intellcũ diuino añ actũ uolũtatꝫ diuine. quicqd ãt nãl̃r ꝓcedit actũ uolũtatꝫ eſt mere naẽale accipio g duas ideas extremoꝝ. ſ. hominis & albi. & q̃ro aut iſte ex ſe repñtãt cõpõnẽ extremoꝝ aut diuiſionẽ. aut utrũq. ſi^c cõpõnẽ. g nãl̃r cogſcit eẽ & nccio. g nl̃lo m^o cognoſcit diuiſionẽ. ſil̃r arguit ſi tñ repñtant diuiſiõez. ſi utrũq. g de^9 ꝑ iſtos nihil nouit. q ſcire ꝺdictoria ſil̃ eſſe uera eſt nihil ſcire. Iõ eſt alia opio quẽ dicit q de^9 hz certã notitiã de futis ot̃ingẽtib9. q tot9 fluxꝰ tẽpis eſt pñs eternitati. & oĩã q̃ ſũt in tẽpe. ꝓbat ꝑ hoc. q eternitas eſt ĩmẽſa & ifinita. & ꝑ oñs ſic ĩmẽſũ eſt pñs oñi lo co. ita eternũ eſt ſil̃ pñs toti tẽpori.

Ad h^o adducũt duo exẽpla. pri^m de baculo fixo in ãqua iuxta quẽ licz totus fluui9 ſucceſſiue fluat ita q baculus ſit pñs oĩb9 ptib9 fluuii. nõ tñ baculꝰ eſt immẽſus reſpectu fluuii. g eodẽ m^o ſi eẽnitas eẽt q̃ddã fixũ ſic baculus & iuxta eã flueret tẽp9 ita q nũq̃ eẽt ſibi pñs ſil̃ quelibz ps temporis eẽnitas nõ eſſet immẽſa reſpectu temporis. Aliud exemplũ adducit de centro in circulo. q ſi ponꝰ retur tempus fluens eſſe circũferentiam circuli. & nũc eẽnitatis eſſet cẽtrum q̃ tumcũq̃ eſſet fluxus in tẽpoꝛ totus tñ fluxus & quelibet ꝑs eius eſſet ſemp pñs centro. ita in propõito in quacũq̃ ꝑte temporis ſiue ꝑte ꝛita ſiue preſentia ſiue futura oĩa preſentia ſunt reſpectu nũc eẽnitatꝫ ꝓ talem coexiſtentiã ſicut ego poſſum uidẽre preſentialiter qđ eſt in iſto inſtanti mihi pñs. Contra iſtã opinionem primo arguo reducendo cõtra eos qđ ipſi adducũt de imenſitate. q poſito q locus poſſit cõtinue creſcere in infinitũ. ita q ſicut tempus eſt in continuo fluxu ita de^9 augeat ſemper locum in infinitũ. immẽſitas tamen dei non eſſet ſibi ratio coexiſtendi alicui loco in aliquo nunc̃ tũ exiſtenti. poſſet enim creare locũ extra uniuerſum. & per immenſitatem ſuã illi coexiſteret. tamen immenſitas nõ eſt ratio eſſendi alicui non exiſtẽti q illud qđ nõ eſt nulli poteſt coaſſiſtere. q coexiſtere dicit ꝛelationem realem. ſed relatio non eſt realis.

cuius fundamentū non est reale. ꝑ
isti ponunt ꝙ euum ãgeli est omnio
simpliciter coexñs toti tpi. ꝯ angel⁹
qui est in euo est ꝑñs toti fluxui tpis
& oĩũ ptiũ ei⁹. ꝯ ꝝ istã op. ãgelus
poterit ognoscere oĩa futura cõtin
gentia qđ ē fl3. Ad. q. ꝯ d⁹ ꝙ de⁹
nouit deficiate & infallibiliꝝ euẽtū oĩm
ótingẽtiũ nõ solũ in generali ꝙ futa
eueniẽt. ꝟ i spãli ꝙ h⁹ futur euẽiet
qđ declarat sic. de⁹ põt scire deter
minate alterãptẽ õdictõis. ꝙ e⁹ scire
possũ qñ alẽa ps euenerit. ꝟ deus nõ
põt scire h⁹ de nouo. ꝙ nihil i eo no
uũ. alr mutareť. ꝯ ab eterno nouit ul
alterãptẽ õdictiõis. ꝟ utrãqꝫ. ñ utrãqꝫ
ꝙ iplicat ãdcõz. ꝙ scirz idẽ eẽ h⁹ &
nõ eẽ hoc. ꝯ deficiate nouit alterãptẽ
õdictionis. ꝟ quõ hoc scit Dico ꝙ
oĩis act⁹ intellect⁹ q in deo p̃cedit
actũ uolũtati ẽ mere nãl & nõ foral
liber. & p oñs quicqd intelligiť ab
intellcũ añ oẽz actũ uolũtati ẽ mere
nãle. ꝯ intellcũs diuin⁹ mere natural
apphẽdẽ⁹ termios alic⁹ oplexiõis fu
ture cõtigẽti est dꝫ se neuť. & tc illos
offert uolũtati. & tũc uolũtas põt li
bre eligere unionẽ istoꝝ termioꝝ. ul
nõ eligere. puta sorti & btitudis. po
test eti uelle diuisionẽ istoꝝ termioꝝ
s. petrũ btificari & iudã reprobari.
& in eodꝫ instanti in q̃ uolũtas diuina
uult petrũ & btitudinez cõiũgi hec
ꝑpõ petrus btificať est uera. & non
añ. & q̃libz tal cõtingẽs est uera. ꝙ
ueritas ei⁹ est p̃ creata p actũ uolũta
tis diuine. & nõ ꝙ uera. iõ uoluntas
uult eã esse uerã. ꝟ ecõuerso. Ad
ar^m ad primũ d⁹ ꝙ nõ est sĩlis ueri
tas in ill dꝫ futuro sic i ill dꝫ p̃terito
& p̃nti. ꝙ in ill dꝫ p̃terito & p̃senti
est ueritas determiata. ita ꝙ alĩm ex
tremũ ē põitũ in eẽ. ita ꝙ nõ est ĩ po
testate agẽti ut ponať & ñ ponať. in
illis tñ dꝫ futo nõ ē sic. ꝙ licz alicui
ĩtellectui una ps sit deficiate uera. ñ tñ
est ita uera ꝙ in ptãte agẽti nõ possit
põi suũ oppõitũ. & isla ideia⁹ suffi
cit ad cõsiliãdꝫ & negociãdꝫ. si autẽ
neutra ps eẽt futa ñ oporterz ꝟsili
ari neqꝫ negociari. ad z^m d⁹ ꝙ scias
eẽ uni⁹ ptl. ita ꝙ nõ possit eẽ alteri⁹
põit ipfcõnẽ in ea. sĩlr & i uolũte po
nere eã eẽ uni⁹ obi uolibil. ita ꝙ non
possit eẽ alẽi⁹. tñ dissile ẽ dꝫ potẽtia
scia & uolũtate. ꝙ potẽa uideť esse
uni⁹ oppõiti tñ. scia aũt sĩlr. uolũtas
aũt utusqꝫ. ꝟ potẽtiã eẽ alic⁹ ñ uide
tur eẽ sigficare nisi potẽtialẽ hĩtudi
nẽ ei⁹ ad illud. scias aũt ul uolũtatẽ
eẽ ei⁹ uideť sigficar actualẽ hĩtudiez
ad illud. nihil tñ mali seqꝫ si accipiť
uniformiť hic & inde. ꝙ tũc sic ad
scias scire. & ad uolũtatẽ uelle. sic ad
potẽtiã ꝓducere. & sic ad scias pos
se scire. & ad uolũtatẽ posse uelle. ita
ad potẽtiã posse ꝓducere. Ad z^m
dico ꝙ notitia dei respcũ fuoꝝ est
alicui⁹ cõplexi. & tñ intellectus diui
nus nõ est cõpositiu⁹. in nobis enĩ cõ
plexio & opõi⁹ tiois est act⁹ ĩtellcũs
& ẽ signũ ꝟuctiõis in re. sic diui⁹ &
signũ diuisiõis in re. ꝙ scia in nobis
mẽsurať a rebꝫ. ꝙ ex eo ꝙ res ē ul ñ
est orõ dicit uera ul fla in ꝑdicamẽ
tis. & vº me^cc. ꝯ ex identitate & di
uersitate in re est cõpõitio ul diui⁹
in intellcũ nostro. ꝟ opõitio & diui⁹
in intellcũ diuio nõ est act⁹ opõitiu⁹
ul diuisiu⁹ in intellcũ suo. ꝟ act⁹ sim
plex opans extremũ ad extre^m unie⁹
ea in re. & unio ista est mẽsura & cã
uniõis mẽsurati.

Tꝛ d⁹ hẽat rõnẽ totalitat
ul maioritatl. uidť ꝙ sic.
dam. c. vº. ofitemur omnez
deitatẽ. ꝟ nõ accipit oẽz sincha^cc. ꝙ
nõ sũt ibi ꝑsones deitates. ꝯ cathe^cc. ꝑ
toto ut sit sens⁹ ofitemur oẽz. i. totã
deitatẽ. ꝯ d⁹ hz rõez toti⁹ In sim
bolo athanasii. tote. z. psõe coeterne
sibi sũt & coequales. idẽ ãbro. in pa
tre tot⁹ fili⁹ & tot⁹ in uerbo pater.

ꝑ ꝙ i deo sit maioritas. oẽ infini
tũ est mai⁹ nõ infinito. ꝟ eẽn^a diuina
ē infinita. rso ñ ē infinita. & utrũqꝫ
ē i deo exn^a rei. ꝯ ibi ē aliqd mai⁹ a⁹

ꝑ ꝙ i deo sit totũ ul e. de⁹ p̃dica
tur dꝫ pribꝫ põis. ꝙ q̃libz psõa ē de
us. ꝟ oñe qđ p̃dicať dꝫ pribꝫ est ul e
ꝯ etc. ꝑ ꝙ in deo sit totũ eẽntiale
ꝙ distũctũ qđ ꝓducť dꝫ aliq̃ ut indi
uiduo ꝓducť dꝫ eo q̃si dꝫ prici⁹ ma
teriali. fili⁹ ꝓducť dꝫ eẽn^a quasi de
materia indistincta in patre. ꝯ ꝓducť
dꝫ ea sic dꝫ q̃i matia. & ita q̃libz per
sona erit q̃ddã totũ eẽntiale. ꝫ oẽ
totũ est mai⁹ sua ꝑte. h⁹ ē principiũ p
se notũ. ꝟ in diuinis nihil mãius aut
min⁹ ꝟm athanasiũ in simbl⁹. In
ista. q. sũt. 4. declarãda sic. 4. in. q. ꝑ
ponũť. primũ est dꝫ totali^te i generali
z. dꝫ toto ul i. ꝫ. dꝫ to⁹ eẽntiali. &. 4.
dꝫ maioritate. q̃ tũ ad primũ dico
ꝟm plz 4º plũ. totũ & pfectũ idem
sũt l se ꝟequũť. drñt tñ i h⁹. ꝙ tũc
res dicit pfcã qñ ñ carz aliq̃ pti^te ad
suã pfectionẽ. ꝟ ē in ẽmio sue perfe
ctiõis totũ ãt dicit qđ otinet illa re
spcũ q̃ dicit totũ. & sic stricte ac
cipiẽ⁹ totũ illa q̃ otinet sunt ptes. &
relatie dicit ad eas. uerũtam totũ in
cludẽs rõz pfecti nõ dicit dꝫ se imp
fectionẽ sic ps. iõ accipiẽ⁹ totũ gene
ral nõ hz ptẽ ꝑ correlatiõ. & otinz
aliqua q̃cũqꝫ m⁹ sit i eo. & quocũqꝫ
m⁹ sint aliqd ei⁹. siue sint ptes & nõ
ipsũ. siue ñ sint ptes q̃ tñ sũt ipsum
& isto m⁹ põt totũ trãsferri ad diuia
s. accipiendo ipsũ nõ ut habet partẽ
pro correlatiuo. ꝟ ut habz aliquid q̃d
nõ dicit imperfectionem. correlati
ua enim que non dicunt imperfectio
nẽ dicũť dꝫ deo. ꝟ nõ eorũ oppositа
pz. nã rõ prioris trãsferť ad diuina
qꝫ pr dicit prior filio origie. ꝟ nõ
ita passi cõcedit ꝟsuũ oppõitũ. s. filiũ
eẽ posteriorẽ pre origie. ocedit enim
Hil. primã ppoz & negat^z^am to
tũ aũt ut hz ptẽ ꝑ correlatiõ dicit
limitationem & compositionem ex
partibus & dependentiam respectu
earũ quarũ nulla ē ipz. isto m⁹ ñ est
to^m i diuis. ꝟ ut dicit otinẽtiã aliq̃ꝫ

quarz q̄dlibz est ip̄z ꝑ infinitatem
ipsi⁹ oīa cōtinēs q̄ sūt ī eo ꝑ idemti
tatē. Assi'at enīz totū in diuīs to
ti uirtuali in creaturis. quale totū est
aia rīspcū suarz potētiarz. q̄ q̄libz po
tētiarz quas cōtinz ē ipa p idēcitatem
sic ħ tenco & alias ꝓbabit. q̄tum
ad 2m articl'z dō q̄ in diuinis non est
totū ul'e. q̄ qđ̄ est cōe real'r m'tl sīñ
sui diuisiōe hūs idē eē in eis nō ē ul'e
ꝓbat' statī. q̄ ul'e hz 4. ꝺditiōes qua
rū due sūt pfectiōis alie due sūt ip̄
fectiōis. ul'e enī dicit eē cōicabile m'
tis & eē illītatū respcū illoz qbo cōi
cat'. sic ꝑ oppōi⁹ suppōi⁹ est icōica
bile & līca⁹. & iste. 2. ꝺditōes p̄dicte
sūt pfcōis. q̄ aūt ul'e sit diuisibile &
potētiale. q̄ defīabile. ħ duo iportāt
īperfectiōem. & ābo sūt dē ꝑ se rōnē
u⁹is. ꝓbata est ꝯ ma. ppō. ꝟ deus &
forma deitatī real'r est cōis tribꝫ pso
nis. ꝯ totū ul'e nō est in eis. addit' aūt
cōe real'r ꝑ hō nom̄ psōa. q̄ licz sit
cōis nō tm̄ real'r. ꝟ 3m rōnē. p̄ nul
lū ul'e est dē se hō. q̄ qđ̄ ē dē se hō est
defia⁹ ultia defiatōe. ꝟ oīe eēntiale
in diuīs ē dē se hō. ꝯ nl'lū eēntiale i di
uinis est ul'e. q̄ 3m ad 3m articulū
dō q̄ nō est in deo totū eēntiale ex p
tibus eēntialibꝫ nec ex mā & forma. q̄
eēntia diuia nō est forma. rel'ōis. nec
est in potētia ad aliquē actū. q̄ hoc
poneret in eo limitationē & cōpōnē
ipsa enī est dē se infinite pfecta sic ñ
pōt ulteriꝰ pfici nec actuari. ideo nō
est in potētia ad aliquid recipiendū.

5 oē absolutū ꝟ 1m se aptū natum
hīe rel'onē ꝟ 1m se uidet' eē in potētia
ad talē rel'onē. ꝟ eēntia diuia dē se est
apta nata habere rel'onē ex nā rei &
nō ꝑ actū intellcūs. ꝯ uidet' in potē
tia ad illā. ꝙ dō q̄ in deo nec est
matia nec quasi materia. nec rō māe
trālferī ad diuia. quā⁹ ꝯ dicis q̄d est
aptū natū habere rīonē est in potē
ad illā. fl3 est ñ accipiat' qđ̄ est aptū
natū recipe relonē est in potētia ad il
lam. & tūc mi. est fl'a. q̄ eēntia diuia
non est apta nata recipe. ꝟ hz tāq̄ il
lud cui dat eē & subsistere. sicut aia
intellectiua in illo instāti in q̄ infundit'
corpi non intelligit' aliquid recipere
a corpe. ꝟ est apta nata habere ipsū
ut cui dat eē pfcm̄. unde est in q̄libz
pte tota & tota in toto. & si eēnt in
finite ptes corpis pfcibilis oīb⁹ darz
eē pfcm̄. Ad 4m 1m arti⁹ dō q̄ in di
uinis nl'la psōa ē maior alia. qđ̄ oñ⁹
sic. pater dat filio totaz eēntiā Ila. ꝙ⁹
dē t. ꝯ & omnē pfectionē q̄ fūdat' in
eēntia. nulla ꝯ psona est maior alia in
pfectiōe. p̄ psona nō distinguitur
a psona ñ relatīe. q̄ rōe eēntie una ꝑ
sona est alia. q̄ in ea oīs psone sunt
idē. ꝟ ꝑ relationē ñ pōt dici una ꝑ
sona perfectior alia. q̄ habere aliam
relationē non est habere aliam perfe
ctionem. cū relatio non sit perfectio
simpl'r. ꝯ etc̄. q̄ autē relatio non sit
perfectio simpliciter ꝓbo dupliciť

Primo. quia 1m anſ. 11ol. decimo
q̄nto. perfectio simpl'r est melꝰ ip̄m
q̄ nō ipsū in q̄libz suppōito determi
nato ad naturā in q̄ sit q̄cūq; sibi in
cōpossibili. ꝟ in p̄re nō ē melꝰ filia⁹
ul' spira⁹ passio q̄ nō ipsū. nec p̄ni
tas in filio & spū sancto. q̄ tūc nl'la
ꝑsona esset pfecta. ꝯ etc̄. 2⁹ sic si re
latio esset pfectio simpl'r cū p̄nitas
careret pfectiōe simpl'r. & sic ñ eēt
simpl'r pfcūs. qđ̄ ē absurđ. Ad ar
gumta ad 1m cū dicit oē infinitum
est reaꝰ finito cōcedo. rel'o est finita
fl'm est. q̄ oē finitū ē ipfectū & limi
tatū. rel'o aūt dē se nec est finita nec
infinita. nō infinita ꝑ rōes p̄dictas
nec finita. q̄ ipossibile est aliquid for
mal'r finitū esse real'r idē cū ifinito

Ad 2m cū dicit illud qđ̄ p̄dicat'
dē pl'ibꝰ est ul'e unū est. si sit unū ꝟ 1m
rōnē aptū natū determiari in eis qđ̄
nō cōtingit in propōito dē eē. Ad
alia patet ꝙ⁹ per iam dicta.

Tꝛ deus possit facere uolū
tatē create rōnal' ipeccabilē
p naturā. uidet' q̄ sic. deus
pōt f cere aliq̄d corꝰ qđ̄ nō pōt de
ordinari in motu suo. ut est corꝰ celi
ꝯ sil'r pōt facer uolūtatē q̄ nō possit
deordinari a motu suo. ꝟ hꝰ est esse
ipeccabile. ꝯ etc̄. p̄ anſ. posse pec
care nec est libertas nec ps libertatī. ꝟ
qđ̄ nō ē dē eēntia alicꝰ si est absolu⁹
p dei potētiā pōt fieri sīñ illo. ꝯ libe
rū arbitriū eē sīñ posse peccar' ñ iclu
dit cōtradictionē. ꝯ deus pōt facere
unū sine alio. Preſea deus potest
facere creaturā ipeccabilē p gratiaz
ꝯ & p naturā sine gratia. añs patet
de angelis confirmati. ꝓba⁹ oñe
ois pfectio q̄ pōt cōferri alicui⁹ crea
ture pōt sibi unitie cōicari & eē sibi
nal'. nā ꝑ hꝰ q̄ eēt cōicata non esset
creata infinita. pfcō aūt limitata ñ
ꝛpugnat create. sic ꝯ gra pōt appo
ni alicui nate ut pfectio ei⁹ accīntalis
ita pōt sibi unitie cōicari. Cōtra
hiero. in tractatu dē filio ꝓdigo. sol⁹
deꝰ est in quē nō pōt cadere peccatū

Itē anſ. cur deus hō gñis discipl'o
querēti cur deꝰ nō potuit facere crea
turā ipeccabilē p naturā rīdit q̄ nō
potuit facere ipsā esse deum. ꝯ etc̄.

In ista. q. est una op. q̄ dicit q̄ deꝰ
nō pōt facere creaturā īpeccabilem
p naturā ꝑ. 2. rōes quarz pria ē. Ois
uolūtas que in agēdo & in opan⁹ nō
est regula sue actiōis. ꝟ hz alīā regulā
supiorē p̄t discor⁻re ab ipa & deuiar'
& p ons nō recte agere. ꝟ nulla uolū
tas creata pōt esse regula sua i agēdo
q̄ necissario initiť regule uoluntatis
recte. ꝯ oīs uolūtas creata pōt non
recte operari. p̄ 2⁹ sic. oīm uolū
tatis create est nō tm̄ bonū. ꝟ apparēs
bonū. uolūtas enī creata nō hz p ob
iecto sibi adequato bonū unū & finez
ultimū sicut uoluntas diuia. Sz omne
bonū cōuertibile cū ente siue bonum
qđ̄ est cōe bono apparenti & bono
uero. Sz nulla potentia potest creari
que non possit tendere in totū suuz
obz. ꝯ ois uolūtas creata pōt tendere

in bonū ãpparēs .ꝫ circa oē tale con tingit recte & nō recte agere.g̃ etc̃.

p̄ 2º sic.arg.cꝺ ci.cꝺi. uolūtas q̄ est ex nihilo pōt ꝺeficere.& uꝝ oīe qꝺ est ex nihilo pōt ꝺeficere & in ni hil tenꝺere ꝺerelictū sue nāe: g̃ uolū tas creata eo q̄ creata est ꝺeficere po test.ꝫ uolūtatē posse ꝺeficere est eam posse peccare. Sꝫ iste rōnes q̄ uis sint ꝓbabiles:nō tñ nccio cōcludunt

prima nō.q̄ intellcūs non est sua pria principia ꝑ que sic̃ ꝑ regulam dirigit̃ i cognoscēdo: nascit̃ eni sic̃ tabula rasa in qua nihil est ꝺepictum & tñ intellect⁹ circa pria pricipia ñ pōt errare:g̃ ma.est fl'a. p̄ idē ui ꝺetur sequi cꝺ uolūtate beata:nā ipa accepta cū quibꝫcūq; habitibꝫ glorie sive gratie nō est sibi regl'a in opan⁹ ꝫ est sub regula supioris.g̃ ꝫm h⁹ uo lūtas btā cū oībꝫ illis hūtibꝫ eēt pec cabilis.& sic nō eēt beata. & iō pōt dici negādo ma. q̄ nō est nccē q̄ oīs uolūtas q̄ nō pōt errare sit sua regl'a ꝫ sufficit q̄ nccio conformet̃ sue re gule.pꝫ cꝺ intellcū respcū pricipiorꝫ & cꝺ uolūtate beata respcū ultimi fi nis. ꝺ 2ᵈᵐ rōeꝫ q̄uis bonū cōe nō ponat̃ obm uolūtatⅰ diuie. tñ uolun tas diuia extendit se ad oīe uolibile sic̃ intellcūs su⁹ extendit se ad oīa in telligibilia.g̃ extendit se ad bonū ap parens.& tñ non pōt deuiare pōt g̃ dici ad rōnē q̄ bonū ãpparēs pōt esse obꝫ uolūtatⅰ diuie.nō tñ q̄tū ad oēꝫ actū uolūtatⅰ:q̄ nō q̄tū ad uelle ꝫ q̄tū ad nolle.unꝺ circa oīe bonū pōt uolūtas habere actū rectū.& sic recte pōt uelle bonū.ita recte potest nolle apparēs bo^m. ꝺ 3.rōnē.si cre atio ꝺicat ipeccabilitati.q̄ ut est ꝺe nihilo.iō pōt peccare. ita ipeccabili tas cōtraꝺicꝫ btis sic̄ & uiatoribꝫ.cū oēs possit tēdere i nihil.g̃ possibile es set ꝺeficere in agē⁹ sic in esse⁹. iō pōt dici ad rōnē q̄ oīs nata creata eo q̄ est cꝺ nihilo pōt tēdere in ñ esse & sic ꝺeficere.ꝫ ex hoc nō sequit̃ q̄ uolūtas erret in agēdo:uꝝ q̄ ꝺeficiat mortaⅰr actu ꝺeordinato.licꝫ eniꝫ in tellectus sit ꝺe nihilo: ñ tñ pōt errare circa priª. unꝺe peccat̃ ē q̄ddā defi re ñ i nō eē simplr.ꝫ ē ager cū obligꝫ tate.unꝺe q̄ creaⁿ ē cꝺ nihilo pōt cō cludi q̄ creatū pōt eē & ñ eē. ꝫ ista defectibilitas ñ ē culpabil': q̄ ꝺsequit̃ ꝺē creatū q̄tūcūq; excellēs sive nāle sive supnāle. Ad.q.g̃.2º & teneo ꝺcl'onē negatiuā quā pⅰuadeo tribꝫ rōibꝫ.p̄ sic. oīs uolūtas pōt appe tere omoꝺ suū:q̄ hº ꝺuenit oi appeti tui sequēti ogtionē.ꝫ uolūtas in qua ñ nccio originat̃ appetere comodū & recte appetere pōt nō recte appetere ꝫ ista i nⁿla uolūᵗᵉ nccio originat̃ ñ in priª.g̃ oīs alia a priª pōt ñ recte ap petere. mi.ꝓbat̃. nulla uolūtas ex eo q̄ appetᵗ tō recte appetit.ñ uolū tas priª.ꝫ i nⁿla uolūᵗᵉ nccio originat̃ appetere comodum & recte appete re.que non ex eo recte appetit como dum q̄ ipsū appetit. ergo in nullā uolūtate creata nccio, cōiungunt̃ ap petere comoꝺ & recte appetere.

2º sic arguit̃.oīs uolūtas q̄ pōt uelle aliquid affectiōe comodi preter affectionē iusti pōt peccare. ꝫ oīs uo lūtas creata est huiusmōi.g̃ etc̃.maior pꝫ.q̄ si uolūtas mere sequeret̃ ꝺicta men rōis hoc solus appeteret qꝺ rō ꝺictaret cōueniēs ꝫm formā apphen sam a rōe.cū g̃ nō oīe qꝺ ē sibi bo nū ꝫm affectionē comodi appetat ꝫm affectionē iusti pōt oīs uolūtas crea ta ex nata sua peccare appetēdo sibi aliqꝺ comoꝺ ꝺ affectionē iusti. q̄ aūt oīs uolūtas creata sic possit uelle pꝫ.q̄ sola uolūtas diuia nccio recte afficit̃ circa finē & circa iꝺ qꝺ ē ad finē ex nata sua. q̄ nō pōt inordina te aut minus intēse appetere sibi fi nem ultimū.ꝫ oīs uolūtas creata pōt.

2º arguit̃ sic.oīs uolūtas nō sati ata in appetēdo ñ pōt quietari nisi in sūmo ubi est tota sua quies.& si in il lo sibi ꝺimisso nō pōt imobilⅰr quieta ri potest aliud appetere. nō in ordie ad illud.ꝫ uolūtas creata nō pōt nata liter hre bonū infinitū sibi ossū.nec p oīs pōt nataⅰ necessitate tēdr in illud.g̃ uolūtas creata nō est i illo bo no nataⅰr imobilitata.& sic pōt ali quid aliud ab ipo bono ifinito appe tere.& nō in ordine ad ip̄m & sic ꝺe ficere Teneo g̃ pp auctoritates q̄ ꝺeus nō pōt facere creaturā rōnalem ipeccabilē p nataꝫ magⅰ q̄ pp rōnes

Ad arᵗᵘᵐ ad primū ꝺº q̄ nō sequit̃ pōt facere corº celi q̄ꝺ ñ ꝺuret a mo tu suo.g̃ & uolūtatē.q̄ uolūtas ex na tura sua est libera & non imobilitata in bono.& iō nō pōt facere uolūtatē que necessario nō possit ꝺeutare a re ctitudine motus sui. Posset etiam ꝺici ad aīs q̄ si corpº celi essꝫ capax alteriº ordis ab isto quē nunc habet puta maioris uelocitatis uel minoris posset p ꝺei potentiā ꝺiformiter mo ueri & a sua rectitudine ꝺeficere.& sic eēt cōcedendꝺ q̄ ꝺeus nō possꝫ fa cere aliq̄ꝺ corpus qꝺ ñ possit ꝺiffor miter moueri.nisi cui repugnat ex principio intrinseco ꝺiformiter mo ueri. Ad 2ᵐ ꝺico q̄ anſ.loquit̃ cꝺ posse peccare ut ꝺiᶜ ordinē ad actuꝫ & respectū talē.qui quiꝺ ordo est re latio q̄ nihil ē sui fūdamīti.& sic pos se peccare nec est libertas nec pars libertatⅰ.nec necessario sequit̃ funda mentū.q̄ respectus qui cꝺ necessita te sequit̃ fundamētū. licet nō sit ps nec aliquid fūdamenti.tñ nec funda mentū pōt esse sine respectu nec re spectus sine fundamento. si aūt acci piat̃ potentia ꝑ fundamento cui est ānexa diformitas pēnⅰ pō q̄ ē fūdam tū l⁹ respectus ad actū ē ps liberi ar. unꝺ itelligēꝺ q̄ i actu peccati ē.2. cōsiderare.s.actº deformitatⅰ & ipa deformitas.libeꝫ arbitriū creatū est fūdaᵐ poᶜ.ꝫ ꝺiscⅰō ꝺ.nā ipm liberꝫ ē fūdaᵐ actº i se ipmᵐ creatū ē fūdaᵐ deformitatⅰ.sᶜ g̃ cū liberꝫ ar.abstrahat a lītatōe & ꝺefiatōe.q̄ conuenit ꝺeo

pōt cōcedi q̄ posse peccare ñ ē ptās liberi arbitrii. ꝟ posse in actū q̄ pōt esse peccatū ē potestas liberi arbitrii & nō posse in peccātū. Ad 3^m d^o q̄ añs falsū est. q̄ cā 2^a nō determiat actionē cāe prime. ꝟ grā & oīs hitus est cā 2^a. actus & potētia est cā pri^a si g̃ potētia ꝟ^m se nō est ipeccabilis nisi p gratiā siue habitū additū erit ipeccabilis. si aūt cōcedat añs negan dū ē sequēs. & ad pbationē dicendū q̄ maior est fl'a. q̄ si subiectū suscep tū icludit aliquē actū pficientē ipz subiectū actus pficiēs & subiectum pfectibile inq̄tū huiusmodi sunt p diuersa. ideo ipossibile est q̄ unū cōtineat & includat alēm totaliter. patet cl' materia & forma subiecto & accidente. q̄ tūcūq; eni intendat sbz nū q̄ erit accns. ꝟ semp susceptū accidentis. sic g̃ d^o q̄ uolūtas ex natura sua est susceptiua actus uolēdi & etiaz gratie. & iō q̄tūcūq; uolūtas intēdat & fiat nobilior tāto maioris gratie ē susceptiā. & si caret ea caret maiori bono q̄ uolūtas min^9 pfecta. nūq; tñ aliqua uolūtas pōt creari q̄ ipsa habeat in natura sua pfectionē quam hz ex gratia.

Tr̄ d^o agat ad extra de necessitate nat̄e. q̄ sic. in oīm differē^a entis necessitas est perfectior. quia necessitas est perfectior in ente in se. g̃ in oi drā entis g̃ in illa q̄ est cā necessitatī est perfectior cōtingētia. g̃ cā pfectissima necessario cāt. dicit q̄ necessitas ē pfectior oditio ubi est possibil'. ꝟ cōni cāe ē icōpossibil'. 5 in oībo diuisionibus entī unū diuidēs est pfectū & alterū impfectū. & extrema illa que sūt pfecta in diuersis diuisibo. aut necessario se cōcomitāt. aut se compatiunt. exēplū. si ens diuidat p finitū & infinitū p nccim & possibile p actū & potētiā. actus necessitas infinitas. aut nccio se cōcomitāt. aut cōpatiūt se. g̃ cū in diuisiōe entī p cāz & cātū cā sit pfecti^9 extremū ocōitabitur cū eo q̄dcūq; pfecti^9 diuidens ens. ul' poterit cū eo stare. & p oīs necessitas. p̄ aliqua cā necessario cāt. g̃ prima cā necessario cāt. ante cedens uidet manifestū p̄p multas cās naturales que nccio cānt effectū suos oñam pbo. q̄ in essentialr ordinatī posteri^9 nō pōt habere necessitatem nisi prius sit necessariū. ꝟ onexiones cātoz ad suas cās sūt essentialr ordinate g̃ nulla talis onexio est nccia nisi illa q̄ ē primi cāti ad prīaz cāz sit nccia

5^o ens absolutū sic sūme nccim q̄ tum aliquid pōt cogitari esse nccim nō pōt nō esse q̄cūq; alio ase nō existente. pbat illa ex min^9 ipossibili nō sequit maius impossibile. sicut n^c ex minus fl'o sequitur falsius. pbatur illud. q̄ si falsi^9 hēat duplicē rōez fl'itatis & minus fl'm tm̄ unā. circūscribam^9 ab illo fl'iori illā rōnē fl'itatī in qua excēdit min^9 fl'm stante alia ad huc erit fl'm. & minus fl'm non erit falsū. q̄ ratio falsitatī eius p ipotesiz est circūscripta. ita in proposito magis falsū eēt fl'm & min^9 fl'm erit uerum. & tūc ex uero sequeret fl'm qđ est impossibile. ꝟ deus est sic nccim quale dictū est. g̃ quocūq; alio a se nō exīte nō pōt nō esse. 5 principiū destruit destructa cōcl'one. 2. plii. & tñ uidetur principiū ex se esse forāliter nccim. ocl'o aūt ñ est necessaria nisi ex principio. g̃ etc̄. Instantia nulla est. q̄ pbatio maioris stat q̄ ex minus falso nō sequit falsius. nec est sisse ad propositū. q̄ cōclusio est pti alis ueritas principii quod habet totalem ueritatē. sic̄ singulare est ueritas ptialis respectu ulis. ꝟ in entibus causatū nō est partialis ueritas cause. ꝟ oīno alia entitas dependēs ab entitate cause. p̄ aliquid cōtingenter fit in entibus. g̃ prima cā contingenter cāt. añs concedūt phi. oñam pbo sic si prima causa nccio se habet ad cāz sibi pximam sit illa. b. b. g̃ nccio mouebitur a causa pri^a. b. aūt eod^m mō q̄ mouetur a causa pri^a mouet pximā sibi. g̃ nccio mouēdo cāt. c. &. c. mouendo. d. & sic in oñmo pceedendo g̃ nihil contingenter erit si prima cā necessario cāt. Ad arguñta in contrariū ad pri^m dicendū q̄ nccim est pfectior oditio ubi est possibilis. ꝟ rōi prime cāe ut causa est est incompossibilis. q̄ 5 dictio nō ponit aliq̄ perfectionē. & hoc nō est ex sui rōne. ꝟ ex rōne illius entis cui repugnat. & ita dico q̄ necessitas repugnāt oīni enti ad posteri^9. q̄ ex q̄ oīne posterius est nō nccim primū non pōt habere hītudinē nccīam ad aliqđ eoz. & cū dicl q̄ oīnia pfectiora diuidētia ens^ oēi tantur se. d^o q̄ uer est đ diuidētibz que dicūt pfectionē simpl'r ad se ut actus infinitas & huiusmodi. ꝟ nō đ illis q̄ dicūt respcm ad extra. q̄ hīe nccīam hītudinē nō est pfectionis. q̄ non stat cum pfecta nccitate. Ad 2^m dicendū q̄ i causis nulla est connexio cāe & cāti simpl'r nccia. ꝟ tantū ꝟ^m quid. prima pars patz. q̄libz depēdet ab hītudie prime cāe ad causatū ꝟ nulla cā 2^a causat nisi prius causa causante cātuz eius. & hoc prius naturaliť q̄ causa pxima causet. pri^a aūt nō causat nisi cōtingēter. g̃ causa 2^a simpliciter ctingenter causat.

Trum ens aliquod sit simpl'r primū q̄ nō. entia in uniuerso se habēt sic̄ nūi 8^o nec^cc. ꝟ non est aliquis numer^9 simpl'r primus in pfectione. g̃ nec aliquod ens simpl'r in uniuerso. mi probatur. q̄ totū est perfectius sua parte g̃ si aliquis nūs esset simpl'r primus ille esset maximus. hoc est inconueniēs q̄ tūc in nūis nō pcederet in infinitum. 5 aliqđ est primū efficiens. g̃ est primū ens actu. q̄ unumq̄dq; agit ut est in actu. Ad istā. q. g̃n^o distī-

de primitate que est duplex. una ⁊clu
dens impfectionē. & hec est materie
& forme respcū cōpositi. licet enim
materia & forma sint priora compo
sito. tū sūt impfectiora eo. q; sūt par
tes eius. alia est primitas q̄ nō ⁊cludit
impfectionē que est triplex. s. primi
tas eminēcie primitas effi^{c} & primi
tas finⁱ. iste aūt primitates distiguū
tur. nam primitas eminētie nō est pri
mitas cālitatis. q; ex hoc q; unū ens
p̄eminet alteri nō ꝑ hoc est cā illius
nam primū in q̄libet genere p̄emineт
oīibo illius generis. tū nō est cā eoꝝ

Dico g̃ q; est aliq̄d ens primum
cui primitate q̄ nō includit impfcō
nem. & stabit solutio. q. in tribo oclu
sionib⁹. prima est ista aliq̄d est pri^{m}
efficiēs. z^{a} est ista aliq̄d ens est pri^{m}
primitate finis. ⅔^{a} est ista. aliq̄d ens
est primū primitate eminētie. prima
cōclo sic ꝓbaᵭ. aliq̄d ens est effe
ctibile. aut g̃ a se. aut ab alio. aut a nⁱl
lo. nō a nⁱlo. q; q̄d nihil ē nullⁱ⁹ est. cā
nō a se. q; nⁱla res seipsā fac^{t} p̄ dᵭ ℓ.
g̃ ab alio effectie. tūc quero si illud
aliud ē simplʳ pri^{m} habeo ꝓpoi^{m}. si
nō quero a q̄ sit effectie cū nō sit pri
mū. ⁊ posteri⁹ p̄. & tūc aut erit ꝓces
sus i infinitū. & tūc q̄dlibet respectu
prioris erit z^{m}. & hoc est impossibile
aut stabiᵭ ad aliq̄d ens simplʳ primū

Sz ⅔ istā rōz instaᵭ. q; ⁊ philoso
phātes ifⁱt⁹ ē possibiⁱ i alcēdē⁹. sic
patet in generationib⁹ infiniti ubi nⁱ
lum est primū. ⁊ q̄dlibz z^{m}. & tū ista
infinitas ponitᵭ sine circlo. Ad istā
instantiā excludēdā dᵭ q; plii non po
fuerūt infinitatē in cāis eēntialʳ ordi
natis. ⁊ in cāis accñtalʳ ordinatis. p̄z
ꝑ auic. v^{o} me^{ce}. ubi loquiᵭ dᵭ infini
tate individuoꝝ in spē. Ad cuius
euidētiā est sciendū q; aliud est loqui
dᵭ cāis eēntialʳ & accñtalʳ ordinatis
& aliud est loqui dᵭ cāis p se & p ac
cidens. nā causa p se dicitᵭ illa q̄ cāt
effectū ⁊^{m} ꝓpriā suā naturā. & non p
aliq̄d sibi accñs. causa p accñs habet
totū oppositū. & isto modo loquēdo
est cōpatio uni⁹ cāe ad unū effectum
cause aūt eēntialʳ & accñtalʳ ordina
te cōpanᵭ inter se inq̄tū ab eis ē ali
quid cātū. & inter eas triplex ē dr̄ia

prima est ista. q; in cāis eēntialiter
ordinatⁱ z^{a} inq̄tū causat dependet
a prim . in p accñs nō licet in esse ali
quo modo depēdeat. z^{a} est ista in eēn
tialʳ ordinatⁱ est cālitas alteri⁹ rōnis
q; superior est pfectior. in accñtaliᵭ
ordinatⁱ nō. & ista z^{a} dependet a pri
ma. q; nulla cā depēdet eēntialʳ a cā
eiusdē rōnis in cāndo. ⅔^{a} est. q; oīes
cāe eēntialʳ ordinate sⁱl' nccio requ-
tur ad cāndū. alias aliqua p se cālitas
deesset effectui. in accñtalʳ aūt ordi
natis nō requiritur simⁱltas in cāndo

Istis dictis ꝓpositū ostēdiᵭ sic. in
finitas eēntialʳ ordinatoꝝ ē impossi
bilis. g̃ est dᵭ nccitate dare aliq̄d effe
ctiuū simplʳ primū. ⅔^{a} concⁱo ꝑ
batur. illud q̄dᵭ nō est ad aliud ordina
bile nec ⅴtute alteri⁹ natū est finire
est primū finitū. ⁊ aliq̄d ens est huius
modi. g̃ etc̄. mi. ꝓbaᵭ. q; i eēntialiter
ordinatⁱ nō est ꝓcessus in infinitū. ⁊
finibilia sunt essentialʳ ordinata. g̃ ē
deuenire ad aliq̄d q̄dᵭ ñ ē ordiabile n^{c}
ⅴtute alteⁱ⁹ hz finire. g̃ etc̄. z^{a} cō
clusio ꝓbaᵭ. eminētissimo ñ est aliq̄d
eminēti⁹. ⁊ aliq̄dᵭ ens ē eminētissimuz
g̃ aliq̄dᵭ ens pri^{m} ē primitate eminen
tie. mi. ꝓbaᵭ. i ordie eēntiali nccē est
deuenire ad aliquod supremum sim
pliciter. ⁊ ēntⁱ in uniuerso hūt ordi
nē eēntialē. g̃ etc̄. Ad argumtū in
cōtrariū dᵭ q; licetᵭ ordo eēntiarū in
uniuerso i multⁱ assⁱmilᵭ ordini nūorū
nō tñ tenet sⁱlitudo in speciali. sⁱl'e
nⁱ est in dependēdo. q; nūi posterio
res depēdēt a priori q; est impfectior
q; est ps posterioꝝ. totū aūt depēdet
a parte. iō nūs pfcōr depēdet ab im
pfectiori. i ēntⁱbo eēntialʳ ordinatⁱ nō
est sic. ⁊ ecōuerso. q; ens ipfectⁱ⁹ nō
est ps entⁱ pfcōris. nec ens pfectⁱ⁹ est
totū aggregatū ex entⁱbo pfcōrib⁹. ⁊
est totū ⅴtualʳ cōtinēs pfectiones ētiū
ipfectoꝝ & eminēter cōtinet eas.

Tꝛ ens aliq̄dᵭ sit actu ifini
tū. q; ñ. q; si unū ⅔riorū eēt
actu infinitū nihil sibi ⅴtra
riū esset in nat̄a. g̃ si bonuz aliq̄d eēt
actu infinitū nihil mali eēt in uniuer
so. p̄ corp⁹ infinitū nullum aliud
corpus secū cōpatiᵭ. g̃ nec ens ifini
tū cōpatiᵭ aliud ens cū eo. oña ꝓbaᵭ
q; sic repugnat dimēsio dimēsiōi ita
uideᵭ repugnare actualitas actualita
ti: p̄ qᵭ ita est ⅁ q; nō alibi est fini
tū ⁊^{m} locū. & q̄d ita est nūc q; ñ alias
est finitū ⁊^{m} tēp⁹. & q̄d ita agit hoc
q; non aliud est finitum quantum ad
actionē. g̃ qᵭ ita est hoc aliq̄d qᵭ nō
est aliud est finitū ⁊^{m} ētitatē. ⁊ deus
est sūme hoc. q; ex se est singⁱlaritas
quedā. g̃ nō est infinit⁹. ⅝. 8. phii.
ꝓbaᵭ primū mouēs eē infite ⅴtut⁾. q;
mouet motu infinito. & nō pōt intel
ligi dᵭ infinitate duratiōis. q; ifinitas
duratiōis nō repugnat magᵗtudini. re
pugnat aūt magᵗtudini infinitas intel
lectiua. iō ⁊cludit pri^{m} mouēs nō esse
i magᵗtudie ⁊^{m} ⁊ infinitatem potentie

In ista. q. p ponenda est sⁱgficatio
nōis infiniti. & ē ista. infinitū ē illud
qᵭ excedit oē finitū datū ultra oēm
ꝓportionē ut albe⁹ diceretᵭ ifinita q̄
excedit oīe albū finitoꝝ graduū ul
tra omnē ꝓportionē. & iſto m⁹ acci
piendo infinitū, ⁊ueniūt oēs tā theo
logi q̄ phi q; primum ens simplʳ sit
actu infinitū. nā ⅔^{o} phii. dicit phs. q;
oīes ⁊cedūt primū pricipiū eē ifini
tū & oia ⁊tinere. licet aūt sit ista con
clusio ab oīb⁹ concessa frater thomas
tñ nititur eaz ꝓbare. & est rō sua ista

mā quodā⁹ finitⁱ & defⁱatⁱ ꝑ for
mā & ecōuerso. ⁊ differenter. q; mā
finita ꝑ formā pficitⁱ ꝑ illā finitatio
nem. iō infinita⁹ materie includit im
perfectionē. forma aūt finita per ma
teriā nō perficitⁱ. ⁊^{a} ⁊hitⁱ. iō sua ifini
tatio est perfectioni ⁊ cū g̃ ens simplʳ
primū sit foⁱalissimū non receptum

in mā erit ifinitū infinitate forali.
Alio doctor arguit alr sic. ois uirtus potēs sup extrema hēntia distātiā ifinitā ē ifinita. ꝑ vto diuia ē huiusmoi ꝯ zč.mi.p3.qꝫ i creatōe pōt dt nihilo aligd producere.ꝑ iste rōes nō ocludūt pria nō. qꝫ si ois actꝰ nō receptus in mā hz ifinitatē pfcōis. cū forma āgelica secm eū etiā sit huiusmoi.ꝯ ois āgelus erit formalr ifinitꝰ. 2a etiā rō ñ ocludit.qꝫ qñ iter aliqua extrēa nō est distantia media. ꝑ tm ꝓp unum extremū excedēs tāta ē distā qntus ē extremū excedēs.ꝑ iter aligd & nihil ñ ē me.ꝯ si extremū positū sit finitū distātia erit finita. Cōfirmaꝫ qꝫ potēs totalr sup finitū ad quem pōt sup trālitū a termio a quo ad terminū ad quē.ꝑ extremū hz ē finitū. ꝯ posse suo terminū talem nō ocludit ifinita tē vtutl.ꝯ nc posse sup trālitū ad terminū ad quē. Oñdo ꝯ primi ētl ifinitatē quadruplici prite.p prite efficientl.2o prite exēplaritatis.3o prite eminentie. 4o prite finis. Prima uia ē ista primū efficiēs mouet tpe ifinito.8.plicoꝝ.ñ ē vtutis ifinite.añs hz sit fz ut ē dt iesse.tñ ut est dt possibili uerꝝ est.oña ꝓbaꝫ cā hñs a se in vtute sua actiua effm infinitū est ifinita.qꝫ ois effectꝰ uel eque formalr uel eminētiꝰ otinet i sua cā.effectꝰ at ifiniti ꝓducibiles successiue nō cōtinēt formalr in sua cā.ꝯ otinēt eminētiꝰ.ꝑ hꝰ nō possz ee ñ eēt ifinitum itensiue ueꝛa ꝯ ē maior.ꝑ ois cā q pōt mouer tpe ifinito hz in vtute sua actꝫ effs infinitos ꝯ etč. ꝑqꝫ ois cā que ex se sit pōt in ifinitos effectꝰ ē ifita itensiue.probaꝫ stati.qꝫ ubicūqꝫ plalitas ocludit maiorē pfcōz q paucitas ibi infinitas oclud infinitā pfcōem.nam si ferre.4.est maioris pfcōis q ferre v. ferre infinita est infinite pfcōis. uera est ꝯ maior.ꝑ si primū mouens habz formalr cālitates omniū cārum ex se eēt ifinitū.cuz ꝯ hz eas pfcōri mō & eminētiori.ꝯ est vtutl infinite

Ex 2a uia arguit sic.itellcto actu alis infinitoꝝ distincte est ifinita.qꝫ maioris pfcōis ē itelligi plā distincte q pauciora.ꝯ inteꝰ ifinitoꝝ distincte ē ifite pfcōis.ꝑ intellectio actualr dei est ifinitoꝝ distincte.ꝯ sua itellectō ē infinita.sua aūt itellectio est eadē sue eē.ꝯ etč.minor ꝓbatur.qꝫ itellectio dei ē dite omnium factibiliū alr non eēt primū.ꝯ actu est distincte ifinitoruz. Ex 3a uia ar sic.emio repugnat aliqd eē eminēti.ꝑ fio ñ repugt aliqd eē eminēti.ꝯ eminētissimuz est infinitum.deꝰ est eminētissimꝰ.ꝯ etč

Ex 4ta uia arguit sic.uolūtas nra oī fito aliqd maꝰ appetere pōt. sic intellectus itell gere. expimur enī amar bonū ifinitū nc pōt pfecte in aliquo alio qetari.ꝯ est dare aliqd ēs actu infinitū pfecte hñs rōnez finis. Ad argumta.ad primū dicit.qꝫ ma.ē uera de cōtrariis formalr. deo autē nihil ōriaē formalr.ꝑ uirtualr. Contra si ōrietur sibi uirtualr & est infinitum nihil ꝓpatit secū ōriū sui effectus.qꝫ ꝓp ifinitam uirtutem destruit omne icōpossibile suo effectui.exm sic enim si ignis eēt infinite calidꝰ destrueret oē frigidū.sic etiā sol q est calidꝰ uirtualiter destrueret oē frigidū si eēt in finite calidus. Dico ꝯ alr q cā actiua infinita agens ex nc̄itate nature nō ꝓpatit secū aliqd repugnans sibi nel suo effectui formalr nc uirtualiter sed agēs libere & uolūtarie pōt ꝓpati deus aūt est libere & uolūtarie agens ꝯ etč. Ad 2m nego ona3.ad ꝓbatōz dico qꝫ non est simil incōpossibilitas diuisiom in replendo locum & entitatum in sil eendo.qꝫ nulla ētitas ita replet totā nāz entitatis qn alia entitas possit stare cū ea.non sic de repletōe loci. Ad 3m dico qꝫ ona ñ ualet ñ illud ubi qd poit i aliqte sit finitū.qꝫ si eēt aliqd ubi ifinitū et corpꝰ aliqd repleret ipm nō seqretur hꝰ corpꝰ ē ita hic qꝫ nō alibi. ꝯ est finitum.similiter de tpe.oz ꝯ ꝓbare qꝫ esse demō stratuz p li ñ sic finitū cū ꝯ nō ꝓbeē ꝑ assūit iō i arto ē petitio principii.

Tertia eēa diuina ex seipsa determinet sibi primaz subsistentiaz.qꝫ nō.qꝫ qd determinat sibi aliqd ex se formalr hz illud in qcūqꝫ fuerit.exm qꝫ hō ex se determinat sibi risibilitatē &c hoē slm propriā passionē ubicūqꝫ fuerit hō ibi risibilitas. & ubicūqꝫ slm ibi propria passio sua.ꝯ si eēntia diuina ex se determiat sibi primā sbsistētia ubicūqꝫ eēt eēn ibi eēt pria sbsistētia.cum ꝯ eēn sit i quolibz suppposito erit pria sbsistētia in quolibz suppoto.ꝯ qlibz pson erit pr. p si determiat ex se primā sbsiam & relonē q pria pson ostituit in eē psonali.tūc nō possz eē cū relone oppō.qꝫ tūc oppō eēnt sil ꝯ eēn diuina nō possz stare cū generatōne pas.qꝫ generationez actiuam sibi oppōz ex se determinat. p relationes oppositi e eq fūdnaē in eēn diuina ꝓp sui infinitatē & illimitatōz ad illas.ꝯ nō magi determinat sibi generatōz actiuā q̄ generatiōnē passiuā

Cōtra eēna diuina hz primā sbsistētiā & nō determinaē ad illā p ꝓprietatē abtam.qꝫ tūc suppotum eēt abtom nec p ꝓprietatez relatiuā posteriorez ꝓprietate ostiua illius sbsistentie.qꝫ p nullum posterius determinaē aliquid adostituēdt pria.ꝯ eēna diuia ex se determiaē ad primā sbsiam. Ad istā.q. pmitto duas.dt.unā dt ideterminatione & determiatōe sibi oppota.aliā dt priz.q duo tāgūt in.q. Est aūt duplex ideterminaō una ōdictōis que est ad unū prē uel ad aliā ideterminate.qꝫ neutrā ptē sibi ex se determinat.quō mō est indetermiata ad foram & eius priuanem. & sbm ideterminatū est ad actidēa cōia.& eoꝝ oppota.& ista indeterminaō est ipfcōis ꝓp stingēam.alia est ideterminaō illimitatōis q nō est ad oppositā ōdictorie .s.ad ꝓducēdum aliqd & nō ꝓducēdū.ꝑ ad oppositā dispata .que qdē illimitatō sic est ad

ꝓducē dū ꝑſes effcūs ãcſi eẽt deſina
rū ad uᵐ eoꝝ tū. & tal ideſiatō ẽ ꝑfe
ctiōis. q ꝙto indeſiatior tanto noᵒʳ
ꝑꝫ in agẽtib⁹ eꝙuoce ut in ſole rᵘ eo
rū q̄ ꝑſit generari ꝑ putrefactōez. &
de deorᵘ oīs creatᵉ. pª indeterminatō
ſtat cū otinª. zª cū nccīᵗᵉ. ſic ꝑꝫ de ſo
le qui nccio agit mã diſpoſita. Iſti
duplici indeterminatiõe correſpõdet
duplex deſiatō ꝑ oppoᵐ. uª q̄ ẽ deſi
nate ad alīaꝫ ptẽ ꝺictōis & ñ ad ali
am. zª ẽ deſiatō limitatiōis q eſt tm
ad uᵐ effcm ꝓducēdū. Eẽnª ꝙ diuina
ꝑ mō deſiat ſibi oẽꝫ ꝓprietatẽ i diui
nis ad intra tã eẽntialem q̄ ꝑſonalem.

zº mō nihil ſibi deſiat limitate. q
ſi deſiarꝫ ſe ad unã nō poſſꝫ eẽ cū aª
& ſic eẽnª diuja ẽ indeſiata indeſina
tiõe illimitatōis. q deſiat ad ꝓprieta
tes oīm ſuppõitoꝝ. Loquẽdo ꝙ de
iſta indeſinatõe currit qō utꝝ prius
determinet ad primã ſubſiªᵐ q̄ ad ali
as. q q̄cunq; ſunt diſtª nō ꝑnt ex eq̄
ſe hñe. eẽnª & ꝓprietates aliq̄ mō di
ſtinguũt re nꝰ rõe nō curo mō. ō ñ ex
eq̄ ſe hñt. ꝙ unũ aliq̄ mō ẽ ꝑteriºrª
uñ ꝓprietates ſũt ꝑteriores iñ a eẽn
tia q̄ ẽ fundamẽtū oīm ipſarꝝ. ꝙ aliq̄
primitatẽ hꝫ rᵘ ipſarū. q̄rit ꝙ qō ſi
eẽnª diuina ꝑ deſiat ſe ad primã ſub
ſiªᵐ q̄ ad zªᵐ & ¯ªᵐ. Ad cº euidẽ
tiã ꝓmitto aliã ꝺ. de priᵗᵉ. q duplex
ẽ primitas. uª adeq̄tiõis. aª ẽ primitas
immediatiõis. ꝑº accipiť priᵐ ꝑ po
ſteꝝ. in diffiⁿᵉ uꝰis. quõ oís ꝓpria pº
ꝑ ſuo ſbo dr̄ ꝺouẽire & ens põiť pᵐ
oᵐm intellcūs. zºº dr̄ aliqd ꝑ eſſe a li
cui. q ĩmeᵗᵉ eſt ſibi. q ſine meº. Exẽ
plũ utriuſq; ſol illũinat totũ mediũ ꝑ
primitate adeq̄tōis. & priᵗᵉ immedia
tōis ꝑ illũiat ptẽ medii ſibi magꝭ ꝓpi
quã. Aliud exẽᵐ. aja intellectia pri
mo primitate adeq̄tōis informat totuꝫ
corꝰ. & priᵗᵉ immediatōis ꝑ informat
cor q̄ alias ptes corpis. q ꝑ & imme
diate uita & corrupº i corde icipiũt

Primitas adeq̄tōis adhuc ẽ duplex
ſ. inteꝰᵘª & exteᵘª. ꝺº ꝙ q ſi q̄rať an
eẽnª diuina ꝑ priᵗᵉ adeq̄tōis inteᵘᵉ de
tineť ad primã ꝑſonã. ꝺº q ſic. q pª
ꝑſõa inteſiue ẽ eq̄ ꝑfcã ſic oẽs ſiº. &
ita ꝑfcãm ſubſiªᵐ hꝫ eẽntia in pria p
ſona ſic in oībꝰ. & eꝰ a q̄cūꝫ incipi
ẽdo. ſi aũt qō q̄rat de adeq̄tõe exteᵘª
ꝺº q nō. q nõ fecũda nata ſubſiᵗᵉ in
pᵖibꝰ ſubſiſtẽtiis nō deſiať exteᵘᵉ ad
unã illaꝝ. pꝫ de aia rᵘ ꝓtiũ corpis. eſ
ſẽtia ãt diuia fecũda duplici fecũdiᵗᵉ
ſ. inteꝰ & uolũtatl ẽ nata ſubſiſteꝝ in
duabꝰ ꝑſonis ꝓducti & uª ñ ꝓducta
& ſic iſta priᵗᵉ deſiať ad oẽs ꝑſonas
diuinas. Si ꝺo fiat qō de priᵗᵉ im
mediatōis ꝺº q ꝑ determinat ſibi pri
mã ſubſiªᵐ. rō hꝰ ẽ. q qñ aliqd indiſ
ter ſe hꝫ ad pla q̄ oia ꝑ reſpicit pri
mitate adeq̄tiõis priᵗᵉ immediationis
deſiat ſibi magꝭ ꝓpinquũ ſi hñt ordi
nẽ inter ſe. pꝫ de ſole q̄ reſpicit totũ
meᵐ ꝑ paſſo adeq̄to. ꝑ priᵗᵉ immedia
tiõis illũiat ptẽ ſibi ꝓpinquorẽ q̄ diſtã
tẽ. Ad arᵗᵃ ad pᵐ ꝺº q eẽnª diuina
deſinat ſibi oẽm ꝓprietatẽ ad intra.

ꝑ determiatiõe oppõita indeſmiatiõi
otinᵉ & ꝺictiõis. & deſiatõe immedi
atõis deſiat ſibi tm priaꝫ ſubſiªᵐ. &
qñ aliqd deſiat ſibi aliqd iſto mõ nõ
oꝫ q ubicūꝫ fuerit deſiet ſibi illud
foral'r. ſi enī ſol imediatiꝰ ꝓducat pla
netam q̄ aliqd aliud nõ oꝫ qđ i quo
libet effectu producat planetam. ſic
in propoſito. Ad zᵐ dico q eſſẽ
tia deſinans ſibi ꝓprietatẽ unꝰ ſup
põiti nõ põt eẽ cũ ꝓprietate oppᵗª i
eodẽ ſuppõito. q deſinãs ſibi eã dat
ſuppõito eꝫ ſubſiᵉ. & deſians ſibi op
põitã ꝓprietatẽ dat ſibi aliã ſubſiªᵐ
ex ſua fecũditate. & ſtãs cũ uª ꝓprie
tate alicꝰ ſuppõiti ꝺpatiť aliq̄ diſpa
tã in eodẽ ſuppõito. ꝫ nõ oẽꝫ. Ad
zᵐ dº q arᵐ ꝺcludit de primitate ad
quatõis. & nõ immediatiõis.

Trũ eẽnª diuia generꝫ uꝰ ge
neret. q ſic. eẽnª diua cõica
tur. ꝙ ꝓducit. aꝫs pꝫ ꝑ aug.
xvº de ť. eẽntiã ꝑſtat fiꝰ ſñ inicio ge
neratõis. oña ꝓbať. q ꝺicare & cõica
ri ſũtre"ᵉ oppõita & ñ dicũt ñ reſpo
nẽ origis. ꝙ ſũt idẽ q ꝓducere & ꝑ
duci. tũc arº ſic. qñ aliq̄ due corre"o
nes ſic ſe hñt q extremũ uniꝰ ẽ idem
extrẽo aliꝰ & reliquũ reliq̄ erit idez
ſ"iſte due corre"oẽs. ſ. ꝓducẽs & ꝓdu
ctũ. cõicãs & cõicatũ ſic ſe hñt q ꝑ
ducẽs & cõicãs ſũt idez. ꝙ extrẽa eis
corrñdẽª ſũt idẽ. ꝑ arº logice qñ
ꝑdicatũ ꝑ ſe ꝑdicať de ſbo põt ſup
ponere ꝑ eo. pꝫ in ſuperiorib⁹. & infe
riorib⁹. & eẽnª ꝑ ſe ꝑdicať de patre:
dicẽꝰ paťe eẽnª. ꝙ etc. mi. pꝫ. q ñ ꝑ
dicať ꝑ accñs. q nec unũ accidit alīi
nec ãbo zº. iſti ſũt duo modi ꝑdicãdi
ꝑ accñs q̄s põit ꝑſs vº mecᶜ. ꝑ eſt
ſẽtia ẽ pr̄ filii. ꝙ eẽnª generat. añs ꝑ
bať ꝑ ouerſionẽ. q pater filii ẽ eẽnª.
oña ꝓbať. eẽnª ẽ pater filii. ꝙ filius ẽ
filiꝰ eẽnᵉ. q in relatis ẽ mutua oña. ſi
ꝙ eẽnª ẽ pater alicꝰ ille ẽ filiꝰ eſſẽtie.

ꝑ genitũ inq̄tũ genitũ ẽ aliqd. q
nõ ẽ nihil & inter nihil & aliqd nõ ẽ
mediũ. & nihil in diuis ẽ aliqd ñ ſit eſ
ſenª. ꝙ filiꝰ inq̄tũ genitꝰ ẽ eẽnª. ꝙ eſt
ſẽtia generať. ō mgr̄ ſentẽ. dicit q
una ſũma resꝫ ẽ eẽnª q̄ nec generat nᵉ
genãť. In iſta. q. errauit abbas ioa
chiꝫ. q dixit mgr̄ꝫ petꝛ eẽ here ĩtũ
q dixit rẽ eẽ in diuis que nec ꝓducit
nᵉ ꝓducit q̄ſi peꝛꝰ uideret põere q̄
ternitatẽ ĩ diuinis. poſuit enī tres. ſ.
rẽ generãtẽ rẽ genitã & rẽ ſpiᵗª & ꝑ
poſuit pꝰea rẽ nᵉ generãtẽ nᵉ genitã
nec ſpiᶜª. ꝙ 4ᵒʳ res. uolẽs ꝙioachiꝫ
hoc incõuenies uitare poſuit q pr & fili⁹ & ſ. ſ. nulla una res eſt. & omnes
tres ꝑſonas dixit eẽ unã rẽ tm. ſic mꝫ
ti fideles dicũť una eccl'ia ꝓp unꝫ fi
dem & caritatẽ. & hº ꝓbat ꝛbo xp̄i
Io. xvii⁹. ubi orãs ꝑ ſuis fidelibꝰ ait.
rogo ut ſint unũ ſ ẽ nſ cgunꝰ. cũ ꝙ di
xit ioachim fideles nõ ſunt unũ unita
te nãe. ꝙ nec filiꝰ ẽ una res cũ patre

ō op. ioachim ꝑ ẽ ſcẽ eccl'ie deter
miatio q̄ dãnat tanq̄ hereticũ q pať
& filꝰ & ſ. ſ. ñ ſint una res. pꝫ extra
de ſum. tri. & fide catholi. q pater

gignendo filiū dedit eēntiā ſuā ſibi. q̄ nulli aliā dare potuit qua filiꝰ eēt dꝰ. & ſiſi mō pat & filiꝰ dederūt eſ ſētiā ſuā ſpūi ſcō. iō oēs tres pſōe ſūt una res. Ad hm aūt aſſigt talis rō. res generās generat rē realr diſtictam q̄ nulla res ſeipſam gignit. p̄ de r. ſ eēn diuia ē penitꝰ indiſtincta. g̃ nec generās nec generata. ſp̄ foral in creaturis nc generat nec generat. ſ opm ſ eēn diuia ſe hz q̄ſi foral in pa ipſa g̃ nec generat nc generat. ſ iſta rō ñ multū pōderat. q̄ foral in creatis nō exiſtit p ſe. diuitas aūt p ſe exiſtit. iō p ſe pōt opari Ar° g̃ logice q̄ iſta ppō eēn generat nō ſit ua facta ultia abſtractōe ſbi ſi pdicatū ex ſua rō ñ pōt pdicari ñ foral ppō ñ pt eē ua ñ ſit uera p ſe p̄ mō. ſic aūt nō ē ua iſta eēn generat. q̄ p̄m nō eſt de inteu ſbi. & tñ ſbm ē ultice abſtractū. & pdicatū ñ pōt pdicari ñ foral g̃ etc̄. Ad artam ad primū dꝰ q̄ pductō hz pductū p ſuo fino adeq̄to. & hꝰ ē q̄d dic plis 7° mece. q̄ tñ opm generat p̄. q̄ ē qđ p̄ hz eē p pductionē. i. adequate in opōito. tñ foral ē tiꝰ formal generatōis. ut p3 vꝰ phii. ubi plis dicit formā eē nām. q̄ generatio nal ē uia in nām. ſ. formā. cū dicit q̄ iſte ſūt relones oppōite cōicaī & cōicari. dꝰ q̄ ſūt relōes rōis optes tñ ꝺcomitant relones reales oppoſitas. ſ. p ducere & pduci. ſ tñ nec iſte nc ille ſūt formalr eorūdē relatiuoꝝ. Per idē p3 ad illud aliud. nm enim extrēm alicꝰ correlonis ē idē extrēo alicꝰ formalr. iō licz cōicās & pducens ocurrāt in eodē ſuppōito. tñ dicūt diuſas relones foralr. Ad 2m logicale dꝰ q̄ eēntia nō p̄dicaī de pōe p ſe & p nec foralr. & cū pbas. q̄ nō p̄dicatur foralr p accns. dꝰ q̄ ſic in creatis ñ oīs p̄dicaꝰ ē p ſe ul p accns accipiēꝰ p accns ꝑprie ut accns p̄dicaī de ſbiecto. q̄ geꝰ nō p̄dicaī p ſe de dra nc eſt p accns. q̄ neutꝝ neutri accidit. ſ ē inferiꝰ ꝫhēs ſupꝰ q̄d p̄t dici extra neūm ſupiori. ſic nec in diuinis oīa ſūt eadē foralr p ſe nec aliq̄d ē idem alicui p accns ꝑprie. ſ ē idē abta idē titate. & ſic ē in ppoto. Ad 3m dꝰ q̄ in arto ē falſa figuā dictōis. q̄ ī pa ppōe pr ſuppōit p tota pſona. in 2a aūt pr copulat ꝑprietem tm circa ſubiectū. Ad ultimam. ē fla. ñ ut aliq̄d ſe extēdit ad relonē. & tūc mi. ē fla. & cū pbas. q̄ nōn ē nihil. dꝰ q̄ inter ꝫ dictoria accepta cū reduplce ē dar me diū. ita q̄ neutꝝ eoꝝ ineſt. nā hō incḡ tū hō nec ē albꝫ nc nō albꝫ. ſic ē in p poſito. pōt etī cōcedi q̄ genitū incḡtū genitū ē aliq̄d. q̄ ē pſona ſubſiſtēs. ſ nō ſeq̄t q̄ ſit eēn. q̄ eēn & pſōa ñ ſunt idem formaliter.

Truz eēn diuina ſub ppria rōe eēnc ſit primꝰ obz intellectꝰ diuini. uideī q̄ ñ. q̄ potena & obm debēt ꝓportioāri. g̃ pota cōiſſima hz obz cōiſſim. ſ intellēs diuinꝰ ē pa cōiſſima. q̄ ⁊tualiſſia. q̄re eiꝰ obm erit cōiſſim. ſale ē ens. q̄ nihil aliud adeq̄t ⁊tutē inteꝰ nr̄i. g̃ nihil aliud adeq̄t ⁊tutē inteꝰ diuini. Cō firmaī. q̄ pm obm adequaī poc. ſ nihil aliud ab ente adequat intem diuinū

p̄ nullū obm adequaī totti poc. ſi adequaī uni actui ipſiꝰ poc. p3 ī inteu nr̄o q̄ nullū obm q̄tūcūz excellēs adequās unū actū poc adeq̄t totā potētiā ita q̄ nō poſſit eē alēiꝰ obi. ſ eēn diuīa ē obm adequatū uiſioni q̄ ē unus actꝰ inteꝰ g̃ uidet ſe. g̃ nō ē obm adequatū intellectui ſuo abcc. p̄ pm obz ē declaratū & māifeſtatiuū ſui apud intem. ſ illud q̄t hz talē declaratiōez ē ueꝝ. g̃ eēntia ſub rōe ueri & nō ſub rōe eēnc erit pm obz. Cōfirmaī. q̄ ſi eēn ſub rōe eēnc & nō ueri eēt pm obm inteꝰ diuini. g̃ eadē rōe erit primum obm uolūtatis ſub rōe eēnc & nō boni ꝺnſ ē fim. q̄ tūc inteꝰ & uolūtas nlo mō diſtiguerēt i deo. cū pc nō diſtinguāt ñ p obā. ſ xiio mecc probat plis q̄ deꝰ nihil aliud a ſe intelligit. q̄ inteꝰ mouet ab intelligibili. ſi g̃ inteꝰ dei intelligez creaīaz mouereī ab ea & tūc eiꝰ inteꝰ uileſceret. q̄ infinitū patereī a fito. g̃ ſua eēn & nihil aliud ē ppriū & pm obm eiꝰ. Ad. q̄ iſtā diſtigo de primitate. duplex ē primitas. ſ. nāe & adeq̄tiōis. de pa logt plis in p̄dicamētis. & ix. mecc. q̄ que ſūt priora ſm generationē & originē ſūt poſteriora ſm nām & ecōm. de 2o loq̄t p poſteī. q̄ uſitas conuenit p̄ p prio ſbo ut hīe tres triāgli. q̄ ñ paſſio ſibi cōuenit adeq̄te nō p rōez iſoche. q̄ iſocheles nō hz tres ú p̄ rōez triāguli nec rōe fic. q̄ tūc oīs fia hret tres. Primitas aūt nāe ē duplex ſic nā dupli dr 2o plii. ſ. de mā & fōa. primitas nāe rōne māe ē primitas origīnis. primitas nāe rōe foe eſt primitas pfectōis. & hez ī creaturis iſte primitates hēant ordiez. q̄ pm originc ſēp p̄cedit pm pfectōe. ix. mecc. rō ē. q̄ in creatis ē trāſitꝰ ab impfcō ad pfectū in deo aūt ubi ē infita pfectō & na ip fectō iſte due primitates cōcurrūt eo dē. originc ita q̄ priꝰ originc ē etiā priꝰ pfectiōe. Ad ppom g̃ applicādo dꝰ q̄ eēn diuīa utroq̄ mō ē primm obz intellectūs ſui. q̄ ſit primm primc originis & pfectiōis ppoz. Quecūz hīent ordinē realē ſi eēnt diſtincta realr eūdē ordinē hēbūt quōcūz diſtinguāī. ſ eēn diuināſi eēt diſtincta realr ab aliis pfectōiꝫ ſimr in diuinis ipſa eēt ſimpr pm originc & pfectōe & ab ea oēs alie pfectōes ꝓducerent. ſic cānt paſſiones a ſbo q̄ oriunt ex nā ſbi. g̃ eē cuz nō diſtiguit realr ſ ſz qd ab eis erit prior q̄dāmodo originc & perfectōe ip ſis. ſ ordo intelligibilitatis nccio ꝺſequtur ordinē entitatiꝫ 2o mecc. ſic ens ſe hz ad eē ita ad cogſciem. g̃ eēn diuina ſe pm cogſcibile ab intellectu ſuo.

Cōfirmaī per ꝓpim 7° mecc. ſba ē prior oī accīte diffinc cognitione & tpe. q̄ ſm rōez ſuā diffinitiuā. ut eſt quid ē priꝰ nā & perfcōe oī accīte. & per ꝺns cogſcite. ſ eēn diuina dicit qd alie perfcōes dicūt q̄le. g̃ etc̄.

Quod aũt ſit primũ primitate ade
ſtiõis ꝓbo. q̃ q̃cũq; aliqđ cõe oĩm
abſtractũ a multꝭ ẽ oĩm adequatũ ali
cui⁹ poᵉ mouẽs p̃ eã oẽ p ſe contentũ
ſub illo p̃ obo cõi ẽ p ſe oĩm illi⁹ po
tẽtie mouẽs eã ſub ꝓpria rõne. ꝑz de
colore & albᵒ nec reſpũ uiſ⁹. ꝫ nõ oẽ p
ſe otẽtũ ſub ente mouz inteᵐ diuinũ
ad ſui ogtionẽ ſub ꝓpria rõe. tũc eni
ei⁹ inte⁹ uileſcerz. xii. meᶜᵉ. q̃ patere
tur ab intelligibili. g̃ nᵐ tale cõe ẽ ob
iectũ adequatũ igte⁹ ſui. g̃ ſola eẽnᵃ
eius erit oĩm primũ. Cõfirmaᷣ ins
poſſibile ẽ aliqđ foraꝛ infiᵗᵘᵐ eẽntia
liter depẽdere ab aliq̃ fi⁹ foraꝛ. tũc
eni nõ eẽt infiᵗᵘᵐ. ꝫ ſi aliq̃ đ cõtẽtum
ſub ente p ſe moueret inteᵐ diuinum
ad ſui ogtiõez foraꝛ infiᵗᵘᵐ depẽđ
ret a finito. q̃ inte⁹ ſua que ẽ infinita
cãreᷣ a tali obo uꝫ nccio dependeret
ad ipſũ. relinqᷣ g̃ q̃ eẽnᵃ ſit pᵐ oĩm
in e⁹ ſui & nõ ñ ſub rõe eẽnᶜ. & hoc
oñdo ſic. Sub illa rõne ẽ aliqđ obie
ctũ pᵐ alic⁹ poᶜ ſub q̃ cõtinet ꝟtua
liᷣ uꝫ foraꝛ oĩa alia que pñt coglci
ab illa poᵃ. q̃ oẽ oĩm qđ ꝑõt coglci
aliq̃ mõ otineᷣ ſub p̃ obo illi⁹ poᶜ. co
lor enĩ otinz foraꝛ oẽs colores ſpẽa
les. iõ ẽ primũ obz niſ⁹ & dr̃ in qđ đ
oĩ colore &đe nentro p rõem altius
& ſĩm cõtinz ꝟtuaꝛ ſuas paſſiones
& pᵃᵉ cã ſuos effcũs. ꝫ nª pfectio eẽn
tiaꝛ ſiue pria ſiue zª otinet oẽs alias
pfectões foraꝛ. q̃ quelibz ẽ eque cõis
ſiᷣ alia foraꝛ. oz g̃ in p̃ obo inuenire
otineᵃᵐ ꝟtualẽ. ꝫ nihil i diuis ꝟtuaꝛ
otinz aliud ñ ſola eẽnª. g̃ ipa ſola ſub
ꝓpria rõe ẽ primũ obm. ¶ Ad priᵐ
arᵐ cũ dr̃ q̃ nihil adequat potentiam
intelᵘᵃᵐ dei in rõe obi ñ ipſũ ens. ne
go. rõ dcã ẽ. q̃ ubi poª mouet ab aliq̃
otẽto ſub aliq̃ cõi p ſe ibi nihil ẽ obm
adeq̃tũ ñ ipz cõe. ꝫ i ꝓpoᵗᵒ nᵐ limita
tũ otẽtũ ſnb ente mouz inteᵐ; dei ſub
ꝓpria rõe. Ad ofirⁿᵉᵐ cuz dicit q̃
nullũ ens adequat inteᵐ creatũ. dº q̃
hº ẽ impfectiõis. q̃ ẽ paſſibiliᷣ a q̃libet
obo. inte⁹ aũt increatꝰ nõ mouet nec
patiᷣ niſi a ſua eẽnª eo mõ q̃ põt di
ci eẽ illi poª. ¶ Ad zᵐ dº q̃ ffm eſt
illud qđ dicit q̃ nullũ obz adequaᷣ to
ti poᶜ & uni actuᷣ illius poᶜ q̃ unus
actꝰ adequat illã potẽtiã ita q̃ nõ põt
hr̃e ñ unicũ actũ. ſic ẽ inᶠ ꝓpᵖᵗᵒ. intel
lcũs diuinꝰ nõ põt hr̃e niſi unũ actuz
q̃ ẽ ſibi adequatꝰ reſpũ eẽnᶜ. q̃ ẽ idẽ
ſibi. Ad zᵐ dº q̃ rõ ueri nõ ẽ priª
rõ obiua intellcũi diuio. q̃ tm̃ dicᵗ re
latõez rõis ad inteᵐ. illud autẽ qđ eſt
priᵐ oĩm inte⁹ diuini ſub ei⁹ rõe pri
maria nõ ẽ tm̃ relo rõis. ꝫ ẽ ibi ex na
tura rei. Ad ofirⁿᵉᵐ cũ dicit q̃ in
tellcs & uol tas nõ diſtigueren. dº q̃
diſtiguunᷣ. q̃ inte⁹ & uolũtas ſũt ex
nã rei in deo & foraꝛ diſtinguuᷣ. &
tm̃ põt idẽ cẽ oĩm inte⁹ & uolũtas. ꝫ
uerũ ſub rõe manifeſtiui non põt eſſe
rõ diſtiguẽs obiue itellcm a uoᶜ. q̃ nª
relatio nec rei nᶜ rõis ẽ pria rõ obiua
alicuius potentie.

Trũ ens p̃dicet in qđde oĩ
bus p ſe ītelligibilib⁹. q̃ ſic.

ens & nihil opponũᷣ ꝺdictoire. g̃ q̃d
nõ ẽ nihil eſt ens. ꝫ nullũ p ſe intelligi
bile eſt nihil. g̃ oẽ p ſe intelligibile eſt
ens. ꝺ cõceptus equa trãſcendens
ſic cõcept⁹ entis nõ includit cõceptũ
entl. ꝫ cept⁹ paſſionũ ent ſũt eque
trãſcẽdentes ſic cept⁹ entl. q̃ ſubie
ctũ & ꝓpria paº ſunt equal ambitus
g̃ etc. mi. ẽ declarata. mr. ꝓbaᷣ. q̃
oñe qđditatie incluſũ in aliq̃ eſt ſupe
rius ad illud. nullũ autẽ tranſcendẽs ad
aliud tranſcendens habet rõem ſuperi
oris. g̃ etc. In iſta. q. eſt op. multoꝝ
modernoꝝ qui dicũt cõceptum entis
in cuti quidditatiue in omnibus per
ſe intelligibilib⁹ & ſpecialiter in ultis
differentiis. Iſta cõcluſio ꝓbaᷣ pri
mo ſic. omnis intellect⁹ cert⁹ de uno
cõceptu & du'bi⁹ de duobus habz cõ
ceptum de quo eſt certus aliũ & neu
trũ ab illis de quibus eſt dubius. q̃ de
eodẽ cõceptu ſine ꝺdictione non põt
aliquis eſſe certus & dubius. alias de
eodem concepta erit certus & nõ cer
tus. ꝫ phi erant certi de ultimis diffe
rentiis q̃ erant ens & non niſil. & du
bitabant urum eẽnt ſba uꝫ accidens.
g̃d patet. q̃ aliqui poſuerũt materiam
eſſe totam ſubſtantiã rei. & forme a q̃
bus ſumuntur ultime differentie erãt
accñtia. platonici etiam poſuerunt nu
meros eſſe ſubſtantiam rerum. igiᷣ cõ
ceptus entis eſt alius a cõceptu ultima
rum differentiarum. ſicut ergo ens p̃
dicaᷣ inᵠquid de deo & creatura ita inᵠ
quid predicabitur de ultimis differen
tiis. Preterea rationalitas que ẽ ul
tima differentia hominis eſt quedã en
titas. alias eẽt q̃daz nihilitas. ex hº ar
guitur ſic. Omnis predicatõ in ab
ſtracto eſt eſſentiaᷣ. q̃ facta ultimata
abſtractione nõ remanet niſi eſſentia
rei. g̃ entitas quidditatiue predicatur
de ultimis differẽtiis. Preterea unũ
quodq; per eandẽ rõnem formalem q̃
diſtinguiᷣ a nõ ente includit ens ñ en
ti oppõitum. ꝫ omnis res ſiue cõpoſi
ta ſiue ſimplex ſiue ultima differẽtia
ſiue habens rõnem quaſi paſſionis re
ſpectu entis per ſuã rõnem formalem
diſtinguiᷣ a nõ ente. g̃ ex ſua rõne for
mali includit ens. g̃ ultime differentie
& paſſiones entis includũt ens per ſe
& p̃. Preterea unumquodq; quãto
plꝰ participat de actualitate tãto plꝰ
participat de entitate. quia actus eſt
prior potentia in perfectione. ſed ul
tima differentia plus participat de ac
tualitate q̃ genus uel differentia me
dia. aliter non eſſet ultĩa. ergo ens ueri
us & eſſentialius predicabitur de ulti
ma q̃ de genere & differentia media

Preterea ultima differentia ſpeci
ei ſubſtantie eſt per ſe ſubſtantia cuz
ſit per ſe pars eſſentialis ſubſtãtie cõ
poſite. ſed ſubſtantia eſt ens per ſe &
primo. cum ergo quod per ſe ineſt ſu
periori per ſe ineſt inferiori. licet nõ
primo ſequitur q̃ ens per ſe predica
tur de ultima differentia licet nõ pri
mo exquo per ſe & primo predicatur
de ſba. Preterea plis 3º meᶜ. ꝓbãs

q̄ ens nō ſit ge⁹ dicit. q̄ gen⁹ nō p̄di
cat̄ p ſe de dr̄iis. ēs p̄dicat̄ de eis. tūc
q̄ro quō accipiē ñ p̄dicari in maiori
ꝓpōe. aut ab⁺ᵉ aut nō. Si ab⁺ᵉ tūc ꝓpō
ē fl̄a. q̄ ge⁹ ſimpl̄r & ab⁺ᵉ p̄dicat̄ de
dr̄a. ḡ ñ p̄dicari accipiē p ſe, ſi ergo
pl̄s nō arguat in q̄tuor t̄inis oz q̄ uni
formiē accipiat̄ p̄dicari in maiori &
in miori ꝓpōne. ens ḡ p ſe p̄dicat̄ de
ultīs dr̄iis q̄d ē ꝓpo⁽ᵐ⁾. ō iſtā op. ar
gue⁹. ꝓbo ſic. ac̄oez oppōitā. ſ. q̄ o⁺⁹
entī nō includiē q̄ddⁱᵛᵉ in q̄libz p ſe
intelligibili. & p⁹ rō ſit iſta. Omis
ceptꝰ ad quēcūz aliū nō eūdē ſibi cō
pat⁹ uł ē p̄ diuſus ab eo. uł ē tm̄ dif
ferēs. o⁺⁹ ḡ uni⁹ dr̄ie ſpe⁽ᶜᵉ⁾ copat⁹ ad
cō⁽ᵗᵘᵐ⁾ alt̄i⁹ dr̄ie. uł ē p̄ diuerſ⁹ ab eo
uł ē tm̄ dr̄ns. ſi ē p̄ diuerſ⁹. ḡ iſti duo
ceptꝰ ī nullo uno cōi o⁽ᵗᵘ⁾ cōueniunt
īqd qđ ē ꝓpo⁽ᵐ⁾. Si ē tm̄ dr̄ns cū i⁹
q̄ ſūt dr̄ia ſit diuerſa aliq̄d idē entia
p⁹ me⁽ᶜᵉ⁾. ḡ differūt dr̄iis. tūc quero⁹ dē
illis. aut ſūt p̄ diuerſi aut tm̄ dr̄ntes.
ſi p̄ diuerſi habeē ꝓpo⁽ᵐ⁾. ſi dr̄ntes q̄
rā de illis ſic de primis. & tūc uł erit
ꝓceſſ⁹ in⁹infi⁽ᵗᵘᵐ⁾ q̄d ē impoſſibile. q̄
idē concepꝰ infinities includereē in
infinitis. aut ē ſtat⁹ ad aliq̄s cōceptus
p̄ diuerſos nō includētes aliquē o⁽ᵗᵘᵐ⁾
unū qddⁱᵛᵉ. p̄ ſiue ī rebz ſiue ī ce
ptibz impoſſibile eſt ex pl̄ibz fieri ali
q̄d p ſe u⁽ᵐ⁾ ñ alēm eoꝝ ſit p ſe poten
tiale & aliud p ſe actuale. ſiue u⁽ᵐ⁾ p ſe
deſiabile aliud p ſe deſians. p3 7⁹ me
tha. de ceptibz. & z⁹ de aīa p pl̄m.
& omen. ibidē de rebz. Accipiā ḡ
dnos cōcepꝰ, ptiales alic⁹ uni⁹ totał
p ſe deſiabił ē o⁺⁹ qddⁱᵛ⁹ p ſe deſiāſ
erit q̄lifi⁽ᵘ⁹⁾ & q̄rā de eis an⁹ includant
aliquē o⁽ᵗᵘᵐ⁾ nnū cōem in q̄d aut n⁽ᵐ⁾. ſi
nullū habeē intētū. ſi aliquē cū nō īclu
dāt p̄ciſe illū cō⁽ᵗᵘᵐ⁾ cōem. ſ aliq̄d ali
ud. q̄ro de illo cō⁽ᵗᵘ⁾ quē addit uterq̄
eoꝝ ſup̄ cō⁽ᵗᵘᵐ⁾ cōem. aut iſti duo o⁺⁹
includūt aliquē cōem aut nullū. ſi n⁽ᵐ⁾
habeē ꝓpo⁽ᵐ⁾. q̄ erit dar̄ duos cō⁺⁹ p
ſe deſiabilē & p ſe deſiantē qui ſic ſe
hūt, q̄ p ſe deſiabił nihil includ⁺ ip⁹
p ſe deſiāt̄ nec eo⁹. ſi includit aliq̄z
cō⁽ᵗᵘᵐ⁾ cōem cū illi duo⁹ cō⁺⁹ ſupaddiri
nō ſint p̄ciſe ille cōcepꝰ eis cōis. ſ
aliq̄d aliud. Querā de eis ſic de pri
mis. tūc uł oz dicer̄ q̄ cōceꝰ p ſe un⁹
depēdeat a cōceptib⁹ infiniti⁹ ex qb⁹
ꝯpōit qđ ē impoſſibile. uł erit ſtatus
ad aliq̄s duos q̄rū un⁹ ē p ſe & p̄ deſ
miabił & ali⁹ p ſe & p̄ deſians. cū ḡ
cō⁺⁹ p̄ deſiabił ſit cō⁺⁹ entis. cō⁺⁹ per
ſe & p̄ deſians ſit ceptꝰ ſūpt⁹ ab ul
tiᵗᵒ ḡdu foꝛe ſpe⁽ᶜᵉ⁾ q uocat̄ cō⁺⁹ ultīe
dr̄e. ſeq̄t̄ q̄ o⁺⁹ entis nō includat̄ qđ
di⁽ᵘᵉ⁾ in ipſo. p̄ ab ultis oſtitutiuis
aliq̄z duorū impoſſibile ē abſtrahi alt
quē o⁽ᵗᵘᵐ⁾ unū realē p̄ōtū dcm̄ in qđ
de eis. ꝓbat̄ ſtati. q̄ ulti⁹ oſti⁽ᵘᵃ⁾ ali
q̄z ī eſſe ſūt i⁹ q̄b⁹ oſti⁽ᵗᵃ⁾ ī eſſe p̄ dif
ferūt. ſ i⁹ qb⁹ aliq̄ p̄ differūt in aliq̄
ꝺnēire ñ p̄n̄t. aliq̄ enī p̄ differ̄ ē ſe to
tis differ̄. ſ o⁺⁹ ſūpti ab ulti⁺⁹ ḡdu ī
foꝛa ſpe⁽ᶜᵃ⁾ ſūt ultimo cōſtitutiui eoꝝ
q̄ nō conuēniunt in eſſe ſpecifico. igi
tur ab eis non poteſt abſtrahi aliquis
conceptus cōis dictus deēets in quid.
q̄ aūt ens ñ includat̄ qdditatiue in
paſſionibus ſuis probo. & primo ſic.
Accipiat̄ una pa⁹ entī puta unum
tūc q̄ro aut ocept⁹ uni⁹ includ⁺ p̄ci
ſe & adeq̄te o⁽ᵗᵘᵐ⁾ entī. aut aliq̄d aliud
ab eo. Si p̄ mō tūc idē erit pa⁹ ſuiip
ſius. & cuz pa⁹ ſit nāl̄r poſterior ſuō
ſbo idē r⁽ᵐ⁾ ſui erit pri⁹ & p⁹teri⁹ ſe
ipſo. q̄t̄ ē impoſſibile. Si z⁰⁹ q̄rā
de illo ſi includ⁺ p̄ciſe o⁽ᵗᵘᵐ⁾ entī. aut
aliq̄d aliud & deduceē ar⁽ᵐ⁾ ſic̄ prius
uł oportuit dicer̄ q̄ o⁺⁹ entī ñ īcluda
tur q̄ddⁱᵛᵉ in o⁽ᵗᵘ⁾ uni⁹ ut ē pa⁹ entī. ł
idē erit pa⁹ ſuiipſi⁹ uł ꝓcedeē ī ifini
tum in oceptibz ſbi & p ſe paſſionū
ei⁹. ſ duo ulti⁽ᵃ⁾ ſūt impoſſibilia. ḡ p⁽ᵐ⁾
ē nec̄m. p̄ pa⁹ p̄dicat̄ p ſe z⁰⁹ de
ſbo. p̄ poſteř. ḡ ſbz intrat diffi⁽ⁿᵉᵐ⁾ pa
ſſionis ſic̄ additum ex p̄ poſteř. & 7⁹
me⁽ᶜᵉ⁾. ḡ ens in dif⁽ⁿᵉ⁾ ſue paſſiōis cadit
ut additū. & p oñs nō ē de qddⁱᵛᵃ rō
ne eius. Sz ens habr̄ ꝓprias paſſio
nes negat̄ ab aduerſariis. ō iſtā oclo
nē ego ꝓbo auc̄te. & rōe. Auc̄te ſic
pl̄s 4⁹ me⁽ᶜᵉ⁾. ſic̄ linea inq̄⁽ᵐ⁾ li⁽ᵃ⁾ & nūe
r⁹ īq̄⁽ᵐ⁾ nūer⁹ hūt paſſiōes ita ēt inq̄⁽ᵐ⁾
ēs ē ſūt paſſiōes Rōe ſic. illud qđ ē
p⁽ᵐ⁾ ſbz alic⁹ hūt⁹ ſcīē⁽ᶜᵗ⁾ hz paſſiones
de ipſo demōſtrabiles. ꝓbat̄ ſtatī. q̄ dē
rōe primi ſbi ſcie ē hr̄e paſſiōes d̄ ip
ſo demōſtrabiles p̄ poſteř. ſ ens inq̄⁽ᵐ⁾
ēs ē p⁽ᵐ⁾ ſbm primi hit⁹ ſcīētifici. ſ.
me⁽ᶜᵉ⁾. ḡ ipſi⁹ entī inq̄ tū ens ē ſūt pa
ſſiōes cū eo ꝺuertibiles. Iſta ſequē⁹
gz⁹ ad rōes op. & d⁹ ad prīaz q̄ p il
lā rōem nō pōt̄ pl⁹ hr̄i ñ q̄ o⁺⁹ entis
ē in ſe un⁹ neuł eoꝝ exñs forał⁺. ſ ñ
ꝓbat q̄ ens p̄diceē ī qđ de o⁽ᵗᵘ⁾ ōnēte
ens. ſ magi oppo⁽ᵐ⁾ ē uerū. Quia qñ
duo o⁺⁹ ꝺpant̄ ad inuicē. q̄rū un⁹ ē p
ſe determīabił & alius p ſe deťmīans
prim⁹ nō p̄dicat̄ p̄ mō de z⁰⁹. ſ denōt
natie. cū ḡ o⁺⁹ ſpēi includat o⁽ᵗᵘᵐ⁾ entī
tanq̄ p ſe determīabilē. & o⁽ᵗᵘᵐ⁾ ultīe
dr̄e tanq̄ p ſe & p̄ determīantē. ḡ cō
ceptꝰ entī p̄dicat̄ p ſe p̄ mō de ſpē.
ſ de ultīa dr̄a tm̄ denōia⁽ᵘᵉ⁾. Ad z⁽ᵐ⁾
cū dr̄ rōnalitas ē q̄dā entitas d⁹ q̄ ac
cipiē⁹ rōna⁽ᵗᵉᵐ⁾ p o⁽ᵗᵘ⁾ ſūpto ab ultimo
ḡdu entitat̄ foꝛe ſpe⁽ᶜᵉ⁾ hoīs nō ē uera
p̄dica⁹ p̄ mō. q̄ q̄dā ētitas īclud⁺ du
os cō⁺⁹ ptiales. ſ. en⁽ᵗᵉᵐ⁾ & q̄dā p quā
intelligo aliq̄d ōnēs ipſā entī⁽ᵗᵉᵐ⁾. ipoſ
ſibile ē talē cōceptū ſic cōpo⁽ᵐ⁾ p ſe &
p̄ mō p̄dicari de o⁽ᵗᵘ⁾ ſimpl̄r ſimplici
q̄ nihil includēs aliq̄d qđ repugnat
rōi ſbi pōt p̄dicari p̄ mō de ſbo. imo
tał ꝓpō nō tm̄ eſſet fl̄a. ſ etiā impoſ
ſibilis. q̄ ut dcm̄ ē q̄dā ētitas dicit cō
ceptū cōpo⁽ᵐ⁾ ex determīabili & deter
mināte. & rō cōceptꝰ determīabił re
pugt o⁽ᵗᵘ⁾ q ex ſe eſt p̄ determīans ſic
ē rōnalitas. Ad z⁽ᵐ⁾ cu dr̄ unūq̄dq̄
p̄ eādē rōez forałē q̄ diſtīguit a ñ ēte
includit ens forał⁺. d⁹ q̄ illa ꝓpō eſt
fl̄a. ſ ſi intelligat̄ ſic unūq̄dq̄ p ean
dē rōez forałē q̄ diſtīguit a nō ente in
cludit ens aliq̄ modo. ſ. denominatiue
uera eſt. ideo enim diſtinguitur a non
ente. quia ens de ipſo dicitur denomi
natie. Ad 4⁽ᵐ⁾ d⁹ q̄ accipiē⁹ o⁽ᵗᵘᵐ⁾

ens ſiue ipſã entitatẽ inq̃tũ abſtrahit
ab ultio ḡdu ſue entitati & ſue pfcõis
intrinſ^ce ma. ppõ ẽ fi'a Ad qntũ d?
q̃ p ſe dupliciter poteſt accipi. uno
modo ut diſtinguitur ꝺ per accidens
ſiz hõ ẽ alb' p accñs. A° mõ p ſe dr
qđ includit illud in ꝺ^to ſuo qdd^uo. ſi
p̃ mõ intelligaẽ ꝺcedo q̃ ultia dr̃a eſt
p ſe ſb'. tñ cũ h° ſtat q̃ ultia dr̃a nõ
ſit p ſe ſb'a z°? mõ. p̃ ꝓenẽ eẽ ſb'a p ſe
q̃ ptinz ad ſge? ſbe p reductõz. ñ tñ
foꝛal'r & qdd^ue ẽ ſb'a Ad ulti^m u?
mõ põt dici q̃ plis ꝓbat q̃ ens ñ ẽ ge
nus. q̃ ge? de n^a dr̃a p̃dicaꝛ in qđ. ẽs
aũt & ſi nõ p̃diceꝛ de ultis diis tñ p̃
dicaꝛ de mediis. Tñ ad excludẽdã
inſtãtiã q̃ põt dari ad iſtã ſol'oem do
aliã. D° enĩ q̃ iõ ens nõ ẽ genus. q̃
p̃dicaꝛ de diis p̃dica^ne magi idem^ca
q̃ ge?. Iz ens nõ includaꝛ foꝛalit i cõ
ceptu ultie drie. tñ cũ dr̃ rõale ẽ ens.
p̃dicatũ & ſb'm dicũt eãdẽ realit^em. ſ
oñ ge? p̃dicaꝛ de dr̃a p̃dicatũ & ſb'z
dicunt ul' ſumũt a diuerſis realitatibz

Ad rõez pr̃icipalẽ dd^m q̃ aliq̃ ſũt
ꝺdictoria circa unũ ab^te ſũptũ q̃ tñ ñ
ſũt ꝺdictoria circa illud idẽ ſumptũ
cũ redup^ne. ſi'r etĩ inter aliq̃ non eſt
dare mediũ r^m alic? ab^te ſũpti inter q̃
tñ ẽ dare me^m r^m eiuſdẽ ſũpti cũ redu
plicatõe. exem^m eẽ riſibile & nõ riſ bi
le ſũt ꝺdictoria circa hoiez ab^te ſum
ptũ. q̃ de neḡi^te alẽ iſtoꝝ dr̃ de hõi
ne. nec iter iſta duo ẽ dare mediũ cir
ca hoiez ab^te ſũptũ. tñ iſta duo ñ ſunt
ꝺdictoria. ſ ẽ daꝛ me^m iter riſibile &
nõ riſibile. ſ. hoiez ſũptũ cũ redu^ne
q̃ hõ foꝛal'r nõ ẽ riſibile. i. in formali
o^tu hõis nõ includitur riſibile. ſi'r hõ
foꝛal'r nõ includit i ſuo o^tu foꝛali &
qddi^uo nõ riſibile. ſic in ꝓpo^to ꝺce^o
ſũpto ab ulti^to ḡdu foꝛ^te ſpe^ce ñ ẽ ens
foꝛal'r. tñ ab^te loquẽ? d° q̃ ab^te ẽ ens
q̃ põt capi capiat.

Tꝛ ele^ta remanẽt in mixto
ſ̃m ſb'az. uideꝛ q̃ ñ. q̃ aliq̃
alia ꝓducebãt ex aq̃. p̃z ge
neꝛ p̃. ꝓducãt aq̃ reptile & uiue^a ſu
per terrã. ſ generatõ uni? ẽ corrup?
alt'?. ḡ aqua corrũpit cũ ex ea piſcis
generaꝛ. ḡ ſi'r^a ele^ta corrũpunt &
nõ manẽt. p̃ ſi eleñta aliqua mane
rẽt tũc cũ inclina° illoꝝ ſit ad ꝺria lo
ca tũc mixtũ ex illis uiolẽter mouere
tur & uiolẽt qeſcerz in q̃cunq; loco.

p̃ oẽ ꝓñs in ſe ꝺriũ ncẽio corrũpi
tur a cã intrinſ^ca. ſ aliqđ mixtũ tantũ
corrũpit ab extri in^co. ſic auꝛ & lapis
ḡ nõ oẽ mixtũ hz in ſe eleñtũ ſ̃z ſb'az

ꝺ p̃ de generatõe. mixtio ẽ miſci^m
aléatoꝛũ unio. ex h° arguit dup^r. ſi ẽ
aléatoꝛ. ḡ nõ^te corruptoꝛ. ſi mixtõ ẽ
unio miſcibilium & unio nõ ẽ corru
ptorũ. ſ'etiũ. ḡ miſcibilia manẽt. In
iſta. q. ſũt due op. ꝺrie. pri^a ẽ auicen.
q̃ ele^ta manẽt in mixto ſ̃m ſb'az ñ re
miſſã. ſ ſ̃m q̃litates remiſſ'as. z^a op.
ẽ omen. q̃ ſi remittũt ſ̃m qualitates
remittũt ſ̃m ſb'az & arguit ꝺ auicẽ.
ſic. Idẽ ẽ iudiciũ de toto & pte. ḡ
ſi qualitas p̃t remitti ſ̃m ptẽ manẽte
ſba oio nõ remiſſa eadem ratiõe põt
eleñtũ manere ſ̃m ſb'az remiſſa tota q̃
li^te. & ſic poſſz eẽ iġis et ñ eẽt calid?

Alia rõ ſua eſt taꝛ. ſi ele^ta nõ mane
rẽt i mixto. ſ oio corrũpenẽt aduenie
te foꝛa mixti. ſequeꝛet q̃ prima matia
imme^te ſuſcipet oẽz foꝛaz ſñ or^ne. cõ
cordat ḡ cũ auicẽ. q̃ uterq; ponit q̃
ele^ta manẽt. & ꝓbaꝛ p diffi^nem elemẽ
ti. 9° me^ce. eleñtũ ẽ ex q̃ opõit res &
manz in re. ſ diſcordat ab eo in hoc.
q̃ põit eleñta manere ſ̃m ſb'am remiſ
ſã. Sz ipſe ꝺ ſe arguit trip^r. p̃ ſic:
oẽ qđ aduẽit ẽti in actu ẽ accñs. ſi ḡ
eleñta manerẽt in mixto ſ̃m ſb'az for
ma mixti aduenireꝛ enti opo^to ex mã
& foꝛa elemẽtari & ſic eẽt foꝛa accñ
talis. p̃ nulli foꝛe ꝺuẽit ſuſcipe ma
gis & mi? ñ accñtali. q̃ ſb'a nõ recip^t
magi & mi? i p̃dicamtl. ḡ foꝛa eleñti
ſi ſuſcipet magi & mi? eẽt accñtalis.

p̃ oz recep^m denudari a nã recepti
ḡ oz mz ad hoc q̃ poſſit aliq̃ foꝛaz
ſbalẽ recipe oi foꝛa ſbali careꝛ Ad
iſta tria ar^ta ꝺmẽ. rñdet. nã ad p^a. duo
dicit q̃ foꝛe eleñtares ſũt ſic medie
inẽ foꝛas ſb'ales & accñtales. tõ uꝝ uſq;
hũt ꝓprietates. & ſic põt imẽdi & re
mitti. Ad z^m dic^t q̃ ñ oz recep^m
denudari a toto geneꝛ recepti. ſ a nã
ſpecifica recepti. ꝺ tũc mã ſub for
ma aq̃ exñs poſſz recipe foꝛaz ignis.

Ad iſtã inſtãtiam rñdet & dicit q̃
oẽs foꝛe eleñtares ſũt eiuſdẽ ordis in
ſb'ali^te. ſic aũt ñ ſũt cũ foꝛis mixtoꝝ
& tũc maior ꝺz intelligi q̃ nc̃e ẽ re
cep^m denudari ab oi foꝛa eiuſdẽ ordis
ad h° q̃ aliq̃ illaꝝ recipiat. ſ ñ oz q̃
denudeꝛ ab oĩ forma alteri? ordinis.

D° ḡ ad. q. tenẽ? oppo^m utriuſq;
q̃ eleñta nõ manẽt in mixto ſ̃z ſb'az
& h° oñdo q̃tuor rõibz. p̃ ſic ñ ẽ
ponẽda pfalitas ſñ ncc̃i^te. nihil aũt co
git pfalitatẽ eleñtoꝝ manere in mixto
ſ̃z ſb'az. q̃ opatio q̃ magi arguit ſb'az
nõ cogit. q̃ opatõ mixti nõ ẽ eiuſdez
ſpẽi cũ aliq̃ opatõe eleñti. ſi'r et nec
trãſmu° cog^t. nã foꝛa eleñti & mixti
hñt ſuffi^tem en^tem ut una ſit ẽin? ge
neratõsi ad quẽ & alia ẽin? corruptõ
nis a q̃. ḡ ſic nihil põt eẽ ſi'r ſub foꝛa
ignis & aq̃. ſic nec ſi'r ſub foꝛa elemẽ
ti & foꝛa mixti. z° ſic foꝛa elemẽ
taris ẽ nata oſti^re ſuppo^m p ſe ſb'iſtẽs
in geneꝛ ſbe. ḡ ſi ſint pl'es foꝛ^e elemẽ
tares in mixto q̃libz oſtituet ſuppo^m
in geneꝛ ſbe & nõ idẽ ſuppo^m. q̃ nõ
põt idẽ ſuppo^m eẽ duaꝝ ſpẽz ſpẽali
ſſimaꝝ ultimaꝝ. huiꝰmõi ſũt aer & aq̃. ſi
aũt eleñta manerẽt in mixto in oi mi
xto erũt q̃nq; ſuppo^ta ꝺrũ q̃dlibet nã
tũ ẽ p ſe ſubſiſtere. 3° ſic. oẽz ſb'az
corꝑalẽ ꝺſeq̃t q̃tas q̃ eſt ꝓpria pa°
ſbe corꝑee. ſ foꝛ^a eleñti q̃ tũcũq; re
miſſa cũ mã oſtituit ſb'am ꝺpõirã. ḡ
iꝑaz ꝺſeq̃t ꝓpria q̃tas ſic ꝓpa pa°
ſ pl'ũ ſboꝝ ñ põt eẽ eadẽ ꝓpria pa°
ḡ etc. 4° ſic mixtũ generaꝛ ex ele
mẽt & corrũpit in eleñta. ḡ taꝛ ẽ in
cõpoſſibilitas inter foꝛaz mixti & for
mã eleñti q̃lis ẽ iter ẽinũ geneãtõiz a
q̃. & ẽinũ ad q̃z. ḡ foꝛa mixti & for^a
eleñti ñ ſe ꝺpatiũt ſi'r i eoꝺ ſuſce^to

ſ ꝑ plz q̄ uidē dicē q̄ ele^{ra} manēt in mixto dico q̄ ī oī genere eſt iueniꝛ mediū eiuſdē rōis cū extremis. p3 x^{o} me^{cc}. & mediū dicit̄ ꝓponi ex extremis ſic̄ rubor ex albo & nigro. & iſta ꝓpoſitio nō eſt ū nāl̄ ꝓuenien^{a} medii cū extremis q̄ nō ē extremi ad aliud extremū. non ita q̄ me^{a} q̄litas hēat extrema ꝑ parte ſui. imo eſt ita ſimplex ſicut extremū. & iō dicūt̄ q̄litates ſicut extremū. & iō dicūt̄ q̄litates extreme hr̄e eē in me^{o} & nō in alio extremo ita dico de foꝛa mixti. ī mixto eꝛ dicūt̄ manere foꝛe ſbales elemēto rū ꝓ nāle ꝓueꝛientiā q̄ eſt forma ſbal̄ mixti cuꝫ elem̄ti q̄ nō eſt uni^{9} elemēti ad alteꝛ. Itē plis ualt q̄ foꝛa mixti ſit ꝑfectior & actu^{oꝛ} foꝛa eleñti. dicūtur ꝫ elem̄ta manere ſic̄ ipfecta & ꝫferiora manēt in ſuis ſuproribꝰ in q̄ bus nō manēt ū uirtualiter. unde plis poſtꝫ dixit q̄ elemēta manēt in mixto ſbdit. ſaluaꝛ ei ꝛ^{9} eoꝛ. Dico ꝫ q̄ elemēta manēt in mixto nō ſm ſub ſtāciaꝫ. ſ ſm uirtutē ſicut qualitates extreme manent in me^{a}. & ſicut ꝫuege tatiua & ſenſi^{ua} manent in ītellectiua.

Ad ar^{m} in oppoſitū dico q̄ altera toꝛ eſt ꝑteritum paſſiuum. & uerum eſt q̄ mixtio eſt eoꝛ que fuerūt altera ta. & cū dicit̄ q̄ eſt unio. nō ꝓprie dicit̄ unio. ſ debꝫ ſic intelligi quia oīs mixtio eſt q̄dā generatio. & p oñs alterius corrup^{o}. in generatōne autem mixti dicūtur elementa uniri ſm uirtutem. q̄ aliqua forma ꝓducit̄ ab eis q̄ otinet ipſa uirtualr̄ & nō ſbaliter.

Tꝛ entia ſimpl^{r} pri^{a} poſſit eē plura alteri^{9} rōnis. q̄ ſic poſterioritas eētial̄ ꝓuenit entib^{9} alteri^{9} rōis. ꝫ prioritas. añs p3 oña ꝓbaꝛ. q̄ re^{ua} omltiplicāt. Cōtra oīs mltitudo reducit̄ ad unitatē. ꝫ multitudo eētiarū reducit̄ ad unā eētiam. oña patet. q̄ multitudo eētiarū ocludit ordinem eētialeꝫ. ſ in eētialr̄ ordinatis eſt dare primum ꝫ etc̄. ꝛ^{o} iſta qō pōt hr̄e duplicez in te^{m} unū oparādo primitatē ad primitatez. ſ. primitatē uni^{9} eē^{n} ad primitates alteri^{9}. ali^{m} an oēs ille. q̄. primitates poſſint opetere ētib^{9} alteri^{9} rōnis. prim^{9} itellect^{9} ñ eſt poſſibilis ut primitas ſimplr̄ opetat plurib^{9} entibus alteri^{9} rōi. s q̄ ſic̄ p3 in alia. q. cui opetit una primitas q̄ nō inclu^{t} ipfctōez eidē opetit oīs alia primitas ñ icludēs ipfectōez. uñ cui ꝓueit primitas effi^{c} eidē ꝓueit primitas finis emi^{c} & exēplaritatis. ꝫ. q. q̄rit d^{r} ꝛ^{o} ite^{m}. & q̄ tū ad illū d^{o} q̄ ñ. h^{o} aūt oñdo tripliciter. pri^{o} ſic d^{r} pri^{te} efficientie. ſi duo alterius rōis poſſent eē ſimpl^{r} prima effectiua. aut eſſent reſpectu eorūdem effectuū uel effectibiliū. aut alioruꝫ. non pri^{o} modo. q̄ reſpcū eiuſdē cāti nō pōt eē. due cāe totales eiuſdez ordinis. alias effectus poſſet pōi in eē ſine eo qđ ē totaliter cā ei^{9}. & i^{a} cā totali ſbtracta nihil min^{9} habꝫ eē p alīa. n^{c} ꝛ^{o} mō. q̄ aut eſſet duoꝛ effcū^{m} eiuſdem ſpēi. aut diuerſarū ſpēi. nō ꝑ mō. q̄ q̄ ſūt eiuſdē ſpēi nō req̄rūt diſtinctās cās ſpē. nec ꝛ^{o} mō. q̄ ſi illi effcs ſūt diuerſi ſecūduꝫ ſpēz habēt ordinē eētialē. q̄ ſpecies in uniuerſo ſūt ſicut numeri. & ^{o} me^{cc}. ſ que hñt ordinem eētialem reducūt̄ ad u^{m} p^{m} uni^{9} rōis. q̄druplici primitate ꝓdicta ut ꝓbatū eſt in alia quōe. ꝫ etc̄. z^{a} rō ſuit̄ ex primi^{te} eminētie. ſic̄ eiz ī oī geneꝛ ē ſtare ad aliquā unā nāz. q̄ ē mēſura oīuꝫ poſteriorꝫ in illo genere. ſic̄ in ginere toti^{9} ētis neće ē ſtare ad aliquā unam nām ſimplr̄ primā q̄ ē mſura oīum alioꝝ ū io. me^{cc}. ꝫ^{o} ꝓbaꝛ ꝓ rōnem phi. iz me^{cc}. ſi ſint duo entia prima alterius rōnis hñtia ſub ſe ꝓprias ordinatōes & coordinata reſpectu uni^{9} primi ñ haberēt ordinē ad coordinata alterius coordinatōnis tolleretur ab uniuerſo nā boni q̄ conſiſtit in ordine ptiuꝫ uniuerſi ad iuicē & ad primū. ideo ponētes pl̄a principia alterius rōis icō nexā faciūt untuerſi ſbaꝫ. dicit plis.

Ex dcis ſeq̄t unū corre^{m}. ſ. q̄ primū efficiēs eminens & finis nō ſolum eſt primū oīuꝫ effectibiliū uni^{9} coordinationis. ſ etiā reſpcū oīuꝫ effcībiliū. ſe^{r} ꝫ q̄ ē aliquod ēs uni^{9} rōis ſimplr̄ pri^{m}. Ad ar^{m} ī ōriū cū dr̄. ſūt pl̄a poſteriora ꝫ pl̄a pri^{a}. oña ñ ualꝫ q̄ reducēdo a poſteriorib^{9} fit reductio a mltitudie ad unū. reducēdo aūt a pri^{9} fit reductō ab uno ad multa.

Ad ꝓbatiōz cū dr̄ mltit^{o} uꝰ correlatioꝝ mltiplr̄ reliq^{m}. d^{o} q̄ ueꝛ ē q̄^{m} ad relatōes. & non q̄ tum ad abſoluta quot eiz ſūt filiatōes tot ſūt paterni tates. ſ ñ tot ab^{ta} ſuppo^{ta} in qb^{9} ille paternitates fūdāt̄. iō tot ſūt primitates i pri^{9} ēte quot ſūt entia poſteriora. ſ ñ tot ēntie pri^{e} in qb^{9} ille primitates fūdāt̄.

Tꝛ eq̄litas diuinaꝝ ꝓſonarū ꝑciſe attēdat̄ penes magtudiez pōz & eternitatē. q̄ nō q̄ eq̄litas ē ꝓprietas q̄litatl̄. po^{a} ē ꝓprietas q̄litatl̄. q̄ ponit̄ mſura ei^{9}. ꝫ ſ^{m} potētiā ñ attēdit̄ equalitas alicua ī p^{e} diuie ſic̄ hñt eādē magni^{nem} potēciā & eternitatē ita hñt eādē ſapientiā iuſticiā & bonitatē. ꝫ ſicut ſunt equales i illis trib^{9} ſic i ſapia iuſtitia & bontate. ergo nō ꝑciſe attēditur equalitas i illis trib^{9}. ō aug^{9} defide ad petrum loquēs de trib^{9} ꝓſonis. null^{9} horū ꝑcedit aliū eternitate aut excedit magnitudine. aut ſnpat ptāte

ꝛ^{o} ad itelligentiā. q̄. ſciendū q̄ in creaturis eſt duplex q̄ titas ōtinua & diſcreta. q̄ titas ōti^{a} duplex. ſ. permanens & ſucceſſiua. q̄ titati ſucceſſiue ī creaturis corrñdet eternitas ī deo q̄ eſt ñſura tota ſi^{l}. oib^{9} aūt q̄ titatib^{9} ōtinuis ī creaturis corrñdet magnitudo ī diuiſ. q̄ oēs tl̄es q̄ titates ōtinue ꝓmanētes importāt magtudinē. patet d^{r} linea ſuperficie & corpore & loco licet non dicat aliam magnitudinem a ſuperficie. Sed quon ō potentia ponet̄ in diuinis ſi in creaturis non dicit q̄ titatez. ꝛ^{o} magnitudo uirtual̄ in diuinis non tāū habet intelligi ut

cōpaī ad intrinseca. ſ ut opaī ad extrinseca reſpcū quoꝝ dicīt habēr uigorē. & unū ſequīt ex alio. q enī utrtus in ſe magna ē. iō opata ad oppōita extrinſeca dī eſſe magna & vtuoſa. unde poēntia nō importat fūdamētum alicuius eqlitatī aliud q magtudo ſ tm apponīt hoc ad exprimēdū q titatē magtudinis in diuinis & ñ aliā q̄titatē a magtudine. ſ eandē alio modo opatā. ſ li ē unū dubiū ſi tot ſūt magtudines & equalitates in diuinis q̄ ſūt pfectiones ſimplr cū magtudine ſe ſīt uni rōis ſeq̄t q aliqd uni rōis in diuis nō ſīt de ſe hō. & tūc rō illa q in diuinis nō ꝓñt eſſe pla ſuppoſita eiuſdē rōis. q q̄dlibz eſt de ſe hoc nihil ualet. q ōriū uideī de magnitudine & equalitate. Rō equalitates fūdate ſup magtudinē diuerſarum pfectionū nō ſūt eiuſdē rōis ſ maior ſīc nec illa ſup q̄ fūdanī ſunt eiuſdē rōis. ſ alteri. iō ſīc magtudo ſapiētie eſt alteri rōnis a magtudine bonitatī ita equalitas eſt alteri rōnis in uno & in alio. & tūc nō eſt cōcedē dum q aliquid uni rōis plurificatur in diuinis. Ad primū argumētum in oppoſitū dico q equalitas ſm potentiā ut dictū eſt nō eſt alia eqlitas ab equalitate ſm magtudinē. ſ explicat ptutē magnitudinis in cōpatione ad extra. Ad 2m dico q nō ſūt eqles ſm ſapiētiā & bonitatem etc. niſi ut hūtes eandē magnitudinē ita q ꝓxima rō fundandi equalitatē eſt magtudo q̄tūcūq; ſint diuerſa fundamenta remota.

Tr eēntia diuina ſit in tribꝰ ꝓſonis. uideī q nō. ſi ſint plura ncēe eſſe quero quibꝰ foral'r diſtinguūt. ſint. a. & b. aut q̄ rōes iſte ſūt ex ſe ncēe eē. & tūc erūt duo ncēe eē. & p oēs nō diſtinguūt in eis. ſi aūt rōes ille ſūt poſſibiles. q illa que illis diſtinguūt non ſūt ncēe eſſe. ꝑ nihil ponendū eſt in entibꝰ & maxime in ſūmo bono q̄ nō poſito nihil pfectiō is deficit in uniuerſo. ſ aliqua ꝓſona diuina nō exīte nihil pfectionis deeſſet in uniuerſo. ſi enim 2a perſona nō eēt quicqd pfectionis ponīt i ea eēt i pria. ꝯq quicqd pfcōnis ſimplr ē i una ē i alia. q ſbtracta una remanēte alia nihil pfciōs tollīt i uniuerſo. q̄ plitas ꝓſonaꝝ ñ ē ponenda i deo ꝑ q̄cūq; ſūt ſimplr eadē eidē ſimplr ipa inter ſe ſūt eadē ſimpliciter. & dō ſimplr ad excludendā idētitatē ſm qd. ſ ꝓſōe diuie ſūt ſimplr idē eēntē q̄ ē in ſe ſimplr oīo eadē q̄ inter ſe ſūt ſimplr eedē. & p oēs ñ diſtinguūt ab inuicē. ꝑ eēntiale & accñtale diuidūt tom ens. q quicquid eſt in aliq. aut ē idē ſibi eēntialr. aut accñtalr. ſ illud qđ diſtinguit ꝓſōas ñ ē accñtale eēnt. q nihil ē ſibi accñtale. q eēntiale. ſ oī eo q̄d ē idē eſſēt alicui mltiplr mltiplicaī reliquū. q ſi ſūt ꝓles ꝓſōe erūt ꝓles eēnt. ꝺ illud ē poſſibile q̄d ñ iclud ꝺ cōnē. ſ eēntiaꝝ diuinā eē in. ꝟ. nō eſt ꝺ dictio

q eſt unitas eēntie & pluralitas ꝓſōarum. iō nō ſm idē. igit. Ad iſtaz. q. dico q ſīt ſtat unitas eēntie & pluralitas ꝓſonaꝝ. ad cuī euidētiā notāđ q ſīc repugnātia repugnāt ex ſuis rationibꝰ formalibꝰ. ita nō repugnātia ſiue cōpoſſibilitas eſt ex propriis rōibus cōpoſſibilū. ad uidendū q iſtā cōpoſſibilitatē uidēda eſt rō termioꝝ. ſ. naē & ſuppoſiti. dico q q naīa nō ſe habet ad ſuppoſitū ſīc uē ad ſingl'are. q in accñtibꝰ inueniī ſingl'aritas ſine rōe ſuppoſiti. natura eī humana fuit aſſūpta a uerbo: & ſuppoſitū nō fuit aſſūptū. Itē naīa ñ ſe habet ad ſuppoſitū ſīc quo ad q̄d. q unicuiq; q̄ ſandet ꝓpriū qđ uē quis & ita ſīc naīa eſt q̄ ita hz ꝓpriū qđ uē quis qđ nō ꝺhiī ad ſuppoſitū cō comitāter tñ ſuppoſituz đ neēcitate eſt ſingl'are & nō pōt eſſe quo reſpectu alterius. q eſt ſubſiſtēs nō potens eſſe actus ſubſiſtēt. cōſiſtit q̄ rō ſuppoſiti i duplici incōicabiē. ubi ſciēdum q aliqd dicīt cōicabile dupl'r uel p idētitatē ita q illud cui cōicaī ſit ipſū. uel p informationē ita q illud cui cōicaī nō ſit ipſñ. ſ ipo. p modo cōicaī uē ſingulari. 2o modo forma materie. oīs aūt naīa q̄tū eſt ex ſe eſt cōicabilis utroq; modo. ſ. pli bus ſuppoſitī quoꝝ q̄dlibet ſit ipſa & etiā ut quo tanꝯ forma quo ſingulare uē ſuppoſitū eſt ens quidditatiue ſuppoſitū aūt eſt incōicabile duplici incōicabilitate oppōita. Ex his declaraī ꝓpoſitū. ꝑ ſic. oīs nā eſt cōicabilis pliꝰ p idētitatē. q & nā diuina. ſ ipſa nō eſt diuiſibilis. q eſt cōicabil's ſine diuiſione. ꝑ nā diuina eſt pfectio ſimplr. oīs aūt pfectio ſimpliciter eſt cōicabil' pliꝰ. q etc. ꝓbā minoris. q pfectio ſimplr ſm anſ. ē q̄ in q̄libet eſt melī ipſū q̄ nō ipſuz ſ. q̄cūq; ſibi incōpoſſibili i q̄libz ſup poſito abſolute cōſiderato. i. nō determinato in q̄ nā ſubſiſtat. ſi q naīa diuina deſiaret ſe ad icōicabilē ſbſiſtentiam ipſa i nullo eēt melior q̄libz ſibi icōpoſſibili niſi i illa ſbſiſtē ad quā ſe deſiaret. q cuilibet alēt eēt incompoſſibil'. q nō eēt pfectio ſimpliciter

ꝑ foīa q̄ aliquo mo eſt illimitata in pficiē māz ſñ ſui .ct. pōt pficer ples partes māe. exemplū aīa intellectiua q̄ ē illitata ad pficiēt hāc ptez corpis pōt ſine ſui .ct. & extēſione p ſe uī p accīs pficere q̄libet pē corporis. & hō ñ ꝺpet t aie rōe ipfectionis cū ſit pfciſſia inf oēs foīas nāles oēs eni alie litant i pficiē nc pficiūt ples ptes māe ſñ extēſione ſaltē p accidēs. Ex hō ar. ſic. ſi talis unitas ſtet cū pl'alitē & nō eſt ipfectiōis in eo qđ eſt unū. q ſbtracto oī eo qđ ē ipfectionis ex utraq; ꝑte pōt ſtare p fecta unitas cū pl'alitate. ſ q ita perficiat māz hō eſt ipfectiōis. ſi'r q illa pla perfcā ſit partes eiuſđ totius ē iperfcōis. ſi q̄ ābo iſta tollāt rema nebit foīa hūs pfectā unitatē ñ ifoīmās māz. ſ dans totale eſſe pluribus

distinctis que nō sūt ptes illius totius
ꝙ erūt p se subsistentes. & tūc illa na
turā dabit esse totale pliōr ꝛ suppositi
tis. Ad arguēta ad primū dr ꝙ il
la rō de ncēe eē debz sic itelligi ꝙ oē
ncēe eē est ex se actualissimū ita ꝙ ni
hil aliud a se expectat actuari. & iō
ex se est indiuisibile. ꝙ si posset diui
di aliq̄ actualitatē expectaret ab illis
p̄ que diuideret. p hoc ꝯ tenet ratio
illa supius posita in. q. de unitate dei
ꝙ hec nō cōcludit. nā eēntia diuinā q̄
est ex se nēcia nullā actualitatē expe
ctat ab illis q̄ distinguūt psonas. ꝙ ñ
diuidit p illa. cū ꝯ arguit. a. & b. in
telligendo p ipsa ꝓprietates psonales
aut sūt ncēe esse aut nō. dico ꝙ fōa
liter loquēdo nō sūt necesse esse. nec
sequit ꝯ sūt possibiles. ꝙ p idemtitā
tem sūt illa eadē ncēitas eēndi. Ad
2m dico ꝙ si ī maiori intelligat cōdi
tio possibilis maior est uera & minor
fla. nulla enī positione possibili posi
ta pōt dici esse 2a psona i diuinis gn
sūmū bonū & sūma pfectō deesset. &
cū dicis ꝙ si 2a psona deesset sūma p
fectio eēt in patre. dico ꝙ si 2a psōa
deesset sūma pfectio deesset. & si pr̄
nō deesset sūma pfectio adesset. & ita
patrē eē & filiū nō esse includit con
tradictionem. si aūt in maiori per si
importet additio incōpossibilis. dico
ꝙ ma. est fla. illud enī ponendū est in
sūmo bono qđ nō pōt poni non esse
sine positione icōpossibil'. Ad 3m
dico ꝙ ma. sic est intelligēda quecū
ꝙ aliquā idētitate sūt eadē alicui sūt
eadē inter se tali idētitate. nō enī pōt
concludi idētitas extremoꝝ inter se
nisi ꝑm illā extrema sint idem medio
& medium ī se sic sit idē. & p hāc ꝓpō
nem sic intellectā tenet omnis forma
silloꝝ istica. si enī non sit idētitas me
dii in se uel extremoꝝ ad mediū non
ē silogismus. ꝑ palogismus accētū cū
accipiē in mi. ꝙ quicquid est in eēn
divina est idem illi eēntie. nō est uera
formal'r. iō nō pōt concludi formaliter
idemtitas extremoꝝ inter se. Ad
4m dico ꝙ accidētale aut accipiē ꝓ
extraneo. aut accipiē ꝓ eo qđ pficit
aliud accidental'r. si accipiat ꝓ mo
quicquid nō est dr rōne formali alicui
pōt dici sibi accidntale. isto modo
dr accidit generi. & hō mo accipit
phs accūs ī falsa accūti ꝓ extraneo.
& sic dr ꝙ nō est incōuen ēs distincti
ua psonaꝝ accidere eēntie. ꝙ sūt ex
tra rōnē eius. 2o modo dico ꝙ nō
oīne ens oīni enti in quo est est eēntia
le uel accidentale. ꝑ est dare medium
differentia enī contrahēs genus nec
est eēntialis generi nec accidētalis. &
hoc modo in diuinis nihil est accidn
tale. ꝑ preter eēntiam est aliquid non
essentiale.

Tgr ens inq̄tū ens sit primū
sbiectū meē. ꝙ ñ ꝓ posse.
dr sbo sciētie oportet scire
si ē & quid est. ꝑ cū dr ente nihil sit
notū. ꝯ etc. mi. ꝓbat. ꝙ ꝑm porphi.
ens est equiuocū si quis omnia uocet
entia equoce nūcupabit. & tale nō hz
ꝯ d. ꝙ nō ē diffinibile. si etī eēt uniēnm
adhuc ñ eēt diffinibile. q̄ nec ge nec
driam hz. ꝓ oē sbm habz ptes &
passiones de ipso demonstrabiles ꝑ po
ster. ꝑ ens nō hz ptes cū hēat cōcepm
simplr simplicē. nec passiones. ꝙ pa
ē extra eēntiā sbt. ens aūt ē de eēntia cu
iuscūz. si r passio denoiatiue ꝓdicat de
sbo. sbm vo p accūs de passione ꝑ po
ster. ens aūt ꝓdicat de q̄libet in quid:
ꝯ etc. ꝓ sbm hz primm p qđ ꝓbat
pa de ipso. ꝑ ens nō hz primm inq̄tū
ens. ꝙ tūc oē ens. & sic de hēret pri
cipiū. qđ ē fm. ō auicen. ꝑ meē.
sbm huius scie ē ens inq̄tū ens. Idez
phs 4o meē. ē scia q̄ ꝺsiderat ens in
q̄tuz ens. ꝓ rōe sic. illud ē primuz
sbm alicui scie cui sunt p se ꝓ passiōes
que p se ꝺsiderant in illa scia. ꝑ passi
ones que p se ꝺsiderant in meta cuius
modi sunt unū & multa. actus & po
nō sūt aliq̄ determiati generis. ꝯ etc.

ꝓ si meta eēt aliq̄ determiati gene
ris. qđ q̄ dē geq hēret aliqđ supiq ad
ipsū. tūc aliqua scia esset prior & su
pior ipsa illa. s. que eēt de illo supiore
ꝑ oēs ē fm ex vio meē. oña ꝓbat. ꝙ
illud sbm hēret passiōes de se demon
strabiles in alia scia. & tūc illa nō essz
prima. Ad primm in ōriū mi. ē fla.
ad ꝓbōnē cū dr ꝙ ens ē equiuocū. ne
go. ad por. nō inuenio in tota logica
ꝙ Ars. dixerit illud. ꝑ h dixit ī meta
& tūc ꝺcedo ꝙ equice q̄tū ad realem
plm ꝓp diuersitatē nāz. ꝑ dicit logi
ce loquēdo unū ꝺtm q̄ sufficit ad hoc
ꝙ sit sbm scie. Ad 2am ꝓbōnē mi
noris dr ꝙ ē insufficiēs. ens nō habet
ꝓprtā diffinem. ꝯ nō hz q̄d. tūc nullū
generalissm haberz q̄d. ꝑ bene sequit
si nō ē diffinibile nō hz quidditem spe
cificā Ad 2m dr ꝙ ens inq̄tum ens
pōt hre passionē aliq̄ q̄ ē extra eēntiā
entis inq̄tū ens sic unū & multa. actus
& potus q̄ sūt extra eēntiā cuiuslibz in
q̄tū ē ens. & cū dr ꝙ ens ꝓdicat de q̄
libet in quid. negat. Ad 3am dr ꝙ
inq̄tū dupl'r pōt ꝺsiderari. ul reduplı
catiue ul spece. ꝓ mō nō hz locum hic
& sic ꝓcedebat arm. 2o mō tenz hic.

Trū exptus nō his arte cer
ti ꝙ opet q̄ artifex nō exper
tus. ꝙ nō. sic prudēs ē hitus
ꝺgſci circa agibilia ita ars circa fci
bilia. ꝑ nullus certius agit circa agibi
lia q̄ prudens. ꝯ nec circa factibilia q̄
artifex. ꝓ agens pꝺgtionē q̄to cer
tius ꝺgſcit tanto certius opat. ꝑ arti
fex certius ꝺgſcit. s. ꝓp quid. exptus tā
tum ꝙ. ꝯ etc. Rndet ad minorē ꝙ
artifex nō certi ꝺgſcit singulare cir
ca qđ ē p se opatio q̄ expertus. ꝑ eq.

ō tūc arguit sequi ꝙ artifex ñ co
gnoscat singulā p se. ꝙ si ꝺgſcit tūc
arm ꝓcedit. ꝙ ꝺgſcit ꝓp quid. ꝑ ꝙ
nō ꝺgſcat singulare uidet fm. ꝙ ob
iectū intellectus ē ens inq̄tuz ens. & ēd
plus habz rōez entis est magis ꝺgſcibi
le. prima sba est huiusmōi. ꝯ etc. Itē
opatio realis nō est nisi a singulari. ꝙ
mouet intm obiine ē opatō rei. ꝯ : ē

p̄ ad pr̄cipale qđ pfecti⁹ scit qđ
ditatē alicui⁹ pfecti⁹ scit illud. ſ arti
fex pfectius scit quid est sanare q̄ ex
ptus. ġ etc̄. Oppo⁹ uult plis p̄ me
tha. & p̄bat rōe sic. q: ogtio expimē
tal ē a se singularis circa q̄ ē per se
opatō. ogtio aūt art⁹ est ogtio ul'is p̄
& p se. & si sit singularis h⁹ ē ex cō
seqnēti p accēs. q: ġ exptus certi⁹ co
gnoscit opabile q̄ artifex.. iō exptus
certius opat. uñ plis ibi. si qs siñ expi
mēto rōem hēat & ul'e quidem ogscat
& cū hoc sin⁹ ignoret multotiēs cu
ratiōe peccabit. Ad pri⁹ d⁹ q: in
aliq̄ ē similitudo. q: sic̄ pruden⁹ ē cir
ca agibilia ita ars circa factibilia. sed
dissimilitudo ē in hoc. q: prudētia gene
rat ex actib⁹ nr̄is tm. iō null⁹ est pru
dens qui nō sit expt⁹. ars aūt generat
p̄ expimētū & doctrinā. & pōt gene
rari p doctrinā sine expimēto. Ad
z^m d⁹ ut prius dictū ē in cōne phi ad
oppo^m. Ad ȝ^m d⁹ q: mouēs intētio
nal'r ē pri⁹ nāl'r in se q̄ sp̄s ab i'o im
pssa sit intellēū possibili. ſ illa ē pri⁹
inq̄tū sbz ei⁹ cū sit ibi ut ognitū i co
gnoscēte. & iō nō mouet nisi in sp̄'si
ue sit singular sive ul'e Ad 4^m d⁹
q: qñ scire ostruit cū infinit'o signi
ficāte optionē ex cōi mō loquēdi nō
accipit scire nisi practice. iō ñ sequi
tur. si aūt intelligatur de scire specula
tiuo: cedendum est.

Trū ēs sit uni^cum deo & cre
aturē sbe & accīti. uidet q:
rō. q: equiuo⁹ ē cōitas uoc
cū diuersitate itētiōis simpl'r sig^t in
equocati. q: eq^ca sūt quoꝝ soluz nom
ē cōe & rō sbe est diuersa. cū ġ intē⁹
uocis cōis deo & creatē sbe & accīti
sit diuerse rōnis simpl'r in eis sequit
q: uox dcā de eis sit simpl'r equiuoca

p̄ q̄cunq; in aliq̄ cōi uni^co⁹ ueniūt
p̄dica^nem nois & rōez rei sig^te p nom̄
equaliter recipiūt. si ġ ens eēt uni^cum
deo & creature sbe & accīti deus &
creata eēnt equal'r entia. qđ ē fals. cū
deus sit ens p eētiā. creata p ptcipa
tionē. & z⁹ me^ce accīa nō sunt entia
ñ q: entis. p̄ si sic ois diffinit⁹ erit
nugatoria. oīs est fl'm. ġ aīs. oīa p
bat. si ens dicat o^tum ūnū iste o^t⁹ inclu
dēret in o^tu generis & dīe. & ita idē
o^t⁹ bis poneret in qualibz diffinitiōe
& tunc ois diffinitio erit nugatoria.

5 qñ aliqđ cōe pri⁹ offert itellēū
q̄ aliqua o^ta sub illo cōi pōt illud^e cōe
cāre in inte^u o^tum sibi corrīdentē in
diffe^tem ad cōcept⁹ corrīdētes conce
ptis sub illo cōi. ſ ens prius offert in
tellēū q̄ de⁹ & creata. q: ēs & h⁹moi
trās cēden^a pria impssiōe imprimunt
in aia. unicē. p̄ me^ce. ġ etc̄. ſ'ois cō⁹
cōis pluribz indrīs ad utrūq; dictus
de'eis in qd est uniuoc⁹. ēs ut deductū
est ē huiusmōi. ġ etc̄ In ista. q. sic p
cedam p̄ declarabo ternios in qōe po
sitos. z⁹ dicā ad. q. q̄d meli⁹ mihi ui
detur. ȝ⁹ q̄dam du^a occurrentia cō
tra ocl'onē quā teneo excludam soluē
do. Quātū ad primū articulum est
sciendum q: in. q. ponunt isti termini

s. cōcept⁹. ocept⁹ simpl'r simplex. cō
cept⁹ prie intētionis. & cōitas uniuo
catiōis. uidendū est ġ qd sit utrūq; eo
ruz. Et p̄ q̄tū ad primū ūinuz d⁹ q:
cōcept⁹ est nomē equocū ad obz & ad
actū intellēūs. q: cōcept⁹ ut se tenz ex
pte actus idē ēst q: p intellēm aliquid
cōcipi ul' intellēm aliqđ cōcipe. h⁹ au
tē cōtingit tripl'r. s. p̄ se & pfecte.
tūc dicit aliqđ cōcipi p̄ qñ intellectū
intellēū adequat. p se dicit cōcipi il
lud qđ eēntial'r includit in eo qđ p̄
cōcipit sic ge⁹ per se cōcipit. quādo
spēs p̄ cōcipitur. Perfecte dicit cōci
pi aliqđ qñ nihil intrīsecū obo ipi in
tellēū est ignotū nec aliqđ eius latet
quocūq; mō cognoscat. Cōceptus
aūt ut se tenet ex pte obi & obz hūt
hūc ordinē. q: obm ē qđ cōi⁹ q̄ cōce
ptus. q: extēdit se ad⁹ oēm potentiam
unūquodq; enis terminās actū alicui⁹
potētie pōt dici ob'm illius potentie.
sive sit potētia sensi^tiua sive intel^tiua. cō
cept⁹ aūt spēal'r cōcernit inte^m & nō
ē aliud ñ p̄tia obi intellēūs apud in
tellētū sub ea rōe sub qua actual'r ter
miat actū itellēs. & p hō differt ab in
telligibili qđ nō actual'r ūinat. ſ ēmi
nare pōt actū intellēūs. iō fundat rela
tionē potētialē ad intellēm. cōceptus
aūt fundat relatiōem actualē. Item
cōcept⁹ ut se tenet ex pte obi est du
plex. q: qdaz est simplex. qdaz simpli
citer simplex. ul' aliq̄ qdaz resolubil's
i plures cōcept⁹ ptiales. qdaz in eso
lubil'. cōcept⁹. aūt ptiales hoc mō se
hab̄t inter se. q: unus ē p se determi
bilis. alius per se determinās. ad cōce
ptū aūt simplicē includentē eos sic se
habent q: unus p̄dicat in quid de eo.
alter uero in quale. uterq; tñ est sibi es
sentialis. Quātū ad ȝ^m terminuz d⁹
q: pria intentō est pria rō intelligibili
tatis in obo absoluto si sit obm abso
lutū habēs eē intelligibile preuiuz oī
actui intellēūs nata cum intellēū cāre
actū intellēūs. z^a intētio ē rō intel
ligibilitat⁹ respectiua hns esse in itel
ligibili cōsti^ta in tali esse p̄ p actuz in
tellēūs nō primū. ſ opatīm pluriū ob
iectorū ad inuicem. sub habitudie su
perioris & inferioris magis cōis & mi⁹
cōis. Ex istis diffinitōib⁹ pz triplex
differētia iter priaz intētionē & secū
dā. Pria ē ista q: z^a inten⁹ nō est illud
q: intelligit ú p̄suppositō illo in q̄
ipsa fundat. q: ipossibile ē intelligi eē
spēi ut est z^a intētō nisi p̄intellecto eē
alic⁹ nate in qua esse spēi fundat. z^a
dria est ista. q: z^a intentō nō intelligi
tur ut aliqđ absolutū. ſ ut respectiuū
nec ut quodcūq; respectiuū. q: nō rea
le. ſ rōnis tantū. ȝ^a dria est ista. q:
z^a intentō nō intelligit circūscripta
pria. q: sic est cōiuncta sibi q: non po
test separari ab ea i esse n^e i intelligi. q:
sic entitas relatōis nō soluz dependet
a extremo. uerū est a fundamēto sic
ei⁹ noti^a dependet a notitia utriusq;.
oēs enī iste tres ocl'ones repugnāt itē
tiōi prime. Quātū ad 4^m terminū
d⁹ q: cōceptus uni ocus in ppositō ē

conceptus unus unitate ſufficiēte ad ꝺictōes affirmādo & negādo ip̄z de eodē.q etī cōceptꝰ ē ſufficiēs mediuꝫ in ſilomo ut extrēa unita i tali i medio ſine falſa equocatiōis ꝺcludant̄ unirī inter ſe. Quātū ad 2m articulū dꝰ q deo & creatē p ſe exñti in generē aliqs cōceptꝰ cōis unicē. & hoc ꝓbo multiplicit: p̄ ſic oīs inteꝰ certꝰ de uno cōtu & dubꝰ de duobꝰ hꝫ cōceptū de q̄ eſt certꝰ aliū & neutrū a cōceptibꝫ de quibꝫ ē dubius. q de nullo eodē cōceptu pōt ſiē aliqs eē certꝰ & dubꝰ. alias de eodē cōceptu eēt certꝰ & nō certus qđ implicat ꝯdictōez. ſ inteꝰ uiatoris pōt eē certus de deo q ſit ens dubitādo utrū ſit ens finitū uł infinitū. creatū uł increatū. g̃ cōceꝰ entis de deo ē altus a ꝺceptu entī finiti & nō finiti. creati & increati. cōceptus g̃ entis eſt neuter eorū. includit aūt in utroq; g̃ ē uniuocus. hec enim duo ſūt de rōe ꝺceptꝰ uniuoci q ſit neuter uniuocatorū & q includat in utroq; ma. ē declarata. mi. ꝓbat. quilibet enī plis fuit certꝰ illud qđ poſuit primū princim eē ens. nā ille q̄ poſuit ignē primū primm certus fuit q ignis erat ens & dubitabat utrū eēt finitū uł infinitū. primm uł nō primū. nā non fuit certus q eēt primū. q fuiſſz certus de falſo qđ nō eſt ſcibile. nec fuit certus q eēt nō primū. q ñ poſuiſſz oppom. p̄ ſi aꝰ entī non eēt uicꝰ deo & creatē deꝰ non eēt nāl̄r ꝺg̃ſcibil a nobis ꝺceptu ꝓprio. ꝺñs ē fl̄z. g̃ añs. falſitas ꝺñtī ꝓbat. q ab hꝰ bono & illo repto in creaturis poſſū abſtrahere ꝺceptū boni. & ab hoc albīſſimo & illo poſſū abſtrahere ꝺtum ſūmi. & ꝺponēdo iſtos duos cōtꝰ ad iuicem inteꝰ nō fōrabit unū cōceptū ex puris nālibꝫ ſoli deo ꝺueniētē. ꝺña ꝓbat: q nullꝰ cōceptꝰ realr causat̄ ī tellcū uiatoris nālr. ab his q̄ ſūt nālit motiua inteꝰ nri. hec aūt ſūt fātaſmata uł obm relucēs in fante & intellcūs agēs. iſta aūt hñt p effcū adeqto cāre in nobis ꝺceptū illiꝰ qdditatī & eoꝝ q̄ cōtinent eēntialr uł ⁊tualr ī qdditate. cōtꝰ aūt deo ꝓpriꝰ neutro mō ꝺtinet in illa q̄ddite. nō ⁊tualiter q nunq̄ pfectius in impfecto ⁊tualit cōtinet ñ eēntialr. q negas uniuonem.

p̄ uniꝰ poe foralr ē aliq̄d obm ſim plr unū. q inter potētiā & obm ē nālis ordo motiui & mobil. pfectiui & pfectibil. determiatiui & det̄minabilis. ſ impoſſibile ē unū & idē formalit p ordinari ad plura. imo ſi ordinet ad plura hꝰ erit ſub rōe uniꝰ. g̃ ma. ꝓpō ē uera. ſ inteꝰ nr ē una poa foralr. g̃ eiꝰ obm prm erit ſimpl unū. ſ nihil aliud pōt poni prm obm inteꝰ nr̄i ut talr poa eſt ñ ens. g̃ ens dicit cōceptū unū. p̄ uniꝰ habitꝰ ſcietifici ē obz formalr unū. q ab eodez hꝫ unū q̄ꝺq; ſuā unitatē a q̄ habz & habitus autez diſtinguūt ꝓba. q ſcie ſecant̄ quem admodū & res de q̄bꝫ ſunt z̄o de aia. g̃ ſcietia habet ſuā unitatez ex obo. ſ ens inq̄tū ens eſt obm mee auicen. p metha. prout reduplicatio ſpecificat formalē rōem entis. & nō in opatione ad aliqd inferiꝰ ente. g̃ ens dicit ꝺceptuꝫ unū. p̄ ſapiētia que ē pfectō ſimplr aut eſt eiuſdē rōnis ut dicitur de deo & creatura. aut alteriꝰ. ſi eiuſdem habeat ꝓpoſitū. ſi alterius tūc nō plus poterit argui ex ſapiētia in creatura ſapiētia in deo q̄ ex lāpide creato lapis i deo. ſ ſicut ex ſapiētia ī creata que ē alteriꝰ rōnis a ſapiētia ī deo arguit ſapiētia in deo foralr ſic ex lapide creato arguet lapis in deo foraliter. qđ ē abſurdū. p̄ anſel. re ꝓhendēs diffinitionē datā ꝺt libro arbitrio q ē ptās peccādi dicit q ſi ſi diffinitō eēt bona in deo nō eſſet ponere libz arbitriū. q potestas peccandi non requirit in deo. Ex hoc ſic ſm anſel. talez oportz aſſignare de libro arbitrio diffinitionē q ſm eandē rōem liberū arbitriū reperiat in deo & creata. nā ſi eēt alterius rōnis dm anſ. nihil ualeret. Quātū ad 3m articulū moueda ſunt queda dubia que difficultatē magnā faciūt in qōne iſta que ſunt qnq. Prm dubiū eſt iſtud cū deus & creata ſint p̄ diuerſa in re quō pōt eis eē aliqs cōceptꝰ realis cōmunis uniuoce. uident eui iſta eē incōpoſſibilia q aliqua duo ſint p̄ diuerſa in re & ꝺueniāt in aliquo cōceptu reali cōi utriq; cū cōceptꝰ realr ideo dicat realis. q cātus a re. dicere aliqua duo p̄ diuerſa in re cōuenire in cōceptu reali eſt includere oppom in obo 3m dubiū eſt iſtud. ſi ens ſit uniuocū deo & creatē quō pōt ſaluari q ēs nō ſit genꝰ cū cōe pribꝫ cōtentis ſub eo nō deſcēdat ſeipſo foralr ī illa pria ſ p aliq̄ ꝺhentia que ſūt extra ꝺceptum illius cōis. ꝺceꝰ aūt cōis ſic deſcēdēs incontenta ſub eo uideret eē cōceptus generis. g̃ cōceptꝰ entis erit cōceptus generis. 4m dubiū ē iſtud. q uideret ſm iſtā ꝺclonē q ꝓpō in q̄ unū generaliſſim remouet ab alio nō ſit immeta cuiꝰ oppom habet p̄ poſter. q. ſ. ſba nō ē q̄titas ē immeta. Añs ꝓbat nl la ꝓpō cꝰ termini hñt aliqđ cōē ſuperius ē immeta. unde hec alīꝺo nō ē ni gredo nō ē immeta. g̃ ꝺceꝰ entis non ē cōis ſbe & accñti. 5m dubiū eſt modꝰ arguēdi phi p phm. ꝺ perme. & melli. ꝺcens ſic. ſi tantū eſt unū ens. g̃ ſba uł accñs. iſte modꝰ arguēdi nō ualeret ſi ens ꝺiceret ꝺceꝰtum unuꝫ p̄ter ſbam & accñs. imo eēt falſa ꝺñtis. q ſub rāno cōi unicoſtāte cōfuſe tm nō pōt fieri deſcēſus. nō enī ſequit hō eſt aīal. g̃ hoc aīal uł illud. Quintū dubiū eſt. q ponꝰ ꝺceꝰtum entī eē uniuocū uideret q ſit neēm ponē genera generaliſſa eē ꝓprie diffinibilia. nā oē illud qđ includit cōceꝰtum q̄ddititū & q̄lificatū eſt ꝓprie diffinibile. ſ ſi aꝰ entis ē ꝺceptꝰ unꝰ dicēs in qd ꝺ x. generibꝫ q̄ꝺlibz generaliſſimū includeret cōtum qddititiū q ē conꝰ entis & q̄lifitum q̄ eſt cōceptꝰ q̄ unum generaliſſimm diſtinguit ab alio. g̃ q̄ꝺlibz geꝰ generaliſſimo erit ꝓprie diffinibile

qđ repugt tōi generis generalissimi.

Ꝑ ista dubia aliqui tenēt oclonez oppōitā quā ꝓbāt suis rōnibꝫ. quaruz pria sit ista. Illis que distinguūt per ꝺdictoria nꝰ ꝓ foras ꝺuertibiles cum extremis ꝺdictionis nō pōt alios cōꝰ eē cōis unice. ꝙ si possz cū tal cōceptus eē neuter eoruz eēt medi⁹ p ab negatiōez inter illa dico. ꝙ extrēis ꝺdictionis reputē hīe mediū. ꝙ ꝺdictio ē oppōitō cui⁹ fm se nō est mediū. ex ꝓ posteꝝ. g etc. ꝙ deꝰ & creata distinguūt ꝓ ꝺdictoria. ꝙ p eē ab alio & ñ esse ab alio ꝺ depēdere & nō depēdere. g deo & creature nō pōt eē aliquis conceptus cōis uniuoce. Ꝑ ubi est unitas attributōis ñ pōt eē unitas uniuocatōis. ꝙ inter deū & creaturā ī rōe entis est unitas attributiōis. g ens ñ dicit uniuoce de deo & creata. Nō obstātibꝫ istis teneo primā oclonē. & ad illa dubia & rōnes factas ꝺ primaz oclonē rndeo. Ad primū dº ꝙ p diuersis in re pōt eē aliqs cōceptꝰ cōmunis unice. ꝙ nō nisi apud intellm natus ē ocipe eandē realitatē pfecte & impfecte. nihil eni ē ita simplex in re extra ꝙ apud intellm nō corrndeat cōceptꝰ nō simplr simplex. ꝙ oīne qđ habz eē in re extra hz determinatum gradū entitatꝫ tanq pfectiōem sibi intrinsecā & inseparabilē a re. nc dicit aliā realitatē ab ea. tñ ista una realitas in intellcū nata ē cāre duplicē ocetum unū pfectū. scz. realitas illa cōcipit cū gradu sibi intrinco. aliū impfectuz qñ ocipit realitas illa sine illo gradu.

Ad zm dº ꝙ qñcūq cōceptꝰ cōis ul ꝺhibilis & ocept⁹ ꝺhens sic se habēt ꝙ eis corrndet eadez realitas nūq talꝫ cōcept⁹ cōis ē cōcept⁹ generis. nc cōcept⁹ ꝺhens ē ocept⁹ ꝺfin. ꝙ si sic tūc cōcept⁹ albed nis eēt cōcept⁹ generis. & cōcept⁹ supt⁹ a gradu intrin seco eēt cōcept⁹ ꝺfie. qđ ē fm. cū g ens sic se hēat ad finitū & infinitū ꝙ eadē realitas corrndet oceptui ent & oceptui ifiniti ī deo & finiti ī creata seqt ꝙ ens nō sit geꝰ & finitū ul in finitū nō sit ꝺfia. Ad zm dº ꝙ illa ꝓpō negatia ē immta qñ st m & ꝑdicatū sic se hnt ꝙ nō ē dare aliqđ medium notiꝰ remouēdi unū ab alio sic lz qualitas nō ē substa. ꝙ si ens eēt cōe decē generibꝫ adhuc ista ꝓpō eēt immta ꝙ nullū eēt me ꝑ qđ ut notiꝰ remouereť u ab alio. Ad 4m dº ꝙ pūs ꝺ pme. & melli. arguit ex ipotesi aliť faceret fallaz oīnti & figure dictiōis descēdēdo sub termio stāte cōfuse & a supiori ad inferiꝰ affirmando. imponit eni plis eis ꝙ oīa sint unum ens determinatū. & tunc tenet oīa sua ꝙ aut sb̄a aut qualitas. ut hoc albuz aut hoc lignum. non g plis diuidit ens in omuni. Ad qntū dico ꝙ ad hoc ꝙ aliquis cōceptꝰ sit ꝓprie diffinibilis requirit ꝙ cōceptus qdditatiuꝰ & qlificatiuꝰ sumant a diuersis realitatibus. ꝙ conceptus entis & cōceptus ꝑ quos cōtrahit ens nō sumunt ab alia realitate. ꝺ genera generalissima ñ sūt ꝓprie diffinibilia. Ad argūta pria principalia & op. ꝺ sic ad primū dico ꝙ ad hoc ꝙ aliqs terminꝰ sit equiuocꝰ requiritur nō tm ꝙ intentō sigta ꝑ ipsum sit diuersa in diuersis. ꝙ requirit ꝙ talis intētio sigta ꝑ uocē sit diuersa & multiplex in intellcū. ens g licz sit diuersū in deo & creata sba & accnte fm esse qđ habet in effectu. tm intellectꝰ est uirtꝰ abstractiua. ō abstrahit ea que sunt inseparabilia in esse. Ad zm dico ꝙ ma. ē simplr fla qñ cū unitate uniuocatiōis cōcurrit unitas analogie. sicz ꝑz de ꝑfectis eiusdē generis q uniuocant ī genere. & tm inter se habēt eēntialē ordinē. ō nō equalr ptici pāt naz generis. sic ī ꝓpoto. Ad zm dº ꝙ tūc ē nugatio in dictōne qñ idē cōceptꝰ bis ponit fm eūdē modū si aūt ꝑ aliū mom ponat bis. s. quidditatū & qualificatm nō est nugatio. sic in ꝓpoto ens includit in oceptu sbe quiddme & in cōceptu dfie qualitate

Tū eē realr differat ab eēntia. ꝙ sic. illud qđ ē indrns ad eē & nō eē nō est realiter idem cū aliq illorū tm. ꝙ nihil pōt eē indrns ad duo oppotā. ñ ꝙ nō ē aliqd oppōitoz. si enī eēt tūc ñ posset recipe aliqđ. ꝙ reciperz oppōsita. ꝺ eēntia create est indrns ad eē & nō esse. g etc. mi. ꝓbat. ꝙ eēntia creature aliqñ ē sub nō eē. ꝙ ab eterno fuit nō ens & in tpe accepit eē. Ꝑ qñcunq aliqd corrūpit alio remanēte illa non sūt idē realr. ꝺ qñ creatura desinit eē eē corrūpit & eēntia eius accipit nō eē ul fit sub nō eē. g etc. ꝺ si eēn create hz eē actualr in reꝰ p aliud a se cū oē qđ est aliud ab eēntia sbe sit accns sequit nccio ꝙ eēn habebit eē ꝑ accns. qđ est impossibile. Ꝑ que libet res abta eoipso ꝙ est terminꝰ creationis habet esse in actu. ꝺ oīs eēn creata seipsa ē terminꝰ creatiōis. g se ipsa habet esse in actu. ma. ꝓbat. ꝙ terminꝰ creatiōis est eē. mi. oñdit. ꝙ nulla eēntia creat ꝑ hoc ꝙ aliud ab ea creatur. Dico igit ꝙ eēntia & esse eēntie & eē actualis exītie sūt oīno eadē res. ꝺ illa res nocat eēn inqtum de sui rōe nō hz repugnātiaz ad eē uerum in rebus siue ut sit terminꝰ realr actōis. sicz ꝑz de sigtꝰ hui⁹ nōis homo qđ nō dicit repugantiā. & iō dicit ens entia. qđ ñ facit hircoceruꝰ uel hircosinus que includunt repugnantiam & idē hō ut pōt ocipi ab itellcū actu diffinitio dicit hīe eē eēntiale. ꝙ diffiniꝰ indicat qd est eē. & iō hircoceruus & talia. ꝙ ñ pōt actu diffiniri ñ hūt eē eēn. ꝙ implicat ꝺdictoria. & idē hō ut est in seipso realr in rebꝰ p realē actionē efficientis est eē exīe actualis. tale sigtum nō habz hircoceruus.

Ad prim in oppom dº ꝙ aliqđ eē indrns ad eē & nō eē & ñ realr aliqđ illorū dupliciter pōt intelligi. sbiue & obiue. ꝑ mō ē uera. zº mō est fla. qđ enī ē indrns ad duo oppōita sbiue nccio ē realr distim ab utroq. ꝙ nihil ē sbz suiipsius. ꝺ qđ zº nō se habz nō oz

nunc aūt eēntia & eē exñtie ſūt indif ferētia ad eē & nō eſſe nō ſ̄biue ſ̄ obi ue. Ad 2m p intētionē mi. ñ eni re manet eēntia cū corrūpit eē creatur immo tota eēntia corrūpit ſic & eſſe

Trū euū ſit unuz omniū eui ternorū. q nō. q tunc eēt in uno ſ̄bo & illo mutato uł de ſtructo mutarent oīa alia euiterna. qđ eſt incōueniēs. ō unū eſt tempꝰ oīuz tpaliū 4o phi. ḡ unū ē euum cīnium euiternoꝝ. In iſta. q. ē una op. q quot ſūt euiterna tot ſunt euā ita q in q̄libet euiterno ē aliqđ indi uiſibile ptiēs ad genus q̄titatis. & ex nulłi indiuiſibilibꝫ talibꝫ pōt cōſtitui unus numerꝰ. Iſta op. ponit plurali tatē ſine neēcitate. Ideo ał̄r eſt dicē dum euū uł eſt actualł exñtia angeli. & hoc mō quot ſunt angeli tot ſunt euā. aut eſt aliqd extrinſecū aliud ab actuali exñtia mēſurās actualē exñtiaz angeli. & hoc tripl̄r. q uł tale extrin ſecū natū ē mēſurare exñtiā āgeli po nēdo oēz āgelū hīe exñtiā eī inuaria bilē licz una ſit pfectior alia. & p hꝰ poſſit eā mēſurare mēſura q̄ddītatīa de qua habeť xo mecc. q primū in om ni genere ē mēſura omniū que ſunt in illo genere. tñ menſura duraua que re ducit ad geꝰ q̄titatī ñ uideť inuariabi lis magis una q̄ alia. q cuilibz repugt ſucceſſio ptim in ipſa. & tūc diceret q cū euū ponat mēſura alicuiꝰ inq̄m durās eſt inuariabilit & illud extrīſe cū oz eē notiꝰ ex nā rei ſm rōez inua riabilitatis. & cū talis dria nō ſit in exi ſtētiis angelorum nihil ſic erit euum

2o mō pōt dici q quelibz exñtia ſu perior eſt ſimplicior omni exñtia infe riori & nata certificare ex nā rei infe riorē exñtiam. & p tanto omnis exña ſuperior poſſz dici euū reſpcū exiſtē tie inferioris. & quot ſunt eua tot eui terna excepto ultio in quo nullum eſt euuz. q eiꝰ exñtia nullā aliā inferiorē mēſurat. exñtia etī ſupremi angeli eſt tm euū omniū inferiorū & mēſurans omnes altas. ipſa aūt nō habz euū ali qđ illo mō. q nullā exñtiā habz ſupe riorē. 3o modo pōt dici q ſi euū nō ſit quecūq; exñtia ſuperior alia. ſ̄ illa ſimpliciſſima que ex rōne ſua for mali in ſe eſt certiſſima & p̄ nota na ta certificare. alias illo mō euum dici poſſz tm unū. ſ. exñtia primi āgeli re ſpectu omniū aliorz. & quecūq; iſtarū uiarū ponat nō eſt in aliquo euiterno ſuū euū. nec in ultimo euiterno eſt ali qđ euū. nec ſupremum euiternū in q̄ eſt primū euū mēſurat aliq̄ euo. q ni hil tale in ſe habz. nec in alio. q q̄libz alia eſt minꝰ certa. Sed hīc eſt unū dubiū. q ſi ita ē ſequit q primꝰ mo tus nō mēſureť tempe ſic nec primuz euiternū mēſurat euo. q ſimił oꝑa tio uideť huicinde. Conceditur q primꝰ motus nō menſurat tempe. rō huius eſt. q omne qđ eſt in tempe ex cedit a tempoꝝ corrūpit & tabeſcit in tempe. ſ̄ primus motus nō eſt talis cū ſit ꝑpetuus. Sed iſta rō nō ualet: q aliqd eſſe in tempe eſt ſic aliquid eē in numero. ſ̄ de rōne entis exñtis in numero nō eſt qđ excedat a numero immo ſi accipiat primū numeratū ad equatut numero. ſ̄ de rōne numerati eſt q pars eius excedat a numero. q ipſū totū maius eſt ſua ꝓte. & ipſum equatur numero. ḡ pars eius excedit a numero. ſimiliter dico de ente in tē pore q exquo omne tale ens eſt uaria bile ſm aliud & aliud eſſe neceſſe eſt q ſi aliqd ſut. i. ſm aliq̄ d. qua habet ex ꝓte tempis qđ excedatur a tempe q aliter ſe hēbit in alia ꝓte. ideo im poſſibilia & neceſſaria nō ſunt i tem pore. q nō eſt alia & alia diſpō in eis ut poſſint excedi a tpe uł aliter ſe ha bere. primꝰ aūt motꝰ licz ſm ſe totū nō excedat a tpe. excedit tñ ſm quā libet ſui ptē & hoc ſufficit ut uere di cat mēſurari tpe. Inconueniēs enim uideť q tp̄us qđ eſt mēſura uniformis q nō hēat aliq̄d priꝰ uniformē. Tūc adar̄m nego oñaz. q nō ē ſiſte. q priꝰ motꝰ mēſurat tpe. uł enī q motꝰ eſt aliud a tpe. uł q tps ē idē motui pōt illeꝰ motꝰ ſeipſū mēſurare. nō qđē p. ſ̄ ſm ptē q̄ nota ē mēſurare totū. neu trū pōt eē i ꝓpoto. q nō ē aliqd i eui terno p aliud ab exña ſua. nec ip̄a exi ſtēa ē q̄ta ut poſſit mēſurare ſeipſam ſm aliā ptē notā ſibi. Ad 3m dicē dū q deſtructo p̄ nō ſequit q alia mu tent ñ fm q̄dā relationem in ets. ſ. q tunc nō erūt mēſurata a p̄ ſic prius. nō eſt aūt inconueniēs ponere talez mu tationē in aliquo qđ priꝰ hūit relonē

Trū ens inq̄tū ens ſit primū ſ̄bm mecc. q nō. unꝰ ſcietie realis eſt unū ſ̄bm reale. q nō eſt maioris entitatī effectus q̄ cā. ſ̄bm aūt eſt cā ſcie. ḡ etc. ſ̄ ens inq̄tū ens ñ eſt aliqd reale. ḡ etc. ꝓbō mi. q que ſe totis diſtinguūt in nullo reali conueniūt deꝰ & creatura ſe totis diſtinguunt: ali as deꝰ nō eēt ſimplr ſimplex. ḡ etc.

ꝑ illud q̄ ſcia forałr diſtinguit & a q̄ forałr denōiat ē eius ſ̄bm primuz hec enī ſūt additiones primi ſ̄bi q foł małr denoīet ſciam & diſtinguat. q ſe cant ſcie quēadmodū & res. 2o dr aia. ſ̄ ens inq̄tū ens nō denominat mecam forałr nec diſtinguit. ḡ etc. ꝓbō mi. de diſtinctiōe ꝑz ui° mecc. ubi phs di ſtinguit tres ptes ſcie ſpecuue phicam que ē circa inſepabilia & mobilia. ma themacam circa inſepabilia & immobi lia. mecam circa ſepabilia & immobi lia ſic ſūt ſ̄be ſepate. de denone patz ui° mecc. ubi mecam uocat theoam in q̄ aliqd dim exiſtit. ꝑ de ſ̄bo ſcienc oz notū eē ſi ē & quid ē. p̄ poſteī. ſ̄ ī mecā nō ē notū de ēte quid ē. ḡ etc. ꝓ bo mi. duplicit. p̄ q ēs ē equicum ſm porphi. equicum aūt nō hz quid. 2o q ſi ē unicum ñ tñ hz geꝰ & dr̄iaz. & ꝑ ōñs ñ erit diffinibile. ḡ ñ hz qđ. q diffinibile idicat qđ p̄ thopi. ꝑ oē ſ̄bz ſcie hz paſſiōes de ipſo demōſtra biles p̄ poſte. ſ̄ ēs carz paſſiōe. ḡ zc. ꝓbo mi. pa° differt ēntialr a ſ̄bo. ens

ñt ē de ēntia cuiuſlibet.ḡ ꝛc. Itē
pa⁹ p̄dicaꝛ de ſ̄b 2⁹ mō.p̄dicatiōes
aūt p ſe nō ouertūt p̄ poſteꝛ. ſ ens p̄
dicaꝛ in qd de q̄libꝫ.ḡ etc̄. 3 ē ſci
entia q̄ ſpeculaꝛ ens inq̄tū ens. & ñ ē
aliqua pticularis ſcia.ſ cōis & loquit
de mēta Itē auicē.p̄ mēe. priⁿ ſ̄bm
iſti⁹ ſcie ē ens inq̄tū ens. In iſta.q.
ſic ꝓcedā.p̄ recitabo unā opi.cū ſuis
mot̄is. 2⁹ arguā 3 eā. 3⁹ dicā ad.q⁹
qđ melio⁹ uideꝛ. ultio ñdebo ad rōes
in oppo⁹. q̄ⁿ ad pⁿ eſt op.omen.
q genꝰ ſ̄ aꝛ ſepataꝛ ē ſ̄bm mēe. &
arguit 3 auicē.q poſuit ens eē ſ̄bm p̄
phī.omento ultio đ.q dic⁹ q pª phīa
nitit ꝓbare deū eē peccat.q deus &
ſ̄be ſepate ſūt ſ̄bm mēe. ſ nulla ſcia
ꝓbat ſuū ſ̄bm eſſe ſ ſupponit.ḡ etc̄.

Motia op.ſūt iſta.q mēa ē circa
phīa prinª & p̄ias cās p̄ mēe.ſ tīa
ſūt ſ̄be ſepate.ḡ etc̄. p̄ ſ̄be ſepate
nō ſūt nobis oio ignote.ḡ oḡtio ipa
rū traditꝫ in aliqua ſcia.ſ aūt no ē nā
lis nec maca.ḡ p locū a ſufficiēti erit
mēa.q nō ſūt pfes ſcie ſpecuᵉ vi⁹
mēe. p̄ ſcia oſideras aliq̄ pª atē
buta ad aliqd unū pⁿ maxie oſiderat
illud pⁿ ſic̄ ꝓpriū ſ̄bm ad qđ alia at
tribuūt.ſ oīa entia attribuūt ad pri
mā cāz.ḡ pª cā ē ſ̄bm mēe. 5 iſtaꝫ
op.arguit.oīs ſcia pōt uti demōne q
ḡ.ſcia pōt ꝓbare ſuū ſ̄bm.añs pz. q
ſic̄ p cāz ꝓbat effcūs q̄ qđ ſic p effe
ctū ꝓbat cā q.añs ꝓbat. q oīs ſcia
demōſtrat q ſuū ſ̄bm ē.q p effcūm p
bat aliqd de cā.ex h⁹ eni q effcūs eē
ñ p̄ ſñ tali oditōe in cā effcs ñ p̄ eē
ſñ eē cāe.ḡ ſi effcs ē cā ē.fla.ḡ fuit il
la ꝓpō nª ſcia ꝓbat ſuū ſ̄bm. p̄ ſi
deū eē nō ꝓbaꝫ in mēa.ḡ in nª ſcia
oñs ē fl3.ḡ añs.fallitas aūt ē nota.q
de⁹ nāl⁹ oḡſcibil ē.ḡ in aliq̄ ſcia.p⁹
oñe.ſcia oſideras paſſiōes & ꝓpriета
tes magꝫ ducētes in oḡtiōz priⁿ cāe p̄
demōᵗʳᵉ cāz eē.ſ mēa oſiderat ꝓprie
tates entꝫ & paſſiōes.ſ.ifiᵗᵘᵐ & nēe
eē etc̄.ḡ p̄ demōᵗʳᵉ deū eē. p̄ ſi nā
lis p̄ ꝓbaꝛ deū eē.ḡ mēa ſubalternaꝫ
nāli phie.ſic̄ cirurgia ſubalternaꝫ geo
metrie q̄tum ad iſtā ock̄onē q uulnera
circularia tardio⁹ ſanāt. Adª 4ᵐ d⁹
tres ock̄ones.pª eſt iſta.ens cōe deo &
creaꝛe dicᵗ oᵗᵘᵐ unū aᵐ a oᵗᵘ dei &
creaꝛe. Pria rō ē iſta impoſſibile ē eū
dē oᵗᵘᵐ eidē intellcūi eē certuz & du
biū.ſ aliqs inteꝰ ē certꝰ de aliq̄ q ſit
ens.& dubiꝰ ſi ē deꝰ uꝰ creaꝛa.pz de
fidele diſputᵗᵉ cū ifidele utꝛa.ſit de
us.uterq; ē certꝰ q.a.ē ens et dubitāt
ſi ē deꝰ uꝰ creaꝛa.alias qō eoꝝ eēt ua
na.ḡ oᵗꝰ entꝫ eſt aliꝰ a oᵗᵘ dei & crea
ture p̄ impoſſibile ē aliq̄ duo eodē
oᵗᵘ oueīre & differe.ſ deꝰ & creaꝛa
ꝺueniūt in oᵗᵘ entꝫ.q uterq; ē ueꝝ ēs.
differunt aūt oceptibꝰ ꝓpriis.ḡ oᵗꝰ
entꝫ ē aliꝰ a oᵗᵘ dei & creaꝛe p̄ cer
tū eſt q ēs p̄dicaꝛ de deo & creaꝛa.ḡ
ſz aliqz oᵗᵘᵐ.ñ eūdē eis.alias oīs p̄di
catō ſupioris de iferiori eēt eiuſdē de
ſeipſo. 2ª ock̄o ē iſta.oᵗꝰ cōis deo
& creaꝛe ē unꝰ reaʳ. rō ē iſta.qđ p̄di
caꝛ de plibꝫ entibꝫ realibꝫ in qd ē uᵐ
realʳ.q ens rōis ñ pōt p̄dicari de en
te reali.ſ ens p̄dicaꝛ de deo & crea
tura in qd.q ad interroⁿᵉᵐ fcāz quid
ē deꝰ ꝺueniēter ñdeꝛ ens.ḡ ēs p̄dica
tur de deo in qd.ḡ etc̄. p̄ uniꝰ poᶜ
ē uᵐ olm adeq̄tū.ſ ēs cōe deo & cre
aturē ē olm inteꝰ ſ̄m auic̄.p̄ mēe.ens
& res pª in pſſiōe iprimunt in ꝛia.ḡ
ens ē uᵐ uniᵗᵉ reali. q obz poᶜ p̄ceᵈ
nāl⁹ actū poᶜ.ens rōis nō p̄ceᵈ actū
inteꝰ.ḡ etc̄. p̄ circūſcripto oī ope
inteꝰ deꝰ & creaꝛa hñt ꝺueniētiā aliq̄
q plus ꝺueniunt q̄ ens & nihil.ḡ ꝺue
nieⁿ ē reaʳ.& p oñs funᵗᵘᵐ ꝺueniētie
ē reale.q reo reaʳ nō pōt fūdari i en
te rōis.ḡ etc̄. 2ª ock̄o ē iſta ēs cōe
deo & creatuī ē pᵐ ſbz mēe.hāc oñ
do ſic. p̄ auēte xº mēe poſtq̄ phs di
ſtinxit tres pres ſcie ſpecuᵗᵉ mouz.q.
uꝛ priª phīa ſit uꝰis aut circa aliqđ
geꝰ.& dicit q uꝰis.& in fine dicᵗ de
ente inq̄ᵐ ens erit p̄.ſpeculari. p̄
mēa oſiderat prias cās. ꝓbaꝛ p̄ mēe
ḡ debz oſiderāꝛ effcm priaꝝ cāꝝ p ſe
q eiuſdē ſcie ē cōſiᵉ cāz & effcm.pᵉ
aūt cāe p ſe & fz ſe ſūt entia. ḡ ēs in
q̄ᵐ ens oſiᵈᵃᵗ mēa ut priᵐ ſ̄bm Rō
ne ſic.illud ē ſ̄bm pᵐ alioꝰ ſcie cꝰ ſunt
p̄ & p ſe paſſiōes q̄ p ſe oſiderāt i iª
ſcia.ſ uerū bonū etc̄. ñ ſūt paſſiones
ñ entꝫ inq̄ᵐ ens ē & nulliꝰ infertoris.
ḡ etc̄. p̄ ſi ens inq̄ᵐ ens nō ē priᵐ
ſ̄m mēe.ḡ erūt q̄tuor ſcie ſpeᵘᶜ eēn
tiaʳ diſtincte.añs ē fl̄m.& 5 ꝓbm viº
mēe.q poſuit tm tres.ḡ & añs. ꝓbō
ñe.ens inq̄ᵐ ēs ē ſcibileᵘ & hz ꝓpri
as paſſiōes de ipo demōſtrabiles.ḡ in
aliq̄ ſcia ñ phīca nec maca nec in me
tha.p te.ḡ iª.& ſicᵉrūt 4ᵒʳ. p̄
ſi mēa eēt de aliq̄ deſinato geneꝛ en
tis & ñ de ente inq̄ᵐ ēs. ḡ iª eēt ꝑor
& ſupior mēa.añs ē fl̄z.q 7º mēe
mēa dī pª phīa.p autē nihil ē prius

Ad artª op.ad pᵐ dº q auicē.me
liꝰ dicᵗ.ad ꝓbōez dº q licz nª ſcia ꝓ
bet ſ̄bm ſuū demōne q̄ p qd.tñ demon
ſtrat q ꝓbat. Ad primū motiuum
op.dº q phs ñ ꝓbat in ꝓlogo ſ̄bs ſe
patas eē pᵐ ſ̄bm.nā q̄libz ſcia cōſide
rat priª ſui ſ̄bi & paſſiōes & ptes &
multa aª q̄ ad ipm ſ̄bz hñt attributōez

Ad 2ᵐ dº q de ſ̄biis ſepatis ſunt
mlte ꝓprietates coḡſcibiles q̄tū ē ex
pte cārū.ſ nō nobis uia ſenſus. & iō
aliqua ſcia ſpeculatia ē poſſibil haberi
de eis.ſ nō nobis.iō q̄ᵐ ad ea
q̄ ſut ſcibilia de eis cadūt ſub oſideⁿᵉ
mēe nō ut ſ̄bm priᵐ.ſ ut cōtēta ſub
p̄ ſ̄bo qđ ē ens. Ad 3ᵐ dº q ma.ē
nera.ſi illud tale habet omnes cōditio
nes requiſitas ad ſubiectū primum.&
tunc mi.eſt falſa.q prima cā ñ habz
cēs cōditiones entꝫ inq̄tuz ens. Ad
argumēta principalia ad primū dº q
minor eſt fl̄a.q ens commune deo &
creature dicit unum conceptum rea
lem ut probatum eſt. Ad probatiōz
dº q deus & creatura ſūt ſeip̄is totꝫ

distincta in re.ꝑ nō in cōceptu reali.

Ad 2m dico q̄ ma. nō est uera uīr: q̄ scia nō solū ꝯsiderat sb̄m.ꝑ causas sb̄i. p3 in phia nāli in qua tractat̄ de nat̄a. & tn̄ null⁹ ponit nām eē sb̄m illius scie.ꝑ aliqd cui⁹ nā est principiū sic in ꝓpōito mea ꝯsiderat primas cās & altissimas nō tanq̄ sb̄m primuz ꝑ ut principia sui sbi. Ad 3m dico q̄ mi. est fla. ad ꝓbationē dico q̄ nec ens nc aliqd generalissimū hz qd proprie dictū. & tn̄ habz qd. q̄ alr nō posset predicari de aliquo. unde ꝓbatio ꝓcedit ab insufficiēti. nō habz diffinitionē. ꝯ nō habet quid. nō sequit nisi de qdditate spi cuius soli⁹ est diffinitio. ens ꝯ habet quid. q̄ habz eēntiā.

Ad ultimuz dico q̄ ens hz ꝓprias passiones de ipso demōstrabiles. Ad primā ꝓbationē mi. dico q̄ fm̄ ē q̄ passio differat eēntialr a sbo. q̄ sb̄m & passio sunt idem realit & eēntialit distinguūt tn̄ formalit. Ad 2am dō q̄ fm̄ est q̄ ens p̄dicat̄ in qd de oīnibus entibus. q̄ nec p̄dicat̄ in quid de passiōibus nec de ultimis differentiis.

Trū finis ultimus sit per se obm fruitionis. q̄ non. oīni bono per eēntiā est fruendū. caritas est bona nō p accidens ꝑ per eēntiam. ꝯ nō tm̄ ultimus finis est obiectū fruitionis. p̄ capacitas nature finite est finita. cū ꝯ natura talis sit finita eius capacitas erit fita. ꝑ oīnis capacitas finita pōt satiari obiecto finito. q̄ pōt sibi adequari. ꝯ zē

p̄ firmius assentit intellect⁹ alicui uero creato q̄ increato. q̄ uo creato assentit p̄p̄ euidentiā obiecti. nō sic uero increato. ꝯ uoluntas simil̄r firmius assentit alteri bono q̄ increato. p̄ omnis forma satiat appetitū mat̄ie. ꝯ oīne obiectū satiat capacitatē potētie aīs p3. q̄ si aliqua forma nō satiaret ꝯ forma illa stante in mat̄ia inclinaret mat̄ia ad aliquā formā natural̄r. & p oīns sub illa quiesceret uiolenter. q̄ oē ꝓh bens aliquid ab illo ad qd̄ est inclinatio eius natural̄ est uiolentuz. patet de qete grauis extra locum suuz. oīa ꝓbat̄. q̄ potētia p formā in ipsa recepta respicit obiectū. & ita si forma una recepta satiat appetitū intrinc, sequit̄ q̄ obm qd̄ respicit a potētia p istā formā satiet appetituz extrince siue termiatiue. Cōtra aug. p̄ de t: res quib⁹ fruendū est sūt pater & filius & spūs scūs: In ista. q. sunt tria uidenda. p̄ distinguendū est de fruitione. 2o de obo fruitionis: 3o uidendū est de quodam uerbo qd̄ ponit in qōne. Quātū ad primū dico q̄ fruitio est duplex. s. ordinata & in cōi. Hi dis. ꝓbatur. q̄ omnis potentia potens inordinate agere actus ei⁹ abstrahit ab actu ordinato. ꝑ uoluntas pōt inordinate uelle. q̄ fm̄ aug. 83. q. oīs puersitas q̄ uicium uocat̄ est uti fruendis & frui utēdis. ꝯ act⁹ uolūtat̄ exced⁹ fruitioz ordinatam. & per ꝯsequens est ulior.

Quātū ad 2m ē opinauicen. q̄ ordinata fruitio pōt eē circa aliud a fine ultimo. q̄ ix. metc uult q̄ intelligētia superior cāt inferiorē p actū suū intelligendi. tūc aūt uidet ꝓductū eē pfectum qn̄ attingit prim⁹ ꝓductū. ꝯ intelligentia ꝓducta pfecte qetat̄ in intelligētia ꝓducēte. ō istā op. arguit̄ po nō quietat̄ nisi ubi est obm suum pfectissime & in sūmo. ꝑ obm potenc fruenti est ens i cōi. fm̄ auicē. ix. metc ꝯ nō quietat̄ nisi in ente pfectissimo hoc ē ens sūmuz. p̄ potētia que ad multa ꝑse oba inclinat̄ nō quietat̄ in aliquo uno nisi illud includat oīnia ꝑ se oba q̄tum pōt includi in aliq̄ uno. ꝑ po fruēs inclinat̄ ad omne ens sic ad ꝑse oba. ꝯ nō quietat̄ in aliq̄ uno ente n̄ in illo includant̄ oīnia entia q̄ tum includi possūt. ꝑ oīnia entia pōt includi tm̄ in ente infinito. ꝯ tm̄ i eo quietat̄. D⁹ ꝯ q̄ fruitio ordīata tātum hz finē ultimū ꝓ obo. & hoc ꝓ bo sic: Oīnis po respiciens aliqd̄ obm cōe nō pfecte quietat̄ n̄ in illo i quo suū obm pfectissime repit̄. ꝑ uolūtas habz ꝓ obo bonū cōe. ꝯ nō quietat̄ n̄ ubi inuenit̄ pfectissima rō boni ꝑ istud ē ultim⁹ finis. ꝯ etc̄. Quantū ad 3m articulū restat exponere quō ultimus finis sit ꝑ se obm fruitiōis. dō q̄ rō finalis nō est ratō obīua fruitionis. ꝑ magis est obm cōcomitans fruitionē. nulla ei3 relatō rōis maxime ad creaturas ē rō obiecti ꝓ se fruitionis. tunc enim relatio esset rō beatificādi q̄ l̄ nō est uerū. ꝑ obm in se pns beatificat. relatio finis est relatio rōnis. ꝯ etc̄. Ad primū argumentū in opositū dico q̄ p eēntiaz dupliciter pōt accipi. uno mō ut opponitur ei q̄d ē ꝓ accns. isto modo illud qd̄ p̄dicatur de sbo ꝓ eēntiam sbi ꝺuenit sibi p eēntiam suam. & p oppositū illud qd̄ p̄dicat̄ de sbo n̄ p eēntiā sbi ꝺuēit sibi p accns. & sic l̄ ē p accns hō ē alb⁹. aoo p eēntiaz accipit̄ q̄d diuidit̄ ō ꝓticipatōz. & sic excludit oēm aliā cāz & isto modo solus deus est p eēntiam suam quicqd est. s. bonus sapiens. etc̄. qn̄ ꝯ dicit̄ bono p eēntiam ē fruendū uerū est 2o modo. ꝑ cū dicit̄ i minore caritas est huiusmōi. uerū est p̄ modo & sic nō sequitur cōclusio. ꝑ sunt in argumeto quatuor termini. Ad 2m maior est uera. & mi. est fla. Ad ꝓbationē dico q̄ duplex ē adequatō. s. in ꝓportne & entitate. prima requirit distinctōez q̄ mō fora adequat̄ mat̄ie & tn̄ mat̄ia est ens simpliciter potētiale. forma simpliciter act⁹. unde adeq̄tio ꝓportionis est inter dissimilia. 2a requirit similitudinē q̄ mō album adeq̄tur alteri albo. in ꝓposito aūt non est adequatio in entitate. ꝑ in ꝓportione

Ad 3m dico q̄ ꝯsequentia non ualz q̄ nō est in potestate intellect⁹ firmi⁹ uel minus firmiter assentire ipsi uero q̄ assentit uero fm̄ euidentiam ipsi⁹ ueri. sed in potestate uolūtatis ē intensius assentire bono uel non assentire.

Ad 4.m dico q̄ nō omnis forma ſatiat appetituz maťie extēſiue. tot enī ſunt appetitus materie ad foſas quot ſunt foře receptibiles inmā. iō nā forma ſatiat omes appetitus maťie ń in illa omes alie foře includanť. ſic in ꝓposito aliqď obm pōt includere omia ꝓ ſe oba. & iō ſolū illud pfecte q̄etat potētiaz qď pōt ipſā beatificare.

Trū fine app̄henſo p̄ intellectū de nccitate uolūtas fruatur eo. q̄ ſic. auicē. 8o. mece delectatō ē diūctio cōuenienti cū ꝺuenienti. ſ̄ finis nccio ꝺuenit uolūtati. g̃ ex diūcti^ne finis cū uolūtate ſeq̄ť delectatio. & p ons fruitō. p̄ ſic efficiēs mouz ꝓpe ſic finis mouz methace ſ̄ efficiēs approximatū paſſo non impeditum nccio ꝓprie mouet. g̃ finis approximatus uolūtati non impedite nccio mouet metha^ce. p̄ ome mobile ꝺſupponit aliquid immobile: ergo actus uoluntatꝭ uarii & mobiles ꝺſupponūt aliquē actum immobilē. ſ̄ talis nō eſt niſi circa finē. g̃ ille erit neceſſario immobilis. ꝺ nccitas naturaľ nō ſtat cū libertate. q̄ natura & uolūtas ſunt p̄ incipia actiua habētia op poſitū modū principiādi. g̃ cū modo principiādi naťe nō ſtat modus principiandi uolūtatꝭ. ſ̄ uolūtas libere uult finez. g̃ nō pōt naturali nccitate uel'e finem. q̄ aūt libere uelit finem ꝓbať q̄ eadem eſt potentia que uult finem & illud qď eſt ād finem. g̃ habet eandem modum agendi circa utrunq;. q̄ diuerſus modus agēdi arguit diuerſas potētias. ſ̄ uoluntas libere operať circa ea que ſunt ad finem. g̃ & circa finem. Iſta. q. pōt habere quadruplicem intellectū. unus poteſt eſſe iſte q̄ lo q̄tur de fine apprehēſo in uꝭi quō apꝑhendim9 beatitudinē in ꝺmuni. z9 eſt loquēdo de fine obſcure apꝑhēſo in ꝑticulari. 39 eſt loquendo de fine clare uiſo in habente uoluntatem pfectam ꝑ habitum ſupernaturalē. 49 eſt loquendo de fine clare uiſo non habente uoluntatē perfectam per illū habitum: Quantū ad primū intellectū eſt una op. que dicit q̄ uolūtas de neceſſitate fruiť ultimo fine apprehenſo in uꝭi. & ꝓbať ſic: z9 phico. ſi cut'ſe habet principiū in ſpeculabilibus ſic ſe habet finis in opabilibus. ſ̄ intellect9 de neceſſi^te aſſentit primis principiis in ſpeculabilibus. g̃ uoluntas de nccitate aſſentit ultimo fini in opabilibus. p̄ uolūtas nccio uult illud cui9 ꝑticipatiōe uult q̄cq̄d uult. ſ̄ ꝑticipatiōe ultimi finis uult quicq̄d uult. q̄ nihil aliud uult niſi ut eſt q̄ddam bonū. ome aūt aliud bonū uideť eſſe quedaz ꝑticipatio ultimi finis. g̃ etc̄. p̄ uolūtas ń pōt nō uelle aliq̄d niſi in quo eſt aliquis defect9 boni uꝭ aliqua ratō mali. ſ̄ in ultio fine in uꝭi apꝑhenſo nō ē aliqs defect9 boni nc aliꝭ malitia. g̃ etc̄. Contra agēs q̄d nō impeditur in agēdo ea nccitate q̄ agit remouet ꝓhibens actionē ſi pōt; ergo ſi uoluntas non impedita neceſſitareť ex ſua natura ad uolendum ultimum finem remoueret neceſſario omne ꝓhibens illam uolitionem ſi poſſz ſ̄ ꝓhibens eſt niſi conſideratio finis. & hanc pōt uolūtas remouere faciēdo intellectū ſtare in cōſideratiōe finis. & ſic nunq̄ poterit intellectus cōſiderare niſi finē. q̄ť eſt fim. p̄ ome agens nccio agit ſ̄ m ultimū ſue potentie. q̄ ſic nō eſt in poteſtate eius actio ſic nc modus agēdi. ſ. intēſe agere. g̃ uolet ſi nē de nccitate q̄tū intēſe pōt. cui9 opositū experimur. p̄ potētia libera ꝓ participatiōem non magis tendit in obm pfectum q̄ in aliud obm. exem^m de uiſu que eſt potētia libera ꝓ participatiōē quaten9 actus ei9 ſubeſt imperio uolūtatis. nō enī ut ſic magis ne ceſſario uidet pulcherrimuz q̄ minus pulchrum. g̃ nec potentia libera per eētiam. p̄ ſi uoluntas nccio uult finē apprehēſum. g̃ uoluntas damnati nccio uolet ipſū ſi apꝑhendit eū. tūc aut uult ipſū amore amicitie aut ꝺcupiſcētie. nō z? mō. q̄ apꝑhendit illū ut ſibi incōpoſſibilē. nec p̄mō. q̄ taľ eſt ſūme recta. D? g̃ ad. q. q̄ uolūtas ſic nō nccio fruiť his que ſunt ad finē. ſic nec fine oſcure apꝑhēſo in uꝭi. hec q̄tū ad primū intellectū. q̄m ad zm dico q̄ nō nccio fruiť fine obſcure apꝑhēſo in ꝑticulari. Similiť dico q̄tū ad zm intellectū. q̄ uolūtas q̄tū ē ex ſe nō nccio fruiť q̄tūcūz ꝑ habitū eleueť. q̄ quādo principiū elicitiuz nō nccio elicit habēs illud principiū nō nccio agit. ſ̄ principiū elicitiū elicit ꝺtingēter. q̄ uoluntas ꝺtingēter elicit que eſt principiū ſufficiēs eliciēdi. q̄ habēs ca^ſe^m nō elicit nccio cū nꝭla ſit facta mutatio in ea. q̄m ad 4.m intellectū dō q̄ uolūtas ń eleuata per habitū pōt frui ultimo fine. q̄ illud quo aliquis pōt ſimpliciť agere eſt potentia. ſi g̃ uoluntas circa finez niſū nullum pōt habere actū niſi ꝑ habitum caritatis. g̃ caritas erit potenā uel pars eius. quorū utrunq; eo falſum

Ad argumēta opi. dico q̄ illud ſimile cōcluderet multa falſa ſi ſimilitudo curreret quatuor pedibꝰ. cōcluderet enim q̄ ſic cōcluſionibꝰ aſſentim9 neceſſario propter principia ſic neceſſario aſſentiremus his que ſunt ad finem ꝓpter finē. qď eſt fim. dico g̃ q̄ ſimilitudo tenet in duobus. ſ. quo ad ordinem iſtorū & illorū inter ſe. & etiam quo ad ordinē iſtorū & illorum cōparando ad potētias ordiate tēdentes in illa. & ſenſus eſt iſte ſicut eſt ordo inter illa uera in ſe ſic & inter illa bona. & ſic illa uera ſunt ordinate cognita ſic illa bona ſunt ordinate no^ta ſ̄ quātum ad ordinem neceſſitatis nō eſt ſimile. q̄ nō oportet q̄ uolūtas in actibus ſuis ſeruet illum ordinez qualem nata ſunt habere uolita ex naťa ſua. q̄ in intellectū eſt neceſſitas ex euidentia obi. uolūtas aūt libere aſſētit cuilibet bono. Ad ſecundū dico q̄ maior ē falſa. quia uoluntas nihil uult

necessario. similiter minor est falsa. s. q participatõne ultimi finis uelit qc quid uult. q uoluntatem uelle aliqua pticipatione siue uirtute alterius põt dupliciter intelligi. uno mõ i uirtute alĕi⁹ ut cãe efficiẽtis otingẽt vtualr ul' in uirtute eius ut primi obi. si primo mõ non est ad ppm mi. assumpta cũ ma. q illud cui⁹ uirtute ut efficientis ẽ aliquid uolitũ nõ oportz eẽ uolitum. si zo mõ intelligat mi. est fla. q nõ uirtute dei uoliti uolo oñe uolitũ. q tũc oñis actus uolũtat eẽt referẽdo in deũ. q̃d utinã eẽt uerꝝ. Ad zm d⁹ q ñ ẽ pbatũ qn uolũtas possit ñ uelle bonũ in q̃ nulla inuenit rõ mali ul' defectus boni. alit etiaz põt dici q licet nõ sit ibi aliquis defect⁹ boni iõ uolũtas forte nõ põt circa ipsũ hre nolle. q obm nolitiõis est malũ. põt tñ illud bonũ pfectũ nõ uelle. q in potestate uolentis est nõ tñ sic & sic uelle ꝑ uelle & nõ uelle. q libertas eius est ad agendũ & nõ agendũ. Ad argumẽta pricipalia ad primũ dico q aliquid ẽ cõueniẽs dupl'r. s. aptitudialit & actualit. cõueniẽs p̃ mõ ẽ illud qd cõuenit alicui ex se & ex nã rei & talis oueniẽs cõuenit oi ei in cuius potestate nõ est q ei aliquid cõueniat actu aliter ul' discõuẽiat. & iõ qcquid cõuenit alicui aptitudialr cõuenit etsi bi actualr. nũc aũt in ptãte uolũtatis ẽ q ei aliq̃d actualit cõueniat ul' non oueniat. q nihil actualr cõuenit sibi nisi qd actu placz sibi. iõ cũ dicit in mi. finis nccio ouenit uolũtati. fla est de oueniẽtia actuali ꝑ nõ aptitudiali & illa nõ sufficit ad fruitionẽ. Ad zm dico q diuersus mõ⁹ agendi. s. ꝑ prie & mec̃ destruit similitudinẽ q̃m ad nccitatẽ Ad zm dico q illud immobile nõ ẽ aliqs act⁹ elicitiu⁹. q plures calefactiones mobiles nõ p̃supponunt aliquã unã calefactionem immobilem. ꝑ p̃supponũt calorẽ qui ẽ act⁹ primus & principiũ elicitiuz oim illarũ calefactionũ. ita in ppõsito uolitiones mobiles nõ p̃supponũt aliquã immobilẽ. ꝑ p̃supponũt uoluntatez q̃ est actus primus sufficiẽter elicitiuus illarum uolitionum.

Trũ filius dei possit generare. uidet q sic. oñe suppõitum pfectũ habens principium pducendi pfectũ & immediatum nõ impedituz nec exigẽs passum põt illo princi⁹ pducer. q nõ uidet potẽtia agẽdi excludi ab aliquo suppõsito nisi ppter defectũ alicui⁹ istorũ. ꝑ filius dei est suppõitũ habẽs oñes cõditiones p̃dictas respectu generationis. g̃ põt generare. Preterea in q̃cũq; est potẽtia generãdi põt generare. sed in filio est potẽtia generãdi. g̃ etc. maior patz. mi. pbat. q in p̃dicatione p̃cisa cuicunq; repugnat p̃dicatuz & subiectũ. ꝑ hec ẽ p̃dicatio p̃cisa eẽn⁹ est potẽtia generãdi. q eẽntia p̃cise ẽ principiũ pducendi nõ put determinat aliqua pprietate. g̃ si filio repugnat potẽtia generandi sibi repugnãt habere essentiam. qd est fm. Prẽterea in q̃cunq; est generatio actiua illud põt generare. q in q̃cunq; ẽ aliq̃ forma illud põt dici tale fm illaz formã. ut in q̃cũq; ẽ albedo põt dici albũ ꝑ in filio est generatio actiua. ergo filius potest generare. minor probatur. q generatio actiua nõ est actus immanens. q qñ ẽ actus imanẽs tũc actõ & termin⁹ actõis sũt forar in eodẽ. fili⁹ aũt nõ est sic in prẽ. q tunc nõ essent due pone. g̃ generatõ actõ ẽ transiẽs tal' aũt est in eo in quo est terminus. g̃ in filio erit generatõ actõ. p̃ ad hebre. p̃ loquẽs de filio portans oia verbo uirtutis sue. g̃ habet uerbũ. & p oñs põt generare. p̃ aug. õ maxm. fili⁹ nõ genuit. nõ q' ñ potuit. ꝑ q ñ oportuit. ꝑ due negatiões eqpollẽt uni affirmatõni. g̃ potuit generare. õ in sempiternis nõ differt eẽ a posse. si g̃ filius põt generar. g̃ actu generat. & sic in diuis erũt plures pone q̃ tres.

Rº dico q filius nõ põt generar. si ue generare dicat potẽtiã logicã que sig̃ficat nõ repugnãtiã extremorũ. si ue dicat potẽtiã realem que significat rõez pricipii real'. Probatõ primi. q ſ ppõ ẽ incõpossibil' fili⁹ generat. q extrema habẽt repugnãtiã. Probatõ secũdi. fili⁹ nõ hz potentiã realẽ ad actũ generãdi. licz habeat potẽtiaz ad aliũ actũ. q̃d pbat. fili⁹ nõ põt generare eadẽ generatõe qua pater generat. q ẽ termin⁹ illius generatõis. & idẽ nõ põt seipsũ generare. nc alia generatiõe a patre. q quecũq; pductio unius rõnis in diuinis ẽ tm una. q oẽ tale in deo est de se hoc. sequit g̃ q filius nulla potẽtia põt generare. p̃ generatio actio nõ ẽ in filio. g̃ filiꝰ ñ põt generare. añs pbat dupl'r. p̃ sic. relatiões originis oppõite nõ sunt i eodẽ suppõsito. q nihil seipsũ gignit fm aug. ꝑ generatio passio est i filio. g̃ generatio actio nõ erit in eo. zo sic generatio actio ul' est idem pnita ti q̃d magis credo. ul' si nõ est eadez si bi saltẽ est ꝓxima rõ fundãdi pnitatis q quãuis relatio nõ sit fundamentum relationis realis. põt tñ esse ꝓxima rõ fundãdi relatiõez. si p̃ mõ habẽt ppositũ. q erit in patre & nõ in filio. si zo mõ adhuc habẽt ppositũ. alit enim nõ eẽt ꝓxima rõ fundãdi. Ad arta in oppositũ ad primũ dicendũ q ista differũt. s. forma eiusdẽ rõis est prim⁹ actiõis eiusdez rõnis. & forã in q̃libet eiusdẽ rõnis est principiũ actiõis eiusdẽ rõnis. pria ppõ est uera nisi forma sit imperfecta. q ouenit forme fm se zª autem ppõ sequit ex prima in creaturis. q nõ est aliqua forma una uni⁹ rõnis nisi tm in uno suppõito. iõ ẽ in suppõito cõicata actioni. ꝑ põito p impossibile. q aliqua una forma eẽt in pluribꝰ suppõitis adequate cõicata uni ab alio tunc illa zª ppositio essz falsa. ut si calor' qui est in igne sit cõmunicat⁹ ligno adequate impossibile esset lignũ hñs illũ calorẽ calefacere. quia non prima calefactione. cum sit

terminus eius & producaꝫ per illam calefactionē. nec alia calefactione. q̄ positum est q̄ calefactio sit adequata illi calori ita q̄ determinetur ex se ad hāc calefactiōez. ex hō ꝑ p3 q̄ quādo aliqua fora ē in diuersis suppōitis ordine q̄dam ita q̄ unū eorū cōicat ea3 alteri adequate illud suppoⁿ cui sic adequate cōicat ñ pōt p illā formā agere nec ꝓducere. sic ē in ꝓpoᵒ. q̄ forma q̄ ē prinᵐ generādi cōicat filio a pre adequate. & iō in filio nō est princⁱᵐ generādi Ad 2ᵐ dᵒ q̄ ista ꝓpō filius h3 potētiā generandi abᵗᵉ ē fᵗa. q̄ qñ aliqua fora nata ē inesse alicui formaliter si sigficat sibi ꝟuenire in abstracto sigficat foraliter haberi ab illo & ñ solū p identitatē. p3 cū dr paries hab3 albedinē. cuz ꝑ poᵗ foraliter nata sit in eē ipsi agēti & sigficet in abstracto. ꝑ foraliter sigficat hri a filio. ſ qñ gerūdiᵐ ostruit cū prinᵒ actiuo qđ formaliter sigficat hri ab aliq̄ notat actuz ut egredietē ab eodē suppoᵗᵒ a q̄ tᵗe prinᵐ foraliter sigficat hri. si ꝑ filius h3 potētiā generādi sigficat ꝑ hoc q̄ filiꝰ exerceat actū generādi. qđ ē fᵗm dᵒ ꝑ q̄ mi. est fᵗa. qñ dicī q̄ hic est p̄dicatio p̄cisa eēnᵃ ē poᵗ generādi. dᵒ q̄ est trūcata. iō oz q̄ definet eēnᵃ ē huic. s. pri poᵗ generādi. q̄ ñ est p̄fecta ñ explicet suppoᵐ a q̄ actꝰ sigᵗꝰ p gerundiuz egredit. Ad 3ᵐ dᵒ q̄ actio īmanēs in creatis & eius finis habēt idē ꝓ agēte & recipiēte. ſ actō trāsiēs & eiꝰ finꝰ hñt aliud. q̄ terminus talis actōis ē in patⁱᵉ & nō in agēte. nulla uero actio recipit in suo fine. ita q̄ trāseat in suū terminū. in generatione filii nulla pōit mā nec sb3 per cuiꝰ trāsmutationē filiꝰ generet. nō. ꝑ mō genera in diuis ē extra agēs. ſ est actio imanēs in pre generāte. ſ nō sequitur q̄ eius finꝰ sit imanēs in pre. nam actō imanēs in creatis & eiꝰ finꝰ sūt in eodē. q̄ terminꝰ actōnū sūt subiue i hereētes ipsi sūo ꝓ cuiꝰ trāsmuⁿᵉᵐ idu cunt. & iō sūt in eo foraliter. sic nō ē in deo. q̄ ibi generato actō ē ad finū p se subsistētē & nō inherētē. & iō ñ oz q̄ generato actō & eiꝰ finꝰ sint in eo dē foraliter Ad 4ᵐ dᵒ q̄ filiꝰ portat omnia uerbo utrutis sue. s. imperio suo uirtuoso. & sic uerbū ibi accipit eētialit & non notionaliter ꝓ uerbo ꝓducto. Ad ultimū dᵒ q̄ ibi accipitur negatiō priuās que nō est in usu & nō negaᵒ infinitans. & si arguaꝫ q̄ ad negatiuaz de p̄dicato priuato sequit negatia de p̄dicato infinito. sic sequitur homo nō est iniustus. ꝑ homo non est nō iustus. dᵒ q̄ nō sequit. q̄ nō sequitur lapis nō est cecus. ꝑ est uidēs. q̄ neutꝝ priuatoꝝ inest nccio ñ apto nato.

Trum filius generet de sba patris. uidet q̄ nō. ostructō alicⁱ cū geᵘᵒ nō notat maio rē dᵗ. ostructiᵐ q̄ ꝓpō cū suo casuali qñ addit eidem ostructibili. ꝑ hic nō notat ma. dᵗ. filius eēnᵉ pris q̄ filiꝰ dᵗ eēnᵃ pris. ſ pria nō cōcedit. q̄ tūc esset sentia pris generaret filiū. ꝑ nec 2ª.

ꝓ cū filiꝰ dicit esse de sba pris li dt aut notat realē dᵗ. aut non. si sic ꝓ posiᵒ ē fᵗa. q̄ eēnᵃ nō distinguit realiter a filio. si nō. ꝑ hec ē uera. pr ē de eēntia filii. uel filiꝰ de eēnᵃ pris qđ ñ cōcedit. ō aug. ō maximᵘ nullo modo dei filiū cogitati si hūc de sba patris eē negatis. In ista. q. ē op. Gan. qui dicit q̄ sic i sba creata generabili ē aliquid potentiale qđ ꝓsuppōit generationi ut mā & aliquid inductū p generationē ut fora & ex eis est ipsū genitum sic in diuis ꝓportiōabiliter tria cor rīdent q̄si sūia. psona quidē ē q̄si cōpōitū. re o quasi fora. eēnᵃ quasi mā. ē ꝑ filiꝰ genitus de sba pris quasi de maia. Hoc ꝓbat ꝓ rōem augꝰ. ō maᵐ filiꝰ nullo mō ē de nihilo neq; negatie sic aliquis dr loqui de nihilo qñ nō loquit. neq; affirᵗᵉ ut de notet rōez mālitati uel quasi maialitati. q̄ nihil nō pōt eē mā alicⁱ nec affirᵗᵉ ut de sit nota ordinis. i. post nihil. istos tres mōs itelligēdi eē aliqd de nihilo pōit ans. mol c. 8ᵒ. si nᵒ mᵒ filꝰ ē de nihilo. ꝑ ē de aliq̄. ſ ñ dᵗ aᵒ q̄ de sba pris ꝑ filꝰ ē de sba pris. ꝓbat ista op. tribꝰ rōibꝰ. p sic illud uer dr eē sbm generatōis qđ manz idē sb utroq; fino generatiōis. ſ eēnᵃ diuia manet eadez in pre & filio. ꝑ ipsa erit uere sbm generationis. ꝓ oi poᵉ actie corrñ det aliqua potēcia passiua uel q̄si passiua de qua possit ꝓducere. ꝑ poᵉ actiue generatōis in diuinis corrñdet aliqđ passiuū uel quasi passiᵐ. ſ hᵒ ñ est nisi eēnᵃ. ꝑ etē. ꝓ si ignis generaz ignez de sba sua adhuc sba ignis generanti eēt in poᵗ ad foraz ignis generādi. sic mō ē maia aliēa de q̄ generat. sic ꝑ in ꝓpoᵗᵒ eēnᵃ pris de qua pr generat ē q̄si maia respcū generatōis.

ō ista op. arᵒ tripliciter. ꝓ sic. eēnᵃ diuina ē foraliter terminꝰ generatiōis filii. ꝑ nō ē maia nec q̄si maia dᵗ q̄ ꝓducit filiꝰ. añs ꝓbat dupliciter. uno mō sic nulla entitas simplex hētur p ꝓductō nē ñ sit finꝰ foraliter generatōis uel otē ta sub eto forali. ſ eēnᵃ nō ē. otēta sb fino forali. q̄ relatō nō otinz eētiaz ꝓ identitatē. ſ eoᵗ. q̄ relatō ñ ē forma liter infinita. eēnᵃ ē foraliter infinita. ꝑ cū eēnᵃ nō possit otineri sub relatiōe ut finꝰ foralis sequit q̄ ipsa sit finus foralis zᵒ sic generaᵒ dicit nata q̄ est uia in nataz zᵒ phi. ꝑ nata est terminus formalis generationis & non ꝓprietas indiuidualis indiuiduās nataz ꝑ multo magis in diuinis essentia erit formalis terminus productionis & nō relatio. Cōsequētia ꝓbat etiam dupliciter uno modo sic. illud quod ē maia generationis est in potentia ad terminū formalem generationis. & qđ est q̄si materia ē quasi in potentia. ſ eēnᵃ nᵉ uere nec q̄si est in potētia ad seipsam. ꝑ cum ipsa sit terminꝰ foralis generatiōis nō poterit esse maia nᵉ q̄si mā.

3º sic eadē ꝑsona nō pōt hre eēnti am duob9 mōis. ſ. ut prin^{m} māle & ut terminū foralē. alias prius hēret eā q̄ hēret. q ꝓductū ex prin^{o} māli prius intelligit hre prin^{m} māle q̄ terminus foralē q recipit in prin^{o} māli & dat eē ſibi. g̈ ſi idē eēt prin^{m} māle ꝓducti onis. & tin^{o} foralis idē haberet aū ſe ipſū. & ſeq̄ret q ꝑſōa duplici mō habēdi eēntiā eēt de^{o}. ꝑ 3º ō op. qn̄ ad ꝓductōes effcūs cōcurrūt actiuus & pass^{m} prius nāl'r est re^{o} actiui ad passiuū q̄ utriuſq; ad ꝓductus ꝑ3. q oz cās diuersas eiusdē effcūs pri^{o} nāliter approximari q̄ ꝓducant effectus. q actiuū agit in passiuū ſe ſolo in rōe cause. ꝓductū aūt nō ꝓducit ñ aliquo ocurrēte in rōne cāntis. seq̄t g̈ q ista relo actiui ad passiuū q̄ nāl'r ꝑexigit fit relo real'. & ita in prē ē relatō realis ad aliq̄d in ipſo prior relone prīs ad filiū. ul' alia ſaltē ab ea qđ ē inconueniēs. ꝑ 3º sic p^{a} po^{a} cātiua effci^{t} ſe ſola cāt excludē^{o} oēm aliā cām eiusdē & alteri^{9} generis in gener^{m} cāe mālis. c^{9} rō ē. q cālitas mālis nō dic^{t} ꝓfectōes ſimpl'r. & iō licz reductō fiat ad aliqđ primū ſm totū illud ge^{9} q illud includit impfectōes. iō oz qđ reducat ad aliud pri^{m} in alio genere q̄d ñ includat impfectōes puta ad aliq̄d in genere efficientis. Ideo tenē do cuz doctorib9 antiquis qui oēs a tpe aug. usq; nunc nō sunt ausi nōiare in diuis mām nec q̄ſi mām & oēs concordēt cuz aug. q filius generetur de ſba prīs. D^{o} ad. q. duo declarādo ꝑ q filius ñ ē de ſba prīs ut q̄ſi de mā ita q eēn^{a} i diuis n^{o} mō hēat cōdi^{ne} mām ut de ea ꝓducat filius. 2º uere & ab^{te} ocedendū ē q filius est de ſba prīs. primū ꝓbo sic. generato in creatura duo dicit. ſ. mutatōes & ꝓducti onē. & forales rōes istoz sunt alie & sine ōdictiōe ſepabiles ab inuicē. ꝓductio eni ē foral'r ipsius ꝓducti. & accidit ſibi q sit cū mutatione alic^{9} ptis ōpōiti. mutatō foral'r ē act^{9} mutabil' qđ de priuatiōe trāsit in formam. ocōitaī aūt mutatio ꝓductionem in creaturis q̄ꝑ impfectōes po^{e} ꝓductiē que nō pōt dare totale eē termio ꝓductōis

Ad ꝓpo^{m} cuz in diuis nihil sit ponēdū impfectōis & mutatō de rōe ſui dicat impfectōes. q potētia^{tem}. iō in diuis ſ̄ tm̄ gene^{o} ut ē ꝓductuo nō ut ē mutatō inq̄tū. ſ. p eā aliq̄d capit eē. et iō n^{e} ē mā. n^{e} q̄ſi mā. ꝑ nihil cōenit eēn^{e} diuie ut eēn^{a} ē ñ qđ est ꝓprium fore. ul' cōe māe & fore. g̈ eēn^{a} i generatiōe filii nō hz rōem quaſi māe añs ꝓbat. q ſi aliq̄d ꝓprīū māe attribueret eēn^{e} i generatiōe filii hoc maxime esset q manet ſub utroq; tmio ſ hoc nō conuenit ſibi. q impossibile ē eandē mām numero manere ſimul ſub fora generanti & geniti. q nō pōt ea dē maīa pfici ſil' duabo foris ultimis q̄ dāt māe eē cōpletū. 3º sic genera cārū nō sunt eque pfecta. q cāe in trin^{ce} includūt aliquā impfectionem. cāe extrin^{ce} non. ſ dicunt pfectionez & q^{m} oē impfectuz reducit ad pfectū oz ut cālitas cārū intrinſecaz reducatur ad cālitatē nobiliorez. & ipsa exq̄ oēs alie ad eā reducunt nō requirit aliā cām cōcāntem ſecū. g̈ primū non requirit aliā cām ſecū ocausantē. 4º q filius sit de ſba patris ꝓbat. q in animati ubi est prīnitas & filiatio act^{9} ꝑ quē generans foral'r dicit pater est actus descindēdi ſemē. & ſi eēt pfcm agens ita q qñ descidit ſemen generaret ꝓlē uere eēt pr̄. & multo ꝑfectius q̄ modo qñ requirūt tot mutatiōes in termedie. nūc aūt in actu illo descidē di ſemē illud qđ erat ſba eius nō est mā. ſ ē quaſi termin^{9} foral' cōicatus siue ꝓduct^{9} ꝑ illū actū. sic eēt ꝓles si imme^{te} descideret a pente. & q aliq̄d ſbe generātis sit termin^{9} actionis sue qua est pater hoc uere saluat' ꝓductū illud ſimile in nā eē de ſba eius & ſufficit ad rōem patris & filii. g̈ pr̄eterius nō descindēdo aliq̄d ſui ſ totā ſuam eēntiā cōicando ut terminū formależ illi^{9} ꝓductiōis ueriſſime de ſua ſbā ſtantia ꝓducit tbū eo mō quo eē de ptinet ad pr̄em & filiū. Cū h^{o} stat q nō sit de nihilo. q creatura genita nō ē de nihilo. q aliq̄d ei^{9} ut mā ꝑexiſtit. & ſi foa alicui^{9} ꝑexisteret & mā eius de nouo adueniret & informaretur foa ꝑexīte ipsū ꝓductū nō esset de nihilo. q aliq̄d ei^{9} pfecti^{9} mā ꝑexiſtit. g̈ filius dei nō dicit eē de nihilo q ei^{9} eēntia ſ^{m} ordinē originis ꝑfuit in patre. Sed hic est unū dubiū cū relatio & eēntia habeāt esse in eadem ꝓsona & relatio nullo mō sit maīale respcū eēntie. quare maīa nō est maīalis respcū relationis. ubi sunt quatuor difficultates. pria qual'r ꝓsona diuina sit una ex eēntia & relatiōe ꝯstituta & unū eoz nō sit actus & aliud potentia. 2ª est quō relatio distinguat ꝓsonā & non eēntia q̄n relatio habeat rōem actus. cū actus sit distinguer^{t} 7º me^{ce}. 3ª difficultas est quō pōt esse relatio niſi requirat' ꝓpriā rōem fundamēti. fundamentū enim uidet esse prius relatiōe & pfectibile ꝑ eā & nō ecōuerſo. 4ª difficultas est. q aliq̄d cōicat & illud est formal' termin^{9} & ꝑſupponit illud cui cōicat'. eēntia autē nō pōt ꝑſupponere relationem cui cōiceret. g̈ erit ecōuerſo. & relatio erit formal' terminus ꝓductionis & essen^{a} quaſi materia. Ad primā difficultatez d^{o}. q qdditas creata est q̄ aliq̄d est ens qdditatiue. & h^{o} nō est impfectionis. cōuenit eni qdditati ex rōne qdditatis. 2º qdditas creata q ē impfecte actualitatis iō ē diuiſibil' ꝑ proprietatē indiuidualē ōhentem q̄ddita tem. & recipit' ab ea aliq̄ actualitatē & unitatē quā hz i idiuiduo. & nō habet eam ex ſe. 3º qdditas ē aliqs act^{9} & accipiēdo ꝑciſe quidditatē ut distinguit' a ꝓprietate ōhente est perfectior actus q̄ sit ipsa ꝓprietas. lz ecō uerſo ꝓprietas ſit aliquo mō act^{9} nāe inq̄tū determinat eam. Applicādo ista tria ad diuina relinquat' illud qđ

est impfectiōis q̄ tū ad z^am ꝺitionē & terciā. q̄ diuina eēntia nō determinat nec ꝺhīt nec diuidit nec actuat: q̄ hoc est impfectōis in natura creata. ſiſr deitas est deſe hº. & ita deſe habz ultimā actualitatē & unitatem. erit g̈ illud q̄ forſan ē deus. & hoc est pfectiōis in creatura & ꝺuenit qꝺditati ut qꝺditas est. Ad z^am difficultatē dº relationē eē actū pſonalē. non aūt qꝺditatū. iō pſonaſr distinguit. & nō qꝺdi^ce. eēn^a autē ē actº qꝺdi^uº & qꝺdi^ue distinguēs. actus autē qꝺdita^uº ē ſimpſr pfectus. q̄ infinitº. actº aūt pſonaſ nō est forſaſr infinitus. Ad z^m dico q̄ in creaturis ordo generationis & pfectiōis ſunt ꝺrii. pz ix. me^ce q̄ illa que ſunt priora generatiōe ſūt posteriora pfectione. & rō est. q̄ creature ꝓcedūt de impfecto ad pfectuz & iō uia generatiōis prius puenit ad actū impfectū q̄ ad pfcm. ſ eūdo ad ſimpſr primū idē est pri^m ſimpſr & origine & pfectiōe. in diuinis g̈ ſimſ cōcurrit ordo generatiōis & pfectōis ſiz g̈ in creatis. ſi iſti duo ordines ſp uniformiē cōcurrerēt nō q̄rerem⁹ p̄ mām q̄ ſubſtaret forme & postea formā ita in diuinis incipiēdo a p̄ ſigno nāe oīo p̄ occurrit diuina eēn^a etc̄. Ad 4^m dº q̄ ꝓductio ē alicº termini primi adeq̄ti includentꝫ aliqd in rōe termini forſaſ ipſius ꝓductiōis. & ad aliqd in rōne ſubſiſtēte inq̄tū. ſ. ꝓductōne habz eē. licz ab^ce eēt prioritas nnī ad alterū. etꝫ q̄tū ad ſepari ſñ ꝺicti one ꝺsideratiōe ipſa: b^ce ñ inq̄tuz p̄p ductionē habēt esse. Ad ar^tm opi: ad p^m d. aug. pz quō filiº nullo mō ē de nihilo. ſ est uere de ſba pris. Ad rōnes ad primā dº q̄ hic nō ſunt aliq̄ termini corrñdētes generationi ut est mutatio. q̄ nihil est hic aliquo mº prius ſub priuatiōe. & postea ſub forma termini eni generatiōis ut est mutatō ſunt priuatio & forma. ꝓductio aūt habet p̄ termio ipſū ꝓductū. Ad z^m dº q̄ potētie prime actiue non rñdet potētia paſſiua ꝓprie dicta ut in qua uł de qua aliud ꝓducaſ. ſ aliqua po^a paſſiua quā uocāt potētiā obiuā q̄ est potētia ꝓducibilis bene corrñdet. & ſic ꝺcedo ſi pater est fecundus actiue q̄ filius ē ꝓducibilis. ſ ex iſta nō ſequitur aliqua potētia quaſi māe. ſiē n^c in creatōe. Ad z^m dº q̄ ſi ignis generaret de ſe uł cōi caret genito ſuā forma ut formalē terminū generatōis. nō aūt eēt ſba ſua in potētia ad formam generandi ſi eēt pfecte ꝓductiuus. q̄ tūc nō requireret aliquā cām cōcauſā tez. ita in ꝓpoſito. Ad primum ad principale q̄ licz aug. z^o de tri. dicāt filiū eē filiū ſbe patris. tñ uideſ ꝓbabilius q̄ q̄cunq; relatiuū ꝺstruiſ cuz aliquo in tali habitudiē caſuali in qua natum est terminare illā relationem ut correlatū tūc ꝺstruiſ cū illo p̄ciſe ut cū eius correlatiuo. & iō uideſ q̄ cuz quocūq; ꝺstruiſ tale relatū expreſſo in tali habitudiē caſuali illud notat^ce eē correlatū huiº relatiui. ñ eni dictuº iſte canis est filius hominis ita q̄ hōis ꝺstruaſ cū cane ex ui poſſeſſionis. g̈ i iſta filius eēntie uidetur eēntia accipi ut correlatiuuz eius relatiui cum quo ꝺstruiſ. & tūc auctas debz exponi ſiē ipſe exponit. filii caritatꝫ. i. filii ſui ꝺdilecti. Ad ultimū dº q̄ de nō notat tm̄ idemtitatē. ſ notat idētitatē ſui caſualis in rōne forme. & ꝺ illius qꝺ ad ꝺiē illi caſuali ut principii originanti

Truz foꝛa accñtaſ ſuſcipiat magi & miº. q̄ nō. q̄ auctor ſex principioꝛ dicit q̄ forma est ꝺponi ꝺtingēs ſimplici & inuariabili eēn^a ꝺſiſtēs. g̈ etc̄. p̄ x° me^ce c. pen°. diē phs q̄ ꝺrie foꝛales mutant ſp̄z. ſ ꝺria graduū in eēn^a foꝛe ſi eēt eēt ꝺria formaſ. g̈ ꝛc̄. p̄ porphiriº dicit q̄ ꝺria nō recipit magi & miº esse in qꝺ uniuſ cuiuſq; unū & idē est neq; intēſionē recipiēs neq; remiſſiōz

p̄. ſi aliqua realitas aduenireꝛ foꝛe p̄ xñti. caritas g̈ aucta nō erit in ſp̄e q̄ includz aliqd accñtale nāe ſpe^ce. uł ſi illa ſit p ſe in ſp̄e nihil includet niſi ptinēs ad nām ſp̄ei. & ita caritas minor que nō includit illū gradū ñ erit in ſp̄e. p̄ eodem mō ſe hñt magi & miº in eaꝺē ſp̄e quō ꝓportionabiliē ſe hñt in diuerſis ſp̄ebº. ſ in diuerſis ſp̄ebº ita ſe hñt q̄ q̄nto una ſp̄es est pfectior alia tanto pfectiº ꝺtinet eam. & mō ſimpliciori ita q̄ z^a ſp̄es ꝺtenta ab ea nō facit additionē ad ipſam. cū g̈ ſimplicitas ſit pfectior in oīibꝫ foꝛis uideſ q̄ in eaꝺē ſp̄e foꝛa ſimplicior ſit pfectior nō hñs gradū nł formā p̄cedētē ſibi additā. p̄ termini motus ſūt incōpoſſibiles ꝺ phi. g̈ in motu quo foꝛa accñtaſ augmētaſ in cōpoſſibiles erūt termini. g̈ augmenº q̄ est terminº ad quē est incōpoſſibilis foꝛe augmētande q̄ ē terminº a quo. g̈ etc̄. p̄ foꝛe ſunt ſiē nūeri 8º metha. q̄ ad hoc q̄ ſiē q̄libz numerº ad ditus uł ſubſtractº uariat ſpeciem. ita quilibet gradus uariat ſpeciem foꝛe. g̈ in eēn^a huiº foꝛe ñ pōt addi aliqd manēte eaꝺē ſp̄e. ſ intenſa & remiſſa ſūt eiuſdē ſp̄ei. g̈ nō pōt addi aliquis gradº ultra realitatē iſtius foꝛe. ō ōria in ſūmo ſūt incōpoſſibilia i eodē remiſſa nō. hoc aūt non est ñ q̄ aliqd est in ōrio intēſo qꝺ nō ē in remiſſo. ſi enī tota realitas que ē in intēſo eſſz in remiſſo nō eēt maior repugnantia inteēſi ad intēſu q̄ remiſſi ad remiſſuz ſ iſta incōpoſſibilitas nō est habitudo ad ſbm. nec ex aliqua habi^ne ad ſbm. prior enīz ē incōpoſſibilitas formaꝛ in ſe q̄ ſit eaꝛ in ſbo recipiēte. q̄ enī in ſe ſūt incōpoſſibiles. iō nō poſſunt recipi in eodē. ñ aūt ecōuerſo. g̈ illud qꝺ ē rō incōpoſſibilitatꝫ in intenſis ē aliquid pōitū in eis ſm ſe & non tūm in ordine ad ſbm. p̄ ſi forma est indiuiſibilis ꝺt ſbo eē indiuiſibile & indiuiſibiliter. iō enī ſbm ē tale p formam q̄ foꝛa ē talis. & nō ecōuerſo. g̈ ſi forma est talis ſm ſe qꝺ non ē aliqua maioritas pfectionis in forma n^c ſbz ꝺicēt ſm eam magis tale. immō ꝺicto

est q̄ fora ſ̄z se ſit indiuisibil' & ſ̄m
ſit diuſibile ſm eā. p̄ idē ñ pōt eē
ꝓduct' & ꝓduci. & p ons ñ pōt ali
qua realitas habita p aliq̄ mutationem
acqri. g̈ illa realitas q̄ acquirit̄ p mo
tum nl' mutationē intēſionis nō ē ea
dē pōitiue cū ea que p̄exiſtit. q̄ illud
qđ p̄fuit realr acqrerē. p̄ calidū
agēs in frigidū anteq̄ corrūpat ipſuz
totalr remittit euz. ſi g̈ in remiſſione
frigidi generat nouū indiuiduū frigi
di. tunc q̄ro a quo generāte generat
nm pōt āliq̄ri pticulare agēs generās
hoc indiuiduū. q̄ calidū remittens fri
gidū nō pōt p se generare indiuiduū
frigidi. g̈ illud remiſſuz nō est indiui
duū nouū. g̈ etc̄. p̄ phs in p̄dicamē
tis qualitas ſuſcipit magi & min⁹. ſ q̄
litas ē fora accītal'. g̈ zc̄. p̄ aug. in
epla ad boni. caritas meret augeri ut
aucta mereat pfici. & vi⁹ dr̄ ē. c. 7⁹ i
reb⁹ incorpeis idē est meli⁹ eē & mai⁹
eē. aliq̄ aūt caritas ē melior alia. g̈ zc̄.

p̄ possibile ē deū augere caritatez
in illo inſtāti in q̄ elicit actus meritō
rius. tunc q̄ro a qua cāte elicit. q̄ ne
cessario ab aliq̄ cāte elicit. ſ nō a cāte
de nouo infusa. qa illa aliq̄ ordine ſeq̄
tur actū ſ̄istum ſic p̄miū meritū. nec a
caritate p̄cedēte ſiue p̄exīte. q̄ illa cor
rūpit ſm te. g̈ in illo inſtāti in q̄ auge
tur caritas erit act⁹ meritor⁹ a nulla
caritate elicitus. qđ est impossibile.

Ista ſequēdo q̄⁹ ad oppa. Ad
primū in ōriuz d⁹ q̄ auctor ꝓbat ſim
plicitatē fore oppōitaz q̄titati molis
& isto mō cōcedit ſibi. q̄ ipſa addita
p̄cedenti nō facit mai⁹ ſm molem. ſ
tūc nihil ad ꝓpōitū. q̄ qō querit de q̄
titate pfectōis & uirtutū. Vel aliter & clarius aliqd eē ſimplex pōt eē multi modis. uno mō q̄ caret oppōne ptium eēntialiū que ſunt mā & forma. ut aīa & angel⁹. Alio mō dicit aliqd ſim plex. q̄ caret oppōne ptiū q̄titatiuarū intelligēdo de ptib⁹ q̄titatiuis ſm q̄ti tatem molis. & de istis duobus modis intellexit auctor ſex principiorum.

2⁹ mō dicit aliqd ſimplex. q̄ non habet in ſe plures ptes ꝟtuales. & h⁹ modo forma non est ſimplex. immo p hunc modū est oppōitio in forma. q̄ maior uirtuolitas est in maiori albedine q̄ i minori. Ad 2m d⁹ q̄ phs no cat dr̄iam formalē dr̄iam q̄dditatiuaz & sic cōcedit. ſ nō oīs dr̄ia forma rū est formal' isto modo. sic nō omnis dr̄ia hominū est in humanitate. & sic est ons in argumento. Per idez pōt dici ad porphi. q̄ ipſe loquit de dr̄ia q̄ est ps diffinitiōis & manet in eē in diuisibili. Ad 4m dico q̄ aliqd ac cidere nāe ſpec pōt accipi dupliciter Vno modo q̄ sit extra rōnem q̄ddita tiuaz ſp̄t quō dr̄ia dicit accītalis generi. 2⁹ modo accipit inquantum nō facit p se unum cū ea. sicut albedo cū corp. p̄ modo dico q̄ albedo intēſa aliqd habet qđ accidit nāe ſpeciei. q̄ alias p illud nata ſpeciei non ōhereret.

2⁹ modo dico q̄ albedo intēſa nihil habz qđ accidat natur ſpeciei. q̄ ille gradus q̄ addit sibi facit p se unū cum ea. g̈ loquēdo de accīte p m⁹ nō ualz ons dicendo q̄ intēſū ē in ſpē ñ includit aliqd qđ accidat ſp̄i. g̈ remiſſum qđ ñ includ ñ ē in ſpē. & sic currebat arm. Ad qntū d⁹ q̄ est ad oppm. q̄ ordo ſp̄ez est ſm eēntias & q̄ddita tes. & una nō otinet eēntiā & q̄dm alt⁹. ordo graduū eiusdē fore ē ſm p tes māles q̄ pōt eē sit. & fora q̄to ſb p⁹ gradib⁹ talis fore existit tāto est intēſior & pfectior. oppm ē h & ibi

Ad sextū d⁹ q̄ termini mot⁹ sunt icōpoſſibiles cuiusmōi sūt fora & pri uatio. ſ fora remiſſa & eadē augmēta nō sūt termini illi⁹ mutatiōis p se. & iō licz p se termin⁹ mot⁹ a q̄ corrūpa tur in aduētu termini ad quē. non tñ termin⁹ p accīs corrūpit.

Trū forma ſbal' uniat māe prime immē. q̄ nō. 2⁹ mē. p phi. & de ſba orbis. i mā ge nerabiliū oz intelligere dimēſiones in terminatas añ aduētū fore ſbal'. & p bat p hoc q̄ cum mā de se sit indiui sibil' si in ea nō p̄cedūt tales dimēſio nes tūc diuerse ptes māe nō eēnt sub diuersis foris ſbalib⁹. 3 fora deter minata ad ꝓpriū recepti⁹ nō pōt pfi cere aliqđ aliud. albedo enim ita pfi cit cor⁹ q̄ nō angelū. & sapiēa ita an gelū ul' nām intellectualē q̄ nō lapidē ſ forma ſbal' determinat ad pficien dū mām ſbalē sic ꝓpriū suſcep. g̈ ñ pōt aliqd pficere de genere q̄titatis.

p̄ fora q̄ ſz totū gen⁹ suū ē prior alia fora ſm totū gen⁹ suū nō pōt p⁹ ipſa pficere. q̄ pfecta ſm originez p supponit pom tiue pfectibile. ſ fora ſbal' est prior q̄titate pfectiōe & ori gine. g̈ etc̄. p̄ fora ſbal' cū ſno pfe ctibili ōstituit aliqd p se unū. q̄ in hō distinguit a fora accītali. ſ nō ōstitu it unū p se cū aliq̄ qđ ē de genere q̄ti tatis. g̈ etc̄. Ad arm in 3rium d⁹ q̄ mā est diuisibilis in ptes q̄titatiuas q̄m ē de se. ſ nō est diuisibil' in ptes eēnti ales. nc dem ōmen. ē multū pōderādū

Truz fora ſbal' sit immetum prinm actionis. q̄ nō. q̄ ſba ñ attingit mām tanq̄ passuz in qđ agit. ſ accīs attingit i nū i q̄z fora inducit. qđ ꝓbat. q̄ generatio ē finis alterationis. g̈ etc̄. p̄ 2⁹ de aīa calor natalis est q̄ aīa agit. iō q̄litates nō agūt ꝟtute ꝓpria. ſ in ꝟtute fore ſbalis. g̈ fora ſbalis non agit immete.

3 ſba generat q̄ro a q̄ immete nō ab accīte. q̄ tūc cā eq̄ca nō eēt no⁹ suo effcū. g̈ immediate generat a ſba.

In ista. q. ē una op. q̄ dicit q̄ i actō nibz nālib⁹ ſba nō est immetum prinm actū. ſ agit mediātib⁹ q̄litatib⁹ actīs & passiuis tanq̄ ꝓpriis instrīs. motiua op. sūt ista. Quādo aliq̄ sūt eēntialr ordinata plus distat 3m a p q̄ 2m. ſ in creata eēna eē & pō sūt eēntialr orta g̈ pō plus distat ab eēna q̄ eē. ſ eē dif fert realr ab eēna. g̈ & pō. g̈ na fora ſbal' pōt eē immetum agēdi pricipiū.

p̄ duo act⁹ q̄rū neuter includit am non pōt reduci in idē prinm. q̄. p̄ de

p 3

aīa. potētie distinguūt ꝑ actꝰ sic actꝰ
ꝑ obā. ꝟ ꝓficere mām & abstraher a
mā sūt duo actus in aīa. & nō se inclu
dunt. ꝙ unus pōt eē sine aº. nā in pu
ero & dormiteꝫ ē primꝰ sine zº. in aīa
sepatā ē zº sine ꝑ. ꝟ primus actus. s.
dare eē māe opetit eēne ut ꝓxio prin
cipio forali. g̃ abstrahere nō ouēit eēn
tie. g̃ etc̄. ō istā op.arº sic illud est
primᵐ agēdi in q̄ ꝓducens assiliat sibi
ꝓductū in foraq̄ nō ē pfectior forma
ꝓducentis. ꝟ forma sbalis assiliat sibi
ꝓductū in fora sbali. g̃ ipsa ē imme
diatū agēdi primᵐ. ꝑ cā instralis nō
agit nisi mota a principali agēte. g̃ ad
hoc ut agat ut instrm sbe immeᵗᵉ mo
ueāt a sba. ꝑ oīe abᵗᵘᵐ pōt separi
ab alio abᵗº sine ōdictiōe. si g̃ eēntia
aīe nō ēet imeᵗᵘᵐ agēdi primᵐ. ꝟ p intem
q̄ est ens abᵗᵘᵐ aliud ab eēna aīe. tunc
inteꝰ poterit separī ab eēna aīe. & p
oīs beatificari. qđ ē flm. ꝑ oīs pō
māe paᵗᵘᵃ ē merē ōdictōis. ix. meᶜᵉ. sed
sbm nō ē in pō ōdictionis ad suam ꝓ
priā passiōez. ꝙ nō poneret in eiꝰ dif
finitōe. neᶜ ꝓdicaret nccio paº de sbo
g̃ habz aliq̄ aliāª cālitatē rᵘ passiōis á
cālitᵉ māe. nō foralē. nec finalē. g̃ effi
cientē. ꝑ si accīs ꝓducit ꝑ aliqđ
primᵐ immeᵗᵘᵐ q̄d ꝑ te nō ē sba. ꝟ ac
cidēs. q̄ro de orᵈⁿᵉ eēntiali. ꝙ ubicūq;
ē ordo accītal in generatōibus oz ex
tra totū illū ordinē dare aliq̄ cām eēn
tialr pfectiorē. cū g̃ in ordine eēntia
li nō sit ꝓcessus in infinitū stabit in
generatiōe accīt) ad aliqđ accīs nō cā
tum ab aliq̄ accīte. ꝟ immeᵗᵉ a sba.

ꝑ ꝟº meᶜᵉ ut sit aīal necē est ꝑexi
ster alteaz sbam actu q̄ faciat ipz aīal
ut aūt sit q̄le ul q̄ᵐ nō nisi solū ptāte

Ad artᵃ op. ad pᵐ dº ꝙ eē nō differt
realr ab eēna esto ꝙ hēat talē ordinez
sic arᵐ ē. qđ tñ nō ē uerz. imo pō ꝑce
dit ipm eē. ꝙ in q̄cūz instāti nāe eēna
hz pfectū eē in eodez hz pfcm opan
di primᵐ. & p oīs pfcām potentiaz:

Ad zᵐ dº ꝙ ma. est ffa. ꝙ forma
q̄ dat actū pᵐ dat etl zᵐ & eº si sūt
ordinati. ꝟ abstraher & intelliger sūt
hmōi. nō ptinēt ad eāđ pōm. Ad ar
gumta pricipalia ad pᵐ dº ꝙ ma. nō
est ba. nisi uirtute istiꝰ. oīe instrm at
tingit tīnū pricipalē agentl. q̄ est ffa
& eius ꝓbatō ē mgi ad oppoᵐ. ꝙ ge
neratio nō est terminꝰ alteratiōis intrī
secꝰ. ꝟ extrinᶜꝰ: Ad zᵐ dº ꝙ aucto
ritas nō plus ocludit nisi ꝙ calor ē in
strm aīe. ꝙ digerit & alterat nutrimē
tū ut in tīno illiꝰ alteratiōis deꝫ eo po
sit generari sba. dicitur g̃ agens dis
positiuum.

Tᵀ forma accītalis sit sim
plex. ꝙ nō. qñ aliqd flm suā
foralē rōem dat pfectōz sim
plr illud ē pfectiꝰ in q̄ pfectiꝰ inuēi
tur. ꝟ simplicitas dat ꝓfectiōez simr
ex sua rōne foralī. g̃ qđ ē simpliciꝰ ē
pfectiꝰ. si g̃ fora accītal eēt simplex
eēt pfectior sba ꝏpō. qđ est absurdū.

ꝑ q̄to aliqd est minꝰ cātū tāto ma
gis pfectū. ꝓbat statī. ꝙ q̄to aliqd est
minus cātū tāto est minꝰ dependens:

ꝙ a paucioribus causis. & p oseq̄ēs
est ens pfectius. ꝙ dependere est imp
fectionis. si g̃ forma accītalis eēt sim
plex eēt minus causata q̄ sba ꝏpōsita
ꝙ sba ꝏpōsita habet quatuor causas
duas intrinsecas. & duas extrinsecas.
forma accītalis habet tñ duas. s. ex
trinsecas. & p oseq̄ēs forma accidē
talis esset ens perfectius sba ꝏpōsita.

Contra ꝟº meᶜᵉ. accītia nō habēt
materiā ex qua. ꝟ i qua. & auctor sex
principiorū forma est ꝏpōni cōtingēs
etc̄. In ista. q. sic ꝓceda. ꝑ declara
boˢ titulā. q. zº dicā ad. q. qđ melius
uidēt. Quātū ad primū est sciendū
ꝙ aliqd eē ꝏpōitū duplicit pōt intel
ligi flm ꝙ duplex est ꝏpō. est enī ꝏpo
sitio cū his & ꝏpositio ex his. prima
ē q̄ñ aliqd est cōpossibile altert ul ali
ud cōpossibile sibi ꝏpō ex his est quā
do aliqd flm se includit ꝑpria facientia
ꝏpōnem in eo. cū g̃ q̄rit an fora accī
talis sit simplex simpliᵗᵉ excludēte cō
pōnez cū his. pz ꝙ nō. ꝙ ē cōpossibi
lis cū sbo in q̄ habz eē sbiectiue. si ue
ro q̄rat an sit simplex simpliᵗᵉ exclu
dēte cōpōem ex his sic ē distinguendū
ꝙ talis ꝏpō est multiplex. uno mō ꝑt
intelligi eē ꝏpoᵐ ex pluribꝰ distinct
in eo flm rōem tm. sic flm aliquos for
ma suscipiēs magis & minꝰ. differunt
in ea rone tm gradꝰ intēsus & remis
sus. alio mō pōt intelligi eē ꝏpoᵐ ex
pluribꝰ distictis flm intentionē q̄d ē me
diū inter distictiōez rei & rōis. & isto
mō dicūt aliq differre geꝰ & dr̄iam.
ꝫº mō dicit aliqd eē ꝏpoᵐ ex pl'ibꝰ
distictis flm rē. q̄ mō differunt mā &
fora. & ꝙ tot modis dicit unū oppōi
torū q̄t modis dicit reliquū. sic tribꝰ
modis dicit aliqd eē ꝏpoᵐ. ita tribus
modis dicit aliqd eē simplex. uno mō
dicit aliqd eē simplex simpliᵗᵉ exclu
dēte ꝏpōez cū his & ex his. alio mō
simplex aliqd dicit simpliᵗᵉ excluᵗᵉ
ꝏpōez ex his. nō tñ cū his. qñ g̃ q̄rit
utrū fora accītal sit simplex simpli
citate excluᵗᵉ ꝏpōez cū his dictū ē ꝙ
nō. ꝟ simpliᵗᵉ excluᵗᵉ ꝏpōnē ex his di
stictis duobꝰ primis modis. s. flm rōez
ul flm intentionē. ddᵐ ē ꝙ nō. ꝙ nullū
diffinibile ē simpliᵗᵉ tali simplex. sed
loquēdo de simpliᵗᵉ excluᵗᵉ ꝏpōnem
ex his distinctis flm rem. sic ex ꝑprio
actuali qđ est fora. & ꝑprio pōli q̄d
est mā. hº mō accipiēdo. q. ē op. cōis
oim ꝙ nulla spēs alteriꝰ generis a sba
ē ꝏpōita ista ꝏpōne q̄ ē ex mā & fora
ꝟ oīs fora accītal ē simplex. Rōes ad
hoc sūt ualde subtiles. & sūt mgr̄i Io
hānis scoti. quarū pª ē ista. Si for
ma accidētalis est ꝏpōsita sint cōponē
tia. a. & b. a. māle. b. fo male. cuz for
ma informet sbm. quero an. a. tantuz
informet. aut. b. tātū. aut utrūq;. aut
neutrū. neutrū nō. ꝙ tūc nihil infora
ret sbm. utrūq; nō. ꝙ entis ꝑfectioris
sūt principia ꝑfectiora. sba autē ꝏpo
sita est ens pfectius q̄ qualitas. & mā
sbe est ꝑfectioris entitat q̄ sit maīa

qualitatl.g̃ ſi mā qualitatis pōt infor
mare ſ̄bm multo magi poterit iſtud fa
cere mā ſ̄be.ſ mā e ſ̄balt repugt infor
mare.g̃ multo magi mā ql̃itatl. ñ.a.
tm̄ ul̃.b.tm̄.q tūc ſ̄m denoiaret tle
ab altero tm̄.& ñ a toto. p̄ ſeq̄re
tur ſaltē de foa que eſt ꝓpria pa. q
nō inhereret ꝑ ſuo ſ̄bo. q illud ñ cō
uenit alicui ꝑ qđ ſ̄bi ouenit p ptem

p z. nunq̄ pluralitas eſt ponēda ſi
ne nccitate.ex hoc enī cōmēdat mel:
magi q̄ anax.p phiſi.ſ in accītibo na
appet euidēs nccitas ponēdi cōpōnē
pricipiorū pl̃iz diſtictoz eēntialiť.
ſ.ꝓprii actual & ꝓprii pōlis. g̃ etc.

p z. oē illud qđ ē immediatū pri
cipiū agēdi q̄ agēs agit eſt ītīn foa r.ō
includēs pōz.alias ñ eēt q̄ ꝑ agēs agit
ſ p ptem que ē foa. ſ alīqua foa ac
cidētal puta calor in cale ne ē immedi
atū prin agendi quo agens ꝑ agit.g̃
calor & accn̄a ſ l̃ia ſūt foe ſimplices

Licet iſte rōes ſint ualde difficiles
ad ſoluendū. q ſūt rōes magni docto
ris.tm̄ d. q ſic in genere ſ̄be ē ꝓpriū
pōle & ꝓpritū actuale.ita in oī geneř
accidentis.& ſic in genere ſ̄be aliqd
ſig̃ficať p modū cōcreti ut hō.& ali
qd p mo abſtracti ut hūanitas.ſic in
genere accītis circumſcripto q̄cunq;
alio alterius generis aliq̄d ſig̃ficať p
mo cōcreti.ut albū.& aliqd p modū
abſtracti.ut albe. & pura foa reſpe
ctu albi.& licz ſm uſitatū mo diſti
guāť p̄dicamta accn̄ ut ocepta ī ab

ſtracto.ut p h. magi appeant diſtincta
a re alteri generis.tm̄ ſm ueritatē ſic
deberēt diſtinguiſ̄ba.q̄.quale.& ſic
de aliis.hec exp̄ſſa fuiſſe intentō phi
apparet v. me.c.de ente. ubi dicit
ēs aliud q̄le.etc.& vi. me dic q ſci
ētia nō eſt in genere.ſ ſciens. q̄tū
g̃ ad iſtā.q.uideť ꝓbabiſ̄r poſſe dici
q foa accītalis nō eſt foa ſimplex.
ſ opoſita.& ſi ocło ꝓbaťur ſic. Mu
tatio ſimplex & p ſe una eſt ad ītinū
p ſe unū.ſ alteratio ē mutatio per ſe
una.g̃ ē ad ītinū p ſe unū. ſ ille ītinus
nō eſt foa tm̄.q for p ſe nō genera
tur.nec mā. v. me.g̃ ītin alteratōis
erit ſp̄es q̄litatis opōita ex ꝓprio pōli
qđ ē mā.& ꝓprio actuali ejuſdē gene
ris qđ ē foa. p̄ foa ſimplex non
pōt eē ſ̄bm motus.alias ꝑs nō poſſet
ꝓbare q mā eſt z prin.dicit enim
q mutatio fecit ſcire mām ꝑ phi. ſ
q̄titas in ſac. ē ſ̄bm mot. q ma ea
dē q̄titate inducūť in ea diuerſe figu
re.q pōt fieri figure circularis trian
gularis & quadrangularis.g̃ hoc erit
rōne alicui ſ̄bi cōis. ſ ñ ſ̄be.q ñ eſt
in ſac.to.nec aliq̄d poſteri q̄titate cer
tum ē.g̃ erit rōe ꝓprii pōlis in genere
q̄titat. p̄ ubicūz ē repire exitū de
ꝓpria pō ad ꝓpriū actū ibi ē repire
duo prin ꝓpria.ſ. ꝓpriū pōle & p
priū actuale.ſ in q̄libet genere accīti
ē exitus de ꝓpria pō ad ꝓpriū actū.
q nulla catago eſt que non habeat
exitū de ꝓpria pō ad ꝓpriū actum.g̃

q̄libet gen accītium habz ꝓprium
pōle & ꝓpriū actuale. p̄ qđ aliqd
realr cōuenit cū aliq̄ & realr differt
ab eodē nccio illud ē opo ex duo
realr diſtictis.alias ſi eēt ſimplex tūc
idē ſimplex eēt cā realis ouenie & re
alis dīe reſpcū ejuſdē.q ł includit ō
dictionē.ſ albedo realr cōuenit cū ni
gredie in colore.& realr differt ab ea
diſgregatiōe.g̃ albedo ē foa opō re
alr ex duobus. p̄ ſimplr ſimplex a
q̄cunq; diſtinguiť ē ab eo ꝑ diuerſuz
& nō differēs.pz de mā & de forma.
ſ ſcīa de aīa differt ab aliqua alia ſp̄e
ſcie.& nō eſt ꝑ diuerſa ab ea. g̃ ſcien
tia de aīa nō eſt foa ſimplr ſimplex.

Iſta ſequēdo dd eſt ad rōnes in ō
rium.ad p dd q̄ accītl ad ſ̄bm eſt
duplex hītudo.una informantis ad in
formabile.& ſi dicit pfectiōez cū imp
fectiōe.nā pfectionis ē in qualibz for
ma dare eſſe.ſ impfectiōis ē dare eē
p mo ptis.alia eſt habitudo accītis
ad ſ̄bm que ē inherētl ad illud cui in
heret.& hec ē ſimplr impfectionis.
& iſte ſūt hītudines diſtincte.nā prima
ē in foa ſ̄bali ſine z. z in forma
accītali ſine prīa. Item ſciēdū q z
hitudo oſeq̄ť ſ̄bm rōne utriuſq; ptis.
ita q inherēť ꝑ ouenit accīti.ſ prī
habitudo ouēit ſibi rōne ptis. q rōne
foe.tūc ad foam rōis dd q̄n dicť ſi
accīs eſt opo ſiat cōponen etc. &
poſtea q̄ris aut.a.tm̄ inforat etc. dd
q aut q̄ris de eo q̄d ē qđ.aut de eo
q̄d ē q. d. g̃ q.a.nō tm̄ nō inforat.ſ

ei repugt inforaī & ut q̄ & ut qđ.b.
aūt tm̄ inforat ut q̄.ſ totū p ſe infor
mat ut qđ.exē hō intelligit aut cor
p aut aīa aut totū opo d. q aīa eſt
q̄.cor nec ē qđ nec q̄.imo repugnat
ſibi.qñ g̃ dicis q nō utrū q. q tunc
mā ſ̄bal inforaret.d qđ uerum eſt ſi
utrūq; eēt q̄.q̄d ñ ē in ꝓpo.ſ tm̄.b
eſt q̄.ꝓbas q nō.q pa non ineſſet ꝑ
ſ̄bo.d q ineſſz ꝑ. q utrūq; nō ē q̄.
ſ d q ipſū totū eēt q̄d ꝑ inforaret.

Ad z dd q ut ꝓbatū ē multi rō
nibz.nccm ē ponēť talē plutem. Ad
z dd q illud qđ ē immetum prin
agēdi q̄d & q̄ eſt foa tm̄.uerū eſt. ſ
illud qđ ē immetum prin agēdi qđ ñ
eſt foa tm̄. Ad rōnes ad pricipale
illas duas rōes prīas ocedo.q faciunt
p iſta ocłone. Ad plīm d. q illud
vbū.ſ.accītia nō habēt mām ex q̄.ſ
in q̄ nō dz intelligi cū p̄ciſione ut ſit
ſenſus ſ̄ba opōita hz māz ex q̄ p̄ciſe
ita q nō in q̄.ſ accn̄a nō hūt māmñ
tm̄ ex qua.ſ in q̄. Ad auctorez ſex
pricipioz dd q foa ē ſimplex ſim
pliter molis.ſ ex hoc nō ſequiť q ſp̄es
accītis nō ſit opō ex ptibz eēntalibz

Trū fides īfuſa ſit nobis ne
ceſſaria r credibi reuelato
rū.q nō.q ad oēm certinem
act credēdi ſufficit nobis fides acq̄ta
g̃ ſupfluū ē ponere fidez infuſā. ōña
pz.q hītus nō ponit ū ꝓ actū.qñ g̃
unz hītus ſufficit ad oēm actū creden
di ſupfluū ē plres ponēť.añs ꝓbať.q
ſic fide acquiſita firmiter inherem

hiſtoriis de rebus bellicis eo q̄ credi
mus ueraces eē eos q̄ talia referūt &
ſcripſerūt. ſic fide acq̄ſita firmit in
herem⁹ hiſtoriis ſcriptur ſacre et euā
gelio. q̄ firmiter credim⁹ ueraces eſſe
eos q̄ libros canōis ꝺiderūt. ſufficit
g̃ fides ac̄q̄ta ad oēz certi^nem^ act⁹ cre
dēdi. p̄ ſi fides infuſa poneret nō
poſſz corrumpi in nobis nec pdi. ꝺns
eſt fm. g̃ etc. añs pz. q̄ ſic habit⁹ in
fuſus nō pōt cāri niſi a deo. q̄ ñ gene
rat ex actibz nr̄is. ita q̄ corrūpit to
talr anihilat. & ſic creata non poteſt
aliq̄d creare ſic nō pōt aliq̄d anihilar
g̃ null⁹ habēs fidē infuſaz poſſz eā p
dere effec^ue nec demeritorie. q̄ ſi po
ſſet pdere hoc eēt p maximū demeri
tum. ſ. p odiū dei. iſto mō nō pōt per
di. q̄ demōes q̄ odiūt deū credunt &
cōtremiſcūt. g̃ fides infuſa nō ē nece
ſſaria. p̄ ille habit⁹ ad quē hō non
pōt attingere ex oībus actibz ſuis nā
libus eſt ſimplr pfectior oāi hītu ad
quē pōt attingere generādo ipm in ſe
ex pricipiis ſuis nālib⁹. ſ hō ex toto
conamie uirtū nālū ñ pōt in ſe gene
rare fidē iſtā. g̃ talr fides eēt habitus p
fectior oi habitu acq̄ſito. ſ cū pfecti
ori habitui corrñdeat pfectior actus
credēdi. ſeq̄r q̄ fides infuſa ſit pfecti
or habitu principioꝝ. qđ ualde uide
tur inconueniens. Contra apoſtol⁹
ad hebreos xi⁰. ſine fide eſt impoſſibi
le deo placere. ſed certum eſt q̄ multi
placent & placuerunt. ergo reſpectu
reuelatoruz neceſſe eſt ponere fidem
infuſam. & loquit apl's de fide infuſa
& pz ibi. In iſta. q. ē aliq̄d certū &
aliq̄d dubiū. certū ē enī q̄ in nobis ē
fides acq̄ſita. dubium ē ſi in nobis ſit
ponēda fides infuſa & quō. tria g̃ ſūt
uidēda. pri^m de eo qđ ē certū. z^m de
eo qđ eſt dubiū. ȝ^m dicā ad. q. qđ me
lius uidet. q̄^m ad p^m articulū pz p
aug. in ench^on ꝯ fun^tum manichei. q̄
dicit q̄ nō crederet euāgelio niſi cre
deret eccl'ie catho^ce. pz g̃ ſ^m eum q̄
libris ſcripture nō eſt credēdū niſi p̄
crederet eccl'ie approbāti libros illos
& dēta in eis. licz enī aliq̄ libri habe
ant auctez ex auctoribz ſuis. firmiter
tñ nō adheret eis niſi crederet eccl'ie
approbanti & teſtificāti ueraces eē il
los q̄ talia ꝺiderūt. unꝺ dicit aug⁹ ibi
dem q̄ euāge^m nazarēorū nō amittā.
q̄ nō amittit ab eccl'ia. & ſi nō eēt in
me fides infuſa firmit credere hiſto
riis librorum propter auctoritatem
eccleſie. quia eccleſia tenet ſcripto
res ueraces q̄ ego audiens acquiro mi
hi habitum credendi dictis eorum.

Preterea apoſtolus ad romanos x⁰
quomodo credent ei quem non audie
runt. quomodo autem audiēt ſine pre
dicante. quomodo predicabunt ñ mit
tant. fides g̃ fm apl'm ē ex auditu. au
dit⁹ aūt ex p̄di^ce. g̃ hō nō pōt credere
ñ audiat aliquē qui talia ſibi p̄dicet.
iſtud aūt nihil ualeret niſi loqueret ꝺ
fide acq^ta. talr enī fides generat in ho
mine ex hoc q̄ audiēs credit ueracit
p̄dicāti. iō adhibet fidē dictꝭ ſuis. p̄
unus purus iudeus non baptiſatus nu
tritus inter nos more noſtro ipſe fide
acq^ta ex auditu credez & adhereret
omnibus quibus & nos credimus. ſic
ego ex auditu parentum quoruz ueri
tati credo. & ex auditu firmit adhe
reo per fidem acquiſitam. Quātū
ad z^m articulum dico q̄ fides infuſa
ſimilis eſt fidei acquiſite in multis. q̄
ſicut fide acq̄ſita credit ueritati prin
cipii. ideo aſſentit cōcluſioni aſſerte
ab eo. ſicut fide infuſa aſſentit alicui
reuelato a deo. q̄ aſſentit ueritati dei
aſſerentis. & q̄ de⁹ illud qđ aſſerit ſu
pernaturaliter reuelat. ideo fides qua
aſſentit reuelato illi eſt habitus infuſ⁹
quia aſſentit ueritati reuelantis. reue
lat autem credibilia quando infundit
habitum. & iſto modo fides non habz
certitudinem ab obiecto. ſ ex ueraci
tate teſtis fidei aſſerentis. & tunc eſt
facile uidere qualiter fides eſt cū eni
gmate & obſcuritate. q̄ habēs fidem
non credit articulos fidei ueraces eſſe
ex euidētia obiecti: ſed q̄ aſſentit ue
racitati infundentis habitum. Alt
poteſt poni fides infuſa i nobis. quia
credibilia poſſunt cognoſci a nobis na
turaliter in cōceptibus generalibus en
tis & ueri. poſſum enim naturaliter
cognoſcere iſtam propoſitionem. de
us eſt trinus & un⁹ generaliter in ter
minis ſuis cognoſcendo deum in con
ceptu generali. & ſimilit illos termi
nos. ſ hec deus eſt trinus in perſonis
& unus in eſſentia nunquam eſt nobis
euidens niſi eius termini apprehendā
tur a nobis in particulari ſub propri
is rationibus. & quia iſti termini non
mouēt intellectum noſtrum ad ſimpli
cem apprehenſionem illoruz ſub pro
priis rationibus. ideo iſte propoſitio
nes remanent nobis neutre. ita q̄ ſci
re non poſſumus naturaliter eas eē ue
ras uel falſas. & per conſequens termi
ni non ſunt termini propoſitionis im
mediate & ſimpliciter pri^e. licet po
ſſint cognoſci a nobis in uniuerſali.

Nota tamen q̄ aliqua eſt differen
tia inter fidem infuſam & acquiſitaz
quia in fide acquiſita ratio tendendi
in articulum fidei eſt ueritas teſtis af
ſerentis tanquā uerum. fides autez in
fuſa eſt de articulis reſpicientibus pri
mam ueritatem in qua ſicut in obiec
to ſunt oēs ueritates. unde fides in
fuſa reſpicit ipos articulos i ſe ꝓ for
mali obiecto. Ad. q. igitur dico q̄
oportet ponere fidē infuſaz propter
auctoritatem ſcripture & ſanctorum
ſed non poteſt demonſtrari fidem in
fuſam eſſe alicui non preſuppoſita
fide q̄ uelit credere ſcripture & ſan
ctis. ſed infideli nunquā poſſz oſtēdi
ſed ſicut credo ꝺum eſſe trinum &
unum. ita credo me habere fidē infu
ſam in anima ut ipſaz perficiat in ac
tu primo. quia ſicut diuina gratia q̄ñ
ſanat aliquem ſecundū corpus perfe
cte ſanat. ſic q̄ñ pficit pfecte pficit.
& quia fides iſta habet eſſe in anima
mediant. bus tribus ſuis potēciis. que

quidē potē ie erāt ꝑ peccatū deforā te. iō xp̄us ꝓ caritatē pficit uolunta tē. & ꝓ fidē pficit intē. licꝫ uoluntas possit diligere deū clare uisū sine caritate. nō tñ equal'r sic cū cā. iō dꝫ dat cā nō solū ꝑ actū primū qui est uolūtas. ſ etī ꝑ actū zm ut. ſ. actꝰ diligendi sit pfectior & intensior ex pō & caritate q̄ ex pō tñ. sic' etiā de fide. deꝰ eni dat fidē nō solū ꝑ actuꝫ credēdi. ſ etī ut actus credēdi sit pfectior & intēsior ſꝫ ſbam actꝰ: Ad pm in ōriū dd' q̄ añs est fl'm. q̄ licet fides acq̄ta sufficiat ad certitudinem actꝰ ꝑut fides oppōit opiniōi. tñ ille actꝰ ñ est ita certꝰ sine fide infusa. nc ita intēsus. nec sufficit q̄m ad eē pri' q̄ fides acquisita nō ita pfecte pficit animā sic fides infusa. oportꝫ ꝯ ponere utrāq; fidē. Ad zm dd' q̄ uerū est q̄ fides infusa nō corrūpit a nobis effectiue. ſ demeritorie. Et cū dicꝰ q̄ ꝑ maximū demeritū. nego. ſ ꝓ illud corrūpit' qđ habꝫ ad fidē ex rōe sua oppōnē. & tale ē infidelitas siue error circa credibilia. Ad zm & ultimū dd' q̄ fides infusa simplicit' ē pfcior habit' oñi habitu acq̄to ꝑ eo. q̄d nō pōt cāri nisi a solo deo. Et cum dicis ꝯ actꝰ credēdi ē simpliciter pfectior q̄ intelligere q̄ ē elicit' ex habitu pfecto primorū principiorū qđ; uidet ī ꝓbabile. ꝯ. q̄ est loq de actibꝰ istī dupl'r. uł in se. uł ſm q̄ plus uł mi' attingūt obm in qđ tendūt. si ꝑ mō loq̄mur de eis dꝰ q̄ ille actus credēdi est pfectior. q̄ est elicitus a pfectiori prin'. & rendit in obm magi pfectuꝫ. si zo mō dico q̄ actꝰ intelligēdi ē pfectior. q̄ plus attingit obꝫ suū q̄ actꝰ credēdi suū. Exem' uisio aqle respectu solis simpl'r & in se ē pfectior q̄ uisio mea respū cādele. q̄ a pfectiori uirtute uidendi elicit'. tamen uisio mea in opatione ad obm est pfectior. q̄ magi attingit obm suuꝫ q̄ uisio aquile ad tā uisionē candele q̄ uisio aquile ad tā uisionē solis. pria uisio est pfectior ſm ꝓportionē geometricā. zª pfcior ſm ꝓportionē arithmetricā.

Trū fides & scia de eodem stent sil'. q̄ sic. Io. zo. q̄ uidisti me thoma & credidisti. ꝯ thomas sil' habuit notitiā intuitiuam de xp̄o & fidē. qđ est ꝓpo'. ꝑ petrus & iohes uiderūt xp̄m crucifigi. ſ iste est unꝰ de articul' fidei. ꝯ sil' habuerūt notitiā intuitiuam & fidem. q̄ certū est q̄ nō fuerūt extra fidem. ꝑ de eodē pōt sil' eē scia & opio. ꝯ de eodē pōt sil' eē fides & scia. añs pz. q̄ ad eādē cōclonē ꝓbādā pōt aliquis hꝫ demōstratōes & silog' diacum. q̄ diuersa' pñt eē media ad eandē ocl'onem. ſ demonstratō cāt sciam. silogꝰ diacꝰ cāt opinionē. ꝯ. zc. oña ꝓbat. q̄ mi' repugnant fides & scia q̄ scia & opi. si' ꝯ scia & op. pñt sil' stāt de eodē. ꝯ multo magi fides & scia. ꝑ pa pria sūt ime'ta ncčia & nō exeuia ēi noꝫ. appēsoꝫ. ſ i cdibilibꝰ sūt aliq prin'a simpl'r pria imme'ta & nčcia & nota ex euidētia terminoꝫ. alias nihil eēt creditū. si enim in credibilibus ꝓcederetur in infinitū non eēt dare aliqđ primū. & in eēntialit' ordinatī ubi nō est dare pri' nec posteriꝰ zo metha. ſ ex principiis notis pōt haberi scia deducēdo ex eis ocl'ones. ꝯ ex eis sim' pōt haberi fides & scia. ō omis ocl'o q̄ pōt deduci ex credibilibꝰ fuerit ꝯ satisfē obscura & enigca de lege cōi. ꝯ talis ognitio nō attingit ad illam cognitionem perfectioꝫ que est de re ex euidentia rei. qualis est cognitō scientialis. ergo fides & scientia nō stant simul. Ad istam. q. respōdet frater thomas & dicit q̄ fides & scientia sb alternata possunt stare simul. nō tamen scientia subalternans. q̄ scientia subalternans habet principia pria & immediata, que constāt ex terminis simplicibus notis ex euidētia rei in se. iō sunt nota ꝑ quid ex terminis per se notis. scientia autē subalternata non habet principia immediata. nec potest resolui in terminos simplices. ideo nō sunt nota propter quid. nisi in scia subalternante in qua sunt cōclusiones demonstrate. ideo scientia subalternata accipit principia sua a scientia sb alternante. & supponit ea uera eē. scientia autem beatorum est subalternās & ista nō potest stare cū fide. scientia autem subalternata est scientia uiatorum. & ista potest stare cū fide. ꝓbat istud per thomam reducendo rōem in formam sic. Scientia subalternata sub rōne qua subalternata est ē scientia. & inq̄tum accipit sua principia a scientia subalternante. & per ꝯsequēs nō habet principia nota ex euidentia rei & ꝑ quid. ꝯ theoª uiatorum que est scientia subalternata stat cum fide de eodem. Preterea perspectiua in q̄tum perspectiua est scientia. q̄ perspectiuꝰ inquātū perspectiuꝰ est scieus. ſ aliquis potest esse pspectiuus circū scripta geometria. q̄ cum sint habit' distincti non sunt necessario connexi. aliquis ergo potest habē perspectiuā nō habendo geometriam. & tamē pria principia perspectiue non sunt nota propter quid ī ipsa. ſ in geometria eodē mō pōt aliqs hꝫ theoam uiatorū q̄tū cūꝫ accipiat pria sua a theoª beatoꝫ ꝯ sil' stabūt fides & scientia de eodē.

ꝑ sufficit' ſm plm habere fidē & aliqualē cognitionē de principiis ad hoc q̄ aliquis sciat & scientiam acquirat deducēdo ocl'onem ex eis: ō istā opi. arguo dupliciter. primo contra opinantem. zo contra opinionem

Cōtra opinantem sic. q̄ in secūda secunde ubi' quert istam. q. dicit q̄ fides & scientia non stant simul: sed si theoª inquantuꝫ subalternata non sit nisi in uiatore. tunc scientia sub propria ratione scientie subalternate pa siue stat cum fide de eodem credito, nec istam cōtradictionem pōt saluare

nisi in secūda secunde dicat q̄ loquaᷣ de scia subalternāte & nō subalternata

Cōtra op.in se sic.sciētia nō depē det eēntialr ab eo qđ nō est eēntialis cā eius.ꝑ.sciētia beatoruꝫ quā hūt de deo trino & uno euidenᷣ uiso ex euidēria terminorū nō ē cā eēntialr theoᶜ nostre.scientia enī non dependet eēntialiter nisi uel ex potentia uel ex obiecto.sciēcia aūt beatorū nec est obm sciētie mee.nec ē potētia anime.nᶜ aliquid mei ut possit eē cā sciētie mee i aliquo genere cāe efficiētis. ḡ sciētia mea i nullo depēdet a sciētia beatoꝝ

p̄ sciēs scientiā subalternātem pōt scire sciētiaꝫ subalternataꝫ.q̄ principia subalternāti sunt priora. & q̄ sūt priora simplr sūt priora nobis uia in teᵐᵃ.ꝫ uia sēsitiua nō sit uiaꝫ.sensibilia enim posteriora sunt nobis magis nota. ꝑ de sensibilibꝰ nō ē sciētia neq̄ demonstratio.7ᵒ meᶜᶜ.si ḡ theoᵃ ꝓ̄ra pōt simul stare cū fide sequiᷣ q̄ aliqs pōt scire sciētiam subalternantē cū fide.& rōe sciēte subalternanti erit cō p̄hensor.rōne uero fidei erit uiator. qđ ē oīno flm. Alia est opi.gandᵃ. q̄ dicit q̄ scia pōt stare cū fide.q̄ est triplex lumē.unū sufficiens ad aptam uisionē habendā de his que nunc credimus.& tale est lumē glorie ubi credita a nobis clare uidenᷣ cognitione intuiᵗᵘ & ꝑ quid aliud est lumē qđ requiriᷣ ad credendum articulis fidei. & tale lumen est fides.3ᵐ lumen ē medium inter ista.q̄ est clarius lumie fidei.& est infra lumen glorie.& istud est neccium ad hᵒ q̄ ipsa credibilia de quibus habemus fidē intelligāᷣ & habeatur de eis sciētia. & iste due ognitiones extreme.s.lumē glorie & lumē fidei non stāᵗ simul. sciētia autē que est mediū lumen pōt stare cum fide. q̄ minꝰ repugnat medium extremo q̄ extrema inter se. Exemplum pōit tale. si aliquis nouit eclipsim lune & dicat alicui nō uidenti nec scienti q̄ luna eclipsaᷣ.si presumat dicentē ueracem esse credit & habet fidem. & tamē nec uidet nec intelligit. ignorat enim cōcursum motuuꝫ celestiū. ideo ignorat lunam eclipsari.ille uero qui nouit scit lunam eclipsari in uꝛi.tamē nescit in pticulari signiᵗᵘ nisi uideat oculis lune eclipsationē. ꝑ tantum de particulari eclipsi habet fidem. ḡ fides de pticulari sigto.& sciētia de pticulari uago simul stant.per oīa enī ē simile in ꝓpōsito.q̄ fides nostra ē de pticularibꝰ indetermiatis nobis i uita ista.s.q̄ aliquis homo est christꝰ. aliq̄ femina beata uirgo.& aliquaⁿ ēa singulariſſima est deitas.ꝑ nihil determinate fide pcipimꝰ.ꝑ hoc i uisione expectamus.p3 ergo flm euꝫ q̄ uisio excludit fidem.scientia autem que habetur lumie medio nō excludit. Pro ista opi. uidetur esse aug.super illud Iohannis.uita erat lux hominum. Iohannes erat de illis montibus quibus scriptū ē.suscipiant montes pacē populo & colles iusticiam. iusticiā qua illuminantur maiores appellat sciam qua illuminaᷣ minores appellat fideꝫ uult ḡ q̄ maiores in eccl'ia hēant sciētiā cū fide.minores aūt fidē tm. 5 istā op.arᵒ dupliꝛ.p̄ 5ᵃ opinātē. 2ᵒ 5 ocl'onē in se.5 opiᵗᵉᵐ sic ip̄e in sūma sua ubi facit mētionē de isto lumie dicit q̄ maiores in eccl'ia hūt sciam uñ fides defendiᷣ 5 hereticos. q̄ ñ eēnt aliq tales q̄ hoc facereᷣ scirēt cito deficeret fides simplici^m & caderēt i erroreē.iō acqrēs istā notitiā credibiliuꝫ p̄ inuestigare debꝫ sensū littere.2ᵒ ex ipso ocl'ones explicitas deducere. 3ᵒ studere debꝫ ut ip̄a credita intelligat & dicit exp̄sse ibi q̄ ꝑ istud 2ᵐ non requiriᷣ lumen spēale aliud a fide.si istud ē uerū.ḡ multo minꝰ ꝑ primū & 2ᵐ.q̄ ad intelligēdū sensū littere & ocl'ones ex ipso deducere pōt hō deuēire lumie nāli.possꝫ enī iudeꝰ hᵒ facere de epl'is pauli.s.ad sēsū littere ducnire & ex ipso ocl'ones deducere. licꝫ ego firmꝰ credā q̄ ipse.sic ḡ ꝑ illud 3ᵐ nō regriᷣ aliqđ lumē spēale aliud a fide.sic nec ꝑ notitiā littere & ocl'onū deductionē ex illo sēsu reqriᷣ aliud lum̄.ḡ nᵐ lum̄ supnāle nccio regriᷣ. 5 ocl'onē arᵒ sic impossibile ē intelligere aliq̄ ocl'onē meᵉᵃᵐ nisi priꝰ nā intelligāᷣ primᵃ immeᵗᵃ ex q̄bus ocludiᷣ.cū tota euidēᵗ ocl'onis essentiaᵉ depēdeat ex pricipiis.ꝑ priᵃ immeᵗᵃ intelligi nō pōt ñ ẽmini prius ap̄phendāᷣ.ꝑ lumē illud qđ opinio pōit nō facit app̄hēdere ẽinos istiꝰ p̄ pōnis imeᵗᵉ.3ᵒ ē trinꝰ & unꝰ.ꝑ soᵐ in generali & idistincte.cꝰ rō est.q̄ nᵐ 5ᵗᵘᵐ habeo ego de deo trino & uno in aliq̄ lumie qđ ñ hꝫ hereticꝰ.q̄d pꝫ q̄ eundē 5ᵗᵘᵐ quē affirmo de istis hereticꝰ negat.ꝑ certū ē q̄ hereticꝰ nō habꝫ 5ᵗᵘᵐ ẽinoꝝ distincte sub ꝓpriis rōnibꝰ ex euidēᵗ rei. ḡ nᶜ ego habeo taᷣ aūt oceptꝰ repriᷣ adᵈhᵒ q̄ oncluᵒ sciaᷣ.ḡ zē. p̄ scia & opinio ñ stāt siᷣ.ḡ nec fides & scia. ꝗᵒ q̄ añs ē uerū.q̄ sciētia habꝫ certitudinē. opinio formidinem.sciētia habet euidentiam ex ꝑte rei.opinio nō. fides autē ita habꝫ firmaꝫ adhesioneꝫ sicut sciētia.ideo cōsequens ē flm.q̄ fides miꝰ repugnat scientie q̄ opinio. Contra omnia extrema contradictionis repugnant equaliter inter se. ꝑ certitudo & nō certitudo sūt incōpossibilia simul in eodeꝫ.euidentia similiᷣ ex ꝑte rei & nō euidentia repugnant.cuꝫ ergo fides nō habeat euidentiaꝫ ex ꝑte rei.scientia autem habet euidentiā ex parte rei.ergo fides & scientia de eodem nō sūtᵗ simᷣ. Ad.q.ergo dico aliter q̄ scientia dupliciter potest accipi.s.omuniter & ꝓprie.primo modo scientia diciᷣ omnis notitia que ē cum adhesione.& isto modo scientia potest stare cum fide.q̄ fides secūduꝫ aug. p̄ retractᵐ importat adhesioneꝫ isto modo qō nō hꝫ locū. q̄ hoc mō ē scia.2ᵒ mō scia accipitur p̄ posteᵗ.&

hz quatuor ꝺitões ḡrū tres ſūt nccie
p[a] ē ꝙ ſit ꝺ̄gtio certa excludēs oēz
dubitatiōez & deceptionē. z[a] ē ꝙ ſit
de ꝺ̄gto nccio. ȝ[a] ē ꝙ ſit ꝑ cāz nece
ſſariā & euidentē intellcūi. 4[a] ꝙ illa
cā ſit appli[ta] ad ꝺcl'onē ꝑ diſcurſū ſi
lo[cum]. ideo dicit phs ſcire opinamur
unūqꝺqꝫ ſimpl'r & ñ ſophi[co] mō qꝺ
ē ſm accñs. & hec ē ꝺ̄gtō certa exclu
dēs oēm dubitatiōez & deceptionem
cū cām arbitramur ꝺ̄gſcere ꝗꝑ quam
res ē. & hoc ē de ognito nccio & eui
denti intellcūi. & qm illius cā eſt. & ſ
eſt applicatio principiorū ad ꝺcl'onē
iō dicit demōſtratiuaz ſcīam ꝓcedere
ex primis & ueris notioribꝫ & cauſis
ꝺcl'onis. iſto mō accipiēdo ſciam ſcia
nō pōt ſtare cū fide. Ad p[m] de p[a]
opi. dd[m] ꝙ ar[m] nō ꝓbat plus ñ ꝙ ſci
entia ſubalt'nata nō ē ſcia in ſe. ꝙ ſic
ſua prin[a] nō eēnt in ſe prin[a]. ñ ꝙ're
ducunt ad a[a] prin[a] ſimpl'r pri[a]. & ꝙ ñ
ex euiden[a] t'mioꝝ. ita ſuo mō ſcia ſb
alter[ta] nō' eēt in ſe ſcia niſi prin[a] eiꝰ
poſſint reduci ad prin[a] ſcie ſubalter
nantis ex quibꝰ demōſtrat. & ſic pri[a]
ſcie ſubalt'r[te] ñ ſūt ñ ſīt ꝺcl'ones ſcie
ſbalternātis. ñ ,tñ uerū eſt ꝙ unꝰ ſciat
pſpec[ua]m ñ ſciat geometriā. pōt enī
aliqs hñe fidē ul' opi[nem] de his q̄ tra
dūt ī pſpec[ua] ſñ hoc ꝙ ſciat geo[a]m.
ꝙ de eiſdē pōt eē fides opīo & ſcia li
cet nō ſiṁ. Ad z[m] ma. ē uera. ſ mu:
ltā. & cū dicit ꝙ ē aliꝰ habitꝰ. dº ꝙ ue
rū eſt. ſ ſic ille habitꝰ nō pōt eē ñ cau
ſet ex' principiis geometē. ita ñ pōt eē
ta' habitꝰ in hoie ñ cauſet ex princi
piis primis notī in'ſcia ſupiori in ſe.
ḡ nō ē ſcia niſi cauſet ex pricipiis ſci
ētie ſupioris. ſi aūt haberz aliq̄ prin[a]
q̄ nō accipet a ſcia ſupiori poſſet ali
qs ſcire ſciam illā ſine ſupiori. ſ tūc
q̄[m] ad illa pri[a] ñ eēt ſubalterna. Ad
ȝ[m] dd[m] ꝙ duplex ē inductio. una q̄ ē
ſp̄s argumētatiōis quo mō̄ loḡt de ea
boꝰ. a[a] inductō dicit' oīs ꝺ̄gtio q̄ ori
tur a ſenſu. ꝙ prin[a] ꝺ̄gſcimꝰ inq̄tum
t'inos ꝺ̄gſcimꝰ. t'inos aūt ꝺ̄gſcimꝰ ꝑ ſē
ſū. ſi accipiat' inductō ꝑ mō. dico ꝙ
nō ſufficit ad ſciam nec ſcitur uſe. ꝙ
ꝺcludit' ex pticularibꝰ. magis enīz ſeq̄t'
ſcien[ce] ꝙ oē totū ē maiꝰ ſua pte. ḡ hº
totū q̄ ecōuerſo. ꝙ cū ſcia ſit nccio
rū euiden[a] principioꝝ habz eē ſi'n[m]
ſing'lare eēt. ſi accipit' z[o] mō dd[m] ꝙ
noti[a] principioꝝ depēdet ex ſēſu. tū
nō ſufficit oīs noti[a] t'inorū ad hoc ꝙ
prin[a] ꝺ̄gſcant' eē ut poſſint generare
ſciam. ſ requirt' ꝺ̄gtio t'inorū ſub pro
priis rōibꝰ diſticte ꝺ̄gtis q̄[m] ad ꝺ̄gtō
nē methaphiſicalē. ul' ofuſe q̄[m] ad nā
lem. Ad aug. ꝑ a[a] opi. & ad oēs
auctes eiꝰ dd[m] ꝙ aug. nō ponit ſciam
ſtare cū fide in mōtibꝰ. ſ uult xv[o] de
t'. c. ulti. cū incōcuſſe crediderit ſcri
pturis ſcīs tanḡ ueraciſſimis teſtibus
agāt orā[o] & q̄rēdo & bene uiuēdo ut
intelligāt ut qꝺ uideī fide uideaī mē
te uidēdo in ſcriptura ocordātiā uni
us cū a[o] ut' ex ofor[te] intelligat utrūq;

Ad primum pricipale rñd' gregi.
in otre ia in' octaua paſce. aliud uidit
aliud credidit. uidit hominez credidī'
ꝺ̄ū. Ad z[m] dicēdum ꝙ ſi teneī' ꝙ
una ſit fides oīm articulorū. pōt dici
ꝙ habuerunt fidē de aliis articulis ſi
dei & illo habitu credidiſſēt' xp̄m fu
iſſe crucifixū ſi nō' uidiſſēt. habuerūt
ḡ habitū q̄ credidiſſent ſi nō uidiſſēt
ſ tñ ſi uiderūt nō crediderūt. Ad
ȝ[m] dicēdū ꝙ qñ' effcūs ſūt ſimī' in ali
quo incōpoſſibiles ſunt etī incōpoſſi
biles in cāndo. ꝙ nō pñt ſimī' cāri. ſ
ſi unus cauſet' ab una cā & aliꝰ ab alia
ſi cā fortior impediat cā minꝰ fortis
nō cābit. cū ḡ ſcia & opīnio ſint effe
ctus oīo incōpoſſibiles in eodez & de
eodē. ſi aliqs habet' ꝑ opinōez de aliq̄
& poſtea demōſtrationē. opi. corrum
pit'. & ſi ambe cāe ſūt de aliq̄. ſ. me[m]
dia[cum] & mediū demōſtratīm. medium
dia[cum] nihil cābit ꝗꝑ impedimētū me
dij demōſtratiui. ita ꝙ effcūs nec erūt
ſimī' nec cāe ſimī' cābunt Ad ulti[m]
dicendū ꝙ hic in credibilibꝰ ē aliqꝺ
primū immediatū. ſ. ꝙ hic deꝰ ſub ꝑ
pria rōne deitatis eſt trinus in' pſonis
& unus in hac eēntia ſub rōne huius.
ſ ad iſta nō' attingimꝰ. ꝙ nec termios
ſub ꝑpriis rōibꝰ intelligimꝰ. ſ in ꝺce
ptibꝰ ul'ibꝰ q̄ ſūt in ꝑpriis ꝺceptibꝰ
vtuſ'r. icluſi. uñ intelligimꝰ trinitatē
ſm ꝙ eā abſtrahimꝰ a tri[te] in nūeris
ul' rebꝰ corpalibꝰ numeratis. & intelli
gimꝰ deū ſub rōe entis. & nō ſub pro
prī' rōe. & ſic de aliis ꝺceptibꝰ. ī cre
dibilibꝰ ḡ nō poſſumꝰ deueniī' ad ali
quā ꝑpōez ī'mane[tam] ꝫ aliq̄ ſit talis.

Trū fides de credibilibꝰ re
uelatis fuerit nccia añ aduē
tū xp̄i. ꝙ ñ. exodi z[o]. ego ſū
deꝰ abrahā deꝰ iſaac & deꝰ iacob. &
nomī meū adonai ñ indicaui eis. ḡ deꝰ
aliqꝺ oñdit moiſi qꝺ' ñ oñdit' aliis. ḡ
alii ñ tenebāt' ad hñdū fidez de oībus
q̄bus moiſes habuit' q̄ fuit in eadez le
ge cū eis. ḡ multo minꝰ tenent' ad ha
bendū fidē de his de q̄bus habemꝰ fi
dem nos cū ſimus alterī' teſtamenti.

ꝑ añ aduētū xp̄i nō fuit nccm hōi
credere q̄ꝺ angeli ignorabāt. p̄z ꝑpō.
ꝙ inteꝰ angeli in intelligēdo excedit
inte[m] hōis. ſ angeli añ aduētū xp̄i &
ꝑmulgationē eccl'ie ignorauerūt ī̄carı
nationē xp̄i. iuxta apl'm. ſacramentuz
incarnatiōis abſcōditū fuit pricipibꝰ
& ptātibꝰ in̄celeſtibꝰ. & iſa. q̄rūt an
geli' ḡs eſt iſte q̄ uenit de edon tinctis
ueſtibꝰ de boſra. ḡ nec añ xp̄i aduen
tum nccm fuit credere incarnationez
quā mō nos credimꝰ. ꝑ ad pfectaz
obtam ſufficit implere q̄ ꝑcipiūt' cū
ꝑmpti[ne] īplēdi alia ſi ꝑciperēt'. ḡ ad
pfcāz fidē ſufficit credī' q̄ explicāt'
credēti cū uolū[te] credēdi alia ſi expli
carēt'. ſ añ xp̄i aduētū nō fuerūt tot
credibilia expli[ta] q̄t ſūt mº. p̄z ꝙ ſa
mentano. le. nō erūt inſti[ta] in lege ue
teri. ḡ etc. ꝺ̄ ꝑ oī ſtatu fuit nccīuz
hōi. oīa dili[a] diligere ex ca[te]. ꝙ nccm
fuit' cuilibet ca[te]m hñe. caritas aūt ī oī
ſtatu ad oīa dili[a] ſe extēd'. ſi'r ḡ ꝑ oī
ſtatu fuit' fides nccia r[u] oi[m] c̄dibi[m]. ꝙ
caritas ñ pfīc ſñ fid'. In iſta. q. ſūt

tria uidēda. primū est q̄ ꝑ oīni statu fides fuit: uiatori necia. 2m ē de actu fidei an aliquis actus fidei ꝑ omni statu fuerit necius. & quis est ille actus. 3m ē si ille actus qui circa credibilia nūc est necio. s. credeꝛ redēptorē teri ille fuerit tūc necius de eodē. q̄m ad pm articulū dō q̄ fides infusa fuit necia hōi saluādo ꝑ oi statu. rō ē ista. sic enī aia nō ē accepta deo ū ornet & pficiat ꝑ caritatē quo ad uolūtatē sic nec ē deo accepta nisi pficiat hitu supnāli quo ad intem. & sic ille potēs sūt nāliter subortę in actibꝫ suis. q̄ intelligere ꝓcedit uelle. sic etī in pfecti onibꝫ. q̄ inteꝫ ꝑ pficit supnāliť q̄ uolūtas licꝫ sit dura. supnālis aūt pfectio qua aia determiate dicit uegꝫ est fides infusa. sic ḡ añ xpi aduētū fuit caritas necia sic añ xpi aduentuꝫ fuit necta fides infusa. quis sine ōdictione possint separari. manet enī in uia fides informis sine caritate. & manebit in patria caritas sine fide. ꝑ q̄ deus de pō ordinata nō pficit aiam ñ pficiat ꝑm totū. iō nō pficit uolūtatē caritę. ñ pficiat intem fide. q̄m ad 2m articulū dō dupl'r. ꝑ in generali. 2o in speciali. In generali sic dō q̄ actus fidei fuit necius ꝓ oi statu. rō ē ista. q̄ sic actus morales fuerūt necii oi saluādo ut actus affirmatiui q̄ obligāt semper. ꝑ nō ad semp. ꝑ ꝓ aliqñ qñ occurrūt debite circūstātie. s. qñ quō sic & ꝓ q̄d. sic actus theologi fuerūt ꝓ oi statu necii. q̄ qlibet teneť diligeꝛ deū ꝓ oīni statu ꝓ aliqñ. & si hꝫ usū rōnis teneť credere in unū deū factorē celi & terre. In speali dō sic q̄ articuli fidei pñt dupl'r distingui. uno mō ꝑm credita. alio mō ꝑm numeꝛ illoꝝ q̄ articulos ꝓ distinxerunt. ꝓ mō oēs articuli sūt q̄tuordecim. sufficia est ista q̄ aut articuli sūt de deo rōe dei. aut sūt de deo rōne naē assūpte. si ꝓ mō hō tripl'r. q̄ aut sūt de deo rōne naē aut rōne ꝓsonaꝝ. aut rōne effcūs. si ꝓ mō tūc est unus articulꝰ. s. credo i um deū. si 2o mō sic sunt tres. ꝑm q̄ tres sūt ꝓsone. primꝰ patrē omipotentez. 2ꝰ ihesū xpm dñm nrm. 3ꝰ credo in spm sanctū. si 3o mō sic sūt tres alii. priꝰ ptiet ad cātōz. creatm celi & tre 2ꝰ ptinet ad gratificatōez. remissionē peccatoꝝ. 3ꝰ ptinet ad glorificm. carnis resurrectiōez uitā eťnā. In uniuerso ḡ sūt septē articuli de deo rōe dei

Si sūt de deo rōne nāe assūpte sūt etī. 7. primꝰ ptinet ad ꝺceptionem. q ꝺceptꝰ ē de spiritu sācto. 2ꝰ ad natiuitatē. natus ex maria uirgine. 3ꝰ ad passionē. passꝰ sub pōtio pilato crucifixus mortuꝰ & sepultus. 4ꝰ ptinet ad descesū ad infer os. 5ꝰ ad resurrectionē. 6ꝰ ad ascēsionē. 7ꝰ ad iudicium. Horꝝ articulorū petrus tres in unū ꝺplexꝰ ē. s. articulū de unitate eēnc: de oipō prīs. & de ope creatōis dicēs. credo i um deū prez oitm fcōrē celi & terr. Io. posuit de ꝓsōa filii. Iacobus posuit articulū de ꝓsona spūs sācti. Iaco. zebe. ꝺiunxit i unū articlm de ꝺceptione & natiuitate. andreas articulū de passiōe. philip. de descensu ad inferos. tho. resurrectiōem. bartholo. ascensionē. mathias aduentuꝫ ad iudiciū. Effectū gre dixerūt duo apostoli. simon posuit ꝺseruationē boni. s. sām ecclām catholicā & scōrꝝ cōionē. iudas iacobi posuit mali remotōez s. remissionē peccatoꝝ. mathias uł ut quidā dicūt thomas posuit effectū glorie. Ad ꝓpom ḡ dico q̄ ꝑ omni statu fuit necm oi hōi hre actū implicitū circa oēs articulos fidei. & tunc aliqs habz actū implicitū quādo habz habitū. ꝑ iste habitus nō sufficit in hāte usū rōnis. ꝑ reqrit actꝰ distinctꝰ & explicitus. ꝑ nō ꝑ oīni statu. etiā ꝑ statu istō nō est necius oīni hōi ut oēs articulos fidei distincte credat & explicite. q̄ deꝰ nullū obligat ad impossibile. & iō cū multi sint ita rudes q̄ non pñt ocipe quid ē nā & qd ꝓsona nō ē necm ut explicite credāt articulos ꝑtinentes ad nāe unitatē & ꝓsonarum trinitatez. ꝑ sufficit eis credere qđ ecclesia credit. aliquē aūt articulū fidei omnis xpianꝰ teneť explicite scire. s. q̄ xps sit passus natꝰ & talia q̄ ptinēt ad redēptionē. ꝑ ad oīa credēda explicite tenent maiores in ecclia q̄ tenēť alios in fide instruere ꝟbo ueritatis & exemplo honestatis. Sz ħ sūt duo dubia. Primm dubiuz ē. q̄ uideť q̄ simł & sel' pōt aliqs eē fidelis & infidel'. si enī simplices nō tenēť omnes articulos fidei explicite credeī non tenent errores fidei ōrios ꝓcauere. nullus ꝺseni teneť aliquid euitare. si ei opponitū nō teneť ꝺgscere. ḡ possz aliqs licite cadere in errorē repugnantē fidei ꝑ fām ꝓdicatiōez alicꝰ. & sic esset fidel' & infidel'. fidel' q̄ nō teneť explicite credere articulū fidei. infidelis q̄ credit aliqd eē uerū qđ repugt fidei. 2m dubiū est. q̄ uideť q̄ maiores in ecclia ñ magꝝ teneāť explicite credere q̄ minores. q̄ unꝰ teneť ad aliquid plus q̄ alius. ñ ad illa plus obligetur. ꝑ ad ea que sūt de necitate salutis nō plus obligať maior q̄ minor. q̄ oēs obligant ad credēdū in baptismo ubi oēs equal'r obligant. ḡ nō magꝝ explicite teneť credere maior q̄ mi. Ad primm nego ꝺnām. q̄ nō solū teneť q̄libet simplex cauere oēm errorē ōriuz articulis. ꝑ teneť cauere oē ōriū ueritati scriptur. quia nullus posset ptiꝫ adherē ōrio ueritatis alicui⁹ textꝰ scripture qn iudicareť hereticꝰ. & cū arguis nꝰ teneť errorē uitare ñ eius oppom teñať explite credē. d' q̄ ꝺna ñ ualz. p3 in mortalibꝰ. nā teneť q̄libet uitare oē peccātū mortale. & tñ ñ tenetur scire explite in q̄ cāu supbia uł gula ē peccatū mortale. cū illud ignorēt mlti expti in scia. Ad 2m dō q̄ maior ē ꝟa & mi. etī ē ꝟa ut ꝓcedť arm q̄ ī baptismo oēs eq̄l'r obligāť. ꝑ maiores q̄m curā aiaꝝ suscipiunt magi obligant. q̄ in altiori statu sunt q̄ simplices. iō obligant ad illuminandū alios & ad itelligēdā sacrā scriqturā explite:

Quantū ad 3m articulū qui dicit q de ꝓterito & futuro est eadē unio ex tremorū dicerēt q sic. q eadē fuerūt extrema illius ꝯplexiōis credite. ideo fuit eadē unio extrēorū. & p ꝯsequēs idē credibile fuit qđ antiqui credide rūt futurū & qđ nos credim9 ꝓteri tum. ipsi enim crediderūt redēptorē uenturū & nos credimus iaz uenisse.

Aliter pōt dici. q eadē cōplexio nō est simr uera & fsa. nec simr cōtingēs & nccia. iō nō est eadē cōplexio fōa liter. xp̄us natus est & xp̄us nascitur9 est. q prīa est uera & 2a fsa. pōt tamē dici q est eadē cōplexio māliter & eadem unio terminoꝝ si abstrahaī sigfi catū cōplexiōis a mō significādi ipsi crediderūt de redēptor qđ nos modo credim9. & tūc ꝺcipitur nōialit & nō ꝟbalr sic cursus qui significat sine tē pore ꝺcipit nomialr & nō ꝟbaliter.

Ad primū principale dicendū q actus credēdi depēdet ex duobꝰ. scz ex inclinatiōe habitus & ꝓsentia credibi lis. credibile aūt nō est ꝓsens in habitu sine doctore ul reuelatoꝝ. & q simpli cibus nō erant tot credibilia explica ta ul reuelata. iō nō tenēt sic maiores nō sic est de scia que generat ex oꝰo sic a cā partiali. iō habēs habitum sci entie habz oēm sufficiēter ꝓns p sp̄s que manēt q̄diu manet scia. iō pōt cō siderare qñ uult. q cōsiderare conten tum in illo habitu est in potestate sua nō sic de fide. Ad hoc enim q habitus fidei inclinet in actum credendi nō sufficit oīs cōcursus credibilium p3 de nouiter baptisato cui sī statim occurrāt fantasmata istoꝝ terminorū mo ri & resurgere. & opōat apud se mor tui resurgent nō credit nisi prius sibi cōstiterit q sit articul9 credendus. g̃ nccio requirit cū fide infusa fides ac quisita ex auditu. Ad 2m dicendū q licz angeli pri9 illuminēt q̄ homies de sciendis hoc tñ nō est nccm. ſ pōt deus alit ordinare. pōt enī pri9 aliqd hominib9 reuelare p fidei infusiōez q̄ angelis. iō oña nō ualet angeli nesciue rūt. g̃ hoies nō crediderūt. & cū dicī angelus ē maioris capacitatī nō est ad ꝓpositū. q habz ueritatem de nāliter cognitis. Ad ultim ꝓcedo cōclonē mō dicto i 3o articulo. d? tñ q ñ sūt aliqua in nouo testō que nō pnt extra hi de ueteri in aliq̄ sensu. s. allecō uel tropoc° ul anagoc° licz non in sensu histoc° sint oia i ueteri q̄ sūt i nouo.

Trū fides habeat unitatē ex obo. 2o? sñ argumētis d? q sic. q oīs habit9 intellcūalis habz unitatē ex unitc sui primi obi i q̄ habitus ꝟtualr cōtinet sic in cā pri ali. sic enī geometria dicit un9 hitus unitc linee. q in linea ꝟtualr cōtinent oia que deducunt in geometria medi atius ul immediati9. si tñ aliq̄ explita in scia cōsiderent sub ꝓpriis rōnib inter se ñ ut ꝺtinent i aliq̄ uno sco ꝑ forte tot sūt habit9 quot cōclones de mōstrate distincte de sp̄c. ñ pōt aūt di ci q fides infusa hēat unitatē ex obo primo qđ est de9. q deus nō mouet i rōne obi ad cognitionē omniū credi bilium. & q̄uis oīa ꝺtineat. tamen ex eo deduci nō possunt. ideo oportz di cere q habeat unitatē a ueritate reue lantis. ul oportz dicere q habeat uni tatē formaliter ex seipsa. quāuis illam effectiue habeat a deo.

Trū fōa ul aliqd eius ꝓfu erit in mā ante forme gene rationez. uidet q sic. q aut aliqd forme ꝓcedit in matia añ gene rationē. aut nihil. si nihil. g̃ forma cre atur. q de nihilo producit. similiter cuz corrumpit si nihil eius manet. g̃ anihilat. q a quo res incipit in idē re soluit. g̃ agens naturale pōt creare & anihilare. si aliquid ꝓcedit habetur p positū. p generatio est naturalis. g̃ eius prin intrīsecū est nāliter actiuū f illud prin nō est nisi forma ul ps fore. f nō ē fōa inducēda. q illa non est. g̃ ps fore ꝓcedit in mā. prima cō sequētia ꝓbat. q nā ē prin mot9 & quiet ei9 in quo ē 2o phi. f illud pri cipiū nō est tm passiuū. nā nā princi palius dicit de fōa q̄ de mā. ut patz ibidē. g̃ etc. p si nihil fore ꝓcede ret in generatiōe tūc nulla eēt dria in ter illud qđ producit a natura & illud quod producitur ab arte. oñs ē fm. g̃ añs. falsitas oñtis patz 2o phi. oña ꝓbat. nā si in generatiōe nāli ñ ꝓsup poneret aliqd fore. f tm prin māle cū i generanc artificiali māle prī p supponat. & p āgēs artificiale fōa p ducat in eē nulla erit dria inter gene ratiōz nālē & artificialē. ō si in ge neratōe nāli aliqd fore ꝓcederz i mā cū p generationē aliqd fore acqrat. g̃ fōa ſbalis nō ꝺsisteret in indiuisi bili. f suscipet magz & minus. oñs est fm. g̃ añs. In ista. q. tria sūt uiden da. p̄ uidendū ē q d sit rō semialis. 2o in qbus est rō semialis & qualr est in eis ponēda. 3o ad qd pōita ē rō semi nalis. q̄m ad pm articulū ē sciendū q rō semialr ē in mā. in mā autē sunt tria ꝺsiderāda. s. ipsa eēntia māe. po tua siue receptīa. & act9. rō seminal nō pōt eē eēn māe. q fm aug. xo su p gen. xp̄s nō fuit in abrahā fm rōez semialē. & tñ fuit in eo fm mām. nc ē pō recetua māe. q fm aug. ix. sup gen. deus facit aliqd de mā nō fm rōem se minalē. f nihil pōt facere de mā cui9 mā nō sit recetua. g̃ rō semialr ē aliud a mā & a pō recep ua. relinqr g̃ q sit actus in mā recept9. Et aliq dicūt q ille act9 ē aliqd fore generāde eius dē rōis cū ea pfecta postea p genera tionē. & pōit eē prin intrīnc̄m q̄d co opat agēti extrinco nāli. & ab isto di cit generatō nālis. Ista op. dic duo unū. s. q aliqd fore ꝓexistit in mā. 2m q̄d dic ē q illud est prin intrinsecū acti ad generationē sui q̄m ad eē cō pletū. Prim ꝓbat sic. q si nihil ipi us fore eēt in mā añ generationē fore tūc p agēs nāle educeret q̄m ad totaz

ſuā entitatē. & ſic agēs nāle poſſ3 cre
are. q̄ q̄d de nihilo ſui p̄ſuppōito ad
eſſe deduciť creatur. z^m ꝓbať ſic
q̄ ſi pri^m acti^m eēt totū ab extrin^co.
& nō eēt aliq̄d ipſi⁹ foře prin^m acti^m
in ipſo paſſo generatio nō eēt ul'is. nā
plis z^o phi. dicit q̄ nā ē prin^m motus
eius in q̄ eſt. g̃ generatio naťal' regrit
prin^m actū intrinſecu3 nō paſſiuū. q̄
tūc nō differr3 ab arte. p̄ ix. me^ce
dicit plis q̄ phīca nō ē p̄ctica. q̄ pri
cipiū agibiliū ē in fantaſ^te. prin^m ⁊o
naťaliū eſt ipſis. ſi ar^m ualet aliq̄d o3
q̄ prin^m accipiať uniformiť. ⁊ i fā^te
prin^m artificialiū eſt actū. g̃ princi^m
naťaliū q̄d ēi rebo naťal'b⁹ erit acti
num. p̄ 7^o ethi. uiolentū ē c⁹ prin
cipiū ē ab extra nihil oferēte uim paſ
ſo. ſi g̃ paſſū naťale non confert uim
agēti. ió dicit uio^tum. g̃ ecōtrario na
turale ē c⁹ prin^m ē ab intra oferente
uim paſſo. 5 iſtā op. ar^o quero utr3
iſta ps foře acq^ta de nouo p̄fuit in ma
teria. aut nō. ſi ñ. & ē aliq̄d extēdēdo
aliq̄d ad oēm entitatē pōitiuā. g̃ acq̄
riť aliq̄d p generationē ſine creatione
c⁹ nihil p̄fuit. ſi aūt nihil nouū acqui
riť q̄d nō p̄fuit. g̃ omnia fuerūt crea
ta ſil' a principio. & ſic p generatiōe3 ni
hil de nouo acq̄riť. p̄ in cui⁹ uirtu
te actiua ē ens pfecti⁹ in eius uirtute
actiua ē ens impfecti⁹ eiuſdē rōnis. ⁊
ille grad⁹ foře q̄ poniť p̄cedere ē im
pfectior foře acq^ta p generatiōe3. ali
ter añ generatiōe3 eēt foře in materia
pfecta eiuſdē rōis cū foře inducta p
generatōe3. & ē eiuſdē rōis cū illa. ali
ter cū illud maneat in generato eſſet
foře opōita ex diuerſis ptibo eētiali
bus. ſi g̃ generās pōt ponere in eē for
mā ſm pfectū eē ei⁹ poterit etī pone
re eā ſm illū g̃du3 impfcū. g̃ pōt po
nere in eē rōnē ſeminalē. p̄ q̄ro dr
illa pte foře que ultio inducit de cui⁹
po^a p̄ducať. ſi imme^te p̄duciť de pō
maťie tūc fruſtra poniť iſta rō ſemiať
in mā ad uitandā creatiōe3 foře. ſi au
tē p̄ducať de gradu impfcō illi⁹ foře
ē impoſſibile. q̄ nihil p̄duciť de pō
alicui⁹ q̄ l' eſt eiuſdē rōis cū eo q̄d p
ducit. p̄ trāſmutatō dicit nāl'. q̄
paſſi^m trāſmutať ſm q̄d natū ē tranſ
mutari. p3 ui⁹ phi. de motu grauium
& leuiū q̄rum motus ē naturaľ. q̄ q̄d
moueť habet naťalē inclinationem ad
terminū mot⁹. ⁊ n illi paſſi^m tranſmu
tať p̄ciſe nāliter ex hoc q̄ hab3 prin
cipiū acti^m. ⁊ paſſi^m aťr trāſmutareť
q̄d actiue trāſmutat. p̄ naťa ē pri
cipiū mot⁹ ei⁹ in q̄ eſt z^o phi. ex quo
pař3 q̄ nā ē prin^m intrinſecū mot⁹ in
eo q̄d moueť. iō medicus nō ſanat ſe
ipm p ſe. q̄ nō habet prin^m talis mo
tus inq̄^m medicus. ⁊ inq̄^m infirm⁹. ſed
prin^m acti^m motus nō eſt prin^m mot⁹
in eo q̄d moueť inq̄^m moueť. q̄ inq̄
tū moueť nō mouet. g̃ ad ſaluandā ge
nerationē nāle nō oport3 ponere prin
cipiū actiuū in eo q̄d moueť. Ideo
ē alia op. magi ſubtil' que dic q̄ nihil
formē p̄exiſtit generatiōi in maťia. ⁊
p trāſmutationē educiť ab agēti naťa
li foře naťal' ſ^m totā ei⁹ ētitatē. dicūt
etī q̄ iſte ē inte⁹ phī. nā 7^o me^ce dic
q̄ foře nō generať p ſe n^c maťia. ⁊ to
tū opo^m. dic etiam q̄ oē q̄d generať
generať ex aliq̄ q̄d ē ps eius. & ex his
ꝺcludit q̄ tū opo^m generať ex maťia
q̄ eſt ps ſui. unde ꝺcludit palā. q̄ nec
ſpēs nec foře nec illud cui⁹ ē generať
p̄ p̄ phi. loquēs de mō generatiōis
& q̄d p̄exiſtat generatiōi dic^t q̄ ſi ni
hil p̄exiſtat ipoſſibile ē aliq̄d eē fcm.
nā quedā ps eius p̄exiſtit q̄d ē maťia
& q̄dā ps ineſt ei & fit hoc ex h^o. ñ
pōt g̃ plus aliq̄d ipſi⁹ geniti exiſtere
ñ maťia. p̄ omen. ſup 7^o me^ce dic
nō eſt d^m q̄ generatū ſit unū ſimpl'r
ſ. foře tū. ⁊ opo^m ex maťia & forma
& priuatōe p̄cedēte. q̄ū genera^o erit
q̄ū generās trāſmutat maťia3 donec
in ea faciat formā. nō ex aliq̄ q̄d mane
at in eadē diſpōne. Volūt g̃ iſti de
iſta opi. ex uerbis phī in 7. q̄ ſi nihil
foře p̄exiſtat generationi. ⁊ ſolū mate
riā. foře tū nō dicit creari. q̄ foře nō
eſt illud q̄d fit ⁊ opo^m. ⁊ q̄ opo^m fit
ex aliq̄ ſui. ſ. ex maťia. iō nō dicit cre
ari. 5 iſtā op. ar^o dupl'r. p̄ q̄ iſti ñ
uitāt creationem. z^o q̄ fm imponant
plio. Pri^m oñdo ſic oē illud q̄d de
nihilo ſui p̄ſup^to nec in ſe nec in alio
deducit ad eſſe creať. ſi eſt cōis mihi
& eis. nā ipſi dicūt q̄ ſi nihil opōiti
p̄exiſteret generatiōi. ⁊ q̄^m ad totam
ſuā entitatē de ñ eſſe deduceret ad eē
creareť. hoc etī ult plis p̄ phi. ipoſſi
bile ē aliq̄d eē fcm ſi nihil ei⁹ p̄exiſtat
⁊ foře q̄cūq̄ mō accipiat eē ſiue p ſe
ſiue in opo^to. de nihilo ſui p̄ſuppo^to
nec in ſe nec in alio deduciť ad eē. g̃
licz opo^m nō creeť. q̄ aliq̄d ei⁹ p̄ſup
poniť. foře tū creať cū nihil eius pre
ſupponať. z^m oñdo ſic. ſ. q̄ tū mā
p̄exiſtat ſupponēdo p̄ illa q̄ ſuppōit
plis p̄ phi. & oēs philoſophātes. p^m ē
prin^a nāe p ſe ſūt duo. ſ. foře & mā.
z^m eſt q̄ prin^a nō fiāt ex aliis. neq̄ ex
alterutris. ſi enī fierēt ex aliis nō eſſēt
prima. ſi ex alterutris nō eēnt prin^a.
z^m ē & ſeq̄ť ex iſtis q̄ prin^a oportet
ſemp manere. q̄ ſi nō manerēt tūc fie
rēt ex aliis. & corrūperēť i a^a. quō g̃
pōt aliq̄s dicere phīm poſuiſſe tū ma
teriā p̄exiſtere generatiōi. & formam
fieri ex mā. ſi enī foře fit ex mā cer
tū eſt q̄ prin^a nō ſūt duo. ⁊ unū tū.
ſi aūt foře ſit pri^m cū fiat ex mā. pri
cipia g̃ fient ex alterutris. ſil'r ſi foře
fit ex mā prin^a non manent ⁊ prin^a.
p̄ ſi foře fit ex mā aut fit ex ea ut
ex oppo^to. uel ut ex ſbo. ñ p^o. q̄ cū
oppo^m nō maneat cū eo q̄d fit ex eo
mā nō manebit cū foře. q̄d eſt ſ^m. ñ
z^o mō. q̄ illud q̄d fit ex a^o ut ex ſbo
habēt illud ſbm p̄tē ſui ſequiť q̄ for
ma habeat materiā p̄tez ſui. & ſic for
ma nō erit ſimplex. ⁊ opoſitum. nec
principiū. ⁊ principiatum. Dico
g̃ ad q. ſm phīm 7^o phi. in generatōe

nēli sūr tria ꝺ siderare. ſ. gen rās gen
tū & ex q̄ ſic ipſū genitū. omnia ingt
plis q̄ fiūt ab aliquo fiunt ex aliq̄ &
aliq̄d. Ad euidētiā ḡ iſti⁹. q. ſunt
pnq uidēda. p̄ de ipo generāte. 2° de
genito. 3° de eo ex q̄ fit ipſū genitū.
4° quō diſtinguit ipſū genitū ab illo
ex quo g nerat. & ibi p tebt quō for
ma fin o t eē p̄exiſtit generationi. &
ſm o t eē acquirit p generationē. qn
to uidendū eſt qn̄ ꝓprie ꝓductō alic⁹
dicit creatio. & corruptio anihilatio
& qn̄ non. Quātū ad pri^m d° q ge
nerās nec ē matia nec foꝝa nec aliq̄d
ſimplex. ſ opo^m. qd ꝓbat ſic gener ās
ē agēs. ſ agēs & patiēs cōicant in ma
teria. ḡ etc̄. Quātū ad 2^m d° q ge
nitum nec ē foꝝa nec matia nec aliq̄d
ſimplex. ſ opo^m ꝓſe u^m. qd ꝓbat ſic
genitū ē patiēs. ſ agēs & patiens cōi
cant in matia. ḡ etc̄. p̄ ſi foꝝa eēt
ꝓſe termin⁹ generatiōis. uz oñe qd
generat generat ex aliq̄ immet^e qd ē
ps ei⁹ foꝝa generaret ex matia imme
diate ut eius pte. & ſic foꝝa erit opōi
ta ex matia & foꝝa. qd eſt abſurdum
Quātū ad 3^m d° q eſt duplex ex q̄
aliq̄d eni generat ex aliq̄ ſic̄ ex oppo
ſito. aliq̄d ex aliq̄ ſic̄ ex ſbo. p̄ ḡ ui
denduz eſt quō aliq̄d fit ex oppoſito
2° quō ex ſbo. cū q̄druplex ſit genus
oppōnis uidenduz ē ſm quē modū op
potuit termini generatiōis. ubi ſcien
dū q̄ generatū nō pōt fieri ex oppōi
to relatiē. q relatie oppot^a ſimł ſunt
tpe & nā. termini aūt generatiōis ſūt
incōpoſſibiles in eodē ſigno natur &
tpis. Itē nec fit ex oppōito ꝺictorie
q^tūc fieret aliq̄d ex nihilo. p̄ ſi al
bū fieret ex oppo^to ꝺictorie cuz in
q̄libet alio ab albo ſalueť n ga° albi.
tunc q̄libet fieret ex q̄libz. Item nec
fin⁹ a quo generationis opponit ꝺrie
termio ad quē. q 2° phi. termini mo
tus ſunt aliq̄d poſitū. ſ termini muta
tionis unus ē poſitiu⁹. alter priuatiu⁹
motus inqt ē a ſbo i ſbm. mutatō a ū
ſbo in ſbm. ul eo°. cū ḡ generatio nō
ſit motus. ḡ eius termini nō opponit
ꝺrie. p̄ cū generatō de q̄ loqmur
hēat fieri in ſba. & in ſba nō ſit ꝺrie
tas. p3 q termini mot⁹ nō opponūt cō
trarie. Pōt ḡ correlarie cōcludi ter
mios mutatōis oppōi priuatiue. ḡ ignis
fit ex nō igne. ñ q̄dē fit ex ñ igne q̄d
ē pura nega°. ſ fit ex nō igne in actu
q̄d ē priuatio ignis in actu. 3^m. ſ.
quō fit aliq̄d ex ſbo oñdo ſic. p̄ p̄mit
to unā ꝺ. ꝺ ſbo generatōis. cuius ꝺ.
ignorātia fuit multis cā erroris circa
generatōez nālez. ex q̄ ꝺ. patebit quō
foꝝa fit ex mā. & quō ꝺicit ſbm gene
ratōis. & quō nō. D° ḡ q duplex
ē ſbm generatiōis. ſ. unū ptiale aliud
tōle ſiue u^m i q̄ aliud ex q̄. ſ u^m q̄ ali
ud qd. nō q̄dē ex q̄ ē genera°. ſ ex q̄
ē generatū. Inter iſta duo ſba ē ꝺria. q
ſbm in q̄ ē ps ſbiex q̄ & ē pri⁹ foꝝa.
ñ 3 eē actuale. ſ nā. q̄a accipit eē in
fino generatiōis ſic̄ foꝝa q̄ recipit in
eo. & tā mā q̄ foꝝa q̄ integrāt ſbz ex
q̄ p̄exiſtūt generatiōi in pō obiua. &
ex toto in pō fit totū in actu. exem^m
ignis in actu ē fin⁹ generatōis. nō ge
nerās ignē nō generat ignē in pō. ſ ac
tiōi ſue ꝓſuppōit ignē in pō & ꝓduc
it ignē in actu. in q̄ generatōe ē acci
pe duplex ſbm. u^m ptiale qd eſt alēa
ps opōiti. & ex iſto nō generat ignis
aliud tōle. & illud ē tot⁹ igs i pō obi
ua. & ex iſto fit ignis i actu. iſta duo
ꝓbo ſimł. Illud i dē p̄exiſtit genera
tōi in po^a tanq̄ ſbm generatiōis qd i
fino generatōis hz eē i actu. q 3 cō
men. trāſlatio de po^a ad actū nō largi
tur rei multi^nem. ſ pfcōez. 8° me^cc. ſ
nō ſolū mā q̄ eſt alēa ps opōiti hz eſſe
in actu in fino generatōis. ſ tā mā q̄
foꝝa. ḡ nō ſolū mā q̄ ē alēa ps p̄exiſte
bat generatōi tanq̄ ſbm ex q̄ fit genitū
ſ opositum p̄exiſtit. ex q̄ ē ipſū geni
tū. p̄ foꝝa q̄ ē alēa ps opōiti nō ē
tūn opōitū in actu. ḡ nec mā q̄ ē alēa
ps ē fin opo^m in po^a. nō ḡ mā q̄ ē ps
generat. ſ totū ſbiue. p̄ ſbm muta
tōis mutat. q foꝝa recepta in aliq̄ de
noiat ipſū tale. ſ mā q̄ ē altera ps cū
ſit ſimplex nō pōt mutari. uñ omn.
ix. me^cc omēto 2° nullū ſimplex agit
nec patit. p̄ illud idē in fino gene
ratōis habz eē qd añ terminū genera
tōis pōt eē. ſ to^m opo^m ē illud qd an
te terminū generatōis pōt eē. ḡ fin⁹
generatiōis erit totū opo^m & ñ mā tā
tum. p̄ omen. 4° ce. & mun. ſup
illo ꝓbo mā ꝓtinet foꝝa cōtinet acci
pit plis mām p toto in po^a. formam
ꝺo p toto in actu. p̄ cū ex aq̄ ge
nerat ignis. aut in eodē inſtīti foꝝa ge
nerati & corrupti informant materiā
q̄ eſt ps generati & corrupti. aut i a°
& a° inſtāti. nō in eodē. q tunc ꝺrie
rūt in eodē ſbo ſit. nō in a°. q cū in
ter duo inſtantia ſit dare tpūs me^m in
tpe me⁹ erit dare mām ſn foꝝa. qd ē
impoſſibile. ḡ n° mō mā aq̄ & ignis
p̄exiſtit generatiōi ignis. ſ tm opo^m
p̄exiſtit. & tm opo^m generat. q^m
ad 4^m articulū. q iſta poſitio uidet
ponere crea^nem opōiti exq̄ nihil ei⁹
p̄exiſtit. Ideo d° q tūc dicit aliq̄d
creari qn̄ de nō eē ſimplr deducit ad
eē. qd ſic intelligo. tūc ꝺr aliq̄d crea
ri qn̄ ei⁹ p ſe termin⁹ a q̄ ē negatō ex
tra g n⁹ & nō in genere. ſic tunc ali
q̄d ꝺr anihilari qn̄ ei⁹ p ſe terminus
ad quē ē negatō extra ge⁹ & nō in ge
nere. p ſe aūt termin⁹ generatōis ē ne
gatō in genere. q in pōitio apto nato
q̄ negatō ꝺr priuatō. Diſtinguūt etl
creatō & genera° penes agētia. gene
rās enī p̄ſuppōit actōez agētl prioris
a q̄ dependz ipſū generās & ei⁹ actō
creēis aūt nihil p̄ſuppōit rōe agentl.

Viſo ḡ qd ē rō ſemiał uidendū eſt
2° in qbus ē & q̄liť ē in eis ponēda.
Vbi ſciēdū ē q aliq̄ ſp ꝓducūt ſibi di
ſſi⁹ia immet^e ut ſol ꝓducit ranā. q̄dā
ꝓducūt ſib ſil⁹ia met^e ul imme^te. ſic̄
ignis ꝓducit ignē imme^te. & illa que
ꝓducun p ꝓpagatiōem me^cc. Re
ſpcū prime ꝓductiōis non oz ponere

rōem ſemĩalē. q illa immediatē ꝓduci
tur. Rō huiꝰ ē. q elemēta ſūt entia
impfectiſſima in genere ſbe. ſic dicit
cōmen. zº ce. & mū. 5tº lxvii. ſemen
aūt cuiuſcūz ē impfectiꝰ eo qđ debz
ex ſemĩe generari. ꝙ nō eſt ponēda rō
ſemĩal' reſpcū foꝛe elemẽtaris. ꝑ ſe
mẽ habz actōez abſēte ſemiante. ſ ce
ſſāte igne ab actōe ſuā nō ꝯtinuaꝛ ac
tio caloris uł actio generatīa ignis. q
ceſſāte calefacne tēdit aqua ad frigidi
tatē. ꝙ reſpcū elemēti nō ē ponēda rō
ſemĩal'. ꝑ ſem nō ponit niſi ut ſit
meᵐ inter agēs priᵐ & ultimū effcm
ſ hꝰ ē actō immeᵗᵃ. ſ. inter elemēta. ꝙ
etc. Sz qđ eſt ſemẽ. dº q ē corꝰ ꝺđ
dā cº foꝛa ꝓducta tm̃ intēdit a nā ꝑ
alterꝰ ut ex eo generet aliqđ ſibe agē
tiꝫ nā in nā ē duplex ꝓceſſus. unꝰ imp
fcūs ad pfcm̃ aſcēdendo ut'a foꝛa ſe
minis in foꝛaz ſanguis & embriōis. ali
us ꝓceſſus eſt a pfcis ad impfcā reſol
uēdo ut in cadauer uł in feces. & ſic
ꝓcedēdo uſq; ad eleᵗᵃ illud in qđ inci
pit nā in ꝑ ꝓceſſu ē ſemẽ. & oſtat q
nā ibi nō ſiſtit. ſ ꝓcedit uſq; ad ultiaz
foꝛaz pfcām. ꝙ ſemẽ nō intēdit ꝑ ſe
ſ tm̃ ꝑ alterꝰ. Eſt ꝙ ſemẽ corꝰ q ꝑ
dā ꝓducm impfcm̃ nō ꝑ ſe. ſ ut ſit
uia deueniēdi ad foꝛas ulteriores pfe
ctas. Rō aūt ſemĩal' eſt alia forma a
foꝛa ſemis inḡm ſemẽ ē. & illud uł eſt
foꝛa ſbal' uł q̃litas ofis foꝛaz ſbalē ſe
minis. q foꝛa uł rō ſemĩal' ñ ē aliqs ac
tus coeuº mẽe. q iſte actus ſp manez
ſemẽ aūt ſm formā ſemis nō ſemp ma
neꝫ. q fit ex ſuꝑfluo alimenti in quo
ſemine ē rō ſemĩal'. q̃m ad zm. ſ. ad
qđ ponit ſemẽ. ē ne ncēm ad actiōez
tanq̃ priᵐ generatiōis. dº q nō ſi ſem
ē aliqđ uniforᵉ. qđ addo ꝑ ſem maris
qđ dicit agere in ſemẽ fem̃e. ſemẽ aūt
uniforē qđ ē cōuertendū & ē deciſuz
a generāte. ſiue ſit mris ſiue prīs ñ eſt
priᵐ actm̃ generatōis ꝑ duplicē rō
nem. Priª ē iſta qđ nō ē nō pōt eſſe
priᵐ ꝓductm̃ ſbe. ſ ſemẽ in inſtāti
generatiōis foꝛe generate ex ſemine ñ
eſt. ꝙ etc. nec etī dū ē pōt eē priᵐ ac
tiuū. q ſemẽ eſt ꝺuertibile de ꝓxio in
illud qđ dicit generari. hº aūt habet
rōem paſſiui nō actiui. zª ē iſta nᵐ
impfcm̃ ē p ſe cā ſufficiēs actiua pfe
ctioris ſ ſemẽ cū oĩbꝰ q̃litatibꝰ eſt
impfcius genito. ꝙ etc. Ad arᵗᵃ pᵉ
op. ad pᵐ de creatōe pz in corpe. q.
qñ ꝓprie dī aliqđ creari & qñ nō eſto
q nihil eius preexiſtat. Ad auctes
illās. ad primā dº q priᵐ illud ē pri
cipiū paſſiuū nō actiuū. & in hoc dif
ferūt nālia ab artificialibꝰ. nā nālia ha
bēt in ſeipſis priᵐ paſſiᵐ. artificialia
aūt nō habēt tale priᵐ inclinās ad ta
lē inciſionē lapidis. immo inclinaē ad
ō i ꝫ. ł ſūt in poª neutra. Ad zᵐ
dº q oē priᵐ artificialiū eſt in agen
te. ſ nō oĩe priᵐ nālium eſt in agen
te. ſ aliqđ eſt in moto. & illud ē paſſū
& hec eſt ſufficiēs dīa inter nāle alia
& artificialia. Ad ultimuz dico q
ſi li uim̃ oſtruaē cum li paſſo ꝓpō eſt
uera. & tunc li uim̃ cum negatione nō
debet teneri priuatiue. ſ ōtrarie. & ē
ſenſus. uiolentū eſt cuiꝰ princiᵐ ē ab
extra ītra inclinationē paſſi. & illud ē
nāle q ł eſt cū inclinatiōe paſſi. ſic
autē nulla gen ratio eſt uniuoca. q ma
teria reſpectu oĩs forme ē natura
liter inclinata. Ad auctes zᵉ opiñ.
nō oz rñdere. q nō ſunt ō poſitionē
quā teneo. ſ potius cōfirmant. Ad
primū ad principale dico q eē de ni
hilo dupliciter pōt intelligi. uno mō
de nihilo ſui ꝑſuppoº. & ſic foꝛa fit
de nihilo. q nihil ſui intrinſecum ꝑ
ſupponit. alio mō de nihilo. i. omni
no de nihilo ꝑſuppoſito. & ſic forma
nālis nō ē de nihilo. q ꝑſupponit ma
teriam de qua ꝓducit. anima autē ni
hil omnino ꝑſupponit niſi recipiens
ſimiliter dicendū. eſt de anihilatione.

Ad zᵐ dico q generatio nō eſt na
turalis ex hoc q habet principiū acti
uum intrinſecum. ſ q habet principi
um paſſiuum. motus enim dicit natu
ralis. q ad ipſum paſſum eſt naturali
ter inclinatum. exemplum. licet enim
ḡue habeat in ſe principium deſcen
ſus deorſū. nō tñ ex hº motꝰ ille dici
tur nāl'. ſ q graue ad ipſū naēal'r in
clinaē. Ad ztm nego ōñam. ad ꝓbō
nem dº q in generatōe nāli illud qđ
ꝑſupponit ē ens in potª tm̃. in gene
ratiōe aūt artificiali ē ens in actu cō
poſitū ex matia & forma ſbali

Trū forma baptiſmi ſit hec
ego te baptiſo in nomie pa
tris & filii & ſpiritus ſācti

uidet q nō. ambro. de cōſecratiōe dª.
4ª. a quodam. ſi in nomine trinitatis
uł nomie xp̃i baptiſati ſunt nō debēt
rebaptiſari. q ſic apoſtoli baptiſabāt
ut habet actuū zº. ꝑ mat. ultimo
exprimēs xp̃s formam baptiſmi ñ ex
preſſit iſtā. ſ ab ipſo habet forma ſa
cramentorū que inſtituit. ꝙ etc. ꝑ
zº periarmenias uerba trāſpoſita idez
ſignificāt. ſi ꝙ uerba iſta ſint trāſpoſi
ta ualent. ſequit ꝙ q iſta non ſit for
ma baptiſmi. ꝑ uerbū prime pſōe
dat intelligi nominatm̃. ꝙ ſufficit di
cere baptiſo ſine pronomie ego Cō
firmat per illud extra de baptiſmo &
eius effectu. ſi qs. ubi glo. dicit pnom̃
nō eſt de ſba forme. q plenū ſenſum
generat ſine eo. Item ambro. dª. 4ª re
tulerunt dicit. ſi q. dic te baptiſo in
nomine patris etc. baptiſatus eſt exq̃
baptiſare intendit. & tñ ibi nō poni
tur pnomẽ. ꝑ greci uere baptiſāt
& latini ueniētes ad eos nō rebaptiſā
tur. nec ecōuerſo. & tñ nō ſeruāt iſtā
formā. ſ hanc. baptiſetur ſeruꝰ xp̃i.

Contra extra de baptiſmo & eius
effcū. ſi qs. ſi qs puer tibi in aq̃ mer
ſerit in nomine patris & filii & ſpiri
tus ſancti amen. & non dixerit. ego te
baptiſo etc. nō ē puer baptiſatꝰ. In
iſta. q. ſunt tria uidenda. primum eſt
ſi aliqua uerba poſſint eſſe forma hu
ius ſacramenti. zº que ſunt uerba q̃
ſunt forma baptiſmi. zª que eſt for
ma neceſſaria ex parte ſacramenti

Quantum ad primum eſt ſciendū

q̄ ꝓprie loquēdo de forma ut est altē ra ps cōpositi forma sacramenti est re latio signi ad sigtum. que formaliter ē tale sacramētū. & materia est totum il lud qđ ē fundamentū illius relatiōis.

In fundamēto aūt relationis baptis mi occurrunt ablutio & uerba tamquā ptes fundamēti. ſ pars principiorum in sigficādo sunt ipsa uerba ſm aug. zº de doctrina xp̄iana. uerba inter ho mines obtinuerūt principatū signifi candi. & isto mō uerba p̄nt dici fora respū ablutionis. q̄ qñ in fundamen to sunt aliq̄ plura quoꝝ unuꝫ ē prius alio & determiabile p alterū prius est materia q̄ p q̄dā similitudinē ad mate riā. q̄ māe est p̄cedere ſm originē & dete miari. forme aūt est sequi & de terminare. sīr etiā q ꝑ est spiritualius pōt dici forma respū eius qđ est mi nus spūale. uerba aūt sunt spiritualio ra ipsa ablutiōe. Quātū ad 2m ē sci endū q̄ in sacmenti ē aliqd nccm sim plicit̄ ex pte sacramēti. quo nō exū te nō est sacramētū. aliqd ē nccm equa liter ex pte ministri sine quo minister dispendēdo sacramētū nō pōt uitare peccatū. Si q̄rat̄ de fora nccia 2º mō que ē fora a ministro nccio obser uāda. s. illi cui opetit ex officio bapti sare. dº q̄ ē illa q̄ dicta ē in titulo. q. & ponit̄ extra de baptismo. si qs. quā qlibꝫ minister teneat̄ scire. & non pōt eū ignorātia excusare. q̄ teneat̄ scire illa que sunt officii ad qđ deputatur

Si queras de fora nccio obseruāda a ministro in ecclia greca. dici pōt q̄ q̄tū ad aliqua uerba nō principalia in forma. sic sunt ꝛba exꝑssiua ministri & actus eius & suscipientis ecclesia greca noluit formā istā seruare quā ro mana seruat eccl'ia. ꝓp uitationē erro ris ne minister nec suscipiēs in 2ª ꝑso na nec actus exprimeret mō indicatio ſ optatiuo. ut per hoc detur intelligi q̄ minister nō ē actor baptismi. aliqñ eni baptismꝰ asscribebat̄ ministris ba ptisantibꝰ ō quos apls pri⁹ ad corin. hoc inqt apls. dico q̄ unusq̄sq̄ uestrū dicit. ego sum pauli etc̄. ḋiuisus est ḡ xp̄s. Sꝫ melꝰ potuissꝫ suscipiēs ex primi q̄. dicēdo seruꝰ xp̄i. q̄ suꝰ xp̄i ñ baptisat̄. ſ baptisatur ut sit seruꝰ xp̄i. De fora ista p̄t dici q̄ q̄diu fu it tollenda ab eccl'ia romana licita fuit eis & rōabilis ꝓ tpe quo fuit instituta ꝓp causam p̄dictam. ſ cessante causa illa rōabilꝰ fuisset q̄ fora cōis postea uteret̄. si ḡ eccl'ia romana eis ꝓhibuit illā formā peccāt seruādo. ſ nō inue nit̄ q̄ eis fuit ꝓhibituꝫ expresse. si au tem ꝓmisit uł cōcessit uidet̄ eis illam formam ḋebere conti^re. & stante ista ꝓmissione uł cōcessiōe & ordinatiōe facta de obseruāctia istius forme in cō silius eorum uidet̄ q̄ minister teneat̄ il lā formā seruare. Quātū ad 3m ar ticulū patꝫ q̄ ista forma nō est nccia q̄tū ad oīnia uerba. q̄ greci baptisant & tñ nō in ista forma. Sciendū au tem q̄ in ista forma sunt uerba princi paliter ꝓtinentia ad formam. aliqua minus principalia. s. exprimentia mi nistrꝝ suscipientē & actū. exꝑssio mi nistri nō est simpl'r nccia. nc ꝓnomen cuiuscūꝫ ꝑsone. alia duo. s. suscipiēs & actus debēt exprimi. ſ nō determi nate eo mō quo exprimit̄ in istis ꝛbis s. actꝰ uerbo indicatiuo. & suscipiens ꝓnoie 2e ꝑsone. ſ pōt exprimi actus uerbo alterius mōi. & suscipiēs uerbo alteriꝰ ꝑsone. ut greci exprimūt. nccī tas aūt q̄ sic exprimat̄ accipit̄ mat. ulti. baptisantes eos in noie patris zc̄ ubi exprimit̄ actus & suscipiēs De ꝛbis principalibꝰ q̄ sunt in noie p̄ris ecc̄. an ista p̄cise ptineant ad formam ꝓdictū ē. Voi sciēdum q̄ ſm phm vº phi. q. ndruplex ē mutatō. ſm sbam q̄ titatē q̄litatē & ubi. sic ſm ista pōt fi eri q̄druplex uariatō. uno mō. ſm sb stātiā alia uerba ꝓ istis ponēdo. ſm q̄ ticatē apponēdo uł subtrahēdo. & ap posiº pōt fieri uł añ uł post uł inter ponēdo. ſm q̄litatē auferēdo aliq̄ ter mīatōez req̄sitā ad ogruā locutionem ſm ubi trās ponēdo. loquendo de qua cunq̄ istarū uariatōnū dº q̄ si uariās intendat illis q̄bꝰ utit̄ uti ut fora p̄ci sa baptismi nō baptisat. q̄ deficit si bi intentō utēdi illis uerbis q̄bꝰ utit̄ ut fora eccl'ie. intēdit eni uti ꝛbis ua riatis tanq̄ p̄cisa fora baptismi. Si aūt ñ deficiat intēcio. q. ē de uariatōe ista uerboꝝ. q̄ istaꝝ pōt stare cū fora & que nō. De uariatōe ſm sbaz dº q̄ aut uerbū illud qđ mutat̄ sigt ideꝫ lꝫ sic alia uox aut hēat aliud sigtuꝫ q̄ primū. si ē alia uox & um sigtū maꝫ eadē fora. q̄ in oi lingua pōt fieri ba ptismꝰ. forte tñ nō licꝫ baptisanti ex offiº & solēniter uti uerbis cuiuscūq̄ lingue. sic in ꝓcratōe eucharistie. q̄ ordinauit eccl'ia romana q̄ sacramen ta ministrent̄ i latio gmaº. si aūt hēat aliud sigtū ul' ē oino dispatum a sigto uocis ꝓ q̄ ponit̄. sic si ponerēt lapis ꝓ p̄re. ſ ē sigtū ons cū eo hns oio idē sub^m in re. si primo mō nō manꝫ eadē fora. si 2º mō ul' exprimit distincte oēs ꝑsonas diuinas licꝫ diuersis modis si gficatas. sic genitor genitū & spi^tum que uerba sigficāt ꝑsonas sub rone ꝓ prietatū nō sub rōe subsistentiū. ul' ex primit ꝑsonas implicite. Si ꝑ mō dº q̄ nō manet fora. q̄ xp̄us uoluit ꝓ sonas noiari ꝑsonaꝝ noie. & hº rōabi liter. q̄ sic iudeis datū fuit aliqđ no mē significās diuinā eēntiā sub ꝓpria rōe. qđ nomē ē tetragramaton. sic xp̄s dedit eccl'ie noia sigficātia ꝑsonas sb ꝓpriis rōnibꝰ. Si impl^re aut in q̄ dā collec^one. & isto mō sigficat sancta trinitas diuinas ꝑsonas. ul' in q̄daꝫ im portāte ꝑsōas ꝓ q̄dā corrūdētiā effe ctus ad cāꝫ. & hº mō importat̄ ꝓ hº nomē xp̄s. Si ꝑ mō nō manet eadē fora. q̄ xp̄s uoluit ꝑsonas explicari. non ē aūt trinitat̄ importat ꝑsōas im plicite. si 2º mō ꝓꝫ q̄ aliqñ sic bap tisare licuit. sic ꝓꝫ actu^m 2º & xixº

Sed hic ē unū dubiū. si aliqs bapti saret in noie xp̄i utrū peccaret & ba ptisaret. Ad pri^m dº q̄ peccaret.

q̄ l. gē ſupioris null⁹ inferior reuoca re p̄ōt. nec ſimplr nec ad tēpus. ℔ lex de baptiſmō ē tradita a xp̄o. math. 20. & in iſta forā cōi ī noīe p̄ris & fi lii &. ſ. ſ. ℔ in tpe p̄ quo xp̄s nō reuo cauerit nullus ali⁹ p̄ōt reuocare. licet diſpēſauerit tpe primi⁹ ecclie ut di uulgareť nomen xp̄i. ceſſante autē illa cōe non diſpenſauit. ℔ nullus inferior p̄ tempe poſteriori p̄ōt ab illa lege ab ſolui. Sed q̄tum ad 2m nō audeo di cere q̄ non eſſet baptiſatus. quia non lego ubi fuerit iſta diſpenſatio relaxa ta. & quia dubium eſt utrum eſſet ba ptiſatus uel non eſt adhibendus reme diū qđ u⁹r in dubiis adhibeť. extra de baptiſmo & eius effectu. De ui riatione ℔m quantitatem dico q̄ ſi ad datur aliquid repugnans uerbis princi palibꝰ forme uel diminuens uerba illa non ſeruatur forma. exemplus primi ſi dicatur in nomine patris maioris & filii minoris. exemplū ſecūdi. ſi dicať ſi ego ſum oīnipotens ego te baptiſo in nomine etc̄. ſiue eni p̄mittatur ſiue diſiungať ſiue interponatur aliq̄ con ditio que nō exiſtat non manet forma

Si etiam ſubtrahiť aliqđ uerbum de principalibꝰ nihil fit. q̄ quodlibet eorū eſt per ſe neceſſarium ad formā

De uariatione ℔m qualitatem patꝫ de conſecratione đ. 4ª. retulerunt. ubi dicit dominus papa de ſacerdote qui baptiſauit in nomine patria & filia. q̄ ſi hoc fecit ex imperitia latine lin gue. non intendens inducere errorem uere baptiſauit. qđ eſt intelligendum quando incongruitas in fine dictiōis eſt talis q̄ non prohibet ſignificatum dictionis. & q̄ hoc ſit poſſibile patet de multis illitteratis qui loquuntur in congrue. & tamē bene cōcipiunt aſtā tes quid uolunt dicere. De nariati one ℔m ubi dico q̄ aliqua tranſpoſitō omino uariat ſententiam. ut ſi dicere tur. ego patris baptiſo in nomine filii aliqua autem pernittit ut' trāſpoſita teneant eandem uirtutem. ut ſi dice retur in nomine filii patris. prima im pedit. 2ª non impedit. Ad argumē ta dicendum. ad primum patet ex pri mo articulo. Ad ℔m patet ex ſecun do articulo q̄ xp̄s expreſſit uerba q̄ ſunt principalia in forma. & illa que nō ſunt principalia. ℔ in poteſtate ec cleſie fuit quibus modis exprimeret utruꝫ optatiuo uel indicatiuo. Ad 3m dico q̄ propoſitio uera eſt de no minibus tranſpoſitis. ſed non eſt uera de ſignificatione orationis ex talibus nominibus. formā autem non conſiſtit in ſignificatione terminorum incom plexorum. ſed in ſignificatione totius orationis. Ad quartū dico q̄ p̄no men ego nō eſt ſimpliciter de neccitate foīe. nec exp̄ſſuꝫ nec implicitū ī uer bo priⁿ p̄ſone. ℔ in eccl'ia latīa ſaltem poſt tp̄s alexādri nccē eſt miniſtro ex primer ego. Ad ofi.nem & ei⁹ p̄bō nē d⁹ q̄ dꝫ intelligi p̄ tpe p̄cedente iſtā ofi⁰nem alexādri. 3. ſi qs. Ad ul timū de grecis patꝫ rñſio.

Trū forma cōſecratiōis ſit il la que ponit in canone miſſe q̄ nō. q̄ p̄nomē hoc. aut de monſtrat ſūam panis. aut accidentia. utroq; nō p̄poſitio ē falſa. aut demō ſtrat corpus. & tunc non eſt p̄poſitō effectiua. ſic nec iſta. corp⁹ meū ē cor pus meum. q̄ nulla p̄poſitō eſt effecti ua uł operatiua q̄ eſſet uera nulla po ſita actione uł operatiōe. talis eſt iſta corpus meum eſt corpus meum. p̄ hoc p̄nomē hoc demōſtrat p̄ inſtanti pro quo proferť. ℔ in illo inſtanti nō eſt corp⁹ xp̄i. ℔ tunc uł demōſtrat pa nem uł accēm. & ſic ē p̄poſitō ffa. propoſitō ꝙūt ffa nō p̄ōt eē forma in ſacto uericatis. p̄ ſic hoc p̄nomen ego ſigē p̄ſonam primam ſic meus ſi gnificat poſſeſſiōz. ℔ ſic dicēs ego de ſe loquiť. ſic dicēs meū deſigē illud a ſe poſſideri. ℔ ſacerdos proferēs meū deſignat illud eē ſacerdotis. p̄ de forma cōſecrationis ſanguis uidetur q̄ nō ſit illa. q̄ nō inueniť tradita a xp̄o q̄ null⁹ euāgeliſta p̄ōt illa uerba. 3 extra de celebratōe miſſaꝝ. diē Inno. 3⁹. credim⁹ q̄ foīa uerboꝝ ſ t ſic ī ca none ſcribiť. & a xp̄o apli. & ab apo ſtolis acceperūt ſucceſſores eoꝝ. In iſta. q. ſunt tria uidenda. p̄ ſi cōſectō nis ſit aliqua una foīa. 2⁹ que ſit. 3⁹ qđ ſignificet. De p̄ d⁹ q̄ nulla uer ba ſunt foīa iſti⁹ ſacramēti. nec de ei⁹ eēntia. ſed aliqua uerba ſunt forma cō ſecratiōis euchariſtie. & ſic currit q̄ō & d⁹ q̄ ſic ſacra tum ē unū unitate in tegritatis nō indiuiſibilitatī. q̄ inclu dit in ſe duo ſigna ptialia que primo ſignificāt ꝓpria ſignificata. ſ. corp⁹ & ſanguinē. ſic eſt una cōſecratō uni tate integritatis non indiuiſibilitatis. due tñ conſecratiōes ptiales. q̄ ſic aliq̄ res eſt una ſicut una ē eius inceptō. & ſicut plures ita plures. & ſicut conſecra tio eſt plures ptiales ſic foīa conſecrati onis eſt una uni⁰ integritatis cōtinēs in ſe plures foīas ptiales. De 2⁰ di co q̄ uerba conſecratōis corpis ſunt q̄ tuor. ſ. hoc ē cor⁹ meū. diūctio eni ñ eſt de eēntia forme. ℔ ponit ad otinu andū uerba conſecratōis cū p̄cedētib⁹.

Sed hic eſt unū dubiū utrū preter miſſis ill' p̄cedentibꝰ p̄ illa ſola q̄tuor ẏba conſecret cor⁹ xp̄i. dicit q̄ ſic. q̄ illa ſūt p̄ciſa foīa. a⁹ ſūt p̄p reuere

Sꝫ 5 ẏba ſacmētalia ex ui ſacmenti efficiūt qđ ſignt. ℔ ex ui iſti⁹ conſectio nis efficit ibi cor⁹ xp̄i. ℔ uerba ſuffi⁹ ex ui ſua ſigficabūt cor⁹ xp̄i ſ. otineri ibi. ℔ ſi q̄tuor ẏba ſñ aliis h⁹ ñ ſigfi cāt. q̄ meū ſb⁰ ſigt referri ad ꝑſonā loquēti. ꝛ miniſter intēdat loq ī ꝑſona xp̄i. ſigtū tñ ẏborū ſigt cor⁹ loquēti ſic ſi d⁹ mea doctrina non eſt mea. ꝛ intendať loqui in perſona xp̄i. tñ ex ui uerborum non habeť q̄ iſta doctri na ſit chriſti. ℔ illius qui loqť. Di co ergo q̄ uerba precedentia nō ſunt eſſentialiter ptinentia ad conſecratōez ℔ ſunt neceſſario premittenda. ex quī bus poteſt ex ui ſermonis haberi q̄ q̄ tuor uerba dicuntur in perſona xp̄i.

Vnde nō ſine cā eccleſia cōnexuit
totū canonez miſſe ab illo loco cōica
tes uſq; ſupplices te rogamꝰ.q; nulla
eſt oratō que nō cōnectat nc̄cio cum
p̄cedēte.uł p copulatōez.uł p cōiun
ctionē copulatiuā.ſic hāc ģ oblatōez
uł p nomē infinitū. ſic quā oblatōem
& q pridie. De 3º teneo quatuor
dc̄ones.pria ē iſta.cōceptꝰ q cātur p
oꝛoem platā nō habet ñ in ultimo in
ſtāti platiōis oꝛōnis.pbat.q; nō habe
tur cōceptꝰ oim ptiū oꝛonis añ illud
inſtīs.cōceptꝰ aūt totiꝰ oꝛonis nō ha
bet ſine cōceptibꝰ oim ptiū. 2ª eſt
iſta nō oz in eodem inſtāti uł tpe cāri
ceptū in audi^te p oꝛoez platā. & ue
ritatē illiꝰ ceptōis intelligi ſiue unio
nē extremorū.q; ſi dº deꝰ creauit mū
dū cꝰ illiꝰ oꝛois cātur in ultio inſtan
ti.tñ unitas uł unio extremoꝝ intelli
gitꝫ p p̄ inſtāti tpis.ñ ē ģ idē dicet in
q̄ inſtāti cipit oꝛo & p quo.q; cēci
pit inſultio inſtāti cplete oꝛois.& cō
cipit p illo inſtāti p q̄ extrema notāt
unire in intellcū ſiue in re extra. 3ª
dc̄o ē iſta quedā ē unitas in oꝛoe que
ſignificat p uerbū copulās extrema. q;
nihil aliud ē in p̄pōe q; uł ſignificet tē
pus ad qđ oporteat ex inte^u p̄pōnis
unionē extremorū referri. 4ª con
c̄o ē iſta uerbū cuiuſcūz tpis pōt ſi
gnificare tēpꝰ uł inſtās.alias nō poſſz
exprimi cꝰ de unioe p̄ñti p̄terita &
futura.q; ſi ē uerbū p̄teritū nō poſſet
ſignꝫe inſtās p̄teritū.& ſic de aliis.&
ſic nulla p̄pō eet uera in q̄ exprimere
tur unio extremorū que ñ pōt ee niſi
in inſtāti. Dº etiā q; uerbū ſignꝫe in
ſtās uł tēpus pprie dictū ptinz ad mł
tiplicem tercii modi equocatiōis. q; ē
fm diuerſa ſignata dictiōis idē ſignifi
cantiꝫ.nō aūt ceꝰ extremoꝝ p inſtā
ti uł tpe ſūt cā ueritatꝫ talis p̄pōnis.
q; nulꝰ unus modꝰ ē q; indr̄inter-inclu
dat in iſtis duobꝰ. Ad ar^tā ad pri^m
dº q; hoc nō demōſtrat panē n^c accñ^a
ſ ex uj ſermōis uł ex intētiōe p̄ferēti
demōſtrat corꝰ xp̄i p ultio inſtāti cō
plete platiōis oꝛonis. Ad 2^m ſimi
liter. Ad 3^m dº q; meū oz q; ex ut
ſermōis denotet referri ad p̄ſonā xp̄i
hoc aūt nō ē ñ priꝰ fiat mētō dc̄ xpo
in cuiꝰ p̄ſona p̄ferūtur uerba.

Trū forma ſit prior mā & cpoſ & magꝫ ens utrogꝫ.q; nō ſit prior cpoſ.q; omne p accidēs eſt poſterius eo qđ eſt per ſe 2º phiſi. ſ forma eſt per accidens re ſpectu cōpoſiti.quia fieri & generari eſt per ſe uia ad eſſe. ergo qđ per ſe fit per ſe eſt.& quod per accidens fit per accidens eſt. ſ cōpoſitum per ſe fit.forma autem per accidens ģ etc̄.

Preterea q; nō ſit magis ens q̄ cpoſitum.q; illud dicit p̄fectius ens aliq̄d includit totū illud & aliqd ultra. ſ cpo^m ē huiuſmōi reſpcū foꝛe.q; p̄ ter enti^tem foꝛe includit enti^tem mā

p̄ q; ñ ſit magꝫ ens q̄ mā.q; q̄d pli bus ſubſtat ē magꝫ ens in p̄dicamētis. ſed materia pluribus ſubſtat.ergo ꝛc̄.

p̄ q; nō ſit prior q̄ mā.q; poſteriꝰ eēntialr nō pōt ee ſine priori.ſ eº. ſi ģ foꝛa eet prior mā tūc mā nō poſ ſet ee ſine foꝛa ſ eº.qđ ē fm. 5º me^c.foꝛa ē prior mā & cpoſ & magis ens. De iſta.q.teneo tres cō cl'ones.pria ſit iſta.foꝛa eſt prior mā & magis ens.hāc oñdo.ois actus ē pri or pō timplr prioritate p̄fectiōis.ix. me^c.ſ foꝛa eſt actus & p̄fectio māe. mā aūt eſt p̄fectibil & in pō.ģ foꝛa ē prior mā & magis ens. 2ª dc̄o ſit iſta.forma eſt prior cpōito.hāc oñdo mā ē prior cpōito ſic prin^m pricipia to.ſ foꝛa ē prior mā ex pria dc̄one. ģ eſt prior cpoſ.q; qcqd ē priꝰ pri ore ē prius poſteriore. 3ª cōc̄o ſit iſta foꝛa nō ē magꝫ ens cpoſ.ſ eº.q; illud ens ē p̄fectiꝰ qđ includit totum illud & pꝰ.tle ē cpo^m r^u foꝛe. ģ etc̄

5º actꝰ ē ſimplr p̄fectiōis.alr ñ at tribueret p̄ enti.ģ cui uerius ineſt rō actꝰ illud ē ſimplr p̄fectiꝰ.ſ foꝛa ē p̄ & eēntialr actꝰ.cpo^m aūt nō ñ p for mā ē ī actu.ģ etc̄. Ad ar^m illud dº q; uerū ē ceteris paribꝰ. ſ in p̄pōito ñ ſunt cetera paria.q; cpo^m includit foꝛaz & qcqd p̄fectiōis ē in foꝛa & ultra aliqd aliud includit.ſ oz ſoluer dcm phi aſſerētis oppo^m.dº ģ q; pri us & magꝫ accipiūt nō ſz p̄fectiōez: ſ fm pricipi^tem & indepēdētiam. q; entitas principii pricipalioris qđ eſt foꝛa ē indepēdēs r^u pricipiati qđ eſt cpo^m. & r^u pricipii minꝰ pricipalis qđ ē mā. Ad p^m dº q; foꝛa ī cpoſ ſz duplex ee.ſ.ppriū.& p illud ē pri or cpoſ. & ee cōicatū ſibi & cpoſ cū ģ dicit q; foꝛa ē ens p accñs & fit p accñs.ueꝝ ē de ēn^te q̄ ē p ſe cpoīti & de tali eſſe p̄cedit p̄pō. q; ad tale ee genera. p ſe terminat.tñ foꝛa fm ee ppriū ē ens p ſe. Ad 2^m cēcedo totū.q; facit p tercia dcluſiōe. Ad 3^m dº q; p ſe rō ſbe nō ē ſubſtar.ſ p ſe ſtare ſepabilis ab aliis nō dependens ſ illud ñ ꝺuenit māe ñ p foꝛaz. Ad 4^m dº q; p^a ſba nō dicit p^a ſoluz ex hoc qđ ſubſtat aliis.ſ qa p ſe exiſtit nō dependēs.& iſta cpatio intelligit r^n ſecūdaꝝ ſbaꝝ & accñ^m.& nō r^u foꝛe p quā p^a ſba ſubſiſtit. Ad 5^m dº q; duplex ē ordo prioritatꝫ nāe. unus cū cālitate.& alius ſine cālitate. licet ģ ubi ē ordo prioritatꝫ nāe cuz cāli^te poſteriꝰ nō poſſit ee ſine priori. tñ ſi ordo eſt ſine cālitate pōt.ſic aūt in p̄ poſito.q; foꝛa ſic eſt prior maīa qđ tñ nō eſt cā eius. ideo materia poteſt eſſe ſine forma.

Trū fruitio ſit actus elicitus a uoluntate uel paſſio recepta in uoluntate. & q; ſit paſſio probo.fructus eſt id quod ultimo expectatur de arbore. frui autem dicit a fructu.ultimum autem fructus non eſt comeſtio. ſed delectatio propter quam comeditur.ergo ſic eſt in ſpiritualibus fructus eſt ultimum quod expectatur dº obiecto. ſ tale eſt delecº quia ſequit actum xº ethico. ģ etc̄.

p̄ augl. xº de tri. fruimur cognitis in
qbus uolūtas ꝑꝑ se delectata coalescit.
g̈ delectatio ē fruitio & nō passio cō
sequēs fruitionē. q̄ posteriꝰ nō ponī
tur in diffinitōe prioris. ō amans
deū aliquo actu elicito. aut āmat ipm
ꝑꝑ aliud. & tūc utitur deo. aut ꝑꝑ se
& sic fruit deo. g̈ frui est actus elici
tus. ſ delectatō nō. g̈ etc̄. Hic sūt
tria uidēda. p̄ de ipsis actibꝰ. zº quō
se habz delectatio ad dilectiōem q̄ est
actꝰ elicitꝰ a uolūtate. ȝº uidebiť pri
cipale ꝓpoᵐ. Quītū ad pᵐ dº q̄ si
cut in intellectū sūt duo actꝰ assentiēdi
alicui uero. q̄ alicui uero assentiť ꝑꝑ
se. ſ. primº. alicui ꝑꝑ aliud. ſ. conclusioni
sic in uolūtate sūt duo actꝰ assētiendi
bono. alicui enī bono assentiť ꝑꝑ se. ali
cui ꝑꝑ aliud. ita sīᵗ? pōt accipi viº
ethi. ubi dicit q̄ in mente ē affirmatō
& negatio. ſ in appetitu est ꝓsecutō
& fuga. & sic in mēte ē duplex affir
matō p se & ꝑꝑ aliud. ita in appetitu
ē duplex ꝓsecutō. ſ inter hec est du
plex dīa. pria ē. q̄ duo assensꝰ inteꝰ
distinguūť ex nā obiorꝫ. q̄ sunt alii ꝑꝑ
aliā euidētiā. īō hñt distincta oīa sibi
corrīdenᵃ & ipsos cāntia. assensꝰ au
tē uolūtatis nō sūt alii ex distinctōe ob
iectorꝫ. ſ ex distincti actibꝰ poᵉ libere
sic uᵗ sic acceptātis oīm eiꝰ. q̄ īpo
testate eiꝰ ē referrī uᵗ ñ referre. zª
dīa ē. q̄ duo assensus intellectūs suffi
cienter diuidit assensū inteꝰ in cōi.
nᵉ inter eos ē aliqd mediū. q̄ ex pte
obi nulla ē euidētia media a q̄ possit
accipi aliqua ueritas principii uᵗ con
clusionis. ſ ꝓter duos assensus uolūta
tis ē aliqs medꝰ. q̄ uolūtati pōt oīdi
aliqd bonū absolute appḧēsū. nec ꝑꝑ
se nec ꝑꝑ aliud bonum. & uolūtas cir
ca illud potest habere actum nō nccīō
inordinatū. & pōt imperare intellectui
ut inquirat quale bonum sit illud. &
qualr uolēdū. & tota rō dr̄ie hīc & ī
de ē libertas uolūtatis & nccītas nālis
ex pte inteꝰ. Actꝰ aūt q̄ assētiť bo
no ꝑꝑ se ē actꝰ pfectus. & istū seqť de
lectꝰ. xº ethi. hēmꝰ g̈ 4.ºr distincta. ſ:
actū pfectum uolendo bonū ꝑꝑ se. &
hic est fruitio. actum imperfectū uo
lendo bonum ꝑꝑ alterum. & hic ē uᵗ
& actum neutrum. & delectationē cō
sequentem illum actum. Quātū ad
zᵐ est una op. que dicit q̄ delectatio
& dilectio sūt idē realiter. ſ differūt
rōne. primū ꝓbať sic que sunt eiusdē
potētie circa idem obm & habent ea
dem oppōita & eūdem effectum per
se & immediatū sunt idem realr. ſ di
lectio & delectatio sunt huiusmōi. g̈
etc̄. ꝓbō mi. sūt eiusdē poᵉ. ſ. uolūta
tis. circa idē obm. ſ. bonum. habēt ea
dem oppōsita. q̄ odium & tristitiam
& eundem effectum. ſ. perficere ope
rationem. zᵐ ꝓbatur. q̄ delectatō
est a potentia in obiectum. dilectio ē
econuerso. ista autez sunt idem ſm rē
quia idem est actus actiui & passiui.

Item delectatio importat quietatio
nem que est priuatio motus. dilectio
unionem que est priuatio distantie.

Contra accipiendo idem quod ipsi
accipiunt. illa sunt eadem realiter uel
diuersa quorum oppōsita sunt eadem
uel diuersa. ſ odium & tristitia q̄ op
ponūtur dilectioni & delectatiōi sūt
diuersa realiter. q̄ odium est quoddaz
nolle. q̄ odire aliquid est nolle illud. ñ
sic tristitia. q̄ tristitia est actꝰ nolēdi.

Itē odiū non requirit obm exīs. q̄
uolūtas pōt nolle aliq̄d anteq̄ existat.
tristiª respicit obm actualiť exīs. q̄
ſm augl. tristiª ē de his q̄ nobis nolēti
bus accidūt. p̄ uolūtas sīᵗ libere eli
cit actū uolendi sic libere elicit actuz
nolēdi. ſ nullus libere & uolūtarie tri
staťur. q̄ tūc nō tristareť. g̈ tristiª nō ē
actus uolēdi. p̄ uolūtas reflectēs se
sup actū suū uoluntarie elicitū placet
sibi. ſ nullꝰ placz sibi cū tristaťur. ſ dis
plicz. g̈ tristiª nō ē actus uolēdi. Itē
ō illud q̄ dīc ista op. q̄ differūt rōe
q̄ delcātio importat q̄etationē & pri
uationē motꝰ. dilecº unionem & pri
uaⁿᵉᵐ distanᵉ fm ē. q̄ unio ē p se ha
bituꝰ inter extrēa unita qd ē aliquid
pōitm. beatꝰ enī uniť deo formaliť per
unionē & nō p priuaⁿᵉᵐ. ag̃s aūt ap
proxiatū passo agit ita q̄ approxiatō
siue unio p se requiť ad actōem agētis
in passū. priuaº aūt nō. Dº g̈ q̄ di
lecº & delcāº nō sūt ab eisdē agentibꝰ
ſ a diuersis realr. zª q̄ᵐ ad zᵐ dº q̄
alique auctes uidenť dicere q̄ frui est
actus elicitus tm. aliq̄ q̄ ē passio oīs
actum elicitū. aliq̄ includit utrūq
q̄ sit actus tm uideť dicere aug. &
q̄num. q. zª. oīnis puersitas q̄ uicium
nominať est uti fruendis & frui uten
dis. puersio aūt formaliter est actꝰ vo
luntatis elicitus & nō delectatio. quia
delectatio nō est praua. nisi q̄ actꝰ est
prauus. nec delectatō est in potestate
delectantis. nisi q̄ actus est in potesta
te agentis. peccatū aūt inq̄ᵐ peccatū
est in potestate peccantis. Item de do
ctrina xp̄iana dicit q̄ frui ē alicui rei
amore inherendi ꝑꝑ se. ista inhesio ē ꝑꝑ
potētiam motiuaz inherentis. inhesio
autem alicui propter se nō nideť esse
propter delectationē. q̄ cā efficiens
delcātionis videť esse obiectū delecta
bile. ſ. finis. Quod aut ē frui sit tm
delcātio videť uelle augl. p̄ de tri. ple
num gaudiū est frui trinitate. gaudiuz
est formaliter delcātio. Item 4.º de t̄.
fruimur illa re de quā capimꝰ volun
tatē. Quod aūt accipiať p utroq;
ꝓbať p diffinitionez frui. xº et trini.
fruimur cognitis in qbus voluntas ꝑꝑ
se delectat conqescit. ad actum ptinet
q̄ dīc fruimur cognitis. q̄ in actu volū
tatis p̄supponitur obiectuz cognitum
ſ ad delcātionem pertinet cum dicit
in quibꝰ etc̄. Quod si delcātio acci
deret fruitioni nō poneret in eius dif
finitione. ſ tunc frui nō est eis per se
unum. ſ per accidens. Quod autez
sit magis proprium significatū voca
buli difficile est uidere. ſ aliquo mō
potest cognosci ex usu uocabuli. istud
enī uocabulū frui ostruiť cū ablatiō si
gnificāt obm ex ui trāsitionis. qualis

ꝺstructō appropꝛ᷑ ꝺbis ꝺsignificātibꝫ actū. ꝙ nō ꝺstruit᷑ in ablatio cuꝫ obꝫ ex ut cāe q̄ ꝺstructō debeꝭ passiōibꝫ significati ꝓ ꝺba pure passiua. nō enī ita dicit᷑ fruor ī deo. sic dr̄ delector in deo. ꝟ dicor frui deo transiᵘᵉ sicut dicor amare deum. & istud uideꝭ eē magis ꝓpriū signuꝫ uocabuli. ꝟ de significato uocabuli nō ē ꝺtentendū. ꝙ ꝟm aug. i4. retractᵐ cū res ꝺstat nō ē uis faciēda in uerbis. ꝺstat aūt ꝙ uoluntas hꝫ triplicē actū. s. actū neutrū: actū usū. & actū pfectionez & delectationez ꝺsequētē actū. actꝰ fruitōis nō ē actꝰ neuter nec actꝰ usus. ꝟ aliq utunt᷑ uocabulo frui aliqñ ꝓ actu pfectōis tm̄. aliqñ ꝓ delectātōe ꝺntē. aliqñ ꝓ utroq; et tūc erit eqcum: uꝫ si ē unicum oꝫ aliqs auctes exponere ꝙ loquant᷑ cāliter uꝫ cōcōitanter. Ad pm dᵒ ꝙ frcūs est ulti' qꝺ expectat᷑ ñ ut possidēdū cor paliē. ꝟ ut habēdū ut olim p actū poꝰ attingēti illud. ꝙ pomū nō ē frcūs in q̄m expectat᷑ ut possidēdū. ꝟ ut gustā dū. quā gustanem seq̄t delectaᵒ. Ad zm auctas ē ad oppom: ꝙ cū dicit actus nō ēē frcūs. ꝟ passiones sequiē. ꝙ frui ñ ē delcāri. ꝙ frcs ē obꝫ fruitiōis paᵒ aūt nō pōt eē ꝓ obm̄ sui sic pōt eē obm actꝰ. & sic frui si ē passio ut obi' sonat auctas nō erit passio. sed actꝰ potēs habere istas passiōes ꝓ obiectis. & cum dicit᷑ fructu ꝓ se frui mur. uerꝫ est in rōne obi. sic dicimus amabile amamus. & non in rōne forā li' sicut dicit᷑ calore calet.

Tꝛ gra sit in eēa aīe. uꝫ ꝙ sic. ꝙ eēntia pricipalius exit a deo q̄ pō. g. priꝰ reducitur in deum ꝙ ꝟm dionim reduc̄t in deū. eo mō q̄ exeunt a deo. g. si eēa ꝓ exit a deo ꝓ in ipꝫ reducit᷑. ꝟ ꝓ graꝫ reducit᷑ ī deū. g. gra ē i eēa & ñ ī pō. ꝓ eēa ē indefinatior q̄ pō. g. magi indiget definari q̄ pō. sed gra ē forā definās aiaꝫ. g. ipsa ē magi in eēa q̄ in pō. ꝓ gra ē sp in actu ꝙ actꝰ gre ē ḡtifiᵗᵉ. gra aūt sp gtifat pō aūt nō sp ē in actu suo. g. gra ñ est in pō. ꝺña ꝓbat᷑. ꝙ gra cū sit hitꝰ nō pōt sp eē in actu suo. ū illud cꝰ ē habitꝰ sit in actu. ꝓ eēa ē prior nāliter in eē q̄ poa. g. sltr erit prior in accepne. ꝓ forā definata ad agēdum magi ꝺz poni in pricipali agēte q̄ ī instrali. ꝟ eēa ē agēs pricipale. pō agēs instrale ꝟm augi. g. etc̄. ꝺ gra ē aliqua forā iaia. ꝟ zᵒ ethi. oē qꝺ ē i aia uꝫ ē paᵒ ꝫ pō ꝫ hitꝰ. gra aūt nᶜ ē paᵒ nᶜ pō. ꝟ ē hitꝰ. ꝙ pficit hñtē & opꝰ eiꝰ bom reddt. g. etc̄. In istō. q. ēua op. q̄ dic̄ ꝙ gra ꝓ ē i eēa. qꝺ ꝓbat᷑ ꝓ augi. de laude caritat. caritas ē radix & uita oim btōz. & ibidē caritas ē uita moriētiū. ꝟ uita & mors ptinēt ad eēam m. g. zc̄. ꝺfirmat᷑ gra dat eē supnāle. ꝙ eiꝰ eē ē supnāle. ꝟ si gra ponaret᷑ in pō tm̄ nō possꝫ ꝓ se agere. ꝙ oē agēs siue nāle siue sr̄nāle ꝓsuppōit eē. tle ät eē ñ hꝫ ī pō. ꝟ i eēa. g. zc̄

ꝺ op. istā arguo sic. cū gra sit idez realiē cū gloria. uꝫ ꝓ se dispō ad eā se quit᷑ ꝙ sit in eodē sbo in q̄ ē beatituꝺ ꝟ btūᵒ nō ē ꝓ se in eēa. ꝟ in poa. g. etc̄. ꝓ si gra poneret᷑ in eēa cum sit eadē gra in uia & in patria. g. nunc eēt aīa beata sic in patria icz minꝰ pfecte. ꝺñs ē ffz. g. añs. ꝺña ꝓbat᷑. ꝙ nūc hꝫ pm actū eiusdē rōis cū illo in q̄ est beatitudo eēntialr. Ad q. g. dᵒ ꝙ caritas ē in pō siue uolūte in oine ad oim suū definatū. nō aūt in eēa. ꝙ eēa nm respicit obm nec ali quē actū probat᷑ ꝓ anſ. de ꝺ uirginali. oīs iustitia & iniustia ē forālr in uolunte. ꝟ gra ē q̄dā iustia siue rectitudo. g. etc̄.

ꝓ oppōita nata sūt fieri circa idē gra & peccatū sūt oppota. ꝟ ꝟm anſ hel. & augi. peccatū ē in uoluntate. g. etc̄. Ad arta ad pm dᵒ ꝙ auctas diuisii dꝫ intelligi de extremis ꝓducti in diuersis suppōit. & non in eodem suppōito. ꝙ eēa prius accepit eē. & tñ priꝰ reddit᷑ ꝓ pōm q̄ ꝓ operatōem suā. Ad zm dᵒ ꝙ gra determiat ad optionē gratuitam sic ptinet ad habitū determiare. hᵒ mō pō ē indefinata indefinatōe pxima. & ñ eēa. Ad zm dᵒ ꝙ si gtificar̄. i. gtūm reddere signficat actiē nō ēxagere. sic nec alixdinē facere pietē albū est agere. ꝟ inforare parietē. Ad 4m dᵒ ꝙ acceptaᵒ potētie sufficit ad ccepnem eēc & non eoᵒ. ꝺꝰ enī ꝓ acceptat actū libere elicitū a pō. nō qdē acceptatōe generali qua acceptat oēm creatam. ꝙ ꝓ sic accepta eēa. ꝟ accepnc spāli q̄ ornate acceptum ad beatitudiez. acceptat enī ꝓ ipsā pōm q̄ est ꝓ btificabi'. zᵒ eēa tiā p ipsā pōm. Ad qntū ma. ꝓpō hꝫ ueritatē de instruᵒ extrinᶜᵒ & nō intrinᶜᵒ qꝺ ē idē opanti. sic ipsū operās dicit᷑ instrm inq̄m hꝫ opatōez operatiuā definatā. & isto mō accipiēdo instm forā recipiēs actōez debꝫ poni in instro. & nō in pricipali agente ut distinguit᷑ ab instrumento.

Trū gra sit ꝺtus. uideꝭ ꝙ ñ ꝙ sic se hꝫ lumē nāle respectu uirtutū nāliū sic se habꝫ lumē supnāle rᵇ uirtutū supnāliū. sed lumē nāle nō ē uirtꝰ. g. etc̄. ꝺ gra ē habitꝰ. g. est uirtꝰ. In ista. q. est una op. q̄ dic̄ ꝙ gra forālr ē caritas. ꝓbat᷑ sic. oēs excellenē q̄ attribuūt caritati attribuūt gre & eoᵒ. g. gra est caritas forālr. añs ꝓbat᷑. ꝙ utraq; diuidit inē filios regni & filios ꝓditiōis. ꝟm aug. xvᵒ de ci. dei. utraq; ē etl forā ꝺtutū & neutra pōt eē in foris. utraq; ꝺñgt fini ultiō pfcā ꝺñctiōe q̄ pōt esse in uia. & si ponerēt᷑ distra alterū supfluere. ꝙ reliquū sufficerꝫ. Et ſz hᵉ pōt teneri op. magri sen. ꝙ sp̄us scūs mouꝫ uolūtem ad diligēdū deū meritorie ñ ꝓ amᵐ distinctū hūtꝫ a caritᵉ aᵒ ab illo ꝓ q̄z inhitat. illo aūt q̄. s. s. inhitat ē gra. & iōa ē caritas. & eoꝛ hītu q̄ sp̄us scūs inhitat aīam uoluntas in elinatur in suum actum meritorium.

ō istā op̄. arguit sic caritas ē pfcio simplr. alr nō diceret de deo foralit q fm Io. deus caritas ē. ꝑ gra ñ ē pfectō simplr. q tūc diceret de deo formalr. qđ est fm ḡ gra nō est caritas foralr. p̄ caritas dicit qua habens eā habz cāz deū. ita q caritas respic deū in rōe diligibil. & nō in rōne diligentis. ꝑ gra ē qua deus habet aliquē gratū. ita q gra respicit deū in rōe diligentis & nō diligibilis. q tūc eēntia diuina in filio eēt gra. q p ipsā pr̄ diligit filiū. ḡ gra nō ē foraliter caritas

p̄ caritas nullā impfectionez includit nec in se nec in illo in q̄ est. ꝑ gra licz nō includat in se impfectionē. tn illud in q̄ est gra aliq̄ impfectionē includit. ḡ gra & caritas nō sunt foraliter idē. mi. pbat. q deꝰ p gram acceptat aliquē ut dig^m beati^nc dignitate que est corrūden^a meriti ad p̄miū. ꝑ talis dignitas ponit in digno aliq̄ impfectōez puta q ipse nō est p se beatus. Ad q. ḡ dº q gra & caritas sūt eadē forma ab^ta. ꝑ differūt in respcū onotato nā illud ab^tum qđ dicunt gra & caritas pōt osiderari ut ē hñti principiuz operandi. & sic nō includit impfectōem & isto mō dicit caritas. alio mō potest osiderari put deus hz illud care in me & sic dicit gra & includit impfectō nē in me. q carenᵗᵃ beatitudinis. Idē eni absolutū ē p qđ aīa diligit deū. & p qđ aīa acceptat speciali acceptatione ut ordiat ad beatitudinē. pria rō

ouenit sibi ut ē pfectō simplicit. 2ª ouenit sibi ut est pfectō limitata. fm primā dicit caritas. fm 2ᵃᵐ dicit gra & sic oīs gra ē caritas & nō ecouerso & ubi ista duo cōcurrūt in eodē lz nō sint idē fm rōem. nō tn sequit q formalr nō sint idē. exemꝑ licz sapiētia sit pfectio simplr. & sapiētia talr sit pfectō limitata. tn ubi cōcurrūt. ñ sequit q differāt formalr. idē eni q in intellcū meo ut ē acqsitū p doctrinā est scia & pfectō limitata. in deo autē ē sapiª & pfectō illimitata. Ad argumētū dº q vtutes acqsite morales pficiūt in ordine ad lumē intel agentis. uirtutes aūt supnāles pficiunt i ordine ad uirtutē que est caritas & iª ulterius ad finē supernaturalem.

Trū gen & dria dicāt diuersas realitates. uidet q ñ. aīalitas hois & aīalitas eq circū scripto oīi alio re diuerso ab eo. aut differūt sp̄c. aut ñ. si sic cū aīalitas dicat naturaz generis p eādē realitatem p quā aliqd ē in genere & distinctū ab oppsita sp̄c. & sic nō oz dicer q nā generis & dria dicāt diuersas realitates. si aūt ñ differūt sp̄c seq̄t q aīalitas hec & illa dicāt unā sp̄z speālissimā. ꝑ talr ouenieª nō ē ouenienª i genere. & sic ouenienª in aīali ñ eēt oueniēs ia i genere. qđ ē fm. sequit ḡ q p eādē reaᵗᵉᵐ p quā aliqd ē i genere sit distinctū ab oppōita sp̄c. qđ ē ppōitū

Preterea ponat p possibile ul im possibile q nullus animal sit possibile nisi hō. tūc statiz sequet q animal q̄d est homo sit genus & nō sit genus. p batio illud qđ nō pōt diuidi in diuersas species nō est genus. ꝑ illud cuius natura ōcta est p driam est genus. cuz ḡ animal in hōine sit ōtractū p driaz animal in hoīe erit genꝰ. ꝑ animali q̄d est homo repugt diuidi in plures species fm ipotesim. ḡ animal estz genus & non esset genus. p̄ ille ordo qui ōsequit res fm esse reale circumscripta omni operatione intellectꝰ est de ōsideratione prime phie osiderāte de rebus & nō de cōsideratione logice. ꝑ ordo realr est osequēs res fm suū esse reale extra aīmā. ḡ talis ordo nō ē de osideratiōe logice. ꝑ ordo p̄dicamētalis ē de osideratiōe logice. ḡ nō est ordo realis osequēs res fm suum esse reale. ꝑ fm esse rōnis. Contra sic tota diffinitio se habz ad totū diffinitū ita ptes diffinitōis ad ptes diffinitiᵒ. meᶜᵉ. ꝑ tota diffinitio ē p̄ eadē toti diffinito. ḡ ptes diffinitiōis sūt p̄ eedē ptibꝰ diffiniti. ḡ una ps diffinitionis dicᵗ aliā realitatē ab alia pte. In ista q. ē una opi. aureoli & aliorz pluz q genꝰ & dria & sp̄s dicūt oio eandez realitatē. differentē tn fm diuersū modū ōcipiēdi eā. Rōes fundamētales sunt iste. si realitas generis est potenti alis ad realitatem differentie. aut ista realitas est in potentia fm rem. aut nō

si sic. tūc arguo oīis realitas que ē re aliter in pō ad actꝰ oppōitos & incō possibiles ē trāsmutabilr realr ad illos ꝑ aīalitas p te ē realr i pō ad rōtem & irrōtem & ecouerso. ḡ realr erit transmutabilr ad ea. ꝑ hoc est flz. si nō. ḡ illud esse in potētia qđ cōpetit generi respcū drie ē eē in potētia tn fm rōnem. ḡ nō differt a dria ñ fm rōnem tn. p̄ ex pluribus realitatiō ex nā rei nō fit unum nisi p̄ opōnez. q omnis unitas. ul ē opōnis. ul simplicitaq ꝑ unitas simplicitatis excludit omnem pluralitatem diuersarū rerum. ḡ oīis unitas cuiuscūq cōstituti ex pluribꝰ realitatibꝰ realiter distinctis est cōposita. si ḡ genus generalissim & omnes drie accepte ab eo usq ad indiuiduū dicant diuersas realitates realiter distinctas tunc omne indiuiduum cuiuscūz generis etiam si diceret solam formaz erit compositum ex tot realitatibꝰ distinctis ex natura rei quot sunt genus generalissimum & omnes drie intermedie. qđ est absurdum. p̄ si genꝰ & dria dicāt diuersas realitates. ergo genus nunquā poterit p se primo modo predicari de specie. osequēs ē fm ḡ & antecedens. falsi as cōsequenti est nota. cōsequentiam ꝓbo. q ps nō p̄dicat p se primo mō de toto. ꝑ per te genus est pars. q sumptū a partiali realitate speciei. ḡ etc. Contra istam opi. arguo sic si eadem realitas corrūderet ceptui generis & drie tūc sp̄s

posset perfecte diffiniri p alterū tm. cōsequens est falsū. g̃ etc̃. cōsequentia ꝓbaf. unicuiq; obiecto natus est corre spondere cōceptus unus quo adequa te & distincte possit ipsū obiectuz co gnosci qđ in se ẽ unum & indistinctuz si igitur omnino idem a parte rei cor responderet conceptui generis & dif ferentie tunc per conceptum generis poterit obiectum adequate & distincte cognosci. & tunc conceptus differen tie erit superfluus. Preterea quan do duo ɔceptus sic se habent q̃ unꝰ est ratio realis cōuenientie inter aliq̃ & alius est ratio realis differentie in tet eadem illi duo conceptus non su muntur ab eadem realitate. alioqn ea dem realitas penitus indistincta ex na tura rei erit causa realis cōuenientie & realis differentie inter eadez. q̃d ut dett includere ɔtradictoria. ꝑ due spe cies realiter cōueniunt in genet & re aliter differunt differentiis. ergo etc̃.

Preterea diffinitio est eadem diffi nito primo. igit̃ cōceptus generis & differentie sumit̃ a diuersis realitati bus. cōsequentiā probo. quia nihil est idem alicui primo nisi semel. q̃ si bis tunc posset esse idez illi primo circū scripto eo quo esset idem sibi primo q̃d est ɔtradictō. ꝑ si ab eadem realita te sumeret genus & differentia aliq̃d esset idem primo alicui bis. q̃ semel per cōceptum generis. & semel per cōceptum differentie. Pretērea q̃n aliqua duo dicunt omnino eāndē rem si utrumq; significatur sub debito mō significandi non obstante diuersitate rōnum unū p̄dicabitur de altero per se & p̄. q̃ si obstante q̃ diffinitio & diffinitum differant rone & habeant diuersum modum concipiendi idem. cū tamen omnino sit idem realr unū p se primo p̄dicabit̃ de altero. ꝑ ge9 nō p̄dicatur de differentia per se & primo ꝑm plm vi9 thopico. q̃ unuz animal esset duo animalia. qđ intelligo si genus includeret quidditatie in con ceptu differentie. tunc differentia in suo conceptu quidditatiuo includez cōceptū generis quidditatiuū & qua litatiuū qui est conceptus differentie quo distinguit̃ ab alia differentia. sed omnis cōceptus includens cōceptum quidditatiuū & qualitatm est species. ergo differētia esset species. tūc ultra eum cōceptus generis includat̃ q̃ddi tatiue in ɔceptu species. g̃ una spect es eēt due species. ul' unum animal es set duo animalia. qđ ẽ ffm. g̃ genꝰ nō p̄dicat̃ qdditatie de dria. & p ōns nō sunt idē oino ex pte rei. p̄ si genꝰ & dria dicerēt eādē rē tūc omnis dif finitō erit nugatoria. ons ẽ ffm. g̃ āns ōna ꝓbaf cū diffinitio explicet totā q̃dditatē diffiniti. si ɔcept9 generis & dr̃ie dicant eandē realitatē uterq; erit unus ɔcept9 real'. & sic addēdo dr̃iaz generi habebim9 eundez ɔceptum rea lē bis. & tūc ois diffiº erit nugatoria.

Ad arta i ōriū ad primm principle dº q̃ cū aialitas hois itelligit̃ ɔcta p rōlitem & qcqd ẽ i una spe ẽ unū spe. sic ois ꝛ alitas q̃ ẽ i uno nūero ẽ nua nūero. sic aialitas hois & asini differūt spe. ꝑ ali qd esse unū spe dupl'r pōt intelligi ul' unitate ꝓpria ōnte ꝓpriaz ētitatē uel unite denoiatiua. s. unitate ōhēti ipsū ad talē spez. p̄ mō aialitas hois & asini nc ẽ una spe nc a spe. q̃ ꝑm ꝓpriā suā ētitatē nec ẽ una spe nc p'es. 2º mō sic hō & asinus sūt diuersa spe ita q̃cūq; sūt in eis sūt diuersa spe. Ad 2m dº q̃ uel p illud impossibile intelligis in ɔpossibile tta q̃ repugret aiali eē diui sibile i p'es nās. uel itelligis ipossibile dt facto ponēdo. s. q̃ nullū aial sit nisi hō. si p̄ mō dº q̃ aial nō eēt genꝰ q̃ i possibile ẽ illud cui ex rōe sua forma li repugt diuidi i p'es nās eē genꝰ. & sic p nullū ōhēs pōt determiari ex q̃ sibi requit diuidi. si 2º mō dico q̃ si nō eēt nisi una spes aialis adhuc aial esset genꝰ. cū dicis q̃ nō q̃ nō posset diuidi. dico q̃ nō repugt sibi intrince diuidi. ꝑ tm extrince. & sic sp māeret ibi nata generis? Ad 3m dº q̃ in ōr die p̄dicamtali ẽ ōsideraf prias ītētio nes & sectas fundatas in pris. cptū ad prias intentiones est de ɔsidera ne me. cptū ad sectas ẽ dt ɔsideratione logici principaliter. ꝑ q̃ nō pōt sufficiēter tradi ars dt sectis ītētionibꝰ n̄ fiat mē tio dt pris iō ex ōnti logicꝰ ɔsiderat prias intentiones. & sic intelligit̃ illud auic. logica ẽ dt sectis intētiōibus ad iuctis primis. Ad rones oꝑ. ad pri mā dico q̃ ꝑ tāto dr̃ realitas generis in potentia ad realitatē dr̃ie. q̃ in sua rōne formali nō determiat sibi differē tiā. ꝑ est indifferēs ad eāscū g̃ dicis ōe qđ ẽ in potena ad actꝰ oppositos est realiter trālmutabile ad eos. dº q̃ si in telligas trālmutabile q̃ pt q̃tū est ex se diuīgi ipsi actui. q̃ nullū sibi deter miat ɔcedo. si aūt ītelligas ꝑ trālmuta bile mutationez nālē. sicut mā mutat ab una forma in aliā. sic nō est trālmu tabile realiter. q̃ nō ẽ in potena nata li ꝑ metaphisicali? Ad 2m dº q̃ ma. ẽ uera in creaturis. & cū dicis q̃ ẽ ab surdū oīne idiuiduū cuiuscūq; spēi ul' generis. & si diceret sola formā erit ɔpositū ex tot realitatibꝰ distincte ex nā rei q̃t sūt genꝰ generalissimū & oēs differētie interme. dº q̃ hoc ẽ nccm q̃ si ordo p̄dicamtalis est ordo realis alias non ptineret ad mecum. q̃ est arti fex real' oz dicere q̃ tot realitates ex nata rei distinctas includit spes q̃t sūt p̄dita realia q̃ p̄dicāt dt ea. uñ i hoc realitas sbe ẽ potentialr respectu realt tatis corporeitatis. & ista & illa sunt i potētia ad realitatē sensibilitat? Ad 3m dº q̃ si genꝰ respectu spēi eēt ꝑti se ps tē genꝰ nō p̄dicaret dt spe for maliter ꝑ tm denoiatiue. ꝑ q̃ genꝰ reu spēi ẽ supꝰ essēialr. & oia supiora in linea p̄dicamētali sūt dt essena iferio rū iō p̄dicāt dt eis eēntialr. uñ ps illa q̃ respcū illius cꝰ ẽ ps ẽ supior i linea p̄dicamentali p̄dicat̃ eēntialr dt toto.

Trũ generatio ſit ſoli⁹ ɔpoſiti q̃ ñ. q̃ mã generať foŕa getterať ɔpo^m nõ generať. ꝓ ba^o primi. Mobile in omni motu p ſe moueť. ġ ſ̃bm generatiõis in omni mutatiõe p ſe generať. ſ̃ p ſe ſ̃bm generatiõis eſt mã. ġ etc̃. ꝓbatio ſcḋi q̃ tria ſũt pricipia p ſe. ſ. mã forma & priuatio. forma & priuatio ſũt termini generatiõis. priuatio aũt ẽ termi nus a q̃. ġ forma q̃ eſt termius ad quẽ generať. 3^m ꝓbať q̃ in hoĩe nõ eſt niſi materia pria & aia intellectiua. ġ generãs nõ generat ɔpoſitũ. q̃ nec ma teriã nec formã. ɔ oñe qḋ fit fit ex mã q̃ ẽ ps p̃ phi. ſ ſolũ ɔpoſitũ hz mãm q̃ ẽ ps. ġ ſolũ ɔpoſitũ generať. ma. ꝓbať q̃ oñe qḋ fit poſſibile eſt eẽ uel nõ eẽ intrinᶜᵉ. qḋ ġ fit hz p ſe principiũ q̃ põt eẽ & nõ eſſe & hº ẽ mã. Ad 2^m põt dici q̃ hz forma ge nereť p ſe ñ tñ p̃. Ad 3^m nego añs qḋ ñ ꝓbať. p̃ eiuſḋ ẽ fieri & eẽ. ſ eẽ ẽ ſo^m ɔpo^ti. ġ fieri erit ſolũ ɔpo^ti

ɔ iſtã rõez q̃ro q̃liter eẽ eſt ei⁹ qḋ fit ſi fieri ſit alicui⁹ q̃ eẽ eſt einſdez ɔpatur tũc eodẽ mõ ad illud qḋ p ſe fit. ſ eẽ eſt act⁹ pfect⁹ ɔpoſiti. ġ fieri ſ̃m eſt. q̃ fieri ẽ materie. Item forma ẽ magi ens q̃ ɔpõitũ ex. 7. meᶜᵉ ġ eẽ eſt magi forme q̃ ɔpoſiti. & fieri p añs ſi⁹r. Ad primũ dico q̃ eadẽ rõne ɔpať ex pte illi⁹ cui⁹ ſũt illa. q̃ fieri eſt cõpoſiti i uia. ſ nõ eadẽ rõne ſũt illi⁹ ex pte iplorũ fieri & eẽ. q̃ fi eri eſt cõpoſiti ut uia & eſſe eſt com poſiti ut actus & ſic intelligitur ma. rationis. Ad 2^m dico q̃ eẽ forme p ſe nõ termiat generatiõez. ſ eẽ ɔpo ſiti. & tñ foŕa ſ^m eẽ ſuũ ꝓpriũ & p ſe eſt magis ens aliq̃ nõ ut p3. 7. meᶜᵉ

Ad primũ i oppoſitũ credo q̃ mã generať dinoĩatiue ſic ſ̃bm generatio nis & nõ ſic̃ termin⁹. Ad 2^m dico q̃ forma & priuatio & mã ſũt princi pia non q̃ alterũ eorũ fiat uel fit. ſ q̃ bus aliqḋ ẽ & fit. Ad 3^m dico q̃ ẽ nãlis. q̃ illud qḋ inducit non ſolã for mã ſ neceſſariã diſpo^nem ad formam dĩ generãs. & hõ diſponit materiam & iõ diciť generans.

Trũ generatio actiua & pr nitas ſit eadẽ ꝓprietas. uide tur q̃ nõ. q̃ p̃nitas funda tur ſup generatiõnẽ. q̃ relatões origi nis de 2º mõ fũdãť ſup actiõz & paſ ſionẽ. ꝺ. meᶜᵉ. ſ nihil fũdat ſeipſũ. ġ etc̃. p̃ p̃nitas in dĩnis differt a ge neratiõe ſic̃ rel'o a ſuo fũdam̃to. q̃ fũ dať ſup actionẽ ut trãſit i p̃teritũ. q̃ ſup generaſſe. ꝺ. meᶜᵉ. ſ q̃ real'r diffe rũt i creaturis trãſlata ad dina differt ſ^m ſuas rões formales. ġ i patre diffe rũt formal'r p̃nitas & generatio. ɔ uni⁹ p ſe ſuppõiti ɔſtituti tm̃ eſt una ꝓp̃etas ɔſti^ta. ſ p̃nitas ɔſtituit p̃ez in eſſe patris ſ^m hilarium. & genera tio ſil'r ſ^m aug^m dicẽtẽ. ꝓpriũ eẽ p̃i generaſſe fi^m. ġ ſ^m rẽ genera^o & p̃ nitas ẽ eadẽ ꝓp̃etas. In iſta. o. ẽ op̃. Gan. q̃ dicit q̃ ꝓprietatẽ unã differ re ab alia dupl'r põt ĩtelligi. uno mõ ſ^m rem. alio mõ ſ^m rõnem. primo mõ generatio & p̃nitas ſũt idem. 2º mõ differũt. primũ ꝓbat ſic. Relatio i portat re^tum ad fũdam̃tũ & ad oppo ſitũ. cõpando ġ generationẽ & pater nitatẽ ad fũdamẽtũ nõ differunt real'r q̃ eẽn^a i quã tranſeũt ſic^t in fũdamẽ tũ eſt ojo una. iõ oñs rel'ones ul' ꝓpri etates ſiue ſint uni⁹ pſõe ſiue diuerſa rũ ſũt idẽ real'r ɔpãdo ad oppõitũ ñ dr̃nt. q̃ in p̃e nõ ẽ ñ triplex opa^o ad triplex oppo^m. una ingẽiti ad genitũ alia ſpirantis ad ſpiratũ q̃ ẽ cõis ſ̃pri & filio reſpectu ſpirati. 3^a p̃is ad filiũ ut ſit tm̃ un⁹ ordo patris ad filiũ ſ cũ tã generatio actio q̃ paternitas importat ordinẽ ad filiũ genitũ ſeq̃t q̃ in p̃e nõ ſit rel'ones p̃es diſtincte real'r reſpectu filii. 2^m ꝓbatur ſic ordo generãtis poteſt dupl'r intelligi uno mõ ꝓut generans hz cũ eo ſimul genitũ iã ꝓductũ. & ille ordo expri miť noĩe p̃nitatis. ſ^m aug⁹. 7. de tri: iõ eſt pater q̃ eſt ei filiꝰ. & hilariꝰ. 8. de trini. pater nõ eſt p̃ niſi p filium. alio mõ põt intelligi ordo gignẽti ad genitũ nõ iam ꝓductũ ſ mediãte actu generationis q mediat iter gignẽtẽ & genitũ tripliciter. uno mõ inq̃tũ gene rans eſt aptus natus generare ſignifi cať noĩe generatiui. alio mõ inq̃tũ eſt potẽs generare qḋ exprimiť noĩe po tentie generãdi. 3º mõ inq̃tũ actu ge nerans qḋ ſignificať noĩe generãti. & ſic p3 q̃ oẽs iſti reſpect⁹ ſũt idẽ real'r ɔpando ad fundam̃tũ & dictũ ſ^m rõnem ɔpãdo ad diuerſa oppoſita ſ^m rõnez. q̃ ex diuerſo mõ reſpiciẽdi idẽ obm ſortiť diuerſa noĩa. Iſta opi: dicit. 4. ɔ q̃ intendo arguere. primũ eſt rel'o ex alio hab3 q̃ ſit realis & ex alio q̃ ſit diſtincta. 2^m eſt ɔpando relationem ad eſſentiã ut ad fũdamẽ tũ nõ differũt. 3^m eſt actio tripl'r mediat iter gignentẽ & genitũ. q̃ ſi gnificať aptitudial'r poten^r & actu^r.

4^m ẽ de d̃ria rõnis. q̃ p̃ ẽ aptitu^o ad generandũ. 2º eſt ꝓprietas igeni ti. 3º poten^a gnãndi. 4º act⁹ gnãndi iõ põit q̃ igẽitũ ẽ alia ꝓprietas a p̃e oĩbꝰ iſtis. 4. mõis. ɔ pri^m ar^o ſic. in q̃cũq̃ genere cãe eſt aliqḋ prin^m rel'o nis in actu i eodẽ genere cãe ẽ princi piũ hꝰ rel'onis ſingularis. q̃ rel'o realis nõ eſt i actu niſi p hanc rel'onẽ ſingu larẽ ſic̃ nullũ cõe ẽ in actu ñ p ſingu lare. ſ in q̃cunq̃ genere cãe eſt aliqḋ p̃icipiũ rel'onis ſingularis in eodem genere cauſe ẽ prin^m diſtinctiõis eius a qualibet alia ab ipſa. ġ relatio real uel rõnis q̃cũq̃ eſt ſ̃ relatio eodẽ eſt diſtincta re uel rõne. Cõfirmať q̃ 4º meᶜᵉ oñe ens eo mõ quo eſt ens ẽ unũ. q̃ unũ ẽ paſſio conuertibil' cũ ente ſ ẽs unũ ẽ i ſe idiuiſũ & ab õi alio di uiſũ & diſtinctũ. ġ eodez eſt rel'o una real'r & diſtincta real'r ab oñi alio i q̃ cũq̃ genere cãe. ſ̃m ẽ ġ q̃ a fũdam̃to rel'o habeat unitatem & ab oppoſito diſtinctionẽ. nᶜ appar3 unde rel'o ha beat iſtud priuilegiũ magi q̃ alia en tia. de oñi eni ente diciť q̃ ſic̃ eſt ens

ita est unū. 3 z^m arguo sic ꝺpatio
relonū ad fūdamētū nō est nisi ꝺpatō
illarū inḡtū sunt in fūdamento. ḡ si ñ
differūt relationes ut ꝺpantur ad eēn
tiā nō differūt ut sūt i eēntia. ḡ plone
uel nullo mō differūt. uel differūt tm̄
rōne. ꝓbatur ꝺñ. q relatiões ostituūt
plonis inḡtū sūt in essentia. ḡ si rela
tiones ut sunt in essentia non sunt di
stincte realiter n^c plone ostitute ex eis
poterūt differre realiter. qd est here
ticū. ꝑ doctor ille ponit eēntiā ut
determinatam ꝑprietate relatiua esse
principiū actionū notionaliū. tunc ar
guo oñe ꝓducens ad h^o q producat
aliqd determinatū habz principiū agē
di determinatū. ꝑ nihil determinat p
illud qđ est oīo idē sibi. q nihil deter
minat seipsū. ḡ si relatio ꝺpata ad es
sentiā non ma^at relatio distincta ab es
sentia segtur q ut oīo indeterminata
sit principiū mediatū omniū actionū
notionaliuz. 3 z^m dictuz arguo sic
aptitudo non est de se incoicabilis. ḡ
icoicabilitas uel ē a supp^to ul a fora
suppositi ul a termīo patz de se. si ḡ
aptitudo ostituit oz q sit incōicabil'
aliter nō cōstitueret suppositū icōica
bile. 3 4^m dictum arguo sic. plus
diffe ūt extrema ab inuicē q̄ mediū
ab extremis. si ḡ ingenitū qđ ponit
relatio media inter aptitudinē ad ge
nerandū & potētiā generādi sit notio
realis alia ab illis. ḡ illa inter se sūt di
stincta rea^r. qđ tm̄ ipse negat. Ad
qōnē ḡ dico q generatio actio & pa
ternitas in patre nō differūt realiter.
ꝑ differūt rōne. ita q in dc̄one non
discordo ab opinione improbata. ꝑ in
mō dicēdi māliter discordo in mō ali
qđ ꝺcordo cū bona^ta. pri^m ꝓbo sic
ꝑ^m dama. qdlibet suppositū hz diffe
rētē & ꝑpriū eēndi modū. iste ān mo
dus dī icoicabilitas ꝑpria quā hz q̄li
bet plona ꝑ^m ricardū. 4. de tri. tē ar
guo q̄libz plona habz unū modū sibi
ꝑpriū q incoicabiliter existit. ꝑ gene
ratio actiua patris est pri ille modus
q incoicabiliter existit ꝑ^m augt. de fi:
ad pe. patris generasse filiuz. & pater
nitas sīr est sibi ille mod^s q pr incōi
cabiliter existit ꝑ^m hilariū. ḡ ille pro
prietates ꝺuertibiliter insunt eidem.
ḡ utraq est tm̄ una ꝑ^m rem. ꝑ illa
nō est relatio originis distincta ab alia
ꝑ^m rez ꝑ circūscripta nihil min^s i el
ligit plona ꝓducens & ꝓducta origi
nans & originata. ꝑ si generatio actio
& pīnitas in patre esset diuerse ꝑpri
etates originis altera illarū circūscri
pta min^s pria plona esset ꝓducēs &
z^a plōa eēt ꝓducta p alterā. ḡ neutra
eēt relatio originis. ꝓbat mi. q in
telligendo generationē actiuā in pre
cēdo coicat in filio generatio passi
ua. ḡ pōita generatione actiua & pas
siua de necessitate erit plona ꝓducēs
& plona ꝓducta circūscripta pīnita
te. & sil'r seqnit^r ex^o posita pīnitate
circūscripta generatiōe. qđ eēt ipos
sibile. si una ꝑprietas realiter nō esset
alia. ꝑ una plona tm̄ unico modo
accipit eē plonale. quia si duobz mōis
aut alter erit ipfectus. aut uterq erit
impfect^s. & tūc plona erit impfecta
aut uterq erit pfectus. & tūc bis acci
piet esse pfectū. q altero eorū circū
scripto ñ min^s habebit esse pfectū p
alterū. & ponit nō esse pfecta sine re
liq. ḡ simil habet esse pfectū sine alio
& nō hēt ē pfectū sine illo. q̄ sūt ōdi
ctoria. ḡ fili^s uno mō tm̄ accepit esse
plonale. & pater similr. ꝑ filius acci
pit esse p filiationē & per generatōz
passiuā. patz p auctoritates sanctorū
& sūt idē realr ī eo. ḡ ꝑprietates cor
respondentes in patrē. s. paternitas &
generatio actio sunt realiter eadē ꝑ
prietas. z^m ꝓbo duplr ꝑ^m q ali
qua duplr possūt differre ꝑ^m rōnem.
uno mō ꝑ^m ꝺcept^s ꝑprios & forales
ut uterq ꝺce^s sit eq̄ singlaris & eq̄
abstractus. ut diffitō & diffinitū. alio
mō differūt ꝑ^m ꝺcept^s cōiores & mi
nus cōes. ut homo & aial utroq istorū
modorū differūt ꝑ^m rōnez generatio
actio & pīnitas. ꝑ mō sando p̄cise in
ceptu singulari utriusq differūt. nā
forma pficiens passū pōt uno mō cō
siderari sub esse qeto ut dat passo eē
qetū p qđ agens assimilet sibi passū
sicut suo mō ꝓducēs assimilat sibi p
ductū. lz a^o mō & q̄li equoco. & istū
modū dicendi significam^s per nomē
qđ significat p modū habit^s & qetis
& sic dicim^s hoiez esse iustū et supfi
ciē esse albā. q taz albedo in supficie
q̄y iustitia in hoie ꝺuenit eis inḡtū in
eis habēt esse fixū & quietū. Alio
mō forma pōt intelligi dare esse pas
so p modū mot^s & in fieri. sic agens
suo mō sl'o. ut cū dico ignis calet uel
calidū calet & illud idē uerbale signi
ficat in abstracto. ul' qđ nomē signifi
cat p modū hitus & quietis si forma
daret esse sbo significat uerbaliter p
uerbū neutrū. q idē significat calere
& calidū esse. q calere nō est act^s :^s
ꝑ sba caloris. & sicut ignis est forali
ter calidus p caliditatē ita ignis fora
liter calet p calorē. & idem realiter si
gnificat cū dico sol lucet & sol est lu
cidus. homo uiuit & est uiu^s. q uiuere
ē act^s prim^s. & nō significat aliud q̄
uita lz sub diuersis modis grāmaticali
bus. q uiuere significat p modū fieri
uita significat p modū nōis significātis
formā in esse quieto & fixo. & sic q̄
libet forma pōt intelligi dare esse p
modū fieri & sic uerbaliter. & p mo
dū nōis uerbalis in abstracto. ut cū d^o
calefacio & ignio qđ ē uerbū neut^m.

Sic ī ꝓpōito eadē ꝑprietas quā si
gnificat nomē pīnitatis in esse quieto
significat generare in ꝺcreto. nec cō
cernit suppositū. & p nomē uerbale i
abstracto cū dicit generatio pīnitas
ḡ generatio actio generare & potens
generāre & generatiuū tm̄ differūt pe
nes modos cōcernēdi logicales. ut ab
stractū & cōcretū & alios modos cor
rñdētes modis significandi grāmatica
libus. sūt tm̄ una res oīo & una relatio
realis. z^o mō differūt ꝑ^m cōceptus

cões & minus cões. nam sicut a patre subsistente põt abstrahi subsistens relatũ. & a subsistẽte relato subsistẽs incõicabiliter. sic a patre generãte põt abstrahi cõceptꝰ pducẽs. & ab eo ut hz filiũ põt abstrahi subsistens hñs correlatiũ. & isti tres cõceptꝰ accipiũtur indeo ab una & eadem re simplici.

Ad argũta ad primũ dico q̃ añs est falsũ. q̃ pñitas in patre nõ magis fũdat sup generatiõz actionẽ q̃ esse calidũ sup calere. quia idẽ sunt ignem esse caliduz & ignẽ calere. sicut ꝯ calere nõ fũdatur super esse calidũ sic nec pñitas sup generationẽ actionez

Ad illud dictũ famosũ relationes secũdi modi fundãt sup actionẽ & passionẽ & generatio & paternitas sunt relationes secũdi modi. falsũ est. q̃ si aliqua relatio fundaretur sup actionẽ & passionẽ formaliter diceret ad idẽ ad qđ dicit actio. actio aũt dicit ad passum. ꝯ si aliqua relatio fũdaret sup actionẽ non esset relatio. ꝟ respectus extrinsecus aduentens. quia solus iste dicit respectũ ad passũ. relatiões aũt secũdi modi sunt foraliter in genere relatõis. & cũ dicis hoc dicit plus falsũ est. sed dicit q̃ relatio actiua & passiua dicũtur ꝟm potẽtiã actiuã & passiuã ita q̃ secũdũ notat aliquã cãsalitatẽ. Ad zm dico q̃ ĩ creaturis differũt realiter generatio & pñitas dupliciter. tũ ppter prioritatẽ durationis generationis ad pñitatẽ in eodẽ susceptiuo. tũ ppter prioritatẽ unius ad alterũ ĩ eodẽ susceptiuo. & cũ dicit q̃ relationes formales eorũ trãsferũt ad diuina falsũ est. q̃ nec actio sub ratione actionis. nec passio sb rõne passionis transfertur. ꝟ tñ sub rõne relationis. sicut enim dꝰ est sine quãtitate magnus sine qualitate bonꝰ sic est sñ actione pducens & sine passione productus.

Trũ generatio in diuinis sit equica. q̃ sic. q̃ pñitas & filia differũt specie. ꝓbat. q̃ differunt ꝟm quidditates q̃ est differentia specifica. sunt etiã puri actus q̃ deferre non possunt nisi specifice ꝯ psone sstitute p eas differũt specie q̃d est ppositũ. q̃ nõ est maior distinctio in principiis q̃ in principiatis.

p quoruz productiones differunt specie & producta differunt specie ꝓbatur. quia aliter non esset ꝓportio inter pductiones & pducta. sunt enim eiusdẽ rõnis. ꝟ pductio filii & spiritus sancti differũt specie. ꝯ etc. maior est mãifesta. minor ꝓbatur. quia in diuinis non est pductio nisi una eiusdẽ rationis. ip differẽtia specifica est pfectior q̃ differentia nũeralis. q̃ prima differentia est de pse pfectiõe uniuersi. zª non. ꝟ q̃to aliquid est pfectiꝰ uidetur esse magis ponendũ ĩ diuinis ꝯ etc. õ principiũ productiuũ equiuocũ est pfectius forma terminãte. q̃ cõtinet ipsã eminenter. ꝟ nihil in diuinis quo ad absoluta unũ est pfectius alio. ꝯ etc. p illa generatio ẽ unica cuiꝰ formalis terminus est idẽ in producente & producto. ꝟ entia diuina q̃ est terminus generatiõis est eadẽ in pre & filio. ꝯ etc. Ista sequẽdo dico ad primũ in oppositũ q̃ in diuinis non est species. nec differentia. nec genus. uerũ est tñ q̃ pñitas & filiatio sunt alteriꝰ rationis. q̃ magis distinguit paternitas a filiatione q̃ paternitas a paternitate. ꝟ cũ infers. ꝯ sstituta sunt alteriꝰ rõnis. nego ñaz. ad ꝓbatiõz dicẽdũ q̃ aliqua distinguũt magis ꝺu pliciter. uel ppter maiorẽ eorũ repugnantiã uel iõpossibilitatẽ. hoc mõ albũ & nigrũ differũt magis q̃ homo & asinus & quecunq; cõtraria q̃ dispata uel ppter minorez eorũ ꝺueniẽtiã ĩ aliq̃ genere. si accipiat p mõ potest cõcedi. ꝟ nõ est ad ppositũ. si zº mõ nõ est uera. q̃ nũq̃ distinguentia tantũ ꝺueniũt q̃tũ cõueniunt distincta p ea. q̃ differentie specifice nõ includunt genus q̃d tñ species includunt.

Ad zm nego maiorẽ quia hoc est de pfectione naẽ q̃ possint esse in ea aliqua principia alteriꝰ rõnis. q̃ tñ ñ pñt eẽ nc sũt in natura ipfectã. Ad ꝓbationẽ dico q̃ nõ requiritur talꝫ p portio. q̃ si termini sũt eiusdẽ rõnis q̃ pductiones sint eiusdẽ rõnis. q̃ p ductiones nõ solũ distinguũt ex terminis. ꝟ etiã distinguũt ex ppriis rationibus. Ad zm maior est falsa in diuinis ppter pfectionẽ ipsius naẽ. uera aũt ĩ creaturis ppter impfectionẽ nature limitate in qua nõ põt esse tota pfectio.

Trũ graue moueat seipsũ. q̃ nõ. nihil idẽ ꝟm idẽ p̃t sil eẽ potentia & in actu. ꝟ mouẽs est actu motũ in potentia. ꝯ nihil mouet se. Cõfirmaẽ q̃ alia diuidentia ens ut q̃titas & sba sũt incõpossibilia in eodẽ. ꝯ pari rõne actus & potẽtia in q̃cũq; uno sunt incõpossibilia. p omne qđ mouet se diuidit in duo q̃rũ alterũ est primo mouens alterũ primo motũ. 8. phi. & ꝓbaẽ in. 7. q̃ tũc quesceret ad quietẽ partis. & nõ quesceret ad quietẽ eius. ꝟ in omni graui nõ uideẽ posse assignari talis distinctio. ꝯ etc. õ om. sup. z. celi & mun. lapis se mouet inq̃tũ grauis. In ista qõe est opi. go. thome & aliorũ pluriũ tenentes partẽ negatiuã. Ratio principalis ad istã ockonez dicta est ad principale. dicũt etiã q̃ ẽ õ mentẽ phi oppositũ affirmaẽ. phus enim. 8. phi. facit ad hoc quatuor rationes. prĩa est ista oñe qđ mouet seipsũ est aial. grave nõ est aial. ꝯ etc. zª est ista omne qđ mouet seipsũ põt se sistere. graue nõ põt se sistere. ꝯ etc Tertia ẽ ista oẽ qđ mouet seipsũ mouẽ motibus diuersis. graue ñ mouẽ motibꝰ diuersis. ꝯ etc. Quarta est ista nullũ cõtinuũ & eiusdẽ diſpõis in toto & partibus mouet seipsũ. graue est huiusmõi ꝯ etc. p zº de generatiõe plus enumerans qualitates actiuas & passiuas dicit q̃ graue & leue nõ sunt actiua neq; passiua. õ istã opinionẽ arguo

auctē & ratiōe. auctē sic phs 8° phi. solues dubiū dē grauibus & leuibus dicē q̄ q̄ po dē mltiplr ꝑ hō imani festū ē a q̄ moueat grauе. distinguit aūt potētiā dupl'r. s. ad actū primū & zm p3 de potētia ad sciam & ꝯsideratiōz & ad ꝓpōitū applicādo dicē q̄ si ignis ē in potētia ēntiali ut fiat frigidus ꝑ ut aqua generat ex eo. cū aūt genita fuerit aq̄ ē i potētia accidētali ad gerāduz frigidū n̄ impediat. sic dicē ḡui & leui. leue enī fit ex graui sicut aer ex aqua. & cū iaz est leue mox opabit n̄ ꝓhibeat si leue ē actu leue. & p3 q̄ loquit de actu 2° Rōne sic pria est ista oīs effect? q̄n cāt hz cāz in actu 2° phi. & 5° mec. c. de cā. efficiēs in actu & causatū i actu sic sūt & n̄ sūt p3 etiā rōne. q̄ qđ nō ē q̄n nō est nō ꝓducit aliqd ad esse. ḡ descēsus ḡuis q̄n ē in actu aliqd est causans i actu. & hoc nō pōt eē remouens ꝓhibēs. q̄ tale mouēs ē mouēs ꝑ accns. 8° phi. & ꝓter mouēs ꝑ accns oz dare mouēs ꝑ se. q̄ oē ꝑ accns reducit ad ꝑ se. neq̄ pōt eē centm trahēs. q̄ si ꝑ impossibile nullū graue esset in cent° adsi ḡue moueret. nec pōt eē influētia celi. q̄ illa ē uniformis i toto medio ita q̄ nō uideat q̄re unā ptez mot̄ sursū & aliā deorsū n̄ ponat agens ptre. nc pōt eē generās. q̄ generās tūc nō ē. relinq̄t ḡ q̄ mot̄ seipsū. ꝑ illud qđ n̄ mouet aliud nisi prius nāt ab alio mot̄ ab eodē hz q̄ moueat & q̄ sit motum. & graue cui alligatū est leue cuius leuitas nō excedit grauitatē eius mouet illud leue trahendo illud secū ad centrum & nō mouet n̄ motum. ḡ prius nāliter est motum q̄ moueat. & ab eodē mouetur a quo mouet illud sibi alligatū non mouet autez illud per aliud q̄ ꝑ grauitatē. ḡ & seipsū. ꝑ qñ aliqd habet potētiā actiuā respectu alicuius form: pōt eā causare i quocūq̄ passo ꝓportiō & approxiato. Sz graue hz potentiā actiuā respectu ubi deorsuz sicut habz respectu illius qđ trahit secū & est ꝓportionatū & approxiatū sibi. ḡ pōt illā forāz cāre in seipso

Ad argumēta opi. cū dicit q̄ phs facit. 4. rōnes in otrariū dico q̄ phus est ꝑ me. q̄ habēs formā aliquā q̄ nata est esse principiū actiōis uniuoce pōt ꝑ illā formā agere in receptiuū ꝓportionatū & approxiatū. sic habēs forāz aliquā q̄ nata est esse alicuius actionis equiuoce pōt ꝑ illā formā agere i passū approxiatū & ꝓportionatū. & si ipsūmet sit receptiuū illius actiōis maxime cābit effectuz illū in seipso cū sit sūme sibi approxitum & ꝓportum & grauitas respectu huius ubi nō ē principiū actiuū equocū & ipsū graue est receptiuū illius effectus equoci & caret eo. ḡ etc. & q̄ cāret in seipso inq̄tū ē actiuū accidit sibi. Tūc ad rōes dico q̄ nō cōcludūt otra me. naz prietres q̄ habent unā uī ostendunt graue non mouere se. sicut mouet se agens ꝑ cognitionē. nō enī aial posset se mouere circa centm nisi ageret ꝑ oḡtiōz q̄ sapiētis est dirigere. Quarta ratio sua de ꝺtinuo n̄ ocludit ꝓcise ut ē q̄ꝓtuz. & de cōtinuo qđ ē eiusdē dispositiōis in omni ꝑte probat q̄ grue non mouet se effectiue. q̄ non est una pars in actu que posset aliam facere in actu ꝛm eandem qualitatem & totū graue est i actu ꝑ & causat in se actum zm. Ad illud secūdi de generatione dicēdū q̄ phus cōtradiceret sibiipsi in 2° de generatione & in 8° phi. n̄ aliud intelligeret in uno loco & in alio. naz in 8° phi. dicit q̄ grauia & leuia habēt principium non agendi. & patiendi. in 2° de generatione. dicit q̄ non sūt actiua neq̄ passiua. aliter ḡ loquit de actione. 8° phi. & aliter in 2° de generatione. naz in libro phi. loquit de motu in generali. in 2° de generatione de motu ad forāz. & ita uerū est qđ dicit in utroq̄. negat ḡ in 2° de generatione grauia & leuia esse principia agendi aut patiendi ab aliis. sūt tamē principia respectu motꝰ localis actiua & passiua. actiua in hoc q̄ dicit operationē leuis esse alicubi sicut scientis cōsiderare. passiua in hoc q̄ habent principiū patiendi. Ad primū principale dicēdū q̄ idē & idē nō potest esse in potentia & in actu uninoce loquēdo. & potest esse i actu uirtuali & in potētia formali. Ad cōfirmationez dico q̄ actꝰ & potentia ꝓut dicūt modos cuiuslibet entis sunt oppositā & incōpossibilia in eo dem. ut tm rectus accipit ꝑ principio actiuo & potētia pro principio passiuo q̄ intrant essentiā cuiuslibet diffinibil'. sic nō sūt oppositā nc in ꝺpossibilia in eodē nec sic diuidunt ens. Ad zm dico q̄ omne mouens ꝑ cognitionē diuidit i illa duo. ratio huius est. q̄ potētia motiua talis mouentis est potentia organica ita q̄ requirit non tantum distinctionē in ter corpus & animam sicut iter mouens & motum. & forte in ipso corpore in quo est uirtꝰ organca requirit partē corporis mouentē distinctaz a parte mota. Sz de eo qđ mouet se n̄ organce ꝓpositio est falsa. quia totū uniformiter est in actu ꝑ & totuz in potentia ad actū zm. Et cū ꝓbat ꝑ phm. 7° phi. q̄ nihil mouet se primo. dꝰ q̄ prio dupl'r pōt accipi uno modo ꝓut ē idem q̄ & totū qđ ꝺpositi ei qđ ē & partem. hoc modo phus accipit moueri ꝺ° phi. ubi distinguit aliqd moueri primo aliquid & partē & aliqd & accns. 2° mō primo dicit causalitatē ꝓcisaz quo mō accipit ꝑ posteaz. in diffinitiōe uniuersalis. tunc ad phm dico q̄ probat q̄ nullū corpus mouet a se prio hac duplici primitate simul. q̄ si moueret & se totū. ḡ tūc motus esset cuilibet parti eius. q̄ totū mouens est homogeniuz & moueri est passio homogenia non inest toti primo nisi in sit cuilibet parti eius. sequit ḡ q̄ si pars quescit totū quiescat & eꝰ.

Trū generatio filii ſit eter
na.uideť q nō.aug⁹.xv. de
trini.impfectiōis eſt in uer
bo noſtro q ſit formabile anteq̄ for
metur. ꝯ impfectiōis uidetur in uer
bo eſſe informart. ꝯ hoc nō cōpetit
uerbo dino. p ubi eſt idē eē & du
ratō ſi aliqd eſt principiū eē & dura
tionis.ꝟ pater eſt principiū eſſe filii
q eſt principiū deitatis ꝟm augi.ꝯ ē
principiū durationis filii. p ſi ge
neratio eſt ſemp eterna. ꝯ filius ſēp
generatur .& p oēs nūq̄ genitus.&
ſic nūq̄ filiꝰ.oēs ambe ſunt falſe.ꝯ
etq̄. ꝓbantur aūt ambe p augi.8ꝫ.c.
q̄d ſemp naſcitur nunq̄ natum eſt &
qđ nunq̄ natum eſt nunq̄ eſt filius
ō ambro.p đ tri.ſi priꝰ erat đꝰ
& poſtea genuit generatōis acceſſiōe
mutatus eſt auertat deus hanc demē
tiam.ſemp ꝯ habuit filiū. ꝛ̄ prio
ꝓbo poſſibilitatē generatiōis eterne
2°q ita ſit đ facto.primū patꝫ. q
in diuinis non eſt generatio ſub rōne
mutationis ꝟ ꝓductionis.ꝟ generati
oni nō repugnat eternitas niſi ſub ra
tione mutationis. q eius termin.ſ.
forma & priuatio non ſūt ſim ul cuꝫ
ꝯ iſto mō nō ſit in diuinis. ꝯ genera
tioni nō repugnat eternitas. 2m p
bātur nam q effectus nō ſit coeuus
ſue cauſe hoc eſt uel ex conditione
cāe.uel ex ꝺditione actionis talis cāe
puta q cā pōt agere & nō agere ſi a
git uolūtarie uel q pt impediri p ꝺiſ
poſitionē materie uel agēti ōrti forti
oris. ſi agit naturaliter uel q depēdet
ex ſupiori agente.ꝟ nullū iſtoꝝ inue
nitur in generatione filii dei non pri
mū.q filius nō ꝓducit p uolūtatem
ut.p principiū ꝓductiuū.nec ꝓduci
tur a patre naturaliter ut a cā impe
dibili q pater nō habet ōrīū cū ſit
agens fortim. nec ꝓpter indiſpoſiti
onē materie cū ibi non ſit materia.
nec ꝓpter agens ſupiꝰ nec quia agit
p motū.q nulla differētia nō eſt mu
tabilis. reliqtur ꝯ q de facto genera
tio filii ſit eterna. p iſtud artum
tenet argumentū augi. de tri. de ſplē
dore & igne q ſi ignis eēt eternꝰ hꝫ
ſplēdorē coem q̄d ꝺclaro ſic qñ i ali
q̄ ꝺcurrūt rō ꝺmunioris & miꝰ cōis
qcqd in illo ſeq̄t p ſe rōnē cōioris ſe
q̄t etiā eā ut inueniť abſq rōne miꝰ
cōis pꝫ i oībus cōibus hūtibꝰ ꝓprias
paſſiones & eorū inferioribꝰ.ſi ꝯ in cā
ꝺcurrūt rō cānti nāl'r & ꝓducēti nā
liter qcqd ꝺſeq̄t cauſaꝫ rōne cōioris
q̄d ē ꝓducere nāl'r ꝺſeq̄t eā ubi inue
nitur ſine cauſatione naturali. ꝟ q
ignis hꝫ ſplēdorē ſibi coeuū hoc nō
ꝺuenit ſibi p ſe ſed p hoc qđ ē cā eiꝰ nā
lis.q ſi p impoſſibile nō crearet illū. ꝟ
ꝓducerꝫ ita q ſplēdor eēt eiuſdē na
ture cū igne nō miꝰ eēt ſibi coeuꝰ.
ꝯ ubi ē ꝥa rō ꝓducētis nāl'r ſine rōe
creātis nāl'r ſic i dinis ibi uere ꝓdu
cēs poſſit hīre ꝓductiuū coeuū. ¶ Cō
firmať iſta ſolutio.q accipiēdo qđ ē
pfectōis i generatiōibꝰ diuerſarū cre
ať reliq̄ndo qđ ē ipfectiōis i eis.i
generatione aūt pmānenti'm pfectiōis
eſt q maneat poſt factionē.ꝟ impfec
tionis eſt q nō ſint dū fuerit.in gene
ratiōibus ſucceſſiuorū pfectiōis ē q
ſint dū fuerit & tota ſimul ſint.imp
fectiōis aūt eſt q rapti trāſeūt aggre
gando iſtas duas pfectiōes habebitur
getum q̄d ſim generabiť & erit & p
manenter erit qđ eſt genitū generari
& pfecte eſſe nūc pfecto ſtāte q̄d eſt
nūc eternitati. Ad artum pri dico
q nerbū nr̄m dupl'r ē i fieri uno mō
infieri qđ ē eiꝰ gignitio. alio mō in
fieri qđ ē iqſi? p̄cedēs illā gigtionē
quaꝫ iqſitiōeꝫ augi.uocat cogitatiōꝫ
uolubileꝫ. q uerbū nr̄m ſit i fieri 2°
mō ē ipfectiōis q pōit notem ex pte
itꝰ iofcāꝫ cātem.& iº mō uerm dīnū
nō ē i fieri.ꝟ q p̄ mō ſit i fieri hoc ē
pfectiōis & ptiet nccio ad p ſe rōnē
uerbi & erit i patria. Ad 3m dº q
prinm multipl'r dicit ut hēť.vº mece
& ſi uniforiter accipiať ſeq̄t q ſi eſt
prinm alicꝰ q ſit etiā eiꝰ qđ ē idē ſi
bi.ꝟ prinm originatim ñ pōt ꝺſtrui cū
principio durationis. ꝟ ē fallatia eq̄uo
catiōis ul amfie. Ad 3m dº q uerbā
3m tpm magi dicūť ꝺſignare nūc eter
nitati qñ dicūť đ đo q̄ differētias
tēpis.cū enī dicit deus genuit ꝺſigni
ficat nūc eternitati.& ē ſēſus đꝰ hēt
actū generatiōis in nūc eternitatis in
q̄tū coexiſtit p̄terito. cū uero dicit
deus generat ꝺſignificat nūc eternita
tis inp̄tū coexiſtit p̄ſenti.& q illud
nūc coexiſtit cuilibꝫ differētie tēpis
iō uere dicūť đ đo oinꝫ tēporꝫ dīe

Trū genꝰ dicat tom eē ſpēi
uideť q ſic. genꝰ nihil ē p
ter eas que ſunt generis ſpectes 8ª
mece. ꝯ genꝰ nō dicit aliq̄d ꝺceptū
unū aliū a cōceptibus ſp̄z. p 2°
mece.genꝰ in diuerſis ſp̄ebꝰ eſt diuer
ſū.hoc aūt ñ eēt uerū ſi genꝰ diceret
ꝺceptū unū aliū a ꝺceptibꝰ ſpecieꝫ.
p 7° phi.ꝺpatio nō fit ꝟm genus
q latent equocatiōes in generibꝰ. ꝯ
plus uideť uelle q cōceptus generis
nō dicat ꝺceptū unū diſtinctū a ꝺcep
tibus ſp̄rū. ō genꝰ p̄dicať ꝓprie
& i qd đ ſp̄e.ꝯ p̄dicať ꝟm aliq̄d ꝺce
ptū ñ eūdē ſp̄ei alias p̄dicatō generis
đ ſp̄e eēt p̄dicatio eiuꝰdē đ ſeipſo
qđ ē falſū.p̄dir ꝯ genꝰ đ ſp̄e ꝟm ali
um cōceptū a cōceptu ſp̄ei.& ea rōe
p̄dir de q̄libꝫ alia ita q ille ꝺceptus
q ē aliꝰ a q̄cūq̄ ſp̄e ē unꝰ.alias in q̄li
bꝫ ſp̄e tot eēnt genera q̄t ſūt ſp̄es qđ
ē falſm: ꝛ̄° accipiēdo genꝰ p pria
intētōe q̄d hꝫ denōiari 2ª itētio ē cō
ceptꝰ i ſe unꝰ p̄ter ꝺceptꝰ dīaꝛ̄ &
ſp̄ꝛ̄.iſtā ꝺcl'oꝫ p°. oīs itellectꝰ cer
tus đ uno otō cōi & dubiꝰ đ ꝺcepti
bus diuitēdibꝰ illū cōeꝫ hꝫ otum đ q̄
ē certꝰ unū aliū ꝓb illis đ qbꝰ ē dubi
us alias uel erit certus đ nihilo ul đ
eodē ꝺceptu erit certꝰ & dubiꝰ q̄ꝛ̄
utrūq; ē icōueiēs.ꝟ aliqs pōt eē certꝰ
đ iherētia ꝺceptus generis alicui ꝺu
bitādo đ q̄cūq; otū ſp̄ei.ꝯ etc.mi.p
bať. q ipſū geꝰ ꝺſeq̄t aliq̄ ꝓprietas
ꝺuertibiꝰ cū eo p talē ꝓprietem ꝺuer
tiem cuꝫ ꝯie poſſit genꝰ đ monſre q
demōſtrari đ a2ō de q̄ ñ ſcieť aliq̄ de
teriata ſp̄es generis puta p motē motu
ꝓgreſſiuo poſſit demōſtrari de a2ō q

sit aial & tñ ignorabiť q determinata spēs aialis sit. ꝙ genus dicit conceptū unū aliū a cōceptibus specierū.

ꝑ differētia sūt diuersa aliqd idē entia. ix° me^{cc}. tūc arguo sic. illa q̄ sūt differētia magis sunt unū in illo in quo ueniūt q̄ in illis q̄bus distinguūť. alias essent ꝑ diuersa & nō differētia. ꝟ due species alicui⁹ generis ꝓprie differūt differētiis & sūt idez in genere. ꝙ gen⁹ est magis unū in illis q̄ differētie q̄bus distinguiť. hoc aūt nō esset nisi ocept⁹ generis esset cōceptus unus. Ad primū dico ꝙ illa auctoritas est trūcata. dicit enī gen⁹ nihil ē ꝑter eas q̄ sūt generis spēs aut si est qdē ut mā est. & z^{a} ps diiūctiōis est vā. unde ad illud z^{m} mē brū tāq̄ ipsū acceptās phūs pōit ex emplū. uox qdē ut gen⁹ ē. ꝟ^{m} ꝙ intētionē phī apparet ꝙ ꝑ gen⁹ nihil imponať ñ qđ est potentiale respectu spēi. Ad z^{m} dico ꝙ cōceptū generis esse in se unū pōt dupl'r intelligi uno mō ꝙ ocept⁹ generis itelliagť ꝑ ocipi ut obiectuz q̄ddam adequatū intellectui. alio mō ꝑ se ociptēdo ꝑ ōceptū spēi in q̄ eēntialr icludiť cōcept⁹ generis. ꝑ mō ocipiēdo genus ocipiť ut est unuz cōe indifferens ad oēs alios cōcept⁹ spēz. & isto mō gen⁹ nō est diuersū in diuersis spēbus.

Ad z^{m} dico ꝙ si gen⁹ accipiatur phice ꝓpositio est uera. si aūt accipitur logice sic nō est uera. in ꝓposito gen⁹ sumiť logice.

Trū generatio mixti fiat ꝑ actionē elemētorū corrūpētiū se mutuo. ꝙ sic. mixtuz generať ex elemētis corrūpiť in elementa mediāte actiōe & passiōe mutua elemētorū. ꝟ ad mutuam actionē elemētorū & passionē seq̄ť mutua corruptio ipsorū. ꝙ etc̄. ō si sic tūc q̄ro de illo instāti in q̄ generatur mixtū utrū ī illo instāti sint oīa corrupta aut aliq̄d eorū maneat. si sint oīa corrupta & in illo instāti in q̄ inducitur forā substātial sit uera actio mixtū erit ex non ente. Si aliqđ elementorū maneat. ꝙ nō corrūpunt se mutuo qđ ē ꝓpositū. ꝑ cā equoca nobilior est suo causato. ꝟ elemēta in instanti in q̄ corrūpunť & in q̄libet alio sūt ipfectiora ipso mixto. iō elementa nō generāt mixtū ꝑ suā actionē. Ad q. notādū ꝙ mixtū potest multipl'r generāri. aliqñ ex nullo elemēto. ut cū generať mixtū ex mixto & caro ex alimēto. aliqñ ex unō tm & hoc uel actōe mixti ut apparet de mulcis. sicut piscis generať ex aqua uel actiōe agētis. aliqñ aūt ex duobus generať. aliqñ ex tribꝰ. aliqñ ex oībꝰ mutuo se alterātibꝰ & corrūpētibus ꝟ tūc non agūt ꝓpria uirtute. ꝟ uirtute agentis naturalis. & ꝟ^{m} hoc mixtio in duobus differt a generatione simplici. ꝙ in generatōe simplici nō est nisi unū agens & unū patiens. in mixtione aūt duo. s. elemēta & agens uniuersale i c⁹ uirtute ele^{ta} agūt alia differētia est. qđ in generatiōe simplici agēs uel ꝓducit sibi sil'e si ē agēs uniuocū. ul' ꝓducť dissil'e si ē agēs equocū i mixtiōe āt elemēta n^{c} ꝓducūt sipl'r simile nec simpl'r dissimile. ꝟ agunt ad ꝓductionē uni⁹ qđ est simile utriq̄ aliquo mō & aliq̄ mō est dissimile. iō nec totaliter corrūpūt se mutuo. nec totaliter manent. Manēt enī in effectu cōi q est amborū in quo sicut in aliq̄ z° utraq̄ uirtualiter includunť. mixtio ꝙ nō est generatio simpl'r. ꝟ tm̄ generatio specialť. ꝙ in generatione nō req̄rūť miscibilia ꝟ tm̄ mā. ī mixtiōe aūt req̄rūť miscibilia & ñ mā. tūc pz ꝙd sit dicēdū. ad. q. ꝙ ele^{ta} ñ corrūpūt se mutuo total'r ꝑ illa duo argumēta q̄ solui ñ possūt. s. de istāti & de cā equi^{ca}. Ad arguñtū in oppōitū dico ꝟ^{m} ꝙ iaz dictū est ꝙ corrūpūt se mutuo tū nō totaliter & cānt actōne corruptionē in ipsū mixtū. non tñ uirtute ꝓpria ꝟ uirtute agētis naťalis.

Trū genus habeat ꝓpriā unitatē ab unitate spēi. uidetur ꝙ nō. ꝙ si sic tūc genus eēt sbm respectu differētiaz ōriaz. ꝟ nihil ē sbm ōriorū ñ mā uel suppōitū genus aūt nec ē mā nec suppositū. ꝙ etc̄. ꝑ si sic tūc oīis spēs eēt opposita ex mā & forma. ꝙ ois sba q̄ est in potētia ad formā est uere mā. qlibz actus actuās ē uere forma. spēs aūt eēt utrūq̄ eorū. ꝑ illud nō hz ꝓpriam unitatē in illis in q̄bus multiplicatur & diuidiť. ꝟ genus multiplicatur & diuiditur in differentiis. alias esset infinitū. ꝙ etc̄. nii. ꝓbať. ꝙ alias simul esset unū & diuisuz. ꝑ si sic tunc forma generis esset forma spiritualis oūs est falsū. ꝙ aīa. falsitas oūtis ē nota oñam ꝓpho. ꝙ qđ est totū ī toto & totū in q̄libet ꝑte ē spirituale. si ꝙ gen⁹ i diuersis spēbꝰ retineret ꝓpriā unitatē eēt totū ī q̄libz spēi & i oīni idiuiduo illarū spēz. ꝑ si gen⁹ hret i diuersis spēbus ꝓpriā unitatē tūc deus nō posset creare uel anihilare unā spēm pre existēte alia. ꝟ hoc ē fl'm. ꝙ cui⁹ pre existit aliqd n^{c} anihilať nec creať. genus aūt ꝑest in alia spēi eū illa creatur uel anihilať. ō illud qđ distinguiť ꝟ^{m} se extra intellectū hz unitatē aliq̄ extra intellectū. ꝟ gen⁹ distinguiť ꝟ^{m} se extra ītellectū a differētia ut pz in alia. q. ꝙ etc̄. Ad istā. q. dicendū ꝙ genus habet unitatez ꝓpriā in speciebus. & talis unitas est minor q̄ unitas speciei. nec est unitas oppōita unitati differētie. ꝟ est unitas dispata. iō stat cū ea in specie. hoc aūt ꝓbať sic genus est ꝑ se ens reale sic̄ differētia. alias nūq̄ ꝑ se & ꝑ ꝑdicareť de spē q̄ ē ens reale. nec icludereť i ea intrīsece.

ꝑ si gen⁹ nec species haberet ꝓpriam unitatē ab unitate indiuidui tunc non esset alia diuersitas generis uel spēi a diuersitate indiuidui. ꝟ hoc est falsū. ꝙ tūc seq̄reť ꝙ oīnis diuersitas nūeralis eēt diuersitas generis ul' spē^{ca}

Cōfirmať ꝙ distinctio generū ē distinctio real'. ꝙ unitas generis ē unitas real

añs p3. q genera realiter distinguũt. ꝺña ꝓbatur. q distinctio realis ꝑsup ponit unitatẽ realẽ ipsorũ distinctoꝝ.

ꝑ si quod miꝰ uidetur inesse & in est & id qđ magis. ꝟ miꝰ uidetur q ens habeat ꝓpriã unitatẽ realeꝫ ꝙ̃ genus & habet. ꝯ & genus. q aũt ens habeat ꝓpriã unitatẽ p3. habet enī unitatem tanꝯ passionẽ adequatã sibi q̃ nulli alteri adequaꝛ. Ad argumta ad primũ ꝺña non ualet. q genꝰ non distinguiꝛ a differẽtia sicut materia & forma. Ad 2m. dico q non sunt eo mõ cõposita nec sũt eẽntialiter cõposita. Ad 3m dico q aliqd diuidi dupliciter põt intelligi. uno mõ ut sit diuisio totius in partes quãtitatiuas quo mõ diuiditur ꝙ̃tũ in partes eiusdẽ rationis. alio mõ q sit diuisio totius uniuersalis in ptes subiuas quõ diuidit superius in inferiora. tunc ad formam q̃ dicitur illud non habet ꝓpriã unitatẽ in illis in quibus diuiditur primo mõ loquẽdo de diuisione uerũ est. q ꝙ̃tũ diuisũ in partes non est totũ sicut ante. ꝟ loquendo de diuisione 2o mõ maior illa est falsa. q̃ enī genꝰ diuiditur in species nõ diuidit in genera. ꝟ genus diuiditur in aliqua q̃ sunt spẽs & illud qđ est species diuiditur in alia q̃ non sunt species. ꝟ individua.

Ad quartũ dico q genus est aliquo mõ forma spiritualis.

Trũ genus & differentia faciant realẽ opositionẽ. q nõ q̃ distinguũt ꝟm rõnẽ nõ faciũt realeꝫ opositionẽ. genꝰ & differẽtia ꝟm op. cõem sũt huiꝰmõi. ꝯ etc.

ɔ si genus & differẽtia nõ faciãt realẽ opositionẽ tunc nõ repugnaret sũme simplicitati. ɔñs est falsũ. ꝯ añs. ɔña p3. q ideo deus nõ ponit in genere q est sũme simplex. Ad istã. respondeo. tenẽdo. 3m. ꝓpositiões pria est ista genꝰ & dria accipiendo ꝙ̃tum ad res p ipsa significatas distinguũtur ex nata rei extra intellectũ. 2a ẽ ista genꝰ habet ꝓpriã unitatẽ & in diuisibilitatẽ realẽ aliaꝫ a differentia & spẽs. 3a ẽ ista genꝰ & differẽtia ubicũq inueniũtur faciũt opositionẽ realem.

pria ꝓpositio ꝓbaꝛ illa q̃ sũt principia fũdatiua imediata cõueniẽtie & differẽtie eorũdẽ ad iuicẽ nõ sũt tota liter idem extra itellectũ. ꝓbaꝛ statim q impossibile est q ideꝫ ꝟm idem ꝺueniat & distinguatur. uꝫ sit ratio ꝺueniẽtie & differẽtie. ꝟ genus & differẽtia sũt huiꝰmõi. quia una spẽs cũ alia spe conuenit & distinguiꝛ puta homo & asinus ꝺueniũt i aial & differũt differẽtia dato q nullꝰ itellectus de hoc intelligat aliqd. ꝯ etc. ꝑ illa nõ sũt totaliter idẽ extra intellectũ de ꝙbus uerificãt extrema ɔdictiõis. ꝟ genꝰ & differẽtia sũt huiꝰmõi. ꝯ etc. ꝓbo mi. q aial qđ ẽ genus est qddiue in asino. rõale qđ ẽ differẽtia nõ ẽ qdditatiue i asino. ꝑ q̃n aliq̃ duo sic se hñt q̃rũ um ꝓcipiꝛ & uideꝛ p sẽsũ & alterũ nõ illa ñ sũt idẽ totaliꝛ extra itellectũ. ꝟ geꝰ puta color ꝓcipiꝛ ꝓ sẽsũ a remotis & nulla eꝰ spẽs pficiꝛ. ꝯ etc.

ꝑ illa nõ sũt totaliter idẽ extra intellectũ quorũ unũ nõ est predicabile de alio p se & primo. ꝟ genus & differentia sũt huiꝰmõi. ꝯ etc. mi. ꝓbaꝛ aial enī nõ ꝑdicaꝛ de rõnali nec in cõcreto nec in abstracto. q non includitur i eiꝰ qdditatiua ratione. ꝟ ꝑdicaꝛ tm denoiatiue. ꝑ illa q̃ sũt uere partes diffinitiõis realis nõ sũt idẽ forãliter extra intellectũ. q cũ res diffinitionis & differẽtia sint idẽ. & ptes diffinitõnis essent idẽ q̃d est impossibile ꝟ genꝰ & differentia sunt partes diffinitionis. ꝯ etc. Sed cõtra istã ꝓpositioẽ instatur primo sic. si genꝰ & differẽtia distinguaꝛ ex nata rei. tunc genꝰ & differẽtia erũt ptes spẽi. ɔñs est falsũ. ꝯ añs. falsitas ɔñtis est nota q si genꝰ eẽt pars spẽi cũ pars ñ ꝑdicetur de toto genꝰ nõ ꝑdicaretur de spẽ primo nõ qđ est ɔ phim. 7o me. ꝑ q̃ distinguunt realiter distinguunt essentialiter. si ꝯ genus distiguaꝛ a differẽtia realiter distingueꝛ essentialiter & tũc deus poterit separe genꝰ a differẽtiis. & tũc erit dare aial platocum

2o sic si genꝰ distingueꝛ a differẽtia uel a spẽ tunc albedo posset uideri sine colore. q posset uideri magis a remotis q̃ color. q ꝙ̃to aliq̃d est actualius tanto est magis motiuũ. albedo autẽ est forma magis actualis q̃ color cũ includat colorẽ & eius differentiã.

Istis non obstantibus teneo oclonẽ primã & ad ista respõdeo. Ad primã dicendũ. q esse partẽ dupliciter põt intelligi. uel ut partẽ integralẽ uel essentialẽ. alio mõ esse ptez diffinitiuã. qñ ꝯ dicit q pars nõ ꝑdicatur de toto. uerũ est de parte integrali uel essentiali. ꝟ falsũ est de pte diffinitiua. genus autez est pars diffinitiua speciei q includit intrinsece materiã & formaz non ꝟm omnẽ ꝺceptũ realẽ speciei.

Ad 2m dicẽdũ q si accipis realiter ꝑ eẽntialiꝛ. q̃cunq distinguerent realiter distinguerent eẽntialiꝛ. & tũc dicẽdũ est q genus & differẽtia distinguũtur essentialiter. & tunc sicut q̃libet spẽs esset cõposita ex diuersis realitatibus ita esset cõposita ex diuersis essentiis. nõ tamẽ ita q posset esse sine aliis. põt tm maior negari. & falsitas p3. nã i ꝺntis pone distinguũt realiter tm non eẽntialiꝛ. Ad 3m dicendũ q maior est falsa. ad ꝓbationez dico q uerũ ẽ ceteris paribꝰ. hic aũt ñ sũt cetera paria. quia 1z albedo sit actualior colore. tñ color ratiõe sue indifferentie põt uideri magis a remotis q̃ differentia. Ad principale dico q maior est falsa. q ꝓbatũ est oppositũ.

Trũ gratia & caritas sint idem. uidetur q non. q forme nõ pficientes idem sẽm ñ sũt eadẽ. ꝟ grã pficit eẽntiã caritas pficit potentiã. ɔ esse gratũ & eẽ caritũ idem sũt. ꝯ gratia & caritas ideꝫ sunt. antecedens p3. ɔña ꝓbatur. quia sic a caritate informãte. sic a gratia

infor^te dicet gratus. g^o q ſūt una forma eſſentialiter. quia fruſtra ponerentur plures. oia q caritati attribuūt ouiūt et gre & eo^o. ofirmat q ſi gra & caritas n eent idē tē do^o poſſet facere unā ſine alia. oñs eſt fm. g añs oña eſt manifeſta. falſitas ontis ꝓbatur q tūc aliqs eſſet car^o & nō grat^o & eſſet dignus uita eterna & nō haberet caritatē qđ eſt o;o fm & dictis facto rū oppoſitū. Sed an ſit idē qđ fides dico q n. q ꝓbatū ē q eſt idē qđ caritas. caritas aūt f^m apl'm diuidit a fide. q fides cū pctō mortali. caritas āt nō. Ad argumētū dico q nō ſūt in diuerſis ſubiectis. f ſic eentia non eſt opatiua nec beata ſine potētia ſic nec eſt grata ſine ea.

Tr gra ſit aliqd reale poſi^m abſolutū. uidet q nō. q eſſe gratū nō eſt aliqd reale poſitiuū abſolutū. g nec gratia erit reale poſitū abſolutū. añs p;. q n ē niſi eē acceptatū ab aliquo qđ n ē aliqd poſitiuū. 5 qđ eſt perfecti^o reali abſoluto poſitiuo ē reale abſo^m poſiti^m. f gra ē h^moi. q ē pfectior v^te morali q ē qlitas abſoluta real. g etc. g^o d^o q ſic. ratio huj^o eſt iſta. illud qđ eſt formalis perfectio mentis eſt ens reale poſitū. q negatio nō pōt eſſe cū negatio nō ſit pfectio n^e ens rōnis. quia ens rōnis nō eſt formal'r in aliq ſbo. f gra f^m oñs eſt foralis pfectio mēti. g ē ens reale poſitiuū. S2 i q ꝑdicamto ē. d^o q i ꝑdicamto qlitatis. q n^e ē ſba nec qlitas cū ſit fora abſo^ta erit i ꝑdicamto qlitatl & i pria e^o ſp. q ē habit^o iformās aīa; ſupnāliter infuſus nō acqſit^o. Ad ar^tum dico q illud eſſe gratū habet ꝑ hitū. iō dico q eē acceptatū ē aliud q eſſe gratū. q creatura poſſet acceptari ſine oīi habitu. non tamen poſſet eſſe grata ſine gratia.

Trū gratia ſit principiū actiuū actus meritorii. q non q accns n ē pricipiū actiuū i ſbm. f gra eſt accns. g nō agit in uolūtatē. & p oñs nec in actū meritoriū q elicit a uoluntate. ꝑ ſi habitus eet actiu^o multo magi poten^a i qua ē hitus. f oñs ē fm. g añs. oña eſt nota falſitas oñti ꝓbat. q ſeqtur q idē mro nere ſeipm & referret ad ſeipm r^one realt 5 ph;. t^o me^cc. ꝑ uni^o actiōis eſt unū formale principiū agendi. ſed actio q elicit act^o meritorius ē una. g principiū formale eliciēdi erit unū. f gra ſi eſſet principiū actiuū eſſet cū uolūtate cū qua nō facit ꝑ ſe unū f ꝑ accns. ſine ea āt n pōt agere. q ſi ſic tūc ſepata ab ea poſſ; agere. qđ ē ff;

5 gratia inclinat potentiā ad aliq; actū. f nō ad primū. g ad z^m. hoc aūt eſt agere. g^o in iſtā qōne ſunt duo uidenda. primū ſi gratia ſit principiū actiuū actus meritorii. z^o dato q ſic uidendū eſt qualiter ita eſt. q̄tū ad primū argumentū dico q gratia ē actia. h^o āt p^o ſic actō meritoria ē i po^te merēdi. g ſi gra ocurrit ad actū meritoriū cōcurrit ut actus ille eſt in poteſtate mercēdi. f nō ē in po^te merētis n actie. g gra ocurrit ad actū meritoriū actiue. ꝑ beatitudo pfecta n pōt hr̄i a creatura rōnali ſine gratia. f ſi gra nō ocurreret in rōne pricipii actiui poſſet haberi beatitudo ſine ea q ꝓpter receptionē alicui^o forme n requrit aliqs hitus. q potētia eſt ſūma diſpoſita ad recipiendū. ꝑ eo mō uolūtas pficit q indiget pfici. f n in diget pfici ad recipiēdū. f ad agēdu; g gra pficiēs uolūtatē pficit eā i rōne pricipii actiui nō paſſiui. ꝑ. 7. phi. uirt^o eſt dipoſitō pfecti ad optimū. f pfectō nō eſt niſi ſub rōne actiui. gra āt ē uirt^o. g etc. ꝑ apl'us ad cor. n ego f gra dei. ꝑ aug^o. caritas i pnti ignis. i fuo etc. f ignis nbicūq pōit ponit in rōne actiui. q̄tū ad z^m articulū ſūt due opi: pria eſt iſta aliter eſt loquendū de hitu infuſo & acqſito q ſicut habit^o ifuſus eſt ſupnālis ſic dat eſſe ſupnāle. & ſic eſt act^o meritorii pricipiū magi pricipale. 5 actio illa n elicit libere cui^o primū actiuū eſt mere natāle agens ꝑ modū nate f hit^o infuſus nō eſt uolūtas. & p oñs nec foraliter liber. ſi eſt pricipiū actiuū erit mere natāle. g eius opatio non erit mere libera. & per oñs nullū ūcelle erit liberū ſi elicitur ab hitu ut a principali principio actiuo. ꝑ act^o nō ē i poteſtate hōis niſi ſit i poteſtate uolūtatis ut i cā pricipali. q ſi eſſet nō principalis determinaret ab illa. ꝑ potentia eſt id q qs pōt ſimpl'r opari g hitus infuſus erit potētia. añs p;. q potētia ē ſimpl'r & prio illud q poſſumus opari. z^a opi. dic q ſba act^o eſt a potentia & itēſio eſt ab hitu ita q duobus in actu. ſ. ſbe & intenſioni correſpondent duo ex pte cauſe. 5 intenſio eſt gradus intrinſecus ipſius actus. g a q̄cūq eſt ſba actus ab eodē eſt intenſio eius. ꝑ cū intenſio & remiſſio ſint gradus intrinſeci ipſius nate. ſi ſba act^o eſſet a uolūtate & intenſio & remiſſio nō aliqd eſſet a uolūtate in nā qđ nō eſſet in aliq gradu nate. ꝑ ſi ſba actus eſt a uolūtate g in aliq gradu eſt a uolūtate. fiat g uolūtas ita pfecta q̄tū eſt ipſa ſimul cū habitu. g actus erit eq̄ intēſ^o a uolūtate ſine gra ſic cū gra. g intenſio actus nō eſt ꝑciſe ab hitu. Dico g q̄tū ad iſtū articulū q act^o meritorii eſt duplex cā una pricipalis alia ſecūdaria. pricipal uolūtas ſecūdaria gra q̄tū ad oñe illud qđ eſt abſolutū. ſed q̄tū ad illud qđ eſt meriti ſic eſt eo^o

primū aūt oñdo ſic. potētia mota a cā nō libera nō mouet libere. f uolūtas liber agit ad actū meritoriū g pricipaliter mouet a ſeipſa. ꝑ illud ē pricipalior cā act^o q ſimpl'r poſſum^o i actū. f potētia ē q ſimpl'r poſſum^o in actū. habit^o āt q aliqliter poſſum^o. g potentia eſt cā principalis. habitus cā ſecūdaria. z^m oſtendo ſic deus diligit ſe ꝓpter ſe. g magis acceptat illud qđ inclinat in ipſum ut eſt in ſe

diligibilis. ꝑ caritas est ponꝫ ꝯclinās
ī deū ut ē in se diligibilis. ꝯ ꝑt eē rō
acceptādi actū. & sic pricior cā meri
ti. ꝑ hitꝰ nobilitat ex obo. ꝯ sic ha
bitꝰ itellectiuꝰ hz obm ī se q̄dāmō ut
ē itelligibile. sic hitꝰ appetitiuꝰ hz q̄
dāmō obm ut ē bom diligibile. ꝯ actꝰ
subiecti rōne q̄ talis hitꝰ inclinat dtc
in tale obm ꝑt esse magi meritoriꝰ q̄
si solum sit a uolūtate. oz tñ q sit ab
utroq;. Ad artam ad primū dico q
accns nō agit in suū sbm q ipsūmet
sit terminꝰ actiōis. ꝑt tñ eē pricipiū
alteriꝰ accidētl. & sic gra respectu ac
tꝰ q recipit ī uolūtc. Ad zm dm q
nō seqt q idē ꝑm idē moueret seipsū
& eēt actiuū & passiuū. nā agēs & pa
tiēs sūt idē p accns & totū mouet &
totū mouet rōne alteriꝰ. exēplū homo
hns spm itelligibilē mouet ad itellec
tionē. & hō hns intellectū mouet ad
illud. dt rsonibꝰ oppoit q̄re dt actc
nolūtatis. Ad zm dm q uniꝰ actōis
uel actꝰ est unū principiū totale. sltr
uniꝰ actus ē unū principiū uniꝰ ordis
ꝑ multa alteriꝰ ordinis. sic ī ꝓposito
gratia & uolūtās sūt principia alteriꝰ
ordinis in cāndo.

Trū gra infusio & culpe re
missio sit una mutatio realr.
q ñ. q idē sipliꝫ ñ pōt plꝰ
ficari & ñ plificari alias idē eēt unū
& ñ um qd ē oppōitū priuri pricipii
ꝑ remissiones culparū sūt multe ī eoq
multoties peccauit. pꝰ peccatū infusio
gre ē tm una. q̄libz. n. culpa hz ꝓpriā
remissionē. q una pōt esse sine alia. ꝯ
etc. ꝑ ipossibile est idē separi a se
ipo uniformiter loquēdo dt rdēpte & sep
tōe. alias id eēt & ñ eēt qd ē op
posm primi pricipii. ꝑ rmissio culpe
& infusio gre pñt separi. ut pz ī āgel
& hoibo ī statu innocētie ī q̄bo eēt infu
sio gre sine remissiōe culpe pōt etiā
deus remittere culpā & nō infundere
gram. ꝯ etc. ꝑ culpa & gra nō sūt
formalr oppolita nc foralr repugnā
alias oīe agēs qd posset sup unū pos
set sup aliud. & tūc uolūtas creata q̄
ꝑt defectie sup eē culpe q ē ab ipsa
posset sup eē gre q̄d ē ipossibile. ꝑ nō
est aliq̄ una mutatio a termino a q̄ ad
terminū ad q̄z nisi illa sint formalr re
pugnātia ꝯ etc. ɔ si remissio culpe
nō sit una realr mutatio cū infusione
gre. ꝑ alia tunc erit mutatio positiua
aut priuatiua. nō ꝑ mō. q terīnꝰ mu
tatiōis positie ē positiuꝰ terīnꝰ remis
sionis culpe nō est positiuꝰ. nō zo mō
q tūc terīnꝰ a q̄ mutatiōis eēt positi
uꝰ. culpa aūt nō ē aliqd pōitm. ꝑ etc.

ꝑ infusio gre est mutatio realis. q
terminꝰ ad quē est ens reale. remissio
culpe nō ē mutatio realis. q obligatio
ad penaz ꝓ culpa ōmissa nō est aliqd
reale in aīa. ꝑ tñ ens rōnis. ꝯ remissio
ab obligatiōe ista ad nō obligationē ñ
est mutatio realis. quia nulla mutatio
est realis nisi sit ad terminum realez.

ꝑm ista dic ad. q. tenēdo duas ocsо
nes ārū pria est ista q infusio gratie
& remissio culpe nō sūt simplr una
mutaꝰ & istā ocnē ꝓbāt rōnes ꝑ fa
cte. ocio zā est ista q ifusio gre & re
missio culpe nō sūt due mutatiōes re
ales. ꝑ una tm. sifusio gre & remissio
culpe ē mutatio rōnis. q eiꝰ terminus
ad q̄z est ens rōnis. Ad artam rñdeř
nō oz q ꝓcedūt suis uiis.

Trū generatio & corruptio
sit mutatio successiua. q nō
q si sic tūc generatō eēt mo
tus. ɔ ñs est falsum. ꝯ añs. falsitas con
sequentis patz xo methaphice. & vo
phi. ꝓbatio ɔne q motus & mutatio
differūt penes successm & instātaneū
q motꝰ ē in tpe mutatio in instanti.

ɔ nullū agēs cuiꝰ sba est ī tpe agit
ī instāti penultia ꝓpōne dt cāis. ꝑ sba
generāti nālr est in tempe. ꝯ nō agit
in istāti. & p ɔns generatio mēsuratur
tempe. ꝯ erit successiua. In ista. q
sūt due opō. extreme. q̄dā dicūt q ge
neratio hz fieri in istāti q forma sba
lis introducitur ī instanti. sicr dt corru
ptiōe. Modus ponēdi est iste. si ex
aqua generet ignis ī toto tpe ꝓceden
te precessit calefactio q̄ est alteratio
dispona materie aque ad introductōz
fore ignis ī ultio instāti alteratōis for
ma ignis introducit & forma aq̄ cor
rumpitur. ita q generatō ignis est ter
minꝰ illiꝰ alteratiōis ꝓcedentis. ꝓ
ista opō. arguté sic si generatio eēt suc
cessiua illa successio uel eēt ex parte
materie q̄ sbicit. nel ex pte forme q̄
acqrit. nō ex pte materie. q mā est in
diuisibilis. nec ex pte forme. q forma
est simplex & iuariabil in eē. ī. vi. pri
cipiis. ꝯ etc. ꝑ forme sūt sic nūeri
8. mec. iō sic nūeri osistūt in indiuisi
bili. ꝑ successio ī motu. uel ē ex re
sistētia mobilis ad motorē. uel ex resi
stentia medii ad mobile ōñ. 4. phi. c.
de uacuo. ꝑ in generatiōe nō pōt dari
primū. q mobile ē mālq ex se non hz
existentiā. ideo nō hz resistentiam. q
forma unit materie pfecte & ultiate
dispot. zm non pōt dari. q in genera
tione forme nullū est mediū. nā forma
unit materie imediate & agens passo.

Ista opi. nō est uera. ɔ modū ponē
di ꝑ arguo. zo ɔ ocnez. ꝑ sic si ge
neratō fit ī instāti. ꝯ accns nālr ē sine
sbo. ɔñs ē flm. ꝯ añs. ꝓbatio ɔne. quia
fora illa ꝑm quā ē alteratō ꝓcedens fū
dat in sbo mediāte forma sbali. ꝯ ca
lor ꝓcedens formā ignis fundabit in
materia aq̄ mec forma sbali aliq̄. q̄ro
q̄ mec forma. ñ aque. q cū forma aq̄
repuget calori erit magi rō corrūpēdi
calorē q̄ generādi ipsū in materia aq̄
nec mec forma generādi ignis. q for
ma ignis nōdū est. & accns est nalr
posteriꝰ forma sbali q̄ mec fundatur
ī sbo. ꝯ calor iste ꝓcedit formā ignis
& sic erit sine sbo. Teneo ꝯ opi.
ōriā. sic q generatio est mutatō succes
siua. & pono tres ocnes. pria ē ista
forma sbalis hz gradꝰ intrinsecos ꝑm
quos suscipit magi & minꝰ & est diui
sibilis intrinsece. hāc oñdo ꝑ ex q̄lita
te ꝓpria ꝓpata ad sbz cuiꝰ ē. & arguo
sic. calidum intendit & remittitur.

ḡ ignis.añs p3 ad ſenſū.ꝓba⁹ oñe.cā
nāt̄ali ſiꝫ ſe hūte termiꝰ ſiꝫ ſe hz
ꝑ calor in diuerſis ĩdiuiduis ignis non
ſiꝫ ſe hz.ꝙ unꝰ ē intenſior alio p3.ḡ
ignis q̄ eſt cā caloris nō ſiꝫ ſe habet.
ꝑ unꝰ ignis ē intēſior alio.mā.patz ꝙ
oĩs cā nāt̄alis agit ꝑm ultimū potētie
ſue.ĩō cā eꝫ pfecta cābit effectū eque
pfectū.ḡ ad deſtructionē oñt̄ effectui
nāli nō eque pfecto nec ſiꝫ ſe hūte
cā eius nālis nō ſiꝫ ſe hēbit. 2º ar
guo ex q̄litate ꝓpria opata ad aliud
ſbm & arguo ſic.i alia rōne p̄cedēte
p corr.nem aque in ignē introducit̄ ca
lor remiſſꝰ ḡ ignis remiſſꝰ.ꝓbaꝰ oñe
prie.ꝙ nm ꝓpriū accñs ē ſine ꝓpria
forma ſbi.ꝑ calor ē ꝓpriū accñs ignis
ḡ etc̄. 2ª oña ꝓbat̄ ꝙ due forme
ſpe repugnātes nō poſſūt eē in eadē
mā ꝑm eē intenſū.ḡ hūt ibi eſſe remiſ
ſū.ſ.forma aq̄ & forma ignis in ꝓpo
ſito. p̄ oñe qđ mutat̄ ptim ē i tēc
mio a q̄ & pti i termio ad q̄3.vi.phi.
& ꝑm oñ.hz ueritatē in.4.generibꝫ.
& p oñs ē in muta ſbali.aliter non
eſſet niſi ĩ tribꝫ generibꝫ. tūc q̄ro li
pti & pti aut itelligit̄ de diuiſibilitate
forme ſm qnā ē motꝰ & hĩ ꝓpoītū.
ꝙ foꝛ ſbalis ē diuiſibil'.aut de diuiſi
bilitate ſbi qđ mouet̄ qđ ñ pōt eē ꝙ
tē ꝓbaꝰ plii eēt ſſa.nā ſi ps mobil' ſit
pedaꝰ cū mutatur nō eſt ptim in utro
ꝙ termio ꝑ in altero ſolū. 2ª oc̄o
ē iſta forma nālis ē actu extēſa habens
ptē extra ptē.hāc oñdo ſic.oĩs forma
q̄ nō reſpicit māteriā indiuiſibil'r ex
tēdit̄ exten materie & hz ptē extrā
ptē.ꝑ oñis forma ſbal' nālis ē hꝰmōi
ḡ etc̄.ma. p3 ĩ aialibꝫ anuloſis q̄ diſa
ĩ ptes ptes diuiſe ſentiūt & mouēt̄.&
ꝓ oñs āia ē diuiſa i eis. noco aūt for
mā nālē dt̄ potētia materie eductā ad
excludendā aiam rōnalē q̄ nc ē extēſa
nec exiſtēſibil'. 3ª occo ſit iſta gene
ratio forme ſbal' nālis ē ſucce.a.patz
ex p̄dict̄.qm cū hēat ḡdus & ſit exten
ſa hñs ptē extra ptē nō pōt induci in
inſtāti. p̄ dictā diffinitōz motꝰ ex
emplificat plīs in generatiōe & corru
ptiōe.ꝙ generatō ē actꝰ generabil' iq̄
tū generabile.tūc ſic oĩs motꝰ eſt trāſ
mutatō ſucce.a.ꝑ generatō ē motꝰ 3º
phi.ḡ etc̄. Ad ar.tā in oppoſitū ad
euidentiā omniū notādū ꝙ motꝰ pōt
dupl'r accipi.ſ. coĩter & ꝓprie quō
loqt̄ plīs p̄ topi.de ꝓprio.nam ꝓpriū
coĩter acceptū ꝟuenit diffinitiōi & p
prie paſſiōi.ꝓprie uero ſūptū ꝟuenit
tm ꝓprie paſſiōi.ſic motꝰ qñz ſumit̄
coĩter ad oēm mutatiōez ut.3.phi. &
4.me.ubi plīs explanat diffinitiōez
motus & exēplificat dt̄ generatiōe &
alteratiōe & oñi alia mutatōe.qñz ac
cipit̄ ꝓprie ut diſtinguit̄ ō generatōz
ut.v.phi.&.ix.me.nota etiā ꝙ ge
neratio & motꝰ ꝓprie ſūptꝰ nō diffe
rūt penes ſucceſſiuū & iſtāta.ꝑ tm
penes termios. ternꝫ aūt cꝛlibz muta
tiōis dupl'r poſſūt ſūi.ꝙ qdā ſūt pri
mi qdā ꝟcomitant̄ primos. primi ter
mini ſic̄ kitūs & priuatio ut qñ ex ñ
albo fit albū ul' eꝰ.termini ꝟcōitātes
ſūt ambo poſitiui ut albedo & nigre
do.ꝙ tñ nullū includit priuationē al
teriꝰ iō ꝟcōitāt̄ prios termios. Ad
ꝓpoſitū oĩs mutatio dicitur genera
tio accipiēdo prios terios.ꝙ mutatō
eſt a ñ ſbo ĩ ſbm ul' eꝰ.ꝙ a plīo uo
cat̄ generatio & corruptō ĩ q̄cūq; ge
nere ſit.oĩs etiā mutatio dicit̄ motus
accipiēdo termios ꝟcōitātes.& iſta ē
mutatio a ſbo in ſbm. ꝙ aūt motꝰ
& generatō ñ diſtīguāt̄ penes ſucceſ
ſiuū & inſtātaneū p3.ꝙ vº phi.plīs
diſtīguēs generationē a motu dic̄ ꝙ
q̄ ē a nō albo ĩ albū generatio ē.q̄ tñ
eſt ab albo in nigrū alteratio ē.& per
oñs ſucceſſiua. diſtīguēdo ḡ motū
a generatiōe penes terios ,dico ꝙ in
ſba ē generatio & motꝰ. & ſiꝫ in q̄
litate & q̄titate & ubi.ꝑ in ſba ē ge
neratio ſimpl'r in accñtibꝫ ꝑm quid.

Ad primā rōnez dico ꝙ pōt eſſe
ſucceſſio ex pte utriuſq; cū dicit̄ ꝙ
mā eſt idiuiſibil' ꝟcept⁹ p ſe.ꝑ rōne
q̄titatꝫ ē diuiſibil' p accñs.& cū di
cit̄ de forma ꝙ eſt ſimplex & ĩuaria
bilis.uerū eſt ꝑm eē ſpecum. ꝙ ſic ab
ſtrahit ab oñi gradu. ꝑ hoc nō obſtā
te forma hz gradꝰ eētiales ꝑm q̄s p̄t
intrinc diuidi. Ad 2m dico ꝙ ſucc
ceſſio pōt eē ex pte utriuſq;.& cū di
cit̄ ꝙ mā nō hz unde reſiſtat.dico ꝙ
uerū ē p ſe.ꝑ ut ē ſb foꝛa & diſpo
ſitione ōrte forme inducēde hz unde
reſiſtat agenti duplici reſiſtentia. &
illa diſpoſitio contraria tenet locum
medi.

Tꝛ gen⁹ p̄dicat̄ p ſe dt̄ dif
ferēti .ꝙ ſic.homo p ſe eſt
aīal rōnale p ſe ē hō.ḡ rōna
le p ſe ē aīal.ꝓbo.mi.hō ē p ſe rōnal'
ḡ rōnale p ſe ē hō.ꝙ ſic̄ ꝓpoſitio ne
ceſſaria ꝟuertit̄ in nec̄iam ſic per ſe
ꝟuertitur i per ſe.p̄ prioꝛ. p̄ qđ
aliqd p̄dicat̄ dt̄ aliq̄ per ſe & p̄ nnū
p̄dicat̄ dt̄ altero i abſtracto.7. me
ꝑ aīal & rōnale p̄dicātur dt̄ hōie per
ſe & p̄.ḡ iſta ē va hūanitas ē aialitas
& hūanitas eſt rōnalitas. ḡ erit uera
rōnalitas ē aialitas & rōnale eſt aīal.

p̄ ſi gen⁹ p̄dicet̄ dt̄ dīia p accñs.
ḡ p accñs p̄dicabit̄ dt̄ ſſe.oñs ē ffm
ḡ añs.ꝓbaꝰ oñe.qñcūq; aliqd p̄dicat̄
dt̄ altero p accñs. p̄dicat̄ p accñs dt̄
q̄cūq; ĩ q̄ illud formaliter includitur
in ſſe.ꝑ differētia foꝛaliter includit̄
in ſſe. ḡ ſi gen⁹ p̄dicat̄ dt̄ differētia
p accñs p̄dicatur etiā dt̄ ſſe p accñs.

3 ſi gen⁹ p̄dicat̄ dt̄ differēti p
ſe unū aīal eēt mlta aīalia.oñs ē ffm
ḡ añs.ꝓbaꝰ oñe.ꝙ gen⁹ & differētia
includuntur in ꝟceptu ſſi.aut ḡ im
portat̄ idē aīal p genus & differētiā
aut aliud. ſi idem. ḡ in diffio hōis
erit nugatio.ſi aliud habeꝫ ꝓpoſitū
quia hō erit duo aīalia. Ad.q.di
co ꝙ genꝰ nō p̄dicatur p ſe dt̄ diffe
rētia.p3 per auic.vº me. ubi dicit
liez gen⁹ & differētia p̄dicēt̄ dt̄ ſſe
nō tm ſignificāt totā ſſiz p ſe. ꝑ ge
nꝰ ſignificat māle.differētia vo foꝛa
le.utrūq; aūt ſignificat ptes ſſi per
modū totiꝰ.ſic̄ ḡ māle ē extra foꝛale

ſic ōcept⁹ generis ē extra ⁹tum dr̄ie.

Ad argūta ī op^tum ad primū di co q̄ mi. eſt falſa. ad ꝓbationē dico q̄ ñ ē ſiſe dr̄ ꝓpoſitiōe nc̄cia & ꝑ ſe rō eſt. q̄ in ꝓpoſitiōe nc̄cia ꝓpoſitio ꝟuertēs nō pōt ee nc̄cia niſi ꝓpoſitio ꝟuerſa fit nc̄cia. q̄ ꝟuertēs ē añs. ꝟuerſa āt oñs. ſ̄ ꝓpō ꝑ ſe ñ nec̄io ꝟuertī in ꝑ ſe. q̄ una nō ē añs ad aliā. ² Ad z^m dico q̄ duplex eſt cōcretio & duplex abſtractū. una ꝟcretio ē ad ſ̄bm. ſ. q̄ñ aliq̄d denoīat aliud extra ſuā eēntiā. alia ad ſuppo^m. ſ. q̄ñ aliq̄d ſignificat ꝑ mo^m denoīantis. aliq̄d ꝓprie n^e. exemplū primi albū denoīat ſ̄bm qd̄ ē extra eſſētiaz albedinis. exēplū ſecūdi. q̄ ſi albedo ē albedo ſimiliter duplicit ē abſtractio una a ſuppoīto alia a ſ̄bo. exēplū primi cū albedo abſtrahit ab hac albedine. exēplū ſecūdi cū albedo abſtrahit ab hoīe. ad formam argumenti d^o q̄ auctoritas ꝓphi habet ueritatē de abſtractis & ꝟcretis z^o mō & nō ꝑ. unde ſicut ſi eſt uera hic hō ē homo ſic & hec. ſi hūanitas eſt hūanitas. ſ hec nō ualet ſi homo ē albus g̃ hūanitas ē albedo. q̄ albedo eſt abſtracta a ſ̄bo & nō a ſuppoſito ſic in ꝓpoſito rationale in cōcreto p̄dicat de homine. q̄ ratione ſubiecti ſignificat ꝑ modū totius. in abſtracto aūt ſignificat ꝑ modū partis. pars aūt non predicat de toto. & ideo ām bo ille ſunt falſe hūanitas eſt aīalitas uel rōnalitas. Ad z^m dico q̄ oña ē falſa. ad ꝓbationē dico q̄ ma. eſt ſi intelligat de illo qd̄ fuit unū per accīs cū alio. differētia aūt facit per ſe unū cū ſ̄bo & nō ꝑ accīs.

Trū hō licite poſſit uelle oppoſitū eiꝰ qd̄ ſcit deū uelle. q̄ ſic. q̄ deꝰ iuſte finaliter dānari eternaliter. ſ nullus teneť uelle dānatiōz ſuā. quia tūc uellet a deo ſepari. ō uoluntas diuina ē regula & rō bonitatis in oībo uolito. iō unuſq̄q̄ teneť ſe cōformare ſue uolūtati. g̃ peccās teneť uelle dānationē ſuā ex q̄ ſcit deū uelle eam.

z^o in eterna dānatione duo ſunt ſ. pene inflictio & eterna a deo ſeparatio. dico g̃ q̄ peccās licite pōt uelle punitionē eternā. q̄ qlibet iuſtus dz uelle de ſe & de alio q̄ peccās finaliter & eternaliť puniat. ſ ſeparatiōz a deo nō dz uelle recta uolitione. unde regula generalis ē q̄ i oībo q̄ ſcim⁹ dēū uelle abſolute tenemur uolū^te abſoluta uelle. ſ nō uolita additionaliter. licz enī uelle cōtrariū cōtū in nobis eſt.

Trū hō dānat⁹ ſ^m rectā rōnez poſſit appetere nō eſſe ut miſeriā fugiat. q̄ ſic. matheꝰ. z^o melius fuiſſet illi ſi natus nō fuiſſet. g̃ nō ee eſt minus malū. g̃ magis appetēdū. p̄ carentia mali eſt delectabilis ꝑ rethoꝰ. ſ delectabile ē appetibile. ſ nō eſſe nō includit aliq̄d malū. g̃ nō eſſe eſt appetibile. ſed

aug⁹. z^o de li. arbitrio nō ee nō eſt recte eligibile. q̄ nihil ē. p̄ illud ī q̄ nulla eſt ratio boni nō habet rōnem melioris. ſ in nō eſſe nō eſt aliqua ratio boni. g̃ nec ratio melioris. & per oñs nō eſt eligendū. z^o iſta queſtio duplicē habz intellectū ſ^m q̄ duplex eſt miſeria. ſ. pene & culpe. loquēdo de miſeria pene eſt opinio quorūdam q̄ nullus pōt appetere ñ ee ſ^m rectā rationē ut fugiat miſeriā pene. Ratio talis eſt malū iō ē malū. q̄ admit bonū. illud ergo eſt maius malū qd̄ plus admit de bono. ſ nō eſſe admit oēm bonū. q̄ totā naturaz. g̃ nō eſſe ē maius malū q̄ miſeria pene. ſ ſ^m rectā rōez maiꝰ malū nō dz appeti ꝓpt fugā minoris mali. p̄ nullꝰ ſ^m rectā rōnē appetit fugā maioris pfectōis ꝓpter appetitū minoris pfectionis ſ ee eſt maioris perfectionis q̄ gaudiū ſ^m dionyſiū. inter oēs pfectiōes diuinas eſſe eſt nobilior. g̃ oppoſitū eius nō pōt appeti ꝓpter fugam oppoſiti eius qd̄ ē pena. Si aūt loquitur de miſerta culpe dicūt etiā q̄ nō ꝓpter rationes dictas. Ratio ſpecialis eſt iſta. ſi ꝓpter fugā culpe eſt appetēdū nō eſſe & nō ꝓpt fugā pene hoc nō eſt niſi ꝓpter aliq̄ rationem mali repertā in culpa qd̄ nō reperitur in pena. ſ in culpa inuenitur triplex malū qd̄ nō iuenit i pena. ſ. q̄ ꝑ culpa infligit pena deꝰ pōt efficere penā. & nō culpā. z^o culpa facit hñtē formaliter malū pena nō. ꝓpter primū nō pōt appeti nō eſſe. q̄ maiꝰ malū nō eſt appetendū ꝓpter fugam mi. mali. ſ appetere non eſſe ꝓpter fugā culpe nō uitatur niſi malū pene qd̄ ꝑ culpa infligit. malū aūt pene ē miꝰ malū q̄ ſimpliter nō eſſe. g̃ etc̄.

propter z^m etiam non. quia ſicut deus non poteſt facere culpam ſic nec non eſſe. q̄ nullū eorū habet cauſam poſitiuā. ſ^m aug⁹ 8z. q. q. zi. deus ñ eſt cā alicuiꝰ creature cedendi in nō eſſe. ꝓpter z^m nō. q̄ ꝓpter culpā nō ordinat tota naſa nec efficitur mala niſi uolūtas. g̃ ꝓpter malitiā uolūtatis non eſt appetendū non eſſe.

z^a opini. eſt q̄ ꝓpter malū culpe fugiēdū eſt appetendū nō eſſe. ratio talis eſt qlibet teneť magis fugere qd̄ ē cōtra deū q̄ qd̄ ē cōtra ſeipſū. ſed culpa ē cōtra deū. nō eſſe contra ſe ipſū. g̃ etc̄. maior ꝓbať. q̄ qlibet teneť magis diligere deū q̄ ſeipſū. matheī zi^o. diliges dēū etc̄. Maius malū ē magis fugiēduz. ſ malū culpe ē maius malū q̄ non ee. g̃ etc̄. probo mi. q̄ carētia debiti ē maius malū q̄ carētia indebiti. ſ malū culpe cū ſit malū foraſ ē carētia boni debiti. ñ ee aūt non. alias añ mūdi ſtitutionē fuiſſet carētia boni debiti. g̃ culpa ē ꝑpe ius q̄ non ee. p̄ malū ſimpliter eſt magis uitadū q̄ malū huic. ꝓbo. quia ꝓpter hoc negať q̄ deus nō poteſt facere culpā pōt tamē facere penam ſed malus culpe reſpectū ñ ee eſt malū ſimpliter. q̄ tollit honorē debitū

q; ꝟ^{m} anꝭ.peccatū q̄tū in ſe eſt deū inhonorat. nō eſſe aūt eſt malū huic ꝯ etc̄. ⁊ primā opi.inſtatur ſic.rō ns ille ita ꝯcludūt de malo culpe ſi cut de malo pene.tñ de malo culpe ne gant q; ſit magis eligendū q̄ nō eſſe

Sil'r etiā ⁊ ꝟ^{m} opi.inſtat q; rōnes ille nō cōcludunt. ad primū qñ dicit quilibet tenet magis fugere etc̄. non eſt uera. q; plus diligo pedē meū q̄ aliq̄3 hoiez.& tñ magis uolo aliquam leſionē pedis mei q; mortē alicuius hoīs.ſic in ꝓpoſito magis diligo deū q̄ me. tñ prius uolo aliq̄ offēdā dm q̄ me non eſſe. q; peccatuz non fuit ⁊ deū q; uelit ipſū nō eſſe.ꝟ tñ fuit ⁊ p̄ceptū dm. Ad 2^{m} dico q; maiꝰ malū eſt magꝫ fugiēdū cereris paribꝫ q; cārētia boni debiti eſt peior q̄ ca rentia boni idebiti.ꝟ qñ carentia bo ni debiti ſuppōit carētiā boni in de biti ſicut cauſaz ſine qua eē nō pōt. ſic carētia boni indebiti eſt maius ma lū.ſic eſt in ꝓpoſito. Ad 3^{m} dicen dū eſt ſicut ad primū. Ad q̄nem dico duas cōcluſiones. prima eſt iſta ꝓpter fugam mali pene nullus poteſt ꝟ^{m} rectaz rationē ſuū appetere non eſſe.2^{a} eſt iſta ꝓpter fugā mali culpe pōt quis aliq̄ mō appetere nō eſſe & aliquo mō non. prima ꝯcluſio ſic ꝓbatur.nullus ꝟ^{m} rectā rōnez poteſt appetere ſuū non eſſe ꝓpter fugā iu ſti & boni. ꝟ malū pene eſt iuſtū & bonū.quia pena ē quid iuſtū & bonū poſitiuū & ordiatiuū culpe.ꝝ nullus ꝟ^{m} rectam rationē debet illud fugere & ſuū non eſſe appetere. p̄ nullꝰ ꝟ^{m} rectā rōnem poteſt aliquid appe tere cōtra inclinationez nature maxi me quando eſt cōſona uolūtati diuine ſed ad eſſe inclinat naturalis appetitꝰ 2^{o} de generationē & 2^{o} de anima. & eſt conſona diuine uolūtati q̄ im mediate ipſam cauſat & imediate cō ſeruat.pena autē eſt cōtra inclinatiōz naturalē.& eſt diſſona uoluntati diui ne.ideo infligit eam. ꝝ etc̄. Ad ſe cundaz cōcluſionem dico q; uolūtas poteſt ꝯpari ad miſeriā culpe & ad non eſſe duplicirer.ſ.uniformiter & difformiter. uniformiter ut uolūtas ſit cauſa ipſius nō eſſe ſicut eſt cauſa culpe.& iſto modo queſtio nulla eſt quia uoluntas creata non poteſt eſſe cauſa ipſius nō eſſe.nec poteſt facere ſe non eſſe.nec annihilare.imo ſi uel let ſe non eſſe peccaret mortaliter ꝓbatio. quia ſicut poſt eſſe diuinum magis tenetur diligere eſſe meū q̄ eē cuiuſcūq; alterius. ſic poſt odiū eſſe diuini magis teneor fugere odiū eſſe met.ꝝ odiendo eſſe meū & uolendo illud non eſſe peccarem mortaliter.

oportet ꝝ q; queſtio intelligatur difformiter ꝓut uoluntas poteſt ap petere.non eſſe non quidē ut ſit eā non eſſe ſicut eſt cauſa peccati.nec q; uelit ſibi infligere ſi poſſet.ſed ut uoluntarie ſuſtineret ipſuz non eſſe ſi infligeretur.& ſic nō eſt ſimplicit uelle.ꝟ q̄ſi non nolle. & talis uolūtas

eſt ſemp quādo duo mala ꝓponūtur ſ.maius & minꝰ maluz. tunc unū ha bet rationē boni reſpectu alterius ut patz.v. ethicoꝝ. ſic intelligendo di co.q; uoluntas teneť non uitare ſuuz non eſſe annihilatuz a deo ne peccet mortaliter. Ratio eſt.quia quilibet tenetur ſeruare diuinū p̄ceptū ſi nō reuocetur.ꝟ in oñi peccato mortali trāſgreditur quis diuinū preceptū.ꝝ etc̄. p̄ quādocūq; aliqua duo cur runt ꝟ^{m} diuerſas regulas ſemp illud eſt eligendū & faciendū qđ eſt ꝟ^{m} regulam ſupiorem. ꝟ non cōmittere culpā eſt ꝟ^{m} regulā dinaz.nō appete re non eſſe eſt ꝟ^{m} inclinationē naē ꝝ etc̄. Ad argumēta.ad primū di co q; prius debuit ſe uelle non eſſe creatū a deo q̄ q; fecerit illud maluz ſi autez intelligatur q; melius fuiſſet ſibi non fuiſſe natuz q̄ habere penā exponitur de natiuitate extra uterū quia melius fuiſſet ſibi fuiſſe mor tuū in utero. Ad 2^{m} dico q; caren tia ſuppoſito aliquo bono eſt delec tabilis. ꝟ nullo bono p̄ſuppoſito nō eſt delectabilis. ſi autē arguas de ma lo culpe argumentū eſt ꝓ me.

Trū homo ſit cōpoſitus ex pluribus formis ſubſtātiali bus.uidetur q; non.oñe ens per ſe unū habet tantū unū eſſe ſim pliciter.ꝟ homo eſt ens per ſe unuz ergo habet tantum unū eſſe ſimpicit ſed eſſe eſt a forma. ergo in homine non eſt niſi una forma. p̄ phūs.7. metha^{ce} genus nihil eſt preter eas q̄ ſunt generis ſpecies. & ibidem fina lis differentia ſubſtantia rei erit & diffinitio.ſed hoc eſſet falſum ſi ab alia forma in homine ſumeretur gen9 & ab alia differentia.quia tunc gen9 non diceret totū eſſe ſpeciei nec dif ferentia diceret totā ſubſtātiam rei.

p̄ 3^{o} ſic uni9 motus uel mutatio nis nūero eſt tantū unus termin9 nu mero.ſed generatio cuiuſlibz rei nāl eſt una mutatio nūero.ergo etc̄. ſed termin9 acquiſitus ꝓ generationē eſt forma licz ꝯpoſitū per ſe generetur ꝝ in cōpoſito naturali non eſt niſi una forma. ⁊ oñe mouens ſeipſū diuidit in duo quorū unū eſt per ſe mouens alterū per ſe motū.8^{o} phi. ſed oñe aīatū eſt mouens ſeipſuz.ꝝ etc̄.ſed per ſe mouens eſt anima.per ſe motū non eſt materia nuda. quia materia nuda non eſt ſubiectū mot9. ꝝ erit cōpoſitū ex materia & forma ſubſtantiali alia ab anima. & per oñs in quolibet animato erunt due forme ſubſtātiales. In iſta qōne ſic ꝓcedā primo recitabo opinionē quorūdam cū meliorib⁹ motiuis que habēt.2^{o} oſtendam q; illa opinio cōtradicit fi dei & rōni naſali. ultimo dicam ad qōnem illud qđ mihi uidetur. & re ſpondebo ad oppoſita. q̄tum ad opini.thome primū eſt ſciendū q; ad iſtam qōnez reſpondet quidā doctor duo ſatis breuiter ꝓ ordinē declaran do.primo aſſignat differentiā inter

formā ſubſtantialē & accñtalē in or
die ad pfectibilia. 2° ex illa differētia
probat q̄ in nullo cōpoſito p ſe uno
ſunt plures forme ſubſtantiales. diffe
rētia eſt iſta. forma ſubſtātial' dat eē
ſimplicit̄. ꝓpterea acq̄ſitio forme ſb
ſtantialis dicit̄ generatio ſimplicit̄. &
corruptio dr̄ corruptio ſimpl'r. forā
accid ntal' dat eſſe ſ̄m quid. calor eni
ſbo cui aduēit dat eē calidū. iō qñ
alicui ſbo aduenit forma accñtalis ñ
dicit̄ illud fieri ſipliciter. ſ̄ tm̄ tale
eodē mō de corruptiōe. ex iſta differē
tia arguit ſic. Nulla forma aduēi
ens enti ſimpliciter eſt forma ſbalis
patet ex differentia poſita inē forāz
ſubſtantialē & accñtalem. q̄ ſubſtātia
lis dat eſſe ſimplicit̄. accñtalis ſ̄m qd
forma aūt aduēiens enti ſimpliciter
nō pōt ſibi dare eſſe ſimpliciter. ſi g̃
in hoīe eſſēt plures forme ſubſtātiales
cuz q̄libet dat eſſe ſimpl'r poſterior
aduēiret enti ſimplicit̄. & ſic nō eēt
forma ſubſtātialis. quia nō daret eſſe
ſimpliciter. & ſic forma ſubſtantialis
nō eēt forma ſubſtantialis qđ impli
cat cōtradictionē. ꝑ philoſophus. 7°
phi. ſic arguit qđ mouet̄ ē. qđ gene
ratur nō ē. g̃ generatio nō eſt motus.
ex hoc arguit̄ efficacit̄. idem eſſe qđ
attribuitur ſubiecto motꝰ remouetur
a ſbo generationis. alias phus arguer̄
i. 4°. termis. & face et fallaciā ōnis.
ſ̄ eē qđ attribuit̄ ſubiecto motus eſt
eſſe ſubſtātiale qđ dat forma ſubſtan
tialis. g̃ eſſe ſubſtātiale remouetur a
ſbo generationis. g̃ ſbm generationis
ē tm̄ ens in potētia. ꝑ 2° qđ pōt
fieri per pauciora non debet fieri
per plura primo phi. ſemp enī eſt ui
tanda pluralitas. niſi appareat euidēs
neceſſitas. ſ̄ nulla apparet neceſſitas
ponendi in ꝓpoſito plures formas ſb
ſtantiales. quia forma poſterior ōtinet
uirtualiter oēs p̄cedentes in cōpo
ſito. q̄ ſicut trigonꝰ i tetragonū. ſic
uegetatiuū i ſēſitiuo & uegetatiuū &
ſenſitiuū in intellectiuo. hec autē eſt
continentia uirtualis. ꝑ 4° q̄ñcū
q̄ ſbm & p̄dicatū alicuius ꝓpōnis
ſumunt̄ a diuerſis formis. uel talis p̄
dicatio eſt per accñs ſi ille forme nō
ſūt p ſe ordinate. uł ſi ſunt p ſe ordi
nate. 1z ſit natura p ſe 2° modo. non
tm̄ p ſe & primo. ſi ergo p aliā forāz
homo eſt homo. & per aliam animal
p̄dicatio āialis de hoīe non erit per
ſe primo modo. ſed 2° qđ ē falſum.
ꝑ ultimo ōm̄. ſuper 2°. de anima
cū aufertur ſenſus a carne nō rema
net caro niſi equiuoce. g̃ ſenſus non
tantū dat eē ſenſitiuū. ſed eſſe carnis
q̄ntū ad 2m̄ articulum oſtendo p̄ q
iſta opini. contradicit fidei. p̄ ſic. illa
opi. cōtradicit fidei ad quaz̄ ſequit̄
corpꝰ xp̄i uiuū & mortuū n̄ eſſe idē
numero. ſ̄ iſta eſt huiuſmōi. g̃ etc̄. ꝓba°
mi. impoſſibile eſt formā aliquā ſepā
tam a materia denoiare ipſam talem
quia prius intelligitur forma3 infor
mare materiam q̄ materia denoietur
talis per formam. ſed in triduo morti
xp̄i uere & realiter fuit anima a cor
pore ſeparata. g̃ corpus xp̄i nō hūit
eſſe corporeū p animā intellectiuam
corpus xp̄i uiuū p te nō habuit eſſe
corporeū per aiam intellectiuā. quia
aliā nō eſt dare. g̃ corpꝰ xp̄i uiuū &
mortuū non fuit idez̄ corpus nūero.
ꝑ ſi hoſtia conſecrata a xp̄o in cena
fuiſſet cōſeruata in pixide ſemp' mā
ſiſſet eadem res primo contenta &
in quā facta fuit prīo ꝺuerſio. ſ̄ res
illa nō fuit materia nuda. nec aliquod
accñs. nec cōpoſitū ex utriſq̄. g̃ cō
poſitū ex materia & forma ſbali. nō
aūt ex aīa intellectiua. quia xp̄us ue
re fuit mortuus in cruce. & aīa uere
ſepāta. ergo non potuit eſſe corpori
unita. g̃ in corpore xp̄i de neceſſi
tate fuit alia forma ſubſtātial' ab ani
ma intellectiua. 2m̄. ſ. q̄ ōdicat ra
tiōi naturali oſtēdo ſic. & primo ſup
pono duo. primū eſt iſtud. primus &
p ſe termiꝰ generationis naturalis eſt
ſba. 2m̄ eſt iſtud. primꝰ & p ſe terminꝰ
generationis naťalis non eſt anima in
tellectiua. primū patz̄. quia generatō
naťalis eſt mutatio ſbalis. ſ̄ mutatōis
ſubſtantialis primus & p ſe terminus
eſt ſba. 2m̄ p3. quia illud qđ nec ſ̄m ſe
nec ſ̄m aliqd eius poteſt attingi per
actionē naťalez̄ nec ſ̄m ſe nec ſ̄m ali
qd eius poteſt eſſe primus & p ſe ter
minus actionis naturalis. ſ̄ aīa cū ſit
forma imālis nec ſ̄m ſe nec ſ̄m aliqd
eius pōt attingi p actionē naturalem
g̃ etc̄. Iſtis ſuppoſitis ar° ſic. qñ
cūq̄ ad aliq̄z̄ effectū ocurrūt actiōes
diuerſorū agentiū. q̄ quidez̄ actiones
ſic ſe habent q̄ primus & p ſe termi
nus uniꝰ nec ſ̄m ſe nec ſ̄m aliqd eius
poteſt attingi p actionē alteriꝰ. ſi ille
actiones ſūt ſubſtantiales & diſtincte
neceſſe ē in ꝓducto illo ponere duas
formas ſbales correſpōdētes illis p'ri
bus actionibus ſubſtantialibus. alias
eſſet dare actionē naťalez̄ ſubſtantia
lem ſine termino reali & ſbſtantiali.
ſ̄ ad ꝓductionē hominis cōcurrūt ac
tiones agentis naturalis & ſupnaťalis
& primus & p ſe terminꝰ agētis ſup
naturalis nec ſ̄m ſe nec ſ̄m aliqd eius
poteſt attingi p actionē agētis naťal'
& ſūt actiones diſtincte. g̃ in homie
neceſſe ē ponere duas formas ſbales
unā correſpondentez̄ actioni agentis
ſupnālis. & aliā correſpondentē actio
ni agentis naťalis. ꝑ homo eſt effe
ctus naturalis. g̃ in homine p̄t̄ mān
primā & animā intellectiuā de neceſ
ſitate ē ponere aliā forāz̄ ſbalē. añs ē
oībus cōe. ꝺ ñam ꝓbo. effectus nālis ē
ens ꝓpoſitū ex principiis naturalibꝰ
hō aūt rōe aīe intellectiue nō eſt effec
tus naturalis. quia anima nō eſt termi
nus actiōis naturalis. nec materia prīa
eſt effectus nālis. quia ſupponit̄ actio
ni naturali. g̃ in homine erit alia for
ma ſubſtantialis ab anima ratione cu
ius homo ſit effectus naturalis. ꝑ
ab agentibus quātūcunq̄ diuerſis ad
inuicem non ſubordinati impoſſibile
eſt ꝓduci effectū eiuſdē ratiōis. ꝓbat̄

ſtatim.quia cū aliqua agentia ſic ſint diſpoſita q̄ ī q̄dcūq; paſſū agant nata ſint inducere diuerſas diſpoſitiones impoſſibile eſt p talia agentia ꝓduci effectū uni9 rōis. quia ſemp effectus unius rationis requirit diſpoſitionē neceſſario ꝑuiaz eſſe uni9 rationis. ꝟ ego uideo q̄ forma uite bene poteſt corrūpi a quātūcūq; diuerſis agentibus.q̄ ab igne p obuſtionez. ab aqua p ſubmerſionē.a gladio p iugulatōez manente ſemp forma mixti eiuſdem ratiōis in ipſo cadauere.q̄ nobis nnō teſcit ex accidentibo eiuſdē rōis manentibus in aīali uiuo & mortuo.ꝯ ī q̄libet aīato forma mixti ē alia a forā uite. teneo ergo iſtas duas ōcſones prima q̄ in hoie ſūt plures forme ſb ſtantiales.una educta p agens naturale alia p creationē.z^a eſt iſta in q̄libz aīato ſūt due forme una.ſ.forma mixti alia eſt forma uite. ad quas ꝓbandas ſufficiant rōes que dicte ſunt ō opi.

Ad argūta opi. ad primū dico q̄ dare eſſe ſimpl'r dupliciter poteſt intelligi.uno mō ut diſtīguiť ō non ens ſimplicit q̄d ē purū nihil.& ens ſimplicit idē ē q-ť uniuerſaliter.alio modo ꝟ^m q̄ diſtinguitur cōtrā ens ꝟ^m quid q̄d eſt accns. ꝑ mō accipiendo nō ꝟuenit omni nec ſoli forme ſbſtātiali dare eſſe ſimplicit. quia hoc eſt dare eſſe primū. illo mō nec forma ſbſtantialis aduenīēs materie dat ſibi tale eſſe.z^o mō ꝟuenit omni & ſoli forme ſubſtantiali dare eſſe ſimpliciter quia ꝟuenit ſibi ex ſua natura.& nō ex hoc q̄ primo aduenit materie. q̄ ſi accn̄talis primo aduenīret & ſubſtantialis poſt ſemper ſubſtantialis daret eſſe ſimpliciter. accidentalis ꝟ^m q̄d. Tu dicis q̄ tollitur differētia inter formā ſubſtantialem & accn̄talem.dico q̄ non tollitur.quia forma ſubſtantialis nec recipit magis nec minus.accn̄talis ſic. Item ad formā ſubſtantialem nō eſt motus ꝟ mutatio.ad accn̄talem ez°. Itē in formis ſbſtantialibus ſemp poſterior eſt pfectior.in accn̄talibz ez°. Ad z^m dico. q̄ q̄ forma ſubſtantialis dat eſſe ſimpliciť ideo ſubiectū generatōis dicitur nō ē quia caret eo qđ natū ē dare eſſe ſimpliciter.ſubiectū motus eſt.quia non caret aliq̄ qđ ſit natū dare eē ſimpliciter. ꝟ tn ꝟ^m quid.cū hoc ſtat q̄ in animato ſint plures forme ſubſtantiales. licz enim forma prior informet materiam.reſpectu tn ultime forme qua caret dicitur non ens. Ad z^m dico q̄ maxia neceſſitas fuit ponere aīam intellectiuam eſſe aliam a forma mixti.quia uidem9 ad ſenſū q̄ ponet una ſeparata alia.& ſic forma qua corpus eſt corpus eſt alia ab illa qua corpus eſt animatū. Ad 4^m dico q̄ quādo ſubiectū & p̄dicatū alicui9 ꝓpoſitionis p̄ciſe ſumūť a diuerſis formis.& una nō includit aliam nūq̄ talis p̄dicatio eſt uera primo modo p3'dicto genere & dīntia. ꝟ ꝓpter h^oc ñ ſequť q̄ ñ predicatur de ſpecie. quia ſp̄s ſcluditur ipſū gen9.& ſic nō ſumiť p̄ciſe a diuerſis formis. Ad ultimū dico q̄ om̄. intendit dicere q̄ aliter ſe habet forma naturalis in oppoſito naťali q̄ forma artificialis in re artificiali. q̄ ī oppōito naturali principali9 eē ei9 ſumiť a forā.i artificiali ſumiť a matia. imo tota ſubſtātia artificiať a matia. iō recedēte forā artificiali a matia.iō recedēte forā artificiali remanet oppoſitū nomine & diffinitiōe. q̄ remanz matia que eſt tota ſba ſua.recedēte aūt forma naturali nō remanet res naturalis in eſſe ſpecifico in quo erat prius remanet igiť caro equiuoce.ꝟ non remanet ut nata ē eſſe pars oplete corporis animati. Ad primū principale dico q̄ unuz eſſe eſt ab una forma opletiue & totaliter. Ad z^m ſimiľr differentia eſt ſubſtātia rei cōpletiue genus etiam.uel eſt nihil' preter ſp̄s uel eſt ſicut materia.& z^m eſt uerum.

Ad ultimū dico q̄ argumētū totū concedo.ꝟ nō ꝓbat q̄ creationi non reſpondeat aliqua forma alia.

Trū homines in ſtatu innocētie generati fuiſſent ſtatī ōfirmati in gr̄a.q̄ ſic. anſ. cur deus homo.ſi primus homo uiciſſet primā tēptationē ipſe cū tota ꝑ genie fuiſſet ofirmatus in iuſtitia.

ꝑ in ſtatu innocētie nullus fuiſſet generatus finaliter damnād9. ꝯ null9 qui poſſet peccaſſe.anſ p3 p gregorium.4° moraľ.ſi parentes primū peccatū nō corrupiſſēt ign's gehenne poſterioritati nō nociuiſſet.om̄ p3.quia qua ratione poſſet peccare poſſet in peccato p̄ſeuerare. ꝑ dionſi9.4. de di.nobis bonū eſt petē i9 q̄ malū ꝟ maluz primi hoīs fuit ſufficiens cā demeritoria tori poſterioritati. ꝯ bonū fuiſſet ſufficiēs meritoria cmiuz poſteriorū. quia ſi ꝓpoſitū eſt cauſa ꝓpoſiti & oppoſitū eſt cauſa oppoſiti.vi.thopi. ō homines tūc geniti fuiſſent uiatores eſto q̄ patres fuiſſent innocētes. ꝯ potuiſſēt peccare.

ꝙ° ofirmari dupľr pōt intelligi uno mō q̄ nūq̄ poſſit peccare.ſicut ſācti in patria.alio mō q̄ nūq̄ peccabit lz poſſit peccare. ſicut multi uiatores ſanctificati in utero. ꝑ mō q̄ aliquis ſit uiator & nullo mō poſſit peccare ē oppo^m in adiecto.naz xp̄s q̄ hoc hūit nō ſolū fuit uiator.z°mō uiator poſſz eē ofirmat9 ſaltē q̄ nūq̄ peccaret mortaľr. dico ꝯ q̄ homines geniti in ſtatu innocētie nō ſtatiz fuiſſent ofirmati.ꝟ potuiſſent peccare.& forte & facto peccaſſent. q̄ ſicut deus dediſſet iuſtitiam primo patri pro filio ſi ſtetiſſet.& ante priaz tēptationem non dedit.ſic eſto q̄ pater cōſeruaſſet innocētiam.ſic regulariter deus daret filio ſi ipſe uiciſſet primā tēptationē.& ſic intelligit dictum anſ.q̄ deus dediſſet iuſtitiam patri pro tota ꝑle ſi non poſuiſſet obicē. & deinde filio ſi filius nō poſuiſſet obicē. Ad primū dico q̄ ſi adā uiciſſet primam tēptationem fuiſſet

cõfirmat⁹ q̃ post nõ peccassz.ꝑ semp potuisset quãdiu uiator fuisset.& sic fuisset confirmatus ꝑ tota ꝓgenie.q̃ si filii uicissent primã tẽptationẽ fu issent confirmati.& non prius sicut nec pater. Ad 2^m dico q̃ in statu innocentie nullus genuisset filiũ dam nandũ si generãs prius uicisset.neq; fuissent tũc nati damnandi. Ad ul timũ dico q̃ in ratiõe cãe potẽtius ẽ bonũ q̃ malũ.tamẽ aliquãdo plus po test unũ malus nocere q̃ bonũ ꝓdes se.nũc aũt si adã stetisset bonũ suum nõ fuisset causa meritoria boni filii.

Ad illud phi.vi.thopicoꝝ.dico q̃ habet instãtiam uniuersaliẽ qñ unũ oppositũ p̃t ꝓduci uniuoce & aliud tantũ equiuoce.sicut pz de qualitate corruptibili & icorruptibili.q̃litas i corruptibil' ꝓducit equiuoce.q̃litas corruptibil' uniuoce. nõ ualet ꝗ si q̃ litas corruptibil' potest cãusare qua litatẽ corruptibilez q̃ qualitas incor ruptibilis causat incorruptibilẽ.

Trũ homies illi fuissent ge nerati qui nũc sunt electi.q̃ non. multi filii reproborũ sunt sancti. sicut beatus Martinus qui matrem cõuertit & patrem in in fidelitate dimisit. sed idem filii fuis sẽt ex eisdem parentibus. & parẽtes qui mõ sunt dãnati nõ fuissent salua ti si adam non peccassetꝫ & etc. ꝑ tũc mares & femine fuissent in nũe ro equali.quia electi fuissent ꝓducti ꝑ ꝓpagac̃em.& quibz implessz hoc preceptũ.crescite & multiplicamini & non habuisset uxorem nisi in linea laterali. quia cõtra legem nature est copulari in linea ascendente uel de scendente. ideo adam si uineret non posset cõtrahere cũ aliqua.nec tunc fuissz bigãia.q̃ nc nũc ẽ laudabile & cõtra legẽ nature fuit tũc.uera est ꝗ ma. sed modo non est necesse q̃ ma res & femine sint numero equales ele cti. quia hoc solus deus nouit. ergo etc. contra gregorius.4.º moral'. si primi parentes non peccassent po sterioritas dãnata non fuisset.& soli electi nati fuissent qui ꝑ redẽptionẽ erunt saluandi. Respondeo q̃ sic primo propter auctoritatem grego rii. secũdo propter hanc rationem. omnis ordinate uolens post finem im mediate uult quod est imediatum fi ni.sed deus ẽ ordic̃e uolens.ergo statũ post beatic̃em suam uult beatic̃em illis qui eam habebunt.ita q̃ primo uult beatitudinem suam sibi. & quasi in secundo instanti uult beatitudinem'il li qui eã habebit. post uult omne qd̃ est ad hoc ordinatum:s.gratiam suaz ergo electio determinata est in secũ do instanti quantũcũq; electus debe at isto modo generari uel ab isto uel ab illo. ideo non oportet gaudere de lapsu angelorũ.quia non propter lapsum sunt homines resuscitãdi. q̃ si angeli stetissent tot & illi idem fu issent genti qui nunc sunt saluandi. q̃ totuz qd̃ fit circa electos pri⁹ na tura est cõpletum q̃ aliquid fiat cir ca reprobos. Exemplum de medi co qui primo amat aliquez. secundo uult illi sanitatem.tertio uult sibi me dicinam.sed quia determinate uult si bi sanitatem & non potest per aliud mediuz nisi per medicinã determina te uult sibi medicinam. si ergo deus uult aliquẽ determinate saluari & ille non potest esse nisi ab hoc patre de terminate uult patrem esse. sed si nihil subest filio quod sit de substan tia patris. sed tantum de mẽstruo ut uult philosophus 2º de generatione animalium. tunc idez numero homo posset esse istius patris & illius. & tunc idem filiꝰ posset esse pagani & xp̃iani.nec oportet q̃ idem filius nu mero sit ex ista mre licet habeat cor pus ex ea. quia idem nutrimentũ nu mero ex quo fit menstruum in hac matre & semen in hoc patre potuis set fuisse sub alia forma nutrimenti. ita q̃ si nutrimentum nõ fuisset sub forma pomi in paradiso fuisset idem filius numero. Ad primũ dico q̃ illi electi qui nũc sunt ex patribus dã natis fuissent tunc ex predestinatis. qui autem nunc non sunt patres tũc omnino non fuissent. Ad secundũ dico q̃ utrum nunc debeãt esse equa les mares & femie saluate nescio.esto q̃ non. dico q̃ eedem persone que tunc saluate essent nunc etiam salua buntur.quia eadem persona numero potuisset fuisse mas & femina. quia ille sunt tantum differentie materia les. ut patet decimo metha^ce.& fer tur de quibusdam q̃ aliquo tempore erant uiri & aliquo femine. & forte eadem persona numero que nunc est femina tunc fuisset uir.& econuerso uel forte iste persone que hic dum uixerunt erant femine erunt uiri in resurrectione. & tunc possunt esse eẽles esto q̃ mõ nõ sint.& ꝑ hoc nõ fit aliq̃ iniuria mulieri. q̃ mulier nõ ẽ nisi quedam imperfectio in natura & nunc̃ regulariter de prima intẽ tione nature. sed quia agens non põt perfecte uincere producendo natura facit q̃d melio⁹ est. & poti⁹ producit mulierem q̃ nihil. tamen aliqua fe mina plus gaudebit de statu suo q̃ si esset uir.sicut beata uirgo.non aũt alie mulieres regulariter.

Trum homini pro statu isto sit necessaria aliqua doctri na supernaturalis ad quam non possit deuenire naturali lumine intellectus. uidetur q̃ non. omnis po tentia habens aliquod omne pro pri mo obiecto naturali potest in quodli bet sub illo contentum sicut in per se obiectum naturale.ꝑ3 de pñio obo

uisus & aliis sub ipso ostentis & aliis potētiis.s.p3 etiā rōe. q primū obm potētie ē adequatū potentie. si ergo in aliquo esset rō primi obi circa ocl potentia nō posset hīe actū suū nāliē nō esset potētie adequatū. ꝙ excederet ip3.ḡ ma.ē uera.sed primū obiectū naturale intellectꝰ nr̄i est ens inq̄tuz ens. ḡ intellectꝰ noster pōt hīe actū circa oīe ens & circa omne itelligibile etiā nō ens.q negatio cognoscit̄ p affirmatōez.pbaꝰ mi.auic.p mec.c. vo.ens & res pria impressiōe iprimunt in aīa.nec possūt māifestari ex aliis.si aūt esset aliud primū obiectū illa possent māifestari p rōnē illiꝰ. p̄ sēsus nō indiget aliq̄ cognitiōe supnāli p statu isto.ḡ nec intellectus. añs p3.p batio oīe.naā nō deficit i nccīis.zo de aīa.& si nō deficit entibo ipfectis multo miꝰ entibo pfectis. si ḡ nō deficit potētiis inferioribus q̄tū ad oīa nccīa eis ꝓpter actus suos hūdos & finē eorū oscīndū mlto miꝰ potēs suptori.q respectū ad actū suū. p̄ 3o quorūcūq nccīorū reuelatoꝛ fmi nos nāliter ogscimꝰ & illa possumus nr̄i opherē.pbaꝰ stati.q illa nccīa aut sūt mediata aut ime^ta.si ime^ta. ḡ ognoscūt ognitis termis.p posterioꝛ principia ognoscimꝰ ingtū terminos ognoscimꝰ.si medi^ta.ḡ cū possumus cōcipe extrēa possumꝰ ocipe mediū inter extrema.& diūgendo mediū cū utroq extremo:aut habebit̄ p̄cise p positio ime^ta.aut me^ta.si ime^ta idem qd̄ pri^a.si mediata ocipiendo mediū inter extrēa & diūgendo cū extremis uel ꝺueniemus ad īmediata. uel erit ꝓcessꝰ in infinitū. ꝙ ꝓcessus i infinitū ē impossibilis.ḡ etc̄. 5 baruc.3.nō est q̄ possit scire uias eiꝰ.ꝙ q scit uniuersa nouit illam q̄tū ad nccītatē de facto & tradidit eī iacob puero suo & israel dilecto suo q̄tū ad uetus testmētū.sequit̄ post hoc i terris uisus est & cū hoibus ꝺuersatus ē q̄tū ad nouuz testamētū. ḡ nullus intellectus pōt eā hīe nisi habeat eā a sci^te oīa.

In ista.q.ē otrouersia inf phos & theologos.q phi tenēt pfectōez nāle & negāt pfectionē supnāle3. theologi uero cognoscūt defectū nāe & necessitatē & pfectionē gratie. dicerēt ḡ phus q nulla cognitio supnāta lis ē homini nccīa. ꝙ oīez nccīaz cognitionē pōt acq̄rere p actionē causarū naturaliū.& pbaī auctoritate & rō.auctoritate sic.phus 3o de aīa.intellectus agens ē quo est oīa facere.intellectus possibilis ē quo ē oīa fieri ex hoc sic actiuo & passiuo nāli approxi^ti & ñ ipediti ꝺ nccītate sequit̄ actio. q actio nō depēdet ab eis tāq̄ a causis prioribo.ꝙ actiuū respectu oīs itelligibil̄ ē itellectus agēs passiuū ē intellectꝰ possibilis. & illa sūt nāliē in aīa. nec sūt ipedita. ḡ uirtute ipsoꝝ pōt seq̄ actus itelligēdi respectu cuiuscūq itelligibilis. ꝺfic maī rō oī potētie passiue nāli correspōdet aliqd̄ actiuū naturale. aliter potētia naīal eē frustra si per nihil in naīa posset reduci ad actū.ꝙ intellectus possibilis respectu oīm intelligibil̄ ē potentia passiua naīalis. ḡ si correspondet aliqua actio naturalis.p3.q intellectus possibilis naturaliter appetit ognitionē cuiuscūq cognoscibilis. & nāliter pficitur p quācūq cognitionē. ḡ naturaliē est recepti^uꝰ oīs intellectiōis. p̄ vio mece distinguit̄ scientia spe^ua in me^cam. phicam & ma^cam. & ex pbatione eiꝰ ibidez nō sunt pones habitus speculatiui. q in istis ꝺsideraī ꝺ toto ente in se & quo ad oīes ptes eiꝰ.sicut ḡ nōlē alia scientia spe^ua ab istis.sic nec ē alia p̄ctica a practica acq̄sita actiuis & factiuis.sic ḡ scientie spe^cie sufficiunt ad pficiēdū itellectū speculatiuū sic scientie p̄ctice acq̄site sufficiūt ad pficiendū itellectū practicū. p̄ potēs naīaliter intelligere principium pōt nāliter itelligere oc̄ones iclusas i prin^o.& ꝺductionē oc̄onū ex principio.si ḡ principia intelligāī & ꝺductio est manifesta ex se habent̄ oīa que sūt necessaria ad sciam^ oc̄onis p3 ḡ maior.ꝙ nāliter itelligim^ pria principia i q̄bo uirtualiter includunt̄ oīes oc̄ones scibiles.ḡ naīaliter possumus omnes scire.pbaꝰ prime ptis minoris.q termini principiorū sunt cōissimi.ḡ possumus eos naturaliter intelligere.q cōissima prio a nobis itelliguntur p̄ phi. prin^a aūt cogscimꝰ inq̄tū terios ognoscimꝰ: p̄ poste.ergo pria prin^a possumus nāliter cognoscere.

pbaꝰ 2e ptis.q terini priores priorū sint cōissimi.ḡ qñ distribuūt distributū p oībus cōibo inferioribo & p oīs extendūt se ad omnes ocepti^uos pticulares.& per oīs ad extrema oīuz ocl'onū specialiū. 5 positiōez istā argꝰ tripliciter. p̄ sic oī agēti p ogtionē nccīa est distincta ognitio sui finis.pbaī stati. q oīne agens ppter finē agit ex appe^tu finis.oīne per se agens agit ppē finē.oīne ḡ p se agēs appetit finē.sicut ḡ agēti nāli est nec̄sariꝰ appetitꝰ finis ppter quez ꝺz agere.ita agenti p cognitionē ex hoc q ē p se agens ē nccīus appetitꝰ sui finis ppter quez ꝺz agere.p3 ḡ ma. ꝙ hō nō pōt scire ex nālibus finē sui distincte. ḡ nccīa est sibi de hoc aliq̄ cognitio supnālis.mi.pbaī.q nullꝰ sībe finis pprius a nobis cognoscit̄ nisi ex actibo eiꝰ nobis māifestis.ex q̄bus oñdit̄ q talis finis sit ꝺuenies tali nāe ꝙ nullos actꝰ cogscimꝰ nāe nr̄e ieste nr̄ experimur p statu isto ex q̄bo cognoscamꝰ uisionē sībaz sepatarū esse nobis ꝺuentē. 2o sic oī ogscēti agēti ppē finē nccīa est ogtio q̄ltē finis acq̄rat̄.& cogtio oīuz q̄ sūt ad finē nccīa.& q ista oīa sufficiāt.primū p3.q si nescīat quō finis acq̄rat̄ nescīet quō ad illud se ꝺisponet.2m etiā p3.q si nescīat oīa nccīa ad ipsum ppter ignorantiaz alicuiꝰ necessarii poterit a fine ꝺeuiare.tertium etiam patet.quia si nescīatur ista necessaria

sufficere dubitãdo se ignorare aliq̃d necessariũ ñ efficacit̃ ꝓsequet̃ illud qd̃ē necessariũ.uera ē ḡ maior.ꝟ ista tria nō pōt uiator nat̃aliter ognosce re.ꝓbaꝰ primi.quia beatitudo oferet̃ tanq̃ premiũ ꝓ meritis illius quē de us accepat tanq̃ dignũ premio.& ꝓ oñs nō naturali necessitate seqtur ad actꝰ nostros qualescūq.ꝟ actꝰ me ritorii dantur a deo otingent̃.ḡ non erit scibile nāliter.similiter alia duo patēt.q ñ pōt sciri nat̃aʳ accepta ꝰ bonitatis diuie. & q illa sufficiāt de pendet a uolūtate diuina circa ea ad que otingēter se habz.ḡ etc̃. zꝰ sic cognitio sb̃arũ sepatarũ est nobilissi ma.ꝰquia circa nobilissimũ genus.igi tur cognitio eorũ que sunt ꝓpria eis erit maxime nobil̃ & necessaria:quia perfectior q̃ illa in q̃bꝰ cōueniūt cũ sēsibilibꝰ. illa aūt ꝓpria nō possumꝰ cognoscere ex puris nālibus.q si aliq̃ scīa posset inueniri esset meᶜᵃ.ꝟ ipsa nō est possibilis nobis ueraciter habe ri de ꝓpriis passionibus istarũ sb̃arz quia nō includuntur uirtualiter in p̄ subiecto meᶜᵉ. & hoc ē q̃d plis di cit p̄ meᶜᵉ.oportet sapientem omnia cognoscere aliqualiter & non in par ticulari.& subdit q̃ nouit uniuersalia nouit aliq̃ſr oīa sb̃a. sapientez uocat meᶜᵘᵐ.quā meᶜᵃᵐ probat esse sapien tiam. ꝫ primā rationem istatur du pliciter.primo sic.omnis natura cre ata essentialiter dependetꝰ a qualibet ꝓ se causa:& ꝓpter talem dependen tiam cognitoꝝ causato potest demon strative quelibz eius ꝓ se cā ognosci ḡ cū natura hominis sit naturaliter homini cognoscibilis. q non est po tētie oḡscenti ꝓportiōabil̃.seq̃t q ex ista nat̃a cognita pōt naturaliter ognosci finis illius nature.mi.ḡ prie rōis fuit falꝫ q finis sb̃e non cogno scat̃ ū ex actibus eius.q ꝓ ognitionē nāe pōt finis nāe ognosci. ꝓbatur zº sic.nāliter est cognoscibile primū oīm ītellectꝰ eē ens ꝟᵐ auic̃. q pria impssiōe iprimit̃ in aia & nāʳ ē co gnoscibile q in deo pfectissime saluat̃ rō entis.finis :ūt cuiusc̃q potētie ē optimū eorū q̃ otinent̃ sub eius obo p̄.q in ipso solo inuenit̃ pfectaꝫqui etatio & delectaꝰ.xº ethi. ḡ nāʳ est ognoscibile hoiez ꝟᵐ itellectū ordia ri ad deū tāq̃ ad finē. Ad primū rō suppōit unū falsū.s.q nā siue po tētia ītellectiua ut ordiat̃ ad finē q ē deus sit nobis nālit̃ cogscibil̃.q aīa nr̄a uel potenª ītellectiua nō ogscit̃ nisi in generali ogscibili abstrahibili a sēsibilibꝰ.ꝟᵐ āt illā rōez ñ noēit si bi ordinari ad finē ultimū.nec posse cape gr̄az.nᶜ.dcū hr̄e ꝓ obo.tūc ad formā ex ente ad finem pōtcogsci finis demōstratiue est falsa ū cogto ente ad finez sub ratione qua ordina tur ad finez.& tūc mi.ē fla ut dictū ē. Ad zᵐ maē fla ꝟ q ens ē idif ferēs ad sensibilia & isensibilia auic̃. non dicit q sit naturaliter notū. sed miscuit sectaz machometi cū plicis quia quedā dixit plice quedā ofona sue secte. expresse eni dicit animā se patam cognoscere substantiam imma terialē in se.& ideo hāit ponere eam sub obiecto intellectꝰ p̄. Aꝫ autē ui detur ponere primū obiectū intellec tus quiditatem rei sensibilis.& hoc ul̃ ut i se sensibil̃.uel in suo īferiori s.quiditas abstrahibilis a sensibilibus

Ad argumēta plioꝝ.ad primū di co q cognitio dep̄det ab anima co gnoscēte & obiecto cogto. quia ꝟᵐ augꝫ a cognoscente & cognito parit̃ noitia. habet ḡ anima sufficiens ac tiuū & passiuū intra ꝓ q̃to actio cō uenit anime.non tamē habet intra ac tiuū sufficiens ꝓ q̃to actio cōuenit obiecto.est ḡ omnia facere inq̃tū ac tio cōuenit aie & nō ut ꝺuenit obo.

Ad cōfirmatōnē dico q nā q̃ꝫ accipiē ꝓ principio intrinseco mot̃ uel quieti.quo mō diffinit̃ zº phisi. q̃q ꝓ principio actiuo nat̃aliter ꝓ ut nat̃a diuidit̃ otra artem uel ꝓpoᵐ ꝓpt̃ oppositū modū pricipiandi. p̄ mō maior est falsa.quia oñi passiuo nat̃ali non respondet actiuuꝫ nat̃ale quia multa sūt naturaliter receptiua alicuius cuiꝰ nō habent principium actiuū intrinsecū. zº mō etiā ma.est falsa.quia quorūdā natura ꝓpter sui excellentiā ordinat̃ naturaliter ad ali q̃ pfectionez recipiēdam i a eminen tem q nō potest subesse causalitati agētis naturalis. sic est in proposi o nec propter hoc sequitur q poten tia sit frustra in nat̃a.quia licꝫ ꝓ agēs nat̃ale nō possit reduci ad actū. pōt tñ per ipm̄ dispoñi. Ad zᵐ dico q diuersa rō cognoscibilis diuersifica tem scientiarū inducit. eandē eni cō clusiōz.s.q terra ē rotūda demōstrat astrologus & nat̃alis.ꝟ astrologꝰ per medū mathemaᵗᶦᶜᵘᵐ & a materia ab stractum.naturaliʳ aūt ꝓ medū circa māz ꝺsideratū. Ad foraz ḡ argumēti dico q si in scīētiis illꝰ speculartuis cōsideretur de omnibus speculabili bus.ū tñ q̃tū ad oñia cognoscibilia de eis.q nō q̃tū ad ꝓpria eorū.ut di ctū est supra. Ad zᵐ dico q zª ps minoris ē falsa ista.s.q in primis pri cipiis uirtualiter includant̃ omes cō clusiones scibiles.ad ꝓbationē dico q sic̃ ꝺmini subiecti sūt cōes sic ter mini p̄dicati .qm̄ ḡ termi subiecti q̃ distributi accipiūt̃ ꝓ oīb ñ accipiū tur ñ respectu terminorū p̄dicatoꝝ qui sūt cōissimi.& ꝓ oñs ꝺstute ,taliū principiorū nō sciuntur de inferiori bus ū predicata ꝺissima Ratio est quia me ū ñ potest esse ꝓpter quid respectu passionis nisi que includitur uirtualiter in rōe ipsius medii.sed in rōe subiecti principii cōissimi nō in cludit̃ aliqua passioꝰpticularis. ꝟ tm̄ cōissima.ḡ sb̃z illud ñ pōt eē rō ogst cendi alias passiōes ū cōissimas.ꝟ p̄ t istas sūt mlte alie passiōes scibiles q̃ ñ icludūt̃ i prīis pricipiis. Exᵐ oīne toᵐ ē maiꝰ sua ꝓte iclusᵉ illā q̃tnariꝰ ē iamor binario & sil̃es isti.ꝟ ñ icludic

ſtam qui tertarius eſt duplū ad bina riū. pōt etiā ꝓbari logice. q3 ꝛ3 oꝛtin gat deſcendere ſub ſ̄bo uniuerſal' af firmatiue. non tam̄ ſub predicato. ꝑ multa predicata contēta ſub p̄dica tis priorū pricipiorū ſūt ſcibilia de ſubiectis inferioribus ad ſubtecta illo rū. ꝯ iſta nō ſciūtur de iſtis p prima principia. ꝑ otra de q̄lib3 ē affīo uel negatio uera. ꝯ de hoc. albū uel non albū. ꝯ licet deſcendere ſub ſ̄bo &̄ p̄dicato. R̄o do q iſtud principiū de quolibet affirmatio uel negatio ue re equipollet huic. de quolibz cuiuſli bet altera pars ctradictionis eſt uera ubi eſt duplex diſtributio. & ſb utro q diſtributo ꝛ3 deſcendere. ſed qñ non eſt niſi una diſtributio qñ ſcilz predicatum ſtat confuſe tm̄ non licz ſb p̄dicato deſcēdere. q ñ ſeq de q̄li bet ſ̄dictiōe altera pars. ꝯ hic. nunc aūt in omni ꝓpoſitione uniuerſali af firmatiua p̄dicatuz ſtat cfuſe tm̄. ꝯ ſub eo nō licz deſcendere. exemplū de hoie bene ſcit q eſt riſibilis. ꝑ nō p illud prin̄ de q̄lz. ꝑ tm̄ illud ul ē riſibil' ul ū riſibil'. cteriata āt ps ne ſcitur. Ad. q. ꝯ dico q potētia re ceptiua pōt ō̄pari ad duo. uel ad ac tū quē recipit. uel ad agens a q̄ reci pit. primo modo potētia eſt nāliſ. uel ui olenta. uel neutra: nāliſ ſi naturaliter in clinat. uiolenta. ſi ſit otra nālem incli nationē. neutra ſi nec inclinatur ad iſtā formā nec ad oppoſitā. In iſta cō paratione potētie ad actū quē recipit nulla eſt ſupnālitas. z° mō ſi recepti uū comparatur ad agens quod natu liter natū eſt imprimere talem for mā in tali paſſo tūc eſt naturalitas. ſi aūt ō̄patur ad tale agens qđ nō ē na turaliter impſſiuū illius forme i illud paſſum' tūc eſt ſupnaturalitas. Ad ꝓpoſitū ꝛpando intellectū poſſibilē ad notitiā actualez. dico q naturaliē pficitur. quia ad oīnē notitiā natu raliter inclinat. ideo nulla eſt ibi ſup naturalitas. ꝑ ſi notitia ſua generatur ab aliquo agente qđ nō eſt natū mo uere intellectuz poſſibilē naturaliter ad illā cognitionē. tūc eſt ibi ſupna turalitas. nūc aūt intellectus poſſibi lis nāliter p ſtatu iſto ñ eſt natus mo ueri niſi ab intellectu agente & fan ta^te. ꝯ ſola illa cognitio eſt naturalis q̄ ab iſtis agentibus poteſt imprimi

Ad argūta pricipali. ad primū dico q oīm naturale pōt dupliciē ac cipi ul' illud qđ potētia nāl' pōt nāliꝛ attingere. ul' ꝓ illo ad qđ naturaliter in clinat. ſiue poſſit nāliꝛ illud attīgere ſiue nō. ſi ꝓ mō maior eſt falſa. patet obiectū primū adequatū potentie ē abſtractū ab oīnibꝫ illis circa q̄ poteſt potentia operari. non oportet autem ſi potentia poteſt intelligere tale cō mune q poſſit intelligere omne con tentum ſub eo. quia itellectio alicui9 cōtenti ſub eo poteſt eſſe multo per fectior intellectiōe ofuſa illius cōis.

Aliter poteſt dici q mi. eſt falſa de oīo nāli nāliꝛ attīgibili. & ꝓa de oīo ad q.ℓ poſ nāliꝛ ordinat. & ſic debet intelligi auctoritas auicen. Ad z^m dico q ſupiora ordinant ad maiorē pfectionē recipiendā q̄ ipſa poſſint actiue ꝓducere. & ideo pfectō iſtoꝝ nō pōt ꝓduci niſi ab agente ſupnāli

Ad 3^m dico q mator eſt falſa. ad ꝓbationē dico q illa neceſſaria ſunt mediata. cū dicis poſſum9 cōcipere mediū inter extrema. nego. q mediuz inter extrema aliqñ eſt eſſential'r or dinatū. ſ. quidditas alteri9 extremi ul paſſio prior reſpectu paſſiōis poſte rioris. aliqñ aūt mediū eſt particula riter cōceptū ſub altero extremo. ſi ꝑ mō intelligat uera eſt q potens in telligere extrema pōt intelligere me diū inter extrema. z° modo falſa. ſic in ꝓpoſito etc.

Trū humanū gen9 neceſſe fuerit reparī p paſſiōz xp̄i q̄ nō. q ſi genus nobilius la pſū ſit. & nō eſt neceſſe ipſū reparī p paſſiōz xp̄i. multo magi gen9 n in9 nobile. cū ergo angel9 qui ē nobilior hoie lapſus fuerit. & non eſt neceſſe ipſū paſſione xp̄i reparī. multo min9 humanū genus fuit neceſſe reparari.

ꝑ ſecūdo ethicoꝝ. paſſionibus nō laudamur nec uituperamur. ꝯ uidetur q paſſio nō ſit meritoria. ꝑ oīnis actus xp̄i fuit ſufficiens ad redimen dū genus hūanū. ꝯ non fuit neceſſe redimi per paſſionē xp̄i. ō anſ. z° cur de9 horro. Ecce uides quō rōnal' neceſſitas oſtendat ex hoībus pficien dū eſſe ſupnā ciuitatem. nec hec fieri poſſe ñ p remiſſionē peccatorū. quaz null9 hō pōt hre niſi p hoiez q ē de9 p cuius mortez hoies deo recōciliet.

In iſta. q. 4. ſunt uidenda. primū eſt q neceſſariū fuit homineꝫ redimi z^m ē q potuit redimi ſine ſatiſfactione. tertium q ſatiſfactio facienda erat a deo homine. 4^m eſt q ꝺuenien tior mod9 fuit redimi p paſſionem xp̄i. q̄tū ad pri^m ar^um p^o f^m anſ. q neciuz fuit hoīez redimi. q fruſtra fieret rationalis creatura niſi poſſet ſūmū bonū ꝓpter ſe amare & ei per cognitionē amore inherere diligendo ipſū ꝓpter ſe. aut ꝯ deus fecit hoīez ad hūc finē. aut nō. ſi nō. tūc fruſtra factus fuiſſet. ſi ſic cū lapſus fuerit p peccatū neceſſe hūit ipſū redime re. iſta rō ponitur z° cur de9 homo.

q̄ tū ad z^m articulū ꝓbo f^m anſ. ꝑ cur de9 homo. q homo nō potuit redimi ſine ſatiſfactione. Iniuſtus eſt oīnis q̄ nō reddit deo illud qđ debet quia iniuſtus eſt ſi nō reddit homini qđ ſibi debet. ꝑ nullus iniuſt9 admit titur ad beatitudinē eternā. ꝯ ſi non ſoluit deo qđ debet non pōt ſaluari. ſed oīnis peccator abſtulit honorem deo debitū. ꝯ quicūq nō ſatiſfecerit eſt debitor & iniuſtus. q̄ tū ad ꝛ^m articulū probo p anſ. cur de9 horro q ſatiſfactio non debuit fieri a ſolo homine. q null9 ſatiſfacit ꝓ peccato hoīs niſi reddat aliquid maiꝰ q̄ ſit illud pro q̄ peccatuz fecit. ꝑ ꝓ omni

eo quod est cōtra deū nō debuit pec
casse. g nō potest satisfacere nisi red
dat maiꝰ omni creatura facta & pos
sibili fieri. f maiꝰ oñi creatura ñ ꝑt
reddere puꝰ hō. g oz deū satisfacere

ꝑ si peccator reddat dño illud qđ
tenet sibi reddere si nō peccasset nō
satisfacit ꝓ peccato. f oīa bona q̄
hō ꝑt facere tenet ꝓ deo facere etiā
si nō peccasset. g etc. ꝑ nullꝰ pōt
satisfacere ꝓ peccato ut totū reddat
qđ deo abstulit & đ hoīe facē ꝓpo
suerat. f ꝓposuit deus de hoībus iu
stis supplēr meritū electorū ad q̄z p
ficiendū factus est homo. fz peccator
nō potuit istud redimere. q̄ si pecca
tor peccare pōt iustificare nō potest
g oz deū hoiem. q̄ nō pōt nisi deus.
& ñ debuit nisi homo. ꝑ. li. cur deus
homo. g etc. q̄tū ad quartū arti
culū ꝓbat ꝓ anſ. z⁰ li. cur deus hō
q̄ oportuit xp̄m satisfacere ꝓ mortē
non tamen q̄ debitor mortis. ꝙueniēs
enī fuit q̄ sicut homo peccauit ꝓ su
auitatē subiciēdo se diabolo sic ui̇cat
ipsū per aspitatē. f nihil aspius nihil
difficilius pōt ad honorez dei sponte
fieri & ñ ex debito q̄ ꝓ ipso mortē
pati. g xp̄us homo q̄ erat maior om
nibus sub deo ꝓ mortem satisfacere
debuit. In istis anſ. sūt aliqua du
bia. primū dubiū ē de ꝛcone in se q̄
uideꝛ satis dubia. ꝛcio est ista redēp
tio nō pōt fieri nisi ꝓ mortē xp̄i &
ꝓ aliquid sponte oblatū qđ excedat
oñez creaturā. z^m dubiū est q̄ dixit
in z⁰ articulo homo nō pōt recōcilia
ri deo sine satisfactione. z^m dubiū est
dixit enī in z⁰ articulo q̄ nō nisi ho
mo debuit satisfacere. ꝺ primū. du
biū est angl. xiii. de trini. dicēs q̄ aliꝰ
modꝰ redimendi hoiez deo nō defuit
cuiꝰ potestati cūcta subiacent. g in
conclusione nulla est necessitas. ꝑ
si est necitas aliq̄ est necitas oñe posi
to q̄ sic ordinauerit ipsū redimere.
sic ista. si curro moueor. si añs ē sim
pliciter cōtingēs & similiť oñs. s. me
currere & me moueri. ita in propo
sito xp̄m pati mortē fuit ꝛtingens.
sicut ꝛtingēs fuit ipsū ꝑuideri pas
surū. nulla g ē nisi necessitas oñe. s.
si ꝑuisus fuit pati patiet. f tam añs
q̄ oñs fuit ꝛtingens. g etc. ꝑ nul
la fuit necessitas q̄ genus humanuz
reparetur. g nulla fuit necessitas q̄
xp̄us pateret. oña pz de se. añs ꝓba
tur. q̄ si sic hoc nō esset nisi q̄ ho
mines ꝑdestinati ad gloriā si sūt elap
si nō possūt ad gloriā puenire nisi ꝓ
satisfactionē. f ꝑdestinatio hominū
est cōtingens & nō necia & operari
ad beatitudinē est cōtingens & nō ne
cessariū ita q̄ pōt frustari beatitudi
ne nisi ꝑsuppposita ꝑdestinatōe. ergo
nō est necessitas redemptionis absolu
ta sicut nec ipsius ꝑdestinatiōis. ꝫ
z^m dubiū dato q̄ satisfactio requira
tur non tamē necessario sequitur q̄
satisfaciens sit deus. f cū dicit in. z.
articulo q̄ ñ satis sit deo nisi offera
tur sibi aliqd maiꝰ q̄ fuerit illud ꝓ q̄

peccare nō debuit qđ ē tota creatꝛa.
salua eius reuerentia non est uerū q̄
satisfactorē oporteat excedere oñez
ceraturā formaliter & i magnitudie
suffecisset enī obtulisse deo maiꝰ bo
nū q̄ fuerit malū hoīs peccantis. un
đ si adam ꝓ gratiā habuisset aliquē
actū diligēdi deū ꝑꝓ se ex maiori co
natu liberi arbitrii q̄ fuerit conatus
in peccato talis dilectio suffecisset
ꝓ peccato suo dimittēdo. etiā fuisset
satisfactio. pz g q̄ ꝓpositio illa falsa
est. ꝫ z^m dubiū. q̄ unꝰ q nō est de
bitor pōt ꝓ aliq̄ satisfacere sicut ꝓ
alio orare. unde sicut nō existens de
bitor satisfacit sic si placuisset deo
posset unꝰ angelus bonus satisfeciſſe
offerēdo deo aliqd placitū ꝓ nobis.
qđ ipse acceptasset ꝓ oñibus pecca
tis. q̄ tm̄ oportz esse oblatū ꝓ q̄ to
acceptaꝛ & nō plꝰ. Ad. q. g dico
q̄ oña q̄ facta sūt a xp̄o circa redem
ptiōz nraz ñ fuerūt necia nisi ꝑsup
posita ordinatione diuina. q̄ sic ordi
nauit facer. iō necessitate oñe necitaz
fuit xp̄m pati. f^m aūt necessitatē tā
añs q̄ oñs fuit ꝛtingēs. credere enim
debem⁹ saluatorem nostrū ꝓ iustitia
fuisse mortuū. q̄ uolēs iudeos ab eo
rū erroribus reuocare. eo q̄ legez di
storta affectiōe & inordinata obser
uabāt. q̄ nō ꝓmittebant hoīez curari
in sabbato. & ouē uel bouē trahebant
de puteo i sabbato & mlta alia. xp̄s
g uolens istos errores corrigere iudei
ipsū tm̄ oderūt q̄ ipsū occiderūt. iō
ꝓ iustitia mortuus fuit. multū g sibi
tenemur. q̄ potuit aliꝛ hoīes redimeꝛ
& tñ ex libera uolūtate sic redimere
uoluit. hec aūt fecit ut nos ad amorē
sui allicerēt ut plꝰ ei teneamur. Anſ.
aūt potest saluari. q̄ rationes sue pro
cedūt diuina ordinatione ꝑsuppositā. & sic nulla ē necitas absoꝛta. f tm̄
oñe. Ad primū in cōtrariū dicen
dū q̄ argumētū est bonū cōtra illos
qui ponūt angelos in eadē specie nō
posse plurificari. ego autē dico esse
falsū. iō dico q̄ nulla species angeli
ca tota cecidit q̄uis de oīi specie
ceciderit aliqs. species aūt hūana to
ta cecidit. ideo magis debuit repari.

Aliꝛ pōt dici q̄ ideo nāa hūana
debuit reparꝛi. q̄ homo peccauit sug
gestōe diaboli & uxoris. Angelus aūt
peccauit ꝓpria uolūtate. ista respon
sio est anſ. Ad z^m dicendū q̄ plis
loquiť de actu uirtutis ut distinguiť
cōtra passionē que nō accidit ex uir
tute. illis enim passionibus nec lauda
mur nec uituperamur: f est passio pe
nalis siue afflictiua. unde actus uirtu
tis qñ est circa passiones penales est
magis meritorius & laudabilis q̄ sit
actus uirtutis circa passiones delecta
biles. pz in paulo. Ego enī ostendā ei
q̄ta oporteat eū ꝓ nōie meo pati
& nō dixit q̄ oporteat eū agere. q̄ g
xp̄s sic uoluit pati ex intēsissimo amo
re processit. Ad z^m dicendū q̄
xp̄s potuit satisfacere uno suo uel
le & sufficisset. f tm̄ uoluit aliter.

Trũ hitu uno diligaꝫ deus & ꝓxim⁹.ꝙ nõ.uni⁹ hñ⁹ ẽ unũ obm.ꝑ i deo & ꝓximo est alia rõ foralis bonitatꝭ.g. ꝓ hñ⁹ quo diligiꝫ deus ẽ hitus theologicus g̃ solũ respicit d ũ ꝓ obo & non aliquid creatũ. ꝓ in speculatiuis al⁹ ẽ hitus principii & ocionis.g̃ sñr i appetitis al⁹ est habit⁹ finis & eius qđ ẽ ad finẽ.ꝑ caritas ẽ finis.g̃ etc̃.

In ista.q.tria sũt uidẽda.ꝓ uidẽdũ ẽ qđ ille hitus q̃ diligiꝫ deus respiciat ꝓxim⁹.2º uidẽdũ ẽ ex habitu hñdo circa ꝓximũ.3º quis ẽ ille ꝓximus.

q̃tũ ad primũ dº ꝙ caritas dicit habit⁹ q̃ deus car⁹ hẽt:posset aũt haberi carus aliq̃ amore priuato quo amans nollet hñe ꝺdiligẽtez.sic apparet i zelotipis hñtibꝫ uxores caras.ꝑ ille habit⁹ nec ẽ pfect⁹ nec ẽ ordiat⁹ nõ ordinatus.ꝙ de⁹ cũ sit bonuꝫ cõe nõ uult eẽ bonũ alicui⁹. nõ pfectus. ꝙ pfecte diligẽs uult dilectũ diligi. caritas g̃ dicit hitus quo deus carus habeꝫ ut bonuꝫ cõe & bonũ ꝺdiligẽ dũ ab aliis.ĩo inclinat ad uelle eũ hñe & diligi ab alio saltẽ cuius amicitia sit ei grata uel nõ displicibil'.inclinat g̃ ad uelle eũ diligi a se & ab alio q̃ cũq; cui⁹ amicitia sit ei grata. Ex hoc p3 q̃liter hitus caritatꝭ sit unus. ꝙ nõ respicit ꝑ plura obꝫ.ꝑ ꝓ prio obo solũ respicit deũ ut in se bonuꝫ secũdario respicit uelle eũ diligi a q̃ eũq; q̃tũ in se ẽ.& isto mõ diligo me & ꝓximũ ex caritate uolẽdo mihi & sibi diligere deũ.i se qđ ẽ simp'r bo nũ.iusticie.ꝑ obiectũ ẽ de⁹ in se oĩa alia sũt obꝫ secũdaria q̃si actuũ reflexorũ q̃bꝫ mediãtibꝫ tẽdo in infinitũ bonũ qđ ẽ deus.ide aũt est hitus. q̃ est principiuꝫ actus recti & reflexi

q̃tũ ad 2m 3ũm dico ꝙ sicut negatio ocionis nõ nccio sequentis stat cũ assertione principii.ꝙ nõ omis error circa ocionẽ destruit principiũ sic ex dilectiõe boni infiniti nõ nccio sequitur dilectio boni finiti. non se q̃t eniꝫ ex nã rei in actibꝫ ex destructione dilectionis ꝓximi destructõ dilectionis dei.siue 3rie siue ꝺdictorie Est g̃ iste actus circa ꝓximũ quatenꝰ ꝑceptũ datũ est de diligendo ipsũ.& ad istũ actũ oꝫ uti hñtu caritatis aut saltẽ nõ cõtra agere sibi. q̃tũ ad 3m dico ꝙ ꝓximus est omis hõ cuius amicitia ẽ grata dilectio ut ab eo diligaꝫ.nõ eiꝫ debeo uelle rõnabiliꝫ sũme dilectũ ab aliq̃ diligi cui⁹ dilectõ nõ sit ei grata.uel a q̃ nõ uult diligi ꝙ g̃ certũ est beatorũ dilectionẽ esse deo gratã absolute debeo eos uelle diligi.ꝑ ꝙ de uiatore est dubiũ si est gratus deo ideo debeo sibi uelle ex cõditione si placet ei ab eo diligi. Ad argumta ad primũ p3 q̃mõ hoc est unũ obiectũ.& cũ arguitur.ꝙ alia ẽ ratio bonitatis in deo & ꝓximo. dico ꝙ ratio bonitatis ꝓximi nõ est rõ actus teriati. ꝑ tm rõ bonitatis diuine.si eni in bonitatem ꝓximi tendat hoc est ꝓ actũ reflexũ sicut dictũ est.

Ad 2m dico ꝙ ista uirtus tñ hꝫ ꝓ obiecto ꝓ se quietatiuo deũ. tñ ꝓ obo ꝓximo in actu reflexo põt hñe aliqd cãtũ ñ tñ sistẽdo ibi. ꝑ ulteriꝰ tendẽdo in deũ . Ad 3m dico ꝙ ꝓ habitũ principii tendit in principiũ ꝑm ꝓpriã uirtutẽ quaꝫ hꝫ ex termiꝭ p habitũ ocionis tendit i ocionẽ ꝑm ꝓpriã uirtutẽ ei⁹ quã hꝫ alia a uirtute pricipii.ñ sic i ꝓpoto.ꝑ tm ẽ una bonitas q̃ est rõ tendẽdi.non enĩ plus mouet me bonitas ꝓximi q̃ festuca si festuca posset diligere deũ.si eniꝫ deũ ꝓfecte diligo uelleꝫ eũ diligi ab oĩ potente eũ diligere ordinate cuius dilectio ei placet.

Trũ habit⁹ mec⁹ habeat deum ꝓ prio sbo.ꝙ sic.ꝺm.ultio ꝺmto.pri phi.de⁹ & sbe sepate sũt sbm in mca.& repñdẽs auiẽ dicit ꝙ deũ esse non probat in mca.ꝑ in phica.ꝙ nullũ genꝰ sbaꝝ sepatarũ põt ꝓbari esse nisi ꝑ motũ ꝑ hoc ptinet ad phicũ. ꝺ nulla scientia ꝓbat suũ subiectum. ꝑ mca ꝓbat deũ esse. g̃ deus nõ est sbm mce ꝑ auiẽ. In ista.q. ẽ ꝺtroversia iter auiẽ.& ꝺm.pz ꝑ ea q̃ dca sũt.ꝑ q̃tũ mihi uidet auiẽ melius dicit. unde arguo sic ꝺ ꝺm.nulla scia ꝓbat sbm suũ.hec est cõis utriq;.& est uera ꝓp primitatẽ sbi ad sciam.ꝙ si sbm eet posteriꝰ posset ꝓbare ipsũ esse.sed sbm magis habet rõnez prioris respectu posterioris scie q̃ respectu prioris.si g̃ pria scia ñ põt ꝓbare sbm eẽ

multo minꝰ põt scia posterior. ꝓ ꝺ oñ.si phic⁹ pt ꝓbare deũ eẽ.g̃ deũ eẽ suppõit i mca tãq; prim.g̃ ocio in phica ẽ pricipiũ in mca.g̃ phica erit prior mca. ꝓ exmi pprietate manifesta in effectu põt ocludi cãm esse si nõ iest ũ illi cãe.ꝑ omes ꝓ prietates q̃ cõueniũt deo.s.actus & potentia.priꝰ & posterius.finitũ & infinitũ.unũ & mta.ñ solũ ocludit in phica.ꝑ in mca.imo sũt passiões methaphicales. g̃ ex poste te i entibꝫ põt ocludi primũ ens esse pfectiꝰ q̃ in phica.ꝙ in phica ocludit primũ mouẽs ex motu. Dico g̃ ꝙ deus nõ est sbm in metha. ꝙ de deo tanq̃ de primo sbo põt esse una scia tm.q̃ est the. & non mca. Nec obstat phis prio mce dicẽs mcam esse circa cãs altissimas. ꝙ circa notat circũstãtiam cãe finalis sicut de notat circũstantiã cãe mãlis. mca g̃ ẽ circa cãs altissimas finaliꝫ.ꝙ ad earũ ognitio nẽ terminat scia mce.

Trũ hitus sit causa actiua actus. uideꝫ ꝙ sic. habitus ẽ quo hñs utiꝫ cũ uoluerit ꝑm ꝺm.3.de aia.ꝑ. uti ꝺuenit agenti ꝙ patiens nõ utiꝫ principio passiuo g̃ etc̃. ꝓ habit⁹ inclinat potentiaꝫ ad actũ.ꝑ duplex est inclinatio.s.potentie passiue ad formã.& potentie actiue ad genꝰ.ꝑ habit⁹ nõ inclinat primo mõ. ꝙ act⁹ imediate recipiꝫ in potẽtia. alioqn act⁹ pfectus & impfectus nõ haberẽt idẽ susceptiuũ. g̃

t

inclinat z° mō ut pricipiū actiuū ad agere qđ ẽ ppositū. p̄ 8° phi.& z° de anima.intellectus ante sciaz est in potētia ēntiali.habēs aūt sciaz est in potētia accīntali.Sed oīe reducēs aliqd de potentia eēntiali ad accīntalē hz rōnez pricipii actiui respectu illius opationis.q̄ ē quo habēs opatur. unde z° de aīa.sicut scia est q̄ scim⁹ ita aīa est quo intelligim⁹ & sentim⁹ & p̄ncīs sicut sciа est quo agim⁹ actus uit les. ita scia est quo actiue specu lamur. p̄ quatuor ꝺditiones attribu untur habēti habitū. q̄ opař delectabi liť.faciliter.expedite.& ꝓmpte.ex prīa ꝺditione arguit sic.Actꝰ q̄ prio fuit disconueniēs agenti nō fit oueniēs nisi agens inq̄tū agit.aliť se hēat.ḡ p istū hītū p quē sibi oueīt delectabiliť opari fit sibi oueniēs. & p oīs agens inq̄tū agens aľr se hz. Ex z^a sic. qđ est ex se sūme disp̄situ ad patiē dū nō indiget facilitari ut patiať.Sz intellectus & uolūtas sūt potētie sū me ꝺ sposite ad recipiendū actuz. q̄ nō habēt ōriū. ḡ nō indigēt aliq̄ nisi ad hoc ut agāt: ḡ habitꝰ p quē facili tať disponit eas ad agēdū & non ad patiendū. Ex z^a sic.cuiꝰ est ipedi ri ei oueīt expeditō.ſ ipediri oueniт agēti q̄n uirtꝰ eiꝰ actiua deficit & ab alia sepatur. ḡ habitus p quē ꝺueniт alicui expedite opari est ipsius ut ac tiuū. Ex 4.^a sic cuiꝰ est tarde uel nō ꝓmpte opari eiꝰ ē ꝓmptitudo. ſ nō ꝓmpte opari ꝺueniт agenti inq̄tū actū ñ ut passiuū.ḡ ꝓmptitudo quā tribuit habitus ptinet ad agens inq̄tū agēs. ō relatio nihil aliud includēs nisi relationez ēntialiť nō est princi piū actiuū. ſ habitus est adaliqd.7° phi.ḡ etc̄. Cōfirmať q̄ nō minꝰ re quiriť entitas realis ab^ta in pricipio motꝰ q̄ in termīo.ḡ si habitus caret entitate absoluta q̄ sufficiat ad termi nādū mo^m.multo magis carz ea q̄ req riť ad principiū actiuū. p̄ unius actionis est una potētia actuia.ōn.su p.v.phi.ōm̄to.8z.ſ nō solus habitꝰ est potentia actiua respectu opatiōis q̄ tūc habitus cēt potētia.q̄ potētia est q̄ simplicit possūꝰ.ḡ tm̄ illud qđ pficiť p habitū erit respectu opatio nis principiū actiuū. p̄ accīs nō ē principiū agendi in sē̄m propriū. ſ opaꝰ ad quā ponit hitꝰ requēť reci pitur in potentia cuiꝰ est ille hītus.ḡ hitꝰ respectu illiꝰ potētie nō est pri cipiū actiuū. In ista.q.e una op̄.q̄ dicit q̄ aliter est de habitu acquisito & aliť de infuso.loquēdo de acqsito dicit q̄ ab alio est actus & expeditio actus ꝓpter indeterminationez quā hz respectu illiꝰ actꝰ.& ideo uirtus acq sita est pfectio nāe p̄supposite in rō ne principii actiui.Si aūt uirtus sup naturalis esset pfectio nāe p̄supp̄ite ipsa tm̄ facilitaret naturā sicut uirtꝰ acqsita.ſ hoc est falsū. q̄ ab eodez est esse gratuitū & elicitio actiōis gratui te. ita q̄ uirtus acqsita est uirtus fm̄ rōnez uirtutis q̄ ponit z° ethi. uirtꝰ aūt theo^ca nō sic.ſ f^m rōnem uirtu tis q̄ ponit z° celi & mūdi. q̄ uirtꝰ est ultimū de potētia. ō istā opini. si intelligat q̄ habitus supnālis ē sim pliciter principiū respectu actus ar guo sic.Quo qs pōt simplr opari est potētia.ḡ habitus supnāturalis erit po tētia.añs p3.q̄ potentia est q̄ simplr & p̄ possumus opari uel agere. p̄ opatio illa nō eliciť libere cuiꝰ prim^m actiuū est mere nāle & agēs per mo dū naťe. Sed habitꝰ cū nō sit forāliť uolūtas.nec p oīs liber si ē pricipiū actiuū erit mere naťale.ḡ eius opatō nō erit mere libera.& ita nullū uelle erit liberū si eliciať ab habitu ut a to tali principio actiuo. p̄ tunc uo lūtas nō esset magis bona si opareť p habitū caritatis q̄ lignuz si opareť p calorē.ita eni uolūtas pficiť in agēdo p hītū caritatis sic lignū pficiť i agē do p calorē sibi accīntalr inherēte.nā sicut ex hoc nulla actio ꝺuenit ligno p formā ligni. ita nulla actio ꝺuenit uolūtati ut uolūtas est. & sic si calor esset sepatus eque calefaceret. ita ca ritas sepata eque ageret.nam eis forā q̄ est totale pricipiū agēdi ut est in facto si p se est p se pōt opari.& sic habitꝰ esset potētia. Alia op̄.dicit q̄ uirtutes acq̄site & infuse nō diffe rūt p̄dicto mō.ſ eodē mō opanť ad hoc q̄tū ad substātiā actꝰ.& diuersimo de q̄tū ad intēsionē actus.dicit ergo q̄ actus habet substantiā a potentia intensionē aūt talē & talem habet ab habitu.ita q̄ ꝺuobus in actu.s.libe & intensioni correspōdeant duo ex pte cause. ō intensio actus nō ē aliqd extrinsecū accīns actui. ſ gradus in trinsecus facit p se unū cū actu. sic hoc indiuiduū in spē.Sed a quo est in diuiduū ab eodē est gradus intrinsecꝰ ꝓpriꝰ indiuiduo.nō eni potest recipe naťam ab aliq̄ & hanc naťam signatā quin recipiat eam in certo gradu. ḡ non poterit esse aliud pricipiū sub stantie huius actus & intensionis sue.

p̄ qñcūq; pricipiū naťale actiuū ocurrit cū causa libere agente illa cā libera agente pricipiū naťale semp cogit q̄tū potest.exemplū de uolun tate & potentia inferiore naturaliter agente.que ꝓz impediať in agēdo qñ liberū non agit.cū libero agente sēp sibi coagit q̄tū potest. q̄ agit p̄mo dū nature. Si ergo habitus in uolūta te det intensionē actui tūc uoluntate operante ad substantiaz actus ille ha bitus ꝺabit intensionē sibi correspon dentē.& sic q̄tūcunq; ex modico co natu opetur uolūtas semp actus eius esset eque intensus.quia uolūtate cau sante substantiam actus habitus qui causat p modū nature causaret q̄tū posset causare. Alia est opi.q̄ attri buit habitui rōnem pricipii actiui rationes p ea sūt posite arguendo ad principale.tū dicit q̄ nō est causa to talis. sed partialis.s.cū ipsa potentia que est alia causa ptialis. Sed tunc est ꝺubium cū iste due cause non sint

eiusdē ordinis sicut sūt duo trahētes nauē qđ eorū habet rōnem causę prioris. & uidet̄ q habitus. q causę prioris est determinare secūdā causā. & nō econuerso. habitus aūt determinat potentiaz ad agendū & inclinat eam inclinare aūt cōuenit supiori respectu iferioris. & ñ econuerso. ꝫ potētia utitur habitu. & nō econ°. ꝫ qđ utitur alio est principalius eo in agendo q illud quo utit̄ est q̄si instrumtū. ꝫ etc̄. p potentia est illimitatior in agendo q̄ habitus. q ad plura se extendit. habitus aūt cū sit cā natural̄ si esset causa principalis moueret potentiaz p modū nature. & p ꝫs cuz potentia agat eo mō quo moueť agere p modū nat̄e. q agens qđ agit in q̄tū moueť si moueť p modū nature agit etiā p modū nature. & ita oīs actio potentie habituate eēt natural̄ & ñ libera. qđ ē iconueniēs. p qñ sūt due cause or̄te quarū una est causa alterius causa cause est causa supior. Sz potentia est causa habitus saltem mediantibus. actib⁹. & nō econuerso ꝫ etc̄. ocedēdo ꝓp rōnes istas q tenendo habituz esse causam partialez respectu actus erit causa z^a & nō pria ꝫ magis ipsa potentia. q non indiget habitu ad operādū. lz minus pfecte opet̄ sine habitu q̄ cū habitu positō equali conatu ex parte potentie. ad 3m istā opinionē arguo sic. nulla distincta spē sūt sibi inuicē cause agentes equinoce. ꝫ actus ē nec̄io causa equoca in generatione saltē habitus acquisiti. ꝫ etc̄. ma. pbatur. q causa eq̄uoca eminenter otinet in se pfectionē effectus duo āt distincta spē nō possūt se inuicē eminenter otinere. p opando duos effectus ad eandē causam prima uidet̄ q alterū illorū hēat determinatū ordinē imediatum uel mediatū. priorē uel posteriorē. & hoc loqn do de tota spē alteri⁹ illorū effectuū. exemplū de passionibo ñtibus idem subiectū in qbus nō est nec̄io determinatus ordo. una imediati⁹ oseq̄t subiectū q̄ altera ꝫ^m totaz spēm. ꝫ respectu potentie q̄ est cā cōis actus & habitus isti duo effectus habebūt ordinē determinatū. s. q nec̄io uel actus ꝫ^m totam spēm p̄cedet habitū. nl̄ econuerso. cū ꝫ aliqs act⁹ necessario p̄cedat habitū sicut cā eius effectū nullꝰ habitus erit causa alicuius actus. p si habitus sit causa partial̄ equinoca respectu actus. ꝫ causa cause habit⁹ erit pfectior causa equinoca eiusdem actus. ad pz. q in causis equinocis causa cause est pfectior q̄ cā p̄xima causata. ꝫ actus ē causa generationis habitus. ꝫ si potē^a cū habitu pōt in actū pfectū. multo magis posset in illum si esset sub actu generatiuo habit⁹ qđ uidet̄ inconueniēs. q duo act⁹ pfecti nō possunt esse in eadez potentia aut si possūt unus nō erit causa alterius. uidet̄ ꝫ mihi ꝓp istas rōnes. q habitus nullā rōnez pricipii hēat respectu actus. ꝫ tū inclinat potētiā ad operationē quasi actus prior determinās z^m & inconuenienter cū eo. sicut gratuitas est actus prior determinans & inclinās ad determinatū ubi. & hoc uidetur rōnabile. q nulli debet attribui cālitas respectu alicui⁹ termini nisi talis cālitas sit euidens ex natura rei. nulli etiā cause neganda est pfecta cālitas nisi manifeste appareat impfectō cālitatis in ea. non enī debemus negare aliquā naz habē pfectionē q̄n nō ē euidens eā carere. Nunc aūt non uidet̄ necēs ponere aliquā cālitatez actiuā in habitu respectu act⁹ q̄ sine hoc saluant̄ oēs ꝺditiones q̄ cōiter attribuuntur habitui. Assū ptū p3. q facilitē possunt solui oīa argumēta ꝓbantia hitus habere rōez pricipii. Nā ad pri^m dici pōt q potentia actiua ad agere. ꝫ ut fora prior inclinat ad formaz posteriorē. sic̄ grauitas ad deorsū. Ad z^m dico. q habitus inclinat potentiā sicut fora prior ad susceptōz fore posterioris.

Ad 3^m dico q scia p quā reducit̄ aia ad potētia ēntiali ad accñtalē est spēs intelligibilis ipsi⁹ obiecti. de illa concedo q est principiū actiuuz respectu ꝺsiderationis. ꝫ ista spēs nō est habitus de quo loqmur qui est quedā qualitas derelicta ex actibus freq̄nter elicitis. ista autez spēs naturaliter p̄cedit primum actum elicitum. Ad quartum q̄n dicit̄. q quatuor ꝺditiones attribuunt̄ habitui. dico q delectatio est ex conuenientia opationis ad potētiam & obiectū circa qđ est opatio q̄ conuenientia est obiecti ad potentiam inq̄tū potentia recipit actionē. & nō inq̄tū elicit eam. & ideo ꝓp delectationē non oportet ponere rationē principii actiui. Similiter facilitas expeditio & promptitudo ponunt̄ rōne passi. q passum q̄n nō est dispositum pōt difficulter ꝛpedite & tarde recipere. & rōe indispōis passi est ibi difficultas tarditas & impeditio. ꝫ agēs pōt facilit̄ expedite & prōpte agere ꝓp dispositionē passi. habit⁹ aūt est talis dispositio in passo. q̄n ꝫ dicit̄ q nō ē facilitas ad patiendū. q passū est sume dispo^m. d^o q bene ē dispo^m p abnegationē ctrarii. ꝫ non positiue p rōnez dispositiōis conuenient. exemplū de ligno sicco & neu^o. q lignū neutrū est sume dispositū ad calorez priuatiue p carētiā cuiuscūq; dispositionis. opposite. nō tñ positiue per positiōz dispositiōis conuenientis ē lis ē siccitas. & si ista conuenientia esset, cum sēsu lig^m siccū delectabiliť calefieret & lignū neutrū nō. q forma recepta non sic sibi conueniret.

Truz habitus caritatis possit diminui. uidet̄ q sic. cōtraria sunt nata fieri circa idem. ꝫ caritas pōt augeri. q forma accñtalis suscipit magis & minus. ꝫ potest diminui. p oīe malū inq̄tū malū aliqđ diminuit. de bono ꝫ^m augi

t 3

in ench. ℔ peccatū ueniale est maluz. q̄ deus punit ꝓ eo qđ non facit de bono. ℨ aliqđ diminuit de bono. ℔ nul lū bonū in aīa pōt diminui ꝑ ctrariū nisi caritas. ℨ caritas potest diminui.

ꝑ magis & minus sūt in eodez ge nere. ℨ si unū ꝑt dimittc aliqđ & aliud lzremissi9. ℔ peccatū ueniale & mor tale sūt in genere mali. ℨ si peccatum mortale pōt destruere caritatē pecca tum ueniale poterit eam diminuere.

5 augl. 87. q. q. i. ꝓbat q deus nō est causa deficiendi. q nō est cā mali nec nō essendi. malū aūt est deficere siue tendere ad nō esse. ℨ hoc nō erit a deo. caritas ℨ nō pōt diminui. In ista. q. fuit q̄z opio q caritas dimi nuit ꝑ peccatū ueniale. rō huius est. q ꝓfectus caritatis est dimo cupidi tatis. ℨ ꝓfectus cupiditatis ē diminutō caritatis. añs pz ꝑ augl. 87. q. qxxxvi. uenialiū est spes retinendorū. tpaliū aūt adipiscēdoz nutrimentū eius di minutio caritatis. oña pz in oībus op positis. q si ꝓfectus albedinis ē dimi nutio nigredinis. & eo. si caritas mul tuz intēsa remittit cupiditatem cupi ditas multū intensa remittit caritatē

ꝑ hns caritatē equāliter a deo ac ceptat. si ℨ duo equales in caritate un9 peccat uenialiter alius non. q̄ro utrū eq̄liter acceptant a deo siē pri9 aut non. si ℨ nō sūt equales in cari te ℨ ꝑ peccatū ueniale illi9 aliq̄ pars ca ritatis ei9 est dimt. nō potest dici q diligat eos equaliter. q peccantē ue nialt̄ ult punire. aliū nō. ℔ nō equa liter diligit illū qui nō ult punire & il luz quē non ult punire. ℨ etē. ꝑ peccatū ueniale impedit infusionē ca ritatis. ℨ & obseruationē. uel si non im pedit conseruationē non impedit in fusionē. Modus ponendi talis est dicūt enī q cū cupiditas augetur ꝑ peccata uēialia generat in aīa habit9 malus q remittit caritatē. & si obtineat peccata uenialia generatur mal9 hīt9 in sūmo. & si post istū habitū elicit ali quē actū. aut erit actus caritatis. & tūc ꝑ illū actū remittet habit9 uicio sus. aut si est actus uiciosus erit pecca tū mortale qđ totaliter destruit cari tatem. 5 habens habitū uiciosuz in sūmo non oportet q necessario elici at actum ℔ totāz inclinationē illius habitus. quia alias habitus ille non es set in eius potestate. ℨ potest elicere actum citra inclinationē sūmaz illius habitus. ille aūt actus erit peccatum ueniale nō mortale. quia nō est neces se eū peccare mortaliť nc mereri ℔ caritatē. sicut ℨ prius fuit peccatuz ueniale ita modo. ꝑ aliquis habens minimā caritatē esto q peccet venia liter quero utrū ei9 caritas diminua tur. aut non. si non habeo ꝓpositū. si sic. tūc uł totaliter destruetur. uł erit dare min9 mimo. quorū utrūq; est fal sum. Ad. q. ℨ dico cū queriť utrū caritas possit diminui ꝑ pctū venia le. dico q diminutio potest intelligi uel ex parte caritatis in se. uel ℔ eē eius in sbo. uel ꝛpando eam ad causā efficientē ut ad deū uel ad causam de meritoriā. ꝑ mō caritas potest di minui sic etiā q̄titas extenua. nā una ps pōt ab alio auferri. & sic diminui ꝑ diuinā pōz. & ꝑ nālē pōz q̄m ad q̄ titatē extenuam. qcqd enī ē diuisibile ℔ q9 extensionis pōt un9 grad9 ab alio auferri. & sic pōt deus gradū ca ritatis ab alio diuidere. 2o mō pōt caritas diminui. q oñis forā diuisibil ℔ se potest dare sbo esse diuisibile.

2o mō dico q ꝑ nulli agēs creatū pōt caritas diminui effe. ℨ sol9 de9 pōt caritatē corrūpere qui de nihilo eaz ꝓduxit. Ratio est ista. cui9 ꝓne tio est creatio eius corruptio est ani hilatio. ℨ nulla uirtus creata pōt ali quid anihilare. ℨ nec corrūpe qđ de nihilo ꝓducit. & ꝑ oñs nec diminue re. 4o mō q lz deus de potentia absoluta possit ꝓpt peccatū ueniale auferre uel diminuere caritatē sicut ꝓpter peccatū mortale. tñ de poten tia ordinata nō pōt. q statuit ꝑ legē q nūq; ꝑ minori malo auferret mai9 bonū. ℨ sicut ex libertate sua dat ma ius bonū ꝑ minori bono. quiā semp ꝑmiat ultra ꝛdignū. sic ꝑ maiori ma lo punit minori malo. quia semp pu nit citra ꝛdignū. oñe aūt peccatū ue niale est min9 malū q̄ caritas sit bo ℔ ꝓpter tale malū nō aufert uel dimi nuit tm bonū sicut est caritas. ℨ ꝓpt peccatū mortale totā corrūpit carita tē. q illud est malū q̄si infinitū. Sz hic est unū dubium utrū fruor cari tatis possit ꝑ peccatū ueniale diminui

Dico q feruor caritatis dupl'r ꝑt diminui. uno mō positiue ꝑ actionem positiuā alic9 habit9 uiciosi. alio mō negatiue ꝑ omissionem actionis. ꝑ mō dico q feruor caritati pōt diminui. quia uoluntas nō necessario sequit incli nationē caritatis. quia licz caritas sit habit9 quo aīa faciliter tendat in deū & uoluntas eius inclinationē q̄ plur mū sequať. tñ eius inclinationē nō ne cessario sequit. sicut graue ferri deor suz nccio sequit formā grauitatis. & iō nolūtas libertate sua ꝑt agere ꝛ in clinationē caritatis & eliciendo actū ꝛ inclinationē caritatis peccat morta liť. si aūt inclinat nō ℔ inclinatōz ei9 ℨ ꝑt inclinationē ex multis talibus ac tibus incōueniēt elicitis poterit gene rari habit9 ꝑ q̄z redderť tardus & in eptus ad eliciēduz actū ℔ inclinatio nez caritatis. & talis habitus nō erit ctrari9 caritati. q pōt stare cū ea. & sic feruor caritatis diminuit. quia uo luntas ꝑ habitū uiciosū delectabiliter inclinat ad alios actus q̄ ad actus cari tatis. 2o mō dico q feruor carita tis diminuit omittendo agere ℔ ha bitū caritatis. & tūc aīa fit teptda in agendo. & sic remittit feruorē carita tis. Ad argumēta opinis. ad primū dō q oña nō tenet nisi i ōrīs forālr nūc aūt cupiditas & caritas nō sunt ctraria formaliter. ad 2m dico q eccles in caritate eccliť a deo diliguntť

&ad equale ꝓmiū oꝛdinaꝫ:licꝫ unus ſit in peccato ueniali. quia nō oīs q̄ citiꝰ ad celū euolat magis diligiꝫ.ꝓꝫ in paruulis.uult eos deus iſtū uapulari ut premium cozrīs merito recipiat.

Ad 2m dico q̄ peccatū ueniale p ſe nō impedit infuſionē caritatis.imo ſi duo eliciāt equalē actū meritorium eſto q̄ unus peccet uenialr.equalē tñ recipiūt gratiā & equale ꝓmiū. Ad primū principale dcedo q̄ ōria natā ſūt fieri circa idem q̄tū eſt ex natura eorū niſi alterū eorū determiate inſit iō lꝫ caritas ſit dimiuibil ſic augūta bil ita tñ eſt dēmate augmtalis p ac tū meritoriū ex ſtatuto.le.diuiſe q̄ tñ nō ē diminuibilis p actū demeritoriū

Ad 3m dico q̄ peccatū uenīale nō adimit aliqd de bono ꝟm primū actū q̄ actui primo nō oppoñ.ideo non tollit ipſū hītū.ꝟ adit de bono i actu 2o.ꝟ ñ de illo qđ ineſt.ꝟ de illo qđ nā tū ē ineſſe. Ad 4m dico q̄ peccatū ueniale & mortale nō ſūt in eodē genere mali ꝓpinquo. iō non ſeq̄tur q̄ habeāt eundē modū in agendo.

Trū homo exīs in peccato mortali peccet mortalr ꝑ cipiēdo ſacramentū. q̄ nō nullus peccat mortaliter faciēdo illud ad qđ teneꝫ. ꝟ aliqs non obſtante q̄ ſit i peccato mortali teneꝫ cōicare ad minus ſemel in anno. extra de penitētiis. oīs utriuſq; ſexꝰ.ḡ etc. ꝑ nullus teneꝫ confiteri niſi ſemel in anno oīs utriuſq; ſexꝰ. ḡ poteſt ſacerdos frequēter celebrare q̄tūcūq; peccet nō iterādo ꝺfeſſionē. aliter ꝓceptū illud nō ſibi ſufficeret ad ſalutē ſic ceteris xp̄ianis. 3o cor.xiꝰ q̄ manducat & bibit indigne iudiciū ſibi mādūcat & bibit. 4o aliquē eſſe in peccato tripliciter poteſt intelligi.uno mō interius interiori uel exteriori.2o mō poſt actum ꝓteritum de quo non habet memoām.3o mō poſt actū de quo habet memoām.& nō pēituit. 4o eſt ꝺfeſſus eſto q̄ penituit.prīo mō peccat mortaliter.q̄ ſimpliciter indigne mandu cat.2o mō ſi eſt negligētia uel ignorantia affectata. uel craſſa ꝑ quā nō habet memoriā nō excuſaꝫ a peccato lꝫ minus peccet. & iſtud ꝓbat illud apoſtoli.ꝓbet aūt ſeipſū homo.teneꝫ enī ſe examinare ſm modū infirmitati nr̄e poſſibilē anteq̄ cōicet.ſi antē ꝓceſſit ſufficiens examiatio. & nullū occurrit peccatū de quo nō fuit ꝺtritus & cōfeſſus non peccat cōicando eſto q̄ aliquid lateat. 3o mō dico q̄ ſi occurrat opportunitas cōfitēdi tenetur prius ꝺfiteri q̄ cōicare.rō eſt q̄ non tantū dꝫ reconciliari deo. ſed eccleſie ad hoc q̄ digne recipiat ſacramentū unitatis eccleſie.ſi aūt non occurrat opportūitas cōfitēdi & ꝑ ſine ſcādalo uitare teneꝫ ñ cōicare.ꝟ expectare cōfeſſionē. ſi aūt occurrat ſcandalū non ſtatim cōicet putā. uel quia inductus. uel quia colleᵐ in quo eſt cōicat & nō habet idoneū ꝺfeſſorem cū ꝺtritione & uolūtate ꝺfitēdi

tpe oppoꝛtuno pōt celebrare uel cōicare ut ſcandalū euiteꝫ. & nullū ꝓceptū excludit ipſū ab actu cōicādi tali cāu.q̄ dilatio ꝺfeſſionis ab actu q̄tū tūc habeꝫ in uoꝫ nō excludit eū q̄n ſit mbrū eccl̄ie militātis & habile ad actus in q̄bus mēbra cōicāt. & teneꝫ uitare ſcādalū ꝓximi. Ad arta ad priᵐ dꝰ q̄ faciēs mō debito illud ād qđ teneꝫ nō peccat.ad minorē.dꝰ q̄ nullꝰ teneꝫ in peccato mortali cōicāre. Ad ꝓbationē dico q̄ ſic teneꝫ ſemel cōicare.ita teneꝫ laborare ut ſit extra peccatū p penitētiā eodē caꝰ. Ad 2m dico q̄ ſi ſacerdos añ q̄ cōicet hēat memoriā de aliq̄ mortali de q̄ nō ꝓceſſit penitētia interior uꝫ exterior teneꝫ hīe interiorē añq̄ cōicet.& differre pniaꝫ exteriorē q̄ſq; occurrat opportunitas cōfitēdi

Trū intellectus ſit nobilior uolūtate uidetur q̄ ſic. illa potentia eſt nobilior cuiꝰ actꝰ eſt nobilior.ꝟ actꝰ intellectus ē huiꝰmōi. ḡ etc. mi.ꝓbaꝫ.q̄ cā equoca efficiēs ē nobilior ſuo effectu.ꝟ actus intellectꝰ reſpectu finis eſt cā eqca actꝰ uolūtati. q̄ eo pōito ponit ille & eo amoto amouet. ꝑ ꝓbaꝫ eadē ſic. illud ē melius qđ ſine alio ē eligibiliꝰ.ꝟ actus intellectꝰ ſolꝰ ē eligibilior actu uolūtati ſolo. q̄ actus intellectꝰ ſolꝰ eſt ꝓfectus & ꝓpriꝰ nāe itellectuali. uolitio ſola eſſet tm q̄dā inclinatio ſicut grauis ad cētrū: ḡ etc. ꝑ ꝓbaꝫ 3o eadē minor ſic ꝓfectiꝰ ē qđ i ꝓfectiōe minꝰ depēdet q̄ depēdere eſt ipfectiōis. ꝟ actus intellectus nō depēdet a uolūtate.actꝰ uolūtati dependet ab intellectu. q̄ ñ amatꝰ niſi ogta ꝟm aug. iuiſa poſſumꝰ diligere incogta nequaq̄. ꝑ probatur quarto eadez minor ſic ille actus eſt nobilior q̄ eſt prior.ꝟ actus intellectus eſt huiꝰmōi. ḡ etc. mi. ꝓbatur q̄ actus itellectus nullā impuritatē cōicat ab obo. q̄ intelligere malū nō ē malū.actꝰ aūt uolūtati cōicat impuritatē. quia uelle malū eſt malū ſimilr uolitio è motꝰ aīe ad rez in ſe. intellectio eſt motus rei ut eſt in aīa. q̄ uerū. & ſlm ſūt i aīa.bom & malū i rebꝰ.ꝺiꝰ metc. 3o oīs potētia q̄ ñ neceſſitaꝫ ex ſuo obo forali nobilior eſt q̄ illa q̄ neceſſario tēdit i ipſū ſibi approximatū.ꝟ uolūtas liberꝫ & ſtigēꝫ tēdit in ſuū obm q̄tūcūq; ſibi approximatū. itellectꝰ aūt neceſſitaꝫ ex ſuo obo. ḡ etc. In iſta q. ē opi. thome & aliorū pluriū q̄ itellectꝰ ſit nobilior uolūtate. & ꝓbaꝫ iſta ꝺclo tripliciter ꝑ ex pte actus. 2o ex pte hītus. 3o ex pte obi. Ex pte actus ꝓbaꝫ p arta facta ad principale. Ex pte habitꝰ ꝓbaꝫ ſic illa poa eſt nobilior cuiꝰ perfectiſſimꝰ hītus ē nobilior.ꝟ hītus intellectꝰ ē huiꝰmōi. ḡ etc. mi. ꝓbaꝫ nā ſapiētia eſt ꝓfectiſſimꝰ hītus. ꝑ metc & ꝺiꝰ ethicoꝝ. & xo. ſapiētia aūt eſt

hit⁹ itellect⁹. 2° ꝓbaꝫ eadē mi. sic
ille hit⁹ p q3 pfecte diligit ē ophen
sor a uiatore est nobilior illo in q̄ cō
uenit cū eodē. & p lumē glie dilīguit
ophensor a uiatore. p hitus caritatis
quēit cū ipso. z lum glie ē hit⁹ no⁹r
caritate. 3° ꝓbaꝫ eadē mi. sic ille
hitus q̄ ex opib⁹ nr̄is nō pōt amitti ē
illo no⁹r q̄ ex opibus nr̄is pōt amitti
& lumē glie qđ ē hit⁹ itellect⁹ nō pōt
amitti ex nr̄is opib⁹. caritas pōt amit
ti. g̃ etc̄. p̄ act⁹ elicit⁹ a caritate uie
est ipfectior actu elicito a lumīe glie
& caritas uie & caritas patrie sūt ei⁹
dē rōis. g̃ act⁹ eliciti a caritate utraq;
sūt eiusdē rōis. ꝓbatio ōñe. q̄ act⁹ nō
causaꝫ ů a pō obo & hitu. g̃ ma⁹e ea
dē pō eodē obo & eodē hitu manz idē
act⁹. & in patria & uia manēt ista tria
eadē nūero. g̃ idē act⁹. si g̃ lumē glie
& act⁹ ei⁹ ē no⁹r caritate uie. & act⁹
ei⁹ erit etiā no⁹r cari⁹e patrie & actu
ei⁹: Ex pte obi arguī sic. illa pō ē
no⁹r cui⁹ obz ē nobili⁹. obz itellect⁹ ē
nobili⁹ obo uolūtatis. g̃ etc̄. mi. p
baꝫ. q̄to aliq̄d est ēti ꝑpinq⁹ tāto no
bili⁹. & uerꝫ qđ ē obz itellect⁹ ē ꝑpi
qui⁹ enti q̄ bonū qđ ē obm uolūtati
g̃ etc̄. 2° ꝓbaꝫ eadē mi. sic. rō enti
p̄cise accepta ē nobilior q̄cūq; rōne
superaddita. sic̄ rō sbi ē nobilior omni
passiōe. g̃ qđ sibi tanq̄ p̄fectissimo ē
ꝑpinq⁹ est pfecti⁹. & uerꝫ est ꝑpinq⁹
q̄ bonū. g̃ etc̄: p̄ si obm itellectus
est ens. & ens hz rōez sbi. & bonū hz
rōez passiōis. sic̄ rō sbi ē no⁹r rōe pas
siōis. sic ens qđ est obm itellect⁹ erit
nobili⁹ bono qđ ē obz uolūtati. 3
istā opi. arguo ex eisdē mediis. simul
ꝓbando ei⁹ oppo⁹m. s. q̄ uoluntas sit
nobilior. Et p̄ istā oc̄onē ꝓbo ex⁹pte
nāe ipi⁹ potētie. q̄d magꝫ tāgit radicē
q. 2° ex pte act⁹ ipsi⁹ po⁹. 3° ex pte
hit⁹. 4° ex pte obi. Ex pte naē
ipsi⁹ po⁹ arguo sic. ois po⁴ libera p
eētiā ē nobilior illa q̄ nccio agit p
sente obo. ista ꝓpōitio p3. nā libertas
naē ē sūma pfectio ipsi⁹. & uolūtas ē
potētia libera p eētiaz. q̄ pōt agere
& ñ ageꝫ. etiā pñte obo. ite⁹ āt agit
nccto ad pñtiā obi nisi uolūtas aliud
p̄cipiaꝫ. g̃ etc̄. p̄ uolūtas aut ē pō
libera i agēdo. aut agit nccio. & ñ agit
nccio. g̃ liberꝫ. q̄ ñ nccio ꝓbo. oē agēs
nccio agit p⁹m ultimū potētie sue. q̄
sic̄ nō ē i po⁹e ei⁹ actio sic n⁹ mod⁹
agendi. s. intense agere uel remisse. si
ergo uolūtas nccio ageret circa aliq̄d
uolitū ageret intēse q̄tū posset. cui⁹
oppo⁹m expimur. Ex pte act⁹ arguo
sic. uolūtas ipat intellectui. g̃ act⁹ uo
lūtatis ē cā efficiēs act⁹ itellect⁹. p̄
ix° me⁽ᶜ⁾ posteri⁹ generatione pri⁹ est
pfectiōe. & act⁹ uolūtatis ē posterior
generatiōe. & hz rōnez finis respectu
actus intellectus & p⁹m ans. cui⁹ deus ho
mo. & augꝫ. xix° de ciui. dei. hōi rati
ineſt ut mēte aliq̄d stēpleꝫ. & p⁹m h⁹
aliq̄d agat. & post aliq̄d utile ag̃sc̄at
& p⁹m illā cognitionē uirā moresq; cō
ponat. p̄ eligibili⁹ ē q̄ hūs ē sipl⁹
bon⁹ illo q̄ hūs nō ē sipl⁹ bonus. sed
actu uolūtatis hō est simpl⁹ bonus. ne
tu intellect⁹ nō ē simpl⁹ bon⁹. g̃ etc̄.
mi. ꝓbaꝫ p augꝫ. xi° de ciui. dei. uni
uersal⁹ bon⁹ nō dicīt q̄ scit bonū. & q̄
bonū diligit. & ex hoc ꝺcludit q̄ in
hoibz q̄ recte amāt ipse amor magis
amaꝫ. p̄ in bonis q̄ se nō icludūt
illud est eligibili⁹ c⁹ oppo⁹m ē odibili⁹
& p̄cidēdo istos duos actus cū nō se
icludāt oppo⁹m itellectōis ñ p̄t ē ita
odibile sic̄ oppo⁹m dilectiōis. q̄ sic̄ de
oppsito ꝺrarie lo⁹mur p3. q̄ nulla
ignoa dei. potest ē ita odibilis sicut
odiū dei. si posset ēsse ipsi uolūtati
de oppsito ꝺdictorie p3. q̄ non dili
gere deū ē petm & uitupabile. nō itel
ligere aūt ñ ē peccatū nec uitupabile
p̄ illud est purius & melius cuius
corruptō ē impurior & peior. & cor
ruptio uolitiōis ē impurior & peior
q̄ uelle malū ē p se malū. & itelligere
malū nō est malū. g̃ etc̄. Ex pte ha
bit⁹ arguo sic per auctoritatē. 2° p
rōnē. auctoritate apli ad cor⁹. xiii°.
maior aūt hoz ē caritas. Itē augꝫ. xv°
de trini. inq̄t dona dei nullū ē maⁱ⁹ ca
ritate nec eīle. Rōe sic pfectissim⁹
hītus uolūtatis pficit uolūtatē p⁹m tōz
suā capa⁽ᵗᵉ⁾m. & i uia dispōit ad uerā
beatitu⁽ⁱⁿᵉ⁾m. hītus itellect⁹ ñ sic pficit &
disponit. g̃ caritas que ē pfectissim⁹
habitus uolūtatis est nobilior oī ha
bitu intellectus: Ex pte obi arguo
sic. ratio boni est nobilior rōne ueri.
quia est bona p essentiaz. ratio ueri est
bona p̄dictionē. p̄ illud qđ
hz rōnē finis est nobilius eo q̄d nō ha
bet. & bonū p⁹m plim. v° me⁽ᶜ⁾ habz ra
tionē finis. itellect⁹ ñ hz finis rōnē. g̃
obm uolūtati ē nobili⁹ obo intellect⁹
& uolūtas itellectu. Ad aⁿ⁽ᵗᵃ⁾ opi. p
ordiez ad pri⁹m de actu q̄d est fuit ad
principale dico q̄ ma. habet ueritā
tem de causa totali. nūc aūt si act⁹ in
tellect⁹ est causa uolitionis est ptialis
ñ tō. & si de ista uis ar⁽ᵍᵉ⁾ hoc erit de
causa superioris ordinis. isto mō uo
lūtas est cā itellect⁹ & actus uolūtati
est causa actus itellect⁹. intellect⁹ aūt
si est causa uoluntaris erit causa sub
seruiēs uolūtati tanq̄ habens actionez
primam ordine generationis. & ideo
optime ꝺcludit p uoluntate. p intel
lectu aūt nihil. Ad 3ᵐ dico q̄ si di
lectio esset sola non esset tantū incli
natio naturalis. sicut grauis. & esset p
pria operatio naē itellectualis. & talis
operatio nō posset effectiue causari
ab intellectione. & sic̄ cōcordit. Ad
3ᵐ dico q̄ maior ꝓpositio uera est.
quādo illud est simplicit perfectū. &
sic̄ ē primū pfectione ita est⁹ primū
generatione. quia cōez potētiam pre
cedit actus tempe. ix° me⁽ᶜ⁾. & ubi est
depēdētia ad aliq̄d prius ordie gene
ratiōis sēp est ita. q̄ posteriora in ge
neratōe depēd. a prioribus. & tūc sūt
pfectiora eis. ix° me⁽ᶜ⁾. sīr finis ieste
depēdet ab eo qđ ē ad finē. & ñ eo⁹
fora dependet a mā. & nō eo⁹. q̄litas a
q̄titate. & nō eo⁹. uolūtas dependet ab
inte⁽ᶜᵘ⁾ ordie generatiōis. iō magis seq̄t

q uolũtas ſit pfectior q̃ ecõuerſo in tellect⁹ depẽdet a uolũtate ut a cã ſu priori ptiali. Ad 4^m d⁹ q illa rõ peccat dupl'r. uno mõ. q dz cõpare ītelligere corruptũ qđ ẽ fim ad nel le corruptũ qđ eſt malum. & tunc ſe quitur totũ oppoſitũ. q uolũtas põt hr̃e bonũ actuz circa q̃dcũq; obiectũ ſic ītellect⁹ põt itelligere malũ eẽ odi endũ. ſeq̃t g̃ q uolũtas ſit nobilior. q cui⁹ corruptio peior illud ẽ melius.

Si aũt ma. accipiat̃ ſic ille act⁹ ẽ im purior q̃ reddit̃ ipur⁹ ex ipurit^e obi d⁹ q actus itellect⁹ ẽ purior. q nccio ẽ falſus ex eo q ẽ ta' obj. act⁹ ãt uo lũtatis nõ ẽ ipurus uel malus quia eſt malũ obi nihil dcõitãt. Ad arg^ta de hiciad primũ d⁹ q̃ z ſapiẽtia ſit nobilior habit⁹ acq̃ſit⁹. nõ ſequit̃ tñ q diſponat ad nobiliorẽ actũ lo ndo de actu ſupnãli cui⁹mõi eſt beatitudo cũ g̃ uolũtas ſit potẽtia habitualis p habitũ acquiſitũ ſic intellect⁹. g̃ ha bitus ſuprem⁹ uolũtati põt excedere ſapiẽtiaz ſic habitus ſupmus infuſus uocis excedit habitũ infuſuz ſupmũ itellect⁹. Al'r põt dici q plus cõi ter nõ diſtinxit intellectũ a uo^te i rõe pricipii opatiui: unde ſpeculatiõez ſapientie nõ diſtinxit a dilectiõe. ſed magis ſpeculatio illa ĩcludit dilecti onẽ. uel ſaltẽ nõ aſſerit itellectõz poſ ſe ſufficere ſine uolitione. Ad z^m d⁹ q nõ ẽ icõueniẽs q alqd ſit ſimpl'r nobili⁹ ali^. & tñ in illo nõ diſtinguat̃ ab inferiori. & in illo qđ ẽ innobilius diſtinguat̃. nã hõ in aiali ouenit cum aſino & p riſibile. diſtinguit̃ ab eo. & tñ hoc nõ obſtãte aial ẽ q̃d pfecti⁹ q̃ riſibile. ſic ẽ i ppo^te. Ad z^m di co q ma. eſt falſa. cũ dicis q caritas põt amitti ex opibz nr̃is. uerũ eſt de meritorie nõ effectiue. g̃ hoc non ar guit aliq̃ ipfectionẽ. Ad 4^m d⁹ q ma. eſt vra. cũ dicis q act⁹ elicitus a caritate uie & act⁹ elicit⁹ a caritate patrie ſunt eiuſdẽ rõnis. falſũ eſt. q primus nõ ẽ eẽntialr beatific⁹. z⁹ act⁹ eſt eẽntialr beatific⁹. cũ ꝓbas q ma net eadẽ potẽtia idẽ obm & idez ha bitus. ocedo. g̃ idẽ actus. nego. & rõ dicta eſt. q duo actus eiuſdẽ rõnis. un⁹ põt eẽ eẽntialit̃ beatific⁹. & alⁱ nõ. tales ſũt actus caritatis uie. & ca ritatis patrie. Ad ar^ta de obo ad pri^m d⁹ q aliqd põt eſſe ppinqui⁹ p fecto in uno ordine. & aliud i alio or dine. nã ſic ppinqor eſt q̃titas or^ne originis q̃ qualitas. ordine aũt pfecti onis ppinqor ẽ qualitas. & qđ ẽ ppi qui⁹ ordine nobiliori eſt ſimpl'r pfe ctius. bonũ aũt ẽ enti ppinqui⁹ or^ne pfectiõis. cõicat enim ens ſuas pfectões finaliť & t̃minat rõez boni. iõ bonũ dicit̃ cõicati^m g̃^m augſ. alio mõ dicit̃ finis z⁹ phi. v⁹ me^te. & x⁹ ethi. licz uerũ ſit ppinq⁹ enti inor^ne ad põs opatiuas circa totũ ens. Ad z^m pz gn⁹ p idez. Ad z^m d⁹ q ens uere & bonũ ñ ſũt realr diſtincta. & p'ñs unũ non eſt realr nobili⁹ alio. ſi aũt eẽt ibi aliq̃ uolũtas illa eẽt tm rõis fcẽ

per intellectũ o ꝑantẽ illa ad aliam. & hec nobilitas nõ eſt ad propoſitũ. q relatio rationis nõ eſt formalis rõ obt intellectus & uolũtatis. forte etiã n^c uerũ nec bonũ dicũt aliquid abſolutũ ultra ens. forte etiã q ens eſt o̅m uo luntatis ſicut & intellectus.

Trũ intellectus ſit in deo ex natura rei g̃^m ſuam formalẽ rationẽ. q non. idẽ nõ eſt in eodez mõ nobiliori & ignobiliori ſol enũ qui eſt calid⁹. uirtualiter nõ põt eſſe calid⁹ formaliter. g̃ deus habet in tellectum nobiliori mõ q̃ ſi haberet eũ formaliť. quia p ſuã eſſentiam. hz enĩ uirtualiter. q in ipſa uirtualiter cõtineť. habere aũt uirtualiter eſt ha bere eminentius q̃ habere formaliť g̃ etc̃. p ubicũq; eſt intellectus for maliter eſt ad actũ nobiliorẽ ſe. q ac tus eſt nobilior potentia. g̃ intellect⁹ diuin⁹ nõ ẽ ad actũ nobiliorẽ ſe. g̃ nõ eſt in deo formaliter. minor ꝓbatur. q q̃ aliona plura fluunt in aliquo p fecto illud eſt perfecti⁹ qđ imediate ſe hz ad pfectũ. g̃ itellect⁹ imediati⁹ ſe habet ad diuinam eſſentiã q̃ intelli gere. q intelligere nõ reſpicit eſſen tiam niſi mediãte intellectu. g̃ intellec tus dtuin⁹ nõ eſt ad actũ nobiliorem ſe. p intellectus realiter referť ad intelligibile. ſi g̃ in deo eſſet intellec tus formalr. de⁹ p itellectũ referreť ad ipſũ itelligibile. qđ eſt falſũ. 5 augſ. xv. de trini. cõditor rerũ nobis rationẽ naťalẽ dedit q̃ uiuentia non uiuentib⁹ ſenſu ꝑdita non ſentiẽtib⁹ intelligibilia nõ intelligẽtibus prefe renda iudicam⁹. hac p hoc reb⁹ crea tis creatorẽ ſine du^ne ꝑponimus. ſed eũ & ſume uiuere & cũcta ſẽtire & intelligere. ex hoc arguit̃. ſi ex hoc qđ eſt ſume uiuere & itelligere reb⁹ creatis creatorẽ ꝑponim⁹ ipſum eſſe creatorẽ ex uatura rei ꝑponi habeť. g̃ ipſũ ex naťa rei intelligere ꝑponi mus. In iſta. q. ſũt tria uidenda. p̃ ſi intellectus & intelligere ſint i deo z⁹ ſi ſũt in deo formaliter. z⁹ an in tellectiuũ ſiue intellectualitas ſit de quiditatiua rõne eſſentie ſicut eſt de ratione quiditatiua rerũ intellectualiũ creatarũ. q̃tum ad primũ articulũ eſt opi. thome q intellectũ eſſe i deo põt ꝓbari a priori. hoc aũt oſtendit ſic. ratio intellectualitatis eſtimate rialitas. z⁹ de aĩa. & xii⁹ me^te. in nõ habentib⁹ materiã idẽ eſt intelligens & quod itelligitur. & z⁹ de aĩa. ideo plãte nõ itelligũt. quia ſũt materiales & ſenſus eſt receptiu⁹ ſp̃z g̃ ſine mã & q ſenſus excedit m̃litatẽ plante iõ o g̃ſcit. & ẽto magi aſcendit̃ a mãl tate i ĩmãlitatẽ. tãto magi ꝓfcẽdit̃ ad rõez o g̃noſcitiuitati & itellectualitati

5 iſtã opi. oñdẽdo q abſtra⁹ a mã nõ eſt ſufficiẽs rõ itellectualitati ar⁹ ſic aĩa hũana nõ eſt oĩo abſtracta a ma teria. q dat eẽ mat̃ie. & tñ ipſa eſt uere & ꝑprie intelligẽs. Rñdeť q iõ aĩa ĩter oĩa itellectualia ẽ ifime itel lectualitati. 5 ſi aliqd g̃^m ſuã ſp̃z ẽ

inferius alio ꝑ̄ ſuam ſpeciem quod libet individuū illius ſpēi ē impfectꝰ q̄libet individuo alterius ſpēi. alić in ſpēbus eſſet ordo accñtal. ꝯ ſi aīa ꝑ̄ ſuā ſpēm ſit infime intellectualitatis oīs aīa erit ipfectior i itellectualitate oi alio itellectuali. & tūc nulla aīa erit capax ita pfecte itellectiōis ſić q̄cūq; nāta itellectual. ꝙ hꝰ ē fl'm dc̄ aīa xpi q̄ hz pfectiorē cogtōꝫ eēntie diuine & uerbi q̄ q̄cūq; angelꝰ. ꝙ ad illud dicit̄ q hoc ē ꝓp unionē ad uerbum.

5 unio ad uerbū nō facit aīam nō eſſe aīam. ꝯ ſi aīa manet & pōt habere pfectiorē notitiaꝫ q̄ q̄cūq; angelus ſeḡt̄ q mālitas non impedit intellectualez ognitionē. ſ. q forma ē in mā.

ꝓ 5 illud qđ dicit q rō intelligibilitatis i actu ē imālitas arguo ſic. ens inḡtū ens ē p ſe itelligibile. ꝓbaṫ iſta q ſ̄m meᶜᵉ q̄ eſt habitus itellectus ē ens inḡtū ens ꝑ̄ ꝑ̄m & auić. ꝯ nulla oditō entī p ſe ſūptā fugit qn hñs̄ eā ſit̄ p ſe intelligibile q̄tū eſt ex ſe. cuz ꝯ materialitas ſit p ſe oditio entis. alias ens māle ñ eſſet̄ p ſe ens ncće eſt q ens māle inq̄m māle ſit p ſe itelligibile unde ab intellectu pfecto cognoſcūt̄ mālia ſicut imālia. hz nō ab intellectu nr̄o ꝓ ſtatu iſto. q nō cognoſcit aliqd ñ p abſtraʰᵉᵐ a fanᵗᵉ & a oditiōibus ſingularibꝫ. ꝓ imālitas quā tu dicis eē cām intellectualitatī nō eſt ſola priuatio foŕe. q ſic nullī entis poſitini eſſet cā. oz ꝯ p eā intelligere illaz actualitatē quā oſeqt̄ priuatio & carentia mat̄ie. ꝙ iſta actualitas nō pōt eſſe rō itelligibilitatī p ſe p̄ mō nec z°. ꝯ nullo mō actualitas ē cā intellectualitatis. ꝓba. aſſumpti non p̄ mō. q nihil ē intellectuale p̄ mō dicendi p ſe niſi qđ includit intellectualitatē i ſua rōne foŕali. ꝙ actualitas iſta quā oſequtur imālitas in deo nō includit i ſua rōne formali intellectualitatē. ꝯ actualitas nō ē p ſe p̄ mō intellectualitas nec z°. mō. q nō eſt paſſio nāe. ꝙ eſt ꝓpria ſua nāta ꝓp quā diſtīguit̄ a nā intellectuali. Dico ꝯ q illa ꝛcło nō pōt ꝓbari a priori. q intellectualitas eſt prima rō ſtitutiua entis itellectualis. & nihil i re intellectuali ē prius eo qđ imediate ſibi ineſt. A poſteriori pōt ꝓbari & hoc ſic. deus ē prima ens triplici priᵗᵉ. ſ. efficiētie eminētie & finis. mō ſuppono. q alibi ē ꝓbatū. tūc ſic primū efficiēs eſt per ſe agens. cñe p ſe agens agit ꝓp finē ꝙ nō ꝓp finē q̄z nāt̄r diligit ſine cognitione. ꝯ ꝓp finē q̄z coñſcit. ꝓ agēs ꝓp finē ordinat effectū ſuū in finez. ꝙ primū nō pōt ab aliq̄ agente ſupiori ordinari. ꝯ ordiat ipſe effectū ſuū in finē. ꝙ nō poteſt ordinare niſi per cognitionē. ꝯ etc̄. quia ſapientis eſt ordinare. ꝓ pſs. xiiº meᶜᵉ. ꝓbat q intelligere eſt vita dei. patet p augſ. in libro de trini. in multis locis. & p altos ſanctos. patz etiam p ſcripturā ſapientie eius non eſt nūerus. o altitudo ſapientie & ſciētie dei et cetera.

ꝙ tū ad z^m articulū eſt opi. gan. q intelligere nō eſt in deo ex nāta rei. ꝙ p actū intellectꝰ negociandi. 5 deꝰ eſt formaliť beatus. beatitudo oſiſtit in actu itellectꝰ & uoluntatis. nec eſt beatitudo p oppatiōz ad extrema. ꝯ etc̄

ꝓ deus ante omnē actū intellectus negociantis intelligit eſſentiā ſuā. q actus intelligēdi negocians ſeqtur̄ actum intelligēdi ſimplicē. ꝯ ante ipſuz actū negociantem poteſt ſe intellige re. ꝯ intellectus eſt in deo ex nāta rei & nō p actū intellectus. q intellectꝰ negocians nihil cauſat niſi relationem rōnis. intelligere aūt in deo nō eſt ens rationis. q in nobis eſt ens reale. ergo multo magis in deo. ꝓſtendo igit̄ iſtam ꝛcłonem ſic intellectus p̄cedit intelligere ſicut potentia p̄cedit actum. ꝙ nihil hz eſſe p aliquid poſteriꝰ eo. ꝯ intellectus eſt in deo ex natura rei. ꝓ nihil ꝓducit ſeipſū. ꝯ intelligere negociatiuū nō producit intelligere. & p oñs in deo eſt intelligere ex nāta rei. ꝓ oīs pfectio ſimpliciter eſt i deo ex natura rei. quia tūc nō eſſet melior ſuo oppoſito in quo libet ſuppoſito. q in deo eſſet meliꝰ ſuū oppoſitū. ꝙ intellectus ſub rōne formali intellectus eſt pfectio ſimpliciter. ꝯ eſt in deo formaliter. ꝓbatio maioris. ſi oīs pfectio nō eſſet i deo ex natura rei in nullo alio a deo eſſet pfectio ſimplicit. oñs eſt falſū. ꝯ añs falſitas oñtis eſt nota. oña ꝓbaṫ quia omnis pfectio q̄ eſt in creatura eſt p ꝓticipationē. ꝯ ſi in deo non eſſet ex natura rei in nullo eſt ex natura rei.

ꝓ nullū formaliť infinitū ꝛtinetur uirtualiť in aliq̄ ſić effectꝰ i ſua cā. ꝙ itellectꝰ dinꝰ ē ifinitꝰ foŕal'r. ꝯ ñ ꝛtinet in eēn' ſić effectꝰ i cā. ꝙ ſić i fūdam̄to. & ſic ē i deo foŕal'r. & ñ eminenť. 5 tū ad z^m articulū dº q in tellecti^m ſiue itellectualitas ē dc̄ foŕali rōe & q̄ditatiua dei dicēs pfectionez eius in eſſe p̄. & nō in eſſe z°. q uiuere eſt dc̄ rōe foŕali & q̄ditatiua entis uiui. q uiuere uiuētibꝰ ē eſſe. ſi ꝯ uita eſt dc̄ eēntia enti uiui intellectualitas erit dc̄ eēntia enti itellectuali. q non eſt niſi uita intellectualis ꝓ ans ꝯ. 7. dc̄ tri. loquens dc̄ tri. increata. dc̄ q ibi ē ſūma & ꝑfa uita cui nō ē aliud uiuere & aliud eē. Ad ar^tm. ad pri^m dº q ma. ē fl'a. q pñitas ē in dc̄ itate uirtualiť ſić in fūdam̄to. ſimiliť ē in patre foŕal'r. ꝙ 3cedēdo eam dico q reſpectu eiuſdē ꝑ̄ idē nō eſt tale uirtualiter & formaliť. ꝙ mi. ē falſa. q deꝰ rōne eēntie hz itellectū uirtualiť. rōe ipſiꝰ itellectꝰ hz ite^tm foŕal'r q ex nā rei & foŕal'r ē ibi itellectus.

Ad z^m dº. q excellꝰ in nobiᵗᵉ ſimpliciť reqrit diſtictionē ſimpl'r. itellectus aūt i deo ñ diſtinguit̄ ab actu ſuo iō nᶜ ē nobilior. nᶜ igbilior ſimpl'r. ꝓ poſitio aūt ſi ſit vꝛa dz itelligi in illis ubi unū real'r ordiaṫ ad aliud. ſić ad finē & pfectiōz eiꝰ realē. qđ nō ē ita i ꝓpoſito. Ad z^m dº q relatio real' reqrit extrema realia & real'r diſtincta iſta aūt' in deo non ſūt diſtincta. quia

essentia & intellectus dicunt eadem realitatem.

Trū intellectus sit actiuꝰ respectu intellectionis. uideꝫ q non. qꝛ 2º de aīa probat phūs sēsū esse passiuū nō actiuū. qꝛ si esset actiuꝰ semp ageret: sicut si cō bustibile eēt obustiuū semp obureret sic in ꝓposito. si intellectus esset actiuꝰ respectu itellectionis semp intelligeret. & sic sine obiecto: ꝯ formatur 2º de aīa. sensibilis & sēsꝰ ē idē actꝰ puta sonatio & auditio est idē actꝰ. ꝙ a simili motio actiua obi & motio passiua intellectꝰ q̄ ē itellectio ē idē actus. ꝙ itellectio ē ab obiecto. ꝑ in tellectus possibilis est oīa fieri: intellectus agens est oīa facere. 2º de aīa ꝙ intellectus possibilis saltē non erit actiuꝰ respectu itellectiōis. sic itellectus agens nō est passiuꝰ respectu eius

ꝑ actiones distiguūt penes distinctionē principiorū actiuorū. si ergo intellectus sit principiū actiuū oīs intellectiōis. ꝙ oīs intellectiones sūt eiusdē spēi. ⁊ aug⁹. ixº de trini. oīs res quā cognoscim⁹ ogenerat i nobis sui notitiaz. a cogcēte enī & cognito paꝛit notitia. ꝙ cognoscēs formaliē est intellectus possibilis & nō agens. ꝙ intellectꝰ possibilis est actiuꝰ respectu intellectionis. In ista. q. sūt multe opi. quas ñ oīes itendo recitare sed tantū duas que tenent extremitatem. nam prima opinio. dicit intellectum esse totalem causam respectu intellectionis. & imponitur augustino 2ª dicit ipsū obiectum esse causam totalem intellectiōis. & ē goꝺ. prima opinio sic fulcitur aug⁹. xiii. sup genē. dicit q imago corporis est i spiritu qui est ꝑstantior corpore. ꝙ nō est putandū corpus aliquid agere in spiritum. & hoc ideo. quia ꝑstantior est res que facit ꝙ illa de qua facit. nullum aūt corpus est prestantius spiritu. sed spiritus corpore. quāuis ꝙ imago corporis incipiat esse in aīa non corpus in spiritū. sed spiritus in seipsuz facit celeritate mirabili. ꝯ 4º de trini. xº. anima cuz uoluerit rapit imagines corporuz factas in seipsam & de seipsa dat eis formas etc. ꝓ batur etiam illa opini. per rationes. effectus non excedit suam causam in perfectione. sed ꝙm augustinū de tri. melius est omne uiuū non uiuo. ergo operatio uitalis non potest esse nisi a principio ag̃ēdi uitali uel uiuo. ꝙ actus intelligēdi ē opatio uital. ꝙ ē ab aīa sic a cā actiua. ꝑ q̄to fōa est ꝑfectior tāto actuōr. & ꝓ oñs actiui or. q ee actiuū ꝺuenit alicui inq̄tū ē i actu. ꝙ aīa intellectiua inf oēs fōas est actuaᵐᵃ. ꝙ maxie actiua. ꝙ se sola agit i opatiōe sua cū hoc possit fōre ꝑfectiores. sic sūt fōe elemtoz: ꝯ ꝓ ethicoꝝ. & ixº meᵗᵉ. phs distiguit inf facᵐᵉᵐ & actionē. & uult q actio proprie dicta manet in agente. sed in tellectio manet in intellectu possibili ergo intellectus possibilis est actiuus.

ꝫ istam opini. arguit & primo q nō sit augi. pz in auctoritate supius allegata liquido tenenꝫ est etc. Itez xi. de trini. ex uisibili & uidēte gigni tur uisio. intendit ꝙ augi. attribuere aliquā actiuitateu obiecto: ꝑ 2ª opini. arguit ꝑ rōnem. 4. sūt genera causarū ꝑ se 2º phi. & vº meᵗᵉ. igit illis existētibus ꝑfectis nō ipeditis & sufficienter approximatis sequitur effectus ex eis si sint cause nāles. uel poterit sequi si sint cāe libere. & q forma habet esse ꝑ ꝓductionē & finis sequit ꝓductionē rei i esse. iō qñ due cause priores ipso causato si materia & efficiēs sūt i se ꝑfecte & sufficiēt approximate & nō impedite sequit effectus. ꝙ si intellectus est totalis cā actus intelligēdi & ipa est mā dispo sita ad recipiēdū & semp actu sibi ꝑ sens semp causabit actū intelligendi cū sit cā nālis. fugere aūt ad causā sū qua non nihil est. q hoc est dicere q oēs ꝑ se cause nō sūt sufficiēt cāe ꝙ requirit aliqd aliud ad q̄d res cāda dependet essentialiter. & sic nō erūt tm. 4. genera causarū. ꝙ plura. uel aliquid dependebit ab aliquo qd nō est causa eius. 2ª opi. sic probat idē non pōt agere in seipsū. q cū agens sit tale in actu quale patiens in potētia. 2º phi. & ꝑ 4º de generatione. sequit q idē eēt in potētia. & in actu qd ē oppositū primi pricipii: ꝑ matia & efficiēs non coincidunt in idem 2º phi. ꝙ intellectus est causa nāalis actus intelligendi. ꝙ nō est efficiens. ꝑ nihil referꝫ ad seipsū relatione reali q relatio realis requirit extrema realiter distincta. ꝙ inter actiuū & passiuū est relatio realis. intellectus aūt respectu actꝰ intelligēdi est passiuꝰ ꝙ non potest esse actiuꝰ. ꝫ istam oꝑ: arguitur sic ista opi. dicit q intellectus agens nihil causat qd sit forma liter in fantasmate. ꝙ solū est remotō phibentis ꝑ quēdā otactuz spirituale ad fanᵗᵃ. ex quo sequit q nihil est in intellectu qd aliquo mō habeat rōnez actui siue ut agentis siue ut ratiōis agendi respectu cuiuscūq intellectionis. ꝙ tm fantasma est actiuū respectu eius. ꝙ hoc uideꝫ inouēiēs cū multū uilificet naturam aīe. ꝑ effectus equoc⁹ nō pōt excedere cām equino cā totalē i ꝑfectiōe. ꝙ deficit. ꝙ nihil causatū a fantasmate ut a totali cā activa est ꝑfectius ipso fantasmate. & sic nulla opatio 2ª erit in homine ꝑfectior fātasmate. qd ē absurdū. ꝑ angelꝰ in quo nō pōt eē distinctio ista agēti & patiēti nūq̄ poꝛit hre nouā intellectionē q̄tūcūq̄ hēat plura obia sibi ꝑsentia. q si posset hre tūc itellectꝰ āgeli moueꝫ ad seipsū. & tūc mouēs & motū nō erūt distincta sto. ꝑ ꝙm istā opi. nō oz ponere i intellectu aliquē hitū ad hº ut orᵗᵉ tēdat in sūū obm. ꝙ sufficit q fantasmata orᵗᵉ cōcurrāt q̄ occurrētia ordiᵗᵉ moueāt intellectū. ꝙ hº ñ pōt fieri p hitū i inteº quia nihil i passo dat motᵘ orᵗᵉ moᵗᵉ.

Ad q. ꝙ dico q actus intelligẽdi
ẽ aliq̃d in nobis nõ ꝓpetuũ. ſ habẽs
eẽ & nõ eẽ. ſic expimur i nobis illi⁹
oz ponere aliq̃ cãm actiuã. & aliquo
mõ in nobis. alr nõ eẽt in pote nostra
intelligere cũ uolum⁹ ɔ phim. z. cl aĩa
pz aũt q ad intelligere ɔcurrit aĩa &
obm p̃sens in se uel in fate ſm god.
uel in ſp̃x itelligibili ſm tho. ſ certũ ẽ
q aĩa ſola nõ ẽ totalr cã intellectiõis.
nec obm ſolũ ſiue fãtaſma pz popi.
improbatas. ꝙ intellect⁹ & obm erũt
una cã integra act⁹ itelligẽdi. & hec
eſt ſentẽtia beati augi. ſup allegata li
quido tenẽdr eſt. ꝙ etc.

Ad cuius
euiam diſtinguo de pribꝰ cãis ɔcurrẽ
tibus ad eundẽ effectũ. q̃dã ɔcurrũt
ex eq̃: ſicut duo trahẽtes nauẽ. q̃dã ha
bent ordinẽ eẽntialẽ. & hoc duplicit
uel q ſupior moueat inferiorẽ. ita q
inferior nõ agat niſi mota a ſupiori
dante ſibi uirtutẽ mouẽdi. qñz aũt ſu
pior non mouet inferiorẽ. nec dat ei
uirtutẽ mouendi. ſ hz pfectiorẽ uir
tutẽ agẽdi. & inferior impfectiorẽ:
exẽplũ primi mẽbri iſtius diſtinctõis
ze de potentia motiua pile q̃ ẽ in ma
nu & baculo. exẽplũ ſecũdi. ſi mater
ponit hr̃e uirtutẽ motiuã in geneati
one plis iſta duo: ſ. potẽtia actiua pa
tris & matris ɔcurrũt ut due cãe pti
ales ore. q una eſt pfectior alia. ſ im
pfectior nõ recipit uirtutẽ actiuã a
pfectiore. Ad ꝓpoſitũ obm itelli
gibile p̃sens in ſe & in ſp̃x & pars in
tellectiua nõ ɔcurrũt ad intellectionẽ
ut cãe ex equo. q alterũ haberet cãli
tatẽ ipfectaz & reliquũ ſuppleret eã
& ſi alterũ eẽt pfectũ poſſz ſupplere
totã cãlitatẽ ei⁹. & ſic poſſet cauſare
ſine eo. ɔcurrũt ꝙ ut duo habentia
ordinẽ eẽntialẽ ad inuicẽ. nõ ꝑ mõ. q
nec intellectus dat obo rõnez ſue cã
litatis. nc eõuerſo. ſũt ꝙ eẽntialit or
dinate ze mõ. ſ. q una eſt pfectior al
tera. ita tñ q utraq̃ cauſa eſt pfecta
ꝓpria cãlitate nõ dependens ab alia.

Ad argumta prime opini. ad augu
ſtinuz dico q imago q̃ ponit ab ipſo
oportet q ſit in aĩa uel in aliq̃ alio ſi
cut in ſubiecto. & nõ ꝑcise in corpo
re. alias nõ diceret eã nobiliorẽ omni
corpore. q aũt eſt in aliq̃ ſicut in ſto
non eſt illa ſp̃s q̃ cõiter dicitur ſp̃s
ſ illa recipitur in parte organi que
eſt corpus ſic mixtũ. illud autẽ quod
recipit in aĩa ẽ act⁹ cognoſcẽdi q uo
cit imago ſm augi. ſic enim imago dr
uiſio ſic uiſio dr ueri⁹ imago. q uiſio
ẽ q̃dã q̃litas & ſiltu⁹ obi & pfecti
or q̃ illa ſimilitudo prior q̃ uſitate
dicit ſp̃s. Ad alia dx⁹ de tri. d⁹
q foꝛat i ſe imaginẽ. i. ſẽſationẽ dr ſe
q ẽ i potẽtia nãli ad eãdẽ. & ñ in po
tẽtia neutra. ſic ſuperficies ad albedinẽ
d⁹. Ad priaz rõez d⁹ q facit ꝑ me. q
agtio cũ ſit opatõ uitalr ñ ẽ a ñ uiuo
ſic a tõli cã. ꝑt tñ ñ uiuũ ee cã ptialr
alic⁹ uiui. ſic ſol ẽ cã ptialr cũ ꝑe ad
generãdũ filiũ. Ad zm d⁹ q itellec
t⁹ aliq̃ cãtem hz reſpectu ſue opatõis
ſ q nideꝛ ɔcludꝛ tõlẽ d⁹ q iã foꝛa
ſ. intellectus ex pfectiõe ſua ordinat
ad habẽdũ opationẽ circa totũ ens. q
nã nõ ẽ ſimplr pfecta. q ẽ finita. iõ
nõ põt hr̃e in ſe totũ ens. ex eius ꝙ i
pfectiõe cũ pfectiõe ɔcludit q hẽat
aliquã actiuitatẽ ñ ſufficiẽtẽ tñ. foꝛe
aũt ipfectiores poſſũt eſſe cãe totales
ſuaꝝ opationũ. q opatiões earũ ſũt
limite. Ad zm dico q ꝛect⁹ itelligẽ
di manet in agẽte in pte intellecti va
q̃ eſt cã ptialis ei⁹. ſ nõ oportet acti
onẽ ꝓprie dictã manere in ſua cã to
tali. ſ ſufficit q maneat in ſua cauſa
ptiali. Ad argumta zm opi. ad pri
mũ dico q maior ꝓpoſitio nõ eſt ba
niſi de agẽte univoco. & ſimr illa que
dicit idez nõ põt ſimul eſſe in poten
tia & in actu. in agentibꝰ aũt equoce
nõ hz ueritatẽ. q agens nõ eſt tale for
maliter in actu quale ẽ paſſũ in potẽtia
ſ agens eſt talr uirtualit in actu. q̃le
paſſũ formalit in potẽtia. q aũt idez
ſit tale uirtualit in actu & in potẽtia
tale formaliter nõ eſt ɔdictio. Ad
zm dico q ꝓpoſitio phi habz ueritatẽ
de materia q̃ eſt in pura potentia &
nõ de materia ſm quid. q̃le eſt ſbm re
ſpectu accñti. neceſſe eni eſt aliquid
idẽ qñz eſſe materiã & efficiẽs reſpe
ctu eiuſdẽ. alias paſſio nõ ꝑdicaretur
ꝑ ſe zo mõ de ſubiecto. inquantũ eni
paſſio ꝑdicat zo mõ de ſubiecto ſbꝫ
iectũ eſt cã materialis eius. ideo ſbm
ponit in eius diffinitiõe ut additũ. in
q̃tũ aũt paſſio ꝑdicat ꝑ ſe eſt predi
catio neccia. ſ qd ẽ ſola cã mate ialis
alicui⁹ nulli⁹ neceſſitatẽ habz ad illud
ꝙ ꝑter cauſalitatẽ materie oz ponere
iſtbo cauſa te a efficiẽte. Ad zm dº
q alique relatiões oppoſite ſũt incõ
poſſibiles in eodẽ ſuppoſito & i eadẽ
natura. ſicut cauſa & cauſatũ. alique
in eõdẽ ſuppoſito. ſ non in eadẽ natu
ſicut pducens & pducti. ailque nec
in eodẽ ſuppoſito nec i eadẽ natura
ſicut mouẽs & motũ. ꝙ ex ratione re
latiui in cõi nõ põt ɔcludi repugnãa
eorũ. ſi ꝙ relatio pducẽti & pducti
poteſt fundari i eadẽ natura aliqualit
illimita. multo magis relatio mouẽti &
moti poterit fundari in eodẽ aliqlit
illimitato. qd non tantũ ponit ſbm
illi⁹ pfectõis. ſ etiã cauſa eius. & pro
pter iſtã illimitatõez opatiũt ſe iſte
tales relatiões oppoſite. Ad argu
mẽta pricipalia. ad prim dico q argu
mẽtũ bene ɔcludit q ſenſus non eſt to
talis cã ſẽſatõis. qd ɔcedo. ſ nõ pro
bat q nõ ſit cã ptialis. q ex hoc non
ſequit q ſit ſẽp in actu. ú qñ aliq̃ cã p
tialr ɔcauſat Ad zm dº q itellectus
poſſibil ẽ illud q̃ foralr ſum⁹ itelligẽ
tes p̃cise illo mõ ẽ oĩa fieri. q eo ſum⁹
foralr itelligẽtes ingrũ itellect⁹ reci
pit itellectõez. & nõ igrũ agit. q hoc
accidit ſibi ut ẽ q̃ itelligim⁹. Ad zm
dº oña nõ ualet. q ſol põt eẽ cã mul
torũ differẽtiũ ſp̃x ꝑp diſtinctas uirtu
tes in ipſo: q̃ ſufficiũt i rõne cãe acti
ue ad diſtinguẽdã effect⁹. i ꝓpoſito tñ
pt ɔcedi oña. ɔcludit eni q aĩa ñ ẽ to
talr cã oĩuz itellectionũ. qd ego ɔceꝛ.

Trū intellectus creatus pos
sit naturaliter uidere corpus
xp̄i exīs in sacramēto. q nō.
q est exīa supnaturalis. & p ōns uerū
supnaturale. g̃ erit tm cognoscibile supna
turaliter. p̄ cognitio fidei simpliciter
est eminentior oī cognitiōe nāli. alias
fides infusa nō eēt nccia si ad cogni
tionē supnaturalez posset nā attingere
ꝑ exītia corpis xp̄i cognoscit ꝑfi
des. g̃ etc̄. p̄ si sic tūc mali angeli
possēt eam ognoscere. q ꝑm dionisiū
naturalia remanserūt in eis oio integra
ōns ē falsū. q inimici gre nō possūt
cognoscere salutez gre. ō natura
est excellentiꝰ cognoscibile q̄ ipsum
exīs. ꝑ xp̄us est ueraciter cognoscibil
ab intellectu uiatoris. g̃ cīs exītia
eius. ma. pz. q nullꝰ modꝰ excedit in
ognotē iproportiōabiliter illud cuiꝰ ē
modus. Ad. q. ꝑ expono terminos
q. zo rīdebo ad. q. Termini sūt. z. s.
intellectus uidere naturaliter. Intellec
tus creatꝰ uel ē oio sepatus. sicut an
gelicus uel sibi similis. ut intellectus
aie sepate & intellectus hois beati. uel
est oūctus corpori corruptibili q̄ nō
intelligit nisi imaginabilia & q̄ relucēt
in fantasmatibꝰ. z. de aīa. naturaliter
non dicit illud qđ itellectꝰ ex sola
natura sua pōt ognoscere. q ex se solo
nihil pōt cognoscere. cū sit sicut ta
bula rasa. z. de aīa. sed illud intelligit
naturaliter qđ potest cognoscere ocurrē
tibꝰ causis naturalibus. s. actiuo & pas
siuo. uidere iportat intellectionem
intuitiuam ut distinguit ō abstractiuam
dicit aūt intellectio intuitiua cognitio
termini exītis ut ꝑns est. abstractiua
uero est eius qđ relucet in aliqua si
militudine que simul pōt esse exītis
& nō exītis. ꝑntis & non ꝑntis. q. g̃
nō intelligit de cognitiōe abstractiua
q̄ de ista manifestū est q cognoscit
corpus xp̄i. ꝑ de uidere intellectiue
uel cognitione intellectiua. tūc ad
q. teneo tres oclusiones. prima est ista
intellectus nr̄ p statu isto non potest
naturaliter uidere corpus xp̄i ut exīs in
sacramēto. ꝓbat. q intellectus q̄ nō in
telligit nisi ex sensibilibꝰ eodē mō itelli
git sensibilibꝰ eodez mō ꝑsentibꝰ. ꝑ
intellectꝰ noster ē huiꝰmōi. sensibilia
sūt eodē mō ꝑsentia post oscutionez
sicut ante. ante aūt nō uidebat corpꝰ
xp̄i intuitiue. q nō erat ibi. g̃ etc̄. 2a
oclusio est ista intellectus nō alligatꝰ
sensibilibus intelligēdo pōt naturaliter ui
dere exītiaz corporis xp̄i in sacrato
probat. q intellectus se habens ad in
telligibilia sicut ipsa sunt in se intelli
gibilia priꝰ itelligit qđ ꝑm se est pri
us intelligibile & qđ prius ē p se ens
q unūqđq sicut se hz ad esse sic se
hz ad itelligibilitatē ꝑm se zo me. ꝑ
intellectꝰ sepatꝰ uel angelicꝰ uel bea
tus respicit totū ens & qđlibz ꝑm or
dinē sue ogscibilitatis. sba aūt ē prior
i entitate & ogscibilitate oīmi modo
accntali ipsius sbe. g̃ talis intellectus
prius intelliget sbam q̄ modum eius.

Si dicas q ratio ista probat dr

cognitiōe abstractiua & nō intuitiua
q illa exītia est supnāt. & iō ipropor
tionabilis oī itellectui creato ut nāliter
ogscat. ad ō rōnē arguo sic. nāle &
supnaturale nō distinguūt naturam alicuꝰ
in se. ꝑ tm in opatione ad agēs. iō di
cit supnāle q a supnāli agente. natu
rale q a naturali agēte. ꝑ hūtudo ad aliud
& aliud agens non nccio ocludit ali
qd in se esse aliud & aliud. nec i rōe
itellectuali. q ens ipfectū posset esse
supnaturale. & pfectū nāle. p̄ oclo
nē principalē ꝓbo sic. oīs intellectus
potēs cognoscere intuitiue oēm qñ est
ꝑsens pōt cognoscere eiꝰ absētiā oñ
est absens. pz zo de aīa q p̄uisū co
gnoscimꝰ lucē & tenebrā. ꝑ itellectꝰ
sepatꝰ pōt cognoscere ꝑsentiā panis
qñ est ꝑsens. q nō ē obz supnaturale.
g̃ pōt ogscere eiꝰ absētiā qñ ē absens
& q rōe pōt ognoscere absētiā panis
pōt cognoscere ꝑsentiā corpis xp̄i. q
ē obz sibi ꝓportionarū. 3a oclo ē
ista. itellectꝰ beatꝰ p actū beatificum nullo
mō pōt ognoscere corpꝰ xp̄i in sacra
mēto. rō huiꝰ ē. q beatꝰ nō distinguit
a nō beato nisi in uidēdo obz beatifi
cū ut ē obz beatificū. & ea q̄ icludūt
in ipso ingtū est tale obm. ꝑ exītia
corpis xp̄i in sacramēto nō ē obm be
atificū. nec includit in ipso. alias eque
includeret oīa alia sacramēta. ꝑ ista cō
ferri gratiam puulo bapto nullo mō
ptinet ad obm beatificū. g̃ obm bea
tificū nullo mō includit corpꝰ xp̄i.

Ad arta ad primū dr. q si arguas

uniformiter ens supnāle. g̃ ognoscibile
supnāle. ita q supnālitas referat ad
entitatē. oedo ꝑ tūc non seqr. g̃ tm
pōt supnāliter ognosci. pōt enī aliqd
accipe eē a cā supnaturali. & tūc erit
ogscibile supnāliter. si āt supnālitas re
ferat ad cogscitm. nego cōsz. q. alī
qd ens non possit accipe eē nisi a cā
supnaturali. tm pōt esse cogscibile nāliter

Ad 2m dico ma. est uera loqndo
de cognoscibili naturaliter ab intellectu
nro p statu uie. ꝑ loqndo dr cogscibi
li ab itellectu sepato nō ē uera. Ad
ultimū dico q malꝰ angelꝰ si permitte
ret uti potētia naturali posset intellige
re oñe itelligibile creatū. etiā cogita
tiōes cordiū & miseria gratie exq
sūt potta i effectu. ꝑ nō permittit eis.

Trū itellectꝰ uiatoris possit
scire omnes ꝓpitates p se sci
biles dei. uideꝝ q sic. scia
ē hītus pfectior simpliciter q̄cūq; alio hītu
cognitiuo. & loquer dr scia ut se extē
dit ad sapiētiā. si g̃ intellectꝰ uiatoris
nō posset hre sciam de deo sub rōne
deitatis hret hītū iferiorē & ipfectio
rē ipa scia. ꝑ hꝰ ē falsū cū sit pfectō
portiōis superioris ꝑm augi. xiio dr tri.

p lumē nāle sufficit ad hūdū sciaz
naturaliter acquisitā dr obiecto nāli. cū g̃ lumē
supnāle nō sit ipfectꝰ lumie nāli po
terit itellectꝰ uiatoris i lumie supnāli
hre sciaz dr obo supnāli. p ubi est
noa cū certitudine ibi ē maior rō scie. q
certitudo ouenit scie p se. illa g̃ noa
q ē magi certa ē magi scietia. ꝑ minus

p

stigit aliquē theo'ogū dubitare & ue
ritate a deo reuelata q̄ de aliq̄ ueri[te]
apphensa i lumie nāli.g etc. ō im
possibile ē ex pricipiis oppositis sequ
clonē ñ oppo[tam]. g̃ ipossibile ē ex
principiis credit sequi clonē ñ cre
ditā.q certitudo clonis nō excedit
certitudinē princ'pioꝝ. In ista.q.
est un⁹ mod⁹ dicēdi q tenet ptē affir
matinā.tñ dicit q talis notitia nō p̄t
hr̄i in lumie fidei nec lumie gl'ie.ꝑ in
lumie medio. ꝓbaṫ auctoritate &
rōne.aucto[te] sic.augi.xiii⁹ de trin.
isti scie est tribuēdū illud tñ mō q̄ fi
des saluberrima gignitur nutrit & de
fendit & roborat.q̄ scia nō pollēt fi
deles plurimi.q̄uis polleāt ipsa fide.
aliud enī ē scire q̄d hō credēr dēat &
aliud ē scire quō piis opitulet & ō
impios defēdat. sūt multe alie aucto
ritates nō curo oēs adducere. Rōe
sic illud p̄t sciri a nobis eē possibile
de q̄ possum⁹ scire q ad'illud ñ seq̄t
ipossibile. Sz de oīni vitate scibili de
deo possum⁹ scire q ad ipsā ñ seq̄t
ipossibile.g etc. ꝓbaṫ mi.si enī il
lud oplexū est uerū oīs rō in ōriū aut
peccat i mā aut i fora .si i mā.g pos
sum⁹ scire illud nō eē necessariū.si i
fora certā hēm⁹ artē i fallc'iis.iō scir̄
posim⁹ q̄ peccato peccat. ō istam
op̄. arguo sic icōueniēs ē hr̄e nobilis
simos hit⁹ & nos latere.z⁰ posterꝝ.lo
quēdo de hitu q hz euidētiaz ex p̄sē
tia oc'i.Vnde ipossibile ē aliq̄z hr̄e p
fectissimū hītuz hītez euidētiā ex p̄
sentia oc'i & q ipsū lateat. ꝑ non la
tet hr̄e talē hītuz in tali lumie. ita q
nō p̄t q̄s exire i actu [ꝑm] huiusmōi
hītū.g etc.minor ꝓbaṫ tā de actu in
trinseco q̄ extrinseco. De intrīse
co sic. q nō p̄t aliqs dū ē in uia cō
fiteri h⁹mōi prin[a] clare in lumie alio
a fide.ñ enīz q̄tūcūq magn⁹ doctor
ofiteṫ in morte q articulo fidei tñ
credit nec in alio lumie uidet eos:
tñ q omnis sciēs si reflectaṫ supꝑ suuz
actū scit se scire.sic omnis credēs si re
flectaṫ supꝑ suū actū scit se credere.ꝑ
null⁹ scit se scire princ[a] tho[e] in tali
lumie.g etc. De actu extrīseco ꝓ
baṫ q̄ null⁹ doctor q̄tūcūq excellens
ofiteṫ se scire h⁹mōi prin[a].n[e] p̄t ali
os docer̄ ea.cū tñ sciēti signū sit pos
se docere. ꝓbaṫ fides & scia de eo
dē obo ī eodē itellectu repugnāt.alie
enī idē obiectū eidē itellectui eēt cla
rū & obscurū.g cū fidelis dū ē in uia
hēat fidē de hui⁹mōi prīcipiis de eis
dē nō hēbit sciam. Ad.q.d⁹ q itel
lect⁹ uiatoris p̄t scire oēs ueritates
p se scibiles de deo sb rōe deitati.sci
re inquā simplr & pfecte.simplr.q
sb rōne deitatis a priori.pfecte.q co
gnitiōe supiori q̄ sit cognitio fidei.
pri[m] ꝓbaṫ itellect⁹ potēs itellige
re aliq̄d sēm sb ꝓpria rōne sbi p̄t
scire ueritates p se scibiles de eo.q ta
lis itellect⁹ p̄t intelligere principiuz
oplex[m] subiecti.& sic clonē iclusā
virtualit i illo prin⁰.ꝑ itellect⁹ uiato
ris p̄t itelligere dū sub rōne deitati
minor ꝓbaṫ sic.oīne obiectuz scibile
p̄t cognosci aliq̄ cogitione distincta
abstractiua lz nō intuitiua.ꝑ deus est
sēm in aliq̄ sci.g p̄t cognosci disti
cte cognitiōe abstractiua. ꝑ cognitō
abstractiua dei nō repugnat uiatori.
g̃ itellect⁹ uiatoris p̄t intelligere dū
distincte.maior ꝓbaṫ.q cū scia sit ha
bit⁹ ueridicus nō respicit sēm sb illa
rōne sub qua mutato,aliq̄ nō p̄t ma
nere hītus.sed si scia respiceret obm
sub rōne qua ituitiue cognoscit mu
tato obo & nō p̄sente ñ maneret idē
habit⁹.g sēm scie cognoscit abstrac
tiue & nō itui[ue]. p̄ 7⁹ me[ce].dicit
plius q de singularibo nō p̄t eē scia.
q singularia cognoscūt cū sūt actu
p̄sētia;abeūtibo aūt nō est palā si sint
uel non. si g de singulari eēt scia uel
diffintio possz scientia & diffintio ma
nere mutato sbo. Similr arguit i p
posito.iō procedo q deus sub rōne dei
tatis distincte p̄t cogsci ab itellectu
uiatoris. Sz ō hoc arguit.scia non
se extēdit ad oīa.ꝑ rō deitati cū sit
infinita se extēdit ad oīa.q oīnez aliā
rōnē entitati includit.g talis scia non
erit de deo sub rōe deitati. ꝓ[o] lz
scia de deo sub rōne deitatis ꝑ[m] se cō
siderata q̄tū est ex pte sua ad oīna se
extendat.nō tñ ut discernit g̃dū abstra
ctiuū intellect⁹ uiatoris ad oia se ex
tendit. ꝓ[z] m.f.q uiator possit hr̄e
de deo sub rōe deitatis scīaz pfectio
rē q̄ notitia fidei ꝓbaṫ.qcqd de⁹ p̄t
p cām effectiuā mediā p̄t imediate
ꝑ mediante ob'o p̄sente intellectui p̄t
causare scīaz exce[tem] notitiā fidei.g
hoc p̄t imediate.unde deus p̄t cre
are in intellectu uiatoris scīam de se
ipso imediate. & tal notitia dicit lo
cutio dei iterior qualis fuit cognitio
pphetaꝝ.nō tñ clara & intuitiua.q
nō imediate euidēs ab obo. Vnde
scīēdū ē q quīq sūt g̃dus cognitiōis
de deo.Prim⁹ & supꝑmus est cognitio
intuitiua quā sēp habuit xp̄us de eēn
tia diuīa sb rōe deitati. 2ª notitia est
de obo distincte cognito p aliq̄d rep̄
sentatiuū sbi .3ª notitia est sbi nō p̄
sentis intellectui nec in se nec in aliq̄
rep̄[tō]. ꝑ imediate creata a deo.que
nō subest actui uolūtatis.nec ē euidēs
ex obo.4ª notitia est q̄ opitulaṫ piis
& defēdit ō impios.q̄n sensus littere
cognoscit.& un⁹ passus scipture per
aliū expōit.5ª no[a] ē simpli[m] cui⁹ co
gnitiōis certitudo subest actui volun
tatis.& hī est cognitio fidei. Ad ar
gumēta opi.augi. dico q illa scia est
distincta notitia.nō tñ sipr euidēs.q
nō attingit ad distinctā notitiā sbi in
se p̄sentis. Ad rōnē dico q nō se
q̄t.scit scir̄ soluere argumtū factū ō
aliq̄d oplexū de deo.g scit q n[m] ipos
sibile seq̄t ad illud.q multa alia ipos
sibi[a] q̄ sūt sibi nccia ignorat nescit eti
az q illud ipossibile seq̄t ul ñ.nescit
etiā si sit ipossibile uel nccm.d⁹ g q
oīne argumētū tale potest solui. q lz
nesciā ꝓbare hāc eē fallā.tñ scio eaz
nō esse p se notam.q ad istā cogtiōz

ſufficit lumē nāle. Ad 4ᵗᵃ princi
palia ad priᵐ dᵒ q̄ fides ifuſa eſt no
bilior oī hītu acqſito. q̄ i pfectiōibꝫ
eiuſdē generis illa ē noᵒʳ ad quā agēs
nāle nō pōt attingere. & addit pfec
tio eiuſdē generis ꝓp gr̄az & aiam. ꝑ
mulla actio naē pōt ſe extendere ad
cāndū fidē ifuſā. q̄ etc̄. lz q̄ fides ifu
ſa ītū ad euidētiā ñ excedat ſcibz. tñ
hz illā ordinē nobiliorē. q̄ cū motori
certitudine iclinat in obm. Ad 2ᵐ
dico q̄ nō eſt ſiſe de lumie nāli & ſu
pnāli. q̄ in lumie nāli obm eſt diſtinc
te p̄ſens. in luie aūt fidei ſupnāli obm
ſupnāle nō eſt p̄ſens intellectui niſi i
q̄buſdā aceptibꝫ abſtractis a creatu
ris. Ad 3ᵐ dico q̄ reuelatio magi
accedit ad rōnē certitudinis. ꝑ nō ad
pfectionē euidentiā de obo. iō nō eſt
ſcientia.

Trū intellectualitas ſit p ſe
de q̄ditatiua rōne eēntie di
uine. q̄ nō. q̄ pficiēs aliquid
eſſe 2ᵒ. nō ē de q̄ditatiua rōne ipſi
us. ꝑ intellectualitas perficit diuinam
eēntiā in eſſe 2ᵒ. q̄ e ē. ꝓ ſi ſic tūc
deus erit diffinibil'. ons ē falſū. ergo
ans. ona ꝓbāt'. q̄ uita ē de q̄ditatiua
rōne eſſentie diuine ſic intellectuali
tas. oſtat q̄ ſubſtātia ē de q̄ditatiua rō
ne ipſius. q̄ ſba poneē loco generis
uita loco differentie inēmedie. intelle
ctualitas loco differētie ſpecē. ō q̄d
pōt eſſe idez alicui nō ē pfectiſſime i
illo ñ ſit de rōne eius q̄ditatiua & in
trinſece ſibi idē. q̄ unūq̄q; pfectius
ouenit cū aliq̄ ſi ouenit cū eo intrinſe
ce & q̄ditatiue q̄ ſi oueniat al'r ſic
q̄dā pfectio 2ª. ꝑ intellectualitas aliq
bus entibus ouenit eētial'r ut pfectio
pficiēs rē in eſſe p̄. & nō 2ᵒ. pz xiiº
meᶜᵉ de ſbiis ſepatis. cū ergo itellec
tualitas pfectiſſie oueniat deo. q̄ erit
idē ſibi q̄ditatiue. Ad 1ᵐ in ōriū
nego mi. Ad 2ᵐ dico q̄ sceptus
generis ſumit ab alia realitate alia ab
illa a q̄ ſūit 3ᵒ dīe. In deo āt rō ſbe
rōnite & itellectualitas ñ ſumūt ab
alia & alia realitᵉ. oīa eiz iſta ſūt fora
lia ifinita. & iō oz̄ pōlitᵉᵐ excludūt

Truz ingenitū ſit ꝓprietas
patris. q̄ nō. nulla ꝓprietas
dicit de eēntia. q̄ eēntia nō
dicit genes ās nec genita. q̄ tūc diſti
gueret ſicut ꝓprietas. ꝑ eſſenª diuina
formaliter eſt ingenita. quia formali
ter non eſt genita. q̄ ad negatiuā de
p̄dicato finito ſequitur affirmatiua de
p̄dicato ifinito. ñ ē genita. q̄ ē igēita
q̄ ꝑᵐ augi. v. de tri. idem ſūt. q̄ etc̄.

Ꝓ oīs ꝓprietas realis eſt reᵃˡ. q̄
q̄cquid dicit ad ſe ē 3ᵉ tribus'. vº de
trini. ꝑ ingenitū nō dicit relationē. q̄
tūc oīe ingenitū eēt relatiuū. q̄d ē fal
ſum. q̄ etc̄. Ꝓ ſi innaſcibilitas eſſet
ꝓprietas. q̄ innaſcibilitas eēt
notio patris & filii & ſic eēnt ſex no
tiones. q̄d ē ō cōez doctrinā. ō augi
ad odº non duos eſſe ingēitos cer
ta fides declarat. In iſta. q̄. ſūt duo
uidēda. ꝓ quō ingenitū ſoli patri cō
ueiat. 2º quō poſſit eē ꝓprietas cum

uideaī ꝓportare ſolā negationē. q̄
tū ad primū dico q̄ dictio opōita ex
aliq̄ multiplici & pricula priuaᵗᵃ eſt
duᵐ multiplex. ſ. multiᵗᵉ affirmatiōis &
poſitiue. & multiᵗᵉ priuatiōis. pz vº
meᶜᵉ. ex d̄. pō. ubi plis ſignat multiᵗᵉᵐ
potentie. & multiplitᵉᵐ priuatiōis. ſi
cut iſtud nomē ingenitū eſt multiplex
q̄ multiᵗᵉ eiº qd̄ ē gēitū. & multipli
citate priuatiōis. q̄tū ad priᵐ geni
tū dicit totū ꝓductᵐ ꝑ generationē
ut primº ēminº. extentēdo aūt nomē
dicit cōicatū ꝑ generationē q̄ eſt ter
minº foralis generationis, ꝑᵐ hilariū
filiº nihil hz ñ natū. 2º mō genitū ex
tendit ad ꝓductū. licz ipſū in ſe non
ſit ēminº foralī generatiōis nᵉ primº

Priuatio aūt lz multiᵗ poſſit diſtin
gui int priuationē ꝓprie dictā q̄ñ ali
q̄d caret eo qd̄ natū ē hīe & q̄ñ etc̄.
& priuationē cōit dictā q̄ñ. ſ. aliq̄d
caret eo qd̄ natū ē hīe. nō tñ ꝑᵐ odi
tiones p̄dictas. ꝑ magi cōit q̄ñ caret eo
qd̄ natū ē hīe ñ ꝑᵐ ſe. ꝑ ꝑᵐ genº. ſic
talpa dicit ceca. q̄ priuat uiſiōe que
nata eſt ſibi opetere inq̄tū aīal. & nō
inq̄tū talpa. & iſto mō tanto generali
us q̄to hītus cuiº ē priuatio natº eſt
cōpetere cōiori. qᵒᵒ lapis dicit inna
tus nō ꝑᵐ ſe nec ꝑᵐ q̄ non eſt aīal. ꝑ
ꝑᵐ corpus. q̄ aīatū eſt dr̄ia corporis
magi cōiter de creatura q̄ dicit pfec
ta nō q̄ ſit nata hīe oīez pfectionē
ꝑ q̄ caret pfectione aliq̄ q̄ nō repu
gnat enti. Diſtinguit etiā negº i ne
gationem in genere & negationez ex
tra genus. prima ſupponit naturaz ge
neris de qua predicatur. & eſt multi
plex ꝑᵐ q̄ multiplex ē gerº. ſ. cōe &
minº cōe. 2ª dicit affirmatiōi. & eſt
uera de quolibz de q̄ eſt falſa affirma
tio ſiue entis ſiue nō entis. Ad p
poſitum loquendo de multiplici'ᵉ im
portata p iſtā pticulā i. lz ſit dubiū
utrū importet negationē i genere ul'
priuationē. tñ accipiēdo negatiōz &
priuationē cōiſſime idē ſunt negatio
& priuatō. q̄ ꝑᵐ plim 4º meᶜᵉ. nega
tio ē priuatio in apto nato. ita q̄ pri
uatō nihil addit ſup negatiōz ñ q̄ re
quirit nām aptā in q̄ ſit. q̄ aūt iſto
mō accipiāt multe priuatiōes in crea
turis pz nō ſolū p illud plm de talpa
ꝑ etiā p diviſionē alicuiº cōis in hītū
& priuationē. ſic aīal in rōnale & ir
rōnale. qd̄ dicit priuatiōez in boue.
non q̄ natū ſit hīi in boue ꝑᵐ ſſim
bous. ꝑ q̄ natū eſt hīi in eo qd̄ ē aīal
qd̄ ē cōe habitui & priuatiōi. q̄ ſibi
ouenit aptitudo in utrūq;. In ꝓpo
ſito aūt extēdēdo illud qd̄ ē genº &
accipiēdo ipſū in ꝓ negatiōe ꝑᵐ ge
nus ul' priuatiōe qd̄ idē eſt nō poſſe
nº hoc accipe q̄ſi illud qd̄ ē cōe ad
3. pſonas. & tunc dicemº pmez prima
ri aliq̄ ꝑᵐ genº. q̄. in eo eſt aliq̄ nega
tio ꝑᵐ genº. q̄. caret aliquo qd̄ natū
eſt opetere nō ſolū enti. ꝑ etiā ſuppo
ſito qd̄ ē cōe pri & filio. Et tūc
illud nomē ingenitū potit ad ꝓpoſitū
q̄drupl'r accipi. uno mō ꝓpriſſime.
put ſigficat carētiā ꝓpriā eiº quod

ꝓprie iporꝛ̃ ꝑ genitū ut ꝑmi ꝑ
ductꝰ per generationē.& illo nō non
ē i diuinis.ꝙ nihil caret aliq̄ qđ natū
est inesse.2° mō ꝑut significat caren
tiā cōiē eiꝰ qđ sig̃ficaꝛ̃ ꝓprie ꝑ gēi
tū.& tūc onotat ꝓsonā.& significat
cartēiā genitꝰ ꝓprie sūpti. & illo mō
de uirtute sermonis opetit patri.&
s.s.quia uterq; est subsistens.& tñ nō
est genitus.nō tñ eēntia. quia licꝫ sit
ens & nō genita.nō ñ subsistēs ꝑ se
& persona.3° uero ut.s.notat caren
tiam ꝑm genus geniti sumpti ꝑ cōica
to ꝑ generationē.illo mō eēntia nō di
cit ingenerabil' remouēdo aptinem ad
cōicarem. ꝑ ut in pre ꝑt dici nō cōi
cata & sic est ingenita. 4° mō si
gnificat carentiā ꝑm genꝰ geniti cōsi
sime sumpti.& tunc ingenituꝫ idē ē
qđ subsistēs nō ꝓductus illo mō acci
pit ingenitū sancti.ita ꝙ in diuinis
ingenitū idem ē qđ iproductū ꝓprie
sumptū.unde augu.xv° de tri.solꝰ pr
nō est ab alio.iō solꝰ appellaꝛ̃ ingenitꝰ

Dico ꝙ ingenitū ꝑm usū sanctoꝝ
put significat negationē geniti cōissi
me sumpti.i. producti onotando sb
sistens in nā diuina sic uenit soli pa
tri sic pꝫ ꝑ aug.supꝛ. ad̄tū ad 2m
articulū dicūt aliq ꝙ cū ingenitū tñ
dicat negationē.& ꝑ oēs exrōne sua
formali nō dicat aliq̄ dignitatē.nec
aliq̄d ad dig̃tatē ptinēs.& nihil pos
sit poni ꝓprietas ꝓsone diuine nisi
sit aliquid ad dignitatē ptinēs oꝫ ꝙ
ingenitū onotet aliq̄d positim respec
tu cuiꝰ onotati sit ꝓprietas.illud aūt
positiuū appellāt fōtalē plenitudinē
q̄ est in solo patre in q̄ est oīs fecū
ditas tā ad intra q̄ ad extra. Tñ
fontalis plenitudo nō est aliq̄ una re
latio in patre.ꝙ tūc in patre essent
tres relatiōes positiue.s.generatio ac
tiua spiratio actiua & fōtalis pleni
tudo.ꝫ sit inōiata.& tūc essent septē
notiōes.qđ non ocedit.saltē in patre
ñ ocedūt tres ꝓprietates relatiue &
positiue. ꝑ ingētū nō onotat pri
mā fecūdi^tem.ꝙ ꝑm aug.ꝑ de tri.ꝑ
si nō genuisset nihil ꝓhiberet eū esse
gētū.nc onotaret 2am fecū^tem.ꝙ si
ꝑ impossibile nō esset ꝓductio ꝑ mo
dū uolūtatis adhuc esset stat9 in ge
neratione ad aliq̄s ꝓsonā ingētā.ergo
ista fontalis plenitudo que nihil dicit
nisi du^ccm fecūditatē nō pōt conno
tari ꝑ ingenitū. D° ꝑ ꝙ ingenitū sb
ꝓpria sui rōne ut significat nō hre
genitorē est ꝓprietas patris ꝓsonal.
& iportat sufficiētē dignitatē.ꝙ non
importat ꝺignitatē. hoc enī sufficit
ad ꝓprietatē ꝓsonalē ꝙ nō sit indi
gnitas.sic oīa ꝓsonalia ī diuinis nō di
cūt ꝑfectiones simpl'r.nec impfectio
nes. Ad argum ētā.ad pr^m mi.est
falsa.ad ꝓbationē dico ꝙ oña phi te
net ꝑ uirtutez hui9 principii.a q̄ cūq;
remouet unū ꝺictoriorū de eodē dr
reliquū.sic aūt nō pōt ocedi ꝙ ad ne
gatiuā de ꝑdicato finito sequit affirma
tiua de ꝑdicato infinito nisi ꝑdicatū
dicat negationē extra genꝰ.ꝙ negatō
in genere nō ꝺicit affirmatiōi. iō ñ
sequit nō est genitū.ꝑ est ingenitū. Ad
2m dº ꝙ nulla ꝓprietas ꝓsone ꝑm uiā
cōez dicit aliq̄d ad se.nc tñ oꝫ oīem
ꝓprietatē dicere relatiōz po^te.ꝑ suf
ficit si dicaꝛ̃ po^te uel ꝓpria^te negati
ue.& ingenitū nega^te dicit relationē
sicut pꝫ ꝑ aug.vº de tri.& tūc ista ē
falsa oīe ingētū ē relatū. & tñ ñ sequ
tur ꝑ ingenitū dicit aliq̄d ad se. Ad
3m dico ꝙ ingenitū includit nō ꝓduc
tū ut dcm ē.& ꝑspiritabile.ꝙ otinet
in eo nō est alia notio ab eo. sequit enī
nō ꝓductū.ꝑ nō spiratū.& ñ eoº.ꝑ
nō est alia notio ab eo.

Trū infinitū possit a nobis
cognosci ꝙ sic: ꝙ deus est
infinitus: ꝑ deus est a nobis
cogscibilis cū sit ens forꝛ̃r.ꝑ etc.

Cōfirmaꝛ̃ ꝙ cogtio rei ē ꝑ oēs cās
2° mec^c.ꝑ ꝑ primā cām.ꝑ pria cā est
infinita.ꝑ infinitū est a nobis cogsci
bile. ꝑ illud cuiꝰ diffinitio & pas
siones designant a nobis & ei nomē
ꝓponim9 ē a nobis ogscibile. ꝑ infini
tū ē huiusmōi ut 3° phi.ca° de ifini
to.ꝑ etc. ꝑ oēs spēs q̄rūcūq; gene
rū sūt spēs ogscibiles.ꝙ diffinibiles.
ꝑ spēs nūeri & figuꝛ̃ sūt infinite:ꝙ
ultra oꝫ spēz datā ꝑt dari alia ī ifi^m
ꝑ etc. ꝺ̄ Si cāe forales eēnt ifinite
nihil otigerꝫ scire.2° mec^c.& ꝑ phi.
ꝺ̄ anaxagorā ponētē prin^a ifinita.ꝑ
dcm phi nihil ualeret si ifinitū posset
cognosci. In ista.q.sūt duo uidēda
ꝑ opi.unā cū suis motiuis.2° ueritas
qōnis. q̄tū ad pri^m ē opi.tho.ꝙ in
finitū nō possit cogsci a nobis.ꝑ^m itē
tionē phi.motiua sūt ista.ꝙ obm in
tellectꝰ nr̄i ē qditas rei mālis.ꝑ nihil
ē ogscibile ń sub rōne q̄ditati māl'.ꝑ
infinitū nō ē aliq̄d n̄ āle nec otinetur
sb qdi^te māli.ꝑ etc. ꝑ si infinitū
possit a nobis itelligi aut hoc eēt uni
ca itellectiōe aut pluribꝰ.non una.ꝙ
tūc ognoscereꝛ̃ ꝑ unā spēm genitā ab
obiecto.tūc sic oē agēs agit ꝑ^m ꝙ est
ens & actu.ꝑ q̄d cāt unā spēz ē unū ī
actu.oē aūt tale hꝫ māz & forāz.ꝑ in
finitū nō hꝫ formā.ꝙ forꝛ̃ est ēmīare
infinitū nc termīat nec ēmīat.nō plu
ribus.ꝙ in ītellectu eēnt plures spēs
plures aūt spēs sūt plures forꝛ̃ eiusdē
rōis.& ꝑ oīs incōpossibiles in eodem
agz.vº mec^c. ꝑ nō possūt simul ꝓfice
re intellectū. q̄tū ad 2m pricipa
le ꝑ ꝑmittā aliq̄s diusiōes.2° ponaꝫ
8. ocones. q̄tū ad pri^m.pria di
uisio ē ista infinitū pōt tripl'r accipi
s.negatiue priua^te & ōrie. negatiue
dicit infinitū qđ nō ē aptū natū fi
niri.ꝑ ꝛpuꝫt sibi.q̄mō dicit 2° phi.
ꝙ pūct9 ē ifinitus.sic uox est iuisibil'
Priuatiue ifinitū dicit qđ priuat finē
in eo qđ ē aptū natū finiri.& hº so
nat uocabulū. ōrie dicit infinitū qđ
negat finitatē ponēdo eiꝰ oppo^m.&
illo mō logꝛ̃ phs & boeciꝰ supꝛ̃ ꝑdi^ta
c.de q̄litate.ieſt q̄litati hꝛ̃e ōriū.ut in
ſtitia ē ōriū iustitie. ꝙ iusꝰ hꝫ hītū
contrariū ex actibꝰ gnātū. sic ifinitū
negat finitatē cū positiōe ōrii.puta

infinitū ostensū sine ꝫmis. hoc nō loq̄
tur phs de infinito ꝑ phi. otra pme.
& mel'. infinitū ōrie dupl'r pōt acci
pi. uno mō q̄ sit exns sine ꝫmis. alio
mō q̄ sit taleī potenª qđ diffinit phs
3° phi. infinitū ē cuiꝰ q̄titatē acci
pientibꝫ sēp ē aliq̄d extra accipe. si
aūt ēet infinitū priuaⁿᵉ uel neᵍᵉ non
sēp esset aliq̄d extra accipe. infinitū
duobꝫ nōis ultimis. ſ. priuaᶜᵉ & ōrie
semp ē in q̄titate molis uel uirtutis.
ois aūt q̄tas uel ꝓprie uel metha fo
rice dicta ē multitudo uel mag̃tudo
ꝓprie uel methaᶜᵉ dicta. ḡ ois infini
tas talꝰ ē i magnituⁿᵉ ꝓpria uel metha
forica. Secūda diuisio infinitū pōt
dupl'r accipi. uno mō rōe infinitatis
alio mō ꝑ eo qđ subest rōni ifinitatis
aliud eni ē q̄rere ꝺ rōne infinitatī in
se. & aliud ꝺ eo qđ ſbest sic aliud ē
q̄reī ꝺ ēte p accns. & aliud ꝺ eo qđ
ſbest ēti p accns. phus q̄dē viº meᶜᵉ
ꝓbat q̄dā ꝺ ēte p accns. ex q̄ segt q
de eo possit eē scīa. & tñ ꝓbat ibi q
ꝺ ente p accns nō possit eē scientia.
Primū itelligitur ꝺ rōne eiꝰ in se. zᵐ
de eo cui inest. sic i ꝓposito distīgnit
ꝺ ifinito. His ꝑmissis teneo. 8.
ocłones. prīa sit ista īfinitum ōrie in
magniⁿᵉ uigoris uł pfectōis ē a nobis
itelligibile. hāc oñdo sic deꝰ ē infini
tus ōrie i mag̃tuⁿᵉ pfectiōis. q̄ ñ neᵛᵉ
nᵉ ꝓuaᵘᵉ. Sz deꝰ ē a nobis intelligibil'
ḡ etc̄. zª ocło sit ista infinitum eō
trarie i multitudine nō pōt itelligi a
nobis simul tāq̄ unū obm. hanc ꝓbo
sic itellectꝰ icludēs ōdictōez ē ipossi
bilis. ſ itellectus itelligēs ifinitū ōrie
i multiⁿᵉ icludit ōdictionē. ḡ etc̄. ꝓba
tio mioris. tū q̄ ifinitū ñ ē i actu. tū
q̄ ifiᶜª multiⁿᵉ sūt itelligibilia ifiniti
acti ꝑ. qđ repugt itellectui nr̄o. zª
ocło sit ista infinitū ōrie i multitudⁿᵉ
nō pōt itelligi a nobis successiue. ſ. in
telligēdo unū post aliud. hāc oñdo
sic. q̄ si ifinitū in multiⁿᵉ posset itel
ligi. ḡ otīgeret infinitū ptrāsire. ōñs
ē falsū. ḡ añs. ꝓbaº. oñe. q̄ si otīgeret
itelligere ifinitū in multiⁿᵉ successiue
oporteret totā illā multiⁿᵉᵐ ptransi
re. 4ª ocło sit ista infinitum ōrie
in multitudine q̄titatiꝰ mol' nō pōt a
nobis itelligi. rō huiꝰ ē. q̄ itellectꝰ in
cludēs ōdictionē ē ipossibil'. ſ intelli
gere ifinitū tale icludit ōdictionē. cū
nō sit ꝺaꝛ tale ifinitū i re. ḡ etc̄. vª
ocło sit ista ifinitū priuatiue i magⁿˢ
mol' nō pōt a nobis itelligi. ista ꝓbat
sic p̄cedēs. q̄ nō ē dare aliq̄ talē ma
gnitudinē q̄ nō sit apta nata finiri. &
iō itellectus itelligēs tale ifinitū inclu
dit ōdictionē. viª ocło sit ista infi
nitū priuatiue in multiⁿᵉ ñ pōt a no
bis itelligi. ſ aūt ꝓbat sic p̄cedēs. q̄
nulla ē multitudo q̄ non sit apta nata
finiri. & iō intellectꝰ itelligēs tale ifi
nitū includit repugnantiā. nota q̄ oēs
ocłones p̄dicte accipiunt infinitū ꝑ
eo qđ subicit rōni ifinitatī. si aūt ac
cipiat ꝑ ipsa rōne ifinitatī i se sic ē.
7ª ocło sit ista infinitū isto mō pōt
a nobꝭ itelligi. qđ sic ꝓbo. ipossibile
est intelligere aliq̄d inesse uel nō esse
alteri ń ipsū priꝰ intelligat. ſ infinitū
possumꝰ intelligere alicui inesse. ḡ ne
cessario ipsū infinitū erit priꝰ notuꝫ.
8ª ocło sit ista ifinitū negatiue pōt
a nobis itelligi. q̄ phsꝰ uł unitas pōt
intelligi. ipsa aūt sūt infinita negatiue
Ad argumta ad primum & ad con
firmationē seq̄nē ꝑ q̄ uerū ocludūt
q̄ arguūt ꝺ i finito i mag̃tudine pfe
ctiōis q̄ē ē deus. unde dū eē infinituꝫ
ē a nobis oḡscibile. Ad zᵐ dico q̄
argumētū logt̄ ꝺ infinito accepto ꝑ
rōne infinitatī. & nō ꝑ re subiecta rōi
Ad zᵐ dico q̄ nūeri & figure sūt a
nobis oḡscibiles. nō tñ simul. ſ succes
siue nec otingit ptransire.
Trū i imobilibꝫ sit cā efficiēs
& final'. q̄ sic. q̄ mediū demō
strationis reducit ad genꝰ cāe
efficiētis. Sz scie meᶜᵉ q̄ sūt ꝺ imobi
libꝫ ꝺmōstrāt. ḡ in eis ē inuenire rōnez
efficiētis. maior ꝑz zº phi. ubi phus
enūerat primª ꝺmōstratiōis intᵉ cās ef
ficiētes. ꝓ ꝺ idiuisibilia sunt entia. ḡ
hñt rōnē finis. añs ē euidēs. oña ꝓbat
q̄ qđ hz rōnē entī hz rōnē boni. q̄ bo
nū & ens ꝺuertūt. finis & boᵐ idē sūt
zº meᶜᵉ. In ōrīū ē phs zº meᶜᵉ. ꝺ
in ista qōne prīo ꝑmittā aliqs diuisio
nes. zº dicā ad. q̄. q̄tū ad primᵐ diuisi
ones sunt. v. Prima est ista immobilia
sunt in duplici genere. q̄daz sunt imo
bilia mouētia. ut deꝰ & intelligētie. q̄
dā sūt q̄ nec mouēt nec mouēt. zª
diuisio ē ista efficiās ē duplex. q̄ddam
est dās eē cū motu ut oē agens phicuz
zª diuiꝰ finis ē duplex. q̄dā q̄ attīgi
tur sine motu. q̄dē q̄ attingit mediāte
motu. primꝰ finis respōdet ꝑ efficien
ti. secūdꝰ zº. 4ª diuisio sit motus
pōt repiri in aliq̄ tripl'r. ſ. effectiue.
subiectiue. & ꝫminatiue. exēplū primi
deus & intelligentie. exemplū secūdi
celū & q̄dlibz mobile. exemplū tertii
albedo & q̄libz forma ꝫminās motum.
vª diuisio ē ista finis inuenit in ali
quo dupl'r. uno mō. q̄ ipsū est finis. ut
deꝰ ē finis oiuz. alio mō q̄ ipsū ꝫmina
tur ad finē. ut oīnis creatura ꝫmiat ad
deū. q̄ª ad zᵐ ꝑ uidēdū ꝺ efficiēte
si loq̄mur ꝺ imobilibꝫ mouentibꝫ sic
dico duo. priᵐ ē q̄ deꝰ ē efficiēs imo
bile sine motu. zᵐ est q̄ oñe immobile
a priª cā ē efficiēs p motū. Si aūt
loq̄mur ꝺ imobilibꝫ q̄ nec mouēt nec
mouent. ut mathemaᶜª. sic dico q̄ nul
lo mō inuēit in eis realr loq̄ndo rō ef
ficiētis. q̄ nō hz eē reale. De fine q̄
ē ipsū qđ finis sic finis repit̄ i pria cā
q̄ ē finis oiuz. finis aūt q̄ ordinat̄ ad
finez. sic dico q̄ finis repit̄ in ꝫmi cre
atura sive i oīni mobili. Si aūt loq̄mur
ꝺ imobilibus q̄ nec mouēt nec mouēt
pōt dici q̄ nō ē in eis finis realr loq̄n
do. uel si ē erit finis zº mō dictꝰ. quia
ipsa ordināt̄ ad finē. Ad argumta
ad priᵐ dicēdū q̄ hz mediū respectu
ocłonis dicat hīe rōnē efficiētis. hoc
tñ nō ē realr loq̄ndo. nec ꝑ motū sic
hic loqmur. q̄ hz discursus sit motꝰ ñ
est tñ motus realis. Ad zᵐ dicendū

ꝙ nō oñe bonū hz rōnē finis ꝓprie ú illud qđ ordinať ad finē. mathematica licz dicanť ad finē extrinſecū. tam in eis nō eſt finis ad quē ordinent ita ꝙ unū ſit finis ălteri⁹.

Trū indiuiduatio fiat ꝑ aliq̄ entitatē poſitiuā determinantem naturā ad ſingularitatez uideť ꝙ nō. ꝙ illud determinans ſe habet ad naturā ſicut actꝰ ad poēciam ḡ ex naťa ſpecifica & illo determinā te eſſet uere & ꝓprie opoſitū. qđ eſt icōueniens. ꝙ tūc in opoſito eſſet alia materia. uel alia forma ab illa que eſt pars nature. uel aliud opoſitū ḡ cōpoſitū naťe. p̄ ſi ſic tūc ſingulare cō poſitū ex natura & illo ȝhente eſſet ꝑ ſe unū & per ſe intelligibile. quod eſt contra phm z° de anima. & 7° me^cc. ubi dicit exp̄ſſe ꝙ intellectꝰ eſt uniuerſaliū. ſenſus aūt ſingulartū. p̄ ſi ſingulare eēt ꝑ ſe intelligibile poſſet de eo eſſe ſcientia & demōſtra°. & ſic de ſingularibꝰ eſſet ꝓprie ſcientia. qđ negat phūs. 7. me^cc. c. de ptibus diffinitionis

ȝ oñe inferius ſcludit ꝑ ſe aliquid q̄d nō includiť in ꝯceptu ſuptoris. aliter cōceptus inferioris eſſet eque cōis ſicut conceptus ſuperioris. & tūc non ꝑ ſe inferius. quia nō ſubeſſet cōi & ſupiori. ḡ aliquid ꝑ ſe includitur in ratione indiuidui qđ nō includitur in ratione nature. illud aūt⁹ eſt entitas poſitiua. & facit ꝑ ſe unū cū naťa. ḡ ꝑ ſe determiāt nām ad ſingulatem. In iſta qōne ſūt multe opi. q̄s nō oēs intendo recitare. ſ tm. z. q̄s ꝓbare itēdo. z° oñdaz qd ē illud p̄ceſſe qđ eſt cā indiuiduationis. Prima opini. eſt fratris thome qui dicit ꝙ cauſa indiuiduationis eſt materia. & ꝓbať multis auctoritatibus. ȝ° me^cc. unū nūero ſūt quoz materia eſt una. p̄ 7° me^cc. generās non generat aliud niſi ꝓpter materiā callias igt & ſortes diuerſa ſūt ꝑ māz idem uero ſpecie. p̄ 7° me^cc. c. de ptibus diffinitiōis. ī ſepati a naťia idē eſt q̄ditas cū eo cuius eſt. q̄cunq; cōcipiūtur cū materia non ſunt idem. ubi uidetur uelle ꝙ materia ſit extra rōnē q̄ditatī. cū aūt ſit aliqd ī entibꝰ uideť ꝙ ſit ꝑs indiuidui. & ſic pria rō indiuiduandi. ȝ opi. iſtā arguo auctoꝛ & rōe p̄ ſic. z° me^cc antique tranſlationis in fundamēto naťe qđ eſt materia nihil eſt diſtinctū. ex hoc arguitur ſic. ꝙ q̄e quid ſ^m ſe eſt ȝdiſtinctū & ȝdiuiſū nō poteſt eſſe cauſa diſtinctionis alicuius materia eſt huiuſmōi. ḡ etc̄. p̄ 7° me^cc. c. de ptibus diffinitiōis materia eſt de eſſentia ſubſtantie cōpoſite. & non eſt opoſitū ꝓciſe eſſentia forme. ſic̄ ḡ opoſitū non pōt de ſe eſſe hoc ſic nec materia q̄ eſt pārs eius eſt de ſe hoc. quia cōpoſitū non poteſt eſſe cōe & eiuſdē rationis in diuerſis. quin q̄d libet qđ eſt de eſſentia eius poſſit eſſe eiuſdez rationis cū eis. z° ſic materia eſt eadez in generato & corrupto. ḡ habet eādē ſingularitatē in generato & corrupto. & ſic agens naturale poterit aliquod corruptū idē nūero reparare. qđ eſt cōtra phm z° de generatione. quorū ſba deperit impoſſibile eſt eadem numero redire. z^a eſt opini. multorū maxime egidii. dicit enī q̄ cā ȝdiuiduatiōis ē q̄titas. ꝓbať auctoritate & ratione. primo ſic Boeti⁹ de trini. in numero differentiā varietas accidentium facit. nā tres homīes nec genere nec ſpecie. ſed ſuis accidentibus differūt. ideo ſunt nūero plures quoniam accidentia nūero plura ſunt. p̄ auť. ȝ° me^cc nature que egeret materia ad eiꝰ eſſe aduenirēt accidētia & diſpoſitiones ꝑ quas indiuiduatur. z° quod primo & ꝑ ſe ꝺuenit alicui ꝺuenit oīi alteri ꝑ rationez illius. ſed ſubſtantia & quātitas non faciūt unū per ſe. ſed unū ꝑ accidens. ḡ quod ꝺuenit q̄titati p̄ & ꝑ ſe non ꝺuenit alii niſi ꝑ rationē q̄titatis. ſed diuiſio ſpeciei in indiuidua ꝺuenit q̄titati primo & per ſe. quia iſta diuidentia non ſunt formaliter alterius ratōis. ſic̄ ſūt ſpecies diuidentes genus. eſſe autē diuiſibile in partes eiuſdē rationis cōuenit alicui ꝑ rationē q̄titatis. ȝ° me^cc. ḡ et cetera. p̄ hic iġs nō differt ab alio igne niſi quia forma differt a forma. forma autē non differt a forma. niſi ꝙ recipitur in alia & alia ꝑte māe. nec ꝑs māe nūerať ab alia parte niſi quia eſt ſub alia parte q̄titatis. ḡ tota diſtinctio huiꝰ ignis ab illo igne reducit ad q̄titatem ſicut ad primū diſtinguens.

ȝ iſtā opi. arguoꝛ triplici uia. ꝓ° ex idemtitate rōnis nūeralis. z° ex ordine ſbe ad accidētia. ȝ. ex parte q̄titatis. Prima uia arguit ſic. ſba actu exiſs nō mutata aliq̄ mutatiōe ſbali nō ꝑt fieri de hac nō hec. ꝙ iſta ſingularitas non pōt eſſe alia & alia eidē ſbe manēti ea dē nō ſubſtātialr mutata. ſed ſba actu exiſs nulla ſbali mutatōe facta in ipſa pōt ſine ȝdictione eſſe ſub alia & alia q̄titate & omni accidente. ḡ nullo tali eſt formaliter hoc. probať mi. ꝙ nulla eſt ȝdictio ꝙ deꝰ ſbam q̄tā iſta q̄titas conſeruet & informet eaz a^a q̄titate abſq; mutatiōe ſbali. ꝙ nō erit mutatū a q̄titate in q̄titatē. Si dicas ꝙ hoc erit miraculū. ȝ miraculū nō eſt reſpectu ȝdictorioꝝ ad q̄ nulla ē poa. ſ ȝdictio ē eadē ſba manēte eadē ꝙ ſit due ſbe. ꝓbať duaꝝ ꝓductiom cōpletarū ī eſſe ſbali nō pōt eſſe eadem ſba primꝰ ťminꝰ. ꝙ cū utraq; ſit ꝓfecta ꝑ utrāq; acciperet ꝓfectū ee. & ſic ꝓduceret oplete bis. ſ generatiōis panis primꝰ ťminꝰ erat hī panis. iſte autē trāſbeatꝰ ē manēte eadē q̄ti^te. ḡ ťminꝰ creatiōis hī erit idē cū ťmio generationis ibi. ꝙ manet eadē q̄titas q̄ ꝑ te eſt rō foraſ ſigularitati. & ſimilr ſeq̄ť ꝙ pāis ille ſit trāſbeatꝰ & ñ trāſbeatꝰ. ī mo ſeq̄ť ꝙ nullꝰ pāis ſit trāſbeatꝰ. ꝙ manet eadē q̄titas q̄ erat hī pāis foraſr & ſic nihil trāſbareť ī corpꝰ xp̄i qđ ē here^cum. z^a uia arguo ſic. ſba ē prior oñi accīte. 7° metha^cc. & accipit ſubſtāriā ut eſt unū diuidēs iū ens. ita

q̄ non p̄t intelligi de prima cā: illud aūt nō p̄t intelligi ñ de ſba ſ̄m totā ſuā coordi^nem. g̃ nihil poſterius iſta coordinatiōe poteſt eſſe formalis ratio eſſendi aliq̄d in iſta coordinatiōe. q̄ p nullū poſteri⁹ ꝯſtituit aliq̄d i ipſe p̄ori

p̄ oē q̄d ē pri⁹ alio nō ē pri⁹ dura tione. q̄ q̄tū ē ex ſe nō repugnat ſibi poſſe eē ſine eo dura^ne. uniuerſaliter enī prioritas nō e includit in priori poſſe eſſe ſine poſteriori ſine cōtradictione. v⁹ me^ce. c. de priori. z^a uia arguit ſic q̄ citas iſta quā p̄ois e cāz i diuiduatōis aut ē ēmiata. aut inēmiata. nō ēmiata. q̄ illa ſeq̄t eē fore in mē. & p oñs ſe q̄t ſingularitatē ſbe. q̄ ſba eſt cā q̄ i tatis ēminate. q̄ ſubiecta mā cū fora ē cā oīuz eoz q̄ inſūt p̄ phi. nō ēmi nata. q̄ iſta manet eadē in generato & corrupto. g̃ nō ē cā alic⁹ ſingularitatis ēmiate. Si dicas nō. ſeqūt. q̄ q̄titas nō ponit cā i diuiduatōis ñ ſuppōita ideēti^te ſpe^ca. generatū aī & corruptū ñ ſūt eiuſdē ſp̄ī: cōmunis q̄ ex aq̄ p̄ generet ignis. z^o q̄ ex igne generetur aq̄. aq̄ corrupta i pria generatione & aqua generata i z^a ſunt eiuſdē ſp̄ī. & hūt eādē q̄titatē q̄ p te eſt cā ſingula ritatis. g̃ pria aī & z^a ſūt hec aq̄ nūe ro. q̄d ē ipoſſibile. q̄ nāli actiōe nō p̄t redire idē nūero. v⁹ phi. & z^o de ge neratiōe. p̄ q̄d ē rō foral^r alicui⁹ ieſt illi foral^r. ſ̄ q̄titas inq̄tū ē diuiſi bilis ñ ieſt foral^r ſp̄ī & h⁹ inq̄tū ē diui ſibilis i ptes ſbiuas. & nō ē rō diuiſibili tatis toti⁹ uniuerſalis i ptes ſbiectiuas

Cōfirmat q̄ to^m uniuerſale p̄dicat foral^r de q̄libz pte ſbiectiua. ita q̄ q̄ libz ps ſbiua ē ipſū. ptes aūt q̄t^e ſ̄m q̄s fit diuiſio toti⁹ nō recipiūt p̄dica tionē diuiſi in illas. q̄ totū q̄tū diuidi tur diuiſiōe q̄titatiua. & nō p̄dicat de aliq̄ pte dyuidē^e. q̄ nulla ps q̄t^na ē to tū illud cui⁹ ē ps. alia g̃ ē diuiſio toti⁹ in p̄tes ſubiectiuas. & alia toti⁹ i ptes q̄titatiuas. Ad p̄mm dicēdū q̄ non dicit q̄tū diuidi i ptes eiuſdē rōis. ſ̄ dicit q̄tū eē diuiſibile i ea q̄ inſūt tāq̄ oponētia ipſū totū cui inſūt. ptes aūt ſubiectiue nō ſic inſūt. g̃ illa diuiſio q̄ ti nō ē in ptes ſubiectiuas. Concedo g̃ oc^one iſtarū rōnū q̄ p nullū accūs ſba ē ſingularis hac ſingularitate ſigna ta. z^a opt. ē magiſtri henrici q̄ dicit q̄ ſba ē idiuidua & ſingularis p nega tionē. iſta opt. pbat ſic. unā nō dicit ñ duplicē negationē. ſ. priuationē diuiſi onis in ſe. & priuationē idētitatī ad ali ud. cū g̃ indiuiduatio nō dicat ñ iſtam duplicē negationē cā idiuiduatōis erit ſola negatō. Maior pbat. q̄ ſi unū diceret aliq̄d poſitiuū nō illud q̄d di cit ens. q̄ tūc eēt negatio dicēdo ens unū. nec aliud ab ente. q̄ tūc i q̄libet ente eēt entitas addita ētitati q̄d ē in ouemē. 5 iſtā opi. arguo. ſ̄ p̄ dabo itellectū cōnis. ñ enī q̄rit de uni^te rea li nūeraliq̄ res ē formal^r una. ſiue illa unitas ouertat cū ente. ſiue ſit de gene re quātitatis. ſiue dicat priuationē. ſiue poſitionem. ſed quta in entibus eſt aliq̄d diuiſibile in partes ſubiectiuas. &

aliq̄d cui foral^r repugnat diuidi in plura quoꝝ q̄libz ſit ipſū q̄rit nō q̄ foral^r illud repugnat. q̄ ſi repugnat repugnatia foral^r rpuḡt. ſ̄ q̄ ut fūda mēto pxio itrī^o iſta repugn^a iſit iſti.

Eſt g̃ inte⁹. q̄. q̄d ſit i hoc lapide p q̄d ſicut p fūdamētū pximū ſimpl^r repugnat ſibi diuidi i pl̄a q̄ꝝ q̄libz ſit ipſū. q̄lis diuiſio ē ꝓpria naturē p tes ſbiectiuas. iſto mō itelligēdo ꝓbo q̄ nō ſit aliq̄ negatō foral^r nihil for maliter repugnat alicui p ſolā priuati onē i eo. ſ̄ p aliq̄d poſitiuū. q̄ lz nega tio tollat pōz pximā ad agere & pati ut p ipſā illud i q̄ ē tale negatio ñ ſit i pō pxia ad aliq̄d. nō tñ pōit foralē repugnātiā illi⁹ enti ad aliq̄d. poſſet enī illud ens ſtare cū oppoſito iſtarū negatio^m circūſcriptī negatōibz. cū ñ ſint entia. g̃ diuidi i ptes ſubiectiuas ñ repugt lapidi p aliq̄ negationē i eo

p̄ negatione nihil ꝯſtituit i enti^te pfectiori q̄ ſit entitas p̄ſuppōita ne gationi. al^r negatio eēt foral^r entitas po^ua. ſ̄ pria ſba ē maxie ſba & magis ſba q̄ z^a i p̄dicamēti. g̃ ñ ꝯſtituit for maliter i enti^te prie ſbe p negationē.

p̄ de ſingulari p̄dicat p ſe & p illud cui⁹ ē ſingulare. ſ̄ de aliq̄ ente ac cepto ſb negatiōe nō p̄dicat p ſe ali q̄ entitas rōne totius ſbi. q̄ totū nō ē p ſe unū. ſ̄ rōne ptis. rōe aūt ptis nō ē p̄dicatio ſupioris de iferiori. ſ̄ eiuſ dē de ſe. p̄ iſta op̄. nō reſpōdet. q. q̄ ipſa poſita adhuc reſtat querere de iſta duplici negatōe q̄ ē rō quare iſta duplex negatio inſit illi. & ſi dic ipſā ineſſe p ſe aſſignat cām ſuiipſi⁹. ſi nō aſſignat cām huiꝰ nō reſpōdet qōi. q̄ri tur enī p q̄d repugnat lapidi oppo^m iſtaꝝ negationū. & p oñs p q̄d inſūt iſte negatiōes. q̄tū ad 2^m articulū d⁹ q̄ cā i diuiduatiōis ē aliq̄ ētitas po ſitiua cōhens naturam ſpe^cā^m ad eſſe idi uidui. & pōt cōſiderari p ſimile ad en titatē a q̄ ſumit dria ſpe^ca. pōt enim entitas ſpe^ca opart ad illud q̄d ē ſup ſe. ul ad illud q̄d ē infra ſe. ul ad illud q̄d ē iuxta ſe. p̄ mō repugnat entitati ſpe^ce p ſe diuidi i pl̄a ēnal^r ſp̄e ul nā. & p^h⁹ repugnat toti cui⁹ illa en titas ē p ſe ps. ſic i ꝓpo^to huic ētitati idiuiſibili repugnat diuidi in q̄ſcūq; ptes ſbiectiuas. & p ipſaz repugn̄ētia lis diuiſio toti p ſe cui⁹ illa entitas eſt ps. ſ̄ dria ē i h⁹. q̄ unitas nature ſpe cifice ē minor uni^te nūerali ul idiui duali. q̄ illa nō excludit oēz diuiſi onē. ſ̄ tñ diuiſiōz i ptes ēntiales. iſta aūt excludit oēz. Ex hoc aūt cō firmatur ſatis ꝓpoſitum. q̄ exq̄ uni tas minor uni^te nūerali hz ꝓpriā enti tatē quaz p ſe ſeq̄t nō eſt rōnabile h⁹ denegare unitati pfectiſſime: ꝓpādo ad illud q̄d ē ſup ſe. dicō q̄ illa rea litas a q̄ ſumit entitas ſpe^ca ē actual reſpectu realitatis a q̄ ſumit gen⁹. & una nō ē foral^r alia. alias in oīi diffi nitiōe eēt nugatio. & ſolū gen⁹ ſuffi cient diffiniret. quia indicaret totam entitatē diffiniti. Realitas idiuidui in hoc ē ſimilis realitati. q̄ eſt quaſi

actꝰ determinãs istã realitẽm ſpẽi põlem
ſ̄ est dissimilis ī duo'ꝫ.ꝰ q ipſa non
ſumẽ a foꝛa addita.ſ̄ p̄cise ab ultĩa
reatẽ foꝛe. realitas aũt ſpeca ſũitura
foꝛa addita.zꝰ realitas ſpeca ẽ ẽtas
qdiua.iõ ostituit opotum cuiꝰ ẽ ps in
eẽ qdiuꝰ. realitas aũt ī diuidui ẽ p̄di
uersa ab oī entẽ qditatiua. cꝰ rõ est
q itelligẽdo q̄ cũq̄ qditem limitataꝫ
nõ hẽt in qditate itellecta q ipſa ſit
hoc. ergo illa entitas q̄ de ſe ẽ hoc ẽ
alia entitas ab entitate qdiua. iõ non
ostituit opom cuius est ps ī entitate
qdiua. zꝰ oĩs realitas ſpeca ostituit u
esse foꝛali. realitas aũt īdiuidui ostitu
it ī eẽ mãli cõpãdo ad illꝫ q̄d ẽ iuxta
ſe. qñꝫ entitas ſpeca est p̄ diuersã ab
alia. qñꝫ ñ. illa uero q̄hꝫ oceptũ ſim
plicit ſimplicẽ ẽ p̄ diuersa. Et in hoc
dr̃ia in liuidua assimilaꝫ differentie
ſpecifice ſic ſumpte. quia oĩs enti
tas īdiuidua ẽ p̄ diuersa a q̄cũq̄ alio

ꝓbo ꝙ entitatẽ istam idiuisibilem
eẽ cãm idiuiduatiõis. Sic unitas in
cõi p ſe oseq̄t entem aliquã. ſic uni
tas ſimplr q̄lis ẽ unitas idiuidui p ſe
cõseq̄t aliquã entitatẽ. ſ̄ ista nõ est en
titas nãe. q illiꝰ ẽ alia unitas ꝓpria &
realis. ꝙ oseq̄t entitatẽ aliã ab ista de
ẽminante nãe entitatẽ & facientẽ cũ
ea p ſe unũ. q tom cuiꝰ ẽ ſ̄ unitas ẽ
ens pfectũ de ſe. p̄ oĩs dr̃ia differẽ
tiũ reducit ad aliq̄ p̄ diuersa. alias ñ
esset statꝰ in differẽtibꝰ. ſ̄ idiuidua p
prie differũt. q ſũt diuersa aliqd idẽ
entia. ꝙ eorũ differẽtia reducit ad ali
qua p̄ diuersa. ſ̄ aũt nõ est una ī illo
& una in isto. q nõ est idẽ q̄ aliq̄ con
ueniũt realit & q̄ differũt realr. licꝫ
unũ possit eẽ distinctũ realit & ueni
ens realit. ſ̄ multũ differt eẽ distictũ
& eẽ q̄ aliqd p̄ distinguit: ꝙ sic erit
de unitate. ꝙ deẽminantia nãꝫ. erũt ali
q̄ entitates positiue. q nc accñtia nc
negatiões possũt eẽ. Ad artam c pi.
ad primã. prie opi. dico q̄ phs acci
pit mãm p illa entitate indiuisibili
q̄ ostituit in esse mãli & ñ in esse for
mali. q illa nõ est entitas qdiua. Ad
zam auctoritatẽ phi dico q opom p̄t
ī elligi esse aliud q̄p mãm sic q̄p cãm
alietatis p̄exñtem. foꝛa eni genita lꝫ
sit cã alietatis in opposito pricipalior
q̄p n ã. nõ tñ essẽ cã preexñs alietatis
sed mã. aſr dico q ad generationem
duo requr̃. ſ. assimilatõ generati cũ
generato & distictio unius ab alio. &
istorũ pricipalis, rõ ẽ ipſa forma ap
proprietate tñ foꝛa dicit assimilatia
mã aũt distictiua. Ad 3am auctori
tatẽ dico q qditas p̄t opari ad illud
cuiꝰ ẽ tripl̃r. ſ. p ſe & p̄. p ſe ſ̄ non
p̄. nec p ſe nec p̄. ſ̄ p accñs. & uni
uersalit dico q sicut qditas ẽ alicuiꝰ
eo mõ ẽ idẽ sibi. nã naꝛa p ſe & p̄ hꝫ
qditem. ſuppom nãe p ſe. ſ̄ nõ p̄. um
per accñs. nc per se nc p̄. ſ̄ p accñs
hꝫ qditatẽ. dico ꝙ q ī sepatis a mã q̄
ẽ ps compositi & ab entẽ mãli indi
uisibili quiditas & illud cuiꝰ ẽ ſũt idẽ
per ſe & primo. quia illud nihil in
cludit extra rationeꝫ quiditatis. sed
ostituta cũ mã. i. cũ entitate õhẽte nã
turã ad singulatem nõ ſũt ideꝫ q̄ditas
& illud cuiꝰ ẽ. q nõ hũt p se tom. ſ̄
p ptem. ſ. p̄ nãꝫ otractã p illã entitem
ex hoc aũt nõ habeẽ q mã q̄ est pars
oppositi nõ ptineat ad qditatem. & q
ipſa sit idiuidua. ſ̄ tñ mã q̄ est ꝓpri
etas õhens naꝛaꝫ. Ad argumẽta zc
opi. ad boetiũ dº q uarietas accñtiũ
facit dr̃iam aliq̄ in ſba. ſ̄ nõ ſpeam
nec nũeralẽ primã. ſ̄ aliã posterioreꝫ
ocõitantẽ istã. ideo in diuinis plonis
ubi nullũ est accñs nulla põt eẽ distin
ctio nũeralis. & hec fuit intẽtio boe
tii. nec uult q uarietas accidẽtiũ sit
cã p̄cisa illiꝰ distinctiõis. ſ̄ nccio cã
ocoitãs. Ad auic. dico q osideraꝛ
qditatẽ inq̄tũ nihil includit qđ non
ptineat ad rõnẽ q̄ditatis. & oẽ aliud
appellat accñs. & q entitas per quã
nã õhit ad singulatem nõ ptinꝫ ad q̄di
tatẽ. ſ̄ est q̄ſi passio osequẽs q̄ditatẽ
tõ auic. uocat eã accñs ut accipitur
ꝓ extraneo in fallacia accñtis. Ad
primã rõnẽ dico q illa ꝓpositio est
falsa q esse diuisibile in ptes eiusdeꝫ
rõnis oueniat alicui p rõneꝫ q̄titatis
& phs dicit magꝭ oppõitũ. quia quic
quid est ratio formalis alicuiꝰ inest ei
fomaliter. quãtitas non inest formali
ter ſpẽi inq̄tũ est diuisibil in partes
subiectiuas. ideo arguẽtũ ꝓcedit ex
falsis. Ad zm dico q ambe p̄misse
sũt false. q licꝫ alia forma sit in alia
mã. non tñ q̄p alietem materie est alia
formal. ſ̄ sicut entitas forme est prior
illa. ita ſua alietas ſimilr. q alia pars
materie sit p aliã ptẽ q̄titatis falsa ẽ
q prior ẽ distinctio ptim mãe q̄ q̄ti
tatꝭ. q sbm q̄titatꝭ ẽ hº aliqd. Ad
argumtũ zc opi. dº q maior ẽ fla. &
ſi est uera. nõ tamẽ seq̄t q nõ habeat
aliq̄ cãm potam p quã insit ei ista du
plex negatõ. unitas enī ſpeca dicit du
plicẽ negationẽ. & tñ nullꝰ negat en
titatẽ ſpecificã eẽ entitatẽ positiuã.

Ad primum arguẽtũ pricipale dico
q ista entitas nec est mã nec foꝛa nec
opositũ inq̄tũ q̄dlibet istoꝝ est naꝛa
ſ̄ est ultima realitas entis qđ ẽ mã uel
foꝛa uel opositũ. & q̄tũcunq̄ sit una
res. tũ põt distingui in plures realita
tes foꝛalr distictas q̄rũ una nõ est alia
unde opõitio aliq̃ ẽ ex re põli & re
actuali. aliq̃ ex retẽ põli & reatẽ ac
tuali. īdiuum ñ ẽ opom p̄mõ. ſ̄ zꝰ. q
ia ralitas a q̄ accipit dr̃ia spca ẽ põl
ad retem īdiuidui sic ſi eẽnt res & res
. Ad zm dº q sinre ẽ p ſe unũ & p ſe
itelligibile q̄tũ ẽ ex ſe dato q itellcũi
nro ñ sit p ſe itelligibile. sic ſol. lꝫ nõ
uideaꝛ ab oculo nocturne. hº nõ ẽ ex de
fectu ſol'. ſ̄ ex defectu oculi ista no
ctue. Cũ ꝓbaꝛ p phꝫ. q itellcũs ẽ uni
uersaliũ sensꝰ aũt singulariũ. dº q sẽ
sus ẽ p̄ se sigr̃iũ. itellectꝰ aũt ẽ uni
uersaliũ & sigulariũ. lꝫ principalr uni
uersaliũ. Ad zm dº q diffiº sbi est
mediũ ī demonne potissia. singulare aũt
nõ habet ꝓpriam diffinitionẽ. ſ̄ tan
tuꝫ diffinitionẽ speciei. & sic ꝓprie
demõstratõ nõ ẽ de eo. q nõ hꝫ ꝓpriã

passionē. sed tantū passionē sp̄ūs.

Tuz imago trinitatis sit in mente nr̄a. q̄ nō. q̄ imago distincte rep̄sentat illud cuiꝰ est. ꝙ mens nō rep̄sentat trinitatem distincte. ꝙ etc̄. ꝓbo mi. dupl̄r. tū q̄ cognita mēte nāliē posset nāli cognitione excludi trinitas p̄sonarū. tū etiā q̄ nulla creatura in rep̄sentādo excedit pfectionē sue idee. idea aūt in mēte nō rep̄sentat deū inq̄tū trinuꝰ. ꝙ inq̄tū unuꝰ. q̄ rep̄sentat ipsū inq̄tū est cā.

p̄ in trinitate sūt due p̄sone pductē in imagine nihil ē pductū. ꝙ etc̄. ꝓbo minorem dupl̄r. tū q̄ in aīa non sūt nisi actus primi uel secūdi. primi nō sūt originati a se iuicē. q̄ sūt cōcreati ipsi nāe. nec secūdi. q̄ actiōis nō ē actio nē ut sbi. nec ut t̄mini. vº phi. q̄ tūc esset ꝓcessus in infinitū. ꝙ actus aīe sūt forāliē actiones. q̄ sūt actꝰ se cūdi. & nō primi. ergo etc̄. Tū etiaz q̄ ex istis actibꝰ generāt̄ hītus. ꝙ actio q̄ generāt̄ aliq̄ forma ē actio de genere actiōis 5 augi. xiiiº dē trinitate querenda est imago & inuestienda ubi natura nr̄a nihil melioꝰ hz. ꝙ nihil hz meliꝰ mēte. ꝙ etc̄. In ista. q. sūt. vii. uidēda. p̄ uidendū est q̄ sit t̄rō imaginis in corpali. ii. zº respectu cuiꝰ in trinitate est imago. zº in q̄ in nobis sit imago. q̄tū ad primū dico q̄ imago est rep̄sentatiuū totiꝰ. & in hoc differt a uestigio qđ est rep̄sentatiuū ptis. si enī totū corpus esset imp̄ssū puluer̄ sic̄ pes derelictū esset imago totiꝰ sic̄ derelictū pedis esset imago ptis. Sz itª ꝺ forītās exp̄ssiua totiꝰ nō sufficit. ꝙ requirit imitatio. q̄ ꝙm augustinū. 83. q. q. 74. q̄tūcūq; duo ouа sūt sibia unū nō est imago alterius. q̄ nō est natuz imitari ipsuz. requr̄itur ꝙ ad rōnē imaginis q̄ sit nata imitari illud cuiꝰ ē imago & exprimere ipsū

Dico etiā q̄ cū cōceptꝰ unius p̄sone in intellectu nr̄o sit partialis reꝰ totius trinitatis illa creatura que ducit nos in cognitionē trinitatis p̄ modum imaginis rep̄sentabit trinitatem q̄tū ad illū totalez cōceptū q̄z intellectus noster p̄t habere de ea. rep̄sentabit ꝙ dē. p̄sonarū & unitatē essētie & ordinez originis. q̄ distinctio realis in diuinis est p̄ originē. q̄tū ad illum articulū uidenda sūt. 3. p̄ de his que manifecta sūt in mēte. zº in quibus non cōsistit imago. 3º i quibꝰ cōsistit. q̄tū ad primū expimur in nobis esse actus itellectionis & uolitiōis & istos actus esse aliquo mō in potestate nostra q̄n obiectū est p̄sens. igit̄ oportet i nobis ponere p̄cipia actiua. s. p̄ios actꝰ. q̄bo q̄dē actibꝰ sumꝰ potentes respectu istorū actuū secundorū. q̄ isti duo actus etiam req̄runt oppositā rōnē p̄ducendi in suis p̄cipiis. ꝙ oz habere aliquā distinctiōz primorū actuū corrītē dē. actuū illorū. De zº articulo dico q̄ imago non consistit precise in actibus primis & secundis. quia utriq; sunt duo tm̄. igit̄ ēt imago duarū nō trinitatū.

p̄ 1z in actibꝰ primis sit sbalitas. nōtn̄ ē ibi distinctō realis rei & rei. nec ordo originis. In actibus secūdis liceꝛ sit origo aliq̄ mō & dē. non tn̄ est ibi sbalitas. Ex his seq̄t̄ 3ᵐ q̄ imago sbsistit in actibꝰ primis & secūdis. s. qđ itelligo sic. aīa hz in se aliq̄ pfectionē ꝙm quā recipit aliq̄ notitiā genitaz forāl̄r. & hz in se aliq̄ pfectionē ꝙm quā forāl̄r recipit uoluꝯm. alie. 3. pfectiōes dicūt̄ ē memoria itelliª & uolūtas ut aīa inq̄tū hz ipsas. aīa enī inq̄tū hz actū primū tōlez respectu itellectionis. s. aliq̄d aīe & obm sibi p̄sens in rōne itelligibil̄ dicit̄ memoria pfecta icludēdo intellectū& illud in quo obm est p̄ns sibiipsi eadē aīa in q̄tū recipit notitiā genitā dicit̄ itelligētia pfecta ut est sub illa notitia genita. uolūtas etiā dicit̄ pfecta inq̄tū est sub actu uolendi. Accipiēdo ꝙ ista. 3. ex parte aīe ut sūt sub tribꝰ actibus suis in istis inq̄tū tribꝰ ē sbalitas rōne istorū. ratione ipsorū actuū actualiter receptorum in anima est in ipsa realis distinctio. Ad artª ād primū dº q̄ nulla eēntia creata inq̄tū hꝰ eēntia pducta ꝙm talē ideā rep̄sentat deū sub ratone trini. q̄ nō creat̄ a deo nec ideat̄ sub rōne trini. ꝙ sub rōne unius. ꝙ aliqua natura sub ratione eēntie & multorū occurentiū i ea tāq̄ unū totū aggregatū p̄t eē rep̄sentatiuū trinitatis & eoꝝ q̄ apphendūtur i trinitate. tale qđ ē mens in se accepta & cū suis opatōibꝰ. q̄ ē ibi uni tas distinctiōis. & ordo originis. Ad zᵐ dico q̄ actus secūdi sūt pducti Et cū dicis actiōis non est actio facit p me. q̄ actio ista uere t̄miat actiōez iō iste actiōes nō sūt de genere actionis. ꝙ fore absolute de genere q̄litatis.

Tuz idea sit in deo suppono dō q̄ idea sit rō p quā cognoscit uel pducit creatā. de ista. q. teneo tres ocl̄ones. prīa est ista. sequēdo principiū phi in deo nulla est idea. zª ē ista sequēdo prinm fidei i deo ē neccio idea. 3ª ē ista idea obiue solū est i deo & nō forāliē. Prima ocl̄o ꝓbat̄ sic. intellectꝰ dei nihil extra se intelligit nec pducit. ꝙ idea est rō cognoscendi & pducēdi creatā. ꝙ in deo nulla ē idea. zª ocl̄o ꝓbatur sic actꝰ transiēs sup aliq̄d obm requirit illud existere uel in se uel i alio. ꝙ creatura q̄n a deo intelligit nō est i se q̄ ab eterno fuit a deo itellecta. ꝙ ē in aliq̄. illud uoco ideā. 3ª ocl̄o ꝓbatur. q̄ posito intellectu & idea i rōe factibilis seq̄t̄ posse pduci. ꝙ n̄ requr̄itur ut existat i deo forā. ꝙ tm̄ obiue posita enī poª pfecta & obo pōt pducere. 5 istas. 3. arguit̄. 5 primaz ocl̄onē sic. intellectꝰ diuinꝰ intelligit se pfecte. ꝙ intelligit se esse cām pfectissimā omniū aliorū a se. cū ꝙ omnis causa ducat in cognitionē sui effectus. ꝙ deus oꝙscēdo se oꝙscit alia a se

p̄ pfectꝰ in entitate ē pfectꝰ i cognoscibilitate. & p oēs ē magis rō oꝙscēdi ipfectꝰ q̄ eo. si ꝙ effectꝰ ducat i

ogtionē cāe multo magī cā ducīe in cognitionē effectus. ꝙ pfectissime cognoscens cām poterit ogscere ipsuz effectū. p aut principia phi sunt falsa. aut ñ. si sūt falsa. ꝙ ꝓp illa nō est negāda idea. si sūt uera. ꝙ fides q̄ tenet oppositū est falsa. 3 z^am pclo nē arguīt. & primo q̄ destruat z^am uel ea°. q̄ oīe o'm q̄t habet eē cognitū. uel ē sbiective i deo. uel in nobis si in deo 3 tertiā pclonē. si in nobis ñ erit idea. sed ideatū. si dicas q̄ i deo est obiective & ñ existenē. ꝯc quero uel est creatū uel nō. q̄dcūq; det est cōtra dicta.

Truz idee sint in deo rōnes cognoscēdi oīe aliud a deo q̄ sic. augi. 83 q. q. liii^a. idee sūt forme eterne & iōmutabiles i mēte diuīa. ꝙ nō sūt in mēte diuīa. nisi p respectū ad creaťas ut cognitas. ꝙ sūt rōnes ogscendi eas. p eodē li? q. xlvi. tanta est uirtus i ideis ut nisi ipsis itellectis sapiēs esse nemo possit

p de? nouit distincte alia se. ꝙ p alīqs distictas rōnes ille nō sūt ñ idee ꝙ erē. 3 nulla re'o realis alia a deo est in deo. ꝙ idea nō ē rō ognoscēdi in deo alia a deo. añs ē manifestū & ꝓba tū est loco suo. oña ꝓbaťr pri? deus intelligit alia a se q̄ intelligat se intelligere illa. q̄ actus reflex? p̄supp̄oit actū rectū. ꝙ rōnes iste essent in deo ex nā rei & nō pactū intellectus. tale aūt est ens reale. In ista. q. sūt due opi. q̄s intendo iprobare. pria est ista idee sūt in eētia diuina ut est rō cognoscendi oīa alia. q̄ nihil est rō cognoscēdi plura ú illa aliq̄ mō approximenť illis pluribz obis. Cōfirmať q̄ ogtio fit p assimulationē. oz ꝙ rō nē ogscēdi aliq̄ mō assimilari ipsi ogto ꝙ eētia diuina q̄ est rō cogscēdi oīa alia a se determiať ad ipsa p ideas tāq̄ p rōnes determinātes eētią. z^a opi. dicit q̄ idee sūt in essentia diuina ut ipsa est obm primū cognitū. pria eni itellectiōe de? intelligit eētiā suā ut oīo indistinctā. ꝙ ad hoc q̄ intelligat creaťaz itellect? diuin? opat diuinā essentiā cognitā ad creaťaz sub rōe imitabilis. & intelligendo essentiaz suam ut immitabilem intelligit creaťaz sub tali ratione consideratam. Iste due opini. differunt sicut duo modi dicēdi. quoz un? poneret unā & eā dē sm esse rationē ognoscēdi principiū & pclonē sub distinctis relationibz rōnis corrñtibz illis cogtis. alius diceret pricipiū ognitū eē rōnē cogscendi pclonez nō absolute itellectū ꝙ in opatiōe ad pclonē. pcordāt aūt iste op'i. h? q̄ dicūt q̄ iste relōes rōnis sūt nccio i eētia diuīa ad hoc q̄ creaťe sint a deo distincte inte^e. 3 istud in q̄ pcordāt arguo sic. iste rōes sūt a deo ogscibiles. ꝯro q̄ rōe ogscēdi. si aliis rōnibz determiantibz eētiaz ut ē rō. uel ut est primū obz. respectu secūdorū oboz ꝓcederet i infinitū. q̄ ad illas intelligendas precedent alie. & sic non erunt a deo intelligibiles q̄ anteq̄ itellgāť oz itelligere infinitas alias infinities. ergo nccio oz dicere q̄ itelligāť a deo p suā eētiā absolute acceptā. & sic iste rōnes habēt rōnē distictorū oboz. sic oba a^a z^ria.

p cuiuscūq; obi rō cogscendi determinate pōt eē aliq̄d limitatū eiusdē pōt eē aliud illimitatū. si essentia eēt limi^ta respectu uni? cogscibil? determinati ipsa eēt determinate rō cogscēdi illud absq; oi respectu rei & rōnis. ꝙ si ipsa ponať rō illimi^ta re^tu pluriū cogscibiliū pōt eē rō ognoscēdi q̄dcūq; illoz. maior p3. q̄ illimitatio nō tollit ab aliq̄ pfectionē. p uni? opatiōis p se est tm̄ unā p se pricipiū q̄ & obm p se unū. & maxime tenet in opatiōe simplicissima & ꝓpria q̄lis est diuina itellectio. ꝙ ens reale & ens rōnis ñ faciūt p se unū. ꝙ eētia siue ut obz siue ut rō ogscēdi & relo. rōis nō sūt unū p se ōbz n^c una rō intelligendi. ꝙ oz dare alterū p̄cise in rōne primi obi & rōe cogscēdi. Ad. q. ꝙ dico q̄ relones teritii mōi differūt ab aliis duabus. q̄ in tertio mō nō est mutabilitas sic i aliis. iō ēmin? relōis tertii mōi ē absolutū ut absotum. sic ꝙ o'm itellectiōis nre ēmiat relatiōz ipsius inq̄tū mere absotum. & sic itellectio mēsurať p ipsū. sic multo fortiꝰ diuina itellectio q̄ est mēsura oiuz aliorū oboz a se itellectorū oīa alia referūť ad ipsā. & ipsa ēmiat relatio nē oiuz sub rōe mere absoluti. D? ꝙ q̄ i deo sūt idee ab eterno p respectū ad ipsa cogta. ꝙ in rōe oboz nō sūt priores nār ipsis cogtis. cui? rō est. q̄ deus in p̄ instāti itelligit suā essentiā sub rōne mere absta. in z? p ducit lapidē in esse itelligibili. & itelligit ipsū. ita q̄ in lapide itellecto est relatio ad diuinā itelle^ctm. & nō ea? ꝙ diuina itellectio tm̄ termiat itellectionē lapidis. ex h? p3 ueritas illi? p positiōis. nulla relatio cognoscit nisi ogto ēmio. n^c itellect? opat aliq̄d ad aliud nisi cognoscat utrūq; illoz. cui? ōrtū oz q̄ dicāt op̄. supi? improbate.

Ad auctoritates p oñdo quid sit idea. dico q̄ idea ē rō formal eterna in mēte diuina ꝙ^m quā aliq̄d ē fōrale ꝙ^m ꝓpriā ei? rōnē. prima pticula ꝓbatur. q̄ deus oīa creat uel creare pōt rōnabiliter. ꝙ rationes ꝙ^m quas formaťnō habet in tempe. ꝙ eternaliter non eandē oiuz. ꝙ singula ꝓpriis rōnibus formaťnec rōnibus extrā se. q̄ in agendo nō eget alio a se. ꝙ rōnibz in mēte sua. tūc auctoritates aug. pcedo q̄ nisi cognitā ideis sapiēs eē ne mo pōt ꝯtū ad oīez plenitudinē sapientie. q̄ iz deus principaliť sit sapiens sapiētia essentie sue ut obiecti si tm̄ nō sapet creaťaz nō oīni mō esset sapiēs. creaťa aūt inte^a a deo ē idea ponitur aūt esse sapiens pfectissime in primo instāti. ꝙ nō oīni mō sapiēs absq; z°. Ad ulti^m p3 ꝛn°. ex dictis in corpe. q. q̄ eadez ratio illi^a p̄t esse ꝓpria rō intelligēdi oīe illud ad q̄d ē illi^a sic eēt limi^ta ad unū solū.

Trũ inherẽtia ſit de eẽntia
acc̃ti.q̃ ſic. q̃ aliq̃d foꝛaꝛ
eſt ens eſt de eẽntia eiꝰ.ꝫ ac
cidẽs eſt ens.q̃ entis.7° meᶜᵉ.g̃ etc̃.

p̃ ſi inherentia nõ eſſet de eẽntia
albedinis nõ eẽt ſubſtantia.certum eſt
g̃ accñs.ꝫ accñs eſt formaꝛ inherẽs
q̃ro g̃ de eiꝰ ĩherẽtia.aut ẽ eadẽ accñ
ti.& habeꝫ ꝓpoſitũ.aut ĩheret alia in
herentia.& tũc de illa q̃ro aut ẽ eadẽ
illi inherẽtie.& habeꝫ ꝓpoᵐ.aut non
& erit ꝓceſſus ĩ infinitũ. ¶ p̃ inherẽ
tia acc̃tis ad ſ̃bm nõ eſt miꝰ eadez
recc̃ti q̃ relatio creaꝛe ad deũ.pbaꝫ
ſtatim. q̃ accñs nõ põt diffiniri ñ ꝑ
ſ̃bm.7. meᶜᵉ. ꝫ creaꝛa nõ diffiniꝛ ꝑ
deũ.relatio aũt creaꝛe ad deũ ẽ eadez
fũdamẽto.g̃ inherẽtia acc̃tis ad ſ̃bz
eſt eadẽ acc̃ti.mi.pbaꝫ q̃ relo crea
ture ad deũ in rõe triplicis cãe eſt ea
dẽ fũdamẽto pz.g̃ etc̃. ¶ nihil ẽ de
eẽntia alicꝰ ñ oꝛt ꝓiet ad eiꝰ qdᵗᵉᵐ
intrinſece. ꝫ aliq̃ relatio.ſ.creaꝛe ad
deũ lz ſit eadẽ fundamẽto.nõ ẽ tñ de
eius eẽntia. alias nulla eẽntia creature
eſſet abſoluta. Inꝛiſta.q̃.p̃ p̃mittaz
aliq̃s diſtictões.2° oñdã duas ocſones

q̃ tũ ad primũ prima diſtictio ſit
iſta.hoc nomẽ acc̃tis & q̃dlibz ocre
tũ põt dupliciter accipi. uno mõ ꝑ p ſe
ſigniᶠᵒ nõis.g eſt ocepꝰ q̃z accñs nã
liꝯ ĩportat q ẽ ipſa acc̃talitas.aº mõ
ꝑ eo qꝺ ꝺnotat qꝺ ẽ aliq̃d ens.ix.ge
nerũ ſine ſit abᵗᵘᵐ ſiue reſpectuũ.ſ.
q̃litas q̃litas uel relatio.2ª ſit iſta.du
plex eſt ĩherẽtia.ſ.actualꝛ & aptitudi
nalis.actualꝛ eſt unioꝰ acc̃ti exñtis cũ
ſ̃bo exñte.ut pfectõ cũ pfectibili.ap
titudialis aũt eſt dependentia ſiue eſ
ſentialꝛ ordo acc̃ti ſ̃m ſuã qdiᵗᵉᵐ ad
ſ̃bam.& differũt.q̃ actualis nõ eſt in
ꝺemõſtratiõe.q̃ demõſtratio abſtrahit
ab actuali exñtia. alꝛ nõ eẽt nccioꝛ
aptitudialꝛ aũt ꝺemõſtraꝛ q̃ ẽ paſſiõis
ad ſ̃bm.Vnde prima nõ ſemp ĩeſt acci
dẽti. 2ª uero ſemp ineſt ſiue ſ̃bm ex
iſtat ſiue nõ.3ª diſtictio ſit iſta.aliud
ẽ eẽ ꝺe eẽntia alicuiꝰ.& aliud eſt eſſe
iꝺẽ alicui eẽntialiᵗ uel realiter.priᵐ
infert 2ᵐ.& nõ eoº. oñe enim incluſũ
ĩ ocepꝰ qꝺiᵘᵐ alicꝰ ẽ ꝺe eẽntia eiꝰ.ſic
ꝺicial ẽ ꝺe eẽntia hõis. põt aũt aliq̃d eẽ
iꝺẽ realꝛ uꝰ eẽntialꝛ alicui. & tñ ẽ ex
tra ocepꝰ q̃ꝺicatꝰ eius ut unitas &
ueritas reᵐ entiſ.ſũt enim extra foꝛaꝛ
ocepꝰ entis.& ñ ꝺicũt aliã rẽ ab en
te.prima ꝺicit ꝺemtitas foꝛaꝛ.2ª eſ
ſentialꝛ & realꝛ. q̃ tũ ad 2ᵐ ꝺico q̃
neutra ĩherẽtia ẽ de eẽntia accũti 2º
mõ ſũpti.Hanc oñdo ſic.nullꝰ reſpe
ctꝰ ẽ ꝺe eẽntia abſoluti.ꝫ utraq; inhe
rentia ẽ foꝛaliᵗ reſpectus.g̃ etc̃.ma
pz.aliᵗ oꝛa eſſent foꝛaꝛ adaliq̃ꝺ.2º
meᶜᵉ. p̃ fũdamẽtũ ẽ aliq̃ꝺ p̃ter re
ſpectũ.q̃ nihil fũꝺat ſeipſũ.q̃ oẽ qꝺ
reᵘᵉ ꝺiciᵗ eſt aliquid p̃ter relationez
g̃ inherẽtia nõ ẽ ꝺe eẽntia accñtis 2º
mõ ſũpti. 2ª ocſo ſit iſta.ĩherẽtia
aptitudinalꝛ ẽ iꝺẽ realꝛ uꝰ eẽntialiᵗ ac
ciꝺẽti 2º mõ ſũpti ſiue ſit abſoᵗᵘᵐ ſi
ue reſpᵉᵘᵐ. Hãc oñdo ſic.nulla apti
tudo nãlꝰ alicuiꝰ entis diſtiguiᵗ realꝛ
ab illo ente.ꝫ inherentia aptitudialꝛ ẽ
aptitudo nãlis accidentis.g̃ etc̃. p̃
paſſiones entis ꝺicte ꝺe entiꝫ inferio
ribus non ꝺicunt aliuꝺ realiter ab en
te in eis.ꝫ ens in ſe & ens inherẽs ſũt
paſſiones ꝺicte ꝺe ſ̃ba & acc̃nte.g̃ etc̃

Ad argumẽta ad priᵐ ꝺico ſ̃m ꝺa
maſcenũ in exẽpl.neceſſe ẽ cõſiderare
ſimile & diſſimile cũ ſimilitudo non
conꝛat quatuor pediboꝫ.ſi enĩ conſideꝛet
ſuperficies uerboꝝ illius exempli ſeqũ
q̃ nullũ acc̃ns habeat entitatẽ foꝛaꝛẽ
& hoc ꝺicere eſt maxima ĩgrantia.cõ
ſtat enĩ q̃ acciª ſũt principia oꝝſcen
ꝺi ſ̃bam.p̃ ꝺe aĩa.& ſũt pricipia agen
ꝺi.& prima oba ſenſuũ.q̃ꝫ ꝺicit q̃
nullã habeãt entitatẽ:ꝺico q̃ phs ꝺicit
q̃ ſic̃ eſt ordo ſanitatis urine ad ſani
tatẽ ĩalis ſic ẽ ordo eẽntialitatꝫ acc̃ti
ad ſ̃bam.& ñ q̃ talis oꝛdo ſit ꝺe eẽntia
alicꝰ acc̃ti.ꝫ ẽ diſſimilitudo ĩ hº.q̃ in
urina ñ eſt aliq̃ foꝛa abſoᵗᵃ q̃ ꝺicaꝛ ſa
na.ꝫ ĩ acc̃nte eſt forma abſoluta q̃
ꝺiciᵗ ens. Ad 2ᵐ ꝺico q̃ inherẽtia
notat cãm foꝛalez p̃ꝺicabiliꝫ entiſ ꝺe ac
ciꝺẽte.ꝫ extrinſecã.lz enĩ acc̃ns ſ̃m ſuã
qꝺitatemꝫ ſit cãtũ a cã extrinſeca.põt
tñ p̃ꝺicaᵗᵉᵐ alicuiꝰ formaliᵗ ĩmediate
recipe.acſi nõ eẽt cauſatũ a cã extrin
ſeca.q̃ ipſa nõ eſt mẽꝺiũ ꝑ qꝺ inſit il
li ꝺ. exẽplũ creaꝛa ẽ ens foꝛaꝛ.lz eſſe
ctiue ſit a ꝺeo. Ad 3ᵐ ꝺº q̃ inherẽ
tia ſeipſa ĩheret nᶜ unq̃ manz ñ ĩhereat

Trũ ignis infernalis cruciet
malignos ſpiritus.q̃ nõ.aug⁹
xii? ſuper geneſi. arguit ex
inteᵘᵉ.agens eſt preſtantiꝰ p̃atiẽte.ſed
corpus nõ eſt p̃ſtantiꝰ ſpũ.ꝫ eoº.ergo
nullũ corpꝰ agit in ſpiritũ: p̃ p̃.ꝺe
generatiõe agens intendit aſſimilare
ſibi paſſum.ꝫ corpus nõ poteſt aſſimi
lare ſibi ſpiritũ.q̃ tũc ſpiritꝰ eſſet ca
pax alicuiꝰ foꝛe corporee. ¶ õ math.
xxvº.ite maledicti in ignẽ eternũ q̃ pa
ratus ẽ diabolo & angelis eiꝰ. 8º
ſ̃m augſ.xiiiº ꝺe ciui.ꝺolor carnis tñ
mõ eſt effectus aĩe ex carne. & qꝺã ab
eius paſſione diſceſſus.ſicut ꝺolor aĩe
q̃ triſtitia & paſſio nũcupaꝛ.diſceſſio
eſt ab illis rebus q̃ nobis nolentibus ac
ciꝺũt. Ex q̃ pz q̃ ꝺolor eſt paſſio
õis apprehenᵒᵉᵐ ſenſitiuã. & ẽ in ap
petitu ſenſitiuo.triſtitia aũt ꝓprie eſt
in uolũtate.& õis apꝑhenᵘᵉᵐ alicuius
obiecti noliti. Primũ.ſ. ꝺolorẽ pro
prie ꝺictũ nõ oportz q̃rere in ſpiritiꝫ
angelicſ.nᶜ in aĝabus ſepatis. De tri
ſtitia ꝺico q̃ cũ ſit in uolũtate ex apꝑ
henᵒᵉ obi diſcõueniẽtis ſ̃m rõnẽ uꝰ cz
q̃rere obm qꝺ ſtati oñdiᵗ diſcõueniẽs
ſ̃m rõnẽ.uꝰ ſi ñ oñdiᵗ ſtati diſcõueniẽs
ñ a ratiõe errante. q̃ mihaeli nõ eſſet
diſcõueniẽs oz inuenire ibi obm diſcõ
ueniẽs ſ̃m rõnẽ.q̃ nolitũ & tñ poſitũ

Dico q̃ ignis infernaꝛ eſt obm diſ
cõueniẽs ſpiritui dupliciter. p̃ q̃ ꝺetinet
ipſũ diffiniᵘᵉ.2º q̃ ĩmutat ipſũ obiue

De primo nullũ corpus ut locans ẽ
locato diſcõueniẽs.ñ quia aliuꝺ corpꝰ
eſt ſibi ꝺueniẽs.ſpiritꝰ aũt ſic cũ nullo
corpore haber naturalẽ ꝺuenientiã. q̃
tũc illuꝺ eſſet naturale ſalnatiᵒ eiꝰ.ſic

ad nullū aliud corpus habet naturalem
discōuēiētiā. ꝑꝑ quā detīeri ibi sit sue
nature discōueniēs. unde si michael ex
ꝑcepto diuino esset ꝑpetuo cōtūctus
localiter diffinitiue alicui corpi apꝑ
hēderet illud ut nullo mō discōueniens
nec ut materiā tristicie. oz ꝯ ad habē
dam tristitiam ut de igne detinēte ꝑ
inueniat ratio noliti. sicut angelus ma
lus habet nolle detineri perpetuo ab
igne iustitia diuina ipsū illic effectiue
detinētē. Ad illud aūt nolle iclinat
affectio omodi ꝶm quā appetit libez
usū potentie. ut sicut nāa sua ē indif
ferens ad oīe corpus sic possit se fa
cere ꝓsentē oīi corpi. ꝓmouet aūt
ipsū supbia ꝑꝑ quā appetit uti ꝓpria
potestate. osumat iuidia ꝑꝑ quā in uno
loco dēmiate nollet esse p uolūtatem
diuinā. Vnde diabol⁹ non tm̄ odit
detentionē illam actiuā dei & passiuaz
sui a deo. ꝶ etiā odit formalē detentio
onē ppe^am ab illo igne. & de illa fora
li deten^ne tristat. obm aūt tristabile ꝓ
prie est causa ipsi⁹ tristitie. q nō uolū
tas imediate. q tūc eēt i potestate ei⁹
imediate tristari uel nō tristari. q̄d nō
est uerū. ꝶm istū modū saluari pōt
quō ignis est instrm̄ diuine iustitie cru
ciando. q principalius odit deten^nem
actiuā dei & suā passiuā a deo q̄ detē
tionē illā formalē ignis. q ipsā n̄ odit
nisi in ordine ad primā. & sic affligit
i uir^te primi. & sic istrumtal'r. Nec
sequtur ignis nō detinet effectiue. ꝶ in
strumētaliter. ꝯ nec affligit effectiue.
q ignis ut detinet formalit̄ est obm
nolitū. & apꝑhensū ut positū. iō īfert
tristitiam effectiue. De 2° q̄lit̄. s.
ut o^m imutans otristat. dico q intel
lectus angeli dēminaī ꝓpetuo ad īten
se oſiderandū ignē in ratione obi. 2°
apꝑhendit istā dēmīationē ad talē cō
sideratiōnē. 2° odit & oriī odiū ex af
fectione omodi ex qua nult q̄dcunq;
obm ꝓut sibi fuit delectabile oſideraī
nūc hoc nūc illud. & ꝓmouet ex sup
bia ex qua ult uri sua intelligentia.
ꝶm impiū uoluntati sue. & osumaī ex
inuidia ꝑꝑ quā odit determinari a deo
ad aliq̄ oſiderationē unā. ex hoc aūtē
sequit̄ tristitia. Ad arguīta ad pri
mū auctoritas augi. dependet ab ista
agens est p̄stantius termīo formali acti
onis. & termin⁹ formalis est p̄stantior
susceptiuo. 2ª istarū nō est uera. ū q
h°est actus & illud potētia. & sic dce
denda est ag̃s in actu forali uel uirtu
ali est p̄stanti⁹ passo inq̄tū est i poten
tia ad illud. ꝶ ex hoc nō sequit̄ q°sit p̄
stantius nāa absoluta illi⁹. sic nec seq
tur de tmino formali respectu eiusdē
Pōt etiā dici q uerū est de agente pri
cipali & nō instrumētali. Ad 2^m d°
q requit̄ otact⁹ uirtual' nō methafori
cus. otact⁹ aūt uirtual' ē q aliq̄d i isto
possit esse termin⁹ uirtuti i illo. qđ ni
hil aliud est q̄ hīe uirtutē cātiuā ali
cuius istorū. Ad 3^m dico q cā equi
uoca equiuoce assimilat. q ꝶm aliq̄d
qđ habz in se uirtualit̄ & nō formal'r
illo mō obm qđ est nolibile habet i se
tristitiā. & ꝶ^m illam assimilat. aliter ꝓ
positio uera est de agente principali
& non instrumentali. agens aūt princi
pale hic deus est & sibi assimilat passū
q intendit & uult afflictionē ei⁹.

Trū ignis infernalis cruciet
hoīes damnatos. q nō. ui⁹ to
pi. oīs passio magi fcā abicit
a sba. ꝯ si ignis ille continue cruciaret
otinue magis deperderet eorū sba. &
sic oīo osūmaret. qđ ē ō illud apoc. de
siderabunt mori & fugiet mors ab^eis
ꝑ aut^ patient̄ ab illo igne realit̄ im
mutāte. aut tm̄ intentionalit̄. real'r nō
ꝑꝑ duo. ꝑ q cessante ꝑ motu reali nul
lus ali⁹ motus real' eēt possibil'. cū po
sterior depēdeat a priori. 2° q tē rea
liter corrūpetur corpus illud. q unū
ōrioz ē real'r corruptiuū alteri⁹. ꝶ si
tm̄ ageret intentiōal'r nō eēt afflictiu⁹
q illa passiones pateret sensus beati.
ō matth. xxv° ite maledicti in ignē
eternū. Ad. q. p3 q ignis presens
corpi corrpatilibi aīato aīa sensi^na ꝑt
habere in illud duplicē action̄. s. rea
lē q̄ est uniuoca & itētionalē q̄ respū
illi⁹ ē equoca. q ſpēs sensibilis nō est si
pliciter eiusdē ſpi cū ipso obo. Ad
ꝓpositionē dico cū corpus hoīs post
iudiciū sit p se corruptibile ignis pre
sens poterit in illud utrāq; actionē hīe
q nō repugnant. & est ibi susceptiuū
& cā actiua utriusq;. Dico ꝯ q so
la intētional' sufficit ad cāndū dolorē
q excellēs sensibile natum est inferre
dolorem. q est discōueniens. realis aūt
sine intentionali nō sufficit. q lignuz
calefit q̄ tūcunq; extensiue. & tn̄ non
dolet. Ad argumēta ad primū dico
q auctoritas ꝑii uidet negare actionē
realē ignis in corp⁹ & nō intentionalē
ꝶ si ponaī realis. dico q uera est ꝓpo
sitio ex pte cause nāal' sibi dimisse i
agēdo. q tūc p otinuitatē fit magi &
magis abiectio ouenientis & a sba cui
illud ouenit. i ꝓposito aūt cā nālis nō
dimittit sibi. uel aliter magis abicit a
sba dispositiue ad quod seqt̄ illud ad
quod est dispositio. hic aūt non abicit
magi de substantia dispositiue. q non
pōt in effectū illi⁹ dispositiōis. Ad
3^m p3 que actio realis uel intentionalis
sit ibi necessario ponenda. & que pos
set ibi poni.

Trū lucifer pecca
uerat p supbiā fora
liter. uidetur q sic
augi. xi°. de trini. c.
xv° male uolūtatis
initiū q̄d potuit eē
nisi superbia. & ꝓbat p illud scripture
ecclesiastici. x°. Initiū oīis peccati su
perbia. ꝑ in cañ. Ioh. oīne qđ est in
mundo aut est ocupiscētia carnis. aut
ōcupiscētia oc'orū. aut supbia uite. ꝶ
lucifer nō peccauit ocupiscentia ocu
lorū. nec ocupiscentia carnis. p3 ꝯ su
perbia uite. ꝑ arguit̄ p. uiā diuisiuā
& ponderatur lucifer non potuit pec
care ꝑ p aliquod nolle. & p oīs non
p irā. nec p auaritiā & huiusmodi. q

omne nolle ꝓsupponit aliq̃d uelle. nec peccauit aliquo uelle inordiato circa temporalia. nꝯ peccato carnis. quia talia ñ sũt eis appetibilia. ġ p diuisiõez sufficientẽ exclusis aliis seq̃t ꝙ peccauit peccato supbie. ꝑ lucifer nõ peccauit nisi uno peccato. aliẽ peccatũ eius fuisset unũ post alterum. ꝙ duos actus pfectos non põt simul habere uolũtas nec intellect⁹. ġ si peccauit pluribus peccatis peccauit uno post alterũ. ġ i secũdo instanti potuit penitere. & sic peccatũ eius fuisset remedibile. ġ illud peccatũ nõ potuit esse nisi supbia. pz ꝑ illud ꝑs. supbia eorũ qui te. ⁊ pec catũ eorũ fuit maximũ. quia irremedibile. ꝟ supbia nõ est maximũ peccatũ ꝙ humilitas q̃ ei opponit nõ est maximũ. bonũ. ꝙ hũilitas põt esse in formis caritas nõ. ġ hũilitas est min⁹ bona. ġ etc̃. In ista. q. teneẽ cõiter ps affirmatiua ꝓp argumentũ diuisiuũ positũ ad primã ptem. ꝟ ad uidẽdã ueritatẽ. q: ꝑsidendũ ẽ q̃ fuerit malitia in lucifero ⁊⁰ ad quod gen⁹ peccati reducit eius malitia. Primo uidendum est de ordine actuum uoluntatis. & dico ꝙ in cõmuni est duplex actus uoluntatis scilicet uelle & nolle. est enim nolle actus positiu⁹ uolũtatis q̃ fugit obm diſcõueniens. uelle aũt est actus q̃ acceptat aliq̃d obm ꝺueniens. & iste ẽ duplex. s. uelle amicie qđ est illius obiecti cui uolo bonũ. & uelle ꝺcupiſcentie qđ est illi⁹ obiecti qđ uolo alicui alii amato & istoꝝ actuũ pz ordo. ꝙ oẽ nolle ꝓsupponit aliq̃d uelle. ⁊ nullo enim refugio ni si ꝙ ñ ꝑstare cũ aliq̃ qđ accepto tanq̃ cõueniens. Ex isto ꝓposito seq̃t ulterius ꝙ est similis ꝓcessus ī nolle de ordinãtis uolũtatis. nullũ enim nolle est prim⁹ actus deordinat⁹ uolũtatis. ꝙ nõ posset hũi nolle nisi in uirtute alicui⁹ uelle. Tenet ġ ꝙ sipr prim⁹ actus uolũtat⁊ luciferi fuit primum uelle amicitie ꝛspectu illi⁹ cui uoluit bonũ. hoc autẽ obm nõ fuit deus. ꝙ non potuit deũ inordinate ex intensione amare ex amicitia. ꝙ deus est tale amabile quod ex sola rõne sui dat actui ꝺpletã rõnẽ bonitatis. nꝯ est uerisimile ꝙ actu amicitie aliq̃d aliud a se nimis intense dilexerit. ꝙ inclinatio nãlis magis ĩclinat ad se ꝙ ad aliq̃d aliud. similit etiã amicitia fũdat sup unitatẽ. 8⁰ ethi. & etiã amicabilia ad alterũ ꝓcedunt ex amicabilibus ad seipsũ. ix⁰ ethi. ġ prim⁹ actus ĩordinat⁹ fuit amicitie ter⁹ suiipsius.

Et h⁹ ẽ qđ dicit augꝰ. xiiii⁰ de ciui. dei duo amores fecere duas ciuitates s. ciuitatem dei amor dei usq; ad contẽptũ sui. & ciuitatẽ diaboli amor sui usq; ad ꝺtẽptuz dei. Prĩa ġ radix ciuitat⁊ diaboli fuit inordinatus amor amicitie q̃ radix germinauit usq; ad cõtẽptũ dei in quo ꝺsu⁹ est illa malitia.

Restat uidere de prima inordinatione ipsi⁹ uelle ꝺcupiſcẽtie. & utdetur esse dicẽdũ. ꝙ ꝑ ꝺcupiuit sibi inordinate beatitudinẽ. qđ sic ꝓbatur. nã prim⁹ ꝺcupiſcere inordinatũ nõ ꝓcessit sibi ex affectiõe iustitie sicut nec aliquod peccatũ ꝓcessit. ġ ex affectiõe cõmodi omis aũt act⁹ uolũtat⁊ elicit⁹ aut elicit ꝟ affectionem iustitie. aut cõmodi. ꝟ aũt anꝟ. maximũ cõmodũ maxime appetit a uolũtate non seq̃nte regulã iustitie. maximũ aũt cõmodũ ẽ beatitudo ꝓfecta. ġ etc̃. ꝑ omis potẽtia appetitiua ꝺns in actu suo actum potẽtie apphensiue appetit ꝑ ꝺueniẽtissimuz delectabile. ꝙ in tali appetibili maxie q̃etaꝛ. qđ pz de appetitu ꝺnte apprehensiõez gustus uel tactus. ꝙ ꝗlibz taꝛ appetit obm ꝓfectissimũ potentie apphensiue. ġ uolũtas ſepata ab oñi appetitu ſensitiuo ꝺo ꝑ appetit illud qđ est cõueniẽtissimũ illi ĩtellectui cui⁹ cõueniẽtiã seq̃t illud appetere. & p ꝺns beatitudinẽ includentez obm actũ & delectationẽ ꝺntẽ. ꝑ illud appetitur a uolũtate nõ regulata p iustitiã qđ si esset solũ appeteret & nihil aliud sine eo. talis enĩ delectatio nõ est excellen⁹ nec aliquid aliud si esset triste appetere⁊. ꝟ delectatio uꝫ aliq̃d tale appetit

q̃tũ ad 2m articulũ restat uidere de ĩmoderato amoꝝ amicitie q̃le peccatũ sit. 2⁰ de ĩmoderata ꝺcupiſcẽtia beatitudinis quã ꝺcupiuit. 3⁰ de imoderato uelle ꝺnte. q̃tũ ad primũ dicit ꝙ fuit supbia. & uidet esse intentio augꝰ xiiii⁰ de trini. ubi uult ꝙ ꝑsũptio est nimis sibi placere. & ideo supbi ī scriptura dicũt sibi placẽtes. ġ cũ ista immoderata dilectio siue ꝺplacẽtia sui sit ꝓprie supbia. ġ etc̃. q̃tũ ad inordinationez uelle ꝺcupiſcẽtie uidet ꝙ appetit⁹ beatitudinis nõ fuerit ꝓprie supbia. nõ q̃tũ ad primã eius ſpem. ꝙ si presũptio ptinet ad primũ uelle inordinatũ amicitie nõ ptinebit ad aliquod uelle ꝺcupiſcẽtie. & si ad aliq̃d uideaꝛ reduci magis ꝺsonat cũ peccato luxurie ñ enĩ ꝓpa luxuria fit in actibz carnis tũ. ꝟ oẽ delectabile inmoderatũ q̃m delectabile põt dici luxuria. q̃tũ ad inordinationez nolle ꝺntis quodlibz istorũ inordinatorũ nolle fuit auaritia uel⁹ in uidia. & si obiciat de ipso ꝺcupiſcer qđ nõ fuit ꝓprie peccatũ luxurie. ġ fuit aliud & discurrẽdo p oĩa septem peccata mortalia uidet ꝙ non fuerit aliud a supbia. 8⁰ sive peccata mortalia distinguãt p hũs malos oppositos hũibus bonis quales sũt illi septez s. q̃tuor morales & ꝫ. theologici. sive distinguãt p act⁹ bonos qđ magis uidet q̃les sũt actus decẽ ꝑceptorũ. sive sic sive nõ. nõ erit ista diuisio. ⅋. peccatorũ capitaliũ sufficiẽs. ꝙ si ꝑ nõ deberẽt esse. ⅋. peccata capitalia ab istis siquidẽ infidelitas & ꝺspatio sũt proprie oppõita illi septenario. & nõ sũt ꝺtenta sub aliquo eorũ. si 2⁰ nõ ꝺberẽt eẽ decẽ capitalia ꝟm trãsgressionẽ decalogi. ſi igit diuisio nõ oz ꝙ teneatur sufficiẽs in oĩbus malis. ꝙ iste non sũt prime radices nꝯ forte principalia peccata. ꝟ multũ cõia ad alia. Ad artm principalia ad primũ dico ꝙ aug⁹ loqtur de peccato simpliciter ꝑ qđ fuit inordinatũ uelle amicitie. aliud fuit ꝑ sũptio. & concedo ꝙ ista ꝑsũptio fuit

simplr primū peccatū. sed nō ut est prima sp̄s superbie. ꝑ qđ ꝓprie sumitur. Ad 2m dº q̄ peccata q̄bo cōiē peccāt homes obtinent̄ sub isto ternario ꝑ nō oz primū peccatū angeli obtineri sub peccato carnali. imo illud peccatū ocupiscendi in 2º ḡdu si deberet reduci magis reduceret ad ocupiscentiam oculorū. sic enī in nobis ad ocupiscētiā spectat imoderatus appetitꝰ alicuius uilis bilis pulcri. ita in eis ad ocupiscētiam oculorū dz spectare appetitꝰ alicuius delectabil'. Ad 3m pz q̄ ista diuisio de peccatis capitalibo nō est sufficiēs dando ad actū ocupiscētie nisi p̄ q̄ndam reductionē. & sic pōt̄ dici q̄ reducāt ad luxuriā. sic alios iordiatꝰ appetitꝰ delectabil' ut delectabil' ad ocupiscētiā oculorū. Ad 4m dº q̄ ñ fuit unicū peccatū tm. ꝑ fuerūt multa. & cū dicis primū peccatū luciferi fuit irremissibile. dico q̄ cū peccauit 2º peccato adhuc fuit i uia. & p oīs q̄ peccauit 2º peccato ꝑ potuit penitere & ueniā & misericordiā recipe. & sic primū peccatū eius ex se nō fuit irremedibile. oē enī peccatū alicuius durans usq; ad t̄minū, est irremedibile. nego ḡ qđ assumit ibi fuisse unicū peccatum unde malitia luciferi incepit ab imoderato more qđ nō est maximū peccatuz & fuit estīmata in odio dei qđ est maximū peccatū. q̄ ex hoc seq̄t̄ q̄ nō potuit hre uolita manēte deo. & iō ex inordinato appetitu pri potuit uelle deū nō esse. & ita odire.

Trū libertas & necessitas respectu eiusdē productionis se opatiant̄ uidet̄ q̄ nō. q̄ principiū in q̄ est necitas ad agēdū ex se determinat̄ ad agendū. ꝑ qđ ex se determinat̄ ad agendū est principiū actiuū nāle. ꝑ principiū nāle & liberz repugnāt q̄ adinuicē distinguūt̄. ix° meta. & 2° phi. ḡ etc̄. 5 pfectio principii producti nō tollit̄ a p̄cipio productiuo perfectissimo. ꝑ necitas ḡ est pfectionis in principio productiuo. q̄ est nobilior dria diuidēs ens in cōi. ḡ nō repugnāt uolūtati q̄ est pfectissimū principiū productiuū liberū. In ist. q. est opi. G. q̄ dicit q̄ nō repugnat in uolūtate necessitas & libertas respectu eiusdez productionis. rō est q̄ q̄libz oditio agendi pōt stare cū libertate uolūtatis. q̄ nō ponit modū agendi nature. q̄ ꝑ distinguit̄ 5 uolūtatē. necitas uero ñ ponit modū nāe agēdi. q̄ nā agit p impssiōz & ei modus agendi est impssiuꝰ. uolūtas uero agit p expssionē mō 5rio nature. ꝑ modꝰ agendi necio nō determinat sibi aliquē modū. q̄ nec impssionē nec expssionē. & iō lz uolūtas producat aliqd de necitate. nō tm nāliť. q̄ nō producit p impssionē. ꝑ p expssionē. 5 opi. istā & specialr ad ꝓpositū arguo sic. si agens nāle p impossibile de nihilo ageret adhuc eēt q̄rendū de mō ei agendi quō ageret. tūc aut nō ageret p modū uoluntatis & modū liberū. q̄ tūc modꝰ agendi nāle nō distingueret a mō agendi uoluntatis. qđ est falsuz.

2º ḡ ad. q. dico q̄ necessitas in agēdo stat cū libertate. & hoc ostendo sic libertas ut opatur ad suam actionē est cōditio intrinseca uolūtati. ꝑ necessitas non repugnat uoluntati cōpate ad suā productionē. imo uolūtas est principiuz necessario producendi amorē adequatū suo obiecto. ḡ nec necessitas repugnabit libertati uolūtati. ut cōpatur ad eā dē productionē. Ad argumtū in 5riū dico q̄ uolūtas q̄ncio producit ex se determinat̄ ad producendū. ꝑ cū dicit̄ in mori illud quod ex se determinatur ad agendū est principiū actiuū naturale dico q̄ nāa uno mō accipit̄ cōiter p essentia rei & sic sic unūqdq; habz entitatē ita & naturā. dicim9 enī q̄ nāa negationis est talis & nā qualitatis est talis. lz qualitas uel negatio ꝑ se cōsiderata nō sit res naturalis. alio mō accipit̄ nā p principio nāali ut est uis quedam productiua similis ex simili. & isto mō producit̄ filius i diuinis. q̄ ex ui processionis sue procedit ut similis ex simili in natura. nam generatio que est ad filium est productio similis ex simili in natura. uoluntas ergo si ncio determinet̄ ad producēdū nāliť p mō. ñ tm determinat̄ ex nā sua 2º mō.

Trū liberū arbitriū sine gra possit cauere oīe peccatū mortale. uidetur q̄ sic. Aug9 3º de liº arbi. nullus peccat i eo qđ uitare nō pōt. ꝑ peccatū nō pōt euitari ḡ etc̄. p anſ de liº arbitrio. liberum arbitriū est potestas seruandi rectitudinē pp̄ se. ḡ manente. liº arbitrio manet potestas eius. 5 gregoriꝰ i omel' peccatū p penitētiā nō deleť mox suo pōdere ad aliud trahit. In ista. q. sūt due uie quarū prima est ista. q̄ liberuz arbitriū nō pōt cauere oīe peccatū sine gratia. ista est cōis sclusio utriq; uie ꝑ prima uia ꝓbať sic. li. ar. potest uitare singula peccata mortalia. nō tm oia exemplū ponit̄ de exīte in uase pforato qui licet possit q̄dlibz singulorū foraminū obstruere. nō tamē oia. dū enīz unū obstruit̄ aliud patēs relinq̄t̄. 2ª uia ꝓbať sic. li. ar. dupliciť p̄t̄ cōsiderari uno mō ante deliberationē & tempus uel post utrūq; uel alio mō post tempꝰ deliberatiōis elapsū. & non post deliberationē habitā. ꝑ mō ponit̄ non posse peccare mortaliter. ꝑ uēialiter. 2º mō pōit̄ posse uitare oē peccatū mortale 3º mō dicit̄ nō posse cauere si sit in peccato mortali pp̄ defectū intellectꝰ ante tempꝰ deliberandi. pp̄ qđ nō recte deliberat. lz transeat tempus in quo potuit haberi deliberatio. 5 obiōnē ꝑ arguitur. peccatū nō est nisi in trāsgrediēdo p̄ceptū dei. q̄ aūt ꝑ hieroᵐ dicit deū p̄cepisse ipossibilia anathema sit. Rndeť q̄ exīti in peccato mortali possibile est seruare p̄ceptū. nō aūt ut manz in peccato. ꝑ possibile ē ipsū disponere se ad gratiā. q̄ data pōt seruare p̄ceptū. & ita si nō p̄pararet se ista impparatio imputareť sibi ad peccatū. 5 si deꝰ precipiēs intendebat q̄mlibz obligare ad obseruādū p̄ceptū

ex caritate. g quicunq; facit oppositū
peccat mortaliter. & hoc tam de p̄cepto
negatiuo ad qd̄ tenet semp & p sēp:
& si teneat ad illud ex caritate qñ illud
seruat. sy ex caritate nō seruat peccat
mortaliter. simr de precepto affirno
ad qd̄ tenet p aliqñ. si pro tūc nō ser
uat ex caritate peccat mortaliter Et
ita quicūq; omittit peccatū mortale si
postea nō occidat. quia deus precepit
nō occidere. & si nō furet. quia deus p̄
cepit nō furari. peccat mortaliter. si
seruat sabbatū peccat mortaliter. quia
deꝰ p̄cepit. hoc dicere nō uidet aliud
q̄ puertere omes q̄ semel cōmiserunt
peccatū mortale. ut nullū bonū opꝰ ex
gentre postea faciant. ad quod tñ alias
sūt astricti. cū tñ sint āmonēdi ad op
positū ut. s. faciant bona opera ex ge
nere. q̄ ista disponūt eos ad gratiā ci
tius & facilius obtinendā. Simr exns
in caritate pōt facere aliquod opus p̄
cepti. tñ nō motus ex caritate. g ex pi
etate & mansuetudine nāli. nō referen
do tūc actualiter in ultimū finem. ita q
ista impletio opis nō esset sibi merito
ria. Cōtra istas duas uias arguit in
speciali. p̄ 5 primā. si in hoc tempore
pōt p̄cauere ab hoc peccato mortali
& ab illo. g si potest cauere hoc & il
lud simul pōt cauere oia. p̄ uolūtas
p̄seruando se ab uno peccato mortali
fit fortior ad resistendū aliis. g si pōt
hoc peccatū cauere de quo magis pec
cator timet multo magis pōt aliud ca
uere. & sic de aliis. 5 2am qā arguo
sic. tempore illo quo posset haberi de
liberatio de hoc peccato. a. aut pōt de
liberare de. a. & tūc deliberās nō pec
cat mortaliter. cpleta etiā deliberatio
ne per te potest cauere ne peccet actu
aliter ipso. a. nec aliquo alio. tūc autez
nō pōt deliberare de. a. tempe delibe
ratiōis. & ita nō habebit usum ratiōis.

Quod si dicas nō posse deliberare
p̄p exceca^nem intellectus. hoc uidet ab
surduz. quia unū peccatū mortale non
facit aliq̄z intēperatū generali intēpan
tia. quia una dies nō facit estatem. nec
unꝰ actus uitiosus facit hoiem uitiosū
generaliter. g pōt habere rectam deli
berationē de multis de quibꝫ tēptatur
nō obstante q̄ sit in uno peccato mor
tali. quia uitia non sunt in tātū cōnexa
ut unuz peccatum excecet circa prin
cipia operabiliū adbene agendū. quia
nec unū peccatū deprauat appetitum
p se inclinando ad aliud. Imo cū uno
peccato pōt stare habitꝰ acquisitꝰ 3ri
us illi peccato. quia unū peccatū mor
tale nō corrūpit totū habitū. Ad. q.
pōt dici q̄ peccatū pōt accipi dupr
uno mō pro ipso actu elicito deformi
loq̄ndo de peccato omissionis. alio mō
p macula q̄ remanz post actū elicitū q̄
usq; peccatū p penitentiā fuerit dele
tum. 2o mō dico q̄ liberū arbitriū
nō pōt ex se cauere oīm peccatū mor
tale p statu isto sine gra. q̄ anima sine
gratia aliquo peccato maculat. uel ori
ginali. uel actuali peccato. a quo non li
berat nisi p gratiā. g hoc non est ppt

imediatā oppositionē inter culpam &
gratiam. quia in statu inocentie ista nō
erāt imediate opposita. tūc enī potuit
esse in puris naturalibus sine gratia &
sine culpa. g nullo mō sūt imediate op
posita. Ad argumētū primū dico q̄
iste cui offert gratia pōt cauere ne re
sistat gratie. sed nō pōt cauere a pec
cato. si enī nō resistat gratie iustificat.
stando g in peccato prius omisso solū
istud caueri pōt q̄ nō resistat gratie.

Ad 2m dico q̄ ex pte li. arbi. pōt
seruari iustitia que habet. g iustitia q̄
nō habetur seruari nō potest.

Trū lumē sit propria spēcies
lucis. uidetur q̄ nō. omis spēs
est in medio simul cū sua op
posita. p3 de spē albi & nigri. g lumen
excludit tenebrā sibi oppositā. g non
est spēs. p̄ lumē in medio & organo
habet effectuz realē. s. corrūpe uisū &
causare uisionē. hoc aūt nō ouenit spēi
g etc. p̄ lumē frangit & reflectit.
g est corpus. q̄ ista sūt passiones cor
poris. Sz nulla spēs est corpus. g etc.

5 lux est de se sensibil 2o de aia. g
habet aliq̄ spēm sensibile nōn aliam a
lumine. g etc. Hic sūt tria uidenda
p̄ qd sit lux. 2o qd sit lumē. 3o qualit
causat ipsū lumē. q̄tū ad primū dō
q̄ lux non est sba. q̄ lux est p se sensi
bil. substantia non est per se sensibilis
ergo lux nō est substantia. p̄ lux in
aliquo est accns. g in nullo est substan
tia. quia qd̄ uere ē nulli accidit p̄ phiam
aūs p3. q̄ si in igne esset forma sbalis
uel esset ultima differētia. uel alia ipfe
ctior que esset in potentia ad formam
specificā. nō primo mō. q̄ tūc q̄cūq;
haberent lucē essent eiusdē spēi. nō 2o
mō. q̄ tūc esset impfectior forma spe
cifica ignis. & ita nō esset forma sba
lis alicuī corporis celestis. nulla enim
est forma sbalis impfectior forma ele
mentari. p̄ oēz formā sbalem cor
poris celestis sequit aliqua forma acti
ua. sic formas generabiliū & corrupti
biliū sequūt q̄litates actiue. sed nulla
qualitas sensibilis sequitur formā sub
stantialē corporis celestis nisi lux. ergo
lux est qualitas sensibilis. q̄tū ad 2m
dico q̄ lumē nō est sba p se subsistens
q̄ nec spiritualis cū sit extensibilis. nec
corpal. q̄ tunc duo corpa eēnt simul
ē enī lux cū toto aere. nec oportet aerē
moueri localiter adue lumine. nec re
cedere recedēte lumine. q̄ tūc in medio
illuminato non posset fieri aeris respi
ratio si illud corpus localiter recede
ret p̄p lumē. q̄ nō sit forma sbalis
p3 q̄ illud cui aduenit lumē manet p
fectū in spē ipso recedente. p3 de aere
illuminato & tenebroso. forma aūt sb
stantialis qñ recedit non dimittit illud
perfectuz in specie. g etc. q̄ non
sit materia. nec aliquid pertinens ad
genus substantie patet rationibus sup̄
dictis. cū g ad aliq̄d genus ptineat. &
non sit uerisimile ipsum lumen in alio
genere collocare q̄ in genere qualitatis
igit erit in genere q̄litatis. Genus
autē qualitatis q̄tum ad 3am speciem

dꝫ linguit q̄re uno mō dicit q̄litas sen
sibilis. alio mō spēs siue intētio. dico ꝫ
q lumē est intentio siue spēs sensibilis
ipsi⁹ luci. qđ ꝓbat sic. q si nō eēt intē
tio tūc positū supi sensū ꝓhiberet sen
sū. qđ enī ē m̄ sensibile & nō rō senti
endi positū supi sensū impedit sensuz
z. qđ aīa. & ita lumē posi ū in oculo im
pediret ipsū. hꝫ aūt est falsū. & ō om̄:
qđ sensu & sensato. ubi uult q necesse
est lumē poriū in oculo ad hoc ut ui
deat & recipiat spēs colorū. Modus
aūt ponit iste. q lux naliter pri⁹ est
uisibilis q̄ color. & ita spēs eius na tu
raliter est prior spē coloris. & ita tā p
ficiēdo mediū ita q mediū nō illumi
natū nō sit capax colorū. q̄ in pficien
do uisū ita q organū nō illūinatū non
sit ꝓximū uisiuū. q̄tū ad 2m articu
lū ē distinguere triplicē radiū. s. rectū
reflexū. & fractū. Declaratio istoruz.
Radius rectus dicitur q uenit a lūmo
so ad terrā p mediū eiusdē diafoneita
tis sine aliquo angulo. q naīa agit q̄tū
pōt. & ideo breuiori mō q̄ ꝑt. iō radi⁹
solis semp tenet incessū rectū si pōt. ꝫ
si occurrat mediū alteri⁹ diafoneitatis
ut cū radius transit per aerē ueniēs ad
aquā q̄ nō est corp⁹ oino densū pmittit
transire radiū. ꝫ nō p incessū rectū ñ
ueniat ppēdicularit. Reflex⁹ est cū
rectus radi⁹ numquiēs obstaculū corpis
sufficiēt dꝰpsi nō trāsit p mediū. &
ideo naīa corporis lūinosi non potest
multiplicare spēm lucis sue p mediuz
illius corpis. facit q̄ pōt multiplicādo
eā in medio contiguꝰ corpi obi. & ta
lis multiplicatio lūmis uocat reflexio
ꝫm equalitatē angulorū incidētie & re
flectionū. Radius fractus est q̄ ocur
rēte medio alīus diafoneitatis. nō tū in
opaco multiplicat in illo medio. ꝫ nō
ꝫm lineā rectā. ꝫ ibi angul⁹ incidit. q̄n
aūt occurrit mediū densius radius frā
gitur ad ppēdicularē qui radius ppē
dicularis est fortissim⁹ in agēdo. ꝫm
euclidē & alarem duplex est lumē ac
cidētale & eētiale. accīntale dicit qđ
pōt ducere i cognitiōez lūinaris. sicut
lumen in angulo domus ubi nō accedit
radi⁹ solis. & uenit a radio principali
cādente imediate p fenestram. ꝫ lumē
eētiale qđ distinguit p tres radios di
ctos causat immediate a corpe lumino
so. nō imediatē eius effectus. ꝫ immedi
atiōe cā. Probat de utroq; p de ra
dio recto. oīne agens naturale eque dis
positū multiplicat se specifice. q̄ pars
radii q̄ est in fenestra eodez m̄ō multi
plicat se in angulū domus & in oīnem
partem. cū mediū sit eque dispositum.
ꝫ oppositū huius apparet ad sensum
q̄ sol imediate agit in aliquā partē me
dii cui nō est ꝓsens ꝫm cōtactū corpo
ris. ꝫ solū ꝫm ꝓ sentiā uirtutis. De
radio reflexo p3. q sicut in aliis radi⁹
reflexus mediante speculo quo res ni
detur causatur imediate a re cui⁹ est il
la species multiplicata ad speculum &
reflexa ad oculū. p3 nā ad motū illius
rei uariaī idē radius. nec potest frangi
aliq̄d in speculo ut imago uel spēs a q̄
causaī radi⁹ reflex⁹. De radio fracto
idem ꝓbaī. naz baculus in aqua causat
fractionē radiorū sue spēi. et ꝫ dijudi
tur subtilitas diafoneitatī. quia declina
uit ab incessu recto & nō causatur ab
aliqua specie. quia tūc baculꝰ nō appa
reret fractus. Ad argumēta ad pri
mū cōcedo q habet effectū realē. nō tñ
ita quin possit esse intentio. q cuz sua
rōne stat ut ipsa sit ꝓ se ratio tendēdi
in obiectum. & hoc sufficit ad rōnē in
tentionis. Ad 2m dico q illa sūt me
thoce dicta ꝺ lumine. sicut p3 p auic.
pi⁹ naturaliū. nō eni aliq̄d id z ꝓcedit
recte q̄si motu locali quādo obliq̄tur
frangen lo uel refrangēdo. sed quando
uirtꝰ actiua nō est totaliē exhausta nō
tñ causauit q̄tū potest causare.

Trū libertas uolūtatī & neci
tas nāī possint se ꝓpati in eo
dem respectu eiusdem actus
& obiecti. In ista questione sunt
tria uidēda. primo si in aliquo actu uo
luntatis sit necessitas. 2º si cū hoc sit
ibi libertas. 3º si q̄nq; cū libertate pos
sit stare naturalitas. q̄tū ad primuz
est opinio gan. q oīs uoluntas necessa
rio uult ultimū finem. & hoc uel cla
re uisum uel in uniuersali apprehensū
mo⁹ ima sunt ista. Volūtas necessario
uult illud in quo est omnis ratio boni
& nullus defectus boni. uel aliqua ratō
mali. ꝫ finis ultimꝰ est huiusmōi. q̄ etc
2º sic sicut principiū in speculabi
libus sic finis in operabilibus. 2º phi⁹
& 7º ethi. sed intellectꝰ necessario as
sentit principio in speculabilibus. q̄
uolūtas necessario assentit ultimo fini
in agibilibus. 3º sic uoluntas neces
sario uult illud cuius participatione
uult quicquid uult. ꝫ quicquid uult
uult participatione ultimi finis. q̄ etc

Ō iste rationes non cōcludūt de oīni
uolūtate in cōi. nec etiam uidētur in se
necessarie. Primū ꝓbatur. quia q̄n sūt
due nāe absolute & q̄liscūq; ordinate
prior potest esse sine posteriori sine cō
tradictione. Sed obiectum diligibile
uisio ipsiꝰ obiecti in intellectu creato
& uolūtas creata sunt eiā absoluta. & pri
ora naturaliter actu diligendi illud ob
iectum. ergo quodcunq; illorum potest
esse sine actu diligendi sine contradic
tione. Sed ad istam rationem dicit
q ma. est uera de illis absolutis quoruz
unū non dependet ab alio. nec ambo a
tertio. sed i propositō uisio & fruitio
dependēt ab eodem obiecto. Cōtra
omne absolutum quod deus potest cau
sare imediate & ñ necessario. si causat
illud per causam mediam potest non
necessario causare. q causa media nō
necessitat ipsum ad cāndum effectum
absolutū illius cause medie. ergo licet
uisio & fruitio causētur a causa cōmu
ni. tamen fruitio non solum contingen
ter causatur. sed etiam posito primo
adhuc contingenter causabitur. q̄
potentia que necessario agit circa ob
iectum necessario continuat actum il
lum q̄tū pōt. q illud qđ est rō intrinseca

potentie necessario agendi erit etiam
ratio semp necessario agendi & otinu
ãdi q̃tũ ipsa potest otinuare. ꝟ uolũtas
uiatoris non nccio otinuat actũ circa
finem in uniuersali ap̃hensũ q̃ tũ pos
set otinuare. ꝯ ñ necessario agit circa
ipsũ. ma. est declarata. minor ꝓbat. q
uolũtas uiatoris qñz cõtinuat actuz in
tellectus circa ꝯsideratiõe finis. qñz
nõ cõtinuat. & hoc uel cõuertendo in
tellectũ ad ꝯsiderationẽ alteriꝰ. uel hº
saltẽ ñ impedit quin aliud obiectũ oc
currens impediat illam ꝯsiderationez

Ad primũ in oppositũ. ma. est fal
sa. q q̃tũcũq; in obiecto aliquo sit to
ta perfectio obiecti. tñ ad necessitatẽ
actus requirit q potentia necessario tẽ
dat ad illud obm. & quicquid sit de
uoluntate creata beata & perfectione
eius supnaturali qua tendit in illud ob
iectũ. tñ uolũtas uiatoris simpliciter
otingẽs tendit in illud obm. etiam in
uniuersali ap̃hensũ. q illa apprehen
sio non est ratio nccio terminãdi uolũ
tatem ad nccio uolendũ illud. nec ipsa
uolũtas nccio se determinat. dato etiã
q nõ possit nolle obm in quo nulla est
malitia nec defectus boni. tñ nõ sequit
nõ põt nolle hoc. ꝯ nccio uult. q uolũ
tas circa illud obm põt habere uelle &
nõ uelle. Ad zm dico q similitudo
illa debet intelligi q̃tũ ad duo. s. quo
ad ordinẽ obiectorũ intelligibiliũ inter
se. & quo ad ordinẽ q̃z habent respec
tu potentiarũ ordẽ tendentiũ in ipsa.
ita q sicut est ordo in nccitate inter pri
ũ & ultimũ & ultimũ q̃ hz ueritatem ptici
a principio. sic ẽ ordo inter finẽ & ens
ad finẽ in bonitate. quia ens ad finẽ ha
bet bonitatẽ pticipatã respectu finis
& ex hoc sequit q sicut intellectus or
dinate tẽdẽs in illa tria ꝑp̃ principiũ assen
tit ultimo sic uolũtas ordinate tendẽs
ad illud q est ad finez ordinate tẽdit
in finẽ ipsũ ꝑp̃ finem. sed nõ est simile
quando ad potẽtias. nec ut sũt opatiue
absolute. q tũc uolũtas nõ posset uelle
id q est ad finem. nisi utendo eo uolẽ
do illud ꝑp̃ finẽ. ꝯ augl. puerilitas uo
luntati est utendo fruẽdis etc. Ad zm
maior est falsa. q si uolũtas nihil nccio
uult non oportet q illud rõe cuius uult
alia necessario uelit. ꝟ sufficit ad uolẽ
dum q illud otingẽs uelit. Dico
ꝯ q nulla uolũtas creata necessitat ad
uolẽdũ finem. uoluntas aũt diuina sim
pliciter necessitat ad uolendũ ꝓpriaz
bonitatẽ. Et si q̃ras utrũ nccitet ad uo
lẽdũ aliud obz. possz distingui q nccitã
te q ẽ triplex. s. coactiõis immutabilitatis
& ieuitabilitatis. zª exclud oppm pos
se succedere ei q̃d inest. zª ñ tñ hoc ex
cludit. ꝟ etiã exclud ipsũ oppm posse
inesse. prima ñ ẽ ponẽda i deo. zª deꝰ ne
cessario uult aliqd uult. q nõ põt suc
cedere oppotum ei q est. neq; ex pte
actꝰ. neq; ex pte obi. q non posset eẽ
sine mutatione i deo. loquendo de zª nccita
te ꝓprie uolũtas diuina nihil nccio uult
uolitione efficaci uel admissiua ad aliqd
eẽdũ extra. ꝟ tñ otingẽs sic otingẽs eã
creat. q̃tũ ad zm articulũ dº q cũ
necessitate ad ũolẽdũ stat libertas in uo
luntate. ꝓbatur auctoritate & rõne au
ctoritate sic. Anſelmus li. arbi. qui sic
habet qd decz & expedit ut illud amit
tere non possit liberior est q̃ ille qui
sic habet illud ut ꝑdere possit. & ex
hoc colligit. liberior ꝯ est uolũtas q̃ a
rectitudine declinare neqt. Rõe sic
uoluntas diuina ẽ forsan libera. uolũtas
diuina nccio uult suam bonitatẽ. ꝯ cũ
necessitate uolũtatis stat libertas. ꝑ
uolũtas que uult finẽ & omnia alia ꝓp̃
finẽ eadẽ rõne opat circa utrũq; ꝟ cir
ca illud qd ẽ ad finẽ uolũtas diuina libe
re opatur. q otingẽs uult illa. ꝯ bonita
tem suã uult sub rõne potentie libere
ꝟ cũ hoc uult eã necessario. ꝯ libertas
& nccitas se opatiũt in eadẽ uolunte
respectu eiusdẽ actus & obi. ꝑ odi
tio intrinseca ipsi potentie uel abso
lute uel in ordine ad actũ pfectũ non
repugnat pfectioni in opando. ꝟ liber
tas est oditio intrinseca in uolũtate ab
solute uel in ordine ad actũ pfectũ uo
lendi. ꝯ põt stare cũ oditiõe pfecta
possibili in opando. talis oditio est ne
cessitas specialiter ubi ipsa est possibil
s. ubicũq; neutrũ extremũ requirit otin
gentiã in opatiõe q̃ est media inter ex
trema. sic ẽ in ppoto. ꝯ etc. Si q̃ras
quomõ stat libertas cũ necessitate. ꝯº
ꝟm plm. 4.º mece. nõ est q̃renda rõ eo
rũ quoz non est ratio demõstrationis
principii nõ est demõstraº. sic in ppo
sito iste due ppositiões sũt imediate.
s. uolũtas diuina necessario uult suam
bonitatẽ. & illius nõ est aliqua ratio. ñ
quia uolũtas diuina est talis. & bonitas
diuina talis. similiter ista uolũtas diuina
otingẽs uult bonitatẽ siue existentiã al
terius. quia in ipsa est talis uolũtas. &
illud est tale bonũ. ad q̃tũ ad zm argu
culũ distinguo de natura. põt enim acci
pi cõiter & ꝓprie. ꝑ mõ extendit se
ad oñe ens. & etiã ad nõ ens. dicimus
enim naturã negationis & naturã uolũ
tatis. & isto mõ necessitas in q̃cũq; en
te põt dici necessitas naturalis. & sic
cũ uoluntas diuina saltez nccio habeat
aliquod uelle ista necessitas pfecte liber
tatis potest dici necessitas naturalis zº
mõ de quo ẽ difficultas. quia natura &
libertas sũt prime differentie agentis
uel principii agendi. quo mõ logr plus
ꝑ phm. ubi diuidit causã actiuã in nãm
& ꝓpositum. similiter per alia uerba lo
quit ixº metce. de diuisione principii
actiui distinguit potentiaz actiuã in rõ
nalez & in irrõnalẽ. irrõnalis enim nccio
agit actiue & passiue approxiatis etc.
rõnalis aũt non. utrũq; aũt istorũ p se
acceptũ hz ꝓpriũ modũ principiandi
q intellectus p modũ nãe. unde filius in
diuinis dicit ꝓduci p modũ nãe. lz eius
principiũ ꝓductiuũ sit memoria uolũ
tas hz actũ cãndi liberũ. & iõ qñ occur
rit cũ intellectu sic i ꝓducne artificialiũ
totũ dicit ꝓduci libere & a propõito
q ꝓpositum uolũtatis ẽ principale &
imediatũ rectu illius ꝓductiõis extrince

Ad ꝓpositũ dico q licz ꝟm aliquos
cũ uolũtate in agendo possit, occurrere

itellectus. & illud ꝺcurrens q̃tū est ex
pte sui sit naturaliť actiuū. tū uolun
tas p se loquẽdo nūq̃ est principiū nā
lis actiuū. q̃ eē principiū actiuū nāl'r
& libere sūt prime differentie princi
pii actiui. uoluntas autem ut uoluntas
ē libere actiua & sic nō poterit esse na
turaliter actiua.

Trū latria ꝺbeať xp̃o soluz
ℌm naturā diuinā. q̃ sic. latria
ē cultꝰ soli deo debitꝰ rõe sū
mi dominii. ℌ xp̃us solū ℌm naturā di
uinā est sūmus dñs. ℌ etc̃. p̄ xp̃us
ℌm naturā humanā adorauit. q̃ orauit
ℌ ℌm istā nō fuit sūmus dñs. ℌ habuit
supiorē. ℌ etc̃. p̄ sup p̃s. adoꝛe sca
bellū pedū eiꝰ. glo. nō adoratiõe latrie
q̃ soli deo debeť. ō magister sñiaꝝ
& crisoꝰ xp̃s pfectus ꝺꝰ. & pfcūs hō
quẽ adoramꝰ cū patre & ſ. ſ. una ado
ratione. In ista ꝺctione sūt tria uidẽ
da. p̄ q̃liť accipiať latria. zº ꝺ debito
q̃liter ꝺbeatur. ȝº ℌm quā naťaȝ xp̃o
debeť qꝺ est principale q̃sitū. q̃tū
ad primū articulū est sciendū q̃ sic̃ re
uereri aliq̃z actu interiori est reputare
bona sua pua respectu bonorū illiꝰ q̃z
reueretur. & bonitatē illius reputare
sūmā respectu bonitatis sue. & qꝺ ab
ipso reputet se habere totā bonitatez
su z. & iste actus interior q̃z homo hz
solūmodo respicit deū p obiecto con
uenienti ut sūmū dñm. & isti actui in
teriori correspõdent aliq actus exterio
res q̃ sunt signa actuū interioꝝ. puta
sacrificia uel aliq ritus ꝓtestantes istā
reuerentiā sūmo domino esse debitam
& sūmam dominationez in eo cui talia
exhibentur. Ex istis aūt actibus potest
generari quidā habitus inclinans ad fa
cilꝫ & ꝓmpte eliciẽdū tales actus. sic
ℌ hº nomẽ latria pōt equiuoce accipi
uno mō p cultu siue reuerẽtia deo ex
hibita in actu exteriori ratione sūmi
dominii. uel p habitu inclinãte ad ta
lem actum. & iste habitus cuz sit cōso
nus rationi recte est uirtus nō theoca
quia non habet deuz imediate p obiec
to. ideo est uirtus moralis & potissime
cōtineť sub iustitia qua redditur supi
ori quod sibi debeť. est ergo qō. ꝺ la
tria. non ut est uirtus. sed ut est actus
a uirtute elicitus. quia p̄ & imediate
est in potestate nostra. q̃tū ad zm
articulum dico q̃ ꝺ isto actu adoran
di est preceptū affirmatiuū. rationabile
enim est creaturam intellectualē aliquā
do obligari ad recognoscendum & re
uerendum dominū suū esse unū. & hº
preceptū obligat semper. ℌ nō ad sẽp
sicut alia precepta affirmatiua. sed in
hoc est aliqualis differentia. quia istud
non potest ꝓpetuo impediri ab exem
actus. q̃ nunq̃ occurrat opportunitas
exequẽdi actus istius precepti. sicut est
ꝺ isto honora parentes. pōt enim istud
preceptum obseruari si nunq̃ actus
precepti fiat. quia non obligamur ad
actum nisi p tunc quando opportuni
tas occurrit. nihil aūt potest perpetuo
impedire opportunitatem adorandi
deo. q̃tu ad zm articulū dicẽdū q̃ li
solū pōt accipi cathegoreem & sicam
p mō ꝺº q̃ sic. q̃ xp̃o cōsideratо ℌm
solā nām diuinā ē sufficiēs rō i eo sūmi
adorabiľ. zº mō tūc notat exclusionem ab
uno ẽmio retꝰ alẽiº. isto mō distinguo
q̃ uel excludit aliud ut ẽminū adorati
onis. uel ut rõnẽ adorandi. p̄ mō dico
q̃ xp̃s nō solū ē adorāꝺº ℌm naturā di
uinā. ita q̃ nā hūana excludať a sūmi
no adorationis. q̃ ℌm crisom adoratuꝰ
xp̃m pfectū deū & hoiem cū pfe & ſ
spū sancto una adoratõe cū carne eiꝰ
& accipiť ibi. cū. assoue. ut sit sensus a
doramꝰ uerbū cū carne. i. hūs carnẽ si
bi iūctā. ad hº crisoꝰ ponit multa exẽ
pla. primum est istud. Timeo lignū tãgere
ℌp lignū mixtū cū igne. aliud ē exẽplū
ꝺ rege & purpura. Aliud exemplum
ēst ꝺ toto & partibus. q̃ si reuereor
hoiez ℌp sciam ul uirtutē totū hoiem
reuereor. ſ. aiaz & cõpꝰ nihil excludē
do ab hoie. sil'r cū honoro totū hoiem
nō honoro caput excludẽdo alias ptes
ab ista adoratiõe. zº mō si solūz ex
cludat aliud ut rõnẽ adorādi. dico q̃ so
lū ℌm naturā diuinā xp̃s est adorandus
excludẽdo aliā naturā ut ẽ rō adorādi
q̃ nulla alia naťa est rō sūmi dominiꝫ.
ita nec rō adoratiõis debite sūmo dño

Ad zª argumenta facta in ōriū dico
q̃ tenent ꝓut li solū teneť sincaee. &
excludit illud a nā diuina ut rõnẽ ado
randi. & hoc est uerū. q̃ si nā humāna
esset rō adorationis latrie ipsa sepata a
uerbo esset rō eiusdē adoratiõis. qꝺ est
falsū ℌm augi.

Trū lex noua sit grauior lege
ueteri. uideť q̃ sic. q̃ lex no
ua supaddit multa legi ueteri
pz matth. vº dictū ē antiq̃s nō occides
ego aūt dico q̃ oīs q̃ irascitť fratri suo
etc̃. & mō alibi nō uenit soluere legem
ſ adimplere. ſ noua includit totā gra
uitatē ueteris. & addit suā. & p̄ hoc ē
grauior. p̄ status sub gratia est pfec
tior & uirtuosior q̃ sub lege. ſ ꝺffici
lior. oñāpz. q̃ uirtus est circa bonū &
difficile. ō matth. xiº. uenite ad me
oēs q̃ laboratis etc̃. In ista. q. sūt
duo uidenda. q̃ ex duobꝰ pendet gra
uitas legi in ꝺpatione ad aliā legem. p̄ ex
onere ꝓpositо & ex ꝺfectu remedii ad
supportãdū onꝰ in positū. zº ex adiu
torio collato. q̃tū ad primū dico q̃
onera ꝓposita in ueteri fuerūt ſgutora
his q̃ pōita sūt in lege nona. q̃ i ueteri
lege erāt precepta moralia. cerimonia
lia. & iudicialia. ad q̃ oīa tenebāť. De
mōalibꝰ pz de cerīonialibꝰ lz posset tã
gere morm & hºmōi imūditias incurreť
eñ tenebāť talr q̃ si n faciebāt mōtalr
peccabāt sic̃ explicať ibi aīa q̃ fecerit
ℌ morte moriet. & p̄bit ꝺ populꝰ suis
q̃ est omiaº ꝺānatiōis eterne. De
iudicialibus pz q̃ ad oīa tenebāť uel
p se uel p iudices. qñ est casus dubius
apud iudices iferiores. iuxta illud ꝺu
tro. oñis anima q̃ ꝺtẽpserit iudicū sa
cerdotis morte moriať. De cerimo
nialibus aūt pz q̃ in lege ueteri fuerūt
ſgutora q̃ ad multitudinē & difficultatē
obseruandi. nam aug9 ad inquisitores

ianuarii dicit q̄ rabi moises ēnumera
uit ōcepta legalia plusq̄ sexcēta. & ad
oīa illi renebant. q̄rū q̄dez erant ualde
difficilia. puta q oīm mō apparerēt in
hierusalē q̄tūcūq; distarēt. & septimū
annū colere p̄p qđ oporteb't eos duo
bus annis cessare a collectiōe fructuū
& đ nō tangēdo mortuū. & đ nō ome
dēdo nec bibēdo post tactū mortui si
ne purga'ne. unde Pe. in actib' ap'lorū
dicit q̄re ultis sup discipulos ipone
re on9 g̃ue q̄đ nec nos nec p̄res uestri
portare potuistis. In lege noua mo
ralia sūt eadē q̄ tūc. ꝑ magis explicita
uidet tn̄ q lex noua sit g̃uior ueteri q̄
tū ad moralia. q si iudei nō tenēt ad il
la p̄cepta ń ꝑm qđ ipsi interp̄tabant
tūc licuit eis odio hr̃e ĩmicū. qđ nō lz
hodie xp̄ianis. D9 q h9 nō obstante
adhuc lex uetus est g̃uior lege noua. q
ꝑm aug. ad ĩquisitores ianuarii. lex noua
paucis & manifestis sanctor' ritib' cō
tenta est. nō enī habet lex noua ń septē
sacraūta q̄ nō sunt' xp̄ianis' oīb' nccia
q nō oēs ꝫhūt matrio'm. nec oēs susci
piūt ordines. ꝑ nccius est baptism9. &
post lapsū in peccatū mortale ē nccia
p̄ia. alia aūt sacra forte nō sūt nccia
aut si sūt nccia sūt tn̄ multū facilia. ſ.
ꝫfirmatio. extrema unctio. & eucharistia
Difficili9 in eccl'ia er' p̄nūr. q difficile uidet alicui peccata priuata soli
deo & sibi nota aliteri homini reuelar̄
ꝑ ibi iuenta sūt optima remedia q̄p q̄
nō p̄t hō ofūdi. obligat' enī audiens
ad maximū sigillū secreti. q̄tū ad
iudicialia p3 q lex noua est leuissima
q xp̄s nulla iudicia ĩponit. si tn̄ loqua
mur de lege noua nō solū ut est a xp̄o
tradita. ꝑ inq̄tū est p alios declarata
sup cā. alia sūt addita. q licitū est iudi
cibus ōstituere legē p̄p pacē cōem ser
uandā sine illas q̄ fuerūt in lege moisi
sive alias. & tenēt eas subditi seruare
dūmō nō repugnet legi diuine. & quo
ad hoc posset poni maior grauitas in
lege xp̄iana. q in lege ueteri nō licuit
sacerdotib' uel iudicib' cōdere quas
cūq; leges nouas. sicut mō licet princi
pib' xp̄ianis. Patz ꝫ q pauciora sūt
onera legis noue inq̄tū ipsa est tradi
ta a xp̄o. ꝑ inq̄tū sūt plura addita ab
his q̄ hñt regere populū xp̄ianū forte
sūt p̄ta. q̄tū ꝫ ad cerimōalia p3 q
lex noua longe facilior est lege ueteri
inq̄tū est a xp̄o tradita. & ista leuitas
simplicit̄ longe appōderat illi g̃uttati
si qua sit maior in moralib'. q̄tū
ad 2m articulū dico q passio xp̄i exhi
bita plus mereť de gr̃a illis qui credūt
eā exhibitā q̄p illis qui crediderūt eaz
exhibendā. iō sacramēta nr̃a q̄ habent
efficaciā i uirtute passiōis xp̄i exhibi
te plus ofert de gratia q̄p sacra ue
teris legis. Pre'er ista duo plura ha
bem9 adiutoria gr̃e. q sacra plura. nā
illi in lege ueteri p̄ter matrimoniū nul
lū habuerūt sacrm nisi circūcisionē in
remediū ō originale. ꝑ post lapsū nul
lū habuerūt. q nō habuerūt penitētiā
nec alia. iō p̄a habem9 nos adiutoria
ad gr̃am impetrandā q̄p ipsi habuerūt

Habem9 etiā maiorē efficaciā scōz
& pluralitatē eoz. Habem9 etiā ex
empla sanctorū p̄a & efficac'a ad ĩmi
tandū. Habem9 insup doctrinā ma
gis explicatiuā ueritatis q̄p ipsi habu
erūt. Habem9 & plura merita sanc
torū q nō tm̄ forte sibi meruerūt. sed
nobis. & nos etiā meremur inuocādo
eorū auxiliū ad int'cessionē apud deū
Maximū aūt adiutoriū int' oīa alia
est istud qđ ē multū notabile. q nobis
p̄ obseruatione legis xp̄iane p̄mittit̄
expli'e uita eterna. illis aūt nūq̄p uel
raro expli'e nisi bona tp̄alia p̄mittūt̄
nūq̄p tm̄ allictūt animū bona tēporalia
ad obseruandū legē q̄tū bona eterna.
Ad arguēta ad primū dico q si lex
noua cōtineat oīa moralia q̄ attinet lex
uetus & addat aliq̄p expli'em aliquorū
ad quā ipsi forte ń tenebāt. tn̄ istud ń
g̃uat tm̄ q̄tū grauat ex alia p̄te muki
tudo & grauitas cirimonialiū & iudi
cialiū. ex p̄te etiā legi noue plus alleui
at multitudo & efficac'a auxiliorū. illa ꝫ
grauitas modica si q̄ sit in moralib' nō
p̄ponderat g̃uitati in aliis pensatis au
xiliis hūcīdē. Ad 2m d9 q difficultas
in ope uirtuoso nō ē ex p̄te opantis. ꝑ
ex p̄te opis. nā difficili9 ē auaro dare
unū q̄p liberali dare decē. & tn̄ nō est
uirtuosus. nec q̄liscūq; difficultas ex p
te opis arguit maiorē uirtutē. ꝑ illa q̄
p se includit excellentiā obi qđ p se at
tingit̄ p̄opationē. talis aūt difficultas
stat cū maiori leuitate. nā leu9 est atti
gere amādo obm excellenti9 q̄p obm
min9 excellēs. & talia opa excellentia
plura sūt expli'a ī lege noua. nec mir
q illa dicit̄ lex timoris. ista dicit̄ lex
amoris. amor aūt oīa onera facit leuia.
ut uerū sit q saluator dicit ī marco iu
gū meū suaue est & onus meū leue.

Truz meritū uel de
meritū sit cā p̄destinationis uel reprobationis. uidet̄ q sic.
aug9. lxxxiii. q. q.
lxviii. uolūtas dei ĩ
iusta esse nō p̄t. uenit enī de occultis
meritis & seq́. ꝑ p̄cessit aliqd in pec
catorib' ut cā iustificatōis uł reproba
tionis. p̄ ille ñ ē sūme bon9 nc sūme
liber q nō ē sui cōicatiu9. Sed ń sit ali
q̄ cā reprobatiōis uel iustificatiōis in
hoie de9 nō eēt sūme sui cōicatiu9. q
posset eque sūmū bonū cōicare ei q̄z
nō p̄destinauit exquo sine oīi rōne
hoiem p̄destinat. p̄ qñ aliq̄ duo ex
se sūt eq̄ ordinabilia ī finē uolūtas ac
ceptās unū ad illū finē & nō aliū ui de
tur esse acceptatrix p̄sonaz. ꝑ oēs ho
mines circūscripto merito uł demerito
sūt eq̄ ordinabiles ad hanc q̄p ē ex se
g̃ si de9 sola uoc'e sua sine aliq̄ alio hūc
ordinat ad uitā eēnā aliū ad penā eter
nā uidet̄ acceptator p̄sonarū. ō ad
Ro. 8°. o altitudo diuitiaruz sapientie
& scientie dei q̄p incomprehensibiles
sūt uie eius & inuestigabiles uie eius.
si aūt ꝓpter aliqua merita uel demerita
p̄destinaret uł r̄probaret. tūc uie ei9 nō

essent incõprehẽsibiles. q̃ posset sciri q̃ ꝑ̃ maxia merita dat maximũ p̃miũ:

2º nullus unq̃ posuit aliquã cãm ex pte actus p̃destinationis qui est actus uoluntatis diuine: ꝑ tm̃ ex pte obiecti uel effectus q̃re. l. iste eligitur ut filius. iste reprobatur ut inimicus. ideo circa hanc 2am pte sũt due opi. mo dorne. quarũ una dicit q̃ q̃cquid deus operat circa creaturas solo beneplacito sue uolũtatis opatur. i. q̃ nõ est aliqua ratio uel causa petenda. Cõfirmat̃ p illud apli. Ro. ix. de iacob & dr̃ esau cũ nõdũ nati eẽnt, uel nihil boni & mali egissent iacob dilexit. esau odio habuit. ubi glo. sicut nõ p meritis precedentibus ita nec pro futuris: q̃ nec bona nec mala erant futura nisi ꝑ̃posita gratia uel subtracta. qđ etiã apls declarans dicit. nõ habet̃ potestatem figuli ex eadem massa facere uas honorabile & etiã otumelie. sic ꝙ̃ sola uolũtas figuli ẽ p̃cisa rõ q̃re de hac pte masse facit uas honorabile & de alia uas otumelie nulla discrepantia exĩte in tota massa. sicut nec in prima materia q̃ p̃ agens naturale in una pte uestitur forma nobiliori & in alia minus nobili. sic sola uolũtas beneplaciti dei ẽ rõ p̃cisa q̃re de eadem massa equaliter utiata in primo parente hunc elegit ad gloriã. aliũ ad miseriam. Vlteriꝰ dicit opi. ista q̃ tingit assignare rationẽ extrinsecã ipsius. q. q̃ deus de tota massa posita uoluit q̃sdam liberare & q̃sdã non. ꝙ̃ q̃re hũc potiꝰ q̃ aliũ nõ potest ratio assignari. Ratio primi ponit ut. l. bonitas eius in se simplex existẽs in rebus diuersis simulq; multipliciter manifestetur. Ideo q̃ in nullo tota bonitas eius manifestari pot̃. q̃ diuina perfectionẽ nõ attingit. ꝑ sicut ad pfectionẽ uniuersi req̃rũt diuersi gradus rerũ in naturalibus etiam ex eadẽ mã equaliter se habente ad omes. sic etiaz req̃runt diuersi gradus i moralibꝫ ut in eis diuina bonitas declaret. quo ad aliq̃z gradũ supnaturalẽ. reprobos enim iuste puniẽdo manifestat bonitas iustitie dei. sicut in glorificatis bonitas misericordie declaratur. sicut enĩ deus p mittit mala fieri ut bona nõ impediãtur. sed ut eueniãt. & hoc tam in moralibus ut in ꝓposito q̃ etiaz in nãlibus ut i ceco nato Ioh. ix? in q̃ xps ondit solam rõnem esse ut gloria dei manifestaretur in illo ex illuminatiõe miraculosa facta a xpo. Rõsecũdi assignatur. sicut in naturalibus non est ratio q̃re una pars materie est ſb fora ignis alia terre cũ tota materia sit uniformis sic in operibus humanis q̃ hic lapis situetur in altari & alter i cloaca ꝑm phm 2º phi. dicẽtem aliquos lapides esse benefortunatos. aliquos autẽ non hoc a mera electiõe artificis dependet sic in proposito dicunt q̃ in particulari nulla est ratio q̃re hũc elegit. & illum non. Confirmat̃ p augz. super Iohãne. nemo uenit ad me nisi pater meus traxerit eũ. dr̃ q̃re hũc trahat & illũ ñ noli uelle dr̃iudicare si ñ uis errar

Dicũt etiã q̃ ex hº q̃ deus sic ineq̃lia de equalibꝫ facit. q̃ ī his q̃ fiũt ex gratia sine debito p̃t dãs absq; oñi in iquitate dare. put uult. iuxta illud matxxº tolle qđ tuũ est & uade. aut nõ lz mihi qđ uolo facere. tũc enĩ eẽt iniq̃tas si esset datũ ex debito. ſ5 opi. istã qdã arguũt p̃ 5 rõnẽ illã q̃ assignẽt in cõi. nã nullus defectus culpe siue pene est p se de pfectiõe uniuersi. ꝙ̃ nec p se acq̃rit̃ mãifestatio diuine bõitatis & p hoc pz q̃ nõ ẽ simile de differentiis req̃ in esse nãli. q̃ talis distinctiõ est de pfectiõe uniuersi. nõ sic sũt ī esse moraliter bonũ & malũ siue beatũ & miserũ. p̃ si esset necciuz ad manifestationẽ diuine iustitie dãnatio aliq̃s sufficeret dãnatio dmonũ. non enĩ uident hoies & dmones in culpa & pena differre sm̃ in esse morali. pfalitas aũt indiuiduorũ nõ est p se de pfectione uniuersi. p̃ arguũt q̃ nõ uidetur cõueniens q̃ deus ex intentione pmittat fieri peccata. ut ea postmodũ puniat. nõ enĩ uidet̃ q̃ p intentionẽ cuius cũq; sint plus pmittenda fieri mala q̃ nõ fienda. q̃ nullũ malũ culpe uł pene pot̃ p se esse intentũ inq̃tũ malũ. 5 illud qđ dicũt q̃ ī speciali nulla est rõ assignanda arguũt q̃ illud exemplũ nõ est simile. q̃ in mã nuda nõ est differẽtia ꝑ quã sic sit dispõita ad talẽ uł talẽ formã. sicut nec i massa respectu diuersorũ uasorum. sed in hominibus uidetur inueniri aliqua diuersa dispositio ꝓpter quã huic cõgruit predestinari & non illi. sicut in materia. nõ ut nuda est dispositio propinqua ut fiat sub alia forma. 2ª opini. est istius doctoris qui primã opini. improbauit & est ista. actus diuinꝰ potest cõsiderari ut est a deo agente. uł ut recipitur in aliq̃d passum. siue ut termiat̃ ad aliquod obiectũ. primo mõ nulla est ratõ actionis diuine. neq; ut finis. neq; ut entis ad finẽ nisi bonitas sua. secũdo mõ tñ est assimilare aliquã rationẽ propt̃ quaz. l. ens ad finẽ ad q̃d actio tñiat̃ ut ad obiectum & passũ. & q̃ aliqua talis ratio sit assignanda ꝓbatur tripl̃r

Primo quia in rebus oio equalibus electio nosci non potest. ꝙ̃ si deus aliquẽ elegit & aliquẽ non aliqua differẽtia est electi a non electo. 2º sic in oñibus operibus diuine misericordie uidetur cõcurrere iustitia. igit̃ aliqua congruentia est ex parte illius circa q̃z operatur misericorditer. 3º sic licet nullũ sit meritũ electionis uel reprobationis a parte dei. tamẽ bene cõceditur ex parte dãnãdi aliqua ratio motiua ꝓpter quã in eo recipiat̃ talis actio. ꝙ̃ a simili uidetur ex alia parte q̃ absq; imperfectione dei in agendo possit poni aliqua ratio in ꝑdestinato q̃re circa ipsum sit talis actio. Ad q. ꝙ̃ dico ꝑm phm 7º me. duplex est ꝓcessus in agentibus a proposito. unꝰ in ogĩscendo & uolẽdo. & aliꝰ in ovando. In ꝓcessu enĩ agẽtis p uolitionẽ & ogtionẽ pr̃m ẽ finis q̃ mouz appetitm ad appetẽdũ finẽ. & oia ꝓpter finez

finis enī ē prīmā rō uolēdi oīa. & iō q̄to aliq̄ fūt ꝓpinq̄ora fini tanto fūt priora in cō̄tione & uolitione. & est motus ſ̄m intentionē ut diſtinguīt ꝫ generationē & executionē. & primū hic est primū in intentiōe. & ultimū in ex ecutione. Alius est ꝓceſſus ōrius in opando opatione extrinſeca. & qđ est primū opatione est ultimo cogni ū & uolitū. ꝓ̄ēo exemplū phi ibidē d' ſa nitate. q̄ ſ̄m ōm. est ut finis opationis & principiū o ḡtionis. opatō enī ſanitati incipit ab ultimo quod est īuentū ꝑ intellectū esſe necessariū ſanitati. & ex hō ſeq̄t q̄ i oīb talibo ubi unū ordināt ad aliud & appetit ꝑ aliud. ut a ꝑ. b. qđ dupl'r p̄t itelligi. uel q̄ neli a. ꝑ. b. ſicut ꝑ rōnē uolendi. & prīm intentione. quō uolo ea q̄ fūt ad finē ꝑ finē. uel ꝑ rationē uolendi in fieri & primū executiōe. exemplū de ſanitate & potione. nam cū dicīt uolo potionē ꝑ ſanitatē hz ueritatē ꝑ rōnē uolendi. q̄ potio amara nō est ex ſe uolita. ſ̄ tm ꝑ ſanitatē habendā ꝑ eam. Sed cū dico uolo ſanitatē ꝑ potionē hoc est uerū nō ꝑ rationē uolendi. ſ̄ ꝑ uolitū in fieri diſponens ad ſanitatem. q̄ ſanitas ut primū in ītentione est ratio uolendi potionē. & non eō.

Ad ꝓpoᵐ dico q̄ deus ſcit & uult rēs fore ſicut erūt. ſcit etiā q̄ dānandꝰ damnabīt ꝑ ſua demerita q̄ p̄cedunt in fieri ut diſpoſitio ad damnationem eternā. & eodē mō q̄ ſaluandus ſaluabitur ꝑ ſua bona merita q̄ p̄cedunt in fieri ut diſpoſitio ad beatitudinem.

Tales ḡ ꝓpoſitiones q̄ deꝰ uult iſtū damnari ꝑ ſua demerita. & iſtū ſaluari ꝑ ſua merita poſſūt dupl'r intelligi. uel q̄li ꝑ dicat circūſtantiā diſpoſitionis p̄cedentis in fieri ad uitaz uel penā eternā. & ſic ſūt uere. uel q̄ dicat circūſtantiā rōnis uolendi. ut q̄ merita in iſto ſint ratio uolendi huic a deo beatitudinē. & demerita in illo ſit ei rō uolendi dānationē. & ſic ſunt ꝓpoſitiones difficiles. Dᵒ tñ oñter ad alia que dixit de caritate q̄ nullū bonū alterū a deo est ratio uolendi. neq; ut pō elicitiua ē ratio uolendi actuz. neq; ut obiectum primum. neq; ut obiectū aliq̄d ſimplicit necessariū req̄ſitū ad actionem talez ſ̄m esſe ītelligibile nel ex iſtentie. ſ̄ tantuz req̄ritur ut obiectuz ſecūdariū inclusū eminenter in prio obiecto. non necessariū ſimpl'r. ſ̄ tñ ſ̄m quid. Ex his ſequūt q̄dā correlaria primū est q̄ nūerus electorū prius est opletus q̄ aliquis reprobet. quia in p̄ inſtāti aliqs p̄deſtinatur & in quarto reprobat. q̄ cū petrus & iudas eq̄les in nālibus uoliti a deo in esſe exīt ie of feruntur diuine uoluntati in illo instanti in q̄ offerūt nihil uult iude. ſed tñ est ibi negatio uolitionis glorie. in 2º inſtāti uult petro gloriā. & adhuc nullus actus poſitiuꝰ uolūtatis diuine est circa iudā. ſ̄ tm negatiuꝰ. in 3º aūt instanti pmittit iudā esſe filiū pditōis ꝑ peccatū actuale ſiue originale & ex iſto actu eſt iſtud uerū iudas finaliter erit peccator poſitis illis negationibus ſ. q̄ nō uult dare ſibi gratiam nec gl'iaz i 4º. q̄ inſtanti offertur iudas uolūtati diuine. & tūc uult iudā iuſte punire & reprobare. Et nō est mirū q̄ nō ponit ſimilis ꝓceſſus p̄deſtinationis & reprobatiōis. q̄ oīa bona principaliter attribuunt deo. mala āt nolēs. & ita deū p̄deſtinare ſine rōne cōgruit bonitati ſue. ſ̄ ipſū uelle dānare non uidetur ſibi poſſe immediate attribui reſpectu obi ut cogniti in puris naturalibus. ſ̄ tñ ut cogniti in peccato mortali. 3ᵐ est q̄ nullus beatus est de dānatiōe alicuiꝰ mali. in cuius loco ſubſtituit. q̄ exquo oēs fuerūt p̄deſtinati añq̄ aliq̄ alii fuerint reprobati bonū illud q̄t habēt nūq̄ fuiſſet illorū dānatorū ſi ſtetiſſet ex quo ſeq̄t q̄ nullus ſit occaſionaliter ſaluatus. nᵉ xp̄s occaſiōe peccati fuit incarnatus. ſequit etiā q̄ oēs & ſoli illi qui mō ſūt ſaluandi fuiſſent ſi adaz nō peccaſſet. Ad argumēta ad primū dico exponendo augi. q̄t hic dixit q̄ ad effectꝰ p̄deſtinatiōis. meritū enī ē magi effectꝰ q̄ rō p̄deſtinatiōis. Ad 2ᵐ de liberᵗᵉ dᵒ q̄ esſe libere liberalis ē meliꝰ & pfectiꝰ q̄ eē neccio liberaᶫ ut ſui cōicatiuꝰ. ſic ſol dicīt liberaᶫ ī cōicando ſe effectibo quo mō loquit auic. 8º meᵉᵉ uocās illū libere ſui cōmunicatiuū qui non expectat ꝑ retributionem pfici ſua cōicatiōe. & iſto mō deus ē libere liber in cōicando aliquid uni & nō alii. licet ſint equales in naturalibus.

Ad 3ᵐ dico q̄ eque bonū est diligē dū ubi bonitas p̄exiſtens est cauſa dilectionis. ſicut est de diligibilibo a nobis q̄ ibi maius bonū magis diligimus. In deo aūt diligere dei est cauſa bonitatī in re. nō enī diligit te ad uitam eternā q̄ bonꝰ es. ſ̄ quia ſic diligit te iō bonꝰ es. ideo in creaturis nullū est debitū magis diligendi unū q̄ aliud.

Trū mūdus fuerit ꝓductꝰ ab eterno. uidetur q̄ ſic. materia est ingenita & incorruptibilis ꝑ phi. alioq̄n esſet ꝓceſſus in infinituz ī materiis. ḡ materia fuit ꝓducta ſine principio. & ꝑ oīs forma. q̄ materia nūq̄ fuit ſine forma. ꝑ generatio unꝰ est corruptio alterius ꝑ de generatione. ḡ nunq̄ fuit aliqua prima generatio. & per oīs oīa generabilia fuerūt ſine principio. ꝑ cauſa que non est agens p motū & nō impedit pōt in effectū ſibi coeuū. patet in creaturis. ſ̄ deus est huiuſmōi. ḡ etc.

5 argi. ad felicianum aſſignat diffinitionē creature. & dicit q̄ creatura est ex eo q̄ oīpotentis dei nolūtate de non esſe ad esſe producta est ſubſtātia ſi ḡ de rōne creare est produci ex nō ente. ḡ impoſſibile est ipſam esſe ab eterno. In iſta q̄one est opi. fratris thome qui dicit q̄ deus potuit producere mundū ab eterno. ſ̄ hoc feciſſe non potest demonſtrari. nec ꝑ medium intrinſecū nec ꝑ extrinſecū. quia illud est uolūtatis dei cuiꝰ nō pōt haberi nᵉ ſciri ratio quare magis uult mundū eē ab eterno q̄ nō eſſe ab eterno. nec ꝑ

mediū intrinsecū.s.p quiditatē rei factibilis.q quiditas abstrahit ab hic & nunc.g non est ratio demōstrādi hic & nunc. p oīne aliud a deo esse factū est articulus fidei. ideo ad hoc non expedit fieri rationes nec ꝑ fideles nec ꝑ infideles.immo ꝑ fideles uidetur periculosum.quia sic euacuabitur meritum fidei:non ꝑ infideles.quia tūc possent nos reprehendere q talia crederemus ꝑ demonstrationes.& sic nos esse sine fide. p augi.dī de trini. si ignis esset eternus splendor ab eo genitus esset sibi coeuus. ex hoc arguit efficaciter pro ista opi.quia oña augi. est naturalis aliter nō ualeret ō arrium ad probandā coeternitatē filii cū patre.nō enī potest tenere nisi ex perfecta ratione cause & causati.igitur sicut ibi infertur ex pfecta causa naturaliter agente nccia coeuitas effectus naturalis ita ex pfecta causa uolūtarie cānte potest inferri possibilē coeuitas effectus haberi ad causā illimitatam.q nō uidet differentia inter agens naturale & liberū.nisi in cōtingenter & naturaliter agere.non enī aūt est differentia in posse talia uel talia agere & non agere. quia qcqd agēs nāle potest agere & liberus & non differūt nisi in modo causandi.

Item augi. de ciui.si pes abeterno fuisset in puluere semp ei subesset uestigiū.& tamen uestigiū factū a calcāte nemo dubitaret nō alterū alio⁹ prio⁹ eē.

ō istam opini.arguit gān.q aliud a deo fuisse sine principio includat cō trādictionē.primo sic de oīni producto aliqn uerū est dicere q producitur quia de filio dei in eternitate producuere potest dici q i eternitate producit creatura igitur aut semper producit quando est. aut aliquando producitur & non sēp est.si 2° mō.g in illo instanti in quo sic producit p capit esse.& habetur ppositū.Si primo modo ergo creata ē in otinuo fieri.qd uidetur incōueniens.quia tūc non esset pmanens

p oīne qd est quādo ē necesse ē eē 2° priermenias. ergo nihil potest non esse nisi quia potentia pcedit eius esse p quā potest impedire esse.sed si aliqd fuit a deo ab eterno. nulla potentia p cedit eius esse a deo.igitur non potuit non esse a deo? p oīnis sps cōparata ad dēū ut dantem esse est eque in potentia.ergo sicut sol potuit fuisse ab eterno.ita & asinus & ab ipso potuissent fuisse oēs alii asini generati qui mō sunt usq ad hunc mō genitum. & tunc quero utrū oēs fuissent finiti aut infiniti.si finiti ergo totum temp⁹ fuisset finitus.si infiniti. g positis extremis media potuissent fuisse actu infinita.qd ē incōueniēs. Ad primuz argumentū opi.thome respōdet licz nō possit sciri naturaliter uoluntas dei an sit respectu huius. tñ nāliter sciri pōt q ipsa nō ē alic⁹ qd nō ē ex se uolibile & cū arguit quod quid est nō est medium demonstrandi esse hic & nūc.dicitur q si uerū sit.tñ creata potest esse medii demonstrandi inceptionem eius existentie. Ad 2m potest dici q fiūt rōnes alique p credit.nō tñ est piculosum eis adducere nec ppē fideles nec propter infideles.non quātum ad fideles. quia doctores catholici inquirentes ueritatē creditorū p rationes nō intendūt destruere meritū fidei.nec q̄ ad infideles si rōnes necessarie possent haberi saltez ad probandū possiremum articulorū fidei.adducere ista ō infideles non est piculosū. & adducere sophitā p demōstrationibus hoc est periculosū ō infideles.q p hoc fides exponeret derisioni. Ad augi. lz multipliciter dicat a diuersis. dico tñ breuit q in eadem oña possunt esse multe rationes & ubicunq liqua illarum rationū potest inueniri potest inferri simil oña.

Exēplā hō est.g aial.ista oña tenet p locū a spē.& p locum a pte sbiua.& ubicūq est argumtū siue a pte sbiua siue speciei ad genus est bona oña.ita dico in ppositō cū dicitur si ignis est eternus. g splendor.in ista oña tenet p rōnez cause & causati naturaliter non impedire.& p rōnez pducenti & producti & nō impediti.non enī tñ cāns naturaliter non impeditū habet effectū sibi coeuū 2° phi.sed etiā pducens naturaliter habet pductuz sibi coeuū.& ita istaz sufficit sine altera.ita dico q exemplū est bonū ad ppositū.q si ignē esse inferat splendorē esse diffusū tenz p rōnez pducentis & producti naturaliter licet hoc sit impossibile.tñ oña est necessaria,ita est de patre & filio.pater enī est pducens naturaliter respectu filii.Per hoc apparet ad obiectionē illius rationis q nulla perfectio tollitur a causa prima que potest esse in 2ª.posse aūt habere causatū simpliciter necessariū nō est pfectionis in causa 2ª immo nulli cause 2ª conuenit. Ad aliā auctoritatē augi.dico q augi loquit̄ 6m intellectū phoz & nō ppriū.unde premittit ibi de phis sic, nam inquiūt.s. phi si pes esset in puluere ab eterno et cetera. unde 6m ueritatem pedem semper fuisse i puluere. & calcasse uestigiū in puluere includit ō dictionem. q uestigiū causat p depressionem pedis in puluere p motū localē. & ita motū aliquē talē fuisse sine principio q de ratione sui est inter oppositā contra dictio est. Tenētes primam opinionem. potissime p hoc q non inuenit cōtra dictio in istis terminis aliud a deo esse sē piternū. 2° p hoc q rationes q̄ uidētur probare contradictionē de oīni alio a deo non probant.licet probēt de aliq in spāli. 3° q q̄dā rationes q̄ uidēt improbare similit possēt fieri de futuro sicut de pterito. cū tamē nulli negēt possibilitatē futuri sine fine.Isti possūt respondere ad rationes.gan. ō primam opini. q̄ probabat contradictionē. Ad primam dico q creata aliq potuit semp fuisse producta. puta angel⁹ cuiꝰ eē ē i euo.& si dicas q ista creata aliqn fit.nulli est q̄d fit in instāti eui.& nūc ultra qd fit qn fit necesse est fieri,& sic est successiuū non

ſeq̄r. q̄ filiꝰ dei generaꝛ ſemp. & tñ nō eſt aliquid ſucceſſi ū. ꝟ ſūme permanens. quia idem inſtās in quo generaꝛ ſē per manet. Ad 2ᵐ rationē de ꝟᵒ ꝓfarmēias dꝫ q̄ ꝓ oi inſtāti ꝓ q̄ ē pro eodem poteſt nō eſſe. ex hoc patet q̄ aſſūptū ē falſū. imo in illo inſtāti & ꝓ illo inſtāti in q̄ eſt & ꝓ q̄ eſt ꝺtingenꝛ ē.

Ad 3ᵐ nego q̄ in q̄cūq; ſp̄e ſit eq̄l poſſibilitas ad eternitatem. & ſi concedatur dꝫ alīo q̄ potuit fuiſſe ꝓduct⁹ ab eterno. & ab eo potuiſſent fuiſſe omnes alīi uſq; ad iſtum. Cū queris uꝫ fuiſſent finiti uel infiniti. dico q̄ fuiſſent finiti. & cū infers. g̃ tota duratio a productione iſtius alīi uſq; ad iſtuꝫ fuiſſꝫ finita. nego ꝺñaꝫ. ille eni & ſi fuit ꝓductus ab infinito. nō tñ potuit eē genitus. quia generatio in creaturis neceſſariō eſt mutatio inter terminos oppoſitos. ſ. priuationē forme & formā quicquid aūt ē inter oppoſita ſibi ſucceſſiua nō pōt eſſe ſempiternū. Ad primū argumentū principale concedo q̄ materia eſt ingenita & incorrupti bilis. tñ ex hoc nō ſequiꝫ q̄ ſit ſempiterna. quia nō habet materiā unde fiat eſt tamen tota producta. q̄ productio nō eſt generatio. quia generatio & corruptio ſūt corporū nō ſimpliciū. Ad 2ᵐ dico q̄ ꝓ tanto ꝟᵐ eſt q̄ generatio uniꝰ eſt corruptio alterius. & eᵒ. quia nullū agens naturale p ſe intendit corrūpere aliquid. ꝟ p accīs corrūpit illud quod eſt incompoſſibile genito qđ p ſe intendit. tamē ex iſto nō ſequiꝫ ꝓpe tuitas generationis. quia ultima corruptio ponit ꝺcōitari ultimā generatio nē. puta qñ oīa mixta reſoluūt i elemēta. & tunc erit ſtatus tā generationis q̄ corruptionis. Phius tamen ſuppo nit unā aliam ꝓpoſitionē cū iſta. ſ. q̄ tale generabile eſt iterꝫ corruptibile. & eius generatio ſit alt riꝰ corruptio. qđ nō eſt uerū. ꝟ arguendo in p̄teritis oꝫ accipere iſtaꝫ q̄ generatio uniꝰ eſt corruptio alterius. que nō eſt uera ex per ſe intentione agentis naturalis. quia generās ñ corrūpit niſi ꝓp̄ ic̄opoſſibilitatem termini corrūpendi cū t̄mino q̄ꝫ intendit ꝓducere. Ad 3ᵐ concediꝫ q̄ poſſet habere. ſed non ſequitur g̃ habet.

Tñ materia ſit realiter diſtincta a forma. q̄ non. quia mā nec ē q̄d. nec quale. nec aliq̄d aliorū p̄dicamentorū ꝟiiᵒ mᵉᶜ. g̃ materia eſt nihil. cū ipſa decē genera euacuent totū ambitū entis. p̄ ꝟᵒ phi. phius arguit ſic. quod mouet eſt. quod generatur non eſt. tūc ſic idem negat phius a ſbo generatiōis quod attribuit ſbo motus. alias argueret in quatuor terminis. ꝟ eſſe qđ attribuit ſbo motᵒ ē eē in pō. q̄ motᵒ eſt actꝰ ētiā pō. 3ᵒ phi. g̃ eē in potentia remouet a ſubtecto generationis quod eſt materia. ꝟ ſi materia eſt aliquo modo ens eſſet ens in potentia. g̃ etc̄. p̄ p̄ phi. materia non eſt ſcibil. niſi p anaᵐ ad formam ſed ſi eſſet p ſe ens poſitiuū realiter a forma diſtinctū poſſet p ſe cognoſci. ergo etc̄. p̄ ſi materia eſſet ens diſtinctum a forma eſſet ens actu aliud a forma. aut g̃ actus. aut actum habēs aut ꝓpoſitum ex actu & potentia. primum non. quia actus ſeparat & diſtinguit 7ᵒ mᵉᶜ. materia aūt nec diuidit nec diſtinguit. quia in fundamento nature quod eſt materia nihil eſt diſtinctum. 2ᵒ mᵉᶜ. non. 3ᵒ. quia tūc non eēt p̄ncipiū. ſed principiatū. ſequiꝫ ergo q̄ ſit actum habens. & ſic nō eſt diſtincta a forma. 5 p̄ phi. & 6ᵒ mᵉᶜ materia eſt ex qua res fit cū inſit. ergo materia eſt manens in re. forma autem non eſt ens qua res fit. licet inſit. q̄ eſt terminus factionis. g̃ mā & fōa ſunt realr diſtincta. In iſta. q. ē una oꝓ. q̄ dic̄ rē generabilē & corruptibilē hr̄e i ſe tñ unā realitatem poſitiuā. ſed qdā tenentes hoc dicunt illam eſſe materiā quidā uero formā. & differūt ſola uoce & non re. nam dicentes illam realitatem eſſe materiā dicūt materiam ꝓficere in gradu ſue entitatis cū res generatur. ſicut q̄titas intermiata quando terminaꝛ non acquirit nouā realitatem realiter diſtinctam ab ipſa. ꝟ pficitur cū terminaꝛ in gradu ſue ꝓprie entitatis. & ſic dicūt q̄ forma eſt terminus intrinſecus materie. & ideo reꝫ aliq̄ generari non eſt niſi materiā profice re ad acquirendū gradū intrinſecū ſue ꝓprie entitatis. Alii aūt dicētes materiam nō differre a forma dicunt materiam ꝓficere in formaꝫ. & in gradibus ſue entitatis. & ut eſt ſub hᵒ ter mino ſuo intrinſeco eſt unū cōpoſitū & ut eſt ſub alio termino ſuo intrinſeco eſt aliud opoſitū. 5 prio phi. & 2ᵒ de generatione. oīne agens naturale aliquid corrūpit & aliquid ꝓducit. g̃ in oīni actione naturali oportet aliq̄d eſſe contrariū generando. ex hoc accipit aꝛ. iſtam ꝓpoſitionē. oīne quod fit fit ex oppoſito. ꝟ unū oppoſitorū nō fit aliud. albedo eni nō fit nigredo. oꝫ ergo aliq̄d manere cōe ſub utroq; termino. & hoc eſt ſic arguere. oīne agens naturale requirit potentiā in quā agat & iſtam trāſmutat de oppoſito in oppoſitū. oppoſitū aūt nō ſic trāſfertur q̄ nihil remaneat cōe utriq; oppoſitorū. non eni albedo fit nigredo. g̃ aliq̄d p̄ſuppōit qđ poteſt dici hᵒ fieri hoc

Ad iſtud argumētū dicitur q̄ oīne agens naturale reqrit aliq̄d in q̄d agat ꝟ illud eſt totū corrumpendū. nō ſbm manens idē ſub utroq; termioꝝ. & iſtā reſpōſionē ꝓbant paꝛ. p̄ de generatione ubi dicit. q̄ generatio differt ab alteratione. q̄ in generatione totū tranſit in totū. ꝟ in alteratione pars trāſit in ptē. & ita cuꝫ ex aqua generaꝛ aer tota aqua tranſit in totuꝫ aerē. & non manet aliquid idem cōe. ꝟ totum eſt terminus a quo & totum eſt terminus ad quē. 5 prius naꝛa & oriᵒ corrūpēdū corrūpit q̄ genitū generetur. g̃ in illo inſtāti in q̄ genitū generaꝛ nihil p̄ſupponit actioni generantis. cū tamē ipſa ſit uerior & pfectior actio q̄ corruptio p̄cedēs. & ſic genitū ꝓducereꝛ

ē nihilo. Rādent ad hō q̄ ꝓducere aliq̄d de nihilo pōt dupl̄r icelligi. uno mō nō de ꝑte ꝑsupposita. 2º mō quia de nullo modo ente. p̄ mō agens creatum ꝓducit aliquid de nihilo. 2º modo nō ꝓducit aliq̄d agēs creatū de nihilo ꝑ nec̄io ꝑsupponit aliq̄d determinatū ex⁹ aūt utroq; mō nihil ꝑsupponit.

5 oīne agens habēs in potentia sua actiua totū effectū nō min9 pōt illum effectū ꝓducere sine illo. quo posito uirtus agenti magis debilitaē q̄ fortificet. ꝑ pītia 5rii de quo fi generatio cū ex aqua generaē ignis impedit uirtutē actiuā generandi ignē ex aqua. g̃ sim pītia illi9 5rii posset ignis generari cū eius forma sit totaliter in uirtute generātis. p̄ agens naturale nō impeditū de necessitate agit & ꝓducit totū qd̄ est in sua uirtute actiua. ꝑ si mā sit alia realitas a forā totū generandū esset in pō generanti. g̃ cū uirtus actiua generanti nō impediaē p pītiam 5rii. q̄ impedit p eius absentiā. sequit̄ q̄ generans posset totū effectū ꝓducere sine aliq̄ sbo & p oīns de nihilo. Ad. q. g̃ dico q̄ materia est entitas realiter distincta a forma. hoc aūt oīndo multiplicit̄. p̄ sic aliq̄ sba est corruptibilis a principiis suis intrinsecis eo mō q̄ celū nō est corruptibile 7º me^cc. si g̃ sba generabil̄ & corruptibilis sit simplex nō habebit in se principiū corruptionis. g̃ etc̄. p̄ si mā nō sit entitas po^na realis a forma nō erit generatio. nec corruptio. nec aliq̄ mutatio. oīns est falsū. g̃ cōs. pba^o

oñe. q̄ nō generatio nec corruptio p3 q̄ generatio est a nō sbo in sbm. corruptio ex^o. v^o phi. si sba generabilis sit solū forā nō remanebit sbm aliq̄d. q̄ ñ aliqua mutatio p3. q̄ mutari est aliter se habere nūc q̄ prius. vi^z phi. ꝑ alietas est cōditio ent. nā idē & diuersus sūt differentie entis. g̃ illud qd̄ nō alr se habet nūc q̄ prius nō mutat̄. si g̃ sba generabilis & corruptibilis sit simplex. nō manet aliq̄d ei9. q̄ forā ipsa i termio mutatiōis a q̄ oīno nō est. g̃ nō aliter est nūc q̄ prius. & p oīns nō mutat̄. p̄ in oīni genere cause est repire ꝑ se ordinē & statū 2º me^cc. g̃ i genere cause mālis est dare unū primum receptiuū. ꝑ primū receptiuū ē realiē distinctū a p̄ recepto. q̄ nihil recipit se. g̃ in oīni sba generabili ē entitas positiua alia a forma. p̄ aliq̄d ens est causatū a quatuor causis. ꝑ si positū nō esset nisi forma tm̄ nō habens mām ꝓpē sui distinctā a forma nō esset causatū a 4^or causis. q̄ tūc nō esset causa distincta 5 forām. Ad illud oꝑ. q̄ materia ꝓficit in gradu suę entitati dico q̄ nō ualz. q̄ si forma ē t̄min9 irrisecus mālis res genrabiles & corruptibiles nō distinguerētur sp̄r. q̄ ille treminus intrinsec9 nō ponit sp̄m. dico g̃ q̄ mā est alia entitas a forā. 2º uidendū ē quale ens est mā. dico q̄ ens in potē^a ꝑ aliq̄d est in potē^a duplicit̄. uno mō ut t̄min9 potētie. & ad illud est potentia. 2º nō ut sp̄m qd̄ est i pō ad aliud ita q̄ in se est aliq̄d ens natū suscipere

ꝑfectionē ab alio. pri^a uocat̄ pō obiua 2^a sbiua. mā alio^o superficies est in pō ad albedinē. & alio mō albedo ē in pō añq̄ sit. & aliqñ iste due potentie sūt realiter diuerse. q̄ respectu agentis nālis nāq̄ est potentia obiua. nisi fūdata in potētia sbiectiua. q̄ nihil pōt ꝓduci ab agente nāli nisi de potē^a sbiectiua

Qualit̄ g̃ mā ē ens i potētia. dico q̄ materia ē p se principiū. p̄ phi. ē p se cā. 2º phi. & v^o me^cc. est p se ps opositi. 7º phi. manēs idē in tota mutatiōe. p̄ phi. est etiā t̄min9 creationis diu ne^p aug. xi. sup̄ gen. & est ingenita & incorruptibilis p̄ phi. g̃ ē aliq̄d ens positiuū extra suū cām. & nō solū ens in potēa tia sicut mō est añxps. q̄ tale ens nec ē p se cā. n^c p se prici^m. n^c ps oppositi sit nec albedo futura. p̄ creatio nō t̄minat̄ ad illud qd̄ tm̄mō est ifra uirtutē sue cāe. mā aūt ꝑ^m aug. ē t̄min9 creatiōis. g̃ materia nō est tm̄ in potentia obiua. Sed hic est unū dubium q̄ ꝑ^m hāc opt. nō uidet̄ posse saluari generatō. q̄ arg. p̄ de genera^ne arguit 5 ārīs ponēdas sbm generatiōis aliqd̄ ēs actu. ut cōp9. q̄ genera^o. ñ esset ñ alīa^m q̄ cñe qd̄ aduenit ēti in actu ē accñs sic in ꝓposito. si materia esset entitas actualē positiua distincta 5 formā forā sibi adueniens faceret unū p accñs. & sic generatio esset alteratio. p̄ ex duobus in actu nō fit uere unū. 7º me^cc g̃ si mā esset entitas actualis ex ipsa & forma nō fieret uere unū. 8º q̄ ut

oportet̄ ꝓdicere. q̄ oīs res ⁹generabilis & corruptibilis sit oīno simplex sicut forma. uel q̄ sit composita ex aliq̄ & nihilo. uel q̄ sit cōposita ex aliq̄ & aliq̄ primū est supp̄ iprobatū. ꝑ nō est intelligibile. relinquit̄ ergo 3^m q̄ ponat̄ ex aliq̄ & aliq̄. & tm̄ est uere unū. q̄ ñ oñe unū est simplex. ꝑ unū diuidit̄ in simplex & cōpositū. Ad illud cū dicit̄ q̄ generatio nō esset nisi alteratō. dico q̄ 3 ag. dixerit generationē non eē alterationem. sic̄r q̄ dixerit ens in actu nō eē sbz generatiōis. tm̄ nō dixit q̄ nihil ē sbm generatiōis. qd̄ tm̄ oportet dicere. si mā esset ens i potentia obiua tm̄. antiq̄ enī ut p3 p̄ de generatiōe posuerūt aliq̄d corp9 in actu esse sbm generatiōis. Ad 2^m dico q̄ pō ꝓt distinguit̄ 5 actū. & ut est differētia entis ē aliq̄d qd̄ solū h3 esse in uirtute sue cause. qd̄ pōt eē in effectu. & isto mō materia ē act9. alio trō accipiūtur act9 & pō ꝓt sūt principia entis q̄ mō accipiunt̄. 7º me^cc. & 8º. ubi dicitur q̄ act9 sepat & distinguit. potentia aūt est ipsū distinguibile. & materia isto trō nō est act9. ꝑ potētia. dico g̃ q̄ ex duobus in actu p̄ mō fit unū. imo nūq̄ fit unū nisi ex duobus sic in actu. q̄ ex aliq̄ & nihilo nō pōt fieri unum ꝑ ex duobus in actu 2º modo pōt fieri unū. q̄ talis actus ē nat9 tribuere perfectionē accñtali toti cōposito. Ad arguñta principalia ad primū dico q̄ plus arguit p falsa ꝓte. & nō ē obstando eius inter arguntū p & 5 ponere

determinationē q̄nis. Ad 2m dico q̄ uniformiter allig̃t esse de sbo mot9. & ne gat̃ de sbo generationis. eē aūt affirmatū de sbo mot9 est eē i actu. sic dico cū esse in pō qđ p se attribuit̃ sbo mot9 sit ens actu simpr. sbm aūt generatōis a quo negat̃ eē nō nccio ē ens in actu istud sufficit ad pbandū q̄ generatō ñ sit mot9. Ad 2m dico q̄ mā est scibilis absolute loq̃ndo. ꝑ nō ab intellectu nro sine ana3 ad formā. q̄ qđ hz ideā in deo. & est ens positiuū est p se coḡscibile. ꝑ a nobis nō pōt coḡsci. q̄ deue nim9 in coḡtionē principioꝝ ex opibus sensibiliū q̄ sūt forme. unde cū in eodē uidem9 opatiōes distinctas ꝑm sp̃es arguim9 principia eē distincta. sic in generatōe circa forāz oḡscim9 aliqd cōe manere qđ dicit̃ mā. ut habeat 7o me. Ad ultimū p3 9o quō materia dicitur ens in actu. & quō nō.

Trū materia p aliq̄ potētiā possit eē sine forā. uidet̃ q̄ ñ q̄ cōnto aliq̄ ueri9 faciūt unū tāto sūt min9 sepabilia. ꝑ mā magis facit unū cū forma q̄ ꝓpria passio cum sbo. q̄ mā cū forā facit unū p se. passio cū sbo facit unū p accidēs. ꝑ passio nō pōt p se esse nec separi a sbo. & nc mā a forā; ꝑ oñe eo qđ pōt p se eē iofectius est illud qđ nō pōt p se eē. ꝑ si materia pōt esse p se illud qđ nō pt p se esse. nt relatio eēt inferi9 mā. ꝑ hō est falsū ꝑm aug. nō est ꝓpe nihil. iō si aliqd eēt inferi9 illud esset nihil. ꝑ priuatiōes forāz oppositāz sūt oppositē. ꝑ forē oppot̃ ñ possūt esse simul i mā. ḡ nc priuatiōes forāz oppositāz sūt simul i mā. q̄ mā exīs sb una forā hz priuationē alteri9 forē. ḡ si mā eēt p se simt haberet priuatiōes forāz oppositāz. ꝑ nō min9 dependet accīs a sbo q̄ mā a forā. ꝑ accīs pōt fieri sine sbo. ḡ mā sine forā. 8o ꝑm illos qui dicūt q̄ mā nō est entitas alia a forma. nō est mirū si nō pōt eē sine forā. q̄ idē nō pt eē sine seipso. Sz suppono sito q̄ mā sit alia entitas a forā. & q̄ iste entitates sint extra suas causas. Dicit frater thomas q̄ mā nō pōt eē sine forma. & hoc ꝓbat sic. oīe qđ ē. uel est actus uel actū habēs. materia aūt si se patet a forā nō est actus. nec actū hns q̄ oīnis actꝰ q̄ꝝcūq̄ ipfectus sb isto mēbro cadit entis qđ ē actus. mā autē cadit sub rōne potētie. ꝑ oīe esse est a forā ꝑm bo. si ḡ mā sit sine forā sequitur q̄ habeat esse sine eē. ꝑ mā nō hz ideā in deo. ḡ nō pōt creari sine forma. ꝑ oñ aliq̄ duo analogant̃ in aliquo 3o ñ hñt eē reale. ñ i uno illoꝝ in alio aūt ñ hñt eē reale. ꝑ solū p analogiā ad primū. p3 de sanitate in ānali & urina. ḡ cū esse conueniat forē & materie. & forē conueniat pri9 nō erit esse materie nisi p forāz. q̄ eē debēt utriq̄ ꝑ anam. ꝑ si mā haberet p se esse sine forā tūc oppositū ñ esset p se unū q̄ hñet in se plura eē. ꝑ plus dependet nc mā a forma q̄ forā ad ñ. ꝑ forme aliq̄ mēles nō possūt separi a mā. alias esset sp̃ales & imm̃ales. & p oēs actu intellectuales & intelligētes. & sic esse intelligētie. q̄ esse imāle est esse intelligentiarū. ꝫ istam opi, arguo simul ꝓbando oclonē oppositā quī reputo uerioꝛē. p sic. absolutū posteri9 alio absoluto & distincto realr ab illo pōt esse sine eo absq̄ ꝫdictione. q̄ de rōne prioris est q̄ possit esse sine posteriori nisi sit prioritas originis ꝛcludēs simultatem correlationis. & ideo in maiori addit̃ absolutū. sed mā est entitas alia a forma & absoluta & prior ea. ḡ pōt esse sine ea sine ꝫdictione. minor q̄ꝫ tū ad primā ptez supponit̃ q̄ sit entitas absoluta alia a forma. q̄ ꝓbatū est in p̄cedenti. q. q̄ aūt sit prior ꝑm originem hz nō ꝑm pfectionē ꝓbat̃. quia oīe receptiuū est pri9 recepto saltē prioritate originis. & fūdamētū est pri9 fundato in ipso. materia aūt est fūdamentū forme. & forma fundat̃ in materia. ḡ etc̄. Cōfirmat̃ p augt. qui in multis locis dicit q̄ creatio prius originē emanat̃ ad materiā q̄ ad formā. 2o sic quicqd deus facit in creatis respectu absoluti per causam que non est de essentia rei potest causare sine illa. quia non est contradictio ex pte rei q̄ sit sine illa causa. que nō est de essentia eius. cā uero prima habet causalitatē cause ꝑ forma nō ē de essētia materie. sūt enī p̄ diuersa. nec etiā illud qđ cōicat forma materie est de eētia materie. quia sic materia transmutaretur ꝑm essentiam quando transmutatur de forma in formam. ḡ quicqd pōt deus causare in materia p formam potest sine forma. & sic potest sibi dare esse sine forma.

p̄ non est necesse deū extra se uelle aliquid necessitate absoluta. nec oportet q̄ si uelit aliqd q̄ uelit aliud nisi sit nccia onexio inter illa duo. ꝑ in mā nō est necessitas absoluta ad formā. ḡ ad hoc q̄ uelit deus materiā esse. nō est necesse q̄ uelit formā esse in materia.

Minor ꝓbat̃ q̄ quicqd determinat sibi gen9 aliqd determinat sibi sp̃m sub genere. ipossibile est enī q̄ aliqd determinet sibi aīal. & non determinet sibi aliq̄ eius sp̃m. ꝑ materia de se non determinat sibi hanc formā uel illam. q̄ nullā sibi necessario determinat. ḡ nec absoluta nccitate determinat sibi formā. Confirmat̃ qđ otingent̃ se habet ad q̄dlibz alicui9 generis otingent̃ se hz ad totū illud gen9. q̄ si essentialit̃ dependet ad gen9 nccio dependet ad aliqd unū illi9 generis. Et si q̄ras ubi esset mā illa dico ubi mō est angel9. Ad arguēta opi. ad primū dico q̄ actus & potēa possūt dupr accipi. uno mō ut sunt drie entis. & sic diuidunt oīe ens creatū qđ qlz ē in pō. qlz in actu. & sic oē ens ꝓductū extra suā cām est i actu & anteq̄ ꝓducat̃ est in potentia. Alio mō ut sūt partes ocurrētes ad ostituti onē tertii i quo unū actuat aliud. prio mō nō sue tit̃ act9 cū forma, quia materia nō est in pō. ꝑ in actu. & ꝑ hoc priuationes dicūt̃ ēia in actu. unde cecitas actu est in oculo q̄ carent uisu. negationis etiā dicūt̃ entia 4o me. 2o

mõ accipiẽdo actũ 9m qđ actuat & di
stinguit. materia isto mõ non est actus
sed potentia repsentatiua illius actus

Ad 2m dº q oñe esse specificum
& perfectum est ia forma. si autem in
telligatur de oñi esse. concedo q de fa
cto unũ est. quia de facto materia nõ
est sepata a forma. 9 habet esse sibi cõi
cutũ a forma. sed 9q mare ia non pos
sit esse sine forma non habetur a Bo.

Ad 3m nego añs. quia siue accipia
tur ut obiectum cognitũ siue ut ratio
cognoscendi. materia si est creabilis ha
bet ideam in deo. Ad 4m dico q
maior est falsa. sunt enĩ quasi exempla
infinita in quibus falsificatur. nam crea
tur ad deũ est ẽntialissia attributio. q
relatio create ad deũ non est alia res a
creatura. cũ igitur deº sit uerissime ens
unũ & bonũ sequeretur q creatura nõ
esset entitas positiua alia a deo. nec for
maliter bonũ nec uerũ. Ad 5m dico
q mafie cõicat p se esse negatiue. & il
lud esse nõ cõperit sibi in cõposito. &
si illud p se esse haberet in cõposito cõ
positũ non esset p se unũ. oportet enĩ
ad unitatẽ apositi materiam recipere
formã & subesse forme. non tñ datur
materie tũc alia actualitas noua qñ est
sub forma. Ad sextũ dico q forma
est magis ens 9 materia. nõ tñ est cau
sa ostitiue ens esse materie. 9 causa ocur
rens ad esse apositi ostituẽ tũ. ideo pos
sunt inuicem separi. Ad argumenta
principalia. ad primũ dico q aug lo
quit de unitate idẽticati. & sic uerũ est
q 9to aliqua magis faciunt unũ tanto
fit min9 sepabile. aut loquitur de uni
tate unionis ex qua consurgit unitas
opositi. & sic est falsa. quia aliqua que
minus dependent magis factũt unũ. &
magis sunt sepabilia 9 illa que minus
faciunt unũ & magis dependent. ut ac
cidens & sbm. relatio & fundamẽtum.

Ad 2m procedo maiorẽ. q non uideo
q esse in alio nõ sit imperfectius eo qđ
est p se. ideo dico q oñe esse cuiusli
bet generis alterius a sba est impfecti9
oñi eo quod est substantia uel pars ei9
unde relatio est ens inferius materia.
& oñe genus entis aliud a substantia
est inferius principiis substãte. & qñ
aug9. dicit q ipsa est prope nihil. di
co q loquitur de ordine entiũ in ge
nere substantie in quo angelus est ens
suprem9. materia ens infimũ. Ad
3m dico q priuationes non sũt oppo
site circa idem. nisi sint formarum op
positarũ circa idem de necessitate se
quẽtes. unde quando alique forme sunt
immediate circa idem susceptiuũ neces
sario. tunc carentie illarũ circa idez su
sceptiuũ sunt incõpossibiles. sic enim
se habent forme oppposite. q si susce
ptiuũ habeat unam illarum caret alia
& econuerso. sed tunc nec materia nec
forma sunt immediate simpliciter. licz
sint immediate respectu agentis natu
ralis. qđ nõ agit nisi in quãto. & sic es
set simpliciter immediate propter neces
sariam connexionem causarum secũdũ
plm

Trũ memoria habeat speciez
intelligibilẽ priorẽ naturalit
acto intelligendi. uidetur q
non. oñis species impressa ab obiecto
representat illud sub illa ratione sub
qua imprimitur ab eo. & si imprimere
tur ab alio adhuc representat illud sb
eadem ratione quasi imprimeretur ab
obiecto. alioquin non esset uera species
eius. sed species quando imprimitur
ab obiecto imprimitur ab eo ut singu
lare. quia actio est singularis. igitur
species impressa a quocunq non repre
sentabit unime sale. sed uniuersale tm
representat intellectui. g zc. Cõtra
intellectus qñ est in potentia accitali
propinqua ad intelligendum. qui pr9
fuit in potentia essentiali & remota.
hoc non est in intellectu nisi p aliqua
mutationem. non obiecti patet. igitur
ipsius intellectus. ista mutatio q fit ad
talem potentiam propinquã uidetur
esse ad aliq formã per quã obiectum
intelligibile est presens intellectui. que
forma est prior actu intelligendi. quia
prior nãliter est potent ppiqua q quis
est potens intelligere q sit actus intel
ligendi. sed illa forma per quã obiectũ
est sic presens intellectui in ratione in
telligibilis uocatur species. ergo etc.

In ista qestione est opinio G. qui ne
gat oñem speciem intelligibilem pre
cedentem naturaliter actum intelligen
di. & probatur sic. presentia obiecti
est causa presentie speciei. & non eco
uerso. non enim quia species est in ocu
lo ideo obiectũ est presens. sed econ
uerso. ergo prima representatio obie
cti non est per speciem. igitur super
flue ponit species propter presentiã
obiecti. 2o quelibet species si esset
in intellectu esset formaliter agens ad
intellectionẽ. sed multe possunt esse si
mul in intellectu si aliqua ponitur ibi
igitur omnes ille naturaliter agerent
ad intellectiones sibi correspondentes
igitur essent simul plures intellectiones
in intellectu correspondentes illis plu
ribus speciebus. si enim aliqua illarum
ageret naturaliter & non cessaret in
tellectionem sequeretur q nunq cau
saret. quia causa naturalis agit 9m ul
timum sue potentie. igitur si nunc nõ
potest habere effectum nunq habebit

Istam eandem opinionem tenet G.
& adducit talem rationez. illud ad qđ
aliquid est per se in potentia habet
esse in eo ab agente proportionato. &
non aliunde. sed uirtus apprehensiua
per se solum est in potentia ad cogni
tionem. nam 9m augustinũ. xii de tri.
ipsa forma que nisi imprimitur uisio
uocatur. organum etiam numit cum
medio in mutatione. quia sunt eiusdem
diafonicitatis. ergo tantum habet esse
ab obiecto. Alius doctor negat ens
ari omnem speciem intelligibilem. &
adducit talem rationem. quecunq po
tentia est primo ordinata ad aliquem
actum primo perficitur secundum il
lum actum ab agente proportionato
presente. sed potentia apprehensiua est

primo or[tr] ad appĥēsionē.p̄ ḡ pficit ꝑ illū actū ab agente proportionato.

Ista opini. dicit esse aḡ. 3° de aia ubi ꝑmendat antiquos dicentes aiam eē locū sp̄ūm non totā.ꝑ intellectiuā.hoc nō est intelligendū ꝙ alie partes aie nō habeant sp̄s.sūt enim sp̄s in pte sensitiua.ꝑ nō habet sp̄s ut locus.ꝑ ut sūm habz accētis.intellect⁹ aūt habz eas ut locus.iō ut formas expressas.nō ipressas

Iēm eo tē 3° dicit speculamur qđ qđ est in fāsmatibꝫ.& fātasmata se hūt ad intellectū sicut sensibilia ad sensum & nihil intelligim⁹ sine fantasmate.& plura similia dicit. Ex quibꝫ cōcludit ꝙ plus nullā sp̄em intelligibilē posuit ꝙ si ipsa ponerēt intellect⁹ nō speculareť qđ qđ est in fansmatibus.ꝑ i sp̄e intelligibili similit nō oporteret conuerti ad fātasmata.ꝑ sufficeret sp̄s intelligibilis in q̄ hret obiectum presens ad qđ conuertereť. 5 oō.istaz arguo quadruplr.primo sic suppositio enim sine singulare intelligať a nobis siue ñ ꝙ uniuersale possit a nobis p se itelligi itellectō abstractiua.sic arguo sic itellectus pōt habere obiectū actu uniuersale ꝑfecte sibi pñs prius naturaliť ꝙ intelligat.ḡ habet sp̄s obi in intellectu nō solū in fantasmate anteq̄ intelligat añs pater.quia olim.ꝑm p se oditionē obiecti p̄cedit actū.ꝑ uniuersale ē oditio obiecti intellectus p se.cōcorētia pba.Eadem sp̄es & unius rationis non est p se reī sensatiua obiecti sub oppositis rōnibꝫ cognoscibilis.ꝑ ratio singularis.& rō uniuersalis sūt oppositе rōnes cognoscibiles. ḡ eadem species & unius rationis nō est p se repsentatiua obiecti sub rōne uniuersaľ & singularis.ꝑ species in fantasmate repsentat obiectum singulare sub ratione singularis.ḡ eadē species manens eadem nō potest repsentare idem obiectum sb rōne uniuersaľ. maior ꝓbať. ꝙ sp̄s sub eadem ratiōe qua representat obiectū mensurať ab obiecto.ꝑ idem nō potest mensurari p se duabus mensuris.tunc eni idē diceret bis p⁹ me[ce].ergo eadē species non potest per se representare obiecta oppositа formaliter.nec idem obiectū oppositis rationibꝫ obiectuis

p 2° sic intellectus agens est potētia uere actiua ꝑm plim qui dicit ꝙ ē illud quo est oīa facere.& qđ se habet ut ars ad materiā.ḡ potest habere actiones realem.ꝑ termin⁹ actionis realis est aliqd reale.illud aūt reale cātū p operationē intellect⁹ agēti nō recipiť in intellectu agente.quia nō est receptiu⁹ nisi in fantasmate.quia tūc esset extensum & improportionabile ad mouēdū intellectū possibilē.ergo recipiť in intellectu possibili. illud aūt si est species habetur propositum.si tm actus intelligendi.ergo impossibile est intellectum agentem facere de potentia uniuersali actu uniuersale.quia uniuersale est conditio obiecti precedens actum intelligendi.& sic non esset dare intellectū agentē.ꝙ ꝑm ꝑm. ideo ponit ut faciat de pō uniuersali actu uniuersale

3° sic obiectū uniuersaľ⁹ ꝑm to[m] indiam suā nō ōt itelligi nisi repsentari in repsentatiuo min⁹ uniuersalis.ꝑ sp̄s fan[ca] ē p se & p repsentatiua idiuidui ḡ in illa sp̄e nō pōt intelligi nisi repsentari obm uniuersale indifferens ad oia individua sua.ma.ꝓbať.ꝙ non cognoscit magis uniuersale ꝑm totā indiam suā.nisi qñ cognoscit ut unū cōgnoscibile idē oībus singularibꝫ iferioribꝫ.ḡ in repsentatiuo uni⁹ singularis nō pōt cōgnosci uniuersale ꝑm totā indifferētiā suā. p 4° sic intellect⁹ ut distinguit 5 ptem sensitiuā aut pōt hīre obiectū sibi presēs aut nō.si sic habeť ꝓpo[m].ꝙ h⁹ nō pōt.eē ñ p aliqđ repsentatm qđ est sp̄s.si nō.ḡ ñ pōt hīre alīq̄ operationē sibi ꝓpriā nisi in pte sensitiua.ḡ nisi esse p oñam plii qui arguit sic si itellect⁹ ñ pōt hīre operatiōz sibi ꝓpriā nō poterit separi.unde nō diceret i relectū separi nisi diceret eū hīre operatiō nē sibi ꝓpriā in q̄ essentialr nō dependeret a pte sensitiua. D⁹ ḡ ꝙ oz ponere i itellectu ut hz rōnē noīe sp̄z intelligibilē repsentatē uniuersale.p̄cē dētez nāliter actū intelligēdi, & ab eo realiť differentē. & huiusmōi necitas est duplex.una ex oditione nāli potētie & obi.q̄ requirit ꝙ obm ꝑm ꝓpriā rōnē obi p̄cedat actū.qđ nō attingeret dēt sp̄s ipressa in itellectu ut ꝛcludāt tres primē rōnes. Alia necitas ē ex oditione & dignitate potētie superioris quā oz saluare & nō uilificare. mixie aūt uilificareť itellect⁹ si ñ posset hīre obm sibi pñs in sua opatiōe.ꝑ deperet eētialr a pō sensitiua.& hoc ꝛcludit quarta rō. sic ḡ ponēda ē sp̄s i nre morta intellectiua. Ad pri[m] argumē tū in oppositū apparet ꝙ nō cogit.ꝙ si ualeret nullo mō uniuersale posset itelligi. ideo dico ꝙ alia est rō agēdi & alia rō agentis. singularitas est oditio agentis & nō rō agendi.ꝑ rō agendi ē naťa i singulari.ꝑm quā ipsū singulare agit. cū ḡ accipiať ꝙ q̄cūq̄ sp̄s gigāt ab alio repsentat ipsū ꝑm illā rōnē ꝑm quā gignit ab eo.si intelligať de rōne gignentis est falsa.si de rōne gignendi est uera, & tūc non sequitur ꝙ repsentet ipsū sub rōne singularis.ꝑ sub rōne nature. ꝙ ipsa est rō gignendi. Ad 2[m] dico qđ est pri[m] in oꝑ.ꝙ o[nes] 3 re[tes] potētie p̄ hz p̄sentiā realē &.s. talem approxiationē ut possit gignere talem sp̄m in intellectu q̄ est rō formalis intellectionis.2° p illā sp̄m genitā olim est p̄sens sub rōne cognoscibilis.prima naturaliter p̄cedit 2[am].cū ḡ arguitur ꝙ sp̄s in intellectu nō est causa p̄sentie obiecti.falsū est de presētia 2[e] sub rōne cognoscilis.saltē i intellectiōe abstracti ua de qua loquim⁹.& cū ꝓbatur.quia p̄ est obiectū p̄sens q̄ sp̄s.uerū est de p̄sentia reali.qua agēs est presens passo.unde itelligo hic.3.signa naťe. in primo signo obiectū est presens intellectui agenti in se uel in fantasmate. in 2° signo in quo ista sūt presentia itellectui possibili ut agētia passo gignit sp̄s i itelle[tu] possibili.& i.3.sig̃ p sp̄s

est oīm p̄sens in rōne cognoscibilis.

Ad 3^m d^o q̄ cuiuscūq; sp̄ei singula re p̄ fortius mouet sensū illi⁹ fantasma efficaci⁹ imprimitur. & primo mouet intellectū. & q̄^m ad istū actū nō ē in potestate nr̄a q̄ intelligam⁹ q^m augm^o de li.ar. nō ē in potestate nr̄a q̄bo uisis tāgamur. q̄ isto actu posito in pōtate nr̄a ē actus⁹ intellectio cuiuslibz actual⁹ noti. cū q̄ dicit. aut illa sp̄es p̄t mouere ad intelle^ctū. aut nō. d^o q̄ sic. q̄ cū aliq̄ fortiꝰ mouet ista ip̄edit ne tūc moueat q̄ postea p ip̄ius uolūtatē ipanti cogtio nē obiecti hitualiꝰ noti p̄ōt mouere.

Ad illud alteriꝰ doctoris d^o q̄ q̄libet p̄ō app̄he^nā est in p̄ō ad app̄hen^de p̄ pri^e pfectiōis. q̄ nō primi^e generatiōis. & q̄nz p̄ primi^e generatiōis. nō sequit obiectū est p̄ns potētie in rōe ogn̄sci bilis. tūc enī nō oz ī ipso aliqd fieri ad actuz apōhensionis. q̄. pri^m qđ fit ab ob est actꝰ. Ad illud phi q̄ intellectus ē loc⁹ sp̄ez uerū est saluās sp̄m. q̄ loci ē saluāre lo^cm^ alie^ potē^ nō sūt loca. q̄ nō ita saluant sp̄es. q̄ frequēter corrūpūt. q̄ ex lesione organi corrūpit sp̄es in organo. Ad aliud q̄ speculamur q̄ qd est ī fantasmatibz etc̄. q̄ oībus talibz auctoritatē p d^o q̄ talis est annexio illaz p̄ōz fantasie & itellectus p statu isto. q̄ nihil intelligim⁹ in universali. nisi cui⁹ singulare fātasiamur & nō est aliꝰ recursus ad fantasmata nisi q̄ intellectus intelligens universale imaginat eius singulare. nec uidet itellectꝰ q̄d qđ ē ī fātasmatibz. sic ī nōe uidēdi. q̄ itelligēs qđ qđ ē reluces ī sp̄m telligibili uidet illud ī suo singulari uiso p uirtutē fantastică in fantasmate.

Trū mēoria itellectiua sit cōseruatiua sp̄ei uniꝰ obi cessante actu itelligēdi. uidet q̄ nō q̄ q̄ rōe eēt obseruatiua sp̄ei uniꝰ obi eadē rōe sp̄ei alteriꝰ obi. & sic essent plures sp̄es ī intellectu. q̄ hꝰ uidet ipossibile. q̄ sp̄es nō est n̄ figuratio itellectus ad itelligibile. q̄ i corpalibz ipossibile ē idē corpꝰ figurari diuersis figuris q̄ similr ipossibile ē simul eūdē itellectū figurari diuersis sp̄ebz. p̄ois q̄litas disponēs intellectū ad opationē ī manētē est hitꝰ itellectꝰ. q̄ sp̄es ē q̄litas q̄dā disponēs itellectū ad opationē. q̄ si manz in itellectu post actū itelligēdi erit hitus itellectꝰ. q̄ hꝰ ē falsū. q̄ sp̄es itelligibilis nāliter p̄cedit actū intelligendi. hicꝰ aūt seq̄t actū intelligēdi a q̄ relinq̄t. 3 itellectꝰ p̄t eē ipō accētali ad obiderādū q̄n nō obiectat. q̄ nō ē in pō accētali ad obiderādū n̄ q̄n hz sp̄es itelligibilē. patz 2^o & 3^o d^o aīa. & 8^o phi. q̄ etc̄. In ista. q. est una opi. q̄ ponit auic. pi^o nāliū pte p^a. c. pi^o q̄ sp̄es itelligibiles n̄ manēt in itellectu p^o actū itelligēdi. & dicūt ipsū p̄bare ex hꝰ q̄ ī organo sensus. q̄ nō ē uirtꝰ cognitiua potest eē sp̄es rep̄sentatiua obiecti. nec nō sit ibi cognoscibilis. sed intellectus de se est potentia cognitiua. ē in itellectu de se nō erit alia sp̄es rep̄sētās oīm n̄ ipsū oīm sit ibi intellectualis.

q̄ si dicas q̄ tūc n̄ uidet ipossibile intellectū hīe hitus scīe. q̄ habitꝰ scī entialis ē hitus manētiuꝰ. q̄ habēs illum pōt uti cū uoluerit. hoc aūt nō posset eē si ī oīm itellectiōe oporteret ouerti ad itelligētiā sepatā. a q̄ emanāt sp̄es itelligibiles ad hꝰ q̄ itelligat. Ad istud uidet rndere q̄ ex frequēti ouersiōe in tellectꝰ ad illā itelligētiā generat ī itellectu q̄dā habilitas ouertendi se ad illa & q̄ ista habilitas sit hitꝰ scientificꝰ. ipsa acq̄sita p̄t itellectꝰ cū uoluerit sine difficultate ad illā itelligētiā se ouertere & sic itelligere. unde dicit q̄ discere nō ē n̄ acq̄rere pfectā actionem diūgē di se itelligēte agēti. q̄ ex hoc fiat ex ea itellectꝰ. Sz utrū ista sit opi. auic. dubiū est. q̄ ponit in aīa sp̄es subsistere. & ipsā pficere q̄ otinent in aia sic in loco. unde sup̄ post princi^m capti cōcedit foras sp̄ez subsistere ī aīa decorātes & nobilitātes ipsā. quaz q̄sti⁹ locꝰ ē aia me^te intellectu māli. Itē pte. 4. ca. p̄ ubi q̄ itellectꝰ hēat thesaurz sp̄ez. unde dicit q̄ thesaurꝰ itellectꝰ ē memoria q̄ retinz itentiōez. Pōt q̄ dictū auic. sic saluari dicēdo q̄ ipse posuit duplicez ouersionē. una ad ista sēsibilia a q̄bz abstrahit sp̄es ītelligibiles q̄ manēt p̄ actū itelligēdi. q̄z q̄libz sit singularis in opatiōe ad aīaz. tūc ē uniuersalē re^m singularē. Alia ouersiōz posuit ipsiꝰ itellectꝰ ad itelligētiā separatā a q̄ quā cōuertit se fiūt sp̄es itelligibiles in ipso intellectu. quas pōt nō manere nisi eum ouertit ad illā intelligētiā q̄ est n̄ liter actiua q̄^m eā. & ō q̄nq̄ uult q̄ ita se ouertit ad eā itellectꝰ cāt in ipsa huiusmōi sp̄es neccitate n̄li q̄ nō manēt ū ad presentiā itelligētie cāntis. Sz ō occōz p̄dictā ī se siue sit aut̄. siue n. arguo p̄ sic. si sp̄es intelligibilis nō manet in intellectu cessāte actu itelligēdi. siue in tellectio sit nāliter agēs. siue nō sēp seq̄t q̄ itellectus sit in pō eētiali ad actum 2^m q̄n caret actu p̄. 2^o sic nihil priꝰ actiōe magis reqrit actiōez q̄ princi^m formale agēdi. q̄ oīne aliud a pricipio forali actiuo ipsiꝰ actionis minꝰ habet habitudinē ad actionē q̄ tale princi^m. Sz princi^m forale agendi nō neccio reqrit actionē. q̄ pōt esse actiuo cessante actiōe. q̄ nihil aliud neccio reqrit actiōnē in ipso actiuo. igitur sine sp̄es sit princi^m forale respectu actꝰ intelligendi sine nō poterit esse in itellectu sine actu intelligēdi. maior est declarata. minor pbaī. q̄ oīnia principia actiua naturalia possūt impediri in agendo & possūt stare sine actione. q̄ multo magis oē aliud qđ n̄ ita eētialr respicit actionē ī ipso agente. 3^o sic oīne priꝰ pōt stare ī actu sine posterori. nisi sint neccia cālitatē q̄ forte est in 1^o respectu passionis. q̄ ista sp̄es nō est necessaria causa respectu actus intelligendi. nec includens causam necessariā eius. licet ponat causa eius naturalis. q̄ oīs causa naturaliter agens est impedibil' cū igitur ista species intelligibilis sit prior naturaliter actu intelligendi. sequitur q̄ possit esse in intellectu sine eo.

Cōfirmaē qū formale principiū in telligendi ē liberū p participationē. q intelligim⁹ cū uolum⁹ ꝙm phm. ꝙ principiū liberū p participationē pōt ipe diri a sua actiōe p principiū agendi liberū p essentiā. alr nō esset liberū per participationē. g̃ etc̃. 4.° sic g̃ qd pfectionis ponit in opando in potētia inferiori attribuēdū est potētie supto ri. sed pfectionis est in pō sensitiua, s. imaginatiua q possit habere obiectū suū sibi presens in aliq̄ repsentatiuo qñ nō opatur. q in q̄cūq; nō dependere ē pfectionis. ꝙ hīc obiectū pōs qñ ñ opat ē aliq̄ mō nō dependere. g̃ itellect⁹ qñ non intelligit potest habere obiectum sibi presens p sp̄em repsentatē;

Cōcedo g̃ q sp̄s intelligibilis manz in itellectu cessante actu intelligēdi. q sicut est principalius naturalit in intellectu q̄ actus intelligendi. ita potest in essendo esse sine eo. cum nullam necessitatē habeat respectu illi⁹. Sed occurrit difficultas que necessitas ē in intellectu in oñi sua intellectiōe ouerti ad fantasmata. si enī itellectus habet obiectum sibi presens in specie qua manet post actum intelligēdi non uidetur necessaria ouersio intellectus ad fantasmata ad hoc q intelligat. cū pōte actuo & passiuo possit sufficienter sequi actio. experimur autē nos cōuerti ad fantasmata ad h° q intelligam⁹. aliter enī posset quis intelligere organo fantasie indispsito. & sic nulla indispsitio organi impediret intellectū in intelligendo. cuius oppositū uidemus in frenetics. Itē dicit phus 3° de aīa. speculamur quod quid est in fātasmatibus. Et nihil intelligimus sine fantasmate. Et fantasmata se habēt ad intellectum sicut sensibilia ad sensum

Respondeo q duplex est ouersio in tellectus ad fantasmata. uno mō idem est q conformis operatio istarū potentiarū. s. intellect⁹ & fantasie circa idē obiectū. alio mō conuersio ista est passiui ad actiuū. prima igit conuersio earum erit conformis operatio. quod cunq; enī uniuersale intellectus per intellectum simul fantasiamur singulare illi⁹ uniuersalis. unde nihil intelligitur a nobis nisi cuius singulare fantasiamur. propter quod aliqui nō distinguētes credunt se intelligere cū fantasiantur, & propter istam conformitatem in operando impedita una potentia in opatiōe sua impedit & alia. ꝙ ñ solū est ista ouersio. ꝙ q̄ ñ fit abstractō sp̄ēi itelligibil a sp̄e in fantasmate. nisi fāta sia fantasiante. quia intellectus agens nō abstrahit speciem a fantasmate nisi fantasia exīte in actu suo. ideo intellectus conuertit ad fant. smata non sicut ad obiectum. nec sicut ad aliquod repsentatiuū sui obiecti. sed conuertit ad illud sicut passiuum ad actiuum a quo recipit suam perfectionez. Ad primam rationē principalem dico ꝙm augt. xiiii. de tri. plures species simul possunt esse ī intellectu. ut patet ibi de perito multarū scientiarz. Ad

pbationē dico q aliq̄ repugnāt in esse nāe q̄ nō repugnāt esse cognito. unde ph⁹ me^c. sp̄s ōrioz in intellectu non sūt ōrie. unde q̄is repugnēt eidē corpori pluralitas figurarz in esse nāe. nō tñ repugt intellectui ꝙm esse ogscibile iō simul pōt infosari siue figurari pluribus speciebus pluriū obozz. Ad 2^m dico q sp̄s intelligibil uere pūt dici habitus. si ad rationē hitus sufficiat q sit qualitas manens in itellectu. ñ tñ est scīa. q non oīs hitus in itellectu est scia. sp̄s enī reducis itellectū de potentia essentiali ad actū primū nata est disponere intellectū ad actū intelligendi. & iste act⁹ causat habitū scie in aīa. & ideo q̄is sp̄s posset dici habitus. nō tñ habitus scientificus.

Trū matrimoniū p ognatōez carnalē possit ipediri. q nō. q matrimoniū uidet strictissime fuisse seruatū in lege nature. Sed caim cōtraxit cū sorore sua. ergo etc̃.

p amicitia firmat domū. g̃ ofert ad diugtū. ꝙ sanguinei sp̄ali amicitia afficiūt ad se magis q̄ ad alios. g̃ etc̃. p nō est ō aliq̄d positū, in diffinitiōe matrimonii. pz discurrēdo p singula. g̃ etc̃. ō leuitic. xviii°. excludūt multe psone ꝑp sanguinitatem. p mgr̄m in littera. & habēt extra de sanguite & affinitate. nō debz. In. q. ista sūt duo uidenda. s. descriptio q̄rūdā nōinū. & postea principale ppositū. noia aūt in diuersa descriptiōe sūt quatuor. s. cōsanguinitas. stipes. linea. sanguitatis. &

gradus. Descriptio primi noīs est ista. consanguinitas est uiculū psonarū descendentiū ab eadē psona carnali p pagine. 2ª descriptio est ista. stipes ē psona a q̄ plures carnali ꝑpagine descendūt. 3ª est ista linea sanguinitatis est ordinata collectio personarum sanguinitate iūctarū. & diuidit ī ascēdentē & descendentē & trāsuersalē. linea descendens est a psona ꝑpagāte ad ꝑpagatas. Ascēdens eo° a propagata ad illas a quibo descēdit. trāsuersal aūt est qñ ambe psone descēdūt ab eadem & neutra descendit ab altera. De scriptio. 4. noīs est. ista gradus est determinata ꝑpinquitas persone ad psonaz ꝙm sanguinitatē. & ꝑprie inuenit ī linea ascentc & descedēte. ī trāsuersali aūt min⁹ ꝑpe inuenit. ī Ex istis seq̄t una regula tal q efficacior ē g̃d⁹ ī linea descēdente q̄ ī trāsuersali. ad hoc est rō natural. q pl⁹ diūgit proles pen ī q̄ prol s proli. & ideo magis est contra legem nature in p̄ gradu diūgi in linea recta q̄ in linea trāsuersali. Semp enī fuit illa diūctio ō matrio^m. & magis filii ad matrē q̄ pris ad filiā. q maior irreuerētia. unde 8° de aīalibo dicit q q̄dā equ⁹ uelat⁹ ogsuit nūez suā. postea discoptus h° uidens p̄cipitauit. Ad q. g̃ dico q ī oñi lege aliq̄ ꝑpinquitas impedit matrimoniū. in lege nāe sola illa propinqtas impedit q̄ est in primo gradu in linea descendēte. qđ patet ex illo uerbo ade. Relinquet homo patrez suum & matrem supple quantum ad

copulã cõiugalem. nec tñ intelligit̃ de patre proximo. sed & quocũq; in linea recta. ita q; si adam hodie uiueret nul lam uxorẽ ducere posset. alia aũt ꝓpin quitas in illa lege nõ ꝓhibuit. quia non poterant aliud facere. quia non erant alie femine q̃ sorores. In lege moꝛa erat ꝓhibitio q̃tũ ad quosdã gradus ulteriores ut ꝓ leuitic. viii. In lege ãt euangelica aliqñ fuit ꝓhibitio usq; ad septimũ gradũ. patet ꝑ magistrũ in lit tera. sed sub Innocentio. iii. restricta est usq; ad quartũ gradu; inclusiue. ad hoc est auctoritas ecclesie que dicit ꝓhibi copule cõiugalis. q. ꝺ sanguinitatis gra dũ de cetero nõ excedat. & assignat ta leꝫ rationẽ. qm̃ in ulteriorib; gradib; iã nõ põt absq; ꝯgui dispendio obseruari

Ista sustinendo dico ad primũ in op positũ q; in pricipio generis hũani ne cessariũ fuit q; cõtract⁹ fieret in prio gradu. tñ linea transuersali non in linea recta. Ad iᵐ dico q; alia ẽ amicitia cõsanguineorũ & alia cõiugũ. quia pri ma est amicitia reuerẽtie q̃tũ ad descẽ dẽtes & cui⁹dã regimis seu p̃sidẽtie q̃ tũ ad descẽ ẽtes rẽspectu supiorũ maxi me in linea recta. Sꝫ amicitia ꝺiugũ est sine tali reuerentia imo cũ irreuerẽtia in tantũ ut magis diligens ꝺsanguineã ma gis odit in ea illaꝫ irreuerentiã. nõ solũ a se. ꝑ a q̃cũq; alio. & iõ ꝺcedo q; amici tia disponit ad ꝺiugiũ. ꝑ est alteri⁹ rõis ab illa q̃ est inter cõsanguineos.

Trum matrimoniũ impediat̃ ꝑ sacerdotiũ q; nõ. dicitur de episcopo unius uxoris uiro prima ad thi. c⁰ ꝫ⁰. p̃ sacerdotes grecoꝝ matrimonio copulãtur. ꝑ ipsi habent ordinẽ sacrũ sicut & latini. q̃ ẽt̃. ꝫ. placuit. In q. ista est una opi nio. q; persona. suscipiens sacm ordinẽ efficit illegittia siplicit̃ ad ꝺtrahendũ matrimoniũ. Et hoc uel ꝑ ecclesiam uel imediate a xp̃o. lꝫ illud nõ habeat̃ in scriptura. Sꝫ zᵐ nõ est ꝓbabile q; in primitiua ecclesia nõ tenebantur qd̃ oportet dicere si a xp̃o fuisset or dinatũ. ideo tenet rõne primi. Ratõ aũt istius illegittimationis est q̃ uotũ sacrũ ordini ãnexũ. ꝺ aut uotũ est sic ãnexũ sacro ordini. q; suscipiẽs uo uet. aut est annexũ tñ ex p̃cepto eccle sie. quia teneb̃ ita seruare. acsi uoue ret. ꝑ mõ ñ. q; null⁹ nolẽs uouet nolitũ ꝑ iste suscipiens ordinẽ sacrũ explicite habet in nolũtate nõ ꝺtinere. q̃ nõ uo uet ꝺtiam. si dicas q; uouet de facto su scipiẽ ꝑ ordinẽ q̃d antiq; pres latini uo uerũt & ille suscipit sine signũ. ꝺ nullus teneb̃ ex uoto ad uotũ factũ ab alio si hꝫ maxime uotũ ꝺriũ. p̃ ori entales suscipiũt illud signũ. & tñ sine uoto castitati. Dico q̃ q; nõ ꝓ uotũ ꝺtinen ꝓprie dictũ sac⁰ ordini ãnexũ nec q̃ p̃ceptũ ecclesie ẽ q; sacerdos ñ possit ꝺhere. ꝑ ex h⁹ q; eccl'ia fecit p iura talẽ simplicit̃ eẽ illegittimũ. & h⁹ statutũ fuit rõnabile siue fuerit habitũ a xp̃o. siue non. quia sacerdos deputa tur ministerio sacro. ad quod requiri tur munditia mentis. & perspicacia intellectus & feruor affectus & mũdi tia carnis. ad q̃ oñia dispõit ꝺtinẽtia & ad eorũ oppositа frequentia actus carnalis. nec q̃p hoc dicere debet aliqs q; ecclesia in suo iure sibi p̃iudicat. q; ecclesia cõiter nullum cogit ad suscep tionẽ ordinis sacri. & satis publicauit q; post talem sacrũ ordinẽ susceptum suscipiens est inhabilis ad ꝺhendũ ma trimoniũ. si q̃ uoluntarie uenit uolun tarie incurrit istã inhabilitatẽ. Ista sequendo dico ad primũ in oppositu; q; in ecclesia primitiua ꝑm cõsuetudi nem licebat habere unã uxorem uten do matrimonio prius ꝺtracto. sed non licebat habere tũc si nullã prius habu isset. Ad zᵐ nego similitudinẽ. quia susceptio ordinis sacri non requirit nisi sexũ debitũ & ministrum debitum & intentionẽ debitam in susciᵉ & mi nistrãte. & ideo ꝺfirmãtur ꝺiugia licꝫ suscipiendo peccent. matrimoniũ ue ro requirit habilitatẽ in ꝑsonis ad con trahendũ. & p ordinẽ sacrũ susceptum suscipiens est omnino inhabilis ad ma trimoniũ cõtractum.

Trũ matrimoniũ per puerilẽ etatem ualeat impediri. q; nõ aliquis potest accipere pote statem anteq̃ possit in usum. q̃ in ꝺtra ctu matrimonii ubi est datio & acce ptio potestatis potest aliquis anteq̃ possit in usum. q̃ & puer. ꝺfirmat quia etas puerilis nõ impedit susceptiõ nem ordinis. q̃ ẽt̃. ꝺ puer qui nõ potest reddere debitũ nõ est apt⁹ con iugio. extra de frigidis. Ad q. istam dico q; impotentia simpliciter impe dit matrimoniũ. quia datio potestatis ꝺiugii est in isto ꝺtractu. ita q; q̃ ñ ha bet potestatẽ nihil dat. Ista aũt ratio concludit ꝺ pueris ꝑ tempore ꝑ quo sunt pueri. sed quta illa impotentia nõ est perpetua. sed expectatur futura potentia. ideo potest nunc ꝓmittere potentiam pro tempe futuro pro⁹q̃ habebit. & hoc fit in spõsalibus. puer enim potest contrahere sponsalia non matrimoniũ Ista sequendo dico ad argumentũ in cõtrariũ q; aliquis põt suscipere potestatẽ anteq̃ possit uti. sed nõ põt dare potestatez anteq̃ illã habeat. in isto contractu est datio pote statis. q̃ ẽt̃.

Trũ matrimoniũ ꝓpediri pos sit ꝑ seruitutẽ. q; sic. null⁹ ꝑt dare alienũ. ꝑ corpus serui ẽ ipsius dñi ꝑm ꝓm zᵐ poli. q̃ ẽt̃. p̃ fauorabilior est ꝓfessio religionis q̃ carnale matrimoniũ. ꝑ seruus non põt profiteri relig onẽ sine uolũtate domi ni. ergo nec ꝺhere matrimoniũ Con trariũ tenet ecclesia. ut habeb̃ extra de ꝺiugio seruorũ. In qõne ista sũt duo uidenda. primũ est unde inducta est ser uitus. zᵐ est pricipale ꝓpositum Ad primũ articulũ dico q; de lege nature oñes nasc̃ũt liberi. tñ seruit⁹ ut magis ꝓprie subiectio filiaꝫ uel obedientia fi lialis ad patrem est magis de lege natu re. quia ꝑm philosophum 8⁰ ethicoꝝ filius habet a patre esse & disciplinã.

Ista aũt seruitus de qua loquimur ti
ꝑm quã domin⁹ põt uẽdere seruũ sicut
pecudẽ. q̃ mõ loquit̃ plus .2°. poli. di
cens. seru⁹ ñ ꝑt exercere actũ uirtutis
ꝓ eo q̃ oportet eũ ad imperiũ domini
sui exercere actus seruiles. ista nõ est in
ducta nisi a lege positiua. talis aũt ser
uitus nõ est iusta nisi aliquis uolũtarie
se subiecit tali seruituti. talis aũt sub
iectio esset fatua & forte ꝫ legem na
ture q̃ homo libertatẽ suã abdicaret a
se. & si facta esset teneret eã seruare tã
q̃ iustam. quia iusta esset. Est & alia
seruitus iusta. s. qñ aliquis iuste dñans
alicui cõmunitati uideret aliquos uitio
sos. ita q̃ libertas eoꝝ noceret cõmuni
ti & eis iuste potest eos punire pena
seruitutis. Ad .2^m^ articulum dicunt
aliqui q̃ seruus põt ꝫhere matrimoniũ
inuito dño. & hꝰ ꝓbat duplicit. Prio
sic. matrimoniũ est de lege nature. ser
uit⁹ est ꝫ legẽ nature. & qđ est de lege
nature nõ tollit̃ ꝓ aliqđ qđ est tm̃ de
lege positiua. .2°. sic seru⁹ nõ est sic
dñi. quia sit etiam sut. p3. q̃ põt uti
necessariis ad uitã. q̃ a simili q̃ tũ ad
actus ptinẽtes ad obseruationẽ sp̃i. con
trahere aũt ptinz ad obseruationẽ sp̃i
q̃ etc̃. Iste rationes possũt solui. pri
ma sic. q̃ obligatio q̃ non est de lege
nature põt impedire aliquã libertatem
q̃ alicui operit de lege nature. & sic di
cã hic. Exemplũ de lege nature ni
hil tibi debeo. tñ si uoueo tibi obiam
teneor tibi obedire. .2ª ratio nõ oclu
dit q̃ non omnis q̃ teneat̃ obseruari indi
uiduũ teneat̃ multiplicare sp̃z. Dico
ergo q̃ tũ ad istũ articulũ q̃ seruus de
uolute dñi ꝑt ꝫhere mrimoᵐ q̃tũcũq;
onus matrimonii sit aliquid repugnans
seruitiis cõsueris. q̃ dñs cõcedens con
trahere implicite relaxat sibi illa seru
tia cõsueta. Et si domin⁹ reuocaret
istã ocessionẽ totaliter impediens eũ
a copula carnali. s. mittendo eũ ad par
tes longinquas uel detinẽdo eum in labo
ribus sic q̃ nõ posset uxorẽ suã uisita
re mortaliter peccaret. & ẽ p ecclam
grauiter puniend⁹. Potest etiã seru⁹
ꝫhere inuito dño ꝓ q̃to in suo corpe
habet aliquid iuris. & ꝓ q̃to corpus
eius est suũ põt se cũ alio oiũgere. duz
tñ alius qui est liber sit otentus illa mo
dica potestate. & cõstet sibi de tali cõ
ditiõe. Ista sequẽdo dico ad primũ
in contrariũ q̃ seruus non est dñi sui
totaliter q̃tũ ad omes actus. s. ad come
dendũ bibendũ & dormiendũ. & q̃tũ
ad omes in q̃bus nõ subtrahũt seruitia
olsueta dño. cũ q̃ ꝓ tunc possit in actu
carnali põt ad illũ se obligare. qđ aũt
dicit de seruitute illa maledicta ꝓ plz
.3°. poli. põt intelligi q̃ est domini sic
possessio uel pecunia. nõ aũt q̃ in acti
bꝰ suis semp ducat & ñ ducat. q̃ q̃tũ
cũq; seru⁹. tñ homo est. & ꝓ oñs liberi
arbitrii. Ad .2^m^ nõ ẽ sic. q̃ ꝓfitẽs
religionẽ totaliter se submittit obie p
lati. ideo ex toto ꝯtrahit se a cõsuetis
fuitiis dñi. ñ sic ꝫhẽs matri^m^. & tũmõ
in aliquibꝰ actibꝰ qui possunt stare cũ
hoc q̃ reddat domio seruitia cõsueta

Trũ maria uirgo fuerit uera
mater dei & hois. q̃ nõ. op
põita sit̃ inesse eidẽ nõ põt
esse ꝓ diuinã põm. q̃ si õria eẽnt simꝫ
in eodẽ ꝺdictoria eẽnt simꝫ uera. 4.°
mec̃. oñs est fm & impossibile. sed
uirginitas & mrnitas sunt opposita. q̃
etc̃ ꝓ actiuũ & passiuũ sunt mutua
correᵗⁱᵃ. xvᵒ. mec̃. & mr̃ se hz ad pa
trẽ sic̃ passiuũ ad actũ. xvᵒ. de aialibꝰ
q̃ sunt mutua correᵗⁱᵃ. q̃ ubi nullꝰ pa
ter ibi nulla mater. ꝓ mr̃ se habet
actiue in generatõe ꝓlis. q̃ si tm̃ paᵗᵉ
rũc adã eẽt mr̃ eue. & limus mr̃ ade.
& beata uirgo nõ se hũit actiue in ista
generatõe. q̃ ista generaᵒ fuit in instã
ti. uirꝰ aũt creata nõ opat̃ in instãti
ad illud q̃ ẽ natũ fieri in tpe. ꝫ lu
ce p.3cipies in utero & paries filiũ.

In ista q. est 3clo certa. sic̃ pz ꝑ
damas. lviii. dei genitricẽ uere scam
uirginẽ ꝓdicam⁹. sic̃ enim de⁹ uer̃ est q̃
ex ipsa nat⁹ est. ita uer̃ dei genitrix ẽ
q̃ uerũ deũ ex seipsa icarnatũ genuit

Dubiũ tm̃ ẽ qualr mr̃ cõcurrat ad
generatõz ꝓlis. & uideꝫ eẽ op. plũ p⁹
de aialibꝰ. ꝓ solus pr̃habz ratõez acti
ui. & mr̃ rõnẽ passiui ita q̃ mr̃ amini
strat totã mãm ꝓlis. & in solo semine
pr̃is est uirtus actiua formatiua ꝓlis.
unde ꝺpat uirtutẽ actiuã q̃ est in scie
patris artifici. & mãm ministratam a
matre ꝺpat ligno de quo artifex facit
scamnũ. ꝓ ista op. sũt duo artᵃ pᵃ
facta ad prictpale. & loquẽdo de gene
ratõe xp̃i arguit̃ sp̃aliter sic q̃ beata
uirgo nõ habuit aliq̃ actionẽ. Licz
enim rõ seminal⁹ nõ sit prim⁹ agẽdi in
generatõe. q̃ nõ manet sicut nõ manz
sed quã ꝺsequit̃. & tñ est rõ agendi in
alteratõe p̃cedite generatõem. & hic
nõ ꝑcessit alteratõ. q̃ in ista generatõe
sancta ex pte mr̃is nulla fuit actõ. nec
ꝓ rõem seminalẽ nec ꝓ aliq̃ aliaz uim
actiuã in uã ministrata. ꝺ istã opi.
arguit̃ sic. fora eiusdẽ sp̃ei cõsequt põ
nãlis eiusdẽ rõnis. & masculus & femi
na sũt eiusdem sp̃ei .4.° mec̃. q̃ foras
ilorũ ꝺsequit̃ po⁴ eiusdem rõnis. si q̃
foram pr̃is ꝺsequit̃ uirꝰ actiua uege
tatiua. q̃ & formã mr̃is sisr. Cõfir
mat̃. q̃ alias uegᵃᵗⁱᵉ coꝝ differrẽt sic̃
actia & passiua. & ꝓ oñs eẽnt poᶜ oi
no alteriꝰ rõis. ꝓ 8°. ethi. pr̃ nãlit̃
diligit filiũ suuz. sic̃ unusq̃sq; diligit
nãtr opus suũ. & ꝓ hꝰ assignat rõez
q̃ benefaciens assimilat̃ plꝰ beneficiato
q̃ ecõuerso. & ꝑm eundẽ ibi. mr̃ plꝰ di
ligit filiũ suũ q̃ pr̃. q̃ filꝰ aliquo mõ ẽ
opus matris. ꝓ filꝰ q̃q; assimilatur
ꝑ⁹ matri q̃ pr̃i. q̃ aliqua uirtꝰ actiª
ẽ i mre respcũ filii. qđ ꝓbat̃. q̃ agẽs
intendit assimilare sibi effectm. & effectus
nõ assimilat̃ nisi ꝑ aliq̃ actõz. ꝓ si ma
ter nõ hẽret actionẽ in generatõe ꝓlis
nõ eẽt nisi sic uas in q̃ sic in loco ouie
te generaret̃ ꝑles de. luq̃ eiꝰ ut mã
& sic mater non daret pluſq̃ dat ter
ra in generatõe minere. ꝓbat̃ in ꝓ
posito crisos. de beata uirgine dicit
q̃ sp̃us sanctꝰ tribuit & uirtutẽ susce
ptiuã sic & generatiuã. & si esset tm

principiū passiuum nō copularet illā duo simul. ꝑ oīs cā actiua hīs uir tutē resp̄cū alic⁹ effcūs. & nō ꝑuentā ab alio total'r cānte effcm illū in eod̄ instāti in q̄ effcūs ꝓducitur pōt ⁊gerē ad ꝓductionē eius. ꝙ beata uirgo fuit talis. ꝙ etc̄. ma. ē manifesta. mi. proba tur. crisо⁹. sp̄s sanct⁹ tribuit ei uirtu tem susceptiuam sīl & generatiuā. Ea dē mi. ꝓbat sic. ſ. ⁊git libere. ꝙ pōt supplere uicē p̄tris nat'al' cōcānte se cum mre sua cālitate. q̄ p illud qd̄. ſ. ſ. supplet uicez p̄ris nihil tollit ꝺ cā litate matris Ad ma⁹ ad primū di cendū q̄ uirgo & mr̄ ñ opponūt̄ for mal'r nec ut priuatiua nec ut ōria. uir ginitas enī priuat actōez tm̄ cāe nat'a lis superioris. ſ. patris. & nō uirtutē ac tiuā matris. Ad 2m dm̄ q̄ actiuuz & passiuū in cōi bene nccio referūt̄ & idē ē dici hec actio & hec pa⁹ in ꝓpo⁹. q̄ istud actim̄ pōt supplere ui cez actiui nat'al'. Ad ultimū dm̄ q̄ alie mīes ⁊gūt in gneratōe. & ista egit in ista gnātōe. cū ⁊gnit̄ de instāti. dm̄ si in toto tpe p̄cedēte fuiss̄ orata bñ potuisset operari in ultimo instāti ad foram inducibilē in illo instāti. ſ. ñ fu isset opata in instāti ꝑꝑ opatōez fcā̄z in tpe. q̄ illa tūc nō fuisset. Ad ar gumēta op. phs debz expōi q̄ mr̄ non est cā principalis agens. ꝙ principalius ministrat materiā q̄ p̄r. si aūt phs alit intelligit nō est tm̄ dus. q̄ gal'. cui est in talibus magis credēdū sentit oppōi tū sic recitat auicen.

rōne seminali dm̄ q̄ sol⁹ ille effect⁹ p ducit ꝙ rōnes seiales ad cui⁹ ꝓducti one virtus actiua creata ocurrit ut to tal' cā. ꝙ in ꝓpōito nō ē ita. q̄ si bea ta uirgo agit p uirtutē nat'alē. nō tm̄ ē totalis cā nec principalis. ꝙ magis. ſ. ſ.

Tertia ratio sit ps qdditatis et cetera. uidet q̄ ñ. q̄ quic q̄d ē est prim⁹ ⁊gnitū. ꝙ p̄m⁹ se ē ignotū nō includi tur in rōe ipsi⁹ qcqd est tanq̄ ps ei⁹ sed matia ē ignota p̄ phi. & ⁊⁰ mec. ⁊ matia nō includit̄ in rōe ipsi⁹ qcqd ē tanq̄ ps ei⁹. ꝛ impossibile ē aliqd pfectē ⁊gnsci ñ ⁊gnscant oēs ei⁹ p̄tes cāe ꝙ cāe intrinc sūt matia & fora. ⁊ impossibile ē ⁊ az matiales cognsci ñ cognscat ei⁹ matia & ei⁹ for ma. ꝙ ⁊gto qcqd ē rei matial' pfecte ⁊gnscit ipsa res material'. ⁊ materia ē ps rei matial'. Opi. una ē q̄ dic. q̄ nihil ē p se de rōe qdditatis ú sola for ma. & ista octo ꝓbat auctibus & rōni bus. diz enim phs ⁊⁰ mec. c. de cā. q̄ oēs ptes diffinitiōis sūt fore. ⁊ nulla ps diffinitōis ē n5. p̄ ibidē phs. aīa ē de sba aiati & sp̄s & qd̄ qd eāt eē ꝙ anima ē fora tm̄. ⁊ sola fora ē qddi tas rei matial'. Rōnibz sic. Illud c⁹ matia est ps sic hēs alibi. ꝛ⁰ sic illud qd̄ ꝓhibet qdditatē nō eē idem cū eo cui⁹ ē qdditas ñ ptinz ad qddi tatē. q̄ ⁊⁰ mec in his q̄ hnt qdditatē idē ē qdditas cū eo c⁹ ē qdditas. ꝙ mā ꝓhibet qddtem nō eē idē cū eo c⁹ est tē. m i. ꝓbat p phz ibidē i qbusc̄z

cōpositi cū mā nō ē idē q̄d quid est cū eo cui⁹ est. ō istā op. sic ꝓcedā. p arguā ō eā auctibz & rōnibz. ex qbus patebit ueritas. q. 2⁰. ad maiorē euidē tiā solonis argumtoz p̄mittā aliquas dc. ultimo rndebo ad motiua op. & ad principale. q̄m ad p̄m articulum dr sic phs 8⁰ mec. c. 2⁰. reprehendit illos qui diffinunt res māles p formā tm̄. & illos q diffiniūt p mām tm̄. cō mēdat aūt illos q diffiniūt p utrumq; ⁊ mā est ps qdditatl. p̄ idē uult p de aīa. c. illo differenter aūt diffiniet phicus etc̄. p 8⁰ mec oz terminā i. diffinem eē oīoem lōgam. hic q̄dē ut mā. hic aūt ut fora. Rōnibz sic unū q̄dq; pfectissime etc̄. sic habes alibi.

2⁰ sic si mā nō sit ps qdditatꝫ rei māls mā ē nihil. oñs est fz. ⁊ añs. fal sitas oñtis est nota. oñaz ꝓbo. illud q̄d ñ includit aliq̄ qddtem exīte in gene re. nec ē aliq̄ qdditas exīs in genē. nc includit in aliq̄ qddtem p se exīte in genere tale nō ē in genere nc p se nec p reductōem. ꝙ ⁊m istā opi. mā non includit in aliq̄ qdditate. nec ipsa est qdditas nec qddtem includit. ⁊ nō est in genere. nec p se. nec p reductiōem ꝙ oē tale ul' ē de⁹. ul' ē nihil. Si ē de⁹ sit deus tu⁹ nō me⁹. p3 ⁊ ueritas. q. q̄ mā ē ps qdditatl. q̄m ad 2m arti culū distinguēdū ē de mā & de sp̄e & de si toto. q̄ de istis tribz nominibz diuersimode loq̄t phs. dr ⁊ q̄ mā alt q̄n accipit p priz potētiali illi⁹ cui⁹ ē. & isto mō mā ē ps essētialis opositi & distinguit̄ ō formā q̄ ē altera pars opositi. aliq̄n accipit p aliquo ōhente qdditatez. & isto mō ꝓprietas indiui dualis quecūz sit illa pōt dici mā. & mā sic accepta ē de⁹ p se rōe ei⁹ q̄d di cit sit totū. & illo mō distinguit̄ otra formā ut fora accipit̄ p mat'a. aliquā do accipit̄ ut ōhit̄ p aliqd accns. pu ta p formā accntalē. sic cera ē matia sigilli. & es matia circuli. 2⁰ dr q̄ sp̄es aliq̄n accipit̄ p fora q̄ est alt'a ps opositi. aliquādo accipit̄ p ul'i abstra cto. cui⁹ p̄ ē ipsū q̄d q̄d est. & illo mō loq̄t phs 7⁰ mec. c. de ptib⁹ diffini tōis. de sp̄e accipiēdo eā p ul'i abstrac to. & infra ul'is & sp̄i ē diffi⁹. ꝛ⁰ dr q̄ sit totū aliq̄n accipit̄ p opo⁹ ulti⁹ octo q̄d ē ipsū singulare. aliq̄n accipit̄ p opo⁹ nāli. aliq̄n accipitur p h⁰ noie exīte ul' hoc lapide. & tia sit tota generāt̄ & corrūpūt̄. & de ta lib⁹ nō ē diffi⁹ ꝓprie nec scia. q. cum abstrahit̄ a sensibilibz nescit̄ an sit ul' nō sit. iō de eis ē op. secus ē de indiui duo sbe opposite. q̄ nihil includit. uñ sibi repugt recipe p̄dicatōez. naz q̄d q̄d ē hois p̄dicat̄ de hoc hoīe lz nō p̄ q̄ sic sba opōita abstrahit a tpe & eē exīte. sic hic hō abstrahit ab utroq;.

q̄m ad 3m articulū ē rndēdū ad ar gumenta opi. & ad principale. Ad pri⁹ p op. dm̄ ad auctē phi q̄ sic dz intelligi. oēs ptes diffinitiōis sunt fore res pcū diffiniti. q̄ de ipso sūt fora fr dicte. Ad 2am auctem dm̄ q̄ fora ē q̄d q̄d erat esse & sba aiati. uerū

ꝺpletiue. non tñ eſt tota q̃ddítas. lz ſit
ps principal' & nobilior ꝑ qđ' ipſũ
totũ ab ea denoiať. Ad ȝm ddm q̃
diuerſis diuerſimode cõuenit habere
q̃ddítat'z. aliqd eni hz q̃d qd eſt p ſe
& p̃. aliqd p ſe. ſ nõ p̃. aliqd p accñs
& generaſr loquẽdo eo mõ q̃ aliquid
habz q̃d q̃d eſt eo mõ q̃d qd eſt eſt idẽ
cũ eo cui⁹ eſt. q̃ illa q̃ hñt q̃d qd ẽ p
ſe & p̃ in illis idẽ ẽ q̃d qd ẽ cũ eo cu
ius eſt p ſe & p̃. & ſic de aliis. tũc ad
formã arguñti cũ diciť illud qđ' ipe
dit q̃ddítatẽ eẽ idẽ cũ eo cui⁹ ẽ quid
ditas ñ ẽ ps q̃ddítat'. ddm q̃ eo mõ q̃
ipedit eo mº ñ ẽ ps q̃ddítat'. & q̃ mã
ȝcta p exiſtẽ ipedr q̃ddítem eẽ idẽ cũ
eo cui⁹ ẽ p ſe & p̃. & et p ſe ſ ñ p̃
iõ mã ȝcta p exiſtẽ nõ ẽ ps q̃ddítatis
illius q̃ ẽ idẽ cũ eo cui⁹ eſt p ſe & p̃.
nec illius q̃ ẽ idẽ cũ eo cui⁹ ẽ p ſe. ſed
nõ p̃. & q̃ p accñs nõ impedit q̃ddí
tatẽ. iõ iſto mõ ẽ ps q̃ddítat'. licz q̃ in
ꝺceptis cum mã ȝcta p exiſtere nõ ſit
q̃ddítas & illud cui⁹ eſt primis duob⁹
mõis. tñ in ꝺceptis cũ in ã in cõi ſũpta
uł cũ mã i uł idẽ ẽ q̃d q̃d eſt & illud
cui⁹ ẽ. nc matia ſic accepta impedit
iſtud. Ad arm ad principale ddm q̃
illud qđ' hz mãm ptẽ ſui ñ pfcẽ ogſci
tur niſi ognita mã. nunq̃ eni hõ habz
ſciaz de ſba ꝺpota ñ ogſcat mãz. lz q̃
tã mã q̃ foŕa reqrať ad ogtionez ſbe
ꝺpote. tñ aliter ẽ rõ ogſcendi talẽ ſb
ſtãtiã mã. & alr foŕa. ſic eni magis eſt
ens foŕa q̃ mã ita foŕa ẽ magi rõ cogſ
cẽdi q̃ mã. qñ q̃ diciť q̃ mã eſt ignota
ꝺz intelligi q̃ nõ ẽ prima rõ ogſcẽdi
ꝺpom. nec rõ potiſſima. & iſtud ꝺclu
dit rõ & non plus.

Trũ mrimo fuerit a deo im
mete inſtitutũ. q̃ nõ. geñ. 2º
hoc nunc os ex oſſibꝰ meis.
& ſequiť q̃obrem reliq̃t hõ prem &
mrem & adherebit uxori ſue. cõiť te
neť q̃ fuerit mrimo ibi inſtitutũ. q̃
adã illud inſtituit. p̃ qđ' ẽ a deo im
mete ĩſtitum p nm inferiorẽ ꝑt mutari
ſ eccl'ia circa mrimo aliqd immutat
q̃ multos illegittimat q̃ cẽnt legittimi
ad ꝺhendũ. ꝺ math. xixº dixit ihe
ſus plis nõ legiſtis. q̃ q̃ fecit ab initio
maſculũ & fẽam fecit eos & dixit. p
pter hoc dimittet hõ prem & mrem.
& adherebit uxori ſue. & erunt duo
in carne una. & ſtatiz ſubdit q̃s deus
ꝺiunxit hõ nõ ſepet. Ad ſol'onem
qõnũ tractataz de mrionio ſũt quedã
neccia p̃mittẽda. & ſũt q̃nq̃ ocl'ones.
Prima ẽ iſta ad debite ꝓ̃ creãdi marẽ
uł feminã honeſtũ ẽ in uiculo indiſſo
lubili copulari. 2ª marẽ uł feminam
ptãtem corporum ſibi mutuo tradeť
p uſu ppetuo ad ꝓ̃creãdũ ꝓ̃ debite
educandũ honeſtũ ẽ. 3ª honeſtum &
ogruũ & ſic ẽ de facto q̃ ptãs mutua
datiõis corpm fuit a deo inſtituta & p
bata. 4ª iſti ꝺctui datiõis mutue ali
q̃d ſacrm annecti ogruũ. & ſicr ẽ fcm
vª in mrimonio' pla diſtincta neẽe eſt
cõcurrere & que. Ad primã ocl'o
nẽ pbãdã p̃mitto iſtã rõez hoiez uelle
ꝓ̃creare ꝓ̃ in ſpe humana ẽ act⁹ rcẽ

circũſtãtiať. ſ circũſtãe ſunt tres. pª
eſt finis. ſ. uelle ꝓ̃creať ꝓ̃ debite edu
candũ. 2ª circũſtãtia ẽ q̃ iſte actus p
creať ſit determinataz pſonaz. ſ. ma
ris & ſe. 3ª ẽ q̃ pſone ille debẽt uicu
lo indiſſolubili obligari. Prña circũ
ſtãtia pbať. q̃ pfecta opa hois eſt fi
nis hois p̃ ethi. & xº. q̃ adhuc q̃libet
dz uelle hñe ꝓ̃. Itẽ q̃libz teneť dilige
re ꝓxim ſic ſeip̃z. i. ad idẽ. ſ q̃libz dz
ſe diligere ad honeſtaz ꝺuerſatõem &
cultũ diuinũ. q̃ ſic dz diligeť ꝓximũ
& maxie ꝓ̃ cui magi teneť. ꝺfirma
tur p augi. ſup geñ. bom plis nõ eſt p
les. ſ ſpes & deſideriũ uł ples religio
ſe informeť. 2ª pbať. q̃ uaga omi
xtio ẽ ꝺ bonũ plis q̃d ẽ finis intẽ⁹ li
& ꝺ bonũ familie & bonũ ciuitat'. q̃
ples ñ religioſe educareť & pr nõ hñet
notitiã determinatã ſue plis. & p oñs
nõ eẽt de ple ſollicitus. 3ª pbať. q̃
ppetua adheſio determinataz pſoaz
ad inuicẽ ualet magis ad ꝺmorandum
& mutuo ſeruiendũ. ſ. ad educationẽ
p̃ debitã. ſ ꝑ mltas occaſiões & diſ
plicẽtias ꝺcurrẽtes nõ ppetuo adhere
rẽt niſi eẽnt p adheſionẽ talẽ uinculo
indiſſolubili obligati. maior pbať. q̃
act⁹ q̃ nõ ẽ de ſe malus nec ſufficienť
bon⁹ ex pte agentꝭ & obi ẽ rcẽ circũ
ſtãtiat'. talr ẽ act⁹ ꝓ̃creatõis ꝓ̃lis. q̃ zc
mi. pbať. tũ q̃ ñ ẽ magis ꝺ icliem nãe
hoiem ſaluaŕ ſpem ſuã q̃ aſinũ ſuam
immo tãto plus q̃to ſpes ẽ pfectior nã
liter. ſ nõ põt ſalr e i ſtatu mortalitat
ũ p ppagatõez. tũ zº. q̃ de illicito nõ

dať p̃ceptũ affirmatiũ. ſ de ppaga ne
dať p̃ceptũ. geñ. zº & ix. creſcite &
multiplicamini. q̃ etc. 2ª ps mi. p
bať. nullꝰ act⁹ ẽ ſufficieẽter bonus ñ q̃
ẽ circa finẽ ultim. ſic ẽ amare deuz. p
creare ꝓ̃ nõ ẽ ultimꝰ finis. ſ ordina
bile in finẽ. q̃ etc. 2ª ocl'o prĩcipa
lis pbať. q̃ ꝺctꝰ mutue datõis corpm
diciť ſiť tractus duaz uolũtatũ. & p
oñs reqrit nccio actus uottum ocordan
tes i trãſlane mutua. ſic cõiť accidit i
pmutatõibꝰ & donatõibꝰ. 3ª pbať
nulli obligãt ſe ſaltez obligatione diffi
cili niſi ad hº eẽt aliqd aſtrigẽs uel le
ge nãe. uł lege põitiua diuĩa uł hũana
ſ taľ obligaº indiſſolubiľ lz nõ poſſit
pbari p rõem nãlẽ. ẽ tũ ocl'om rõi nãli
iõ ſi ñ ẽ de lege nãe ẽ de lege potua di
uina. p3 geñ. 3º. & mat. xixº. ubi xps
allegat deũ dixiſſe q̃d adã ptulit. geñ.
2º. de⁹ dixit p os ade p̃cõis. iõ ſ̃bdit
deũ ꝺiunxiſſe marez & feiaz ꝺuctiõe
mrioniali. 4ª cõcl'o pbať p̃ q̃ cõ
tractui p̃dicto ofert gra. q̃ eſt diffi
cilis. q̃ naſciť ex eo obligaº ualde dif
ficilis. & ogruuz ẽ q̃ cõferať in aliq̃
ſigno ſẽſibili a deo inſtuº ſic in aliis ſa
cramẽtꝭ. Rõ aũt iſtiꝰ ſacrãnti mul
tas hz difficultates annexas. puta a q̃
& ubi inſtitutũ ſit. que foŕa. q̃ſr una
q̃s miniſter. & q̃liter unꝰ. quis effectꝰ.

De p̃ dº q̃ nõ fuit inſtitutũ in ſta
tu innocẽcie. q̃ oĩa ſata hñt efficaciã
a paſſiõe xp̃i exhibita uł preuiſa. ſ ſi
hõ ſtetiſſz xps paſſus nõ fuiſſet. q̃ fu
it inſtitutũ in lege euãgelica. alias nõ

ēēt ſacramētū no.le. & q fuit inſtitu
tū a xpo. ubi mat.xxix.pbat ōctū ī
ſtitutū.geñ.z°.tūc ḡ inſtituit ſacm n
tū.q̄d patz ex illo uerbo q̄s deus diū
xit hō nō ſepet.non intelligit' q deus
p̄ceſſe diūxerit inſtituē° ōctū mr̄ionii
ſ.qñ inſtituit ſacm̄entū. foꝛa aūt ē ali
q̄d ſig^m ſēſibile a deo inſtitutū ad ſig
ficādū efficaciter gr̄am tūc collatam.
iſtud aūt ſig^m ul' ē determinatū a deo
ul' indetermiatū.ſi p̄ mō utēdo.ſ. uer
bis p̄ceſſis puta accipio te in meaz tūc
ſequit' q multotiēs erit otract9 mr̄io
nii ſiue ſacm̄entuz.etī in lege euā^ca.q
multotiēs ōhit' p alia uerba q̄ p illa.
ōhit' etiā q̄z inter mutos ſine uerbis
ſi z° mō dici p̄ōt q in oī ōctu mr̄io
nii ſi occurrit ſacramētū ſi de9 nō plus
determinat q̄ ſit' p hūanā impoſitiōez
determiatū.q ſig^m qđ' exiſti^nc diuina
requirit' ad otractū eſt ſacramētū. &
ſic erit' una foꝛa unitate integritatī ñ
indiuiſibilitat'. De miniſtro aūt eſt
dubit'.q ut' plu^m otrahētes ſibiipi mi
niſtrāt hoc ſa^tum. ul' mutuo ul' uterq
ſibi.ſ iſtud nō requirit' nc̄io ſi cum
oīi otractu ē ſacram̄tū.nā p̄res aliq̄
otrahūt p filio.& filius p frīb9 ñ ex
primētib9 ſigna ppria.ſi ḡ ē ibi ſac̄
m̄ētū oz dici q miniſter iſti9 ſacraīnti
pōt eē indr̄iter q̄cunq; q pōt eē mini
ſter in otractu mr̄ionii.& ſic erit' mi
niſter un9 uni^te integritatī & nō indi
uiſibilitatī. Effectūs aūt ſūt due gr̄e ī
aīabo ōhētiū ñ ſit obex peccati morta
lis.ad hō enī q recipiāt gr̄az oz q pri
us p̄eniteāt.q ſacm̄ iſtud nō dat pri
uā gr̄am.un9 aūt ē effectūs totaī et pri
m9 .ſ.gr̄oſa diūctō aiar̄. De p^a cō
cl'one d° q aliud ē mr̄io^m. aliud otra
ctus mr̄ionū.& aliud ſacm̄ mr̄imonii
q mr̄io^m ē illa mutua obligatō. ōctus
aūt ē actus mutuꝰ uolūtatū. ſacramen
tū aūt ē ſignū efficax gr̄e ocōitans. di
ſtictō p3.q p^m ē pmanēs in aīabo diu
gū.& ē re9 real' extrīc9 aduenies.z^m
diſtinct tū in fieri. q in actib9 interio
rib9 ul' exteriorib9 duaꝝ p̄ſonarū. &
ſe habet ad p^m ſic cā in fieri.& ſicut
genera° ad p̄nitatē. z^m aūt ſimr̄
diſtinct in fieri.& ē ſil' cū p̄.& nō ē.iō
nō'ſp manet cū z°. n^c p̄p hoc ē equo
cū ad illa tria. ſ tm in recto ſig̃ficat
p^m.& in obliq̄ alia duo. Poſſūt aūt
hec tria diffiniri ſic.mr̄io^m eſt uīculū
indiſſolubile inter uiraz & fe.ex mu
tua relone ptātis corp^m ſuoꝝ ī ſe in
uicē facta ad p̄creādū p̄lē debite edu
candam. Cōtract9 ē maris & femi
ne mutua trāſlatio ptātis ſuoꝝ corp^m
p uſu ppetuo ad p̄creandū p̄lem debi
te educandā. Sacram̄tū ē exp̄ſſio
certorū uerborū maris & fe. ad ſe in
uicē ſignificantiū traditionem mutue
ptātis corp^m ad p̄lē debite p̄creādū.
exiſti^nc diuina efficaciter ſig̃ficās gra
tiā oferēdā mutuo ōhentibꝰ ad cōiun
ctionē gr̄oſam mutuā animoꝝ.ſi aūt
certa uerba nō ſint preciſe forma ſac
menti ponat' aliquid generali9 loco ei
us.ſ.exhibitio certorū ſignoꝝ.ſ & ñ
expreſſio certorū uerboꝝ. Tūc ad

q.p3 q̄d ſit' dicēdū.q ōct9 mr̄imonii
eſt a deo inſtitut9 ante lapſū.p3 geñ.
z°.h° nūc os ex oſſib9.& creſcite &
multi.& inſtitutio eſt p modū p̄cepti
affirmatiui.ita q obligat ſemp.ſ ñ p
ſemp.ſ p tpe nec̄itat'.& fuit inſtitu
tū in officiū & remediū. Ad ar^ta
ad p^m p3 q de9 inſtituit.ſ adaz ſicut
p̄co p̄tulit.p3 mat.xix° q fecit marē
& fe.dixit q̄obrē z̄c. Ad z^m d° q
eccl'ia circa mr̄io^m habile ul' inhabile
aliq̄d immutat.ſ nō circa illud qđ' ē
eēntiale in ōctu mr̄ionii p̄ſup^ta mate
ria idonea.

Tū mr̄i^m bñ diffiniāt a ma
giſtro.di. mr̄io^m ē uiri mult
eriſq; otunctō maritaī inter
legittimas p̄ſonas uitā indiſſolubilem
retinētes.uidet' q nō.q aut otunctio
accipit' paſſiue aut p relone. ñ p mō
q illa trāſit trāſeūte actu ōhentium.
ſil'r ois pa° ē ad aliquē terminū.iſtius
aūt otūctiōis null9 eſt'nou9 terminus
niſi re9 rōnis nō z° mō.tū q cuz ſint
due relones.ſ.uiri ad mulierē.& eo°.
z° phi.eadē ē una etc̄.ſequit' q eſſent
duo mr̄i^a.uel q mr̄i^m non eſſet eſſenti
aliter unū.tū q illa eēt termin9 motus
ul' mutationis p̄cedētis.q ineſt mā'ie
poſt mutatōez.h° eſt f'm.q nō ē for
ma ab^ta. Oppo^m dic' mgr̄ in lit^a

Ad iſtā.q. p3 rñſio ex p̄cedēti.q.
q̄ diffi° mgr̄i dz intelligi ſ^m diffiniti
onē pōitā in v^a cl'one. q ſi mr̄i^m ac
cipiat' ꝓprie p i^a otūctōe.tūc otūctō
marital' dz intelligi idem q̄d obligatio

ſi accipiat' p octu ꝓprie.tūc otūctio
idē ē qđ' actus otungēdi.ul' pa° inclu
dens actū interiorē & exteriorē p̄ſoa
rū otunctaz. Ad ar^m d° q mr̄i^m p
prie acceptū ut ē otunctio ē relo. Et
cū dicis.ḡ erit termin9 mot9.nō ſeqū
q talis muta° ē ſ^m actū uolūtat' q nō
relinq̄t aliq̄d inductū.Cū ḡ arguis de
dualitate.dictū eſt prius quō mr̄i^m eſt
unū unitate integritat' & nō indiuiſi
bilitatis.& ſic uidet' in oī octu.octus
enī includit duas ptes.ſ.oſēſuz huius
& illius. & in utroq; duos actus.ſ.in
triſecuz & extrīſecuz ſignificātem il
lum intrinſecum.

Tū mr̄io^m efficiat cōſenſus
exp̄ſſus uerbis.q nō.q tūc
null9 poſſet eē cer9 de mr̄i
monio ſic nec de conſenſu alteri9.q nō
uidet uolunt' atē alteri9.oñs ē incōue
niēs.q null9 poſſz octuz mr̄ionii cer
titudialr & ſecure ſine periculo exer
cere. Oppo^m extra de ſpō.tua uos
ſine cōſenſu nequeūt mr̄io^m facere cō
ſenſuſq tacitus nō ſufficit nec expreſ
ſio parentuz p filiis ad ſacramentum
q nō eſt ibi ſignum ſenſibile. Solu
tio iſtius.q.p3 ex z^a oclusiōe prime
q.q ibi habet' qualiter contractus mu
tue dationis poteſtatis corporum ē ho
neſtus.& qualiter ſe habet ad uīculum
derelictum inter cōiuges. & tunc ad
formam dico q nō eſt proprie cauſa
efficiens illius uinculi. ſ eſt diſpoſi°
preuia.ſicut baptiſari & ordinari eſt
preuia diſpoſitio ad caracterē.oſenſ9

aũt exp̃ssus uerbis sufficientib⁹ nihil
aliud ẽ q̃ ꝟctus mr̃ionij. & iõ se habz
ad mr̃io^m sic̃ ille ꝟctus. Ad ar^m d⁹
q talis certitudo põt eẽ qualis requr̃it
in humanis actib⁹. in aliis aũt ꝟctibus
puta ꝫmutatiõis uł uenditiõis rez ñ
requirit̃ demõstratia certitudo. ꝟ suf
ficit ꝓbabilis.

Tr̃ũ mr̃io^m causet̃ p̃ ꝺsẽsũ
exp̃ssũ uerbis de pr̃nti. q nõ
oẽ uinculũ ul' ꝟctus ad quem
licite põt seq copula carnal' ẽ mr̃io^m
ꝟ post ꝺsensũ exp̃ssũ uerbis de futuro
licite sequit̃ copula carnal'. q tales ñ
fornicãt̃ n^c adulterant̃. g etc̃. p̃ im
pletio ꝫmissi est de lege nãe sic̃ fideli
tas. g̃ ꝫmissio ẽ uinculũ indissolubile
g̃ mr̃io^m maxie tura^to firmatuz. q cõ
seruare illud ẽ de lege nãe. p̃ inter
spõsalia & mr̃io^m nõ ẽ mediũ q̃tũ ad
istũ ꝋtractũ. ꝟ qñ apponit̃ iuramẽtũ
ꝟctus excedit firmitatẽ spõsaliũ. quia
spõsalia hñt firmitatẽ suã sine iura^to
ꝟ qñ apponit̃ iuramẽtũ est ꝟct⁹ mr̃io
nii. Oppõitũ dicit mgr̃ in littera.
R⁹ ex z^a cõclone pri^e. q. ꝟct⁹ mri
monii ẽ datio. & si nõ libera. tñ p a⁹
recipiẽ⁹. q̃d ẽ ꝫmutatõ saltẽ ẽ mutua
traditio ptãtis corp^m. ꝟ null⁹ ꝫmittẽ
do tradit illud qd' ꝫmittit. immo ꝟdi
ctio est. q ꝫmissio ẽ de tradẽdo in fu
turũ. ꝺsuł aũt de futuro exp̃ssus si
gnis ocurr̃ẽtib⁹ illi cõsensui nõ ẽ nisi
ꝫmissio. g̃ nõ traditio. & p ꝟbs nec ꝟ
ctus mr̃ionii. Ad ar^ta ꝛd p^m d⁹ q
ma. nõ ẽ ꝥa nisi de uiculo indissolubili
ante actũ copule carnalis. istud aũt si
fiat indissolubile p actũ illũ. tñ añ ac
tũ nõ fuit indissolubile. Ad z^m d⁹
q si ꝫmissio sit soluẽda de lege naturẽ
nõ tñ attingit ad actũ datõis. & iõ q̃
tũcunq; teneat̃ soluere ꝫmissũ. res tñ
manz sua. iõ si dat aliq̃ data ẽ n^c põt
p⁹ea ab illo cui dedit auferr̃ ut reddat
ꝫmissũ, ꝟ debz de impossi^te reddẽdi
penitere. ita h. mi. g̃ rõis uera est q uł
culũ indissolubile ptinẽs ad istã obliga
tionẽ ẽ mr̃io^m. uerũ ẽ de indissolubili
de iure & de facto. sic̃ est in ꝺdatione
ꝓpetua. ꝫmissio ẽ indissolubił de iur̃
ꝟ nõ de facto. Ad ꝛ^m d⁹ q in spõ
salib⁹ ẽ gradus firmitatis. firmitas tura
menti adhibita sponsalib⁹ p ꝺsensum
de futuro. licz magis certificet. nõ tamẽ
excedit certitudinẽ & firmitatez spõ
salium.

Truz mr̃io^m possit ꝺhi p cõ
sẽsũ coactuz. q sic. q baptis
satus timore penaz sufficiẽ
ter cõsentit ut uere recipiat bapti^m.
& cogẽdus ẽ ad seruandã fidẽ iaz sus
ceptam. extra de baptis^o. & eius effe
ctu. g̃ a sili in ꝓpo^to. q ibi ẽ mr̃io^m
spirituale hic carnale. & minor libtas
requirit̃ ad mr̃io^m carnale q̃ ad spiri
tuale. p̃ nullus metus impedit ñ q
põt cadere in cõstantẽ uirũ. ꝟ uir con
stans ẽ fortis. fortis aũt est imꝓuid⁹
z^o ethi. p̃ renuntiatio electiõis fa
cta p metum si sit iuramẽto firmata ẽ
obligatoria. extra de his q̃ e metus cã
fiũt. g̃ a simili in ꝓpõito. Contra

fauorabili⁹ ẽ mr̃imoniuz spirituale q̃
carnale. ꝟ ꝺsensus coactus impedit p
fectiõez religionis ut habeẽ̃ zo. di. ꝛ^a
pñs. & extra de his que met⁹ cã fiũt

Hic ẽ una opi. que dicit q simpl'r
ñ põt aliqs cogi ad cõsensu. ꝟ ꝟ^m qd
tñ põt. puta p metũ penaz quas uult
euadere. hoc aũt ꝓbat̃ sic consentiẽs
uerbo exterius sufficienter euadit pe
nas quas timet. & si cõsentit interius
isto consensu non cõsentit ex metu. &
p ons cõsensus ille est liber sm qd. &
sic obligat. Cõtra q cq̃d cogit̃ ad
aliqd q̃d ñ põt eẽ sine alio ablq; pec
cato mortali cogit̃ ad illud aliud. ꝟ p
te ille cogit̃ metu ad dicendũ ꝟba ex
teri⁹ ad exprimẽdũ cõsensũ. ꝟ illa nõ
possũt eẽ sine cõsensu interiori ablq;
peccato mortali. q sine illo ꝓferens
pniciose mẽdit̃. sic̃ g̃ p te põt cogi ad
uerba dicẽda ita ad ꝺsensũ interiorez
ma. ꝓbat̃. q metus q excusat est ille q
põt cadere ī ꝺstantẽ uirũ ꝟ^m iura. sed
uir cõstans ẽ uirtuosus. iõ in ipsũ nõ
põt cadere met⁹ maioris incõmodi q̃
sit metus peccati mortalis. Ad. q.
g̃ sunt duo uidẽda. p̃ qual'r eẽ possit
cõsensus coact⁹. z^o si ille sufficiat ad
ꝋtractum mr̃imonii. De p̃ dico q
ꝋtradictõ ẽ uoluntatẽ simpl'r cogi ad
actũ uolendi. q uiolentũ est cui⁹ pri
cipiũ est ab extra nihil cõferente uim
passo. ꝛ^o ethi, & intellige uiolentiam
nõ cõferente cõtrarie nõ negatiue. i. cõ
traferẽte. & ẽ sensus. uiolentũ ẽ q̃d ẽ
total'r a priñ extrinse^o ꝋtra inclinãs

nem passi. uelle aũt nõ põt sic ineſſe
uoluntati. q tunc nolens uellet. g etc̃.

Põt g̃ hñs uolũtatẽ cogi ad aliquã
passiõez putà ligat⁹ hic manet̃. ul' ad
aliquã actõez instrumẽtalẽ q̃ tñ nõ est
actio sua. puta si aliqs manu mea pcu
tiat idẽ p̃t facer̃ manu erea. ꝟ ad actõ
nẽ uolũtatj elicitã ł imꝓatã q̃ ꝓprie ẽ
actõ hũana uolũtas nõ põt cogi ñ ꝟ^m
q̃d. ſ. metu maioris mali q̃ sit ille ac
tus. q talis coactio põt eẽ in hoje uir
tuoso. De z^o dico q ꝺsẽsus coact⁹
modo dicto nõ sufficit ad ꝟctum ma
trimonii. ut exp̃sse habeẽ̃ extra de spõ
salib⁹. cũ locũ. Rõ hui⁹ ẽ triplex. pri^a
sumit̃ a causa effi^te. z^a a causa forma
li istius ꝟctus. ꝛ^a a cã finali propter
quã efficiẽs dedit ꝟctui talem formã

Primũ patet. q deus instituit̃ istã
translationẽ mere liberã. unde istud ñ
est ab eccl'ia determinatũ. ꝟ tñ exp̃s
suz. q in lege nature istud erat requi
situm in ꝟctu mr̃imoniali. p3 genñ. z^o.
adherebit uxori sue. ꝟ nullus adheret
ei qđ inuite tenz. z^m p3. q ille ꝟ
ctus est datõ licz non liberalis. q dat
ut deẽ sibi equale. tamen libera est. q
cõtra rationem dationis ẽ q nõ sit libe
ra. ꝛ^m p3. quia proles procreanda
seu indissolubilitas uinculi ad illum ac
tum cõsequens istam dationem est sim
pliciter liberalis. q q̃d quis nõ diligit
facile cõtemnit. zo. q. ꝛ^a. pñs. Ad
argumenta ad primuz dico q ille cui
imminet metus peccati mortis ul' car
ceris ꝟ^m rectaz rationem debz dicere

verba mrionialia que exigunt ab eo. & ex oñti debet cõsentire interiꝰ con corditer illis ꝓbis. nec tñ p illũ sensuz trãsfert ptãtem corpis sui in illaz. q nullus cõsensus ẽ translatiuꝰ nisi mere liber. Ad zm dꝰ q 3hens metu pec cati mortalis p obedientiã 3hit ut ser uet iustitiã. iõ ex mera electione 3hit.

Ad primũ pricipale nõ est simile. q conditio baptisati efficit melior. ñ sic in mrionio. Ad zm dꝰ q si ipa uiduꝰ pauet ut recta rõ dictat plus de bet timere mortem uꝰ carcerẽ q̃p istũ actũ displicibilem. Ad 3m dꝰ q ñ est simile.

Trũ mrioniũ requirat cõsen sum sequẽtem apphensionẽ nõ erroneã. q nõ. gen. xxix. de iacob & lia. q nõ cõsensit in eam nisi errore credens eam eẽ rachel. & tñ uidet fuisse mrioniuz. alias copula carnalis fuisset fornicatõ. nec de igno rantia põt excusari. q saltez mane re pulisset eam tanq̃ nõ suã. p isaac credẽs benedicere esau ex error bñdi xit iacob. & postea dixit bñdixi ei & erit benedictus. g̃ a simili in ꝓpõito.

p sacerdos credẽs baptisare unam psonam si baptisat aliã illa erit bapti sata. g̃ error ibi nõ impedit. & p oñs nec hic. Opposituz mgr in littera

ꝙ patet ex 2a conclusione. q. pri ubi dictũ fuit q 3cus mrionii est cõ tractus dationis libere. ignorantia aũt maxime illius cõditionis que requirit ad actũ uoluntatis cãt inuoluntarium sm ptim 3o ethico. & augi. xo de tri. nihil amatur uꝰ uolitur nisi sit cogni tum. Ex hoc sequit correlariuz q error q̃ntũ ad quamcunq; conditionẽ p se requisitam ad cõtractum facit 3 ctum esse nullum. & sunt tres in gene re. due ex parte psonarũ. tercia ex p te cõtractus. prima est q hec persona putatur esse illa. 2a q persona serua putatur esse libera. 3a si credat alia persona simili cõtractu cõtrahere cũ tamẽ in rei ueritate nõ cõtrahit. q nõ intendit dare sicut alia intendit acci pere. Prima cõditio siue error im pedit omnem uenditionẽ & traditio nem rerum. puta si emo aurum & uenditer uendit auricalcũ. ita hic. b. intendit dare. p. potestatez sui corpo ris. ideo si sit alius nihil fit. Secun da cõditio etiaz impedit. q in matri monio ẽ libera pmutatio potestati cor poris p potestate corporis. seruus au tem nõ põt libere dare potestatez cor poris sui sic alia conuerso. & iõ ne sciens seruitutẽ eius cõsentiens in ser uum non uult cõmutare p prãte cor poris quã seruꝰ nõ habet. Ex hoc sequit aliud correlam q error cõditio nis melioris nõ impedit. nec seruitus simpliciter si nõ sit ignorans. Ter cia cõditio generalis est omni contra ctui & simpliciter impedit. q si unꝰ contrahit animo simplici & alter do lose utens signis cõtractus sine animo cõtrahendi nõ est cõtractus. q princi palior causa deficit. s. actus uoluntati

Sed hic sunt duo dubia. primũ est si aliqs ad extorquẽdã libidinẽ dicat uerba & nõ animo cõtrahendi nunqd alia psona simpliciter 3hens obligat. & uidetur q sic. q ex parte eius ẽ to talis causa obligationis. s. consensꝰ & uerba. 2m est esto q dolose contra hens exprimat alteri dolum suum ui detur q persona simpliciter non pos sit recedere a contractu. quia expone ret se periculo fornicationis. Ex alia parte non potest stare. quia non potest reddere debitum. quia exponeret se piculo fornicationis. & sic in isto casu erit perplexa. Ad primum dico q contractus matrimonii non claudicat quia in eo est do ut des. uel do si des. & ideo si 2a non dat. & prima det ni hil facit. licet ex parte sua non sit im pedimentum facti nisi ex consequen ti. Ad zm dico q nullus est perple xus in lege diuina in quocunq; actu p prio. ideo contrahens simplici animo cum doloso. nec tunc nec post habet aliquem actum propter quem sit per plexa. ergo simpliciter patet sibi uia salutis. Dico ergo q tutior uia est q non faciat sibi conscientiã q alter do lose cõsenserit. immo q tunc uerace consensit & modo mentitur. & in hoc casu faciat sicut uera cõiunx. Si aũt non potest delere cõscientiam quã ha bet de uerbo illo stante illa cõsciẽtia peccat mortaliter reddendo. quia for nicatur. non redddendo autẽ uel red dendo exponit se piculo peccati mor talis. quia forte ille mẽtitur & proba bilius est q̃p q fuerit mentitus in prin cipali contractu. & tunc uel negat il li qd suum est. uel si recedat mechat ꝑm euangelium. Dolosus autem p seuerans in dolo. nec reddat. nec pe tat debitum. quia fornicat & perso ne lese tenetur de necessitate salutis satisfacere. & satisfacere nõ potest ñ sibi reddat quantum de suo abstulit. erat autem illi corpus suum. quia cõ mutauit corpus suum in corpus illi & ideo necessario tenetur con mutat in uerum contractum. Ad argumẽ ta ad primum dico q siue iacob pos sit excusari a peccato si cognouit liam prima nocte uel non cognouit. siue nõ non est cura. quia non fuit confirma tus. sed postq̃ sciuit illaz esse liam cõ sensit nouo consensu. & ex tunc fuit uxor eius. alias potuisset repudiare eam sicut non suam. Ad secundũ dico q egresso iacob & ingresso esau isaac stupore uehemẽti & ultra q̃ di ci potest amirans ait. quis ergo qui du dum attulit et cetera. & infert bene dixiq; ei & erit benedictus. commu niter dicitur & glosa ex textu accipꝰ q in illa admiratione fuit raptus. & tunc uidit iacob iuste benedicendum.

Ad 3m dꝰ q ꝙ nõ ẽ sil'e de baptismo ig̃rant collato & mrioꝰ. q i bapꝰ ñ ẽ

contractus mutuꝰ ſicut in mr̃imonio: Trũ mr̃ionĩũ inter mariã & ioſeph fuerit uerũ. q̃ nõ. q̃ mulieres debebãt nubere ui is ſue tribus numerorũ ultimo, ſ uirgo maria fuit de tribu leui. q̃ cõgta eliſabeth. Ioſephꝰ fuit de tribu iuda. lu. z°. eo q̃ eſſet de tribu & familia dauid. g̃ etc̃. p̃ ȝhens mr̃ioᵐ in aliq̃d conſentit p̃ter cohabitatõnẽ. g̃ in copulã carnalẽ. q̃ mr̃ioᵐ nõ uideꝝ addere aliud ſup cohabitatõnẽ. ſ in copulã cõſentire nõ poterat. q̃ uouerat uirgini tatem. ȝ math. p̃. ut profiteretur cũ maria deſponſata ſibi uxor̃ p̃gnante. In iſta. q. ſũt duo uidẽda. p̃ quia ita eſt. z° quõ ita eſt. Primũ ꝓbaꝝ q̃ uel erat p̃ceptum uſe oĩbus in lege illa de ȝhendo mr̃ioᵐ. q̃ p̃ benᵉ erat fecunditas. & p̃ maledictiõe ſteri litas. p̃z ex multis locis ſcripture. uel ſi nõ erat p̃ceptũ generale. ꝺc̃ p̃z. q̃ hieremias & Io. baptiſta remãſerũt uirgines. tũc beate uirgini data fuit ſpeciale mandatũ de ȝhendo cũ ioſeph. ad qꝺ ſunt multe ꝯgruentie. p̃ ut iſte eẽt teſtis uirginitatis marie & illud teſtificãdo de ſua uirginitate nõ haberẽ occaſiõem mẽtiendi. unde Ambro. occaſionẽ mẽti ndi indeſpõſata habuit deſpõſata nõ habuit. z° ne notaret̃ de infamia. z° ut celaret̃ diabolo. De z° principali dicit̃ q̃ uirgo uouerat uirginit tẽ ſub cõditione. ſ. niſi deus aliter diſponeret. iõ licuit ſibi mr̃ioᵐ ȝhare. ȝ inſoĩi uoto q̃ticũq; abſolute intellig̃it̃ hec ꝺditio ſi deo placẽ q̃ nullꝰ debẽ deo offerre qꝺ ipſe nolit, g̃ cũ iſta ꝺditõe ſtat abſolutum uotum. Dº g̃ q̃ abſolute nouit caſtitatẽ ut ſancti colligũt ex uerbo uirginis. lu. z°. quõ fiet iſtud q̃m uirum nõ cognoſco. ſi enim ſine firmo ꝓpoſito nunq̃ cognoſcẽdi fuiſſet qõ nulla eſſẽ q̃ in poſterũ cognita cũ nõ fuiſſet ſterilis concepiſſẽ. ſ iõ qõ fuit. q̃ firmiſſime uouerat uirq̃ ſe cognoſcendaꝫ a uiro. ad iſtũ intellectũ rndit angelus. ſps ſcũs ſuperueniet in te. Quomõ g̃ potuit ȝhere mr̃ioᵐ. z° in cõtractu mr̃ionii ñ ẽ mutua datio corpᵐ ad copulã carnalẽ. ſ ſub iſta ꝺditõe implitª ſi petaꝝ. Vnde ȝtrahentes ſub ꝓpoſito ſtatũ nouẽdi caſtitatẽ uere ȝtrahũt. q̃ hec cõditio nõ p̃iudicat uoto caſtitati põito etĩ cõtractu mr̃ionii niſi illa cõditio ponat̃ in effcũ. g̃ ubi ẽ cercituᵉ q̃ nunq̃ ponat̃ in effcũ ibi in nullo p̃iudicat uoto caſtitatis. Ad artª ad primᵐ ꝺici põt q̃ illa lex fuit data p̃p filias ſalphat ne poſſeſſio tranſferaꝝ de tribu in tribũ. p̃z nume. ultio. g̃ nõ obligauit niſi illas mulieres ad q̃s ꝺ uoluebatur hereditas paterna. ſic̃ ad illas fuit̃ devoluta. q̃ pater earum fuit mortuus in deſerto ſine liberis. maria autem non fuit heres ſic. ideo potuit nubere alteri alterius tribus. Aliꝫ põt ꝺici q̃ ipſa fuit de utraq; tribu. de tribu iuda ex parte p̃ris. & de tribu leui ex parte matris. quia ioachim deſcendit ex nathan filio dauid.

Ad zᵐ ꝺico q̃ cõſenſus iſte ꝺſiſtit in traditõe mutue poteſtatꝭ corpᵐ ad plem̃ p̃creandã. & in uſũ p̃ ꝺñs ſi petaꝝ. ſ hic fuitꝰ certituꝰ q̃ uſus nunq̃ a cõinge peteretur.

Trũ mr̃ioᵐ hẽat illa tria bõa ſ. fidẽ p̃lẽ etª ſacramẽtũ. q̃ ñ quia inter adulterum & ad ulteꝝ põt eẽ mr̃ioᵐ. ibi aũt nõ ẽ boᵐ fidei. p̃ cũ ſterili põt ȝhi mr̃ioniũ ſ ibi nõ eſt bonũ p̃lis. p̃ mr̃ioniuꝫ ẽ ſaᵗᵘᵐ. g̃ ſac̃mentũ nõ ẽ ptiale bonuꝫ mr̃ionii. q̃ idẽ nõ eſt p̃s ſui. ȝ mgr̃ in littera. Ad. q. dº q̃ ſm plm vº mecᵉ. c. de pfcõ. boᵐ & pfcũ idẽ ſũt duplex aũt ẽ pfectõ rei intrinᶜª & extrinᶜª. pfectõ intrinᶜª ẽ foꝛa. extrinᶜª ẽ finis. ſ finis alicuiꝰ ẽ duplex. ſ. p̃pi quꝰ & remotꝰ. remotꝰ regl'aʳ ẽ priᵒʳ. q̃ ad illũ ordinaꝝ p̃p̃qor. accipiẽdo g̃ mr̃ioᵐ p illo uiculoꝰ derelicto ex illo ȝctu foꝛa ẽ idiſſolubilitas ſic̃ tactũ ẽ. q. i. iſta aũt indiſſolubilitas dr̃ ſacr̃m q̃ ſig̃t idiſſoluᵗᵉᵐ ꝺiũctiõis xp̃i & ecclẽſie. ſac̃mentũ g̃ ut ſi ſumiꝝ ẽ bonũ int̃ inſecũ mr̃ionii. q̃ pfectõ foꝛaᵉ & pª hic ordinaꝝ ad actũ carnalẽ mutuo reꝺꝺi ſi petaꝝ. que redꝺitõ iuſta eſt p̃p obligatõez mutuã p̃cedentez. g̃ ſi ꝺs mr̃ionii ſiue iuſtiª ad actũ ad qnẽ obligat ẽ bonũ. & pfectõ extrinᶜª. & finis p̃xim9. Vlteriꝰ iſte actus ordinatur ad p̃creatõez p̃lis religioſe educãde. g̃ p̃les religioſe educãꝺa ſi ueniat ẽ bonũ. & pfectõ extrinᶜª. & finis remotꝰ & p̃ncipaꝫ. Patz g̃ q̃ ſac̃mẽtũ ẽ bonũ p̃ᵐ intrinſecũ & foꝛa. fides ſ. fidelitas iuſte reꝺꝺẽꝺi actũ ẽ bonuꝫ extrinſecũ & finis p̃xim9. ſ niꝰ p̃rincipalis. p̃les ẽ bonũ extrinſecũ & finis remotꝰ & magꝭ p̃ncipaꝫ. S3 p̃p artª ſciẽꝺuꝫ ẽ quõ hec tria ſunt̃ in mr̃ioº q̃ in mr̃ioº nõ ȝſuᵗ nõ ẽ bonũ ſacramẽti. q̃ illud ẽ diſſolubile p religionis ingreſſum. p̃z extra. de regularibus. ad aplicã. nec bonũ p̃lis põt eẽ ubi ẽ impoſſibilitas ad ſuſcipiẽꝺaꝫ p̃lẽ. nᶜ bonũ fidei in adulteris. Dº g̃ q̃ ſacramẽtũ utª ẽ ptiale bonũ mr̃ionii nõ accipiꝫ p̃ ſaᵗᵘᵐ no. le. q̃ illud ẽ ſẽſibile. iſta aũt indiſſolubilitas ẽ q̃ddã pmanẽs in mẽtion ȝhẽtiũ. ſac̃m aũt mr̃ionii trãſit ſtati. q̃ ꝺſiſtit ī fieri. idiſſolubilitas aũt manet. q̃ habet eſſe quietum. ſac̃mentũ etiã eſt digne ſuſcipiẽtiby diſpoſitõ ad gr̃am. indiſſolubilitas aũt ñ ſteu indiſſolubilitas ẽ bonũ intrinſecuꝫ oĩs mr̃ionii no. le. ita q̃ impoſſibile ẽ mr̃ionium eẽ ſine iſto formaliter. aª duo bona nõ ſunt intrinſeca mr̃ioº. inᶜ neceſſaria formaliter. ſed neceſſario ſũt uirtualiter in obligatione. unde bonũ fidei ſeruandi, in reddendo debitũ cõiugi & nõ alteri neceſſario eſt in obligatione. & quantum ad negatiuaꝫ tenetur ſemper & ad ſemper. quantuꝫ ad affirmationem teneꝫ ſemp & ñ ad ſemp utª ꝺiceꝝ in ſequẽtiª diffinitione. & iõ nõ ſeruãs peccatª mortaliter. bonuꝫ autem prolis eſt in obligatione ſ̃ conditione ut ſi eueniat ſuſcipiatur gratanter & religioſe educatur.

Ad argumēta ꝓ ꝛ^a. q̄ q̄tū ad p^m bonū fidei ſemp ē in obligatiōe. ſ nō ī executō:. q̄^m ad z^m. q̄ obligatō ñ eſt abſolute ad bonū ꝑplis. ſ exditōe ſi eueniat. nec ſtudioſe debz ꝓcurari oppo^m. Ad ȝ^m dico q̄ equiuocat̄ de ſacramēto. q̄ ut̄ eſt ꝑtiale bo^m matrimonii ē indiſſolubilitas illi⁹ obligatōis. ut ē ſacramētū ē ſig^m ſēſibile grē collate digne cōtrahēt ib⁹ ad diuīctōez gratioſam animorū.

Trū in mr̄imonio ſit ſimplr nccīz reddere debitū petēti. q̄ ñ. null⁹ obligat̄ ſimplr ad peccatū mortale. ſ reddere debitū eſt peccatū mortale. g̃ etc̄. ꝓbō mi. q̄ priuat ſe maxio bono peccat mortaliter. ſ reddēs debitū priuat ſe actu rōnis qđ eſt maius bonū q̄ actꝰ uirtutis agēs aūt actū uicioſū peccat mortaliter. ꝑ otrahēs malū anteq̄ oſūmet ſi intret religonē nō teneť reddere debitū. & tñ diunx eſt. Et ſi dicas q̄ eſt mortuꝰ ciuil^r. Cōtra añ ꝓfeſſiōez nō erat mortuꝰ. & tñ ñ tenebať tc̄ rddeř

ꝑ tpa ſacro nō teneť reddere debitū. q̄ tūc eēt indiſpoſit⁹ ad ſuſcipiendū cor⁹ xp̄i. ſ null⁹ efficiť indiſpōit⁹ ad ſuſcipiendū corp⁹ xp̄i q̄ actū ad quē nccīo obligať ō pri^a ad cor in. nolite fraudare inuicē ñ forte ex oſē ſu ut oſoni uacetis ad tp̄us. ſ uir uxori debitum reddat & eo^o. & ꝓbat. q̄ uir nō habz ptātē ſui corpis ſ mulier & eo^o. A. q. d^o q̄ reddere debitū diugale pōt eē q̄ duplicē finē. ſicut mr̄io^m duplici de cā ē inſtitutuz. ſ. in offici^m & remediū. ſic reddeř debitū eſt uno mō q̄ bonū ꝑplis. alio mō actꝰ iuſti^e reddēti illi qđ ſuū ē. ſic reddere debitū diciť laudabile uno mō. q̄ ad finem laudabilez. q̄ ad bo^m ꝑplis. alio mō. q̄ ē actꝰ iuſti^e reddētis qđ ſuū eſt q̄ ad finē ad quē debz eē. Preſcin dēdo g̃ bonū ꝑplis poſt lapſū. ſi quera tur de reddi^ne debiti ut̄r ex obligatō ne diugū. d^o q̄ eſt actꝰ precepti affirmatiui explicātis iuſtitiā omutatiuaz p̄cep^m aūt affirmatū obligat ſemp. ſ nō ad ſp. Sz q̄ñ actꝰ ē debite circū ſtātiaꝝ & i genere duplr pōt aliqs ñ reddere debitū iuſte. uno mō ſi diunx ꝑdit ius petēdi. ut̄ non habz tus ꝓ tūc q̄ñ petit. alio mō q̄ñ obligat̄ ad ñ reddendū uiculo fortiori. p^m ꝓz in fornicatiōe diugis maxīe ſi alť ñ fuerit fornicatꝰ. tūc lapſꝰ pub^ce amiſit ius petēdi. q̄ nō ſeruauit fidem. iō nō ē nccīm ſibi fides ſeruari ſaltē affir^ne. ſi autez uterq; lapſus ſit paria crimina pari mō dicta delent. ſi et mr̄io^m ratum ſit & nō oſūmarū nō oz ſtati reddere. q̄ pōt ꝓ tp̄s ſtare in ſeculo & deliberare. & religionē intrar̄. z^o q̄ñ obligat̄ uinculo fortiori ad nō reddēdū. & hoc tripl^r. uno mō ſi uergat in detrimentuz ꝓprie incolumitatis. teneť enī magi ligere ꝓpriā incolu^tem q̄ reddere debitū alt̄i diugi. z^o ſi negat ne occidat fetuz in utero ꝑgnantis. ubi enim eſt probabile periculum de extinctiōe fetus de abortu faciēdo ñ teneť reddeř

ȝ^o ſi negat ne ꝑles naſcať leproſa que. pōt ꝓcreari ſana nō teneť quis ſatisfacere uolūtati mulieris tempe mentrui. iō non ſine cā in lege moſaica accedens ad mulierē mēſtruatā debebat mori. mors aūt nō infligeť niſi ꝓ peccato mortali. nec eſt min⁹ ꝓhibituz in lege euangelica que eſt lex caſtitatis.

Ad ar^m ad primū mi. eſt fl'a. ad p bātōnē dico q̄ ꝓpetuus uſus rōnis eſt maius bonum q̄ actus ueritatꝫ. & iō qui ꝑ aliquē actū priuaret ſe ꝓpetuo uſu rōnis peccaret mortaliter. immo mortaliſſime. ſ carere uſu rōis ꝑ tpe modico nō eſt tantū malum ſic actus oppōitus actui ueritatis. Ad z^m dico q̄ diunx pro tunc nō habet ius petendi. Ad ȝ^m apl's nō dicit ſimpliciter abſtinendū tpe ſacro. ſ oſulit ut ad temp⁹ uacent oſoni. & iterū reuertant̄ i idipſū ne temptet eos ſathanas

Trū mr̄imoniū poſſit impediri ꝑ impotētiā ad actū carnalē. q̄ nō. q̄ hoc nō eēt niſi q̄ ōhendo obligat ſe ad actum illuz. ſ hoc eſt fl'm. q̄ pōt ōhere cū uolūtate ſtandi intrādi religionē. ꝑ ſenex pōt ōhere hoc tenet eccl'ia. & tñ eſt impotens ad actū illum. ꝑ maleficiū nō eſt impedimētū ꝓpetuū. q̄ maleficiū pōt curari. ſ impotētia tpalis non impedit. g̃ ſaltē impotentia ꝑ maleficiū nō impedit mr̄imo^m. Contra extra de frigidis & maleficiat. q̄ impotētes ſunt apti ad ōhendū mīme reputant̄.

In iſta. q. ſunt duo uidēda. ꝑ de cōcluſiōe i generali. z^o de duplici ꝓpotētia in ſpeciali. Quantū ad pri^m dico q̄ omis impotentia ſimplr & ꝓpetua cui ſubueniri nō pōt ꝑ naťam uel artē ſi ꝑcedat mr̄io^m ſimplr impedit ōhendū & dirimit iā otractū. Rō talis. q̄ otractus mr̄imonii ē datio poteſtatꝫ corpoꝝ ad talem actū ſi petať ſ impotēs ſimplr nullā habz ptātem. g̃ nihil tale pōt dare. g̃ nec ſic ōhere.

ꝑ otractus mr̄imonii obligat ad actum carnalē ſi petať. ſ impotēti ſimpliciter actus ille ē impoſſibilis etiā ſi petať. g̃ obligat ad impoſſibile. ſ obligat̄ ad impoſſibile nulla ē ex lege diuina. ꝑ ꝑſona alia intendit omutar̄ poteſtatem corpis ſui ꝑ ptāte corporis alteri⁹. g̃ credit aliū poſſe ecōuerſo omutar̄. ſ ñ pōt. g̃ iſte error ptinz ad aliqd ꝑ ſe requiſitū ad ōctum. talis error facit otractū nullū. ꝓz dť. ȝo. q̄ p^a. Si aūt talꝫ impo^a ſequať mr̄imoniū oſūmatū nō dirimit. q̄ ptās eſt iā tradita. & ille cui fuit tradita miſſꝰ ē in poſſeſſiōe. g̃ p nullū ſupueniēs impedimētū pōt reuocari. Quantum ad z^m dico q̄ impo^a ē duplex. ſ. nālis & caſualis. nālis in uiro frigiditas uel mucilatio partis neceſſarie ut̄ artatio caſualis per maleficium. prima impoſſibilitas ſatis patet. z^a maligni ſpūs habentis pactum cum hominibus. & ſeruāt eis promiſſa. non quia ueraces ſed ut alii eis adhereant. quia ſi nulla pacta ſeruarent nulli eis ſeruirent. &

ab eis quibꝫ ꝓmissa ſeruãt uolũt colꝝ ꝙ ꝑ ſuperbiã appetũt honores diui nos. deꝰ etiã ꝓmittit eos ꝓpter pecca ta hominũ uꝫ aliã cãz occultã exercer ſuã poteſtatẽ impediẽdo hoies a q̃buſ dam actibꝫ in q̃s poſſent ſi ñ eẽnt im pediti. Remediũ aũt ꝫ impedimẽ tũ demoꝫ ſũtˢ oꝝones ſanctorũ. ꝙ per eas impedit uirtus demõis. & ſi iſtud nõ ſufficiat & ſcit maleficiũ deſtruã tur. & tũc demõ ceſſat impedire. ꝙ ex pactoˢ nõ aſſiſtit niſi dũ durat ſigⁿ illud. & nullũ peccatũ ẽ. imo meritoriũ tollere maleficiũ intẽtione curãdi maleficiatuz. ꝙ meritoriũ ẽ deſtruere opus demonis. nec ẽ hic aliq̃ infideli tas. ꝙ deſtruẽsˢ nõ acq̃eſcit eiꝰ opibꝫ ꝟ credit demonẽ poſſe uexarˢ dũ illud ſignũ durat. & deſtructio illius ſigni imponit finẽ tali uexatõi. Ad arᵍᵗᵃ ad primũ dᵒᵐ ꝙ obligat ſe ad actum ſi petaᵗ tpe determiato. ſi aũt uelitˢ itra re religionem nõ oportz infraˢ aliqd̃ tempꝰ cedere. ꝟ habẽs ꝓpetuũ impedi mentũ ꝓ nullo tpe põt ſe obligare ad actũ. ꝙ ſimplr impediᵗ. Ad zᵐ ſi ſenex eẽt oñino impotẽs ñ debz ꝫher ꝟ aliqua forte poſſz ꝟſentire in eũ ad cohabitãdũ ſic̃ frater & ſororˢ. & ſic forte magꝭ diſpõarz diuitias q̃ ꝑſonã

Ad zᵐ dᵒ ꝙ ſi maleficiũ ẽ tpale im pedit ad tp̃us. ꝫſumit aũt ꝓpetuũ ſi durat ꝓ triennium.

Trũ mr̃imoᵐ impediaᵗ pẽr uotum cõtinentie. ꝙ non. extra de cleri. uouentes ꝫhere poſſunt. ꝑ nõ minusˢ obligatˢ apud deũ uotũ ſimplex q̃ ſolẽne. ꝙ non ali ter differunt ũ ꝙ ſolenne ꝓbari põt. ſimplex aũtˢ nõ. ꝟ uotũ ſimplex nõ im pedit. g̃ nõ ſolenne. ꝫ ibidem habe tur ꝙ q̃dam mulier fecit uotũ otinen tie. & ſeruauit ꝓ bienniũ. & poſtea cõ traxit. fuit coacta redir ad ſtatũ priſti num. g̃ dirimit iam ꝫctum. Ad. q. dᵒ ꝙ uotũ otinẽtie põtˢ eẽ publicum uꝫ priuatũ. ſimplex uꝫ ſolẽne. nec iſte due. diſtinctões ſunt eedez. ꝙ tam pu blicũ q̃ priuatũ põtˢ eẽ ſimplex & ſo lẽne. uotũ enim ſolẽnizaᵗ tribꝰ mõis. patz extra de uoto & uoti redẽptiõe & eſt in viᵒ li, ubi ſic habeᵗ. uotũ ſo lenneˢ eſt qd̃ interueniẽte aliqua iſtarz ſolẽnitatũ. ſ. ꝓ ſuſceptõez ſacri ordis & 8ª dᵉ. diaconi. zᵒ ꝓ uotũ religionis & hoc corã teſtibꝫ ꝓ q̃s ꝓbari poſſit ſi negaret. & ne negari poſſit fiat ide publicũ inſtrumentum. & 7ª. q. priª. ᶟᵒ ꝓ ſuſceptionem ſacre ueſtiꝭ que tã tum ꝓfitentibus dari debet ꝑtibus teſtibus per quos ꝓbari poſſit ſi hoc negaᵗ. extra de regularibꝰ. ſtatuimus. & hoc dico ubi eſt diſtinctõ interˢ ha bitum nouitiorum & ꝓfeſſorũ. Ad ꝓpoſitum dico ꝙ uotum ſimplex nõ impedit ſimpliciter. impediᵗ enim ma trimonium contrahendum. ſed non di rimit iamˢ contractum. uotum ſolenne ſimpliciter impedit ſicut habeᵗ in te xtu. Rõ iſtiꝰ diᵉ aſſiꝫtur talˢ. quia per uotum ſolenne ille qui uouet datˢ illiˢ cui uouet ius ad ꝫctum ſequentem illud uotum. & per conſequens uouẽs ſolenniter continentiaz dat illi in cuiꝰ manu uouet ius ad faciendũ illud ob ſeruari in ſe. g̃ nõ põt dare ius ſui ad actũ oppoᵐ. ꝙ iã nõ habet. ꝑ trãſ greſſio uoti ſolẽnis eſt ſcandaliª. & iõ nõ tm̃ teneᵗ ad eius obſeruãtiã deo & ſibi. ꝟ totiˢ eccl'ie trãſgreſſio uoti pri uati nõ. g̃ etc̃. Sz iſte rões ñ cogũt priª ẽ ꝓbabil'. & ꝫ eã poſſz dici ꝙ uo uens uoto priuato dat corpꝰ ſuũ deo q̃tũ ad actũ uoti. ꝙ illud nõ hz. g̃ nõ põt corpus ſuũ dare poſtea ꝓiugi ad actũ oppoᵐ. cuius oppoſitũ demõ eſt.

zª rõ arguit grauius peccatuz eſſe trãſgreſſio uoti ſolẽnis q̃ ſimplicis. g̃ uius aũt peccatũ nõ ſemp tollit pote ſtatẽ ad ꝫhenduz. Dᵒ. g̃ ꝙ rõ huiꝰ dr̃e eſt. ꝙ eccl'ia illegittimauit ſolẽni ter uouentẽ & rõabil'r. ꝙ talis poſuit ſe in poteſtate eccl'ie quãtũ ad oppõi tũ ipſiꝰ uoti ad qd̃ ẽ ꝫctusˢ mr̃imonii uouentẽ aũt ſimplr̃ uꝫ priuate non il legittimauit. ꝙ nõ ſic ſe poſuit in eiꝰ ptãte. ꝟ ꝙ ſeˢ poſuit i manu dei ꝟſulat anime ſue ut ñ trãſgrediaᵗ. Ad ar gumẽta pz ꝙ obligaᵒ apud deũ facit peccatũ. ꝟ nõ illegittimat ad ꝫhẽduz.

Trũ mr̃ xp̃i fuerit ocepta i peccato originali. ꝙ ſic. Ro. vᵒ. in adã oẽs peccauerũt q ſũt in eo ꝟᵐ rõez ſeminalẽ. ꝟ ſic fuit inˢ eo btã uirgo. g̃ etc̃. ꝑ zᵒ criſo. ſps ſcũs purgauit eã. ꝟ purgatio eſt a peccato. g̃ hũit peccatũ. ꝑ zᵒ au guſ. de fide ad petrũ. firmiſſime tene oẽm hominẽ q̃ ocubitu uiri & mulie ris ocipiᵗ cũ originali peccato naſci.

ꝑ 4.ᵒ aug. ſup Io. ſup illo vbo ec ce agnꝰ dei. ſolus innocẽs q̃ nõ ſic ue nit ꝓ ꝓpagatiõem. ꝑ leo papa in ſermone de natiuitate. ſic a reatu nul lũ liberũ repit ita liberandis oñibꝫ ue nit. ꝑ de ꝰſecratõe dᵉ. vª. naturas. dicit exp̃ſſe ibi ꝙ fuit cõcepta in ori ginali. ꝑ ultimo bernhar. in quadã epˢa ꝓbat ꝙ nõ fuit ſanctificata ante ꝰceptum. nec in ꝰceptu. ꝙ hic infuit libido. ꝫ augꝰ. de natura & gratia cũ de peccatis agit de maria nullam prorſus nolo facere mentionem. ꝑ anſ. de conceptu uirginali decuit ut mater dei ea puritate niteret ꝙua ma ior ſub deo nequit intelligi. ꝟ ſub deo põt itelligi pura innocentia. ergo etc̃.

In iſta qõne cõiter tenetur ps affir matiua ꝑ auctoritates ſubductas. & ꝑ rões ſumptas a duobus mediis. pri mũ eſt excellentia filii ſui. zᵐ eſt ea q̃ apparẽt in ḃata uirgine. ꝓpter priᵐ ſic arguit. Vniuerſalˢ redẽptor om nibus aperuit ianuam. ſi autem uirgo maria non contraxiſſet originale non indiguiſſet redemptore. nᶜ redẽptor aperuiſſetˢ ſibi ianuam. ꝙ non fuiſſet ſibi clauſa. ꝙ non clauditur niſi pro pter peccatum & maxime originale.

Propter zᵐ arguitur ſic. uirgo be ata fuit propagata lege communi. & per conſequens corꝰ eius eſt ꝓpagatũ & foꝝatũ de ſemie infecto. & iõ eadᵉ

ratio infectionis fuit in corpe ei⁹. & in corpore alterius hois. 2° q infecto corpe inficit aĝa eadem ratio infectionis erat in anima eius que est in aliis.

Sil'r ipsa habuit penas nře humane cões que infligunt nobis ꝑ peccatū originale. & iste nō fuit uoluntarie assūpte ab ea. q nec fuit redēptrix nr̄e redemptrix nr̄a. q tūc filius nō fuisset redemptor. ĝ erāt iuste inflicte a deo. ĝ ipsa nō erat innocēs. 5 istā opi. sic arguit pfectissim⁹ mediator habz pfectissi⁹ actū mediādi respectū alic⁹ pson⁹ p qua mediat. ꝑ xps ē pfectissimus mediator. ĝ habuit actū pfectissimū possibilē mediatori r⁹ alicui⁹ pson⁹ cui⁹ erat mediator. ꝑ respectū nulli⁹ habuit ita pfectissi⁹ actū sic respectu uirginis beate. hoc aūt nō fuisset ñ meruisset eā ꝑseruare a peccato originali. qd ꝓbo tripl'r. ꝑ p opatōez ad deum cui reconciliat. 2° p opationem ad ma⁹ de q liberat. 3° p opatōez ad obligationē pson⁹ quā liberat. Ex p⁹ uia arguit sic. null⁹ pfectissie placat aliquē p offensa alterius nisi possit ꝑuenire ne ei offēdat. nā si offensū placat ut remittat nō pfectissime placat. xps nō pfectissime placat trinitem ꝓ offēsa otrahēda a filiis ade nisi ꝑuenat ut in aliquo trinitas nō offēdatur & p oñs aĝa illius nō habeat culpam.

Ex 2ª uia arguit sic. pfectissimus mediator meret amotionem oīs pene ab eo quē reconciliat. ꝑ culpa originalis ē maior pena q carētia uisiōis diuine. ĝ si xps pfec⁹ reconciliauit meruit penā istā ab aliquo auferri. ꝑ 3ª diati⁹ uidet fuisse repator ab originali q ab actuali. q necessitas incarnatiōis & passionis xpi. assignat cōit plus ex peccato originali q ex actuali. ꝑ sup pōit cōit q ipse fuit ita pfcūs mediator respcū beate uirginis q eam ꝑseruauit ab oi peccato actuali. ĝ sil'r ab originali. ꝑ ex 3ª uia arguit sic p sona recōcil⁹ nō sūme obligat reconciliatori nisi ab ipso habeat summum bonū sibi possibile haberi p mediatorem. ꝑ ista ꝑseruatō a culpa cōtracta uł cōtrahenda pōt haberi p mediatorem. ĝ nulla pson⁹ tenebit sūme xpo ut mediatori si ipe ñ ꝑseruauerit ab originali. Ad. ĝ dicendū q deus potuit facere q ipa eet sine peccato originali. potuit 2° ut in uno instanti eet in peccato. potuit 3° ut p tpus eet in peccato & in ultimo illius temp⁹ purgaret. Primum declaro sic gra equiualet iustitie originali q cū ad acceptatiōez diuinā ut p hō q anime habenti grām nō insit peccatum originale. potuit ĝ deus in ultimo instanti infusiōis gre infūdere sibi tantā grāz q tā infundit aliis in baptismo. ergo in illo instanti nō habuisset peccatū originale. sicut nr̄ si prius fuisset baptisata. 3ª patet. q si agēs naturale potest incipere agere in instanti sub uno contrario. & in tempore habito ē sub forma contraria in fieri. & quādocūz agens naturale pōt agere pōt et deꝰ.

Cōfirmat q cūcūq; anima pōt eē in peccato pōt eē in gra p diuinā pōm. ꝑ in tpe illo potuit eē i peccato. & p te fuit. ĝ potuit eē in gra. nec fuisset necē q fuissz in gra in p̄ instāti illius tpis sic nr̄ in motu & muta⁹. 3ª ē manifm. Quod aūt istorū triū que sūt ostēsa eē possibilia sit de fcō deus nouit. si auctoribus scripture & ecclie nō repugt ꝓbabile uidet q excellētiꝰ ē attribuere uirgini beate. 5 2ª arguit sic q quid deus agit immēte circa creaturā agit in instāti. ĝ nō pōt iustificare natā i tpe. ergo instāti culpe p̄ ista iustifiō uł eēt motꝰ uł muta⁹ ñ eēt motꝰ. q nō eēt ei successio nec ꝑ ptes fore nec ꝑ me⁹ inter extrēa q inter priua oppōita ñ ē me⁹ circa aptū natū. nec muta⁹. q ia nō est ñ in instāti. Ad p̄m d⁹ q deꝰ pōt agere in instāti q cq̄d immēte agit. ꝑ nō est necēm q agat i instāte cū agat uolūtarie. iō agit qñ uult & quō uult. Ad 2ª d⁹ q loquēdo de motu & muta stricto mō ꝑ q de eis loquit phs ista pa⁹ nō ē motꝰ nec muta⁹. ꝑ aliqd hns de utroq; de mu q dē. q fora ē i sto de motu aūt. q in ma mēsura indiuisibili hz eē. ꝑ in tpe. ꝑ in hō deficit ab eis. q nō ē ibi fluxꝰ ꝑ ptes fore uel mollis. uł ꝑ me⁹ inter extrēa. q ut ꝓbatū ē nm hñt me⁹ cū sint priua oppota. Sz qre pa⁹ ab agēte nāli ē motꝰ uł mutatō & ista nō. D⁹ q agēs nāle si pōt subito inducer forma inducit p mutatōez. si ñ pōt necē ē q agat in tpe. & sic p motū. deꝰ autē & si possit inducere formā in instāti & nō inducit pōt inducere totā in tpe. ita q nō ptē post ptē. posse autem agere in tpe nō est impfectōis. ꝑ necessitas ad agēdū in tpe ē impfectio. Si tenet ps negat⁹. q ad oēs auctes rnde tur q oīs filius ade naturalis ē debitor iustitie originalis & ex demerito ade careret ea. iō oīs talis ōhit peccatū originale. ꝑ si alicui deet gra in p̄ instāti creatōis aie. licet iste careat iustitia originali. nunq; tn est debitor eiꝰ. q merito alteriꝰ ꝓuenientis peccatū dat sibi gra equalēs iustic originali. immo excedēs q ad acceptionem diuinaz. hēret eni peccatū nisi aliꝰ ꝓueniret mediando. isto mō exponēde sūt auctes. q oēs nat⁹ aliter ꝓpagati ex mō quē hñt ab adam sunt peccatores & carēt iustia debita nisi eis aliunde oferat. ꝑ sic deꝰ post primā instās pōt oferre grām. ita posset in p̄ instāti. Per idē pt dici ad rōes op. q uirgo maria maxie indiguisz redēptor. q ipsa ōxisset p illud ad⁹ hūic ab adā. indiguit enim ne ipsum ōheret.

Sed arguit 5. q. priꝰ nāliter fuit fia ade q hns gratiam. quia prius fuit p sona q habuit grām. ĝ in illo priori tenet ad iustitiam originalem. & non habuit eam. ĝ in illo priori contraxit peccatuz originale. Dico q quādo oppōsita cōparantur ad idem secundū ordinem nature non ambo insunt. sed alterum tantuz inest. reliquū uero quod dicitur prius natura non inest.

q; in eodē inſtāti nō inſūt oppōita. ſ dicit̄ prius. q; q̄tū ē exp̄te ſibi tūc in eēt ń p aliqd extrinſecū impediretur Exem^m de mā opata ad formā & ei⁹ priuatōem. mā eni q̄tū est ex ſe habet priuatōem foꝛe ſi aliud agēs nō daret ſibi. hiz ḡ mā pri⁹ ſit priuata q̄ formata. nō tñ ſequit̄ q; aliq̄n ſit nō ſub foꝛa. Sic in p̄po^to nā beate uirginis p̄cedit iuſtitiā originalē uł gr̄am equalē & carētiā debite iuſti^e. & carentia iuſti^e p̄ced^t iuſtitiā. q; pri⁹ ineſſz priuaⁿ ſi ſibi dimitteret. ſ nō ſequit̄ ḡ nā i illo priori fuit priuata. q; iſtud p i⁹ nunq̄ ineſſ. ſ ieſſet ſi cā extrin^ca nō impediret. Si dicas quō ē prius nā qđ nō ē pri⁹ in eēndo. Dico q; qñ ordo nāe ē inter duo p̄ncipia. ſic̄ inter ſ̄bm & accñs. mām & formā. qđ est prius naꝛa pōt eē prius in eēndo. ſ qñ priorit̄as ē tm̄ inter oppo^ta p cōpatōz ad z^m nō tenet q; prius nā ſit pri⁹ in eēndo. immo pri⁹ aliq̄n nunq̄ ineſt. ſicut p; in beata uirgie & i materia ut dm̄ ē. Si arguaꝛ ulteri⁹ q; beata uirgo in p̄ inſtāti nāe ń fuit iuſta. ḡ fuit iniuſta ex z^o periarmenias. D^o q; in p̄dicatis ſimplicibo bene tenet oñ. ſ in oppoſitis nō. exem^m. ń ē albū lignū. ḡ est nōalbū lignū. nō tenet. ſic in p̄po^to nō ē iuſta in p̄ inſtāti nāe. q; rōe ſui neutrū iſtorū includit. Si adhuc dicis q; in p̄ inſtanti nature uere intelligit̄ nōiuſta. D^o q; ſ̄m est. ſ dico q; ń intelligit̄ iuſta. q; abſtrahentiū nō est mendaciū z^o phi.

Ad illud de aptione ianue. d^o q; ianua nō fuit apta niſi p meritū paſſionis x̄pi exhibite & accep^te. & licet beate uirgini nunq̄ peccatū ineſſz p̄p qđ ſibi ianua clauderet. tñ ex origine competeret ſibi ut ianua clauderetur ſicut aliis. Ad illud bernhar. d^o q; ſanctificatō fuiſſet in inſtāti cōceptōnis naꝛe. nō tamē a culpa que tūc ineſſet. ſ que infuiſſet niſi gr̄a aie infuſa fuiſſet. Et cum dicis q; fuit ibi libido ſ̄m est in cōceptōe naꝛaz. hz in cōmixtiōe ſeminū potuiſſet eſſe.

Trū mater aliqd cooper̄at ad generatōem proł. q; non. q; maꝛia nihil agit ad generationē ꝓ me^e & z^o. ſq; materia nō ſeipſa trāſmutat ad formā. ſ hoc habz facere agēs. ſ mater nō op̄at ad generatōem proł niſi ut materia. q; mediāte mēſtruo x^o me^e. ḡ etc̄. ō q; ſi n. ḡ uł nō eēt magis mater proł q̄ uermis generati ex putrefactiōe in matrice. equał enī aministrat mēſtruū uni ſic alteri. oñs ē ſ̄m. ḡ aī s. ꝛ^o in ista q. ſunt due opi. ſ^m q; recitat auic̄. primo canonis. c. de membris. Vna est ar^a. v^o de animalibus. q; mī nihil opaꝛ actiue in generatiōe proł. ſ ſolum ſe habz paſſiue. modus ponendi est iſte. ſolus pater habz rōm actiui. & mater rōem paſſiui. ita q; mī ministrat totā materiā proł. & in ſolo ſemine patris est tota uirtus actiua formatiua p̄olis. unde cōparat ibi uirtutem in ſemine patris arti. & materiam a matre miniſtratā opaꝛ ligno de q̄ artifex facit ſtatuā. Cōtra op. arguit̄ ſic foꝛam eiuſdē ſp̄ei ſequit̄ po^a naꝛ eiuſdē ſp̄ei. ſ maſculus & femina ſunt eiuſdē ſp̄ei ⁊? me^e. ḡ etc̄. p̄ pr̄ diligit nāliter filiū ſuū ſic̄ unuſqſq; diligit op^o ſuū x^o ethi. ſ nī diligit plus filiū ſuū q̄ pr̄. ꝛ^o ethi. ḡ filius aliquo mō est opus mīis. p̄ aliq̄n filiⁱ⁹ pl⁹ aſſiſtaꝛ mī q̄ pr̄i. ḡ in mre est aliqua uirtus. añs p; 3. oña p̄baꝛ. q; agēs intēdit ſibi aſſiſtare effm. q; null⁹ effect⁹ aſſiſtaꝛ ń p̄ aliq̄ eius actōez. Alia op. ē galie. quā puto uerā q; mater est cā actiua cū pr̄e in generatōe p̄lis. tñ minus principal & ſecūdaria que cuz pr̄e integrat unā cām totalem. Ad cui⁹ euidētiā ē ſciendū q; qñ pl̄es cāe cōcurrūt ad eundē effm. aliq̄n cōcurrūt ex equo. ſic̄ duo trahētes nauē. aliquādo hñt ordinē eēntialē. & hoc pōt eē dupl̄r. uno mō q; cā ſupior moueat inferiorē. i. q; inferior nō agit niſi mota a ſupiore. ſic̄ p; in manu & baculo mouētibo idē corp⁹. alio mō q; utraq; cā habet in ſe uirtutē actiuā. ſ ſupior hz pfectōrē. ſic in p̄po^to de uirtute actiua pr̄is & mr̄is in generatiōe p̄lis cōcurrūt enī ut due cāe ptiales ordinate. q; una ē pfectior altera. tñ imperfectior nō recipit cālitatē a pfectiori nec tota cālitas est in cā pfectiori. ſed cā imperfectior aliqd cālitat⁊ addit ſup cālitatē cāe pfectioris. iſtā opi. teneo ꝓp rōes fcās cōtra primā opi. Ad ar^a in oppo^m ad mi. d^o q; mēſtruū ń ſolū est mā. ſ ē uirt⁹ actiua aliq̄ in generatōe p̄lis. Ad illud de opi. plii d^o q; p̄lis uult q; mr̄ non est cā agens principalis. administrat enī mām p̄lis q; cor⁹ p̄lis pl⁹ foꝛaꝛ de mā miniſtrata a mre q̄ de mā miniſtrata a pr̄e. et p̄p̄a appropriate mēſtrua dicunt̄ mā p̄lis. alī negeꝛ phs. q; galien⁹ q; fuit magis exp̄tus dicit oppo^m. ideo ſibi creditur.

Trū mā ſit ens. q; nō. mā n^c ē qd nec quale. nec aliqđ aliorū p̄dicamētoꝝ. ſ illa diuiſio euacuat totum ambitū entis. ḡ ⁊c̄ī

p v^o phi. ad p̄bandū q; generatio est motus phs ſic arguit. qđ mouet̄ ē qđ generaꝛ nō est. ḡ generaⁿ nō ē motus. quero quō accipit̄ qđ generaꝛ in minori. q; aut p t̄mīo generatōis. aut p ſbo. ń p termīo. q; termin⁹ generationis ſ̄bm est. ḡ p ſbo. ſ̄bm generationis est mā. ḡ etc̄. ō mā ē pri^m p ſe p̄ phi. & cā p ſe z^o me^e. ḡ est ens. q; ń ens nō pōt eē pri^m p ſe. ꝛ^o d^o duo u^m q; mā ē ens p̄prie. illud qđ manz ide ſub termīo utriuſq; mutatiōis est ens. & ń nihil. ſ mā manz eadē ſub utroq; termino mutatōis. q; ſ^m omē. trāſmutatō fecit ſcire mām. ḡ etc̄. Dicit̄ ad hoc q; illud qđ ſubicit̄ in mutatōne ń ē mā. n^c aliqđ cōe genito & corrupto. ſ ipſū corrūpendū qđ nō manet in fine generatiōis. ō anteq̄ generatū fiat pri⁹ nāliter corrūpendū nō est. ḡ ſi nihil corrūpendū manz in toto p̄ inſtāti in quo generās generat

nihil ſibi p̄ſuppōīt in qꝫ agat. & ſic generaret de nihilo. Nec illud qꝫ adducīt de p̄ de generatiōe eſt uerū ſi totū accipiaꝫ ſincathegcē. qꝫ tūc eſſ3 ſenſus qꝫ q̄libet p̄s mutaret in quālib3 p̄dē. qđ ē fl'm. qꝫ mā manet cōis. ſi au tē accipiaꝫ cathegocē uera ē. & ē ſen ſꝰ qꝫ totū oſtm mutabīt in tom. ſ. aer i totā aquā. Ad euidētiā huiꝰ ē notā dū qꝫ ille dictiōes cathecē ſignificant rē uł diſpōem rei que ſubiciť uł p̄di caꝫ i enunc̄ ut hō albꝰ currit. hō ſtꝫ ficat rē que ſubiciť. albū aūt diſpōez rei ſbe. currit uero ſigt rē que p̄dica tur. dictōes aūt ſincacē ſigńt modū de terminatiō rei. ut ois hō currit. ſi ois termīat ipſā rē. ſ. hoīem. & accipitur diſtributīe p̄ oībus ſuis ꝑticularibus.

Ad ꝓpom tom qñ accipiť cathecē ſigt ipſā rē oſtitutā ex ꝑtibꝰ. & ſic cū i generatōe ſimpr fiat mutatio in foꝝa ſbalt a qua pricipalr ē eē rei iō totuꝫ dicīť trāſmutari in totū. qꝫ totuꝫ eſſe aeris in totū eē aque uł eoꝝ. totū autē ſincacē acceptū determinat rē accipi p̄ qualibet ꝑte ſua. & ſic eſt ſenſus qꝫ res ſm oēm ſuā ꝑtē trāſit in q̄libꝫ ꝑtē alterius. p̄ ad pricipale mā eſt rece ꝑtibilis & fundamētū oīm foꝝaꝝ nāli um. zo de generatōne. & eſt ꝑs rei 7o mecē. & ſbm p̄ ſe generatiōis. eſt etiā terminꝰ creatōis ſm augt. xii. confeſ. mā eti ē ingenerabīł & incorruptibīł p̄ phi. ſ oīa p̄dcā nō pñt opet̄ ñ ēti g̃ etc̄. zm d. m ē qꝫ mā ē ens in poa ns aūt in p̄ dupłr dicīť. uno mō ut ſbm poe ſiue in q̄ ē p̄. alio mō ut ter minus poe ſiue ad qđ ē poa. exemplū primi ut ſupficies dealbāda. Exēm ſe cūdi ut alxdo generāda. pria p̄ dict tur ſbiua. za obiua. Ad ꝓpom mā dicīť ens ī p̄ nō obiua ſic albedo an teq̄ ſit. qꝫ tūc eēt ſimpr nō ens. ſ eſt in poa ſbiua ſic ſupficies ē in poa ad albedinē ita qꝫ ē recepua actus ſbał p̄ & accñtalis zo. mā g̃licz ſit ens actu. qꝫ ē aliqđ diſtm extra ſuā cām. diſti guīť tñ ō actū foralē ł ſpecum. & ſic dicīť ens in p̄. qꝫ ē recepua actꝰ foꝝa lis. Ad arta ad prim dō qꝫ plis loqť de diuidētibꝰ ens p ſe. & ſic nec foꝝa nec mā ſūt p ſe in generē. ſ p reducti onem. Ad zm dō qꝫ plis loqť de eſſe foꝝali & ſpeco. ſbm eni motus eſt ens actu foꝝali & ſpeco. mā autē nō. ſ ex hō nō ſequīť qꝫ ſit nihil. ſ eſt aliqđ ēs diſtinctū extra ſuā cām.

Trū mā ſit idē qđ ſua potē tia q̄ ē ſibi rō recipiendi for mā ſbalē ł accñtalē ſi imete eā recipiat. ꝟr qꝫ nō. qꝫ qđ ē ens reale poſitm nō ē idē q̄d ſua poa. qꝫ ens in p̄. & ens in actu ſm omē. ſūt maxime oppoa. ſ mā ē ens reale poſitū cuꝫ ſit p ſe cā intrinca entī p̄otiui. g̃ etc̄.

p̄ qđ ē ens reale abtum & manꝫ nō mate poa. ñ ē idē qđ poa. ſ mā eſt ēs abtum & manet nō manēte p̄. g̃ etc̄. mi. ꝓbať. qꝫ potēa dic̄ ordinē ad for mā. & aduenīēte foꝝa nō manet p̄. ali as idē reſpcū eiuſdē eēt ſił & ſemł in actu & poa. Cōfirmať q̄d eſt ū & implurtificatū nō eſt idē cū eo qđ ē ꝑtificatū & ñ unū. ſ p̄ ſiue habili tas ad formā ꝑtificať ſm pluralitatez formaꝝ. g̃ etc̄. p̄ nō magł mā ē idē cū ſua p̄ q̄ aīa cū p̄ ſua. ſ aīa nō ē totalr idē cū ſua p̄. pꝫ. g̃ nec mā cū p̄ ſua. ma. pꝫ. qꝫ mā nō ē magis ſim plex q̄ aīa nāa. ō nō min p̄ rece ua māe ē idē cū ipſa mā q̄ p̄ recepua ſibi reſpcū accñtis eſt idez cū ipſo ſbo. ſ p̄ receptia alic accñtł eſt idē cū ſuo ſbo. qꝫ ſi aliud. tūc quero de illo. aut ē accñs. aut ſba. nō ſba. qꝫ ſupponīť qꝫ poa ſit receptia accñtis. ſi accñs. tūc quero de p̄ mete qua recipeť. & erit ꝓceſſus in infinitū. gr? qꝫ p̄ māe ē idē qđ mā. rō huius ē. qꝫ ſic ſe habet foꝝa ad actū q̄ ē ſibi rō inforandi ma teriā ſic ſe hz mā ad p̄m que ē ſibi rō recipiēdi foꝝaꝝ. pꝫ ex oſtī opatōe ſ actus q̄ ē rō inforandi mām ē idem qđ foꝝa. g̃ poa que ē rō recipiēdi for mā ē idē qđ mā. Mi. ꝓbať. qꝫ ſi rō informādi eēt aliud a foꝝa. quero đ il lo alio qđ ſit. uł idē qđ foꝝa. & tunc pari rōe fuit ſtādū in p̄. uł aliud a for ma. & ſic erit ꝓceſſus in infinitum.

p̄ ſi poa nō ē idē eēntialr cū mā. ſ aliud. tunc aut erit ſba. aut accñs. uel potena. uł mā. ſ nullū iſtorū p̄ōt dari g̃ ē idē eēntialr cū ea. nō p̄ōt eē a mu tabłe p̄ pꝫ. ñ alia foꝝa. qꝫ foꝝa nō eſt rō recipiēdi formā nec accñs. qꝫ cōſti tutū ex eo & poa nō eſſet p ſe unum. Sil'r illud accñs. aut reciperet i mā p ſe. aut p aliā p̄m. & tūc uł ſtabīť in p̄. uł erit ꝓceſſus in infinitum. Ad arta ad prim dō qꝫ poa dupłr p̄ōt cō ſiderari. uno mō ut ē dria ent. alio mō ut ē prim opatōis. ſi p̄ mō impoſſibi le ē qđ idē ſit ſił in poa & in actu. & ſic intellexit cōmē. zo mō idē p̄ōt ſił eē in poa & in actu. & hō eſt neciū pꝫ de inteu poſſibili & de gut. Ad zm dō qꝫ mi. ē fla. ad ꝓbōnē dō qꝫ p̄ō q̄ dic̄ ordinē ad foꝝaꝝ ē reō rōis nō re alis. & iō nō manet aduenīēte foꝝa. ſ iſta nō ē poa q̄ ē rō recipiēdi formaꝝ & p̄ oñs ī arto ē equo. rō. n. ꝛcipiēdi foꝝaꝝ ſp manꝫ & pficiť p iꝑaꝝ foꝝaꝝ

Si dicas qꝫ tūc mā hñs foꝝaꝝ erit i p̄ō ad foꝝaꝝ. dō qꝫ ē i p̄ō ad foꝝaꝝ nō tñ cū carēa foꝝe. qꝫ illa carēa ē negaō q̄ ñ manꝫ aduēte foꝝa. Ad ofirmatō nē dō qꝫ ē tñ una poa recipiendi oēm foꝝaꝝ. poa aūt q̄ ē hūtudo multiplicať qꝫ ē reō rōis. Ad zm dō qꝫ mā ē ma gis idē cū ſua poa receptia g̃ aīa cuꝫ ſua poa opatīa. qꝫ in p̄ ē idēcitas adeq̄ ta. in za nō. ſił aīa in ſua eēna non re cipit immete intellectōez. poa aūt re ceptiā ē imete in mā. & iō nō ē ſił e

Trū mēdaciū ſit peccatū. qꝫ ñ. geñ. xxii. egon & puer illuc uſq; ꝓperantes poſtq̄ adora uerimꝰ reuertemur ad uos. ſ ipſe itē debat occidere puerū. quia erat ei p̄ ceptū. g̃ intēdebat puerū nō reuerſūꝝ g̃ dixit oppom eius qđ habuit in mēte g̃ fuit mēdacium. nec peccauit exercēdo opus obie ꝑ qua tñ a deo cōmendať

p̄ iacob dixit ſe eē primogenitum

qđ sciebat eē fr̄m. ꝑ ioseph dixit
frībus suis p salutē pharaonis explo
ratores estis. & tū sciebat oppo^m esse
uerū. ⁊ n ēdāciū ē ⁊buti uoce. uñ
plato in thy^o. uoces impōite sūt ad h^o
ut ꝑsto fiāt uolūtati indicia. ꝙ menda
ces nō utunt uocib^9 tanq̄ indiciis uo
luntati. ꝙ oppositi. ğ etc̄. Ad. q. p̄
distinguo de mēda^o. q triplex ē. s. p
niciosū officōsū & iocosū. pniciosum
ē qđ. ē ex se nociuū et cui n ētior ul
de q̄ mētior. & si nocet sibi q̄tum ad
relig^em xp̄ianā. puta fidem ul mores
tūc est peccatū mortale. si aūt noceat
q̄tū ad victū corpalē ul q̄tū ad fidē
cōiugalē. ul q̄tum ⁊ alia bona ⁊palia
ꝙ^m q̄d plus ul minꝰ nocet sic existit ğ
uius ul minꝰ graue. oē aūt tale mēda
ciū ex deliberatōe dēm est peccatum
mortale. ꝓhibet enim mēdaciū illo p
cepto. nō dices ⁊ ꝓximū tuū fr̄m testi
moniū. nec p̄cise loquit de testio^o q̄d
dat in iudicio. ꝙ qñ aliqs ex certa deli
beratione asserit qđ ignorat. ul cuius
nouit oppo^m. q̄cūq; enī ex inte^ne de
cidēdi loquit oppo^m ei^9 qđ scit esse
uerū dicit fr̄m testio^m ⁊ ꝓxi^m. p̄
mēdaciū vr̄ē ⁊ illud p̄ceptū. nō fa
cias alii qđ tibi non uis fieri. ꝙ nullus
unlt decipi a ꝓximo^ qñ ꝓximus unlt
ei exprimere cōceptū suū. ğ nec ⁊lit
debꝫ facere alteri. p̄ q̄cqd ē cōtra
aliquā ueritatē nccio ē peccatū morta
le. ꝙ mēdaciū ē ā ueracitatē q̄ est vi^9
cōtenta sub iusti^a. q uerax cōicat ꝓxi
mo qđ ē cōicandū. s. cōceptū cordis
sui. Mēdaciū officōsū est qđ ē ğali
cui utile & null nocet. Iocosum ē nar
ratiue fabulā de qua oēs audientes sciūt
qđ nō est uerū. nec narrat tanq̄ uerū.
nec auditores decipiunt. nec loquens
decipe intendit. ista duo mēda^a uiris ⁊
pfectis nō sūt peccata mortalia. quia
neutꝝ est ex se cōtra ca^tem. nec cōtra
aliqd p se regsitū ⁊d statū illi^9 plona
tū. ꝙ uiris pfectis dicūt aliq q̄ sunt
mortalia. p̄. q auferūt acco^dem ne^cre
dar eis. & sic faciūt statū suū uilescer
& obsūt audientibo ꝑp scandalū. ⁊
nulla circūstātia facit qđ ⁊ u^o ē uenia
le ⁊ alio fieri mortale nisi una plona ob
ligē ⁊ illud ad qđ alia nō obligat. ꝙ
uir pfect^9 ñ obligauit se ad ueritatē
dicendam plus q̄ uir imperfectus. ğ cir
cūstantia plene nō tr̄ā fert ueniale in
mortale. D^o ğ q aliqs ē in statu p
fectiōis duplicit. s. exercendi & acq
rendi. primi p̄lati. secundi religiosi.
d^o ğ q p̄latus qui ex tali pfectiōe ha
bet docere indicare & p̄cipere utrūq;
mēdaciū eēt peccatū mortale. q tolle
ret ueritatē & utilitatē doctrine sepe
s. quātū est ex cōsuetudie mentiendi.

Religiosi aūt q^i nō sūt obligati ad
plus q̄ ceteri in mēda^o officiosō &
iocoso nō plus uidēt peccare q̄ alii
ñ ꝑp scandalū. q imperfecti magis scn
dalizāt de mēda^o plene religiose q̄ al
terius. Ad ar^ta ⁊d pri^m d^o q ⁊bra
ham nō dixit ⁊ mentē. ut narrat ipse
plus in li. antiquitatuꝫ. dū iret sol^9 cū
filio relictis pueris informauit filium
qualiter fuit miraculose cōceptus. &
q̄liter si eēt immolatus de^9 miraculose
restitueret eū. & hoc firmiter expec
tabat. q nō dubitauit de ꝓmisso dei.

Ad z^m d^o q nō ē asserendū antiq̄s
pres nō fuisse mēritos. cū h^o nō nege^9
de sāctis noui test mti. q hūerūt legē
pfectiorē & grām habūdātiorē. qđ si
uerū est bona facta eorū acciptian^9 in
exem^m. mala aūt nec in exem^m accipia
mus. nec ptinaciter excusem^9. Ad
illud de ioseph d^o q mēdaciū illud fu
it iocosū. q post aperuit eis ueritatē
& etī officiosū. q puniuit eos. q me
ruerant puniri.

Trū mot^9 sit formal^r q̄t^9. ui
det q nō. q q̄cqd ē de eēn^a
alicui^9 ponit in ei^9 diffiniti
one. ꝙ otinuitas nō ponit in diffinitōe
mot^9. p3 7^o phi. mot^9 ē actus entis in
po^a. ğ etc̄. ꝑ omē. sup 4^o phi. cō
men. xiii. dicit q otinuitas accid^t mo
tui ꝑp spaciū in q̄ fit mot^9. ⁊ omne
accns p̄supponit nāliter suū sr̄m in q̄
hꝫ eē. ꝙ otinuitas nō p̄supponit motū
ğ nō ē accns motui. p̄ tp̄us mensu
rat motū 4^o phi. aut ğ ꝙ^m suā eēntiā
& habet ꝓpo^m. q nō mēsurat nisi ut
otinuū. aut ꝙ^m accns. & tūc quero qđ
tp̄s mēsurat p se mēsurādo eēntiā mo
tus. aut insās. & hoc ñ. q diuisibile ñ
mēsurat indiuisibili. n^c euñ. nec eēnita
tē. q ista duo nō cadūt sub motu. nec
temp^9. q tp̄s nō mēsurat p se temp^9.
ğ etc̄. Ad. q. d^o q cōtinuitas p se
& eēntial^r ꝓuenit motui sic & tpi. q
mot^9 ꝓprie accept^9 distīguit speci^es
a mutatiōe. ꝙ nō distīguit penes sūbe
cta. q sūba sūt extra rōem mot^9. nihil
aūt distīguit spe^cs ab aliq̄ p id qđ est
extra rōem eius. unde ⁊ sūm sit defe
rēs motū. nō tñ ē de eēn^a mot^9. nec di
stinguit eēntialr p terminos ad q̄s. q
termin^9 ad quē ipse mot^9 est extra rō
nē formalē mot^9. sic termin^9 uie ē extra
rōnē formalē uie. sīr possūt eē diuersi
mot^9 ad eundē terminū. relinq̄t ğ q
mot^9 & muta^o distīguūt spe^cs inq̄tū
sūt uie ad t^mios. q mutatō ē istātanea
& tota simul. mot^9 uero ē uia successīa
& nō tota sīl. Ad ar^ta d^o q illa di
ffi^o mot^9 nō est ꝓpria motui ut distīn
guit ⁊ mutatōez. ꝙ cōis utriq; qđ p3
q̄ statī dicit q motus ē in 4.^or generi
bus. s. sūba q̄titate q̄litate & ubi. mot^9
aūt nō ē in sūba. p3 ğ q diffinit. motū
in cōi. & sic mot^9 nō includit nec ex
cludit sic̄ supi^9. nec includit n^c exclu
dit inferius. Ad omen. d^o q otinu
itas dicit accidere motui. q ⁊tinuitas
tpis seq̄t otinuitatē mot^9. & cōtinui
tas mot^9 seq̄t otiuitatē mag̃tudis. uñ
nō loq̄t de accīte ꝓprio dcō. ꝙ no
cat accns q̄d ꝓuenit alicui ex alio.

Trū mot^9 sit p se in genē q̄
titatl. nidet q ñ. plis in p̄di
camētis enumerās sp̄es q̄tita
tis ⁊ti^e nōtat solū lineā superficiem cor
pus tp̄s & locū. alie aūt sūt sp̄es p ac
cidēs ut albū mag^m. q superficies mag^a
mot^9 magn^9. q temp^9 mag^m. ğ etc̄.
p̄ ⁊^o me^cs plis dic̄ q mot^9 & tp̄s

ſunt ꝑ accñs q̄ta & continua. quia illa ſūt diuiſibilia quoꝝ hec ſunt paſſiones. unde q ſpaciū ē q̄tū & motꝰ q̄tus. & q motꝰ ē q̄tus tempꝰ q̄tum.

ꝑ cōmen. ibidē dicit q tp̄us & motus dicunt q̄titates. q ſūt accñtia cō ſequētia q̄titates. & ſubdit. ſūt g de paſſionibꝰ q̄ti ñ de ſba q̄ti. ō q̄d eſt eēntialr & p ſe cōtim eſt p ſe i genere q̄titatis. q ꝓtinuitas ē differētia q̄titatis 7° meᶜᶜ. ꝑ motus ē huiuſmōi ꝑz ex ꝓcedente. q. ꝑ plis v° meᶜᶜ dicit motū ptinere ad ꝑdicm q̄titatis & ſubdit q q motꝰ eſt q̄tus & tp̄us q̄tū. ꝑ tp̄s ē p ſe q̄tum. g motꝰ erit p ſe q̄tus. Ad. q. dꝰ q motus pōt dupl'r ꝟsiderari. uno mō ſm ſuā māz put eſt foꝝ fluēs. & ſic ē in oīnibꝰ ꝑdicamentꝭ in qbꝰ ſūt termini motꝰ. q ut'ſic nō differt a termio ad quē. ñ ſi cut à pfecto impfectū. ꝑz p cōmen. ſup. 3° & v° phi. ubi dicit q nccē ē ut motꝰ q ē in ſba ſit in genere ſbe. & motus q̄ ē in q̄titate ſit in genere q̄titatis. alio mō pōt ꝟsiderari ſm ſuam formā put ē fluxus foꝝ. & h° dupl'r uno mō ut mediū inter terminuz a quo. & terminū ad quē. & ſic eſt cōtinuitas ſucceſſiua q̄titatꝭ. alio mō ut mediū inter agēs & patiēs. & ſic motus ē in genere paſſionis non ſic ē ſp̄s eius aut ꝑdicamētū paſſiōis niſi fūdamēt alr. q motꝰ fundat reſpcñ paſſionis. Ad ar^{m} ad primū dꝰ q plis loquit de ſp̄ibus q̄titatꝭ famoſis & non de oīnibus. ille aūt q̄nq; ſunt q̄titates famoſe. q hūt rōem mēſure. motꝰ vō q nō hz rōem mēſure nō ē ſp̄s q̄titatis famoſa. Ad z^{m} dico q ꝑ accñs dupl'r pōt ꝟsiderari. ſ. uno mō ut diſtinguit ꝺtra ꝑ ſe. alio mō ut diſtinguitur ꝺtra ꝑ. dico ergo q motꝰ eſt q̄tus ꝑ ſe & nō ꝑ accñs. & motꝰ & tempꝰ ſunt q̄ta ꝑ accñs. q nō ꝑ. pri^{a} enī q̄titas ē magnitudo. z^{a} motꝰ. ȝ^{a} tempꝰ. ꝓp magnitudinē enī motꝰ eſt q̄tus. & ꝓp motū tempus. Ad omen. dꝰ q ꝺpando motū & tempꝰ ad magnitudinē dicūt paſſiones q̄ti. nō de ſba q̄titatꝭ ꝑ ꝺpando ipſā ad q̄m in cōi ſic ſūt p ſe q̄titates. alias omen. ꝺtradicerz ſibi q dicit ibidē q tp̄us & motꝰ ſūt p ſe q̄titates continue.

Trū motꝰ ſit idē realr cum termio ad quē ē motꝰ. uideē q ſic. illa q nō differūt niſi ſic pfcm & impfcm non diſtinguunt eēntialiē. ꝑ foꝝa terminans motum. & motus ſunt huiuſmodi. g etc̄. ꝑ ſi motꝰ & terminꝰ motꝰ differrēt realr tūc deꝰ poſſz facere motū ſine fino. & eoꝝ. ꝑ iſtud eſt ipoſſibile q ſit albificatio ſine albedine. ꝺ etc̄. ꝑ illud qđ ē eiuſdē numeri & ſp̄ci cū termino ē idē eēntialr cum eo. ꝑ motꝰ ē huiuſmōi ꝑm omen. ȝ° phi. ergo ȝ° motus ē etc̄. & nō differt niſi ſic pfectū & impfectū. & nō ē alia res a re ad quā ē motꝰ. & licz illud qđ agᵗ. dicit in ꝑdicamētis q motꝰ ſit paſſio ſit modus famoſior tñ pr^{a} enumerat. ō illa ñ ſūt idē eēntialr quoꝝ unum manz & reliquū nō manet. ꝑ terminꝰ motꝰ manet ceſſante motu. g zc̄. ꝑ^{o} q motus & terminꝰ motꝰ nō ſūt eēntialiter idē ꝓp iſtā rōem. illa nō ſūt idē eēntialiter que ſūt diuerſorū ꝑdicamētorū. ꝑz q ꝑdi^{ta} ſūt impmixta. ꝑ motꝰ eſt in ꝑdicamēto paſſionis. & ſi ē motus localr terminꝰ ē in ꝑdicamento ubi. g etc̄. Quod aūt motꝰ ſit in ꝑdicamēto paſſiōis ꝓbat. q ſic mouer eſt agere & ſp̄s actōis ptinēs ad ꝑdi^{tum} actiōis ita moueri ē pati & ſp̄s paſſionis ptinēs ad ꝑdi^{tum} paſſiōis. ꝑ nullū ſuceeſſi^{m} ē idē eēntialr cū aliq̄ pmanente ꝑ motꝰ ē de genere ſucceſſiuoꝝ. foꝝa ſimans eſt pmanēs. g etc̄. ꝑ plures motꝰ & ōrii pñc eē ad eundē ſimū. ꝑz de ſurſū & deorſū ad idē ubi. g motꝰ nō ē idē cū termino motꝰ. ꝑ mutatio inſtātanea nō ē idē cuz foꝝa ſbali. ꝓbat. ſtatiz. q mutatio inſtātanea ē accidēs ſic generaᵗ foꝛe ſbal ē ſba. ſed foꝝa ē terminꝰ generatōis. g etc̄. ꝑ ſimꝰ motꝰ nō ē motꝰ nec ut ſbi n^{c} ut termini v° phi. ꝑ motꝰ ē ipſiꝰ ſbi. q ſbm mouet & nō motꝰ. ꝑz v° phi. g motꝰ nō ē idē cū termino. Ad ar^{m} primuz dꝰ q motꝰ & terminus nō ſe hñt ſic pfectū & ipfcū eiuſdē rōnis ꝑ alteriꝰ rōis & ſp̄ci. Ad z^{m} dꝰ q deꝰ pōt facere motū ſine ſimo & eoꝝ & oīne eēntialr diſtictū ab illo. pōt facere ſine eo. motꝰ aūt nō includit terminū. Si dicas q ñ pōt intelligi albificatō & q aliq̄d nō ſit albū. & albū albedine eſt albū. g albificaᵗ nō pōt intelligi ſine albedine. dꝰ q ſi ita uideaᵗ pria facie hoc nō ē q ſint idē realiē. ꝑ q albificatio ſortiᵗ nomē ab albedine. & iō ſi ipōas ſibi aliud nomē poterit bene intelligi ſine ea. ſic intelligiē motꝰ ſine ubi. & ꝑm omen. albificatō ē uia ad albedinē. certuz eſt aūt q uia pōt intelligi ſñ ſimo. Ad ȝ^{m} de cōmen. dꝰ q uel omen. ꝺdicit ſibiipſi. uel ipſe ſoluit ſeipm. dicit enī v° phi. cōmento v°. q uia ad rē eſt aliud à re. & motꝰ ē uia ad foꝝaz terminātē motū.

Tꝛ nā humana potuit uniri uerbo in unitate ſuppoſiti. q nō. actꝰ pur^{a} & infinitꝰ nō ē alicui ꝓpoſſibil'. ꝑ ꝺbuz ē huiuſmōi. g etc̄. ꝑ inter unibilia ē aliq̄ ꝓportio. ꝑ finiti ad infinitū nulla eſt ꝓportio. g etc̄. ꝑ maior repugnātia ē inter nām creatā & increatā q̄ inter duo ōria. ꝑ ꝓp repugntiā duo ōria nō pñt eē ſil'. q tūc ōdictoria eſſēt ſil' 4° me^{cc}. g etc̄. ꝑ incarnari ē agere. g incarnarie pati. uerbū nō patit. g etc̄. ꝓbat oña q oī actiōi corrñdet ꝓpria paſſ. ſi neget ꝓp iſtātiā de amare et amari. inſtātia nulla ē. q amare ē actō immanēs. incarnare eſt actio trāſiēs. ꝑ ois dependēᵗ ē ad indepēdēs & abſolutū. pſona diuja nō ē abᵗᵃ g naīa nō dependet a pſona inq^{m} pſōa ꝑ nō unit pſonalr niſi uniaᵗ pſone in q^{m} pſona. g nō unit pſone. ꝑ oīs

dependentia alicui⁹ ad alterū uel ē cāti ad cām. uel cāti posteriori ad cātum pri⁹. p3 discurrēdo p oēs dependētias ꝙ nā humana nō dependet ad uerbū ali quo istorū modoꝝ. ꝙ p̄ nō dependet ad totā trinitatē. g̃ termin⁹ illi⁹ dependēt erit cōis tribus. Oppo⁹ Io. p̄ vbū caro fcm̄ est. In ista. q. tenēdo ptē affirmatiuā tanq̄ articulum fidei pricipalē ad int⁹ istius possibilitatis sunt tria uidēda: pri⁹ qd intelligat p unionē psonalē. z⁹ qualit̄ ista unio sit possibil̄ ex pte p̄sōe que assumit. ȝ⁹ q̃liter ex pte p̄sōe que assumit̄. q̃⁹ ad pri⁹ dō. q ista unio non dicit p se aliq ab⁹. q intellecto quocūz obo in aō extremo nō intelligit̄ p̄sōa ratio unionis. unio enī nō intelligit̄ ad se. dicit g̃ re⁹ & nō cōez. q non sunt eiusdem rōis in utroq; q̄lis est similitudo Est g̃ ista unio relatio disquiperantie & in uno extrēo real⁹. in alio nullo modo ē rel'o realis. ista g̃ ē rel'o ordinis. ꝙ nō cāti ad cāz. q ista ē cōis toti trinitati. nec cāti posterioris ad cātū prius. q vbū nō ē aliq creatū. ꝙ ē alteri us rōis ab istis. Exem⁹ p3 in vbo & accidēte. q accīs nō depēdet ad sbm. ut ad cām. si enī habz sbm p aliq̄ cā hz ipm p cām̄li. ꝙ ipsū accīs habz duplicē habi⁹ ad sbm. unā. s. informātis ad informātū. & ista nocio ponit im pfectionē i vbo. q potētia⁹ respcū actus accīta⁹. alia habz posterioris nāliter ad pri⁹ a quo dependet. & ista nō ponit in vbo aliq̄ impfectionē. & isti habitudini p omnia est simil⁹ unio nāe hūane ad uerbū. q̃⁹ ad z⁹ articulū dō. q si repugret psone diuine assumer⁹ ut⁹ terminār dependētiā nāe hūane. uel hō eēt inq̄⁹ psona ut⁹ inq̄⁹ ꝙ psona nō rōe primi. q illud nō infert aliqd repugnās psone diuine. q nō facit opo sitōez. nec dic potētia⁹. nec limitati onē. nō enī requir̄ aliud nisi q termi nās istā dependētiā sit aliqd in dependēs hūs talē dependētiaz qual⁹ requir̄ ad ēi nandū istā dependētiā. Nec ē repugnā⁹ ex pte p̄sōe diuine inq̄⁹ ē hec p sona. puta q una psona unit & nō a⁹. q hz re⁹ oīs nāz sit cōis trib⁹ ꝑp q̄d oīs cālitas respcū creat̄e ouenit trib⁹ tñ ille q nō segtur entitatē nāe. ꝙ entitatē psonalē nō cōuenit trib⁹. ois autē entitas psonal⁹ pōt sufficiēter enūare istā dependētiā ut⁹ distīguit̄ ab alia entitate psonali. q̃⁹ ad z⁹ articulū dō. q ex pte p̄sōe q̄ assumit̄ n⁹ ē repugntia. q ois nā creata ē in psonā obedie⁹ ad psonā diuinā. Ad ar⁹ ad pri⁹ dd⁹ q infinitū nō ē opponibile ut pz. q totū sp ē pfectu⁹ sua pte. infīt⁹ aūt nihil ē pfectius cū hoc stat q sit unibile. s. potēs terminare dependētiā alterius ad ipsū. & cū arguit̄ q infinito nō pōt fieri additio. dō. q infinitū nō hz in se q̄dcūz ens formal⁹. ꝙ spiritual⁹ & iō illo mō q̄ nō hz in se nām humanā pōt sibi addi. ante unionē enim nā nō dependebat ad uerbū formal⁹. p⁹ unionē formal⁹ dependet. Ad z⁹ dd⁹ q finiti ad infinitū nō ē pportō q̃tita⁹ q̄ que est dupli ad dimidium uel q̃ti ad q̃tum. ꝙ hūdo determinata & spēal⁹ q̄ est actui ad passiuū. nā aūt hūana ē possibilis dependere. p̄sona diuīa potēs istā dependētiā terminare. Ad ȝ⁹ di cēdū q ōria nō sūt sil⁹. nō q diuersa. id ē in nullo conuenientia. q illo mō diuersa genere sūt magis diuersa q̃ ōria. hz enī ōria in multis conueniūt in qb⁹ diuersa genere nō conueniūt. tñ ōria repugnāt. nā diuīa & hūana nō repugnant Exem⁹ superficies & albedo sut magis diuersa q̃ albū & nigrū. tñ superficies pōt ee alba. albū aūt nō pōt ee nigrū. q repugnt formal⁹. Ad 4⁹ dd⁹ q incarnatōi actōi corrūdet aliqua pa⁹. ꝙ ista pa⁹ nō importat̄ p incarnari. ꝙ p uniri ul' assumi. hiez g̃ uocal⁹ & grā ma⁹ incarnari uideat̄ sig̃ficar̄ passio nē. real⁹ tñ ista dic assūi l' uniri. q nā assūpta patit̄. Ad v⁹ dd⁹ q si p sona ē ab⁹ ab⁹ cinat dependētiā nāe si aūt sic relatiā. hz ut sic nō posst t̄ri nare dependētiā cāti ad cāz. pōt tñ ēi nare dependētiā alteri⁹ rōis. illā. s. q̄ est nāe ad suppo⁹. & ad illā cinandā sufficit entitas relatiā. Ad ulti⁹ dd⁹ q ma. ē fal'a. & procedit ab insufficienti q est dar̄ dependētiā alteri⁹ rōis ab ul' & ista dependen⁹ nō est a daliqd inq̄tū hz qdd⁹. ꝙ inq̄⁹ suppo⁹. tal' ē ista

Trū nā hūana fuerit assūpta a uerbo p̄ & imme⁹. q nō.

qa ps ē prior toto uia generatōis. sic i cōpletū opleto. g̃ sil⁹ i assūptōe. q eo ordie assumebant̄ q̃ nate erāt assūi. p̄ pri⁹ ē a q̃ nō cōuertit̄ oña. ꝙ sequit̄ assūpsit totū. g̃ ptes. & nō eo⁹. g̃ zc̄. p̄ nā hūana n̄ pōt uniri uerbo unionē beata sine habitu grē. q ei⁹ uniōis & ipsa unio excedūt facul⁹ nāe cate. cū g̃ ista magi excedat q ē sūma grā ꝙ aug. xiii. de t. seq̄t q ista unio nō potuerit fieri sine grā

5 si p̄ assūpsisset ptes nō fuiss⁹ assūptō. p̄ xp̄s fuiss⁹ pri⁹ aia q̃ hō hec sūt inconuenie⁹. g̃ zc̄. In ista. q. p3 q sūt duo articuli. un⁹ de me⁹ intrin⁹ utrū ps nāe hūane fuerit me⁹ iter uerbū & totā nām. 2⁹ articul⁹ est de me⁹ extrin⁹. s. utrū grā mediet inter nāz unitā & ei⁹ uniōis. q̃⁹ ad pri⁹ articulū ē ua opi. q dic⁹ q assūpsit cor⁹ me⁹ aia. p̄ enī aia fuit assumpta a uerbo. & in z⁹ instanti aia fuit unita corpi. sil'r dic de ptibo opatis ad totū. q pri⁹ fuit assūpte ptes q̃ totū or⁹ executōis. & pri⁹ totū q̃ ptes ordiz intētōis. sic intētōe totū ē pri⁹ ptib⁹ suis. ita & eius assūptio. 5 si aia pri⁹ fuit assūpta q̃ cor⁹. g̃ xp̄s nō fuit primo hō. cūs ē fim. g̃ ans. fl'icas oñtis ē nō. oña pbat̄. q assumēs non ē hō. nisi q assūptū ē hō. ꝙ assūptū est nā hūana. g̃ si p̄ fuit assūpta nō nā humana. ꝙ ps nāe. assumēs nō fuit p̄ hō. & sic se hūit ad totū in illo instanti ita se hz & mō. g̃ mō nō ē p̄ hō sic⁹ sor. ē p̄ hō. p̄ de rōe p̄sōe ē incōicabilitas in rōe q̃. ꝙ incōicabilitas magi ꝑtinet nāe q̃ forē. q in toto forā cōicat̄ nāe ut dās eē. sic g̃ g̃ in natura separata magis

appꝛopꝛiet incõicabilitas mẽe q̃ for
ſ. corpi q̃ aie. ita oñ ꝓsonaꝫ in alio
ſi ẽ ibi ordo priꝰ uideꝫ tinari depẽdẽ
t tã corpis ut ſit ſubſiſtẽs q̃ aie. ꝑ
corꝰ natũ ẽ in ſe ſubſiſteꝫ. & ñ ex hꝰ
ꝑ q aia infoꝛmãs ipſũ ſubſiſtit in ſe.
g ſtãte unionis aie ad tbũ. cũ ꝑ cã corꝰ
nõ ſit imme[te] aſſũptũ ſtat poꝺ in cor
pe ut aſſumeꝫ a pꝛe. ſeq̃ꝫ q idẽ hõ aſ
ſumaꝫ a duabꝰ ꝓsõis. qꝺ ẽ impoſſibi
le. q nꝺ ꝓsona eẽt hõ. & tñ ex illꝭ pti
bus ẽ hõ. q uniunt. ꝛº nõ loquẽdo
de mẽº ꝓcedi ꝑõt q in ẽ mediũ i iſta
aſſũptõe [ter] totiꝰ. q ẽ foꝛmꝫ rõ iſtiꝰ na
tuꝛ q ſ[ona] nã ẽ unibiꝫ. ſic ipſa ẽ q foꝛa
ſ[ub]hõ ẽ riſibiꝫ. nõ tñ ut prin[m] effectiꝫ
ſ ut oꝛ[ig]m ꝓxi[m]. & tñ ẽ foꝛa ipſiꝰ ſbi.
ita ꝑõt eẽ foꝛa oſtituẽs hãc nẽg. & tñ
toti nãe ẽ rõ recipiẽdi in unionẽ iſtã. q ẽ
ꝓpꝛia rõ oſtituens totũ recepti in iſtius
unionis. Nec ſꝑs hꝰ oꝛ aliꝫ ꝑ aſſũi
ut qꝺ. ſic nec ipſa ẽ riſibiꝫ ut q̃d licꝫ
ſit q̃ hõ ẽ riſibiꝫ. & ꝑs iſtaꝫ rõem me
dii uere ꝑõt dici tota nã aſſũi ꝓpꝛiam
ita q licet ꝓdicat reſpcũ ꝑdicati etr
cũſtãtiã cãe mãl. tñ [ter] eiꝰ qꝺ deſinaꝫ
ꝑ ipſũ diẽ cãm ſcãlẽ. ſic cũ dr hõ ꝓ
aĩ[m] rõnalẽ ẽ riſibiꝫ notaꝫ foꝛa ſbi eẽ
q̃ſi cã mãlis [ter] ꝑdicati. iſto modo aĩa
mediat inter tbũ & carnẽ. q aĩa ẽ for
ma nãe totaꝫ ꝑ aſſũpte. cuiꝰ uꝛ caro
eſt pars. Quantum ad ſecundum ar
ticulum eſt eꝛam opi. q gratia in iſta
unione fuit medium congruitatis.

Contra in illo inſtanti in quo na
tura perſonatur in ſe ſi non aſſumere
tur in eodem perſonareꝫ in alio ſi aſſu
mereꝫ. ſ priꝰ nãꝰ ꝓsonatur i ſe q̃ ha
beat hitũ gr̃e. q hitꝰ ẽ prin[m] opꝛandi
& ꝓ cõs pfectõ illi cui opetit opari
hõ aũt ẽ ſuppo[m]. g priꝰ nãꝰ hꝫ rõez
ſuppõiti q̃ hẽat gr̃am. g q̃n priꝰ aſſu
miẽ priꝰ nãꝰ unit q̃ gratibi deꝫ. g ñ
ẽ me[t]. q illud qꝺ ẽ alicꝰ ex ſe priꝰ
eſt illo qꝺ eſt ei ꝓ accñs. ſ ſi nã fuiſ
ſet ſibi dimiſſa fuiſſet ꝓsonata i ſe ex
ſeipſa. g ꝓsonalitas priꝰ ueniꝛ ſibi
q̃ ꝛõ ac nãꝰ. ꝑ Io. ꝑ. uidꝫ glo
riã ei etc. ubi uideꝫ uelle q ꝓ[m] eẽ
unigenitũ ꝑris eſt rõ ogruentie. quare
iſte hꝫ plen tudinẽ gr̃e. g priꝰ nã erat
illa nã uerbo unita q̃ ſibi daꝛet gr̃a.

Ad. q. g dd[m]. q̃[m] ad pri[m] articulũ
ꝑõt diſtigui de mẽº q inter agẽs & ac
tũ ꝑõt eſſ[e] me[m]. uꝫ ut qꝺ ſic agẽs ꝓxi
mũ ẽ medũ inter agẽs remotũ & ipꝫ
effectũ. uꝫ ut q̃ ſic foꝛa agnti. uꝫ inꝺ
recipiẽs & receptũ ꝑõt duplex poni
me[m]. ſ. q̃d et q̃. ſic. n. aliqd ꝑt eẽ alicui
rõ agẽdi. ita aliqd ꝑõt eẽ alicui rõ reci
piẽdi. & illud reſpcũ receptõis ꝛecñ
tis ꝑõt eẽ aliq̃n foꝛa recipiẽ is. ſic ſiꝫ
ꝑ foꝛaꝫ ꝓpꝛiã. ſic ꝑ ꝓpꝛiã rõez reci
piẽdi ꝑ recipit ꝓpꝛiã paſſiõez Ad
pri[m] q̃ dici ꝑõt q in iſta aſſũptõe po
ſitiua nãe hũane ad uerbũ nſm fuit me
diũ. ſ tota nã fuit ime[te] aſſũpta. q̃d ꝑ
baꝫ. q̃d ẽ in ſe & ꝑ ꝓsonale ſi ſibi di
mitteꝛeꝫ hꝰ i alio ꝑ ꝓsonareꝫ q̃ aſſu
mereꝫ. ſ tota nã ẽ ꝑ & imme[te] ꝓsonal
in ſe ſi ſibi dimitteꝛeꝫ & nõ ꝓs uel ꝑ
tes. g etc. tra. ꝓbaꝫ. q in eodẽ inſtãti

in q̃ ꝓsonareꝫ i ſe ſi ſibi dimitteꝛeꝫ ꝑ
ſonaꝫ. ab aº ſi aſſũeꝛeꝫ. q nc añ illud
inſtãs ẽ natũ aſſumi nec poſt illud iſtãs
aſſumiꝫ. q eẽt p ſe ꝓsõa. Mi. patꝫ
etl. q in eo ẽ inſtãti nãe in q̃ nã uel
foꝛa ꝑcedit totũ neutra ẽ nata habeꝫ
ꝓsonã. ſ tũc ꝑ q̃n ex iſis unitis ẽ tota
ipſa nã ꝓsonaꝫ in ſeipſi nõ impediꝫ ab
aſſu[te]. Ad ar[m] ad pri[m] dd[m] q ali
q̃d ꝑõt eẽ priꝰ alio nõ ꝛando illa ad
ꝛ[m]. ſic ꝓtes naꝫ nec ſũt priores toto
ordie generatõis uꝫ executõis. nõ tamẽ
ꝛpãdo ad ꝓsonã. q ꝓtes nãe ꝓꝑ ꝓsõan
tur q̃ tota nã in ſe uꝫ in ſ. o. rẽ ẽ. q
in illo inſtãti nãe in q̃ totũ ẽ totũ ipſ[um]
eſt ꝓsonale. iõ q̃d ꝑcedit ipſ[um] nõ ꝑ
cedit ipſ[um] reſpcũ ꝓsonalitatis. q ut
prius nõ ẽ ꝓsonale. Ad ꝛ[m] dd[m] q
nõ ſeq̃ꝫ priꝰ ſ[m] oñam ẽ prius nãꝰ. g
cãliter. q ſ[m] ꝓ[m] in ꝑdicamẽti priꝰ
cãlitate ꝑõt eẽ ñ priꝰ ſ[m] oñam. ſic eẽ
hoiem & oꝛo uera de re uertuñ. &
tñ eẽ rei ẽ priꝰ cãlitate. q ab eo q res
ẽ uꝫ nõ ẽ dicit oꝛo uera uꝫ ffa. ita ꝑ
põito priꝰitas in oſ quẽdo ꝑõt ſtaꝛ
cum nõ priꝰ[te] in cãndo. ſic uꝫ ẽ in
oi accñte nccio cõſequente multꝰ. ſic
calidum cõſequit ignem & aeꝛez ſ[m]
õſequẽtiam. & tamẽ uterq; eoꝝ ẽ po
ſterius ſ[m] cãlitatem. ita in ꝓpoſito p
tes aſſumi & ſi ſequit ad totũ aſſumi
& nõ ecõuerſo. nõ erit tan ẽ prius cãli
tate. Ad ultim uꝫ dicendũ q gratia
dupliciteꝛ ꝑõt accipi. uꝫ ꝓ gra infor
mãte qui eſt habitus creatus. uꝫ pro
gratuita dei uoluntate. ſi accipiaꝫ ꝑ

mõ. ſicꝫ illa cõcõiteꝛ naturã unitã. nõ
tamẽ ẽ ad unionẽ nccia. & cum argui
tur quaſi a minori. q gratia eſt nccia
ad unionẽ beatificam. g ad iſtam. nego
q unio beatifica eſt per operationem
ita q anima nõ ꝑõt operari niſi habe
at formã. ſ iſta unio eſt ad eſſe primũ
ad qꝺ nõ ꝑſupponiꝫ aliqꝺ accidẽs in
natura creata. ſi ꝛº modo accipiaꝫ dº
q omne illud qꝺ nõ includitur in na
tura rei. & magis excedit ipſam facit
deus ex gratia. & quia ſubſiſteꝛ ſuer
bo excedit naturam creatam. iõ deus
ex gratia hic dicitur operari.

Tũ naꝫ eaꝺ numero poſſit
aſſumi a tribus ꝓsonis diuiſ.

q ſic. q hec natura anteq̃ aſſumatur ab aliqua ꝓsona eſt aſſũpti
bilis ab omnibus diuiſim. ſi ergo aꝛ[et] ꝛ
omnes ſimul ad aſſumptionez eius. aut
aſſumeꝛ ab omnibus. & habeꝛ ꝓpo[m]
aut a nulla. & hꝰ ẽ inconueniẽs cũ ſit i
perfecta obedientia earuꝫ. aut ab una
ſola. & hoc eſt inconueniẽs. quia non
appaꝛet ratio quare magis ab una q̃
ab alia. Preterea anteq̃ aſſumeꝛeꝫ
a filio erat aſſumptibilis a patre. ergo
& modo. antecedens eſt manifeſtum. ꝓ
batio conſequentie. quia erat aſſumpti
bilis per[m] hoc qꝺ fuit in potentia obe
dientiali ad perſonam patris. ſ per aſ
ſumptõem eius a filio illa nõ euacuaꝫ
q ꝓsonalitas filii nõ ẽ einſdẽ rõis cuꝫ
ꝓsonalitate patris. Preterea natura
exiſtens in uerbo habet inclinationem

ad ꝓpriū ſuppōitū. q illa ē ſibi ꝺnāl' ꝑ hz eīdez incliⁿᵉᵐ a ꝺcūq; qđ pōt ſupplere uicē ꝓpriī ſuppōiti, tale eſt ſuppoᵐ pīi. ꝑ etc. ꝑ idem accñs pōt eē in plibꝰ ſbis. ꝑ eadē nā in pluribꝰ ſuppōitis. añs ē manifeſtū. q eor pus gl'ioſū & nō gl'ioſū pñt eē ſil'. ꝑ idē ubi ī utroq; h? autez ē accñs. Conſequⁿ ꝓbꝫ. q hitudo accñtis ad ſbm ē ſil'ira iſti depēdenᵉ ut dcm ē alibi.

3 anſ. de incarnatōe uerbi plres ꝓ ſonæ cūdē hoiez aſſumeř neģunt. ꝑ multi? ſuppoᵗᵘ creato mltiplicař nā ꝑ ſil'r ī increato. añs ꝓbꝫ. q ſuppoᵐ increatū ſupplet uicē ſuppōiti creati ꝑ ita diſtiguit ſicut & illud. ꝑ qđ cōuenit alicui ut diſtinguiť ab aⁱᵒ ñ pōt ineſſe alii. ſ incarnatō ꝺuenit filio ut diſtinguiť a ꝑ. ꝑ ita manēre eadē nō pōt ineſſe ꝑi. In iſta. q. ī una opi. q̄ tenz pīe affirmatiuā. motiua ſūt. ſicē prius pōt eē ſine poſteriori abſq; ꝺdictōe. ita pōt manēř idē pluriᵗᵘ poſſe ī ori. ſ in nā creata prior ē rō ſingularitatis q̄. ꝓſōalitatis. q. tbū aſſūpſit nāz athoniā. ñ tñ ꝓſonaliz. ꝑ pōt manere eadē nā ſingularis. lz pīficeť pluraⁱᵉ extrinᶜᵃ reſpcū iſtiꝰ nāe. ꝑ diſtinᵒ relaⁿᵃ nō ē cā ſufficiēs diſtinguēdi abſoluta. ſ diſtinctō diuinæ ꝓſonæ eſt p relatia. ꝑ ꝑ ioſā nō diſtiguiť nā abſoluta. ꝑ pōt aſſumi a tribus ſine diſtinctōe ſui. dicē ꝑ iſta opi. q ſicē eadē nā pōt eē in ꝺuerſis ptibꝰ corpis. & idē corpꝰ miraculoſe in diuerſis locis. ita pōt eē una nā in diuerſis ſuppōitis ſi mul ſi illa ſuppōita ſūt extrinſeca illi nāe. 3 iſtā opi. arguiť ſi nā creata poſſz eē in tribꝰ ꝓſonis. nā creata eſſz infinita. añs ē fl'm. ꝑ añs. fl'itas ē nota q eīnª diuina ex hoc q ē infinita concludiť q ipſa eadem pōt eē in tribꝰ ꝓſonis. añs ꝓbať. q qua rōne poſſet eē in tribus paritatione & in infinitis.

Ad iſtā rōnē reſpōdeť q nō ex hꝰ q ē una in tribꝰ eſt infinita. ſ ex hꝰ q eſt eadē eis. & ex tali identitate eſt infinita. nā aūt creata etſi eſſet in tribus nō tñ eēt eadem eis. ſ aduenticia.

Cōtra ſicut fōra ſbalis pficiēs plura ſuppoᵗᵃ eſt illimitata. ita accidens eris eadē ſuppoſita eſſet illimitatum. ꝑ ſicē eēntia diuina que eēntialiť una triū ſuppoſitorū eſt infinita q̄ſi nāa ſbalis eorum. ita natura humana eſſet infinita. licz eēt aduenticia. Contir mať. q ita impoſſibile eſt unum accidens eſſe in duobꝰ ſbis ſicut unaz formā in duabꝰ materiis. Ad. q. reſpōdendo diſtinguo de ꝓio termino illiꝰ unionis. aut eñ ille primus poteſt eē perſona. aut eēntia cōmunis tribꝰ ꝓſonis. ꝑ mō ñ pōt una nā ſil' aſſumi a tribus ꝓſōis. rō ē iſta. qui oi depēdēᵃ eēntialiᵘᵐ depēdēs ꝓciſe depēdez ad uᵐ qđ totaⁱr tinat depēdētiā eius. ꝑ bať ſtia. q ī depēᵃ cāti ad cāz idē cātū hīe mltas cās tōles eiuſdē rōis ē impoſſibile a qbꝰ depēderz. q ſeqreť q eēntialr dependerz ab illo ut a cā q̄ ñ exñte nihil miꝰ eēt. q ſi hz. a. ꝓ tōli cā. & cū hꝰ hz. b. a. ſuffiᵉ poſſz iſtz efficeř omⁱᵇ aliꝰ circumſcripto. alias ñ eēt cā totaⁱ eiꝰ. ꝑ effūs eēt ab. a. nō exñte. b: & ꝑ oñs nō depēderz a. b. ſil'r pōt argui de. b. reſpcū. a. ſi. b. ponať cā totaⁱ. uera ē ģ maior. ſ inſiſta unioē ē de pēdētia eēntialⁱ uniꝰ nāe. & una ꝓſōa totaⁱr termīat eā. ꝑ nō pōt depēdere ad plres tales ꝓſonas. Mi ꝓbať. q ꝓſonalitas creata totaⁱr termīat ipam & ipſa ſtāte nō poſſz eē ſil' cū aª ꝓſona creataꝫ increata. ſ nō minꝰ tinat eā ꝓſonalitas ꝓſone diuīe q̄ terminet in ſe. ꝑ etc. Si intelligať zº mō dº q una nā pōt aſſumi a tribus q̄ſi meᵗᵉ & una eēnª exñte. Exemᵐ una albedo poſſz eē in tribꝰ corpibꝰ ſi una ſupfi cies ſit in eis. q aūt ipſa eēnª p ſe exiſtēs in tribꝰ poſſit eē primꝰ ſiꝰ illius unitis pz. q ipſa nᵐ eē hz a ꝓſona. ſ priꝰ nāⁱr q̄ ſit in ꝓſona dat eē ꝓſone eſt enī nā de ſe hº. & p ſe exñs. licz ñ cōicata. cōicabilitas enī nō ē ꝓpria rō finādi iſtā depēdētiā. ſ potiꝰ ſbſiſtēª ſingularis. Ad aᵗᵃ ad priᵐ dº q ſi oēs tres agāt ſᵐ ultiᵐ poᶜ ſue ad aſſūptōez illiꝰ nāe. tñ nō pñt agere ad aſſūptōez eiꝰ a tribꝰ q̄ſi tres ꝓſone ſint fini triū aſſūptioᵐ. ſ agūt ad aſſūptō nē illꝰ ab aliq̄ una q̄ tinat. licz ꝑ tres agāt una tñ finat. & ſi queris a q̄ aſſumeť. dº q ab iª cui tres uniūt eā actiue. Ad zᵐ ddᵐ q lz nā ſit in poª obiali ut poſſit uniri cuilibz triū ꝓſonaz. aª tñ nō pōt reduci ad actū ñ ad unā. ſicē potēª ad albedinē ñ pōt reduci ad actū ſil' cū nigredie ꝑ incōpoſſibilitatē actꝰ. ita nā aſſūpta a ꝺbonō pōt aſſumi a pīe ꝑ incōpoſſibiliᵗᵉᵐ uniꝰ actꝰ ad aliū. Ad ȝᵐ pz ſoº ꝓ ſolutōez ꝓcedētē. Ad ultiᵐ ddᵐ q añs ē fl'a. ad ꝓbōnē dº q ſunt duo ubi. & tñ ab uno loco circūſcribēte. & cū diecis uniꝰ loci eſt una circūſcriptō actiua. dº q ſi locꝰ ſit aliq̄d abſtum in quo fūdať nō actō. ſ circūſcriptō ſi ģfiª ꝑ moduz actōis. ſic due circūſcriptōnes pñt fūdari ī eodē abſtº ad duo corpa circūſcripta. ſi aūt locꝰ dicat foſa ſ reᵐ ad locatū. & māⁱr fundamētum in quo fundať reꝰ. tunc eiz ē unꝰ locꝰ ꝑ unitatē māei. & ſunt due locatōnes & eodē mō mltiplicať circumſcriptō actiua & paſſiua.

Truz nāz humanā uniri duo ipoſtatice et non frui inclu dat ꝺdictōez. q ſic. q nā humana aut ē nata frui aut nō. ſi ſic. ꝑ nō pōt nō frui. q iſta unio ē maior unione q̄ habeť ꝑ hītuz gl'ie. q in reꝰ p tꝑus orti. ſ ꝺdictō ē nām humanā uni tā ꝑ hītuz gl'ie nō frui. ꝑ multo magꝫ de iſta ſi nō includit ꝺdictiōez. ſequreť enī q nā nō ꝓſonaⁱ ꝓſonareť. nā enī q̄ unieť ꝓſone in uniᵗᵉ ꝓſone ꝓſonať. nā aūt nō nata frui ē ipſonabiⁱ. alias cum p iſtā unionē ſit cōicatō ideoma tum natura lapidis uⁱ ignis eſſet deus.

Cōtra in triduo cano fuit unita uerbo & ñ fruebať. ſ q̄quid uerbuz potuit cōſeruare ſibi unitum potuit ime diate aſſumere. ꝑ etc. In iſta. q. ſūt duo articⁱ. primꝰ ē utrz nā nata frui

posſit non frui. Secundus eſt utrum natura non nata frui poſſit aſſumi.

Quãtũ ad pri^m ẽ u^a op. q̃ tenz ptẽ negatiuã. motiua opi. ſunt iſta. Fruitio conſiſtit in hoc q̃ obz fruibile pñs immutat inte^m ad actũ intendi. & p hoc ẽ pñs uolũtati alliciẽs illã ut nccio fruat obo ſic pñte. ℔ p iſtã unionem nccio fit immuta^o inteo. g̃ & fruitio uolũtati nccio oñs illã immutationez qđ ꝓbat. q̃ ſi ocul^o poſſz uidẽ lucẽ exiſtẽ in ſe ad pũtiã lucis nccto ſequitur q̃ ipa eẽt pñs ut imutãs oculũ ad hidẽdũ. inteo aũt põt uidere aliq̃d i ſe pñs. g̃ p iſtã unionez lux increata fuit pñs intellcũi in ſe. g̃ nccio erit p̃ſens ut immutãs inte^m ad uidẽdũ. p̃ potẽtiã fundãt in eẽn^a & nõ eo^o. g̃ eẽn tialiõr ẽ ordo ut qđ ẽ in eẽn^a reduđz in potẽtiis q̃ eo^o. ℔ beatitudo ñ redũdat in ploas. ℔ p iſtũ illapſũ ſp̃ualẽ & atificat eẽn^a q̃^m beatificabil ẽ. g̃ zc̃.

Cõfirmat. q̃ prius ẽ bẽitu^o in eẽn^a q̃ in potẽtiis. eſt eni in ſup̃mo nãe beatificabil'. eẽn^a aũt hz rõnẽ ſup̃mi reſpcũ põrum magi q̃ eo^o. ℔ in eẽn^a nõ põt eẽ beatitu^o. ℔ qdã illapſo ſp̃ual ob iecti fruibilis. q̃ quidẽ illapſo ẽ ſupremus. iõ p ipſũ nã ſumme eleuat. 5 iſtã op. arguit ſic. pri^o põt eẽ ſine poſteriori ſine 5dictiõe qñ nulla ẽ nccia onexio eorũ. ℔ nã plona' prius nãliter ploantur q̃ opet qñ ploat' in ſe. quia opto ẽ ſup. õiti. & in nã intellcũali ẽ plona. g̃ qñ ploat' in a^o pri^o nãliter ploat q̃ opet. g̃ nõ ẽ 5dictõ nãm humanã ploari in ploa diuina. & tñ ñ frui. p rõem ei^o duco ad oppo^m. nulla' nã fruit nccio illo obo niſi que nccio immutat ab eo ut põte. ſed iſta aĩa nõ nccio immutat ad actum intellgẽdi. q̃ iſtud obm nõ nccio immutat inte^m niſi diuinũ. nihil eni extra ſe cãt nccio. ℔ tñ otingent. nec ad actũ fruẽdi. q̃ uolũtas ex puris nãlib^o ñ nccio fruit cũ ſit libera. g̃ etc̃. q̃^m ad z^m articulũ ẽ etl alia opi. eiuſdẽ doctoris que ſil'r tenet ptẽ negatiuã. rõ eſt iſta ſicẽ de^o ſe habz ad oẽm creaturaz in il lapſu generali q̃tum ad eſſe & opari ſic ſe uidet hñe ad hãc naturam in illa plu ſp̃eali. ℔ p mõ nulla põt illabi q̃ tũ ad eẽ niſi cui illabit q̃^m ad opatõez q̃ unũq̃q ẽ tale cũ põt agere 4.^o metham. cũ aũt ñ ẽ tale nõ põt agere. g̃ nc illabi iſto illapſu q̃^m ad eẽ niſi cui illabit q̃^m ad opatõez ſp̃ualẽ. opa^o autez ſp̃ualis reſpiciẽs obm ſupnãle ẽ opatõ fruẽdi & uidẽdi. Contra nãa intellectualis eſt aſſumptibil'. q̃ nõ habz in ſe entitatẽ poſitiuã repugnantẽ dependentie ſp̃eali ad uerbum. uł cõicationi eius uerbo ut nãa cõicat ſuppoſito. quicq̃d enim eſt ſibi cõmunicabile eſt aſſumptibile. & qđ nõ habet unde repugnet ſibi cõmunicatio talł nõ habz unde repugnet ſibi dependere uel aſſumi. ℔ natura nõ intellectualis nõ habet pfectiorem rationem ſuppoſiti q̃ natura intellectualis. ergo non habz unde ſibi repugnet talis cõicatõ ul' depẽdẽtia. ipa eniz ex pte ſua ẽ aſſũptibil' & uerbũ ex pte ſua põt terminare iſtã dependẽtiã cũ ſit independẽs in rõne ſuppõiti. & ita põt terminare dependẽtiazipo^ca^m. dña tñ ẽ in hoc int de pẽdentiã nãe intellcũal' & nõ intellectual'. q̃ licz nã intellcũal' poſſit depẽdere ipo^ce. ñ tñ ad ploã ut ad ťinũ. q̃ ploa ñ ťinat dependentiã nãe ñ ploalis. ſimil'r etl lz nãe depẽdentes ſint alterius rõis. & p oñs depẽdẽtie ipſa rũ hẽant diſtinctõez ex pte fũdamẽti. tñ idẽ ťmin^o & ſub eadẽ rõe ex pte ťini põt eẽ oĩ^m iſtaz depẽdẽtiaz. Ad. q. dd^m q̃ nõ includit 5dictõez nãz natã frui aſſumi & ñ frui q̃tũ ad pri^m articulũ & q̃ nã nõ nata frui põt aſſumi q̃tũ ad z^m p̃p rõem fcãz 5 opi. q̃ nã creata põt depẽdere. nõ tñ dependẽa cãti ad cãm. ℔ etl depẽdẽa ipoſtalis ad ipoſtaſim. Ad ar^m ad pricipale dicendũ q̃ iſta unio ẽ maior q̃^m ad pri^m actũ. q̃ p hãc cõicat' eſſe ploe aſſumẽtis nãe aſſũpte. & de fcõ iſta unio includit aliã. ℔ de poſſibili ſi ſeparent'. unio q̃ ẽ p hũz gl'ie ẽ maior q̃^m ad opationẽ. ℔ magi ꝓprie dici põt q̃ neutra ẽ maior a^a. q̃ ſũt alteri^o rõis. & cũ neutra nccto includat aliã põt u^a eẽ ſine alia. ad aug. dd^m q̃ eſt ſũma gra. q̃ ſũme gtuita cõdeſcẽ uoluntatł. ñ aũt ſũma gra hũał ex ui unionis. lz dt' facto una ocõiteť mõ illã.

Tru nã diuina aſſũpſerit humanã. q̃ ſic. ploa aſſũpſit g̃ & nã. oña ꝓbat. q̃ q̃ ſunt eadẽ realt cuiuſcũz actõis real ẽ principiũ unũ & aliud. q̃ actto real' eſt a prin^o real. ℔ nã diuina & ploa ſũt idẽ realt. alias nõ eſſet ſimplr ſimplex. g̃ etc̃. p̃ nã diuina eſt infinita. g̃ põt ſupplere uicẽ oĩs ſuppõiti creati. & ploare nãm creatã cũ includat rõem eius in ſe. 5 ſi ſic cũ ſit eadẽ nã in trib^o plois tũc tres ploe aſſũpſiſſẽt

Ad iſtã. q. p3 g̃^o in pri^a. q. & ultia prie diſtinctõis. in q̃ dcũ eſt q̃ eẽn^a nõ ẽ rõ forał terminãdi iſtã unionẽ. lz ſit rõ efficiẽdi loquẽ^o de fcõ. ℔ dt' poſſibili d^o q̃ ſic. q̃ lz eẽn^a ℔^m ſe ñ hẽat icõicabilitatẽ. & p oñs nõ poſſit eẽ aſſumẽs. ſi tñ ad. rõnem aſſumentis uel ťinãti ſufficiat ſingularitas. & p ſe ex iſtẽ^a cũ ho^o ueniat nãe diuine ex ſe poterit aſſumer'. Ad pri^m dd^m q̃ nã & ploa differũt nõ tñ rõe. ℔ ex nãa rei. q̃ ẽtitas incõicabil' ex nã rei. & entitas cõicabil' ex nã rei. ñ differũt tñ rõe. ℔ ex nã rei. talia ſũt nã & ploa. & iõ qđ uni ueniet ℔^m unã rõem forałem nõ oz alteri uenire. ¶ Ad aliud dd^m q̃ infinitas ñ ẽ rõ terminãdi iſtã unionẽ. ℔ ploalitas independens.

Tru nã intellcũal' eodẽ forałit ſit ploa & ſingularis. q̃ ſic. q̃ ploa nihil aliud icludit ł nãz & ꝓprietem 5hentẽ nãm. ℔ tale ẽ oẽ ſingłare. g̃ nã intellcũal' eodt ẽ ploa & ſingularis. 5 uerbũ aſſũ pſit naturam humanam in athonio. & tamẽ non perſonatam. ℔^m damaſcenũ c. q̃q̃ge^o. ergo natura intellectualis p aliud eſt ſingularis. per aliud perſona.

p̄ singularitas nāliter p̄cedit ꝓsona litatē sic nā p̄cedit singularitatē. cuz g̈ pr̄i⁹ possit separari a posteriori sine ōdictiō. seqt̄ q̄ nā ñ eodē mō sit singularis & ꝓsona. In ista. q. sūt due opi. ꝓbabiles. pria ē q̄ ꝓsona sit ꝓsona per aliqd pōitū in nā p̄ter illud quo nā est singularis. Rō est ista sic ē aliqua realitas quā nā ē singularis alia ab illa qua nā est nā. ita ē aliqua realitas ꝓpria q̄ nā ē ꝓsona alia ab utraq; dictarum. g̈ etc̄. añs p3. in. q. de cā indiui duatōis. ōña ꝓbat̄ p similē de uno & de alio. ō opi. ista si ꝓsona eēt ꝓsona p aliqd pōitū. tunc in nā humana eēt aliqua entitas pōitiua inassūptibil̄ a uerbo. ōñs ē fl'm. g̈ añs. fl'tas ōntis ꝓbat̄. q̄ sequeret̄ q̄ nā hūana in xp̄o nō fuisset ꝓfecta. q̄ certū est q̄ caret illa entitate cū nō assumpserit nāz ꝓsonatam. p̄ oīs entitas pōitiua create est eque in po⁹ obiali respcū ꝓsone diuine. p̄ talis entitas fuisz inassumptibil̄a uerbo. & p ōñs nō curabilis. q̄ ſm dāma. qđ ē inassūptibile est incurabile. g̈ etc̄. 2ª op. est ista q̄ pōa ē ꝓsona p solā negatiōem. q̄ de rōne p sone ē incōicabilitas. ſ hec nō dicit ñ merā negatōem. g̈ etc̄. ō opi. istam arguit̄ sic. si ꝓsona eēt ꝓsona p negatiōem cū ista negaº nō eēt ñ idepēdēª ad ꝓsonā extrīsecā. aia g̈ separata que hz i depēdētiā ad aliā aiaz eēt ꝓsona. qđ ē fl'm. p̄ nulla negaº ē incōicabil̄. q̄ idē affirmatū negat̄ a multis. ſ incōicabilitas ē de rōe ꝓsone. g̈ ꝓsona nō ē forī al'r ꝓsonā negatiōe. p̄ nulla ꝓfectio tollit̄ ab aliq̄ p solā negatōez exñtē in ipso. ſ a ꝓsona tollit̄ depēdenª ad ꝓsonā extrīsecā. g̈ depēdenª q̄ ad i pfcioez. g̈ ꝓsonā nō depēdere ad aliā ꝓsonā cū dicat pfectōez erit p aliquā entitatē pōitiuā. p̄ negatōne nihil cōstituit̄ forāl'r i entitate pfectiori q̄ sit entitas p̄suppōita negatōi. alias negaº eēt formal'r entitas positiua. ſ nā ꝓsonata hz eē pfectiº q̄ nā singularis tm̄. g̈ nā nō ꝓstituit̄ in eē ꝓsonali negatiōe. Dicēdū g̈ ad. q. cū nec priª nec 2ª opi. sit oīno uera. qđ p3 p artª fcā in ōtriū pōt teneri uia media negādo cū pria aliq̄ entitatē pōitiuā eē in nā intellcūali cui repugnet ōdictorie cōicari. q̄ nulla uideť entitas pōitiua que ñ dependeat ad ūbū. & p oīs cōcabil'. negādo etiā cū 2ª q̄ sola negaº dependēt ad ꝓsonā extrīsecā sit ꝓpletiª forale ipi⁹ ꝓsōe. q̄ tūc aīa separata eēt ꝓsōa. Distinguº g̈ de depēª q̄ est triplex. s. actual' aptitudīal' & pōtis aptitudīal' ē iª q̄ q̄ª ē de se semp eēt actu. q̄ mº gue sp ē actu i cētro ñ ipe diat. pōt dr̄ abtē. q̄ ñ ē aliq̄ ipossibilitas ex tīntis. & ista possibilitas qñz est rōe poē actiē nāl'. hz ut pīmū sit rō ne poē actiē nāl'. hz g̈ sola negaº depēdētie actual' ñ sufficiat ad rōez ꝓsōe i nā intellcūali creata. ſ negaº depēdētie aptitudīal' forāl'r ꝓplet rōez ꝓsōe i nā itellcūali & rōez suppōiti i aª nā creata. negaº aūt depēē pōt ñ p̄t pōi in aliqua nāa creata. q̄ omnis entitas positiua nāe create nccio depēdz acd̄um. q̄ cūe tale ē in pfecta obia ad dependēdū. & p oñs nō repugt̄ sibi cō tradictorie cōicari. ſ illud cui ōdicto rie repugt̄ cōicari ē ꝓsona diuia. dº g̈ q̄ si incōicabile qđ ptinet ad rōem ꝓsone dicat repugnantiaz ad cōicari in creaturis nulla ē ꝓsona. q̄ nulla ral' repugnātia. sola g̈ ꝓsona diuia pfcē ē p sona. q̄ ipsa sola hz illud cui forāl'r repugt̄ ōdictorie cōicari q̄cunq; mōs. ut g̈. & ut cet̄. & talis repugnanª nō est nisi p aliqd positm̄. ita dicerem de ꝓsona creata si includez repugnāªm ad cōicari. ſ q̄ nō ē sic incōicabil'. iō nō oz sibi repuere entitatē aliq̄ pōtiuā ossitem ꝓsonā. Istud p̄ōt faciliť uideri. si uideamº dr̄i. m inter negatiōnē nudā actº. & negatōem aptitudīs & negatōem q̄ includit repugnātiam. prima ē in graui exīte surſū respectu ubi deorsū. 2ª est in supficie nigra respcū albedinis si est in poª neutra ad ipāz. 3ª est in hoie respcū irrōnal'. & hic3 talis negaº in se sit unius rōis. tñ distinguit̄ opando eā ad illud cui inest respcū tercii. Ad 1m pr̄m op. dōm q̄ oña nō tenz ñ de ꝓsona pfecta q̄ includit formalē repugnātiā ad cōicari. ſ ista nō est in creaturis. Ad 1m 2e op. dd̄m q̄ icōicabile qđ negatem nē depēdentiā ē tm̄ de rōe ꝓsone ꝓfecte. & istud habz fieri p entitatē pōitiuā. ſ incōicabile qđ negat depēdentiam actualē & aptitudinalē istud dic̄ merā negatiōz. Ad pr̄m principale dicēdū q̄ nā eadē entitate pōitiua ē p sone & singularis. ſ ꝓsona ē ꝓsona negatōe in creaturis. singulare est singulare entitate positiua. addit g̈ ꝓsona supra singulare negationem.

Trū nā hēat rōem pricipii actiui in genratione nāli. q̄ sic. q̄ si domº fier t a nā eo dē mō fieret̄ sic mō fit ab arte. g̈ non habz principm actm ꝓportōnabile arti que ē prinm effectiuū. sil'r si nauifactiua eēt in ligno eodē mō fieret nauis a nā sic mº fit ab arte. p̄ artificialia differūt a nālibo in hoc q̄ nālia habēt in se prinm sui motus. artificialia ūo nō zº phi. ſ istud nō pōt intelligi de prinº passiuo. q̄ artificialia habēt prinm passim sui motº sic & nāalia. g̈ nāa habet rōnem principii actiui.

p̄ phica ñ ē p̄ctica. q̄ prim fcibim ē i faciēte. prim nāliū ē i ipis ūº mece si arm ualeat aliqd oz q̄ principm uniformit̄ accipiat̄. g̈ tm̄ loquit̄ de pricipio actiuo. q̄ in faciēte nō est prinm artificialiū ñ actiuū. p̄ uiolentuz ē cuiº principiū est ab extra nihil cōferente nim passo zº ethico. si ergo passum nāle nō cōfert u m agenti. ergo per oppositū naturale ē cuiº prinm ē ab intra conferente nim passo. g̈ etc̄.

ō nā ē prinm motº eius in q̄ ē p se & ñ ſm accīs. 2º phi. ſ actm principm motº ñ ē i eo qđ moueť inq̄m moueť q̄ inquātū moueť non habet pricipium actm motus. q̄ tunc inq̄tū moz moueret̄. g̈ hz rōez pricipii passiui.

Ad q. istā dicendū ē breuiter. q nā hab3 rōem pncipii actiui in generatiōe nāli. f. passiui tm. ad hoc enī q motus sit nālis sufficit q po[a] passiui rei inclineť ad ip3. si aūt prim[m] actiu[m] sit intrīsecū mot9 accidit motui inq[m] nālis. sic accidit alicui inq[m] sanať q sit medic9 & habeat in se prim[m] actū sue sanationis. iō q̄dā generāt nāliter tm ab extrinc9 sic ignis 7° me[ce]. & tm eius generā ē nālis ex sola inclinatōe nāli pncipii passiui. sīr est prim[m] in trīsecū mobili inq̄tū ex ipso ē motus dicit nāl sine fōra siue mā hēat rōem pncipii passiui inq[m] nāl mobile incli nať ad morū. & sic nō solū mā ē illud unde mot9 dicit nālis. f. est forma. & isto mō grauitas ē prim[m] passiu[m] inq[m] facit motū deorsū nālē ipsi mobili. f inq̄tū iste mot9 actiue est ab ipso non ꝓprie dr ee cā ut mot9 sit nāl. sic enī nāle nō distinguit 3 uiolentū qđ ē 3 inclinatōem passiuā nālē ipsi9 mobil. f distinguit 3 uiolentum qđ pōt uocari agens a propōito. sic enī uno mō nāa lia ab artificialibꝫ distinguūť. ars enim sic agť q pōt alr ageť. nā aūt sic agť q nō pōt alit agere. q nihil pōt otra suā inclinatōez nālē agere. pati autez pōt. Ad 2[m] ad prim[m] dd[m] q phs oñdit ibi nām agere ꝑ finē. licz non deliberet sic ars. q dom9 sic fit ab arte q ꝓpter quia deorsū leuia sursū ordinať ꝓut melius requirit illa fōra in nā. q uis nā nō deliberet. sic nec ars nauifa ctiua. & tñ agit ꝑ finē. g nā agit ꝑ finē. lz nō deliberet. Ad 3[m] dd[m] q si in principio nō sit differētia. tñ in mō receptiuo formarū est differentia. nā artificialia etsi habeāt formam cū maťia sua res naťalis est maťia. ipsa aūtē nō habet naťalē inclinationem ad motū ul trālmutatōnē factā ab artifice. ul saltem nō ē in ipso neutra. f potius est otra inclinationē talis materie. q cum artifex incidit lignū talis diuisio est otra inclinationē naťalem ligni. sic etiā cum lapis in domo ponit supra lapidem est cōtra naťalem inclinationē lapidis. differentia ergo est in modo receptiuo ut in receptiuo absolute cōsiderato. Ad terciū dicendū q oñe principiū artificiale est in faciente. f nō oñe principiū naťale est in agente. f aliqđ est in patiente. & hec est sufficiens differētia. Ad ultimū dicendū q f[m] dama. ubi loquit de uiolento li uim cū negatione debet construi cum passo. & nō debz teneri pri natiue. f cōtrarie. ut iste sit sensus. uto lentū est cuius principiū est ab extra cōtra inclinationē passi. & illud est naturale qđ est cū inclinatiōe passi siue ab extra siue ab intra. sic aūt genera9 nulla est uiolenta. q respū ad oēz formā est materia inclinata nāliter.

Trum nā possit aliqd corruptū idē nūero reducer. q sic q qñ aliqd est totaľ cā alic9 redeūte totali cā eadez nūero effēs redit idē numero. & ad eūdē sitū. f mot9 celi ē totalis cā oim corruptibiliū. & taľ motus rēdit f[m] tholomeū. & redit ad eū sitū in trigīta sex milibꝫ milium annoꝝ. 3 q̄rū sība deperit impossibile ē eadē numero redire. 2° de generatōe. ꝑ a priuatōe in habitū nō ē regressus. qđ ē intelligēdū de priuatōe subsequēte foraz et fora p̄cedēte. p rō sic. agēs nāle nō agit ń per motū & mutationē. f mot9 & mutatō nō possūt redire idē. q eius unitas est otinuitas. interruptō aūt repugt cōtinuitati. g & unitati mot9 & mutationis. g termin9 ei9 nō pōt redire idem numero. Cōfirmať rō illa sic. sic h9 pductū ad hoc pductuz ita pductō ad pductōez. g ꝑmutatiz sic pductū ad pductōez. sic hoc pductū ad hanc pductōem. f nō pōt ee pductū sine pductione. g nec h9 pductū sine hac pductōe. f hec pductō nō pōt redire eadē numero. g nec h9 pductū. Argumētū p qđ ꝓbať illa ocło nālē. s. q oīa possūt redire eadē nūero p agēs nāle est dimi[tum]. q idētitas effect9 nō solū dependet a cā efficiēte. f etiaz a mā. q qđē pōt ee oino alia & aliū sitū hīs in opatōe ad celū. q p actōez libri arbitrii cor[a] possūt impediri ne sit in illo ubi ubi erāt pri9. 2[a] ocło tz totaľ aliud extremū. s. q p agēs nāle nihil possit redire idē numero. f ocło nō ꝓbať efficacit. nā illud de generatōe ē intelligēdum de reditu immet°. & f3 sp3 & nō de met°. q o3 pri9 fieri resolutōez ad nām cōem. Ad illud de p̄dicamētis dicit q loquēdo de p̄cisso tino si priuatō q ē tin9 a q nō pōt redire eadē numero. nec habit9 q ē termin9 ad quē. nūc aūt nō ē cā[m] q̄re illa nō redit eadē. nisi q positū cū q̄ iungit non redit idē. si enīz fōra f[m] ordinē generatōis immet[e] p̄cedēs aliā in mā pōt redire eadē nō eēt rō quāť nō possīz redire priuatō eā ocōitā. q posit9 g intelligi dz in ordie agētis nālis f3 descēsū. q p9 priuatōez nō redit habit9. q nō redit fōra immet[e] p̄cedēs illū hītū f[m] ordinē generatiōis.

Ad rōez d9. q plis distinguit motuz circuli in corpibꝫ incorruptibilib9 & corruptibilib9. in primis qdē ꝑba non corrūpit p motū. & iō redit eadē numero. ñ tñ q accipiat ee p illū motū f in corpibꝫ inferioribꝫ est f[m] corruptōez fore ꝑbať. & iō nō sic redit idē numero sicut ibi. Ad cōfirmationē de omutata ꝓportōe dico f[m] plim p priozz. s. a. & b. uertunť. & c. & d. cōuertunť. si a. & b. cōtradicunt. & c. & d. cōtradicent. sīr g cōmutata proportio fiat ꝓportum ad otradicere & cōuerti tz. si aūt fiat f[m] cōtradicere & sequi uel antecedere. commutata proportio non ualz. f cōmittitur fallacia consequentis. quia non tenet sicut homo ad nonhominem sic animal ad nō animal. ergo permutatim sicut homo ad animal. sic nonhomo ad nonanimal secundum consequentiam. Et ideo est tercia uia melior. prima enim est omnino improbabilis & cōtra fidē. Secūda nō probat cōclonē sufficiēter

& p ons pōt teneri q̄ nata possit idē numero reducere. si enī ubi est contia actō agenti nālis respcū ꝓducti. sicut est in sole respcū radii. si ponat in p̄ instāti ꝓducer radiū & in tpe habito cōseruare in'ultio instāti. puta. b. erit idē radius. cū identitas radii in 2o instanti n̄ dependeat ad seipsū in p̄ instāti. nec ab existētia eius in tpe intermedio. q̄ sine illa existen' posset idē numero fuisse ꝓductū in eodē instāti. et tūc sequer q̄ illo eē intermedio destructo posset idē esse in utroq; extremo.

Trū nālis phia sit scia una. uidet q̄ nō. illa scia n̄ ē una cui⁹ primū & p se subm nō ē ens p se unū. q̄ scia una est uni⁹ generis subi. & primū subm' nat alis phie nō ē ens p se unū. g̃ etc. mi. ꝓbat. corpus mobile nō est ens p se unū. q̄ includit res diuersorū generū. & cor⁹ mobile ē subm nālis phie & m auicen. p̄ phisico. g̃ ēē. Cōtra illa scia ē una que sub una forali rōne cōsiderat oīa que pertinent ad illā sciam ex p̄ posteri. & scientia nālis sub una forali rōe considerat oīa que sūt sue cōsiderationis sic̄ metha. & mathe. g̃ nal phia ē una. In ista. q. sūt duo uidenda. primū ē unde sumit unitas & distō scianz. & penes q̄d attendit maior & minor unitas in scientia. & q̄d sufficit ad unitatē scie 2o uidēdū est quō scia nālis sit una. et quō non. Quātū ad primū articulū est una opi. que dicit q̄ distinō scianz sumit ex unitate & ꝓpalitate oclusiōis demōstratiōis ita q̄ respcū p̄ium cōclonū demōstrabiliuz sūt distincte scie & quot sunt demōstratiōes tot sūt scientie. Ista opi. ꝓbatur scientia ē habitus ognitiu⁹ cōclonis p̄ posteri. g̃ alterius & alterius cōis spē est ali⁹ & alius hītus spē. p̄ demōstra⁹ est silog⁹ faciēs scire p̄ posteri. g̃ distincte demonstratones specie causant distinctas scias specie. Cōtra illā op'. sic. si cuilibet cōclonī corrīdeat scia una. tunc nullus habit⁹ includēs plures oclones distinctas spē erit habitus uni⁹ nisi unitate aggregatiōis. & sic cuz geometria includat multas cōclones distinctas spē geometria nō erit habitus unus cuius otrariū dicit plis p̄ posteri. p̄ si sic g̃ tanta erit unitas nāl' scie & geometrie q̄ta est unitas unius scientie tm. ita enim natural & geometria possūt dici scia una unitate ogregatiōis sic una tm earū. & incōueniēs est ponere tantā unitatē hr̄e nālem & geometriā q̄ tam nālem tm. g̃ nō oīs scia includens plures oclones est una unitate aggregatiōis tm. & una formal'. Quā tū g̃ ad istū articulū dico q̄ unitas & distinctō scientiaz diuersimode sumūtur. Ad cuius euidētiā est sciēdū q̄ respectu alicui⁹ oplexi eē habitū unum pōt tripliciter intelligi. uno mō uni'e spi specialissime. 2o mō ut sit unus unitate generis subalterni. 3o modo unitate generis generalissimi. declara⁹ istoz. tunc est habit⁹ unus primo mō qñ inte⁹ inclinat ad speculādū forma l'r tale oplex' sic̄ ex frequēti oslidera tōe hui⁹ oplexi. hr̄e tres. relinq̄t in intellectū q̄dā nālis oslidera⁹ q̄ inte⁹ m⁹ inclinat foral'r ad speculādū cōclonē istā. 2o mō respcū eiusdez oplexi pōt eē hītus un⁹. qñ inte⁹ p aliquē habitū inclinat uirtual'r in aliq̄d oplex' ex h⁹ q̄ inclinat foral'r ad speculandum unā aliud in q̄ illud uirtual'r includit ita q̄ not' in quā foral'r inclinat uirtual'r otinet in illo alio. 3o mō dr habit⁹ un⁹ q̄n habit⁹ quo inclinat inte⁹ ad speculādū aliq̄d foral'r nō cōtinet in alio uirtual'r. & ille hit⁹ inclinā⁹ in tellcm ad speculādū aliq̄d foral'r inclinat ipm uirtual'r ad speculandum aliq̄d aliud. Patz g̃ uā sumat unitas & d stin⁹ scianz. q̄ unitas spēs sumit ex uni'e oplexi. in cui⁹ notitiā intellectus foral'r inclinat p illū hītū. unitas generis subalterni sumit ex h⁹ q̄ illud in q̄d inclinat inte⁹ p illū hītū otinz uirtual'r notitiā alic⁹ alteri⁹. unitas generis imediati generi generaⁿ⁹ sumit ex h⁹ q̄ not' illi⁹ in q̄d foral'r inclinat ille hit⁹ nō otinet in aliq̄ superiori. & in ipo otinet uirtual'r a prima & quibus nati sūt hr̄i distīcti hit⁹ spē. g̃ reū diuersoz oplexoz p3 quō pōt eē una scia. & quō n̄. q̄ p nō cui⁹libz oplexi ē un⁹ hit⁹. 2o & 3o mō p̄ius oplexoz pōt eē un⁹ hit⁹. q̄m ad 2m articulū s. q̄ uni'e sit una scia nāl' d⁹ q̄ scia nāl' nō ē una uni'e spi spēa'e. nec unitate generis subalterni. & ē una uni'e generis immediati generi generaⁿ⁹. p̄m sic ꝓbat. Pri⁴ diuisio generis generalissimi nō ē in spēs specialissimas. & nāl' phia immediate diuidit ge⁹ scie ui⁹ mediate. g̃ nō ē una tali uni'e. p̄ illa scia cui⁹ subm nō otinet uirtual'r in notia alic⁹ nō est una uni'e spi spe'e. sp enī subm scie spi spēa'e otinet uirtual'r in aliq̄ superiori 2a 2o sic̄o ꝓbat ꝓ eadez rōes. 3a ꝓbat sic. illa scia q̄ imediate diuidit ge⁹ generalissimū ē una uni'e generis ꝓximi i mediati generi generalissimo. & nāl' scia p̄ & immediate diuidit ge⁹ scie. ui⁹ mediate g̃ ē una uni'e imeta generi generalissimo. Ad 4am in ōriū d⁹ q̄ ma. ē uera. & mi. fla. ad ꝓbōem d⁹ q̄ cor⁹ mobile n̄ ē ens p se unū. nō pōt eē subm scie q̄ ē p se una & p3. q̄ p̄ diuidēs ge⁹ scie

Trū nccia hēant cāz sui eē. q̄ n̄. p rōez autē. p̄ mediate. oē hns cāz ea āmota & circū scripta pōt nō eē. g̃ nullus effectus erit nccius. q̄ posse non eē repugnat nccio.

p̄ cā efficiēs ē prima un ē mot⁹ 2o phi. & in ꝛmobilib⁹ nō ē mot⁹. g̃ imobilia cui⁹mōi sūt nccia n̄ hnt cāz efficiētē. & p oīs nullā aliā. p̄ 3o mediate i imobilib⁹ nō ē efficiēs neq; finis. 3o mediate nccioz ul' sēpiēnioz sūt cāe.

In ista. q. tria sūt uidēda. p̄ p̄mittā q̄dā distinctiones. & declarabo eas. 2o q̄dā dubiū soluā. 3o ad. q. dicā q̄m ad p̄m p̄mittā tres distinctiones. prima ē ista. nccia sūt in duplici genere. q̄dā sūt oplexa ut ꝓpō nccia siue sit prima p̄ siue cōclo. q̄dā incōplexa. ut de⁹

& intelligẽtie ꝟz plios q̃ posuerũt eas
ncciας eẽ. z^m sit ista ncc̃itas est du
plex. q̃dã ẽ ncc̃itas simplr q̃ dicit ne
cessitas oñtis. puta qñ totũ añs & oñs
sũt in se ncc̃ia. ut si hõ ẽ albꝰ ncc̃io ẽ
sensibilꝰ. quedã ꝟm q̃d. & hec uocat
ncc̃itas' oñe. puta qñ oñs nõ ẽ ncc̃m ũ
põito añcedẽte. tñ tã oñs q̃ añs sunt
ũ se otinª. ut si hõ ẽ hõ mouet. z^a
distinº sit ista. ad hº q effcũs sit ncc̃iº
requirit q tã sit ncc̃ia duplr in essẽ
do & in cãndo. q altero eorũ deficien
te põt effcũs non eẽ. q̃^m ad z^m est
unũ dubiũ utrũ in rebꝰ sit aliqs effs
ncciº. ad qđ ꝛº duplr. p̃ sequẽdo uiã
plioꝛ dd^m ẽ q sic. q. gẽte z^a cã pria
cã ncc̃io agit. posuerũt enĩ ordinẽ &
onexionẽ cãrũ ncc̃iaꝛ. q in cãis eẽnti
alr ordinati una ncc̃io cãnte a^a ncc̃io
cãt. ꝟ cãe rerũ sũt eẽntialr ordinate:
& aliq̃ cã in rebꝰ ncc̃io cãt. g̃ & oñes
alie. & p oñs pria cã. ma. p3. q hec ẽ
una de dr̃iis inter cãs eẽntialr ordina
tas & accñtialr ordinatas. q cãe eẽnti
alit ordinate ncc̃io simt oẽs occurrunt
ad cãndũ effcũ. accñtialr ordinate ñ.

Sequẽdo uiã theolo. dd^m est q ĩ in
oplexis de quibꝰ ẽ sermo nũc nullꝰ est
effcũs ncc̃ius. ꝓbaº huiꝰ quare in cãis
eẽntialr ordinati pria cã cãnte oẽs
alie cãnt. ꝟ pria cã que ẽ deus cãt cõ
tingẽter. q oñis actõ dei ad extra est
otingẽs. g̃ oẽs alie cãnt otingẽter. ꝓbõ
mi. q effcũs ncc̃io regrit cãm ncc̃iaꝫ
q̃^m ad eẽ. & q̃^m ad cãlitatẽ ut dcm ẽ.
i^a q destructo effcũ destruat cã. si g̃
pria cã cãret aliquem effcũ ncc̃io ad
destructõem effcũs ncc̃ii seq̃ret destru
ctio cãe pri^e. & sic entitas cã prime
nõ eẽt oĩno ab^tª & independẽs. qđ ẽ
absurduꝫ. Ad ar^tª in oppo^m dº q
loquit ꝟm uiã phoꝛ que nõ ẽ nõ reci
piẽda cũ repugnet ueritati theo^ce. ad
uertendũ tñ q liꝫ in cõplexis nõ sit
aliquis effcũs nec cã ncc̃ia simplr. tñ
siẽ sunt effcũs ncc̃ii ꝟm qđ. sic sũt cãe
ncc̃ie ꝟm qđ. & hoc nõ põt dici. q ne
cessaria hñt cãꝫ sui eẽ eo q̃ sũt ncc̃ia
q non simplr. ꝟ ꝟm qđ. q̃^m ad z^m
dº q ncc̃ia oplexa puta cõclones hñt
cãm sui eẽ ut dcm est ꝟm plios. multa
etĩ ncc̃ia incõplexa. puta corpa cele^a
& z^e intelligẽtie ꝟm plios hñt cãm sui
eẽ. liꝫ ꝟm theologos alr sit dicendũ.

Ad rões ĩ oppo^m ad pri^m dº q du
plex ẽ ncc̃ꝫ. s. effci^ue et forª p se. ncc̃i
uꝫ effec^ue dr̃ q̃d p se exclud^t oẽꝫ aliã
cãm efficiẽtẽ à qua ꝓducat. et sic so
lus deus ẽ ncc̃ius effectiꝫ. ꝟ necessari
um forªr & p se non excludit posse
eẽ ab alio effectiꝫ siue ꝓducẽte. sic ĩ
diuinis plonis oẽs eni sũt ncc̃ie forali
ter. tñ due sũt ab alia ꝓducte. uidelicẽ.
aũt loquit̃ de ncc̃io effectiꝫ. & sic cõ
cedo ar^m. Ad z^m dº q nõ ẽ de rõe
efficiẽtis, simplr q sit prin^m unde est
motº. ꝟ accidit efficiẽti ꝟm qđ huius
mõi q agit p motũ. efficiẽs enim agit
cũ motu & sine motu. in imobilibꝰ
g̃ ẽ prin^m efficiẽs. nõ tñ unde ẽ motus
unde illa descriptio motº ẽ a posteriori
& a notiori quo ad nos. Ad ꝫ^m
respondẽ pẽr idem.

Trũ negatõ sit foralr distin
cta ab affirmatõe sibi oppõi
ta. q nõ. q qđ nõ hꝫ distinc
tã intelligi^tem nõ hꝫ distictã foralitatẽ
ꝟ negatõ nõ hꝫ distictã intelli^tem. cum
sic nõ ens. q ens ẽ obm adeq̃tũ inteº
g̃ qđ subterfug^t rõeꝫ entĩ subterfug^t
obm inteº. g̃ nõ põt distincte inteº. &
p oñs ñ hꝫ distictã foralitatẽ. p̃ in
ter affirmatõeꝫ & negatõeꝫ nõ ẽ dare
me^m cum sint ꝺictoria. ꝟ si negaº ha
beret distictã foralitatẽ inter affir^ue
& negatõem eẽt dare me^m. s. posse cõ
cipi. g̃ etc̃. p̃ oñis foralitas ẽ aliq̃d
positiũ. q actº inteº cũ sit positiuus
nõ põt finari ad obm qđ nõ ẽ positiũ
ꝟ negatõ nõ ẽ aliq̃d positiũ. g̃ ñ hꝫ p
priã foralitatẽ. ꝺ illa hñt distinctas
foralitates ex nã rei quorũ unũ manꝫ
alio nõ manẽte. ꝟ ista negatõ hõ nõ est
asinus manꝫ in homine ex nã rei. affir
matõ aũt sibi oppo^tª ñ manꝫ. g̃ affir
matõ & negatõ habẽt distictas foralita
tes. In ista. q. sic ꝓcedã. p̃ p̃mittaꝫ
aliquã ncc̃ia ad ꝓpo^m. dicã z^o ad. q.
q̃^m ad pri^m p̃mitto rõeꝫ foralitati
q̃ est talis. foralitas ẽ rõ obiua appre
hẽsa in re ab intellcũ ex nã rei potens
finare actũ inteº. hꝫ nõ semp moueat
intellcm. qđ dº p̃ rel'ones que nõ mo
uẽt int^m. q nõ sũt ẽtia absoluta. tamẽ
finãt actũ inteº. sil'r negatiões ex eo
q nõ sũt entia nõ mouẽt. tñ finãt actũ
eius. ꝺ q nihil possit terminare actũ
inteº q̃d nõ mouet intellcm. q ex alia
& alia ordi^ne sensibiliũ fit alia & alia
uisio. g̃ ille ordo mouꝫ uisũ. ordo aũt
ẽ rel'o. si g̃ rel'o põt mouere uisũ. g̃ et
inte^m. p̃ unº poc & actº unº rõis
ẽ una rõ obiua. & unº rõis, ꝟ cẽs actº
sunt unº poc & unº rõis in rõe talis
actº. g̃ eorũ ẽ una rõ obiua. sic̃ g̃ ẽ rõ
finatia actº intelligẽdi sic ẽ rõ motia
intellcũs. p̃ si ad obm inteº sufficit
rõ terminãdi. g̃ qcqd terminat actũ intel
lcũs ex nã rei illud ẽ obm reale intelle
ctus. ꝟ z^e intentiões terminãt actuꝫ in
tellectº. & non sunt oba realia intelle
ctus. g̃ etc̃. Ad pri^m dico q ordo
uisibiliũ non mouet uisum. ꝟ extrema
illius ordinis que habent rõnem obso
luti. Ad z^m dico q de rõne obi est
p̃cise terminare actum potẽtie. & ac
cidit sibi q mouat potẽtiã. iõ habet
potẽtiã finãdi non mouendi. Ad
ꝫ^m dico q z^e intẽtiones nõ terminant
ex natura rei. q fabricanti p actuꝫ in
tellectº negotiantis. foralitas aũt ẽ rõ
repta in re ex natura rei. z^m qđ p̃
mitto ẽ istud. distinº foralis importat
nisi idẽtitatẽ aliquoꝝ quorũ unum ex
cludit aliud a suo forali cõceptu in p̃
modo dicẽdi p se. ita q illud dicit di
stingui ab alio foralr qđ nõ ẽ idẽ sibi
in p̃mõ dicendi p se. ꝫ^m qđ pre
mitto ẽ istud. negatio opat ad duas af
firmatiões quarũ unã includit & sup
ponit. aliam destruit & excludi. ubi
gra. homo nõ ẽ asinus respicit istaꝫ af
firmationem. homo ẽ homo. & istam
includit uirtualiter & supponit. quia

p̄ tanto ista ē uerā hoīo, nō est asinꝰ
q̄ hō ē homo. respicit eti istā homo ē
asinꝰ quā destruit & excludit. negatō
aūt distinguit & plificat ꝑm affirma
tionē quā destruit. & sic ē uꝰ unꝰ ꝑm
plim p̄ periarmenias, uni affirmationi
una ē negatō oppoᵗᵃ. ꝑm aūt affirmati
ōez quā suppōit unꝰ affirmatiōis sūt
plres negatiōes, unde istꝰ homo est hō
sūt due negatiue. s. hō nō ē asinus. &
hō nō ē lapis. & sic de aliis. q̄tū ad
2ᵐ arᵐ teneo duas oclusiōes. prima ē
ista. negaº nō hz distinctā forālitatē ab
affirmatiōe quā ꝛcludit. rō ꝝ est. quia
q̄d non habz distictā ꝺceptibilitatē ex
nāta rei ā ꝺceptibilitate alteriꝰ nō hz
distinctā forālitatē afforaᵗᵉ illius, ꝑ ne
gaº respcū affirmatiōis quā includit
nō hz distictāz ꝺceptibiliᵗᵉᵐ. q̄ nihil
distinguit ꝺceptibiliᵗ ab eo q̄d includᵗ
i sua rōe intrīseca, ꝑ negatō i sua rōne
ꝛcludit affirmatōez quī suppōit. q̄ de
rōe negatiōis ē nō tm̄ p̄dicatū negatū
ꝑ esse ſm̄. nec ē uirtualiᵗ ipsa affirmaº
q̄ impossibile ē itelligi illaz negatiuā.
homo nō ē asinꝰ nisi intelligat hō q̄ ē
ēm i ista ꝓpositōe. itelligēdo autē ho
minē itelligit uirtualiᵗ q̄ homo ē hō
ꝑ negatiua nō potest itelligi sm̄ affir
maᵗᶦᵛᵃ quā suppōit. 2ª oº ē ista. negº
habet distictā forālitatē ab affirmatōe
quā destruit. rō huiꝰ ē. q̄ iª q̄z uᵐ dic̄
ꝓfectionē simpliciter. & aliud dic̄ ipfectio
nē simpliciter ex nāta rei hīt distictam for
malitatē. ꝑ i deo nō esse asinū dicit p
ꝑ ctionē simpliciter. sua autē affirma
tio quā excludit dic̄ ipfectōez simpliciter
s. deū esse asinum. & ex nā rei. q̄ illa
affirmatō & negatō hīt distictas forā
litates. p̄ illud q̄d nō ē idē alteri in
p̄mo dicēdi p se distinguit ab eo forā
liter. ꝑ neº respcū affirmatōis quā exclu
dit ē huiꝰmōi. q̄ neº excludit a ꝺceᵐ
affirmatiōis & nō ē idē sibi p̄ modo.

Ad 2ᵐ ī oppositū ad priᵐ dº q̄
mi. ē falsa. ad ꝓbationē dico q̄ ens est
obm adequatū inteꝰ ꝑm totū ambitū
sue analogie q̄z habz ꝑm ordinē enti
ad priᵐ ens. negatiōes & priuatiōes q̄
dicūt ētia p reductionē ad ipsum ens
sūt de ꝺsideratiōe meᵗ. q̄ ꝺsiderat ñ
tm̄ positiua. ꝑ etiā priuatiua & nega
tiua. q̄ ēs q̄d ē eius sm̄z p̄m extēdit se
ad utrāq. ēs aūt q̄d distīguit a ñ ente
ē ens positiᵐ. & solū illud excludit nō
ens. Ad 2ᵐ dº q̄ iter ꝺdictoria nō
ē medium realiter. ꝑ ē eis cōis aliqua
itētio rōnis q̄ dici potest de utroq; s.
posse ꝺcipi ex pte obi. nᶜ ē hoc ꝛueī
ens cōcedere ꝺdictoria posse ꝺcipi q̄
cūq; nō ponāt. Ad 3ᵐ dico q̄ for
malitas accipit penes ipsum ꝺcipi ab
stra^ne sūptū & ip̄z abstractū sine sit
positiᵐ uᶫ negatiᵐ. stñ forālitas abstra
hit ab utrāq. sic ens ꝺsideratū a meᶜº
ē positiᵐ. tm̄ cōe saltē i ꝓportiōnalitate ano
logie ētī positiuo & negatiuo. q̄ me
thaᶜº ꝺsiderat negatiōes & priuatiōes
patz vº meᶜᶜ. q̄d ñ esset ueꝛ nisi oti
nerēt sb ēte. q̄ q̄ obm habitº ñ exce
dit obm potētie. q̄ segit q̄ obm inteº
extendit se ad ens positiᵐ & negatiᵐ

& sic negationes possunt ab omni in
tellectu distincte cognosci.

Trū numerus sit in diuis. q̄
sic. Io. priª. tres sunt q̄ testi
monū dāt in celo. ꝑ narius
ꝓpriꝰ est numeꝰ. q̄ zē. p̄ vº me
tha. oēs multitudo uᶫ ē generis uᶫ spēi
uᶫ numeral. ꝑ in diuinis ē multitudo
ꝓpriꝰ & relatōnū. q̄ etē. si nūeralis
habet ꝓpoᵐ. si generis uᶫ spēi adhuc
habet ꝓpositū. q̄ superiora inferunt
inferiora. q̄ multa spē sunt multa nūe
ro. & nō ecōuerso. Dama. nūero ñ
nīa differunt sancte tres ꝑsonales. q̄
in eis est numeꝰ. In ista. q. sunt duo
uidēda. p̄ uidendū ē in quibꝰ pōt esse
numeꝰ. 2º uidēdū est pricipale ꝓpōi
tū. Quātuz ad primū omes cōcordāt
in hoc q̄ numeꝰ ē spēs q̄titatis distī
cta a q̄titate contª ut habet a pho
& eū sequētibꝰ. & ex hoc sequit q̄ nu
meꝰ sit aliq̄d absolutū. q̄ q̄titas cuiꝰ
est p se spēs ponit ab oibꝰ p̄dicamtō
absolutū & ens reale aliud a realitate
cōtinui. q̄ intellectus nō cāt spēm alicꝰ
generis absoluti & realis qualē numē
rus. Diuersi tñ diuersimode senti
unt de unitate ꝛ forē speᶜᶜ & eius rōne
q̄ omes spēs habēt aliq̄ formā ꝑ quā
speᶜᶜ est una & spēs ꝛpria. & forma
ꝓpria habz unitatē sibi corrñdentem
nā alia est unitas ꝑ quā speᶜᶜ binarius
est binarius. & alia ꝑ quā ternarius est
ternarius. Istā unitatez in qualibet spē
mme i ē difficile inuenire. Nā ꝑm
sulcē. 4º meᶜᶜ. multitudo inq̄tuz mul
titudo nō est una. numerus est ēntialr
multitudo. q̄ numerus de se nō ē unꝰ.
q̄ eius unitatem in qualibet specie dif
ficile est inuenire. ideo de eius unitate
sunt opi. diuerse. Dicunt quidam
q̄ numerus habet unitatem suam spe
cificam ab ultima unitate nō absolute
inquantum unitas est. ꝑ ꝑm determina
tam distantiam ad primā unitatez. pe
nes quā distantiam maiorem uᶫ mino
rē a prima unitate numeri distīguunt
specifice. & diuersa distantia ab alia
unitate distīguit numeros diuersos
specie. Contra ultima unitas alicu
ius numeri si det speciem illi numero
aut inq̄tum hec unitas. aut inq̄tuz di
stans a prima unitate. non primo mō.
quia illud q̄d est species & forma to
tius perficit totaz materiam totiꝰ pri
mo. sicut anima perficit primo totū
corpꝰ & non aliquā partem. q̄ primo
est perfectō totius & non partis alicꝰ
primo. ꝑ ultima unitas non informat
omnes unitates precedentes in nūero.
quia illa unitas est materialis respectu
forme totius sicut alie unitates. si enī
ultima unitas quaternarii non essz ma
terialis sicut precedentes quaternariꝰ
eēt ternarius. & ternarius binarius. &
binarius unitas. nec 2º modo. q̄ distan
tia uniꝰ numeri ab alio formaliter ē re
spectꝰ. ergo sortes i unitatem specifi
cam ab unitate. ꝑm illam distantiaz est
numerum habere suam speciem fora
liter a relatione. & sic numerus nō es
set ēntialiᵗ q̄titas. ꝑ relatō. p̄ illa

distantiā ultime unitatis a prima tm est in duab9 unitatib9 extremis.s. prima & ultima. & nō in mediis.sic distantia que est inter me & pietē tm est in me & in pietē. & nō in aliq medio. g illa distātia nō pōt eē forma totius numeri cū nō sit forma cuiuslibet ptis nūeri uel unitatis. g prime & ultime tm.

Alia est op. que uidet esse ag. que dicit q sic cōtinuitas est p se fora & unitas cōtinuitatis ptiū in toto sic in numero forma a qua sortiūt numerus & partes ei9 suam unitatez est discretio. & sic cōtinuitas est unitas & fora cōtinui sic discretō est forma discreti, & numeri. & sic g m aliam & aliam unitatē est alia & alia spēs q titatis continue sic g m aliā & aliā discretionem ē alia & alia spēs q titatis discrete. p3 in p dicamētis. & sic ptes cōtinui sūt māles respcū otinuitatis q ē fora oi m p tiū ei9 sic h unitas & illa sūt tm ptes materiales numeri quarū discretio est forma. & g m aliā & aliam discretionē unitatū est alia & alia species numeri.

Contra ptes que nō habent maiorē unitatē in toto q haberent si nō eēnt in toto nō sunt partes alicui9 toti9 qd est p se unū subiectū includit p dicatū q si eēnt ptes alicuius toti9 haberent maiorē unitatē i illo q si eēnt p se & seorsum. g unitates alicui9 numeri nō habent maiorē unitatē per hoc q hūt discretionē in nume o q si quel bz esset p se sine alia. q si nō eēt sine aliquo numero quelibet eēt p se distincta & discreta. q unitates ut faciunt numerū aliquē sunt discrete ad inuicem q ut discrete materiales faciūt numerum. ut aūt sunt discrete sunt distincte g unitates ut habēt discretionez non sunt ptes alicui9 numeri per se. p impossibile est formam absolutam ad uenire alicui de nouo sine sui siue alterius motione q quid sit de forma relatiua. g si ex lapidibus ul unitatibus que faciunt numerū sena m addat unus lapis ul unitas per generationē ul creationē sex priores unitates desinūt eē sub forma senarii. & incipiunt esse sb forma & specie septenarii. si g fora septenarii est fora absoluta. & sex iunitates lapidum in uno mutant per hoc qd generat septimus lapis. p3 cōclusionem opi. esse falsam. z opi. dicit q de q titate nihil ē realiter extra animā nisi quātitas cōtinua. & uidet esse op. magistri sententia. cui9 ptes diuise extra animā nō cōstituūt numerum extra animā. nc faciūt formalē unitatē numeri realiter extra animā p distantiam ultime unitatis a prima. nec p discretionē aliā & aliā ptiū diuersarz ut dic p op. nc p discretionem aliā & aliā ptiū diuersarz ut dic z. g tm ille ptes cōtinui sunt diuise. quarum unitas formalis tantū est ab anima. nā anima potest accipi aliquā multitudinē partium ut unū intelligibile. & negociando circa illam p actum suum potest per unam ptem illius multitudinis mē surare totam multitudinem intellectam & sic eam cognoscere. & istā multitudinē sic cognitā & mēsuratā pōt applicare ad multitudinē que est extra. que nō fuera. g tm h° h° h°. & ipsā mēsurare p multitudinē intellectā. que multitudo extra sic mēsurata a multitudine intellecta denominat numer9 a numero qui est in anima. Et sic forte augj. intellexit de tri. q tantū sit in aīa q aīa pōt cōcipe totū fluxū mot9 si mul. & illud totū p aliq ptē ei9 mē surare. & sic causare tēp9. & applicā do illud ad motus exteriores pōt illos mēsurare. Sz quō saluat omune dictū q numer9 ē species q titatis q est p dicamētū reale & absolutū. dicendum q sic g m plm. ens diuidit in ens reale & ens rōis. & sic relatio in relationez realē & relationē rōnis sic q titas p sui diuisione diuidit in q titatē otinuam ut in spēm. & ens reale. & q titatē discretā ut in spēm. & ens rōis. q aī ē in aīa q aīa mēsuret aliquid sui. & illi pōt anima nomē imponere. & significabit p illā q titatē q est in aīa. & de nominatie pōt p dicari de multitudie que est extra aīam. q tm ē h° h° h°. q sine aīa nō habz aliq formā unitatis numeralis. & illa q titate numerali ut a ut in intellectū pōt aīa mēsurate illam. q ibi nō ē distātia unitati ab unitate. q oēs tres psone sunt indiuisibil r & indistanter unitissime in eadē simplici essentia. z etiā opi. habz ponere q i diuinis nō est nūerus. q nihil ē ibi potentiale & nāle respectu ulterioris actus q p cōpositionem. nec aliqua plōs pōt esse po respcū trinitatis. q quelibet est forma infinita. g m aūt tercia opi. dicen tū g m magistrū q in diuinis magnitudinis maximus numero ad remouēdum q ad aliqd ponēdū. nā numerus nō dic in reb9 nisi priuationē ul pcissionē maioritatis & minoritatis. inte9 eni cōcipiens aliqua multa diuersa aut unū intelligibile mēsurat illa aliq uno & imponens illis multis nomē numeri le p dicat ill de rebus exteriorib9 de no. que multa nō faciūt aliqd unum totū extra aīam. ut cum dico tres lapides nō dico aliq unā formā in eis. sed tm hunc & illa & z m cū pcissione maioritatis & minoritatis aggregationis lapidum. Sic in diuinis termin9 numeral onotat pcissionē illi9 cui additē ab oibus aliis respcū p dicati. q cū dō tres psone sūt de9. hic termin9 numeralis nō sigt nisi prem & filiū & spm scīm cū pcissiōe plitatis maioris ul minoris. & sigt q in diuīs sunt tm tres psone. Et q sic utimur in diuinis terminis numeralibus. s. pcidendo oēz maioritatē ul minoritatē ab illis q significat p terminū numerate. iō mgi remouemus p illos termīos illa que non in sunt q ponamus illa que insūt. Cōcedim9 tm in diuinis magi p prie nomē tnitatis q nomē triplicitatis. q nomē tnitatis magis abstrahit a ci ad sibi itate & aggregatōe pluriū g m suū modū significādi q nomen triplicitatis. denotat enim trinitas pluralitatē cū unitate

forme. in diuinis aũt ẽ trinitas ſuppoſitorũ cuz unitate eẽntie. ſō in diuinis utimur talibus. Ad ar^ta. ad primũ d^o q tres ſũt q teſtimo^m dãt in celo. & ibi tres nō eſt ternari^9. & trinitas. q h^o h^o h^o. p̃ in ſe accepti ſine maioritate uł minoritate teſtimo^m dant in celo. q ſunt pr̃ & filj^9 & ſp̃s ſanct^9.

Ad z^m d^o q ſic cōcedit numerus in diuīs ſic pł'alitas. multitudo aũt numeralis in creaturis ſi eſt extra inte^m eſt diuerſorũ' q̃torum in gener q̃titatis. nō ſic aũt eſt hec multitudo numeralis. q oēs perſone hñt eandē q̃titē^m uirtualē. & ibi ẽ numer^9 incōicabiliuz cũ p̃ciſiōe maioritatł & minoritatł ſine diuer^te q̃titatł & multitudine aggregatōis. Ad dama. d^o p idē q ſi tres ipoſtaſes differũt numero hoc eſt in intellcũ. nã inte^9 nō accipit unã p ſonã ut unã unitatē. & alĩã ut aliã. & aliã ut aliã. & ſic nun erãt tres pſone non niſi q̃^m ad aiam numerantem.

Trũ oĩm intellcūs & uolũtatł ſit idē q ñ. ſic ſe habz in equalitas oĩorũ ad ineq̃litatē potētiaz ita ſe habet eq̃litas ipſorũ ad equalitatē. & intellcūs & uoluntas nō ſũt equales in pfectōe. & nō habent idē oĩm. p̃ nãlia ſunt magis diligibilia q̃ mathe^ca. q in mathematicis nō eſt bonũ. z^o ethi. ipſa ſũt magis intelligibilia q̃ nãlia & ^m omen. z^o methꝛ. q in eis demōſtratōes ſũt ī ꝓpotiſſīo gradu certitudinis. & oĩm intelligibile & oĩm diligibile nō ſunt idē.

p̃ pfecti^9 intellcūs intelligit accñs q̃ ſ'az. uolũtas pfecti^9 diligit ſbz q̃ accñs. & oĩm intellcūs & uolũtatis ñ ſunt idem. Cōtra potētie que ſunt ſubordinate in ſuis actibus hãbẽt ideꝛ oĩm. & intellcūs & uolũtas ſunt huiuſ modi & ^m aug. & etc̃. In iſta. q. ſic p cedã. p̄ ponam tres op. cũ ſuis motiꝫ. z^o arguam cōtra eas. z^o dicaz qđ^me ljus uidetur. Quãtum ad primũ eſt ſciendũ q oĩa potētiaꝫ poſſunt diſti gui. uno modo & ^m rōem ſuperioris et inferioris magis omunis & min^9 cōis quo modo differunt oĩm ſenſus cōis & ꝑticularis. z^o & ^m rōem prioris & poſterioris. quo nō differunt oĩa potētie nutritiue & augmētatiue. obz nutritiue eſt qđ^ quid eſt. oĩm augmētatiue eſt q̃tũ. z^o & ^m rōnes diſtinctas & diſparatas. q mō differunt oĩa q̃q ſenſuũ. & & ^m iſta tria ſunt tres op. de eẽo intellectus & uoluntatis. Qui daz dicunt q uō ſunt idem. & in hoc omnes cōueniunt. & differũt & ^m rōem ſuperioris & inferioris. q primũ obz intellectus eſt ens. primũ oĩm uolũtatis eſt bonum ōctũ ad bonũ practicũ.

Motiuũ eſt iſtud. obiectũ uoluntatis eſt finis uł ens ad finẽ. finis q̃ ens ad finẽ ẽ oĩm inte^9 practici. cũ q̃ inte^9 ſe extẽdat ad practica & ſpeculatiua. q obz inte^9 eſt cōius oĩo uoluntatł. z^a op. dicit q iſta obiecta differũt & ^m pri^9 & poſteri^9. q pri^m oĩm inte^9 eſt ens. primũ oĩm uolũtatis eſt bonũ. nūc aũt ens ẽ pri^9 bono. q oẽ ſbm ẽ pri^9 ſua paſſiõe 7^o me^cc. & etc̃. q aũt bonũ ſit obz uolũtatis ꝑ bat z^o ethi. ubi laudant dicẽtes bonũ ẽ qđ oĩa appetũt. & niſi bonũ eẽt p^m oĩm uolũtatis ita diceret de intellcũ ſic de uolũtate. bonuz ẽ qđ oẽs intelligũt. iſtud aũt nō dicit. & cc. z^a op. dic q iſta obiecta differũt ut obiecta diſtincta & diſpata. q ob^m inte^9 ẽ ueꝛ obiectum uoluntatł ẽ bonũ uł eus ſub rõe ueri. & ens ſub rõe boni. ita q rō forał obiecti inte^9 eſt ueritas. uolũtatł ẽ bonitas. motiuũ ẽ iſtud. illa ſunt obiecta potētiaꝫ a quibꝫ denominãt & ſpecificant. eſt^9 ipſaꝫ. & actus intellctus denominat & ſpecificat a ueritate. act^9 uoluntatł a bonitate uł eius oppõito. q act^9 inte^9 dicunt ueri & fł'i. act^9 uoluntatł dicunt boni & mali. ex quibus inte^9 dicit ueꝛ^9 uł falſus. uoluntas etł dicit bona uł mala. & etc̃.

ō iſte opi. oẽs tenẽt q oĩm uoluntatis & inte^9 ñ ſunt idē. q obz uolũtatis eſt bonũ. oĩm inte^9 eſt ueꝛũ. arguitur & ō iſtud ſic. nulla po^a pri^9 ferꝛ in aliqđ oĩm mãle q̃ forale. & uoluntas pfecti^9 & prius ferꝛ in rõne entis q̃ boni. & bonum non ẽ forãlis rō obi uolũtatis. ꝓbatō mi. uolũtas rcã magis & pfecti^9 ferꝛ in illud qđ magꝛ ẽ diligibile. & ẽ ſbm ẽ magꝛ diligibile q̃ ei^9 pa^o. cũ ſit pfecti^9 ea in eo qđ diſtinguit ab ipſa. bonitas in q̃^m diſtinguit ab ente. ẽ paſſio entis. & etc̃. ꝓbatꝛ z^o eadẽ mi. ſic in illud uolũtas pfecti^9 ferꝛ qđ dictat inte^9 eẽ magꝛ diligibile & inte^9 dictat uolũtati eẽ magis diligibil' rō entis q̃ rō boni. q illud inte^9 iudicat eẽ magꝛ diligendũ qđ^ iudicat eẽ meli^9. & inte^9 iudicat ens eẽ meli^9 bono. ſic oẽ ſbm ſua paſſiõe. & etc̃. p̃ principal'r ō opi. nulla po^a põt aliam potētiã tenere in conſideratiõe alic^9 obi circa qđ^ po^a tenẽs nō põt hñe aliquẽ actũ. & uolũtas põt tenere inte^m in cõſideratõe entis ut diſtinguit a bono & uero cõſideratõ ens p̃ciſe. & uoluntas habz aliquẽ actũ ab^te^ circa ens. & bo^m nō eſt oĩm adequatũ uolũtatis. p̃ i ſp̃ali ō z^am opi. a quo ſic. pri^m oĩm potētie nō ẽ poſteri^9 oĩo habit^9 eiuſ dē po^e. alias nō eẽt habit^9 illi^9 potentie. & primũ ſbm me^cc ẽ ens in q̃^m ens 4^o me^cc. eſt ſcia que ſpeculat ens in q̃tum ens. & q̃ inſũt paſſiões. & neꝛ eſt poſteri^9 ente cũ ſit ei^9 pa^o. & non eſt oĩm p^m inte^9. p̃ nulla po^a põt abſoluere oĩm ſariũ ab obo ſuo p̄. & intellcūs abſoluit ens a uero cõſiderãdo ipſũ ſine uero. q põt conſiderare oĩm ſine paſſionꝫ. Ad q. & d^o q idē & ſub eadẽ rõe ẽ oĩm inte^9 & uolũtatis licz ſit ordo ex pte actuũ iſtaꝫ potētiaꝫ. Hoc aũt oñdo ſic. impoſſibile ẽ unũ & idē cõtinere aliqd eminenter & cõtineri ab eodẽ. & ſi oĩm inte^9 ẽ rō ōtinẽdi oĩm uolũtatł. & oĩm uolũtatł qđ^ ẽ bo^m ẽ rō diligẽdi obz inte^9 qđ^ ẽ uꝛ. bonũ cõtinebit eminenter

ipſū p̄rū. & ꝓtinebit̄ eū inſeter ab eo
dē. qđ ē impoſſibile. ꝑbat̄ maꝯ nihil
pōt eē rō diligēdi uł intelligēdi aliqđ
pfcē q̄m in ſe ē diligibile & intelligi
bile ū ip̄m̄net uł aliqđ ip̄m eminēter
ꝓtinēs. ꝙ ſi obm uolūtatis eſt aliud ab
obo inteꝰ erit rō diligendi obm inteꝰ
eodē mō de intellcū reſpcū uolūtatis.

Ad pm ar̄m ad p̄ncipale dr ꝙ licꝫ
inequalitas oboꝝ inferat inequalitatē
potēt̄ aꝯ: equalitas tm̄ nō infert equa
litatē. ꝙ ad diuerſitatē oboꝝ ſeq̄t̄ di
uerſitas potētiaꝝ. ad idētitatē ẽ ūt obi
nō ſeq̄t̄ idētitas poc̄. iō in arto ē falla
cōtis a ſupiori ad inferi⁹ affirmando
uł ab iferiori ad ſupi⁹ negādo. Ad
2m dr ꝙ in mathematicis ē bonū qđ
uertit̄ cū ente. ꝙ ubicūꝫ eſt ens ibi ē
bonū. Vnde ſciēdū ꝙ duplex eſt actꝰ
uolēdi ſic duplex ē actus intelligēdi.
qdā ſimplex uolitio cui uult aliqđ in
ſe. qdā ē actus elicitiꝰ q̄ uolūtas uult
ſibi aliqđ uł alteri uł ñ uult. mathec̄a
ſūt quedā bona. ꝑ mō. ñ 2o. Ad 3m
dr ꝙ duplex ē actus inteꝰ. ſ. ſimplicis
ap̄hēſiōis. & actꝰ iudicii. ad formaꝫ
argumēti dr ꝙ inteꝰ ſimplici ap̄hē
ſione magis intelligit accūs q̄ſ̄bam. ꝙ
magis iudicat diligendā eē ſ̄bam q̄ ac
cidēs. licꝫ ipſā minus ap̄hēdat.

Trū obm pm inteꝰ ſit qđdi
tas rei ſēſibil̄. ꝙ ſic. ꝙ poa
paſſa tm̄ ſe extendit ad id re
cipiēda ad q̄ pōt actꝰ intelligere tm̄
illa q̄ pōtant̄ in fāta ſm̄atibꝰ. ꝙ intelle
ctus poſſibil̄ ē tm̄ in pō ad illa intelli
gēda. ꝑ ſi qđditas ſēſibil̄ nō eēt eiꝰ
adequatū obm tūc poſſꝫ inteꝰ intelli
gere ſ̄bas ſepatas & deū. oñs eſt ſ̄m.
ꝙ & añs. & ſ̄bitas oñtis pꝫ p ꝑm 2o
& ix⁰ meᶜ. & p rōem. ꝙ ſi poſſe
mus deū p eēntiā intelligere cū ſit idē
obm & ſub eadē rōe. & eadē pō in in
tellectōe nr̄a & beatoꝝ. tūc iſti actus
eēnt eiuſdē rōis. & p oñs uiatores eſ
ſent beati. 3 habitꝰ meᶜ informās
inteᵐ nr̄m excedit qđditates ſēſibiles.
ꝙ ens inq̄m ens ē obm eiꝰ. ꝙ obm intel
lcūs excedit qđditates ſenſibiles. ꝑ
ꝑhs xiiº meᶜ multa cōcludit de ſ̄bis
ſepatis. qđ ſ̄m eēt ſi eas nō intellige
ret. Ad q. iſtā fr tho. tenet ptez af
firmatiuā cuā ꝑbat ſic. obm debet p
portōari poc̄. ꝙ triplex ē pō. q̄dāꝫ ſe
pata a nā i eēndo & opando ut inteꝰ
angelicus. q̄dā diuncta nāe in eēndo
& opando ſic poa ſēſitiua. q̄dā cōiun
cta nāe in eēndo. ꝙ nō utit̄ organo i
opando. ut inteꝰ nr̄. prime corr̄ndet
qđditas cio in ālis ꝑ obo. 2c corr̄ndꝫ
qđditas oino nō ālis. 3c corr̄ndet qđdi
tas mālis uł ſēſibilis. Prm ꝙ obꝫ in
tellcūs nī eſt qđditas nō ālis uł ſenſibi
lis. q̄ licꝫ ſm eē ſit cōiuncta nāe. ñ tm̄
eatu intelligit ut in nā. ꝙ ut abſtracta
a nā. 2 nulla poa manēs eadē habꝫ
actū circa aliqđ qđ non ſit eius obm
uł ſub eo ptentū. ꝙ inteꝰ beati & uia
toris ē eadē poa. & intellcūs beati in
telligit diuinā eēntiā. ꝙ diuina eēntia
cōtinet̄ ſub obo intellcūs beati & uia
toris. ꝙ nō cōtinet̄ ſub qđditate mālis.
ꝙ etc̄. Ad illud ſic dicit̄ ꝙ intelle
ctus beatꝰ uidet diuinā eēntiā in lumi
ne glorie. uiator q̄ illo lumine caret
uidere nō pōt. Iſtud nihil ualet. q̄
obm alicuiꝰ habitꝰ intellcūs nō exceda
inteᵐ. ſi eni excederet faceret ip̄m nō
eandē pōz ꝙ alia. ꝙ p̄te qđditas deſ ee
ſ̄bag eſt obm luminis gl̄ie informātis
inteᵐ nr̄m. ꝙ deꝰ nō excedit potētiam
intellectiuā nr̄am. ꝑ anima nāl̄r de
ſiderat cognito effcū cognoſcere cāz
ꝙ oia alia ab ipſo ſunt effectus dei. ꝙ
ad ip̄m cognoſcendū habz nāle deſide
rium. ꝙ nāle deſiderū nō eſt ad impo
ſſibile. ꝙ deus aliqualr pōt a nobis nā
liter cognoſci. ꝑ intellectus noſter
ꝑ ſtatu uie pōt cognoſcere ens ſub ra
tione entis que eſt uniuerſalior q̄ ratō
quidditatis ſenſibilis. ergo ipſa nō erit
obiectū adequatuꝫ intellectus noſtri
antecedens patet. quia eſt aliqua ſcien
tia humana de ente ſub ratione entis.
conſequentia probatur. quia nulla po
tētia poteſt cognoſcere aliquid ſub ra
tione cōmuniori q̄ ſit ratio ſui obiec
ti adequati. alias enim non eſſet illud
obiectum adequatum. Exemplum de
uiſu qui nihil poteſt cognoſcere niſi
ſub ratiōe coloris uel lucis. Ad q.
ergo dico ꝙ uia generationis. ſ. acqui
rendo ſcientiam prius intelligimus qđ
ditates ſenſibiles. quia pro ſtatu natur
lapſe nihil intelligimꝰ niſi cū miniſte
rio ſenſuū. ꝙ pro tanto non ſunt obie
ctum adequatum intellectus noſtri. q̄
poſſumus intelligere ſubſtantias ſepa
ratas. & iſtud obiectum eſt prius uia ꝙ
fectionis & ſimpliciter. q̄ p talē ogni
tionē attingitur obiectuꝫ pfectiſſimū
qui deus eſt. & licet talis cognitio ſit
enigmatica. eſt tamen ſimpliciter pfe
ctior omni alia. Contra aut cognoſ
cimus deum diſtincte aut confuſe. uel
in cōceptu entis. non primo modo. q̄
tunc eſſemus beati in uia. non 2o mō.
quia tunc cognitio eius eſſet perfecti
or cognitione cuiuſcunq̄ creature di
ſtincte concepte. Dico ad iſtud ꝙ
aliquid poteſt cognoſci quadruplicit̄
uno modo per comparationem ad ali
ud. iſto modo cognoſcitur homo eſſe
perfectiſſimum animalium. 2o modo
aliquid cognoſcitur per accidens. ut
homo per colorem. iſta cognitio non
poteſt eſſe prima. quia cognitio ſubie
cti precedit cognitionem paſſionis &
accidentis. Tercio modo pōt aliqđ
cognoſci conceptu communi ſibi &
aliis. quo modo cognoſcit̄ homo per
animal. qđ ē cognoſcere imperfecte.
Quarto pōt aliquid cognoſci cōceptu
qđdicatiuo. & iſte ē duplex. unꝰ ē pri
mus & irreſolubilis & illū cōceptū de
deo habere non poſſumus. nec de ali
qua ſubſtantia ꝑ ſtatu iſto. Ad hoc
eſt ratio iſta. quia de deo nullam habe
mus cognitionem naturalem niſi per
creaturas. ſed nulla creatura poteſt ſu
fficiēter diuinam repreſentare eſſenti
am quidditatiue ut eſt hec eſſentia.

Ali⁹ ē cōcept⁹ q̄ additatiu⁹ q̄ nō est
simplr prim⁹. ꝑ oppōit⁹ & resolubilis
in alios. ut est diffini⁹ rerū cōpōita ex
ꝑtibus cōceptib⁹. & illū cō^tum possū⁹
hre de deo & aīa nr̄a & ſbiis sepatis
cōponēdo & diuidēdo. Ista sequē⁹
d⁹ ad primū in oppo^m q̄ ma. ē uera
q̄^m ad primā receptōem passiue po^e
& primā opatōez actiuā. ꝑ po^a passi
ua inforāra p^a receptiō: pōt in plura
q̄ pō actia in p^a opatōe. licz g̃ inte⁹
agēs sit aliq̄d aie. ñ ē tñ adequat⁹ pos
sibili. ꝑ tm̄ q̄^m ad primā opatōez ei⁹
q̄d ē abstraher̄ spēm a fātasmatib⁹. po
ssibilis recipit & ultra h⁹ cōponit in
tēctiones rerū q̄ntūq̄ ꝓueniat ad cō^tum
ꝓpriū deo & ſbiis sepatis.

Trū opatōes inte⁹ & uolun
tatis sint fore ab^te. uidet q̄
nō. q̄ actōis nō est actō. neq̄
passionis passio. neq̄ ut sit. neq̄ ut ter
mini v⁹ phi. ꝑ opatōes iste sūt actō ul'
pa⁹. g̃ ipsarū nō erit actō nec pa⁹. &
p cōs nō erit forā ꝓducta. Mi. v
bat multipl'r. p̄ sic. intellectō est act⁹
z⁹. ꝑ ois act⁹ z⁹ est actō ul' pa⁹. g̃ zē

z⁹ sic nullū ēs ꝓsistit in fieri ñ sit
actō ul' pa⁹. q̄ oē ens ab actiōe & pas
siōe pōt habere eē mansiuū. ꝑ opatio
nes hñt esse in fieri. g̃ etc̄. z⁹ sic p̄
ethi. et ix. me^ce distīguit actō i actōez
immanētē & trāseuntē. g̃ opa⁹ ē actio
imanēs ꝑ^m phm̄ p̄ ethi. g̃ etc̄. 4⁹
sic augt. 8⁹ sup gen. aer nō ē fact⁹ lu
cid⁹. q̄ tūc remaneret lucid⁹ absente
corpe luminoso illumi^te. sic arguitur
in ꝓpōito intellcūs nō est fcūs noscēs
q̄ tūc eēt noscēs absēte illo agēte a q̄
fierz noscēs. qđ ē ipossibile. g̃ intellec
tio ē in fieri & nō in fcō eē. & p cōs
est actio ul' pa⁹. p̄ d principale sic
7⁹ me^ce fora ñ fit. q̄ tūc fierz ex aliq̄
sui pexīte. ꝑ inte⁹ ē fora. g̃ nō fit. &
p cōs nō est ꝓducta. 5 augt. ix⁹ de
tri. ultimo. liq̄do tenēdū est q̄ oīs res
quā cognoscimus generat̄ in nobis sui
notitiā. a cognoscēte eni & ognito pa
ritur notitia. In ista. q. sūt tria uidē
da. p⁹ q̄ ens sit intellectio ul' uolitio.
z⁹ si ad eā pōt eē mutatio. 3⁹ si talis
entitas possit ꝓduci. & illud segt̄ ex
z⁹. q̄^m ad primū d⁹ q̄ intellectio
nō ē ſba. q̄ nulla opatio creaē est ei⁹
ſba. intellectō aūt ē opatō inte⁹. p̄
q̄d adest & abest manēte ſba ñ est ſba
ꝑ intellectio adest & abest manente in
tellectu. g̃ talis operatio nō est substā
tia. Itē nec est q̄titas cōtinua. q̄ ta
lis nō est nisi in corpabilib⁹. nec est q̄
titas discreta. q̄ talis q̄titas nō est nisi
in his que faciūt numer. nec est habi
tus. nec positio. nec quādo. nec ubi. q̄
ista dicūt habitudines & sūt passiōes
corporum. Itē nec est relatio. q̄ so
la relatio non potest esse ultima perfe
ctio natur̄ intellectualis. q̄ ultima ꝓfe
ctio nāe intellcūalis summe desiderar̄
nulla relatio summe desiderar̄. intelle
ctio aūt ē ultima ꝓfectio inte⁹. q̄ feli
citas ē operatio optima nature intel
lcūalis p̄ ethi. g̃ etc̄. Preterea augt⁹
septio de trinita⁹ omne quod relatiue
dicit ē aliq̄d excepta relōne. ꝑ intelle
ctio est ad aliq̄d ut ad obm qđ ē men
sura eius. unde si scia dicit̄ ad aliquid
multo magis opa⁹ sciēdi q̄ immediati
us respicit obm dicit̄ ad aliq̄d. g̃ opa
tio est aliq̄d ab^tum p̄ter relōnē. g̃ nō ē
sola relo licz includat eā. p̄ nec ē
actio ul' passio. q̄ actio & pa⁹ sūt ali
cui⁹ termini receptibil' p eā. nō enim
est intelligibile q̄ sit calefactio & q̄
nihil accipiat calor p eā. ꝑ opatōes in
te⁹ & uolūtatis sūt ultimi fini q̄b⁹ ni
hil accipit eē. q̄ sūt fines p̄ ethi. z⁹
cōmento. q̄ obm qđ terminat nō acci
pit eē p opatōez. ꝑ p̄supponit̄ opatōi

Sed dices sal ē habit⁹ accipit esse
p opatōez. q̄ generat̄ ex eis. g̃ habit⁹
ē fin⁹ opatōis. 8⁹ ar^m cōcludit ꝓ
po^m. q̄ opa⁹ ē forale prin^m generādi
habitū. q̄ uirtual'r habz pfectionē ei⁹
ꝑ^m aliquē gradū p̄. & postea intendit
ipm. q̄ ex eodē generat̄ habit⁹ & in
tēdit̄ z⁹ ethi. ꝑ impossibile ē actōem
& passiōez eē forale prin^m agendi. q̄
nō sūt fore actiē. g̃ seqt̄ oppo^m qđ ē
ꝓpo^m. Relinqt̄ g̃ p sufficiētē diui
siōem q̄ opatōes iste sint q̄litates. ꝑ ñ
de 2^a spē q̄litatū. q̄ nō sūt nālis pō ul'
impo^a. passio enī ul' passibilis qualitas
nō cōueniūt ñ corpib⁹. nec de 4^a spē
q̄litatū. p3 g̃ q̄ sūt de pri^a spē qualita
tis. & ul'r ois pfectō nāe spiritualis si
ñ sit ſba et⁹. siue sit in fieri siue pma
nēs ē in p^a spē q̄litatū ꝑ^m phm̄. Sz
hic ē unū dubiū. naz x⁹ ethico. dicit
plis. nō est negādū delec^tem eē bonam.
q̄ nō est qualitas. q̄ opatiōes uirtutuz
bone sunt. & tñ non sunt qualitates.

8⁹ dupl'r. p̄ ꝑ^m omen. nāx⁹ ethi⁹
accipit̄ operatio ꝓ motiōe operatiua
q̄ elicit actū vtutl. & ñ ꝓ actu vtutl
qui elicit̄ & terminat opationē actio
nē de genere actōis. unde cōmen. ope
ratōes q̄litates nō sunt liquidē opatio
motio operatia. motio aūt nō qualitas
accipit̄ g̃ operatō ꝓ actione q̄ elicit
actū uirtutl q ē q̄litas. & illa q̄ elicit
actū uirtuosū bona ē. q̄ q̄d ꝑ^m se est
bonuz eius generatō est bona. g̃ nihil
ꝓhibet generatōem eē bonā. lz non sit
qualitas. z⁹ pōt dici q̄ nō intendit
plis negare delec^nem eē qualitatē. quia
postea ꝓbat q̄ delecta⁹ nō ē motio. q̄
ꝓpriū motiōis est uelocitas & tarditas
delectatōi neutr̄z horū ꝓuenit ꝋz se. de
lecta⁹ g̃ ñ ē motō. ꝑ fin⁹ motōis q̄ est
quedā q̄litas. aūs g̃ plis nec negat nec
affirmat. ꝑ oñam negat. q̄ nō sequit̄
si delecta⁹ nō ē qualitas q̄ nō sit bona
& cū dic̄ opatōez uirtutis nō eē q̄lita
tem non intendit dicere q̄ non sit q̄li
tas ab^te. ꝑ in opationē ad delec^nem. q̄
opa⁹ ñ ē magis qualitas q̄ delecta⁹. nā
due sūt cōditiōes actiōis de genē acti
onis. una q̄ cito trāseat. alia q̄ tēdat
in obm. opa⁹ hz utrāq̄ ꝓditōem. dele
cta⁹ unā tm̄. q̄ nō respicit obm sicut
opa⁹. iō opa⁹ magis ꝓuenit cū actiōe
q̄ delecta⁹. operatio ergo uirtutis est
minus qualitas q̄ delecta⁹. & tamen
est bona. ergo non sequitur. Quan
tum ad secundum articulū dico q̄ ad

istas operatões põt esse mutatõ. Rõ est ista. oñe qđ p se aliter se habz nũc q̃ prius mutať p se ad illud ꝑm q̃d se habet aliter. ꝟ intellcũs p actum intelligẽdi. & uolitas p actum uolũtati habẽt se aliter nũc q̃ prius quando non erãt sub istis operationi ⁹. g̃ intellẽs p se mutať ad actũ intell gendi. & uolitas ad actũ uolendi. g̃ ad huiusmodi opationes est p se mutatio. Quãtũ ad 3m articulũ dico q nulla forma ſbalis nec accñtalis nec aliqua opatio põt eẽ primꝰ terminꝰ generatõis. ꝟ solũ opositũ est primus tminꝰ generatõis siue in genere ſbe siue in genere accñtis. Rõ est ista ꝑm phim 7o metc. & est cõis ad oẽ qđ generať cuiuscunq; generis fuerit. oẽ qđ generať generať ex aliq̃ sui p̃exñte. ꝟ forma nõ habet aliquid sui qđ p̃exñtat ex q̃ posset fieri. q il lud ẽ matia. g̃ etc. p 7o metc lim albũ generať. & nõ albũ tãtũ. ꝟ loquẽdo de formali termino ꝓductionis dꝰ q omis forma generať siue ſbalis siue accñtalis. Sed hic est unũ dubiũ. q oĩs generatõ terminať ad ens. g̃ qđ p se nõ est ens nõ est p se terminus generatiõis. ꝟ totũ opositũ ex ſbo & accidente nõ est per se ens. ꝟ ens p accñs. g̃ nec totũ tale p se generať. p̃ mutatio accñtaľ est p se in aliquo genere nõ in genere ſbi q̃ ẽ ſba. g̃ in genere termini formaľ. ſ. forme accñtalis. g̃ illa erit p se termiꝰ mutatiõis. g̃ & generatõis. q qđ est p se terminus mutationis est p se terminus generationis.

ꝙ ad primũ dꝰ q oẽ qđ ẽ ens ꝑm q̃d simplr ẽ ens ꝑm qd. Exem homo mortuus simplr ẽ. hõ ꝑm qd. in generatiõibꝫ aũt accñm ẽ generatio ꝑm qd g̃ simplr est generatio ꝑm qd. g̃ generatio forẽ accñtalis simplr est generatio ꝑm qd. iõ qđ generať tali generatõe simplr est ens ꝑm qd. & ex hꝰ sequitur q prim generatm huiꝰ generatõis nõ est simplr. bñ g̃ sequiť q totũ ens p accñs nõ p se ꝓducať. q nõ est p se ens. iõ eius nõ est per se ꝓductio. tñ p se ꝓducit ꝓductiõe ꝑm qd. sicut opom qđ est ens p se unũ ꝓducitur ꝓductõe per se. Ad 2m dico q illa mutatio ẽ p se in genere forẽ accñtaľ & cõcedo q p se tminꝰ mutatiõis sit foŕa. ꝟ ex hꝰ ñ seq̃ť q p se tinꝰ generatõis sit foŕa. q mutatõ ẽ p se actus mutabil. iõ mutaꝰ p se terminať ad illud ꝑm q t mutabile mutať. & hec ẽ forma. ꝟ q terminus ꝓductionis accipit eẽ. iõ ꝓductio nõ terminať per se nisi ad ens p se. iõ nõ sequiť est p se terminꝰ mutatõis. g̃ ẽ p se terminꝰ ꝓductiõis. qđ magis apparet in diuinis. ubi ẽ ꝓductio & nulla mutatio. Ad 3tiam ad primꝫ dꝰ q ni. est fſa sic patet

Sz q̃p solones ꝓbationũ est sciẽdũ q tres sunt odictiões actiõis de genere actionis. una ẽ q ipsa est semper in fieri. alia ẽ q ipsa semper habet aliqd pro termino circa quẽ ẽ. puta ſbm uꝰ obiectum. 3a est q ipsa habet terminũ ad quem est. quia formam que accipit esse per eam ad quam terminatur

In prima cõditione cõuenit forma absoluta cũ actõe de genere actionis. ut lux que habet tantuz eẽ in fieri ad p̃sentiam corpis luminosi. & sic dicit augi. q aer fit lucidus. differt autem ab ea in 2a & 3a cõditione. q lux non habet terminũ ut oĩm circa qđ ẽ. nec ad quẽ est. sicut actio de genere actõis in 2a & prima cõditione cõuenit operatio cũ actione de gener actionis. q tã intelligere q̃ uelle habent eẽ in fieri. & sunt circa aliqđ oĩm ut q̃si circa tinũ. differunt autem ab ea in tertia cõditione. q operatõ nõ habet terminũ ad quẽ terminet sic actõ de genere actionis. q habitus q̃ sequiť operationẽ nõ sequiť ut terminꝰ ad quez terminať operatio. q operatõ est forma absoluta in se terminata ut ostensum est. ꝟ habitꝰ sequiť operationez sicut forma sequiť formã. ut calor sequiť lucem. Ad primã g̃ ꝓbatõem huius mi. dꝰ q non omnis actus 2ꝰ est actio de genere actiõis. nec passio de genere passiõis. sic sũt passiones agentis ut sunt intelligẽ & uelle. q eo ipso q sunt pfectiones agentis ultimate sunt actus nõ primi. ꝟ secũdi. & eo ipso q ꝓducũt nõ sunt actiões de genere actionis. Ad 2am dico q ma. est falsa. q esse in fieri nõ facit actionem p3 de luce. & forte omnis creatura respectu dei est in fieri. Ad 3am dꝰ q diuisio actõis in immatem & transeuntez uno modo est equiuoci in equoca alio mõ superioris in inferiora. naz si intelligať p actionẽ immanentem operatio. sicut est qualitas & ultima perfectio siue finis operantis. actio uero trãsiẽs erit actõ de genere actõis. si autẽ p actõem immanẽtẽ intelligať actõ q̃ terminať ad aliquẽ terminũ in agente exñtẽ. sic actõ immanẽs ẽ actõ & genere actõis que terminať ad operationem. sicut elicere dicere & spiraŕ. & sic ẽ diuisio superioris in inferiora. & tũc trãsiens dicit. q ad terminũ posi tũ extra ipsũ agẽs. Ad 4am ꝓbationem dico q augi. nõ negat aerem esse factũ lucidũ q̃p hꝰ q nõ est factus lucidus ab aliquo agẽte. ꝟ q lux habet eẽ in cõtinua influẽtia sue cãe. Ad 2m principale p3 ꝙ per iam dicta in corpe. q. q forma nõ generať nc ꝓducit p se & primo. nisi sicut formalis terminus ꝓductionis.

Trũ opatõ angeli mensuret euo. q nõ. penultima ꝓpõe de causis inter rẽ cuiꝰ ſbſtãtia & actio mẽsurãť tpe. & rẽ cuius ſba & actio mẽsuranť eternitc ẽ dare rẽ cuiꝰ ſba mẽsurať eternitc uł euo. & actõ mẽsurať tpe. ꝟ taľ res ẽ angelꝰ. g̃ etc. p 4o phisi. nihil generať ut stati ñ sit. g̃ ois opaꝰ ãgeli durat p tẽpꝰ. & p oñs ñ ẽ ĩ instãti. ꝟ ĩ tpe. 5 opaꝰ angeli ñ mẽsurať tpe nc eternitc. g̃ euo. oña ꝓbať. q ñ ponũť ꝑs ñsurã ĩ mora eẽndi. añs p3 de eternitc. de tpe ꝓbať q ãgelꝰ posz hñe opatiõez non exñte motu celi. ꝟ eo ñ exñte ñ eẽt tps g̃ zc. ꝙ q sic. hꝰ ãt oñdo duc. p sic

Que habẽt uniformẽ modũ manẽdi dũ manẽt habẽt mẽsurã eiusdẽ rõis in mẽsurãdo. lz una dijuti⁹ maneat ꝙ alia. ſ illa origiatio angeli dũ manz habet eundẽ modũ manẽdi cñ exiſtentia angeli. licz nõ habeat tantã ducatõem ſiẽ habz eius exñtia. ꝯ habz menſuraz euſdẽ rõis cũ illa exñtia. & ſic ſua originatõ mẽſurat euo. p 2° oñes cõcedũt actũ beatic^um angeli menſurari euo. & pz p aug. de fide ad petrum ille aũt act⁹ nccio includit ul' ꝓſuppone actualẽz nõlem ponẽdo angelu3 hñe aliquã actõez in ſuo actu beatifico. lz nõ totalẽ. ſ impoſſibile eſt eũternum neceſſario includi ul' ꝓſupponi aliqd poſteri⁹ eũterno qđ mẽſuret mẽſura poſteriori euo. ꝯ ille actus nõ lis q icludit in actu beatic⁹ nõ uidet eẽ tpalis

Cõcedo ꝯ cõcloné iſtarũ duarũ rõnũ. ſ. ꝙ opus angeli menſuret euo. & oñis exñ^a actualẽ inuariabilis. ſ. cui repugnat ut ſ^m ipſã ſit uariatõ ſiue fluxus ſiue acqſitio ptis poſt ptem. nc ꝓpetuitas aliquor ul' corruptõ aut anihil tio uariat forſ. ſr mẽſurã dũmõ exiſtẽtia ſit eadẽ ul' eiuſdẽ rõis. 3 iſtã cõcloné inſtat dupl'r. p. q ſequit ꝙ oñia pmanẽtia mẽſurẽt euo. nihil eiz ẽ pmanẽs cuiꝰ exñtia nõ maneat eadẽ dũ manẽ. oñs eſt ſ^m. ꝯ añs. oña ẽ rota. ſſitus oñtis ꝓbat ꝑ. q ſ^m phm 4.° phi. ges mẽſurat tpe. ꝯ & illa circa q̃ natũ ẽ eẽ motꝰ qñ nõ ſũt in motu mẽſurant tpe. ſic ſi eẽnt in motu. 2° q generatões & corruptões oñm generabiliũ & corruptibiliũ mẽſurãt nunc tpis. ſ cuꝰ eẽ prim^a mẽſura ẽ nũc tpis eius eẽ habituz menſurat tpe. Ad primũ iſtorũ d° q iſta qnqz in entibz ſe habẽt p ordinẽ. ſ. fluxꝰ fore. forma ſ^m quã actualr ẽ fluxus. fora ſ^m quã põt eẽ fluxus ptis poſt ptem. & 4.° p manẽs in q̃ nõ ẽ natus eẽ fluxus primũ tñ neceſſario habet formã c ſequẽtem in qua natus eſt eſſe fluxus. 5° aliud in quo nõ põt eſſe fluxus. nec in aliq̃ conſequẽte ipſũ nãliter. primũ eẽntialiter mẽſurat tempe. q contra rõnem eius foralẽ eſt pmanẽtia. ſ rõ eius requirit ptẽ eius ſuccedere pti illius. 2^m & 3^m eſt eadem forma. licz ſ^m diuerſam diſpoſitionez ſ^m quã uno modo acceptã eſt actu motus. ſ^m aliam eſt actu qeſ. de iſta forma dico ꝙ licet nõ habeat eẽ actu uariatũ. ꝯ tunc nõ eẽt qes ſ^m ipſam. habet tamen eẽ uariabile. & iõ nunq̃ mẽſurat euo. ꝯ euum requirit in ſuo menſurato eſſe inuariabile. qđ repugnat ſucceſſioni partis poſt partem. ſed cum dicatur omne eſſe nõ uariatũ menſurari euo. tunc dico ꝙ illa forma quãdo ſ^m eam non eſt actu motus menſuratur euo. quartũ non mẽſuratur tempore per ſe. nec ſ^m ipſũ eſt proprie quies. quia non eſt natum moueri. quieſcit tamẽ per accidens. quia quies eſt ſ^m aliquã formam neceſſario conſequentẽ ipſam. qntũ manet idem omnino inuariabiliꝰ dum manet. & iõ nullo modo mẽſuratur tempore. ſ^m totũ. nec ſ^m ptẽ eius. nec etiã p accñs.

Quãdo ꝯ dicit ꝙ oñia pmanentia mẽſurant euo. pz q ſ^m unã uiã nõ ſequit. ſ ſola illa que ſunt uere pmanentia. ſ. inuariabilia dum manẽt. & tunc prima ꝓbõ de quiete nõ ualet. ꝙ ques nõ ẽ ſ^m aliq̃ talẽ formã ſ ſ^m illam ꝑcipse ſ^m quã ẽ motꝰ. & ſic põt dici ꝙ calor ut habz eẽ inuariatũ mẽſuratur euo. & quies tpe. ꝙ nõ eſt niſi priuatio alicuiꝰ ſucceſſiõis ptis poſt ptem ſ^m phm 6° phi. Ad 2^am inſtãtiã d° q illarũ ſbarz mutatio ẽ idiuiſibil'. tle ul' ẽ mutatio. ul' eſt indiuiſibile nccio ocomitãs indiuiſibile terminũs motum. ꝙ mutari ẽ aliter ſe hñe nũc ꝙ prius. aliter ſe habere nũc accipit ꝓ indiuiſibili. ſ prius accipit ꝓ diuiſibili. primũ ꝯ eẽ formre terminãs p ſe fluxum p ſe mẽſurat ꝑ inſtãti. & illud ꝓprie ẽ mutatio. ſ ad prim^m eẽ forme eđ nõ ẽ terminãs p ſe fluxum nõ eſt ꝓprie mutatio & p̃. ſ quaſi ſecũdario inquãtum illud prim^m eẽ acõitat mutatõez ꝓprie dictã. dico ꝯ ꝙ prim^m eẽ ſbe generabilis inq̃rũ cõcõitat mutatõez ꝓprie dictã mẽſurat in inſtãti. ſ ñ ſequit. ꝯ eẽ habitũ poſt illud inſtãs mẽſurat tpe. ꝙ in ꝑ inſtãti opat illud eẽ. ad cãm ſpecialẽ generatẽ a qua eſt. & poſt illud inſtãs nõ habz dependentiã ad eam. ſ tm ad cãm conſeruantẽ. Ad primũ pricipale d° q doctrina de cauſis eſt erronea. ꝙ tradita ẽ p auicen. q credidit angelos eẽ deos. & operatões eorũ iriſecas & extriſecas mẽſurari nũc tẽporis. iõ auctas illa nõ ẽ recipienda.

Ad 2^m d° q intellectõ angeli nõ rãptim eſt. ſ durat cuz aliq̃ tpe nro. & tñ non ſequit ꝙ ꝑ hoc ſit in tpe. ꝙ aliquid qđ eſt in euo põt durare cum tempore noſtro.

Tñ obm primũ intellectus nri ſit ens inq̃m ens. ꝙ non: prim^m obm alicuꝰ poc ꝑdicat in q̃d de oĩ p ſe cõtento ſub eo. patet de colore ul' luce qui predicantur de omni per ſe uiſibili in quid. ſ ens nõ ꝑdicatur in quid de omni per ſe intelligibili. quia non de differentiis ultis nec de ꝓpriis paſſionibus ſuis. ꝯ etc.

Preterea nulla potẽtia cognoſcit aliquid ſub ratione cõtori q̃ ſit ratio ſui primi obiecti adequati. aliter illa ratio non eſſet adequata illi potentie ſ intellectus noſter cognoſcit aliqd ſb rõne entis. alias metª que ẽ de ente in cõtum ens nõ eſſet ſcia intellectui nro ꝯ ens ſub rõne entis eſt primũ obz intellectus nri. In. q. iſta hoc ordine procedet. ꝑ declarabo aliquos terminos in q. poſitos. 2° recitabo op. aliquoꝝ cũ ſuis motiuis & oſtẽdã ꝙ nec op. nc motiua ipſoꝝ aliqd ocludunt. 3° dicã ad q. qđ ꝓbabiliꝰ uidet eẽ dd^m. ꝙ tũ ad primũ articulum eſt ſciẽdũ ꝙ i. q. iſta ponuntur quatuor termini qui declaratione indigent aliquali. ſ. ens inq̃tum primum & obm. ꝙ tũ ad primũ terminũ d° q ens ñ ẽ uni^cum dcm in qd de oĩb^9 ꝑ ſe intelligibilibz. ꝙ ñ de ultis dcriis nec de propriis paſſiõibz entis. rationes quere in ſuo loco.

De 2° ſimo ē ſciēdū q̄ inq̄m dupl'r
pōt accipi. ſ. reduplīe. ita q̄ redu
rōem forālē ſbi. qđ idē ē q̄ ꝑdicatū
adeq̄te conuenire ſbo. ſic habere tres
adeq̄te ꝺuenit triangulo & nulli alī.
ñ p rōem triāguli alio mō ſpecifica
& hō dupl'r. q̄ ul' ſpecificat rōez ſbi
& iſto mō ens in q̄m ens ē ſbm me.
ul' ſpeat rōnem predicati. & iſto mō
motꝰ ē actꝰ entis in pō inq̄m ī pō 2°
phi. in ꝓpoꝰ inq̄m accipiē p mō. ita
q̄ illud qđ ē priꝰ obm alicꝰ poe ade
q̄te cōuenit illī poe. ita q̄ nihil aliud
moueat pōz ñ ſb rōe primi obi De
2° ſimo dꝰ q̄ triplex ē ordo intelligi
bilīū. primꝰ ē ordo origis. 2ꝰ pfcōnis
2ꝰ adeq̄tiōis. hec diuſio habē a plō
de duabꝰ primis primitatibꝰ loqr. ix.
me q̄ ſūt priora q̄m generatōez ſūt
poſteriora q̄z ſbam. de 3° loqr p po
ſter. in diffne ul'is ibi p dic adeq̄tionē
loquēdo de prīa prite p̄m intelligibile
ab inteꝰ nō ꝺq̄tiōe diſtā ē ens. qđ ꝓ
bar. q̄ nihil cōcipiē dite ñ cōcipiant
oīa q̄ includūr in eiꝰ rōe eētiali. q̄ ēs
includit in oībus ꝺceptibꝰ inferioribꝰ
q̄ nullꝰ ocꝰ inferior diſtincte cōcipiē ñ
ente diſtincte ꝺcepto. ens aūt ñ pōt cō
cipi ñ diſtincte. q̄ hz ocum ſimplr ſim
plicē. q̄ ē primꝰ ꝺceptꝰ cōceptibil' a
nobis. Sz ꝺq̄tiōe ꝺfuſa priꝰ intelli
gibile a nobis ē ſꝑs ſſa. qđ ꝓbar.
cā nālis agit ad effm ſuū q̄m ultimū
ſue poe ſi nō ē impeā. q̄ ſic nō ē in
prāte eiꝰ actio ſic nec modꝰ agendi. q̄
ꝑ agt ad effm pfciſſim quē pōt ꝓdu
cere. q̄ oīa ꝺcurrētia ad priꝰ actū itel
lcūs ſūt cāe meꝝ nālis. q̄ ꝑcedūt oēm
actū uolūtatī. & nō ſūt impeā. q̄ ꝓdu
cūt pfectim cōum in quē pñt. ille nō ē
ñ ꝺceptꝰ ſp̄i ſſa. q̄ oīs aliꝰ ē ipfe
ctior. & tūc nunq̄ poſſz cāre ꝺceptū
ſp̄i ſſa. Loquēdo de 2ª primi
tate ē notāda q̄ pfciꝰ itelligibile a no
bis pōt dupl'r intell gi. aut ſimp'r. aut
q̄m pfectōem. Exem uiſio aqle de ſo
le ſimpr ē pfcior ru ſolis q̄ uiſio mea
reſpcū cādele. & tñ uiſio mea ē pfecti
or ꝓportōabil'r. q̄ plꝰ hz de rōe uiſi
onis q̄m ꝓpornem q̄ hēat uiſio aqle ru
ſolis. loquēꝰ q̄ de ornē pfectiōis ſiplr
dꝰ q̄ priꝰ ꝺq̄ſcibile a nobis ē deꝰ. in
hō eni ponit ꝓpria x° ethi. btinem natu
ralē. & poſt deum ſꝑs ſꝑaliſſias pfec
tiſſias. rōē. q̄ unūq̄dq̄ ſic ſe habz ad
eē ſic ad ꝺq̄tionē. 2° me. q̄ deus eſt
priꝰ ēs. q̄ ē priꝰ ꝺq̄ſcibile. Loquēꝰ
uero de prite adeq̄tiōis quo mō itelli
git. q. ē una op. q̄ dicit q̄ priꝰ obm i
tellcūs nr̄i ē qdditas rei māl. rō ē iſta
pō ꝓportiōat ſuo ſbo. ē aūt ꝺplex pō
gnibz. q̄daz ſepata a mā in eēndo &
opando. ut inteꝰ ſepatꝰ. q̄dā cōuncta
mā e in eēndo & opando. ut poa orga
nica. q̄dā q̄ pficit mām in eſſendo. q̄
nō utiē organo opando ut inteꝰ noſter
iſtis tribus correſpondēt oba ꝓporti
onata. primē quidditas omnino ſepata
a materia. 2e ſingulare omnino materi
ale. 3e correſpondere debet quidditas
rei materialis que & ſi ſit in matia. ñ
tamen cognoſcitur ut eſt in materia.

2° ſic. illud ē ꝑm obz alicuiꝰ potē
qđ ꝑ diſcerniē ab illa poa. q̄ tale ē qd
ditas rei māl. q̄ 3° de aia altud ē mag
tudo & magtudis eē. q̄ hūs magtu nem
diſcernit a ſēu. qdditas magtudis ab
inten. ꝑ 3° de aia fantaa ſe habēt
ad intem ſic ſēſibilia ad ſenſū. g̃ inteꝰ
nihil intelligit ñ cuiꝰ fanma pōt ꝑſen
ſus apphendi. q̄ ꝑ ſenſus ñ apphēdit
niſi rēs māl. g̃ qdditas rei māl ē obm
priꝰ inteꝰ. ō iſtaz op. arꝰ dupl'r. ꝑ
q̄ ōdicat fidei. 2° q̄ ōdicat rōni nāli.
ꝓbatio primi eadē pō manēs eadē nō
pōt hīe actū circa aliqd qđ nō ꝺtine
tur ſub ſuo ꝑ obo. ſi g̃ pm obm inteꝰ
nō ſit qdditas rei māl. tunc inteꝰ ma
nēs inteꝰ ñ poterit itelligē deū. & p
ōns ñ poterit btificari. Rñdet ad il
lud q̄ inteꝰ ꝑ ſe ſbas in āles cognſcere
nō pōt. q̄ ꝺq̄ſcit eas p lumē gl'ie. ō
obm priꝰ hūs ꝺtinet ſub ꝑ obo poe
ul' ſaltē ñ excedit illud. q̄ ſi exceder
nō eēt hūs illiꝰ poe. q̄ faceret pōm ñ
eē illā. q̄ aliā. ſi g̃ inteꝰ nr̄ p lumē gl'ie
ꝺq̄ſcit ſbas in mles. g̃ ſbe pricipales
ꝺtinent ſub ꝑ obo inteꝰ. qđ ē ꝓpom
ꝓbō ſecūdi. deſideriū nāle ē i intel
lcū ꝺq̄ſcēte effm ad ꝺq̄ſcēdū cām. &
in cognſcēte cām ī uſi & indiſtincte ad
ꝺq̄ſcendū cāz in pticulari & diſtincte
q̄ deſidem nāle nō ē ad impoſſibile ex
nā deſideratis. q̄ tūc eēt fruſtra. g̃ nō
eſt impoſſibile intellectū nr̄m ex nā in
tellcūs ꝺq̄ſcere ſbas in mles diſtincte
exq̄ cognſcit māles q̄ ſunt effcūs eius.
ꝑn pō ꝺq̄ſcit aliqđ obm ſb rōe
cōiorīq̄ ſit rō ſui primi obi. Exem
uiſ nō ꝺq̄ſcit aliqd ſub rōe cōiori q̄
ſit rō coloris ul' lucis. q̄ inteꝰ nr̄ cog
cit aliqd ſub rōe entis. alias meta non
eēt ſcia i intn nō. g̃ etc. Alia op.
dic deū eē priꝰ obm inteꝰ. rō hec eſt
q̄ deꝰ ē ꝑm & pfectim inter oia ꝺq̄ſci
bilia. priꝰ aūt in oi genere eſt aliis cā
eēndi tale. ſic ꝑpriꝰ calidū ē cā calidita
tis oībus calidis. 2° mecc. g̃ deꝰ eſt rō
ꝺq̄ſcēdi oībus aliis entib. ꝑ unum
q̄dq̄ ſic ſe hz ad eē ſic ad ꝺq̄tionē. 2°
mecc. q̄ nihil ē ens p ptim nim niſi ab en
te īpti. g̃ nihil ꝺq̄ſcit ñ p rōnez ētis
impticipati priꝰ ꝺq̄ti. g̃ ens imptum
ē rō ꝺq̄ſcēdi oīa alia. ꝑ nihil pfcē
ꝺq̄ſcit ñ deo pfcē cogto. g̃ nihil ſim
plr ꝺq̄ſcit. ñ deo ſimplr cogto. ōñz
pz. q̄ in his que ſūt p ſe ſic maxim ad
maxim. ſic ſimplr ad ſimplr. & eo.
2° tho. ō pm obz nāle alicꝰ poe hz
ordinē nālē ad ipſā pōm. q̄ deꝰ & ſba
nō hnt ordinē nālē ad intem nr̄m niſi
ſub rōe entis ul' alicꝰ attributi. g̃ etc.
mi. ꝓbar. q̄cq̄d pñs mouz intem illius
abſen pōt ab intn nō ꝺq̄ſci q̄m nō ē
pñs. pz 2° dt aīa. q̄ uſus ē tenebre p
ceptiꝰ quādo lux nō eſt preſens. ſi g̃
deꝰ ul' ſba naturalr moueret intellm
noſtrū quando eſſet preſens ſeq̄reē q̄
eius abſentia poſſet nāturaliter cogno
ſci. & per cōſequens in hoſtiā cōſecra
ta poſſet naturalitar ſciri nō eſſe cor
pus xp̄i. qđ eſt omnino falſum. ergo
nullus conceptus q̄diratis habetur de
deo nc de ſba immee cauſata ab ipo.

p̄ pri^m obm alicui^9 potētie p̄dicat̄ eētialr de ob̄ p se obis illi^9 po^e uel salt̄ dt̄ pfib^9. ꝑ d^o ñ p̄dicat̄ eētialr dt̄ sba n^e de accīte q̄ sūt p se obam me^9 g̃ zč. Ad ar^m ad p^m d^o q̄ pfcm̄ ñ sp̄ē cā ipfectoꝝ cōpar^o impfectū ad p̄dcūz z^m. sic pfcm̄ albū nō ē cā uisibi litat̄ om̄ib^9 uisibilib^9. & si sit cā ñ tm̄ p̄cisa. & si moti^m nō tm̄ p̄cisū & ade quatū. pri^m autē obm inte^9 dz eē p̄ci sum & adequatū intellcūi Ad z^m di co q̄ in ar^to sūt q̄tuor ẽini. ponit̄ eiz in nc̄lone eē ignitū p ens impti^tum. et ille ẽin^9 nō fuit in p̄missis. q̄ si recte arguat̄ dz inferri nullū ens pti^tum pōt ogsci nisi sit ens ab ente impti^to. et ñ q̄ nō possit ogsci nisi p rōem entis im pticipati pri^9 cogti. Ad z^m d^o q̄ ma. ē fla de primo adeptiōis. & uerā de pri^o pfectōis. Exm^m nūq̄ ē uisio sub rōe coloris q̄ nō sit sub rōne hui^9 colorꝭ. s. albi uel nigri. uisio ḡ sub rōe coloris ꝓcise nō ē pfec^ma. ꝑ impfe^ma pfec^ma ḡ opa^o po^e est circa pri^m o^z eius pfcōe ñ adeq̄tōe. Ad ogrui^tem d^o q̄ nihil ualz. q̄ pōm & obz ñ opor tet assi^ari in mō essendi. q̄ se habent sic moti^m & mobile. & p ons ut dicit milin. q̄ ut act^9 & pō. nō in ar^to ē fla^a actūtis & fi^e dictōis. sic nō legitur esse assi^ari cesari. ḡ hz sit̄em modū mō eēndi cesaris. ocul^9 p spz assi^ari obo ḡ hz modū sit̄em eēndi ipsi oculo. sic sūt quedā uisibilia^e q̄ hūt mām que ē cā corruptōis. quedam sine mā. ḡ ē q̄ dā usus materialis & quidā in mātis.

Ad z^m d^o q̄ cedit ꝓpo^m. ¶Ad q. d^o q̄ nullus pōt poni pri^m obm in tellcūs nr̄i ꝑ adeptōez actualē. n^e ꝑ cōi^tem ingīpo obo. & h^o ñ obstāte. d^o q̄ pri^m obm inte^9 nr̄i est ens. q̄ in ip so cōcurrit primitas cōitatis & uirtua litat̄. nī oē p se intelligibil^e. aut inclu dit eētialr rōez entis sic genera spes & indiuidua ptes eētiales ipsorū & ens infinitū. aut ptinet eēntialr aliter ut uirtualr ī includēte eētialr rōez en^is sic ultie dīe & passiones ent. hz ḡ cōi tatē ad oēs acept^9 additatiuos & pri mitatē uirtut̄ ad oīa inclusa in^eis.

Quod aūt sit pri^m obz ꝓbo. oē q̄d ogsciē apo^a cogti^a uel ē eius primū obm uel cōtinet sub eo. ꝑ ens ingq̄tuz ens p se intelligiē. alias me^a nō esset scia in intellcū nr̄o. ḡ etc̄. Ad ar^m pncipale pz ex^o in corpe. q.

Trū ordines sint in ecclesia septē. q̄ nō. q̄ tūc in eccl^a eēnt tredecī sac̄mēta. q̄ ꝑ ter sacr̄m ordinis sūt sex alia. p̄ q̄libz ordo hz caracterē sibi ꝓpriū. ḡ septē ordinib^9 corrīdēt. 7. caracteres. ons ē fl^m. q̄ aut eēnt eiusdē spēi. aut alcī^9 nō eiusdē. q̄ pla accīntia solo numero dīa nō possūt eē in eodē sbo. nō alte rius. q̄ in spūbus ē eētialr nobilitas. & sic in istis caracteribz eēt excellen^a eētialr. ō mgr̄ in littera. In ista q. sūt q̄tuor uidēda. p̄ q̄d sit ordo. z^o q̄t sūt ordines. z^o si ordo ē sacr̄m. 4^o quō est unū. De p̄ sciendū q̄ ordo uno mō accipit sic. ordo ē regz pa rīū & impiū unicuiq; loca sua tribuēs cō grua dispo^o. hec augt. xix^o de ci. dei. isto mō dicim^9 entia in uniuerso habe re ordinez. & sic loq̄t̄ plis xii. me^ce. cia sūt ordinate aliqualr. isto etiā mō accipit̄ ordo in politiis bene dispoſi tis. ubi psonaꝝ pariū & impiū dicit̄ ogrua dispositō. & sic psona in gradu eminēti dicit̄ ordinē hr̄e. z^o mō psōa hūs gradū eminētē in eccl^a d cit̄ ha bere ordinē. & licz ista duo mutuo se ponāt. q̄ ubi ē ordo p̄ mō in politia ibi est grad^9 eminēs. & sic ordo z^o mō tū unus nō est alius. hic loqmur de or dine z^o mō. Iste aūt grad^9 eminēs in ec clesia ē disponēs ad actū aliquē eccle siasticū eminētē. actus autē eminentes spēalr respiciūt sacramēta. ī ordo ē grad^9 disponēs ad actū sac̄mentalem

De z^o d^o q̄ nobilior act^9 in eccl^a est ꝓsecratio eucharistie. & sic nobilis sim^9 grad^9 est sacr̄m ordinis sacerdo tii. ꝑ nobilissi^m actū ad quē disponit & sic accipiēdo in eccl^a sūt septem ordines. quorū prim^9 ē gradus disposnēs ad ꝓsecratōem eucharistie. & dr̄ sa cerdotiuz. z^o est disponēs ad dispēsati onē eucharistie. & spēalr sāguis. et hic est chaco^9. 3^o ē disponēs ad oblatōem mā^e euchar istie. & hi ē subdiaconat^9. ex hoc pz quare isti tres ordines dicū tur sacri. q̄ immre^te disponūt ad actū uel ministeriū eucharistie. alii aūtē dis ponūt ad actus remote se habētes ad eucharistiā. aut ḡ ē dispositō ꝓsequēs affectū. & sic ē deuotio ad quā atten dit accolit^9. aut ē ad remouēdū impe dimentū uel dispōem incōueniētem. & hec ē dispō ptinēs ad inte^m. & est co gnitō ad quā attēdit lector remouēdo indignos ne approximent ad homines dignos. & sic pertinet ad officiū hostiarii. uel demones expellere. & sic ptiet ad exorcistā. ex hoc pz q̄ legere euan geliū nō ē ꝓpri^9 act^9 diaconi. nec le gere epl̄am ē ꝓpri^9 actus subdiaconi ꝑ sunt actus remoti & minus pfecti. pfectissimi aūt actus eorū sunt ꝙs hz un^9 ime^te circa eucharistiā distribuen dā. aut circa mām ei^9 offerēdā. De z^o d^o q̄ loquēdo de sacra^to ordo non est ꝓprie sacramētū. q̄ cē sacramētū ē sig^m sēsibile. ordo aūt ut dcm̄ ē ē q̄ dā gradus spiritual^e. tū accipiendo sac̄ mentū ꝓ sig^ inuisibili. sic aliqd dici tur res & sac̄mētū. hoc mō pōt dici sa cra^tum. q̄ ē signū gr̄e cōuenientis exe cutōi actus debi ī illi^9 gradui. Quid ḡ ē ordinatō. 7. sacramētoꝝ d^o q̄ eius descriptō pōt eē ista. ordinatio ē insti tutio alic^9 in gradu eccl^ie ēminente cui cōuenit aliqd ministeriū circa eu charistiā exhibendū. fcā a ministro ido neo certa uerba ꝓferente sil cū debi ta intēriōe ministeriū illi^9 gradus aliq̄ uisibili signo ꝑtē existi^nc diuina effi caciter significās gr̄am ēminētē quā ordinat^9 digne illud ministeriū exeq̄t

De 4^o d^o q̄ sacramētū ordinis est unū unitate generis ꝓpinq. sic ꝟtutes morales dicūt eē tres s^m gen^9. s. iusti^a fortitu^o. & tēperantia. & q̄libz istaꝝ ī

diuidit in multa. Est etiã inter istos ordines unitas ordinis. q̃ ogruũ ẽ prius recipe inferiorẽ ḡ̃ supiorẽ. licz nõ sit simplr necẽ. pz de clerico p laicũ pmoto. ubi habet q̃ non est iteranduz qd̃ est fcm. ꝑ̃ p̃missuz ẽ caute supplendũ. Ad ar.tã ad primũ dº q̃ in diuisiõe prin.ª sacramẽti septẽ ordinũ ordinario ẽ tm̃ unũ nẽbrũ. licz possit ulteriº diuidi. q̃ diuisio pri.ª non est in spẽs spẽlissimas. ꝑ in quedã ꝑ pinquis cõtenta sub ordine. Ad 2m cõcedo q̃ pres sunt caracteres & alterius spẽi. sic pz ex actibꝰ ad quos isti ꝫ dus disponũt. qui gradº ul̃ sũt caracteres ul̃ habẽt ꝓprios caracteres recõio corrũdentes. & cũ dicit q̃ eẽt eẽntialis excellen.ª inter eos. cõcedo. põt etiã dici q̃ si eẽnt eiusdẽ spẽi nõ ꝓ̃ hº sequit q̃ ñ eẽnt simlr. q̃ illa ꝓpõ ñ ẽ vera de relatõnibus realibꝰ. sicut dictuz est dis. ꝫª. q. secunda.

Trũ plone diuine ostituant in cẽ plonali prelatiões originis. uideꝫ q̃ non q̃ relones originis sũt alteriº rõnis licut reales spẽ drites i creaturis. ẽ d pz q̃ plus differt pñitas a filia.ne q̃ pñitas a pñitate. ḡ ostituta p eas formaliter cuiusmodi sunt plone differunt spẽ. & sic genera.º in diuinis erit eq.ca qd̃ est fl'm. p̃ qua rõne relones originis ostituũt plonas eadẽ rõe omnes & sic eadẽ plona.ª ostituet duplici formali ostiº. qd̃ ẽ inconueniẽs. ona ꝓbat q̃ relones cões requnt equalẽ dis. in extremis sic relones originis. ꝑ relatões oppote de 2º mõ relatiuoꝝ possunt esse in eodẽ. sic uolũtas mouet relo aũt mouẽtis & moti ptinz ad 2m modũ. ḡ pari rõe relones pducẽtis & pducti que ptinẽt ad eundẽ modũ possũt eẽ in eodẽ. ḡ p eas plone nõ distinguunt. ꝑ boeti.º plona ẽ rõalis nature individua sba. Richar. corrigens istã diffinitõem ꝑ̃ aiam intellectiuam que nõ ẽ plona. & tñ ẽ rõnal' nãe indiuidua sba. dicit q̃ plona ẽ intellectual' nãe incõicabil' exñ.ª. ꝑ in neutra diffinitõe ponit aliqd qd̃ significet relationẽ. ḡ etc. ꝑ relo originis nõ ẽ fõaliter incõicabil' cũ sit q̃ddi.ª. plona ẽ fõal'r incõicabil'. ḡ etc. 5 boeº de tri. eẽn.ª cõtinz unitatẽ. relo multiplicat trinitem. In ista. q. sũt pres oppositini qui dic̃ q̃ plone seipis distinguunt. & sic nõ est q̃rẽ quo fõal'r distinguant ul̃ ostituant. q̃ nõ hñt ostitum. ratõ assignate duplex.

Prima ẽ ista. plona diuina ẽ eque simplex sic eẽn.ª. ꝑ eẽn.ª ꝑ̃ sui simplicitatẽ a q̃cũq; distinguit seipsa distinguit. ḡ & plona. 2ª ẽ ista abstractũ & concretũ idẽ signat. ḡ pñitas & pr̃ idẽ signat dicere ḡ prem distingui pñitate est dicere pr̃em seipso distingui. ꝺ istam op.ar.º dupl'r. ꝑ sic. q̃cũq; nõ sunt p̃ diuersa aliq̃ sui distinguũt. q̃ q̃ sũt p̃ diuersa se tot distinguũt. ꝑ plõe diuine nõ sũt p̃ diuerse. q̃ habẽt eandẽ eẽntiã ḡ oz ãrere q̃ fõal'r distinguãt. 2º sic plures ꝓprietates sũt in eadẽ plõa q̃ in pse sunt generaº actiã & innatei bitas. & hec ꝑm augt.ª d: trini. distinguũt. si in.gt pr̃ non eẽt ingenitus possz tñ eẽ pr̃. si una istarũ ñ distingueret prem a filio alia posset distinguere. & eº. ḡ aliqd ẽ q̃ distinguit pr̃ a filio & nõ se toto. Alia est opi. cõis que ponit plonas ostitui p relones originis. rõnes istorũ sũt tres. Prima est ista absolutũ si maneat cũ abto facẽ ꝓpõem. si aũt oino trãseat nõ distinguit ꝑ relatõ etsi oino transeat in eẽntiam manz tñ ut opat ad suũ oppm. q̃ eiº eẽ est ad aliud. ḡ distinguit. 2ª est ita eadẽ nã nõ põt eẽ in diuersis suppõitis absolutis nisi distinguat in eis. ꝫ possit eẽ in diuersis suppõitis relatis. si enim sunt duo oppta abta uideꝫ q̃ qcqd est in uno sit aliud a q̃cunq; qd̃ ẽ in alio. ḡ si plõe cõstituerent in eẽ p sonali p abta eẽn.ª diuina numerareꝫ in eis. qd̃ ẽ absurdũ. ꝫª est ista relones sũt in plonis diuinis. ḡ si nõ ostituant plonas erũt quasi accitales & adueticie plonis cõstitutis. qd̃ uideꝫ esse ꝺ simplitem diuinaꝝ plonarũ. Iste rõnes nõ ualẽt. iõ ad eas ḡn.º ad primã dº q̃ si realitas abta aliqualr cõstituat plonas, nõ tñ facit opõez cũ eẽn.ª. sic nc relo ostituẽs. qd̃ ꝓbat p locũ a maiori. q̃ realitas ꝓpria subsistenc in creatura nõ facẽ opõem in creatã. relatio aũt in creatis facẽ opõem cũ fundamẽto. si ḡ relo originis nõ facit ꝺ̃ põem cũ eẽntia multo magis nc realitas suppositi facit opõm cuz realitate nature.

Ad 2am dº q̃ ponẽdo plonas relatiuas oz ponere eas uere subsistentes. & in eis eẽ eandẽ nãm nõ diuisã. hoc ñ põt poni p aliq̃ imperfectiõem plonarũ insubsistẽdo. q̃ ponũt ita uere subsistere acsi eẽnt abte. oz ḡ q̃ põat ꝑ infinitatẽ eẽnc. ꝑ eadẽ eẽt infinitas essentie si plone eẽnt abte sic si ꝓprietatib9 relatiuis cõstituerẽt. oz ḡ pbat q̃ omnis nã cõis suppõiti absoluti distinguat in eis. q̃ quidẽ est uera in creatis ꝑ in ꝓpto petit prin.m. Ad 3am in istãdo dicit q̃ patri cõstto in eẽ plõali spiratõ actiã ẽ ꝓprietas quasi aduẽticia. & tñ ꝑm eos nõ est quasi accñtalis. nc est relatio rõnis. sic ḡ in ꝓpto plone cõstte reate abta põt aduenire ꝑm modũ intelligẽdi relo. que tñ nc esset accñtal'. nec rõis. Appono ḡ p hac cõclone alias rões magis efficaces. pria est ista supponẽdo q̃ pria plõa nõ possit eẽ sine 2a ꝑ̃ suã actualitem infimtã. arguo tũc sic. Relatõ inq̃m relo repugt eẽ sine suo correlato. q̃ relonẽ eẽ & nichil excremi in ldit ꝺdictionẽ. ꝑ si pria plona ostitueret p alid qd̃ abtum nõ repugret sibi eẽ sine 2e tũc aũt si ẽ relo repugt sibi eẽ sine ea ḡ nõ cõstituit p aliqd abtum. ꝑ pª plona nihil acqrit sibi p actuz generatiõis filii. q̃ qcqd hz filiº nascẽdo hz a pre. & pr̃ priº origie hz qcqd põt h're ḡ filius pducat. ꝑ si pater esset

ꝓsona absoluta acqreret ꝑnitatē pter actū generatōis. q tūc nō eēt ostitut⁹ in eē ꝓsonali p ꝑnitatē. & prius origine eēt ꝓsona ab^ta q generaret. g relato originis nō ē aduēticia. ꝟ ostitutia

ꝑ oē ōhibile p aliqd eiusdē generis ē pōle respcū illi⁹. p3 in oī genere. ꝟ si suppo^m incōicabile eēt ab^tum. tūc nā diuia ōhereť ad substātiā incōicabilē ab^tam p aliqd eiusdē generis. & sic nā diuia eēt potentialis. qd ē absurdū. ꝟ si ōhereť p aliqd quasi alteri⁹ generis puta relonis ñ sequereť illud absurdū

ō istā cōclonē arguit triplici uia. ꝑ cōpando relonē ad relatū. 2º opando relonē ad originē. 3º ex ꝓpria rōne ipsi⁹ cōstitutiui. Pria uia arguit sic relone forali aliqd referť sic albedine dealbaţ. ipa autē relo nō referť sili r etiā diuina eēn^a nō referť. q realiter nō distinguit. g tm suppo^m refertur. g suppo^m nō ostituit ꝑ in eē supōiti p relonē. Proba^o ꝺ̄ne omne ꝺpo^m nccio ꝑexigit ptes & ptiū unionē. & hoc nō tm in ꝺpōito p se uno. ꝟ etiā in ꝺpo^to p accns uno. eē g alicui⁹ relati qd ꝑ dicit referri qd est quasi totū ꝑexigit relonē ut formā. & illud qd referť relone quasi ſ3 & unionē eorū. pri⁹ g informat aliqd relone q̄ sit aliqd relatū quasi cōpo^m qd ꝑ dicat referri. q oē informatū aliq forma pōt dici tale. g nihil in diuīs pōt dici referri nisi sit aliqd qd q̄si denominatiue referat. tale aūt nō ostituet relatione forali tanq̄ ꝓ se inclusa in ip̄a so.

ꝑ relo realis ꝑexigit dis. realem extremoz. q plis ꝺ⁹ me^cc ꝓbat idēritatē3 nō eē relonē realē. q ñ ꝑexigit d'. realē extremoz. g nulla relo cāt dis. realē ipsoz. 2ª uia arguit princi^m originās est pri⁹ originato. ꝟ relatiuū nullo mō ē pri⁹ correl^o. q sūt simpliciter simł. ꝑ suppo^m aliq modo ē pri⁹ actōe. pri⁹ eni itelligit unūq̄dq̄ ꝓ se eē q̄ ꝓ se agat. & in illo priori si suppo^m est ad se habeť ꝓpo^m. si uero sit ad aliud ut ad filiū. g simł intelligitur ꝑ & fili⁹. & sic filius ꝑintelligitur generatōi. & p ons ñ erit termin⁹ generatōis. qd ē absurdū. 3ª uia arguit sic ab ultis ostitutis & distinctiuis aliquoz nō pōt abstrahi aliqd omune dcm in qd de eis. aliter illo cōi nō distinguerent. & sic ñ eēnt ꝑ distinc^ua. ꝟ relo abstrahit a ꝑnitate & filiatiōe q̄ uideť eis cōis uni^cc. q inte⁹ pōt eē cert⁹ de relone. & dubi⁹ de hac relone & illa. g illa a quib⁹ abstrahit non sunt ꝑ distincta. Istas rōes māgis pōdero q̄ rōes que ꝓbant ꝓsonas ostitui ꝓ relationes. ꝟ q ista op. nō bene cōsonat scripture & dictis sanctoz q oēs cōiter exprimūt ꝓsonas nominibo relatiuis. nā saluator mat. ultimo exprimēs totā ueritatē. que de tri. est tenenda dixit. euntes inqt bap^te oēs gētes in noīe pa. & fi. & s. s. Itē sacrāmēta nō habēt suam efficaciā nisi noibus relatiuis trium ꝓsonarum exꝑssiuis. Itē Io. 5º. tres sunt, qui testimoniū dāt in celo. & breuiter ubicunq̄ scriptura

catholica. in nō. tes. loquit de ꝓsōis diuinis exprimit eas noibus relatis. g ꝑ istas auctes magis q̄ ꝑ rōes teneo q ꝓsone ostituant in eē ꝓsōali p relones

Ad ar^ta alteri⁹ op. ad primū ꝺ⁹. q si ptes & ptiū unio ꝑexigant toti. tm ubi nō ē ptialitas. ꝟ pfecta idēritas eorū que alias eēnt ptes ú alteroz eoz eēt ifi^tum ñ oporterz unionē taliū ꝑintelligi toti. ꝟ pfectā idētitatē unius ad alterū. & sic ē in ꝓpo^to. q aliq mō pfecta idēritas relonis ad eēntiā ꝑintelligit ꝑsōi qui ꝑ dicit referri. ꝟ nō unio q̄si fore alicui quasi māe uł q̄si potētiali

Ad z^m ꝺ⁹ q sic quelibz fora seipā est talis fora. nec est alia cā extrinseca quare ē talis fora. ita et aliqua relatio ē seipa foral r realis. & aliq seipsa formal r ē tm rōis. tm huius uł illius sunt aliqn cāe extrin^cc effectiue uł matiales

Ad primū d' z^a uia d⁹ q ꝑez originare filiū ē ꝑem hre filiū ꝑ correlatiuo non q̄cunq̄. ꝟ tali correl^o. & q talis correlatio ē relo originis. iō unū extremū pōt eē pri⁹ origine altero. lz sint simł nā cū eo. Ad z^m difficile uideť gndere dicētibo ꝓsonas eē relatiuas & cū hoc relones eē prin^a agēdi qa tūc nec ex pte agētis nec ex parte principii agēdi ꝑt eē libertas. iō teneo primū. & nego z^m. Ad illud d' tercia uia licz aliqs ꝺcept⁹ possit haberi cōis qui dicat in qd de ꝑnitate & filiatiōe diuina. tm nulla realitas pōt eē in diuinis aliq mō distincta ex pte rei a qua sumat ille cōcept⁹ dict⁹ in qd. q realitas sit determiabil' ꝑ aliq̄ realitatē. sic cōcept⁹ cōis ē determiabilis in intellcū ꝑ aliū ꝺceptū. d⁹ g q ꝑnitas & filiatō nō sunt ꝑ diuersa q̄^m ad intellcm q̄n inte⁹ possit ab eis abstraher aliq̄ realitatē cōem. ꝟ sūt ꝑ diuersa q̄ tū ad realitatē & realitatē. ita q nullū gradū realitatis includit qui sit quasi determiabilis ꝑ ꝓprias rones quasi ꝑ ꝓprias dras. Ad argumēta principalia ad primū p3 quomō ꝓsone nō differunt specie. nec ꝓductio ꝓsone a ꝓsona est equiuoca. Ad z^m d⁹ q relationes cōes nō primo pullulant in essentia. ꝟ ꝑ pullulant relatōes originis ꝟ oppo^m uideť magis uerū. q magnitudo magł ꝑtinet ad eēntiā ut intelligatur abstracta a ꝓsonis q̄ actio uł pa⁹ q̄ nō ē nisi ſuppōiti. iō rel^ones cōtinētes magnitudinē. cuiusmōi est relo eq̄litatis magis ꝑnt intelligi in eēn^a ut ē abstracta a ꝓsonis q̄ rel^ones originis.

Ad 3^m dico q q̄dam sunt relones secūdi mōi incōpossibiles in eodē. q dicunt ordinem eēntialem. uł ordinem originis. quedā nō sunt incōpossibiles q dicunt ordinē accītalem ut mouēs & motum. motū enim non dependet a mouente nisi per accidēs. s. quo ad illum actū quē recipit ab eo. licz ḡ uoluntas possit se mouere. nō tamē idem ſuppōitum pōt se producere. Ad argumēta ꝑpositini ad primū dico q ꝓsona est simplex sicut eēntia. persōa tamē includit aliqua quorū unum nō est foralē aliud. nō ita includit eēntia

ſō eēntia ſe tota diſtinguit. ꝓſona aut̄ nō ſe tota diſtinguit. & iſtud ſufficit ad ꝓpoᵐ. Ad zᵐ dico q̄ cōcretuz ſiue ſignificet ſiue cōnotet dat ſalt̄ intelligi ſubſiſtēs in nā. qđ importat̄ p eius abſtractū. maxie cōcretū ſubſtā tiuū. in ꝓpōito aūt ſubſiſtēs hñs p̄nita tem habz etiā eēntiā que foraliter nō eſt p̄nitas. & iō diſtingui p̄em p̄nitate teneť ſubſtātiue & nō adiectiue p ipo ſtaſi. Ad ultimū cū dicit̄ q̄ relatio originis nō eſt incōicabilis. nego. ad p batōem dō q̄ q̄cq̄d pullulat in eēn̄ a diuina in eodē inſtāti in quo pullulat habet eē ex ſe foraliter. ut ſi eſt incōicabile incōicabile. & ſi cōmunicabile cō municabile.

Trū ꝓſone diuīe ſint equales ſᵐ magtudinē. uideť q̄ nō. augi. vᵒ de tri. in deo nō eſt quantitas. eſt enī ſine q̄titate magnus. ſine qualitate bonꝰ. ſ equalitas ē ꝓpri etas quantitatis in p̄dicamenti. ꝯ ꝛc.

P̄ equalitas nō eſt pfectō ſimplr. ꝯ nō eſt ponenda in deo. ꝺña patz. q̄ nihil eſt ponēd̄ū in deo. niſi qđ ē pfectio ſimr. añs ꝓbať p aug. 8ᵒ. q. q. 8. ſi oīa in qđ eēnt equalia oīa nō eēnt oīa. & ſic deſtrueret ordo & pfectō uniuerſi. p̄ pfecta equalitas eſt mutua. inter ꝓſonas nō eſt mutua ſᵐ aug. triᵒ de tri. imago ſi pfecta eſt coequatur ei cuius eſt imago. nō aūt illud ſue imagini. ō ad hꝰ in ſimbulo. ꝓſone ꝙeterne ſibi ſunt & coequales. In iſta. q. p̄mitto aliqua in genere. li circa relones cōes. deinde applicabo eās ad ꝓpoᵐ. Prio enī ſciēdū ē q ſᵐ ꝓbm vᵒ meᶜᶜ. iſte tres relones cōes diſtincte hñt tria diſtincta fundamēta triū generum. idēitas enī fundať ſup unū iſba ſiſtitudo ſup uᵐ in qualitate. equalitas ſup unū in q̄titate. & ſic hñt tria diſtincta fundamēta realr & foralr. cuz q̄bus cōcurrit unitas ꝓpria cuilibz fūdamento. Quodlibz aūt fundamētū iſtarū relonū. pōt dupliciter accipi. cōiter & ſtricte. ſtricte tm̄ p re generis ſbe qualitati uł q̄titati. cōiter & extenᵘᵉ in quolibz genere. q̄ mō loquit̄ ꝓbs p poſſet. de p̄ mō pleitati. in quo p̄dicatum ē de eēntia ſbi. ubi accipit ſbam p eēntia. dicit enī q̄ ſba linee ex his ē ſ. ex p̄ūctis. & certū eſt q̄ nec punctus nec linea ꝓpriē ſūt in genere ſbe. ſ in genere q̄titatis. Quod etī q̄titas & paſſiōes eius ut magᵐ & puū trālferā tur ad alia q̄ ad illa que ſūt in genere q̄titatis pz p plm vᵒ meᶜᶜ. c. de q̄titate. magnū & puū ſᵐ ſe q̄dē ſunt q̄ti paſſiōes. trālferunť aūt hec nomina ad alia. & ſᵐ aug. viᵒ de tri. ī his q̄ ñ mole magna ſūt hꝰ ē maius eē q̄d eſt meliꝰ eē. magtudo enī trālferť ad aliq̄ que non mole & q̄titate magna ſunt.

Quod etī qualitas trālferaťur ad aliq̄ que nō ſunt in illo genere. pz vᵒ meᶜᶜ. de qualitate. dria ſbaꝝ cuiuslibet rei qualitas eius eſt. certū ē aūt q̄ idem dicit̄ de aliis q̄ de iſtis tbz generibꝰ. q̄ cōuertit̄ cū ente. ſic ꝯ fundamēta iſtarū triū relonū pōt eē cōia aliis q̄ his q̄ formalr & realr ſunt in iſtis tribus generibꝰ. ita relones fundate ex nā rei ſup iſta fundamēta cōia poſſūt eē cōes

Vbi ſciendū q̄ quelibet iſtarū pōt cōſiderari ſᵐ ſuā qđditatē. & ſic poteſt eē fundamētū relonis cōis idemtitatis uł diuerſitatis. uł pōt. cōſiderari ut habet certuz gradū pfectiōis ſue eēntialē. & determinatū gradū q̄titatis uirtualis. & ſic pōt eē fundamētuz relonis cōis equalitatis uł inequalitatis uł pōt cōſiderari ꝙº ut habet aliq̄ pfectiōem p modū forme informātis ſᵐ quā dicit̄ qualis. & ſic pōt fundare relationem cōem ſiſtitudinis. uł diſſiſtitudinis. & iſto mō p̄nt eē trālcēdentia ſic fundamēta. q̄ nō ſūt in aliq̄ gener. q̄ poſſūt cōſiderari ut purꝰ actꝰ. & ſic pōt fundare iſtas relones tanq̄ relationes trāſcēdētes ſic fundamenta ſunt trālcendētia. Patz p plm 4.ᵒ meᶜᶜ oē ens oī enti cōpatū uł eſt idē ſibi uł diuerſū. uł equale uł inequale. uł ſiſte uł diſſiſte. q̄ q̄libz res ſic hz qđditᵗᵉᵐ ſᵐ quā dicit̄ idē uł diuerſū ita habz certū gradū ſue qđditatis pz quā alicui enti dicit̄ equalis uł inequalis. eodē mō de foſa ſᵐ quā dicit̄ alicui ſiſtis uł diſſiſtis. Applicādo que dicta ſūt ad ꝓpoᵐ. dico q̄ in diuinis nullū ē genꝰ nec rō nec modꝰ alicuius generis q̄ rōnem habitatōis quā importat rō generis & cīa que ſunt in eo. nā impoſſibile eſt genꝰ aliqđ eē limitatuz. & tñ nō nem uł modū generis nō eē limitatuz q̄ tunc excederet illud cui eſſentialr cōuenit. & iō p̄dicte relones ut fūdātur ſup fundamēta ꝓpria illorū triuz generū nullo mō ſūt in diuinis ſic nec eoz fundamēta. put tñ eoz fundamēta ſūt trālcendētia & relones trālcendentes ſic ſūt in diuinis. qđ ꝓbať diuerſiciter. p̄ ſic. In oi diuiſiōe entis alterū diuidentiū dic impfectōez. alterum pfectōem. uł nō impfectōm foraliter. pz inductive. tale aūt dicens pfectionē pōt poni in diuinis. ꝯ cū diuerſitas in nā. inequalitas. & diſſiſtitudo. dicāt formalr impfectiōem oppōita iſtorū foraliter dicēt pfectōem. uł ſaltē nō impfectōez. & ita ut trālcēden pōt poni in deo. zº ſic hita rōne fundamēti ut fundamentū cuz extrēis relonis nccio habeť relo. q̄ nō depēdet niſi ex iſtis ſic ex p ſe cauſis eius. ꝯ habita magnitudīe cū unitate & extremis diſtinctis habeť relatō equalitatis. ſ in diuinis eēn̄ corrūdet magtudini hñs oēm gradū pfectiōis ſimplr ut pelagus infinitus ſᵐ dam̄. & iſta magtudo ē cōis oīmbꝰ ꝓſonis cū ſumma unitate. ꝯ ſuppōita in diuinis hñt maximā & ueriſſimā equalitatē in magnitudie. Ad arᵗᵃ ad priᵐ aliqui dicunt q̄ ſp̄s tranſferť ad diuina. q̄ nō dic imperfectōem ſic genꝰ. iō magnituꝰ tranſferť ad diuina. licz nō q̄titas. q̄ q̄titas dic impfectōem. ō q̄cunq̄ aliquid manet in aliq̄ ſᵐ ſuam rōnem formalem manet in illo oē qđ ē de rōne eius eēntialr. aliter implicaret ōdictoria. ſ geꝰ ē de ratiōe eēntiali ipius

ſpūi. & p̄dicaī de ea eēntialiteī & in qd. ḡ ſi ſp̄s trālferē ad diuina. ḡ & gen⁹. Ideo d⁹ q magnſtudo & q̄ti tas uirtualis ut ponīt in deo eſt tranſ cendēs. nec ſp̄s. nec modus. nec ꝓprie tas alicui⁹ generis. q oīa iſta ſunt limi tata. ipſa aūt ē infinita & mod⁹ intri ſec⁹ cuiuſlibz infiniti. Ad 2^m dd^m q equalitas dicit pfectōem. uł ſaltem nō dicit foraľr impfectōem. ſ inequa litas dicit impfectōem. ſi eni duorum hūtiuz eandē nām. un⁹ hēat eam pfcē & alī⁹ impfcē. iſtorū ē inequalitas que nccio includit impfectiōem in altero extremorū. q modū impfcm habendi nāz. ſ ſi hēreī ab utroq; eq̄ľr hē eī ab utroq; pfecte. q nulla diminutō eſt in nā. Ad 3^m d⁹ q coequari dic̄ duas reſones. unā equipan^c que fundaī ſup eandē magnitudinē i eis. aliā diſq̄perā tie que importaī ꝑ uerbū paſſiuuz & actiuū ſibi corrñdens. & fundaī ſup pōm actiuā ꝓducenti. & pōm paſſiuā ꝓducti. & ſic intelligit aug. de imagie & coequatiōe. q in illa reľone fūdata ſup pōm actiuā in pre. & paſſiuā i fi lio nō coequanī pr & filiꝰ. ſ relatiōe diſq̄perātie coequāī i pre & filio. q ſic filiꝰ hz unā. ita pr alā. que ſunt eq̄ lis pfectōis. q utraq; infi^ta p ip̄m^tem.

Tru prin^m uniuoce dicatur de prin⁹ eēntialr notionalr & ꝓſonalr dcō. uideī q nō. principi re eēntialr aliqd ut ad extra. & aliqd ꝓſonalr ut ad intra. & notio nalr ut ſpirare nō ſut eiuſdē rōis. ex termis. q pricipiare ad extra qđ ē cauſare eſt tm reſpcūs rōis. pricipiaī ad intra ſiue ꝓſonalr ut generare. ſiue notiōalr ut ſpiraī ē reło real. ſ ens re ale & ens rōis nō ſūt eiuſdē rōis. ḡ pri cipiū nō dicīt de eis uni^ce. ꝑ rela tiua cōmultiplicanī. ſi ḡ unū relatiuo rū multiplicaī & reliquuz. ſ princi^m eēntialr ꝓſonalr & notiōalr eſt multi plex. p3 ex termis. ut creatura filiꝰ & ſ. ſ. & nō in ſe unius rōis in eis. ḡ etc̄.

5 ſequīī creās. ḡ pricipiās. & non ecōuerſo. ſequīī eti generās. ḡ princi pians. ſequīī iterū ſpiras. ḡ pricipiās. & ñ ecōuerſo. ḡ prin^m dicīī uniuoce de iſtis. aľr nō eſt inter iſta cōuenien^a neēia. In iſta. q. pōt diſtingui de pri cipio. uno n nō pōt ſumi ꝑ rōe forma li principiādi. iſto mō prin^m cadit in diffinitiōe po^c. eſt enim po^a principi um quo poēs pōt agere. alio mō pōt ſumi an prin^m dicaī uniuoce de pri⁹ eēntialr ꝓſonalr & notiōalr dicto. & iſte 2⁹ mod⁹ eſt intellcūs. q. Circa cui⁹ declaratōem duo ſūt uidenda. ſic duo ponunī in titulo. q. pri^m eſt utrū ſit eiuſdē rōis ut dicīī de prin⁹ ꝓſona liī & notiōaliter dcō. 2^m utrū ſit eiuſ dē rōnis ut dicīī de prin⁹ eēntialiter & ꝓſonalr uł notiōalr dcō. Quan tū ad primū. dd^m eſt cōſequēter ad ea que dcā ſūt alibi. q a prin⁹ ꝓſonalr et notiōalr dcō pōt abſtrahi cōcept⁹ cō munis principii. ſic a pre & filio. cō cept⁹ cōis ꝓſonę. q cōcept⁹ cōis prin cipii dr eēntialr de utroq; principio. & ē cōis ñ ſolū cōitate rei ut 3cept⁹ dr. ſ cōitate rōis & pri^c intētiōis ut ꝓſona. n^c ꝑ hoc ē uſe. q ſic a pro prietatiꝫ ꝓſonaliꝫ pōt abſtrahi oce pt⁹ cōis ratōnis. & a ꝓductōibꝫ ꝑ mo dū nāe & uolūtaī cōcept⁹ cōis ꝓduc tiōis. q pōt aliqs eē cert⁹ de ꝓductōe in cōi ignorādo hāc ꝓductōez & illaz q poſſū eē cert⁹ unā ꝓſonā eē. ab a^d neſciendo utrū generatōe uł ſpi^ne ſit ab ea. ita a ꝓſōis ꝓducētibꝫ pōt abſtra hi cōis cōcept⁹ pricipii ꝓducēti uni us rōis reſpcū pricipii ꝓſonalr & no tiōalr accepti. ſcio eni aliq̄ ꝓſonā ut ꝓſonā eē prin^m a q̄ alia. nō tñ ſcio ſta tim eā eē prin^m ꝓſonale uł notiōale. ḡ prin^m ē uni⁹ rōis in utroq;. q̄^m ad 2^m articulū magis dubito an prin^m di caī uni^ce de prin⁹ ad extra & ad ītra q prin^m ſic & ſic dcm nō ui eī uari ari niſi penes ꝓducere in eadez nā & alia nā. que deſinan^t nō uideī uariare uni^tem cōce^t⁹. Ex alia pte cū nihil ſit cōe uni^cum prie intētiōis enti reali & enti rōis qđ diſtrahat rōez entl. q ens diſtīctū & pricipiare ad intra ꝓſo nalr & notiōalr dicat reſpcm realem q ē ad termios realr diſtīctos. & prin cipiare ad extra dicat tm re^m rōis nō uideī prin^m ſic & ſic dcm eē uni⁹ rō nis. Ideo ſi dicaī q reło rōis nō eſt in genere reľonis p ſe. pōt dici ꝺſequē ter q ei & reľoni reali nō ē aliqs ꝺ^t⁹ cōis uni^ce. q ille ꝺ^t⁹ eēt cō^t⁹ generis generaliſſimi. ille aūt nō ē cōis reľoni rōis & reľoni reali. q illud qđ eſt ſ^m qđ tale ñ ē eiuſdē rōis cū eo. qđ ē ſim pľr tale. Si uero dicaī q reło rōis ſit ſimpľr in genere. q res nō hñt eē ſimpľr in genere ſ^m eē exñtie. q tūc p̄dicatōes eēntiales in genere nō eſſēt uere niſi p̄dicata actualr exiſterēt in re extra. & tunc ſi hō nō exiſterez hec eēt ſſa. hō eſt aīal. qđ ē ſſm. q ſigtum nominis nō cadit re cadēte. humanitas eni ē tm hūanitas abſtrahēs ab eē & ñ eē. ḡ cū reło rōis poſſit hre cōceptuz q̄dcūq; reľonis ſic reło real. nec di fferāt in cōceptu. ſ tm in re & exñ^a. uideī q cō^t⁹ pricipai eēntialr ꝓſona liter & notiōalr dicti ſit eiuſdē rōis.

Quod aūt reło rōis ſit ſimpľr in ge nere p3 ſic. numer⁹ ſ^m rōem. ei⁹ foraī lem & eius unitas ē ab aīa. q extra ani mā nō habz aliq̄ unitatē ñ aggregati onis. ſic aceru⁹. 8^o me^ce. & ꝺſtat q nu mer⁹ eſt uera ſpēs q̄ titatl. q gen⁹ q̄ti tatis deſcendit in magnitudinē ut ſp̄m & ens reale. & in multitudinē ut ſp̄z & ens rōis. ſiľr reło deſcēdit in reľonē realē & reľonē rōis. ſic ens primaria ſui diuiſiōe deſcendit in ens reale. & ens rōis. nō ḡ repugt enti rōis q ſit in genē. ſ h⁹ tanq̄ dubiū dimitto. Ad primā rōem qñ dicīī q principiar ñ eſt uni⁹ rōis ut generare & ſpiraī. di co q uerz ē ſ^m rōes coꝛ ſp̄rales. tamē principiare in cōmuni ut abſtrahit ab utroq; eſt uni⁹ rōnis. & cū dicis relatō ni reali & reľoni rōis nihil ē cōe uni noce. d⁹ ſ^m unā op. q uerz eſt. iō non dr uni^ce de prin⁹ eēntialr & notiōalr

dicit tñ uniuoce de prio notionalit & plonalr. q utrūq dicit rone rem. fm aūt alia op. d3 q sic. q relatōi rōis & reali cōuenit uniuoce cōcepto generis generalissimi. ut dem ē

Ad 2m dico q pricipiatū in cōi nō est multiplex. f simplex. unio rōis dz de oībo pricipiati. sic pducer de generare & spirare. Ad pbatōm d3 q licz ab ea sup. quo fūdant rones pricipiorū sint alterio rōis. tñ ab ipis relatōibo pō abstrahi ocepto cōis unius rōis. sic res diuersoz generū. licz sint p diuerse in entitate. pōt tñ ab eis abstrahi unus cōcepto realis unio rōis ad illa. ita in proposito.

Truz pductō intrinseca sit in diuinis. uidet q nō. nullū p ductū est ex se ncēm. pbatur sic. q nihil ē sil ncēm ex se & ab aō q si ē ncēm ex se ē ncēm circūscripto quocūq; alio. f qđ ē pductū si ē ncēi um est ncēm ab alio. g nō a se. uera est g ma. f qcqđ subsistit in eētia diuīa est ex se ncēm. g in eēa diuīa nulla est pductio. p si ē pductū. g dependz oīs est fm. g aīs. pbatō oītie. q si nullo mō pductū dependz a pducēte g uterq habz nām ex equo. tūc ultra. g pductū nō magi exigeret pducēs p habere nām suā ad sui pductionem q eo. f hō ē ō nām pductōis. g zc.

p alie mutatōes que de rōe sua nō dicūt tantā impfectōem q̄tā dic generatō nō pūt eē in diuinis. g nec generatio. aīs pbat. q latio & alteratio q nō ponunt in deo nō dicūt tantā imp fectōez q̄tā dic genera. tō multa entia pfcā possūt alterari & fieri fm locū q̄ nō possūt generari. oña pz. q remoueruus a deo qcqđ ē impfectōis. ō augl. 4o de tri. pr est princm totius deitatis & nō nisi per productionem.

Ad 2. istā dico q in diuinis est & potest esse productio. qđ ostēdo sic.

Quicqđ de rōe sua formali & ase est principiū producēdi aliq d. in quo cunq est sine imperfectiōe. in illo est princm pfecte producēdi. f memoria pfecta. f. intellcūs habēs oīm intelligibile sibi pīs ens ex rōne sua formali est prinm productm notitie genite. & hz eē in aliqua plona diuina a se & sn impfectiōe. q aliqua plona ē improducta. g plona illa poterit p tale princm pfecte producere. p nulla pductō p memoriā pfectā ē pfecta. nisi sit notitie genite adequate tali memorie. sed memorie pfecte nulla notitia adequatē nisi infinita. g aliq plona p memoriā pfectā pōt producere notitiā infm

p ilē pōt argui d uolūtate. q uolū tas hns oīm actu cognitū sibi pīfecta ex rōe sui est productiua amoris adequati respcū talis obiecti. p obiectū ut ē in memoria est aliqua rō producendi seipsum in intelligen in qua obiectū habz esse fm qd. qđ est impfectiōis. q si memoria eēt pfecta & intelligentia pfecta obiectū eēt simplr idem. g ablata oī impfectiōe reseruato eo qđ est simplicit pfectionis. obiectu idem simplr memorie & intelligētie erit rō gignēdi notitiā genitā in intelligentia qđ est propom. p in qualibet cōditione entis que nō ē ex rōe sua impfecta necitas ē simplr pfectōis. q sicut nectum est cōditō pfectior in quolibz diuidēte ēs. qđ nctio nō ē ex se limitatum. & sic quādo ens diuidit p opposita alterū diuidētiū est pfectōis in ente. alterū impfectōis. ita in quolibz qđ est pfectōis si alterū membz sue diuisiōis est possibile reliquū erit necēm. f producēs inq̄tū tale nō includit impfectionē. g producēs in rōe producētis nō est pfectū. nisi sit nctio pducēs primū aūt pducēs nō pōt esse necessario pducēs aliud a se. g zc. Ad pm nego ma. cū pbat p necēm ex se & ab alio. d3 q si idē gen cāe inporteī p hec duo ex se. & ab alio uerū est q nihil ē sic & sic nez. si aūt inporteī aliud ge cāe. puta p eē ex se cā forāl. p eē ab alio cā productiua uel effectiua nō ē icōueniēs unā & idē eē necēm ex se uo mō. & ab a a nō. Ad 2m d3 q ñ sequit est ab alio. g dependēs. Ad probatiōem dico q nā in producente & producto est eque independēs. & cū arguit q tunc nō erit p exigentia. nego oñam. q dependentia sequit foraliter aliam entitatē dependentī ab illo a quo dependet. quādo g hīt eandem entitatē nō est ibi dependentia. pōt tamen esse p exigentia si unū supponsitū habeat illam ab alio. Ad ultimuz dico q alie mutationes a generatiōe ex rōne sua formali sunt imperfectiones generatiōe. quia termini inducti p eas sūt imperfectiores q̄ ē ini generatiōis alie tamen mutationes quātum ad alia que presupponunt non requirunt tantam imperfectionem in subiecto quā tam requirit generatio ut est mutatio quia requirit in subiecto entitatem in potentia. Applicādo ad propositū dico q generatio fm illud qđ presupponit qđ est imperfectionis nō est in diuinis sed transfertur ad diuina ut ē productio. nō ut mutatio. & sic bene potest per generationē accipi esse tantā quā termin perfectissimus in diuinis licet nō possit per aliq̄ mutationem accipi.

Trum productiones intrinsece in diuinis sint tantuz due uidetur. q non. quia unius nature uidetur esse unus modus communicādi. quia alterius materie ē alia forma. aliter non esset forma propria huius materie. & tunc q̄dlibz generaretur ex quolibet. & materie uniuersaliter essent ociose. sed materie correspondentes diuersis agentibus sunt alterius & alterius rationis. qđ patz in generatione per ppagationem & putrefactionem. quia propagatus ex semine generatur. sed aliud non ex semine. sed ex aliquo corpore putrefacto

Preterea philosophus secūdo physico. distinguit naturam & intellectū tanq̄ diuersa principia actiua. & ratio uterius inuenitur in deo. q neutre

includit impfectionem & ad intra: q̄ neutr⁹ est ꝓduc⁹ ad extra. g̃ Preter ꝓ ductōem uolūtatis erūt due alie ꝓdu ctiones ad intra. p̄ uoluntas est libe ra. g̃ & ꝓductio eius est libera. g̃ ñ de terminat ad unū ꝓductū. ſ ex liberta te ſua pōt eē multorū. ō ſi nō ſunt tm due ꝑſone ꝓducte. g̃ ul' erunt ꝑ̄es ꝑſone trib⁹. ul' pauciores. utrūq; iſtorū est ffm. g̃ ſunt tm due ꝑſone ꝓducte. & p oēs ꝓductōes tm due. Ad iſtā q. d⁰ q tm ſūt due ꝓductōes diſtincte ſm rōes formales ꝓducēdi. q tm duo ſunt prin⁹ ꝓductiua hñtia diſtinctas rō nes forales ꝓducendi. h⁰ aūt ꝓbo ſic oīs ꝑ̄alitas reducit ad unitatē. ul' ad tantā paucitatē ad q̄ tā pōt reduci. g̃ ꝑ̄alitas principioꝝ actiuoꝝ reduceē ſic ul' ſic. ſ non pōt reduci ad aliqd unū prin⁹ ꝓductm aliud ab iſtis. quia prin⁹ ꝓductiua que ſūt nā & uolūtas hab̄t oppōitos modos pricipiādi. q alterū ex ſe inclinat ad agendū nāliter alterū liber. ſi aūt reduceret ad aliqd unū prin⁹ ꝓducti⁹ illud haberet de terminate rōem pricipii aliā a predc tis. iſtā aūt nō est dare. g̃ ꝑ̄alitas pri cipioꝝ actiuoꝝ reduceē ad modū pri cipiādi nāliter. & ad modū pricipian di libere. & ſic tm erūt due ꝓductōes

p̄ in ꝑ ente ſūt ponenda prin⁹ ſm oēs rōes principiandi. q in ipſo est oīs rō principii qd' non reducit ad aliqd pricipiū pri⁹. g̃ ſūt tm duo pri cipia ꝓductiua alteri⁹ rōis in ꝑ ducti uo. u⁹ p mo⁹ nāe. & aliud liber. ſi au tē ꝓductiua ſunt ad intra. g̃ etc. ſ̄p ubicunq; ſūt prin⁹ ꝓducēdi alēius rō nis eis ꝑ̄erūt pricipiatōes alteri⁹ rōis q̄ nō est maior unitas in ꝓductiōibus q̄ in principiis ꝓductis. ſ in diuinis manēt duo prin⁹ ſm ſuas rōes forales pricipiādi. g̃ eis corrñdebūt due diſti cte pricipiatōes ſiue ꝓductōes. mi. ꝑ bat. q ſicut memoria pfcā in aliq̄ ſup pōito diuino ē prin⁹ ꝓducēdi notiti am ſibi adeq̄tā. ita uolūtas ē prin⁹ ꝓ ducēdi amorē ſibi adeq̄tū & infinitu⁹ & p oēs in nā diuia ad intra erūt me moria pfcā & uoluntas ſub ꝓpriis rā nibus ſuis principiādi. Ad ar⁹ ad pri⁹ d⁰ q ſm ꝑ̄m v⁰ me⁰. mā ē ex qua fit res cū inſit. qd' addit ad dām oppōiri q̄ trāſt⁰ & corrupto fit res nō rūt ī ſt rei fcē. ſi g̃ accipiat q for ma eiuſdē rōis ē nāe eiuſdē rōis. loq̄n do de mā q̄ ē ps cōpōiti⁹ cedo. ſ ſi ac cipiat mā ꝓ oppoſ⁰ q̄ corrupto ge neraē oppo⁹. nego. igs. n. eiuſd' ſpi ge neraē ſiue ex lig⁰ corrupto ſiue ex aē In ꝓpagati aūt & putrefacti ē mā p⁰ & ñ z⁰. Ad z⁹ d⁰ q ꝑ̄s parū lo cut⁹ ē de uolūtate ut diſtinguit ō inte⁹ ſ cōit in rōe pricipii actiui dixit in te⁹ cū uolūte. & iō z⁰ phi. qñ diſtīg⁹ nāz & inte⁹ inte⁹ cōcurrit cū uolūte ꝓſtituē⁹ u⁹ prin⁹ ꝑ̄ oīm artificialiū.

Ad ulti⁹ d⁰ q pri⁹ nār uolūtas ē prin⁹ ꝓducti ſibi adeq̄ti q̄ ñ adeq̄ti ſ adeq̄tū infi⁰ ē infi⁰. & ita creā q̄ nō est adequata ē ſario uolita. & ſa rio ꝓducta a dei uoluntate.

Trū ꝑ̄ōe diuine ſint tm tres uideē q nō. rel'ones oppōite ſunt equalis dignitatī. g̃ ſi re latio primi ꝓducentī cōſtituit tantum unā ꝑſonā. g̃ relo ꝓducti tm cōſtituet unā aliā. & ſic tm erūt due ꝑſōe. una ꝓducēs & alia ꝓducta. p̄ duab⁹ re latōib⁹ ꝓductorū corrñdēt due relatō nes ꝓducētiū. q eque diſtinguunt iſta extrema inter ſe ſic illa. g̃ ſi relatiōes ꝓductorū cōſtituāt duas ꝑſonas relo nes ꝓducentiū cōſtituēt duas alias. & ſic erūt quatuor ꝑſone in diuīs. p̄ pō finita durās in infinitū poſſet ꝑ̄re ſucceſſie effcūs infinitos. ſic̄ ꝑ̄z de ſo le ſm uiā ꝑ̄z⁰ de generatōe. g̃ pō in finita pōt h̄re infinita ꝓducta ſimul.

ō mat. ulti. in noīe pa. & fi. et. ſ. ſ.

Ad iſtā. q. d⁰ q tm tres ſūt ꝑſone in nā diuīa. et h⁰ oñdo dupl'r. uno m⁰ q ſint due ꝑſone ꝓducte. z⁰ q u⁹ ſit improducta. primū oñdo ſic. prin⁰ ꝓductio uni⁹ rōis nō corrñdet ñ una ꝓductō & unū ꝓductū uni⁹ rōis. ſ in diuinis ſūt tm duo prin⁹ ꝓductiua. ſ. in te⁹ & uolūtas. & utrūq; in ſe ē prin⁹ uni⁹ rōnis. g̃ eis corrñdet utraq; ꝓduc tō & utrūq; ꝓductū uni⁹ rōis. ſ ī di uinis nō ꝑ̄nt eē ꝑ̄es ꝓductōes eiuſdē rōis. ſic̄ ſtatī ꝓbabit ī ſequēti. q. g̃ tm ſunt due ꝓductōes in diuinis. & p oēs due ꝑſone ꝓducte. p̄ z⁰ q ſit una ꝑſona improducta. qcq̄d pōt eē ī ꝑ̄i bus ſuppōit & nō det̄minat ad certū numerū ſuppōitoꝝ p aliud a ſe pōt q̄ tum ē ex ſe eē in infinitis. & ſi ē nc e eē actu ē in infinitis. q̄ qcq̄d pōt ibi eē est. ſi g̃ ingenitū pōt eſſe in pl'ibus ſuppōitis nō determinat ab aliq̄ in q̄t ſuppōitis ſit. q determinari ab alio ad eē in ſuppōitis est ō rōem ingeniti. g̃ de rōe ſua pōt eē in infiniti. & ſi pōt eſſe in infinitis est. q oīe ingenitu⁹ ē necesse eſſe. ꝓceſſus in infinitum est impoſſibilis. g̃ etc. p̄ eēn⁹ una actu exīs nō pōt ex ſe imme⁰ habere plu res modos eēndi. ſ ſi eſſent plura ſup pōita ingenita una & eadem eēntia ha beret ex ſe imme⁰ ꝑ̄es modos eſſēdi g̃ tm est una ꝑſōa ingenita. p̄ nūq̄ ꝑ̄alitas est ponēda ſine neccitate. ſ nul la neccitas nec ad intra nec ad extra cō cludit plures eē innaſcibiles. g̃ est tm unus. Ad ar⁹ ad primū dico q in argumento est falla⁹ figure dictionis. mutando quid in quot. ratio iſtius de fectus est iſta. quia nō propter nobili tatem uel ignobilitatem relatiōis prin cipii uel principiati est q multiplica tur uel non multiplicatur. ſed est. quia de ratione principii est unitas. licz in principiatis poſſit eſſe pluralitas. q ſemper est reductio pluralitatī ad uni tatem. & ideo ſtante equali uoluntate pōt eē diſtīctō ī rel'onib⁹ ꝓductoꝝ. licz non ſit in relationibus ꝓducentium.

Aliter potest dici q ibi quelibz re latio unius rationis est de ſe hoc. ſed a pluribus relationibus producti potest forſan abſtrahi unū commune produ ctum. & a pluribus relationibus pro ductiui unī commune productiuum.

Ad 2m cõcedo q̃ rel'onibus exp̃te ꝓductiui corrũdent rel'ones exp̃te ꝓductorũ. & tot quot. ſ nõ ſequit̃ ſi rel'ones ꝓducti diſtinguunt̃ ꝓſonal'r. g̃ & rel'ones ꝓducenti. cui9 rõ eſt. q̃ ñ poteſt idẽ ꝓduci ꝓductiõib9 duab9 totalibus. & iõ rel'ones ꝓducti nõ pl'ificãtur in eodẽ. l'cz rel'ones ꝓducenti poſſint pl'ificari. Ad 3m d9 q̃ po3 finita nõ põt hr̃e ſimł duos terminos adequatos in ꝓduci. ſ põt hr̃e unũ in ꝓduci. et aliũ in ꝓducto eẽ. po3 autẽ infinita habz terminũ ſuum in produci & eſt adequat9. iõ nõ põt habere plures terminos.

Trũ ꝓductões intrinſece̅ poſſint eẽ pl'es eiuſdẽ rõnis. ni dr̃ q̃ ſic. q̃ idẽ prim̃ ꝓductim in creatis põt eẽ ſufficiẽs reſpectũ pluriũ ꝓductõnũ. pz de calore reſpectu pluriũ calefactionũ. g̃ magis idem prim̃ ꝓductũ infinitũ põt hr̃e pl'es ꝓductões eiuſdẽ rõnis. ꝫ ꝓductio adequata p̃ in9 ſuo ꝓductio eſt tantũ una numero. ſ in diuinis quelibz ꝓductio eſt infinita ſic & prim̃ ꝓductũ. g̃ quelibz ꝓductõ in diuinis eſt tantũ una numero. & p̃ oñs nõ põt eſſe plures uni9 rõis. Ad ſmã. q. cõiter dicitur q̃ nõ. ſ aliqui talẽ rõem aſſignãt. fecunditas unius rõis totaliter exhauſta in aliquo principio ꝓductiuo p unaz ꝓductõem nõ extendit ſe ad aliã eiuſdem rõnis. ſ oñis fecunditas adintra p ꝓductõem unius rõnis infinitã ẽ tota exhauſta. Sed iſta rõ ñ multũ ualet. q̃ omnes trãſferentes ſm aliquã ſimilitudinẽ tranſferunt. illud autez uocabulũ exhauriri trãſferr̃ a corpalib9 ubi dicit̃ aliqd exhauriri quãdo extrahitur ab alio & non manet in illo. ſic aqua quãdo extrahit̃ a puteo dicit̃ exhauriri. ſic aũt nõ põt intelligi in diuinis. ſi aũt dicas q̃ fecunditas principii ꝓductiui exhaurit̃ p ꝓductionem aliquã que nõ manz reſpectũ alterius act9 ꝓductiui. & tũc nihil cõcludit. q̃ cõcluſio ponit̃ in premiſſis. Alia rõ aſſignat̃ talis. ꝓductio habẽs terminũ adequatũ & ſemp ſtans nõ cõpatit̃ ſe cum al ã eiuſdẽ rõnis. ſ quelibz ꝓductio in diuis ẽ huiuſmõi. g̃ etc̃. Sed nec iſta ratõ mouet. q̃ aut intelliguntur de adequatõe extẽſiua uł intenſiua. ſi p̃ modo tunc petit̃ in minori. ſ. q̃ q̃libet ꝓductio diuia ſit ad tot extenſa p adequatõem q̃ tũ põt extendi. ſi 2o modo tunc ꝓpoſitõ ma. nõ eſt plana. q̃ q̃ princ̃ ꝓductõis habẽs terminũ adequatũ eiuſdem rõnis non poſſit in aliam hoc nõ eſt ſm rõnem principii. ñ q̃ illa ꝓductõ ſp ſtat reſpectũ termini adequati. g̃ ſi p impoſſibile ceſſarz poſſet in aliam ꝓductionem eiuſdẽ rõnis. & per conſequens q̃ tum eſt ex ſe põt in aliam ꝓductõem. Ideo dico q̃ in diuinis eſt tantum una productõ numero eiuſdem rationis. ita q̃ ſi ponaz̃ per impoſſibile q̃ illa productio non eſſet principium productũ illud non poſſet in aliam. ratio huius eſt. ¶

Quia q̃quid eſt in diuinis eſt de ſe hoc. & iõ in diuinis nihil unius rõnis põt pl'ificari. arguit̃ g̃ ſic. q̃qd ẽ de ſe hoc nõ põt pl'ificari. ſ q̃qd eſt in diuinis unius rõnis eſt de ſe hoc. g̃ nihil uni9 rõnis in diuinis põt pl'ificari ſ ꝓductio diuina que ẽ uni9 principii formal' eſt uni9 rõis. g̃ tal' ꝓductõ nõ põt pl'ificari. g̃ in diuinis eſt tm̃ una ꝓductõ ſm numerũ uni9 rõis. Mi. ꝓbat̃. q̃ ſi aliqd in diuinis nõ ſit de ſe h°. g̃ de ſe põt eẽ in pl'ib9. & niſi aliunde definet̃ eſt in infinitis. 03 g̃ ponere aliqd quo definet̃ ad pl'a unius rõnis. & de illo quero. aut eſt aliqd unius rõis. aut alteri9 & alteri9. ſi p̃ modo aut illud ẽ pl'ificabile. aut nõ. ſi nõ eadem rõe ſtãdũ fuit in p̃. & habet̃ ꝓpoſitũ q̃ nihil uni9 rõis in diuinis eſt pl'ificabile. ſi ẽ pl'ificabile. g̃ nõ definat ſibi numerum. & ita erit in infinitis. 03 g̃ dicere q̃ determinet̃ ad pl'a uni9 rõis p alia alteri9 rõis. & tũc quero de uno illorũ. aut ẽ de ſe hoc. aut nõ. ſi ñ g̃ nõ determinat ſibi certã pl'alitatem & ꝓcedet̃ ſic pri9. ſi ẽ de ſe hoc. pari rõe ſtãdũ fuit in p̃. D° g̃ q̃ cã ꝗre in diuis nõ pñt eẽ pl'es ꝓductões uni9 rõnis ẽ. q̃ quelibz ꝓductõ diuia eſt de ſe hoc ſic oñia alia que ſunt in diuis.

Ad 4m in 3riuz dd̃m q̃ in creatis eiuſdẽ principii pñt eẽ pl'es ꝓductões uni9 rõis. q̃ 1m ꝓductũ creatũ ẽ de ſe h°. & iõ 2us aliq̃ ꝓductõ finata ad tl'e ꝓductũ ẽ de ſe h°. ñ ſic aũt in ꝓpo9 ubi ꝓductũ ẽ de ſe h°. iõ ꝓductõ erit de ſe hoc ꝑ qd̃ nõ põt pl'ificari.

Trũ pr̃ & filius ſint duo ſpiratores. uideꝛ q̃ ſic. pr̃ & filius ſpirãt ſpm ſeñ. g̃ ſunt ſpirantes. ſ. ſ. q̃ a ꝟbo ad eius particip̃iuz eſt nccia oñtia. & ulteri9 ſequit̃ ſi duo ſpirãtes. g̃ duo ſpiratores. q̃ ſequit̃ ſpirãs. g̃ ſpirator. q̃ ſi ſingulare infert ſingulare. & plurale pl'ale. 3o de tri. pr̃ & filius ſũt unũ prim̃ ſ. ſ. ſic tota trinitas eſt unũ prim̃ creatũre. ſ reſpectu creatũre ſũt oino unum prim̃ & nõ pl'a. iõ dicũt̃ uni9 creator creatũre. q̃ opa trinitatis ſunt indiuiſa ad extra. 4to q̃ nõ ſunt duo ſpiratores. ſ tm̃ unus ſpirator. hoc aũt oñdo tripl'r. p̃ ſic. ſbm nõ dicit̃ de aliq̃bus pl'aliter ca diſtinctõe numerali. ñ ſignificatũ eius pl'ificet in eis. ꝓbat̃ ſtatim q̃ termin9 numeral' addit9 alicui ſbo qd̃ põt ei9 dependentiã terminare põſt ſuũ ſignũ. 1. dif. & pl'ificatõez circa ipſum. & denotat ipm̃ numerari & diſtingui. ſ qñ termin9 numeral' addit̃ adiectio qd̃ nõ põt ei9 dependẽtiã terminar̃ nõ põit ſignũ ſuũ imed̃ circa ſignũ adiectiui. ſ tin9 numeral' & adiectiũ põnũt ſignũ ſuũ circa ſubſtãtiũ. qd̃ p̃ ſi nõ dependẽtã tiui numeral' & adiectiui uera ẽ g̃ ma. ſ ſignũ ſpiratoris uł uis ſpłis ñ pl'ificat̃ i pr̃e & fi9. g̃ nõ ſunt duo ſpiratores. Mi. ꝓbat̃. q̃ ſic actio ſignat actũ p modũ hit9 & qetis. ut lectõ ſignat ſic actũ. ita nom̃ ꝟbale illi9 actõis ſignat prim̃ tal' act9 p modũ hit9 & qet̃. ut lector. g̃ ſicut ſpiratio dicit actum per modum habitus & quiett.

ita ſpirator dicit principiū illi⁹ actꝰ
ſ uis ſpiratiuꝰ nō pōt pᵗificari in pa
tre & filio. ꝯ termin⁹ mālis addit⁹ ta
li prio. qđ ſignificaᵗ p hᵒ nomē uer
bale ſpirator. cū prin⁹ ſit oīno unū
in pre & filio nō poterit poneᵗ ſigfi
catū ſuū circa illud nomē in pᵗali di
cendo duos ſpiratores ū ꝓpō ſit fᵗa.

Ex hoc p moduꝫ correlarii pōt ha
beri q in diuīs adiectiua pñt pᵗificá
ri. ſbſtan⁹ aūt nō. ꝓcediᵗ eni q pr & filius ſūt duo ſpirantes. ñ autē duo ſpi
ratores. & rō dcā eſt. ad 2ᵒ ſic ꝓbaᵗ cōclo principal. argi. vᵒ de t. pr & fi
lius ſūt unum prin⁹. ſ. ſ. ſ nō ſūt unū prin⁹ quo. q ſuppo⁹ agēs ñ ē prin⁹
quo. ſ. q agit. ꝯ pr & filiꝰ ſūt unum
qđ ſpirat. ſ. ſ. ꝯ poterit cōueniēt di
ci de pre & filio q ſint unus ſpirator
q fᵗꝫ eſt q ſint unū ſpirās. ad 3ᵒ ſic
oīs entitati forali corrñdet aliqđ ens il
la enti⁵ forali. ꝯ ui ſpiratiē q ē q̄dā
entitas formal⁹ in pre & fiᵒ corrñdet
adequate aliqđ ens illa enti⁵. hoc aūt
nō eſt niſi ſpirator. & nō duo ſpirato
res. Ad rōes in ōrīū p3 gn⁹.

Trū ꝓductio. ſ. ſ. ſit genera
tio. uideᵗ q ſic. q generatio
in creaᵗis p hoc diſtinguiᵗ ab
aliis mutatōib⁹. q p eā ꝓduciᵗ aliqd
in eē ſbe. ſ ſpiratōe ꝓduciᵗ. ſ. ſ. in eē
diuīo ſic generatōe filius. ꝯ ꝓductio
ſ. ſ. ē generatio. cōfirmaᵗ rō. q mu
tatōes & mot⁹ diſtīguunᵗ p ᵗmios for
males eorū vᵒ phi. ſ terminus forālis
ſpiratōis eſt idē cū termio forali gene
ratōis. q eēn⁹ utriq cōicaᵗ. ꝯ ſpira⁹
eſt generatō. ꝓ quecūq uni & eidē
ſūt eadē inter ſe ſūt eadē. ꝯ quecunq
ſūt eidē uni⁽ᵃ⁾ inter ſe ſūt uni⁽ᵃ⁾. ſ ge
neratō & ſpiratō ꝛpate ad ꝑem ſunt
ꝓductōes uni⁽ᵉ⁾. q utraq in ſe eſt uni
uoca. & ita unius rōnis inter ſe. ꝓ
dra realis nō depēdet a dra rōnis. q ē
pfectior. ſ dra pricipiorū iſtarū ꝓdu
ctionū. ſ. nāe & uolūtat eſt tm dra rō
nis. q dra realis nō pōt ſtare cum diui
na ſimplicitate. ꝯ etc. Contra aug.
vᵒ de trini. c. xvii⁹. ſpūs ſcūs ꝓcedit
a patre & filio. nō quomō natus. ſ q
modo datus. In iſta. q. ab omnibus
teneᵗ cōcluſio negatiua. ſ diuerſi di
uerſimode oſtendūt iſtās ꝓductiones
diſtīguni. nam aliqui dicūt q iſte ꝓdu
ctiones diſtīguunᵗ per terminos for
males qui ſunt ꝑſone ꝓducte. & addu
cunt pro ſeipſis vᵒ phiſico. motus di
ſtīguūᵗ per terminos. q alterius &
alterius motus eſt alius & alius termi
nus. & licet ꝓductiōes iſte nō ſint mo
tus. nec mutationes. ſunt tm q̄ſi uie q̄
dam ad ꝑſonas. ꝯ p eas diſtīguuntur.

Cōtra nō habent eē p terminos. ꝯ
nec diſtinctōez. añs patz. q habent eſſe
ex ſe formal⁹. oñam probo. q ab eo
dem habet res eſſe & diſtinctum eſſe.

ꝓ ꝑſs vᵒ phi. eſt magis ad oppm
nō eni motus diſtīguiᵗ p ᵗminos. ū q
forme fluentes ſunt eiuſdem rōnis cū
formis terminantibus. ſed hic non eſt
fluxus. nec uia eiuſdem rationis cum
terminis formalibus. q termin⁹ forālis
eſt eēntiū. ꝓductō q ē q̄ſi uia ē relatō

Alii diſtīguūt aliter p hoc q una
ꝓductō ē ab una ꝑſona. & alia a dua
bus. ad 5 ſi idē prin⁹ forale ꝓducēdi
aliqd ꝓꝑ eē eius in hoc ſuppoᵗᵒ ut in
illo nō erit prin⁹ ꝓductōis alteri⁹ rō
nis. albedo eni in lapide & in equo eſt
prin⁹ immutatiōis uiſus eiuſdē rōnis
ita etiā ſi eadē albedo eēt in duob⁹ ſic
in uno eēt prī⁹ imutatōis eiuſdē rōis
iſte aūt ꝓductōes diſtīguunᵗ ita q nō
ſūt eiuſdē rōis. oꝫ ꝯ aſſīgre alā eᵗ. ꝯ
unitatē ut dualitatē ſuppōitoꝝ agen
tium. ꝓ oīs diſ. reduciᵗ ad aliqua ꝓ
diuerſa que eēnt diſtincta ſi per impo
ſſibile eēnt ab oībus aliis ſepata. ꝯ iſta
diſ. erit p talia que ſūt ꝓ diuerſa. ſed
iſta ñ ſūt unita. ſ ꝑſonalitas ſuppōitorū
agētiū. q circūſcripto oī alio ab uni⁽ᵉ⁾
ut dualitate ſuppōitoꝝ nō uideᵗ eſſe
diſ. in iſtis ꝓductiōib⁹. Alii dicunt
aliter q eēn⁽ᵃ⁾ ſub rōe una oīno indiſti
cta eſt prin⁹ illaꝝ ꝓductionū. q ſicut
duo limitata pñt eē prin⁽ᵃ⁾ duoꝝ actuū
ita idē illimitatū otinēs in ſe uirtual⁹
illa ꝑſonalitatē ſuſtīnius. ſic ꝑz de
ſole reſpcū multoꝝ. ad 5 actio uolēdi
in nobis nō ē forāl⁹ libera. q eſt q̄dāz
fora nālis nō hīs inclinatiōem ad op
pōita. uolūtas aūt ē forāl⁹ libera. ita i
diuinis ꝓductō. ſ. ſ. iā pōita in eē non
uideᵗ forāl⁹ libera. ſ libertas ꝑciſe ꝙui
deᵗ eē in prio. ꝓductōis. ſ ſi nulla di
ſtīctio ꝑcedat ꝓductōem ſi. & ſ. ſ. p⁽ᵃ⁾
diſ. que ē ꝓductiōis huiꝰ & illiꝰ ñ erit
formal⁹ libera. & ſic in diuinis ñ erit
una ꝓductio p modū nāe. & alia per
modū libertat. q nullū prin⁹ ꝑcediᵗ
aliter ſe hīs ad unā ꝓductiōem q̄ ad
aliā. ꝓ ſi eēntia ut oīno indiſtincta
eēt prin⁹ duplicis ꝓductōis. ꝯ cū in
tellcūs ſub rōne infiniti ſit ſufficiens
principiū ꝓducendi uerbū infinitum
& uoluntas ſub rōne infiniti ſit prin
cipiū ꝓductū ſufficiens amoris infini
ti. & anteq̄ intelligaᵗ intellcūs infini
tus & uoluntas infinita formaliter &
diſtincta intelligiᵗ ipſa eēntia. ꝯ per
ipam ut ꝑintelligiᵗ eſt duplex ꝓduc
tio intrinſeca. & quādo poſteri⁹ intel
ligūᵗ intellectus infinitus formaliᵗ &
uolūtas infinita formaliter uirtute iſto
ruꝫ duorū erunt due ꝑſone producte
& due alie uirtute eēntie. & ſic erunt
quatuor ꝑſone producte. Ad. q. ꝯ
dico q ꝓductōes diſtīguunᵗ ſeipſis
formaliter. generatō eni ſeipſa forma
liter eſt generatio. & ſpiratio ſeipſa
formaliter eſt ſpiratio. & ex rōnibus
foralibus earuꝫ impoſſibile eſt genera
tiōem eſſe ſpiratiōem. circūſcripto p
impoſſibile quocunq alio. ita q non
oportet querere q⁹ diſtīguant. q
tota ratio formalis unius eſt nō eadem
toti formali rationi alterius. Ad ar
gumenta principalia. ad primum uide
tur concludere contra eos qui dicunt
eſſentiam diuinam quaſi ſubiectum ge
nerationis. ſed ꝯ me nō cōcludit. q ne
go ibi gene⁽ʳᵃᵗ⁾m mutatōis. ſ ꝑciſe pono

ibi generationem sub rõne ꝓductionis
cuiꝰ ẽini sũt ꝑcise ꝓducẽs & ꝓductũ

Ad 2m dico ꝙ qñ duo cõpatẽ ad
3m illimitatũ.nõ sequit̃ ex unione eo
rũ in termino unio eorũ inter se.Exem
plũ si ego sũ hic cum deo.& papa sit
rome cũ deo nõ sequit̃ ꝙ sim sic cum
papa.ꝙ deus ẽ illimitatꝰ 6m pñtiã q̃
est pñs oĩbus locis.ita dico in ꝓpõito
pr̃ habz in se duplicẽ fecũditatẽ pfcẽ
& utraq; ꝓductõ corrñdet ꝑcise uni
fecũditati.& iõ pr̃ respcũ duarũ ꝓduc
tionũ est prim illimitatũ. iõ nõ sequ
tur si ambe ꝓductões illẽ sint uniuoce
in toli 3º ꝙ sint unicẽ inter se. Ad
ultimũ dº ꝙ prim ꝓductia nõ distin
guunt̃ sola rõe.& cũ arguit̃ ꝙ oppo
sitũ repugn̄t diuine simplicitati. dº ꝙ
nõ idẽtitas formalis põt stare cũ sum
ma simplicitate.6 distinctione reis nõ.

Trũ pr̃ & filiꝰ spirent sp̃m
scũ oĩno uniformiter.vide
tur ꝙ nõ. aug.xvº de t.c.
iiº.spũs scũs principalr ꝓcedit a pr̃e
g̃ nõ principalr a filio.g̃ non est ab eis
dẽ uniformiter. ꝑ oĩs cã prima
plus agit q̃ 1m.ex pria ꝓpõne de cau
sis.& 2º mec.prim nõ ioẽ uerissia
sẽp oportet cũ sint aliis cã ueritati.g̃
oĩ priꝰ ꝓducẽs plus ꝓducit q̃ 1m.pa
ter est huiusmõi. ꝙ dat filio ꝓducere
g̃ etc̃. 3 uno prim inq̃m oio uº pr̃
& filius spirãt sp̃m scũm.g̃ oĩno uni
formiter. Ad istaz.q.gm º ꝙ actus
põt triplr cõsiderari. 1 in se.uel inq̃
tũ est termini.uel inq̃tũ cõparat ad sup
põitã agẽtia. primꝰ duobz modis ẽ oĩ
modã uniformitas siue unitas.ꝙ ueril
sime unꝰ actꝰ & unus terminꝰ ꝓduc
tus. 2º modo loquẽdo de actu sicut
ipsa uis spirativa cõicat filio a patre
ita etiam ꝙ filius spirat habet a pr̃e
& ita pater spirat a se.filius non a se

3 istud põt argui. pat̃ prꝰ spirat
sp̃m scm q̃ filius.ꝙ in p̃ signo origi
nis in quo pr̃ habz esse a se habet etiã
spirare a se.& tũc filius nõ intelligit̃
spirare. cfirmat̃ q̃dcũz primꝰ ꝓdu
ctũ in suppõito priori intelligit̃ habe
re terminũ ad q̃cuz nõ põt eẽ primꝰ
ꝓducẽdi in suppõto posteriori.sic au
tẽ est in ꝓpõito.g̃ etc̃. gm º dº ꝙ ũ
est cõsimil ordo inter pr̃em spirãtem
& filiũ spirãt̃ẽ qui est inter pr̃em gene
rantẽ & pr̃em spirantẽ. ꝙ nõ ẽ intel
ligendũ ꝙ pr̃ spiret anteq̃ filiꝰ.6 pr̃
generat prius origine q̃ spiret p̃p or
dinẽ principioꝝ.alr filius nõ spiraz
sicut nec .s.s. generat. q̃ pintelligit̃
generari filius ipsa spiratiõe passiua.
sed est ibi ordo talis ꝙ in patre ẽ du
plex fecunditas a se. & in filio est 2a
fecunditas a patre.3a est actus 2e fecũ
ditatis simꝫ a patre & filio.tamẽ cum
aliquo ordine.ꝙ ille actus est patris a
se.filii aũt nõ a se.sed a patre. Ad
cõfirmationẽz dico ꝙ maior est falsa
quãdo principiũ nõ habz terminũ ad
equatũ.nisi post ꝓductionem alterius
suppositi cui illud principium cõmu
nicatur.sic autem est in proposito.cõ
municatur enim filio a pr̃e uis spiratiã
anteq̃ habeat t̃inũ adeq̃tũ uidelz.s.s.

Ad oĩes auctes aug.& alioz dico
ꝙ aug. exponit seipm p̃p hoc inquit
dixi pr̃ez principalr spirar.ꝙ ꝙ filius
spiret hoc habz a pr̃e. Ad 2m dico
ꝙ illa ꝓpõ uera ẽ de cã & cãto p̃p hº
ꝙ in causis ordiatis est alia & alia uir
tus cãndi.6 nõ ẽ uera de prim qđ nõ
est cã. ꝙ ibi nõ ẽ alia uirtꝰ principiãdi
iõ nõ plus principiat prim principians
q̃ 2m.sic nec cã supior plus cãret q̃
2a si eadẽ uirtute cãtiua cãrent ambe

Trũ pr̃ & filius spirẽt .s.s.
inq̃m oĩno unũ. uidet̃ ꝙ nõ.
actio est suppõiti.g̃ duoruz
suppõitoz nõ ẽ una actio.6 sps scũs
ꝓducit̃ actiõe pris & filii ut agẽtium
g̃ inq̃tũ distincti. ꝑ si ꝓducunt ut
oĩno unũ.aut inq̃tũ unũ in eẽa.aut ut
unũ in ꝓsona. aut ut unũ in ui spiraua
nõ ꝑ mõ. ꝙ tũc sps scũs cũ sit unũ i
eẽa cũ pr̃e ꝓduceret seipm.ñ 2º mõ
ꝙ sũt distincte ꝓsonꝫ.ñ 3º mõ.ꝙ tũc
sequeret ꝙ pr̃ eẽt duo primi respcũ
filii & sps sancti.p̃p duas uires ꝓduc
tiuas in ipso respcũ eoz. 5 vº de
tri.pr̃ & filiꝰ sũt unũ primꝰ respectu
sps scĩ.sic pr̃ & filiꝰ &.s.s.sũt unum
primꝰ respcũ creatũ.6 creatũ ẽ a tri
bus nõ inq̃tũ distincti.6 ut oĩno unum
g̃ etc̃. In ista.q.planũ ẽ ꝙ pr̃ &.fi.
sũt unũ primꝰ.s.s.hoc enĩ declaratuz
est in cõcilio generali lugdunensi sub
gregi.xº.ꝑz extra de sum.tri. & fide
catho:& ẽ in vꝰ decre.rõ huiꝰ uerita
tis est ista. Patet̃ prꝰ origine habz
actũ fecũditatꝫ inteꝰ q̃ uolũtatis.&
in illo priori cõicat filio fecũditatem
suã. ꝙ in illo signo originis in quo ꝓ
ducit̃ filiꝰ ꝑ fecunditatẽ intellectus cõi
cat̃ sibi a pr̃e qcqd sibi nõ repugnat
& ita fecũditas uolũtati.& ꝑ oĩs sps
scũs ꝓducet̃ a pr̃e & filio fecũditate
uolũtati ut oĩno ab uno primo p̃p unã
fecũditatẽ principii ꝓductiui in eis.

Sed difficultas ẽ in hº.cũ enim ista
uolũtas sit una in duobz suppõitis.que
suppõita cõcordiũt uolãt ista uolũtate
& cõcordia denotet aliquã dis.suppo
sitoz cõcordiũ. Vtrũ pater & filius
spirẽt magis ista uoluntate inq̃tũ una
uel inq̃tũ concors. Hic est una opi
que dicit ꝙ suppõsita ꝓducen sũt di
stincta.& propter istam dis.nullo mõ
cõcedenda spirare inquãtum plures.ꝙ
uno habent uim spiratiuã. 6 quia illa
uis nõ oĩno sub rõne sue unitatis est
ꝓximũ principiũ fecundum ad spirã
dum.6 sub rõne uoluntatis concordis
ubi cõnotatur aliqua dis. & propter il
lam dis.cõnotatam põt concedi ꝙ spi
rent inquãtum sunt distincti. Con
firmat̃ ꝑ Rich. 3º de tri. intellectꝰ ꝑ
fectam fecũditatem habere põt ad ꝓ
ductionem uerbi ut existit in una sola ꝓ
sona.uoluntas autẽ perfectã fecundi
tatem ad productionem spiritus sanc
ti habere nõ potest. nisi ut existit in
gemina persona.ꝙ fecũditas intellectus
consistit in plenitudine perfecte sapi
entie. que potest esse in unico dicẽte;

5 istã op. arguo sic. si pr & filius in ãtũ concordiũt se amites producunt spm scm. g uolũtate erit ali⁹. s. s. pri⁹ pductus. hº ẽ incõueniẽs. g & primũ pbr⁹ one. in q̃cũq; signo originis uel nãe est prim⁹ pductũ pfcm in se & i suppõito cõueniente actõi in illo sig⁹ pr. eẽ tali suppõito rõ pducẽdi. sed uolũtas infinita ut infinita intellecta añ oñe uelle habẽs obm infinitũ sibi pñs est sufficiẽs prim⁹ pducti⁹ amoris in finiti. s pater & filio sunt plone uenientes actõi. g uolũtas in pre & filio intellect. nõ ut qua forãl'r uult. s ut i finira'hñs p actũ intelligẽtie eẽntiam diuinã pñtez erit patri & filio prim⁹ pducẽdi. s. s. si g. s. s. pducit p uolun tatẽ inãtũ uolẽs. sequit q; spus sanct⁹ añ pducit uolũtate ut est actꝰ prim⁹; qd ẽ incõueniẽs. p prim⁹ eque p fectũ in uno suppõito sicut in duobꝰ eque ẽ prim⁹ agẽdi in uno sic in duo bus. q; nõ uidet plus regri ad actũ ñ prim⁹ pfcm q̃. & suppo⁹ pfcm regẽs. s uolũtas eque pfcã est in uno suppõi to sic in duobus. & unũ suppo⁹ ẽ eq̃ pfcm pfectõe req̃sita ad suppositum regens sic duo. g uolũtas eque poterit eẽ prim⁹ pducẽdi in uno sic in duob g illa cõcordia nõ erit rõ pducẽdi ex parte principii pductiui. mi. pbr. q; prim⁹ quo nõ accipit pfectionez sibi cõpetẽtẽ a suppo⁹. s dat suppõito, q; eo suppo⁹ est pfcm ut possit agere g tale prim⁹ nõ ẽ pfecti⁹ in plib⁹ q̃ in uno. Ad. q. g dº q; pr & filius spirãt. s. s. uolũtate inq̃⁹ oino una. rõ est. q; ad rõem principii pcise ut prim⁹ est nõ requirit nisi pfcio eius in se. & q; habeat in plona anteq̃ intelligat ha bere terminũ adequatũ. uolũtas aũt oi no est in pre & filio. & ante origiez in eis q̃ intelligat hre terminũ adeq̃tũ. q; ambo sũt inspirati. & iõ uolũtas ut in eis est idẽ prim⁹ pductꝰ respectu spsci. Sed ꝓp uerba Rich. dissiº q; multiplicit põt intelligi uolũtas ocors aut i aliq̃ actu z⁹ elicito. puta diligẽ do idẽ. & tũc ul' creaturã ul'. s. s. uel amãdo se & reamando. ita q; pr uolũ tate diligat filiũ. & ecõuerso. ul' qu si habitua'r'inq̃⁹ act⁹ prim⁹ natus ẽ hre quasi actum z⁹. Duobus primis mo dis nõ uidet q; pr & filio spirẽt. s. s. uolũtate cõcordi. sic pbatum ẽ p duas rõnes. neq; dilectione eẽntie ut etiã est pbatũ, neq; sui invicẽ. ut etiã est oñsuz oz g q; intellgat z⁹ nõ uolũtate con cordi. i. uolũtate inq̃⁹ est act⁹ prim⁹ in qua nati sunt cõcordare in actu suo cõcordit pducẽdo amorez. tali inquã uolũtate spirant. & magis inq̃⁹ una q̃ inq̃⁹ concors. Ad ar⁹ ad pri⁹ dº q; actio est singularis p se exñs. s nõ oz eẽ alicui⁹ singularis incõicabil⁹.

Aliter põt dici q; actõ nõ denomi nat ultima denoñtiõe nisi suppo⁹ ul' hñtez modũ suppõiti. s oñs fora exis in alio ut forma sic dat illi esse ita dat sibi aliq̃ mõ denominari a sua actione & sic oz fora in suppo⁹ denoñet a sua actõe. nõ tñ ultiã denoiatiõe. s ulteri⁹ denoñaret suppõitũ ab ea dẽ actõe. cũ g dicit actõ ẽ suppõiti. g pluriũ sup põitoꝝ sũt pres actões. nego. nisi phi ceret in eis illud qd ẽ prim⁹ ul' rõ agẽ di. Ad z⁹ dº q; pr & filio spirant s. s. ut oio unũ. ñ inq̃⁹ unũ in eẽn⁹. nec inq̃⁹ unũ in plona. s inq̃⁹ sunt unũ in ui spiu⁹. & cũ infers. g pater esset duo prin⁹ pducta. nego oñtiã. q; ad hoc q; pa prin⁹ q̃ dicant pa pducẽ tia requirit numer⁹ suppõitorũ. q; ñ dicit aliqs pres scientes licz hẽat plu res scias. s oz habere plura supposita

Trũ pprietas in diuis sit eẽn tia. uidet q; nõ. idẽ ñ ẽ real'r unũ simpl'r & multa simpl'r ꝓp eorũ oppo⁹. s eẽn⁹ diuia ẽ real'r una. pprietates sũt real'r multe. g non sunt id. p 4º phi. nihil ẽ in seipo s pprietas ẽ in eẽn⁹. al'r nõ cõstituerz plonã cũ ea. q; ex duobꝰ nunq̃ stitui tur unũ. nisi unũ sit in altero. g ñ sũt idẽ. p unũ & idẽ nõ ẽ forãl'r infini tũ & nõ forãl'r infinitũ. q; cõiectoria nõ dicunt sil' de eodẽ. s eẽn⁹ diuia est forãl'r infinita. pprietates nõ sũt for mal'r infinite. q; cũ i diuis sint tres p prietates eẽnt tres res infinite. qd est impossibile. p pñitas ẽ eẽn⁹. g est sen⁹ ẽ pñitas. hec est uera p se & nõ p accns. q; in diuis nõ est accns. s q̃li bet p se ẽ ul'is. q; q̃ p se insũt ul'r ĩsũt g oñs g est eẽn⁹ ẽ pñitas. & sic filius eẽt pñitas. 5 pprietas aut ẽ aliqd aut est nihil. si nihil. g plona diuia cõ stitueret p nihil. qd ẽ fm. si enim aliqd aut g eẽn⁹. & habeat ppo⁹. aut aliud. & cuz oẽ aliud sit creatũ sequit q; p prietates sint create. & sic ñ adorãde 5 pfatõem. in plonis pprietas & ĩma iestate adoreat equalitas. In ista. q. ẽ op. fi is tho. q; rel'o exists real'r ĩ deo ẽ ea dẽ eẽn⁹ fm rẽ. solũ differens ab ea fm intelligen⁹ rõez. quã diam specifi cat rel'o. Rũdẽº enĩ ad unũ ar⁹ dicẽ ip sã differre ab eẽn⁹ put importat respe ctũ ad oppo⁹. q; reº nõ importat no nãe eẽn⁹. & fm hoc dicẽ q; in deo non ẽ aliud eẽ rel'onis & eẽ eẽn⁹. In re spõsiõe uero ad unũ aliud ar⁹ dicẽ q; si in pfectõe diuia nõ plus cõtineretur q̃ qd nomẽ relatũ sigt. seqreẽ q; no mẽ eiº eẽt impfcm. s. ad aliud se habẽs ex quo uideẽ q; nõ posuerit ibi maio rẽ distictõem pprietatũ ab eẽn⁹ q̃ sa p ẽtie ab eẽn⁹. quarũ neutra pfecte ex primit pfcõem diuie eẽn⁹. 5 istam op. arº. penĩ uideẽ õdicere sibiipsi. cũ enĩ p dicit q; rel'o differt ab eẽntia fm intelligen⁹ rõem. zº q; rel'o dicẽ re spcm ad oppo⁹. nõ sic eẽn⁹. ex uno se q̃ oppo⁹ alicuº. qd ꝓbo. Rel'o ex nã relonis. & nõ tñ p actũ inte⁹ ẽ re spcũs ad oppo⁹. eẽn⁹ ex nã rei est ad se. g rel'o ex nã rei distinguit ab eẽntia ma. pbat. q; cũ plona stituat in esse plonali rel'one. nisi rel'o ex nã rei essz respcũs ad oppo⁹ plona stituta p eã nõ eẽt persona ex nat rei. p quod addit nõ uidet uerũ. q; eo mõ q̃ aug. cõcedit prem eo eẽ sapiaz quo deº ne gat ipsũ eo eẽ prem quo deus. g sicut

ee

negat idemtitatē relonis ab eēntia. i a
cōcedit idētitatē attributi cū eēntia.
g nō ē tāta dr. inter attributū & eēnti
am q̄ta ē inter relationē & eēntiam.

Alia ē op. G. q relo ut respic eēn
tiā differt ab ea sola rōe. iō nō est sim
plicior eēntia q̄ psona. ut aūt cōpar
ad oppm sic realiter differt ab ea ut
res reā a re abta. & ſm hō licz ut cō
parē inter se nō distinguāt realr. ut ta
mē relo opar ad oppm distinguit rea
liter ab eēna. & sic relo & eēna distin
guunt realr. nō ut due res abte. ſ cum
determinatōe. ſ. ut res abra & reta. et
ista dr. relonis & eēnc nō facit opōem
in psona. q nunq̄ aliq̄ faciūt cōpōem
realē nisi cōpata inter se habeant dis.
realē. nūc aūt relo opata ad eēntiā nō
differt nisi ſm rōem. Ista opi. cōue
nit cū pria 2a q̄ ad pam mēbrū. ſ. q rela
tio cōpata ad eēntiā differt ab ea sola
rōe. ſ ī 2o mēbro differt a priori op.
q ista ponit relonē ut cōparē ad oppo
sitū realr distingui ab eēna realitate re
latiua. ista aūt ponit q ut opar ad op
positū distinguit tm ſm rōem. 3o istā
op. & priorē q̄ tū ad primū mēbrum
arguo sic. relo ut cōparē ad eēntiā. aut
opar ad oppm. aut nō. si sic. & ut cō
parē ad oppm distinguit realr ab eēna
ut aūt cōparē ad eēntiā differt ab ea so
la rōe. g ut distinguit realr ab eēntia
distinguit ab ea tm rōne. g ut distingui
tur realr nō distinguit realr. si ut re
spicit eēntiā ñ cōparē ad oppm. g re
lo ut respicit eēntiā nō ē relo. q im
possibile ē relonē respic ſ aliqd & ñ
opari ad oppm ut ad terminū. cū ad
ipm eēntialr depēdeat. p relo non
respicit eēntiā nisi ut fundamētū. sed
ut cōstituit psonā respicit fundamen
tum suū. q nō cōstituit psonā ſm rea
litatē suā quā ſm ipm habz a fūdamē
to. ut aūt cōstituit psonā respicit op
positū. alr nō cōstitueret suppm rela
tiuū. g ut respicit eēntiā cōparē ad op
positū. & distinguit realr sua realite
ab eēntia. sic ab absto. Ad. q. g dr
q eēntia & pprietas sūt idem & eccō
uerso. q dr. est simplex. & ſm augi. ē
q̄quid habz excepto eo ad qd dicit
relatiue. nā pr habz filium & nō est fi
lius. eēntia diuina habz pprietates re
latiuas & nō dicit relatiue ad eas. sed
formalr dicit ad se. est g inter ppriе
tatē & eēntiā aliqua dria ex nā rei. &
hoc oñ lo triplr. p sic. Pater ex nā
rei ante oēm actū intellcūs in p signo
originis habz rē cōicabilē ut eēntiam
alit eam nō cōicaret. habz etī ex nata
rei in p signo originis ante oēm actū
intellcūs rē incōicabilē. aliter nō esset
psona ex nā rei. ſ res incōicabil ex na
tura rei ut pprietas. & res cōicabil ex
nata rei ut eēntia ñ sunt eadē realitas
ex nata rei. ſ includit ōdictōem eandē
realitatē eē cōicabilem & incōicabilē.

2o sic q ſm aliquid sui cōuenit rei
liter cū aliquo. & p aliqd sui differt
realr ab illo habz in se aliqua realiter
distincta ex nata rei. ſ patet realiter
cōuenit cū filio ſm eēntiā. & realiter
distinguit ab eodē p pprietatez relati
uā. g in pre eēna & relo distīgnūt ex
nā rei. ma. pbat. q illud p qd aliquid
conuenit realr cū alio ē prim realr cōue
nientie & unitatis eorz. illud p qd dif
fert ab eodē ē prim realr diuersitatis
& distinctōis. ſ nihil idē ē prim realis
diuersitatis & unitatis. 3o sic beatus
intuēdo deū uidet deitatē & ppriet̄m
distinctas. aut g uidz illa ut distincta oba
ñ oēm actū inteo. aut tm uidet illa di
stincta ſm diuersos modos concipiēdi idē
obm. si p mō habet ppom. q ogtio in
tuitiua ē rei exñtis. si 2o mō. g nō est
maior dria cōcipiēdo eēntiā & pīnita
tem q̄ cōcipiēdo deū & deitatem. & p
oñs sic pr ē beato in eēna. ita erit bea
tus in pprietate. & cuz tres pprieta
tes ostue foralr distinguant sic plōe qs
cōstituūt erit btūs in trio obis forma
lr & realr distinctis. & istis nō exñtibz
nihil min eēt btūs in eēna q est fora
liter infinita. g in eodē sit eēt btūs & ñ
btūs. qd ē impossibile. Ad 1m ad
pm 2m 3m dō. p idē nō pōt eē unū rea
liter & multa realr adeq̄te. qñ enī ali
qua sūt idē adequate. unū nō plificat
sine ao. p3 de diffinitōne & diffinito
sbo & ppria passiōe. ſ si nō sūt idez
adequate unū pōt plificari sine alio.
p3 de aīa & eis potētiis. que & si sint
eadē cū eēna aīe. nulla tm p se adequa
te. ē tota aīa. sic dō de pprietatibz re
spcū eēnc. Ad 4m dō. q ſm logicuz
ista ñ ē p se. eēna est ppietas. q ppri
etas nec est de per se p intellcū eēntie
nec ouenit sibi sic pa. iō p̄dicatō uni
us de alio ē accñtal. nec p̄p hō sequtur
q in diuinis sit accñs. q genꝰ p̄dicat
p accñs de dria. & inferiꝰ de superiori.
& tñ nec geꝰ ē accñs dr̄ie. nec inferiꝰ
superioris. licz g in diuis ñ sit accñs. q
oia sūt idē realr & ppie loquē. logi
ce tñ ē ibi p̄dicatio p accñs. q ē cōis
illis que sūt idē p se & p accñs.

Trū potētia generādi in pa
tre sit aliqd absolutū. uidet
q nō. augi. 5o de tri. eo ē p̄
quo est ei filius. ſ generatōe est ei filiꝰ
g pater ē eo quo genitat. g p̄nitate
generat. p actus pprius ē a ppria
forma agenti. q ppria forma dat esse
g & agere. ſ generare ē pprius actus
patris. g etc. p mediū est eiusdē ge
neris cū extremis. ſ suppōita sunt re
latiua. g illud quo suppm agit qd est
mediū inter ea est relatiū. 5o dama.
generatio est opus nāe. ſ nō est opꝰ na
ture ut generantis. q nata nō generat
g est opus nāe ut principii generādi.

In ista. q. sūt diuerse op. pria opi. ē
fris tho. qui dicit q illud quo pater
generat ē eēna. q gena assimilat si
bi genitū in forma qua agit. filiꝰ assi
milat pri in eēntia nō in pprietate. g
etc. Cōfirmat q sicut in creaturis
pprietas individuali nō est rō agendi.
ſ nā in qua individua cōuenīt. ita in
diuinis pprietates plōales q̄ corrīdēt
pprietatibz individualibus in creatis
nō erūt rōnes agendi. Contra hoc
arguit multipliciter. p sic. omnis fora

ſufficiēter elicitiua alicui⁹ actōis ſi p ſe eſt p ſe agit illa actōe. Exm⁹ ſi ca lor ē ſufficiēs cā celefactēdi ſi poſſet ſeparicalefaceret. ⁊ ſi deitas ē poten tia generatiua cū ſit ſufficiēs. ſequit⁹ q ſi eſt p ſe p ſe generat. cū ⁊ aliquo mō ſit prius in ſe q̄ intelligat eſſe in pſona. q deitas ē p ſe pſone ſunt p ſe deitate. & nō eo⁹. ita q in illo p̄ ſigno nāe in q̄ p̄intelligit generabit. & ſic deitas diſtingueret a genito. p̄ z⁹ ſic. pducenti & foīe qua pducit ē ea dē reīo ad pductū. h⁹ accipit a phō z⁹ phi. & v⁹ me⁶⁶. ubi vult q ad idē gen⁹ cāe reducit ars & edificator. ⁊ ad idē gen⁹ pricipii ptinēt pducēs & illud q̄ pducit. & ita ſi eēn⁹ ſit q̄ pat generat. eēn⁹ habebit realē re⁹ ad ge nitū. h⁹ ē fl'm. ⁊ etc. p̄ z⁹ ſic pdu ctio p pri⁹ ē diſtu⁹ q̄ aſſiſa⁹. q oīs pductio eſt diſti⁹ & ñ oīs aſſiſatia. ⁊ foīa que ē prin⁹ pductiōis p prius ē prin⁹ eius ut diſti⁹ q̄ ut aſſiſa⁹. ⁊ ē diſti⁹ ut hec. aſſi⁹ ut foīa. ⁊ pri⁹ eſt prin⁹ pductū in q̄⁹ hoc q̄ in q̄ tum forma. z⁹ op. eſt mgri henrici q di cit q generatōis in diuinis oz dare ali qd prin⁹ poſitū. q actio ē poſitiua ⁊ in pſonis diuis nō ſūt pōitiua n ſi eſ ſen⁹ & reīo. reīo aūt nō pōt eē prin⁹ illi⁹ pductōis. q reīo nō ē prin⁹. nec termin⁹ mot⁹ v⁹ phi. ⁊ eēn⁹. ⁊ eentia p ſe cōſiderata ē indeſinata ad plures pſonas. & ad plures actōes pluriū pſo narū. ⁊ ad hoc q ipſa ſit prin⁹ deter minate actōis oz q deſineť. ⁊ deſin ť relatōe. & iō reīo p: niť prin⁹ nō eli citū. ⁊ determinatū. Cōfirmať in creaturis ubi eadē forma dat actū pri mū & z⁹. ⁊ deſinať ad hunc & ad il lum ex diuerſis reſpectib⁹. q ad pri⁹ determinať ex reſpcū ad ſbm. ad z⁹ ex reſpcū ad obi ctū. Cōtra iſtam op. arguo ſic qñ aliq deſt indetermina tum ad aliqua pducenda indetetmina tiōe po⁶ actiue ex ſe ē ſufficienter de terminatū ad q̄dcunq; illorū. ⁊ eēn⁹ di uina ſi ſit indeterminata reſpcū pduc tiōis filii. hoc erit indeterminatōe po tētie actiue. ⁊ etc. Ma. pbať multi plicit. p̄ ſic. indeterminatō que eſt ad diſpata. & nō ad ꝺdictoria nō impedit ageť. ſola enī illa indetinatio q̄ eſt ad agere & nō agere impedit agere. & ñ illa que ē ad diſpata. p3 de ſole. ⁊ inde terminatō po⁶ actiue ē huiſmodi. q po⁴ actiua ſolis q̄uis ſit indetermina ta ad pducendu3 herbā ul'aīal eo q ē cā equi⁶⁴. nō tñ ē indeterminata ad p ducendū aīal. & nō pdncendū. immo pōito⁹ paſſo deſinate pducit. z⁹ p bať ma. illa ſic. po⁴ actiua ſi eēt tantū hui⁹ effcūs pducti eēt determinata ad pductōem hui⁹ effcūs. ⁊ ſi hēz uirtu tem pductiuā ſufficientē nō ſolum ad pducendū hoc. ⁊ aliud. nihil tollit de cālitate ſua reſpcū illius. ⁊ etc. p̄ 5 opi. quādo aliq̄d eſt indeterminatū in determinatiōe potētie actie ad duo p ducta ordine quodam ex ſe eſt deſina tū ad illa. q ex ſe determinať ad pri⁹ & poſito primo determinatur ad z⁹.

ſic ē de entiā diuina reſpcū pductio nū ploꝝ. ⁊ etc. p̄ reīo ē p ſe en titas & foīa opantis. & ē prin⁹ deter minatū ad opatōem p te. ⁊ habz rōez duplicis principii. ut enī ē forma ope rantis ſic ē prior. ut autē eſt prin⁹ de terminatū ſic ē poſterior. Ad for mā ⁊. q. ꝝ⁹ p̄ d ſtinguēdo de po⁴. q uno mō dicit p̄ logica que dic modū ꝯpōitōis facte ab intellcū. & ſic dic ñ repugnātiā extremoꝝ. de qua dic phs v⁹ me⁶⁶. c. de p̄. illud ē poſſibile cu ius ōrium nō eſt de neēitate ueꝝ. & ſi iſto mō quera⁷ de po⁴ generādi in di uinis. d⁹ q ipſa ē poſſibil cōpan⁹ ge neratōez ad quēcunq; actū nō repugn tem generatōi. iſti enī ťini nō repugnat pr & generatō. ⁊ filiū & generare re pugnāt. Alio mō dicit po⁴ real di uiſa ō actū. & hoc nō ē in deo. relinq tur ⁊ p̄ realis que dicť prin⁹ agēdi ul' patiēdi ut proximū fundamētū rela tiōis. q hoc nomē p̄ nō eſt abſtractuz ultima abſtractōe. ⁊ eſt cōcretū ocre⁶⁶ ad fundamērū. hez nō cōcretōe ad ſb iectū. Quirit ⁊ tñ de p̄ agēdi. & tūc diſtiguo q hoc nomē p̄ pōt ſumi p eo qđ p ſe ſigt. ul' p eo qđ denomi nat qđ ē proximū fundamētū talis rela tiōis. Primo mō accipiēdo d⁹ q potē tia ſigt reīonē ſic prin⁹. & iſto modo q. nō habz diffi⁶⁶⁶. q p̄ generandi in diuis dic entī ſ reīonē. z⁹ mō. q. habz diffi⁶⁶⁶ querēdo qd ſit illud q̄d eſt funda uētū proxi⁹ reīonis. & tūc lo quēdo ſemp p̄ciſe de p̄ actia de qua

eſt mō ſermo diſtinguo ulteri⁹ q potē tia denōiatiue ſūpta aliqñ ſumit p̄ci ſe p ſuo fundamēto. aliqñ p illo cum oīb⁹ aliis que cōcurrūt ad rōez po⁶ ꝓpinque cuiuſmōi ſunt in creatis ap proximatō paſſi & āmotio impedimē ti. Ista ⁊. ultia accipit a phō v⁹ & ix⁹ me⁶⁶. nā diffini⁹ po⁶ actie quā po nit v⁹ & ix⁹ me⁶⁶ eſt diffinitio po⁶ p̄ mō ſūpte. pōm aūt z⁹ mō ſūptā expri mit ix⁹ me⁶⁶. c. z⁹. q̄tū in q̄t aliq̄d eſt poſſibile. & quō & qñ & quomōcūq; alio nc̄e ē adeſſe in diffinitiōe. & ſub dit tales inq̄t potētias nc̄e eſt ut poſ ſint qñ actū & paſſiuū appropiquāt hoc q̄dē facere. hoc uero pati nullo ex tertius ꝓhibente. Loquēdo de po⁴ id ē de fundamēto ꝓximo iſti⁹ reſonis p̄ciſe ſumpto. d⁹ q pō generādi ī pa tre nō eſt reīo. ⁊ aliq̄d abſolutū. q nō relatio ꝓbo. Oīs reīo uideť eque nāliter reſpicere ſuū ꝓprū correlati uū. ⁊ reīo ſpiranti eque nāl'r reſpicit ſuū correlatū ſic reīo generātis ſuum ⁊ in diuis nō diſtiguunť pductiōes p modū nāe & uolūtat'. ñ q prin⁹ q̄ p ducēs pducit al'r ſe habz ad pductio nem & pductū. q h⁹ nāliter hoc libe re. ſi ⁊ reſones eēnt prin⁴ quo iſtaruz pductionū. tūc nō eēnt due pductōes foīaliter et diſtincte p modū nāe & uo luntatis. Preterea paternitas eſſet ſimpliciter pfectior filiatiōe. qđ ē fal ſum. q illud quo pducens pducit. et nō eſt eiuſdē rōnis cum forma pducti cōiunct illam uirtualr & ē pfectius ea

si ḡ paternitas est quo pr̄ agit & nō ē
eiusdē rōis cū filiatōe cōtinet ipsā uir
tualr, & ē pfectior ea. Quod autez
sic aliquē absolutum pbo sic. qd ē pfecti
onis in prin̄ pductiuo nō tollit ab ali
quo rōem pricipii pductiui. ꝑ cōica
re se in idem̄tē numerali & cōicatiōe
sibi adequata est pfectiōis in prin̄ p
ductiuo. ḡ nō tollit ab aliquo rōez prin
cipii pductiui. ꝑ si deꝰ p incōpossibi
le generaret aliū deū. & ille alium ꝫm
deitas poneret prim̄ pductū huius
cōicatiōis & nō relo. tūc aūt deitas ñ
cōicaret se in idēritate numerali. nec
cōicaröe sibi adequata in rōe pricipii
pductiui. q deitas posset eē prim̄ al
teriꝰ cōicatōis facte per impossibile.

P̄ aliqd abm̄ est forale terminꝰ ge
neratōis. ḡ aliquē absolutū ē formaliter rō
qua agēs agit. añs pz alibi. oñam pbo
q impossibile ē agēs cōicare terminū
formalē pductōis nisi agat foꝝ eque
pfecta si agit unic̄e. uel pfectiori si eq
uoce. nō diuīs aūt abto nihil pfectius
q absolutū ē foraliter infinitū. relo aūt
non. Ad arta ad prim̄ augi. dō q in
telligit eo formaliter nō eo fundamētaliter
siue cāliter. Exem̄ sor. est sibis similitu
dine formaliter. ꝑ dicit̄ sibis albedie fun
damētaliter uel cāliter. i a in ppto pat̄
generat generatōe foralitē. ꝑ hō nō rō
q̄rimus quo generat. ꝑ q̄rimus quo ge
neratō elicit ut prinꝰ foraliter. hoc
s. sit pxim̄ fundamētū istiꝰ relonis.

Ad zm̄ dō q foꝝ dupliciter pōt cōica
ri. uno mō p idēritatē ad multa inferi
ora quoꝝ ēdlibet ē ipm sic ut ē cōica
tur singularibꝫ. alio mō ad multa quorū
q̄dlibz ē ipo. ꝑ nō ipm. sic foꝝ cōicat
mālr. dō ḡ q a foꝝ cōi p̄ nō est opa
cōis. q sic formā. q̄p in cōi cōsequit̄
aliqua opatō in cōi. sic oēm formā sin
gularē sub illa cō sequit̄ opatō singula
ris eiusdē rōis. ñ illa foꝝ sit impfecta
Si loq̄mur zo mō de cōicare dō q nō
oz foraz cōem eē prim̄ tm̄ opatōs cō
munis. q nōr eē ꝓprie opatōis. maxie
qñ habet̄ a pribꝰ ꝫppōit ꝫm ordiez
ita q uni cōicat̄ ab alio cōicatiōe ade
quata. Dō ḡ q ma. ē fla. q ꝓpria
opatō ē a proprio foꝝ loquēdo de ap
propriatōe zo mō. & cū pbo t̄ q pro
pria foꝝ que dat eē dat ager. nego cō
sequētiā. multe enī sūt fore dātes eē q̄
nō sūt actie. & nullo mō dāt actū zm̄.
tles aūt sut p̄nitas & filiatō. Que
aūt sit rō quar̄ q̄dā fore sint actie. &
q̄dā nō. difficile est assignare ratiōm
cōem. q aliq̄ fore sbales sūt actie. aliq̄
nō. sil'r de qualitatibꝫ. sil'r aliq̄ forme
sbales impfectiones sūt actie sic elemē
tares. & pfectō es nō sūt actiue. sicut
forme mixtorū. ut lapidis & aliozꝫ in
animatorū. In spāli enī ñ uidet̄ a
rō quar̄ calor ē calefactiuꝰ. ñ q calor
est calor. & ita uidet̄ q ista sit ime
calor ē caloris effectiuꝰ. sil'r et uidet̄ q
oēs fore de genet̄ q̄ptiati & de genet̄
relonis de q̄o ē sermo ñ sint actie. &
de oꝫbꝰ talibꝫ fm̄ ē q si dāt p̄m actū
q dent zm̄. Ad ultm̄ dō q ē q̄dā
me p̄ticm̄ sic fuscū intr albū
& nigrū. & tale. est mediū ex nā rei. &
de isto uerificat̄ maior. aliud ē mediū
accētalr sūptū. sicut opatio inter ope
rans & t̄minū. & de isto ma. nō ē uera

Trū ꝑsona ut est cōis tribus
dicat p̄cise aliqd zē intētio
nis. uidet̄ q nō. q ꝑsona est
terminꝰ realis pductōis & adorat̄. za
intētio nec terminat realē pductiōem
nec adorat̄. ḡ etc̄. Cōtra cm̄e cōe
pluribꝫ uniuoce dictū & pficatuz
in eis habz rōem ulis. ꝑsona ē cōis uni
uoce tribꝫ ꝫppōit ꝫm augi. 7o de t̄. ḡ dicit̄ de eis ꝫm aliq̄ rōem ulis. si ḡ
dicat intētiōez primā erit in diuīs ule
reale cōe. & ita aliqua realitas potētia
lis. qd ē incōueniēs. ḡ p̄cise dicit̄ zam
intētōem. In ista. q. ē una opi. q est
G. q ꝑsona dic̄ tm̄ intētōem zam. rō ē
q sic indiuiduū in oī nāra. ita ꝫppōi
tū in nā sbali. & ꝑsona in nā intellcūa
li. ꝫ indiuiduū & ꝫppom dicunt tātū
rē zē intentōis. ḡ & ꝑsona. Confir
mat̄ rō. q nā in qua sūt ista nō ē de p
se rōe istorū. ponit̄ enī in diffinitione
istoz ut additū. ḡ nō uariat rōes fora
les eorū. p̄ oē cōe dictū de ꝑsonis
dicit̄ de eis ꝫm rōem ulis. ḡ si ꝑsona
significet rem prime intētiōis cōez tri
bus. aut diceret̄ de eis sub rōe generis
generalissimi. aut alicuꝰ intermedii.
aut spēi spālissime. & tunc sequit̄ q
in diuinis erūt due spēs spālissime. p
sona. s. & deitas. que ꝫm dama. est spēs
respcū ꝑsonarū. s̄ p̄ s̄ opi'cm qñ
cunq; a foralibꝫ cōstitutis aliquoz pōt
abstrahi aliqd cōe. pari rōe uel maiori
pōt abstrahi a cōstitutis. ꝫ persone ꝫm
istos ostituunt̄ foralr p relones. ab isto
aūt cōstitutis pōt abstrahi aliqd cōe re
ale. q p̄nitas est relo. filiaꝰ ē relatio.
& hoc uniuoce sumēdo relonē. q pōt
eē certitudo de cōceptu relonis dubi
tādo de quolibz cōceptu spāli. ḡ mul
to magis a cōstitutis p illas relones po
terit abstrahi aliqua res. p̄ s̄ op. ois
intentō za est relo rōnis. & nō quecūq;
ꝫ ptinēs ad extremū actus inteꝰ cōpo
nentis & diuidentis. ul saltez oferenti
unū ad alterū. pz. q intētio za ꝫm oēs
cātur p actū inteꝰ q ñ pōt cāre circa
obm ñ tm̄ relatōem rōnis. ꝫ ꝑsona nō
dic̄ relonē rōnis. & maxie ptinentē ad
actū inteꝰ cōpantis. q nccio coexige
ret correlatm̄ ad qd̄ referret̄. q ipos
sibile est intelligere relonē. & nō esse
ad aliquē terminū. ꝑsona aūt nō dicit̄
alicuiꝰ ꝑsona. p̄ duco rōem eiꝰ ad
oppom. q unitas ē passio entis. 4o me
tha. & p oñs sequit̄ rez ex nā rei. &
maxime uerū ē de unitate indiuidui q̄
est uera unitas. ḡ talis unitas nō dic̄ in
tētōem zam. & sicut unitas in cōi. ita
nec unitas in nā intellcūali. si ḡ ꝑsona
litas dicat unitatē in nā intellcūali. sic
indiuiduū in oñi nā. sequet̄ oppom cō
clusionis eorū. p̄ cōtra additum ali
ud arguo sic. adiectiuū nō determinat
aliqd nisi illud ad qd̄ terminat̄ ei⁹ de
pendentia. ꝫ adiectiuū nō pōt determi
nare dependentiaz alterius adiectiui.

q̄ ambō equaliter dependēt. ḡ neutr̄ determinat alterū. ꝛō si hoc nomē ꝑsona sit tale cōcretū nō bene diceret̄ sunt tres ꝑsone ñ intelligēdo aliquā substātiā ñ qđ terminaret depēdētiā utriusq; adiectiui. ꝟ aliquā substātiā nō ē dare. ḡ etc̄.

Ad.q. ḡ dō accipiēdo diffinitiōem ꝑsone quā ponit Richar. 4.° de tri. q̄ ꝑsōa ē intellectūalis nāe incōicabilis exīs dō q̄ in hac diffinīe nihil est qđ significet expresse intētōem. q̄ ꝑsona est nā intellectūalis & entitas incōicabilis ex nā rei sine oīi ope intellectus. ḡ ꝑsona dic̄ nomē prime intentionis. ꝛ hoc pōt obici. q̄ uidet̄ q̄ ꝑsona significet tm̄ duplicē negatōē duplicis incōicabilitatis. & si hoc uerū sit dubiū uidet̄ quō negatō possit eē cōis tribus. nisi aliqua affirmatio sit eis cōis ꝓp quā talis negatio insit eis. deitas aūt nō ē illa affirmatō. q̄ ipsa nō numerat in tribus. ḡ oz dare aliq̄d cōe pōitm̄ ab eis abstractū p quod sic talis negatō. & tūc habet̄ ꝓpositū.

Si aūt dicat ꝑcise negatōem tunc nō dicet totā rōem ꝑsone. q̄ ꝑsona dicit rē ptinentē ad dignitatē. negatio aūt nullā dignitatē dic̄. Ad istud dō q̄ abstractis & distinctis ꝑsonaḡ nihil pōt abstrahi cōe in qđ dictuz de eis. q̄ illa sint ꝑ diuersa. hō ē nihil idē realiter includēs. tūc enim eēt q̄rē de eis p qđ distinguūt̄. & cū dubitat̄ quō nō pōt eē negatō cōis sine pōitiuo cōi. ḡ nō. q̄ tucunq; diuersis est si nihil cōe haberēt pōt eē negatio cōis sic notor. ē cōe uniuocū ad oīa alia a sor. & nōentib⁹ & entibo. & licz illa q̄bus negatō est cōis habeāt aliqđ positiuū cōe. nō tn̄ oz q̄ illud cōe insit eis negatō cōis. nonrōnalitas enī conuenit ultie drie equi & asini. & nō ꝑ aliquid cōe illis q̄bus cōuenit ista negatō q̄ uel nihil est cōe ultimis drīis. uel si entitas ē in eis. nō tn̄ ꝓp ens itatē cōuenit eis talis negatō. sic nec ꝓp entitatez repugnat eis talis affirmatō. Ad.r gumentū ad principale & ad illud in q̄ dicit q̄ negatō nō dic̄ aliqđ dignitatis dō q̄ negatio in genere differt a negatione extra gen⁹ & a priuatiōe. q̄ priuatio requirit sbm aptū uel ꝟm se si ē priuatio ꝟm se. uel ꝟm gen⁹ si est priuatio ꝟm gen⁹. sicut talpa dicit̄ ceca p̄ mece. c. de priuatōe. negatō extra gen⁹ abte nihil requirit. q̄ equaliter dī de ēte & nō ente. negatō aūt in genere quasi medium. q̄ requirit sbm de quo dicat̄. nō tamen aptitudinem ad formā. & talē negatiōem forte importat diuersitas. q̄ notat nō identitatem in ente. & talis negatio importat̄ ꝑ incōicabilitatē. que notat negatōem duplicis cōicabilitatis in nā intellectūali. & nō cū aptitudine ad cōicabilitatem. & ita dic̄ dignitatē nō rōne significati. ꝟ rōne cōnotati. & sic pōt cōcedi q̄ ꝑsona generat̄ & adorat̄. sicut cecus ambulat uel ambulatur. nō q̄ cecitas sit ratio ambulandi. ꝟ illud in quo est talis priuatio.

Trū permissio diuina sit aliquis actus uoluntatis diuine. uidet̄ q̄ sic. q̄ aliter nō uidet̄ deus scire certitudinaliter hūc peccatum. nescit enī futura cōtingēs sine determinatōe uolūtatis sue. ꝟ circa peccatorem nō uidet̄ hīe aliquē actū nisi permittere. q̄ si nō sit aliquis actus nō erit deus certus de peccato futuro illius. q̄ nō erit aliqua determinatō uoluntatis siue ad istud futurum cōtingēs certitudinaliter. ꝛō permissio numeratur cū aliis signis uoluntatis diuine. ꝟ ꝓceptū nō est aliquis actus elicitus. ḡ nullo modo fortius nec permissio. Ad.q. nō. q̄ in nobis pōt distingui duplex actus uolūtatis. s. uelle & nolle. & uterq; ē actus positiuus. & si sint circa idem obm sūt ꝺ̄ri & exprimunt̄ aliis uocabulis. s. amare & odire. & utrūq; in nobis potest distingui. ut uelle distinguit̄ in uelle efficax & remissū. ut dicat̄ uelle efficax quo uolūtati nō tn̄ placet eē uoliti. ꝟ si posset statim poneret uolitū in esse. sic nolitio efficax dicit̄ qua nolēs nō tn̄ impedit aliud. ꝟ si pōt oīno illud destruit. uoluntas aūt remissa est q̄ ita placet. q̄d licz possit ponere uolitū in esse nō tamē ponit. nolitio remissa est qua ita displicet nolitū. qđ nō ꝓhibet illud licz possit. In nobis ḡ nolitio remissa ꝓprie dicta uidet̄ eē ꝓmissio alicuius mali qđ scio. q̄ nō dicor ꝓmittere illud de quo nihil scio. signū aūt nolitōis efficacis ē ꝓhibitō. remissa uero ꝓmissio uel dissimulatio. & signū nolitōis efficacis si fiat immediate a uolūtate est adimpletio si ꝑ alterū ē ꝓceptū signū uero nolitōis remisse forte est cō

silium ꝑsuasio uel monitō. Si ista distinctō possz poni in deo. ita q̄ sic eius uelle & nolle sunt unus actus sine ꝺ̄rietate uel dissimilitudine in illo actu in se. ita poneret̄ sup quedā obta uolita eius uelle efficax. & sup quedaz obta nolita suū nolle efficax. sup quedā aūt ñ. tūc posset dici illa nolitio remissa respectū illorū oppositorū q̄ uta nollz. q̄ tn̄ ꝓhibet nō uellet. & hec nolitō posset dici ꝓmissio. Ad am dō q̄ ñ ē ꝓmissio de pcto futuro ꝑ hīc solū q̄d scit sp se ꝓmittuz hunc peccare finaliter. & sic finaliter damnādū. ꝟ regrit cuz hoc q̄ sciat se opaturū isti in actu peccati si fuerit peccatū ꝺ̄n illius uel ñ opaturū ad actū illius cuius omissio erit peccatum omissionis. cōcōitat̄ tn̄ utrūq; illoꝝ ꝓmissionū deū ꝓuidere se uelle ꝓhibere hunc peccare. & sic patz quō permissio diuina est actus uolūtati. & quō nō.

Tū ꝓpō ista sit uera sol⁹ ꝑ ē de⁹. uidet̄ q̄ sic. q̄ ad uniuersalē negatiuā exceptiuaz sequit̄ exclusiua affirmatiua. de pte excepta sequit̄ nihil ꝑter hominē currit ḡ solus hō currit. ꝟm mat. dicit̄ nemo nouit filiū nisi ꝑ. ḡ solus ꝑ nouit filiū. notū ꝑ is est ēentiale. q̄ deus ḡ sic ē uera. solus ꝑ nouit filiuz. ita ē solus ꝑ est de⁹. ꝓ sol⁹ de⁹ q̄ est pat est de⁹. ḡ sol⁹ ꝑ ē de⁹. aūs pz. q̄ sol⁹ de⁹ q̄ ē ꝑ ē trinitas. ꝺ̄a ꝓbat̄ p silē. q̄ sequit̄ solū aūal qđ ē hō currit. ḡ solus hō currit. ꝓ aug. vi° de t. sol⁹ ꝑ ē tāt⁹ q̄tus ē ꝑ & filius & sps scs.

ee p

ſ ſm ipſū ēo magn⁹ quo de⁹. ḡ ſi ſo
lus pr̄ ſine aliis ē magnus. ſol⁹ pr̄ ſine
aliis eſt de⁹. ꝫ aug. vi° de t. negat
iſtā ꝓpoēm eē uerā. Ad. q. pōt fie
ri diſtictō ſic cōiter ſit & bene q ſol⁹
pōt teneri cathe^ce & ſincathe^ce. ſol⁹
enī ſigt idē q̄d nō cū alio. ſic patz p̄
elenco. iſta aūt nega⁹ aſſociatōis pōt in
telligi determinare aliq̄d in ſe ſtue ex
nā rei. u⁹ determinar aliq̄d ut ē extre
mū cōponis ī hūdie ad aliud extre^m
ſ. negādo aſſo^ncm alteri⁹. ab iſto in reci
piendo p̄dicatōz talis p̄dicati. p̄ mō
nō admittit in diuis h⁹ nomē ſolū. q
nihil eſt ibi ſolitariū. z° mō concedit
q̄cunq; nō aſſociat ſēo aliq̄d de quo
dicat illud p̄dicatū. cuz enim p̄dicat
eēntiale de ꝑſonali talis ꝓpō negat. q
eſſentiale conuenit alii ab illo infuſo.

Tamē op. quedā dicit q hec eſt ab
ſolute uera. ſolus pr̄ eſt deus. q ſi eſſet
fſa hoc nō eēt niſi q ſol⁹ a pte ſbi ex
cludit reſpcū p̄dicati oē aliud u⁹ oēz
aliū a pre. & ſic tam filiū q̄ ſpm ſ. in
ſ hoc nō eſt uerū. ꝓbo. q unū cor
relatiuoz includit aliud. q eſt de p ſe
intellcū. ei⁹. nā poſita ſe ponit etc. ḡ
dictio exclu^va addita uni correlatiuo
rū nō excludit reliquū. ḡ ſolū addituz
pr̄i nō exclu it filiū. p̄ ſequit ſol⁹
pr̄ ē. ḡ pr̄ eſt. & ſic pr̄ eſt filiꝰ eſt. q re
lata ſūt ſic n ēa. p̄ dictō exclu^va
addita acciti nō excludit ſbm. q non
ſequit tm albū eſt. ḡ ſba nō eſt. ſ ſeq̄t
ſnū oppo^m. p3 ꝑ phi. ſ nō eēntialiter ē
nec inaꝫis necciam habitudinē habz ad
eidēs ad ſbm q̄ unū relatū ad ſnū cor
relatū. q inuicē ſe diffinūt. ḡ dictio
exclu^va addita uni nō excludit reliquū

ō iſtā op. eſt rō phi ꝑ phi. ſi tantū
prin^m eſt. ḡ pricipiatū nō ē. ibi corre
latū non eſt de intellcū correlatiui ſic
aliq̄d eius. neq; ut ps eēntialis. neq; ut
integralis. ſ ſic aliq̄d ad q̄d terminat
eius intellcūs. & tale ē ſufficienē diuer
ſuz ab inclu⁹ tanta diuerſitate q̄ta re
quirit ad hoc q ipſuz excludat. p̄
unū oppoſitoz q̄d nō p̄dicat de alio
p dictōem excluſiuā ſibi addītā exclu
ditur ab illo. q u⁹r excludit eē illud
q̄d nō eſt de p ſe intellcū eius ut ſupe
rius eſt de intellectu inferioris eēntia
liter. p3 p negatiuā exponētez excluſi
uā affirmatiuā. q ſequit ſolus hō cur
rit. ḡ nihil aliud ab hoīe currit. ḡ cū
filius nō ſit pater p hanc ſolus pater ē
deus excludit filius p̄ cōtingit intel
ligere uere & precise aliq̄d inesse uni
correlatio ut ſua ꝓpria dīa u⁹ paſſio
ſ h⁹ eēt impoſſibile. q nccio include
retur in ſuo correlatio. & p oīa uere
poſſet intelligi aliq̄d ꝓpriu inesse uni
& tm nō poſſz p aliquā ꝓpoēm uer ſi
gnificari qn opeterz ſuo corre^bo. ſi ḡ
ſolus pater generat filius generat. q̄d
eſt incōueniēs. p̄p hoc ḡ q̄^m ad iſtā
opi. d⁹ q tanta eſt incōpoſſibilitas inē
o^ta relatiua reſpcū eiuſdē q̄ta ē inter
alia oppoſita. & iō ſic dictō excluſiua
addita uni oppoſitoz ī alio genēr op
poſitōis excludit reliquū. ut ſi ſoluz al
bū currit nullū nigz currit. ita addita

uni correlatiuorū excludit reliquum;

Ad primū ar^m. op. oppoſite d⁹ q
ſicut unū correlatiuorū eſt de intellcū
alterius. ita dictō excluſiua addita uni
nō excludit aliud. nō eſt aūt unuz rela
tiuū de intellcū alterius ut hoc eſt h⁰.
ſicut ſupertus ē de intellcū inferioris
eēntialr. ut homo eſt aīal. ſ eſt de intel
lectu eius & includ^t illud. ut hic habz
ḡnitiue u⁹ ſ^m aliq̄ aliā habitudinē ca
ſualem. ſicut relatiua diuerſimode refe
runt uel habitudine datiua accuſatiua
u⁹ ablatiua. & iſto mō dictio excluſiua
addita uni relatiuo ñ excludit reliquū
qn u⁹ ſit illius u⁹ illo u⁹ ad illud. unde
hec ſolus pater generat nō includit q
filius generet. ſ q pr̄ alicuius filii ge
nerat. q pr̄ nō eſt filius. ſ filii pater.

Ad z^m dico q ſequit fofal^r. ſi ſol⁹
pr̄ eſt filiꝰ nō ē. gr̄a tm n̄ē pōt ſequi.
q pr̄ eſt alicuiꝰ filii pr̄. uñ reſpcū alte
rius p̄dicati q̄ correlatiui nō tenz oīa
nō enī ſequit ſi ſol⁹ pr̄ eſt albꝰ. ḡ filiꝰ
eſt albꝰ. d⁹ ſ q in hac ꝓpōne ſol⁹ pr̄
eſt fofal^r excludit filius. ſ m⁹ r^r inclu
ditur. iō a^r̄s includit ꝫdictoria exquo
ſequunt ꝫdictoria. ſequit enī q ſi ſo
lus pr̄ ē. filiꝰ n̄ ē. & q pr̄ ē filii. iō ſi
pr̄ ē filius eſt. Ad z^m d⁰ q ſi dictō
exclu^va addat accīti in abſtracto ſb q̄
mō nō dat intelligi ineſſe ſbo excludit
ſbm. q ſequit ſi ſola albedo eſt. ḡ ſba
nō ē & reſpcū eē ſeq̄t oppo^m. q acci
dens nō pot eē ſine ſbo. & iō tale a^r̄s
includit o^ta. ſ ſi accīs accipiat in cō
creto nō excludit ſbm. q dictō exclu
ſiua nō excludit illud q̄t uere dicit ur
de ſbo. ſic aūt ñ ē de oppoīti relatīs. q
neutrū relatiuoz dicit de alio. Di
co ḡ ad. q. q cū ſol⁹ ſit dictō ſincha^ca
& dicat p̄ciſionē circa ſbm pōt dupli
cit intelligi. uno mō denotādo ſbm ꝑ
eiſe in ſe ſubiect reſpcū p̄dicati. 2° mō
pōt determinare ſbm eē p̄ciſam cauſā
inherentie p̄dicati. & tunc dicit mo
dum preciſum ſbi in compatō p̄dica
ti. cui predicatum precise conueniat.
& non alteri. Et q hec diſtinctio
ſic bona patet in diſtinctione termini
reduplicatiui. inquantuz. qu eſt dictō
ſincath^ca. que uno modo dicit habitu
dinem ſubiecti ad predicatum ſpecifi
cando ſbm. ut cum dico ens inquātum
ens eſt ſbm. me^cc. u⁹ ſpecificando p̄di
catum. ut cum dico motus eſt actus en
tis in po^a ſ^m q in potentia. & ſic non
tenet reduplicatiue. q tūc dicerz hitu
dinē cathegorematiſantis u⁹ reſpcū
p̄dicati. ſic hic. homo inquātū homo ē
animal. li homo dicit cām formalem
inherentie predicati. q omnis homo ē
animal. ſ tenetur tantū ſpecificatiue
in p̄ & z° exemplo. ſi enim ens ſtaret
reduplicatiue ſeq̄retur q ome ens eēt
ſbm me^cc. q ſi iuſtitia eſt bonum inq̄
tum bonum. iuſtitia eſt omne bonum p̄
philico. ſimiliter ſi potētia teneret re
duplicatiue ſeq̄retur q omne q̄d ē in
potentia moueretur. et ſic materia pri
ma in potentia ad omnem formam mo
ueret. q̄d eſt falſum. q omne mobile
eſt ens actu cōpoſituz. 5° & 7°. me^cc.

Ita in ppoſito ſolus uno mō dicit
p̄ciſe rōnem ſbi reſpcū p̄dicati. quia
modus precīſiōis cuiuſlibet alterius a
ſbo reſpcū p̄dicati. & denotat ſbm p̄
e ſe ſubici reſpectu p̄dicati. Alio mō
dicit precīſionem ſbi in ſe ſm unam
rōem p̄ſcindendo oēm aliam reſpectu
p̄dicati. & denotat ſbm eſſe precīſum
eum ſm illam rōem precīſe ineſt p̄dica
tum. Exemplum utriuſq; in cōi mo
do loquendi. dicimus enim q; homo ē
grāmatic9 p̄ciſe excludendo p̄dicatū
ab omni alio ſbo ab homine. & tūc eſt
uera hec ſolus homo eſt grāmatic9 ut
q; ratō hominis ſm ſe ſit p̄ciſe rō in
herentie predicati. & ſic eſt falſa.

Ad primā rōem in oppoſitū dico
q; nemo nō ſolū ſtat ibi ꝯfuſe & diſtri
butiue reſpectu nāe humane. ſ reſpcū
cuiuſlibet nature intellectualis haben
tis uim cognitiuā. & tunc eſt uera: nō
mo nouit filiū niſi p̄ter. que ueritas
magis apparet ſi loco exceptionis po
natur nota alietatis que cōſtituit eius ea
hec enim eſt uera. nullus in natura in
tellectuali alius a patre nouit filium. &
iſta non eſt falſa p filio &. ſ. q; ſunt
idem cū patre in tali nāa. & ſic om
nia talia ſunt uera in diuinis ut hec. g
ruꝫ celi circuiui ſo. Ad 2m & 3m
dico q; aīs diſtinguitur ſm cōpoſitio
nem & diuiſionē. ſic iſta omnis hō qui
eſt albus currit. & ibi ſenſus cōpoſitō
nis eſt falſus. q; deus determinatur ad
ſtādum p̄ p̄e p illam implicatōem q;
eſt p̄. ſic̄ determinaī hō ad ſtandū p
homine albo in ſenſu cōpōnis ibi hō q;
eſt albus determinaī ad ſtandū p hoc
albo. & tūc tenet oīa. ſenſus diuiſiōis
uerus eſt. q; uere conuiant duo p̄dica
ta de eodem ſbo. ſ. de deo q; ſit pater
& deus. acti eſſent due ppoſitōes ca
thee ad inuicem copulate quarū neu
tra ſpecificaret aliam. & tunc cōſequē
tia non uiolet ab inferiori ad ſuperius
cum excluſione.

Trum ppoſitio iſta deus eſt
pater filius & ſpiritus ſcūs
ſit uera. uidetur q; nō. q; ei9
cōtradictoria eſt uera. ſ. nullus de9 eſt
pater & filius & ſpiritus ſanctus. q; q;
libet ſingularis eſt uera. q; nec pater
nec filius nec ſpūs ſanctus. Contra
pater & filius & ſpūs ſanct9 ſūt un9
deus. hec ē uera. g; & ei9 cōuertēs. aīs
p3 p augſ. de tri. in multi locis. Ad
q; iſtam dico q; iſta ppoſitio eſt uera.
q; terminus ſubiectus qđ primo ſigni
ficat hoc primo ponit in oīone. & ſi
ibi alterū extremū ſit ideꝫ ppō affir
matiua denotās talē idētitatē uera ē. de
us aūt ſignificat nām diuinā ut nata ē
p̄dicari de ſuppoto. & illud ē p ſe idē
tribo. g; ppō hec ſignificās ē uera. ſed
nūqd ē eadē ritas huiꝰ deitas ē p̄r &
filius & ſpūs ſcūs. Rndeo ſic p̄dica
tio in diuinis diſtinguit in naturā for
malit & p idēcitatem. ſ. q; illa ē forāl
qñ p̄dicatū ꝯuenit forāli ſbo p idēcm
qñ ꝯp ſimplicm diuinā p̄dicm ē ideꝫ
ſbo. ꝫ nō forāliter. ſ iſta pater & filius
& ſpūs ſcūs ſunt deus eſt uera forāliter

ſed hic pater & filiꝰ & ſpūs ſcūs ſūt
deitas eſt uera p idētitatem. g; iſta de9
eſt pater etc̄. habet aliam ueritatem lo
quendo de p̄dictōe formali. quā non
habet iſta deitas eſt pater etc̄. Sz p
quo ſuppoſit deus intelligēdo iſtaꝫ eē
uerā p̄dicatōe forāli. dico q; unicuiq;
quo correſpondet ppriū qđ. & ideo
deitas ut deitas eſt correſpondet pro
prium qđ. ſ. deus qui primo deitate ē
& ſicut deitas eſt de ſe hec. ita deus q;
deitate eſt hic deus. & in iſto cōceptu
non includitur aliquid incōtcabile iſti
termino ſic intellecto abſq; cōceptu
perſonarū ſeu p̄ſonalium ppietatum
poſſunt uere cōtinere aliqua predica
ta realia. q; iſta nō cōtinent natuꝫ ut
exñti in rōne ſuppoſiti. ſ ut exñti in
hac natura in̄tum exñs in ea. & iſto
mō uera eſt. iſta deus creat. & ita iſta
deus eſt pater & filius & ſpūs ſanct9
eſt uera quaten9 deus ſtat p hō deo in
quātum eſt p ſe ens deitate. nō autē p
aliquo ſuppōito in̄quo eſt nā diuina.

Ad arm in oppoſitū dico q; ſi fiat
diſtributio p p̄ſonis illa nō eſt p̄ciſe
eius cōtradictoria. q; nō negaī qđ primo
affirmatiue affirmabaī. ſi aūt illa ne
get p̄dicatum ab hoc ſignificato deus
ſta eſt. & hoc eſt q; uſitate dicit q; ta
lis uſus negatiꝰ nō cōtradicit termino
habēti ſimpliciter ſuppoēm. licꝫ cōtra
dicat termino habenti ſuppoſitōem p
ſonalem. hoc aūt uideī ꝓbabile ſi illa
maxima ſophiſtaꝫ ē uera. qñ in aliqua
dictiōe officiali ſincathee includunt
duo. & nihil refertur unū ad qđ non
referaī alterum. in hoc aūt ſigno nul
lus includiī negatō & diſtributō. cū g;
diſtributō p̄ciſe reſpiciat ſuppota taꝫ
nāe. negaō eni p̄ciſe erit p eiſdē. et tūc
iſta negatō uſus eſt uera. ſ nō eſſet con
tradictoria prime. ſ iſta deus nō ē pa
ter & filius & ſpūs ſanctus. ubi idem
negatur qđ prius affirmabaī. & ſic ē
fla p eodē ſbo p quo affiua eſt uera

Trū p̄otentie anime ſint re
aliter diſtincte. uidetur q; ſic
trinitas in diuinis cōſiſtit in
diſtinctione reali. ergo imago triā po
tentiarum conſiſtit in diſtinctione rea
li. Preterea 2o de anima. potentie
diſtinguī per actus. ſed actus in qui
bus eſt imago trinitatis ſunt realiter di
ſtincti. ſ. intelligere & uelle. ergo reali
ter diſtinguunt potentiae. Preterea
quorum eſt idemtitas realis coruꝫ eſt p̄
dicatio uera predicando hoc eſt hoc:
patet ixo metha. ſi ergo intellectus &
uoluntas eſſent idem realiter hec eſſet
uera. intellectus eſt uoluntas. qđ eſt in
conueniens. Contra anima per ſuā
eſſentiam eſt immaterialis intrinſece et
incorporea. Ex hoc ſequitur duplex
concluſio. ſ. q; per eſſentiam ſuam ſit
intelligibil & intelligens. & ſic intel
lectus non eſt res addita eſſentie. pro
batio conſequentie ſm propoſitionem
famoſam philoſophorum & peri. om
ne immateriale eſt per ſe intelligibile.

In iſta. q. ſunt multe opini. frater

thōas dic̄ q̄ sūt realr distincte inter se. & ab eēn[a] anime fluentes ab ipsa. sic̄ accidentia a subst̄tia. alii dicūt q̄ sūt realiter distincte inter se. sed nō ab essentia anime. q̄ ut dicunt sunt partes substantiales animē. Pro prīa opi. arguit thomas dupliciter. primo sic.

Potentia & act9 cū dividāt ens & q̄dlibz genꝰ entis. ad idē ꝑ ptinēt. ꝑ actus zº q̄ ē a poa nō ē in genere sbe. ꝑ ī genere accīntis. ꝑ poa que deducit ad istū actuz erit in genere accīntis. zº sic. aīa ꝑm suā eēntiā ē forma r act9. ꝑ in q̄tūc ē forma nō ē actus ordinat9 ad ulterior actū. ꝑ si ipsa eēn[a] aīe eēt immediatū opatōis prim[m] sp hūs aīaz actu haberz opa uite. sic̄ semp hūs aīam actu ē uiuū. mi. ꝓbat. q̄ nihil ē in poa ꝑm actū inq̄m est actus. ꝑ aīa inq̄tuz est forma & actus non est potentia ordinata ad actum zm. ꝑ q̄ anima sit in poa ad actū nō ꝓuenit sibi ꝑm suā eēntiā inq̄m est forma. ꝑ ꝑm potētiā. & sic ꝑpa aīa ꝑm q̄ subest sue poe ordinat ad actū zm. Arguit ꝑ aliū doctorē sic unū et idē simplex creatū ñ pōt eē prim[m] effectiu[m] diuersaz operationū. sicut nec eadē mā pōt eē prim[m] recep[m] diuersaz formaz nisi ꝑ aliaz & aliā dispōem ꝓpriā determinātē. aliter enim q̄dlibz posset indifferenter fieri & eē ex quolibz. si ꝑ hº nō pōt eē in poa recep̄tia multo mīº poterit eē in poa operatiua. ꝑ inteº & uolūtas sūt poe opaūs ꝑ nō sūt idē cū eēn[a] aīe. Alius doctor sic arguit. accīns uariabile nō est in ſbo nisi mediatē accīnte inuariabili. q̄ semp mi. unitas & ma. diuersitas reducūt ad maiorē unitēm. & minorē diuersitatē. ꝑ actº zº ē accīns uariabile. ꝑ potētia meē qua ineſt erit accīns inuariabile. Preterea agens per essentiam semper agit. sed anima non semp agit ergo non est ageus per essentiam. ergo potentia per quam agit non est sua essentia. Preterea sicut se habet esse tia ad esse. ita potentia ad operari. ergo pmutatim. sic̄ eē ad opari. sic poa ad eēntiā. sed nullius creature eē est suum operari. ꝑ nec potētia erit sua essentia. p̄ q̄d non recipit magis & minus non est idem ei q̄d recipit magis & minus. sed forma sbalis nō recipit magis & minus. potētie autem anime recipiunt magis & minus ꝑm aug. de trin. unus est ingeniosior alio. ꝑ etc.

Iste rōnes non cogunt. & ideo cum dicta opiñ. ignobilitet naturam anime non est tenenda. quia non est ponenda pluralitas sine necessitate. Respon deo ergo ad argumenta dicte opi. primo arguendo contra ea. quando enim primo arguitur q̄ potentia & actus sūt eiusdem generis. dico q̄ ꝑm phz potētia equiuoce accipit. uno modo ut opponitur actui prout potētia & actus sunt differentia entis. quo mō phs loq̄tur de eis ixº meē. alio modo potētia accipit ut est principium actiuum & passiuum. quo modo loquit de ea vº metha. quando ergo dicit q̄ potentia ad actū est eiusdem generis cum actu aut intelligit de potētia ꝑ mō. aut zº. si ꝑ mō sic pō & actº nō solū sunt in eodē genere. ꝑ idē numero q̄d prius fuit in pō postea ē in actu. & sic poa & actº diuidūt oē ens creatū. cōcludē ꝑ q̄ illud idem q̄d ē pō aīe ē actus & opatio zª. & sic opatō ē trāsiēs & in fieri sic pō zª. ꝑm ē. isto ꝑ nō ma. & mi. sūt uere. & sequit q̄ actº zº et pō actº secūdi nō opatiui. ꝑ actus & poa sūt in eodē genere. & tūc nihil ad ꝓpositū. ꝑ ad hoc q̄ cōsequat cōclo intē ta oz q̄ accipiat zº mō. & tūc ma. est ꝑa. q̄ prim[m] actm & passiu[m] sint idem genere cū actu q̄ ē principiatū. q̄d pz de pō paū. actō enī immeē recipit in sba. & tō ē idē sbe. ꝑa ē etī de pō actiua. pz 7º meē. nec̄e ē ꝓexister pōm alterā actu q̄ facit quale aut q̄tuz. & iō nec̄ia ē sntia phi q̄ sba nō ꝓducat in eē nisi a sba ꝓexīte in actu. ꝑ q̄m uel quale ꝓducit nō ꝓsuppoto q̄ro ut q̄ li in actu. ꝑ in pō. iō q̄titas & quali tas pūt cārt a cā equicā. Ad zm dico q̄ nō cōcludit ꝓp eq[nem] de actu p & zº. q̄d enī ē in actu p ē in pō ad actū zm. si aūt reducat ar[m] sic in formā si aīa ꝑm suā eēntiā ē prim[m] operatōis actº intelligēdi & uolēdi sic eēn[a] sua est prim[m] uiuēdi. tūc sic hūs aīam semp intelligit & uult & opat ute. ista forma arguē di nō ualet. q̄ aīa ē forale prim[m] causā di uitā. sic albedo ē forale prim[m] dādi eē albū. & tūc sic hūs albēm sp est albū. sic hūs aīam semp ē uiuū. ꝑ aīa ñ ē prim[m] opandi isto mō. ꝑ reducit ad genꝰ cāe efficiēt & forē p quā agt vº mee. edificator & ars p quaz agit ad idē genꝰ cāe reducunt. Ad ꝫm qñ arguit q̄ um & idē simplex nō pōt eē principiū effectiuū diuersarū operationum ſm. q̄ idem simplex pōt eē principiū receptīū diuersarū pfectionum sine forma. nam anima ſm ipsum est immediatū receptīū triuz potētiaz quas ponit diuersas forās. & si dicas q̄ nec eque ꝑ recipit eas. ꝑ una recipitur mediāte alia. hoc nihil ualet. q̄ nl la illarū est rō recipiendi aliam. cū im mediate quelibet recipiat in eēn[a] aīe. sicut nec calor inſignis est rō recipiēdi leuitatē. q̄ si sic eēt nunq̄ posset inue niri leuitas nisi eēt ibi calor. cum sit p se rō recipiendi ipm. ꝑ idem simplex potest esse immediatum principiū recipiendi diuersa. Ad quartum quā do arguitur q̄ accidens uariabile non fundatur nisi in accidente inuariabili. dico q̄ argumentū non cōcludit. nam potentie aut sunt accidētia uariabilia aut inuariabilia. si primo mō habeat ꝓpositum. q̄ p se non potest recipere accidens uariabile nisi mediāte inuariabili. q̄ recipiet meē eēntia que est in uariabilis. aut nullo mō recipiet. si zº modo cum accidentia manentia sint perfectiora q̄ transeuntia. si anima ex sui perfectione poterit fundare diuersa accidentia inuariabilia. multo magis poterit eē principiū diuersoz accīntium uariabiliū que non sunt ita pfecta

Ad qntū qñ arguit q agēs p eēntiā semp agit. dō q agere p eēntiā duplicit pōt intelligi. uno mō nō dependere ab alio in agēdo. & q habeat actionē nō p pticipatōem. & hoc modo solū deū agit p eēntiam. & sic agere ē in agēdo nō dependere ab aliquo. et sic magis est uera. & minus ala. alio mō pōt itelligi agere p eēntiam. q nō p accīs superadditū. licet dependeat in agēdo. & isto mō magis ē ala & minus uera. patz per auicen. vi° me°. ubi dicit q uirtutes aie sūt agentes nō p additū. Ad sextū dicendū q ista ꝓpositō sic se habet eēntia ad eē. ita potētia ad operari est ala. q eē est actus intrinsecū eēntie idē sibi realr nō ab ea ꝓgrediens. operatō aūt nec est actus intrinsecū potētie. nec idē sibi realr. & est ab ea progrediens: Alia est opi. G. q potēs anime sūt idem re absoluta ipsi eēntie anime. distincte tamē re respectiue. ita q potētia anime nō est nisi eēntia anime cū respcū cossumpto. cet ꝓbāt sic.

Anima ſm se ñ dicit potia. ſ in ordine ad actū et obz. q ſm phz ix° me°. potētia distinguit p actum. & econuerso. aīa aūt ſm se nō distinguit p huiusmodi actū. eēn aūt aie sub q̄dā respcū tali dicit potia. iō poē aie sūt dispicte ſm q aīa habz reū diuersos ad diuersa obiecta. & ad diuersos rectus. ꝑ aug. ix° de tri. unius eiusdē eēnē necesse ē hec tria ei. ꝫ istā op. arguo ꝑ q nō sit ad ꝓpm. nō enī querimꝰ de potentia aut totalr dicē ordinē ad actū. uerū est enī q̄ pō sub rōe potētie includit rem. ſ querimꝰ de potētia ut est principiū ꝓximū operationis & actus q̄m ad potētiam actiuā. ul principiū recptōis alicuiꝰ absoluti q̄tū ad passiuā ita q hoc principiū sit quo potēs dicit posse agere ul pati. sic aut̄ loquendo de potētia nō pōt poni eēntia aie cū respcū ꝓprio. Vnius operatiōis p se est unū p se principiū. ſ re'o cū absoluto nō pōt facere unū p se. q̄ in rō ne potētie ut ē prim unīs opatiōis sic intelligere ul uelle nō includit relatio

ꝑ prim p se unū ē prius operatione. & pōt eē sine ipsa sine ꝺdictione. ſ relatō nō pōt eē neq; intelligi sīne termino. qui in ꝓpto est opatio. q̄ etc.

ꝑ respcūs nō includit in rōe potē tie recepūe. q̄ multo magis in rōe poē operatiue. ona patet. aīs ꝓbat. nā materia recepūa forme recipit formaz p suā eēntiā. & nō p aliq̄ rōez. q nā ut est poa passiua ē ps eēntialis opōiti facies p se unū cū forā. re'o aūt nō est ps eēntialr cōpositi. Ad q. q̄ dō q ponēda ē prucitas ubi nō occurrit plā ponēdi necītas. ponēdē ē etiā q̄d nobilitat. nām dūmō nō occurrat impropbibilitas. ut patz 2° de generatōe. nā enīz semp desiderat qđ melius est. ſ nō est necesse ponere animam p accidētia aliqua superaddita absoluta. nec per respectus esse principium suorum actuum. ut patebit soluēdo rationes in cōtrarium. ergo ponendum est q per essentiam sit principium suorū actuum

Quod aūt hoc sit nobilitatī in aīa ondo sic. q si eēt impfectōis immee operari a lactu zm. tūc nō cōceder reī in deo. deo enī cōuenit agere p unā sim plicissimā eēntiā. q̄ si hoc ē pfectiōis debz attribui aie q ipsam nobilitat.

ꝑ nobilitas ē q ordia ū ad finē immediatū attīgat finē. eēn aūt aie ordta ē ad finē. & si aia operē p eēntiā immediatū attinget finem suū q̄ si operē p aliqđ accīs superadditū. q̄ ponere aīam p eēntiā suā operi nobilitat ipaz. ꝑ illud nō ē pfectō ꝓpria alicuiꝰ qđ nō recipit in eo. ſ in alio inq̄ pōt recipi si nō eēt. ſ si inteꝰ eēt accīs superadditum eēnē aie in eo reciperē uisio deiicz separet ab eēn aīe. et sic illud accidēs eēt p se beatū. & aīa nō. nisi per accīs. sic lignū dicit albū p accīs. q p superficiez in qua priꝰ albedo recipitur. uñ si inteꝰ eēt accīs nō magis beatitudo eēt pfectō aie q̄ albedo pfectio ligni. Sed q̄d de affirma dicit q oio sūt idē q̄d eēn indistincta re & rōne. & hoc ꝓbāt sic. possibile ē unū in distinctū re & rōe eē prim plū actuū realr distinctorū. nō enī requirit distinctio realis in priꝰ respcū diuersoruz actuū. q nō ē necīa tāta cā. in principiis q̄ta in pricipiati. p3 de priꝰ eq uoco. puta de sole q de se ē illimitatꝰ ad plēs effcūs. pōt tn eē cā istoz sīn aliqua cā. rei ul rōis. q cōsiderare ipsū ut ē prim rane ul uernis. ista ꝺsideratō nullā cālitem tribuit sibi. & ita eēn aie sine alīq̄ dist. rei ul rōis pōt eē immediatū principiū intelligēdi & uolendi. Sz q auctes q̄ dicūt q inteꝰ & uolūtas differunt. & q sunt partes aie. & q emanāt ab eēn aīe nō possūt saluari p istā uiā sic ponēꝰ diaz inter ista. Iō dico alr ſm dio°. v°. d. diz nīb cōtinētia aliq̄q siue uirtualr sīue formalr in aliq̄ nō ē eoq̄que sūt oīno idē. q illa nō uniunt. nec eoq̄ sūt oio distincta. ſ ē eorū que sūt idē identitate reali. & distincta foralr. Huiusmodi cōtenta sūt in duplici dria. nā q̄dā sic cōtenta sunt de natā & eēn continentis. ut quecūq; sūt suptora ad cōtinēs uerbi gra ab eadē re in albedie accipitur rō corpis albedinis & qualitatī. ſ nō ab eadē pfcōe foāli eiusdē rei. ista dicunt cōtenta in eadem re essentialr.

Alia dicunt cōtenta in eadē re uirtualr quasi inferiora sic passio. ul q̄d habet rōem passiōis uirtualr continet in nā sbi. ut se hūt passiones methaphisicales respcū entis. que n sūt res alie ab ipo ꝺtinēte. & si nō haberēt rōem passiōm respcū entī. & aliq̄ formalem dria meta nō eēt scia. unde 4.° mee phis uocat um bom etc. passiōes entī. & tn sūt realr idē enti. habēt se tn sicut passiones respcū entis. q nō sūt idem sibi qddive & eēntialiē. Eodē mō dō de potētiis respcū eēne aie q sunt idē ei realr. nō tn qddive. ſ sunt tangē passiones que uirtualiē ꝺtinent in eēn aīe idē realr cū ipsa. nō tn formaliter

Et sic possūt saluari oēs auctes ut illa cōmen. sup 4.° ethi. q̄ dicit ipsas

ebullire ꝯd uerū est sic pa⁹ dicit ebullire siue emanat sic passiones a subiecto. & sūt medie inter foras sbales & accñtales: q sūt quasi passiões aie. & q nec sūt ptes aie. nec de eius eētia ꝑ q̄s dsequētes sbam ei⁹. io nō sūt aliqd teri⁹ generis. q sūt realr idē. Silr illud phi de pte aie qua ogscit uerū est q sūt pfectiones ptiales. Ad formā g.q.d⁹ q imago nō dsistit in trib⁹ potētiis realr distinctis. ꝑ cōsistit in aliqb⁹ trib⁹ realr distinctis. puta in actib⁹.

Ad primū ar^m d⁹ q si accipiatur imago cōplete ut repñtat plonas distinctas sic cōsistit in realr distinctis. q in potētiis sub actibꝫ. in potētiis aūt non consistit ñ uirtualr. Ad 2^m d⁹ q si po^c distinguāt p act⁹. nō oz tñ q sit tāta d'. in potētiis sic in actib⁹ licz aliqua. uñ nō oz tāta d'. eē in principiis q̄ in principiati. Ad 3^m d⁹ q q̄ tūcunq; ille pfectiões sint uni^ue ī eēn^a aie. exq̄ tñ q dd^ue nō sūt idē. nō sequitur q una sit alia abstrac^ue. aial enī est de rōe hois q dd^ue. & tñ in abstracto unū nō ꝑdicat de a⁹. hec enī ē fīa. humanitas ē aīalitas. scre^ue tñ ꝑdicatur unū de altero. ita in ꝓpo^to cōcedit q intellectū sit uolitiuū. licz intellectus non sit uoluntas.

Trū ꝑdestinat⁹ possit dānari. uidet q nō. q de⁹ ꝑdestinauit petrū saluari. ꝯ nccio petr⁹ saluabit. añs ē nccm. q eternuz & oz eternū ē nccm. silr q ē de ꝑterito. & ois ꝓpositus de ꝑterito ē nccia. uñ ꝓpi⁹ ethi. hoc sole priuat deus ingenita facere que fcā sūt. ꝑ oēs citū a deo for nccio erit. ꝑ ꝑdestinatū saluari ē ꝑscitū a deo. ꝯ nccio ꝑdestinat⁹ saluabit. istud ar^m ē bonum. q maiori exīte de nccio. & minori de inesse sequit cōclo de nccio. ꝑ prioꝛ. ꝑ si ꝑdestinat⁹ possz dānari h⁹ nō eēt ñ p actū suū. ꝯ p actū uolūtatis create possz impediri act⁹ uolūtati diuie. h⁹ est impossibile. ꝯ illud ex quo seqt. 5 aps. tene qđ habes ne alī⁹ accipiat coronā tuā. h⁹ nō hortaret aps ñ coronā posse amitti que tñ sua erat. ꝑ si ꝑdestinat⁹ nō possz dānari nō eēt sua dendū alicui de obseruātia ꝑceptorū & ꝯsiliorū. q q̄lrcūq; operet saluare tur si ē ꝑdestinat⁹. & q̄lrcūq; uiueret dānaret si ē ꝑscit⁹. ꝯ frustra poneret lex diuia. Ad q. istā d⁹ q ꝑdestinatio ꝓprie dcā dic actū uolūtati diuie. s. ordinatōez p uolū^tem diuinā electiōis create rōnal ad gr̄az uel gr̄az. licz possit accipi p actu inte⁹ ocōitati istā electō nē. sic ꝯ in genāli dcm ē de liber^te & oti^a uolūtatis r^u q̄rūcūq; obiectoꝛ & rioꝛ spāliū. ita dd^m ē r^u hui⁹ obi fārii. s. uelle huic gr̄az & gr̄az. & tūc d⁹ q de⁹ otingēter ꝑdestinat istū q̄z ꝑdestinauit. & pōt nō ꝑdestinare. ñ sīl ambo o^ta n^c sue^ue. ꝑ utrūq; diuisiz ī instāti eternitatis. ꝯsilr d⁹ ad. q. ī se q istē q ē ꝑdest⁹ pōt dānari. ñ eni ꝑ ei⁹ ꝑdestināem uoluntatis est confirt^a. & io pōt peccare. & pari rōe in peccato finalr stare. & ita iuste dānari. sed sicut pōt iuste dmnari. ita pōt non ꝑdestinari.

Qūtū ad logicā hui⁹ ꝓpōnis distiguēda est ꝑ^m cōpōem & diuisionez. & in sensu cōpōito p se extremū ē hō ꝑ destinat⁹ sub ista determiatiōe. & iste sēsus est fls. est enī sens⁹ utrū hō ꝑdestinatus manēs ꝑdestinat⁹ possit dānari. tūc dico q nō. In sēsu aūt diuisiōis sunt due cathe^ce. & denūtiat de plōa beatificabili eē ꝑdestinatū i u^a cathe^ca & de eadē plona enūtiat in alia posse damnari. & ista duo ueca sunt de eodē sbo. nō q simł possint eē oppōita. nec q unuz alteri succedat. q utrūq; ē ab eterno. ꝑ sīl nāta in^ēm uolitio diuina cōsideret ut prior. silr trālitu istius sup istud obm quod est gloria. & in illo priori nāe nō repugnat sibi esse oppōiti obi. immo possz eē equalr oppositi. licz nō ambobꝫ simł. Ad ar^tā ad p^m d⁹ q añs ñ ē nccm. ꝑ cōtingēs. & cū ꝓbis. q ē eternū. d⁹ q obm eternū qđ ꝑ obicit suo intellectui est nccm ut eēn^a diuina. ꝑ obm ꝑ uariz licz ab eterno obiciat sibi. nō tñ nccio obicit. ꝑ tñ otingenī. Ad 2^m d⁹ q illa mi. nō est de iesse simplr. & dato q esset adhuc nō sequret cōclo nccia. possz eēt uera. uñ respcū po^c diuie ē ad utrūlibz s. uolūtatis. q̄ in eodē & p eodē instāti pōt eē sui & oppōiti. licz nō simł. cōclo tñ q est ex altera de inesse & alta de nccio ñ ē de nccio. & ita regla phi nō ē ulr uera. p3 de gleba qescēte i cētro terre. q cē qescēs de nccitate non mouet. ꝑ gleba qescēs in cētro terre ē qescēs. ꝯ de nccitate ñ mouet. ꝑ ē impossibile eā moueri. cōclo nō sequit. & tñ mi. ē d' inesse simplr. Ad 3^m d⁹ q actus diuin⁹ ꝑ^m suā realitatē nō trālit in ꝑteritū. ꝑ solū ꝑ^m modū signficādi. act⁹ enī hui⁹ ubi ꝑdestinauit est ita pñs m⁹. sic fuit ab eterno. ꝑ dicit pñs in^ēm nūc eternitati in q̄ de⁹ cuncta facit coexistit nr̄o pñti. & dicit ꝑteritū in^ēm coexistit nr̄o ꝑterito. & ita de futuro. que ñ differūt in eo nisi tñ ꝑ^m modos significādi. q ꝑ^m aug. sup lo. idē est in eo audiet audiuit & audit. actus tamē q ꝑ^m realitatē suam trānsit in preteritū est nccius. & ꝓpō de eo uera est necessaria.

Trū portio superioꝛ sit potētia distincta a portiōe inferiori. uidetur q sic. aug. xii⁹ de tri. imago tri. dsistit in portione superiori. & non in inferiori. sed nō potest esse eadem potentia in qua est. & in qua nō est. ergo etc. Preterea potentie distinguūtur per obiecta. z⁹ de anima. eternum & temporale sunt diuersa obiecta. ergo etc. Preterea x⁹ ethico. scientificū & rationatiuū sūt altere partes anime. q obiecta eorum s. necessariū & contingens differūt genere. Contra aug. xii⁹ de tri. aiam in hec duo. s. portionem superiorem & inferiorem non nisi per officia geminamus. Ista. q. ꝑ potest habere duplicem intellectū. quorum unus est iste q portio superior sit tñ una potētia

& ſiſr inferior ſit tm una. & tūc ē q̄re utrū una ſit eadem potētia cū alia.

Alius inteꝰ.a. ē iſte q̄ accipiendo aliq̄ pm in portōe ſupiori ut intelle ctiuꝫ. & ſiſez in portōe inferiori. ſiet inteⁿᵃᵐ. ſic de uolūtate & memoria. & tūc q̄rere utrū ſint diſtincte poᵉ. ut utrū inteꝰ ut ē i portōe ſupiori & in feriori ſit eadē pō. an diuerſe. Dº q̄ primꝰ inteꝰ ē fls. q̄ in utraq; por tōe ſūt diuerſe poᵉ. nā ſᵐ augꝰ. xii. dᵉ tri. portō ſupior eſt reſpcū eſnoꝝ. re ſpcū q̄rū ē memoria intelligenᵃ & uo lūtas. que nō ſūt una pō. uñ augꝰ. in iª ſupiori portōe poſuit imagines tri. q̄ nō ē niſi ad iſtas potētias. p̄ in deo eſt memoria eterna. q̄ eſt prinᵐ ꝓduc tōis filii. qui ē notitia genita. & p. oñs eſt ibi intelliª. ē etiā in deo uolūtas q̄ ē prinᵐ ꝓductōis. f. ſpūs ſce in deo iſta ſūt prinª ꝓducᵗᵃ pſonaꝝ realr diſtin ctaꝝ. & iſte poᵉ ut ſūt prinᵐ ꝓducē di nō reſpiciūt creaturas. q̄ impoſſibile ē diuias pſonas q̄ ſᵐ ſe ſūt ſimplr ne eſſe ex depēdere a creaturis. ꝯ iſte poᵉ reſpiciūt diuinā ēntiāz q̄ ē eſna. ꝯ re ſpcū eternoꝝ ſūt iſte poᵉ diſtincte. ꝯ portō ſupior q̄ ē reſpcū eternoꝝ nō ē tm unª pō. Eodē mō ddᵐ ē de por tōe inferiori q̄ nō eſt tm una pō. cū ipſa ſit memoria intelliª & uolūtas re ſpcū obiecti tpalis. q̄ reſpcū talꝫ oēs aīa aliq̄ ē in habitu iſtius cōcluſionis uere & hic reſpicit memoriā. aliq̄ ē i actu intelligēdi illud. & hic reſpicit inteᵐ ex hº aūt q̄ actu intelligit ſeq̄t uolitū & hoc ſequit uolūtatē. cū ꝯ iſta tria nō poſſint eē una pō portio inferior nō erit una pō. In 2º intellcū dico q̄ ē eadē poª. ꝓbat. Eadem poª coꝯſ cit prinᵐ & cōcluſionē que ſeq̄t ex pri cipio. aliogn nulla pō coꝯſceꝛ cū nō coꝯſcaū p ſe niſi ex collatōe cōcluſionis ad prinᵐ. ſic arguit aug. 2º de aīa de ſenſu cōi. q̄ ſi una pō nō coꝯſceꝛ ſē ſibiha diuerſorū ſenſuū. nª pō cognoſ ceret dⁱᵃtu illoꝝ. nūc aūt intellectus ut eſt portio ſupior coꝯſcit prinᵐ. ut eſt portio inferior coꝯſcit cōcluſionem de agibilibꝰ ex iſtis pricipiis eſnis. nā nō iudicat illud eē agendū ñ ex regl'a eterna. & ſᵐ p̄ceptū legis diuine. ſᵐ q̄ p̄cepta dei ex caritate ſunt implen da. eſt ꝯ una poª inteᵘª portō ſupior q̄ ē reſpcū pricipii. & portō inferior q̄ ē reſpcū cōcluſionis. p̄ beatituº ñ oſiſtit niſi in opatōe uniꝰ poᵉ ſᵐ unā rōez. nā & ſi beatuº ſit ſiſ in intellcū & uolūtate. nō tñ ē in duabꝰ potētiis intellectiuis. nec in duabꝰ uolitiuis. im mo nec̄io actus beatificus unius rōnis nō ē niſi in una pō. q̄ beatituº ſᵐ oēs pſos eſt optiᵐ hoīs. iō tm in una ꝑtu te uniꝰ rōnis oſiſtit. ſ beatituº eſt por tionis rōnis ſupioris ut meᵐ cum ſimi liť ē poᵉ inferioris portōis. q̄ beatitu do eſt illius potētie que eſt principiū merendi. potentia uero inferioris, por tionis eſt principiū merendi. q̄ ipſa elicit actus meritorios circa ꝓximam & ſic potentia beatificabilis utrobiq; erit ejuſdem rationis. ergo et cetera.

p̄ idem habitꝰ nō pficit duās potē cias. ſed eadez caritas pficit uolūtatez ſupioris portionis & inferioris. ꝯ uo luntas portionis ſupioris & inferioris nō ſūt due potētie. ꝯ etc. maior eſt evi dens. q̄ dᵉ. in poſteriori nō arguit dᵉ. i priori. ſ 2º. ſemp enī eſt maior unitas in priori q̄ in poſteriori. ſ habitꝰ eſt unꝰ. igiť potētia quā inforat eſt magis una. ꝓbatio mi. caritas pficit uolūtatē ſupioris portiōis q̄ diligiť deꝰ. ſiſr p ficit uolūᵗᵉᵐ iferioris pōtōis. q̄ aſr ex iſtaᵐ cariᵗᵉ ñ diligeremꝰ ꝓximᵐ. q nō dili giť ñ a caritate portiōis inferioris. & nō eſt niſi una caritas. ꝯ nō eſt niſi una uolūtas. Ad argumēta ad primū dº q̄ augꝰ. loq̄ť dᵉ imagine ſᵐ pfectiſſimā rōnez imaginis q̄ pōt eſſe in creaťa. ſ reſpectu inferiorū nō pōt quo ad hoc ſ ſolū eſt ibi generalis rō imaginis. & ſic patet q̄ augꝰ. nō poſuit rationē ima ginis niſi in portione ſuperiori. Ad 2ᵐ dico q̄ nō oīe obiectū potētie di ſtinguit potentiaz. aliť eſſent tot potē tie quot ſunt obiecta. debet ꝯ intelligi de potentiis organicis que, req̄runt de terminataz oplexionē in organo. & iō eſt limitata ad certū genus ſenſitiuū. & ſic cognoſcit a nobis dᵉ. potētiaz organicarū p obiectoz differentiā. q̄ enī poſſumꝰ oculo diſpoſito coꝯſcere oēm colorē. & aure oēz ſonū. ideo dicimus omnem colorem eſſe obiectuz uiſus & ſonuz obiectū audiťus. ſed non eſt ſic de potētiis nō organicis q̄ ſūt to tiꝰ entis. & iō dᵉ his nō ē dictū phi ꝑtm

Trū ꝑſone ſint equales in po tentia. uideť q̄ nō. q̄ cū pť poſſit generare. filius poſſet generare. oñam ꝓbat augꝰ 5 maxiᵐ. ſi pater nō pōt generare filiū ſibi eē lez eſt impotēs. ꝯ ex oppoſito ſic oñi potēs pōt generare filiū. & p oñs poſ ſe generare ptinet ad oīpotētiā. & ita ſi filius nō pōt generare nō eſt equalis potentie cū patre. p̄ prima cā plus cauſat q̄ cā 2ª. ex prima ꝓpoſitione de cauſis. & 2º meᵗᵉ. & prio poſteꝝ. ſ pater dat filio uirtutē cauſandi. & non ecōuerſo. ꝯ pater plꝰ cauſat q̄ fi lius. 5 augꝰ. de fide ad petᵐ nullus horū aliū aut p̄cedit eternitate. aut ex cellit magniᵗᵘᵈᵉ. aut ſupat poteſtate. In iſta. q. poſſet diſtingui de potentia q̄ eſt triplex. ſ. pō ꝓprie dicta & pō logica que dicit modū opoſitiōis facte ab in tellectu. & potentia metaforica que eſt in geometricis. ſᵐ q̄ geometer ima ginať punctū eē in potētia ad lineā. & lineā ad ſuperficiem. dimiſſis duobus ul timis mēbris de potētia ꝑ modo dicta tractať. q. Potentia enī ꝓprie dicta uno modō pōt ſumi ꝑ dria entis oppoſi ta actui. alio mō ſᵐ q̄ ſigᵗᵉficat idē qđ princiᵐ. quo mō de ipſo loq̄ť plius 9º meᵗᵉ. & iſta potētia ſᵐ q̄ eſt princiᵐ diuidiť in potentiaz actiuā & paſſiuā & utroq; iſtorū modoz dupliꝛ pōt in telligi aut ꝑ ipſa ratione pricipii. aut ꝑ fūdan ēto proximo illiº rōnis. Ad ꝓpoſitum planū eſt q̄ in deo oz pone re potētia actiuā cū ſit primū efficiēs

& de ista equalitate dupliciter possumus loqui aut extensiue aut intensiue. exemplū potētia calefactiua dicit equalis ſm extēsionem si ad eqlia calefactibilia se extendat. sic oīs caritas est equalis. q extendit se ad oīa diligibilia ex caritate secūdū intēsionez si sit potētia eque pfecta. & possit in actū eque pfectū. Iz nō tot possibilia sibi subsint quot sub sūt alii potentie. qz pz posito enī q calor calefactiue sibi adequata produceret aliū calorē eque pfectū. tunc esset ibi ambe iste due equalitates simul. & Iz frequenter ocōitent se inuicē. pōt tn utrūq intelligi sine altera. Loquendo de equalitate extēsionis nō ē difficultas nisi de actionibo notionalibo & eaꝝ terminis. q illi duo termini nō sunt pducibiles ab oībo pſonis. ſ filio a solo pre & ſ. ſ. a pre & fio. Loquendo aūt de equalitate intensiōis est una opō. que dicit q potētia generādi in patre ptinet ad oīpotentiā. nō aūt in filio & hoc pbat sic. oīpotētia est ad oīne illud qd nō includit ꝺdictionem. ſ prez generare nō includit ꝺdictionē. g etc.

Ꝑ aliter est de actionibo trāseūtibo & aliter de īmanentibo. possibilitas actōis trāseuntis iudicat ex rōne actionis in se & ex termio ei⁹. possibilitas actionis īmanentis iudicat nō ꝑcise ex his. ſ cū hoc ex optiōe ad agens in q manet talis actio. cū igit generatio sit actō īmanens possibilitas ei⁹ iudicāda est tm ex seipsa & eius termino. ſ etiā q sit cō possibilis ſ suppositō agenti i quo debz mānere. est aūt generatio possibilis pz & nō filio. g etc. ꝺ opi. nō opando generare ad aliq ſ suppoⁱᵘᵐ. quero aut istud ut ē ipsi⁹ gēiti tāꝑ ēmini ꝑ aliud ad qd nata est esse aliqua potētia actiua. aut nō. si sic. g i quocūq nō est potētia ad istud nō est in eo oīpotētia. si nō. g in nullo est potentia ad istud. & sic nō ꝑtinet ad oīpotētiā pris. Prima rō opi. nō ualet. q oīnipotēs pōt i oīne illud qd ē termin⁹ potētie simpliciter. & hō ꝓducendo illud in quo natū est ꝓduci. si g generare sit termin⁹ potentie simpliciter oz dicere q filius possit eā principaliter in eo in quo nata est esse. ſ nullo mō pōt filius generationē principiare. nec in se nec in eo in quo nata est esse. g filius nō erit oīpotens.

2ª etiā nō ualet. q qd habet formā limitatā ad agendū nō est oīpotens ad agēdū. igit dicere filiū nō habere formā ꝺueniētez oīni actioni quā respicit potētia simpr excludet filiū nō ē simpliciter potētē. ꝙtū ad istū articulū dico q potentie actiue primū correlatiū est possibile nō cōiter sumptū aut oppositū ipossibili. q hoc nō possibile est deū ee. & tn istud nō est terminus alicui⁹ potētie actiue. g oz q possibile ut ē correlatiū potētie actiue sumatur determinati⁹. & hoc ſm q auic. accipit vi° metaph. aut opponit ei qd ē ex se neciaz. & tūc cū oīne intrinsecū dco sit formaliter in se uel p identitatez neciaz. nihil intrinsecū dco erit ēmin⁹ potētie ꝓprie dicte. Ad q. igitur de equalitate potentie in diuinis pſonis. dico q sūt equales. q ſm magistrū sententiarū. dt. 7. primi. cadē potentia q pater pōt generare filiū pōt generari ſ tunc illa equalitas potentie nō est ad idem sicut si ponerēt eqlitas potentie in colore ad īmutādū uisū. & in sapore gustū. essent quidez ista duo equalis potentie. nō tn haberēt eandē potentiam ita in ꝓposito loquendo de potētia extē siue ad actus notionales equales sūt pr & fi. & intensiue. q potētia que est in pre ad actuz generandi est eque pfecta sicut & in filio & ad equalia oia se extendit. Ad argumenta ad primū nego oñaz. ad ꝓbationē dō q argumtuz augi nō tenet p locū intrinsecū. q si p locū a toto in q̄titate. quasi posse generare sit aliq̄d posse. ſ tenet p multas ꝓpositiones. & reducit ad multos sillogismos. dicit enī maximin⁹ pręz generare filiū. ſ nō equalē. tūc arguit augi. si genuit filiū. & nō sibi equalē. g fuit ipotens. tenet ōña. q exq̄⁹ dedit filio deitatem etiam ſm maxᵐ. alr nō esset generatio. g deitas nō est infinita. q infinito nō est aliq̄d maius. Ad 2ᵐ dico q maior ꝓpositio est uera ꝑ aliā uirtutē cāndi i causa priori & posteriori illa q̄ est prior est principalior. ſ hoc fallit i priori & posteriori ſm originē in quibo est eadē uirtu⁹ cāndi respectu. z. sic est in ꝓposito. & ideo nō ualet.

Trū paradisus sit locus ꝺueniēs habitatiōi hūane. q nō. locus attingens globū lunarē nō est ꝺueniēs habitationi hūane. ſ paradisus attingit globū lunarē ſm magistrū sententiarū. g etc. Ꝑ aq̄ diluuii ascenderūt altius. xv. cubitis oīni monte gen. 7°. ſ nō ascenderūt ad paradisū. g est altior oī monte. ſ ultra cacūina altissimoꝝ montiū nō est ꝺueniēs habitatio. q phi qñ ascēdebāt huiusmōi mōtes portabāt secū aquā ad ingrossandū aerē. aliter nō porterāt respirare ꝑ subtilitatē aeris

ꝺ gen. 2°. fecit deus hominē & posuit eū in paradiso. Ad q. dō q paradisus est locus ꝺueniēs hitationi. patz de elia 2° reg. & enoch eccliastī. 44. 2° & nō solū in statu īnocētie. ſ etiā post lapsū. ſ modꝰ ponendi est diuersus. quidaz dicūt q ſm altitudinē attingit globū lune. ſm longitudiez attingit ad orientem. ſm latitudinē est sub equoctiali. ꝺ motus elementoꝝ oñdit nobis q ignis est supꝑ totū aerē. g quicquid est supra totum aerem est excessiue calidum & sic non est ꝺueniēs habitatiōi hūane. Preterea supma regio aeris propter motuz circularē. & approxiationē ad supiora est intempate calida. mediū interstitiū aeris est excessiue frigidū. ꝑ duas cās priuatiuas. s. ꝑ rarefactionē radioꝝ q spergūt. & ꝑ distātiā a supioribo. g ultra infimā regionē aeris nō est ꝺueniēs habitatio. nisi fiat p miraculū. qd etiā dicit q sub equoctiali est regio tēpata nō est uerū. q in hieme nra frigidissima est eis ꝓpinqor sol q̄ sit nobis in maxia estate nra & ideo locus ille est intēpate calidus

Ad.ꝛ.dico ꝙ paradisus est locus ꝺuenꝛēs.& nō oꝛ esse extra ifimā aeris regionē. Ad argumēta ad primū dº ꝙ auctoritas nō cogit. ꝙ pabula q̄ꝺā est. Ad ȝm dico ꝙ miraculū fuit ꝙ aque tm̄ ascenderūt.& ad paradisū nō attigerunt. quia diluuiū fuit factū ad punitionē peccatoꝝ.ideo nō oportuit ascendere ubi erāt sancti.

Trū panis ꝺuertaꝛ in corpus xp̄i in sacramēto.ꝙ nō.ꝙ in oīm mutatiōe positiua ẽminº ad q̄ꝫ accipis esse.ꝑ corpus xp̄i p istā actionē nō accipit esse.alias frequenꝛ accipet esse.ꝑ si panis ꝺuertereꝛ i corpus.oporterꝫ istiº mutatōis eē aliquē p se & priꝰ ẽminū.illud nō pōt esse cꝛitas nᵉ aīa intellectiua. ꝙ illa nō est ibi nisi ꝓcōitāꝛ.nec aliq̄ꝺ accñs.ꝙ tūc nō esset transbatio. nec maꝛia ꝑ idem.ꝝ nihil est qꝺ ẽminet illā mutationez.ꝑ panis nō ꝺuertiꝛ. ō ambrosiº de sacꝛ mēti.& pōit ꝺe ose.ꝺ.z.: panis est in altari.& ubi accessit osecꝛtio ꝺe pāe fit corpus xp̄i. In ista.q.sūt duo uiꝺē ꝺa.ꝑ quid tenēꝺū.zº quō illud potest ꝺeclarari. De primo ꝺº qꝺ cōꝛer teneꝛ ꝙ panis ꝺuertiꝛ in corpº xp̄i & nō manet.nec annihilaꝛ.nec resoluiꝛ in primā mām.ꝙ ꝺe sacꝛmēcis tenē ꝺū ē qꝺ sācta tenꝫ ecc̄ia.ut habeꝛ extra.ꝺe hereti.ad abolēꝺū.ꝑ ecc̄ia tenꝫ panē trāsbstātiari in corpus.& ninus in sāguinē.sicut māifeste habeꝛ extra ꝺe sūma tri. & fi.ca.firmiꝛ credimus idem Iesus xp̄s sacerdos est & sacrificiū.cuiº corpus & sanguis in sacꝛa mēto altaris sub sp̄ꝛbus panis & uini ueraciꝛ cōtineꝛ.& seꝛ trāsbstātiatis panē & uino in corpº & sanguinē ptāte diuina. Ad hoc sūt ꝺue ogruētie. una talis.ecc̄ia nō errat; ꝑ ecc̄ia ꝺicit fiat omixtio & osecratio corporis & sāguinis ꝺñi nr̄i iesu xp̄i.ꝝ. z.ª ē nō iejunº nō pōt ogrue celebrare. sed sūpto sacramto adhuc sacerdos pōt celebrare iterū.ut habeꝛ extra ꝺe celebratione missaꝝ.sufficit sacerdoti semel in die missā celebrare excepto die nati uitatꝫ.nisi cā nēcitatꝫ suaꝺeat. De zº articulo sūt duo ꝺeclaranda. p̄ quō possit fieri transbatio in corpus xp̄i preexistens.zº quid pōt esse formale in termio ad quē istiº ꝺuersiōis.ꝺe p̄ dico ꝙ si trāsbatio requiraꝫ ꝙ uterq̄ terminº sit sta & pfecte in obia agēti q̄tū ad totale esse & nō esse.nūc aūt i ꝓpositio panis & corpus xp̄i totaliter sūt in potestate ꝺi q̄tū ad totale esse & nō esse.& utrūq̄ est sba.ꝺ panis potest trāsbari in corpus xp̄i.ꝑ ꝺubiū est utrū possit ꝺuerti in p̄exns & manēs ꝑm esse pristinū qꝺ habuit. Ad hº dico ꝙ eo mō terminº prior ꝺuertiꝛ in posteriorē.q̄ mō terminus posterior succeꝺit ẽmio priori.ꝑ terminº posterior non succeꝺit termino priori ꝑm esse simpliciꝛ. ꝑ ꝑm esse hic.ꝝ nᵉ panis ꝺuertiꝛ uꝰ transit in corpus nisi ꝑm esse hic. De zº dico ꝙ sic in cōuerso sūt ꝺuo.s. materia & forma. sic in ẽmio ꝺuersiōis. pōiꝛ eni l̄ opositū cōuerti in cōpositū p̄.& in utroq̄ terꝛmino aliqꝺ esse formale & aliqꝺ māle. quiꝺ igiꝛ est formale in ẽmino ad quē s.in corpore xp̄i.ꝺico ꝙ corpº xp̄i p se includit māz & foraz corpeitatꝫ priorē aīa intellectiua.& p illā foram est i actu ptiali.& pximū receptiuū aīe in tellectiue.lz ñ sit p eā i genere corpis ut corpº ē genº ń p reductionez.& in istuꝺ opositū.qꝺ tū est p se pars hōis fit p se ꝺuersio pāis.q̄si totiº in totū & partū in ptes.& p oñs ł forma ē foraꝛ ẽminº ꝺuersiōis. que manz eaꝺē sine aīa uniaꝛ corpori. siue nō.ꝙ ē nāliter prior aīa saltē in informādo.& in triꝺuo mansit aīa nō maꝛᵉ. Ad argumētū ꝺico ꝙ primº terminº istiº cōuersionis est opositū ex mā & forma priore aīa intellectiua.que mansit realiter eaꝺē in corpe xp̄i uiuo & mortuo & estꝰ formale rei contente in sacra mēto semp ex quo sacramentū fuit ꝺinstitutum.

Trū pāis i ꝺuersiōe ānihileꝛ ꝙ sic. ꝙ qꝺ p̄fuit & nihil eius manet ānihilaꝛ.ꝑ panis in ꝺuersione p̄fuit & nihil eiº manet ꝝ etc̄. p̄ qꝺ nihil ē in se nec in alio & fuit aliqꝺ ānihilaꝛ.panis post ꝺuersionē nihil est i se nec in corpore xp̄i ꝙ tūc corpº xp̄i augereꝛ p ꝺuersiōez panis in ipsū.ꝙ illuꝺ fit maiº in quo est aliuꝺ & aliuꝺ q̄tū manēs. p̄ ānihilatio & creatio sūt oppositaꝛ sic ꝛ generatio & corruptio.ꝙ sic iꝺē ē ẽminus ad quē corruptōis & a quo generatiōis.& eº.ꝺº phi.sic iꝺē est ẽminº a q̄ creatōis & ẽminº ad quē annihilationis.& eº.ꝑ qñ tota sba & totaliꝛ est ẽminus ad quē ꝓductionis ꝓductio illa ē creaº. ꝝ qñ ipsa ē tota & totaꝛ ẽminº a q̄ ꝺestructiōis illa ꝺestructio ē ānihilatio.sed in ꝓposito ipsa tota est ẽminº a quo ꝺuersiōis.ꝝ etc̄. ō creatio & ānihilatio sūt opposita.ꝑ si corpus ꝺuertereꝛ iterū in panē reꝺitio panis non esset creatio. quia non esset ꝺe nihilo simpliꝛ.ut ꝺe termino a quo ꝝ pari ratione ꝺuersio panis in corpº nō ē ānihilatio. In ista.q.sūt duo uiꝺenda.priꝰ ꝙ nihil panis manet post ꝺuersionē. zᵐ ꝙ panis in illa ꝺuersiōe nō ānihilaꝛ.priꝰ ꝓbaꝛ. p̄ sic terminº mutatiōis inq̄tū est terminº includit nō esse alteriº ẽmini. hoc ꝓbaꝛ ꝙ inq̄tū est ẽminº hz aliquā incōpossibilitatem ad aliū ẽminū.ꝝ ut ē ẽminº ñ includit aliquᵗᶜᵐ alteriº ẽmini. p̄ pāis ante ꝺuersionē nullā aliqᵗᶜᵐ hz i corpe xp̄i nec aliqᵗᶜᵐ corpis xp̄i. ꝝ nᶜ post cōuersiōez.ꝓbaº ꝺñe.ꝙ oīne ꝑᵐ q̄ꝺ i aliquo est ꝑ eiº eē simpliꝛ.ꝙ eni aliqꝺ in se est tale.ideo sic hz aliqꝺ esse in se uꝰ eē in aliq̄.ꝝ ñ ē ꝺria i mō essēꝺi alicº i aliq̄ ń ꝑ ꝺriaz eiº i se. zᵐ ꝓbaꝛ sic ẽminº ad q̄ꝫ transitº ipsiº panis nō est pugz nihil.ꝝ pāis ñ ānihilaꝛ.ꝓbaꝛ ꝺña ꝙ ẽminº ad quē annihilatiōis est purū nihil sicut ẽminº creationis a quo est pure nihil.añs ꝓbaꝛ.ꝙ ẽminº illiº trā situs est corpus xp̄i.uel si negatio pāis nō tū oīno nihil.ꝑ in aliq̄ positiuo.&

hoc ſm henricū. ſed tenendū eſt q̄ illa delitio eſt uere ānihilatio. Ad aiam ētā ad primū maior eſt falſa. oz enīz addere nihil eius manet: & ſimplr nihil ſuccedit oīno ut p ſe ēmin9 Ad 2m p idē. & ſi nihil ſit i ſe nec in alio. tñ eē ſuo nō ſuccedit oīno nihil. ſ cor pus xp̄i. Ad tertiū de creatione & annihilatiōe dico q̄ nō oīs ꝓductio totius ſbe eſt creatio. ſ q̄ ē a ēmīo a quo ut a pure nihilo. ſ hī eſt totū oppōitū.

Trū plnoa creata fuerit aſſūpta. q̄ ſic. nā futt, aſſumpta ğ plōa. oña ꝓbar. q̄ nāta & plona ſūt idē realit. q̄ ſi aliud. aut ſba aut accns. ñ accns. q̄ accns ñ ē alicui rō ſbſiſtēdi. ñ ſba. q̄ aut fora. aut mā. aut9 poſitū. neutrū horz eſt poſſibile: q̄ in plona creata eēnt plures forme uel plures materie. qđ ē falſū. p oē ptinens ad dignitatē in creatura eſt aliq̄d poſitiuū. ſ plona dicit aliq̄d ptinēs ad dignitatē. ğ eſt quid poſitiuū. ğ p assumi. ğ etc̄. ō tūc due plone eēnt tñ una plona. Ad iſtā. q. dicēdū q̄ plonalitas creata dicit negam actual dependentie ad aliud ut ad ſuppoſitum alteri9 nāe. dicit etiā negationē aptitudinal dependētie. q̄ ex pte ſui ſemp eſt in āctu. cū ğ ōdictio ſit nām dependere ad plonā extrīſecā & nō dependere. & ipſā aſſumi ſit dependere iſta dependētia. ōdictio eſt ipſā aſſumi & hīe plonalitatē creatā. Ad primū dicēdū q̄ plonalitas nullū poſitiuū dicit ultrā hanc nāam. ſi accipiť poſitiuū qđ eſt in plonali. ſ ſi accipiť plonalitas ſm q̄ iportat icōicabilitem. ſic nō ſūt oīno idem nā & plona. ſicut entitas indifferens ad affirām & negationē ñ ē oīno idē cū ipſa negatiōe. Ad 2m dicēdū q̄ plona i creatis nō dicit dignitatē niſi māliter. ſ. poſitiōe nāe itellectual quā onotat. ñ aūt rōe icōicabilitatis foralis quā ſupaddit huic nature.

Trū plōa una poſſit aſſumere plures naturas. q̄ non. q̄ aut eſſet unus hō. aut plures nō un9. q̄ nō una nāta tñ. nec plures q̄ nō plura ſuppoſita. p nāta hrbz nntationē a ſuppoſito. ğ ſi unū ſuppositū una nāta. ō aliqua mā potuit aſſumi iſta nō aſſūpta. ğ & mō. añs pz q̄ q̄ rōe aſſūpſit iſtā potuit aſſumere aliā. oña ꝓbar. tū q̄ potētia alteri9 nature nō ē reducta ad actū p hoc q̄ iſta eſt aſſūpta. tū etiā q̄ plona aſſumēs nō hz iſtā nāam ſibi adequatā. 2o cū aliqua nāta poſſit hīe dependētiā ejuſdem rationis cū iſta & ſimul cū ea. q̄ nō ē repugnātia ex pte nāe. q̄ actualis depēdētia uni9 nāe nō repugt dependētie alteri9 nāe. nō eſt repugnātia ex pte plone diuine. q̄ p h9 nō poneret in ea niſi plures relatiōes rōnis uel nulla. ſ tū q̄ ēmīat multas relationes reales. hoc aūt nō eſt ipoſſibile. q̄ tota trinitas ēmīat oēs relatiōes reales creaturaz ad ſeipſā. ğ una plona pōt aſſumere plures naturas. Ad primū d9 q̄ eēt un9 homo eo mō quo pater & filius ſūt un9 ſpirator. lz nō un9 ſpirās

Ad 2m dico q̄ ſicut ſingularitas p cedit rōnez ſuppoſiti. ita pluralitas naturarū pōt ſtare cū unitate ſuppoſiti. ul in eodē ſuppoſito.

Trū plone diuine diſtīguerēť circūſcriptis relationibus. q̄ ſic. relatiōes reales requirunt extrema realiter diſtincta. ğ nulla relā cāt p dt. realē ipoz. añs pz ex v9 mete ubi plus pōit identitatē nō eē relonē realē. q̄ nō ꝑexigit dt. realē extremoz

p in eodē fūt9 nō poſſūt fūdari relationes oppoſite. alr de eodē ſm idez dicerenť oppoſita. ğ in eēntia diuina nō poſſūt eē relationes ꝓducētis & ꝓducti. ğ añ relationē oz itelligere aliq̄ diſtincta quoz diſtinctio ꝓſupponitur relatiōibz. p ſi plōe ñ diſtīguerēť circūſcriptis relatiōibz. ğ relationes erūt pria diſtinua. oñs ē falſū. ğ añs. falſitas oñt ꝓbar. qlibz relatio ē infinita ſm illud ps. generatione eius qs enarrabit. ſi ğ relatiōes eēnt pria diſtiua plōrz ſe quereť q. z. plone eēnt. z. infinita diſtincta. qđ eſt ipoſſibile. ō aug. ix9 dt tri. credam9 prem & filiū unū eſſe deū. nec prem eē filiū uel ſpūm ſāctū: ſ trinitatē relatarū ad inuicē plonarz ğ plone diſtīguūť p relatiōes. hic ē una opi. que tenet ptē negatiuā. motim ſuū eſt iſtud. in diuinis qcqd eſt. uel ē mere eēntiale. uel mere notionale. iō qc qd eſt i deo uel ptinz ad eēntiā. uel ad relonē. ſ plone nō poſſūt diſtīgui ſm eēntiā cū ſit una i oībz ſine ſui diuiſione. cū ğ diſtīguāť realr. oz q̄ diſtīguāť p relones. ſ nō p relones diſparatas. q̄ tales ꝺpatiunť eſſe in eodē. ſic̄ paternitas & innaſcibilitas. ğ p relones oppoſitas originis. q̄ ille ſūt incōpoſſibiles in eodē. ğ illis circūſcriptis nō remanēt p ſone diſtincte. Sz ratio huj9 opinionis nō cogit. qñ enī p̄ dicit oīne qđ ē in diuinis uel ē mere eēntiale. ul mere notionale. Iſta ꝓpoſitō negareť. q̄ ſm ricar. 4. li. c. vi9. dici ſm ſbaz dupliciť accipiť aut ſm nām cōez. aut p ſba pria. p mō dicere ſbam ē dicere qdditatē abſolute 2o mō eſt dicere quidditatem hāc. ſba ğ p mō dicta nō plurificať in diuinis nc referť. iō dicit ad ſe. ſba 2o mō ſūpta plificať & alīs opať. iō dicit ſm relonē. ğ ñ oīne qđ ē in diuinis ē mere eēntiale uel mere notionale. Si aūt dicas. oīne qđ ē in diuinis ul dicit ſm ſbam uel ſm relonē: ſecdo. ſ nō ſeqť dicit ſm ſbaz. ğ ē mere eēntiale. q̄ prima ſba ſm ricardū dicit ſm ſbam. & tñ nō dicit mere eēntialr. q̄ plurificať q̄. ſūt pl'es plone. ſola enī 2a ſba hīs eē qdita ē meť eēntiale. c plurificabile nec referibile. Cōfirať p exēplū in ſuppoſito creato dria indiuidualis de genere ſbe oſtituit ſuppoſitū ſbe in eſſe īdiuiduali & in genere ſbe indiuiſibilit. nō tñ dicit ſm ſbam ut ſba accipiť p ſba 2a & qdita 2e. ſ p ſba 1a ſic in ꝓpoſito ſuppoſitū increatū dicit ſbalr. ſ nō mere eēntialr. iō nō repugt ſibi referri ſic repugnat eēntialr

Illud etiā qđ dicit q̄ relōes oppte dc 2o mō ſunt incōpoſſibiles in eodem

ſuppoſito falſū eſt. q relationes mouẽ
tis & moti ſūt oppoſite & de 2o mō.
& tñ ſūt in eodẽ ſuppoſito & ſm ide3
p3 in uolūtate motꝛe ſe. relones enī diſ
pate aliq̄ ſūt icōpoſſibiles in eodẽ. ſic
p3 de generatõe paſſiua & ſpiraⁿᵉ paſ
ſiua. ſic & relones originis oppoſite.

Ad q. ḡ dico q aliud eſt circūſcri
bere aliqd ab aliq̄. & aliud abſtrahere
aliqd ab aliq̄. p3 p plm̄ a q̄ habem⁹ ſi
noīa uſitª. nã de circūſciⁿᵉ loq̄ in p̄di
camẽtu ubi docet ogſcere ppriũ corre
latiuũ alicꝰ relatiui. ut q huiꝰ relatiui
qđ ẽ dñs ſit ſeruꝰ. ꝓbat p hoc q circũ
ſcripto a dño oī alio a relatione dõini
puta q ſit diues uł paup maꝛᵉ ſolo re
ſpectu dõnii adhuc fuꝰ dicit ad ipſũ

Abſtractio aũt eſt cõſideratio unꝰ
ſine alio. nõ diuidẽs unũ eẽ ſine alio. ſ
cõſiderãdo unũ ñ cõſiderãdo aliud: q̄ tñ
i eẽnª ſūt ſimł. & ſic loq̄t phꝰ. 2o phi.
dicẽs. abſtrahẽtiũ ñ ẽ mẽdaᵐ. ſ ſi abſtra
heret cõſiderãdo unũ eẽ ſiñ alio eẽt mẽ
daciũ. Ad ꝓpoſitũ dº q ſi. q. ītelligaꝫ
p̄º. ſ. circũſcribẽdo rłões & poñdo eas
p ītellectũ. ſi q̄raꝫ utrũ ꝓlone eẽnt diſtĩ
cte. dº q nõ. q hoc icludit cõdictionẽ
& poſitio includẽs cõdictionẽ nõ ẽ ītel
ligibilis. qꝫ utraq; ps ſeqūt. & nõ ſeqūt:
q q aliq̄ ītelligãt forałr diſtingui circũ
ſcripti foralibꝫ diſtinctiuꝰ eſt ponere
oppoſitũ inadiecto. q cõdictio ẽ ītelli
gere aliq̄ diſtincta ſine ſuis formalibus
diſtictiuꝰ. ut hoiez albũ ſine albedie. p
ſone aũt ut dictũ ẽ priꝰ forałr diſtiguũ
tur relonibꝫ. ḡ ipſis circũſcipt̄ ñ poſ
ſūt intell gi diſtincte. Exponẽdo aũt
q. 2º mō dico q ſic. q ſic a pñiᵉ &
filiaᵘᵉ põt abſtrahi p ītellectũ hoc qđ
õ rſpectꝰ. qđ ẽ cõis utriq;. & a relõibꝫ
aliqd cõiꝰ. ſ. modꝰ icõcabiłr exñdi. ſic
a pñe & filio põt p intellectũ abſtrahi
res relata. & a re relata aliqd cõiꝰ. ſ. ſb
ſiſtens icõicabiłr in nã ītellectuali. qđ
impoꝛat noīe ꝓone. & abſtrahit a mõ
eẽndi incõicabilit ad ſe uel ad alterũ.
q ẽ modꝰ utriq; indifferẽs dicibł de
utroq;. & de neutro determinate. ita q
nõ de alio. ſic ḡ intellıgẽdo poſſũt ꝓo
ne ītelligi diſtingui circũſcriptis relõni
bus. q abſtrahẽdo a pñe & filio relões
poſſũt intelligi pater & filiꝰ diſtingui
inq̄tũ ſūt ꝓone. qđ ẽ cõiꝰ abſtractũ &
nũeratũ in eis q̄ ſit relo. ſic abſtrahen
do p intellectũ ab hoīe rõnez aīalis. poſ
ſet adhuc diſtingui ab aſino ī rõne rõna
lis. ſic in ꝓpoº. lz ꝓone nõ ſint i re di
ſtincte ſine relatiõibꝫ. tñ rõ foralis cõ
ceptꝰ iportati p hoc nomẽ ꝓona nõ ẽ
relatio. nec ſba ſiz nec forał rõ entł ẽ
oceptus ſbe uel accñtis. ſ alicuiꝰ cõis
utriq;. Ad primũ in oppoᵐ dº q
relo realr q̄ ꝓſuppõit extrẽa realr di
ſtincta nõ facit extrema ſic diſtincta. in
ꝓpoſito aũt facit. Ad 2ᵐ maior eſt
falſa. q in eodẽ funº limitato ut ī uoᵉ
poſſũt fũdari oppoſite relatiões qñ mo
uet ſeipſũ. & multo magꝛ poſſũt fũdari
in fũº illimıº. nec ꝓp hoc ſeqūt oppo
ſita ſimul ꝑdicari de eodẽ forałr. ſed
oppoſita incõplexa ſimul ineſſe eidez
qđ eſt incõueniẽs. q eidez anime ineſt
muſica & nõ muſica & ſic eidẽ eſſẽtie
ineſt pñitas & non pñitas ut filiatio:
eſſentia tñ a neutro foraliter denoiaẽ
q ipſa eſt ad ſe. & ois relatio ad alterũ

Ad ultimũ dicẽdũ q arᵐ excludit 3
ponẽtes relones eſſe forałr ãfinitas. q
ipſi nccio habẽt dicere. 3. infinita di
ſtincta eſſe in diuinis. ego aũt dico q
nõ. q nihil qđ eſt pfectiõis ſimplr in
diuinis eſt plurificabile. unde relatiões
nõ ſūt formaliť infinite. nec dãt ꝓois
pfectionẽ ſimplr. ſ tm incõicabiłr ex
iſtere. qđ nõ ẽ pfectiõis ſimplr. q tũc
ꝓona q̄ nõ hz illã incõicatcm nõ eſſet
pfecta qđ ẽ abſurdũ. Ad ꝓbationẽ
dico q generatio filii eſt ĩnarrabilis &
q̄tũ ad principiũ ꝓducẽdi filiũ. & q̄tũ
ad terminũ foraliẽ ꝓductũ. & q̄tũ ad
eſſentiã q̄ eſt émiꝰ formalis ꝓductõis
łñ enī ſūt forałr infinita & inenarrabi
lia. & generatio q̄ eſt eadẽ realr cũ eis
ſumłr inenarrabilis & infinita idẽtice:

Trũ ꝓona dicaꝫ ſm ſbm uel
ſm relonẽ. q nõ ſm ſbaz. augſ
v. de trinı. teneꝫ qđq ad ſe
dicit naꝛa pſonaᵐᵃ & diuina ſbſtãtiali
tas ſbaliter dici. 3ſtans enī eſt q ꝓona
nõ dicit ad ſe ſic natura illa. q oẽ tale
dr ī ſingulari cł q̄libz ꝓona & de oībus
ſimł. & ñ dr płié ſic ꝓona dr płałr de
tri ꝛ ꝓois. ḡ ꝓona nõ dr ſbaliť. p
boet us in fine de trini. ſi ꝓone diuine
ſūt neceſſe eſt ad ſbam nõ ꝓtinere. q
oñe qđ ad ſe dicit eſt in eis oino indi
uiſũ. cũ ḡ alia ſit ꝓona prīs. alia filii
alia ſpūs ſãcti. ḡ ꝓona nõ dicit ad ſe

ꝑ Ricardꝰ. 7. de tri. noie ꝓone nõ in
telligit niſi unꝰ aliqs ſolꝰ ab oībꝫ alis
ſingulari ꝓprietate diſcretꝰ & diſtictꝰ
nõ ḡ dicit ſm ſbaz. 5 augſ. 7. de tri.
ad ſe dicit ꝓona patris. nõ ad filiũ. nc
ad ſpiritũ ſãctũ. ſic ad ſe dicit deꝰ ma
gnus. ꝑ oñe nomẽ qđ cõiter reſpõ
dr ad introgationẽ factã p qđ eſt eẽn
tiale. q qđ q̄rit de eẽnª. ſ heretici q̄rẽ
tibꝫ qđ. 2. ſuẽient ꝑſũ ẽ. 3. ꝓone ſm
augſ. ḡ etc. Vn opi. dicit q hoc no
mẽ ꝓona in ſingulari ſigficat ſbam
in plurali relationẽ. & uidet opi. mgri
qui dicit q cũ dicit pater eſt ꝓona. fi
lius eſt ꝓona ſignificet ſbam. in plura
li aũt cum dicitur pater & filiꝰ &. ſ.
ſūt. 3. ꝓone ibi ſtat notiãłr. & ſig
ficat relationẽ. 5 cuilibz płi corre
ſpõdet ſigulare eiuſdẽ ſigficationis. ḡ
ſi ſignific. tũ ꝓone płaliter ſumptũ ſi
gnificet ipſas ipoſtaſes. in ſingulari ſũ
ptũ ſignificabit idem. Ad q. ḡ dº
ſm ricardũ dł tri. vº. hoc nomẽ ꝓona
ſm tria tẽpa tres hz ſignificatiões. naz
ſicut dicit boetiꝰ in diuinis noībꝫ &
una ꝓona xp̄i. nomẽ ꝓone ꝑ ſignificа
bat eos q ī tragediis ludoꝛ excellebãt
loco quoꝛ alii ꝑferebãt. & iſto mõ hi
ſtriões reꝑſentantes honorabiles uiros
ꝓonas uocabant. q ſm eos ꝓona dici
tur a per ſe ſonando pfecta uoce. q hi
ſtriones per faciem de ligno cupro uel
ꝓgameno factã reꝑſentabãt illũ cuius
facta cantabant. Sed tempe augſ. no
men ꝓone tranſlatũ eſt ad diuina. aut
ibi ſigficet aliqd dignitatis. unde tẽpo:

ſuō ꝓpoſitā ſignificabat ſubſtātiaz intellectualē & ſtam 2am. que quidditatiue eſt ad ſe & mere eſſentialē. patet 7°. de trini. & ꝙ ſubſtantia prima non accipitur ut patet ibidem. Subſtantia aūt qñz accipitur in abſtracto. qñz in concreto. in abſtracto primo poſuerūt. ſubſtāria linie ex his eſt. i cōcreto ut ignis eſt ſba. ſba in diuinis ē idē qđ eſſentia & ſic nō dicit̄ ꝑſiter. ſba in concreto ut ocernit ſuppoſita eſſe. pōt aliq̄ter nūerari ad nūerationē ſuppoſitorū. & iſto mō 6m augſtinus ſignificat ſbaz 2am. ut ocernit ſuppm. & ē idē ꝓpōa qđ hñs eēntiā uel nām itellectualē. ſic ꝑſa ſuppoſita ꝓncipaliter ſignificāt nāz itellectualē & aliq̄d ad ſe. ſic dr. 6 q tēpe augſtinō fuit aliq̄d notū ad qđ ꝺuēnīt poſſet rnderi cōni hereticorū qđ. z. iō nccitate opuli utebāt noīe ꝓpōe. Sz poſt augſtinas illi nois mgri notuit uſitatū eſt nomē ꝓpōe ad ſignificādū icōicabiliter ſbi tēt̄ē in nā itellectuali. ut pz prior. ubi pri⁹. ubi dicit q multū interest inter ſignificationē ꝓpōe & ſbe. ſic differt ſignificatio hōis & ſtialis. cū eni noiam⁹ ꝓpoñ ñ itelligim⁹. ñ unā ſbaz ſingulārē ſbā itelligit̄ una ꝓprietas. q ñ ꝺuēnit niſi uni ſoli. iō 6m ipſū ſignificat ſbaz ñ 2am 6ꝑpuā. nō qđ. 6 quē iō iſto mō utēdū ē noīe ꝓpone. q loquendū ē ut ꝓpes. ꝑ eth. & ſic nō ſignificat ꝓpriū alic⁹ ꝓpōis. q ꝓpriū ñ nūerat. ꝓpōa āt nūerat. ꝙ ñ ē ꝓpriū. dicim⁹ eni. z. ꝓpōas. q ꝓpōa ē cōis tribꝰ ñ cōie equocatōis. q eq̄ca ñ nūerāt. ñ 6m uocē. 6 unīcā. q nūerat̄ ꝑ eis 6m ſuū ſignificatū. pz etiā q ꝓpōa dicat negationē duplicē cōicabilitatē. & ē negatio unīus rationis.

Trū pena caīca ꝑpediat ſuſceptionē uel collationē ordinis q ñ. q excōicat⁹ uł irregularis ſi attēptet ofícere ofício. ꝙ a ſiſi epūs excōicat⁹ uł irregularis ſi attēptat ordre & faceř q̄d facit eccl'ia ordinat. & ille ſuſcipit ſi intēdit ordiari. ꝑ irregularis nō excludit a ꝓceptiōe aliq̄z ſacrāmētorū. q ſi itēdit recipe recipit. ꝙ ñ excludit a ꝓceptione iſtius. ſña ꝓbat a ſiſi añs pz. q irregularis pōt accipe ſacm̄ pnie. alias ꝓcluderetur ſibi uia ſalutis.

ꝑ nulla pena caīca magis excludit ab aliq̄ ꝙdu uel actu eccl'ia cō q̄ hereſis. 6 hereſis ñ excludit ut habeř. 1. q. i. q̄d q dē. 5 ꝓma. q. i. ſimōiacos oīno⁹ dānam⁹. & talē ſuſceptiōez irritā decerim⁹

ꝑ eccl'ia pōt dare prātez ofērēdi ordines. pz ꝺecrādo epūz. ꝙ pt auferre. ꝙ aliq̄ penā pt infligere epo q̄ quā nō poſſit ofērre ordīs. In iſtā. q. ꝑ uidēdū ē de pēis canōid dr q⁹. q. q̄rit. 2° q̄r excludit ab ordinis ſuſceptiōe & collatōe. Circa pri⁹ pēa caīca in ꝓpoſito ē pēa iflicta 6m caīem ꝓhibēs punitū ab aliq̄ actu eccl'iaīco q alias ſibi liceret. qđ addit q̄ laicū cui nō poſſe ofícere nō ē pena. q hoc ſibi ñ operit

Pene aūt caīe ſūt. 4ri. ſ. depoſitio uł dēgradatio. fama irregularitas. excōicatio ínēdictū. ſuſpēſio. de iſtis p ordinem & ſingulis in ſe. & q̄liē incurrāt. & q̄li remedio remittāt. & quando eas ad inuicē 6m gui⁽ᵉᵉᵉ⁾ & pena⁽ᵃᵉ⁾. pria ē maxīa ſ. depoſitio q̄ eſt totalis ānotio a ſtatu clericali. deponit aūt a ſtatu clericali. ꝙ caracter ſibi tollit. nō ordies ſuſceptī. 6 lnia exequēdi actū cui ſuſcūq; ordinis. & priuilegiū illud qđ operit ordinati. & ralis tradit curie ſeculari. & q̄tū ad actus eccl'iaſticos. & ſq̄tū ad tutelā ꝓſonarū eccl'iaſticarū. & q̄tū ad forū totaliter excludit de nūero ꝓſonarū eccl'iaſticarū. Infligit aūt iſta pēa ñ a iure. 6 a iudice. fōa aūt 6m quā infligē da ē. habeř extra de pēis. dēgdatō. Cāe aūt ꝑꝑ ꝯs infligit ſūt crimīa enormia ſ. hereſis. ſciſma. reuelatio ſacrāmētōis. de p extra de hereticis. de z° extra de ſciſmaticis. de 3° extra de pēi. & re. oīs utriuſq; ſexꝰ. Remittit aūt p reſtm̄em in iterū ab eo q pōt reſtire. q pōit ſolꝰ papa 12 legittime depoſitꝰ ñ legař poſtea reſtituꝰ. 2ª pena eſt infamia. q̄ eſt ſtatus leſe dignitatis q̄tū ad uitam & mores. ſic fama eſt ſtatꝰ illeſe dignitatis etc.

Sciendū aūt q nō eſt idez eſſe infamez & infamatū. infamatꝰ eſt q de crimine aliquo publice accuſat. Infamis eſt aūt ꝑꝑ crimen publicū publice omiſſum. p ſ q l' ins determinat aliqz fore infamē. ita q omis infamis eſt publice notatus de crimine qđ ꝓpter punit pena infamie. ſed qui non eſt cōuictus in iudicio eſt infamis tm a iure. & nō a iudice. ſi aūt cōictꝰ & tali pena a iudice punitus. tūc utroq; mō eſt infamis.

Circabit̄ ꝙ infamia prima ex impoſitione criminis. infamatoris. 2ª incurrit̄ a iure. uel a iudice puniente crimen tali pena. Cauſa aūt ꝑꝑ quā incurrit infamia 2ª mō habeř. vi. q. i. oēs infames credimus quos leges ſeculi infames. appellant. ꝙ ille leges ſeculares ꝓmientes crimen infamie ſunt canōice. & ille leges habentur. ff. de his qui not. infamiā. Remediū ꝺ iſtaz penā primo modo eſt purgatio canonica. extra de purgatiōibus. illa purgatio totaliter tollit illam infamiam. contra infamiam 2ª modo tollitur per reſtitutionem in integrū ab eo qui poteſt ſic reſtituere. extra de teſtibus. Iſta penaꝰ eſt ſiplicit̄ ꝙ tū ad uitā ciuilē q̄ depoſitio ñ depoſitio ſ. includat iſtā. q iſta prohibet ab omni actu legittimo. etiam poſt actam penitentiam. quia talis perſona uilis eſt. extra de regulis iuris. infamibus porte dignitatis patrie non debent

2ª pena eſt irregularitas. illa eſt inhabilitas ad ſuſceptionem & executionem actuū ordinū. illa incurrit̄ frequenter a iure. licet poſſit aliquando infligi a iudice. 6 iure incurritur a iure ex quibuſdam crimīnibus. & exquibuſdam non criminibus. & ex quibuſdamque quandoq; poſſunt eſſe crimīa quandoq; non. crimina ſunt quatuor. ꝑtinentia ad ordines uel actus eorū. ſic ſimonia. furtum in ordine. miniſterium in ordine non ſuſcepto. & concubinaria. ſeu uouendo pēnis eccl'iaſticas. ſimonia potest eſſe in ordine & in beneficio. Si in ordine & ſcienter. ſolus papa diſpenſat. extra de ſimonia.

si aūt ignorās. & ignorantia inuincibili puta alio dedit ꝑciū ut ordiet ñ efficiē irregularis. & postq̄ ostiterit sibi nō exeq̄tur actū ordinis suscepti. q̄ suspēsus ē ab actu illi⁹ ordinis sic suscepti q̄uscq̄ a tali suspensiōe libereē. simoniac⁹ aūt in beneficio nō sic grauiter punit. sed exq̄ sibi ostat q̄ simōiace illud obtiuit teneē resignare. & toto tēpe quo tenet iniuste teneē ad restitutionē oiuz q̄ pce pit. hoc ꝓbat de simōia in diuersis. c.

De furto in ordie distinguo. aut ꝓ hibeē p excōicationē ne q̄s accedat ad illo episcopatu. & pri⁹ legittie exa miat⁹ & recept⁹. aut nō. i utroq; cāu furtiue se igerens ē irregularis. si ī p̄ñ dispēsat nisi p papaz. in 2⁰ dispensat p episcopū. extra de eo q̄ furtiue ordi nes suscepit. De 2⁰ crimine q̄ ad ipsum sequatur irregularitās habetur extra de cleric nō ordinat. De 4⁰ habeē extra de cle. exco. uel depo⁰ mi nistrante. intellige maiori excōicatione & postq̄ scit se eē excōicatū. q̄ si ignā tia eēt inuincibilis nō tenereē cauere ab actibus ordinū. nec exercendo illos in curreret irregu^tem. Seq̄tur etiam irregularitas. 3. non crimīa. s. seruitutē illegi^tem. & enormem mucilationē uel infirmitatez. primū ꝓbat. q̄ seru⁹ est possessio domini. ideo nō debet ab eo auferri ipso inuito. si ordinat fit inha bilis ad quosdā actus seruiles. q̄ si ordi nat⁹ fuerit dño inscio & ñ ꝛsētiente dz sibi reddi. 2^m ꝓbat. q̄ ꝑsumūt imitatores icōtinētie & male morigera ti. q̄ male educati. tñ cum eis facilit dispēsat. habeē etiā extra de fliis ꝑsbi terog. 3^m ꝓbat extra de corpe uitia to. ſ si nō sit mucilatio deformis. nec ipse sit in culpa illi⁹ mucilatōis nō ex cludit. si āt seipsū mucilauerit cū tali uix dispensat. Sequunt duo q̄ q̄z possūt esse cū culpa. & q̄z nō. ut ho micidiū & bigamia. ſ homicidio oti neē mucilatio actiua enormis alterius hominis. & de illa materia habeē extra de hōicidio uolūtario & nō uolūtario. rō ē q̄p horrorē sanguinis effusi. ꝓpte rea deus nō permisit dauid edificare templū nōini suo multo sāguine effuso

Bigamia aūt semp inducit irregula ritatē. extra de bigamis. 4^a pena est excōi⁹ q̄ est sepatio a sacramēti & a cōione fideliū. xi. q. 3. & dicit excōi⁹ ma. q̄ simp̄r excludit mi. q̄ 3^m quid q̄ a cōione fideliū in sacmētl. Incur ritur aūt q̄z a iure. q̄z a iudice. & ñ nisi ꝓpter mortale graue. cū quo etiā excōitatur otumacia. q̄ q̄diu quis pat⁹ est satisfacere ꝓ culpa. & audit eccle stiā. nō ē habēd⁹ ut ethnic⁹ & publica nus. cum 3^m xp̄m pena illa est ultio in fligēda illi q̄ nō audit ecclesiā. qui. ſ. est final⁹ otumax. Relaxat aūt p illū qui excōicat uel eius supiorez si est ex cōi⁹ a iudice. si aūt est a iure per abso lutionē eius qui condidit ius. & etiam cuiuscunq; sacerdotl ut dicūt multi si legis lator non seruauit sibi illam abso lutionem. extra de senten. excomūica. sed illa ꝓba⁹ pacū cogit. q̄ non segt

nō reseruāt. g̃ cōcedit. q̄ posse absol uere cadit sub illa regula iuris. qđ nō ē concessum uideē esse phibitū. q̄ nulli competit absoluere a sententia lata a superiore nisi fuerit sibi commissum.

2^a pena ē interdictū qđ ē artatio a q̄busdā actibo ecclīastic⁹ exercendis. si āt pēa. lz possit ifligi loco & nō ꝑsōe ꝑsone & nō loco. & utriscq;. tñ ut ē pe nā distincta ab aliis freq̄nt⁹ ifligit loco ita q̄ i illo loco ñ lz celebre solēnit. n^c alios ī esse. si pēa ōnit qñz a iure. qñz a iudice. a iure icurrit pz de recipiēti bus usuracios extra de usuris. a iudice icurrit multi de cāis. cōi⁹ g̃p inobiam cōez ꝓpe terre. Relaxat aūt p illū qui posuit interdictū. relaxat etiā a iure in certis casibo. patz extra de sen. excōi.

3^a pena ē suspen⁹ q̄ ē phibitio ab aliq̄ ad tēp⁹ alias 3ue^te. & ē mutiplex q̄ q̄dā ē suspen⁹ ab officio. q̄dā a bñfi cio. q̄dā ab ingressu eccie. qñ icurrit ipso iure. pz extra de sen. & re. tollit āt p rlaxa^nem factā tal suspēsiōis ab eo q̄ eā otulit. ul a supiore. De 2⁰ ar⁹ principali certū ē de. v. pēis ultimis q̄ nō phibēt de facto a susceptiōe ordi nū. rō est. q̄ cū illis penis pōt stare rō ministri suscipiētl. intētio & illa neccia hicide. de iure āt phibeē. ita q̄ illi^te at tētat 3riū. & si attēteē sit qđ itelligit rō āt isti⁹ phibitiōis ē. q̄ ecclie collata est potestas ordinādi sibi mīstros. Ad arguēta ad primū cōcedi pōt q̄. tū ad quīq; pēas primas. & si itelligat q̄^m ad sextā q̄ episcop⁹ depositꝰ simp̄r ñ est epūs. tūc quo ad illum casum. similitudo in ña. q̄ caracter sacplex tij tolli nō pōt. & p oīs n^c sacerdotiū sic episcopat⁹. Ad 2^m nō sufficit in tentio ñ mīster sit idoneus q̄lis ñ depo sit⁹ 3^m illā opi. Ad 3^m nō est simile. q̄ pōa est sacmētū generale. iō ab isto nullus excludit. n^c de iure. nec de facto & alia sacmēta q̄ includūt aliq̄d excellē tie possūt negari alicui ꝓpter delictū.

Ad ultimū dico q̄ hereſis nō exclu dit de facto. & de iure. & si tal nō sit p cisus & ordinat⁹ ab eccīa affert ordies

Trū penitētia ad deletionez
peccati neccio requisita sit uir
t⁹. q̄ ñ. passiōibo ñ laudamur
2⁰ ethicoz. & uirtutibo laudamur. pēi
tere aūt passio q̄dā est. g̃ etc. p̄ois
actus uirtutl ē uolūtari⁹. q̄ electiuꝰ 2⁰
ethicoz. & pēa ē inuolūtaria. q̄ nihil ē
penale ñ qđ ē inuolūtariū. g̃ etc. p̄
uirtutes fuissent in statu īnocētie & re
māsissent in pria. in qbo tñ nulla pōt
eē penitētia. q̄ nullū pōt ibi esse malū
ad qđ sequaē penitētia. g̃ etc. 3 4⁰
sniaz. de. xiiii. dicit magister q̄ penitē
tia est actus uirtutl. p̄ penitētia pōt
esse actꝰ oformis recte rōni. g̃ pēa est
uirt⁹ uel pōt esse. oña est māifesta. añs
ꝓbat. q̄ 3^m rectā rōnē qlibz legi lator
uindicat trangressorē legis. g̃ minister
q̄ 3^m rectā rōnē legis datoris exeqtur
talē actū erit uirtuosus. cū g̃ oñi hōi
sit omissū eē ministrū dei ferentis legē
uindicare peccatum a se cōmissum. po
test per seipsum uindicare peccatū &

ſuſcipere penaꝫ ꝑ peccatis que omiſit

Nota ꝑ maiori cuidītia ꝙ pnie.4. ſūt ſigficatiōes. prima ē iſta ꝙ pēitere idē ē ꝙ in ſeipſū uidicare. tenere eniꝫ qñ ñ addīt dctuus expōnēs cui teneaī ſigficat ꝙ ſibiipſi tenenti teneaī. unde dr⁹ lꝫ puniat peccatorē. ñ tū dicīt pēitere. ꝙ ñ ſibi. ſ alii pnaꝫ infligit. ſ ſi bi penā ifligēs dicīt pēitere. i. ſibi penā applicādo tenere. 2ª ſigficatio ē illa ꝙ pēitere idē ē ꝙ peccatū omiſſū detestari. uł dr peccato omiſſo diſplicē tiā hre. 3ª ē iſta ꝙ penitere idē ē ꝙ pnaꝫ inflictā a ſe nō ab alio ꝑ peccato omiſſo ꝯtanr acceptare. 4ª ē iſta ꝙ pēitere idē ē ꝙ pnaꝫ ꝑ peccato ifflictā pariēr ſuſtinerī. oībo iſtis mōis pnia pōt eſſe actꝰ uirtuti. ꝙ pōt eē ocors rōi recte. Iſta ſeq̄ndo dico ad priᵐ in op poſitū. ꝙ ſi triſtitia ſit paſſio. tū i opante triſtitiā ē actꝰ. & nō eſt actꝰ pnie. ſ magi effectꝰ. Ad 2ᵐ dᵒ ꝙ dato ꝙ penitēª ſit iuolūtaria. tū actꝰ a uolūtᵉ elicitus ē uolūtarⁱ⁹. Ad 3ᵐ dico ꝙ penitēª ē hītꝰ iclinās ad facilr uīdicādū & hꝰ uł i alū reū. ſi omitteret ſibi. uł i ſeipſū reū ſi malitia ſibi ieſſet. ꝑ mō pōt eſſe in pria & in ſtatu innocentie. ꝙ in deo ē. 2° mō nō. ꝙ in patria nᵉ in ſtatu innocētie ē malū. ꝯ nᵉ pnīa.

Trū penitere poſſit retinens rē alienā niſi reſtituat. ꝙ ſic nullꝰ teneī ad reſtitutionē ſibi magi dānoſā ꝙ ſit utilis ei cui fit reſtitutio. ſ qñꝫ eſt maioris ſūpr⁹ ꝙ ſit illud qđ ē reſtituēdū. ſi ille cui reſtitu endū eſt mānet i remotꝫ ptibꝰ. ꝯ in illo caſu nō teneī. ꝑ qlibet magi teneī diligere ſeipſū ꝙ ꝓximū. ſᵐ illud can ttel. ordinauit i me caritatē. ꝯ in illo in quo reſtitutio ē alicui dānoſa. l. i extrema nccitate magi teneī ſibi retinere il lud ꝙ ex dilectiōe alii reſtituere. ꝑ adulēa ocipiēs filiā de adultero. filius q eſt putatiꝰ mariti defraudat heredē de hereditate. & tū nō teneī reſtituere hereditatē. ꝙ ñ poſſet fieri ſine ſui diffamatiōe & uxoricidio. ō aug⁹ in epiſtola ad macᵉᵐ ꝙ diu res ꝓpr quā peccatū ē ſi nō reddīt & reddi pōt ñ agīt pnīa. ſ frāgīt. & xini. q. vi. nō dimittīt peccatū ñ reſtituāt ablatū. ꝑ exo. xxi°. q furatꝰ fuerit hoiēꝫ & uendidit eū ꝓuictꝰ mox morte moriatur.

In iſta. q. ſūt ꝙtuor uidenda. ꝑ unde dominia reꝝ ſint diſtincta. ut hoc dicaī meum & illud tuū. ꝙ illud eſt funᵗᵘᵐ oīs iniuſtitie in ōctando rē alienā. & ꝑ oīs oīs iuſtitie in eā reſtituēdo. 2° quō rerū dominia ꝑ diſtincta iuſte tranſferunī. 3° q ſit iuſta occupatio & rei aliene dānificatio in re tēpali. 4.° quō talꝰ teneī ad reſtitutionē. ꝙtū ad ꝑᵐ articulū ſūt ſex ocl'ones. prima eſt iſta dominia reꝝ nō fuerūt diſtincta in ſtatu innocētie. imo oīa erāt cōia. nec iure naī. nec iure diuino. non iure naī. ꝑ baī decretoꝝ dr. 8. iure nāe ſūt oīa cōia nᵉ iure diuino. ꝙ dñi ē terra. Ad hᵒ eſt rō talis. uſus rerū ſᵐ rectā rationeꝫ ſic debet opetere hominibus ſicut cōgruit ad pacᵉᵐ ouerſatiōeꝫ & nccīaꝫ ſuſtentationī. ſ ꝑ ſtatu innocentie cōis uſus rerū plus ualuit ad utrunq; illorū ꝙ diſtinctio dominioꝝ. ꝙ nullꝰ tūc oc cupaſſet qđ fuiſſet alii nccīuꝫ. ꝯ etc.

2ª ocl'o eſt iſta ꝑceptū le. nāe de habendo oīa cōia rōnabilīr eſt reuocatū poſt lapſū. tū ꝑ pacificā ouerſationē tū ꝑ nccīam ſuſtentationē. ꝙ tūc malꝰ & cupidꝰ occuparet ultra ea que eēnt ſibi nccīa īferēdo aliis uiolētiā ꝙ uellēt uti ſecū. eiſdē rebꝰ ad nccītatē. ſic legitur de nēgrot ꝙ erat robuſtꝰ uenator corā dño. i. opꝑſſor hominū. fortiores etiā bellatores priuarēt alios ꝓpriis rebus ſuis. Ideo politia ag. 2° polᵉᵉ ꝙ non ſint oīa cōia multo melior ē ꝙ politia ſocratⁱ. ꝙ dicit oīa debere eē cōia

3ª ocl'o eſt iſta actualis diuiꝰ rerū ꝑ fuit facta ꝑ legē naī. nec p diuinam nō diuinā. ꝙ augⁱ. ſup lo. quo iure dicendis uillas eccl'ie diuino an humano ꝯcunq; poſſidet q̄d poſſidet hūanā nolūtate & nō iure diuino poſſidet. ꝙ iure diuino dñi eſt terra & plenitudo eiꝰ. ꝑ legē nāture nō. ꝙ nā dēmnauit ut eſſent omnia cōia. ſequitr ergo ꝙ diuiſio dñioꝝ fuit facta ꝑ legē poſitiuā. ſ ꝙ diſtinctio ſit iuſta oꝫ uidere quō lex poſitiua talis ſit iuſta. 4ª ocl'o eſt iſta ad hoc ꝙ lex poſitiua ſit iuſta requirit in legis latore prudentiaꝫ & auctoritatē. ꝙ lex dicitur a liēādo. ſ nō ꝯcūq; ſnīa prudēris ligat cōitatem nᵉ aliquā pcnā ſi nulli ꝑſideat. requirit ꝯ auctoritatē & prudētiā ut ſᵐ recta rationeꝫ rōnē dictet ꝙcqd ſtatuēdū ē ꝑ cōitate. 5ª ocl'o ē iſta auctoritas ē duplex. ſ. pāna & politica. & ſi duplex in una pſona. uel cōitate. pāna ē iuſta ex lege nature. q̄ oīes filii tenenī obedire parētibꝰ. hec aūt ꝑ nullā legē poſitiuā. moſaicā. uel euāᶜᵃᵐ reuoᶜª eſt. ſ potiꝰ cōfirmata. politica aūt q̄ eſt ſup extraneos ſiue reſideat in una pſona uel in cōitate pōt eſſe iuſta ex cōi conſenſu & electiōe cōitatis. 6ª ocl'o eſt iſta. pria diuiꝰ dñioꝝ potuit eſſe iuſta a lege poſitiua iuſta fuit lata a pre uł principe iuſte principāte. uel cōitate iuſte regēte. & ꝓbabile ē ſic factū fuiſſe. nā noe poſt diluuiū diuiſit filiis ſuis terras quas ſinguli occuparēt ꝑ ſe & poſteris ſuis. uel ipſi de cōmuni cordia inī ſe diuiſerūt ſicut fecerūt abrahā & loth. abrahaꝫ dedit electionē loth. ꝙtū ad 2ᵐ articulū dico ꝙ tranſlatio reꝝ pōt eſſe uel ꝙtuꝫ ad dominiū. ſ. ꝙ res trāſeat a dominio uniꝰ ad dominiū alteriꝰ. uel ꝙtū ad uſū ſiue ius utendi. manēte tū dnio apud eūdē tranſlatio aūt dñii pōt fieri. uel auctoritate publica pricipis. uł le. uel auctoritate priuata ipſius dñi immediate poſſidentis. de prima tranſlatiōe ſit hec concluſio. trāſlatio dñii auctoritate. le. iuſte iuſta eſt. ꝓbaī. ſi enī lex iuſta potuit iuſte determinare prima dominia. & nō eſt minor auctoritas legis uel principis poſt diuiſionem dominioꝝ ꝙ ante ꝯ ꝓpr eādē cauſā & eūdē fine potuit iuſte trāſferre dominiuꝫ poſtꝙ fuerat alicui appropriatū. & ex hoc dico ꝙ

p̄scriptio ſi ī īmobilibꝫ. & uſucapio in mobilibꝫ et iuſta tranſlatio. cuiꝰ ratio ē.

Iuſte pōt illud ſtatui a legi latore. q̄d eſt nec̄iuꝫ ad pacificā̄ ouerſationē ſub ditorū. ꝑ dominū rei neglecte ſic ē ī p̄ ſcriptione & uſucapione trāſferri in occupantē ē nec̄iuꝫ ad pacificā̄ ouerſationiꝫ ciuiū. q̄ ſi ñ trāſferret dominū ꝑ remaneret apud priⁿ poſt q̄ptūcūq; tempꝰ eſſet int̄ eos lites mortales. ꝛº pōt fieri trāſlatio dominii p actū ꝓſone priuate īmediate. & hoc per actum mere liberalē. uel ꝑᵐ q̄d liberalē. primꝰ eſt q̄n trāſferēs nō expectat aliq̄ reddi tionē. ꝛº eſt q̄n p eo q̄ trāſfert expectat aliq̄d ſibi reddi. De p̄ſit ḣ dcto. dñs alicuiꝰ rei nō ꝓhibitꝰ a lege uſ ſu piore a cuiꝰ uolūtate dep̄deat ī dñan do uel tranſferēdo pōt donare rē ſuaꝫ alteri uolenti recipe. ꝓbat̄. q̄ exquo p actū uolūtatī fuit dñs p uolūtatē p̄t ceſſare a dominio. & qui uult recipe pōt incipe eē dñs nullo ꝓhibēte ſupio re. g̃ p illā donationē fit iuſta trāſlatio dominii. q̄ ad iſtā donatōeꝫ nihil aliud req̄rit̄ niſi liberalis trāſlatio ex p̄te do nantis. & uolūtas recipiēdi ex p̄te illiꝰ cui fit donatō. & libertas ex p̄te āboꝝ ſ. huius donādi & illiꝰ recipiēdi nulla lege ꝓhibēte utriq; illoꝝ. p̄p defectum primi ñ p̄t qs dare pecūiā fratri mino ri. q̄ ille nō uult eſſe dñs. p̄p defectum ſecūdi monachus nō pōt dare ſine lnia abbatī. nec fil⁹ familias ſine uolūtate patris. nᶜ clericꝰ ſine uel ꝺ uolūtem pa pe. q̄ dicit̄ & uſitātes ab uſitatī nul la recipiāt munuſcula. & ſi recepit re ſtituere tenet̄ duplū. alias nō abſoluant a maleⁿᵉ quā incurrūt ipſo facto. ut dᵉ iulianꝰ 4º de nouis ꝓſtitutionibꝫ. gre gorīꝰ decimꝰ appoſuit penā. & hodie eſt. vi. decreti. Trāſlatio nō mere li beralis dicit̄ ꝺtractꝰ. q̄ ſimul ibi trahū tur pti^m uolūtates. hii aūt cōtractus in quibꝫ diuia trāſferūt̄ q̄dā ſūt rei utilis p re utili imediate. ſicut uini p fruᶜᵒ & hoc dicit̄ ꝓmutatio. do ut des. q̄dā rei utilis pro pecunia. & dicitur cōmu tatio nūmi pro re uſuali. ſūt autē. 4. cōtractus in quibꝫ tranſferť ḍominū quibꝫ correſpondēt alii. 4. cōtractus in quibus tranſferť uſus retento domi nio. primꝰ dicit̄ rez ꝓmutatio. cui re ſpondet mutua uel mutuata accommo datio. ꝛº eſt emptio cui reſiſtit condu ctio. ꝛº uenditio cui reſiſtit locatio. 4º eſt mutuatio cui reſiſtit aliquid pro prie in tranſlatione uſus rei. De p mutatione reruꝫ ſit hec concluſio ꝛª domini reruꝫ iuſte eas permutant. ſi ſine fraude ſeruent equalitatē ualoris in cōmutatī ſᵐ rectam ratione cū cō ditiōibꝫ que requirūt̄ ad iuſtā donatio nem. cū illis etiam que ſpecialiter req rūt̄ ad ꝓmutationē. q̄t primo addit̄ ſine fraude excludit fraudez in ſubſtā tia quātitate & qualitate. ſubſtantia ut non cōmuteť auricalcum pro auro. in q̄titate ut ſi q̄titas menſureť canna uel tumulo iuſta menſura ſeruetur. in q̄litate q̄ uinū purū nō ꝓmuteť in ūm ꝓhatū uel corruptū. extra de iniuriis & dño dato. q̄ occaſionē dāni dat dī nuz dediſſe uideť. ſ defraudās in ſba q̄ntitate uel q̄litate dat occaſionē dāni q̄ ille nō ꝓmutaret niſi crederet aliam ſbaz uel aliud q̄ntū uel aliud q̄le recipe

Eſt etiā ſeruanda equalitas ualoris ꝓbat̄ p augꝰ. xiiiº de triuile uelle eme re & care uelle uēdere reuera uitiū eſt q̄t eſt itelligēdū q̄ntū ad uſū. q̄ freq̄nt̄ res q̄ i ſe ē nobilior i eſſe nāli eſt minꝰ utilis hominū uſui. q̄ ſᵐ augꝰ. melior eſt in domo pāis q̄ uinū. tñ oīe uinū in eſſe naťali eſt nobiliꝰ nō uino. Et p hoc addit̄ ſᵐ rectam rationē. hº āt nō inſiſtit in idimibili. ſ in q̄dā latiⁿᵉ. q̄ ad indiuiſibile nō poſſent ꝓmutātes attingere. hec aūt latitudo ꝺnoteſcit. q̄nz ex lege poſitiua. q̄nz ex ꝺſueⁿᵉ. q̄ lex reſcindit ꝺctū ubi ꝺhens decipitur ultra medietatē iuſti p̄cii. tñ infra iſtud ſi ex aliq̄ apparet intuſtitia debz reſtitu tio fieri ꝺueniens. q̄nz etiā religī ipſis cōmutantibꝫ. ut penſata mutua nec̄ta te reputāt ſibi inuicē equiualēs dare & accipe. Cōſimilis g̃ eſt dcto de iuſta emptione & uenditione. Cū iſtis cō tractibꝫ ꝺueniūt mutua accōmoda° cō ductio & locatio. ſi ſ̄iter q̄ntū ad ꝺdi tiones iā poſitas ſeruāda eſt iuſtitia cō ſiderādo ibi ad uſū ſicut hic ad domi niū. De ultimo ꝺctu. ſ. de mutui da tione ſit hec 4ª dcto ad iuſte cōtrahē dū oz ſeruare eq̄litatē in nūero uel pō dere ꝓbat̄ q̄ in mutui datiōe trāſferť dominiū. hoc enī ſonat uocabulū mu tuo hoc eſt meū tibi do. g̃ qui cōcedit mutuo ñ manz dñs pecūie mutuate. & p ꝺns ſi de iſta pecunia aliq̄d recipiat ultra ſortē recipit. p nō ſuo. ſiue uen dat nō ſuū. ꝓ eſto q̄ pecūia maneat ſua. tñ pecūia ñ hz ex ſua nā alt̄z fru ctū. ſ fructꝰ pecūie p̄uēit. tñ ex indu ſtria utentis. induſtria aūt nō eſt eius q de dit pecuniā. g̃ ſi uult fructū de pecu nia. uult fructū de induſtria aliēa. & ḣ ē ratio quare p oppoſitū fructꝰ p̄ſ germinantiū ꝓputaťr in ſortē. Exci piunť duo caſus. lz enī accipe ultra ca pitale q̄nz ex pacto. q̄nz ñ ex pacto. ex pacto triplicit̄. rōne pene ꝺuētionaľ. dū tñ nō fiat ī fraudē uſurarū. uerbi gra do tibi pecūiaz ut reddas mihi tali die q̄t ſi ñ uolo tm̄ ultra. q̄ pecūia idigeo p̄ ſine peccato recipe. ꝛᵐ ē rōe in tereſſe. q̄ debitor ex cuiꝰ ſolutiōe cre ditor noabilit̄ dānificať teneť de iu ſtitia ſatiſfacere creditori de intereſſe & lz creditor nō poſſit ꝺ eū hr̄e actio nē in foro exteriori. q̄ nō fuerunt pa cta. in foro tñ ꝺſcie teneť ultra ſortē ad intereſſe. ꝛᵐ eſt q̄n capitale & illud ſupfluū ponit̄ ſub incerto. ꝓbat̄ extra de uſuris. nauiganti. §. rōe. a ſili arguendo ſic ibi incertitudo excuſat ita etiā h̄ ſine pacto ꝺbeli. q̄ ſolus animus ſine oīi pacto uerbali oſtendēte debitori q̄ mutuās ñ mutuaret ñ ſpe lucri nō facit illū recitem. ultra ſortez habere cū peccato alienū. & iō nec te netur ad reſtitutionem. Preter regu las predictas in ſingulis contractibus addo alias duas. primū q̄ omucans nō

cõmuter uel uẽdat temp⁹. q nõ est suũ
z⁰ q nõ ponat se i tuto dẽ lucrando. &
illũ cũ quo ɔmutat de dãno. Ex his
patent multi casus in speciali. uerbi
gratia. aliquis tradit rem suã ɔmutans
in festo natiuitat. aut erat uẽditur⁹ eã
tũc. aut p tẽpe festi aplor. si prio mõ
& ponit preciũ ꝑ q res nũc se habz fa
cit misericordiã proximo. si aũt plus
appreciet q tũc ualeat. nõ tũ ualet pl⁹
qn p tempe solutionis qnz plus qnz
min⁹ ualet res uendita. ratiõe dubii ex
cusatur. Si z⁰ mõ aut determiat nũc
ꝑciũ ꝑ q currit i festo aplor. & tũc
facit misericordiã. q supplet idigẽtiã
proximi anteq teneat illam supplere
aut determinat ꝑciũ magis q̃ sit iustuz
p nũc. & tũc est usurari⁹. q uendit tẽ
pus ɔ primã regulã. & illud pbat ex
tra de usuris. De ɔmutatiõe lucrati
ua qua aliqs emit ut cari⁹ uẽdat ultra
regulas predictas. quid iustum. quid in
iustũ. addo duo. probo q tal ɔmutatio
sit utilis rei publice. q utile est cõitati
habere aliquos obseruantes & afferẽtes
res necessarias. utiles ut pmpte possint
inueniri ab indigentiꝫ. & de isto labo
re uiuere. z⁰ q tal ꝑ suã diligẽtiã &
prudẽtiã & picula accipiat i ɔmutãdo
ꝑciũ ꝺueniẽs. q oẽz in ope honesto
uiuẽte cõitati oz de suo labore uiuere
& industriã suã & sollicitudinẽ põt iuste
uendere. De ȝ⁰ articulo patet ex
predictis q rectũ est iudex sui & obli
qui ex p̃ de aia. ideo ex iustitia deter
minata i ɔmutatiõiꝫ dãni ul⁹ ul⁹ rerũ
appariz iustitia q̃ accidit i talibꝫ. q̃d pz
discurrẽdo. nã in donatione nõ est iusti
tia. si donans nõ mere libenẽ donat. uel
si ɔ uolũtatez supioris a quo dependet
in donando donat. ꝑ nõ mere libenter
donat. si uel deceptus. uel q̃si necessita
te tractus donat. q ignorantia uel ali
qualis coactio excludit simplicit uolũ
tariũ. ȝ⁰ ehicoz. De pmutatiõe iniu
stitia est ex eisdem causis. s. deceptiõe
in uolũtario & phibitiõe supioris cui
ɔmutans subest in pmutando. iõ ɔmu⁹
q̃ fit i ludis alearũ dicit põt iniusta. ff.
de alea le. ult. In emptiõe autem
& uenditione iniustitia tacta est prius
tangendo de iustitia. & ꝑ hoc de lo
catiõe & cõductione. idẽ patet de mu
tui datione & solutione. iniusta ꝑci
pua est usura cuius uitupatio habetur
extra de usuris utraq pagina detestat
q uetus probat p ezechielẽ. ad usurã ñ
accõmodab. q noua pz lu. date mutuũ
nihil inde sperãtes. De 4⁰ prio ui
dendũ est ppter quã rationẽ est restitu
tio facienda. z⁰ quis tenetur restituere
ȝ⁰ quid. 4⁰ cui. v⁰ q̃n. De primo
sicut auferre alienũ ẽ peccatũ mortale
& ɔ ꝑceptũ negatiuũ. nõ facies furtũ
sic tenere alienũ. & iõ sicut neciz est
obseruare ꝑceptũ negatiuũ. sic neciz
ẽ nõ tenere alienũ inuito domino. hec
autẽ restitutio non est pars satisf. nec
generaliter accipiendo satisf. nec spe
cialiter. generaliter enim accepta red
dit pro peccato equiualens. Ista autem
absq; oĩi redditiõe oportet reddere
proximo q̃d suũ est. nec specialit quã
est ȝª pars pnie. q restitutio requirit de
congruo ante oĩaz ptẽ pnie. sicut est
cessare a peccato uoluntate uel facto:
sati aũt q̃ est ȝª pars sequit attritionẽ
& confessionẽ. & est iniuncta a sacerdote
restitutio antez nõ iniungit a sacerdote
ꝑ a lege diuina. & ẽ simile aliis peccati
q si quis teneret adulterã restituere eã
uiro suo nõ est nisi cessare a trãsgressi
one huius ꝑcepti. nõ mechabris. hoc ãt
ꝑcedit oĩaz partẽ penitẽtie accepte.

Ideo sic tenẽs adulterã nõ est capax
pnie. ꝑ magi irrisor si ueniat ad pniaz
addit pẽcatũ peccato. sic detinens uo
lũtate & facto nõ est capax alicuius pti
penitentie. De z⁰ q q̃cũq; abstulit
uel detinet alienum tenetur restituere.

Auferre põt qs multi oliciter. s. ut
supior ꝑcipiẽdo. uel ut cã proxima imẽ
diate auferendo. uel ut cã adiuuãs. uel
consilians. ul⁹ adiuuãs sicut soci⁹ in anfe
rẽdo. uel si consulit. ul⁹ fauet. uel adulat
talit q sine istis nõ fieret. unde uersus
Iussio cõsiliũ consensus palpo recur
sus. participãs mutus nõ obstãs nõ ma
nifestans. sic qui detinet imediate cui⁹
ipso detinet positiue uel priuatiue. ul⁹
iterꝫptatiue. q. s. nõ facit restitui cũ si
bi ex officio spetit. ul⁹ auxiliũ uel fauo
rẽ pbet. utpote. si racet rẽ alienã in iu
dicio ubi possz sententialr restitui res
dño suo. & dicẽdo tãtẽ ñ imminet sibi
piculũ status uel pson. unde breuiter
oĩis obligatio ad restitutionẽ reducit
ad auferre uel detinere. De ȝ⁰ dico
q nõ solũ ad restituendũ obligatũ uel rẽ
uel usũ rei. ꝑ etiam ad interesse & fru
ctũ ꝑceptũ de re sic ex se erat fructife
ra. sed non fructum qui puenit ex in
dustria ei⁹ qui utit illa re. ex quo seq ẽ
q lucrũ acquisitũ de re feneratoria nõ
teneat fenerator reddere lias recipiẽs p
set iuste esse usurari⁹. q de sua pecũia
recipit puentũ de industria alteri⁹. qd
est facere usurã. De 4⁰ dico q dam
nificato si tñ sit possibile. utpote si
nouit eũ. uel si hz eũ pñtẽ. uel hre ꝑt
ut sibi mittat uel ꝑpinqs suis in eius
absentia sine maioribus expensis q̃ sit
illud mittẽdũ possit mitti. & si ipse ul⁹
ꝑpinqui sui nõ possent hri debet dari
pauperꝫ uice eius. q cui nõ põt tempa
liter reddi reddat spiritualr. & si q̃rat p
man⁹ cui⁹ debz reddi. dico q p seipsũ
cũ cõsilio boni uiri. q de nullo alio dz
tñ confidere q̃ de seipso. unde si lex di
uina nõ limitat psonã sequnda est rõ nã
lis. rõ aũt nãlis dictat. q pson q̃ tenet
restituat p seipsã magi q̃ p aliã nõ ex
cludendo cõsiliũ boni uiri. De v⁰ d⁰
q nullo tẽpe licet tenere alienũ inuito
dño. ꝑ ꝑ rectã rõnez restitutio ẽ statim
faciẽda. sic statim cessãdi ẽ ab actu cui⁹
cũq; peccati mortalis. ñ tñ exteriori
ꝑ interiori. ꝑ i aliqbꝫ casibus lz diffe
rre restitutionẽ fieri q̃m ad exteriorẽ
puta si eet i pniciũ cõitatl. q ñ debz
uelle bonũ cõe & bonũ pticũ. & sic dz
uelle dilationẽ fieri. qñ etiã eet ifamia
restituẽti. q magi dz qs diligere famã
proximi q̃ illud modicũ bonum suum.

Ad argumēta ad p̄imū dico q̄ nō
est maior sumpt⁹ ponendus i missis q̄
ualeat illud qđ mittit. ꝑ expectanda ē
ꝓsentia ꝓsone. ī si non ꝓt haberi tra
dendū est parentibus. qui si nō habent
dandū est paupibus. Ad 2ᵐ dico q̄
si detinēs est i extrema nēcitate. & ille
cui⁹ est res. nō debet esse detinētis iure
poli. q̄ in extreme nēcitati articulo ad
quidēdū sustētatiōi nāe uia oībus est
occlsa. extra dē uerbo⁹ sīg. si ābo sūt
in extrema nēcitate. & dīs prius uenit
ad nēcitatē illā q̄ detinēs. dē dño du
plici iure. s. q̄ prius fuit suū. 2º q̄ ex
nēcitate factū est suū. si aūt detinens
prius uenit erit eius. dico ꝯ q̄ q̄libet
magis debet diligere uitā suā ordinate
ut est diligibilis ad uitam eternā. & ma
gis ꝛseruationē iustā uite sue q̄ proxi
mi. ꝑ nō magis iniustā ꝛseruationē sui
q̄ iustā ꝛseruationē proximi. q̄ latro
magis debet recipe sus pendiū. q̄ occi
dere suspen⁹ ut euadat. Ad ulti⁹
dico q̄ mater laborare debet q̄tū ī se
est ad hoc q̄ hereditas reddat uero he
redi. dico q̄tū in se est. q̄ nō debet se
exponere diffamie. ꝑ ex aliis causis ho
nestis filiū suū spuriū idueere ut dimit
tat hereditatē. un⁹ mod⁹ ē ut intret re
ligionē. alius ut fiat cleric⁹ & accipiat
ecclesiastica beneficia. & ex his sit suf
ficiēt ꝛtent⁹. dimittat hereditatē fra
tri suo. & si nullo mō pōt flectere si
liū spuriu⁹ laborare debet ad restitu
tionē aliquā faciendā uero heredi ꝑ
eōgruentiā iustitie. q̄ non ten. ī ad eq
uales hereditati. q̄ multū distat inter
hīre & ꝓpe esse. iste aūt nunq̄ habuit
hereditatē. licet fuerit ꝓpe ꝑ iustitiā.

Trū pna nēcio regrat ad de
letionē peccati mortalis post
baptīmū cōmissi. q̄ nō. cessā
te actu interiori & exteriori cessat oē
peccatū. g̃ statī sine penitentia deletur
aūs p3. q̄ peccatū nō est nisi discordia
tio in aliquo actu exteriori uel interio
ri. p̄ hō offensus pōt diminuere of
fensā etiā si offendēs nō peniteat. ergo
multo magis deus qui est sūme miseri
cors. ꝑ remissa offensa remittit pecca
tū. p̄ illud p qđ delet peccatū mor
tale oportet esse mai⁹ uel eque bonū q̄
peccatum mortale sit malum. ꝑ pena
est min⁹ bonū q̄ peccatū mortale ma
lū. quia est bonū finitū peccatū est ma
lū infinitū. q̄ pēa ꝑᵐ anſ. tm̄ ē peccatū
q̄tū est ille in quē peccat. ille est infi
nit⁹. quia tibi soli peccaui. maior patz
q̄ malū nō recōpēsat nisi p bonū eq̄le
illi qđ tollit. ꝛ lu. nisi penitentiam
egerit simul oēs pibit. Idē hieri.
in epla ad demetridē. penitētia est 2ª
tabula post naufragiū. prima tabula cō
patur naui integre. q̄ fracta naufragus
piclitat. nisi alicui tabule adhereat. Ji
dicit 2ª. g̃ a simili cadens in peccato
mōtali patit naufragiū spūale & peri
clitat ñ adhereat penitentie. Item
ezechiel xviii⁹. si impius egerit penitē
tiā oīnū iniqtatū ei⁹ non recordabor.

In ista. q. sūt tria uidēda prim o qd
manet in peccatore transeunte actu
peccati. 2º quo dicit peccator. 3º q̄ il
lud deletur & ad hoc requirit aliqua
punitio. 3º oz q̄ illa punitio sit penal
& in hoc stat solutio qōis. De pri
mo sciendū q̄ sic iustitia est duplex. s.
habitualis. s. gratia & actualis. s. rectī
tudo nata ineſſe alicui actui elicito.
sic ꝓ oppositum erit duplex iniustitia
s. habitualis q̄ est priuatio gratie in eo
cui debet ineſſe. actualis est priuatio
illius rectitudinis in actu illo cui debz
ineſſe post actū aūt transeūtez intrinse
cū & extrinsecū manet q̄dam iniusti⁹
habitualis. ꝑ nō ꝓ illā solam dicit quis
peccator. alias qui omisisset mille pec
cata. & q̄ unū tm̄ eēt eq̄ peccator intē
siue & extensiue. quia tota gratia in
tensiue & extensiue priuatur in utroq̄
In iustitia actuali manere nō pōt cessā
te actu. q̄ obligati & rectitudinis op
posite sīm ꝓximū est actus. & nō aīa
& nō manente actu nō manet illa recti
tudo. nec obliquitas. manet aūt in aīa q̄
peccauit reatus culpe. que est q̄dā ob
ligatio ad penā debitā illi culpe. Ista āt
obligatio est relatio realis fun⁹ supra
essentiā aīe. ꝓpia tamē culpa actuali.

De 2º articulo dico q̄ reat⁹ qui re
manet in peccatore pōt deleri iuxta il
lud simboli remissionē peccatoꝝ. rō est
ista. liqū ꝑd sūnat⁹ labit in peccatuz
mortale. p3 de dauid petro & paulo
ꝑ nō pōt beatificari nisi deleto pecca
to accipiendo peccatū mō ꝓdicto. q̄
un⁹ beatificat remanēs obligat⁹ ad pe
nā soluēdā. q̄ gloria & pena repugnāt

3º dico q̄ nō remittit sine pena eq
ualente in acceptatione diuina. q̄ per
oīne peccatū deus offēdit. offensa autē
eius uel ira est uelle uindicare de pec
cante qđ est punire. g̃ post peccatū cō
missū ad eius deletionē regrit aliq̄ pu
nitio. De 3º articulo primo uiden
dū est de re. 2º de noīe. de re est ista cō
clusio. q̄ ad delen⁹ peccati regrit pe
na uolūtaria. ꝓbat. q̄ ꝑ aliq̄ punitionē
delet peccatū. & ꝑ aliq̄ nō delet. sic
p3 qđ punitiōe dānatoꝝ. int̄ istas āt nō
pōt assignari alia dria ñ uolūtaria & nō
uolūtaria. tū q̄ pūtio dānatoꝝ ē ualde
maior ītēsiue & extenᵘᵉ q̄ pūtio uiato
rū. g̃ magi & minus nō facit istā diffe
rentiā. tū q̄ uidem⁹ in offensis hūanis
q̄ pēa displicētia placat offēsū. oīno
aūt inuolūtaria nō. g̃ si ꝑ aliq̄ penam
delet peccatū. & ꝑ aliq̄ nō. hº erit q̄ꝑ
uolūtariū & nō uolūtariū. g̃ requirit
aliqua pena uolūtaria ad deletionē pec
cati. S queras quō pena pōt esse vo
lūtaria cū de rōne pene sit esse inuolū
taria. q̄ sicut null⁹ peccat in eo qđ nō
uult sic nᵉ punit in eo qđ uult. gº
uolūtariū pōt tripl'r intelligi. uno mō
ꝺ qđ uolūtas nō oīno remuit murat. sed
patiēt sustinet. alio mō q̄d uolūtarie ac
ceptat. 3º mō qđ uolūtarie cāt. & hº
uel ut cā ꝓxima ptialis. & nō intendēs
istū effectuz. uel ut cā recta principa
lis & intendēs effectū. & sic habentur
quatuor mēbra. in primis duobus tri
stitia est obm tantū uolitionis. in 3º. est
effectus tm̄. in 4º est obm & effectus

& patet ordo. q̄ 2m addit supꝫ primū q̄tū ad rōnez uolūtarii. 3m supꝫ 2m. & 4m supꝫ 3m. De tristitia patiente tollerata. p3 q̄ pōt esse uolūtaria. q̄ malū nō solū pt absolue patiēs sustineri. & etiā ordinate & acceptari ad aliquē finē. sic dicit augs de pnīa. peccator de pecto doleat. & de dolore gaudeat. Ad argumētū oīs pena ē inuolūtaria & se. nerū est opando eā ad uolūtatē seq̄n tem affectū omodi. & antecedenē pōt esse uolūtaria ex uolūtaria applie cāz ad q̄s seq̄. pōt etiā esse uolūtaria uolūtate acceptāte & uolūe seq̄nte affectū ne iustitie. De nōie pne dō q̄ i punitiōe uolūtaria multa ꝺuēit ꝺsiderare prim ē uelle pūire qđ ē uelle ipatjuū & efficax ꝺiugēs cās pxias illi punitiōis passiue. 2m est nolle peccasse uel displicere. qđ est cā ptialis uel pxima pene. licet nō intendat eam. 3m est uelle acceptare punitionē illaz passiuā iā inflictam. 4m est patienē ferre punitionez & exprimūt breuiter sic uindicare cōmissū. detestari omissū. acceptare penā inflictam. & patienē ferre eam. Et potest assignari quadruplex diffinitio ipsius penitere. prima est uindicare a se commissum applicando uel infligendo penam. 2a est detestari uel odire peccatū a se omissum. 3a est penā inflictam p peccato suo gratanē acceptare 4a ē pena sibi p pctō suo iflictam patienter sustinere. & in omnibus istis describitur penitere est penām tenere uel applicando sibi penam q̄tum ad ptimum. uel ut causam pximā. q̄tū ad 2m. uel ut obm q̄tū ad 3m. uel nō remurmurādū q̄tū ad 4m. Ex his ad q. dico breuiter sic ad ꝺletionem culpe mortalis post baptismū omisse requirit penitētia uolūtaria. uel uolūtas punitionis. & neutrū istorū pōt eē sine penitentia. g̃ etc̄. Ad primū arguntū patet solutio ex primo articulo. Ad 2m dico q̄ argumētū ꝓbat de potētia absoluta qđ ꝺcedo. & de potentia ordinata statuit ñ remittere sine pēa. Ad ultimū dico q̄ actꝰ iustitie nccio requisitus ad ꝺletionem peccati est tm bonū quātū peccatum est malum. quia malum peccati consistit in auersione a fine. bonū penitētie est reductiuū in cōuersione ad finē. & sicut actus peccati pfecte auertit sic actus auersus perfecte auertit in deū.

Trū penitentia sistat in cōtritione. confessione. & satisfactione q̄ non. peccatum est simplex defectus. g̃ pōt subire ꝺsipl remediū. tale remediū est pena. g̃ etc̄.

p̄ si sūt partes pnie aut sūt ptes integles aut sbiue & accipio integrales ut extendūt se ad partes eētiales & quātitatiuas. nō integrales. q̄ totum nō p̄dicat de tali pte. conteri autē est penitere. ofiteri ē pēitere. & satisfacer sibi nec subiectiue q̄ in q̄lbz parte subiectiua pfecte saluat ratō totꝰ sine alia & sortes ē pfecte homo. si plato ñ eēt homo. in oteri autem sine aliis non saluatur perfecte rō penitētie. p̄ si sic aut essēt partes penitentie que est uirtus. aut eius que est sacramentū. nō primo mō. quia illa est simplex forma in a3a. q̄ spiritual. & p oēs indiuisibilis ofessio aut & satisfactio nō sunt spiritualia. sed sēsibilia extra animā. nec 2o quia oīe sacramētuz est signū sensibile. contritio non est quid sensibile. & spirituale. nulla etiā pars est naturaliē posterior suo toto. & pnīa sacramentū naturaliter est posterior satisfactiōe. g̃ etc̄.

ō magister in littera ad pfectionem penitentie requirūt ista tria. & ad nullius pfectionem requirūt aliqua plura: nisi sint partes eius. g̃ etc̄. 8o pnīa accepta p sacramento penitentie uel penitere multipliciter potest accipi. p̄ conuenit habere iustitiam q̄dam uindicatiuā pprii peccati. & proximū illi est actꝰ elicitus qui est quoddam uelle iperatiuū pene uindicantis culpam. in 3. gradu est effectus pximus istius actus eliciti ad quē sequit pena uindicatiua. quia uoluntas p actū uolendi non pōt impare penā nisi prius impet causam pene. q̄ passiones nō sunt in potestate uolūtatis ñ mediantibz actibus. in 4o. sequitur pena ofequēs istū actū impatū ab actu elicito ipsius penitentie que est uirtus & ista pena est effectus remotus illius actus eliciti. distinctio aūt illorū patet quia possunt ab inuicē separi. quia potest uirtus illa esse sine actu suo elicito & econuerso. & actus ille elicitus potest esse sine actu impato & eo. & actus impatus potest esse sine pena propter aliquā indispositionē in potentia suscepti ua pene. quia nō semp ad nolitionē peccati omissi sequit tristitia de ipso.

Ad propositum g̃ dico q̄ penitere proprie est penā tenere. tenere aūt includit actionē tenētis. & q̄ uolūtarie teneat. & applicationem pene sibi in se teneat. ideo hitus iste pōt dici pnīa. q̄ quedam habitualis tenentia pene. sicut principiū habituāliter inclinans ad infligendū sibi uolūtarie penā. & actus eiꝰ elicitus potest dici pnīa actualis. quia quoddam uelle inflictiuum pene sibi ipsi. & actus ille impatus ab actu elicito iustitie potest dici penitētia. q̄ ē uolūtarie in se habere penām. Ad propositum ista non sunt partes penitentie uirtutis. quia penitentia uirtus est forma spiritualis in anima. sicut caritas. & habz esse permanens. ofessio aūt cōtritio & satisfactio hūt esse in fieri 2o dico q̄ non sunt partes penitentie 2o modo dicte. quia ille actus est simplex sicut uirtus cuius est est simplex & est immediate eliciꝰ a uolūtate. contritio ofessio & satisfactio nō sūt actꝰ immediate eliciti a uolūtate. & impati. ergo loquendo de penitentia 3o modo scilicz pro causa pxima ipsius pene infligēde que est actꝰ impatus ab actu penitentie uirtutis. istius possunt poni partes ista tria. De penitentia que est sacramentum dico q̄ non sunt partes eius. quia sicut dictum est ꝺ. xiiii. penitentia sacramentū est illa absolutio sacerdotis facta certis uerbis. & illius

nulla pars est. nec cōtritio que est forma spiritualis in anima. nec confessio q̄ nihil est ipsius sētētie sacerdotis. nec satisfactio. quia satisfactio sequit̄ solutionē sacramentalem. Ad argumenta ad primū nō sequit̄ si peccatuz est simplex q̄ remediuz uel pena debet eē simplex q̄ legis lator potest iuste statuere multas penas partiales respondentes tanq̄ unā uindictam integram uni peccato. Ad 2m dico q̄ pnia 2o dicta dupl̄r. pt accipi. uno mō p tōli udicta a dēte corrn̄e culpe. & sic una pnia & una pena cotrn̄dēt uni culpe. & ista tria sūt partes integrales. alio mō pro generali ratione eius q̄d est penaz tenere licet nō adequate. & sic est uniuersale ad illa tria. Ad 3m dico q̄ nec sūt partes penitentie que est sacramentum nec penitentie que est uirtus. neq; actus eliciti illius uirtutis. sed actus imperati ab illa uirtute.

Trū penitentia delest culpā q̄ non. ps. dixi confitebor in iustitiam. ubi cassiodor⁹ magna dei pietas q̄ ad solam promissionē peccatū dimittit. uotū enī pro opatiōe reputat. p aug⁹ super illud Io. xii. de suscitatione lazari. nemo potest ofiteri. non suscitatus. probatur quare lazarus prius fuit suscitatus q̄ de mortuo eductus.

p si penitentia delet peccatum cuz sacerdos ministret penitentiam. q̄ sacerdos dimittit peccatum. ons est falsum 8m illud hiero. sup math. xvi⁰. tibi dabo claues regni celorū. in leuitico pcipit leprosis ut se oñderēt sacerdotibus nō enī sacerdotes faciebant leprosos & immūdos. sed discernebant quis esset mundus uel imundus. 5 math. xvi⁰ & Io. xx⁰ q̄z remiseritis pcta remittūt eis. In ista. q. sūt tria uidenda. primo uidenda est ratio huius nōis sacramētū 2o si illi rōni aliqd sb̄st. 3o solutio. q.

Diffinitio penitentie est ista. penitentia est absolutio hominis penitentis facta certis uerbis cū debita intentiōe prolatis a sacerdote iurisdictionem habente ex institutione diuina significās efficaciter absolutionē anime a peccato. De 2o dico q̄ isti rationi nōis aliquid subesse potest. & aliquid de facto subest. primum pbatur faciliter si possibile ē deo absoluere animā a peccato iuxta illud simboli. credo remissionē peccatorū. possibile est sibi instituere aliquod signū illius absolutionis & parti rōne uerba quecūq; & a quocūq; ministro plata. & sic p3 tota possibilitas illi⁹ rōnis. 2m probatur q̄ tū ad oēs pticulas. quia cogruum est aliquid esse signū sensibile illi⁹ absolutiōis a peccato. & tale signū esse institutū a deo. q̄ magis mouet i tellectum in certitudinē & magis inclinat uolūtatem ad suscipiendū illud signū. cōgruū etiam fuit ut signū absolutiōis interioris instituerēt uerbis significantibus absolutionē ut signū rep̄sentet signatum. & h⁹ est q̄d dictum est penitentia est absolutio. i. sententia diffinitiua absoluens reum.

non tū est pnia iudicis principalis. sed secūdarii seu ministrii. pōt enī quis ex omissione cognoscere in causa. & odēna re reū si dignus est. uel absoluere si dignus est. ogruit etiā q̄ absolutio exterior fiat a sa^te. q̄ extremuz debet reduci ad extremū p mediū. iō peccatores debēt reduci ad deū p ierarchā sacerdotē. ogruit etiam q̄ ab habēte iurisdictionē. q̄ sētētia a n̄ suo iudice lata nulla ē. Ex hoc sequtur corelariū. q̄ doctrina de sacramēto penitentie sb̄alternatur doctrine de iudiciis. q̄ sicut i ecclesia est duplex for⁹. s. public⁹ & priuatus sic est duplex iudiciū. & q̄ tum ad aliquas regulas iustitie. oz esse ouenientiam hic & ibi. sicut utraq; diffinitio est actus iustitie. iō sacramentum penitentie potest dici sacramentū iudiciale uel iudiciuz sacramentale. & hec est rō quare in hoc sacramēto nō sūt necessaria ita p̄cisa uerba sicut in baptismo & eucharistia. q̄ sufficit q̄ exprimat̄ act⁹ sētētie absoluētis sic i iudicio publico non oportet esse uerba limitata.

Dixit un⁹ de sācto theodoro iubeo ignibus tradi. alter de cipriano gladio animaduerti placet. cōiē tū ista uerba sūt apta. ego te absoluo quecunq; alia uerba premittant̄ uel sequant̄ 8m⁹ osuetudinē diuersarū ecclesiarū. congruit etiam q̄ requirat̄ debita intentio sicut in aliis sacramentis. & q̄ suscipiens sit penitens hūs aliquā displiētiā de peccato omisso. De 3o dico q̄ ita deus ad hoc q̄ peccatori oferat gratiam requirit̄ dispositionē de congruo. q̄l tū sine dispositione preuia oferre potest q̄ nō alligauit pōm suā sacrāmti & h⁹ ē maioris misericordie instituēr duplicē uiā per quā peccator iustificabit̄ q̄ artare ipsū ad unā tm. sic enī adultus pōt recipere primā gratiam delentem peccatum originale duplicit̄. uel ex bono motu disponente ad gratiam. uel ex suscep̄tione baptismi. sic in ꝓposito declarat̄ istud. q̄ ad primā suscep̄tionē gratie requirit̄ aliqs mot⁹ meritor⁹ de congruo. Ad 2um autem nō requirit̄ nisi uoluntaria suscep̄tio sacramenti cū intentione suscipiēdi sine uolūtate uel actu peccati mortal⁹. ita q̄ in primo requirit̄ aliq̄d opus intrinsecū de orguo acceptū tanq̄ meritoriū. in 2o requiritur opus extertus cum ammotiōe impedimti exteioris. pnia q̄ delet peccatū 8 nō ita q̄ alit̄ delet⁹ non possit. Ad argumēta ad primum dico q̄ peccata freq̄nt̄ dimittūt̄ p aliq̄z motū attritionis uel otritiōis de ogruo tanq̄ p meritū ātē suscep̄tionē pnie sic in adulto ante suscep̄tionē baptismi frequenter dimittit̄ peccatū originale. 8 ex hoc n̄ seq̄t̄ q̄ p pniaz n̄ dimittat̄. q̄ ista nūq̄ deficit. illa sic. Ad 2um d⁹ q̄ est duplex ofessio. s. laudis & fraudis. prima ofessiōe null⁹ digne ofitet̄ nisi subiecta⁹. q̄ 8m hiero^m in epla nō est speciosa laus in ore peccatoris. 8 confessione fraudis sic. q̄ tal⁹ in ore peccatoris est deo accepta. Ad 3um dico q̄ sacerdos dimittit peccatū in penitētia. sic

in bāptismo. & ita absoluit sicut bapti
zat. q̄ utrobiq; ām̄istrat sacrām̄tū. effectū
aūt sacrām̄ēti nūstrar causat. q̄ aliqd cāt
ad qđ ꝙm diuinā institutionē regularīt
seq̄t effect⁹ sacrām̄ēti. Ad hiero^m
dico q̄ uerū est. q̄ sic sacerdos legalis
oñdebat leprosos mūdatos. sic sacer
dos euāgelicus oñdit peccatores iusti
ficatos. ꝑ q̄ nō aīr se habeat sacerdos
euāgelic⁹ ad leprosos spiritualiť q̄ sa
cardos legalis ad leprosos corpaliter.
falsū est. q̄ in lege ueteri deus nō dedit
aliquā purificationē. cui si ministrarer
a ministro idoneo ipse regularīt assi
steret. in lege aūt euan^ca ad mundandū
ex pacto regularīt assistit sacrām̄eto si
nō ipediat obex ōrie uolūtat.

Trū pña in extremis ualeat
ad salutē. q̄ nō. aug⁹ in q̄daz
sermone loquens de sic peni
tente non p̄sumimus q̄ bene sit huic:
p̄ idem & ponit de pña. dr. 7ª pe
riculosū & uicinū interitui ad mortez
ptrahaere pñe remediū. ex hoc arguit
sic. mortaliter peccat q̄ se expōit picu
lo mortis sue. ꝑ talis ptrahens pñam
usq; ad mortē expōit se. g̃ etc. p̄ ec
clesiastici. xxviii⁹. uiu⁹ & san⁹ ofitebe
ris. ubi aug⁹. si agis pñaz age dū san⁹
es. & sic eo tēpore penitentiā egisti q̄
peccare potuisti. si aūt uis penitere q̄n
peccare nō potes peccata te dimiserūt
nō tu illa. ex hoc arguit. nulla pña suf
ficit ad salutem nisi uolūtaria. sed pe
nitēs in extremis nō dimittit peccata
uolūtarie. ꝑ peccata dimittūt eū. g̃ etc

3 aug⁹ de uera & falsa pña. & po
nit de pña. dr. 3ª. si in extremo uite
pña aduenerit sanat & liberat. qđ p
bat statim. multū fuit sera latrōis pña
ꝑ nō fuit sera ei⁹ indulgentia. Vnde
ezechielis. xviii⁹. q̄cūq; hora ingemue
rit peccator & uersus fuerit uita ui
uet. In ista. q. sūt due dcōnes satisf
factiōis certe. prima est ista. pña uera
siue interior sola siue exťior cū suscep
tiōe sacrām̄ēti pñe sufficit ad salutē
peccatori i extremis. 2ª ē ista pña in ex
tremis uix ē tā pña sufficiēs ad salutē
q̄ difficile est tūc habere eam. Prīa
ꝓbať p aug. in auctoritate primo alle
gata. rōne ꝓbať. q̄ deus semp est potēs
in uita & in morte p̄miare quos placz
sibi. cū g̃ fructus pñe sit opus dei. &
nō hōis pōt eaz inspirare q̄ncūq; pla
cuerit sue misericordie. p̄ si sola pe
nitentia interior habeať. siue sacramen
tū pñe ambo dispōnūt de congruo. ꝑ
pri^m opať p modū meriti ad iustifi^nem
2^m p modū sacrām̄ēti. g̃ si aliqua illaz
habeať habeť eadē rō pceptionis gr̃e
q̄ in alio penitēte. & p ōñs gr̃a & sal⁹
2ª. dco ꝓbať. q̄ i morte ipediť usus
rōnis ex dolore & timore inherētibus
nō eni d⁹ aliq̄z in extremis q̄ grauatur
morbo ꝑ^m cōez legē curabili. nec febre
tertiana. nec q̄ subito moriť. & morti
ei⁹ ñ apparet cā. ꝑ q̄ ex cāis enidētib⁹
iam positis irremediabiliť est morti p
ximus ꝑ^m causas inferiores. & dspat⁹
iudicio medicorum. in istis inquam uel
maxim⁹ dolori pte sēsitiu. uel max⁹

timor est. & utraq; uehemens nata ē im
pedire usū intellect⁹ & uolūtat. q̄ ꝑ^m
aug. 83. q. q. xxxvi. passiōes cāte a ēri
sibo plus mouēt q̄ passiones cāte a dele
ctatiōibus. passio ām delectatōis uehem
qñz impedit tōlr usū rōnis. ut ait aug⁹
de ciui. Act⁹ aūt displicētie de potō
ad hoc q̄ sit sufficiēs ad uerā pñam in
teriorē uel exteriorem requīt liberum
usū intellectus & uolūtat. Item ad h⁹
q̄ displicentia ualeat & sit ot^ta oz q̄
sit debite circūstantiata maxime circū
stantia finis & prīcipii actiui. ita q̄ sit
uolūtaria & p̄p deū. ꝑ difficile ē tūc ha
bēť suū actū sic circūstātiatū. q̄ p̄sumiť
q̄ talē displicentiā habeat timore pene
imminētis. q̄ si eēt remot⁹ a pena non
haberet talē displicētiā. Itē hūt⁹ ma
lus usq; ad mortē otinuat⁹ multū retra
hit ab actu pñe. istā rōnē tangit aug⁹.

Itē q̄to aliq⁹ min⁹ ē dīs sui actⁿ tā
to requīť intēlior displicentia ut suffi
cienť sit dispositⁿ ad deletionē culpe
sed in extremis min⁹ est dolor⁹. q̄ nul
lo tpe dominus actus exteriores. g̃ ꝑ^m
strictā iustitiā requireť intensior mot⁹
displicentie ad ei⁹ iustificationē q̄ ad
iustificationē sani. hanc tāgit etiā aug⁹
age pōn dū san⁹ es. q̄ sic secur⁹ es.
quia pñam egisti q̄n peccare potuisti.

Ad argumēta ad pri^m dico q̄ ut in
pluribo magis est difficile uel ipossibile
talē penitere q̄ nō penitere. p̄p rōnes
p̄dictas. tñ nō est o^mno ipossibile. iō di
cit aug⁹ nō dico saluabiť nec dāpnabiť
q̄ de neutro hō est certⁿ. Ad 2^m d⁹
q̄ exponēs se piculo salutī sue sciēter
peccat mortaľr. & iō si actu elicito de
terminat nūq̄ penitere nisi in extremis
exponit se piculo. & peccat mortaľr.
si aūt peccauit de peccato sic de alijs
pōt penitere in extremis. Ad 3^m d⁹
q̄ q̄diu hz qs usū liberi arbitrii. pōt
peccare actu interiori. hz nō exteriori. &
ꝓplacere sibi in peccati omissis. & p̄p
displicētiā pōt peccata dimittere q̄tū
cūq; nō possit peccare exteri⁹. & pōt
sibi ꝓ tāto esse uotuli habet uolūtarem
q̄ si posset peccare peccato exteriori
oīno fugeret. & nō tm̄ hz displicentiā
de peccati omissis. ꝑ etiā pñam.

Trū peccatū possit dimitti
post mortem. q̄ nō. nec mor
tens iustus pōt postea peccare
g̃ n^s morjens in peccato pōt postea re
surgere. ꝓña ꝓbať multiplicitē. primo
a loco. a simili. q̄ simile uideť ꝓ aliq̄
statu posse peccare & resurgere a pec
cato. 2º p locū a maiori. q̄ facilⁿ est
cadere q̄ resurgere. 3º rōe ꝓbať. quia
resurgere a peccato nō uideť ꝓpetere
nisi ei qui pōt mereri. qui aūt nō pōt
in aliquo statu cadere nō pōt mereri.

p̄ nullū peccatū mortale pōt remic
ti post mortem. g̃ nec uenialē. ꝓña patz
quia sūt eiusdē rōnis. non eni differunt
in malitia. ꝑ differūt ꝑ^m magis & min⁹
3 matthei. xii⁹. luc. xiii⁹. marc. iii⁹. q̄
peccauerit in spiritū scm̄ nō remitti
tur et neq; in hoc seculo neq; in futuro
ex hoc datur intelligi sicut scī & do
ctores exponūt q̄ q̄dā peccata i futo

dimittentur. In ista q. sunt due ꝺcl'o nes. quaꝝ una ē certa. alia dubia. certa est q̄ peccato dimisso in hac uita pena debita ꝑ ipso post mortē potest solui.

Istud ꝓbat rōne. q̄ nullus cū debito pene beatificat. ista. ma. ꝓbat. aut enī pene sūt soluēde simul cū gl'ia. aut post gl'iaꝫ. ꝑ nᵒ sic. nᵒ sic. q̄ pēa ñ ꝑt stare cū gl'ia. nᵒ succedere gl'ie. ḡ si qs ē debitor pene oportet q̄ prius illaꝫ soluat q̄ glorificet. ille aūt q̄ digne penituit in extremis ñ soluit penā dignā ꝑ peccato de q̄ penituit. ḡ illaꝫ soluet post mortē. zᵃ ꝺcl'o dubia est ꝺ peccato hic nō dimisso: an postea pena ꝑ ipso debita possit in futuro totaliter remitti de quo distinguit. q̄ aut illud peccatū est mortale. aut ueniale. loq̄ndo de peccato mortali dicetur tanq̄ certū q̄ nō q̄ pena debita ꝑ peccato mortali non dimisso est pena dānationis. hec aūt nō remitteꝝ. ꝑ remissio culpe nō est aliud q̄ solutio pene debite ꝑ eā. ꝑ pena debita ꝑ peccato mortali ē eterna. hāc aūt solui post mortem est impossibile.

De peccato ueniali oꝫ uidere q̄ pena sibi correspondeat ꝑᵐ iustitiā diuinā. hec est una opi. q̄ dicit q̄ ꝑ se loq̄ndo peccato ueniali correspondet pena eterna. ꝑ accīn aūt pena tēpalis. Rō istius opini. est ista. quia si quis dānatur ꝑ peccato mortali & ueniali ꝑ utroq; sēper puniet. alioquin in inferno posset esse redemptio. ꝑ nō puniret eternaliter a deo nisi ꝑ ueniali peccato iuste pena eterna sibi deberet. ꝺ opi. ista arguitur dupliciter. primo sic. cum caritate nō stat debitū pene eterne. cum caritate stat peccatū ueniale. ergo peccato ueniali nō debet pena eterna. maior probat. q̄ ꝑ caritatem aliqs est dignus uita eterna. si ḡ cū hᵒ stat debitū ad penāᵉeternā tūc simul aliqs eet dignꝰ uita etna & pēa eterna. qd̄ ipliceat ꝺdictiōez: Ista soluendo dᵒ ad rōes in oppositum & primo ad rōes opinionis q̄ peccato ueniali siue hic puniēdo siue in inferno siue alibi nō debetur pena eternalis. ꝑ tēporalis. quia ꝑᵐ se ē talis offensa que sufficienter punitur per penam temporalem. nec est incōueniens aliquā penam in inferno habere terminū. neq; sequit ꝓpter hoc q̄ in inferno sit redēptio. quia auctoritas intelligitur pro peccato pro quo aliquis est dānatus. Ad primū principale nego ꝺnam intelligendo resurgere pro liberari a peccato: Ad primam probationē dico q̄ nō est simile. q̄ peccare ē libere agere. resurgere āt a peccato ꝑ statu nie ñ requrit liber agere. Ad secundā probationē concedo q̄ facilius est cadere q̄ resurgere inq̄tum resurgere dicit actū ordinatum in potestate resurgentis. sed nō accipit sic resurgere i remissione peccati uenialis. Ad tertiam ꝓbationē dico q̄ falsū assumit q̄ resurgere est ꝑ actum meritorium qui prius infuit in uita. quia p nullum actum meritorium. sed tm per pati penā codignam pro illo peccato dicitur aliquis resurgere. Ad zᵐ ꝺsequētia nō ualet. & rō dicta ē. Ad ꝓbatōez dico q̄ si mortale & ueniale sic eiusdē rōnis in genere nate & forte i malitia moris. ꝑᵐ qd̄ genus uirtutis distinguit ꝺ gratuitum. nō enī idem est moraliter uirtuosus & iustus. neq; uitiosus qui peccator. quia quandoq; magis uirtuosus est magis peccator. & magi uitiosꝰ moraliter est magis iustus theᵉᵉ. & ideo peccatū ueniale & mortale ñ sunt eiusdem rōnis in rōne offense diuīe. ideo nᵉ uniformiter remittunt.

Trum peccatum primuz ade fuerit ḡuissimū. q̄ sic. augꝰ in enchiᵒⁿ. peccatū nō est maluz q̄ admit bonū. ꝑ illud admit maximū boᵐ. ḡ ē maxiᵐ petm. p oīū petō debet pēa ꝺ gna. q̄ q̄ᵐ glificauit se & in delitiis fuit tm date ei tormentū & luctū apoc. xviii. ꝑ illi petō debet maxia pena q̄ mors. ḡ fuit maximū. Item augꝰ sup illud que ñ rapui tūc ex sol. dicit adā uoluit rapere dei equalitatē. hᵒ āt ē maxiᵐ petm. q̄ fuit maxᵐ petm angelorū. ꝺ augꝰ sup gen. dicit q̄ adam peccauit ex quadā ꝺdecētia. offēdit deum ne offenderet pxiᵐ ne mulier moreret p dolore si sola ꝺlensisset. illud aūt peccatū nō est grauissimū. q̄ diligere uxorē nō est maximū ex genere ḡ nimis diligere nō fuit grauissimum petm. q̄ eua peccauit ḡuissime ut dᵉ magister sñ. ꝺ. Rūdeo duplex ē actꝰ uolutatis. scilicet uelle & nolle. & prius est uelle q̄ nolle. uelle aūt duplex scilicet amore amicitie. & amore ꝺcupiscētie & prior est actus amicitie q̄ concupiscentie. Primum ergo peccatū ade fuit in actu uolēdi amore amicitie. ꝑ nō simpliciter. quia non primo intellexit se. quia nutitiam accepit ex sensibꝰ sic ḡ priᵐ petm angeli fuit diligendo se imoderate. sic primū peccatum ade fuit diligendo uxorem suaz imoderate amore amicitie. nō ad peccatū carnis quia tale peccatum nondū fuit. ꝑ solū placendo sibi cōtra legē dei. cui secutū est peccatum grauius placendo sibi in eo q̄ fuit ꝺ legē dei. & sic multotiens ꝓceditur a peccato leuiori ad grauius. nec uoluit adam esse equalis deo. sicut nec angelus. nec fuit ita obstinatus qui uiderit illud esse simpliciter impossibile. ideo peccatum suum fuit leuius q̄ multa que fiunt modo a peccatoribus ita q̄ si adam propter illud fuisset dānatus habuisset leuiorez penam q̄ multi qui modo damnātur pro peccatis suis

Vnū tamen peccatum dupliciter dicitur grauius altero. uno modo quia bonitas quā priuat unū ē maior bonitate quā priuat aliud. alio mō quia unū peccatum est contra plura precepta & magis ardua q̄ aliud. neutro modo peccatum ade fuit maximum. quia nec priuauit maximam bonitatem formaliter. quia non fuit contra maximum bonum directe. nec indirecte priuauerit maximū bonum. nec fuit contra arduū preceptum directe neq; contra plura ardua. quia primū ꝓceptum est. diliges

2m est de dilectione proximi, contra primū non fuit directe. neq; contra 2m quia excessus in diligendo non est directe contra illa precepta, peccatū autē qđ solū est peccatum. quia prohibitū minus est peccatuz formaliter q̄ illud qđ quia in se est maluz ideo est prohibitum. nunc aūt comedere de illo ligno non plus facit peccatuz ex genere actꝰ q̄ de alio ligno. sed solum quia prohibitum, peccata autem que sunt contra diuina precepta formaliter non tātum sunt mala. quia prohibita. sed quia mala ideo prohibita. quia ex lege nature opposituz cuiuslibet precepti fuit malum. & per naturalem rationem potest hic uideri q̄ oīe preceptum est seruandum etiam si non esset preceptum

Adam ergo peccauit propter societatem sicut multi faciunt. Mulier autem quia non fuit seducta simpliciter grauius peccauit. quia uerbis serpentis uoluit seduci. quia dixit ei serpens eritis sicut dii. adam autem ex hoc non fuit motus. Sed peccatum potest dici grauius altero accidentaliter & ex circūstantiis. uel propter dignitatem psonē. uel quia fortius potest̄re sistere. & utroq; modo adam grauius peccauit. Ad primū in oppositum dico q̄ maior est uera si admittat̄ aliter. non sic autem peccatum ade. sed nec iustitiam originalem ademit posteritati. nō sic causa demeritoria. Ad 2m dico q̄ peccato ade non debetur maxima pena. & cum dicis q̄ sibi debetur pro peccato mors. dico q̄ si non peccasset non fuisset immortalis per naturam. sed per gratiam. Ad tertiuz dico q̄ adam non appetiit dei equalitatem directe & formaliter. sed cū interpretatiue. & sic oīis peccans mortaliter non solum uult se esse equalez deo sed uult uoluntatem suam esse maiorez uoluntate diuina. quia nullo modo uult subesse diuine uoluntati. & hoc est interpretatiue appetere dei equalitatem & nō formaliter. & isto modo angeli uoluerūt esse maiores deo interpretatiue & non formaliter.

Trum peccator necessario teneatur confiteri oīa peccata sua si uult saluus fieri. q̄ nō. Ambrosiꝰ sup illud luc. xxii°. petrus exiuit foras & fleuit amare lachrime lauant delictū qđ uox pudor est confiteri. p̄ cassiodorꝰ sup illud ps. confitebor aduersus me meam iniquitatem domino. & tu remisisti impietatem cordis mei. q̄ ad solam p̄missionē remittit peccata. p̄ per rationem precepta decalogi sunt necessaria & sufficientia ad salutem. iuxta uerbuz xp̄i si uis ad uitam ingredi serua mandata. sed confessio non continetur sub aliquo preceptorum decalogi. quia precepta sunt de lege nature. & in lege mosaica & euangelica obligant. confessio aūt non est de lege nature nec obligat in lege mosaica. ergo non est necessaria ad salutem. p̄ nullus tenetur ad impossibile. sed mutus non potest loqui. & oīs extraneus a lingua ut barbarus & mutus. ergo et cetera. p̄ non habēs sacerdotem presentem non potest eum uerbotenus confiteri. nec per scriptū debet confiteri. quia de hoc nullus precepti datus est. ergo etc̄. Contra Iacobi. v°. confitemini alterutrum peccata uestra. item ambrosius. & ponitur de pen. di. oīna. non potest quisq; iustificari a peccato nisi peccatum fuerit confessus. In ista. q. sunt tria uidenda. primo quo precepto teneatur xp̄ianus cōfiteri sacerdoti. 2° quid p̄ceptū de confessiōe includat. 3° quid ultra illud preceptū ecclesia ulterius explicauit. De primo q̄ preceptū quo quis tenetur ad cōfessionē. uel est de iure nature. uel iure positiuo. uel diuino. uel ecclesiastico. declaratio istoz

Illud uerū practicum est de iure naturali cuius ueritas est nota ex terminis. & tunc est principiū in lege. uel sequitur euidenter ex talibus sic notis. & tunc est conclusio practica demonstrata. & stricte loquēdo nihil aliud est de lege nature nisi principia uel cōclusio demonstrata. large loquendo illud est de lege nature. qđ est uerū practicum cōsonum principiis & conclusionibus legis nature in tantū q̄ notum est oīnibus illud conuenire tali legi. ex quo patet q̄ nō bene dixit gratianꝰ q̄ de lege nature erant omnia contenta in ueteri & in nouo testamento. quia nec omnia sunt principia practica nota ex terminis. nec conclusiones practice demonstrate. nec uera euidenter consona talibus principiis & conclusionibus. nisi intelligat ius naturale extendi ad ius positiuum.

De lege positiua diuina sunt oīa que continentur in scriptura pro tempore pro quo sunt obseruanda. & tū nō sunt nota ex terminis. nec demonstrabilia ex eis. nec statim euidenter cōsona terminis. De lege positiua ecclesiastica sunt multe q̄ ecclesia statuit ultra ius positiuū diuinū propter honestiorē obseruantiam in moribus. & propter maiorem reuerentiam in suscipiendis & dispensandis sacramentis. Ad primo positum dico q̄ nullus tenetur ad confessionez ex precepto legi nature. quia tunc obligatio fuisset pro statu cuius legis. qđ est falsuz. quia nec in statu innocētie nec legi mosaice fuit talis obligatio. Contra q̄ confessio sit de lege nature probatur. glosa sup illud gen. 3° adam ubi es. uox est increpantis & confessionem requirētis. p̄ leui. xx° dicitur de aaron & filiis eius q̄ debeāt confiteri peccata filiorū israhel. Per rationem sic. hec est nota ex terminis ut conclusio demonstrata quilibet rei debet iudicari. & nullus debet esse iudex in cā ppria. q̄ reus debet iudicari p̄ alium. & iudicari p̄ aliū nō pōt nisi accuset̄. & non pōt accusari nisi a se ipso si peccatū est occultū. q̄ debet se ipsū accusare alii aliq̄ iudicet in occulto ex q̄ petit̄ occultū. & p̄ oīs sacerdoti. Ad primū dꝰ q̄ alia nō debuit peccatum occultare deo. quia ipse est

iudex cui oīe peccatū est manifestum & coram ipso omnis reus debet confiteri peccatum suū. & istam confessionem deus requisiuit ab eo. ipse autem non fecit. sed magis excusauit retorquēdo in mulierem. dī. mulier quā dedisti mihi etc. Ad secundū dico q in lege moisaica nō fiebat confessio de. qua loqmur. ꝙ de multis peccatis fiebat cō fessio deo. sicut erant altqui defectus publici pro talibus fiebat cōfessio deo & offerebatur sacrificiū. Similiter ad oēs auctoritates ueteris testamēti que uidentur probare confessionez dicendū q sunt tm uocales nō sententiales. de qua ḡ confessione loquūtur. ꝙ uel de illa generali qualem fecerūt sacerdotes. & danielis. xº. mīti iudei sācti. uel erat confessio proprii delicti publici contrahentis immūditias legis qñ non obseruabant legem. Ad rationem dico q illa duo sunt nota lumine naturali. uel saltem consona rationi recte. s. q reus sit iudicandus. & q ab alio iudicandꝰ. ꝙ quis est ille alius non est notum per rationē naturalem nisi deus q est retributor omniū meritoꝝ & punitor peccatorum. & cum deꝰ ille alius non potest iudicare nisi fiat accusatio potest negari. quia deus nouit peccata anteq̄ fiant sine omni accusatione. zº dico q xp̄ianus tenetur ad confessionem ex precepto diuino positiuo explicato in euangelio a xp̄o īmediate. hoc autem ostendo sic. quicūq amisit primam gratiam tenet necessitate precepti. diliges dominū deum tuuz. agere quātū in se est ad eius recuperationem. & qđ tenetur uirtute illius precepti diliges te ipsum. ꝙ peccans mortaliter amisit primam gratiaz & suscipiendo penitentiā potest eam recuperare. quia penitentia est remedium efficax ad recuperandum primam gratiam ex illo uerbo Io. xiº. quorū remittis peccata. De zº articulo dico q illud preceptum includit quis debeat confiteri. quia adultus. i. habēs usum rationis & cognoscens peccatū qđ cōmisit. per adultum autem non intelligo tātē aut tante etatis. ꝙ q hēat sufficientem etatem ad cognoscendum iustum & iniustum contra legem diuinam. quia in multis ante etatem consuetam malicia supplet etatem. Continet zº qđ debeat confiteri. quia oē peccatum mortale de quo habetur memoria premissa diligenti inquisitione ꝙm possibilitatem fragilitatis humane. per peccatū autem uenniale nullus periclitē de naui ecclesie. quia stat cum perfecta caritate que est nauis saluans. peccata autem mortalia reducta ad memoriam debet peccator confiteri uni sacerdoti non derisorie confessionem. quia ut dicit aug⁹ de uera & falsa penitentia. & ponitur dī. xvi⁴. quidam uni celant qđ alii manifestanda obseruant qđ ē se laudare. & ad ipocrisim tēdere. ilup uēia carere ad quā credūt p sinistra puenire. Nec solū pctā. ꝙ circūstātias peccatoꝝ notabiles aggrauantes includit illud preceptum ꝙm augi. ibidē ostenderet q̄litatē criminis in loco & tēpe in pseuerātia & statu persone. magis ut necēo ostendere debemus circūstantias q̄ speciali phibitiōe phibēt. uerbi gratia alienū accipere est illicitū. ꝙ spāli phibitiōe phibēt accipere de loco sācto. & iō spāle peccatū sacrilegii illicitū est uxorem nō suā cognoscere. ꝙ magis sibi ꝓpinquā est speciale peccatū. s. incestus. frequentia etiā aggrauat peccatū. ꝙ quandoq uice omittit nouū peccatū. de similibꝫ aūt idem iudicū habēt. si aūt mator temtatio uel ex pte obiti uel ex parte peccāti utile est ofiteri. Cōtinet etiā cui. ꝙ sacerdoti. ꝙ ipse solꝰ in ecclesia habet auctoritatē soluēdi & ligādi. ut pz dī. xviiii⁴. & dº sacerdoti hīti iurisditionē. ꝙ sntia a non suo iudice lata nulla est. Cōtinet qñ. ꝙ qñcunq est in periculo mortis. q̄libet eñi qñ imminet iudicium odēnationis & misericordie debet se disponere ad misericordiā q̄tū pōt. Istud aūt nō ē tm in infirmitate mortali. sed qñcunq aliquis exercet actꝰ ex q̄bꝫ pōt imminere mors ut in bello & naufragio. & qñ exercet aliqs actus quibꝫ debet specialis reuerentia. ut quādo uult cōuenire. ꝙ nō debz sine ofessiōe ouenire.

Cōtinet etiā quar. ꝙ cū displicētia peccati omissi & pposito abstinēdi a peccato & obedientia ecclesie p satisfactiōe p illo peccato. ꝙ ista ultima nō est nccia sp̄r. ꝙ si nullā pnāz a sacerdote uellz recipe. dū tm habeat alias dnas non debet repelli. ꝙ si suscipit et mtenet seruare. De zº articulo dico q ecclesia p̄ceptū istud q̄tū ad alīq̄ p dictorū specificauit. q̄tū ad alīq̄ nō specificauit. p̄cipua tm spāle illiꝰ p̄cepti habet extra de pen. & re. ois utriusq sexus. q̄tū ad qs specificauit. ꝙ pōst q̄ annos discretōis attigerit qđ nihil aliud est q̄ adultus. q̄tū ad que etiā specificauit. ꝙ cū dicit oīa peccata tua. nō intelligit de uenialibꝫ. q̄m ad cui specificauit. ꝙ dicit ꝓprio sacerdoti. quia in primitiua ecclesia nō fuerūt distincti ꝓprii sacerdotes. tm ꝓprii sacerdotes dicūtur quicunq habent iurisditionez ordinariā uel amissariā. si aūt pōderet ꝓpius sacerdos. qui solꝰ & nō alius. nullus obligat ad ofitendū ꝓprio sacerdoti. intelligit ḡ ꝓprius sacerdos q hz iurisditionez ad absoluendū istū. Si uero q̄ras si liceat ofiteri laico. dº q talis ofessio pōt esse materia uerecundie. que est una pena debita peccato. & in hoc ofitens soluit illā penā quā soleret si ofiteret sacerdoti. ꝙ q accusatio ad hoc fit ex p̄cepto ut sequatur sntia. etiā laicꝰ ñ hz auctoritatē sniandi in foro isto. sequit. ꝙ nullū p̄ceptū sit de ofiteri laico. & si posset equalē uerecūdiā hīre apud se utiliꝰ esset nō accusare se sibi. si aūt ofiteat laicis. dico q simplicitas eoꝝ excusat eos. nec i hº peccant. & humiljtas est eis meritoria ꝙ q̄to uolunt supplere illud qđ petinet ad sacramentū penitentie. ꝙ et quiscit ad qđ ofessio est īstituta nō ē nccia

talis cōfessio quo ad qñ ecclesia ordinauit semel in anno circa pascha. quo tempore xpianus debet cōicare nisi i casu.

Ad argumēta ad primū dr q tēpe negationis petri sacmētū pnie nō erat institutū. & post resurrectionē qñ xps dixit accipite spūm sanctū quoz re. iō nō tenebat tūc officeri. Ad 2m dr q illa attritio hz promissionē uel ppositū officē di. & sic peccatū deleť cū pposito cōfitendi. & hoc patet in fine auctoritatis. cassi. notū p opa oputať. Ad pmā rōnz dr q oēs cerimōie noue & ueteris testamenti reducūť ad p̄ceptū illud audi israhel dñs deus tuus unus est. uel ad illud memēto ut die sabbati sanctifices ex utroq dr p̄cepit honorari. iō cerimōialia cadūt sb istis p̄cepti. Ad illud de muto dz officiari p interp̄tez uel p aliq̄ signa nota sacerdoti. primū nō est necessariū. q illa confessio posset uenire in publicū. Ad ultimū dr q p scriptura nō debz fieri confessio. q peccatū posset uenire in publicū. & p ea ueretur dia tollit q est magna pēa in confessione. ubi confitēs sit p̄fes. iō illud qđ dr. xxx. q. v. q aliqs ōt officiari p scriptura. Io. expōit qñ confitēs est pnūs. q absēs ñ p̄t licite. hēat g ppm confitēdi & expedit opportunitatē.

Trū peccata p pnāz dimissa in recidiuam redeāt eadē nūero. q sic. augr 5 donam hereticū. redire dimissa peccata qñ supna caritas nō adest dūs in euan. docet in illo seruo a q̄ dimissū debitū petūt. eo q ipse cōsuo suo debitū dimittere noluit. p attritus de peccato si otinuit officeri. aut peccatū illud redit. & habetur ppositū. aut ñ. & tūc peccatū erit dimissū sine sufficiēte pna. q sine 2a & 3a pte. qđ est incōueniēs. p tenebra p̄t redire eadē nūero. q priuatio nūerať. uel ex nūeratiōe sbi. uel ex nūeratiōe hitus oppositi. & tenebra sequa hituz hz idē sm cū tenebra p̄cedēte. & ē priuatio eiusdē lumis nūero. q idē lumē manet si tenebra nō eēt. g peccatū qđ ē tenebra spūal in aia pō redire idē nūero. 5 peccatū nō inest alicui nisi p actū peccandi. & ille actr nō pōt redire idē nūero i recidiuāte. g nec peccatuz. In ista q. sūt tria uidēda. p si possibile sit peccatū redire idē nūero de pō absoluta. 2o si possibile sit de pō ortā. 3o quō intelligiť redire. q̄tū ad primm dicūt qdā q nō. rō est q nihil pōt redire idē nūero. p diuinā pōz. & peccatū q ad culpā nō pōt redire p diuinā pōam. q 6m augi. 83. q. q. 3. deo auctore nemo fit deterior. g etc. 5 peccatū actuale dupl̄r pōt itelligi. uno mō ipsa inordiatio actualis q dr culpa in actu. alio mō obligatō ad penā seqn tē illū actū. q uocať rea. seqns ex culpa. illa aut obligtas q nata est esse. i actu nō ppie manet post actū. tū q priuatio que nata est esse in determinato sbo nō manz sine eo. tū quia opposita possent simul esse. ex hoc g uerū est illud q̄d dictū ē q p actū peccati trāseūtē nihil p̄t carētia gre manz i aia. & obligō ppria ad penā corrūdētē culpe actuali

Ex hoc seqť q rō illa nō ocludit. q si loqť de obligane q̄ est culpa actuali debitū est an ocludat illam nō posse redire. & dr illa nō q̄riť in ppositō. & de obligatione ad penā. pba. adducta de augustino nihil ualet. q hz deo auctore nullo fiat deterior malia culpe. tñ p̄t esse malo malicia pene. q multo magis obligato ad penā. q̄tū ad 2m articulū dr q dr diſpōit peccata penitētis post pnāz eē tecta. & 6m Io. nō iudicabit dūs bis in idipsū. iō dr pō orta non pōt redire obligatio nec ad eādē penā nec ad eā de obligationē positā extincta ē. & hō ē qđ habeť de pna. dr. 4a diuinae clemētia dimissa peccata i ultionē ulterius redire nō patiť. 5 bona opa mortificata p peccatū mortale p̄ resurrectionē a peccato reuiuiscūt 6m augi. de pna. dr. 3. & ponit in littera di. iii. pium est credere q. cum gratia i hōie destruxit mala priora remāserūt bona. & cū destruxit qđ nō inuēit sua diligit bonū qđ de illo plātauerit. p sit se hūt mala ad punitionē & bona ad remunerationē. & bona prr facta reuiuiscūt ad remuneratiōz. g & mala ad punitionez. 2o non est simile. q si est suphabūdans misericordia diuina. q bona meritoria sēp uiuūt in aceptati one diuina. & sēp eēt eis p̄miū retribuē dū nisi eēt indispositio recipienti p̄ nouā culpā. & mala totaliter extinguūtur ita q nec in se nec in uolūtate diuina remanet in ordine ad uindictā. lōpaugr ad quādā instantiā ifidelū pbantium q deus nō sēp uult dimittere peccata & deū esse inuitatorē mali. & q semp placēt sibi mala illoz qbus semp p̄stat graz. 5dicit augi. ostat deo multū displiacere peccata q̄ semp p̄sto esse ea destruere. si ea amaret nō sēp ea destrueret. & ponit auctoritas i canon. dr. z. z. 6m illam uia eēt ad ppositū bonū exēplū nisi ristaz. q alicui remanet ius aliq̄d. cui tñ nō opetit actio p̄p aliq̄d impedimentum. Sic habenti bona merita in acceptatiōe diuina. mortifita tñ p̄p peccatū mortale rmanz tom ius qđ correspōdet illis meritis ad uitā eternā. & nō remanet actio q̄diu ille est inimicus. & si ppetuo est inimicus ppetuo cessat actō cessante aūt inimicitia otracta p nouū peccatū mortale nō redit nouū ius. & opetit ei actio 6m ius ātiquū. In uiale aūt remisso nec ius remanet nec actio. q nec deus hz ius uindicādi in ipsū. sic enī perfecte texit peccatū ipsi. & remisit q nullū ius sibi opetit ad uindictā dū. hz hoc tribuendum sit excellētie diuine misericordie. & aliq̄ mō tribuēdū ē diuie iustitie q peccatū nūq̄ remittiť nisi ad minus omuteť debitū penae ne tēpal. & tali omutane facta nūq̄ regulariť remittiť illa culpa tēpal ú illa pēa soluať in se. uel in pena equalēti. & p dīs remisso peccato mortali. & sua pēa soluta nihil iuris remanet. p qđ ab illo sit pena aliqua exigenda pro illo.

5 tunc ois resurgens a peccato mortali resurget in gratia maiori q̄ fuerit

illa a qua cecidit. q̃ resurgit in oĩbus illis bonis que prius habuit tam uiuifi catis. qđ est inconueniens. q̃ non oĩs ca dens semp grauius cadit q̃ prius ceci derat. g̃ nec resurgens gratiosior resur gat q̃ pri⁹ fuerit. q̃ prima gratia po test esse maior & minor & mĩma. ꝟ p penitentiam acquirit prima gratia. g̃ possibile est alteri primã gratiã recupe tam p penitentiam esse minimã. Ad istud dico q̃ nõ est idem habere plura merita reseruata in acceptatione diuina in ordine ad p̃miũ p eis reddendũ. & ha bere maiorẽ gr̃am intensiue, uniuersali rer eni oĩ merito non solũ debetur p̃miũ accũtale. ꝟ etiã eẽntiale. patet. q̃ si quis hoc solũ haberet sine oĩ alio merito beatificaret, unde p qcũq; me ritũ nõ statim augetur gr̃a nec habens plura merita semp est in maiori gratia

q̃tũ ad 3ᵐ articulũ dico q̃ peccatũ dimissũ redit tãq; circũstantia aggra nans peccatũ qđ recidiuat; q̃ q̃to ali quis recipit ab alio beneficiũ sibi inde bitũ tãto magi tenet sibi. lege g̃titudis etiã si beneficiũ receptũ sit minus. & magi tenet si est equale, ꝟ exũti in pec cato mortali deus nulli⁹ est debitor ni si pene. g̃ si gratiaꝫ ofert hoc esset do num maxime gratuitum & libere colla tũ. p̃cipue si gr̃a equalis ẽ collata alte ri innocẽti. g̃ ille ex lege g̃titudis sp̃aliter tenet deo q̃to istud donũ liberaliter col latum. p̃ q̃to aliqs tenet pluribus obligationibꝰ ad aliquid tanto si transgredi grauius peccat, ꝟ penitens quo tiens cũq; digne penitet obligat se saltẽ uoto ad nõ peccandũ in posterꝫ. q̃ si nõ tali ꝓposito penitentia nõ est digna g̃ est astricta ad non peccandũ eadem lege qua innocẽs. g̃ si peccat trãsgredi tur duplicem legem ad non peccandũ obligantem. s. generalem & speciale3.

Ad argumenta ad primũ dico q̃ pa bola illa intelligitur q̃ eadem pena exi gitur a seruo illo qui noluit remitte re conseruo suo. que fuisset exacta ab eo ꝓpẽ debituꝫ principale. q̃d enĩ di citur ibi mittite eum in tenebras etc̃. intellgo q̃ nõ reddet nisi soluendo pe nam dãnationis. sic recidiuans eidẽ pe ne dãnatiõis adiudicatur quã hãbuisset p̃p peccata priora & pri⁹ dimissa eq̃ lem q̃tũ ad durationẽ. q̃ donec reddat uniuersũ debitũ. ꝟ nõ equalẽ q̃tũ ad in tensionem. Ad 2ᵐ dico q̃ si contri tus prius postea ꝺtermit ꝺsiteri peccat nouo peccato mortali. tamẽ non redit culpa dimissa p contritionẽ. nec q̃tum ad malitiam. nec q̃tũ ad reatum. ꝟ pe na tẽporalis debita illis pmanet. Ad 3ᵐ dico q̃ potest redire eadeꝫ tenebra saltem p diuinã potentiam. ad probati ones dico q̃ ad unitateꝫ priuationis nõ sufficit unitas subiecti. & habit⁹ oppo siti. ꝟ requirit unitas contrarietatis ei⁹ i sbo. eo modo quo potest hr̃e eẽ i subie to. patet per simile. quia ad unitatem negationis non sufficit unitas affirma tionis. nam nonsortes que est negatio affirmationis uni⁹ nũero põt esse pluri um genere & sp̃e.

Trũ peccatũ sit corrũptio boni per se. q̃ non. aug⁹ ꝺtra faustũ peccatũ ẽ dictũ uel fa ctum uel cõcupitũ ꝺ legem dei. quod libet illoꝝ est peccatũ. g̃ etc̃. p̃ illud est de per se rõne peccati ꝟ cui⁹ diffi ctionem distinguũt peccata ꝟ pecca ta distinguũt distinctione alicui⁹ bont ex ꝺuersiõe. s. ad aliquod bonũ ꝺmuta bile. g̃ ꝺuersio ad bonũ causatũ in cõi est ꝺuersio ad peccatũ in cõi. p̃ si sic quero cuius boni sit corruptio nõ illius in quo est. q̃ accñs nõ cõrumpit sbm. quia ipsũ naturaliter p̃supponit. qđ aũt p̃suppõit aliquid nõ naturalit corrumpit ipsum. nec alteri⁹ boni. q̃ aug⁹ ꝺ⁹ de ciui. dei malũ illud bonũ corrũpit cui nocet. ꝟ non nocet nisi illi in quo est. g̃ etc̃. ꝺ aug⁹ & magi ster sup illud Io. p̃. sine ipso factũ est nihil. peccatuꝫ nihil est. q̃. q̃ sic. ratio huius est. q̃ agens inferius tenet in agendo ꝺformare se agenti superiori. quia si in potestate ei⁹ est ꝺformare si bi. & nõ ꝺformari. iõ si nõ ꝺformatur peccat. loquẽdo g̃ de peccato uel cõ tra legem diuinã. uel ꝺtra legem huma nam aliquis dicit peccasse. q̃ potuit ꝺcordare legi superioris agẽtis. & discor dat. illi. g̃ actus qui est in potestate dis cordãti. & p oĩa uoluntarius est forma liter peccatũ. quia si ille esset concors regule superiori ñ eẽt peccatũ. p̃cise g̃ i illo actu rõ peccati est priuatõ istⁱ cõ cordie. Ex quo patere p̃t cui⁹ boni formalit peccatũ sit priuatio. dico q̃ peccatũ est corruptio rationis in actu 2°. nõ aũt est naturalis. nec hr̃ualis. nec talis corruptio ẽ mutatio. q̃ peccatũ põt manere sine tali mutatione iustitie ab esse in nõ esse. ꝟ logẽ ꝺ corruptiõe forsitr sic̃ pua⁹ forsitr ꝺ corruptõ sui hitus. uoluntas enĩ libera est debitrix ut oẽz actũ suũ eliciat ꝺformit regule superiori. s. ꝟ p̃ceptũ diuinũ. ideo qñ agit discorditer ab illa regula caret iu stitia actuali debita. q̃ iustitia ꝺberet inesse actui & nõ inest. unde aug⁹ li. ꝺ duabus animabus. peccatũ est uolũtas oñdi uł recipiẽdi qđ iustitia uetat. & a quo bonũ est abstinere. uel est peccatũ uelle uetitũ. ita q̃ uelle est materiale. iõ totũ imputat uolũtati. ꝓhibitũ aũt ẽ formale significans discordiã a regula superiori. Ad primũ dico q̃ factum dictũ est materiale ꝺ legẽ dei quasi for male in peccato. Ad 2ᵐ dico q̃ di stinguit ꝟ dif. priuationũ. Ad 3ᵐ dico q̃ corruptio est priuatio illi⁹ bo ni qđ inesset actui. nisi ipsa eẽt & pri uaret p eam. Ad augustinũ dico q̃ nocet illi in alio. nõ in se q̃ auferat ali quid qđ deest de natura eius.

Trũ pr̃a prici⁹ cõplexa. sic̃ de q̃libꝫ est affirmatio uel ne gatio ꝑa. & oĩa totũ est mai⁹ suã pte sint nob nat̃r nota. q̃ sic. oĩa. p̃ me cc. oĩto p̃mo. sup illo uerbo. nul lus ig̃rat locuꝫ iamne in domo dicit q̃ prima principia sunt nobis naturali ter cognita in quolibet genere entiuꝫ.

p̄ prima pricipia complexa nō sūt nobis cognita p inuentionē nec per doctrinam. g̈ sūt nobis naturaliter nota ꝺña tenet. q̄ nō sūt plures mōi cognoscendi q̄ isti tres. ꝓbario añtus. q̄ oīe cognitū p doctrinā uel p inuētionē cognoscit̄ p aliud prius notū ꝑm p̄hm p̄ posteꝝ. oīs doctrina & oīnis disciplina intellectiua ex p̄existenti fit cognitione. ꝑ primis principiis nihil est prius notū. ē etc̄. 5 phius 7.° de añ. anima nascitur sicut tabula rasa in qua nihil est depictum. g̈ ꝑm suā naturam nullam habet ognitionē. ꝙ.° teneo duas ꝺcones. prima est ista. prima principia non sunt nobis nota a natura. rō est ista. quia oīnis nr̄a cognitio habet ortū a sensu. q̄ aia nr̄a nullā habet cognitionē naturalem ex natura sua. nec simpliciū. nec ꝺplexorū. ꝑ oīnis eius cognitio oriť a sē su. primo em̄ mouet̄ sensus ab obo simplici nō ꝺplexo. & moto sensu mouet̄ intellectus ad itelligendū simplicia. & hic est primꝰ actus intellectus. secūdꝰ est ꝺponere illa simplicia ad inuicē. & si illud ꝺplexū sit primū principiū intellectus assētit illi imediate ex lumiē naturali. S3 cognitio primoꝝ principioꝝ est recta. q̄ eorū est habitus qui dicitur intellectus. g̈ etc̄. 2ª ꝺcō sit ista notitia priorū principioꝝ ineſt nobis naturaliter. ratio huiꝰ est. quia habita notitia simpliciū t̄minoꝝ fiunt nobis nota ipsa principia nāturali lumie intellectꝰ. q̄ principia cog̃scimꝰ inq̄tū t̄minos ogscimꝰ p̄ posteꝝ. Ad ar.m ad oppōm dico q̄ principia dicunť nāliter nota p q̄to facta ꝺpositione t̄minoꝝ simplicium intellectus stāte lumine naturali adheret illi ueritati. tamē cognitio ueritatis acquirit̄ ex sensibilibꝰ. & hoc est intelligēdū de p̄ncipiis simplicit̄ primis. cuiusmōi sūt. impossibile est idē simul esse & nō esse. & oīne totū ē maius sua parte. & huiusmōi. circa illa impossibile est errare ꝑm p̄hm 4.° metc̄ & nō de his que possūt esse ꝺcones. respectu primoꝝ principioꝝ. talibꝰ enī unꝰ pōt magis assentire q̄ alius. Ad 2.m dico q̄ cognitio principioꝝ q̄m ad simplicia acquirit̄ ex sēsibilibꝰ. & sic aliqualit̄ fiūt nota ex p̄existenti cognitione. cū dicit̄ q̄ nō cognoscūť p doctrinam. nec p inuētionē. uerū est q̄ tū ad cognitionē ꝺplexam. & illa diuidūt̄ ac quisitionē scientie q̄ fit p prius notā nō sic aūt est de intellectu qui ponitur habitꝰ principioꝝ.

Trū practicū & speculatim sint drie essentiales scientie in cōi. q̄ non. quia affirmatio & negatio nō sūt differētie essentiales entis absoluti positiui. sed practicū & speculatiuuz sunt affirmatio & negatio. quia practicū dicit duplicē relatiōz ad praxi. speculatim negat illā duplicē relationem. g̈ etc̄. 5 arg.m metc̄ scientia alia practica. alia speculatiua. sed prīa diuisio est p drias cēntiales. g̈ etc̄.

In ista. q. p̄ premittā unā ḋ. 2.° ostēdam duplicem cōcon̄. ḋ. est ista p̄ncipium cū & spe. duplicit̄ possunt accipi. uno mō p̄cticū accipit̄ p eē aptitudinali. & duplici re.ne. speculatiuū uero p negatione illius duplicis respectus extensionis ad praxim. alio mō accipit̄ practicū pro rōne intrinseca ipsi notitie que est rō fundandi talem respectū & aptitudinē. speculatiuū aūt accipit̄ p rōe intrinseca pro q̄ repugnat ipsi notitie talē aptitudo siue respectus aptitudinal quia impossibile est aliq̄ aptitudinem ꝺuenire alicui nature & repugnare alteri nature nisi ratione alicuius ꝺditionis intrinsece utriq; illorū. Pono g̈ duas ꝺcones prima sit ista. speculatiū & practicū nō sūt differētie essenti ales scientie in cōi. p̄ mō hāc ostendo nullꝰ respectꝰ forťr uł negatio respectus est differētia essentialis alicuiꝰ absoluti. sed scientia est ens absolutum. q̄ de genere qualitatis. practicū dicit formaliter dupicē respectū. speculatim negat utrūq;. g̈ non sunt drie essentiales scientie. ꝑ sunt quedaz passio disunita scie in cōi. sicut par & impar sūt passiōes numeri in cōi. sic enī omis nūerus uel est par uel impar sic oīnis scientia uel est practica uel speculatiua. 2ª ꝺcō sit ista practicū & spe. 2.° mō sūpta sūt differentie ēntiales scientie in cōi. hāc probo sic. illa que faciūt ēnti aliter differre spēs positas sub eodem genere sūt differētie ēntiales illius. ꝑ speculatiuuz & practicū 2.° mō sūpta faciunt totalit̄ differre duas scias spē distinctas positas sb eodē genere. g̈ etc̄. mi. p̄b.ť ex̄q practica & speculatiua sūt scientie distincte. g̈ illud q̄bus nāle distinguūtur sūt drie essēciales. q̄ dicuntur rationes intrinsece ipsaz p quas uniꝺuenit duplex respectꝰ & alteri repugnat. Ad argumētuz in oppositum dico q̄ practicum & specla.m primo mō sumpta se habent sic affirmatio & negatio. & sic nō sunt differentie ēntiales. ꝺcedo g̈ argumentuz. q̄ facit pro prīa ꝺcone. si aūt accipiať 2.° modo utrunq; est aliquid positiuuz. & tunc maior est falsa.

Trū ꝓpositio ista sit uera de us est homo. q̄ nō. quia in divisionibus ordinatis prima diuidentia sūt magis diuersa. ꝑ ens prima diuisione diuidit̄ p finitū & infinitū. g̈ ista sunt maxie diuersa. si g̈ alia diuidēta p eoz incōpossibilitatē nō possūt ad inuicē p̄dicari maxie erūt talia ḋ & hō. p̄ idē ñ p̄dicať ḋ eodē i abstracto & cnōiatc̄. p̄ top. ubi docz ꝓblema de accīte. ꝑ deꝰ ē hūanꝰ ꝑm crisom. & cassiodeꝝ. g̈ nō est hō. p̄ si deus est hō q̄ro ꝑm quā rōnē hō p̄dicatur. nō rōne generis nc̄ spēi nec differentie. q̄ ḋ nō ē in genere. nec diffiniti onis. q̄ pdicatū nō est de ēntia sbi. nec p̄dicať p accīns. q̄ nihil tale dī ḋ deo.

5 Io. p. verbū caro factū ē. & ꝑm augi. caro pōť p hoiem. In ista. q. quinq; sūt uidēda. primꝰ ē q̄ sit cā vitati hꝰ p positōis. 2.m ē uidēdū de vitc̄ cāe. 3.° q̄ liť h accipiť hꝰ p̄dicatū hō. 4.° q̄le p dicatū ē hō re.ne istꝰ sbi q̄ ē deꝰ. 5.° q̄ sit ista p̄dicatō utrū p se uł p accīs

Ad primū articulū dico q̄ cā ueritatis istius ꝓpositiōis est ista. s. uerbū ē homo. Ratio est. q̄ q̄cunq; p̄dicatum nō ꝺuenit alicui nisi ꝑ aliquo ſuppoſito nō ꝺuenit ei primo nec uere. nisi q̄ dicit ꝺ aliquo inferiori. ſ homo nō dicitur de deo n̄ ꝑ aliquo ſuppoſito de termīto. s. uerbi. g̃ q̄ uerbū est hō ē cauſa illius ueritatis. Ad 2m articulū est ſciendū q̄ ista cā. s. uerbū est hō est tm̄ credita. & nō pōt oñdi. nec nāliter cognoſci esse uera. q̄ aut poſſum⁹ hr̄e cōceptū ꝓpriū & determiatū ꝺ uerbo aut nō. ſi ſic tūc ꝓpoſitio est ꝺtingens imediata. nō tm̄ ex terminis uera. q̄ tūc termini haberēt nccīam habitudinē ita q̄ rō terminorū nccīo includeret uniōē eoꝝ quā exprimit ꝓpoſitiō. ſi n̄ habem⁹ ꝺceptū ꝓpriū. ſ ꝺfuſū. tūc erit ꝺtingens mediata. talis aūt ognoſci nō pōt nisi ex aliqua imediata ꝺtingente ex qua ſequit̄. ſ nō illa. ut dictū est cū ſit ꝺtingens pōt cognoſci ex terminis nec pōt cognoſci nāliter esse uera. q̄ cōtingentes imediate nō ſunt uēr̄e nisi ex intuitiua ognitiōe terminorū. talem aūt habere nō poſſum⁹ ꝺ t̄minis istiꝰ ꝓpoſitiōis. uerbū est hō. est g̃ imediate credita. & sic est uera. Ad 3m articulū dico. q̄ accipit̄ ꝓ natura. q̄ p̄dicaꝰ natur̄e ꝑ ſuppoſito est p̄dicatio fōal & nō tm̄ ꝑ idēritatem. Ad 4m articulū oꝑ. q̄ꝺm dicit q̄ predicatō hōis ꝺ uerbo est p̄dicatio ſp̄i ꝺ idiuiduoꝝ ſp̄s aūt p̄dicat̄ uniuoce. g̃ homo uniuoce p̄dicat̄ ꝺ xp̄o & ꝺ petro & ꝺ aliis hōibus. q̄ in quid p3. extra ꝺ heretic

5 l3 p̄dicatū. g̃tū est ex pte ſua ſic ſp̄s. n̄ tm̄ ex p̄te mōi ſe hñdi reſpectu istius ſbi. q̄ aduenit ſbo exīti in actu cōpleto. & nō est ꝺ rōne ſbi. iō uideꝯ hr̄e habitudinē accīāli ad ſbm. Ad rōnē opi. dico q̄ aliud est predicatuꝫ esse uniuocū. & aliud p̄dicari uniuoce q̄ p̄dicatū uniuocū est illud cuiꝰ conceptus in ſe est unus. & sic albū dictū ꝺ ligno & lapide est uniuocū p̄dicatū uniuoce aūt p̄dicari dicit illud cuiꝰ rō ita est una. ſicut p̄dicatū q̄ꝺ includit̄ in rōne ſubiecti. & sic ꝺnōiatiuū non est p̄dicatū uniuocū. & hoc mō logtur phūs in p̄dicam̄tl. aliud est p̄dicari q̄ꝺ & p̄dicari in q̄ꝺ. q̄ quid in oīm genere inuenit̄ ꝑ topi. ſ nō oīne cuiuſcūq; g̃neris p̄dicat̄ in quid de q̃libet. Ad quītū articulū dicūt aliq̄ q̄ ista p̄dicaꝰ nō est ꝑ ſe & primo. q̄ p̄dicatū nō cadit in diffinitione ſubiecti. nec 2o mō. quia in terminis nō est nccīa habitudo.

Sed ista rō nō ꝺcludit. q̄ ꝓpoſitōes ꝺtingentes imediate poſſūt esse per ſe ſi i ſubſtātiis includat̄ ꝓpria rō p̄dicatorū. l3 nō ſit nccīa inherentia. qualis forte est ista calidū calefācit. Dico g̃ q̄ nō est ꝑ ſe. ſ ꝑ accīns. ſ ꝺ ꝑ accidens duplicit̄ loqui poſſum⁹. s. metaſisice uł logice. ꝑ accīns me cc ſūptū ē q̄ unū accidit alteri. uel ambo 3o. vo me cc. isto mō ista ꝓpoſitio nō est p̄ accidēs. q̄ quod uere est nulli accidit. ꝑ phi. loquēdo logice dico q̄ ē ꝑ accīns q̄ p̄dicatū est extra intellectū ſubiecti licet neutrū realit̄ ſit accūs alt̄i. unde ista nec est eſſentialis nec accīntalis metaſisice loquēdo. ſed est ſubſtātialis. unde Criſo⁹ ſubſtātialem inquirimus unionē. Ad primū in oppoſitū dico q̄ prima diuiꝺentia ſunt magis diuerſa. ſed non magis repugnantia. magis enim diuerſa dicuntur que i pauci oribus cōueniūt. ſed minus repugnant ex plus albū & nigrū in pluribus conueniunt q̄ albū & homo. & tm̄ magis repugnāt. ſic in ꝓpoſito. maior diuerſitas extremorū nō est cauſa falſitat. ſed incompoſſibilitas eorū uel diſperantia.

Ad 2m d⁹ q̄ humanari ꝓprie nō est ꝺnoīatiuū huius hominē fieri. ſ humanū. & istud non dicitur ꝺ deo. Ad 3m dico q̄ istud predicatū participat aliquid ꝺ natura ſpeciei. & aliquid ꝺ natura accīntis. s. habitudinē ad ſbm. quia ista natura temporaliter aduenit uerbo in ſe eternaliter exiſtenti.

Trum ꝓpoſitio ista ſit uera deus factus est homo. q̄ non. ſi deus factus est homo. ergo est factus. quia ſequit̄ ſortes factus est homo. ergo est factus. ꝑ ſi factus est homo factus est deus. oña probatur quia propter unionē est cōicatio idiomatū. ergo ſi occidis hominē occides ꝺū. iō ſi factus ē homo. fact⁹ est deus.

5 in ſimbulo niceno. & homo factus est. Ad istā. q. dico breuiter q̄ ꝓpoſitio ē ſimpliciter uera. qꝺ ꝺclaro ſic factio quando p̄dicatur 2m adiacens ꝺicit factionē ſimplicit̄. quādo p̄dicat̄ 3m adiacēs dicit factionē ꝺ illud ꝺ qꝺ ſpecificat̄. & ſil̄it̄ est ꝺ est q̄ ponitur 2m & 3m adiacēs. ſicut ergo uere nūciat̄ fieri ꝺ aliquo qꝺ post nō esse ſimpliciter accipit esse ſimplicit̄. ita uere enūciat̄ fieri. a. ꝺ eo qꝺ per actionem agentis est. a. postq̄ non fuit. a. qꝺ probat̄. productio paſſiua n̄ includit formaliter niſi habitudinē facti ad faciens. & in creaturis ſe ꝺcōitant. ſed deus p actionē alicuiꝰ facientis est homo. & non fuit homo. ergo factus est homo. minor est nota. maior probatur.

Quando aliqua duo ꝺcōitant̄ ſe ne ceſſario ſi unū habet esse per actionē alicuius agentis & reliquum. ſed naturam humanā uniri uerbo perſonaliter & uerbuꝫ esse hominē neceſſario ſe cōcōitantur. natura gutez humana est ſic unita uerbo p actionez trinitatis. quia trinitas fecit uerbū ee hominē. Ad primū argumentū dico q̄ oña non tenet gratia formē. ſed in ſorte tenet gratia materie. quia ſortem esse hominem dicit primo ſortē esse. non ſic autem ꝑ ꝓpoſito. Ad 2m dico q̄ ab ista regula ꝺ cōicatione idiomatū excipiūt illa que exprimūt unionem nature ad perſonam. cuius ratio est. quia cōmūicatio in predicabilibus fit propter unionez & non propter exprimentia unionem ideo non est factus deus licet sit factꝰ homo ſicut hic. natura diuina aſſūpſit humanam. g̃ natura diuina aſſumpſit naturā diuinā nō ſequit̄.

Tuz propositio ista sit uera oēs homes natura scire desiderant. q nō. q si esset uera tunc oēs homes naturaliter scirent se scire. ons est falsū. g ans. falsitas ontis est. quia nō oēs sūt scientes. & p ons nec oēs sciūt se scire. ona probat. q nihil desiderat ñ cognitū ſm augz. xio de trini. p si esset uera tunc oēs homes scirent āmoto impedimēto. ons est falsū. quia anima nascitur sicut tabula rasa. zo de aia. & tñ nō statim scit oīa impedimēto āmoto. ona p3 in oīb naturalibus. q ignis naturaliter inclinat sursū. iō statim mouet sursū āmoto impedimēto. p aliqui desiderant igorantiā. g nō oēs scire desiderant. ans patet. quia aliqua ignorantia est affecta. 5 prio mec. oēs homes natura scire desiderāt. In ista. q. sic procedaz primo opini. unā recitabo. & aliqua cōtra eaz. zo respōdebo ad. q. qd melius uideř. ultimo soluā argumēta in oppositū. q ad primū arm opi. ddm est q ista propositio pōt demōstrari a priori & primo sic. oē impfectum naturaliter appetit suā pfectionē zo phi. sed anima nostra q tum ad intellectum est imperfecta. quia nascitur sicut tabula rasa. zo de anima. ergo homo naturaliter desiderat scire. q scire est pfectio hominis ſm naturā intellectiuam

p unūq; q naturaliter inclinat ad suā ppriā operationē. sicut calidū ad calefaciēdū. opatio aūt hōis inq̄tū homo est intelligere. q per hoc differt ab omnibus aliis. g homo naturaliter scire desiderat. p unūq; q naturaliē desiderat oīūgi suo principio. 9 substātiis separatis hō oīūgitur per intelligere. xo ethicoz. in speculatiōe ueritatis homo assimilat maxime substātiis separati. ergo etē. oēs iste tres propositiōes coicidūt & sūt tm una rō. Ad cui9 euidentiam est sciēdū. q sicut dicitur zo de anima duplex est actus. s. prim9 & z9. sic duplex est pfectio. s. pria & za. prima est scientia. za opatio oīs naturam. unumq; q aūt naturaliē appetit suā pfecti onē. cū operatio sit finis scientie. ista p positio ostendit ppositum de scientia de qua pcedit prima ratio. & de intelligere de quo pcedit za. nec zā differt a za. q hō nō est natus cōiūgi suo pncipio nisi p opatōem. ideo eodē appetu appet utrūq;. Ex istis igiř trib9 rōib9 pōt colligi rō talis. unumq; q appetit nāliř suā pfectiōez tam primā q̄ zam. per quā pōt cōiūgi suo princi9. g hō naturaliř appetit sciam q̄ est pfectio pria. & intelligere q̄ est za. p quā cōiūgiř suo prin9. Ad zm arm pmitto unā. d. & est ista triplex est appetit9 s. naturalis aīalis. uel sensitiuus & rōnalis. Nālis est inclinatio seu cadentia q̄ una quaq; res nāliř tendit & inclinat in suum finē & pfectōez. sensitiu9 q̄ sequř sensū. ſm quez q̄libet sēsus inclinatur & tendit in obiectū ouenies. & fugit discōueniens. Rationalis dicitur ipsa uolūtas cōsequēs intellectuz. sicut sensitiuū seqř sensuz. differūt aūt ab iuicē q̄ appetit9 rōalis est formaliř liber. alii aūt nō. zo q rōnalis & sensitiu9 aliqñ nolant potētiā. aliqñ actū. nālis nihil horū dicit. s3 est q̄dam tēdētia oīs nāz rei nō differēs a nā rei realiř. q ois res iclinat in suū finē. 3o. q appetit9 nāl se habet in plus q̄ oīs alii. sensitiuus est cōior rōnali. Teo g de. q. 3. conclusiones. prima est oīs homes etē. non hēt ueritatē de appetitu rōnali. hanc oīdo sic. ois appetitus rōnalis p̄supponit actū intellect9. s3 appetit9 q̄ oīs scire desiderāt nō p̄supponit actū intellect9. g etē. mi. pbatur q ppositio ia est uniuersalis & nccia. si aūt ille appetitus necessario presupponeret actū intellectus sciret se scire. g iste appetit9 esset necessario respectu habiti. p ois appetitus rōnalis est formaliř liber. s3 appetit9 q̄ oīs scire desiderāt. non est formaliř liber. alias posset scire qs & nō desiderare. & sic ppositio non esset necessaria. s3 ōtingēs. Secta cō clusio est ista. ppositio nō est intelligēda de appetitu sensitiuo. hāc oīdo sic ois appetit9 sensitiu9 est respectu sensibiliū. s3 appetit9 q̄ oīs scire desiderāt nō est talis g etē. pbatio minoris. q nō tm appetim9 sensibilia s3 insensibilia & pla. Tertia zo est ista. ppositio ista intelligēda est de appetitu nāli h9 p3 per locū a sufficiēti distōe. q nō sūt ples appetit9. g oīs homes nā scire desiderāt nāli appetitu. q ois res nāliř inclinat & tēdit in suuz finē & pfectiōnē. ideo plius zo phi. pbat nām agēs q̄ appetit9 rōalis est formaliř liber. alii aūt nō. zo q rōnalis & sensitiu9 aliqñ nolant potētiā. aliqñ actū. nālis nihil horū dicit. s3 est q̄dam tēdētia oīs nāz rei nō differēs a nā rei realiř. q ois res iclinat in suū finē. 3o. q appetit9 nāl se habet in plus q̄ oīs alii. sensitiuus est cōior rōnali. Teo g de. q. 3. conclusiones. prima est oīs homes etē. non hēt ueritatē de appetitu rōnali. hanc oīdo sic. ois appetitus rōnalis p̄supponit actū intellect9. s3 appetit9 q̄ oīs scire desiderāt nō p̄supponit actū intellect9. g etē. mi. pbatur q ppositio ia est uniuersalis & nccia. si aūt ille appetitus necessario presupponeret actū intellectus sciret se scire. g iste appetit9 esset necessario respectu habiti. p ois appetitus rōnalis est formaliř liber. s3 appetit9 q̄ oīs scire desiderāt. non est formaliř liber. alias posset scire qs & nō desiderare. & sic ppositio non esset necessaria. s3 ōtingēs. Secta cō clusio est ista. ppositio nō est intelligēda de appetitu sensitiuo. hāc oīdo sic ois appetit9 sensitiu9 est respectu sensibiliū. s3 appetit9 q̄ oīs scire desiderāt nō est talis g etē. pbatio minoris. q nō tm appetim9 sensibilia s3 insensibilia & pla. Tertia zo est ista. ppositio ista intelligēda est de appetitu nāli h9 p3 per locū a sufficiēti distōe. q nō sūt ples appetit9. g oīs homes nā scire desiderāt nāli appetitu. q ois res nāliř inclinat & tēdit in suuz finē & pfectiōnē. ideo plius zo phi. pbat nām agēs ꝑp finē. aliter nō acciderz ibi error nec frustra. g nā tendit in finē. g appetit & nō cognoscit. g est aliqs appetit9 sine cognitōe. Ad ar ta. ad pri m nego cōsequētiā. q uerū esset si desiderium sciendi eēt actus elicit9. tali enī desiderio nihil desideratř ñ cognitū. s3 nō ē idem cū desiderio nāli. q nō est ñ q̄daz inclinatio nālis ipius intellect9 ad sciēdū. Ad zm nego oīam. ad pbatōez dico q duplex est appetit9. s. essentialis & accñtalis. essentialis p̄cedit formā & pfectōez primā. accñtalis autez oseq̄t formā. ma est uera tm de appetitu zo. & nō p. qō loquit de primo.

Ad 3m dico. q ista duo stāt sil hō naturaliter appetit scire appetitu nāli. & uolūtarie uult oppo appetu accñtali. q uolūtas ex sua libertate potest moueri ō inclinatōez nālem. uult g ignorātiā nō p se. s3 p accns inq̄tū ult aliud magis q̄ scire puta pugnam.

Trū ppetas relua sit fōalis rō terminādi unionez nature

hūane ad vbū. q ñ. q p illd ouēit uerbo termīare unionez p qd sibi ouenit ōtinere pfectōem suppositi creati. 9 hoc conuenit uerbo p eētiā & nō per ppietatem relatiuam. ergo etē. mi. pbatř. q ppietas relua non ē formaliř infinita. essentia est formaliř infinita. illud aūt qd formaliř cōtinet pfectōem oīs suppositi creati est formaliř infinitū. p potētia obialis in creatura respicit oīpotētiā facientis. sed ista nō est ppietas psonal. s3 eētial. g

etc. ꝑ assumens cõicat ee nature al ſũpte. & esse in diuinis est essentiale. g̃ aliqd essentiale qđ ꝑcise est rõ eẽndi. erit vbo rõ cõicandi. 3 una ꝓsona assumit & nõ alia. g̃ illud q̃ est hĩ ꝓsa determiata est rõ terminandi unionẽ. sed illud ẽ solũ ꝓprietas relatiua ꝟ3 Anselm de processu spũs sancti. quez ꝓcedere a filio dicit. aut spũs. s. est de pre ratõe essentie qua est deꝰ. aut rõe relõis qua est pr̃. si ista diuisio & q̃cũq; alia est p immediata. tũc ad distructionẽ unius mẽbri infertur aliud. sine fallacia ẽntis.

In ista. q. sunt duo uidẽda. ꝑ qd sit ꝓprietas ostituẽs ꝓsonã. 2o an illa proprietas sit rõ terminãdi istã unionem primũ argtm hẽs in. q. an ꝓsona ostituatur ꝓ abrã. Quãtũ ad 2m argtm q dicerẽt ꝓsonã diuinã terminare istã unionem ꝓpter ꝓtinẽtiã pfectõis realitatis suppositi creati in nã assumẽte. & potẽtiã obediẽtialẽ in natã assumptã. dicerẽt ẽntiter q essentia est ꝓpria ratio terminãdi istã unionẽ. motiua sunt posita. q. ista. utrũ nãm hũanã fuerit posibile uniri uerbo i unitate suppositi.

3 suppom in ista opi. q dependenã nature hũane ad vbũ diuinũ est dependenã alterius rõis ab omni dependã cãti ad cãz. & cõtinẽtia pfectõis in assumente & potẽtia obediẽtialꝭ in assumpto ptinẽt ad dependam causati ad cãz. g̃ etc.

Dico g̃ q essentia nõ est formal rõ terminãdi istã unionẽ. sz ꝓprietas ꝓsonalis. qđ ꝓbat. In q̃cũq; suppposito est formalis rõ terminãdi unionẽ illud suppositũ terminat. sz pr̃ia q̃ est essẽtia diuina nõ terminat eã. g̃ filius q̃ est ꝓpietas ꝓsonal terminat. ma. ꝓbat. q filius nõ terminat ũ q hz formalẽ rõez terminãdi. sicut nõ cãt ũ q hz formalẽ rõez cãndi. g̃ in q̃cũq; est formal rõ terminãdi terminat. sz ad istud dr̃ q essentia diuina est formal rõ terminandi. ꝓprietas ꝓsonalis est cã sine qua nõ. 3 i q̃cunq; est formal rõ agẽdi prius nã q̃ actus elicit uel terminus ꝓducit erit illi rõ agẽdi prius q̃ terminus producatur.

Propter hoc enim tres ꝓsõe sic creant q rõ creandi inest cuilibz prius nã q̃ creatura producat. sz essentia diuina prius nã erat in oibus ꝓsois prius q̃ ista unio fuerit facta. g̃ oms ꝓsone assumpsissent nãm hũanam. Ista sequendo ad arrã in oppom ad prim dico. q maior est falsa. Ad 2m dico q potenã obediẽtialꝭ respicit tres ꝓsonas in rõe causse. sz nõ in rõe terminanti unionez.

Ad 3m dico q cõicare est terminare dependenam nature assumpte. & nõ ẽ cõicare esse diuinũ effectiue. q ꝑ hoc nã hũana non est formaliter infinita.

Trũ potẽtia peccandi sit a deo. q nõ. q Anselm. de libero arbitrio. posse peccare nec est libertas nec ps libertatis. g̃ ꝑ hoc q liberũ arbitrũ est a deo potentia peccãdi nõ est a deo. sz nõ ponit esse a deo ũ per se. arbitergo nullo mõ est a deo.

3 mgr i ista & adducit rõnes auctoritates. Rñ. potẽtia peccãdi aut dr̃ immediatũ ordinẽ ad actũ peccandi, aut dicit fundamẽtũ ordinis. rõe cuius hũs illud dr̃ potẽs peccare. si ꝑ modo dupliciter. q aut ordo est ad actũ subtractũ. aut ad illam deformitatez. q̃ est in actu. si ꝑ mõ ille ordo est a deo. q deus cãt illud. 2o. ille ordo ad peccãt nihil ẽ sicut termin. & sic nõ ẽ a deo si aũt loquamur de fundamẽto istius ordinis. dico q aliqđ positiuũ est fundamẽtũ istius ordis utroq; mõ sumpti. sicut eũ in potẽtiis passiuis idẽ est ꝓximũ subiectũ habitus & priuationis. ita potentia actiua libera defectibilꝭ est immediata cã agẽdo & deficiẽdo oppositoz. agendo q̃dem rectitudinis. deficiendo aũt peccati. & illud absolutũ est ꝓpa potenã respectu utriusq; eo mõ quo potentia põt esse respectu eorum scilicz defectiue & effectiue. illo modo potẽtia peccãdi est a deo. q hũs eã posest peccare. nõ efficiendo. sed deficiẽdo. cuius tñ deficere illud positiuũ est ꝓxima rõ. Et si arguat q uoluntas semp deficit. q ẽ ex nihilo. & nõ per aliqd positiuũ in ea. Dico q eẽ defectibile. i. vtibile in nihil osequit oẽz creaturã. q est ex nihilo. sz eẽ sic defectibile. s. peccãdo est ꝓpriũ huic nature. & osequit nãm rõe qua nã specificata põt eẽ principiũ oppositoz agẽdo. s. deficiendo. Ad anse. dico q libertas est perfectio simpr. unde formaliter ponit in deo. ꝟ3 eum libertas nã ẽ limitata. põt tñ osideran ꝟ3 eius formalẽ rõez sine illa limitatione. & tũc est ꝑfectio simpr rõe sapientia est perfectio simpr. & ratio sapientie ẽ in nobis absolute. & non tñ sic. sz cũ limitatione. ita q sapientia nra includat duo. q̃rũ alterũ est ꝑfectio simpr. & alterũ non. sz includit eã sic̃ uoluntas in nobis includit libertatẽ q̃ est ꝑfectio simpr & nõ solum ipaz. sz cũ limitatõe q̃ limitatio est nõ ꝑfectio simpr. rõe pri mi nõ ouenit sibi posse peccare. ut est ꝓximũ fundamẽtũ hui ordinis ad deficere actualr. & rõe secũdi. g̃ posse peccare nõ est libertas. q̃ ẽ ꝑfectio simpliciter. sz ut dicit fundamẽtũ ꝓximum istius ordis est aliquid libertatis.

Trũ prudẽtia sit in bruto q non. prudẽtia est recta ratio agibiliũ. viꝰ ethi. sz bruta carent rõe. g̃ etc. ꝑ bruta nõ hñt rõez g̃ nec prudẽtiã. ꝓbatio ẽntie. quia prudentia includit prouidẽtiã de futuris ex mẽoria preteritoz. qđ nõ põt esse sine collatione ꝓteriti ad futurũ. oferre aũt ẽ actus rõis. 3 ꝑ metha. bruta habent prudẽtiã. Rñ. duplex est prudẽtia. s. ꝓpria & methaforica. teneo g̃ duas pcões. prima ẽ ista. bruta nõ hñt prudẽtiam ꝓprie dictã. & hoc ꝓbant due rõnes ad oppositũ. secda ẽ ista bruta hñt prudentiã methaforice dictã. q talis prudẽtia non ẽ aliud nisi nãlis extimatio ꝓsequendi conuenientia. & fugiendi nociua. ista prudẽtia agnoscit matrẽ. & fugit lupũ. irundo facit nidũ. & formica colligit in estate quid ꝓmedat in hieme. Sed 3 memoria ẽ ps prudentie. ꝑ metha. q prudentia

brutoꝝ ē puidētia de futuro ex mēmō
ria ꝓteriti. sed formica generata i esta
te nō meminit hiemis. q̄ nūdum erat.
& tñ colligit cibū in estate. g̃ nō hz ta
lem prudētiā. sz nālem instinctū. Pro
pter istā istātiā dico. aliter q̄ prudētia
q̄ est in brutis nō est nālis instict⁹. sed
est respectu ōtingēciū. ad q̄ ꝑñt aliter
& aliꝝ se hñe. puta q̄ formica colligat
de h⁹ loco uel de illo. & reponat in h⁹
loco uel in illo ex mēoria loci. ubi pri
mū g̃nū posuit. & cumuli unde primū
granū sustulit. aranea facit telam ubi ē
maior copia muscaꝝ. & irundo niduz
ubi est difficilior ascens⁹. nō est g̃ pru
dētia in brutis respectu eoꝝ ad q̄ nā
liter inclinant. pz in formica respectu
aggregare grana simpliꝝ. & respectu eo
rum ad q̄ se hz contingenter. s. congre
gare in h⁹ loco & accipe ex isto Ad
argu⁹ ad primū diffinit prudentia ꝑ
priꝝ dicta. q̄ est tm in homine nō i bru
tis: Ad 2ᵐ dico. q̄ bruta expīmti pa
rum ꝓfictpāt. p̄ metha. & sic parum
cōferūt. collo enī q̄ fit ꝑ discursum a
noto ad ignotū. de qua ꝓcedit argumē
tum nō est nisi in hoīe. & prudēª q̄ ali
quis ex memoria facit unū & nō aliud
est in brutis. q̄ nō requirit rōem:

Trū q̄d qd est sit
idem cū eo cuiꝰ est.
q̄ nō. q̄ 3ᵒ de aīa
dicit. q̄ aliud ē mā
gnitudo & magni
tudis eē. caro & car
nis esse. & ꝑ magnitudinis esse intelligi
tur q̄d qd est magnitudis. sicr de car
ne. g̃ etc̄. p̄ phūs vii. metha. c. de p
tib⁹ diffinitōis dicit. q̄ in ꝺceptis cum
mā non est idem q̄d qd est cū eo cuiꝰ
est. & oia nālia cōcipiūtur cū mā pri
mo phi. & vi⁹ metha. g̃ in talibus nō
est idem. p̄ si esset idem. g̃ q̄d quid
est rei generabilis & corruptibilis erit
idē cū re generabili & corruptibili. cō
sequēs est falsū. g̃ ans. falsitas ꝓñti pz.
q̄ nᵉ spēs nᵉ q̄d qd est gnātur. ꝺ in
his q̄ sūt sīn mā idē ē q̄d qd ē & illd
cuiꝰ est. vii⁹ metha: In ista. q. sic ꝓ
cedā. p̄ ponā aliquas distinctōes. 2ᵒ oñ
dam aliquas ꝺclōes. Quātū ad priᵐ
ꝑmitto 4ᵒʳ distinctōes. prima est ista
idem qñq̄ accipiť ꝺfuse qñq̄ distincte.
p̄ mō accipiť illud q̄d significať ꝑ no
men. 2ᵒ mō illud quod significatur ꝑ
diffinitōez. & sic p̄ mō dr illud cuius
est q̄d qd est. 2ᵒ mō dr quid unde q̄d
quid est. & illud cuiꝰ est nō distīguūť.
nisi diuerso mō ꝺcipiendi idem. ? 4ª
distinctio est ista. sicut forma potest du
pliciter sumi. sic & materia. nam mate
ria & forma opponūtur relatiue. 2ᵒ
phi. & quot modis dicitur unū oppo
sitorum. tot modis dicitur & reliquū.
p̄ thopi. forma autem sumitur dupli
citer. uel pro forma partis. ut anima
hominis. uel pro forma totius. ut hūa
nitas hominis. similr materia uno mo
do dicitur que correspondet forme p
tis. & sic materia est pars essentiaľ cō
positi faciens cum forma unū ens per
se de genere substantie. alio mō dicitur
q̄ correspondet forme totius ōnēs
ipām q̄ditatem ad eē h. & hī est ꝓpri
etas indiuidualis. que cuz nā specifica
ꝺstituit indiuiduū per se unū. Ter
tia distinctio eoꝝ q̄ sunt. q̄dam sunt en
tia per se. ut decem genera. & oīes spe
cies decē generū. & indiuidua q̄ per se
sunt in genere. q̄dam per accīs ut oīa
aggregata ex rebus diuersorū generū.
siue diuersis nōibus. ut hō alb⁹ noīetur
siue uno noīe ut albū. q̄ ocretuz accīti
includit diuersas res. s. sbam & accīs:
4ª distinctio sit ista q̄dam habēt q̄d
quid est primo & ꝑ se ut homo & q̄li
bet spēs ꝺpolita naturalis. & istis spēbꝰ
q̄ditas ꝑ nihil aduenit eis. & indiuiduis
aduenit ꝑ spēs. hoc est habere aliq̄d ꝑ
ex prio posterioꝝ. Quedā habēt q̄d
quid est per se. & non ꝑ. ut hī abstrahēs
ab existentia & tempore. & tale indui
duum est per se in genere. quia non in
cludit res diuersorum generū. & ha
bet q̄d quid est per se. quia nihil inclu
dit tollens per se unitatem entis. sed
non primo. quia quidditatez habet per
aliud. i. per speciem quam participat.
Quedā hñt q̄d qd est nō ꝑ nec per
se. & per accidēs. ut hoc existēs & ens
in tempore. nam tale indiuiduuz inclu
dit aliquod accidens & extra quiditatī
rationem puta existentiaz. & esse in tē
pore. & alias conditiones materiales. q̄
tollunt per se unitatem entis. Quā
tum ad 2ᵐ tenco duas conclusiones. p̄ª
conclusio sit ista. in dictis per se idem
est q̄d quid est cum eo cuius est. hanc
ostendo. quia aliter nulla res esset scibi
lis & nulla res eēt formaľr ens. unde ꝑ
fecte scire rem est scire suum q̄d quid
est. nec aliud est ens formaliter. nisi q̄
sibi inest suum q̄d quid est. Itē esset
ꝓcessus in infinitum in his q̄d quid ē
ut patet ex textu phi. 7. metha. p̄
aut q̄d quid est includit p̄cise illud cu
ius est. aut plus aut minus. si p̄cise
habetur propositum. si minus. g̃ non
est proprium q̄d quid est. nam diffi
nitio est terminus rei. terminus autem
est intra quem includitur tota res &
nihil est extra. ex vᵒ. metha. c. de termi
no. si ī cludat plꝰ rmoueať additū. q̄d
remanet erit q̄d quid est. & sic habeť
propositū. Secūda conclusio sit iª
in dictis per accidens non est idez q̄d
quid est cum eo cuius est. hanc ostendo
sic. q̄d nō habet quid non habet quod
quid est idez q̄d ipsum. & ens per acci
dens non habet q̄d quid est. ergo etc̄.
Ad primū dico q̄ carnis esse acci
pitur pro quiditate. caro pro carne ha
bente mām indiuidualez. uult g̃ plus
q̄ quid est carnis in spē nō est idem ꝑ
se & p̄ ipsi indiuiduo. sicut nec indiui
duū hz q̄d qd est ꝑ se & p̄. est tñ idez
sibi ꝑ se. & nō primo. sicut indiuiduuz
hz q̄d qd est ꝑ se. sed nō p̄. Ad 2ᵐ
dico q̄ plus accipit mām ꝑ ꝓprietate
individuali. & sic ma. est uera. & mi. ñ
sumiť sub maiori. & equocať de nū. ut
pz. & sic nō segť. Ad 3ᵐ ꝺcedo ans.
q̄ qñ sor. gnāť gnātur suū q̄d qd est

hominis ut homo est spēs. non gnātur per se nec ipa spēs. & ꝯ est intentio phi. 7º metha. 3 platonē qđ non gnāt domus. ꝑ domus in particulari.

Trū qditas omniū subiectoꝝ pticularū scietiaruꝝ in parti
culari pertineat considerare ad unā scientiam. q sic. methaphisica est scia magis una q̄ scia nālis. probat statim. q illa scia est magis una que est una unitate generis proximi & speciei spāliſſime q̄ illa que est una unitate generis ꝓximi. & generis generaliſſimi ꝑ methaphisica est una p̄ mō. nālis est una 2º mō. g̃ etc̄. ꝓbatur ista ma. q cō munitas scie attendit penes h̄º q eius subiectū uirtualr ōtinet noticiam plu rium subiectoꝝ. q̄ sunt nata facere di stinctas scias. ꝓbatur minor. illa scia ē magis cōis & miº una cuius subiectū ōtinet uirtualiter notitiā plurium sub iectorū q̄ illa que tm̄ unū uirtualiter continet. sed ens qđ est subiectū metha phisice ōtinet uirtualr unum subiectū nālis phīa continet noticiam plurium subiectoꝝ natoꝝ causare distinctas scīē tias. g̃ etc̄. maior g̃ ꝓpositio fuit uera. ꝑ methaphisicº habet cognoscere qui ditatē cuiuslibet rei in pticulari. ergo cognoscere quiditateꝝ cuiuslibꝫ rei in pticulari ptinet ad unam sciam. mi. p batur. q viº metha. nulla scia a metha phisica considerat ipm qđ quid est. si g̃ quiditas alicuius subiecti est notia eius notitia considerabitur in metha ca.

ꝓbat eādem mi. sic. ognoscere rem in uniuersali est imperfectiº q̄ cogno scere ipam in pticulari. q pria ognº est confusa & indistincta. z a est distin cta. si g̃ methaphisicº cognosceret q ditatez cuiuslibꝫ rei in uniuersali. & ñ in pticulari methaphicº eēt impfecte sciens. & metha ca essz scia imperfecti cuius oppm habet 2º metha. 3 si aliqua scia ognosceret quiditatē cuiuslibet subiecti scientiaꝝ pticulariūc. uz nihil posset perfectiº ognosci q̄ quā do cognoscet eius qditas in particula ri esset tm̄ una scientia. ita q oīs alie superfluerent. oñs est falsuz. ergo etc̄.

p cognita qditate alicº uirtute ipi us poterit cognosci ꝓpria passio. que uirtualr continet in illo. & mete ipsa omnes alie passiones poterūt ognosci. & per oñs omnes alie scientie pticula res essent superflue. In ista. q. est una opi. q̄ tenet partem affirmatiuaz. mo tiua opi. sunt ista. Hec quiditas par ticularis est prior cognitōe & diffini tione q̄titate & motu. ꝑ omne prius pōt separi a posteriori. ꝑ hec quiditas ut est p̄or motu & q̄titate ñ est de cō sideratōe nālis. q qcquid considerat nā lis considerat sub rōne mobilis. nec est de cōsideratione mathe. q qcquid con siderat mathematicº considerat sb ra tione q̄ti. g̃ cōsideratio eius ptinet ad methaphisicū. & p ꝯsequens ad unam scientiam. p si ꝑ quiditas non con sideretur a methaphisico. g̃ ab aliquo alio. & tūc iª scietia erit sibi subalterna

qđ est falsū. qa ei nulla scia subalterna tur. p ad eādem scientiam pertinet ꝯsiderare supus & eius p se inferius quia idem cōsiderat nūerū & binarium ꝑ quiditas in cōi & hec quiditas se ha bent sicut superius & inferius. g̃ me thaphisicus qui cōsiderat quiditatem in cōi considerat quiditatē in particu lari. Cōtra istā opini. arguitur sic. si scientia naturalis nō considerat ipsū ut sm̄ accñtibꝫ cū corpus subiectum accñtibus sit ens p accñs. sequitur q primū subiectū naturalis phīe sit ens p accñs. oñs est falsum. ergo añs. falsitas oñtis probatur. cuiº non est quid non potest esse scientia simpliciter prima sed entis p accñs non est quid. viº mete ergo non potest esse subiectum in scia naturali que est scietia prima. viº me thace. p scientia de ente per accñs subalternatur duabus scientiis. patet dꝫ pspectiua q̄ ē de linea uisuali. rōe linee subalternatur geometrie. ratione uisua lis naturali phīe. sed scientia naturalis nulli subalternatur. ergo eius subiectū non est ens p accñs. Ad primā rati onem dicitur q licz corpus mobile sit ens p accñs. tamē corpus ꝑm q mobile non. quia dicit unam rationem forma lem. ideo est unū cognoscibile. Ad 2m dicit q ens p accñs potest duplici ter intelligi. uno mō illud qđ includit res diuersorum generū ut homo albus. alio mō illud qđ non hz causam deter minatam. primo modo de ente p accñs est scietia patet de linea uisuali. 2º mō de ente per accñs non est scientia. & dꝫ isto loquitur phūs viº metha. Con tra primam solutionem corpus ꝑm q mobile. uel est precise corpus. uel p̄ci se mobile. ut utrūq. nō pōt dari ñ 3m sed illud est unū p accñs. ergo etc̄ p corpus ꝑm q mobile non est magis unū cognoscibile q̄ corpus mobile. & per oñs non potest fieri scientiam magis unam. sed corpus mobile non potest fa cere scientiam primam. ergo nec cor pus ꝑm q mobile. Contra 2dm dictū illa non soluit argumentū. quia ar gumentū probat q scientia prima. i. primo diuidens genus scientie specu latiue. sicut est scientia naturalis non potest esse de ente p accidens. quia eiº noti p̄supp̄it duas priores. p ens per accidens primo modo non est ens per se. g̃ nō potest esse causa alicuius unius passionis. & per oñs de ipso non potest aliqua una passio demōstrari nisi ratione alterius partis. ratione cuius in est illa passio p se. alteri autem parti p accidens. Ad q. ergo dico q cū no bilitas sit passio corporis. & per oñs posterior corpore non potest esse for malis ratio considerandi ipsum cor pus. sed substantia corporea concepta ut appropriat sibi talē passionē est sb iectum naturalis phīe. Ad rationez in contrarū dico q maior est uera & mi. principalis sīr est uera. & totus p cessus potest concedi usq ad istam pro positionem. methaphisicº habet cogno scere etc̄. nego. tu probas. q nulla scia

a methaphiſica conſiderāt ipſum qđ quid eſt. dico q uerum eſt q nulla ſcīa alia a methephiſica conſiderat qđ quid eſt in communi. ſed non dicit q methaphiſica conſideꝛ quod quid eſt in particulari. Ad aliam probatōem dico q comparando cognitionem uniuerſalem & particularem ad propriū cognoſcibile. quia proprium cognoſcibile cognitōe uniuerſali eſt uniuerſale. & ognitōe particulari eſt particulare. iſto mō ognitio uniuerſalis eſt pfecti or & certior q̄ particularis. Ꝟ uidetur eſſe intentio phi 2o poſterioꝛ. ubi cō parans demōſtratōem uniuerſalē ad p ticularē dicit q uniuerſalis magꝭ facit ſcire ſupple ſuū ppriū cognoſcibile q̄ pticularis ſuū. nō obſtāte ḡ q me[ca] cōſi derat aliq̄d in uniuerſali. & alie ſcie cō ſiderāt ſua ſba in pticulari. pfectior noticia erit me[ca]. que eſt de uniuerſa li ſicut de proprio cognoſcibili.

Trū reſo ſit eadem fūdamto q nō. pre di[ca] ſunt p̄ diuerſa 4o & 5o me[cc]. q ens ꝗꝫ ſe diuidit in ipa. 5o me[cc]. ḡ ni hil unius p̄dicamēti eſt idē alicui al teri⁹ p̄dicamēti. ḡ nulla reſo eſt eadeꝫ alicui ab[to]. ꝫ nō min⁹ depēdet qđ libꝫ creatū ad deū. q̄ ad qđcūq; creatū. q depen[a] ad pri[m] uideꝫ eēntialiſſi ma. Ꝟ totū hꝫ reſoeꝫ ad ptes eādē ſibi q nō pōt eē totū & nō eſſe ex ptibus. ḡ pari rōe ad cām pri[am m] lꝫ extrin[ca m] hēbit eādē depēdē[am m]. In iſta .q. eſt opini. Gan. q omnis relatio eſt eadem fundamento p qua arguit multiplicit primo ſic. relatio referꝫ ad dū Ꝟ[m] p mā rationē relationis. ideo in diuinis dicunt manere duo p̄dicamēta ppria. ſ. ſba & relatio. ſi ḡ de rōne relationis eſſet q eſſet alia res a fūdamēto. tunc in ea eſſet res & res. & p oēs opoſitō qđ eſt abſurdū. Itez 2o ſic. ſi relatio eſſet alia res a fūdamēto. ḡ cuicūq; fū damēto ipſa aduenireꝫ de nouo mutā reꝫ realr. q̄d eſt ō phm. 7o. & 5o phi. q dicit q in adaliq̄d non eſt motus nec mutatio. Itez. 3o ſic. ſi relatio eſſet aliares a fūdamēto eſſet pcessus in in finitum in relationibus. nam ſi iſta re latio ſit alia res a fūdamēto pari rōne alietas iſta cum ſit quedam relatio erit alia res a fūdamento. & ſic in infinitū qđ eſt inconueniēs. ō iſtam opi. ſic arguo. nihil eſt ideꝫ realr alicui ſine q̄ illud p̄t eē ītō ō dictōe. pbaꝫ q enī idē ens ſit idē realr & ñ ſit idē realr ē op poſitū ꝑmi principii. ex q̄ ſtati ocludi tur diuerſitas entis. Sed multe ſunt re lationes ſine quibus fūdamenta poſſūt eē ſine ō dictiōe. ḡ multe reſones ſunt q̄ nō ſūt realit idē cū fūdāmto. mi. pꝫ quia album poteſt eſſe ſine ſimilitudi ne & quātitas ſine equalitate. p̄ nul lum finitum otinet Ꝟ[m] pfectam otinē tiam oppoſita formalr. q̄ tūcūq; enim concedatur in deo perfecta cōtinentia oīuꝫ pfectionū que ſūt in deo Ꝟ[m] id⁹ ſicatem tamē non poteſt continere in ſe oppoſita abſoluta formalit licꝫ poſ ſit habere oppoſita uirtualiter. ex quo concluditur infinitas fūdamenti. ꝗ eq̄ litas & inequalitas. ſimilitudo & diſſi militudo ſunt correlatiua & oppoſita formaliter. & poſſunt ſucceſſiue pfecte fundari in eodem fundamento. ḡ illud fundamentū neutrū iſtorū otinet fora liter & idēptitate. q qua ratiōe nō am bo eadem ratione non alterū. p̄ phm in predicamēti adaliquid ſunt q̄cūq; hoc ipſum q ſunt ad aliud ſunt. ab iſta diffinitiōe excludūt ſubſtātie que licet ſint aliorū. non ſūt tamē adaliq̄d & accipitur ꝟ h⁹ ipm qđ ſunt p eſſe in re. i. q relatiōes in re hocipſuꝫ qđ ſūt aliorū ſūt fundāmtū: aut hocipſū qđ eſt nō eſt alterius. ḡ eſſe reale fun damenti. eſt aliud ab eē reſois. Ad ar gu[ta] opi. dico ad pri[m] q nihil alteri⁹ generis ſiue abſoluti ſiue relatiui dicit de deo formaliter. ꝗ illa q̄ ſic dicunt de deo ſunt tranſcenden[a] & paſſiones enti in cōi. ḡa q̄cq̄d cōuenit enti añq̄ diuidat in infinitū & in finitū ꝺuenit ei priuſq̄ diuidat in .x. gnā. & ita trā ſcēdēs. Ad 2m dicēdū ꝺm ſimplici um ſup p̄di[ta] ſicut reſo non eſt forma ad ſe ſz ad alterū. ita illud cui reſo ad uenit nō mutat ad ſe. ſz ad alterū. & ſi illud ſolū dicat mutari qđ alr ſe hz ad ſe nūc q̄ prius. tunc in adaliq̄d nō eſt mot⁹ neq; muta⁹. q. ſicut uult ſipli ci⁹ ſuper p̄di[ta]. ꝺm reſoeꝫ aliter ſe hz aliq̄d ad alterū. nō ad ſe. q tamen phi loſophus poſuit q non eſt poſſibile q aliquid aliter ſe habeat ad alterum. niſi aliter ſe habeat ad ſeipſum. ideo dicit q in adaliquid non ē prīo motus. que ergo philoſophus ibi in quibus prēdi camētis eſt prīo mot⁹ & in quibus non

Ad 4m dico q non ſequitur pro ceſſus in infinitum. quia relatio ſeipſa refertur ad fundamentum. tamen non poteſt eſſe abſq; fundamento abſq; con tradictiōe. quia ipſa nō poteſt eſſe ſine ōtradictione ſine relatione eius ad fū damentum. & ita nec eſſe ſine ſuo fun damento. & ita iſta relatio qua referꝫ ad fundamentum eſt eadem ſibi. Ad argumētum principale dicendum q̄d licet poſſet negari de relatiuis ut eorū que ſunt in diuerſis generibus. & tunc demōſtretur eſſe primo diuerſa quātū ad rationes formales eorū ita q nullū eorū formalr includit alterū. tamen p idemptitatem unum continet alterū.

Poteſt tamen dici q huiuſmodi rela tio eſt tranſcendens. quia cōuenit enti anteq̄ deſcendat i decem genera. tranſ cendentia enim non ſunt alicuius gene ris determinati.

trū relatio in diuinis ſit actꝰ eſſentie. q ſic. nunq̄ ex duo bus fit unū niſi unū eoꝝ ſit actꝰ & alteꝝ potētia. 7o me[cc]. & 2o de aīa. Ꝟ pſōa ē una ex eēn[ta] & reſōe. eēn tia aūt ñ ē actꝰ reſonis. ḡ reſo eſt actus eēn[c]. p̄ 2o ſic nūq̄ ex duobꝰ fit unū niſi alteꝝ ſit in altero. ḡ cū ꝑſo[a] ſit u[m]

ſuppoſituz ex eſſentia & relatõe. & eſſentia non eſt in relatione. g̃ relatio eſt in eẽtia. ergo relatio eſt actus eſſentie

p̃ 2º ſic. relatio eſt in fundamento. ꝟ fundamẽtũ eſt potentiale reſpectu illius qđ fundaẽ in eo. g̃ etc̃. p̃ 4º ſic de rõe actꝰ eſt ſepare & diſtiguere 7. metha. g̃ illud maxime hz rõez actꝰ qđ maxime ſepat & diſtiguit. ſz hº in diuinis eſt relo & non eſſentia. g̃ relo eſt actꝰ reſpectu eſſẽtie. ⁊ ubicũq; actus & potentia ibi cõpoſitio. ſi g̃ relatio eſſet actus eſſentie. tũc ꝑſona conſtituta ex utraq; eẽt uere cpoſita. In iſta qõe eſt opi. Gil. q̃ tenet ptez affirmatiuã. q̃re eã qõe utrũ filius generet ex ſubſtãtia patris & argta ⁊ eã Ad qõem dico q relo non eſt actꝰ eſſentie nec eẽntia eſt aliquo mõ potentialis uel actualis p eam. ꝟ eſt actus cui repugt ois alia actualitas. Hoc aũt ꝓbo ſic. illud qđ eſt in ſumma actualitate non põt amplius per aliq̃d actuari. ꝟ eẽntia diuina cũ ſit actus purꝰ nõe eſſe & infinita eſt in ſumma actualitate. g̃ per nihil põt amplius actuari. p̃ ubi relatio eſt actus fundamenti ibi ſuppoſitum hñs fundamẽtũ dicit referri ſm ipſum. ſor. enim dr ſibi ſm albedinem ꝟ ſuppoſitũ in diuinis nullo mõ refertur ſz eẽntiam. q̃ ſm aug. ⁊ eſt falſa. pater deitate ẽ pater. g̃ etc̃. Reſtat uidere quõ ex eẽntia & relatõe ẽ unuz per ſe. & tamen unum nõ ẽ actus reſpectu alterius. Rñº dico q tria inueniũtur cõſiderando quiditatem ſpeciei & proprietatem individualem ipſius individui. primum eſt q humanitas q̃ eſt quiditas hominis eſt quedam forma cuius ratio eſſentialis eſt dare eſſe ut quo. & ſz hoc omnis quidditas ẽ actꝰ ſed non actus informans. ſed quo ſpecies habet eſſe ſimpliciter. 2m eſt q ex parte individui eſt conſiderare proprietatem individualem. que eſt quidã actus. ut ſorteitas. que conſtituit ſortẽ & diſtiguit. & eſt actꝰ totius compoſiti. ut eſt inherens & quo ſortes habet eſſe

Tertium eſt q contingit compare proprietatem individualem ad naturã & ſic ꝓprietas individualis ipã actuat limitat & diſtinguit. Ad propoſitũ deitas quo ad primum eſt ſimilis naturale. quia eſt quo deꝰ eſt & ẽ actꝰ. ꝟ non inherens. eſt etiam proprietas perſonalis ſimilis proprietate individuali. q̃ ad 2m in hoc q ipſa eſt actus perſone conſtituens ipſam & diſtinguens. ſed non eſt actus ſibi inherens. ſed quo ad tertium eſt diſſimile. quia proprietas perſonalis non limitat eſſentiam nec diſtinguit. & ideo nõ ẽ actus reſpectu eſſentie. quia ſecundum damaſ. ꝓprietates perſonales determinant ypoſtaſes non naturam. ideo proprietas eſt actus ꝑſone nõ eẽntie. & ideo ꝑſona nõ ẽ. q̃ſi compoſitum ex actuali & potentiali. quia ubi eſt unum non per modum cõpoſitionis. ſed omnimoda ſimplicitate & idemptitate ibi non eſt unum per unionẽ actꝰ cũ potẽtia. Ad argta ad primũ dico q q̃ ex duobꝰ fit unũ cõpõitũ realr oportet alterũ eẽ in potentia & alteruz in actu. ꝟ quãdo unũ tranſit in alterum per identitatem fit ex eis unuz ſimplex tanta ſimplicitate q̃ta eſt unum eorum tantũ. Ad 2m dico q relatio eſt in eſſentia. ꝟ ex hoc non ſequitur q paternitas ſit actꝰ dei tatis. quia pater eſt in deitate ut ſuppoſitum in natura. deitas eſt in patre ut natura in ſuppoſito. nec ꝓ hº ſequẽ q utrumq; ſit actus reſpectu alterius.

Ad 3m ſimiliter dico q non ſequit relatio eſt in natura ut in fundamento ergo eſt actus eius. q non dat eſſe fundamento. ꝟ ſupponit. Ad quartum dico q actus ſeparat & diſtinguit illꝫ cuius eſt actus. & ideo ſicut actus naturale ſeparat & diſtinguit illud cuius eſt. ſic actus eſſẽtialis & nã pfectius diſtiguũt q̃ actus perſonalis. q diſtinguũt eſſentialiter reſpectu ad extra. 2º autẽ cãtũ ꝑſonalr ad intra. uterq; tñ dr actꝰ ꝟ unus naturalis & quiditatiuus. alius perſonalis. & uterq; diſtinguit illud cuius eſt actus.

Truz ſit relo realr dei ad creaturam. q ſic. omnis perfectio ſimpliciter eſt in deo realiter. ꝟ omnipotentia & omniſcientia ſunt pfectões ſipliciter. ꝟ iſta realiter ſunt in deo. cum dicant reſpectum ad creaturam poſſibilem & ſcibilem. g̃ deus ad creaturam realiter refertur.

p̃ relationes fundate ſuper quantitatem. ſunt relatões reales. vº metha. g̃ inequalitas dei ad creaturaz ſup magnitudinẽ infinitã uirtutis fũdata. & ſuper magnitudinẽ uirtutis creature erit relatio realis. p̃ relores ſecũdi mõi q̃ fundãt ſup actionẽ & paſſionẽ ſũt reales. ꝟ tales ſunt dei ad creaturaz in q̃tum cauſa efficiens. g̃ etc̃. p̃ ſicut forma eſt in aliquo ita denoãt illud. g̃ ſi in deo nõ eſt aliqua relatio realis ad creaturã deus nõ erit realiter creator creature. qđ uideꝫ abſurduz. In iſta qõe eſt una opi. que dicit q ſi deꝰ referret realiter ad creaturam dependeret realr ad eam. & p oñs eſſet inꝑfectus & limitatus. ratio eſt iſta. oñe realiter relatũ eſt realiter ordinatũ ad illud. exemplum. quia una albedo refertur realiter ad aliã albedinem realiter ordinatur ad eam. q aliquã ꝑfectionẽ habet ab ipſa q natura eſt ꝑfectior in ambabus q̃ in altera tm. ꝟ oñe naturaliter ordinatũ ad aliqđ depẽdet ab eo. q aliquo mõ ſpectat ut fundet relatio in eo ad illud. & ſi dependet. g̃ mutabile & imꝑfectum cũ g̃ deꝰ ſit ꝑfectiſſimꝰ & oño in uariabilis nullo mõ realiꝫ referꝫ ad creaturã

q̃qđ ſit qđ obiectꝫ arguo ⁊ mediũ iſtius rõnis. & oñdo q nõ ſequt. q ſi aliqđ realiter eſt relatũ ſit realr ordinatũ. Po naẽ duo albiſſima erũt ꝑfecte ſimilia. & tñ una nõ ordiaẽ ad aliã. nec põt dici q nã ẽ ꝑfectior in ambabus q̃ in una. q eſto q ita ſit. iſtud tamẽ non eſt ordinari ad aliud. q una nõ eſt ꝑfectior p hº q alia eſt. ſiue naẽa ſit ꝑfectior ſimis in ambabus. ſiue non nihil ad ꝓpoſitu.

p̄ agens naturale creatū nō agit in quātuz est imperfectū. ſ inq̄tum est in actu. ſ agere ſumme optet deo. & tñ agens reale inq̄tuz ſic agens pōt habere relationem realē ad cātum. g̃ nō est necesse oē relatū inq̄m tle dependere ali' ad illud. lz eni agēs creatū ad aliud dependeat. ñ tñ uidet dependere ad aliqd qđ creat. q nec ut potētiale nec ut mutabile causat. ſ inq̄tū ens actu. p̄ ſi a. inq̄tum referē ad. b. realiter ad ipm dependeat. ſi relatões sint mutue pari rōe. b. dependedit ad a. inq̄tū referē ad. a. & sic erit dependētia circularis. qđ est falsum. q in nullo ordine essentiali est circulus. Ad. q. dico q in deo non est relatio realis ad creaturaz. rō est ista. dei ẽ pfecte simplex & necesse esse. ex hoc q est simplex quicqd est in eo est idē qđ ipsum ſz aug̃m. xi° de ciuitate dei. ideo simplex est deus. q est quicquid habet. ex hoc qđ est necesse non uariabile eius essentia posita q̄cunq; tpoteſi siue possibili siue impossibili circa aliud a se. ex his seq̄t q nulla sit in eo realitas. q̄ nccio coexigat aliud a se. alʒ si nccio coexigerz nō esset deus illo nō exīte. g̃ etc̄. Ad argu^ta ad primum dico q omnipotentia fortaliter dicit relationez rōnis. & sic de scientia. Ad 2^m dico q omne q̄tuz creatū siue materiale siue uirtutis ad aliud q̄tū creatū pōt habere relationē realem. ſ q̄ti infiniti nulla pōt eē habitudo ut reo realis ad aliud q̄tū creatum. Ad 3^m de actione & passione plius nō dicit q ille relationes sint reales. ſ dicit q sūt mutue. & in hoc precise distinguitur prim⁹ & 2⁹ modus a 3°. ſ quicqd sit de deo ꝓpositio plia nō est uera qñ agēs est ex se necessariū & pfecte simplex. si queris quare i creaturis sūt relationes reales. ad istud non oportet respondere p̄p solutionē argumenti. Sed dicūt quidam q hoc est uerū de agente naturali in creaturis. q agens naturale ex forma quaz hz q̄ est actiuū naturaliter inclinaī ad effectū ꝓducendū. agens aūt liberū non inclinatur naturaliter ad ꝓducendū effectū ex forma sua. cū g̃ deus sit agens liberū. sequit q sup eius actionem non fūdatur relatio realis. ⁊ istā rōnē plia dicētes deū naturaliter ꝓducere ad eā negauerūt realem relationē eius ad aliquid extra se. g̃ illa non est p̄cisa ratio

p̄ uolūtas creata est liberā. & tñ uidetur habere relationē realem ad suuz effectū. p̄ similitudo inter duo albissima est relatio realis. & tñ una albedo inq̄tū est fūdamētū relationis nō uidetur inclinari ex sua en^ce absoluta ad alteram extremū. g̃ etc̄. Dico g̃ q ad relationē realē nō ē necessariū q absolutum qđ ē fūdamētū illi⁹ reois ex se incliet ad relatū. ſ q ipsū sit tale q posito termino ad ipsū & ad terminū sequaī habitudo realis ex natura extremorū. Et tunc dico q oīe agens creatum est tale. q posito per ipsum aliquo effectu ad ipsum ut ad fūdamentū & ad ꝓductū ut ad terminū consequit habitudo eoruz. sed q̄re illa reo sit realis nō est alia rō nisi q h⁹ ē h⁹ & illud ē illud.

Ad ultimum dico q realitas aliqū determinat compositōem. aliquādo determinat p̄dicatum. p̄ mō nihil aliud est nisi qđ uere est. unde dicimus ista propositio est realiter falsa. q est uere falsa. 2° modo ista propositio deus est realiter dominus. uno modo potest negari sic intelligendo q dominus dicat aliquā relationē in deo. si autem nō sic intelligaī. ſ q deus terminat relatōem creature. sic potest concedi.

Trium relatio idemptitati eq̄litati & similitudinis sint relatões reales. q non. q inter eadem extrema ſm idem fundamentū nō pōt esse relatōes reales distincte q relatio realis non distinguitur realiter nisi ab illis. ſ relationes cōes fundant super essentiam. & sunt inter eadē extrema. g̃ non sunt relatões reales. p̄ in eodem supposito non pōt esse plures reoes reales oppositas. ſ relationes cōes sunt in qualibet persona. quia una persona hñs unā statim in alia respondet sibi oppositā. g̃ quelibet esset in communicabilis. alʒ in eodē eēnt̄ relatões oppositе reales. ſ omnis relatio realis incommunicabilis cū essentia potest constituere suppositum. p̄ x° metha. equale opponitur magno & puo. q est negatio utriusq; equale enim q̄m gnum neq; paruz ē. g̃ equale non dicit relationem positiuam. ſ priuatiuā. g̃ non est relatio realis. ſ ratōis.

Contra aug̃. contra maximū. pater non est maior filio. quia equalez g̃nuit g̃ filius est equalis patri ex natura rei. ſ ſm hilari^m. 3° de tri. similitudo sibiip si non est. ergo equalitas & similitudo sunt relationes reales. q sunt inter extrema realiter distincta. In ista. q. ē opinio Gan. & multorum aliorum. q relationes communes non sunt reales. q tantū est ibi una essentia realiter. relationes autem communes fundantur in essentia ut est omnino una. & nō ut bis accepta. Alii dicunt q equalitas importat essentiam & relationem. q importat unitatem magnitudinis & distinctōem. que distinctō est relationum cum ergo in diuinis quicquid est. uel ē essentia uel relatio. si equalitas esset relatio realis. hᵒ erit uel quia dicit essentiam. & sic non erit realis. quia ibi non sunt due essentie. equalitas autem ipportat distinctionem ut dictum est. nec ut dicit relationem est realis. quia relatio non habet relationem realem ad relationem. g̃ erit tantum relatio rōis. 5 ista deductio peccat per fallaciam cōsequenti. q dimittit unam ꝓpositōez. qua dimissa non sequitur conclusio. & illa ꝓpositio est falsa. quia i diuinis licet non sit nisi essentia & relatio. tñ est ibi suppositum habens utrumq; quod precise neutrum eorum est. & ideo licet essentia non referatur. nec relatio ad relationem. tamen suppositū realiter refertur illa relatione que est eq̄litas. iō arg^m ꝓcedit ab insufficienti

Dico ꝙ aliter ad.q.q̄ ideptitas ſimilitudo & eq̄litas ſunt ueriſſime reſpectus reales in diuinis.hº autem declaro ſic. Ad relationē realem tria requīrūtur .ſ. ſuppoſitū reale cuiꝰ eſt.in q̄ relatio hꝫ fūdamētū.ñꝫ et terminū ad quē refertur.hꝫ etiā in termio reſpectus termini ipſam reſpectꝫ.& ubi iſta ſunt ex nā rei ibi ē reſpectus realis.tria ḡ requīrūtur. ſ.diſtinctio ſuppoſitorꝫ.realitas ratōis fūdādi & terminandi.& q̄ oriat in extremis ex nā rei ſine ope intellectꝰ.ꝫ̄ defectū p̄mi reſpectꝰ idētitatꝫ eiuſdē ad ſe nō eſt realis.ꝫ̄ defectum ſecundi entꝫ ad non ens non eſt reſpectꝰ real.ꝫ̄ defectū tertii de ad creaturā. ñ ē reſpectꝰ real.ꝫ eq̄litas i diuinis pōt oīa iſta.ḡ eſt reſpectꝰ realis.ꝓbatio aſſumpti.q̄ relata ſm eq̄litatem ſunt ſuppoſita diſtīcta.& priꝰ ꝫ nām cōſtituta q̄ꝫ ꝫ eq̄litatē referātur.q̄ realitas nō cōſtituit ſuppoſitum realr.ſ3 ſupponit ipm̄ cōſtitutū.2ᵐ etꝫ eſt ibi.q̄ eſſētia ut induit rōem magnitudinis eſt fūdamētū eq̄litatis.unde ꝫ unitatē illiꝰ magnitudīs fundat & terminat iſtā relationem.ſ3 ſic eſt in deo ex nā rei.& nō per conſideratōem intellectus cuius eſt ratio.q̄ in eſſentia diuina ē trinitas perſonarꝫ ex nā rei.hº autem arguit infinitatē eſſentie q̄ in ea fundant tres perſone.ḡ in eſſentia eſt trinitas ex nā rei. q̄ eſt magnitudo ſpālis. ꝑ nulla eſſentia abſoluta poteſt intelligi ñ i ultio ḡdu entitatꝫ.ḡ ſi ītelligit.uel intelligitur ut finita uel ut infinita.ergo magnitudo uirtuꝫ finite uel infinite ꝺuenit eſſentie ex nā rei.ḡ eſt fundamentum equalitatis in diuinis reale ex natura rei .& non per ſolam operationem intellectus fundat iſtam relationem uel terminat. Tertia cō dicio q̄ illa relatio equalitatis oriatur ex natura rei.patet per auguſti. cōtra faſtum. Ad argumenta.ad primuꝫ dico q̄ maior eſt falſa etꝫ in creaturis. quia ignis generans ignem refertur ad eundem ignem relatione ſecundi modi inquantum unus eſt generans & aliꝰ genitus,refertur etiam relatione primi modi inquantum unus eſt ſimilis alteri utriuſq; eſt idem fundamentum. ut color qui eſt principium agendi & aſſimilandi.⁊ Ad 2ᵐ dico q̄ relationes oppoſite non poſſunt eſſe in eodem ſuppoſito.ſed bene nō oppoſite.et cū dicis ergo quelibet illarum conſtituit perſonam cum eſſentia.nego. quia relatio primo aduenies ꝺſtituit ꝑſonaꝫ tales ſunt relationes originis.quecunq; autem alia aduenies quantumcūq; ſit incommūicabilis .nō tamen conſtituit perſonam.exemplum ingenituꝫ eſt relatio incommunicabilis & realis. non tamen conſtituit perſonam. Ad tertium p̄ii dico q̄ licet equalitas importet illam negationem. non tñ p̄cise.ſ3 aliqd poſitiuum includit formaliter.

Trum relatio noua creature ad deuꝫ neceſſario coexigat nouam relationem in deo ad ipſam:q̄ ſic.auguſt.vº.de trini. ſicut nō pōt eſſe ſuus q̄n hēat ꝺ nū.ſ3,ſi nulla reſpectꝰ noua eēt in deo ad ſuituē nouā in creatura poſſꝫ eē ſuꝰ ſine dño.qđ eſt in cōueniēs.ḡ etc̄. ꝑ illa nouitas nō repugnat deo.cuiꝰ nouitas non pōit mutatōeꝫ in eo.q̄ nō negat nouitas i deo niſi propter mutatōeꝫ.ſ3 nouitas relatōis nō pōt mutatōeꝫ in eo cui aduēit de nouo ꝫ aug.q̄ cū de nouo incipit eſſe p̄ciū alicuiꝰ appreciati nō ꝫ̄ hº i ſe mutatū eſt. ꝑ relaᵘᵃ ſunt ſimꝫ nā.ḡ ſi relatio noua i creatura nō arguat nouā in deo. reſpectꝰ creature erit eterna.uꝫ nō erūt ſiꝫ.q̄ eternū & nouū nō ſunt ſiꝫ: ⁊ q̄cquid dr̄ de deo eſt de us.ſ3 deus eſt eternꝰ.ḡ de deo nihil dicr̄ nouū. In iſta.q.ſunt tria intelligēda:ꝑ uidēdū ē q̄ in creatura ad deū ē aliq̄ reſpectꝰ noua.2ºq̄ illa reſpectꝰ nō arguit aliq̄ reſpectꝰ nouā dei ad creaturā.3º ſub qua rōe deus termiat reſpectꝰ nouā creature ad ipꝫ. Primū ꝓbo ſic.qñ cūq; fundamētū eſt nouum. ſi ꝫ illud ſit reſpectꝰ ad terminū neceſſario eſt relatio noua.q̄ poſito fundamēto nouo.& cuꝫ hº eē ad terminū nccio ponet relatio noua. Sed cum aliquid creatr̄. fundamētum eſt nouū; aliter nihil eſſet nouum in rebꝰ.& maifeſtum eſt creatū ſm illud fundamentū referri ad terminū ꝓducētē.q̄ ad ipꝫ neceſſario depēdet.ḡ reſpectꝰ qua refert eſt nouꝰ. 2ᵐ ꝓbat̄ ſic,ſi dei ad creaturā eſſet aliq̄ relatio.aut eſſet realis aut rōis,nō realis, quia impoſſibile eſt reſpectum realem aduenire alicui omino ſimplici.niſi illud ſit notum.quia ſimplex eſt illud quod eſt qcqd habet.ḡ impoſſibile eſt relationem realem aduenire.ḡ nec rōis.qa aliquid cāretur in deo per actum intellectꝰ increati,aut creati. non p̄ mō, quia impoſſibile eſt intelligere tranſitum a ptradictorio in ptradictoriū ſine mutatōe,ſ3 ſi ītellectꝰ diuinꝰ ꝓpando ſe ad creaturā nouā cauſaret in ſe nouaꝫ relationem rationis intelligeret ſe ſub contradictorio illius qđ priꝰ intellexit.ergo eſſet mutatus, non 2º modo, quia ſi primo creaſſet aliquid non habens intellectum, ut lapidem uel aliquid habens intellectuꝫ,ut angelum,tale,priꝰ referretur ad deuꝫ.q̄ compet deum ad ipſum cāndo in deo ratōeꝫ rationis.ergo etc̄. Quantum ad tertium dico.q̄ deus ſub ratione mere abſoluta terminat relationem nouaꝫ creature td ipſum,ratio huius eſt. quia relatio creature ad deum eſt relatio tertii modi,ſcilicet menſure & menſurati,illo autem modo menſura terminat relationem menſurati ad ipſum ſub ratione abſoluta.q̄ ꝫ plm ṽº metha. in hoc differt tertiꝰ modꝰ ab aliis duobꝰ primis.qa in illis eſt reſpectꝰ mutua in utroq; extremoꝝ.in 3º aūt mō unū nō dr̄ ad alterū. ū qa alterꝫ refert ad ipſum ut ſcibile nō refert ad ſciam niſi qa ſcia refert ad ſcibile.i ſcibili ḡ ſm qđ termiat reſpectꝰ ſcie nō eſt reſpectꝰ realis rōis. Ad priᵐ in opᵐ dico q̄ nō pōt eſſe noua relatio in uno extremo niſi ſit noua relatio in alio.qa relatōes ſunt

mutue in 2° mõ & p̃. ſz qñ relationes
ſunt de 3° mõ non habet ueritatẽ. crea
tura aũt refertur ad dcũ relatõe de 3°
modo rõis. Ad 2m dico q nulla noua
relatio rne rel nec rõis aduenier mũno
cũ incipit eẽ p̃ciũ alteritus appreciati.
ſed tm̃ eſt uoluntas illi⁹ rationis. q̃ im
portatur p̃ p̃ciũ & appciatũ in uolun
tatib⁹ utẽtib⁹ & cõmutãtib⁹ nũnuz p
pane & domo p appreciata dom⁹. g̃
termiat relatõez p̃cii ſub ratione mere
abſa. in deo aũt nulla ẽ relatio noua ad
creaturã nouã. ſ tm̃ noua reſõis appel
latio p̃ intellectũ creatũ ꝺpantẽ. Ad
3m dico q relatiua primi & ſecũdi mõi
ſunt ſil' nãa. ſ relatia tertii mõi q̃lia
ſũt dc⁹ & creatura non ſunt ſimul.

Tz reſo ut ꝺpata ad oppm
ſit res. ut ꝺpata ad eſſentiaz
ſit rõ. uidẽ q ut cõpar ad
eſſentiã ſit tm̃ rõ & nõ res. q repugt
diuine ſiplicitati. q in ea ſit res & res
ſz ut ꝺpar ad oppm eſt res. arguit nõ
ꝺſtituet ſuppm realr diſtictum. g̃ iſta
duo ſtãt ſil'. p̃ ſi reſo ut ꝺpata ad
eſſentiã ſit res. aut eſt res ad ſe. aut ad
alterũ. nõ ad ſe. q includit ꝺdictõez. g̃
ad alterũ. ſz reſo ꝺpata ad eſſentiaz eſt
idẽ qd eẽa. g̃ relatio eſt idẽ eſſẽtie. &
p ons ſi reſo ut ſic ẽ res ad alterũ eſſẽ
tia erit res ad alterũ. ꝓbatur 1a cõ
ſequẽtia ex°. ſi hõ ſm q rõale intellit
g̃ rõnale intelligit. ꝓbar etiã rõe q
p̃dicatũ qd ꝺueit alicui p rõez alicui⁹
prius ꝺueit illi. g̃ erẽ. p̃ ſi reſo ꝺpa
ta ad quodcũq eſt res ꝓpria realtẽ. g̃
in creaturis erit res ꝓpria realtẽ. &
nõ p̃ciſe realtẽ fundamẽti. g̃ erit ibi p
pria accidẽtate accidẽs. & tũc de ia q̃
ram cũ hẽat ꝓpriã realitatẽ & nõ niſi
realitatẽ accidẽtalẽ ſi eſt res ꝓpria rea
ltẽ. & ſic erit ꝓceſſ⁹ in infinitũ. p̃
ſi reſo i diuinis ꝺpata ad eẽntiã hz pro
priã realitatẽ. uel eſt ſbalis. uel accñtal'.
nõ accñtal' q ibi nullũ eſt accñs. ſi ſba
lis g̃ pr̃ pater tẽ hẽbit p ſe eſſe. qd eſt
incõuenies. q tũc i diuis erũt. 3. per ſe
eſſentie qd eſt falſum & ꝺ aug. 7. de
tri. ſba eſt q̃ pr̃ eſt & fil⁹ &. ſ. ſ. hz nõ
ſit q̃ pr̃ eſt pr̃ ꝺ ſi relatio ꝺpata ad
eẽntiã nõ ſit res. h° eſt q trãſit in eſſẽ
tiã. ſz ita trãſit in eẽntiã ꝺpata ad eẽn
tiã ſicut ꝺpata ad oppm. g̃ ſi ut ꝺpata
ad eſſentiã nõ eſt res. nec ꝺpata ad opm
erit res. In ita. q. ſunt duo uidenda
primo ſi relatio origis ſit res i ſe & q̃
res ſit. 2° ſi ut ꝺpata ad eẽntiã ſit res
& q̃ res. & ex h° patebit ꝺpoſſibilitas
uel icõpoſſibilitas iſtorũ de qb⁹ q̃riẽ.

Quãtũ ad primm q de eq̃uoco nõ eſt
ſimplr rñdẽdũ. & h° nomẽ res eſt eq
uocũ. ideo de re diſtingo. q põt triplr
accipi cõiſſime. cõiter. & ſtrictiſſime
p°. res extẽdit ſe ad õne illud qd nõ
eſt nihil. & ideo ſolũ illud eſt nihil qd
includit ꝺdictõez. 2°° dr res ome ens
extra aiaz & ens in aia ſibi oppm eſt
nihil. 3°° dr q̃cqd põt dici ſba & ſola
ipa. ita q acciar nõ ſunt entia ñ q talr
ent. 7. mee. ſb p̃ mẽbro ꝺtinet ens rõ
nis. ſub 2° ens reale abſolutum. ſub
3° ens reale abſolutum per ſe exiſtens.

Iſta dc. poſita dico q ſi relatio ẽ res
eſt tm̃ res 2°°. & nõ p̃ nec 3° q nõ ẽ ad
ſe ut per ſe exiſtẽs. nec eſt res p̃ mõ ca
dens ſub omni ente rõis. eſt g̃ quæſtio
utm habeat aliquã entitatẽ extra intelle
ctum. ad qd dico q ſic. Quod ꝓbo
ſic. habitudo cõſequẽs extrema realia
& realr diſtincta. et hec ex nã rei ẽ rea
lis. q talis entitas quã hz nõ ẽ preciſe
in aia. ideo ſuo mõ eſt uera res. ſed ha
bitudo pr̃s ad filiũ eſt talis. ergo etc.

Ex h° pz eti q̃lis ſit res. q nõ eſt ens
ad ſe. ſed ad alterũ. nec iſta determina
tio ad alterũ repugnat ei qd eſt res illo
mõ. q illo mẽbro nõ diuidit res ꝺ mom
uel habitudinẽ uel circũſtãtiã rei. ſz ita
includit rẽ. Quãtũ ad 2m articulz
dupliciter dico. p̃ realiter. 2° logice. re
aliter ſic. Relatio ꝺpata ad eſſentiã eſt
una res. rõ eſt iſta. q̃cũq ꝺſtituũt aliqd
3m neceſſario hũt aliquã habitudinem
ad inuicẽ. uel aliquo mõ uniũtur. pz in
cauſis extrinſecis. que nunq̃ cãt niſi
aliquo mõ ocurrãt ad cãndũ. pz magis
de intrinſecis q̃ nõ ꝺſtituũt ꝺpoſitũ ni
ſi aliq̃ mõ uniant. ſz eſſentia & relatõ
aliq̃? ſm oẽs ꝺſtituũt pſõas. & nõ ñ ut
relatio eſt in eſſentia. ſz relatõem eẽ in
eſſentia eſt ipz hre. ꝺpatõez ad eſſẽtiã
g̃ relatio nõ ꝺſtituit pſonã niſi ut ꝺpa
ta ad eſſentiã. ſz nõ ꝺſtituit pſonã niſi
ut eſt res. g̃ relatio ꝺpata ad eſſentiam
eſt res. Preterea ꝺpatio relatõis ad
eſſentiam. aut eſt omino idem qd ipſa
relati. aut aliquid ſuperueniẽs ſine ra
tio ſiue res. non curo ſi ſit ipſa relatõ
cum ipſa ſit res ex primo articulo ipa
comparata ad eſſentiam erit res. Si 2°
cum nulla habitudo ſiue realis ſiue ra
tionis deſtruat illud cui aduenit. ſed p̃
ſupponit. patet. quia intentiones ſecũ
de. non deſtruunt primas. & ſic ſequit̃
q cuz in ſe formaliter relatio ſit uera
res. comparata erit uera res. Ex h°
patet que ut qualis res ſit. quia ad qd
cunq cõparatur aliquid eſt illud. phi
lophus primo phi. quod uere eſt nulli
accidit. & eſto q ſubſtantia azini com
parata ad hominem non ſit ſubſtantia
hominis. tamen ſemper eſt res. & que
res ſubſtantia. & que ſubſtantia azini.
quia ipſa eſt ipſa. eodem modo relatio
que ſubſtantialiter eſt res ad alterum
nunq̃ eſt nihil. ſed ſemper eſt res ad
alterum. Comparatio enim non deſtruit
propriam realitatem relationis. ſed p̃
ſupponit. Sed contra iſtam poſitio
nem eſt unus modus dicendi Gre. di
cit enim q ab alio habet relatio q ſit
realis. & ab alio q ſit diſtincta. nam re
latio importat comparationem ad fũ
damẽtũ & ad oppoſitũ. per compara
tõez ad fũdamẽtũ ẽ realis. q dina eſſen
tia eſt realitas oĩum relationũ diuinarũ
& ideo ſm eam diſtinguũtur relatões
realr. p ꝺpatõez aũt ad oppm diſtin
guũr. ꝺ illud arguo q̃ aliqd ẽ ens aliq̃
entitate eodẽ eſt unũ unitate correſpõ
dẽte illi entitati. & p ons diſtincta ab
oĩi alio ente nõ hũte illã unitatẽ. g̃ a
quo relatio eſt res in actu extra ſuam
cãm ab eo eſt diſtincta realiter ab oĩ

alia que nō est ipsa. sed seipsa est res substantialiter ad alterum. ergo seipsa substantialiē ab alia nō tali distinguit.

p̄ omis relatio psonalis est formaliter incōicabilis. ꝙ qđ seipso formaliter est incōicabile seipso formaliter est distinctū ab oīi cōicabili. g̃ a quo relatō hz suā entitatē incōicabilē ab eodē hz suā distinctionē. Logice aūt ista propositio relatio ut opata ad essentiam est res est distinguenda. quia ista dictio in q̃tū uel ut. uel sed. & similia duplici ter possunt accipi. uno mō notat rōez accipiēdi illud qđ determinat p ipsā alio mō ñ solū hoc. ꝙ notat causalitatē respectu inherentie predicati. exēplū motus est actus entis in pō 9m q̃ i pō hoc 9m q̃ importat rationē 9m quam motus ē actus mobilis. q̃ i mobili sunt due rationes. q̃ est in actu & in potentia ad aliqd. motus est actus eius 9m q̃ est in potentia. nec tamē hoc qđ ē 9m q̃ notat cām inherentie. q̃ tunc inferret uniuersalē. 9m plm p̄ prioꝛ. Ad ppositum si ppositio ītelligat primo mō ppositio ista relatio 9m q̃ opata ad essentiam est uera res. cōcedenda est. quia talis opatio nō destruit relationem. sed si 2o modo accipiat est falsa quia comparatio. relationis ad essentiam est cm rōnis. q̃ inter extrema non realiter distincta que sunt relatio & essentia. que tm intellectus pōt cōpare.

Ad argumēta ad primū dico q̃ ratio pōt duplicit accipi. uno mō p ente rationis. & illo mō relatio opata ad eēntiam nō est ratio. 9 uera res. q̃ ad q̃dcunq; cōpareꝫ semp est res. alio mō ratio accipit p modo rei. & illo modo relatio est rō respectu eēntie. Ad 2m patet respōsio p dicta de ista reduplicatiōe. si enim teneat̃ specē ut notat determinatam acceptionē relationis sub illa ratione que est cōpatio ad essentiam relatto est res. si aūt ut notat causam inherentie predicati non est uera res. & cū dicis si relatio est res ad alterum. g̃ essentia que est idem sibi erit res ad alterū. dico q̃ relationē eē idem duplicitur pōt intelligi. s. idemtice & formaliter. primo mō pōt: concedi q̃ essentia est res que est ad alterū. quia est relatio. 2o mō nō est uera. & quia pria ppositio erat formalis. s. relatio ut cōpata ad essentiam est res ad alterū. iō si inferat̃ similis p̄dicatio in oñte. s. q̃ essentia sit res ad alterū est falsa. q̃ nō oz q̃ eodez mō ꝙueniat p̄dicatum determinationi quo ꝙuenit alicui intellecto sub determinatiōe q̃ illa determinatio nō notat̃ esse causa inherentie p̄dicati. sic est hic. Per idē ad exemplū. & ad rōnez illā que ꝓbat illud idē

Ad ultimum dico q̃ relatio que est accīs in creaturis habet ppriā accītalitatē. aliā ab accītalitate albedinis. sitē relatio est genus distinctū a genere qualitatis. si q̃rit̃ de accītalitate similitudis si est alia a similitudine. dico q̃ non. 9 similitudo est sua accītalitas ad fūdamentū. & seipsa accidit fūdamēto sitē seipsa est ad terminū.

Trū relatio originis sit formaliter infinita. q̃ sic. quia ens prius diuidit̃ p finitū & infinitum q̃ diuidat̃ in decez genera. g̃ oē ens etsi non sit in aliquo genere. tm uel erit finitū uel infinitū. 9 relatio originis non est finita. q̃ tūc non posset eē eadem realr eēntie diuine ifinite. g̃ ipa est formaliter infinita. ꝫ oīe formaliter infinitū est pfectius simplicit. q̃ infinito nihil pfectius. 9 relatio originis nō est pfectio simplicit. q̃ cū una pſona habeat unam relationē originis quā altera nō hz. si illa relatio esset pfectio simplicit tunc aliqua pſona non esset simplicit pfecta. q̃ careret ipsa. In ista. q. sūt duo uidenda. primū est de intellectu. q. 2m de principali quesito.

q̃ tū ad primū est sciendū 9m plm 2o phi. infinitū est cuius q̃titatem accipientibus semp est aliqd extra accipere. cui9 ratio est. q̃ infinitū in q̃titate 9m q̃ ipse loquit̃ nō pōt esse nisi in potentia in accipiendo semp alterū post alterū. & ideo q̃tūcūq; aliquid accipiat̃ semp acceptum est finitū. & pars totius infiniti potentialis. & ideo semper restat ipsius infiniti ulterius aliqd accipiendū. & ex hoc ꝺcludit infinitū non habere rationem totius. q̃ totū est cui9 nihil ē extra accipere. nec est pfectū. q̃ pfectū ē cui nihil deest. si āt ifinitū in q̃titate poneret̃ in actu tūc oēs ptes essent simul accepte. & tale infinitum uere esset totum & pfectum torū q̃ nihil sui eēt extra pfectū. q̃ nihil sibi deesset. si g̃ in entibus est aliquid actu infinitum in entitate istud debet intelligi proportionabiliter. ut scilicet dicatur illud ens infinitum quod non potest ab aliquo in entitate excedi. & uere habebit rationem totius & perfecti istud autem possumus sic describere. q̃ ipsū est cui nihil entitatis deest eo mō quo possibile est illud habere in aliquo uno. & hoc p tanto additur. q̃ nō pōt in se realiter & formaliter p ideēti tatem oīem entitatē habere. Potest etiam aliter describi infinituz est qđ excedit oīe ens finitum ultra cīnem determinatz ꝓportionē. Ex hoc seq̃t q̃ infinitas intensiua non se habet ad ens qđ dicitur infinituz sicut passio ut ꝓprietas. 9 dicit modū intrinsecū illi9 entitatis cuius est mo9. q̃ circūscripta oīi passione uel ꝓprietate eius adhuc infinitas nō excludit̃. 9 includit̃ in ipsa entitate. nā q̃titas uirtutl dicit̃ de ipa entitate pcisissime accepta absq; oīi ꝓprietate. Viso de infinito uidendū est de hoc q̃d queritur relationē. s. esse formaliter infinitā. q̃ istud nō querit si relatio sit eadem alicui infinito. quia de isto nō est dubiū. q̃ relatio originis est eadē essentie. 9 querit si relatio 9m ꝓpriā entitatē 9m quā est entitas ad alterum sit formalit infinita intensiue.

q̃ tū ad 2m articulū est una opinio que dicit q̃ relatio originis est formaliter infinita. & probat specialiter de generatione. & hoc ostēdit triplici rōe primo sic. oīe incōprehensibile ītellectui

finito ẽ formaliť ifinitũ.ſ gnãtio ẽ formaliť incõprehẽſibilis intellectui finito ſm Iſa.gnãtõem eius quis enarrabit.& ſm ambroſiũ ſcire generatiõis ſecretũ mihi eſt impoſſibile.mẽs deficit.nõ mea tũ.ſ & angelorũ.q ſup oñez ſenſum eſt.ſi enim pax dei ſecundum apoſtolũ etiam eſt ſupra omnem ſenſum quanto magi illa generatio. Preterea actio ad equata principio & termino infinito eſt formaliter infinita. ſ generatio eſt adequata eſſentie ſiue memorie pfecte que eſt principiuz formale infinitũ.& filio qui eſt termin⁹ prim⁹ & infinit⁹ & termino formali qui eſt eſſentia cõi cata & infinita.ergo generatio eſt formaliter infinita. p ratio ſubſiſtendi eſt ratio pfectiſſime eſſendi. relatio origis ẽ rõ formaľ ſubſiſtẽdi. & p oñs infinita.quia eſſe in diuinis eſt formaliter infinitum. Contra iſtam opiñ. arguo ſimul probando eĩ⁹ oppõitũ.ſ. q paternitas uel quecũq relatio origis non eſt formaliter infinita.hoc aũt oſtendo triplicit. primo ſic. Impoſſibile eſt eẽ plura realr diſtincta foraliter infinita.pbať ſtatim.q infinito nihil deficit entitatis. g hz in ſe oñem pfectionem ſimpliciter p idẽtitatem. ſ nõ habet in ſe realr p idẽtitatem q eſt diſtinctũ ab eo.g ab infinito nulla pfectio ſimpliciter põt eſſe realiter diſtincta.g ma.eſt uera q nõ poſſunt eẽ plura realr diſtincta formaliť infinita.ſed plures relationes originis ſunt realiter diſtincte. g non ſũt formaľr infinite.

Minor pbať illa ſunt foraľr diſtincta que ſũt principia realis diſ.ſ relationes originis ſũt principia diſtinctiõis realis ꝑſonarũ.g etc. 2º ſic oñis pfectio ſimpliciter & infinita eſt omnicabilis.ſed nulla relatio originis eſt cõicabilis cũ ſit formaľ ratio icõicabiliter exiſtendi.g etc.ma. pbať p anſ. moꝺ xᵈᵒ.oĩs pfectio ſimpľr eſt meliꝰ ipſuz q non ipſum.iſta regula ſic debet intelligi nõ q ſit melius ipſũ q ſua negatio.tunc eni oñe poſitiuũ eſſet pfectõ ſimpľr.qđ eſt falſũ.oñe eni poſitiuũ eſt melius q ſua negatio.debet g intelligi p quocũq ſibi incõpoſſibili etiam poſitiuo.2º intelligiť illud in quolibz nõ p qualibz naťa.ſ p quolibz ſuppoſito abſolute accepto nõ ut ſuppoſitũ eſt talis nature. q ſuppoſito exiſtenti in natura canina nõ eſt melior ſapiena q nõ ſapientia. q deſtruerz naturã canis cũ ſit ſibi incõpoſſibile ex hoc probať ma.q.ſ.nulla pfectio ſimpliciter eſt formaliter incõicabiľ.q qđ eſt formaliter incõicabile eſt formaliter incõpoſſibile cuicũq alteri ſuppoſito ſicut aliqd deſtruẽs naturã eius. pfectio aũt ſimpliciter eſt melius ipſũ q nõ ipſuz in omni ſuppoſito abſolute accepto. g etc. 3º ſic oñe formaľr infinitum. cuicũq ſibi cõpoſſibili in eodẽ ſuppoſito eſt idem realiter.& ꝑdicatur de eo ꝑdicatione dicente hoc eſt hoc.pbatur ſtatim.q infinitũ nec eſt opoſituz nec cõponibile.qđ eni eſt opõibile eſt pars oñis aũt pars põt excedi. hoc aũt eſt

otra rationẽ infiniti.ſ relatio originis nõ eſt eadem realr cuicũq ſibi opoſſibili in eodẽ ſuppoſito.q iſta nõ eſt uera generatio actiua eſt ſpiratio actiua ergo relo origis non eſt formaliter infinita. Ad argumẽta opi.ad primũ dico q alicuius intellectꝰ eſt aliqđ obiectum priꝰ primitate utrutis & adequatõis.& per illud omne aliud obiectum intelligit.eſſentia aũt ſub rõe eẽtie eſt obiectũ intellectꝰ diuini iſta 2ª ꝑmitate.& nullũ ꝑſonale eſt obiectũ illo modo.tunc ad formã dico q ma.eſt uera de obiecto incõprehẽſibili ꝓpria cõprehenſiõe.generatio aũt non eſt ſic incõprehenſibilis. ſ quaſi per accns. q per illud qđ eſt rõ intelligẽdi ipam.tale aũt eſt diuina eſſentia. Ad 2ᵐ dico q adequatio dũplex eſt.uno modo ꝓprie eſt equalitas duorũ in eadẽ quãtitate. Alia eſt adequatio ſm ꝓportõez & ſic illud dicit adequatũ alicui quod eſt ſum me proportionatꝰ ſibi. utpote effectus dicit adequatus cauſe qui eſt ſumme proportionatꝰ ſibi in rõe effectus.lz nõ ſit ſimpľr adequatus equalitate ꝙntitatis.ſicut illũa⁹ dicereť adeq ta ſoli ſi ſol non poſſz in maiorẽ. licet nunq̃ lumen ſit equale ſm perfectõez quantitatis ipſi ſoli.ad formã argumenti dico q ma.eſſet uera ſi actio eẽt adequata pri.ipio & termio infinito eq̃litate ꝙntitatis.ſ nõ ẽ ita adequata.ſ loquendo de adeq̃tõe 2º modo dico q nõ eſt adequata intenſiue.ſed tantum extenſiue.iſta autem non includit infinitatem. Ad 3ᵐ dico q ſubſiſtere ẽ equiuocum. uno modo accipitur pro per ſe eſſe.quo modo loquitur aug.7. de tri.oĩs res ad ſe ſubſiſtit q̃to magis ẽs. Alio modo accipitur pro incommunicabiliter per ſe eſſe non ſubſiſtẽs ſed inherens ſubſiſtenti. primo modo dico q ſubſiſtere dicit eſſe perfectiſſime & non dicit nili eſſentiam. 2º modo per ſe ſubſiſtere ſupponit perfecte eſſe.ſed non formaliter includit ipſuz. ſed ſupra p ſe eſſe.primo mõ addit incõmunicabilitatem.relatio autem eſt ratio incõmunicabiliter eẽndi.& tale nõ eſt ratio pfectiſſime eſſendi. Ad argumentũ.ad principale dico q relatio originis nec eſt finita nec infinita formaliter.q finitum habet rationem partis.infinitum habet rationem totius.relatio autem nullũ horz eſt.ſed eſt indifferens ad utrũq.& cum dicis q ens ꝑ ius diuiditur in ens finitum & infinitũ q̃ diuidať in decẽ gnã.ocedo. & cum arguis ultra.g relatio erit alterz iſtorũ. dico q eſt infinita p idẽptitatẽ & non formaliter.

Trũ reſpectꝰ creature ad deum creatẽ & ofuatẽ ſit idẽ reſpectus.q nõ.q aliqd põt eſſeari & nõ conſeruari.probať ſtatiz. q ĩ illãti creatõis ñ ofuať.q dũ creať non põt non eſſe.deus aũt poteſt creare aliquid qđ nõ maneat poſt iſtãs creatõis.cum non ſit õdictio. g illud põt habere reſpectũ ad dũ creantẽ.& nõ oferuatẽ.g reſpectꝰ ille & iſte nõ ſunt

idem. ℨ eiusdem simplicis ad idem simplex non est nisi idem respect⁹ re alis.ꝙ eadem est uoluntas q̄ formaliter creat & conseruat & eadem existentia rei create & conseruate.ergo idem re spect⁹ creature create & cōseruate ad deum creatē & cōseruātem. In ista q.sunt duo uidēda. primū est pricipa le quesitū.2m est si aliqd possit creari qđ tn̄ non conseruet post instans cre ationis. Quantum ad primū dico q respectus creature ad deū creātem & conseruan ē.est unus & idem. istud au tem ꝓbo tali rōe. eiusdē re & rōne ad idem re & rōe non est depen[a] eentiaꝫ eiusdē rōis nisi una.ꝓbaꝫ statim.q si possent esse plures depen[e] essentiales inter extrema omnino eadem eiusdem rōis.ille essent incōpossibiles in eodem ℔m idem.q qñ aliquid dependet ad ali ud aliqua depēden[a]. si illa esset suffi cienter terminata non dependeret ab eo alia dependen[a] eiusdem rōnis. q tunc utraq; earuz terminaretur sine alia.& dependeret tali depen[a].& non depen deret.uera est igit maior ꝓpositio.ꝙ existen[a] creature ꝑmanenti est eadem omnino in creatōne & ꝺseruatōe & ex parte termini.s.uelle diuinuz est omni no idem re & rōe.& habitudo ad deū creātez & ꝺseruantem est dependen[a] essentialis & eiusdem rōis. g̃ respect⁹ erit omnino idem creature ad deū cre antem & ꝺseruantem.maior est declara ta.minor ꝓbaꝫ q̄ tū ad tres ptes quas habet,prima est q esse rei create & cō seruate ꝑmanēti sit idez esse.2a ē q uel le diuinum omnino idem est ratio ter minandi habitudinem rei create & cō seruate.3a est ista q utraq; habitudo est essentialis dependentia. Prima sic ꝓbatur.permanen[a] & successiua i hoc differunt.q successiuū dū manz semp habet aliud & aliud esse.sicut habz ali am & aliā partem.ꝙ ꝑmanens semper habet idem eē non uariatum ℔m ptem & ptem.q tunc esset successiuum. nc ℔m totum & totum.q tunc in quolibz alio instanti haberet totaliter aliud & aliud esse.q̄t est absurdum. 2a pars ꝓbatur.q uelle diuinuz respectu cu iuscūq; uolibilis semper manet idem. uelle autem dei est ꝓxima ratio intrin seca terminandi quodcūq extrinsecū.

3a pars ꝓbatur.s.de conseruatione q ad illud dependet res eentialiter in eēndo qđ est sibi ratio habendi esse. talis autem est conseruatio cause ꝺser uantis.℔m aug.4o. super gen. g̃ etc.

ℨ aug.8o. super gen. sicut aer nō est factus lucid⁹ a sole. ꝙ fit lucid⁹.ali as absente sole remaneret lucidus. sic omnis creatura dependet in eē a deo. g̃ nulla creatura respectu dei est in fa cto esse.ꝙ continue fit in esse. & p cō sequens esse creature est in ꝺtinuo fie ri. Rn̄o ℔m phm.3o phi.aliqua sunt in fieri q̄ non hñt esse cōpletum.sicut successiua. & per oppo[m] aliqua dicūt eē in facto esse qñ sic habent actu cō pletū q non dependent in eēndo ab ali quo extrinseco.creatura aūt in essendo semp eque depēdet a deo.q semp ab ipo p idem uelle ipsius eque hz idem eē.& isto mō possz dici q ꝓducto per sone diuine semp est in fieri.q nunq; persona ꝓducta pōt hre esse. nisi acci piendo actualiter a ꝑsona ꝓducēte.& tū esse ꝑsone est maxime ꝑmanens. & isto mō creatura lz sit ꝑmanens. tamen respectu dei a cui uolit[e] actuali sp eq̄ depēdet semp est quasi in fieri. Quā tū ad 2m articulū dico q cū respectu creature hñtis eē ad deū.nt a q̄ hz esse pñt occurrere diuersi respectus. idem eni esse q̄cq; succedit immediate non esse opposito.qñq; aūt nō succedit ipi non esse.℔ q̄si eidem eē.ut prio habito sic intelligēdo q illa prioritas non sit in ipso eē ℔m se.tū dicitur eē in ipso per ꝺpatōez ad aliud prio secū coexns prim⁹ respect⁹ q est ipsi⁹ eē ad nō eē ꝓcedēs non est realis.q non est ad ter minuz posit[m].2o etiam q est ipi⁹ eē ad idem esse non est reals.q est eiusdē ad idem.respect⁹ aūt ipsi⁹ eē ad cām a qua est real'.ergo neuter illoruz duo rum primoꝝ est idem istiz?. concipit tn̄ q eadem uox nīta distincta aliqua liter importat. sic pōt una uox impo ni ad significādū respectū ipsius esse ad cām non ꝑcise.℔ cum respectu ad nō esse immediate ꝓcedēs.& sic signifi cat illa uox creari.q̄ non tm̄ significat depen[a]m ret ad cām.℔ etiam accipien do illud esse post non eē. & etiam cum respectu ipsius esse ad seipm̄ iam habi tum. & illud si ꝓficiat illa uox ꝺserua ri.q̄ nō tm̄ signific[at] istā depen[a]m in eēn do.ꝑtiā habitudinē ipi⁹ cause ad idē esse ꝓcedens.uel quasi ꝑhabitum. & sic non est uera ista creatura creatur p prie nisi in ꝑ instanti.q non nisi in i⁹ habz ordinem immediatū ad non eē p cedens. nec est uere dicere q creatura ꝺseruatur nisi post primum instans.q non nisi tūc hz ordinez immediatū ad seipsam iam ꝑhabitā. Propter g̃ respect⁹ rōis distinctos importatos p creari & ꝺseruari nō ꝑdicat unū de re liq̄.tn̄ respect⁹ ad creaturā semp manz idez. Quātuz ad 3m articulū dico q nō est incōueniens aliqđ ens tantūmō in uno instāti hab re eē.q ipm̄ instans raptim trāsit.q nō hz aliud esse nisi instātaneū.uel si dicam⁹ instās ℔z ſbz idem ꝑmanere. si illud sit ſba mobilis cū illa ſba non sit p se termin⁹ alicui⁹ ꝺtinui de genere q̄ntitat⁹.sequtur q illud qđ uocas instās ℔z ſbam nō sit termi nus ꝺtinuans p se ptes tpis. salē instās ℔z eē nō manet.℔ raptim transit. ℨ istud uidet eē ꝑhus.8.phi.ubi ait. op ponūt inqt gnā⁹ & corruptio.quare si impossibile est sit motori oppositū nō erit ꝺtinua mutat⁹.℔ medium ipsoꝝ tps. & in fine capli infert.penitus im possibile uidetur si factum est necē est mox corrūpi.& nō tēpore ꝑmanere.

ꝑ in eodē.8. dr q nō est accipe ul timū eē ipsi⁹ corrūpēdi. ℔ pri[m] in eē gnāndi.& pri[m] non eē corrupti. sig[m] inqt cōe utriq; est.& p̄ poste. huius au tem pri[m].illius autem finis. res autem

ſemper poſterioris paſſionis eſt. & in fra ipius tpis in q̃ fiebat factū eſt in ultimo ſig⁹. p̃ ſi res creata tantum mō hz eē in uno inſtanti. tūc in illo uerz eſt dicere res iſta incipit eē. q̃ nūc p̃ eſt. & ſil'r uerū erit dicere res iſta deſinit eſſe. q̃ nūc ultimo eſt. nūc autem repugⁿ uideť q̃ idem ſil' incipiat eſſe & deſinat eē. Ad pri^m dico q̃ intentio plī fuit q̃ ſolus mot⁹ localis eſt continuꝰ & ꝑpetuꝰ. & nullꝰ alius motus nec mutatio. & ꝓbat p hoc. q̃ oīs alii motꝰ & mutatōes ſunt ab oppoſitis in oppoſita. ut gnātōis & corruptōis eē & nō eſſe. alteratōis q̃litates ōrie. ſi g̃ aliqs iſtoꝝ poſſet eē ꝑpetuus & ꝯtinuꝰ tūc nō eēt ab eodē termio a q̃ ad eūdē terminū ad quē. q̃ in tli motu eſſet cōtinua reflexō termini ad terminū. cuz g̃ iſti motꝰ. ſ. a calido in frigidū & ecōuerſo ſint ōrii. primꝰ nō poterit cōtinuari z°. q̃ tūc mobile ſil' moueretur oppoſitis motib⁹. in ꝓpoſito aūt nō eſt ſic. q̃ nō dico q̃ illi creatōi poſſit cōtinuari annichilatio ut ſit una mutatio q̃ tunc ſm arg^m plī q̃n creareť uerz eēt dicer q̃ ānichilareť. ſ bū d⁹ q̃ ānihilatio ſeq̃ť creatōez. & ſi arg^t q̃ ābo ſunt a uirtute infinita q̃ nō pōt ageť in tpe ſz plīm. 8. phi. g̃ uel erūt in eodem inſtāti q̃ť eſt inconueniēs. ſicut eſt inconueniens plī idē mutari mutatōib⁹ oppoſitis. uel erūt in diuerſis inſtātib⁹ & tūc illa inſtātia erūt ſibi immediata q̃ť eſt inconueniēs apud plīum. Probat g̃ plīus q̃ gnātio nō pōt ꝯtinuari corruptōi. nec ecōuerſo. ſ cū h⁹ eſt ad cōclo uera. ſ. q̃ ad gnātōem nō poteſt immediate ſequi corruptio. q̃ utraq; eſt in inſtāti. & nō ſil' in eodē inſtāti. g̃ in ālio & alio. duo aūt inſtātia nō ſunt ſibī immediata. quod non eſt contra ꝓpoſitum noſtrum. quia ſi res creata nō maneat niſi per inſtans creationis ānihilatio eius non erit in inſtanti. ſ erit in tempore habito inſtanti creationis. ſigdē poſt inſtans nō erit aliqd in tēpore indiuiſibiliter immediatum. ſ diuiſibiliter tali immediatione qua cōtinuz terminatum eſt immediatuz ſuo termino. Ad 2^m dico q̃ in generatione & corruptōe nāli corruptū non habet ultimum ſui eē. q̃ tunc haberz qualitates cōuenientes ſaltem in tali gradu in q̃ poſſent ſtare cuz forma eius. & ſi ſic niſi ſubito abigereť. nec corrūpendū ſubito corrūpereť. ſicut aūt corruptū nō hz ultimū in eē. ſic hz pri^m in nōn eſſe. q̃ cū eē geniti corrūpiť nō eē corrupti. genitū aūt in inſtāti gnātōis hz eſſe. q̃ tūc forma eſt in mā. & tūc hēt pri^m eſſe. q̃ tūc forma immediate ſuccedit priuatōi. & ſicut genitū hz pri^m in eē. ſic corruptū hz pri^m i nō eē. ſ ſi aliqua ⁊tute in aliq̃ inſtāti ultio aliqd ens ꝓſeruareť in eē. ibi nō eēt dare primum nō eē. ſic eſſet de iſta creatura ꝑmanente. q̃ non hz eē niſi ꝑ inſtans. uniuerſaliter aūt in oppoſitis. ſiue priuati ue. ſiue ōrie. ſiue cōdictorie ſibi iuicē ſucce.ientibus nunq̃ eſt dare ultimum ꝓcedenti. & cum hoc pri^m ſequentis. quia tunc oppoſita eſſent ſimul in eodem inſtanti. uel duo inſtantia immediate. Ad tertiū dico q̃ incipit poteſt dupliciter accipi. uno modo cū poſitione ꝓſentis & negatione ꝓteriti. ſic ē & non fuit. alio mō cū negatōe preſentis & poſitione futuri. ſic nō eſt ſ erit conſimiliter de deſinit eſt diſtinguendū dico g̃ q̃ uno mō uerū eſt q̃ aliquid ſil' incipit & deſinit. q̃ raptim tranſiens incipit. q̃ eſt & non fuit. deſinit eſſe. q̃ eſt & nō erit. ubi utrobiq; affirmatur eſſe. negatōes ille. ſ. fuiſſe & fore. non ſunt oppoſite:

Trum relatio equalitatis in diuinis diſtinguatur a relatione ſimilitudinis & identitatis q̃ non. ſugi. vi. de tri. non eſt aliud deo eſſe. & magnum eſſe. ſed idem propter quod ſicut nos nō dicimus tres eſſentias. ſic non dicimus tres magnitudines ergo non diſtiguitur magnitudo in diuinis ab eētia. & per conſequens nec relatio equalitatis fundata ſup magnitudinem diſtinguitur a relatione identitatis fūdata ſuper eſſentiam. idē pōt argui de ſiſitudine. q̃ nō eſt aliud deo ſapientē eſſe. & deum eſſe. g̃ relatio ſimilis fundata ſuper ſapientiam non diſtinguitur a reōne identitatis fundata ſuper eſſentiam. 5 phs. v°. mecha. ꝓbat q̃ ſūt diſtincte relationes. quia eq̃litas fundatur ſuper magnitudinem in genere q̃titatis. ſimiliter de ſimilitudine fundata ſuper qualitatē. & identitate fundata in ſubſtātia. per hoc enim ꝓbat q̃ ſunt relationes diſtincte. g̃ in diuinis non erit omnino eadem relatio ſed diſtincta. In iſta. q. ſunt duo uidenda. p̃ uidendū eſt de fundamentis iſtaꝝ relationum. 2° principale propoſitū. primum quere queſtione utrum perſone ſint equales ſm magnitudinem.

Quantum ad 2^m articulum dico q̃ tantum diſtinguitur equalitas a ſimilitudine & identitate q̃tuz ſimilitudo & identitas diſtingūtur inter ſe. quia nec fundamentum eius ut magnitudo tantum diſtinguitur a fundamentis iſtoꝝ q̃tum fundamenta iſtorum diſtinguūt inter ſe. patz q̃ magnitudo ſuper quā fundatur equalitas nō dicit niſi gradū intrinſecum fundamentorum identitatis & ſimilitudinis. nec diſtinguitur ab eis formaliter ſicut diſtinguūt inter ſe unde equalitas in diuinis dicit modum utriuſq; relationis. qđ poteſt declarari in creaturis. Si enim ſunt duo alba q̃rum unum eſt albius alio. illa ſunt ſil'ia nō tñ equalia. nec tñ ſūt perfecte ſil'ia niſi ſint in albedine eq̃lia. ita q̃ eq̃litas nō dicit aliaz q̃li relatōez a ſil'itudine ꝑfectōez ſiſitudinis in utroq; extremorū. & ita modū perfectū exiſtentie fundamēti. penes qđ eſt ſiſitudo in utroq;. Ad arg^m in oppo^m patz ex dictis q̃ equalitas non eſt omnino reō alia ab identitate & ſil'^{er}. q̃ nec fūdamētū unius ſimpliciter diſtinguitur a fundamento alterius.

Trum relatio identitatis equalitatis & ſimilitudinis dicať

ſm ſubſtãtiã uel relatõem. & q ꝟ ſub
ſtantiã. augi. v° de tri. querim⁹ ſm qd
ſit patri filio eq̃lis. nõ ſm q ad patrẽ
dr̃ filius eſt ei equalis. reſtat g̃ ut ſm il
lud qđ ad ſe dr̃ ſit ei equalis: g̃ ꝟ ſub
ſtãtiam eſt equalis. p̃ idẽ v°. de tri.
eo magn⁹ q̃ deus. 7°. de tri: eo ſapiẽs q̃
deus. g̃ nõ manet in deo magnitudo &
ſapi⁹ ut poſſit fundare reſoes ſiꝫitudi
nis & eq̃litatis. g̃ equalitas & ſiꝫitudo
nõ dicũt ꝟ reſoes. & ꝟ ſba. ꝺ quic
qd dr̃ ſm ſubſtãtiam in diuinis dr̃ de
ſingulis in ſingulari tñ. & nõ pluraliꝫ
in eis. ſm augi. v° de tri. & tres ꝑſone
ſũt 3. equales & tres ſiꝫes. g̃ nõ dicunt
ꝟ ſubſtãtiam. & ſm reſonẽ. Rñ° ꝟ
ſubſtantiã dupliciter põt intelligi. nam
ſm plm v° metha. q̃tiẽs dicit ſm q
totiẽs dicit cũ cã. & ſm q põt eſſe no
ta cauſalitatꝭ & perfectatis in ꝓpoſiti
one reſpectu p̃dicati dupliciter. uel p
fectatis priꝰ. nõ ut cũ dr̃ hõ ſm q hõ
eſt aial uel rõnalis. uel 2° mõ ut cuꝫdi
cit hõ ſm q hõ eſt riſibilis. ſi intelliga
tur p̃ mõ. ſic dici ſecunduꝫ ſbaꝫ uel re
ſoeꝫ eſt per ſe p̃ mõ includere in ſua
rõe qđditatiua ſbaꝫ uel reſoem. & ſic
diſtiguit augi. v° de tri. q quedã nõia
dicta de deo dicũt ſm ſbam. quedam
ſm reſoem. & quedã ſunt formaliꝫ &
qđditatiꝫ ad ſe. & quedã ſunt ad aliud
& iſto mõ equalitas & ſiꝫitudo & idẽti
tas nõ dicunt ꝟ ſbam. & ſm reſoem.
& iſto mõ oĩs reſo ſiue cõis. ſiue ꝓpria
ſiue realis. ſiue rõis. q non põt eẽ nec
ineſſe ſine termino & habitudine ad
alterũ. ſtatim exprimit eẽntialiter reſo
nem. ſi aũt intelligaꝫ 2° mõ. ſ. q hõ ẽ
riſibil⁹. ubi notaꝫ ĩ ſbo cãlitas inherẽs p̃
dicati. ſic ꝺcedẽdũ eſt patrẽ eẽ equaleꝫ
filio ſm ſbam. & ecõuerſo. q tũc nota
cauſalitatis denotat ſuũ determinabile.
ut ſbam eſſe cãm inherenꝫ paſſionis illi
us. ſ. equalitatꝭ ad ſubiectum. & hoc ẽ
negꝫ. q eẽntia in diuinis q̃ eſt quaſi fun
damẽtum reſonũ cõium eſt quaſi cauſa
earũ. q oriunt ab ipa. ideo ꝟ eẽntiaꝫ
in pre fũdaꝫ reſo equalitatꝭ ad filiũ &
ecõuerſo. ut uere poſſit dici uterq; eq̃
lis alteri ꝟ ſbam. q eẽntia oĩno una in
patre & filio & ſpũ ſãcto eſt fũdatum
eq̃litatꝭ uni⁹ ꝑſone ad aliã. ideo q̃libet
dr̃ eq̃lis alteri ꝟ ſbam. Exemplũ in
cteaturis. dicim⁹ enim qñq; q ſor. eſt ſi
milis pla. ꝟ albedinẽ q̃ eſt fundamẽtuꝫ
ſiꝫitudinis. & eſt uera 2° mõ p ſe. q al
bedo q̃ eſt fundatum ſiꝫitudinis eſt cã
q̃re ſiꝫitudo ineſt ſuppoſiti. niſi enim
eẽnt albi uel aliq̃ mõ q̃les nõ eẽnt ſiꝫes
dicim⁹ etiã ſor. ſiꝫeꝫ pla: ꝟ ſiꝫitudineꝫ
& ſi eſt uera p ſe p̃ mõ. q ibi ſuppom
denõinaꝫ talꝭ formaliꝫ. nõ fũdaꝫ ꝟ ſu
am rõeꝫ formalẽ. ſic in ꝓpoſito: Ad
priam auctoꝫem augi. dico q filiꝰ nõ eſt
eq̃lis pri ꝟ q referẽ ad preꝫ. i. ꝟ ſiꝫi
tudinẽ. nec p̃ mõ nec 2°. q tllo mõ ẽ tñ
filiꝰ. & eſt eq̃lis ꝟ equaꝫem p̃ mõ p ſe.
& ꝟ ſbaꝫ 2° mõ. q ſba eſt fuam illiꝰ
equalitatꝭ in eis. Ad 2m dico q ma
gnitudo & equalitas in diuinis manent
ut trãſcẽdẽ. & ſunt ibi ꝟ ſuas rõnes
formales. & tñ trãſeũt p uerã ideꝫitatẽ
& ſm q manent poſſunt fundare tales
relationes communes.

Trum reſurrectio ſit nãlis. q
ſic. q ille motus uel mutatio
eſt nãlis qui terminatur ad
quietem nãlem. q mobile mouetur nã
liter ad illud in quo nãliter quieſcit.
& reſurrectio eſt mutatio que termina
tur ad quietẽ nãlem. q perfectibile nã
liter pficitur illa forma terminãte. g̃
eſt naturaꝫ. p̃ damaſ. liꝰ 4°. c. xiiii.
omne quod eſt cõe omnib⁹ in eadẽ ſpe
cie eſt naturale. ſed reſurrectio eſt hu
iuſmõi. g̃ etc̃. Contra ad cognoſcen
dum effectus naturales poteſt attingi
per rationem naturalem. ſed ad effm
reſurrectionis cum ſit articulus fidei
non poteſt per rationem nãlem attigi:
g̃ etc̃. p̃ omne quod eſt nãle euenit
in pluribus tam ſuppoſitis q̃ tempo
ribus. quia euenit quotienſcunq; eiꝰ cã
que nãlis eſt non eſt impedita. ꝟ reſur
rectio tantum ſemel euenit. g̃ etc̃. In
iſta queſtione nota q naturale equiuo
ce dicitur ſm q diuerſis opponitur:
hec enim eſt doctrina cognoſcẽdi mul
tiplex primo thopicorum. naturalitas
enim aliquando pertinet ad principiũ
actiuum. aliquando ad principiuꝫ paſ
ſiuum. ſi primo modo accipitur. tunc
naturali opponitur liberum & ſuper
naturale. nam agens quod opponitur li
bero eſt illud quod agit neceſſitate na
turali. liberum uel uoluntarium eſt qđ
ſeipſum determinat ad agendum. illo
modo loquitur philoſophus 2°. phiſi.
diuidens naturam contra agens a pro
poſito. & ix° metha. loquẽs de poten
tiis actiuis irrationabilibus. & actiuis
rationabilib⁹ ſiue liberis. ut aũt natu
rale opponatur ſupernaturali naturale
dicitur. quia habet naturalem ordineꝫ
actiui ad paſſiuum. ſupernaturale uero
dicitur. quia excedit omnem talem or
dinem naturalem. & iſto modo omne
agens creatum dicitur naturale. agens
uero increatum dicitur ſupernaturale

Si 2° modo accipiatur tũc opponi
tur uiolento. illud enim dicitur natura
liter moueri uel pati quod patitur ꝟ
propriam inclinationem paſſi. uiolen
ter autem patitur. quod contra natura
lem inclinationem paſſi patitur. ex hꝰ
ſequitur q naturale & uiolentuꝫ non
ſunt cõtraria immediata. ſed mediata.
quando. ſ. paſſuꝫ neutro modo ſe habꝫ
quia neq; inclinatur ad illud quod reci
pit. neq; ad oppoſitũ ſicut ſuperficies
neq; ad albedinẽ neq; ad nigredinẽ. ſic
ergo habemus q naturale dupliciter di
citur. uel ut pertinet ad principiũ acti
uuꝫ. & ſic opponitur principio libero
& ſupernaturali. uꝫ ut pertinet ad prĩ
cipiuꝫ paſſiuuꝫ. & ſic opponitur uio
lento. Sed contra diſtinctionẽ iſtaꝫ
arguitur. q 3° ethi. dicitur uiolentum
eſt cuius principium eſt ab extra nihil
conferente uim paſſo. igitur in diffini
tione uiolenti ponitur principium mo
tiuum. & tunc uiolentum non ſoluꝫ ac
cipitur per cõparationem ad agens natu
rale. ſed etiam ad paſſum. Rñdeo ad

istaz auctoritatem & ad sues sumendo istam oppositonē. Illud est cā p se alicui⁹ effectus quo posito circūscripto uel uariato omni alio seqtur effectus. nūc aūt licet forma ad quā inclinatur recepti⁹ nō inducat nisi p agens uiolē tās passum p se. tñ ratio uiolenti est ex habitudine passi ad formam. q passo & forma manētib⁹ in sua rōe. puta q forma recipiat cōtra inclinationē passi quōcunq; uariet⁹ agens passuz sem per uiolenter recipit. Opponit g naturale uno modo supernaturali. alio modo libero uel uolūtario. tercio modo uiolento. Ad. q. ergo qua queritur utrum resurrectio sit naturalis non accipiatur naturalitas nisi prout pertinz ad passum. & dico q sic. sed utrum resuscitatio actiua sit naturalis. dico q est naturalis ut naturale opponitur uiolento. ſ non est naturalis ut natura le oppōitur supnaturali. Ratio primi quia passum naturaliter inclinatur ad formā quā recipit. Ratio secūdi. q nō recipit formam ab agente habente naturalem ordinem ad agendum. in illud sed est supra totum illud Ista sequendo ad argum in ōrium dico q argum bene probat q resurrectio sit naturaſ ut naturale opponitur uiolento. ſ non ut opponitur supernaturali. dubium est etiam utrum resurrectio sit mutatio

Ad 2m dico q auctoritas intelligenda est de eo quod est commune omnib⁹ a principio int. inseco. uel a causa naturali. & in proposito non est sic.

Trum resurrectio generalis hominum sit futura. q non: ecc. 3°. unus est interitus hominum & iumentorum. sed iumenta non resurgunt. ergo etc̄. Preterea 2° de generatione que corrumpunt secundum substantiam non redeunt eadem numero sed specie. Preterea totum requirit unionem partiuz. ergo idem totum eandem unionem. sed eadem unio non potest redire. quia est interrupta. interruptum autem non pōt redire. quia tunc rediret iteratio que repugnat identitati. Contra prima ad corinthios. Omnes quidem resurgemus. In ista questione sunt duo uidenda. primo de possibili. secundo de facto. Quātū ad primum dico q possibilitas patet ex duobus. primo ex parte dei. cuius est esse omnipotens. secundo ex parte obiecti. quia non includit contradictionem. ratio hec est. si corruptum est annihilatuz nihil quod est terminus annihilationis ad quem est eiusdē rationis cum nihilo quod est terminus creationis a quo; quia ille mutationes oppositе habent idem pro termino; sed nihilo precedens creationem non repugnabat fieri. ergo post annihilationem potest idem fieri. Quantuz ad secundum dico q sic. & hec ueritas est tenenda sicut articulus fidei. unde in simbolo apostolorz dicitur. carnis resurrectionem. Item in simbolo niceno. expecto resurrectionem mortuorum. Itē in simbolo athanasii. omnes homines resurgere habent cum corporibus suis illud etiam expresse habetur in multis locis scripture. mat. 22°. per totum de resurrectione christi. Ad argumenta ad primuz dico q salomon fuit ibi concionator nunc allegans pro parte stultorum. nunc respondens secundum sententiam sapientum. uerbum istud dixit concionando pro stultis. secundū contrarium illius dixit. c. ultimo. ibit homo in domuz eternitatis sue. & finē loquendi omnes pariter audiemus. deum time. & mandata eius serua. hic est est omnis homo. Ad secundum dico q philosophus ponit differentiam inter circulationem in corporibus celestibus & inferiorbus. quia ibi substantia non corrumpitur per motum. ideo redit eadem. quia per motum reducentem ipsum fit presens eidem parti. in istis autem quia circulatio est secunduz corruptionem forme substantialis & reductionem eius. ideo non redit idem numero. Ad tertium dico q opō & unio partiū componētiū redit idez numero: sumendo unionem pro relatione partium unitarum. non pro passione que non manet nisi in instanti resuscitationis. & cum dicis unionē esse interruptaz. dico q interruptū pōt redire idē numero. nō tñ absolutū. ſ etī respectiuū si extrē ei⁹ redeāt eadē numero. q btā vgo habuit eādez relōez ad fim coe passiōis xpi & p⁹. & tñ fuit interrupta i morte xpi ꝓp destruc⁹m ēmi & i morte vgis ꝓp destruc⁹m fundamenti

Trum resurrectionem generalem hominum futuram eē possit esse notum per rationem naturalem. q sic. desiderium naturale non potest esse frustra. commen. 2° metha. sed hō nāle desideriū habz ad semper esse. quia naturaliter fugit mortem. quod est eius oppositum. ergo etc̄. Preterea naturaliter notum est q beatitudo naturaliter appetitur. patet primo ethi. de beatitudine generali & x°. de beatitudine speciali. sed notū est p rōez nālē btitudinē eē ꝑpetuā. g etc̄. p nāl̄r ē notū q tota spēs nō caret fine suo. qn i⁹ in aliq̄ idiuiduo ois quat. ſ nāl̄r ē notū btitud⁹ esse finē spēi hūane. g hōiez posse illā oleq̄ salt̄ i aliq̄ idiuiduo. ſ ꝑp mltas miſias nō pōt eā oleq i uita i⁹. g etc̄. 5 actu. 17°. dr̄ de qbusdā phīs athenensibus audiētib⁹ paulū ānūciare ihm & resurrectōz mortuorz. li ē demoniorz nouorū ānūciator. Rn° si aliq̄ rō ocludat resurrectōez eē futurā. oportz q acciptat ex aliq̄ qđ ē ꝑpū hōis & nō ouēi at corpib⁹ corruptibilib⁹. Sī aūt duo sūt. s. forma spēc⁹ hōis. & opa° ei⁹ ſz for⁹m spēc⁹am ouet⁹em hōi. p mō acciptēdo. 3. ꝑpones ocludit ꝑpo⁹m. & si oēs iste eēnt note rōe nāli ꝑpo⁹m essz sīl̄r notū. Sūt aūt i⁹c. sja itellectiua est for⁹ spēc⁹ hōis. aīa itellectiua ē icorruptibilis. for⁹ spēc⁹ hōis ñ remanēs⁹ ꝑpetua extra suū corp⁹. seqt̄ g q aliqñ redibt. reditio i⁹ ē resur° ſz dīma. li. 4. resur° ē eius qđ dissoⁿ ē iterata ſz ec°.

Qualiē aūt iſte ꝓpoſitōes ſint nōte⁹ ui
deat⁹ ex dictis de priā. dico ꝙ uerū eſt ꝙ no
ta eſt ratione nāli. ꝓbatur auctoritate
& rōe.auctō ſic.2° de aīa. anima eſt
actꝰ corporis phīci.& in principio.3°
de parte aūt aīe qua ſapit & ognoſcit
ponit aīam intellectiuā eē ꝑtem ſbalē
aīe in cōi diffiē. p̄ omnes phī cōiter
in diffne hōis poſuerūt ꝝ rōnale tanq̄
eius dīam ꝓpriam ꝙ rōnale intelligē
tes aīam intellectiuā.rōe ſic hō forma
liter & ꝓprie intelligit. g̃ aīa intellectiua
eſt ꝓpria forma hōis.añs eſt maifeſtum
3° de aīa. & p̄ethi.itelligere eſt ꝓpria
opatio hōis. opatio autē ut diſtinguit
tur ō actōem & factionē ineſt formaliter
opanti. p̄ hō cognoſcit actu cogno
ſcendi.nō orgaco.g̃ formaliter & ꝓprie
intelligit.oña patet.ꝙ intellectio eſt co
gnitio trāſcendēs oīne genꝰ ſenſatōis.
omnis aūt ſenſatio eſt cogniō orgaca.
2° de aīa.añs probāt.ꝙ oñe organuꝫ
determinaī ad certuꝫ genꝰ ſenſibilium.
2° de aīa.ꝙ expimur in nobis aliq̄ co
gnitōem que nō opetit nobis ꝑ tale or
gam.ꝙ ꝑ talē actū ognoſcim⁹ dīaꝫ cu
iuſlibꝫ generis ſēſibilim.ognoſcim⁹ etī
actu uniuerſale.& iꝑꝫ ens ſub rōe qua
ens eſt. p̄ homo eſt dñs ſuoꝝ actuū
ita ꝙ poteſt ſe determinare ad hoc &
ad ſuuꝫ oppm.talis aūt ideterminatio
nō pōt poni in aliquo appētu organico
ꝙ ille determinaī ad certū genꝰ appe
tibilis.g̃ uoluntas qua ſic indetermina
te uolumꝰ eſt appetitꝰ intellectiuus ex
cedēs omnem appetitum ſenſitiuū.ſed
talis appetitus & appetere eſt formali
ter in nobis.g̃ forma illa eſt forma nīa

Secunda propoſitio probāt etiam
auctoritate & rōe. auctoritate ſic. 2°
de anima. intellectus ſeparatur a cete
ris ſicut perpetuum a corruptibili. ſi
dicatur ꝙ ſeparatur q̄tum ad operati
onem.concedit propoſitum. quia ſm
philoſophum primo de anima. ſi ſepa
ratur ſm operationem ſeparatur ſm
eſſe. Preterea 3° de anima ponitur
dīa inter intellectum & ſenſum. quia
excellens ſenſibile corrumpit ſenſum.
excellens intelligibile pficit intellectū.
g̃ itellectus nō debilitaī in operando.
& per conſequens eſt incorruptibilis
in eſſendo. Item 7° metha. materia
eſt qua unumquodq̄ poteſt eſſe & non
eſſe.ergo quod non habet materiā nō
habet talem potentiam eſſendi. anima
intellectiua non habet materiam. quia
eſt forma ſimplex ſecundū eum. Pre
terea.3° ethi.fortis debet ſe exponere
morti pro re publica. & loquitur ſm
iudicium rationis naturalis.ergo ſm ra
tionem naturalem poteſt cognoſci im
mortalitas anime.quia nullus propter
q̄cūq; bonū uirtuti pōt appetere ra
tionabiliter ſuū non eē ſimpliciter.ꝙ ſꝫ
augi.non eē non pōt appeti.ſi g̃ aīa nō
eēt imortal' moriēs accipiet totaliter non
eē. 3 7° metha.cuius ptes q̄ pīnt ma
nere ſepate a toto ſunt elementa id eſt
ptes māles.& p̄ illas ncce ē ponere
in toto aliq̄ formā q̄ tom ē id cet ē &
iā nō pōt manere ſepata a parte māli.

p̄ principiū apud pīm eſt ꝙ oñe
qđ incipit eē deſinit eē. unde primo
de celo & mun.ō plato.pro impoſſibi
li.hꝫ ꝙ aliq̄d incepit & ſit ꝑpetuū &
incorruptibile.ſiſtr 3°.phi.cuiꝰ ē prici
piū eiꝰ eſt finis. Dico g̃ ꝙ iā ꝓpoſi
tio ꝓbari neceſſaria rōe nō pōt. & au
ctoritates & rōes q̄ fieri pīnt ſolubiles
ſūt.unde ad obiz dicēdū ꝙ.ñ oīa entia
aſſertiue dicta ab eo fuerūt ꝓbata ne
ceſſaria rōe.g̃ frequēter nō hēbat niſi
ꝓbiles ꝓpoſitiones.unde de duab⁹.q.
difficilib⁹ dicit tēptādū eſt tēptātes ꝑ
batōꝫ magi imputari uerecūdie q̄m au
dicie de qb⁹ maximas hēm⁹ dubitatio
nes.uñ pue ſufficiēte phīs ſuffecerūt
ubi nō poterāt ad maiā puenire ne ō
dicerēt principiis phīe. Ad illā au
ctatem dico ꝙ ꝑ ſepatōꝫ iām intelligit
ꝙ intellēs nō utiē corc in opando.&
q̄m hꝰ ē incorruptibile in opādo q̄mō
ſtꝰ orgaca ē corruptibil' q̄m corruptōꝫ
organi.unde p̄ de aīa ſi ſenex acciper
oculū iuuenis uideꝫ ſicut iuuenis.ꝙ ſtꝰ
uiſiua ñ debilitaī q̄m ad opatōem.g̃ q̄m
ē ad orgam.nec ſeq̄ ex hꝰ ꝙ itellectꝰ
nō hꝫ orgam.ideo eſt ſimpliciter incorru
ptibilis in opando.ꝙ tūc eſſet incorru
ptibilis in eſſendo. g̃ eſt incorruptibil'
in opādo illo mō q̄ potena orgaca opa
tur.g̃ poneret ſimpliciter corruptibil' ſꝫ
illā 3° de aīa.itellectꝰ corrūpit q̄dꝫ
interi corrupto. Ad 2m dico ꝙ ex
cellēs ſenſibile corrūpit ſenſū p accīs.
ꝙ corrūpit orgam ſoluēdo illā mediꝫ
ꝓportōem in qua poſitus bonꝫ diſpoſi
tio organi. & ꝑ oppm intellectꝰ qui
nō hꝫ orgam nō corrumpit ab obiecto
excellēti.g̃ ex hꝰ nō ſequitur ꝙ ſit incor
ruptibilis niſi ꝓbet ꝙ nō dependeat in
eſſendo a toto quod eſt corruptibile.

Ad 3m dico ꝙ mā nō tm eſt qua res
cuius ipſa eſt pars poteſt eſſe & non
eſſe.ſed etiam qua res que recipitur in
ipſa. alias forma ignis non poſſet non
eſſe. quia materia non eſt pars forme
ignis. Ad q̄rtuꝫ dico ꝙ fortis exer
cēdo illū magnuꝫ actum ꝟtutis maxim
bonū ſibi tribuit.& illo bono priuarꝫ
ſe.immo uitioſe uiueret ſi illū actuꝫ ꝑ
termicteret & ſuum eſſe ſaluaret.meli
us eſt enim maximū bonum mōtaueā
q̄ uita uitioſa uel remiſſum bonū utr
tutis ad magnū tempus. Tertia pro
poſitio proabtur. pars extra ſuum to
tum eſt imperfecta.ſed forma tam no
bilis non remaneret perpetuo imperfe
cta.g̃ nec ſeparata. Preterea primo
celi & mun.nullum uiolentuꝫ perpetu
um.ſeparatio autem corporis ab ani
ma eſt uiolenta. quia contra inclinatio
nem nālem anime.quia ſꝫ philoſophū
aīa naturaliter inclinaī ad perficiēdū cor
pus. De iſta propoſitōe philoſophꝰ
ſi poſuiſſꝫ animam immortalem magi
poſuiſſꝫ eā perpetuo manere ſine cor
pore q̄m in corpore. quia omne compo
ſitum ex contrariis eſt corruptibile.&
rationes non probant.prima non.quia
maior non eſt uera. niſi de parte que
recipit aliquam perfectionem in toto.
animꝰ autem nō recipit.g̃ communicat.

Et sic possz formari ratio ad oppo situz. q non repugnat alicui eī pfctō in se manere. licet alteri suī pfectōem non cōferat. patet de cā effiēte cui nō re pugnat q̄ tūcūq; manere sine suo effe ctu. aīa aūt manet in suo eē ꝓprio siue diuncta siue sepata. 2ª etiam nō p bat. q inclinatio nālis duplex est. una ad actū priūm & est ipfecti ad pfectū. & ꝯcomitat potentiāz eēntialem. alia ad actum 2m & est pfecti ad pfectōez cō municādā. & ꝯcomitat potentiā accn talē. de priā uerum est q oppom eī est uiolentū & nō ꝓpetuū. q ponit imper fectionem ꝓpetuā. 2ª aūt si perpetuo suspēdat nullū uiolentū ꝓprie dī. nec imperfectio. aīa aūt inclinat ad corpus tñ 2º mō. Dico ḡ q nec per rōem principii intrīseci in hōie. nec a poste riori. s. per rationem alicuius opis uel perfectōis ꝯueniēt hōi probari pōt q resurrectio nccio nāli lūine itelligat. ḡ tanq; omnino certū nō teneat nili per fidem. unde sal. nolite timere eos qui occidūt corpa. aīam aūt nō possunt oc cidere. & illum timete qui pōt aiam & corpus pdere. Ad aū2ª ad primum dico q nāle desideriū ꝓprie dictū nō est aliq̄is actus elicit⁹. & sola inclinaō ad aliquid. & sic certum est q nō pōt probari desideriū nāle ad aliquid. nisi primo ꝓbetur possibilitas in nā ad il lud. & ideo ecōuerso arguēdo est peti tio principii. cuz dicis desideriū hōis nāle est ad immortalitatē. q nāliter fu git mortē. si ualet aliqd ita ꝯcludit de bruto sicut de homine. Ad 2m dico q beatitudo in uniuersali & spēali nā liter ab hōie appetit. sed non est notuz ratione naturali q ipsa in particulari que consistit in uisione beatifica appe tatur ab homine naturaliter. quia opor tet esse notum per rationem naturalē q ille actus sit nobis conueniēs enstanq; finis. philosophus autem de illa beati tudine non dixit. Ad tertium dico q notum est homini posse consequi fi nem suum in aliquo indiuiduo. & bea titudinem in illo gradu in quo notum est beatitudinez esse finem hominis. & cum dicitur hoc est impossibile in ni ta ista. dico q illa impossibilitas nō est nota per rationem naturalem.

Trum relatio sit in instanti

q non prima ad thi. 4º. mer tui q in christo suat resurgēt primi. deinde nos q uiuim⁹. ḡ ꝑ resur gent illi qui in aduentu christi inueni untur mortui. 2º uiui rapiētur in aera & ibunt obuiā christo. tūc moriēt & statiz resurgēt. ḡ resurrectio istorū & illoz nō erit sīl. & p ōns nec in instāti

Preterea in resurrectione aliquid quod prefuit corrumpitur. quia mate ria que recipiet nouam formam pre sit sub alia forma corrumpenda. illud habebit esse finitum. oīe autem finitū positiuū hz ad min⁹ duos termios posi tiuos. ḡ esse illius pcedenti hēbit duos termios. & p ōns est dare ultimū instās esse illi⁹ pcedētis. si ḡ resurrectio erit imēte post esse illi⁹ & in istati erit instās immediatū instāti ꝑ priū. v⁹. & vi⁹. phili. Contra ad coz. xv⁹. in mo mēto in ictu oculi in nouissima tuba.

Ad. q. istī dico q sz damas. resurre ctio est eiq̄ qđ dissolutū est iterata sur rectio. cecidit aūt ꝑ tot⁹ hō p sepatio nem aīe a corpore. 2º cecidit corpus mixtū per corruptōem eiq̄ in aliud. & q uersus est ordo gnātōis & corrup tōis. ḡ prius ordne nature oportet corpa repari q̄ aīam uniri. & q repationez corpis pcedit collectio ptiū materie. q̄ erant dispse p dissolutionē corpis. ḡ p⁹ oportz uidere de collectōe ptiū cor poris. 2º de inductione forme corpo ris in mām. 3º de unione anime ad cor pus. De p̄ dico q collectio partiū fiet ministerio angeloz. & p ōns in tē pore. unde mat. 24º. mittet filius hōis angelos suos cū tubá & uoce mag⁹ & ogregabt electos suos a 4or uentis a sū mo celoz usq; ad terminos eorū. qđ in telligit sic. ubicūq; dispse sūt ptes cor poris. siue in terra. siue in aqua. siue in igne omnes recolligent De 2º dico q formatio corporis erit in instāti. q immediate fiet diuina uirtute. quia an gelus non potest formā substantialem inducere in materiam. uirtus autem di uina etsi possit agere in tempore & successiue. tamen magis congruit illam inducere in instanti. quia successio nō est necessaria nisi propter defectum a gentis. uirtus autem diuina caret omni imperfectione. forma autem substantia lis est inducibilis in instanti. quia perfi cere potest in instanti. De tertio di co q animatio corporis non solum est in instanti. quia habet fieri uirtute diui na. cui nihil resistit. sed necesse est eam esse in instanti. quia non potest esse suc cessio in receptione forme. nisi ut pro pter partes corporis. quia una pti⁹ re cipit formā q̄ alia. uel propter partes forme inducende. sed neutrum potest poni in animatione. quia anima in illo gradu i quo creata est reunit. Dico etiam q in eodem instanti in quo cor pus formatur animatur. quia formatio corporis est dispositio necessitans aiam nō absolute. & ex necessitate dispositia agēti. Sz hic sunt tria dubia. primū est utrum in eodem instanti erit om nium resurrectio. 2m est de hora resur rectionis. scilicet qua hora diei naturalis erit. tertiū de loco ipsius. Ad pri mum dico ꝑm augustinū q resurrectio eorum qui inuenientur mortui in ad uētu iudicis precedet duratione resur rectionem illoruz qui inuenientur uiui quia rapientur obuiam christo in aera. & morientur. & subito resurgent. un dē augi. si scōs uiuētes qui recipientur a christo eiq̄ obuiam rapientur credi mus in eodē raptu de mortalib⁹ corpi b⁹ exituros. & mox ad eadē īmortalia redituros nullas in ōbis apls patiemur angustias. Ad secundum hora resur rectionis accipienda est in cōparatōe ad illam regionem ubi erit iudicium re surgentiū. & quo resurrecturi transfe rentur ut iudicentur. trāsferēt in q̄ ut

post resurrectõez cõpletã. vl ante per translatõem puluerum collectoꝝ utrũ est deo possibile. uel ut resuscitẽt̃ in diuersis locis ubi sepulti sunt. uel q̃ singulis locis colligantur pulueres ad illũ locum ubi omnes post resurrectõem debent cõuenire ad iudicium. in quo loco fiet resurrectio omniũ. uoco aũt pulueres q̃cũq; corpa in qb9 est ultimata facta resolutio. ut in tantã partem ignis. uel aque. uel terre. & si illa ps ignis sit iuncta globum lunarẽ. & pars terre in infimo. & cũ dicitur. math. xv. q̃ erit media nocte. dico q̃ nõ est intelligẽdũ ad litteraꝫ. licet sit deo possibile de nocte se manifestare singulis. ꝓbabile tñ est ad confusionẽ reproborũ. q̃ uidebũtur ab inuicem. & a bonis. & ad gloriã electoruꝫ ut ab inuicem & uideantur. & a malis ut sint in loco illũinato. & q̃ in loco iudicii non sint tenebre. illa g̃ hora qua ds̃ristus resurrexit. uel qua a pilato iudicatus fuit. uel qua in cruce expirauit resurrectio erit. mat. loquit̃ de incertitudine. De tertio dico q̃ locus iudicii generaꝑ probabr̃ extimatur terra promissionis siue uallis iosaphat. uel aliqua pars determinata quãta sufficiat pro reprobis. quia electi nõ erunt in terra. Ad argumenta ad primum patet resp̃sio. Ad 2m̃ dico q̃ omne permanens in esse suo mensurat̃ euo. idem enim euum mensurat corpus precedens. & dum manet. & desinente illo corpore desinit euum eius. & cũ dicis eos finitum habet duos termꝰ os. nego. q̃ nõ ẽ ꝺtinuũ ꝑ idiuisibile.

Trum resurgat in homine totum qd̃ fuit de ueritate humane nature. q̃ non g̃ũ. 2°.

Tulit ds̃ unam de costis Ade & edificauit eam in mulierem. g̃ uel adaꝫ uel eua non resurget q̃ tuꝫ ad illud qd̃ fuit de ueritate hũane nature ex costa.

p̃ idem nõ resurget in diuersis. ꝑ qd̃ fuit de ueritate carnis in uno potest esse nutrimentũ in alio. & ouerti in ueritate humane nature illius. & sic erit de ueritate humane nature. in duob9 ergo saltem in altero non resurget totũ qd̃ fuit de ueritate hũane nature.

p̃ qd̃ fuit semẽ i uno p multas transmutatões põt fieri semẽ in alio. & per õñs in genito ab utroq; idẽ erit de ueritate nature utriusq;. 5 lu. 21°. capillus de capite uñ nõ pibit In 1ª. q. sic pceda. q̃ exq̃ hõ ꝺponit̃ ex aĩa & corꝑ. p̃ uidendũ est quõ corp9 orgãicũ redit idẽ. & q̃ corp9 illud ꝺponit̃ ex mꝛis ptib9 organicis. q̃ distinctio ptiũ requirit̃ ꝓp̃ mꝛtitudinẽ opationũ q̃ruꝫ aĩa est prinꝯ. ꝓpter sui pfectões oportet uidere quõ iſte ptes etheroge ꝺponũtur ex partib9 hõgeneis. uidẽdũ ẽ quõ caro & aꝑ ptes hõgeꝝ i ꝺtinua nutritõe maneant eedẽ & nõ eedẽ. De mõ nutritõis est una opi. q̃ dꝑ q̃ nihil de nutrimẽto trãsit in ueritate hũane nature. ꝑ tãtũ illd̃ est de ueritate hũane nature qd̃ trahit a parentib9. illud aũt in se multiplicat̃ ut fiat augmẽtatio. sicut multiplicati sunt panes euangelici. qd̃ aũt ex nutrimento generat̃ quasi fomentũ adherẽs calori nãli ne extinguat̃. sicut oleũ adheret lichno. & sic nutrimẽtũ necessario regitur. non tñ q̃ conuertatur in ueritatẽ humane nature. 5 non est minus perfecta uegetatiua in homine q̃ in bruto. g̃ nõ minus põt in hãc operationem que est nutrire & ouertere substantiam alimẽti in sbam alitꝫ. q̃ sic est in bruto. g̃ per uegetatiuã in homine põt fieri talis ouersio. Confirmat̃. q̃ homo generat̃ ita parue q̃titatꝫ sicut brutuꝫ. & fit in eo ita deperditio partiũ sicut i bruto. g̃ in homine erit augmentatio & deperditi restitutio sicut in bruto. Teneo igitur de isto articulo 4or̃ conclusiones. prima est ista in nutritõe est aliqua generatio extẽdẽ do generationem ad omnez inductionẽ forme substantialis in materiam post priuationẽ. ꝓbat̃ quia materia alimẽti nõ manet sub forma alimẽti. ꝑ sub forma nutriti. & illam recipit post nutritionem. g̃ etc̃. 2ª est ista. in generatione ista forma carnis que inducitur in materiam nutriti noua est. q̃ forma p̃ existens non posset perficere illam materiam de nouo. q̃ hoc non competit nisi forme omnino inextense. quelibet enim extẽsa per accñs habet ptem aliã & aliã in alia & alia parte materie. & ita si noua materia perficiatur. nõ perficitur per aliam partem. que prius perfecit aliam materiam. 3ª ꝯclusio est ista. pars aduegiens per nutritionẽ est aliquo mõ sibis parti que infuit ꝑ generatõem & aliquo mõ dissimilis. sibis in forma specĩ non tantum intellectiua. sed etiã corporeitatis. que presupponit̃ dissimilis. q̃ q̃to agens mere nãle magis continuat actõez in ꝺtum. tanto magis debilitatur uirtus eius. rõ huius est. q̃ oẽ tale agens in agendo repatit̃. & ita si agat in contrarium patitur ab ipso aliquam actõem corruptiuã. g̃ caro p̃habita in generatione q̃to magis agit in nutritum ut contrariũ. tanto magis debilitatur uirtus eius. & ex hoc dicitur caro impurior. & sic ꝑ ꝺtinuã actõez fit impurior q̃ in prin°. & ꝑ õñs cuz genitũ nõ possit esse pfectꝰ gen̄. segt̃ q̃ caro gen̄ actõe posteriori erit ꝛpuriꝛ. q̃ ab impuriore gen̄. 4ª ꝯclo est iſta dria ẽ inter carnẽ ſm spẽm. & carnem ſm mãm. q̃ oĩs ps carnis habz certũ piodũ in toto. & tanto maiorem q̃to purior ẽ. ãto maiorẽ q̃to ipurior. tãdiu enĩ põt ꝺseruare esse suuz in toto q̃diu põt ꝑ q̃litates suas resistere corrũpẽti. si aũt piodꝰ ẽ maior in pte prius genita q̃ posteriꝰ. & in priori pte piodi est q̃libz ps. & efficax ad agendum.

Tuc ꝯclões ꝓbo sic. forma dat esse & agere. ꝟz infert primꝯ. & ñ ecõuerso q̃ priꝰ defit alicui actio ꝓp̃ ipfectõez q̃. esse. g̃ ps ꝟz formã pot dici q̃diu ꝟz formã hz eẽ & ager̃. ps ꝟz mãz põt dici. q̃ lz hẽat eẽ i to°. ñ tñ hz ager̃. q̃ carz ꝺfc efficiẽti ad actõz. Aª dria ẽ ps ꝟz spẽz dr̃ dũ manz i to°. ps ꝟz mãz q̃ fluit sic idẽ hõ dr̃ niuꝰ & ꝑea mortuꝰ

Si autem ambe ptes manerēt in toto & una posset hīe ꝑpriam actōem dicere retur ps ffm spēm. si non posset habere diceret ps ffm mām. De 2o principali tenio duas ꝯclusiones. suppositō ꝙ ad ueritatē hūane nature ptineant non solum partes essentiales. s. materia & forma. sed etiam partes integrales. & non tantuz etheroge^s. sed homoge^s ex quib9 componūt ethoroge^s. & breuiter q̄cquid fuit naturale ⁊ iatum ⁊ aīa intellectiua. uel p se aliquid huius aīati. prima ꝯclusio sit ista. quicquid fuit in petro ꝑ tota uita eius de ueritate humane nature non resurget in eo. rō hec est. quia exquo tales partes multe fluxerunt. & alie multe redierūt. si omnes ille redirent uel corp9 eius esset immoderate densitatis. uel immoderate q̄titatis. 2a ꝯclusio est ista. ad h° ꝙ sit debite densitatis & magnitudinis resurgent partes ille que puriores sunt in corpore hominis uiuentis. hec sunt autem partes priores in homine uiuente. ratio huius est. ꝙ corpus humanum reparabitur ex partibus puriorib9 q̄ aliquando fuerunt partes illius corporis. ergo hēbit totū illud qđ otractuz est a parentibus. quia hoc fuit purissimum. & de aliis genitis ex nutrimēto semper partes puriores usq; ad quantitatem sufficientem toti corpori. Itē 2o dico ꝙ nutri9 non est per se necessaria nisi ad restitutōez depditi. augmētatio autē est per se necessaria ut genitū attigat ad debitā q̄titatē sue nature. quicquid ergo conuertitur in quācunq; nutritōe propter restitutōem deperditi usq; ad terminum augmentationis nihil tale est de principali intentione nature. quia natura si posset citius conseruaret partem que fluit q̄ loco eius restituerz aliam imperfectiorem. ⁊ qđ conuertitur propter augmentationem debite quātitatis. etiaz si nihil fluxisset tale est de intentione nature uolētis attingere perfectam quantitatem. & tale intentū est propter perfectionem acq̄rendā. & ille erunt partes in corpore resuscitando quas natura magis ex intentiōe fecit. Ergo quicquid tractū est a parentibus resurget. quia illud est purissimum inter omnes partes corporis. & maxime de intentione nature in illo supposito. Ad argumenta. ad ꝑmū dico ꝙ illa costa nō fuit de ueritate hūane nature in adā. ꝙ ꝑter illā hūit costas sufficiētes ffin ꝙ cōiter ꝙpetunt hōi. 1a aūt fuit sibi data tanq̄ superflua q̄ ad suppositum. & necessaria q̄ ad intentiōez nature. sicut in masc9 est semē nō tanq̄ aliqd nature illi9 supposi. i. ffppter gnātiōez alteri9 suppositi. est in isto tanq̄ in uase. unde nō est de aīa istius. sic est de costa. Ad 2m dico ꝙ nihil est eq̄ de ueritate hūane nature in duobus suppositis. ideo resurgz p̄ se in uno in q̄ magis fuit de ueritate. puta uel quia in ipso purius. uel quia magis de intentione nature fuit pars ei9.

Si autem omnino dicas ꝙ fuit equaliter de ueri^te utriusq;. dico ꝙ resurgz in illo in quo prius fuit animata secundum augustinum redit illi anima que illam primitus ut homo fieret animauit & hoc est rationabile. quia post primā animationem facta est illa caro istius hominis. & per consequens si usurpetur ab alio non amittitur prima habitudo eius ad hanc materiam Ad tertium dico ꝙ si idem semen precise esset in duobus. & per consequens idem esset primo de ueritate humane nature in duobus suppositis. quod non est uerum semē illud resurgeret in ꝑ sicut ē dictum in 2a responsione.

Trū repudiare uxorem in lege mosaica fuerit licitū. ꝙ sic deutro. xxiiio. si accepit hō uxorem & nō inuenerit gratiam ante oculos eius q̄p aliquā feditatem dabit ei libellū repudii & dimittet eā de domo sua. ꝑ mala. 4. cum odio habueris uxorē dimitte eam dicit dñs deus israel. ꝑ extra de regul iuris. ꝙ quas cās nascit ꝙ ealdem dissoluit matrimoniū. ⁊ mri^m nascit ꝑ mutuū dissensū. & ꝑ mutuū dissensū dissoluit. ō gen. 2o quos deus diuxit homo nō sepet. matri moniū & est de lege nature. In ista qōne est duplex opi. una dicit ꝙ repudiatio uxoris in lege mosaica fuit illi^ta ꝓbatur primo auctoritate xp̄i mathei xix°. dico uob⁹ quicūq; dimiserit uxorē excepta cā fornicationis mechatur ꝓbr̄ etiā rōe quam xp̄us ꝑ se adducit. que est ꝙ a principio deus diuxit masculū & feminā mr̄imoniali^r. ꝑz gen. 2o adherebit homo uxori sue. & q̄s de9 diūxit homo nō sepet. ꝑ pharisei petentibus a xp̄o cur moises precepit dare libellū repudii. & uxorem dimittere ait q̄m moises ad duritiā cordis uestri ꝑmisit dimittere uxores. ⁊ ab initio nō fuit. unde glo. ꝑmisit moises nō deus. & ꝙ silium fuit hōis non diuinum imperiū. Similiter mgr̄ sniaz d. xxxiii^a. hoc fuit a moise ꝑmissum ñ ut ꝙcederet diuortiū. ⁊ ut tolleret homicidiū. ꝑ extra de diuor. gaudem9 repudi^m uxoris ueritas in euange9 re ꝓbauit. Alia opi. dicit ꝙ fuerit licita. q̄ moises promⁱgauit legē dei. ergo quos moises cōiūxit ut legislator. & ꝑ nunciauit de9 cōiūxit. & quos moises separauit deus separauit. deus aūt pōt matrimoniaⁱr ꝙiūctos separe. ꝑ aug. in epla ad Io. si ad sacras scripturas admissa fuerīt officiosa mēda^x nihil i eis remanebⁱ auctoritat. rō est. ꝙ q̄cūq; auctoritas adducat ō hereticuz dicet hereticꝰ ꝙ illꝫ est mēdaciū iocosū sicut & illud alibi. & a sili si i sacra scriptura esset aliquod ꝑceptū uel ꝙsiliū non salubre uel inutile ad ꝙbandum tunc in scriptura sacra nulla esset auctoritas obⁱuatōis. si aliq̄ ꝙcessio est in ea de aliq̄ illicito sequitur ꝙ nulla ꝙcessio scripture hēbit auctoritatē ꝙ ꝙcessuz licitū sit. ꝑ lex iusta directe nō dz dare occasiōz peccādi mortal^r. ⁊ ꝙcessio de repudiādo uxorem erat iudeis occasio peccandi mortaliter. si non fuit licita & ꝑ cōs lex q̄ ꝙcessit ñ fuisset iusta.

Qui uult tenere istam opi. debet di
cere q̄ ī ꝺctu mr̄imōii nō est opleta iu
stitia nisi ex ratificatōe diuina. sic ḡ cō
mutatio corpis uiri p̄ pluribus mulie
ribus est iusta in casu necessitatis p̄crea
tionis plis. & tunc iuste dispensauit &
approbauit bigamiā q̄p maiꝰ bonū pro
ueniens q̄ sit ꝺmutare unū corpus p̄
uno. sic in ꝓpositō q̄p maiꝰ malū uitan
duꝫ q̄ sit bonū indissolubilitatꝫ sic est
uxoricidiū pōt deus dispensare iuste
ut ꝺtractus fiat ad tempus donec mu
lier' displiceat uiro. Et sic saluaꝫ iu
stitia aliqualiter. q̄ nō tñ q̄p maius bo
nū ꝺsequēdū. ꝟ etiam q̄p maius malum
uitādū ꝓtes debēt sic ꝺmutari maiꝰ ma
lū ē uxoricidiū q̄ sit bonū ꝺdissolubi
litatꝫ. q̄ illud eēt malū pene ꝺfecti &
malū culpe occidēti. & ꝺtinue discordie
& pugne inꝰ ꝺsāguineos & dissipatō fa
milie. Ad argumēta opi. prime dico
q̄ xp̄s ꝓmulgauit mr̄iᵐ p̄ tempe legis
gratie ut esset unus cū una. & irritauit
ꝺtractū q fuerat licitus in lege mosaica
s. datio corporis ad tēpus ad prolis
p̄creationē. Ad 2ᵐ dᵒ q̄ xp̄us loq̄t̄
de plis geneⁿᵉ. & in hoc sufficienter re
pellit phariseos. q̄ ipsi nō obseruabant
mr̄imōiū sic erat in lege naᵗᵉ. Ad 3ᵐ
de qōne plꝰ dico q̄ mōises nō prece
pit nec ꝺsiliū dedit nec approbauit.
ꝟ ex quadam necessitate licitum non
phibuit nec fuit hec ꝓmissio dissimula
tio cuiusdaꝫ illiciti. ꝟ q̄p duritiam ipso
rū relaxauit eis illud qd̄ ñ relaxasset si
fuissēt tractabiles. Ad illud de diuor
tio p3 q̄ xp̄us reprobauit p tēpe legis
gratie. Ad illud gen. 2ᵒ q̄s deꝰ ꝺiun
xit etc̄. p3 q̄ fuit uerū in lege naᵗᵉ &
ratificatum ī lege gr̄e.

Trū scientia speculatiua sit nobilior practica. uideꝫ q̄ non. illa scientia est nobilior cuiꝰ finis ē nobilior. ꝟ finis p̄ctice est bonū esse. finis speculatiue est uerū scire. ꝟ primū est meliꝰ 2ᵒ. ut p3 ḡ etc̄. p̄ scientia ordinatiua alicuiꝰ est nobilior ordinata. ꝟ scientia ciuilis practica ordinat speculatiuā ut dicit̄ priᵒ retho. ḡ etc̄. 5. vᵒ & viᵒ metha. expresse dicit plus q̄ speculatiua est nobilior. ꝯᵒ q̄ sic. ratio huiꝰ ē. q̄ ꝟ ᵐ plus p̄ meᶜᵃ omni practica est aliq̄ speculatiua nobilior. ḡ simplr speculatiua est simplr nobilior practica. ꝓbat̄ hᵒ q̄ practica est gratia usus. speculatiua est gratia speculādi uerū. ꝟ ꝟm est nobilius priᵒ. q̄ illud est nobiliꝰ p qd̄ cō uenimꝰ cū nobilissimis substātiis. ꝟ p cognitionē uālr ꝺuenimꝰ cū substātiis se paris que sūt entia nobilissima. ḡ etc̄.

ꝺrium teneo. doctrina sacra est no bilior meᶜᵃ. & tñ ipsa est uera practi ca ꝟᵐ apl'm. finis legi ē dilectō. ꝯnᵒ dico q̄ meᶜᵃ est nobilior oñibus scien tijs humanijꝰ adiuentis. de talibus enī loquimur. theologia aūt sacra nō est hu iusmodi. Ad argumenta ad primuꝫ nego maiorē. quia bonū simpliciter nō est finis practice. sed boni opis. nobi lius aūt est bonū speculatiuū q̄ bonum opis. q̄ scientia practica est ut boni si mus non simpliciter. ꝟ ꝟm uirtutes. hᵒ autem non est bonū simpliciter. ꝟ sum mum bonum nr̄m in quo ꝺsistit felici tas ꝟm plm. xᵒ ethi. est speculatio sub stantiaꝫ ſeparatū. Ad 2ᵐ nego mi. ad probatōē dico q̄ aliud est ordinar̄ scientiā in se. aliud qs legere eā dēat do cere uel audire. ciuilis aūt ordinat scīē tiam secūdo mō. & non primo.

Trum scientia sit de ente p accidens. p̄ uideꝫ q̄ sic. de q̄ cunq̄ pōt esse demōstraᵒ pōt esse scīa. q̄ demōstraᵒ est sillogismus faciēs scire p̄ posterioꝫ. ꝟ de ente p ac cidens demōstrat plus mᵗra. patet in p spectiua de linea uisuali. & musica de numero sonoro. ḡ etc̄. p̄ scia suabl̄ē nata est de ente p accīs. ḡ de ente p ac cidens pōt eē scīa. ō viᵒ metha. de ente p accīs nō est scīa. In iᵗᵃ. q. sic ꝓcedā. p̄ p̄mittā aliquas diſtinctōes. 2ᵒ dicā ad. q. prima distinᵒ sit iᵗᵃ. ens per accīs duplicit̄ accipiť; uno mō ut li p accīs priuat pleitatē in entitate rei p se accepta. aᵒ mō priuat pleitatē in en titate rei. nō in se. ꝟ in ordinatōe ad aliq̄ cāz. p̄ter cuiꝰ itētōez dr̄ euenire. 2ᵃ dᵗ. sit iᵗᵃ. scīam eē de aliq̄ dupl'r pōt in telligi. s. cōiter & ꝓprie. ꝓprie dr̄ scīē tiam eē de aliq̄ qñ de eo aliqd scitur. si cut subiectū de q̄ scitur passio. cōiter ut de ꝺcl'one seu de passione scita de subiecto. q̄ tūc magꝫ ꝓprie dr̄ scīa eius q̄ de ipso. 3ª dᵗ. est ista. scia pōt diffiniri uel ꝟ unitatē speī spēalissime. uel' gene ris intermedii. Quātū ad 2ᵐ teneo 3. ꝺcl'oes. priᵐ sit ista. de ente p accīs p̄ mō nō pōt ꝓprie eē scīa p se una unitate speī. hāc ꝓbo sic. unius scibilis iᵒ mō ē una p se cā. ꝟ ens p accīs nō po test eē una per se cā. ḡ de ente p accīs non est scīa. ꝓbaᵒ minoris. q̄ cū ens p accīs nō sit aliqd̄ unū ens nō potest eē cā alicuiꝰ passionis. ideo de tali ni hil demōstrabiť nisi p alterū cōceptuꝫ quid includat. 2ª cōcluᵒ sit ista. de ente p accīs p̄ mō nō ꝓprie. ꝟ cōiter nō pōt eē scīa una speī. q̄ de tali nō po test accipi ꝓprū medū ad demōstrā dū nisi p alterꝫ conceptum eius. & ita non scitē totū nisi p accīs. 3ª ꝺcl'o sit ista de ente p accīs p̄ mō ꝓprie po test eē scīa una unitate generis ꝓximi uel remoti, hanc ostēdo. unius intelligi bilis plures passiones ꝺtinctis pōt esse scīa una unitate generis ꝓximi uel re moti. ꝟ ens per accidēs priᵒ mō ē huiꝰ modi. q̄ ē unū intelligibile unico actu itelligēdi. Ad priᵐ dᵒ q̄ ēs p accīs uno accipiť p̄ ceptu quez ī se ipor tat. alio mō p̄ re subiecta cui est. & de qua denoiatiē p̄dicat. arᵐ tenꝫ 2ᵒ mō accipiē. 2ᵐ arᵐ nō ꝓcedit ñ de ēte p accīs priᵒ mō. Ad 2ᵐ p3 ꝯᵒ ī cor pe. q̄stiōis. q̄ de ēte p accīs priᵒ mō p̄t eē scīa. alr dcm phi ñ facē ad ꝓpoᵐ.

Trū substantia sit prior accīte tpe. q̄ nō. eterno nihil ē priᵒ ꝟ motꝰ est eternus 8ᵒ phisi.

g̃ etc̃. p̃ si sic tūc ſbſtātia p̃cederet tēp⁹ tēpe. añs est fm. q̃ esset tēp⁹ añ ẽmpus in ifinitū. añtia patz. quia tēp⁹ est accidēs. 3 7° mcc ſbſtā ẽ prior omni accidēte tpe. ꝛ° in ista. q. p̃ ponā unā opiniōem & excludī eā 2° dicā alr ad eam. 3° soluā oppolita

q̃ntū ad primū ẽ opinio comen. 4° mcc. q̃ si accñs ꝺtingat corpori ſepabiliter tūc ẽ prius tēpe omi tali accñte si aūt nō est accidēs aduenies. ſ ille pabile & ſemp ſimul cū eo. tūc ſbſtā ꝺpolita nō ẽ prior tali accidēte tp̃e. ſ mā ẽ prior. ista opio dupliciter pec cat. primo q̃ nō est ad mentē phi. quia phūs ꝓbat ſbſtātiā esse priꝰ ens. q̃ p̃ dicaī in qd. alia ſūt entia. q̃ ſūt taliter ent. ſ neutꝛ ẽ uerꝛ de mā. cū mā p̃di ceī denoīatiue de materiato. ix. mcc.

p̃ eodem nō dicit phūs ſbſtātiā esse priorē ognitiōe & diffinitiōe ſicut & tempe. ſed mā nō ẽ prior cognitōe. cū ſit ſcibil⁹ fm analogiā p̃ phi. & act⁹ est prior poten⁹ ognitōe. ix. mcc. nec est prior diffinitione. q̃ ſbſtantia cū poſita cadit ī diffinitiōe accñti. & nō materia. Ad q. g̃ dico 3ª. primū est q̃ quādo ſbſtan⁹ dicit̃ prior tempe nō accipit̃ tempus fm q̃ diſtinguitur 4° phi. naz primitas temporis est ipſi⁹ ſbſtantie ut ſubſtantia est. tempus autē nō est mēſura niſi motꝰ & quieti & eoꝝ que ſūt in motu & quiete. ſbſtātia abſtrahit a motu & qete. 2ᵐ est q̃ ñ accipit̃ tempꝰ p̃ q̃cūq; duratione uel mēſura extrinſeca ſucceſſiua⁹ ab eā⁹ rei. q̃ de iª eēt quēſtio. q̃ ſba poſſz eā p̃cedere. cū ſit ei accñs. & ſic p̃cederz illā duratōe. & ſic in infinitum. 3ᵐ est q̃ prius tpe dr̃ qđ p̃ōt ſepatim eē ſine alio & aliud nō ſine ipſo. & iſto mō oīs ſba est prior omni accñte uno modo & alio modo nō. q̃ eē prius tpe est poſſe habere exiſtentiā actualē ſine alio. eo q̃ in nullo depēdet ab eo. & ta le p̃ōt dici priꝰ nā. nihil enī ẽ priꝰ nā qđ nō ſit prius tpe illo mō. hoc aūt ꝺtingit dupliciter. uno mō. q̃ nō depē det ab eo. alio mō q̃ nō est cā necessaria reſpectu eius. ꝓbat̃ ꝓ oppoᵐ. q̃ ſi nō p̃ōt ſepari. hoc est uł q̃ depēdet ab eo. uł q̃ est cā necessaria illi⁹. Ad p̃ poſitū dico q̃ ſba ꝺpoſita est prior oi accñte ſepabili utroq; mō. ꝺpata aūt ad accñs inſepabile puta ad ꝓpriaz paſſi onem est prior uno mō. q̃ nō depēdet. ſ nō alio mō. q̃ est cā necessaria illius.

Ad arᵗᵃ ad priᵐ dico q̃ equocatur de tpe. licet enim nihil ſit prius motu eterno accipiēdo tempꝰ p̃ mō. tñ tali motu p̃ōt ſba eē prior tpe. q̃ nō depē det ab eo. licet nō poſſit ſepari inq̃tuz cā necessaria. Ad 2ᵐ dico q̃ tempꝰ dupl'r accipit̃. uno mō ut est paſſio p̃ mi mobił. alio mō ut est mēſura. p̃ mō p̃cedit̃ tpe a p̃ mobili. 2° mō non.

Trū ſba ſit prior omni accñ te diffinitiōe ita q̃ ſba cadat in diffinitōe cuiuſlibet accñti q̃ nō. q̃ ꝓpria diffinitio ex ꝓprio ge nere & ꝓpꝛis dr̃iis ꝺſtituit̃ ṽꝝ thopi. ſ omne accidēs hz ꝓpriū genꝰ & dr̃as ẽrgo talis diffinitio erit ſufficiēs ſine ſba. ma. pz. in p̃dicamentis. diuerſoꝝ generū. & non ſubalternatiz poſitorū diuerſe ſunt ſp̃es & dr̃ie. ſba & accñs ſunt diuerſa genera. ma. pz 7° mcc. q̃ in diffinitōe est q̃d & quale. ſ. ocept⁹ q̃ddicatiuꝰ q̃ est cōcept⁹ generis. & cō cept⁹ qualitatiuꝰ q̃ ẽ ocept⁹ dr̃ie. p̃ xᵒ mcc. ratio quā ſignificat nomē est diffi⁹. ſ nomē accñti nō ſignificat ſbaz q̃ ſba non debet poni in eius diffiniti one. p̃ accñs p̃ōt esse ſine ſubiecto. pz de facto in ſacramēto. q̃ ſbiectū nō dēt poni in eiꝰ diffi⁹ne. 3 7° mcc. ſba est prior omni accñte diffinitone.

ꝛ° ſba est primū omniū entiū diffi nitōe. ita q̃ nec cadit in diffinitōe cuiꝰ libet accñti. hanc oñdo ſic. omnis diffi nitio pfecta exprimit ocept̃ q̃dditati uū intellect⁹. ſ nulla diffinitio accñti ſine ſba est huiuſmōi. g̃ etc̃. ꝓbatio mi. ome accñs hz rōez forme inherenti & dependēti ad aliud. ocept⁹ aūt pfect⁹ forme inherenti q̃tans intellectū non p̃ōt hēri niſi ocōiteī illud cui inherz. p̃ ſicut aliq̃bus ꝓuenit qđ ſic diffi nitō. ſ accñ⁹ nō hñt qđ. q̃ nō ſunt en tia niſi q̃ entis. g̃ etc̃. Ad arᵗᵃ ad priᵐ dico q̃ mcc loquēdo nō ome ſtū tutū ex ꝓprio genē & dr̃iis est pfecta diffi⁹. talis est diffinitio accñti. q̃ non exprimit omino q̃dditatē accñti & ha bitudinē ad ſbaz. q̃ diffinitio dat̃ cā cognoſcendi. ideo requirit̃ ſba ſine qua n̄ q̃etat intellectū. Ad 2ᵐ dico q̃ nō ꝓpter mo⁹ ſignificādi ocludit̃ q̃ ſubiectū ponat̃ in diffinitōe accñti. ſ q̃ accñs fm se dependet & nō est alr ens. & ꝓpter iſtud ſignificatū ponit̃ in diffinitōe eiꝰ ſubiectū. Ad 3ᵐ dº q̃ añs est uerꝛ. & oña falſa. dato enim q̃ accñs eſſet inſepabile uel non. q̃ tamē dep̃det ad ſbaz. ideo nō poteſt esse ſi ne ſubſtantia nec diffiniri.

Trū ſba ſit primū oīum en tiū ognitōe. q̃ nō. omnis nr̃a cognitio oriī a ſenſu. ſ acci den⁹ ſunt ſenſibilia & nō ſba. g̃ p̃ co gnoſcit accñs q̃ ſba. p̃ p̃ de aīa. ac cidē⁹ magnā ptē ꝺtulerūt ad ognoſcēdū qđ qd est. g̃ acci⁹ priꝰ ognoſcūtur q̃ qđ qd ẽ. 3 7° mcc. ſba ẽ priᵐ oīuz entū ognitōe. In iſta. q. p̃ p̃mittam unā dr̃. 2ª. oñdā duas ꝺclones. Quā tū ad primū dr̃. est iſta. primitas est du plex. ſ. generatōis & pfectōis. q̃ autem ſunt priora gnātōe ſūt poſteriora per fectōe. & q̃ ſunt priora pfectōe ſunt poſteriora gnātōe. 2° & ix. mcc. q̃ tū ad 2ᵐ ſit iſta priꝰ ꝺclo. ſba nō ẽ pri cipiū oīuz entiū cognitōe prioritate originis. hᵒ ꝓbāt due rōes ad principa le. 2ª ſit iſta. ſba est priᵐ oīum en tiū ognitōe ꝓrioꝛe pfectōis. hāc oñdo. q̃ ognitio ipſi⁹ qđ q̃d est est pfectiſſi ma. 7° mcc. g̃ dr̃ maxime hz qđ qd est est pfectius ognoſcibile. ſ ſba. hz p fectiſſime qđ qd est. g̃ etc̃. Ad aᵗᵃ ad priᵐ dº q̃ arguit de prioritate ori ginis. Ad 2ᵐ dº q̃ ſba est pfectius cognoſcibile ſimpl'r. tñ aliquid aliud potest pfectius cognoſci a nobis fm

ppōrtiōnē ōgnoscibilitati sue. nec ista
reōugnant. sicut patet de uisione mea
respectu cādele. & aqle respectu solis.

Tū spūs sanctus pducat̄ p
mō uolūtati. uidet̄ q nō. q
nā est uis īlita reb⁹ ex sīlibus
sīlia pcreās. ꝙ spūs. s. ē sīlis pducēti.
ꝙ pducit̄ p nāz: & nō p uolūtatē. ꝓ
uni⁹ nature est tū uni⁹ mod⁹ cōicādi.
comē. 8. phili. ꝙ diuina nā cōicat̄ filio
p modū nature. ꝙ nō cōicat̄ spūi sācto
p modū uolūtatis. ꝓ nihil pducit̄
per actum uolūtatis nisi precognitum
ꝟm aug⁹. de tri. xv°. si ꝙ spūs scūs p
ducat̄ p modū uolūtati erit p̄cognitus
anteq̄ pducat̄. & p oīs ognoscetur a
pre & filio intuitiue. q cognitio intuiti
ua est existētis ut existēs est. ꝙ oīs ogni
tio nō intuitiua est ipfecta. & hāc po
nere in diuinis est magnū incōueniens.

3. s. s. exit a patre & filio nō quō na
tus. ꝙ quō dat⁹. aug⁹. de tri. xv. ꝙ exire
p modū dati uel doni opetit pducto p
modū uolūtati. q eius est ex sua liberta
te dare uel donare. gnā⁹ q sic. q in
deo est uolūtas formal̄r & p modum
principii pductiui. q prīa⁹ pductiua
ex q̄ de se nō dicūt impfectōem redu
cunt̄ ad aliq̄d unū pfectū. uel ad aliq̄
plura pfecta tanta paucitate ad quāta
pūt reduci. ꝙ oīa nō pūt reduci ad unū
prīm⁹ pducti⁹. q illud unitū hērz mo
dū determinatū agendi nature uel uo
lūtatis. q inter istos mōs nō est ali⁹ me
dius. ꝙ necessario reducunt̄ ad dualita
tem. s. principii pductiui. p modum na
ture. & uoluntati. ad q̄ duo sicut ad p
fecta stat omnis reductio principiorū.

Ex his pbo ppō⁹: in quocunq; est
principiū aliqd qđ ex sua rōe est prin
cipiū pductiuū. erit in eo principium
producendi. si est in eo sine impfectōe.
& nō ꝓintelligat̄ hēre aliqd pductum
adequatū. ꝙ in deo est formal̄r uolūtas
ex nā rei & sub rōe principii pductui
liberi respectu amoris & sine impfe
ctione. ꝙ erit prīm⁹ producendi amorē.
ꝟm pportiōem sue pfectōis. & q̄to ip
sa nata est amare obiectū infinitū. sed
ipm obiectū amat amore infinito. ꝙ na
ta est eē prīm⁹ amoris infiniti. ꝙ nihil ē
infinitū nisi ipsa diuina essen⁹. ꝙ ille
amor pduct⁹ est diuina ēētia. amor
aūt ille nō est forma inherens. q nihil
tale est in diuinis. ꝙ p se subsistens. sed
non idem cū producente. q nihil pdu
cit. se. p̄ de tri. ꝙ personam distinctum
ab eo. hāc p̄sonā. dº spm sanctū. q fi
li⁹ nō sic pducit. ꝙ p modū nāe re. ꝙ
etc̄. Sed hic sunt duo dubia. prīm⁹
est quō uolūtas pōt eē prīm⁹ cōicandi
nāz: cū in creaturis nō sit ita. & volun
tas est eiusdē rōis in deo & creaturis.

2ᵐ⁹ est quō uoluntas sit prīm⁹ necel
sario pducēdi. q̄ nec̄itās regrīt in ista
pductō. Ad prīm⁹ dico q uoluntas
pōt eē prīm⁹ cōicandi nām: ꝙ nō uolū
tas cōiter sumpta. & ut est eiusdē rōis
in deo & creatura. ꝙ ut infinita. infini
tas enim est gradus intrinsecus uolunta
tis diuine & cuiuslibet ēētialis perfe
ctōis. ꝙ ut pbatum est uolūtas ē prīm⁹
amoris infiniti. omē autem formaliter
infinitum est diuina essentia. ꝙ uolūtas
diuina ut infinita est principium com
municandi essentiam diuinaz amori p
ducto. Ad secundum dico & pbo
posibilitatē huiꝰ dupliciter. p̄ a poste
riori. 2° a pori. a posteriori sic. prīm⁹
pductiuuz perfectum potest dare pro
ducto omnem perfectionem que sibi
non repugnat. sed uoluntas infinita est
principium productiuum perfectum
ꝙ suo producto potest dare pfectiōez
sibi correspondentem. sed necessitas ñ
repugnat sibi. immo necessario conue
nit. q omne infinitum est necesse esse.
ꝙ potest dari necessitatez ipsi pducto
& eius productōi. q pducti capit eē
productōis. sed nón pōt aliquid capa
esse necessariū per productōez nisi ne
cessariū. A priori sic. uolūtas infini
ta non pōt esse nisi recta. nec pōt esse
nisi in actu. q tunc esset potentialis. ꝙ
necessario est in actu recto uolēdi illud
obiectuz qđ est ex se ndē uolendū. si
cut ꝙ ex necessitate est prīm⁹ uolendi.
ita ex necessitate est prīm⁹ producēdi
amorē illius obiecti. ꝙ uoluntas infi i
ta habens obiectum infinituz est forma
lis causa necessario producendi amorē
infinitum. Ad argm⁹ ad prīm⁹ dico
q illa diffr̄ nature probat q spiritꝰ
sanctus non producatur ut similis ex
prima regula exui p productōis sue. &
uerum est q non est imago patris sicut
filius. Ad 2ᵐ dico q auctoritas co
mes. si generaliter accipiatur est falsa

sed ipse non loquitur nisi de homine.
& tunc concedēda est sibi. nihil. enī ge
nerabile uniuoce est gnābile equoce.
nisi sit ita imperfectum q una causa
sufficeret ad eius generationem. ideo
entia imperfecta possunt generari. uni
uoce & equiuoce. perfectum autem nō
si autem intelligat de aliis falsa est. q
generata per putrefactionem & propa
gata sunt uniᶜa. q utrumq; potest gene
rare sibi simile. & si negatur de apibus
non potest negari de plantis. que ali
quando non generantur ex semine ideo
equiuoce. & tamē producunt uniuoce
semen ex quo generātur plante alie eiꝰ
dem speciei. Ad tertium dico q in
illo priori signo originis anteq̄ spiri
tus sanctus intelligitur. pater & filius
cognoscunt spiritum sanctum intuiti
ue. licet non ut existentem in se. Sed
quia cognoscunt diuinam essentiam q̄
est ratio cognoscendi intuitiue omne
obiectum intelligibile sicut tota trini
tas cognoscit creaturam intuitiue ante
q̄ producatur. quia sua essentia est ra
tio perfectissime cognoscendi omnia
alia. & per consequens est ratio ogno
scendi omne cognoscibile aliq̄ existat.

Truz spiritus sanctus proce
dat a patre & filio. q non.
damas. c. 8. spiritum sanctuz
a patre dicimus. ex filio autem non di
cimus. ꝓ per rationem grecorum. ni
hil est tenendum tanq̄ articulus fidei
nisi quod continetur in euangelio. qđ
confuse continet fidē. uel in scriptura

no ti testamenti. ꝟ non uidetur expſſū in nouo testamento q̄ ſpiritus sanctus procedit a filio. ꝯ etc̄. p̄ ſpiratio paſſiua ē ꝓpa uni ꝓſo⁹ i diuinis. ꝯ ſpiratio actiua. oña ꝓbat. q̄ uidet eque ꝑfecta & eq̄ incōicabilis. ⁊ in ſimbolo niceno. ex patre filioq̄ ꝓcedit. & athanaſi. ſpūs ſanct⁹ a p̄re & filio.

In iſta. q. dicunt greci diſcordare a nobis ſicut uidet auctoritas damaſ. ſonare. ꝟ de iſta diſcordātia dicit licoñ. in epla de criſagio. q̄ ſenten⁹ grecoꝝ eſt q̄ ſpūs ſāct⁹ ē ſpūs filii. nō ꝓcedēs a filio. ꝟ a ſolo p̄re p filiū. uidet ꝯ ita ſentē⁹ ⁊ria noſtre. quia dicim⁹ ſpūm ſāctū a patre filioq̄ ꝓcedere. ꝟ ſi forte duo ſapiētes un⁹ grec⁹ & alter latinus uterq̄ uerus amator ueritat⁹ & non p prie dictōis de iſta ueritate inquirerēt. pateret q̄ illa ⁊rietas non eſſet ita realis ſicut uocalis. aliter uel ipſi greci uel nos latini eſſemus heretici. ꝟ qs audebit tātos doctores dicere hereticos ſ. Ioh. criſoſt⁹ gregoriū theologū. & baſiliū. & m⁹tos alios doctores grecoꝝ. quis etiam dicet hereticos beatū augſt. grego⁹. hilari⁹. & q̄plures alios doctores latinos. uerisimile ē q̄ nō ſbeſt dictis uerbis contrariorum ſanctorū ſenten⁹ diſcors. multipl⁹r eni dr hoc ex hoc uel ab illo uel illi⁹. qua multiplicitate ſubtili⁹ intellecta pateret ⁊rioꝝ uerboꝝ nō ⁊ria ſēten⁹. Quicq̄d ſit de his ex q̄ eccl⁹ia catho⁹ determinauit hoc eſſe tenendū. ſicut de ſba fidei. extra de ſūma tri. & fide catho⁹. firmit̄ tenendū eſt q̄ ſpūs ſanctus procedit ab utroq̄.

Ad hoc eſt ratio talis. hūs prin⁹ ꝓductiuū priuſq̄ intelligitur habere ꝓductū poteſt illo principio producere ſi nō dependet a paſſiuo. nec poteſt p aliquid impediri. ꝟ filius habet uolūtatē q̄ eſt principiū amoris adequati. & habet eā ut ꝑintelligit̄ ꝓductōi uolūtatis. ꝯ poteſt illa ꝓducere. ꝯ & ea ꝓducit. minor ꝓbat̄. q̄ generatio & ſpiratio hūt aliquē ordinē. ita q̄ aliq̄ modo generatio eſt prior ſpiratione. ꝟ in illo priori cōmunicatur filio omnis perfectio diuina. ꝯ & uoluntas. ꝯ filius habet uoluntatem priorem producto per actum uoluntatis. q̄ autem generatio & ſpiratio habeant aliquem ordinem ad inuicez ꝓbatur. quia ſi actus primi habent ordinem ad inuicem in aliquo ſi uterq̄ eſt ꝑfecte actiu⁹ habebunt ſimilem ordinem in eliciēdo ſuos actus. addidi autez ꝑfecte actiuus ꝓp ſubſtantialem formaz & accidentalem. quia licet forma ſubſtantialis ſit actiua & qualitas ſimiliter. tamen qualitas habet actum ſuum prius. & hoc eſt ex imperfectione actiuitatis forme ſubſtantialis. in patre autem intellectus & uolūtas ſunt perfecte actiua principia. & habent ordinem quēdam. quia fecunditas intellectus conſtituit patrem. nō autem fecunditas uolūtatis. ꝯ fecunditas intellectus aliquo modo habebit prius actum ſuum q̄ fecūditas uolūtatis actū ſuum. Ad argumenta in oppoſitum ad damaſ. poteſt rñdeꝛi ꝑ .i⁹ notabilia

linco. de epla criſagii. Ad rōem de euangelio dico q̄ non uidet. q̄ in euangelio non habetur q̄ chriſtus deſcendere it ad infernum. & tamen tenendū eſt ſicut articul⁹ fidei. ſimilit̄ ſacramēta eccl⁹ie multa non ponunt in euāgelio exp̄ſſe. & tñ eccl⁹ia certitudinaliter tenet ea eſſe tradita ab ap⁹lis. & piculum eſſet errare circa illa. ſi⁹r omnia pertinentia ad diſpēſationem ſacramentoꝝ chriſtus non docuit in euangelio. dixit enim diſcipulis adhuc hēo uobis multa dicere q̄ non poteſtis portare. modo cum autem uenerit ille ſpiritus ueritatis docebit uos omnem ueritatē. Ad ultimum dico q̄ diuina natura non pōteſt haberi in una perſona pluribus ꝓductiōib⁹. pōt tñ una perſona cōicare naturam plurib⁹ ꝓductionib⁹. & ideo non ſequitur ſi ſpiratio paſſiua ſit tātum in uno q̄ actiua ſit tm in uno.

Trium ſpiritus ſanctus diſtinguereꝯ realiter a filio ſi non ꝓcederet ab eo. uidet̄ q̄ nō. boetius de tri. eſſentia continet unitatem. relatio multiplicat trinitatē. ergo nulla perſona diſtinguitur ab alia. niſi que relatiue refertur ad aliam. ꝟ ſi ſpiritus ſanctus non procederet a filio nō referret̄ realiter ad filiū. ꝯ etc̄. p̄ auguſti. xi. de ciuitate dei. ideo ſimplex ē deus. q̄ eſt q̄quid habet excepto eo ad qđ relatiue dicit̄. pater enim habet filiū. & non eſt filius. ꝯ ſi ſpūs ſanctus non ꝓcederet a filio eſt filius. q̄ nō diceret̄ ad eū relatiue. ⁊ augſt. vº. de tri. ꝯ apparet q̄ ſpūs ſanctus nō eſt filius ex ſi exeat a p̄re. q̄ exit nō quō natus. ꝟ quō datus. In iſta. q. eſt una opi. que tenet partem negatiuā. ꝓbat̄ aūt dupliciter. p̄ ſic. relatio in diuinis aut diſtinguit ꝟm qdditatem. aut ꝟm eē. non ꝟ ꝛ eē. q̄ illo modo tranſit in eēntiaz. ꝯ ꝟ ꝛ qdditatē. ꝟ illo modo tm reſpicit oppoſitum. ergo diſtinguit tantum ab oppoſito. ſed poſita illa ipoteſi in filio & ſpiritu ſancto non eſſent relationes oppoſite. ꝯ etc̄. Secunda ratio eſt iſta. ſi relationes diſperate poſſent per ſonas ſufficienter diſtinguere. cum ipſe ſint in patre. q̄ generatio actio & ſpiratio actio. pater eſſz due perſone qđ eſt impoſſibile. Confirmatur ratio q̄ tanta diſtinctio uidet̄ eſſe inter gnām actionē & ſpiratōez actiuā q̄ta eſt inter ꝯeoꝝ correlatiua. ſi ꝯ correlatiua diſtinguūt̄ ꝑſonal⁹r. ꝯ & iſta. ⁊ iſtaz opi. arguo duplici uia. p̄ per rōez formal⁹ conſtitutiui. nº per diſtinctōez emanationū. ex prima uia arguit̄ ſic.

Quicūq̄ formal⁹r aliq̄d conſtituit in eſſe eo dē diſtinguitur a q̄cūq̄ alio. q̄ eodem aliquid eſt ens & unum unitate conueniente tali entitati. & ſi unum ꝯ ſe indiſtictū. & ab omni alio diſtictū. ꝟ filius diſtinguit in eē ꝑſonali filiatōe. ꝯ filiatōne filius erit diſtct⁹ ꝑſonal⁹r ab omni ꝑſona non tali. circūſcripto per poſſibile uel impoſſibile omni alio & maxime poſteriori. mi. patet. quia filius non conſtituitur in eſſe ꝑſonali ſpiratōe actiua. q̄ illa eſt communis patri

& filio. & in eo non ſunt alie ꝓprietates poſitiue q̄ gnātio paſſio & ſpiratio actio. g̃ etc̃. p̄ p formale oſtitutiuū diſtinguit cōſtitutū ab omni a°: etiā ſi p impoſſibile circumſcribatur omne aliud ab eo. patet q̄ p illud diſtinguit adequate ab omni nō tali. ſ. oīe nō hūs formā illā oſtitutiuā eſt nō tale. g̃ per ipſam diſtinguitur ab omni alio nō hūte illā. Iſta rō declarat̄ p exemplū. hic hō nō tm̄ diſtinguit a lapide per rōnale. q̄ diſtinguit etiam p animalitatem. nec adequatē diſtinguit p rōnale. q̄ tunc omne diſtinctū a lapide eēt rōnale. ſ diſtinguit adequate in genere corpis per aīatum. tm̄ circūſcribēdo ab homine p intellectum oīe aliud a rationali. per illud ſolū diſtinguit eēntialr ab omni nō rōnali. & per oēs a lapide q̄ nō eſt rōnalis. nō g̃ illud diſtinguit realiter qđ diſtinguit adequate. ſ etiā q̄d ſi ſolū poneret eēt incompoſſibile illi a quo diſtinguit. Confirmat̄ iſta rō de formali oſtitutiuo. q̄ ſi pater p impoſſibile nō ꝓduceret ſpm̄ ſanctū. ſ filiꝰ adhuc pater paternitate diſtingueret a filio & ſpū ſancto. ſicut paternitate in eē pſōali oſtituit. Ex 2ª uia arguit ſic. gnātō diſtinguit a ſpiratōe oīi alio circumſcripto p impoſſibile. g̃ filiꝰ diſtingueret realiter a ſpiritu ſācto ſi nō ꝓduceret ipm̄. pbatio conſequētie. q̄ impoſſibile ē unā pſonā duabꝰ ꝓductōibꝰ totalibꝰ accipere eſſe. nulla enim ꝓductione aliq̄d accipit eſſe. qua circūſcripta non minꝰ accipet eē. ſ ſi utraq; accipet eē. circūſcripta q̄cūq; accipet eē ꝯplete p aliam. g̃ neutra & utraq; acciperet eſſe. Ad boetiuꝫ dico relatio mꝫtiplicat trinitatē & nō tm̄ diſtinguit a relatōe oppoſita. ſed ab omni relatione diſpata. cui formaliꝫ nō eſt idē ſine omni incōpoſſibilitate. ſ alique tm̄ noa tm̄ habent diſtinctōem. ſ etiā incōpoſſibilē rōnem in eodem ſuppoſito. Ad illud auguſtini ꝓcedo qđ nūc dicit. ſed poſita ipoteſi nō haberet ſpiritus ſanctus p correlatiuo filiū & ſpirantem. & ideo nō ſequit̄ q̄ ſpūs ſāct⁹ ſit filius. q̄ nec intrinſece haberet filiū nec ut correlatiuuꝫ originis. dicit g̃ augꝰ. q̄ illud qđ habet nō eſt hūs quādo habetur ut correlatiuū. Ad primū de opi. dico q̄ relatio manet. ſ eē & ſ ꝙditatē. & ſi tranſit ſm̄ eſſe tranſit ſm̄ ꝙditatē. q̄ eē rei ſonis eſt ad aliud. ꝙditas aūt rōnis ñ p̄t eē ſñ eē ad aliud nā ſi itelligit̄ rel'o ſine eē ad aliud. nō eſt relatio. ſ abſolutū. manet g̃ relatio ſm̄ eſſe & ꝙditatē. q̄ relatio formaliter non eſt eēntia diuina. q̄ ſ aūt guſti. nō eo uerbū quo ſapiena tranſit aūt ſ utrūq; p uerā idētitatē. & cū dicis aut diſtiguit ſ eē. aut ſ ꝙditatē. dico q̄ ſm̄ utrūq; eē ad aliud. et cū dicis ſic. tranſit. g̃ non diſtinguit. oſequētia nulla. q̄ tranſit ſm̄ idemtitatē & manet ſ formalitatē. Ad 2m dico q̄ non ē tāta diſſictio in ꝓductōibꝰ actiuis q̄ꝑta in paſſiuis. quia idem non poteſt produci duabꝰ ꝓductōibꝰ. & accipe eē. ſ idē p̄t p duabꝰ ꝓductōibꝰ cōmunicare eſſe diſtinctis perſonis.

Truꝫ ſacramētū bñ diffiniaſ ſic dicēdo. ſacramētū eſt inui ſibilis gratie uiſibilis forma. q̄ non. diffinitio eſt eius qđ eſt p ſe unum. 7° metha. ſ ſacramentū non eſt p ſe unū. g̃ etc̃. pbaſ minor. q̄ accedit uerbū ad elemētū. & fit ſacramētū. auguſti. ſup Io. ſ iſta non faciunt per ſe unū. duo enim quoꝝ unū eſt pmanens aliud ſucceſſiuū non faciūt per ſe unū iſta ſunt huiuſmōi. g̃ etc̃. p̄ uniꝰ rei unica ē diffiniꝰ p̄p̄a. q̄ uertibiliter ſe hñt & ꝺicat totā eēn̄ diffiniti. ſ ſac mēti eſt alia diffiniꝰ a predicta. g̃ etc̃. ꝓbatur mior. q̄ augꝰ. hugo & magiſter in littera ſacramentum diffiniunt ſic. ſacramentū eſt ſacre rei ſignū. p̄ ſi ſacramentum eſt forma. aut eſt forma exemplaris. aut eſt altera pars compoſiti. ſic enim omnis forma dr̃ nō p mōꝫ q̄ exemplatum immitaſ exemplū & participat ipm̄. ſ gratia non immitatur nec participat ſacramentū. nec 2° mō. q̄ ſacramentum non eſt ps gratie. 3 magiſter ſenti. ſacramētū eſt inuiſibilis gratie uiſibilis forma. In iſta queſtione hꝰ ordine ꝓcedet. p uidēdū eſt cuius poſſit eſſe diffinitio & cuiꝰ nō. 2° ſi ſacramētū poſſit diffiniri. 3° dato q̄ ſic. ſi diffinitio ſua ſit illa de qua queſtio querit. Quantum ad primum argumentum totum quere ſupra

Quantum ad 2m argumētū dico q̄ ſacramentum p̄ōt diffiniri. & diffiniꝰ eius eſt iſta. ſacramentum eſt ſignuꝫ ſenſibile effectum dei gratuitum ex inſtitutōe diuina efficaciter ſignificās. ordiatum ad ſalutem hominum uiatorū. Iſta oratio non eſt in ſe falſa. quia oratio in ſe falſa eſt illa cuius partes in ſe contradicunt. 6° metha^cc. ſed partes iſtiꝰ orationis non contradicunt. g̃ etc̃. Preterea iſta oratio non eſt non entis. ſiue nō ens accipiatur pro nihilo. ſiue pro priuatione uel negatione. q̄ p ſe includit aliqua compoſitiua. utrum autez ei conueniant conditiones neceſſario requiſite ad hoc q̄ aliquid ſit ꝓprie diffinibile. de prima patet q̄ ſic. eſt enim ſacramentum ens poſitiuum. De ſecunda uidetur dubium. quia ſacramentum includit aliqua diuerſorum generum. que non ſunt nata facere per ſe unum. 3 licet idem accidens ſit in pluribus ſubiectis. nihil minus adhuc erit proprie diffinibile ſicut accidens aliud. quia illa plura non ſunt de quiditatiua ratione eius. ſed tanq̄ addita. ſic in propoſito ſēſibile ponitur in diffinitōe ſacramēti tanq̄ additū. & iō ſi illud nō eſt per ſe unū. dū tm̄ illud qđ ptinet ad rōez formalē ipius ſit per ſe unum adhuc erit ꝓprie diffinibile. formale aūt in iſta diffinitōe eſt ſigm qđ ponit̄ p genere. ex inſtitutōe & efficax ponunt̄ p dria. ſenſibile qđ ponit̄ p fundamēto. gratuitꝰ ſiue gra qđ ponit̄ p correlatiuo. De 3ª ꝺitōe dicēdū q̄ ſacramentū nō ē ens reale. immo icludit ens rationis. q̄ eſt ſignum ex inſtitutōe. quod eſt relatio rationis. quia nō

sequitur fundamentum ex natura rei, ido diffinitio ista non est entis extra animā. & per consequens non est proprie diffinibile ipsum sacramētum, sed eo modo quo diffinitio exprimit unuz conceptum per se in intellectu, siue ille conceptus sit rei extra animā. siue rei ratōis bene potest diffiniri. quo modo intentiones logicales diffiniūtur. que non significant q̄ditates extra animā sed tantum conceptus in anima per se unos. & sic habere diffinitionem sufficit ad scienciam proprie dictam. alias logica non esset scientia proprie dicta in talibus enim diffinitionibus inueniūtur genus & differentia & proprium. & eo modo quo loquitur de eis phūs.

De quarta ꝺditōe p3 q̄ sacramentū non habet ꝺceptū simplr simplicem nec singulārē. & resolubilez siue uniuersalē. patet ḡ q̄ sacramētū est ꝓprie diffinibile eo mō quo intentōes logice diffinibiles sunt. Ex his q̄ dicta sunt in isto. 2º articulo p3 tertius articulus. si enim recte intelligat eadē diffinitio est ista cū illa de qua questio q̄rit. q̄ ponit forma pro signo eo modo quo imago herculis dr forma herculis. qđ dicitur uisibile debz intelligi pro sensibili in cōi. eo q̄ usus est excellētior omni sensu. & pluriū differētiarū ognoscitiuꝰ. ſm phm p̄ metha. gra aūt ponit pro residuo diffinitionis. Ista sequendo ad primū dicēdū q̄ licet fundamētum istius rōnis includat plura ex qbꝰ nō fit p se unū. tū q̄tū ad suā formalē rationē est per se unū. Et si dicat q̄ relatio non est una nisi fundamētū sit unū. ꝙ licet sit uera de relatōibꝰ realibꝰ. qđ tū est dubiū. q̄ licet sint multi trahētes unā nauem. tū rēo trahentiuz ad unum tractū est una. de rationibus tamen ratonis simplr est falsa. non enim oportet aliud nisi q̄ illa multa concipi ant̄ i itellectu. ut unū i ordie ad aliqđ significatū. exemplū significare multū bonum. istius relationis fundamentum potest esse totū istud circulus cooptus foliis hedere in cruce. ita una conclꝰ ex multis syllogismis qui nisi unum per se faciunt. Ad 2m dicendū q̄ una diffinitio non exprimit quod exprimit alia. ita q̄ colligēdo ex omnibꝰ illis sparsim in multis possit haberi una cōplēta diffinitio. qualis est illa supradicta.

Ad tertium & ultimum argumentum superius adductum satis claret responsio ex dictis supra in corpore questionis. ut peroptime patebit practicanti.

Trum sacramentum efficiat gratiam. q̄ sic. aug. que est illa uirtus aque ut corpus tangat & cor abluat. ḡ aqua baptismalis abluit animā. & nō abluit nisi per graz ḡ ipsam causat. p̄ magister sentenciaz assignās differētiaz inter sacramēta noue legis & ueteris. dicit q̄ sacramenta ueteris legis sunt signa tantum. sacramenta noue legis sunt signa & cā gratie. ḡ etc. p̄ in qualibet oōe pe

tit ecclesia. pficiant in nobis dñe sacramenta tua que continēt. ex hoc arguit dupliciter. p̄ q̄ ecclesia petit gratiā & ñ petit ipossibile. ḡ possibile est q̄ sacramenta efficiant gratiam. 2º quia dicit sacramenta continere gratiam quā petit. sed patet q̄ non continent gratiam formaliter. ḡ continēt eam uirtualiter siue causaliter. Contra aug. 8z. que stionū. q. liiii. deus per seipsum illuminat animas & causat gratiam. p̄ si sacramentū esset causa gratie. aut unica aut equiuoca. non uniuoca. q̄ gratia nō est formaliter in sacramento. non equiuoca. q̄ cā equoca est nobilior causato nihil aūt pōt esse in aliq̄ sensibili ut in obiecto qđ sit nobiliꝰ gra. In ista. q. est una opi. q̄ dicit q̄ sacramēta sūt cā gre. & maxime tenetur propter auctoritates sanctorū. & maxime augustini. que adducta est. & ꝓpter dictum cōe q̄ .s. sacramēta noue legis hoc efficiūt quod figurant. adducit etiam istud q̄ sacramenta nō sunt causa sine qua nō. quia illa causa que nihil potest facere ad effectū efficiēdo uel disponendo nihil causalitatis habet supra rem. nisi sicut causa per accidens. sacramentū nō est cā gratie per accns. quia tūc nō poneretur in eius diffinitione. p̄ cā p accns non ptinet ad artē. patet in porphirio. Quare aūt sacramētū sit p se causa gre ponit sic. efficiens eni dupliciter distinguit. uno mō ex pte effectus. alio modo ex parte efficientis. efficiens ex parte effectus quoddaz est dispositum quoꝺ inducit effectum preuium. q̄ddam pfectissimū qđ inducit effectum principalem. efficiens ex parte efficientis quoddam est principale. & quoddam instrumētale. instrumentum autem duplicem habet actionem. unam ex propria natura. aliam inquātum mouetur ab agente principali. & si habet secundam habet & primam. & semper per secundam attingit aliquid ultra id quod attingit per primam. alias non esset instrumentum. illud autem ad qđ attingit ultra aliquando est terminus principalis agentis. aliquando est tantū dispositio ad illum terminū. Ad propositum aqua per formam suam naturalem habet operationem propriam scilicet abluere & madefacere corpus. & inquantum est instrumentum diuine misericordie habet effectum ulteriorē non quidem ad gratiam. ita q̄ eam attingat etiam in uirtute principalis agētis. sed ad dispositionem preuiam. que quidem dispositio in quibusdam sacramentis est caracter. in quibusdam aliis est quidam ornatus anime proportionatus caracteri. sacramentum ergo instrumentaliter non causat gratiam. sed causat in habentibus caracterem caracterem. uel ornatum anime in non habentibus. que sunt dispositio ad gratiam Contra istam opinionem arguitur sic. caracter non potest agere instramentaliter ad terminū creatōnis & maxime 8z tenētē opi. ualz de sba corporea. q̄ sacramentū est sba corporea.

ḡ nō potest causare dispositionez pre uiam ad gratiam. q talis dispositio cū sit forma simplr nāl sicut est caracter uel ille ornatꝰ anime est terminꝰ creatio nis. ḡ etc. p̄ species panis non est causa instrumentalis realis existētie cor poris christi. nec dispositio ad ipaz. pa tet ḡ simr in aliis sacramētis. q nullū sacramentum est causa instrumentalis. nec dispositio ad terminuz creationis

p̄ uerba sacramentalia habent esse in tempore. ḡ & actionem hñt in tpe sed caracter uel ornatus ille anime non hz ee in tpe. ꝑ in instāti. ḡ etc. p̄ ista opi. ponit pluralitatez sine necessitate quod est contra doctrinam philosophi p̄ phi. & 2º de anima. & 8º phisi. na turā nihil facit frustra. nunc autem ta lem causalitatem ponere in sacramentis omnino est superfluum. sicut maxime apparet in eucharistia ponere aliquaz dispositionem mediā inter speciem pa nis. que est sacramentum & existentiam corporis christi. que est res signiᶠᵃ om nino est superfluum. ḡ ponere ē uanū

Ad. q. ḡ dicendum q cuz necessitas eorum que sunt ad finem sumatur a fine. finis autē sacramēti est gra uel ali qs effectus inuisibilis disponens hom nem ad salutem. cum iste finis possit sufficienter haberi per sacramenta eo modo quo habetur. absq; hoc q sacra menta ponantur habere actionem pro prie dictam. siue respectu gratie. siue respectu dispositionis preuie. quoruz utrumq; est impossibile. q utrumq; illo rum creatur. sequitur q talis actio nō sit ponenda. Qualiter autem possit saluari q sacramenta sint causa gratie non tantum per accidens. & q per sa cramenta habetur gratia sicut sancti dicunt. Dico breuiter q omnis dispo sitio necessitās ad formā que nō se ha bet ex parte recepti. potest quodāmo do dici causa actiua siue instrumentalis respectu illius forme. sed sacramentū est talis dispositio immediata. non cau sans illam dispositionem mediam inter ipsam & gratiam. ḡ potest dici causa actiua uel instrumentalis respectu gra tie. Maior istius rationis probatur ratione & exemplo. ratione sic. qđ est causa prioris non propter hoc est cau sa posterioris. nisi illud medium sit cā tertii eodem genere cause. ḡ agens cau sans dispositionem proximam ad for mam est aliquo modo causa respectu forme. ḡ dispositio ꝓxima ad formaz reducit ad genꝰ cause efficiēt respcū forme. Exemplo. si absᵒᵉ & simplr ꝺcedit q merita sunt cā instrumentalꝭ respectu p̄mii. & q ꝑ meritꝫ aliqs ac quirit p̄miū. & tñ meritū nō est cā acti ua p̄mii in se. nec alicuꝰ p̄uie dispositōis intermedie. ꝑ sola dispositio p̄uia ad p̄miū. nō in rōe receptiui. ꝑ actiui.

Aliud exᵐ. motꝰ est cā aliq̄ mō respe ctu termini. & ꝺcedit q ꝑ motū acq rit terminꝰ. & tñ motꝰ nō hz aliquam actōez ad cāndū terminū nec dispositi onem intermediam. ꝑ ē dispositio ꝓxi ma ad terminū. non in rōe receptiui.

Ad prī nū in contrarium dicendum q aqua abluit cor id est animam nō cau sando dispositionem mediam inter ipsam & gratiam abluentem. sed tanꝯ dispositio proxima ad gratiam & im mediata. Ad 2ᵐ dicendum q inteꝛ illa sacramenta sufficit ista distinctio. q sacramenta noue legis causant grati am tanꝯ signum efficax. illa autem nō neutri aūt eorū cōpetit aliqua cālitas ad aliquid supnaturale in aīa. Ad ul timū dicendū q eo mō quo sacramen ta continent gratiam eo modo efficiūt eam. ꝑ gratiam non continent uirtualr ideo ipsam non causant. sed continent eam tanꝯ ꝓximā dispositionē ad ipaz ideo hoc modo eam efficiūt. q ad ip sam necessario disponūt.

Truz sacramentuz habeat ali quā uirtutem supnaturalem. q sic. augꝰ. super Io. q̄ est illa uirtus aque ut corpꝰ tāgat & cor ablu at. p̄ relatio noua nō aduenit alicui sine nouitate fundamēti. 5º & 7º phi. ad relationem non est motus neq; muta tio. nisi q ad absolutum. sed illud qđ in sacramento ponitur signum sensibi le habet nouam relationem ad gratiam. ḡ in ipso est aliqua forma absoluta no uā que est uirtus supernaturalis. p̄ medicina continet formalr aliquā uir tutem actiuam respectu sanitatis. sed sacramentum est medicina anime per fecta. ḡ etc. Cōtra omnis forma abso luta realis pertinet ad aliquod genꝰ en tis. sed ista uirtus si ponitur non perti net ad aliquod genus entis. ḡ etc. ma. patet. minor probatur. q si in aliquo genere poneretur esset in genere quali tatis. sed in isto esse non potest. quia nō esset in aliqua eius specie. quia non est habitus uel dispositio. nec naturalis po tentia uel impotentia. nec passio uel passibilis qualitas. nec forma uel figu ra. Preterea accidens supernaturale est simpliciter perfectius accidente na turali. patet quia in primum nō potest causa naturalis. in secundum potest. & ista impotentia accidit ex emiaētia ef fectus. si ergo in sacramentis esset ali qua uirtus supernaturalis. ipsa esset sim pliciter perfectior omni qualitate na turali. & per consequens in uerbis sa cramentalibus esset aliquod accidēs ab solutum simpliciter perfectius omni p fectōe itellectuaꝭ creatuī. qđ ē siplici ter incōueniēs. In ista. q. est una opi nio que dicit q in sacramentis est aliq̄ uirtus supernaturalis. que est principi um agendi. ꝑ principiuz agendi est for ma absoluta. qualis autem sit ista uirtꝰ patet per eius diffinitionem. nā uirtus que est principiū agendi ꝓponiē agen ti. agens autem principale agit secun dum exigentiam sue forme. & ideo uir tus actiua in ipso est forma habens ee completum. instrumentum autem agit motum ab alio. & ideo uirtus sua po ponitur motui. motus autem est eus incompletum. 3º phisi. quia est medium inter potentiā & actum. & ideo uirtus instrumēti nō habet ee fixū in natura.

Et ſi arguitur q̄ in corpore non poteſt eſſe aliqua uirtus ſpiritualis. Rñdetur q̄ licet non poſſit illi uirtus ſpiritualis ineſſe. poteſt tamen ibi eſſe incõplete per modum intentionis. Contra iſtam opinionem arguo ſic. illa uirtus ſupernaturalis, ut eſt in ſacramẽto indiuiſibiliter. aut diuiſibiliter. uel tota in toto & in qualibet pte tota, aut tota in toto & pars in parte. non primo modo. q̄ inter omnes formas perficientes materiam ſola intellectiua eſt talis. non ſecundo modo. quia ſaltez extẽderẽt per accidens in ſubiecto. quod ẽ contra rationem uirtutis ſpiritualis.

Preterea in ſacramentis ſunt neceſſaria multa uerba. ergo uel in qualibz ſillaba erit eadem uirtus. uł alia & alia non primo modo. quia tunc accidens migraret de ſubiecto in ſubiectum. & maneret non exiſtente ſubiecto. non ſecundo modo. quia cum ſacramentum conſiſtat in tota oratione non haberet uirtutem unam. Et ſi dicas q̄ haberet uirtutem unaz congregatã ex multis uirtutibus multorz uerborz. Contra non poſſet dici que iſtarum uirtutũ eſſet principium cauſandi effectũ ſpiritualem in anima. Preterea ſequendo principia naturalia non ſunt ponẽda plura q̄ ratio naturalis conuincit. pari ratione ſequendo principia fidei non ſunt plura ponẽda q̄ fidei ueritas requirat. ſed ponere uirtutem aliquam ſupernaturalem in aqua uel in uerbis ueritas fidei non requirit. ſicut patet ſoluendo argumenta facta ad oppoſitum. ergo etc. Dico ꝯ ad queſtionem q̄ nullo modo eſt neceſſarium ponere talem uirtutem in ſacramento. q̄ ſaluantur pertinentia ad ratiõem ſacramenti ſine ea. uideretur etiam magnum inconueniens ponere aliquam uirtutez ſpiritualem ſine neceſſitate in aliquo in quo oportet ipſam multotiens generari & corrumpi. Ad primum in cõtrarium dicendum q̄ aqua abluit cor id eſt animam, non quidem cauſando diſpoſitionem mediam inter ipſam & gratiam abluentem. ſed abluit tã q̄ ꝓxima diſpoſitio & immediata ad gratiaz eo modo quo dicitur meritum inducere beatitudinem. quia eſt immediata diſpoſitio ad ipſam. Ad ſecundum dicendum q̄ relatio rationis poteſt eẽ noua ſine nouitate fundamẽti. ſufficit enim noua comparatio unius abſoluti ad alterum per actum intellectus. aliqs enim poteſt dici dominus de nouo ſine nouo abſoluto in ipſo. uł alr q̃tiens ſacramẽtum eſt nouum totiens fundamentum eſt nouum. & tunc relatio non eſt noua ſine nouitate fundamenti. ſed talis mutatio non eſt ad abſolutum. Ad ultimum dicendum q̄ ſi ſanitas non põt induci niſi ab agente uoluntario. & ab ipſo inſtitueretur aliquod ſignum efficax ad ſanitatem. illud ſignum eſſet medicina uirtuoſa. non tamen per aliquaz formam abſolutam que eſſet principiũ ſanandi. ſed tantummodo per ordinem efficacem ad ſanitatem.

Trum ſacramenta noue legis habeãt efficaciam a paſſione chriſti. q̄ non. cauſa in actu & effect̄ in actu ſimul ſunt & nõ ſũt. zº methaphiſice. & zº phiſi. ſz paſſio chriſti non eſt in actu. ꝯ per eam nullus effectus eſt in actu. Preterea ſi ſic aut ab illa tanq̄ preuiſa. aut ab illa tã q̄ exhibita. q̄ tunc ſacramẽta ueteris legis habuiſſent efficaciam per eaz. qđ eſt falſum. q̄ ſecundum ſanctos tantuz promittebant gratiam. nec ut exhibita. quia tunc baptiſmꝰ & euchariſtia ñ haberent per ſe efficaciam. quia erant inſtituta ante paſſionem chriſti Oppoſitum uult magiſter in littera Reſpondeo ſancta trinitas nulluz adiutorium preſtitit homini neceſſarium ad ſalutem. niſi in uirtute paſſionis chriſti. & hoc ualde rationabiliter. ipſa enim fuit cauſa meritoria reſpectu boni meritorii collati homini uiatori. Hoc autem fuit maxime miſericordie & iuſtitie. quia maxime miſericordie opus eſt homini inimico tanta remedia concedere. maxime iuſtitie. propter tã gratum obſequium receptum a perſona tãtum dilecta tantum remediũ conferre illis pro quibus chriſtus tantum obſequium obtulit. Iuſtum enim eſt acceptare obſequium perſone dilecte pro illo pro quo offert illud obſequium. maxima miſericordia fuit in perſona offerente offerre ſe pro inimicis dei. que ſumme diligebat. Ex hoc apparz cũ paſſio chriſti eſſet cauſa meritoria reſpectu efficacie ſacramentoruz ueterũ & reſpectu gratie collate antiquis pribus. tamen maiorem efficaciam habuit reſpectu ſanctorum gratie. quia obſequium exhibituz ad maius bonum acceptatur q̄ preuiſum. trinitas enim nũc confert gratiam propter paſſionẽ chriſti exhibitã. & nobis creditam eẽ exhibitam. tunc contulit propter paſſionẽ a ſe preuiſam. & a fidelibꝰ precreditã eſſe exhibendã. Ex hoc apparet quare baptiſmꝰ apit ianuã & circũciſitio nõ non quidem propter merita. quia multa bona fuerunt facta antiquitus propter que deus contulit maiorem gratiam q̄ conferatur forte in baptiſmo. tamen nulla gratia collata tunc fuit efficax ad ſalutem. quia pretium nõ erat ſolutũ. nunc aũt q̄ pciuz eſt ſolutum minima gratia ſi confertur ſufficiẽter diſponit ad beatitudinem. exemplum in nobis maius bonum conferrimꝰ propter obſequiuz exhibitum q̄ ſperatũ.

Ad argumenta ad primum dico q̄ licet paſſio chriſti nõ ſit in effectu modo. eſt tamen nunc & ſemper in acceptatõe diuina. & hoc ſufficit ut ſit cã meritoria. exempluz nos multa conferrimus propter aliquod bonuz preſens in memoria. ſi eſt pteritũ. uel in opione ſi ẽ futuz. Ad zᵐ dico q̄ oia ſacramẽta hũerũt minorẽ efficaciã uiuente chriſto q̄ poſt mortem eius. non tamen fuit inconueniens q̄ inſtituerẽtur ipſo uiuente. quia fuerunt inſtituta non ut pro tunc. ſed ut poſt mortem chriſti

haberēt efficaciam principalem?

Trum sacramentum confirmationis sit bene diffinitum. q̄ non. p̄ contra materiā & formam simul. christus instituens sacramētum istud insufflauit & dedit discipulis suis spiritum sanctum. Ioh. xx. g̈ etc̄. Item act. 2° spiritu sancto misso in linguis ignis confirmantur. Preterea apostoli tali materia & forma non utebātur. sed impositione manuū. Preterea specialiter contra materiaꝫ i baptismo non est necessaria aqua consecrata. sed sufficit quecunq; aqua. ergo in confirmatione sufficit crisma non consecratū. Preterea cōtra ministruꝫ arguitur. quia quilibet sacerdos potest sacramentum istud conferre. ut cō. di. v. & ponitur in littera. Contra magistrū in lra. 2° dico q̄ confirmatio ē unctio hominis uiatoris aliqualiter consentientis facta in fronte in figura crucis cum crismate sanctificato a ministro idoneo simul cum debita intentione iungente & uerba certa proferente. significans efficaciter ex institutione diuina unctionem animе per gratiā roborantem ad confitendum cum constantia fidem christi. Hic patet que sit istius sacramenti materia proxima. quia totum illud uisibile quod ponit in fundamento scilicet necessario sctā in fronte in figura crucis cum crismate sanctificato. materia remota est crisma compositum ex oleo oliue & balsamo. & sanctificatum ab episcopo: uel alio cui potest committi. forma talis est. signo te signo crucis. confirmo te crismate salutis in nomine patris & filii & spiritus sancti. suscipiēs est homo uiator aliqualiter consentiens. q̄ intelligendum est sicut in baptismo. sz ille tantum suscipit secundum determinatam partem. propter quod additur in fronte. minister est episcopus uel alius cui committi potest ministrare. ideo in generali dicitur a ministro idoneo. ex parte ministri requiritur simplicitas in faciendo utrumq; actum scilicet unctionis & prolationis uerborum. & debita intentio. que omnia debent intelligi sicut in baptismo. formale in isto sacramento est significans ex institutione diuina. correlatiuum datur intelligi cum dī unctiōez anime roborātē per gratiaꝫ etc̄. Ad primum dico q̄ christus nō alligauit suam potentiam sacramentis. ideo ipse siue i terris siue p̄ ascēsionē suam in celis potuit confirmare apostolos sine tali materia & tali forma. potuit etī cum eis in primitia ecclesia dispensare. maxime quia in confirmatione collata eis communiter descendebat spiritus sanctus super confirmatos in aliquo signo sensibili. sed certantibꝰ miraculis ministri tenentur hanc materiam & formam obseruare. quia sic supponitur esse institutum a deo. licet in scriptura non legatur. Ad secundum dico q̄ christus tactu sue mundissime carnis oēz aquā cōsecrauit in usū baptismi. sed nō sic mām confirmatois deo requiritur specialis sanctificatio.

Ad tertium dico q̄ licet a principi? non licuerit nisi episcopum confirmare. tamen papa ad uitandum scandaluꝫ potuit omnes sacerdotes regionis illi? episcopos facere quantum ad illum āctum

Trum sacramentum eucharistie sumptū in peccato mortali sumēs peccet mortaliter? p nō. nullꝰ peccat mortaliter faciēdo illud ad q̄ tenet. & aliquis exīs in peccato mortali tenet cōicare saltē semel in anno. extra de penitētiis. g̈ etc̄. pz 2ª dist. ix. t. 2ª. si sacerdos cōsecrauerit tenetur peipere sacramētū. & cū possibile est ipm ee in peccato mortali. 5 p cor. xi. q māducat & bibit indigne iudiciū sibi māducat q nō spūaliter corp? xp̄i accipit. q illa p̄ceptio significat ipm spūaliter incorpari xp̄o. 3tio ali quā ee in peccato mortali tripliciter pōt intelligi. s. in actu. q tūc peccat interius uel exterius. aut post actū p̄terit̄ de quo nō penituit nec penitet. uel si penituit nō tñ est ofessus nec absolutus ab ecclia. si p̄ modo sumit peccat mortaliter. q simpliciter fatigne sumit. Si 2° mō dico q̄ si est negligē affectata uel crassa. ꝑp quā non recolit peccatū nō excusat a pcō. sz min? pecc. & monet illud apls ad cor. vbi ait se ipm hō. tenet enim se examinare ꝑm diligētiā possibilē nec fragilitati anteq̄ cōicet. si aūt p̄cessit sufficiēs examinatio. & nullū occurrit peccatū de q̄ nō fuerit ptrit? & ofess? nō peccat cōicādo unde si post talē inqsitōem moriat̄ contrit? & ofessus saluabit̄. pbat̄ triplicit̄. p̄ q nō requirit maior examinatio ad cōicandum q̄ ad bene moriēdū. 2° q alias qlz cōicādo exponerz se pcō nesciēs si i i° actu peccat. 3° q tūc nō esset sacramentū uiatoris. q talis certitudo nō opetit uiatori. Si 3° mō dico q si oportunitas ofitēdi occurrit tenetur prius confiteri q̄ communicare ratio est. quia non tantum debet reconciliari deo. sed ecclesie ad hoc q̄ recipiat digne sacramentum unitatis ecclesie. si autem non occurrat oportunitas confitendi. si potest sine scandalo uitare non communicet. sed expectet cōfessionem. si autem occurrat scandalū nisi statim communicet. puta si postq̄ indutus est recordatur de aliquo peccato mortali de quo alias non fuit confessus. & non habet in promptu idoneum confessorez cum contritione & uoluntate confitendi oportuno tempore. potest celebrare ut euitetur scandaluꝫ. Similiter si in aliquo collegio esset consuetudo communicandi omnes qui non sunt sacerdotes. potest quis non confessus communicare. nec peccat mortaliter si transgreditur preceptum ut scandalum euitetur. quia nullū p̄ceptū excludit istum ab actu illo in tali casu. quia dilatio confessionis in actu dum modo sit in habitu non excludit eum quin sit membruꝫ ecclesie militātis. qui libet uero tenet uitare scādalū pximi.

D: peccato ueniali nō oportz du
bitare. quia de illo non est necessaria
penitentia. Ad ar^m in oppō dico
q faciens illud ad qđ tenet non pec
cat. ad minorē dico q nullus tenet in
peccato mortali cōicare. Ad primā
pbatōem dico q sicut tenetur semel
cōicare sic tenet laborare ut sit extra
peccatū per penitentiā eodē. c. Ad
2^am dico q sacerdos tenetur prius la
borare q sit extra peccatum mortale
priusq̄ ofecret. & si cōtingat q̄ post
consecrationem aut. perceptōem hab
at memoriā peccati. de quo nō precess
sit penitentia exterior nec interior. te
netur habere penitentiā interiorē ante
perceptōez. & differre exteriorez q̄usq̄
occurrat oportunitas confitendi.

Trum sacramētū eucharistie
sit sacramentū noue legis. q
non. q sacramēta noue legis
hoc efficiunt quod figurant. nō sic eu
charistia. q̄ significat uerū corpus xp̄i
& sanguinē sub speciebus illis con ine
ri. sed species ille hoc non efficiunt. q
respectu illius non potest aliqua uirt^s
finita habere causalitatem. p̄ sacra
menta no. le. habent aliqua uerba. p for
ma. non sic eucharistia. q uerba q̄ sūt
forma sacramenti oportet esse simul cū
sacramento. uerba aūt que pertinēt ad
eucharistiam non sunt simul. q manet
sacramentum non manentibus uerbis.

p 4.^o mec^r. qđ non est unū nihil si
gnificat. eucharistia non est unum sac
mētū. q aliud signū est spēs pānis. & ali
ud spēs uini. & significatū est aliud &
aliud. s. corpus & sanguis xp̄i. 3 d.
ix. c. 2^a in sacramētoz. loquens de eu
charistia. non oportet in sacramēto dñi
aliud offerre. In ista. q. sunt tria
uidenda. p̄ ponenda est descriptio illi^9
sacramēti. 2^o inquirendū est si illi subsit
aliquid reale. 3^o si illud qđ subest sit
sacramentum noue legis. De p̄ dico
q sacramentum eucharistie est corpis
& sanguis xp̄i ueraciter contentiuum
sub spēbus panis & uini post consecra
tōez factā a sacerdote certis uerbis cuz
debita intentōe. plenis ex institutōe di
uina ueraciter significātib^9 corpus &
sanguinem xp̄i sub eis realiter contine
ri. De 2^o d^o q corp^9 xp̄i otinet sb
spē pānis. & sāguis sub specie uini. spe
cies iste sunt signa ista a deo ad ue
raciter significā dū ista signi^ta sub eis
otineri. q qđ deus potest facere pōt p
aliqđ signum sensibile impositū signi
ficare. g̃ isti rōni subest aliqđ ens. s. q
ei non repugnat esse. & dico q sbest
aliquod ens in effectu. qđ probatur tri
pliciter. s. auctoritate congruentia &
ratione. auctoritate mat. xxvi. & luc.
xxii. ubi xp̄s post cenā instituit illud sa
cramētū ut sb istis speciebus uerū cor
p^9 xp̄i & sāguis otineret. ogruen^a
q̄ ogruū fuit q christus esset nobis
cum in aliquo signo sensibili ut magis
homo excitetur ad memoriam & deuo
tionem. & hoc apparet de facto. quia
omnis deuotio que est in ecclesia est in
ordine ad illud sacramentum. & ppter
hoc populus deuotius audit missam q̄
aliquod aliud officium ecclesiasticum.

Cōgruū etiam fuit post generatōez
offerri nobis nutrimētū spūale. & illud
magis ogrue significaz sub nutrimento
corpali. nutrimētū aūt corpale p̄cipuū
& spūale sumit pani & uino. Rōe sic.
signū repñtans ex institutōe diuina ef
fectū dei gratuitū est sacrū noue legi.
& eucharistia est huiusmōi. q signi^cat
existentiaz corpis christi in tali spē. g̃
etc. De unitate isti^9 sacramēti dico
q possibile est plura sensibilia ocurrer
in fundamēto uni^9 sacramēti simplr. &
tūc neutrū istoz est aliquid illius sacra
mēti sine altero. hic aūt spēs panis obti
net suū significatū sine spēb^9 uini. &
ecōuerso. Dico g̃ q corp^9 xp̄i pōt
dupl^r accipi. s. stricte put includit p
tes ātatas aīa xp̄i. cuiusmōi nō ē sāguis.
licet sit in poten^a ppinq^a ut ouertaz
in carnē ātatam. & sic corpus eēntial^r
est aliud a sanguine. & sic pōt eē ppri
um signū ipsi^9 sicut ppria diffinitio
alio mō large put includit oñe qđ pti
net ad corp^9 organicū. siue sint ptes
form^alr ātate siue non. ut humores &
spūs. & hoc mō sanguis ē aliqđ corpis
p̄ mō accipiēdo corp^9 licet sit diuer
sum significatū a sanguine. tñ ostituūt
unū significatum totale. qđ est corp^9
2^o mō. ppriū g̃ signū corpis & ppriū
signū sanguis sunt unū unitate integri
tati nō indiuisibilitati. Ad ar^ta ad
primum dico q sacramētū significat
qđ figurat. q est signū efficax. Ad
2^m dico q h^o sacmētū nō hz aliq^a vba
p forma. q tūc nō esset pmanēs sicut
nec uerba. ofecratio aūt q̄ obstitit in fie
ri hz formā uerboz. uerba igit nō sūt
forma sacramēti. & ofecratōis. sacramē
ti aūt forma sunt spēs uisibiles. & for
male & māle ideo nō ē aliud & aliud si
cut in aliis sacramēt. q illud sacramē
tū est pmanēs Ad ultimū dico q h^o
sacramētū est unū unitate integritatis
non unitate indiuisibilitati.

Truz sacerdos necessario tene
at̃ in omni casu celare pctm̃
sibi in ofessiōe detect^m. & nō.
q licitū est unicuiq renūciaz suo iuri.
g̃ ofitēti. ius aūt eius est celari pctm̃.
g̃ ofessor p̄t licētiari ne teneat illd ce
lare. p̄ qđ stitutū ē p̄p charitatē nō
debz militare ꝺ charitatem. sed celatio
peccati in aliquo casu militat contra
charitatem quando peccatuz confessū
est contrā commune bonum. sicut est
crimen heresis. uel proditio rei publi
ce. maxime si ex confessione percipe
retur illud non tantuz esse factum. sed
esse faciendū ꝺ charitatem uidetur cō
tēpnere bonū cōe propter bonum spe
ciale. p̄ aliqui condixerunt interfi
cere sacerdotem in introitu nemoris q
est cum eis utator. unus eorum ante in
gressum nemoris penitz & confitetur
sacerdoti hoc peccatum. sacerdos non
tenetur se exponere morti sine causa.
ergo non tenetur ingredi nemus. sed
non ingrediēdo revelat ofessiōez socius
illi^9 ofessi. ñ enī ālr diuertz a socie^te

illorū nisi per confessionem illius. ꝯ in isto casu licet reuelare confessionem.

ꝑ abbas habens monachū in aliquo loco ꝓximante ad monasteriū. & per cō fessionem scit eū in loco illo frequēt pecc'asse. q hz ibi societatē suspectā. uidet q possit consulere saluti aīe sue ꝯ potest ipm āmouere ab illo officio. ut non habeat occasionem peccandi. sed āmouēdo euz reuelat confessionem de facto. q facit qđ ñ faceret si ille ñ fuisset confessus. sed p illud alii possūt deuenire in peccati illius notitiā saltez in uniuersali. Contra de penitē. di. v^{ta}. sacerdos ante omnia caueat ne de eis qui ei confitenē peccata alicui re citet. & pena sequit si cōtrarium fece rit deponat. & omnib^{9} dieb^{9} uite sue ignominiosus pergat. Preterea extra de penitētiis & remiss. oīs utriusq; sex^{9} caueat omino ne uerbo aut signo aut alio modo prodat peccatorem. si autez peccatum sibi detectuz presumpserit reuelare. non solū a sacerdotali officio decreuimus deponēdum. sed ad agēduz strictissimam penitentiā in artissimum monasterium detinendū. In ista que stione sunt quinq; ocłusiones. prima ē ista. sacerdos tenetur de le. nature cela re pctm in confessione detectū. z^{a} q ad idem tenet de lege positiua diuina. 3^{a} q ad idem tenetur de lege positiua eccłesi^{ca}. 4.^{a} qñ tenetur & de aliis cir cūstātiis pticularibus. v^{ta} de aliis secre tis uł sub secreto alicui omissis & dete ctis. Prima conclusio sic probatur. unꝰ persona loquens in persona alteri us potest aliquid uere affirmare quod uere negat loquens in persona propria quia angelus loquens moisi in persona dei dixit. uere ego sum dñs deus tuus exo. xx. qđ uere negatz loquēs i psona propria. sed sacerdos representans pso nam diuinam in foro confessionis pōt uere aliquid affirmare quod extra illud forum potest uere negare loquens in propria persona. ergo extra foruz cō fessionis dicendo se illa scire mentitur. q ad notitiam non deuenit nisi inquā tum representabat personam diuinam sed uitare mendacium est de iure natu re maxime pernitiosum. ꝯ etc̄. Con tra istā rationē instatur. eiusdem perso ne est cognoscere in causa & sententia re in ea. q ad hoc cognouit ut sentē tiet recte. sed sacerdos absoluendo non sententiat in persona dei. sed in perso na propria. igitur sic audit. quia non absoluit principaliter. sed ministraſr. hoc aūt conuēit sibi in pso^{a} ꝓpria. er go etc̄. Adduco igitur alias rōes p^{a} est talis. lex nature de charitate fraterna accipit mat. 7^{o}. q̄cūq; uultis quod faci ant nobis homines & uos facite illis. & debet intelligi quecunq; secundum re ctam rationem. & hec includitur in i^{a} diliges proximum sicut teipsum. sed quilibet tenetur secundum rectam ra tionem diligere famam propriam & celationem peccati sui. ergo confessor debet idem diligere ipsi confesso. z^{a} est ista. quilibet de lege nature tenetur seruare ꝓximo illā fidelitatē quā uellz sibi seruari & debz. ꝯ cōmittēs maxi^{m} secretū alteri uellz sibi seruari et debz tanq̄ secretū. ꝯ alter cui cōmittit tene tur illud sibi seruare. hec rō tanꝯit̄ ꝓ uer. 4.^{o}. qui ambulat fraudulēter reue lat archana. q aūt fidelis est seruat ami ci cōmissū. 3^{a} rō est ista qlibz tene tur de lege nāe seruare secretū licitum ꝯ recipiēs secretū cōfessiōis ꝓmittit implicite se seruaturꝯ. alias ñ cōmitte ret sibi. ꝯ etc̄. Iſ rō accipit ex illo ver bo. loq̄mini ueritatē unusqsq; cū ꝓxio suo. z^{a} cōclo ꝓbat̄ sic. qlibz xp̄ia nus teneꝰ nō dare occasionē alteri qua remoueat a lege xp̄i. ꝯ lex xp̄i ē de cō fessiōe facienda. ut p3. ꝯ qlibz ex lege xp̄i teneꝰ nō retrahere aliquē a cōfes siōe faciēda. ꝯ reuelās cōfessiōem retra hit alios a cōfessiōe. ꝯ etc̄. 3^{a} ocło ꝓbata ē suꝑ. 4^{a} cōclo uideam^{9} qs cui & quando. quis dico q non tantum confessor. sed ille cui confessor reue lat tenetur celare qđ ꝓbo. q trāsferēs aliqd in aliū de facto qđ nō pōt licite trāsferre de iure nō dat alteri ius uten di. & alterius ius trāsferendi. q exq; ñ habuit ius nō pōt transferre. q nemo dat qđ non habz. ꝯ cōfessor reuelans nō habz ptātem trāsferēdi ius illud. ꝯ si de facto transfert alius nō habz ius trāsferendi ulteri^{9}. Idē dº de illo q au dit cōfessionē alicui^{9} cōfitentis alius a cōfessor. De cui dico q cuilibz ū supiori in casu qñ inferior nō pōt ab soluere. & tūc ipse nō est cōfessor. sed recipit ut referat supiori. & tūc cōfi tens narrat sibi ut interpti. & tūc to tū stat in unico actu cōfessiōis. De qđ dico q ñ tm peccatū principale cō fitentis & circūstātias peccati. ꝯ etiaz psonā z^{am} cū qua peccauit. q cōfitens uult famā psone cū qua peccauit ſsal uare magis q̄ suam. q illa psona fuit sibi cōiuncta in crimine. iō teneꝰ magi ad restitutōem boni qđ illa amisit. & ad custodiā illius boni qđ pōt custodi ri nō obstāte malo cōmisso. v^{a} ocło est q ad oē secretū celādi teneꝰ qs de lege nāe ꝯ rōes adductas ad primam cōclonem. Ad ar^{tm} ad primū dº q pctm cōfessū debere celari nō est tāq̄ ius cōfitentis. ꝯ cōfitatis. q ex oppo^{to} istius sequereꝰ oti^{a} pturbatō in cōi^{tas}. q qlibz reputaret aliū abhominabilez & no lz isti renūciar̄ iuri cōtrari. lz po sset renūciar̄ suo si ñ eēt ius ei^{9} renū ciar̄. & nō pōt licētiar̄ q ꝓfessor sit li ber ad reuelandū. q ꝓfessor teneꝰ mul tiplici iur̄. l. nāe. & positio. q̄ nulli^{9} renocatio est in ptāte cōfitenti. si ꝯ cō fitēs uult peccatū suū ꝑdi debet nar rare extra ꝓfessionē. & tm de lege nāe adhuc teneꝰ celare. & si narrat nō ut secretū ꝯ aliquē bonū finē pōt illud dicere tanꝯ publice narratū extra oē secretū. Ad z^{m} dº q nulli^{9} casꝰ est q̄ militet cōtra ca^{rem} celandi cōfessio nem. immo oppo^{m} militaret cōtra ca ritatem. sicut notant tres rōes ad pri mā ocłonē. cū instas de bono cōi. dico iuste qđ iustū est exeq̄ris. deutro. z^{o}.

ꝯ qđ caritatis ẽ caritatiue exequeris. ꝯ nō caritatiue exequiẽ q̄ ō legez nāe modis p̄dictis manifestat malū cōmis sum. unde reprobandꝰ ẽ uersus iuristā rū. est hereſis crimẽ qđ nᵉ cōfessio celet. merge est bonū. ꝯ falsa sn̄ia. Ad 2ᵐ dᵒ q̄ sacerdos multiplicẽ occasiōnẽ p̄t hr̄e nō intrādi nemus. p̄ter illā sibi detectā ad nuīꝰ multiplicẽ aliam p̄t eis oñdere. pura uolo ad illū locū declinare anteq̄ p̄cedā ulteriꝰ. & per hoc nec uerbo nec fcō reuelat cōfessi onẽ. si aūt nō possit accipe occasiōez q̄ nō p̄pendeat ab illis q̄ hoc facerz ꝑ cōfessionẽ q̄ nō intrat. dicūt qdaz q̄ debz intrare. & si exponit se morti hᵒ ẽ p̄ iusta cā. & si moriẽ est martir Aliter p̄t dici q̄ facta possūt eẽ sigᵃ equoca. q̄ diuersimode a diuersis possunt accipi. & p oēs non debet reputari reuelatiꝰ cōfessiōis nisi ex nā sua p̄dat peccatū cōfessū. diuertere autez a remore nō est tale. Ad ultimū dᵒ q̄ si in collegio ẽ assuetus ut monachꝰ extra monasterium nō remocetur sine aliqua honesta cā. tūc monachꝰ confessus de crimine cōmisso in aliq̄ loco potest remoueri. q̄ nō p̄dit peccatū cōfessi. si aūt eẽt cōsuetudo q̄ ñ remocaretur nisi p aliquo delicto uᶫ insuffiᵃ ñ p̄t ipm remouere. si dicas ꝯ non apponet remediū ad sᵃlutẽ ouis sue. dᵒ q̄ in foro pñie dicat sibi meliori mō quo p̄t ut locū illū dimittat. si noluerit nō p̄sumat eẽ deꝰ. ꝯ defcus priuatos ꝑᵐ iusticiam incorrigibiles correctioni diuinę relinquat.

Trum omnis sacerdos possit conficere corpus christi. q nō. i. q. prima. opponitur. suspenso uel depositō sacerdote nulla ei relinquit ptās. ꝯ nō potest cōficere.

P̄ uirtus misse uideꝫ cōsistere principaliꝰ in sacramēto eucharistie. ꝯ si malus sacerdos posset equꝫ cōficer sicut bonus. eque ualeret missa mali sic̄ boni. p̄ bōs laurē. dispensauit sanguinem. sic̄ pz ex uerbis eius ad sixtū papam cui cōmisisti etc̄. & p̄bat p illud de cōsecratiōe. diaconus. eucharistia az papa erogat si necessitas coegerit. ō nullꝰ sacerdos p̄t amittere ordinez sacerdotalez. q̄ caracter est indelebil. ꝯ nec ius cōficiēdi. Ad. q. dᵒ q̄ officere eucharistiā p̄t dupl̄r intelligi. uno mō ut cā principalis. & sic nulli cōpetit nisi soli deo. pz ex. q. p̄cedēte. alio mō ut cā instrūalis. & sic p̄t cōpetere homini ut ministro. q̄ sic deus disp̄oit q̄ in oñibꝰ sacramentꝭ possz hō eẽ minister. hoc aūt cōtingit dupl̄r. s. absolute & ordinate. ista distinctiō cōis ẽ oīmibus sacramentꝭ. q̄ plus requirit ordinate facere q̄ simpl̄r facere. p̄ mō nihil requiriẽ ultra debitā mām nisi minister debitꝰ. ad quē requiruntꝰ tres cōditiōes. s. q̄ sit sacerdos. q̄ possit p̄ferre uerba cōsecratōis. & q̄ possit habere debitā intētiōem faciēdi qđ eccl'ia facere intendit. prima cōditio est propria isti sacrᵗ. q̄ ois & solꝰ sacerdos potest cui p̄t opetere p̄latō & intentō. ꝯ due alie cōes oīmibꝰ sacramentꝭ ꝑ defectū zᵉ mutꝰ nō p̄t cōficer. p̄ter defcm 3ᵉ carēs usu rōnis nō p̄t cōficere. 2ᵒ mō dᵒ q̄ ad orᵗᵉ cōficere multa requiruntur. q̄ aliqua requruntur ex p̄te ministri. aliqua ex p̄te loci. aliqua ex p̄te tpis. Ex p̄te ministri sūt in duplici dria. q̄ quedā sūt remotōes impedimēti. ꝯ. quedā sūt appositiones cōuenientiū. impedimēta sūt in triplici dria. q̄ uᶫ sūt pena tm̄. uᶫ culpa tantū. uᶫ nec pena nᵉ culpa. De impedimēto culpe dᵒ q̄ exñs in p̄cto mortali nō p̄t orᵗᵉ celebrare. pz de impedimēto q̄d nᵉ ẽ pena nec culpa. sic̄ ẽ nō ieiunus ieiunio nāe pz alibi qđ ñ potest cōficer. De impeditō pene tm̄ isti sūt in triplici dria. quedam ẽ merē nālis siue in corpe siue in aīa. & talis pena simpl̄r impedit. quedā fundatur suo defcūs nāles. tales sūt notabil̄r defectuosi in mēbris. uᶫ mucilati. uᶫ graui infirmitate detenti ex q̄ possit seq̄ scā dalū. tales nō possūt etiā orᵗᵉ confi cere. quedā est pena caᵗᵃ. que ẽ p̄hibitio actꝰ exercēdi uᶫ gradū recipiēdi q̄ alias cōpeterz ñ p̄hibito. tales sunt degradatiᵒ. irregularitas. excōmunicatiꝰ maior. suspēsiō. ab ordinis exerᶜᵉ. similr infamia. & quedaz reducibilia ad ista. nā ad infamiā p̄t reduci p̄ctūs publicum. & sic publicꝰ fornicariꝰ. publicꝰ usurariꝰ. 3ᵒ huiusmōi. tales nō possūt orᵗᵉ cōficere. Ex p̄te loci distinguo q̄ locꝰ p̄t sumi p̄prie & cōiē. & sic accipit p̄ uase qui ẽ locus mobil'. ex p̄te loci p̄prie dicti requiriẽ q̄ nō sit interdictꝰ. ꝯ sit locꝰ sanctificatꝰ. primū est simpl̄r necm. q̄ celebrās in loco interdicto facit ō p̄hibitōem eccl'ie. 2ᵐ etiā est necm nisi casus necessitatis occurrat p̄ter dᵗ. ix. dᵗ. pᵃ. casꝰ aūt illi nᵒᵗ ti eẽ p̄nt. puta si ecclie essent destructe. si etiā in uia possitꝰ nō possz ire ad eccl'iam locus iste requirit ornatū lumi num. q̄ sacrificās sine igne & aqua fuit bñficio & officio p̄petuo priuatus extra de celebratōe missaz. Locus cōiter dictꝰ q̄ est uas dupl̄ ex est. qdaz est remotꝰ & qdā p̄pinquus. remotus est altare. & iste debz eẽ lapideꝰ. dᵗ. ix. dis. pᵃ. p̄pinquꝰ est calix & patena. et tales debēt esse de auro uᶫ argento. & ubi paupt̄as cogit de stanno. dᵗ. ix. dᵗ. priᵃ. de ere aūt uᶫ auricalco nō fiat. q̄ uini uirtutē aufert & ad uomitum p̄uocat. nec in uitreo ꝑ fragilitatem nec in ligneo ꝑ bibitōem hūoris. ista uasa oñia debēt eẽ cōsecrata sicut altare. dᵗ. ix. dᵗ. pᵃ. & altare debz ornari chrismatis. Ex p̄te tempis breuiter a prīᵒ diei usq̄ ad nonā missa cōgrue celebrēt. cōputādo prīᵐ diei ab illa hora ex q̄ radii solares illuminat emisperiuz nr̄m. qđ uocat prīᵐ aurore. p̄bat dᵗ. ix. & dᵗ. pᵃ. Ad arᵗᵃ ad primū dᵒ q̄ nulla relinquit ei ptās ad ordiate exequendū. Ad 2ᵐ dᵒ q̄ sacramentū ubiq̄ equale est. ꝯ multa aᵈ occurrunt ad missā. sic̄ deuotō & boni tas ministri q̄ faciūt mᵗtū ad efficaᶜᵉᵐ misse. ꝑ que missa boni sacerdoti est

magis meritoria. Ad tertiū dico q̄ diacon⁹ pōt dispēsare sanguinē. q̄ dicitur in calice, tactus aūt calicis cōcedit diacono. in casu tñ necessitatis cōcedit q̄ dispenset utrōq; ſ nō sequit q̄ possit cōficere. q̄ minus ē dispensare q̄ conficere.

Truz sacerdos in ptāte sui habeat bo^m q̄d debet ecclie uirtute sacrificij applicare pſone spāli. uidet q̄ nō. n^m instrumētum habz uirtutē applicādi effectū actionis agentis principalis. ſ sacerdos q̄ tū ad uirtutē sacrificij est uere instrm inanimatū. licz enī sit organū uiuū q̄^m ad meritū pſoale in celebrando. q̄ sic meritū ē ei⁹ inq̄tū in se uiuit uita grē ſ q̄tū ad bonuz q̄d debet uirtute sacrificii est pōse organū. q̄ eque puenit iste effectus uirtute sacrificij. acti se nō uiueret uita grē. q̄ nō habet uirtutē applicādi effectū actōis agētis principalis. ip̄ donū q̄d nō debet sacerdoti nō habet sacerdos um applicādi alteri. ſ bonū q̄d debet ecclie uirtute sacrificij nō debet sacerdoti. ſ tñ ipe ē nuncius offerēs. q̄ q̄d debet uirtute sacrifcii ñ debet sibi. q̄ eadē est ⁊ⁱ sacrificiū si sacerdos esset in peccato mortali. Cōtra aug. i ep̄ha^m. lxxxix non est negandum defunctos animas releuari q̄n p illā sacrifi^m mediatoris offert. q̄ offerēs pt illā applire sacrificiū et ipsi poterūt releuari. Itez aug. i sermone de cathedra scī petri. ostēdaz eis quos ō defunctos ecclias uniuersaliter pro ſſunt. adhibeāt p eis scōrū pces & sacerdotali eos pſecutiōe cōmēdet. iuuātur q̄ aīe p h⁹ q̄ sacerdos eis applicat ſpāli uirtutē sacrificii. In ista. q. ſūt tria uidēda. primū ē si sacerdos ꝑ posit ⁊tutē sacrificii applicare cui uult z^m si tñ ualet si applicet sibi & alii q̄tū si applicet sibi tm. ꝛ^m est principale ꝓpo^m. q̄^m ad primū articulū d⁹ q̄ bo^m eccl^ie q̄d sacerdos applicat pſone spāli uirtute sacrificii non dat illi cui sacerdos applicat ñ cū ista cōditiōe q̄ ipe applicet ſ^m bñplacitum dei. q̄ ipe solus ē dator istius boni ſm suū bñplacitū. oz q̄ sacerdos se cōforet uoluntati diuine. ⁊ de uolūtate diuina null⁹ pōt esse certus. ñ p reuelatōem. q̄ sacerdos nō habebit auctoritatē applicandi aliquē bonum alicui.

gn⁹ q̄ habet doctrina certa de applic^ne faciēda q̄ ē sic faciēda. & si ōtra fierz. n^e sibi nec ei cui sacerdos applicarz ualerz. ſ potiꝰ sacdos peccarz

Cū aūt oro ut in alia. q. dcm est posſit tripl^r alicui applicari. ſ. generalissime. spāli^me. & medio mō. Si spāliter pria applicatō est determinata. q̄ semper fit ipsi eccl^ie. z^a et ē determinata q̄ semp fit ipsi orāti. istas duas determinatōes facit regula caritatiq̄ que potiſſime debz cē ad seipm. & generaliter ad oēm populū. ⁊^a uidet ee determinata ex ordine eccl^ie. eriā in diuersis ꝓuinciis ordinauit diuersos sacerdotes parrochiales q̄ tenent officiare ecclias. & spāliter orare p suis parrochialibꝫ. & de hoc accipi pōt illud dcm hiero. ad ru ſticū monachū. & ponit de cōsecratōe dist. pria. In apīb⁹ principem unuz grues unī sequūt. Roma cōdita duos ſſ^es reges simul habere nō potuit. & se q̄nūt singuli eccl^iaz epi. singuli archidiaconi. & oīnis ordo eccl^ie suis rectoribus uiturum. nec tñ rectores regulāt ad correptōes faciēdas. ſ ad correptōnem peccatoꝝ p oēs eccl^ie et hoīā saluarem. Quidā aūt sūt sacerdotes nō habētes curā nec p̄bendā rōe cui⁹ tenāt certis pſonis eoruz oracionēs applicare. tales magis libere pnt p suo^m bñplacito applicādo. debent tñ se bñplacito sūmi sacerdotis cōformare.

Difficile aūt est accipe in spāli bñplacitū dei. ſ in cōi pōt melius. puta parentib⁹. bñfactorib⁹. principib⁹. & platis. Tuti⁹ tñ uidet applicatōez istā facere generalē talē. digneris dñe oblatōem istā spāl^r acceptare p illis p quib⁹ me nosti teneri offerr. & i eo gradu in quo me nosti p eis teneri. et si in spāli determinet se ad aliquē. tutius ē q̄ se sub cōditiōe determinet si tibi placet. Quātū ad z^m articulum d⁹ q̄ nō tm̄ ualet missa pluribꝫ applicata in eodez gradu. sic si uni soli applicaret uirtute sacrificii. rō ē. q̄ bonū q̄d debet ⁊tute sacrificii cōmēdet ſz iustitia alicui merito. in eccl^ia illud meritū ē finitū & certi gradus. ⁊ sibi ſ^m plenā iustitiam adequare cōmēdet bonū certi grad⁹ reddēdū. si ⁊ totū illud redderet uni pſone nihil uirtute sacrificii redderet alii. Ex hoc pz q̄ sic eucharistia nō plene acceptat pcipiēte rōe rei ꝓtente. ſ oz q̄ sit oblata sic n^e plene acceptat oblata ñ rōne bone uolūtatis offerentis. nec imme^te rōe uolūtatis sacerdotis celebrantis. q̄ hoc ꝓtinet ad meritū pſonale. nec imme^te rōne uolūtatis xp̄i offerētis. q̄ xp̄s si h⁹ offert. nō tñ h⁹ imme^te offert sacrificium. iuxta illud ad hebre. ix⁰. manet ut ſpe offerat semetip̄m. & idē xp̄us semp oblat⁹ ē supple a seipo offerēte alias uideret q̄ uni⁹ misse celebratio equalerz passiōi xp̄i. si idē imme^te eēt offerēs & oblat⁹. ē. ⁊ soli⁹ eccl^ie militantis imme^te offerre. q̄tuz ad ꝛ^m articulū d⁹ q̄. in ptāte sacerdoti ē applicat certe pſone bonū q̄d debet eccl^ie uirtute sacrificii. q̄ qñ in aliq̄ domo ē aliq̄d bonū diuidēdū diuersis ſ^m eoꝝ exi^am rōabile ē q̄ dñs domꝰ ñ imme^te singl^is distribuat. ſ talis distributō aliqbꝫ de domo cōmittatur ministris. ita uide⁹ regul^r in familiis ordinatis. ⁊ maxie in domo dei q̄ ē eccl^ia uidet q̄ bonū uirtute sacrificii cōicādū nō soli de⁹ distribuat. ſ aliqs minister in eccl^ia. nulli aūt magis conuenire pōt q̄ sacerdoti sacrificiū offerenti. ⁊ etc̄. Ad ar^m ad pri^m d⁹ q̄ lz bonū q̄d ꝓpetrat uirtute sacrificii ñ impetret uirtute meriti pſoalis ipius sacerdotis. ſ ⁊tute meriti eccl^ie in cui⁹ pſona fit obla^o. & ob ei⁹ grāz oblatio acceptat. ⁊ ad tale bonū sacerdos est mere organū. tñ rōe ordis habz gradū

notabilē in eccl'ia ꝑ quē ſibi cōuenit & offerre. & oblatois uirtutē determinare. & in hoc nō eſt tm̄ organū. ſ. miniſter & diſpenſator. Ad 2m̄ d° q ſi bonū reddēdū uirtute ſacrificii nō debeat ſacerdoti ꝑciſe. debeꝫ tn̄ eccleſie ſm̄ dictōem ſacerdotis. q iſte ex ordine ſuo ē nunci⁹ ſpōſe ad ſpōſum offerēs petitōem ſpecialr ꝑ certi pſois.

Tiꝫ ſacerdos obligat⁹ duob⁹ ad dicendū cuilibꝫ unā miſſā. q nō. q ꝙ tenet ad mai⁹ bonū nō ſatiſfacit ſoluēdo min⁹ bonū. ſ. due miſſe ſūt maius bonuꝫ ꝙ una. & illis ē magis utile hre unā ꝑ ꝙ libet ꝙ unā ſimł. g etc. ō q pl⁹ ſol uit ꝙ ſit illud ꝙ ꝑ qđ obligat ſufficienter ſatiſfacit. ſ. una miſſa ē mai⁹ bm̄ ꝙ ſint illa ꝑ qb⁹ ſacerdos ē obligatus cū ſacrificiū ſit bonū infinitū. g etc.

In iſta. q. ſic ꝓcedā. ꝑ. ꝑmittā aliq. 2° rndebo ad. q. q tū ad p̄m ꝑmitto duo. p̄m ē q miſſa nō ſolū ualꝫ vtute meriti ſiue opis opantis. ſ uirte operis opati. & uirtute ſacrificii & uirte meriti ꝑſonal' ſacerdoti offerēti. ſ et uirtute meriti generalis eccl'ie. 2m̄ ē. q inter opa meritoria oro magꝫ hz rōnem meriti applicabil' alteri. Prim̄ ꝓbat'. ſ. q merita generał eccl'ie faciaut miſſā pl⁹ ualere. q ſi nō tunc miſſa malt ſacerdotis q in illo actu nō mereꝫ ꝑſonal'r. ſ demereꝫ nulli ualerꝫ. i d cōiter reputat' incōueniēs & rōnabil'r q iuxta uerbū xp̄i lo. vi°. panis quez ego dabo caro mea ē ꝓ mūdituita. cuꝫ g malus ſacerdos offerat panē uiuū. g ille panis ē uita mūdi. g ualꝫ. 2m̄ ꝓ bat'. q orō de rōe ſui ē placatiua & reconci⁹ deo. & h° illi⁹ ꝑ quo p ipſuꝫ orantē offert ſpecialr. Pōt autē meritū ul' orō intelligi ualer alicui ꝑticular. ſ. generaliſſime ut toti eccl'ie. nā orās nō debet aliqꝫ de eccl'ia excludere. ſ intenc⁹ habituali oēs ꝛcludet. ſpēalc⁹ ſp ualꝫ orā ti⁹ qñ eſt in gra. q ipſe hz motū animi bm̄. & elicit bm̄ op⁹. qđ q dē op⁹ nō ē ſic altertus ꝓ q orat ſic ē orantī. nec pōt iſte uolūtate ordīata ſic alteri dare q non ſit ſuū meritu; q maxie teneꝫ ex caritate ſe plus ꝙ aliū dil'gere. imo forte ñ poſſꝫ illud dare ſine peccato. medio modo ualꝫ illi cui ꝓ orātē ſpēaliē applicat'. nō enī ualet ei ſpēalc⁹. pz ex ꝑ mēbro. ſ nec ꝑciſe ualꝫ ſibi generaliſſime ſic cuicūq. tūc enī fruſtra i eccl'ia eēnt ſpēales orones affligte. alia ꝓ uiuis. alia ꝓ mortuis. etc. hz g iſte articul⁹ ſpēalr diffitem intelligendo 2° mō. Ad cuiꝰ euidētīā duo ſūt uidē da. ad. q. ſoluendā. prim̄ ſi miſſa dcā ꝓ duob⁹ tm̄ ualeat uni ꝙ tū ſi ꝓ eo ſolo diceret. et h° merito ꝑſonali celebrāti 2m̄ ſi iſte ſimplr ſoluit utriq cui obligat'. De ꝑ teneo cōcl'onē negatiuā & oñdo ſic. Merito finito ſm̄ plenā iuſtitiā adequate corrñdet determinatū ꝑmiū ad certū gradū. ſ ꝓter bonū qđ debet eccleſie generalr. & ꝓter bonū qđ debet iſti orāti ſpecialc⁹. ꝛ

duo ſemꝑ includit' in ꝑ debito. orōl accipio illud bonū qđ uirtute meriti ip'ius oantis debet medio mō ei ꝓ q ſpēalr orat'. uirtute aūt iſti⁹ meriti nl lū bonū debet alicui q nō includat' i iſto bono determinato. ſi g totū illud debet iſti tanꝙ ꝑmiū medio mō oroni debitū. nullū bonū debitū oroni iſti debet alteri. ꝛfirmat' q equali merito ꝑciſe debet equale bonū. ſ ex eqli deuotōe celebrās habet op⁹ eque merito riū lo quēdo de mrito ꝑſonali. cōtingit aūt ꝙ equ. deuote celebret qñ celebrat ꝓ iſto ſpēaliter. ſic qñ celebrat ꝓ oīb⁹ trib⁹. g uirtute meriti ei⁹ ꝑci ſe debet equale bonū merito miſſe dicte p uno. & merito miſſe dcē ꝓ trib⁹ g ſi dicat ꝓ trib⁹ nō dabit uni totum illud bonū qđ uirtute illi⁹ meriti ſibi debet. Sed ō iſtud arguit bonū ſpirituale ꝓportionat' ſpiritui. ſ ſpūs cōicat' tot⁹ cuicunq cōicat'. g bonū ſpūale cōicat' ſine diuiſiōe. g nō minuit' licet p⁹ibus cōicet'. ꝑ aliq corpalia nō minus cōicant' ſi cōicent' pluribus ꝙ ſi cōicent uni tm̄. pz de lumine candele. qđ ſit & eqlr illūinat plura illuminabilia ſic illuminaret unū ſolū. pz et de uoce q ſit & equalr imutat aures multoꝝ. ſic immutaret unā tantū;

ꝑ de cōſecōe d. v². nō mediocriter cū p aliab⁹ multis. ꝑs. ul' miſſa dicitur. nihil min⁹ ꝙ ſi ꝓ uno quolibꝫ ſpōrū diceret accipiat'. Iſtis nō obſtātibus teneo primā cōcl'onē. Ad prim̄ in ōriū d° lz ſpūs exteliue nō diuidat' eū mālr ſpūs a ſpū diſtinguit'. ſūt enī ſinguloꝝ corpoꝝ aiatoꝝ ſingule aie & ille oēs habēt bonitatē nālē magꝝ ex tēlā ꝙ una eaꝝ tm̄. immo equatem̄ bōitati magis intēſe ſm̄ augt. de trí. plus aliq ſūt duo homes ꝙ unꝰ hō. & ꝓ hoc diſtinguit' ꝓlitas in diuis a ꝓlitate ī creatis. q in creatis plus duo ꝙ unū in diuina nō. uñ ſubdit' augt. nō maior ē pr̄ & filius ꝙ ſol⁹ pr̄. d° g q bonuꝫ ſpirituale cōicat' ſine diuiſiōe ꝙtitatem̄ ſm̄ extēſionē tn̄ cōicat' cū diſtinctōe. ſ. aliud alteri. iō reqrit diſtinctū meritu ꝓ qđ reddat'. & d° equale intenſiue.

Ad 2m̄ d° q ſi eēt poſſibile eundeꝫ ſpūm diſtribui multis. ſic ē poſſibile de bono reddēdo uirtute oronis. ſic ⁊tute oronis min⁹ bm̄ daret unicuiq. ſic et ſpūs min⁹ cōicaret et realr ſi trāſcenderet ſuū ſuſcepti⁹ ꝓportionatū. ſic forte aīa nō eque uiuificaret cor⁹ ꝓtūcunq creſceret. ſ paſſo ꝓportiōato eque cōicaret. ſ in ꝓpo⁰ receptū ꝓportionatū bono illi qđ ē reddēdū ꝑ merito ē una ꝑſona. & qđ dat illi dat nō ꝑ ꝓtes. ō exem⁹ illa po⁰ inſtat q nō eque poſſū portare duo equalia ſic unū. Si dicat' q in moñedo localiter nō ꝓpōt agēs eque in plura & pauciora. tn̄ alterādo pōt ſi illa plura ſint eque approxiata ipſi agenti. Dico q aliq mot⁹ ſunt tales q nccio totuꝫ ſit ſm̄ oēs ſuas ꝓtes mouēt'. ita q non prius una ꝑs ꝙ altera. ſic ē mot⁹ localis. & de iſto motu intelligit' illud. v°. mc⁰. cōtinuū cuiꝰ mot⁹ eſt unꝰ ſm̄ ſe

ll 4

unus aūt indiuisibilis.indiuisibilis aūt ꝑz tpūs.si enī una ps ptinue moueret alia nō mota soluere̅t ptinuitas. Ali qui aūt mot⁹ sūt q nō ē nec̄e totū ſ̄m oēs ptes simꝫ moueri.sic̄ alteratō. mobile aūt aut intelligit illud qđ est ad equatū uirtute mouentis.ita q nō possit sil̄ mouere maius, aut aliq̄d mobile minus adequatū ipsi agenti.Est ḡ dīa inter istos duos motus.q in motu locali cōtinuū ſ̄m se totū ē mobile adequatū mouēti.ita q nō aliqua ps eiꝰ sine alia ē mobile adequatū.in motu autez alteratōis aliqua ps ipsiꝰ mobil̄ pōt rē mobile adequatū mouēti tāte uirtutis. ita q sil̄ ī̄moueat nisi tāta ps. Sz utrobiq; ī motu generat̄r uere est q ab isto mouēte nihil sil̄ moueat nisi suum mobile adequatū.uł̄ inclusū in illo realiter sic̄ aliqd eiꝰ.uł̄ eq̄alēt sicut minus q̄d ñ ē ps maioris pōt dici includi ī maiori. Ad illud de cōsecratōe q̄d est uerbū hiero.glo.ponit duplicez resp̄ōnem.una ē referēdo ad ipsū celebrātem.ut sit sēsus nihil minꝰ accipiēt supple ꝑ ipō celeb̄ra.q sive ꝑ multis dicat sive ꝑ uno equat̄r ualz celebrāti eque disposito & eque ordinate facīdo qđ facit.s.q eque teneat ꝑ multis qñ ꝑ multis celebrat.& ꝑ uno qñ ꝑ uno. Alia gn⁹ ē referē⁹ ad casū in q̄ loquitur.nō minꝰ ualz unā missa dicta ꝑ centū cū cordis hilarit̄ q̄ si ꝑ quolibz diceret̄ cū anxiet̄ ꝑ mittitur enī ibi sic. melior ē qnq; psalmorū decantatō cū hilarit̄ & cordis puritate & spūali sedulitate.q̄ totius psalterii cū cordis anxietate & tristitia. & tūc subdit̄ q̄d sequit̄ & adductū ē. q̄m ad 2m articulū pricipalem d⁹ q sacerdos pōt teneri ad missā ꝑ aliquo.uno mō ex liberali promissiōe. 2⁹ mō ex stricta obligatiōe. si p̄ mō d⁹ q in ptāte ꝓmittenti p̄fuit nō ꝓmittere q̄tū uoluit.Si 2⁹ mō tenet facere iuxta modū obligatōnis.

Trū simplicitas sūma habeat in se aliq̄ nō idētitatē formaliter ex nā rei.q ñ.augj.xv⁹ de trinc.3⁹.nō sicut in creata sapiēa & bonitas sūt due q̄litates ita in deo, ſ̄ q̄ nullā ipsa ē & bonitas. Ex h⁹ argno sic.in abstractis nō ē p̄dica⁹ uera nisi sit ꝑ se p̄ mō.ḡ ista sapiētia est bonitas erit uera p̄ mō dicēdi ꝑ se.& p oēs inter sūm & p̄dicatū nulla distīctio.ſ̄ sūm ꝑ se includit predicatum p̄ sūme simplex cuicūq; ē idez ē totaliter idē.alias nō eēt sume simplex.ſ̄ magis ē totaliter idez si ē idem realit̄ & formal̄r q̄ si tū cēt idez realr. p̄ sume simplex cuicūq; ē idē tāta identit̄ ē idē illi q̄ta identitate est idē sibiipsi ſ̄ sibiipsi est idē formal̄r. ḡ omi alteri cui est idem ē idē formal̄r. ꝺ dama.li. 7⁹.c.4⁹.si iudā si bo⁹ & si q̄dalud tale dixeris nō nām dicis deū. ſ̄ q̄ circa naturā sunt.ſ̄ ista sunt in deo ex nā rei.ḡ etc̄. In ista.q.sic ꝓceda.prio declarabo termios in.q.positos.2⁹ dicā ad.q.qđ melꝰ mihi uidebit̄.& excludā ꝗrundā opi. ultimo rādebo ad argumenta in oppositū. & ad argumēta opinionum. Quantū ad primuz est sciendum q in questione ista ponūtur quatuor termini qui declaratōe indigent aliquali.s.summe simplex.idez formaliter.ex natura rei. Primo ergo declaro quid intelligo per summā simplicitatem. Secūdo quid per idētitatez aliqualē uł̄ secundū quid. Tercio quid per formalitatē. Quarto et ultimo quid per naturam rei. Quātum ad primum dico q sūme simplex duobus modis potest intelligi.uno modo per exclusionem partiuz.& h⁹ tripliciter,quia nihil per exclusionē partium essentialium uel partium quātitatiuarum,uel ex subiecto & accidente & uniuersaliter summe simplex est q̄d nullo modo est cōpositum. nec alteri componibile. Secundo modo potest intelligi per exclusionem perfectionū attributalium & essentialium. primo mō solus deus est summe simplex. 2⁹ modo materia prima & entia imperfectissima sunt summe simplicia.questō non querit de simplicitate 2⁹ modo dicta.quia tali simplicitate deus nullo modo est simplex,sed intelligit de simplicitate primo modo dicta.an cuz tali simplicitate possit stare aliqua non idemtitas. Quantum ad secundum terminum.quia tot modis dicit̄ unuz oppositorum quot modis dicitur reliquum.cum idem & non idem sunt opposita.utendum est ergo quot modis dicatur non idem.& dico q quatuor modis. quedam enim sunt non idem essentialiter tantum.quedam essentialiē & realiter tantum.quedam essentialiē realiter & formaliter. quedam essentialiter realiter formaliter & primo uel adequate.& isti modi sic se habent q semper primus infert omnes alios. & non ecōuerso.sequitur enim.est nō idē essentialiter.ergo nec realiter.nec formaliter,nec primo. Sic per oppositum quatuor sunt modi identitatis.quedam enim sunt idem essentialiē & nō realiter. ut relationes in diuinis sunt idem in essentia. inter se tamen distinguunt realr. quedam sunt idem realr & non formaliē.ut intellectus et uolūtas sunt una substantia anime. tamē rō intellectus non est rō uoluntatis quiddi tatiue.quedam sunt idem formaliē tamen non primo.ut sor. & humanitas sunt una quiddditas.sed humanitas non est idem primo ipsi sorti.q tunc cuicunq; cōpeteret cōpeteret per rōem sortis.& isti modi sic se habent q sē per ultimus infert omnes alios,& non ecōuerso.sequitur enim est idem prio.ergo essentialiter realiter & formalr

Quantum ad tercium terminuz dico q formaliter potest dupliciter accipi.uno modo denominatiue.isto modo omnis forma denominat formaliter illud cuius est.sive sit forma substantialis sive accidentalis. unde homo formaliter est albus,alio modo potest accipi quidditatiue. & isto mō illud quo formaliter aliquid est tale est de q̄ddītatia

ratione eius. & de prio intellectu illius & predicat primo modo dicendi per se de eo. In proposito formaliter non accipitur primo modo. ꝙ tantum 2o modo. tunc ergo aliquid est in aliq formaliter isto modo qñ non est in eo potentialiter. sicut albus in nigro. nec uirtualiter sicut effectus in causa. nec cõfuse sicut ignis in carne. ꝙ dico aliquid esse in aliquo formaliter quando manet in eo ꝫm suam rõnem formalẽ & quidditatiuam. Quantũ ad quartum terminum dico ꝙ tunc aliquid ẽ in aliquo ex natura rei quãdo non ẽ in eo per actum intellectus negotiantis uel compantis. nec per actum alicuius alterius potẽtie cõpantis. & hoc de primo articulo. Quãtum ad 2m pono quatuor conclusiones. prima est ista cum summa simplicitate stat nõ identitas formalis attributorum. Secũda est ista cum sũma simplicitate stat non identitas foralis inter eẽntiã & ꝑprietatem. 3a est ista cũ sũma simplicitate nõ stat identitas adequata inter essentiã & psonã. 4.a est negata & ẽ ista cũ sũma simplicitate nõ stat aliq distinctõ. Prima conclusio probatur sic. sapientia in cõi nõ est formaliter bonitas in cõi. ꝫ nec sapiẽtia infinita est foraliter bonitas infinita. añs est manifestum. oña probat. ꝙ infinitas est gradus intrinsec9 ipsi9 realitatis. et ꝓ oñs nõ destruit rõm foralem illi9 cui additur. ꝙ inq̃cunq; gradu intelligit aliq ꝑfectio nõ tollit ratio illius ꝑfectiõis foraliter per illũ gradũ. si ergo una ꝑfectio in cõmuni nõ includit alias formaliter. nec infinita infinitã. ꝙ includere foraliter est includere in sua rõe qdditatiua. ita ꝙ inclusũ est diffinitio uel pars diffinitiõis eius. diffinitõ autẽ bonitatis nõ includit sapientiam. ergo etc. ꝓ distinctõ attributorũ ẽ fundm̃ distinctiõis emanationũ psonaliũ. q̃ distinctio ẽ realis. ꝓ3. nulla aũt distinctio realis nccio ꝑexigit distinctõem que ẽ tm̃ rõis. sic nec ens reale nccio ꝑexigit ens rõis. ꝫ distinctõ attributorũ nõ est tm̃ rõis. ꝫ ex nã rei. ꝓ distinctio ꝓcedẽs rõem primi distinctiui nõ ẽ ꝓ tale distinm. ꝫ distin9 inter9 & uolũtatis ꝓcedit intellectõem que ẽ prim̃ distinctũ eorũ q̃ distinguũt ꝫ3 rõ3. ꝫ inter9 & uolũtas distinguũt ex nã rei. ma. est manifesta. mi. ꝓbat. ꝙ ante actũ inter9 cõpatm̃ intellcus ex nã rei est principale uerbi infiniti. uolũtas ex nã rei ẽ prim̃ liberũ amoris ifiniti. ꝫ zc. ꝓ de9 intelligit eẽntiã suã inq̃tũ uera. & nõ inq̃tũ bona. & uult eã inq̃tũ bona & nõ inq̃tũ uera ab eterno. ꝫ in rõne boni & ueri ẽ foralis distinctio. Sed hic sũt tria dubia. primũ ẽ. q̃re totum pria. q. a. 2a cõclo ꝓbat sic pr ex nã rei añ oẽm actũ inter9 in ꝑ sig9 originis habz rẽ cõicabilẽ. sc. eẽntiã. alr eã nõ cõicaret zc. q̃re p2. q. an ꝑprietas sit eẽntia. Sz ꝫ illã cõclusionem ẽ opinatho. que dicit ꝙ rel'o exñs real'r in deo est eadẽ eẽn ꝫm rẽ differens ab ea ꝫm rõem. q̃d oñdit sic. rel'o ꝓ hoc differt ab eẽntia. ꝙ iportat respm̃ ad oppositũ. eẽn aũt nõ importat illũ rem. ꝙ uero opata ad eẽntiã trãsit in eam. iõ nõ est aliud ab eẽntia ꝫm rẽ. in rñsiõe uero ad unũ arm dicit ꝙ si in ꝑfectõe diuina ñ plus otineret q̃ unã relatm̃ sizt sc. ret ꝙ nom̃ ei9 eet impfcm̃. s. ad aliud se hñs. ex q̃ uidet ꝙ ñ posuerit maiorẽ distinctõez inr ꝓprietatẽ & eẽntiã q̃ inr attributa & eẽntiã. ꝫ istã op. ar9 tripl'r. ꝓ ꝙ ꝫdicat sibiipsi 2o ꝙ in se sit falsa. 3o. ꝙ est ma. non idemtitas inter eẽntiam & ꝑprietatez q̃ inter eẽntiam & attributa. primũ ostendo sic. dicr enim ꝙ relatio differt ab essentia solum ꝫm rationem. Secundo dicit ꝙ relatio dicit respectum ad oppositum. essentia non. ex uno sequitur oppositum alterius. Probo. relatio ex natura qua relatio ẽ est respectus ad oppositum essentia ex natura essentie est ad se. ergo relatio ex natura rei distinguitur ab essentia. maior ꝓbatur. ꝙ cum psonã cõstituitur in eẽ personali relatione. nisi relatio ex natura rei esset respectus ad oppositum persona cõstituta per eam non essz p sona ex natura rei. Secundum. s. ꝙ opinio sit falsa. patet per tres ratiões primo positas. Terciũ ostendo sic. augi. 7o de trini. pater eo sapiens quo deus. sed non eo pater quo deus. sic ꝫ negat identitatem inter relationez & essentiam. ita concedit identitatez inter attributa & essentiam. ergo nõ est tanta distinctio inter attributum & essentiam quanta est inter relationem & essentiaz. Preterea essentia & attributa sunt idem identitate mutua. ꝙ utrunq; est formaliter infinitum. relo & essentia non sunt idem identitate mutua. ꝙ relatio non est formaliter infinita. ꝙ nihil est formaliter infinitũ nisi perfectio simpliciter. ꝙ cum aliq̃ relatio sit tantum in una persona. & non in alia tunc aliqua persona esset imperfecta. ꝙ careret perfectiõe simpliciter. & infinita tantum de secũdo articulo. Quantum ad terciuz dico ꝙ persona non est idem formaliter & primo cũ essentia. ꝙ non sit idem formaliter ostendo sic. Nullũ absolutuz in sua ratione formali includit relatm̃ sed essentia de ratione sua formaliter est absoluta. ergo nõ includit personã que est relatiua. sed est aduertẽdum ꝙ idemtitas dupliciter potest accipi hic. uno modo ut fundatur in essentia & terminatur ad personam. alio mõ econuerso. primo modo non sunt idez formaliter essentia & persona. & illud ꝓbat argumentum. 2o modo sunt idem foral'r. ꝙ plona i sua rõe foraliter includit eẽntiã ut aliqd sui ꝙ ñ sit idẽ ꝓ & adeq̃te oñdo sic. eẽntia ẽ eadẽ oi9 suppõiti. pa plõa ẽ eadẽ eẽn i uo supposito. ꝓ eẽna ẽ foral'r infinita. plõa ñ ẽ foral'r infita. ꝫ zc. 4.a cõclo ꝓbat sic. & oñdo ꝙ ista oña ñ ẽ boa relo & eẽna ñ sũt idẽ foral'r. ꝫ distinguũtur foral'r. ꝓba. ia oña ñ ẽ boa i q̃ aliqd affirmat in oñte qd negat in aiam.

ſed in cõſequẽte iſtius cõſequẽtie affir
mat formalitas.in añcedẽte aũt negat
ergo conſequentia non eſt bona.maior
eſt manifeſta.minor etiam patet. quia
certum ẽ q in cõſequẽte affirmat for
malitas & i añcedẽte negat.q negatõ
nequid inuenit deſtruit.inuenit autem
formalitatẽ.g deſtruit eaz. p ad ne
gationẽ unius ctradictorii ſumpti for
maliter nõ ſequit poſitio alterius.pba
tio.q licz cõdictoria abſolute ſumpta
dicant de quolibet.tamẽ ſumpta cuz
determinatiõe nõ dicunt de quolibet.
Exem albũ & ñ albũ dicunt de qlibz
oñe ens ul eſt album ul nõ album.tam
ſi accipiat formaliter ꝓpoſitio eſt falſa:
q homo foraliter nec eſt albus nec nõ
albus.q tunc ſequeret q alterum iſto
rum eſſet de formali rõne hominis.qd
eſt omnino ffm.uera eſt ergo ma.g nõ
ad negationem unius cõtrarii formaliter
accepti ſequit poſitio altertus contra
rii.conſequẽtia ẽ nota.q magis opponũ
tur cõdictoria q cõtraria.ſi g ad nega
tionem unius cõtradictorii non ſequa
tur poſitio alterius. multo minꝰ ad ne
gationem unius cõtrarii ſequet poſitõ
alterius.idem autẽ & diuerſuz ul diſſi
ctum ſunt cõtraria immediata ꝑ mee
ergo etc. Preterea tercio ſic.idem
& diſtinctũ ſunt paſſiones entis.ſicut
unum & multa.q idemtitas eſt quedã
unitas.& diſtinctio quedaz multitudo
xº metha.ꝫ nulla paſſio eſt de formali
& quidditatiua rõne ſubiecti.q ſubie
ctũ ponit in diffinitõne paſſiois ſicut
additum ꝫº metha.g ſi negat una paſ
ſio entis ab aliquo ſubiecto formaliter
accepta non debet inferri alia. q for
males rationes aliquorum qua ratione
excludunt unaz paſſionẽ excludũt om
nem aliam.paternitas ergo & eſſentia
formaliter ſumpta ſicut excludũt idẽ
titatem.ita excludunt diſtinctionem.
ſunt ergo non idem. nõ tamẽ diſtincta

Trum ſubſtantia cognoſ
catur per propriam ſpe
ciem.uidetur q ſic. quia
primum obiectum intelle
ctus cognoſcitur per propriam ſpeci
em.ſed ſubſtantia materialis eſt primũ
obiectum intellectus. ergo et cetera.
maior probatur.quia cognitio fit per
ſimilitudinem. cuz ergo intellectus ſit
immaterialis & ſecunduz ſe ſit ens im
materiale.primũ obiectum intellectus
cui per cognitionem aſſimilat erit in
materia.abſtractum tamen per ratõez
a materia.talis autem eſt quidditas ſb
ſtantie materialis. ergo quidditas ſub
ſtantie materialis erit primum obiectũ
intellectus. Preterea omnis cognitõ
fit per aſſimilationez cognoſcentis ad
cognitum.ſed intellectus non aſſimila
tur ſubſtantie materiali niſi per ꝓpri
am ſpeciem ſubſtantie materialis.ergo
ſubſtantia materialis non cognoſcitur
niſi per ſpeciem ſubſtantie materialis
Preterea effectus non excedit in p
fectõe ſuã cauſam. ſed ſpecies accidẽ
tis eſt effectus. ergo in repreſentando

nõ excedit accñs.ſpecies ergo accñtis
repreſentabit accidẽs & nõ ſubſtãtiã:
ꝑ inteꝰ priꝰ cogſcit ſbam p ſpẽm
accñd.g p ꝓpriã.ꝫa ẽ manifeſta.añs
ꝓbo.q inteꝰ cogſcẽs accñs p ſpẽz ac
cidẽtis ſi nõ determinet circa illud ac
cidẽs cogſcit illud ei accñs inherẽs ſbe
ꝫ priꝰ cogſcit ſba q cogſcit accñs
inherere ſbe.g priꝰ cogſcit ſba q ac
cidẽs. Ex hoc arguit ſic ſba nõ cogſ
cit p ſpẽm accedẽtis niſi ex hoc q co
gnoſcit accñs inherere ſbe.ꝫ anteq co
gnoſcat accñs inherere cogſcit ſba.g
ſi accñs cogſcit priꝰ q ſba oz nccio
dicere q ſba cognoſcat anteq ſba cogſca
tur. ꝑ ſba cogſcit p ꝓpriã diffi accñs aũt p addita: g p am habitũ co
gſcit ſba q accñs.& p cõs ſba nõ co
gſcit p ſpẽm accñtis. ꝑ lapis nõ ẽ
i aĩa.ꝫ ſpẽs lapidis.ꝫº de aĩa.ꝫ ſpẽs la
pidis ẽ ſpẽs ſbe.g ſpẽs ſbe ẽ in aĩa.&
p cõs ſba cogſcit p ꝓpriã ſpẽm. ꝫ
cõs põ cogſcẽs aliqd cõm p ꝓpriã ſpe
ciẽ cõi eodẽ mõ imutat ab eo qñcuq
ẽ cẽntialr pñs obꝫ ꝫm illã ſpẽz.& ſilr
peip ei abſẽtiã qñ ẽ abſẽs ſic peip
ei ꝓpriã qñ ẽ pñs.ꝫ ſi ſba hois mura
ret in ſbam aſini manẽtibꝰ oibꝰ accñ
tibus eiuſdẽ ul ſilibꝰ inteꝰ iudicaret
illud ei hoiez ſic priꝰ.qd nõ eet ſi ſba
aſinu imprimeret primã ſpẽz in inteꝰ.

ꝺfirmat q ꝑꝑ ſilem accñm in ali
qbꝰ iudicamꝰ idẽtitatẽ ſbaz.credimꝰ
enim q auricalcũ ſit auz.q hz ꝺſilia ac
cidẽtia.illud aũt iudiciũ nõ facerz niſi
cogſcerz ſbaz p ſpẽs accñtiũ. ꝗa?

q iſta põt hre dupm inteꝫ ꝫm q hec
ꝑpõ p põt duo notar. põt enim notare
circũſtãtiã cãe diſponẽti. alio mõ põt
notar circũſtãtiã cãe foralis. ꝑ mõ ſba
intelligit p ſpẽm accñtis. Rõe. q
oñis noſtra cogtio ortũ habz a ſenſu
& nihil ẽ ſenſibile ñ accñs. iõ accidẽs
diſpõit ad cogtõem ſbe.hoc aũt põi
tur ſic.eiuſdẽ potẽtie cuiꝰ ẽ cogſcere
pñtiam obi ẽ cogſcere eius abſentiam
patet zº de anima.eadem potẽcia co
gnoſcit lucem & eius abſentiam que
eſt tenebra.ꝫ potentia inteꝫ nullo mo
do cognoſcit abſentiam ſubſtantie. q
ſi ſole diſpõnes accidentales manerẽt
intellectus non poſſz cognoſcere abſẽ
tiam ſubſtãtie quãdo eſt abſens.& eiꝰ
preſentiam quando eſt preſens. ꝑ
ſubſtãtia non habet ꝓpriam ſpeciem
g non cognoſcitꝰ per ꝓpriam ſpeciẽ:
añs ꝓbat.q oñis ſpecies exñs in intel
lcũ eſt accñs.q aduenit enti in actu.ꝫ
nulluz accñs eſt ꝓpr a ſimilitudo ſbe.
ꝓbatio.q ſba magis cõuenit cum pro
pria ſilitudine q cũ aliqua alia ſubſtã
tia extranea. & tũc maior cõuenientia
eẽt inter ſbam & accidens q inter ſb
ſtãtiam & ſubſtãtiã. qdꝫ eſt ffm. ꝑ
intellectꝰ nullã ſpẽm habet niſi a ſenſu
nihil g facit ſpẽm in intellcũ ñ qd fa
cit ſpẽm in ſenſu.ꝫ ſba nullã ſpeciem
facit in ſenſu.ꝓbatio. omnis paſſioꝰim
mediate inferens paſſionem in ſenſu
eſt paſſibilis qualitas. ſi g ſba infert
paſſiõem in ſenſu cãndo paſſionem in
ipo.ſequit q ſba eẽt in ꝫ ſpẽ qlitati.

ꝑ potẽtia actiua & ſua actio ſunt in eodẽ gen te. ſicẽ ẽ calor & calefacere. ſi ſiſitudo cuiuſlibz ſp̃ẽi ẽ in genere accñtis. ſi ḡ ſba gignit ꝓpriã ſp̃em i intellcũ ſbe eãt accñs. ꝑ oẽ cauſãs ſp̃es in intellcũ ẽ. immetu᷒m prin᷒ operãdi. ꝙ ſba nõ ẽ immediatũ prin᷒ operandi. ḡ etc̃. 2º mõ ſba intelligit ꝑ ꝓpriã ſpẽm. & hoc põt pateꝛ ſi uidetur qd ſit actꝰ intelligẽdi. actꝰ enim intelligẽdi nõ ẽ aliud q̃ aſſiſtatio intꝰ cognoſcẽtis ad ip̃m ognoſcibile. unde oĩs cognitõ ſiue ſenſitiua ſiue intelle᷒ ẽ aſſiſtatõ cognoſcenti ad ognoſcibile. ꝙ obm cuiuſlibz poſ agit in potẽtiam ſ̃p qđ dicit ꝙ intelligere ẽ pati. nunc aũt de rõe cuiuſlibz agẽtis ẽ ꝙ aſſiſtet ſibi paſſũ. iõ in oi cognitõe ẽ aſſiſtatio cognoſcentis ad cõgſcibile. ꝙ intꝰ ñ aſſiſtit ſbe. niſi ꝑ ꝓpriã ſpẽm ip̃iꝰ ſbe ḡ etc̃. Sz hĩ ẽ una difficultas quomõ ſpẽs ſbe deueniꝛ ad inte᷒. gnº duplex modꝰ põt aſſignari. unꝰ ꝙ ſba priꝰ intelligit q̃ accñs. nõ obſtãte ꝙ in intellcũ ſiſ recipiãt ſpẽs ſbe & accñtl. ꝙ ſicẽ cõmen. ꝟº me᷒. cõmẽto 4º. ſba ẽ prior q̃ſitu. intꝰ enĩ nãliter q̃rit ognitõem ſbe. & iõ ſi obm intꝰ cõtingz ſbſtãtiã. etl & accñtia. ꝙ tñ ſba ẽ prior q̃ſitu. iõ nãr priꝰ intelligit q̃ accñs. & hĩc ẽ cũ a longe uidemꝰ aliqđ indiuiduũ priꝰ intelligimꝰ illud eẽ aial uꝑ corꝰ q̃ colorẽ eius uꝑ q̃ſitiue tẽ. Aliꝰ modꝰ & melior ẽ ꝙ inter ꝓductiõem ſbe ſub eẽ ꝟo qđ habz in mã. & ꝓductiõem ſbe ſ̃m eẽ qđ habz in cognitõe eſt magna ſiſitudo. ſicẽ enĩ mãin põt recipe formã ſbalẽ niſi fuerit diſpõita ꝑ foras accñtales appropriatas illi forẽ recipiẽde. ſ̃ ſemp foꝛa ꝓſupponit ꝓpriã diſpõem in mã. ita anima nõ põt acq̃rere cognitõem ſbe niſi priꝰ acquirat cognitõem accñtiũ que ſũt ꝓpria illi ſbe. unde ꝙ forma ſbalis nõ eſt immediate principiũ agendi. nõ ſtatiz cauſat ſpeciem ſuam in anima. ſed anteq̃ ſpecies recipiãt oportet animam diſponi per ſpecies ꝓprias accñtium ꝑ priorũ. unde ſimilis eſt proceſſus ipſius anime de potentia ad actum & ip ſius materie. ſicut enim anima eſt quo dammodo omnia. quia recipit ſpecies omnium. ſic materia prima eſt quodã modo omnes forme ſenſibiles. ꝙ ẽ receptiua omnium formarum ſenſibiliũ & ſicẽ oportet materiaz diſponi ad hꝰ ꝙ recipiat formam. ſic oportet diſponi animam per ſpeciem accidentis ap propriati illi ſubſtantie prius q̃ recipiat ſpeciem ſbe. & hoc eſt qđ dicẽ cõmenta. ꝑ de anima. ſuper illo ꝟbo accidẽtia magnã ptem conferunt ad cognoſcendũ qđ q̃d ẽ. dicit enim cõmẽto xiº. ꝑ paratur nobis cognitio ſubſtãtie per cognitõem accñtium. ſ̃ cuz ſciuerimꝰ acci᷒ ꝓpinq̃ eẽntialia. aut oĩa aut pꝛa. tunc cõtingit ut habeamꝰ meliorem cognitionem ſubſtantie. uñ priꝰ deueuit intellectus in cognitionem priorum accidentium ſubſtantie q̃ in cognitionem ſubſtãtie. ſ̃ diuerſimode nam in cognitionem aialium ꝑ figurã q̃ midxie figurã uariat ſbam rei. diſtãs eni aĩalia hñt diſtãs figuras. & aĩalia ſ̃m ſp̃m hñt eãdẽ figurã. plãte aũt et lapides ogſcunt ꝓpria uirtute. ꝙ ſba arboris cognoſcitur ex fructu. herba ognoſcit ex ſua ꝓprietate. lapides cognoſcunt ex ſua opatõe. ut ſi aliqs uidet lapidẽ reſtringere ſanguinẽ. & aliũ lapidẽ ſiſr cõcludit ꝙ oñis talis lapis eſt eiuſdẽ ſp̃ei. Tenẽdo iſtã uiaz. ad ar᷒ta᷒ in ōrium põt rñderi. Ad pri᷒ dº ꝙ liczꝰ ſba & accñs ſint ꝑ diuerſa ſ̃m eẽntiã. nõ tñ ſ̃m repſentatiõem. & iõ liqđ accñs põt eſſe ꝓpria ſiſitudo ſbe. & cũ dicit ꝙ maior ẽ cõuenientia inter ſbam & ſuã ſiſitudinẽ q̃ inter ſbam unã & aliã. ſ. hominẽ & aſinuz.

Dº ꝙ ꝺuenia᷒ ẽ duplex. ſ. eẽntiale et accñtale. ꝑ mõ ſba magꝭ ꝺuenit cũ ſba q̃ cũ accñte. 2º mõ p̃t magꝭ ꝺuenire ſba & accñs q̃ ſba & ſba. Ad 2᷒ dº ꝙ ſba põt facere ſp̃m in intellcũ etl ſi nulla faceꝛ in ſẽſu. nec ẽ uerũ illud ꝙ nihil faciat ſpeciẽ in intellectu. niſi qđ faĉ ſp̃m in ſẽſu. ꝙ ſic oĩs nra ognitõ ortũ haberz a ſenſu. tñ aliquid põt intelligi qđ nunq̃ fuit ſub ſenſu cognitõ tũ ſenſitiua diſponit ad hoc ꝙ aliqđ ognoſcaĉ ab intellcũ. Ad 3᷒ dº ꝙ poᵃ actiuã & ſua actõ ſũt᷒ in eodẽ genere loquẽº de eo qđ ẽ imꝺiate᷒ priᷓ᷒ operandi. ꝙ nõ gignit ſp̃m ſuã in intellcũ ñ mediantibz accñtibus. tenẽdo aũt aliã. ſ. ꝙ ſba nõ cognoſcaĉ ꝑ ꝓpriam ſp̃z. que uerior uideꝛ. põt reſpõderi. Ad ar᷒ta᷒ ad pri᷒ dº ꝙ ſba mãlis nõ ẽ primũ obz inteꝰ. ad ꝓbõez dº ꝙ ar᷒ peccat᷒ ꝑ fallaciã ꝛõtis. ꝙ ñ ſequit᷒ obm᷒ ẽ adequatũ poᵗ. ḡ ẽ ſic adequatũ. opans enĩ & cognoſcẽs debz eẽ ſibe cognoſcibili ſ̃m ꝙ eſt cognoſcens & opans. & hoc ẽ ſ̃m ſp̃m. ſ̃ nõ ſequit᷒ ꝑ hoc ꝙ ſi ognoſcibile ſit tale ſ̃m᷒ eſ ſentiã ꝙ ognoſcẽs ſit tale ſ̃m᷒ eẽntiam. ꝙ poſſũt aſſignari exẽpla q̃ſi infinita ſ̃a. Ad 2᷒ dº ꝙ ſba nõ cognoſcit pfecẽ ab intellcũ. ſ̃ in aliq̃ cõceptu cõi & iõ inteꝰ aſſimilat᷒ ſbe ꝑ ſp̃m alicuius cõis. & nõ ꝑ ꝓpriã ſp̃m & adequatã ip̃i ſbe. Ad 3᷒ dº ꝙ ſp̃s uniꝰ accidenti ñ excedit ip̃z accñs in repſentãdo. ꝙ nõ repſentat ñ accñs uꝑ aliqđ i cluſũ in accñte. & in illo cõi cognoſcitur ſba tanta cognitõe q̃ntã habemꝰ de ea. Ad 4᷒ dº ꝙ ſba nõ cognoſcit priꝰ. ad ꝓbõem dº ꝙ iſta ꝓpõ q̃cunq̃ ogſcit accñs ogſcit accñs ihereꝛ ſbe ꝙ ſ̃p hº ogſcat ſbaz ẽ ſ̃a. Ad 5᷒ dº ꝙ ſba ñ ogſcit a nobis ꝑ ꝓpriã diffi᷒ ſuã. n᷒ aliqs inteꝰ diuerſꝰ ogſcit ꝓpriam diffinitionem ſbe. ſ̃ ponimus aliquid loco ꝓprie diffinitõis. habz tamẽ ꝓpriã diffinitõez. ſ̃ nos ignoramꝰ

Ad ultimũ dº ꝙ auctoritas pli ſic debet intelligi ꝙ ſp̃es accidenti ipſius lapidis eſt in anima & nõ ſpecies ſbe propria. unde per illud pls non intelligit aliud niſi ꝙ lapis ſecundum ſuaz ſubſtantiam non eſt in anima. ſicut poſuerunt antiqui. ſed ꝙ aliqua ſpecies eſt in anima ratione cuius lapis intelligitur.

Trũ ſingulare ſit ab intellectu noſtro p ſe intelligibile. q ñ nihil aũt eſt intelligibile non habẽs q3 ddĩtatez. q q ddĩtas eſt primũ obm intellectus noſtri. ꝟ ſingulare nõ habet q ddĩtatẽ inq̃tũ ſingulare. q ſi haberet q ddĩtatez eſſet p ſe diffinibile. & de eo poſſet eẽ p ſe ſcia. ꝺ ñs eſt ꝟm. q tunc eſſet incorruptibile ſicut & ſcibile. & ſcietie eẽt infinite. ſic ſingularia poſſunt eẽ infinita. p̃ ſenſus eſt ſingulariũ. intellectus ẽ uniuerſaliuz z⁹ de aĩa. p̃ ſi ſingulare eẽt p ſe intelligibile. aut intelligeret p ſpẽm uel aut p aliã. nõ p eandem. q eadẽ ſpẽs ñ põt repſentare diuerſa ſub oppoſitis rõnib⁹. repſentare aũt ſub mõ uniuerſali & ſingulari ſũt oppõite rõnes repſentãdi. q una diſtincta. alia indiſtincta & cõfuſa. nec p aliã. q cũ p unũ ſingulare generet ſpẽs uel is. ſic pari rõne p omnia alia. & cũ ſingularia poſſint eẽ infinita. & ſic uniꝰ uel is eẽnt ſpẽs infinite. ꝺ q cqd pfectionis ẽ in potentia inferiori nõ ẽ negandũ a ſuperiori. ꝟ pfectiõis eſt in potẽtia ſenſitiua q̃ eſt inferior intẽa cognoſcere ſingularia diſtincta. g nõ ẽ negandũ ab intellectu.

In iſta. q. ẽ opi. tho. q intellectꝰ nr̃ p ſtatu iſto ñ põt intelligere ſingulare directe. rõ ſua eſt iſta. materia eſt principiũ ſingularitatis. & intellectus noſter nihil intelligit niſi p abſtractiõem a matia & cõſiderꝰ matie. abſtractũ aũt a matia indiuiſibili eſt uniuerſale. g tantũ uniuerſale ẽ ab intellectu nr̃o primo intelligibile. Dicit tamen q p reflexnem põt cognoſcere ſingulare. q licet ſpecies intelligibiles ſint in intellectu noſtro. tamen p eas nõ põt intelligere ſingulare niſi intuẽdo ipm uel in fantaſmate qd ẽ repſentatiꝫ primo ſingularis. ꝺ iſtã opi. arguo dupliter. p cõtra motiuũ ſuum. z⁹ cõtra modũ abſtrahendi quẽ ponit. Cõtra motiuũ. ſ. q materia ſit cauſa indiuiduationis. iſte articulus ẽ excõicatꝰ patiſſimꝰ

Per rõnem pbo quere in prio loco

Cõtra modũ abſtrahendi arguo ſic abſtractũ uniuerſalis a ſingulari fit ab intellectu poſſibili nõ agente. q eiꝰ tãtũ eſt ſpẽz a fãtaſmatibꝰ abſtrahere. ꝟ impoſſibile ẽ abſtraher uel a ſingulari ñ cognoſcẽ ſingulare. alias abſtraherz ignãtez niſi illud a q̃ abſtrahit intelligeret. g et cetera. Preterea ꝟm eum intellectus noſter nihil poteſt intelligere ñ conuertendo ſe ad fantaſmata. ꝟ in illa cõuerſione intelligit ſingulare. g ñ põt intelligere uniuerſale niſi prius intelligat ſingulare. uel ſaltem ſimul cuz uniuerſali. Preterea ſi ſingulare intelligatur tantũ p reflexionez. aut hoc eſt per ſpeciem intelligibilem exiſtentem in intellectu. aut in fantaſmate. ñ primo modo. q illa eſt repreſentatiua qdditatꝫ abſolute. nec z⁹ modo. q illa tm mouet fantaſiam. & ſic nõ erit principium intelligendi ſingulare. Ad q. ergo dico tres concluſiones. prima eſt iſta ſingulare ſecundũ ſe eſt a nobis intelligibile. z⁹ ẽ iſta ſingulare ẽ a nobis intelligibile p ſtatu iſto. Tertia eſt iſta ſingulare ſub ratione ſingularis. nc ab intellectu nec a ſenſu cognoſcitur.

Prima cõcło pbaꝫ ſic. inteꝰ ſequitur entitatẽ. q unũq̃q ſic ſe habz ad eẽ ſic ad cognoſcitem z⁹ mecc. g q ꝟm ſe nõ diminuit de rõe entis non diminuit de rõe cognoſcibilitatis. ꝟ ſingulare ſbe nõ diminuit de ratõne entitatis. immo ẽ ens actu pfectũ. uñ in p dictmẽti & z⁹ mecc. ſingulare ſbm ẽ maxie ſba g etc. p q ꝟm ſe ñ ẽ intelligibile a nullo intellectu põt intelligi. ꝟ ſingulare ut ſingulare põt intelligi ab intellectu diuino & angelico. g ſingulare ut ſingulare eſt ꝟm ſe intelligibile. z⁹ cõcło pbaꝫ ſic. ſic cõcłones cognoſcimus ſilogiſmo ſic prima inductõe p poſteri. ꝟ inductõ ẽ pgreſſus a ſingulari bꝰ ad uſe. g inteꝰ cognoſcit ſingulare pro ſtatu iſto. p ꝟm augꝰ. inuiſa poſſuꝰ diligi incõgita nq̃q̃. ꝟ priꝰ p ſtatu iſto diligimꝰ ſingulare q̃ uſe. q p̃ceptũ de dilectõe magis ẽ reſpectu ſingularis q̃ uis. nã deꝰ q eſt primꝰ dilcõis ẽ ſingularimꝰ eſt. & Io. in cano. ſua. q nõ dilexit ſe ẽm ſuũ nuc uidet zc. nec ualet dicere q cogitio uis ſufficit ad dilectõem ſingularis. q tũc cogitõ uis ſufficeret ad diligendũ illud ſingulare qd nunq̃ fuit cognitũ a ſẽſu. & tunc auctas allegata nihil uolenz de Iohãne.

p cognoſcẽs diam extremoz cogſcit extrẽa. ꝟ intellectus cogſcit diam uis & pticularis. g etc. p expimur nos cognoſcere ſingulare. hoc aũt nõ eſt p potẽtiã ſenſitiuã. q nõ eſt potẽtia reflexiua ſup actũ. uiſus enim nõ cognoſcit ſe uidere. g cogſcim⁹ nos cognoſcere ſingulare per intellectũ. q actꝰ q̃ p cogſcit ſingulare eſt repſentatiuꝰ ſingularis. q eſt eius ſimilitudo magis nota q̃ ſpes ſingularis. g etc. ꝟa ſolutio pbaꝫ ſic. oĩs potẽtia cogſcẽs alia qd obm ſub ppria rõne põt ipſum cognoſcere. & ab aliis diſtinguere circũſcripto oĩ alio nõ hebẽte illã rõem. ꝟ manẽte ppria rõe ſingularis ãmotis aliis oĩo obis non poſſemꝰ diſtinguer inter duo ſingularia. nec p ſenſũ. nc p intellectũ. g etc. Probatio mi. q omnis potẽtia cognoſcẽs obm ſuũ ꝟm alq̃ unitatẽ põt ipm diſtinguere ab oi alio nõ habẽte illã unitatem. ꝟ unũ ſingulare nõ habz unitatẽ eẽntialẽ alteri. & tñ nec ſenſu nec intellectũ poſſumus diſtinguere inter duo ſingularia circũſcripta diſtinctõe accidẽtali que eſt p locũ. tempus. magnitudinẽ. figurã. colorem. & ſic de aliis. Exemplum ſi preponanꝫ uiſui duo alba. intellectui duo ſingularia. que ꝟm ueritatem eẽnt diſtincta eſſentialiter. ſi tamẽ haberẽt omnino cõſimilia accidentia ut locuz ſ. q eſſent in eodem loco. & magnitudinem & colorem cõſimilem. & ſic de aliis. nec intellectus nec ſenſus diſtingueret inter iſta. ſed iudicaret illa eẽ unũ. ergo nec intellectus nec ſenſus cognoſcit aliquod illorum ſecundum propriam rationem ſingularis. ꝺ iſtam cõcluſionem inſtatur tripliciter. priõ ſic

numerus qui est sensibile cõe est p se sẽsibilis, & numer⁹ nõ ẽ ñ plalitas unitatũ, g̃ q̃libet unitas est p se sensibil'.

p̃ spẽs signi3 ab obo in3ẽtũ singulare. q actões sũt singulariũ, & spẽs representat illud a quo signi3. & sub rõe qua signi3, g etc. p̃ sequeret q sẽsus nõ magis cognosceret singulare q̃ intellectus. õ phm 2º de aĩa. sens⁹ est singulariũ. intellectus uniu. Ad primũ dico q sẽsibile cõe nõ facit ppriã speciem in sẽsu. nec facit ad sbam immutationis sicut sẽsibilia ppria, & tm facit ad modũ immutatõis uel diam. nec numer⁹ sentit nec unitates eius ñ mediantib⁹ qualitatib⁹ sẽsibilib⁹. & p cõ sequẽs nec unitates sub rõne singularitatis, nec duo alba in3ẽtũ duo, & ut distincta, ita q singularitas ẽ cõditõ agẽtis. & nõ rõ agẽdi, & nã que ẽ simil' in utroq; rõ agendi. Ad 3m per idem.

Ad 4m dº q sẽsus cognoscit singulare intuitiue & nõ abstractiue. intellectus aũt utroq; mõ. & iõ ꝑp appropriatõnem dicit q sensus est singularium q tantũ cognoscit exñtiã singulariũ & nõ eius qdditatem absolute. Ad 1m pricipale dº q mi. est fla. q singulare includit nãm & pprietatem õhentẽ nãm. & sic ẽ p se intelligibile. l3 nõ sub rõne singularitat. & illo mõ n⁹ est difficile, nec de eo põt esse scia. q n⁹ cogscibile. Ad 2m dictũ ẽ q sensus ẽ singulariũ cũ pcisiõe. inte⁹ autẽ nõ. Ad 3m dº q p eandẽ spẽm abstractã inte⁹ intelligit ule & singulare. q illa spẽs p̃ repñtat, nãm in aliq̃ suppõito. 2º nãm absolute. 3º nãm cũ conditiõib⁹ circũstantib⁹ nãtu singulare signatã. Ad motiuũ thome p3 q est fm. q mã nõ est principiũ individuatiõis. & si phs uideat h⁹ diceret exponendus est. q uocat mãm mãm signatam cõditionibus particularib⁹ & accñtalib⁹. dicit enim in sepcio q in dictis p accidens nõ est idem qd qd est cum eo cui⁹ est. & dcã p accñs uocat mãlia

Tr stelle agant in istis inferi orbus. q nõ. 7º phisi. mouẽs & motum sunt simil, & stelle nõ sunt simal cu3 istis infectoribus. g̃ et cetera. Preterea a cã determinata nihil euenit cõtingẽter. & stelle agũt ex necessitate nãe. ergo i inferioribus non euenit contingẽt. Preterea si agunt. uel agunt per motũ localem. aut per aliquã formam permanentem sbalem uel accidentalem. nõ primo modo q cum motus sit forma fluens fm uteriorem opi. cõmen. 3º phisi. g̃ in stellis esset forma actiua, qd est falsum. ñ 2º modo, q omnem formam permanẽtem quã nunc habent tunc haberent.

Contra 2º phisico. homo generat hominez & sol. Rñdeo inferiora sũt in duplici differentia, quedaz sunt animata & quedaz inanimata. inanimata quedam simplicia. quedam cõpositata. teneo igitur de .q. tres ꝺclusiones affirmatiuas. pria est ista stelle agũt in rebus aiat. 2ª est ista stelle agut in rebus inanimatis. Tertia est ista. stelle agunt in elementis. Prima sic probat. 2º de generatione. accessus & recessus in obliq̃ circulo ẽ cã ꝑpetue generatiõis.

p agũ in plãtis aĩalibus & hoibus alterãdo. & intendũt qualitates eis cõuenientes remittendo ctias q̃litates. & sic disponũt ad sa⁽tem⁾ & egritudinez. & tm põt alterare corp⁹ aĩatũ q̃m ad ꝑportiõez humoꝝ q dissoluit et mouet. Põt etiã augere organa in reddendo qualitates & g̃daz debitũ uel remittẽdo. iõ 3º dt aĩa. intellectus corrũpitur q̃daz interius corrupto. patz in lunatici. q aliq̃n melius disponũt. aliq̃n peius. Idẽ dm est de appetitu sẽsitiuo. q organũ sens⁹ magis disponit ad appetẽdũ unũ q̃ aliud. & sic3 appetit⁹ ille magi inclinet ad illud q̃ ad aliud. q tm uolũtas ẽ sibi regula põt eligere ctriũ. q nulla stella nec creatura aliq̃ põt effectiue aliqd cãre in uolũtate nisi ipsamet uolũtas. Ideo male iudicãt astronomi ꝑnosticã⁹ q tali ꝑiunctõe & tali erit bellũ. & in alia pax. & nati in tali ⁽stel⁾ erũt luxuriosi. & quia uoluntas est ꝑna ad uolendum illud ad q̃d appetit⁹ sẽsit⁹ inclinat. iõ in pluribus sic accidit. q dr eccl. p. puerti difficile corrigunt. & sultorũ infinit⁹ ẽ numer⁹. tm ista ꝑnitus nõ necitat. quia oẽs stelle melan⁽e⁾ uel iracũde efficiue cõfucte nõ plus inclinãt appetitũ ad bellũ q̃ possit uehemẽs lesio. nec tãtã delectatiõem possũt cãre q̃ tã delectabile uehemẽs. & tm utrũq; uincit uirtus sua. 2ª cõclo ꝓbat' geñ. p. sic in signa & tempa & dies & ãnos. & exponit de q̃litate aeris. g̃ stelle faciunt ad serenitatẽ aeris. Item agũt in elemẽta generando & alterando. q ꝑ approximationem solis intenditur uirtus elementorum superiorum. & debilitatur uirtus inferiorum. recedente autẽ cõtingit totum oppositum. ideo alterant & in tantum q quedam corrumpunt & quedam generantur. Exemplum de aqua que minor est in estate q̃ in hieme. q uirtus uniuersalis agẽtis cũ particulari fortificatur in actione. Itẽ agunt in aquam. quia fluxus & refluxꝰ maris non potest saluari nisi attribuẽdo lune. motus enim maris sequit uniformiter motum lune. quia sicut luna complet cursum suum in nigintiquinq; horis & modico minus. sic mare occeanum q̃tum est ex se regulariter se habet. q semp centro lune correspondet aliquis tumor in mari. & mare ibi est maioris eleuationis. & tunc currit ad locum inferiorem naturaliter. & tunc aqua refluit ad locum humiliorem. hꝰ autẽ non apparz in brachiis maris propter loci artationem. Tertia cõclusio ꝓbatur. q habent actiones in ipassiones. q omnes uapores eleuãtur per calorem etc. corpora tamen habent uarios motus fm uirtutẽ stellaꝝ quib⁹ appropriantur. & si tunc uirtus impassa sit tanta eleuet ipsum ad talem locum. Quare g̃ astrologi ñ indicant quã dz eẽ pluuia & q̃ta & in q̃ regiõe

Dico q̃ g̃ sciret speculatiuã & p̃ actiã posz pfecte iudicare. nullus tñ hõ scit. ꝟ angel⁹ nãr nouit nisi impe dit̃ p miraculũ. Iẽ generãt augr & ar genrũ in certis regionib⁹. cui⁹ cã non põt eẽ aqua nec terra. ꝟ tñ corpa ce lestia. Ad arm primũ dr q̃ agẽs di stans p̃ agit in mediũ. & cũ dicit celũ ẽ me qđ ñ est receptũ pegrinaz im pssionũ. dr q̃ licz non sit recepti effe cũs eius dẽ rõis. est tñ receptiu⁹ effec tus alterius rõnis. Exemꝑ pisces i re te cãt, morũ & mordet manũ & nõ re te. q̃ nõ est capax talis effect⁹. Ad 2m dico q̃ circũscripto oñi libero ar bitrio oñia euenirẽt de necit te. & ni hil cõtingẽter euniret in entibus. ꝟ p libeꝛ arbitriũ mlta ꝓpediri pñt q̃ ex se eenirent etc̃. Ad 3m dr q̃ non agũt p motũ localẽ. q̃ mot⁹ localis nõ est cã fore absoꝛe. dr etiã si astra sta rent haberẽt eandẽ uirtutẽ actiuã quã mõ habẽt & maiorẽ. q̃ man⁹ mota per flãmam min⁹ patit̃. & i dẽ eẽt si flam ma moueret & manus qescceret. iõ mo tus solũ reducit generãs sic agens ad ducit ignem. nec frustra moueꝛ. q̃ ali as haberet aspectũ tñ ad unã ptem. & tũc alibi nihil generaret̃.

Trũ satisfactio debeat̃ pro pria cuilibz peccato actuali q̃ nõ. q̃ tũc posset̃ sati fieri p̃ uno nõ satisfaciẽdo de alio. hr ẽ in cõueniẽs & implicat cõtradictiõem. q̃ sa tisfaciẽs p uno reconciliaret̃ deo i pri stinã amicitiã. et ñ satisfaciẽs p alio re maneret inimicus. & tũc simꝫ & semꝫ eẽt amicꝰ & inimicꝰ. g̃ etc̃. p̃ si cu illibz peccato eẽt satisfactio ꝓpria. tũc uni peccato deberet̃ ieiunium. alii elemosina. alii oro. cñs est ffm. g̃ etc̃. ffitas cñtis ꝓbat̃. q̃ possibile ẽ paupe rem aliquez peccare illo peccato cui debeꝛ elemosina p pena. ꝟ pauper ñ põt facere elemosinã. g̃ nec satisfacer põt. sicꝛ illa tria nõ posset̃ imponi ali cui p uno peccato. & oppm ẽ uerũ.

Cõ satisfactõ p culpa ẽ solutõ pene satisfactõ enĩ est reddit̃ eiꝰ qđ ẽ red dendũ ꝟ m iustitiã. ꝟ m iustitiaz pena ordinat culpam. g̃ determinate culpe corrñdet determinata pena. p̃ q̃ ũ glorificauit se & in deliciis fuit: de ba bilone dicit̃. tm date ei tormentũ & lu ctũ. apocalipsis. ir⁹. & deutrono. ꝟ m q̃tr̃m delicti erit & plagaz modus.

In ista. q. ẽ distinguẽdũ de satisfac tiõe que est duplex. s. generalꝫ & spẽa lis. siue cõis & ꝓpria. Diffinit⁹ pc satisfactio est restitutio uoluntaria equi ualẽtis. alias indebiti declarato diffini tõis. q̃ enim sit restitutõ pz. q̃ uõ est datio absoluta. q̃ enĩ sit equalentis pz q̃ p hoc qđ dr satisfactio dat̃ intelli gi. cõmẽsuratio corrñdens ad aliqd p cedẽs. q̃ etiã sit uoluntaria pz. q̃ si eẽt inuoluntaria nõ eẽt satisfactõ. ꝟ satisfa ctio. q̃ ille a quo aliqd inuide exigitur p culpa cõmissa multũ patit̃. Dif finitõ 2c satisfactio est operõ exterior laboriosa uꝫ penalis uoluntarie assum pta ad puniendũ peccatũ a se ꝑmissũ ꝑ placatiõnẽ diuine offense. Ista diffi nitio ẽ ꝑticularior q̃ pria. q̃ pria cõ sist in actu uoluntario penali interiori uꝫ exteriori. 2a aũt cõsistit in actu exte riori tñ. Loquẽdo de satisfactione p̃ mõ dr q̃ nõ. q̃ eadẽ cõtritio ꝟ m spe cie & ꝟ m numeꝛ põt eẽ sufficiẽs pena ꝑ ꝑibus peccati. loquẽdo de satisfac tõe 2o mõ dr q̃ peccata distinguunt̃ genere ꝟ m q̃ btus Io. distiguit ea dicẽs oñe qđ ẽ in mũdo. aut ẽ cõcupiscen carnis. aut cõcupiscen oculoꝛ. aut su pbia uite. Istis corrñdẽt ꝓprie satis factiões. ita q̃ pctõ carnis ieiunio. & oñis maceratio carnis. uꝫ q̃d ordinat̃ ad reprimendũ peccatũ carnis. sic̃ sũt uigilie. pegrinationes. aspitas uestimen torũ. nuditates. discalsatões. & qcũq; labor. Peccato superbie corrñdz oro q̃ humiliat spm̃ deo. & fortificat mẽtem

Peccato auaritie corrñdet elemosi na. & rõ horũ est. q̃ ꝑ que q̃s peccat ꝑ hec & torqueꝛ. ꝟ hec intelligenda sũt de cõgruo. & nõ de neccio. ꝟ aliqs paup põt peccaꝛ petõ auaritie. & pu nit̃ pena oronis & ieiunii. & tñ de cõ gruo dz puniri pena elemosine. Si militer aliqs diues ẽ ita delicat⁹ q̃ nõ põt sustinere aliq̃ afflictionẽ carnis iste debz induci ad oronẽ uꝫ ad elemosinã q̃ alias posset cadere in maiꝰ peccatũ

Ista sequẽdo pz q̃d sit dm ad duo ar̃ta pria. et ad alia duo. Ad prim dr q̃ aliqua pena corrñdet equalit̃ isti culpe. uꝫ pena dilicta in se uel ps pe ne cõtente in alia pena. Ad 2m dr q̃ auctas loqt̃ de pena dãnatoꝝ. quod pz. q̃ dicit cecidit babilon. ibi enim uerũ ẽ q̃ cõmẽsurat̃ pena culpe. ꝟ de pena penitẽtiali nõ est ita.

Trũ sensibile positũ supr̃ se sũ faciat sensũ. q̃ sic. q̃ cul tellus scindẽs neruũ cãt ma ximũ dolorẽ & maiorẽ q̃ si scinderet carnẽ. ꝟ neruus ẽ organũ sens⁹ tact⁹. g̃ etc̃. p̃ aliqs sapor potabil⁹ posit⁹ supr̃ me gustus. s. carnẽ sentit̃. g̃ mul to magis positũ supr̃ organũ. añs ẽ ma nifestũ. ꝺña ꝓbat̃. q̃ caro que ẽ mediũ in gustu ẽ corꝰ mixtũ & cõpositũ. ꝟ sapor ille potabil⁹ nõ ẽ ita mãlis & cõ posit⁹. g̃ spẽs illius saporis mãli⁹ reci pit̃ in medio q̃ in orgão. q̃ unũq̃dq; recipit̃ p modũ recipientis. si g̃ spẽs sa poris recepta in medio cãt gustũ mul to magis posita supr̃ organũ cãbit gu stum. p̃ son⁹ habz eẽ reale in oi pte medii. ꝟ auris põt audire nõ tm in oi pte medii. ꝟ in pte sibi cõiuncta. g̃ 2c

Cõ plis 2o de aĩa. & 3o. & ẽ sntia cõi ter oim philosophanm i tñ q̃ dicũt q̃ si cultellus scinderet immec nerũ in quo est sensus tactus hoc non sentiret.

Istã aũt cõclonẽ aliq sic ꝓbãt. oz sẽ sũ habere ꝓportõem. nõ tm ad obm. ꝟ etiã ad mediũ ad hoc q̃ exeat in actuz suũ. ita q̃ sicut ab excellenti sensibili & improportiõabili nõ immutat̃ sẽsus nec etiã sentit suũ obz si mediũ sit mi nus uꝫ parũ ꝓpinquũ uꝫ remotũ. q̃ g̃ obo posito supr̃ organũ non seruat̃ de bita ꝓportõ medii. g̃ 2c. Ad q. dr

q̄ de ſenſu uiſus ē rō ſpēalis .ſ. q̄ ſen
ſibile poſitū ſuꝑ ſenſū nō facit ſenſuz
q̄ color nō uideť niſi in lumine. & ad
hᵒ q̄ uideať requirit mediū illuminatū
ſi aūt color poneret ſuꝑ organū uiſꝰ
obumbraret ipm. ſequiť ḡ q̄ non poſ
ſit uideri. de aliis ſenſibꝫ. ē ſciendū q̄
ē duplex immutatō ſenſus a ſenſibili.
una realᵗ quādo mutať ꝑᵐ eē qđ habz
in re extra. puta ꝑᵐ locū. alia ē intен
tiōalis ꝑᵐ quā ſpiritualᵗ ſenſꝰ mouet
a ſenſibili. licz habeat modū eēndi ex
tra realē. nunc ḡ itaᵉſtᵉ q̄ aliq̄s ſenſus
immutať ſpūaliter tm̄ ut uiſꝰ. aliq̄ im
mutāť realᵗ & ſpūalᵗ. ut tactꝰ & gu
ſus & duo alii. primū ꝓbať. q̄ aut or
ganū tactꝰ ē corpꝰ mixtū. puta neruꝰ
aut caro. ꝑ q̄dcunq̄ iſtorū deť ſequiť
q̄ realᵗ patiať. q̄ utrūq̄ ē nāliť rece
ptiuū actōis nālis. & qualitates tāgibi
les ſūt nāliter actiue in eis. Iſta ſequē
do ad rōes in oppoᵐ potes ſic dicere
q̄ arᵗᵃ ꝓbant q̄ immutatio ſenſꝰ a ſē
ſibili ē intēctionalis & realis ꝑ ſtatu uie
nec prīa pōt eſſe ſine zᵃ q̄tum ad illos
quatuor ſenſꝰ deᵘ q̄bus arᵐ eſt. de uiſu
aūt ē aliud ut ſupius ē ꝓbatū. ꝑ arᵗᵃ iª
nō ꝓbant q̄ immutaᵒ nālis ut nālis fa
ciat ſenſū. immo magis impedit ut ui
ſū ē. ꝑ ſi ſēciāť huiᵐōi ſēſibilia tāgē
tia organū hoc ē ꝑcipere rōe immutatō
nis intēctiōalis & nō realis. ꝑᵐ hec ba
ē ꝓpō phi q̄ ſēſibilia tangēcia nō faci
unt ſenſū ratione. ſ. immutationis rea
lis uᵗ naturalis ꝑᵐ ꝙquam ſenſibilia tan
gunt corpus ſenſus.

Trium ſpes ſit uirtꝰ theologi
ca diſtincta a fide & caritate
q̄ non. nulla paſſio eſt uirtus
ꝑ ſpes ē paſſio ꝑ ethi. ḡ ſpes no ē uir
tus. ꝑ nulla uirtꝰ thoᶜᵃ determinat
mediū duaꝝ malitiaꝝ. ꝑ ſpes determi
nat. ḡ etc̄. mi. ꝓbať. q̄ ubicunq̄ ē me
diū duaꝝ malitiaꝝ ibi pōt eē defectꝰ
ꝑ in tēdendo in deū. nō pōt eē defcūs
q̄ nec nimis credere nec nimis dilige
re poteſt homo deuz. Mi. ꝓbať. q̄
ſpes determinat mediū inter ꝑſūptio
nē & deſpatiōnē ſicut inter duas mali
tias. ꝑ duo ꝓfcībilia reſpcū eiuſdē
obi ſufficiēter ꝓficiunť duabꝰ ꝓfecti
onibꝰ. ꝑ in aīa nō ſunt niſi due poten
ꝓfectibiles reſpcū obi increati. ſ. intel
lectus & uoluntas. ſicut ḡ intellcūs ſuf
ficiēter ꝓficiť habitu fidei. ſic uolun
tas ſufficiēter ꝓficiť habitu caritatī. ḡ
nō erūt ibi due uirtutes theoᶜᵉ. Con
tra apl's. nūc aūt manent fides ſpes ca
ritas. zᵒ. h̄. In iſta qōne nō ſequendo
auctem ſcripture. ꝑ tm̄ rōem nālē dici
poſſz q̄ ſpes nō ē uirtus theoᶜᵃ diſtin
cta a fide & caritate. Rō ē iſta ſem
periē uitanda pluralitas ſi nō apperet
euidēs neccitas ponēdi plalitatē. ꝑ nulla
eſt neccitas ponēdi ſpez uirtutē diſtinc
tam aliā a fide & caritate. ḡ etc̄. ꝓ
bať mi. q̄ uolūtas ſufficiēter diſponiť
ad uelle ordinatū & nolle ordinatū. q̄
nō pōt eē ordinatū uelle niſi reſpectu
oppōiti ſit ordinatū nolle. & ecouer.
ꝙ confirmať ꝑ illud primo de aīa. rcm̄
ē iudex ſui & obliq. idē etiſufficienť

diſponit ad āmādū bonū pñs. & deſi
derandū bonū abſens. Rōne etiā ꝓ
bari pōt. q̄ eoď aliq̄d tendit ad termi
nū nō habitū. & q̄eſcit in termino ha
bito. Tenēdo cōcloné iſtā pōt dici
q̄ ſpes aggregat in ſe duas uirtutes. ſ.
fidē & caritatē. actus enī ſpei q̄ eſt ex
pectare includit certitudinē. certitu
aūt ptinet ad intellcm & fidē. includ
etiā deſideriū q̄d ptinet ad uolūtatem
& ſi deſideriū ē meritoriū ptinet ad
caritatē que ꝑficit uolūtatem. ſic ḡ ex
pectatō meritoria includit certitudinē
intellcūs & deſideriū uolūtatis ordi
ſic ſpes ꝓ quādam cōgregatōem inclu
dit fidē & caritatē. Sed q̄ cōclu
iſtu op. exꝑſſe ꝺicit ſcripture ſacre
muxie apoſtolo in auctē ſuptus allega
tā. iō ad. q̄eſt aliter dicēdū q̄. ſ. fides
eſt uirtus theoᶜᵃ diſtincta a fide & cari
tate. q̄d ꝓbadeť ſic. Expimur i no
bis deſiderare bonū infinitū eē bonū
nobis a deo. liberaᵗ cōferēte. nō prio
ꝑ ꝓ aliq̄d aliud ſibi acceptū ordiatum
ad illud de ite circūſtantiatum. ḡ ad
ipſū pōt eē uirtus appeᵗᵃ inclinās. talᵉ
aūt eſt uirtus theoᶜᵃ. aſſūptū pz. quia
obm iſtius actus deſiderii ē bonū infi
nitū. prima circūſtanᵃ ē tendere in ꝓ
ſum deū ſub rōe qua ē abſens uiatori.
zª circūſtantia debita ē. q̄ eſt bonū no
bis. ſ. cōueniēs illi cui deſiderať. q̄ nul
lum bonū ſufficiēter q̄etat deſideriuz
noſtz nili bonū infinitū. ɜª circūſtan
tia eſt habere a deo cōferēte. q̄ nō po
teſt illud bonū cōſcari niſi a deo libe
raliter. 4ª circumſtantia eſt cum addi
tur non primo. ꝑ per aliquid aliud zē
que notat diſpoſitōem cōueniente ꝑᵐ
ordiⁿᵉᵐ diuinaz. q̄ ad illud bonū cōſe
quendū diſpoſuit diuina ſapia q̄ iſtud
bonum nulli cōicareť niſi primo acce
ptareť. pz ḡ q̄ iſte actus eſt debite cir
cumſtantiatꝰ. Notandū eſt aūtᵉ q̄ ad
uirtutem theoᶜᵃᵐ tres cōditiones ptine
re dicunť. prima eſt q̄ reſpiciat de
um pro primo obiecto. Secunda eſt
q̄ habeat ꝓ regulā primā regulam hu
manorū actuū. & non regulā acquiſi
tam. Tercia eſt q̄ immediate infūda
tur a deo ſicut a cā efficiente. & iſte
tres cōditiones ſunt diſtincte. q̄ alia ē
ratio regule. alia ratio obiecti. alia ra
tio efficientis. ſpes autē omnes predi
ctas conditiones habet. ideo eſt uirtus
theologica. theologia autem licet ha
beat duas primas. q̄ tamen nō hz ter
ciam non eſt uirtus theologica. poteſt
enim eſſe acquiſita & nō immediate a
deo infuſa. ſimiliter etiaz fides acqui
ſita. & caritas acquiſita. & ſpes acqui
ſita nō ſunt uirtutes theoᶜᵉ. q̄ defici
unt in tercia cōditione. Quod autē
deſiderare nō ꝑtineat ad fidem nᵉ ad
caritatem. ſed ad ſpem probatur.

Quia omnis actus fidei eſt credere
nullum deſiderare eſt credere. ḡ etc̄.
Similiter de caritate. caritas eniz eſt
ſuprema uirtus affectiua. & ꝓ conſequēs
eſt ſupremus amor. talis eſt amor ami
citie. q̄ ē ſimpliciter perfectior amo
re cōcupiſcentie. deſiderare autē bonū

meū est cōcupiscentie & nō amicitie. ꝯ etc. reliquiē ꝯ. ꝙ desiderare ptineat ad spem. Ad argumēta ꝓ illa opi, que sequit rōem naturalē dicendū ꝙ ista pluralitas ē nccia. Ad pbatōem ām? ꝙ licet uelle aliqd alicui. ut ille p hoc tendat in illud tanq̄ in bonū qđ est bonū in se sit actus eiusdem uirtutis, s. uoluntatis, cū uelle aliqd alicui sic stendo ibi nō est actus eiusdē uirtutis cū illo qđ est ipsū uelle ordinatum in se. Ad primū principale dicendū ꝙ nomina sunt imposita ad placitum. unde spes passio est imposita ad significandū passionē impressaꝫ appetitui sensitiuo ex ꝓsentia delectabilis nō in se, ꝓ in fantasia. isto modo spes non est uirtus. nec moralis. nec theologica. tñ idē nomē pōt significare habitū theologicū inclinātē i tale obm. s. desidera re bonum infinitum esse mihi bonum a deo liberaliē conferente ex meritis.

Ad 2m pōt dici ꝙ uirtus theoca ē medio nō ex pte subiecti. ꝓ ex pte excessus qui pōt esse in actu. nam uirtus uoralis habꝫ excessum & defectū nō ex rōne modi actus. ꝓ ex rōne actus q̄ tendit in obiectū nō sit theoca. ꝙ obiectū in qđ tendit est infinitū. ꝓ hoc pōt tendere actus imoderatꝰ ꝓ plus & minus. uirtus aūt moderat ut medio modo tendat. & isto modo fides media inter leuitatem & duritiē. ꝙ nec est credendū faciliter. ꝙ qui cito credit leuis est corde. nec nimis reluctare pti naciter. sic faciunt aliqui q̄ nō crēdūt nisi rōne naturali ostendat. Ad ultimū dico ꝙ uoluntas habꝫ duas affectiones. quarū utraq; attingit deuꝫ immediate in se. primo ꝛmo affectiōem iustitie elicitam affectiōe amicitie. ut est bonū in se. 2o affectiōe cōmodi ut ē bonū huic. & uterq; actus pōt esse ordinatus. et pōt uterq; habere habitum theologicū inclinantē ad ipsum habentem deū immediate ꝓ obiecto. ex pte autē intellectus nō est nisi una potena nata habere actum attingentē deū. & ipsa sufficienter pficitur uno habitu tē dente in uerum.

Trū subiectū primum scientie sit cōmune cōitate uirtutis uel cōitate ꝓdicationis. & uidet ꝙ cōitate predicatiōis. ꝙ sicut se habꝫ obiectū potētie ad potentiaꝫ sic se habꝫ obiectū scientie ad scientiā. ꝓ primū obiectū potētie est aliqd cōe cōmunitate ꝓdicatiōis ad oīa per se obiecta que respicit illa potena. q̄d patet, discurrēdo ꝓ obiecta prima uniuscuiusq; potentie. ꝯ etc. ꝓ generaliꝰ in scientiis assignatur obiectuꝫ cōmune cōitate ꝓdicatiōis & non uirtutis ꝙ in mea ens. in naturali substantia corporea. in geometria magnitudo. q̄libet autem illorum est cōmune cōmunitate predicationis. ergo etc. Cōtra cognoscibilia in omni scientia habent essentialem ordinem ad inuicem. ita ꝙ est deuenire ad aliqd simplex incōplexum uirtualiter & p̄ includēs notitiaꝫ omniū ueritatū cognoscibiliū in illa scientia. ꝯ primū subiectū scientie erit cōmune cōitate uirtutis & nō predicationis. In ista q. sic ꝓcedam. primo recitabo unum modū dicendi qui est Gock. 2o arguam cōtra eum & ostendam ꝙ eius motiuū nō cōcludit. Tertio dicaꝫ qđ melius mihi uidetur ad q.

Quantum ad primū dicit magister Gock. ꝙ primū obiectū scientie nō cōtinet ipsam scientiam. motiuū unum est illud. illud qđ cōtinet notitiā aliꝰ in tellectus nō habet eē in intellectu. probatur statim: illud qđ cōtinet notitiam aliꝰ intellectus est motiuū intellectus ꝓ motiuū est distans subiecto a mobili ꝯ etc. ꝙ si nō pari rōne potentia dicit de quolibet ꝙ agat in seipsum. ita ꝙ lignū calefaciet seipsum. qđ est oīno fm. aut qđ dic ipse ꝙ illa ꝓpositō ē tenenda tanq̄ principium methaphisicale. & si apparerēt aliq̄ difficultates circa ipsum conari debemus ad solutionem illarū. principium autē istud semper debemus tenere. ꝓ obiectū scientie habet eē tm in intellectu cum sit ute. ꝯ etc. Et si dicat ad istam rōnem ꝙ nō uolet. ꝙ dupliciter pōt aliqd esse in intellectu. s. subiective & obiue. tunc qñ dicit ꝙ exis in intellectu sbiue nō est motiuuꝫ intellectus est uera. ꝓ mi. ta. ꝙ motiuū intellectus est in intellectu obiue. & mouet ipsum ad intelligēdū Ista distinctio licet sit bona. tamē non tollit difficultatem argumēti. q̄d patꝫ q̄ nihil pōt eē in intellectu obiue nisi obiectatur intellectui ꝓsentialiter in se ipso. sic in cognitione intuitiua. uel in aliquo representatiuo. sicut in cognitione abstractiua. ꝓ ad hoc ꝙ aliqd intelligatur non oportet ꝙ obiectatur intellectui primo modo. ꝙ de non ente in actu est scientia. ergo oportꝫ obici intellectui secundo modo. & tunc quero si illud representatiuū sit subiective in intellectu. & moueat ipsuꝫ ad notitiā obiecti q̄d oportet dicere. ꝙ tale rep̄sentatiꝰ est in nobis. ꝙ intelligimꝰ cū uolumus 3o de agima. ergo mouens & motum non erunt distincta subiecto. oportet ergo ꝙ sit in parte sensitiua & per consequens sic ratio prima ꝙ nihil existens in intellectu est motiuuꝫ intellectus. nec uirtualiter continet notitiam intellectus. dicunt ergo ꝙ illud qđ est motiuum intellectus. & cōtinet uirtualiter eius notitiā est spēs sensibilis. quia cum obiectum intelligibile sit uniuersale. & ute sit in intellectu non potest continere uirtualiter notitiam intellectus. tunc enim mouēs & motū non essent distincta subiecto. Tria ergo dicunt isti de ista opini. primuꝫ est ꝙ spēs intelligibil nec formaliter. nec uirtualiter continet notitiaꝫ intellectus. quia agens & patiens sunt distincta subiecto. Secundū est ꝙ sola spēs sensibilis potest mouere intellectuꝫ & continet eius notitiam. Terciū est ꝙ hoc non obstante nihilominus obiectum intelligit in ratione uniuersalis.

Primum probatur ratio quare ideꝫ

nō pōt mouere ſeipſū. ē q̄ tale eſt mō
uens in actu q̄ale ē motum in poten
tia. ꝟ impoſſibile eſt idē ſim̄ eē in po
tentia. & in actu. g̃ mouēs & motū. n̄
poſſūt eē idem ſb̄o. cū g̃ ſpēs intelligi
bilis ſit idem ſubiecto cū intellectu. g̃
nō cōtinet eius notitiam. Secundū
ꝓbat. ſpēs ſenſibilis que eſt in aliqua
ꝑte corpis eſt diſtincta ſb̄o ab intellec
tu qui eſt in qualibet ꝑte corpis. g̃ nō
repugnat ſibi cōtinere notitiaꝫ intelle
ctus. Tercīū ꝓbat. q̄ intellectus agēs
cuius eſt abſtrahere ſpecies a fantaſia
per actionē ſuam cōſiderat ſpeciē q̄
de ſe eſt ſingularis ſub rōne uniuerſal
abſtrahit enim de ordine ad ordinem.

Cōtra primum arguit̄ ſic. uoluntas
agendo cauſat in ſeipſa actum uolēdi
alias totus ꝓceſſus in actibus humanis
eſſet mere naturalis g̃ agens & patiēs
nō ſunt diſtincta ſubiecto. Preterea
peccatum mortale uſ eſt a deo. & tūc
deus eſt cā mali. uſ ab obiecto. & tunc
nō eſt in eiꝰ poteſtate. q̄ actio obiecti
eſt mere naturalis. g̃ a uoluntate effec
tiue. Contra 2m arguit̄ ſic. cauſa eq
uocā totaliter ſemper eſt ꝑfectior ſuo ef
fectu. q̄ ipſum cōtinet eminenter. ſi g̃
ſola ſpecies ſenſibilis cauſat actum in
telligendi ſpecies ſenſibilis & aīa ſūt
indiſtincta ſubiecto. & per cōſequens
ſicut ſpecies intelligibilis nō poteſt ꝑ
te mouere intellectum. ita nec ſpecies
ſenſibilis. Contra tercium arguitur
ſic ſpecies repreſentat obiectuꝫ ſub il
la rōne ſub qua ab eo imprimit̄. ꝟ im
primit̄ ab eo ut ſingulare. q̄ actio eſt
ſingularis. g̃ nō repreſentat ipſum ſub
rōne uniuerſalis. q̄ nihil repreſentat
aliquid ſub oppoſitis rōnibus repreſē
tandi. ſingulare & uniuerſale habēt op
poſitas rōes repreſentādi. g̃ et cetera.

Preterea idem nō poteſt menſurari
diuerſis menſuris totalibus. ꝟ ſpecies
menſuratur totaliter ab obiecto. g̃ ea
dem ſpecies nō poteſt eſſe pluriuꝫ ob
iectorū ſi ſunt diuerſa repreſentatiua

Dico g̃ ad. q. q̄ aliquid exīs in in
tellectu ſiue ſubiectiue ſicut ſpecies ī
telligibil̄. ſiue obiectiue ſicut illud q̄d
relucet in tali ſpecie. qđ eſt obiectum
uirtualiter cōtinet notitiam intellect⁹
Tunc ad motiuum. mouens & motum
et cetera. nego. Ad probationem dico
q̄ non eſt uera. niſi in uniuocis. quia
idem poteſt eſſe in actu uirtuali & in
potentia ad actum formalem. ſicut pa
tet in graui. & de intellectu & uolūta
te reſpectu ſuorum actuum. primū g̃
ſubiectum ſcientie eſt cōmune cōmuni
tate uirtutis & nō predicationis.

Ad argumenta. ad primū maior nō
eſt uera. q̄ obiecti ad potentiam ē du
plex habitudo. ſ. actiui ad paſſiuuꝫ. &
terminantis ad terminatum. & una nō
eſt alia. q̄ poſſunt ſeparari. q̄ ſi deus
crearet intellectionem alicuius obiec
ti eſſet habitudo ſecunda ſine prima.
habitudo autem ſubiecti ad habitū eſt
habitudo cauſe ad effectum. tunc ad
formā quando dicis ſic ſe habz etc. dō
q̄ non eſt ſimile. quia termini prime
habitudinis ſūt cōes & adequati. ita q̄
ſicut actiū agit in paſſū. ſic q̃dlibz ac
tuū eiuſdē rōnis agit in q̃dlibz paſſū
eiuſdē rōnis. iō oportz q̄ obm̄ poten
ſit cōe cōitate p̄dicatōis. ꝟ termini ha
bitudinis cē ad effm̄ nō ſūt cōes nec
adequati. q̄ nō oīs cōtentuꝫ ſub ſb̄o
eſt cā illius habitus. iō ſb̄m habitus eſt
cōe cōitate cālitati. Ad 2m dō q̄ nec
mēſa nec ꝓpōſitio eſt ſcientia una. ꝟ m̄ ſpe
ciem. ꝟ ſm̄ genꝰ includēs plures ſcien
tias ſm̄ ſpeciē ſpecialiſſimā. ſicut g̃ a
pluribꝰ ſcientiis ſm̄ ſpeciē pōt abſtra
hi una ſcientia ſm̄ genꝰ. ſic a pluribus
ſb̄is pluriū ſcientiaꝝ ſm̄ ſpeciem pōt
abſtrahi ſb̄m unū cōe. ꝟ unius ſcientie
ſm̄ ſpeciem eſt unū ſb̄m unitate ſtuti
& nō p̄dicatiōis.

Trū ſb̄m & paſſio ſint ideꝫ
q̄ nō. nihil eſt paſſio ſuiipſi
us. ꝓbat ſtatim. q̄ omnis paſ
ſio ē poſterior ſuo ſb̄o naturaliꝛ. nihil
eſt poſterius ſeipſo. ſimiliꝛ paſſio ē ex
tra rōnē ſbi 7ᵒ mecc. nihil eſt extra rō
nem ſuiipſius. g̃ ma. fuit nera. & ꝑ cō
ſequēs ſb̄m & paſſio nō ſūt idē. ꝑ
ſb̄m ē ꝑ ſe notū de ſeipſo. paſſio nō ē
ꝑ ſe nota de ſb̄o. ꝟ magis demōſtrabil̄
de eo. g̃ e c̄. ꝑ ſb̄m ꝑcognoſcit̄ pa
ſſiōi. q̄ in qualibz ſcia primū cognitū
eſt ſb̄m. ꝟ nihil ē ꝑcognituꝫ ſeipſo. g̃
et cetera. mi. ꝓbat. q̄ alias eēt ꝯgnitū
anteq̄ ꝯgnoſceret. ꝑ diffinitio ſbi
eſt magis idem ſb̄o q̄ ꝓpria paſſio. q̄
dicit̄ de eo ꝑ̄ ꝑ modo. ꝟ diffinitio non ē
oīno eadē diffinito. g̃ etc. ꝓbat mi. q̄
alias in demōſtratōe potiſſima eſſz pe
tiᵒ principii. & in oīi ſilogiſmo demō
ſtratio duo termini. Probat̄ eadem
mi. ſic. impoſſibile eſt idem cīno indi
ſtinctum eſſe prius & poſterius ſeipō
oppoſitū p̄dicati repugnat ſb̄o. ꝟ ꝟm
ꝑtm & cōmen. p̄ phi. prius naturaliꝛ
idē cōcipit̄ ꝟ nunq̄ ſm̄ diffinitōnem
q̄ prius aliq̄d cōcipit̄ cōfuſe q̄ cōci
piat̄ diſtincte. Preterea effectus in
nullo genere cāe eſt idem realiꝛ cū ſua
cauſa. q̄ ſm̄ augꝰ. nihil ſeipſum ꝓdu
cit. ꝟ ſubiectum eſt cauſa efficiēs paſ
ſiōis. g̃ etc. ꝓbat mi. ſi enim ſubiectū
eſſet tantum cauſa materialis. cum cā
materialis ſit in potentia contradictio
nis. tunc ſubiectū nullā haberet neceſ
ſitatem reſpectu paſſionis. nunc autē
iſtud eſt ſm̄. q̄ neceſſario de ea p̄di
catur. g̃ etc. Cōtra. nullū prius de
pēdet a poſteriori. ſi g̃ ſubiectū eſſet
aliud a ꝓpria paſſiōe poſſet ab illa ſe
parī cum ſit prius ea. ꝟ cōſequens eſt
impoſſibile. ergo illud ex quo ſequit̄.

In iſtā. q. pono tres cōcluſiones. pri
ma eſt iſta ſubiectuꝫ & paſſio ſūt idē
realiter. 2ª eſt iſta aliqua paſſio nō eſt
idem formaliter cū ſubiecto. et aliq̄ n̄
eſt aliud a ſubiecto formaliter. 3ª eſt
iſta ſubiectū non pōt ſepari a propria
paſſione. Prima cōcluſio ꝓbat̄ ſic.
ſi aptitudo ad ſubiectum eſt aliud rea
liter a ſubiecto. quero de illo alio cuꝫ
nō ſit niſi aptitudo ad ſubiectū. aut ē
idem ſb̄o. aut aliud. ſi ideꝫ illud voco
paſſionē. ſi aliud erit ꝓceſſꝰ in infinitū

in aptitudinibus. sed ꝓcessus in infinitū est impossibile. g̃ passio nō est realiē aliud a ſbo. ꝑ in eẽtia r ordinatis & realr distinctis prius pōt fieri sine posteriori. ſ. ſbm ordie eẽtialiꝫ ꝓcedit passiões. g̃ si realr distinguūt deꝰ posset facere ſbm sine ꝓpria passiõe. hꝰ ẽ fm. ut stati ꝓbabit. g̃ etc̃. ma. ꝓbat multiplr. tuꝫ q nullu priꝰ depends a posteriori. iō si priꝰ & posteriꝰ differūt realr ñ repugnat priori eē sine posteriori. tū 2º. ep in eẽtialr ordinatis prius habz totā suā eẽtiā antecḡ in eē ꝓducat posteriꝰ nālr. & sic ñ repugt sibi eē sine eo. 2ª cōclo ꝓbat ꝑ sic q̃ sunt formalr idem sūt idē qddicatiue & p̃dicat unū de altero ꝑ modo dicẽdi per se. ſ passio nō est idem qddicatiue ſbo. nec p̃dicat de eo ꝑ modo. sed secūdo. g̃ nō ẽ idem sibi formalr. 2ª cōclo. ſ. q aliqua paꝰ nō ẽ aliud a ſbo formalr ꝓbat sic. infinitas demōstrat de deo. & finitas de creatura. sicut passio de ſbo p mediū. ſ. spūs increati & creati. ſ finitū & infinitū ñ distinguūtur formalr ab illis quorum sunt. cum sint gradus intrinseci eoꝝ. g̃ ꝛc̃. ꝑ ꝓbat illa mi. q finitū & infinitum nō uariant formalem rōnem entis. Tercia cōclo ꝓbat. nullū nc̃m dependet a principio cōtinge ẽte. ſ voluntas diuina ad extra est principiū mere contingens. g̃ ab ipsa non dependet cōnexio nc̃ia qual ẽ onexio ſbi & passiōis positis extremis. g̃. etc̃. Ad istā rōnem requirit q connexio ista sit necessaria stante uoluntate diuina. Cōtra stāte uoluntate diuina impossibile est iustuꝫ nōesse iustum. & tamē in se est simpliciter cōtingens illa ꝓpositio. Secūda rō est ista. nulla cōclusio demonstrata pōt eē falsa. si aūt deꝰ posset facere ſbm sine ꝓpria passione possibili posito in eē. ꝓpositō que enūtiaret passionem de ſbo esset falsa. Ad istam rōnem dicit q nulla cōclusio demonstrata est necessario uera nisi ſm legē nāe si p miraculum pōt falsificari. Contra istā solutio est nulla. sequit enim ex ea q aliqua sunt uera ſm naturam que nō sunt uera ſm theoª mª. qd est reprobatum parisius ut erroneum. Tercia ratō est ista. illa que cōueniunt enti equaliter ut existit in potēcia obiua & actuali existen non possunt auferri p uoluntatē diuinā. q illa que sūt in potēcia obiua nō habent esse a uoluntate diuina. q deus nō pōt facere quia creatura sit creabilis. ſ passio ita cōuenit subiecto ut habet eē in potēcia obiua sicut in actuali exiª cum habeat eādē diffinitionem. & per eandem diffinitionem semper eadem passio demōstret g̃ per nullam potentiam passio ē separabilis a subiecto. Quarta ratio est ista sicut naturalis aptitudo ad intelligēdū est passio ſbe spūalis. ita nālis aptitudo ad ridendū est passio hominis. ꝫ q illa ambo uniformiter ſsunt. ſ deꝰ nō pōt facere ſbam spūalem cui nō possz imprimere actū intelligendi. ul' qn esset apta nata intelligere. nc̃ celū facere quin eēt mobile. g̃ etc̃. Cōfirmatur istud. q si deus posset facere q celi ñ eēt ab eo mobilis posset facere se nō habere uirtutē motiuaꝫ illius corpis qd nō est ab ipso mobile. Dico ergo q omis nālis aptitudo cuiuslibz respectu eius qd nō cōuenit sibi p accidēs est ꝓpria passio eius. q nō pōt ea carere. nec cōuenit sibi p accūs. nec p se primo modo. q omnis aptitudo intelligiē posterior eo cuꝰ est. & sic ꝓbat de eo 2º modo dicendi p se. & iō cū nāles aptitudines sint omnino inseparabiles a suis ſbis. ꝫ q passio a subiecto separari ñ pōt. Ad argumēta ad pria quatuor dico simul q uerū cōcludunt si sane intelligat. ꝓbāt enimz q ſbz & passio sint nō idez exnā res. qd uerum est. imo aliqū distinguūt forma liter ut dcm est in 2ª cōclusiõe. & per illas rōnes nō pōt plus haberi. Ad ultimā dicendū q p̃dicatio passionis de ſbo nō est ex hoc q ſbm est cā efficiēs. q illud est fm. ſ ex hoc q subiectū determinat sibi ꝓpriā passionem sicut primū mobile motum.

Trū suppoⁿ addatᵉ aliqd positū sup̃ nām. q nō. unū nō dicit nisi duplicē negationē ſ. prīationē divisiōis in se. & priuatō nam indiuisibilitatis ad aliud. cū ergo suppoⁿ non dicat nisi istam duplicem negatōem. g̃ nō dic aliqd positū. ma. ꝓbat. q si unū diceret aliqd pāitiuū nō nisi illud qd dicit ens. & hoc ẽ falsum. q tunc eēt nugatio dicendo ens est unum. nō aliud ab ente. q tūc in q̃ libz ente eēt entitas addita enticati. cōsequēs est incōueniēs. Contra nihil repugnat alicui enti p solam negatōez in eo. ſ p aliqd positū. ſ suppoº repugnat cōicari. repugt etiā diuidi ī partes ſbiuas. nate uero hec duo ueniūt g̃ etc̃. ꝓbat. ma. q licet negaº ꝓximā potētiam ad aliqd tollat ab aliquo. ita q p ipsam negatōem illud ens in quo est talis negatio careat potentia ꝓxima ad aliqd. non tū ponit formalem repugnātiam in illo ente ad illud. q circū scriptis illis negatiōibus p possibile & incōpossibile cū nō sint staret tale ens cū opposito illarū negationum. & ita staret cō illo cui dicit repugnāre ex se qd est impossibile. Exemplum si substantia intelligatur nō q̃ta nō est diuisibilis. i. non est possibile diuidi potenª propinqua. non tamē repugnat sibi diuidi. quia tunc repugnarz sibi recipere quātitatem per quā formaliter posset diuidi. ita in proposito. Preterea nulla imperfectio repugnat alicui formaliter nisi per aliquid positiᵐ in eo. quia nulla impfectō repugnat nisi per aliquā perfectionem que est aliqd positū. ſ diuidi & nō cōmunicari ē q̃dam imperfectio. ideo non competit nature diuine. ergo et cetera. Ad argumentum in oppositū dico q maior est falsa sicut habes alibi. & si essz uera. non tamen sequereᵗ q non habeat aliam causam positiuam per quā insit

enti illa negatio duplex. tunc eque bñ unitas specifica significaret duplicez negationē. & tamē nullꝰ dicit ꝙ unitas specifica nō dicat entitatē positiuam

Truz satisfacere possit unus homo ꝓ alio. ꝙ nō. qa unus infirmus nō curatur per medicinam sumptaz ab alio. ꝓ pene sunt medicine 2º ethico. ḡ pena unius nō satisfacit pro alio. Preterea math. 3º. facite dignos fructus penitentie. ḡ necesse est q digne satisfacere vult ꝙ ipsemet operetur. Contra deus est promptior ad miserendum sine cōpatiōe ꝙ homo. ḡ unus homo in debito tempali potest satisfacere pro alio. ḡ multo fortius in debito spirituali cōcedetur cōclusio istius rōnis. Ad primū in cōtrarium dico ꝙ pene dupliciter possunt considerari; uno modo inquantum preseruant a malis futuris. quia corpꝰ domant & animam ad bene operandū disponunt. alio modo inquantum sunt satisfactorie. primo modo pena unius non ualet alteri. ꝙ si ieiunas non propter hoc corpus meum maceratur. 2º modo ualet. quia xp̄us nihil demeruit nec erat obligatus ad penaz nisi uoluntarie. & ꝓ nobis satisfecit. ita ꝙ sua pena satisfecit pro peccatis nostris.

Ad secundum dico sm philoso. 3º ethi. hoc nos facimꝰ ḡd per amicos facimꝰ. & ideo merita xp̄i & sanctorū nobiz applicata a deo reputantur esse nostra & nobis sufficiunt. sed melius eēt ꝙ unusquisq; faceret suam penitētiā.

Truz theologia sit proprie scientia. ꝙ non. quia scientia est illorum quoruz sunt principia cāe & elementa. p̄ phisico. quia unūquodq; cognoscimus inquantum principia cognoscimus p̄ posterio. sed theologia est de deo qui nec habet p̄ncipia nec causas nec elementa. ergo theologia non est sciētia.

Preterea omnis sciētia proprie procedit ex principiis per se notis primo posteri. sed theologia procedit ex credibilibus. ergo non est proprie sciētia

Contra unumquodq; sicut se habet ad entitatem sic ad ueritatem & cogñ cibilitatem 2º methaphi. sed deus maxime est ens. ergo maxime cognoscibilis. ergo de deo est maxime scientia. ergo et cetera. In ista. q. ē unus modꝰ dicendi qui est thome. ꝙ scientiarum duplex est genus. quedam procedit ex principiis per se notis naturali lumine intellectus. sicut meca. quedam procedit ex principiis notis lumine superioris scientie. sicut scia perspectiua procedit ex principiis notis in geometria primo modo theologia non est scientia Secūdo modo est scientia. quia procedit ex principiis notis lumine superioris scientie. s. dei & beatorum. Vnde sicut musica credit principia sibi tradita ab arismetrica. ita theolꝰ credit principia sibi tradita a deo. Confirmatur. quia aliter est loquenduz de scientia subalternante & subalternata. scientia eni subalternans non accipit principia ab alia scientia. subalternata accipit principia a subalternante. ideo supponit illa & non probat. cuz ergo theologia nostra subalternetur scientie dei & beatorum. ergo sua principia sunt sibi credita & non per se nota;

Preterea differentia est inter intellectum qui est habitus principiorum. & scientiam qui est habitꝰ cōclusionū quia principia respectu quorum ē intellectus habent certitudinem ex se. cōclones quarū est scientia habent certitudinem ex principiis. ergo formalis differentia scientie est habere certitudinem ab alio. sed utrum ab intellectu uel a lumine supernaturali uel quocūq; alio determinante hoc accidit scientie cum ergo theologia nostra habeatꝫ certitudinem ab alio. ergo est scientia.

Contra conclusiones secundū se nō sunt note nisi ex principiis. quia propter qđ unumquodq; & illud magis p̄ posteri. ergo notitia cōclusionum non excedit notitiam principiorum. cū ergo theologia secundum se sit de creditibilibus. ut sunt credita lumine fidei. theologia non excedit certitudinem fidei. ergo theologia nullo modo ꝓprie loquendo erit scientia. Preterea si de credibilibus esset proprie scientia uel hoc esset propter firmam adhesionem ipsis principiis. uel per deductionem cōclusionum ex principiis. non primo modo. quia talis adhesio est per uoluntatem. adhesio autem que facit scientiam est per intellectū. non secundo modo. quia illa potest esse necessaria. etiā infalsis sicut hec. homo est asinus. ergo rudibilis. Preterea comparatio intellectus nostri ad superiora ē sicut oculi ceci ad colorez. & surdi ad sonū si ergo aliquis potest habere scientiam q̄ credit alteri. tunc cecus poterit habere scientiam de coloribus. quia potest sibi dici ꝙ talis color est talis. hoc autem est omino falsum. & ptra plim 2º poster. deficiente sensu deficit scientia secundum illum sensum. & augi. in epistola ad ualem. ceci a natiuitate cū de luce coloribusq; interrogātur quid respondeant nō inueniūt. non enim coloreas patiunt imagines. ꝙ nullas sentiūt. Ad. q. ergo dico ꝙ scientia nec large nec nimis stricte sumpta includit quatuor. quia est cognitio certa ueri necessarii habēs euidētiā ex priori euiter. applicato ad ipsum per discursū syllogisticū. q̄tū ad primā oditōem theolꝰ est uere scia. ꝙ ipsa ē cogniō certa excludēs oēm deceptōem & opinionē. habz etiā euidentiā necitatē & certitudinē & obm altissimū. & ē hius q̄ definate uere dicimꝰ vtꝰ ethi. q̄m ad 2am oditōem dꝰ ꝙ ē de obo necio ē cōditio obiecti nō scientie. ꝙ q̄tum cunq; scia sit de obiecto necessario. ipsa tū in se pōt esse obtingēs et p obliuiō nē deleri. scia aūt q̄ de se ē certa euidēs

& ꝑpetua foraliter. est ꝑfectior illa. q̄ reqrit nccitatē obi. cōtingentia aūt ut pertinēt ad theologiam nata sunt habe re cognitionem certam euidentem. et exꝰpte euidēt ꝑpetuitatē. q̄ oīa nata sūt uideri in obo theoco. g̃ cōtingētia ut ptinēt ad theoloam nata sūt habē ꝑfectiorē cognitiōem q̄ scia de nccīis: ac q̄sita. & talis cognitio est scia ut sci entia diffinit pi? ethi. scia est hītus q̄ determinate uerū dicim?. fm aūt diffi nitōem scie posita ꝑ poster. que reqrit nccitatē obi nō ē scia. q̄ cognoscer cō tingēs ut nccm nō ē cognoscere ōtin gens. q̄tū aūt ad duas alias cōditio nes theoa beatorū & nraē uera scietia rō hui? est. q̄ oīs ueritas cāta in intelle ctu nro p aliqd pri? nāliter notū cāt p discursū silogisticū. q̄ discursus non reqrit ordinē tpis. fm nāe. fm diuīa eēa in q̄cunq; lumine uideat ꝺtinet uirtu aliter oēs uirtutes possibiles recipi in intellcū passiuo. g̃ etc. Ad illud dd opi. tho. d? q̄ ad rōnem subalterne nō solū reqrit q̄ sua prina credant. fm q̄ aliq̄ mō euidēter cogscant. uñ prin cipia musice aliq̄ mō cogscunt in mu sica euident. licz nō ita ꝑfecte sic in arismetrica. q̄ sūt sicut ianua in domo que nō latet. In ppoco aūt prina sunt nobis tm credita. iō de eis nō ē scia no bis. Ad arta principalia dd q̄ nō ē de rōne scie ut scia est q̄ habeat princi pia cās & passiōes eētialr differentes ab eo cuius sūt. licz aliqñ sit ita: p̄z per auicē. ꝑ mec. nō oz passiones realr di stare a sbo. sīlr de principiis. sic in ꝑ pōito de? de q̄ ē theoa habet prina et cās nō realr differētes ab eo. q̄ pr est cā filii fm q̄ ponit ibi cā. & attribu ta sunt passiones. Ad zm d? q̄ pri cipia isti? scie sunt notima fm se. undc arm cōcludit q̄ theoa fm se & in opa tiōe ad oīm suū ē certissima scientia.

Trum theoa sit practica. q̄ nō. Io. xxo. hec scripta sunt ut credatis. fm credere est spe culatm. q̄ ei succedit uisio. g̃ zc. ꝑ practica est circa contingēs zo de āia. & zo ethico. fm obtectuz theoc est nece ssarium. ergo nō est practica. Prete rea oīs practica speculatiua est nobi lior. tuz quia speculatiua est gratia sui practica ꝓp op?. tū q̄ speua ē certior ꝑ metha. tum zo. q̄ speculatiua est in uenta omnibus necessariis exītibus ꝓp fugam ignorantie. patet. q̄ sollicitu? circa necessaria impedit ab inquisitōe huius doctrine. uera est ergo ista ppo sitio omni practica speculatiua est no bilior. sed nulla est nobilior theologia. ergo theologia est speculatiua. Con tra Ro. iz. finis legis est dilectio. Item math. xxii? in his duobus preceptis to ta lex pendet & pphete. In ista. q. sic procedam. quia habitus practicus aliquo modo extenditur ad praxim. ꝑ uidendum est quid sit praxis. Secun do qualiter cognitō practica extenda tur ad praxim. Tercio a quo cogni tio practica habeat talem extensionez Quarto utrum theologia sit practica.

q̄tū ad primū articulū dico q̄ prā xis ad quā extendit cognitio practica est actus alteri? poc q̄ inte? nāliter po sterior intellectōe nata elici cōformit rōni recte. ad hoc q̄ sit recta pria odi tio patz. q̄ stādo ꝑcise in actib? inte? nulla est extensio inte?. q̄ non extra se tendit nisi ut actus eius respicit actuz alterius poc. za cōditio p̄z. q̄ act? nō habentes ordinē ad intem quales sūt ac tus uegetatiui aut nāliter ꝑcedētes in tellectiōem ut actus sensitiui nō dicūt praxes. nec ad eos extendit noti? pra ctica ut sunt priores intellectiōe. Simi liter actus potētie sēsitiue qui ꝑcedit actū inte? nō est praxis. q̄ illo modo ē cōis nobis & brutis. nec respcū illoruz actuū ē cognitio practica. nisi ut aliq̄ modo est modeua istoz actuū. & isti ac tus sequunt intellectōem moderatiuaz ut sunt per ipsam moderati. Sequi tur g̃ ex his duob? q̄ praxis est actus uoluntatis elicit? uł impat?. q̄ nullus alius actus a uolitione eētialit est po sterior intellectiōe. q̄ q̄cunq; ali? det aliqs eiusdē rōnis cū isto posset ee pri or. ut p̄z discurrēdo p actus oīm potē tiarū. zo p̄z sic. praxis ē actus q̄ est in potestate cognoscentis. q̄ pi? ethi. artifex eget uirtute ad recte agendū. fm nō eget uirtute respectu eius qd ñ est in potestate sua. g̃ artifex ī potesta te sua habet factum. m. si g̃ praxis ē in potestate cognoscentis & nō est in po testate eius nisi actus uoluntatis elicit? uł impatus sequit ꝓpositum ut pri?.

Ad secundū articulū patet ꝓbatio ex p̄ articulo. nam ista extensio cōsistit in duplici relatione aptitudinali. s. ap titudinal cōformitatis. & natural pri oritatis. de prioritate patet p illud q̄d dictū est in prio articulo de pi? ethi. & de cōformitate habet ibidez. Apti tudinali dixi. q̄ neutra relatio reqrit actualis. q̄ q̄ praxis sequat actualiter cōsideratiōē que sit cōformis ipsi cō sideratōi accidit ipsi cōsideratōi. si g̃ ab actuali consideratōe diceret praxis nulla eēt nccio practica. fm eadez q̄nq; practica q̄nq; speculatiua. qd falsum est. sufficit ergo duplex aptitudinal ex tensio siue aptitudo ad extensionem.

Ex hoc patet q̄ practicuz & specu latiuum non sunt differentie essentia les scientie in cōmuni q̄ ē eius absolutū q̄ practicū dic duplicē rem. speculati uū priuat illā rem duplicez. priuatio aūt & respectus nō sunt de eēa absо luti. dinidit g̃ scientia in illa sicut ge nus per proprias passiones specieruz sicut numerus per parem & imparem uł linea per rectum & curuum. q̄ tum ad zm articulum sunt diuerse opi. Recitabo ꝑ quaz intēdo improbare. q̄ magis ē pulchra & subtilis. & est ista q̄ ogniō ꝑctica habz extēsionē a fine ꝓbat triplici rōe. ꝑ sic. aut hītus ē ꝑctic? abo. aut a fine. si a fine hēt ꝓpom. q̄ ñ ab obo ꝓbo. q̄ inte? extē sīōe fit ꝑctic? zo de āia. fm hoc ñ ē uerū ñ dt inteus spuo. & ꝑ ea extēso ad op? g̃ circa idē obz pōt eē cōsidera? speua

& ꝑctica.ꝯ a fine habz.qꝫ tit ꝑctica?

ꝑ medicina diuidit in ſpeculatiuā & ꝑcticā.& tñ ē de eodē obo .ſ. cor pe ſanabili. ꝑ actus dicit ꝑcticus qꝫ bon⁹ uꝫ malus moraliꝫ.ꝟ bonitas & malicia moris cōꝑtunt actui ex circū ſtantiis.ꝟ inter oēs circūſtantias pri ma & principalis uidet eē circūſtantia finis.ꝯ etc. ꝙ aut habit⁹ uꝫ act⁹ di cit practic⁹ ꝑꝑ actualē extēſionem ad op⁹.uꝫ ꝑꝑ aptitudinalē.nō ꝑ modo.qꝫ tūc faber nō actu opans nō haberz co gnitionē practicā.ꝯ z⁰ mō.ꝟ nulla ap titudo cōuenit naturē que repugnat alte ri niſi ꝑꝑ aliqd abſolutuz in tali nā.qꝫ enim abſtā nā ē talis.iō cōuenit ſibi tal aptitudo.ꝯ ꝑſupponit in ipa cōſidera tiōe alīꝫ cōditioez intrinſecā ꝑ quā cō uenit ſibi talis aptitudo. iſta autē cōſideratiōis ē ab aliqua cā eiꝰ priore ēē eius priores ſūt inteꝰ & obm.ꝯ cō uenit ſibi ab aliꝫ iſtoꝝ. ꝑ ſi ſciam eē practicā & ordinari ad finē cōuer tant.ꝯ ſcientia moral non ē practica? ꝺns ē fm.ꝑ ethi.& z⁰.nā ꝓbat. qꝫ finis eius ē felicitas q cōſiſtit in ſpe ne xº ethi.& nō in praxi.ꝯ etc. ꝑ di rigere ē act⁹ inteꝰ. qꝫ eiꝰ eſt habit⁹.ſ. prudētia a q iſte act⁹ elicit.ꝟ null⁹ ac tus inteꝰ ē ꝑxis.pz in ꝑ articulo.ꝯ zē

Dº ꝯ ad illū articulū qꝫ ſcia ꝑcti ca nō habz ꝑ extēſionē ſibi apetētē ex fine in q̄m finis ꝑꝑ rōes fcās ꝺ opi.ꝟ ꝺfortē hz ab obo.ꝑ.ſo.q uꝫ ē rcitus ꝑxis uꝫ aliqd ⁊tualiꝫ includēs iſtā rei tudinē.& iō ꝑxis ē cōforabilis illi cog nōi uꝫ ſit ſcia.qꝫ cognitio ē talis ꝺ ꝺgti q̄m ad 4.m articulū q̄d ē pncipale q̄ſitū ſūt qnq; op.tñ oēs tenēt ptē ne gatiuā.q.recitabo tm unā q ē ſubtilior & magis rōabilis.& ē iſta.theoª ē ſcien tia maxīe ſpeculatiua. Ad euidētiam iſtiꝰ ponit unā dt.de actu.duplex ē ac tus uoluntati.unꝰ pficiēs uolūtatē.aliꝰ q pficit a uoc̄. ꝑmꝰ act⁹ ē reſpcū fi nis.& ē opatō pfcā.quā ad ira ſe uo lūtas elicit & fini ultio ſe unit. zº ac tus ē reſpcū eoꝝ q ſūt ad finē.& ē ac tio bona qua uolūtas extra ſe tēdit.ta lis ē actio directiua in finē. In ꝑ actu uolūtas nō indiget directio.ꝟ ſufficit ſola obi oſtēſio.ſolū enī in ipſo ē ſpe culatio ut uolūtati obm ſue opationis pfcē oñdat.ut ſtati in ipſū pfcā opati one tendat.taꝫ aūt act⁹ ſimpliꝫ ptinet ad ſciam ſpeculatiuā. in alio autē actu uoluntas indiget directiuo. & illud ꝑ tinet ad ſciam practicam.in iſto enī ē ſpecuº ut actiōez dirigat qđ ē ꝓpriū ꝑctice.ꝟ act⁹ q pficit a uolūc̄ nō ē fi nis huiꝰ ſcie.ꝟ act⁹ q pficit uoc̄m.ꝯ iſta ſcia ē pfecc̄ ſpeua.qꝫ act⁹ princi paliꝫ intentꝰ in ipa ē act⁹ uolūtati cir ca finē in q̄ nō indiget directio.ꝟ tm oſtc̄ obi.ꝯ ñ ē ꝑctica.ꝟ ſpeua. ꝑ bat auctē & rōne.auctē ſic.augi ſer mone de iacob & eſau.omnia opa nra ſūt ut mundet oculus uñ uideat deus Rōne ſic.nō requirit directū niſi ubi pōt eē error.ꝟ ſcientia practica ē di rectiua.ꝯ ſcientia beatoꝝ nō ē ꝑctica qꝫ btī ñ pōt errare.ꝯ nra ē ꝑcca cū ſit eadem cum ſcientia beatorum.

Preterea deus nō habet ſcientiam practicā.maxime autē habz theolª uel ſolus ſaltem pfectiſſime.ꝯ theolo gia nō eſt practica. Cōtra duco rati onem poſitiōis eorū ad oppoſitū qua dupliciter.primo ſic.ſi uoluntas non pōt errare circa finem oſtēſum in uni uerſali.tamē ſm eos poteſt errare circa finem oſtenſum in ꝑticulari.ꝯ ad hoc qꝫ agat recte circa finem in particula ri oſtenſuz requritur directiua oſtenſio finis.ꝟ in theoª eſt finis in particulari & nō in uniuerſali.qꝫ de uniuerſali p tinet ad mec̄m.ꝯ circa obiectum theo logicū oportet dare ſcientiā practicā.

Secūdo ſic habitus directiuꝰ nō po nitur ꝑꝑ ſubſtātiaz actus.ꝟ ꝓpter cit cūſtantiam.ꝯ licet uoluntas eſſet deter minata ad ſubſtantiam actus tendentis ad finem in ꝑticulari q̄tum ad circū ſtantiā actus ſaltē requireret directiōm qꝫ ad ipſum nō extendit directio que eſt circa ſubſtantiaz actus. Ex iſtis duabus rōnibus arguitur ſic.ubi cōtin git in praxi errare & recte agere. ibi eſt notitia practica neceſſaria ad diri gendū.ꝟ in praxi que eſt dilectio finis ut ptinet ad theolª cōtingit dupli citer errare.ut ꝓbāt iſte due rōnes. tū rōne obi in ꝑticulari.tū rōe circūſtātia rū act⁹.ꝯ theoª eſt ſcia practica. ꝑ zº ſic.cuius dilectō pricipaliꝫ intēdit extra genꝰ cognitiōis eiꝰ cognitō prin cipaliꝫ intendit intra genꝰ cognitōis.ꝟ fm eos dilectō finis pricipaliꝫ inten dit extra genꝰ cognitōis.ꝯ cognitō fi nis principaliꝫ intendit in genē ꝛgni tiōis.ꝟ in q̄libz ſcia principaliꝫ inten dit ꝛgnitō ſui obi primi.ꝯ finis eſt pri cipale ſbm iſtiꝰ ſcie.ꝟ a fine ſumūtur prinª practica.prinª practica conclu dunt cōcl̄ones practicas.ꝯ theoª que ꝑ intēdit dilectionē finis extra genus cognitōis ē practica. ꝑ prinª & cō cl̄ones ad idē genꝰ ꝑtinēt ꝟ practicā uꝫ ſpeuam.qꝫ cōcl̄ones pracc̄ reſoluūt in prinª practica. cū ꝯ cognitio finis ſit direcua in actibz circa ea q ſunt ad finē.& cogtio eoꝝ que ſūt ad finē ſit q̄ſi cōditō inclusa in cogtiōe finis q̄ſi prinm.ſi cognitio eoꝝ q ſunt ad finē eſt cognitō cōcl̄onū practicarū cogni tio finis erit cognitio practica. qꝫ de prinº practico. Ad.q.ꝯ dº qꝫ cum actꝰ uolūtati elicitꝰ ſit ꝺfſime praxis. etſi nō cōicaret actꝰ aliqs impactꝰ.pa tet de ꝑ articlo.& extēſio ꝛgnitiōis ꝑ ctice ꝺſiſtat in cōfortc̄ ad ꝑxiz ꝰ& pri oritc̄ aptitudīali.pz ex zº.ſeqꝫ qꝫ iª ē ꝛgniº ꝑctica q̄ ē aptitudialiꝫ ꝺformis uolitōi rē & nāliꝫ prior ipa.ꝟ tō the olª nccia itellcūi creato ē ſic ꝺformis actui uolūtati create & prior eo.ꝯ zē

Ad arcª in ꝺriū & ꝑ ad rōes op.dt zº articlo ad pm dº qꝫ hīt ſpeuꝰ & ꝑ ctic⁹ ñ pūt eē circa idē obz. cū ꝓbāt qꝫ inteꝰ extenc̄ fit ꝑctus.nego.nec plis dic.ꝟ pōt tres ḡdꝰ inteꝰ q̄ruz pri mꝰ ē cōſiderāt tm ſpeculabilia.Secun dus agibilia non dictando proſequi uꝫ fugere. Tercio dic ampliꝰ extēdēdo

se ipsum vsque ad fugam. ita q̄ ista ex tensio est intellect⁹ imperfecte practici ad cōsiderationem perfecte practicum. q̄ a delectamē completū de eis precipiendo fugam vel prosecutionem. tamē si cōcedatur nō est ad ppositū. q̄ speculatiū & practicū sunt differentie accidentales intellectus. licet sint ēntiales habituū & actuū. ideo actus & habitus nō sic extensiōe fiunt practici ex speculatiuis.

Ad 2m de medicina dico q̄ quādo aliqua extrema sūt oppōita quāto aliqd recedit ab uno tanto accedit ad aliud. ſ cōsiderato habz actualissimā rōnem practici. que nata est immediate esse cōformis formaliter praxi eliciēde. g̃ ꝓpto aliquid magis recedit ab ipsa tanto magis ad speculatiū accedit. & habitus qui nō est natus esse immediate cōformis praxi eliciende posset poni speculatiuus respectu habitus experti. quia habitus ultior nō est ita immediate directiuus. ut patz p̄metha. artifex frequenter errabit. expertus nō. & sic medicina pōt distingui in speculatiuā & practicam. prima ē de causis & curis uniuersalib⁹ & remotior a ꝓxi eliciēda. 2a ē de particularib⁹ et ꝓpinquorib⁹ & immediatoribus praxi. tñ ſm bitatē unius ſ. lior. est simpr practica. licet cōtine dicat speculatiua. Ad tertium dico q̄ nō omnis actus bonus est bonus a circūſtātia finis ut finis. q̄ aliqs ē bonus a circūſtantia obi ubi finis ē obiectū. ibi circūſtātia finis ut obi. pro tribuit rectitudinē actui. ille enim actus exsolo obo ē simpr bonus. q̄ amat deum sine aliis circūſtātiis est simplicit bonū. ſm g̃ ē q̄ pria bonitas actus moralis sit a fine. ut finis distinguit ab obiecto. 2o et sic est ſm. q̄ actus circa eius ad finem. licet ꝓ prima circūſtantia habeat finem. tñ ab obo habz bonitatē ex genere Ad 4tum opi. de 4o articlo ad auctē dm q̄ nec ipsi uolunt q̄ uisio dei sit finis istius scie. qđ tñ auctas uideꝫ cōcludere. iō dico q̄ auctas loquitur de istis opatōib⁹ exteriorib⁹. ſ. uigiliis ieiuniis orōibus. oīs aūt actus exterior natus ē cōformari actui interiori a quo habz suā bonitatē. Ad 5m dico q̄ sicut agēs ꝓ se intendit inducere formam. nec per se intendit remotionē ōrii. nisi per accidens. sic habitus ꝓ se dirigit. per accidēs excludit errorem. & si habitus est perfectus nō cōpatitur secum errorem. immo si opatitur est imperfectus. licet g̃ beati nō possint errare. nō sequit ꝑ hoc q̄ non habeāt habitū directm. q̄ illo p impossibile circūscripto posset errare. & ipso pōito ꝑ ei⁹ ꝓfectiōem excluditur oīs error. Ad 6m dm q̄ theo dei dr nccīs ē ꝑctica. q̄ obm prm theo unm natū ē intellectū suo gignere notitiā cōformē uolitōi rē priorē nāt ipa uolitōe. q̄ oformē p3. q̄ priorē ꝓbat. q̄ inteꝫ ppriꝫ nāt intelligit suū ꝓm obm q̄ uolitas uelit illud. & q̄ priꝫ nāt pōt sufficienter hre omnem notitiā uirtualr inclusā in intentōe primi obi. Nullis autē elicitis notitia acctia de ꝓ obo.

Ad arguta principalia ad primū dico q̄ fides credēt & uisio oīa ista sunt practica nō spectua. uisio. ſ. sequēs credere. q̄ nata est eē cōformis recte fruitiōi. & prius naturalr habeē in intellectu creato ut fruitio recta illi cōformiter eliciatur. Ad secūdū dico q̄ cōtingēs circa qđ est scientia practica est finis ut ens ad finē. in agibilibus autē actio est ultimus finis vt⁹ ethico. g̃ cōtingentia actiōis que est finis sufficit ad obiectum scientie practice.

Ad ultimū dico ſm plm 7o poli. nobilitati est in inferiora attingere superius. ideo sensitiua in homine est nobilior sensitiua in bruto. q̄ ordinatur ad intellectiuā. nobilitatis g̃ est in scientia ordinari ad actū nobilioris potētie ſ plis nō ponit aliquā scientiā eē. conformem praxi uoluntatis circa finem q̄ nō ponit uoluntatē circa finem habeē praxim. ſ quasi quandā notionez simplicē naturalem. ideo nullaz posuit eē nobiliorem ꝓ conformitatē ad finē si autē posuisset nō negasset scientiaz practicam respectu istius praxis eē nobiliorem scientia speculua circa idem.

Truz theolo nostra subalternatur alicui scientie. q̄ sic. sicut se habet subiectum unius scientie ad subiectum alterius. sic una scientia se habet ad aliam. ſ subiectum theologie continet sub subiecto mec. ergo theologia cōtinet sub mca ergo etc. Contra nullius scientie subalterne subiectū primū ē aliqd simplex q̄ sbm scientie subalternate oportet q̄ sit cōtractum respectu scie subalternātis. ſ sbm theologie est simplicissimū q̄ deus sub rōne deitatis. g̃ etc. Circa istā. q. sic ꝓcedam. ꝓ recitabo opi. cuiusdam doctoris de rōne scientie subalterne. & arguam cōtra eam. Secundo inuestigabo modos subalternatiōis. & cōditiones necessario requisitas cuilibet eorum. Tercio applicabo illas ad ppositū. Quantū ad primm ē opinandi q̄ rō scientie subalterne cōsistit in hoc qđ est cōsiderare subiectum aliqđ sub aliq̄ passiōe q̄ nō orit ex principiis subiecti. quia nulla talis scientia potest reducere sua principia in per se nota infra suum genus. ideo oportz q̄ sit alteri subalterna in cuius principia sicut in p se notā possit reducere principia sua. Contra possibile est scientiam subalternantem & subalternatam cōsiderare idē subiectū. differēti tamē cōsideratiōe. ſ. q. & ꝑ quid. g̃ subalternari alteri non cōstituit precise in hoc q̄ scientia subalternās cōsiderat subiectum absolute. & subalternata cōsiderat idez sub rōne alicui⁹ passiōis que nō oritur ex principiis subiecti. oña est nota. añcedēs ꝓbat. q̄ naualis subalternat astrolo. & tñ cōsiderāt idez. q̄ cōiunctionem siderum & planetarū in presagiū futurorū. ſ. trā quillitatis uel tempestatis. differenter tñ quia astrologus cognoscit talez cōiunctiōem propter quid. naualis q̄ tantū

Quãtũ ad ſecũdũ articulũ ꝓmitto ꝑ ꝙ ſcie ſubalternans & ſubalternata nõ ſũt ſcięcie oĩno diſpate, hoc dicẽ no mẽ ſubalternatõis. ſubalternari enĩz eſt ſub altera teneri. ꝯ debẽt eẽ circa idez obm. ꝙ ſi eẽnt oĩno circa obꝫ diſperata una no eẽt alteri ſubalterna. D⁹ ꝯ ꝙ quatuor ſũt modi ſubalternatiõis ꝙ uł ſubalternans & ſubalternata conſiderãt idem abſolute, uł ſubalternans cõſiderat abſolute qđ ſubalternata cũ determinatiõe. ſi ꝑ modo hoc dupl'r aut enim ſubalternãs cogſcit ꝓ rõnem & cãm, & ſubalterna ꝓ ſenſũ & expientiaz. & ſic nauꝭ ſubalternat aſtrologie. ꝙ ambe idẽ conſiderant. una ꝓꝑ ꝝd & altera ꝙ. & ſic eſt primꝰ modꝰ ſubalternatiõis. aut ſubalternãs cognoſcit ꝓ rõem & cãm mõ cognitio. & ſb alterna cognoſcit ꝑ cõſuetudinẽ actõis mõ opatio. & ſic ſcĩa machinaᵘᵃ ſubalternat ꝯſtiometrie que ẽ ꝑs geometre ambe enĩ conſiderãt cõſtrucᵗᵒᵐ edificiorũ ex corpibus ſolidis. differẽter tamẽ ut dictũ eſt. & ſic ẽ ſecundꝰ modꝰ. Si ambe aũt cõſiderant idem differẽs penes abſolutũ & determinatuz, hoc dupliciter, ꝙ aut illa determiatio quã cõſiderat ſubalterna eſt formalis cõditio ſubiecti. ãut materialis. ſi formalis iſto modo ꝑſpectiua ſubalternatur geometrie. cõſiderat enim ꝑſpectiua de linea uiſuali que eſt formalis determinatõis linee. geometria autẽ lineã ſimpliciť. & ſic que ſunt demonſtrata a geometra & cognita propter quid ſuꝑponũť a ꝑſpectiuo & cognoſcunť ꝙ. cõcłones enim in geometria ſũt prinᵃ in ꝑſpᵉᵃ & iſte eſt tercius modꝰ. ſi aũt determinatio ſit materialis. illo mõ muſica ſubalternatur ariſmetrice. cõſiderat enim de numero ſonoro. ſonus enĩ eſt maťia le in numero. ꝙ ꝓportões numerorũ in acuto & graui ꝑ poſtť. & ille ẽ 4.ᵗꝰ modus. duo ultimi ſũt magis ꝓprii q̃ primi. oẽs tñ ponunť ꝑ poſter. Pz ex dictis cõditio neceſſario req̃ſita ad unũquẽq; moduz. Quãtũ ad ultimũ articulũ diſcurrẽdo ꝑ iſtos modos pz ꝙ theoᵃ nulli ſcie eſt ſubalternaᵗ. nᶜ ipſa ſibi aliã ſubalternat. de primis duobus pz. ꝙ nulla alia ſcientia ab ipa conſiderat deũ abſolute. nec ꝙ. nec ꝓꝑ ꝝd. de duobus aliis modis ſimil'r nulli ſubalternať. rõ huius eſt. ꝙ ad hoc ꝙ una ſcięcia ſubalterneť alteri altero iſtorũ modoꝝ neceſſario requiriť ꝙ eiꝰ ſ̃bm ſit ens ꝑ accñs. ꝙ eius ſ̃bm eſt aliqđ abſolutũ deťminatũ aliq̃ determiatiõe q̃ ẽ ſibi accñs. ſiue deťminatio illa ſit forᵃˡ ſiue mãlis. tũc arguo ſic. nulla ſcia cuius ſ̃bm ẽ ſimplex & ꝑ ſe unũ põt ſb alternari aliq̃ iſtorũ modoꝝ. ꝯ ſbz theologie ẽ huiuſmodi. ꝯ etc̃. Ad arᵐ in oppᵐ dꝰ ꝙ ly deꝰ ꝺtineať ſb ente nõ tñ ꝓꝑ hoc theoᵃ ẽ ſubalternaᵗ. meᶜᶜ ꝙ plura alia requiruntur ad ſubalternationem ſcientie.

Tꝛ totũ hẽat ꝓpriã entᵗᵉᵐ aliã ab entiᵗᵉ ptiũ ſiť ſũpta tũ. ꝙ nõ. omen. ꝑ phi. ſi toᵐ ſit aliud a q̃libet pte. nõ tñ ẽ aliud ab omnibus partibus ſimul ſumptis. ꝑ ſi cõpoſitũ ex materia & forma dicat entitatẽ aliq̃ aliam ab entitate mãe & forme. tũc entitas totiꝰ poterit intelligi ſine entiᵗᵉ ptiũ. ꝺns ẽ fl'm. ꝙ ſequereť ꝙ mã & foꝛa nõ eẽnt cãe intrinᶜᵉ

ꝑ ſequiť ꝙ nulla ſit ꝺria interᶜᵉ cãs intrinſecas & extrinſecas. ꝺns eſt fl'm ꝯ añs. ꝺnam ꝓbo. ꝙ ſi mã & foꝛa cãſant entitatẽ diſtinctã a mã & foꝛa reſpectu illius ẓᵉ entitatꝭ nõ dicunť cãe intrinſece. ꝯ extrinſece. ꝺ cõpoſitũ nõ habz eẽ mã & foꝛa mãnẽtibꝰ in eẽ ꝙ hoĩe nõ exñte aĩa inteˡᵃ & priᵃ mã hñt eẽ. ſaltẽ ꝑᵐ ponẽtes unã formã in hoĩe. ꝯ cõpoᵐ dicit aliã entitatẽ ab entitate mãe & foꝛe. ꝙ ꝺdictio ẽ ꝙ una & eadẽ entitas poſſit ſimꝰ eẽ & ñ eſſe

ꝛnº de iſta. q. teneo tres cõcłones: prĩa eſt iſta. ꝺpoᵐ dicit entitatẽ tercĩam aliã ab entitate ptiũ ſimꝰ ſumptaz. zª ẽ iſta. illa entitas ẽ entitas ; bᵗᵃ & ñ reſpectia. zª eſt illa entitas alia nõ ẽ entitas ſupueniẽs entitatibꝰ ptiũ cõſtituens totũ. Primam ꝓbo tripl'r. & ad primã rõem ꝑmitto duas ꝓpões. priᵃ ẽ iſta. foꝛa nõ ẽ cã foꝛalᵉ mãe. hoc ꝓbať aucte & rõe. aucte ſic auctẽ. ſi foꝛᵃ ſit foꝛᵃ mãe. nõ tñ ẽ cã foꝛalᵉ mãe. Rõne ſic. illud cuiꝰ forma ẽ cã foꝛalis hz foꝛᵃ ñ hz formã ptẽ ſui. ꝯ mã ut diſtinguť a foꝛᵃ ñ hz formã ptẽ ſui. ꝙ ſũt ꝑ diꝺta. ꝯ zª ẽ iſta foꝛᵃ nõ ẽ cã foꝛalis ſuiipſius. hoc ꝓbať. ꝙ cãti ꝑ ſe in q̃cunq; genere cãe ad ſuã ꝑ ſe cãm ẽ ordo eẽntialis. ꝯ eiuſdẽ ad ſe nõ ẽ ordo eẽntialꝭ. ꝯ foꝛa ñ ẽ cã foꝛalis foꝛe. Iſtis ſuppoſitis ar⁹ ſic. foꝛᵃ nõ eſt cã formalᵉ mãe foꝛᵃ nõ ẽ cã formalᵉ ſuiipſiꝰ. foꝛᵃ ẽ cã formalᵉ cõpoſiti. ꝯ cõpoᵐ dicit entitatem aliã ab entitate mãe & foꝛᵉ. zº ar⁹ ſic. ꝑ ſe terminꝰ generatiõis nõ eſt mã. ꝑ ſe terminꝰ generatiõis nõ ẽ foꝛa per ſe ẽminus generationis eſt compoſitũ. ꝯ cõpoᵐ dicit aliã entitatẽ ab entitate mãe & foꝛᵉ. ꝙ impoſſibile eſt ꝫ dictoria uerificari de eodez. ꝑ zº ſic. aliqđ ꝑdicatũ ſic cõuenit toti prio ꝙ repuꝯt omnibus ptibus. ꝯ ꝓbatio. qñ cunq; aliqđ ꝑdicatum adequate cõuenit toti repugnat cuilibet ptĩ integrali. & nulli alteri cõuenit niſi in quo reperitur nã totius. ꝺ nec in maťia nec in forma inueniť ratio totius. ꝯ etc̃. ꝯ aliqđ ꝑdicatum cõuenit alicui toti adequate. ut habere tres triangulo. riſibile adequate cõuenit homini. ꝙ ratõ totius eſt ꝑciſa cauſa inherentie talis predicati tali ſubiecto. ꝯ totum dicit entitatem diſtinctã ab entitate ptium ſimꝰ ſũptaz. zᵃᵐ cõcłonem ꝓbo ſic. aliqđ totum eſt ꝑ ſe unum. ſed unus reſpectus facit per ſe unum cum eoᵛᵗ cuius eſt. ergo totum per ſe unum ẽ ens abſolutum. quia eſt diffinibile & ẽ ſpecies generis abſoluti. ergo non eſt formaliter ens reſpectiuũ. qđ tamẽ oportet ſi entitas propria totius eẽt reſpectus. Preterea aliqua generatio terminatur ad abſolutum. puta generatio ſubſtantie. ergo cõpoſitũ qđ eſt primꝰ terminus generatiõis ẽ ens abſolutum.

Tertia cõclonẽ ꝓbo ſic ſi entitas illa abꝝ eẽt entitas ſupueniẽs entitati ptiũ cõſtituẽs ipm totũ ꝑter formam ptis. tũc in hoĩe eẽt alia foꝛa ꝑter formã inteᵐ oſtituẽs hominẽ ī eẽ ſpeᵉ. oĩs ẽ fᶠm. ġ etc̃. ꝑ ſi ex mã et foꝛa que ẽ ps nõ fieret unũ niſi p aliq̃ formã aliã uenientẽ illas que ſit foꝛa totiꝰ erit ꝓceſſus in infinitũ. q̃ de illa alia quero quõ facit unũ cũ mã & forma ptis. ſi ex ſe f cit unũ ſtandũ fuit ī forma ptis. ſi ꝓ aliud ꝓceſſus in infinitũ. dᵒ. ġ q̃ ultra formã que pficit materiam ultimate. & dicit foꝛa ptis nõ ẽ neceſſe ponere aliã formã pficientẽ materiã & formã. q̃ mã & foꝛa in toto nõ ſunt ptes einſdẽ rõnis. & nõ ſunt ꝓfectibilia ab alia foꝛa. fᵗ mã ẽ ꝓprium pfectibile. & foꝛa ꝓpriũ pficiẽs. & ſi ẽ cã ꝑcipa ġre faciũt p ſe unũ. 8ᵒ metha. Dᵒ ġ q̃ ẽ forma totius nõ conſtruẽs totũ. fᵗ ẽ ipſa maꝛa tota ut qddtas ex vᵒ metha. c. de cã. Ad argᵗᵃ ad primũ dᵒ q̃ cõiter dicit q̃ entitas totiꝰ nõ eſt entitas ptialis alia ſupueniens ẽntitatiꝭ ptiũ. ſic entitas foꝛe dicitur ſupuenire entitati mãe. fᵗ ẽ alia ut dictũ eſt. Ad zᵐ dᵒ q̃ arᵐ ꝓcedit ex fᵗa imaginatõe. q̃ accipit entitatez cõpoſiti quaſi entitatẽ ſupuenientem entitatiꝭ ptiũ. ſic entitas foꝛe aduẽit entitati mãe. cuiꝰ õriũ dictũ ẽ. Ad zᵐ dᵒ q̃ oĩa genera cãz in aliq̃ ſpecies conueniunt. & in aliquo differũt. cõueniunt q̃ in nullo genere cãe aliqd ẽ cã ſuiꝑ ſius. ſi ẽ enī diffinitõ cãe. q̃ ad eiꝰ cãre ſequit aliud fᵐ nãm. ġ a cauſis intrinſecis cãtur aliud ab eis. ſiᵐ de extrinſecis. fᵗ diſtinguũt in hoc. q̃ a extrinſece ſic cãnt effectũ q̃ nõ ſũt ptes eẽntiales ipſius. & põt q̃ddtas effectus cognoſci ſine eis. cãe uero intrinſece ſũt ptes eẽntiales cõpoſiti. & q̃ddtas ꝓpoſiti nõ põt cognoſci ſine eis.

Tertꝛ tpũs habeat eẽ reale poſitũ extra animã. q̃ nõ. q̃ nihil qd ẽ ab aĩa ẽ reale poſitivum. fᵗ tpus fᵐ phm 4ᵒ phi. circa finẽ ẽ ens ab aĩa. ġ etc̃. ꝫ qd ẽ paᵒ entis poſitiui eſt ens poſitũ reale. fᵗ tempus ẽ paᵒ motus. 4ᵒ phi. q̃ ẽ p ſe ſenſibile zᵒ de aĩa. & ẽ reale poſitiuum. ġ etc̃.

ꝛnᵒ ad iſtã. q. tenẽdo tres cõcl̃ones prima ẽ iſta. tpũs ẽ ens poſitiuuz reale extra aĩam. zª eſt iſta tpũs nõ ẽ ens reale abſolutũ. ꝫª eſt iſta tpũs nõ ẽ idẽ re aliter cũ motu. Pria cõcl̃o ꝓbat ſic illud qd̃ p ſe eſt in aliq̃ ꝑdicato ẽ ens reale extra aĩam. iſta ẽ manifeſta. q̃ oẽ ꝑdicatũ eſt ens reale extra aĩam. q̃ ens reale diuidit in decẽ ꝑdiª. fᵗ tpus fᵐ phm ẽ in ꝑdicaᵗᵒ q̃titatis. ġ etc̃. ꝑ illud eſt ens reale poſitiuũ qd̃ non eſt negatio & eſt ens ſucceſſiᵐ. fᵗ nullum ſucceſſiuũ ẽ ens rõnis. fᵗ tpũs eſt de genere ſucceſſiuoꝝ. ġ nõ habz tm̃ eẽ in anima. zᵒ ſic illud qd̃ nõ ẽ negatio & eſt ens p ſe ptinẽs ad cõſideratõem phiſici eſt ens extra animã. patz. quia phiſicus eſt artifex realis vi. metha. fᵗ tpũs eſt ptinẽs ad cõſideratiõem phiſici. utꝫ 4ᵒ phi. ġ tmpꝰ hz eẽ reale extra aĩam. ꝑ ſi tempꝰ nõ eẽt ens extra aĩam. hoc eẽt q̃ ptes eius nõ ſũt ſimul. fᵗ hoc nõ obſtat. q̃ ptes & motus nõ ſunt ſiᵐ. & tñ nullꝰ negat q̃n motꝰ ſit ens extra animã. ꝑ nullũ nomẽ prime intẽtiõis ẽ eas in aĩa tm̃. fᵗ tpus eſt nomẽ prie intẽtiõis. ġ etc̃. ꝑ oẽ cõtinuũ eſt ens extra aĩam. tpus eſt de numero ꝯtinuoꝝ fᵐ phm in ꝑdicamẽtis. ġ etc̃. Sed ꝫ iſtã cõcl̃onẽ inſtat ꝑ ſic. illud cuiꝰ ptes nõ ſunt nec poſſunt eẽ extra aĩam nõ ẽ ens reale extra aĩam. fᵗ ptes tpis nec ſunt nec eẽ pñt. q̃d ꝑz. q̃ ꝑteritũ ñ eſt. q̃ abiit. futurũ nõ eſt. q̃ nõdũ uenit. pñs aũt qd̃ eſt. nec eſt tpũs nec ps tpis. 4ᵒ phi. ġ nec tempꝰ. ꝑ illud nõ ẽ ens reale extra aĩam qd̃ eſt cõſtitutũ ex ente & nõ ente. fᵗ tpus eſt oſtitutuz talr. fᵐ cõmẽ. 4ᵒ phi. ġ etc̃. ꝑ illud nõ ẽ ens reale poſitũ cuiꝰ eẽ foꝛale & opletũ eſt ab anima. fᵗ tempꝰ q̃tũ ad ſuũ eẽ formale eſt numerus q̃ eẽ nõ põt ſine numerante talẽ numeꝝ. & hoc uidet uelle q̃ foꝛale eẽ & opletũ tpis ſit ab anima.

Iſtis nõ obſtãtibus teneo cõcl̃onem primã. Ad euidẽtiã aũt ſolonis argumẽtoꝝ ꝓmitto diſtinctõem unã de tempe põt enim accipi dupliciter. uᵗ fᵐ ſtam. uᵗ fᵐ q̃ cadit ſub actuali pceptõe & cõſideratõe aie. ꝑ mõ tempꝰ ſequit motũ primi mobilis. ſ. cel. fᵐ omn. de ſba orbis. nõ loquẽduz ẽ de tpe ſic loqmur de motu. motꝰ aũt nõ ẽ niſi ſucceſſio quedã trãſlatiõis ipſiꝰ mobilis fᵐ prius & poſteriꝰ. fᵐ que mouet. cuius nihil eſt in actu niſi ſimplex mutatio. & ꝑ illã totus motus. ſic ipſiꝰ tpis nihil eſt in actu niſi nũc. & ꝑ ipm totũ tempus. ipm enīz nũc ẽ tota ſba tpis. q̃ ꝑ fluxũ ipſiꝰ nũc fᵐ aliud & aliud eẽ creat unũ tpus cõtiᵐ cõpoſitũ ex ꝑterito & futuro. & iſto mõ loquendo ſic motꝰ ẽ ens extra aĩam ita & tpus. zᵒ mõ accipiẽdo tempꝰ. ſ. ut cadit ſb actuali pceptõe. q̃ non ꝓcipit niſi ab aĩa ñ habz tale eẽ pceptm̃ niſi ab aĩa.

Tũc ad argᵗᵃ ad primã dᵒ q̃ eẽ extra inteᵐ dupliciter põt intelligi. uᵗ q̃ ſit de numero pmanentiũ uᵗ ſucceſſiuorũ. in ſucceſſiõe ptes tpis ſũt extra intellectm̃ nõ pmanẽtes. & iõ lz eiꝰ ptes ñ ſint actu pmanẽtes. ſũt tñ ſuccedentes & hᵒ ſufficit ad eẽ ſucceſſiuoꝝ. & cũ dicit nũc nõ ẽ tpũs nec ps tpis. dᵒ q̃ uerꝝ ẽ. fᵗ ẽ cõtinuaᵒ tpis futuri ad ꝑteritũ. ſic nec ꝓncti ẽ aliqd linee. & tñ cõtinat ipam. Ad zᵐ dᵒ q̃ ſi tempꝰ ſit oſtitutũ ex ente & nõ ente. q̃tuz ad talẽ negatõez põt cõcedi ma. fᵗ mi. eſt fᵗa. q̃ ꝑteritũ & futuꝝ ſũt entia poᵗᵃ lz ꝓcõitẽt tales ptes negandam̃ ſic hoĩez cõcõitat nõ eẽ aſinũ uᵗ chimerã. & tñ ẽ ens reale poſitũ. Ad zᵐ dico q̃ ꝑs aſſignat duas deſcriptiões de tpe quaꝝ una ẽ mãlis. & alia ſo. mal. mãlis eſt iſta. tpũs eſt prius & poſteriꝰ ut numerata in motu. foꝛalis eſt iſta. tpũs ẽ numeꝰ motꝰ fᵐ priꝰ et poſteriꝰ. ſi ġ accipiant̃ b priꝰ & poſteriꝰ ñ ut actu

numerata. ſ ut numerabilia ſic ſunt ꝑ tes tpis. ſi aũt accipiaĕ actualr numera tio ſic ẽ tm̃ ab aĩa. z⁴ cõcło ꝓbaĕ illud q̃d ẽ ꝑ ſe paᵒ entis reſpectiui nõ eſt ens abſolutũ. ſ tpũs ẽ paſſio motꝰ q̃ qdem eſt relꝰ maxime motꝰ localis. ſi ue ponaĕ idẽ cũ termio. ſ. ubi. ſiue po naĕ realr aliud ab eo. ġ etc̃. ꝑ mo tus eſt in genere paſſiõis ſic mouer in genere actiõis. ſic ġ mouere nõ eſt ab ſolutũ. q ſ̄biue eſt i genere actiõis. ſic nec motꝰ eſt abſolutũ. q ſ̄biue ẽ i ge nere paſſiõis. ex hoc ꝑz q motꝰ nõ eſt idem cũ termino. q terminus nõ eſt eſſe aliq̃d abſolutũ. ꝑz de q̃titate & quali tate. & tm̃ motus eſt aliq̃d reſpectiuũ ſ̄m terminꝰ manet. motꝰ nõ manet. ſ manẽs nõ eſt idẽ cũ eo qd nõ manet. ġ motus nõ ẽ idẽ cũ termino ad quem eſt motꝰ. 4.ᵒ ſic. ſi tp̄s eĕt abſolutũ eſ ſet de genere q̃titatis. ſ nõ eſt ꝑ ſe in genere q̃titatꝫ. q motꝰ & tpũs ſunt q̃ ta ꝑ accñs & nõ ꝑ ſe. vᵒ me. vᵒ ſic. tpũs nõ eſt magis abſolutũ q̃ quan do & ſitus. cũ nõ habeat maiorez enti tatẽ. ſ qm̃ et ſit ſũt reſpciui ſ̄m auctо rem ſex principioꝝ. ġ etc̃. Sed cõ tra iſtã cõcłonẽ inſtaĕ. illud qd ẽ ꝑ ſe de genere q̃titatis ẽ aliqd abſ̄m. ſ tp̄s ſ̄m plm in p̄dicamẽtis ẽ ꝑ ſe in gene re q̃titatꝫ. amplius aũt ꝑter hoc tpũs et locꝰ. ġ etc̃. ꝑ qd ẽ foraltr oti. eſt aliqd abſ̄m. ſ tp̄s ẽ foraltr oti. q eiꝰ ptes copulanĕ ad iſtãs. ꝑ ſi nõ eſt inᵒ p̄diᵒ abᵗᵒ nõ ẽ in aliq̃ p̄diᵒ. hoc ẽ ſ̄m. ġ z. ꝯña ꝓbaĕ. q ſi eĕt in p̄diᵒ alio eĕt in q̃. ſ illud nõ põt ee. q q̃ relinq̃ ex adiacẽtia tpis. iõ cũ ſit poſteriꝰ tpe nõ põt ee p̄diᵐ ipſiꝰ tpis

Iſtis nõ obſtãtibꝰ teᵒ cõcłonẽ priꝰ poſitã. & ad iſtaᵐ rñdebo. Ad pᵐ nego mi. Ad ꝓbõez dᵒ q ꝑ plis diuerſimode loq̃r de tpe. nã in p̄dicamẽtis nõ nũ rat tp̄s inᵗ ſpẽs famoſas q̃titatꝫ. vᵒ aũt nec dic exꝑſſe q motꝰ & tp̄s ſũt q̃ titates ꝑ accñs. & illud ꝺcedo q ſi ſũt q̃titates ſũt ꝑ accñs. Ad zᵐ dᵒ q tpis nõ ẽ ꝑ ſe cõtᵐ. ſ ꝑ accñs ſ̄otiᵉ motꝰ. motꝰ aũt nõ ẽ q̃tus. q motꝰ ad q̃hᵗᵉᵐ nõ ẽ q̃ticas. Ad zᵐ dᵒ q mo tus ẽ in genere paſſiõis. & tpũs in ge nere relonis qđ ẽ 4.ᵐ geꝰ p̄dicamenti reſpectiui. & ptinet ad zᵐ modũ rela tionꝫ quẽ aſſignt plis vᵒ meᵉ. ſ. hĩtuꝰ mẽſurati ad mẽſuraz. & ſi dicas q̃m motꝰ hz ptes. dᵒ q ꝑ accñs extendiĕ extenᵈᵉ ſ̄bi. ſic ſi ſitus? extẽſiõe albedis.

z⁴ cõcło ſic ꝓbaĕ illud qđ eſt paꝰ motꝰ & diffinit ꝑ motũ. ſic ꝑ additũ nõ ẽ idez q̃d motꝰ. ſ tpũs ſ̄m plz 4.ᵒ phi. ẽ huiuſmõi. ġ etc̃. ꝑ illud nõ ẽ idẽ realr cũ motu qđ ẽ in alio genere a motu. ſ motꝰ ẽ in genere paſſiõis. tẽ pus aũt nõ. q paᵒ non ẽ in genere ſui ſbi. ꝑ illa nõ ſũt idẽ q̃rũ unũ eſt ue lox & tardũ. reliquũ nᶜ uelox nec tar dũ. ſ tp̄s ẽ uelox & tardũ 4.ᵒ phi. mo tus aũt tales ꝓprietates nõ habz. ġ z̃.

Ō iſtã cłonẽ arguĕ ſic. illa ſũt idẽ q̃ ſũt inſeparabilia ꝑ q̃cunq; põm. ſ tẽ pus & motꝰ ſũt huiuſmõi. ġ etc̃. ꝑ baĕ. qđ ẽ duratio motꝰ ẽ idẽ q̃d motꝰ realr. ſ tẽpus eſt duratio motꝰ ꝫz grã maticos. q ẽ mora mutabiliũ rerũ. ġ etc̃. ꝑ de quo minus uideĕ ineſſe & ineſt & illud de quo magis. ſ minꝰ uideĕ q motꝰ & terminꝰ motꝰ ſint idez q̃d tpũs & motꝰ. q tpũs nõ põt ſepa rari a motu. ſ motꝰ & terminꝰ ſũt idez realr ſ̄m plm vᵒ phi. ġ etc̃. Iſtis ñ obſtãtibꝰ teneo cõcłonẽ oppõitam. & ad iſta gen. Ad pᵐ dᵒ q ꝑ potẽtiã di uiſiã põt motꝰ fieri ſine tpe. & eᵒ. q ſũt realr diſtincta. Ad zᵐ mi. ẽ fla. q tempꝰ nõ ẽ duratio motꝰ. immo mo tus habz ꝓpriã duratõem. iõ nõ ẽ mo ra motꝰ q. ſ. ſit duratio intrinſeca eiꝰ ſ accñtalis tm̃. q paſſio ipſiꝰ accñtalr.

Ad zᵐ dᵒ q motꝰ & terminꝰ non ſunt idẽ. Ad ꝓbõem dᵒ q nõ eſt inteᵒ phũ q motꝰ et terminꝰ ſint eiuſdẽ p̄di camẽti. ſ iõ dixit q motꝰ ſ̄m ſp̄s ſu as diſtinguĕ ſ̄m ẽnos. ut ſi ẽ motꝰ ad qualitatẽ dicĕ alẽratio. ſi ad q̃titatem augmẽtaᵒ. & ſic de aliis. iõ impoſſibi le ẽ q ſint idẽ. qa ẽinꝰ manz & motus tranſit. Ad arᵐ ad pricipale dᵒ q pz in corpe. q. quõ tpũs ẽ ab aĩa. q ñ q̃ddᵗᵉ. ſ tm̃ q ꝑtes tpis nõ ẽnt nũe rate nec cognite ñ ꝑ aĩam. q ſunt ſuc ceſſiue. & nõ actu ꝑmanẽtes. & q̃dam ordinate trãſeuntes. & ille ordo actualr põt ſiĕ ab aĩa cõſiderari.

Trũ trãſlbaᵒ ſit poſſibil. q nõ. trãſmutaᵒ importat idez qđ mutatio ſbe in ſbam. ſed talis mutaᵒ nõ ẽ niſi generatio ualr cor ruptio vᵒ phi. trãſlbatio aũt nᶜ ẽ illa nec iſta. ġ trãſlbaᵒ nõ ẽ poſſibil. ꝑ in oi mutatõe manet aliqđ ſ̄m cõe. q mutari aliĕ ẽ ſe hr̃e nunc q̃ prius. ꝑz vᵒ phi. diſcurrẽdo ꝑ oẽs ſp̄es mutatio nis. ſ i trãſlbaⁿᵉ nihil manz cõe. ġ trãſ ſlbatio nõ eſt aliqua mutatio. aliud nõ uideĕ eẽ. ġ etc̃. ꝑ in oi mutatiõe ẽi ni ſunt incõpoſſibiles. ſ termini tranſ ſlbatiõis nõ ſunt incõpoſſibiles. q ꝑñt eẽ ſimul. ġ trãſlbatio nõ ẽ mutatõ. nihil aliud põt poni. ġ etc̃. Ō ambro. de ſacmenti. & habeĕ dt. ix⁴. dt. z⁴. reuera mirabile ẽ. nõ minus eſt creare q̃ muta re nouas nãs rebꝰ. ſ deꝰ potuit creare nouas nãs rebꝰ que priꝰ nõ erãt. ġ po tuit mutare nãm in nãz. & ꝑ oñs trãſ ſlbare. In iſta. q. ſũt tria uidenda. ꝑ uidenda ẽ rõ noĩs. zᵒ ſi rõi illi poſſit aliquid ſubeſſe. zᵒ qd ſit illud in ſp̄ciali ſ. adꝰ qđ genꝰ ptineat. De ꝑ dico q trãſlbaᵒ ẽ totalis trãſitio ſbe in ſbam ꝑ expono hoc nomẽ tõlis. totũ uno mõ dicĭ integrũ ex ptibꝰ. alio mõ ꝑ qua libet ꝑte cathe & incathe. ſ̄m hᵒ duplex põt eẽ trãſitio totius in totũ. uno modo accipiẽdo ꝑ toto itegro ex ptibus. ſ. q uni toti ex partibus ſucce dat aliud totũ ex partibus. hoc modo dicit plis primo de generatõe q gene ratio eſt tranſmutaᵒ totius in totuz ex partibus. quod enim fuit totuz. ſ. per ſe unum non manz. ſed aliquid totum ſuccedit. non tamẽ quelibz pars ſucce dit. q materia manet cõis ſ̄m ipſum. & per oppoᵐ in alteratiõe non tranſit totum in totum. q totuz qđ preceſſit

& fuit p se unū in termino alterationis manet. & trālit tātūmodo unū ſm qd uł p accns in aliud totū p accidēs. ſ. lignū calidū in lignū frigidum. 2º declaro iſtud ſbe in ſbam. accipiť enim ibi ſba ut diuidiť cōtra accns; trālť ḡ ſbe in ſbaz dupliciter pōt intelligi ſm phm p phiſi. uł ut ſbi transeuntis a termino in terminū, uł totius termini transeuntis in terminū oppoſitū. q aliter generať ignis ex materia ignis. et aliter ex nō igne. Sz in ppoſito trā ſitio totaľr excludit primū intellectū. q nihil cōe trālit ibi a termino in terminū: q tunc nō eēt transitio totalis. ſ ptialis. ḡ iſta trālitio eſt ſicut termini totaliter deſinētis eē in terminū ſic in ſbam totaliter accipiētē eē. De 2º dico q iſti rōni nominis poſſibile ē aliquid ſubeſſe. ſ nō niſi uirtute diuīa immediate. primū pbať. q q cūd pōt eē totaliter nouū nō repugnat ſibi ſuccedere alii qđ pōt totaľr deſinere eē ſ aliqua ſba pōt totaľr eē noua ſz qđ libet eius. & alia pōt ſimiľr deſineť eē ḡ pōt totaľr ſuccedere illi totaľr deſinēti. & p cōſequēs pōt totaliter ouerti in illā. & p oſequēs trāſſbari. Secundū. ſ. q illud ſit ſoli deo poſſibile pbať. q i cuiꝰ uirtute actiua ē utrūq extremū & q̄tuz ad totaliter eē & totaľr nō eē p̄ciſe. in eius uirtute actiua eſt trālitio extremi in extremū & p̄ci ſe. nūc aūt eē & nō eē ſbe ſubſūt ſoli ꝓuti actiue diuine. q omnis alia reqrit ſbm in qđ agat. ḡ etc̄. De tercio articulo diſtinguo de mutatione. q eſt mutatio ſbiua & obiua; transſbatio ūo eſt mutatio ſbiua. ſ obiua. dico q trāſſbatio nō eſt mutatio. q mutatio etſi det intelligeť ſubiectū qđ mutatur. & formā ſm quā mutať. & habitudinem ſbi ad formā. tamē ultra iſtā habitudinem formaľr importat ſucceſſiōez immediate informatōis ad nō informatū neu. & ecōuerſo. Si aūt oīno uelis extendere nomē mutatiōis ut dicatur de trāſſbatiōe. tunc dici pōt ſm phm 1º phiſi. triplex eſt mutatio. ſ. a non ſbo in ſubiectū. a ſbo in nō ſubiectū. & a ſbo in ſubiectū. & accipiť ibi ſbiectū ꝓ ente poſitiuo. & non ſm pro eius priuatōe. prima uocať creatio. ſecunda ānihilatio. tercia transſbſtātia?.

Ad argumēta ad primū & ad 2m patet q trāſſbatio non eſt generatio nec corruptio. Ad tercīū dico. iō in mutatiōe ꝓprie dicta termini ſūt in cōpoſſibiles. q ibi eſt transitio forme in eius oppoſitū manente eodez ſubiecto. in ppoſito autem nō ſic. q eē huius & illius termini ſunt diſpati. ideo poſſunt ſe cōpati in entitate. pōt etiā dici q ſunt incōpoſſibiles circa idē numero. licz nō ſint incōpoſſibiles i eēn do abſolute. ſic albū & nigrū ſunt ſiť in entitate. & oīa otraria ſm ſpēs in quibus ſunt. non tū ſimť ſūt in eodem ſubiecto.

Trū tpūs ſit realť idez cum motu. q nō. cuius ptes copulanť adaliquē terminū cōez habent formaliter aliam cōtinuitatem & q̄titatem. ſ ptes tpis copulanť ad nunc. ptes motus copulanť ad mutatū eſſe. ḡ etc̄. Preterea qđ habet ꝓprium mag & min aliud a maiori. & aliud a minori alterius habet diſtinctā cōtinuitatem & q̄titatem ab alio. ſ tempus eſt huiuſmodi reſpectu motꝰ. q in minori tempe eſt maior motus ſi ē mobile uelox. & in maiori minor ſi ē mobile tardum. Preterea relᵃ realia differūt realť. ſ tempus & motus ſūt huiuſmodi. q tempus eſt mēſura motꝰ eſt menſuratum. & mēſura & menſuratum realť referunť. ḡ q̄titas motꝰ nō eſt realiter tempus. Preterea omnis motus eſt de se realť ſucceſſiuꝰ. ſ non omnis ſucceſſio motus habet in ſe tempus. ſ ſolū motꝰ primi mobilť. ḡ ſucceſſio cuiuſlibet motꝰ nō eſt tpūs Videť ḡ pp iſtas quatuor rōnes q q̄titas q̄ motꝰ ē q̄tus ē aª a tpe. ita q tres ſūt ſpēs q̄titatis permanentis. ſ. linea. ſupficies. corpꝰ. & due ſucceſſiue. ſ. motus et tempꝰ. ſ ille rōes ñ cogūt. Ad cuiꝰ euidentiā p̄mitto tres dª. prima eſt q duplex eſt motus. ſ. cōis & ſpēalť. cōis eſt motus primi mobilť. ſpēalis ſunt omnes alii a p̄. Secūda diuiſio ē iſta tpūs ē duplex. cōe & ſpēale. de p̄ tractatur in 4º phi. c. de tpe. ubi dicit q idē tempus ē ubiq. ſ. i celo & i terra. & iſtud ē mēſura motꝰ primi mobilis. de ſpēali tractať ibidē ubi dicit q tpūs ē numerus motus. licet hoc ſit cōe utriq tpi. & ſic tempꝰ ſpēale ē ꝓpria paſſio motus ſiue mēſura motus inferioris. ita q q̄t ſūt motꝰ pticulares tot ſūt tpa ſpecialia. 3ª diuiº ſit iſta. duplex ē mēſura. ſ. intrinſeca & extrinſeca. intrinſeca duratio rei & ultima ſupficies corpis extrinſeca ut locus. Ad argumenta ad primū dº q mi. eſt fl'a. q ſic tēpus eſt idem realť cū motu. ita nūc cū mutato eē. tū cum idemte reali ſtat aliqua diſtinctiō ex nā rei p̄p quā diuerſa noīa ſortiunť. Ad 2m dico q mi. eſt fl'a. ſi tempꝰ & motꝰ uniformiť accipiantur. ſ. motꝰ cōis & tēpus cōe. motꝰ inferior & tēpus ſpēale. Arm aūt accipit tēpus cōe & motū ſpēalē ſiue inferiorē. & ſic nō ualet. Ad 3m dico q arm tenet de mēſura extrinſeca. & ſic ꝓparādo tēpus cōe ad motꝰ inferiores quorū eſt mēſura extrinſeca differt ab eis realť. nec ſic referť realť ad ipſum.

Ad 4m dº q licz oīs motꝰ nō habeat in ſe tēpus cōe. ſ ſolū primus motus. tamē q libet motus habz ſuū ꝓprium tempꝰ qđ eſt ꝓpria & intrinſeca eius menſura.

Trū tēpus ſit q̄titas cōtinua q non. q nullū cōtinuū cō ponitť ex indiuiſibilibus 1º phi. ſ tēpꝰ cōponitť ex indiuiſibilibus ḡ etc̄. pbatō mi. inter hoc inſtās & q̄libet aliud inſtās. ut ē tempꝰ mediatum. aut non. ſi non habetur ꝓpm. q tūc hº inſtās & q̄libz aliud inſtās ſūt immeª. ſi ſic erit ꝓceſſus in infinitum in tpe. q in tpe medio cōtingit accipe aliqđ inſtās. & ita erit mediū inť hoc

instans & q̄dlibet aliud. & de illis q̄rā sicut de primis ꝓcedēdo in infinitum

Cōtra q̄titas cōtinua est cui⁹ ptes copulant ad aliq̄ē cōem terminū. ꝑ p tes tpis copulant ad nūc. g̃ etc̄. Ad q. dico q̄ tēpus ē q̄titas cōtinua. ita q̄ cōtinuitas est de ēntia tempis. sine q̄ temp⁹ nec pōt ee nec intelligi. licet in q̄rum habz rōem mēsure possit dici q̄ titas discreta. q̄ tēpus est mēsura motus. 4⁰ phi. Ad arᵐ in ōriuz dº q̄ ista ꝓpositō est uera inter hoc instans & q̄dlibet aliud instās est temp⁹ medium. q̄ temp⁹ in predicᵒ sit cōfuse tm̄ & quelibz singularis est uera. ꝑ ista est fla. aliq̄d est tēpus mediuz inter hoc instās & q̄dlibet aliud instās. q̄ nullā singularē uerā habz. & ꝓpō indefinita & ꝑticularis ē fla q̄n quelibz eius singularis est fla. in arᵗ⁹ g̃ est fallaᵗ fiᵉ dictionis cōmutando quale q̄d in hoc aliq̄d & terminū stantē ofuse tm̄ in terminū stantem determinate.

Trū temp⁹ sit aliquo mō q̄titas discreta. uideᵗ q̄ nō. q̄ q̄cunq; āliqua duo immediate diuidūt aliq̄d unū. ad affirmatiōem unius eorū de aliquo ostituto & exīte formaᵗr sub diuiso sequit negatio alterius de eodez. alioq̄n ñ immediate diuiderēt illud unū. ꝑ cōtinuū & dscretū immediate diuidūt q̄titatē. ut patz ꝑ ꝓ̄m in p̄dicamenᵗ. g̃ ad affirmatiōem cōtinui de aliquo q̄to sequit negatio discreti de eodē. ꝑ de tempe uere p̄dicatur cōtinuū. g̃ discretū uel negabit de eodem. ꝓ quādo aliquid cōuenit alicui p se. nec p se nec p accidēs pōt sibi eius oppoᵐ cōuenire. ꝑ cōtinuitas per se cōuenit tpi. g̃ etc̄. ꝓ distinctū cōuenies aliquo sui realᵗr cū aliquo. & aliquo sui differēs realᵗr ab eodē nō potest p idē realit̄ cōuenire & differre realit̄ ab eodē. q̄ illud p qd̄ realᵗr conuenit cū aliquo est principiū cōuenientie realis. & illud p qd̄ differt ab aliquo ē principiū distinctōis realis. ꝑ principium cōuenientie realis & distinctōis realis habet distinctōem realē. ꝑ p discretum differt tp⁹ realiter a numero. g̃ ñ pōt p idem cū numero cōuenire realᵗr cōueniret aūt si temp⁹ eēt aliquo mō distinctum. g̃ etc̄. Contra nulla passio cōueniens alicui sbo prio conuenit alteri nisi aliquo mō ꝑticipet modi aut nām illius primi subiecti. ex p̄ posteᵗ. habere enī tres angulos equales duobz rectis p̄ conuenit triangulo & nō conuenit alteri nisi illud alterū ꝑticipet aliq̄ mō nām triangli. ꝑ mēsurare suū ē mensura primo cōuenit numero rōe unitatis ut docet ꝓ̄s 4⁰ metha. p hº q̄ metr̄ siue mēsura est illud p qd̄ cognoscit q̄titas rei mēsurate. ꝑ hāc cog̃scimus p numerū aut unū. nulla enim q̄titas rei mēsurabil̄ cognoscit nisi p unū aut numerū sui generis. unde cō mēsure trāsferr̄ ad alia genera. quare quātitas unitas & numer⁹ ad alia genera trāsferuntur. ꝑ ipsi continuo conuenit aliq̄ mō rō mēsure. nā uno cōtinuo mēsuramus aliud. ut ulna pannū. ꝓ tēpus ē aliq̄ mō numer⁹ numerat⁹. g̃ tempus ē aliquo mō q̄titas discreta. ꝓ ña pz. ꝓbatio añcis pz per ꝓ̄m 4⁰ phi. c. de tpe. tēpus est numer⁹ motᵘ ꝑm prius & posterius. ꝓ cui cōpetūt alique passiones discreti illud ē aliq̄ mō discretum. ꝑ temp⁹ ē multō & paucū que sūt sic passiones discreti. g̃ etc̄. Ad. q. dicē dū q̄ tēpus pōt cōsiderari dupl̄r. uno mō ꝑm se & absolute. alio mō in ordie ad aliud. ꝓ mō consideratō tempe duo cōsequunt̄ ipz q̄dlibᵉ & eēntialr. s. cōtinuitas & successio. si uero cōsideret temp⁹ 2⁰ modo. hoc pōt ee dupl̄r. q̄ uel in ordine ad aīam a qua numerat̄ et cognoscit̄. & sic habz rōez numeri discreti. q̄ tpūs isto mō nō ē aliud q̄ continuitas nūerata p duo sig. quoz unuz est prius. alterū posteri⁹. solū enī tunc ꝓcipit tpūs q̄n aīa sui cōsideratōe dividit motū suuz p duo extrema. & aīa dicit illa extrema eē ab inuicē & a medio distincta. unde ipsū mediuz sic numeratū & distinctū siue terminatuz p duo extrema in motu ē tpūs. diuidam⁹ aūt⁹ pri⁹ & posteri⁹ in motu. accipiendo aliud & aliud extremū & medium ipsoꝝ. cū enī extrēa altera a medio intelligim⁹. & dicat aīa illa extrema. nūc q̄dē hº eē pri⁹. illud uero posteri⁹. tūc huiusmōi distinctōem ꝑm pri⁹ & posteri⁹ dicim⁹ eē tp̄s. Ad arᵍᵘᵐ in oppositū ad priᵐ dᵈᵐ q̄ eo mō q̄ alterū diuidētiū dicit̄ de aliq̄ subdiuiso. eo mō negat ei⁹ oppoᵐ de eodē. ꝑ ex hº ñ sequit̄ q̄n possit dici ei⁹ oppoᵐ de eodē alio mō. & alio mō negari. nā aqua dicitur p se frigida 2⁰ mō dicēdi p se. & eodē mō dicit̄ nō calida. & tñ caliditas pōt sibi aliq̄ mō cōuenire. sicᵗ hō dicitur ee ab solutū ꝓ mō. q̄ fortalt̄ ē sba & tñ in ordine ad deuz dicit̄ p se 2⁰ respectū. sic in ꝓpoᵗ⁰. ly cōtinuitas cōpetat motui fortalᵗr & q̄ditatiue. tñ in ordine ad aīam ꝑtit sibi discretio p se 2⁰ mō. ly ab eo fortalᵗr negeť. Ad 2ᵐ dd̄ᵐ q̄ ma. ñ ē usquequaque uera. q̄ ut dictū ē frigiditas p se ꝓuenit aque. cui tñ p accns caliditas nō repugnat. Ad 3ᵐ dº q̄ p idē & ꝑm idē nō pōt aliq̄d realᵗr cōuenire cū aliq̄ & differre realiter ab eodē. nᵉ eē pōt idē ꝑ idē priᵐ cōueᵉ realᵗ & priᵐ realᵗ dr̄ie. ꝑ pōt ee priᵐ cōueᵉ realis. & priᵐ dr̄ie realis inq̄ᵐ cōiūgit̄ cū priᵒ realis dr̄ie. nāz licz aīal sit priᵐ cōueᵉ realis inter homine & asinū. pōt tñ esse priciᵐ dr̄ie inter eadē inq̄tum aīal habz esse in homine & in asino.

Trū tpūs sit q̄titas contⁱᵗ p accns. q̄ sic. q̄d ñ ē q̄ᵐ & cōtinuū nisi p aliud nō ē q̄tum & ᵒtiᵐ nisi p accns. Exemᵐ albedo nā est q̄ta nisi p supficiez. iō non ē q̄ta ñ p accns. ꝑ tpūs nō ē q̄tū & cōtⁱᵐ nisi p magtuᵈᵉᵐ. q̄ si magtuᵈᵉ cōtⁱ motus ē cōtinuᵘˢ. & si motᵘˢ ᵒtinuᵘˢ tpūs ē ᵒtinuū. 4⁰ phi. g̃ etc̄. ꝓ v⁹ mecᵉ motᵘˢ & tpūs sūt de numero q̄toz p accns q̄ quedā dicunt̄ q̄ta & cōtⁱ eo q̄ sūt diuisibilia quorū hec sūt passiones p se q̄ eni magnitu⁹ ꝑm quā ē motᵘˢ ē q̄ta

dño motꝰ est q̄tus. tempꝰ uerō ꝓpr̄ ipm. ꝫ qcq̄d habz ptes ꝓpries distin ctas a ptibꝰ alterius habz ꝓpriā diuisi bilitatē. ꝑ tpūs ē huiusmōi respū mag nitudinis. q ꝓpter eiꝰ sūt simꝫ in eodē in stāti. hoc aūt repugt ptibus tempis. q nō possunt eē sīl in eodē instāti. ꝑ ꝑm prius & posteriꝰ. g̃ etc̄. Ad. q. dico q tpūs eē q̄titatez ꝑ accñs pōt eē du pliciter. uno mō ut ꝑ accñs distinguit ꝫ ꝑ se. alio mō ut distinguit ꝫ p̄. p̄ mō loquēdo de ꝑ accñs. dꝰ q tēpꝰ non est q̄titaz ꝑ accñs. ꝑ se. zō mō accipiēdo dō q tempꝰ & motꝰ sūt q̄ta ꝑ accñs q nō primo. nā magnitudo ē prīa q̄ti tas. zª motus. ȝª tpūs. q ꝓp magnitu dinē motꝰ. ꝓp motū tempꝰ. Exemplum accñtia dicunt ꝑ accñs entia accipien do ꝑ accñs ut distinguit ꝫ p̄. q ñ sūt p̄ ens. ꝑ accipiendo ꝑ accñs ut distin guit ꝫ ꝑ se accñtia sunt per se entia.

Ad arª ad pm dꝰ q rō peccat du pliciter. q nec añs ē uerū. nec oña tenet priꝰ pz. q deficiēte cā ꝑ se alicꝰ effe ctus deficit effcūs. si g̃ p̄ se cā cōtinui tatis motus & tpis eēt magnituꝰ cōtiª sup quā fit motꝰ. si magtudo nō esset cōtinua nō eēt motꝰ ctinuꝰ. nec tpūs. q ē fm. g̃ nō q magtudo cōtiª motꝰ ē ctinuꝰ. zº peccat oña. q nō sequitur tpūs hz cōtitem suā a magnic. g̃ nō hz ctitem distinctā a cōtitc magnitudinis. q uermis hz eē sbale a sole a q̄ ꝓduci tur. & tñ habz eē sbale ꝓpriū & distin ctū a sole. sic si motꝰ hz cōtitem suā a magnic hoc nō ē sic a sbo ul fundo. motus. q tūc ī magnituº moueret. illud enī moueꝛ in q̄ ē motꝰ. ꝑ motꝰ ē sbiue tū in mobili. magnituº aūt occurrit cū moueꝛe ad cāndū motū sic cā sine qua nō. Ad zm cū dic̄ plis q tpūs & mo tus sunt q̄ta ꝑ accñs. dꝰ q ꝑ accñs du pr̄ accipit ut dcm ē in corpe. q. uno mō ut oppōit ei q̄d ē ꝑ se. & sic tem pus & motꝰ nō sūt q̄ta ꝑ accñs. ꝑ per se. alio mō accipit ꝑ accñs ut distinguit ꝫ p̄. & sic tpūs & motꝰ sūt q̄ta ꝑ ac cidēs. q nō ꝑ ꝑ ꝑ sario dicunt q̄ta.

Trū tactꝰ sit unus sēsus. uide tur q sic. q illē sensꝰ ē unus cuiꝰ organū ē unū. ꝑ organū tactꝰ ē unū. s. corpꝰ mixtuz q̄d hz uni tatē ab una pfectōe in eo exīte. g̃ zc̄.

ꝑ sēsus tactꝰ facit aīal eē aīal. q est primꝰ sensus. si g̃ in uno aīali eēnt plu res tactus unū aīal eēt plura aīalia. q ꝑ est fm. ꝫ oīs poª una habz obm ad equatū unū. ꝑ tactꝰ nō hz obz unū ade quatū. q qua rōe eēt calidū ul frigidū eadē eēt humidū ul siccū. ꝑ oīs pō una ē uniꝰ generis sīt qđ p̄dicat dē oī bus quę cognoscunt ab illa poª. pz de color respū albi & nigri. ꝑ q̄litates tā gibiles nō hūt unū obz qđ p̄dicet uni uoce de oīb tāgibilibꝰ. q q̄litates acti ue et paue sūt in tercia spē q̄litat. dugt & molle sūt in zª spē. Ad. q. istā dꝰ q sēsus tactꝰ fortr ē duo sēsus. ꝑ rea lit ē unꝰ. Priꝰ pbat. q impossibile ē unū & eūdez sēsū sīl & sec hīe duos actꝰ pfectissimos. cū nec hoc intellectus hēat q ē maioris ꝓtuti. pbat illa ꝓpō. q unus actus pfectissimꝰ adequat to tā uirtutē potētie in illo actu. si g̃ opa teret secū aliū actū pfectissimuz tunc primꝰ nō adequaret. & sic eēt adequa tus & nō adequatꝰ. ꝑ tactus simꝫ & se mel pōt habere duos actus pfectissimos q simꝫ sentit aquā eē frigidā & humi dam & nō eodē actu. q impossibile est actū sentiendi eē respū talis obi. q re moto nō minus eēt actus ille sentiendi ꝑ remota frigiditate ab aqua ꝓ possibi le ul impossibile adhuc tactus sentiret aquā eē humidā. g̃ etc̄. ꝫ ꝓ respectu obꝝ formaꝝ diuersoꝝ nō est idez ac tus. ꝑ humidū & frigidū sunt oba for maꝝ diuersa. g̃ etc̄. zm pbat. q ni nus distinguit sēsus tactꝰ q̄ distinguū tur alii sensus ad inuicē. ꝑ alii sensꝰ di stinguunt realr. ꝫ sensus tactus nō est ꝑ es realr ma. pbat. q potētie corrñ dīt ipsis obis. sic g̃ oba tactꝰ se habēt ad inuicē sic se hūt potētie tactie. ꝑ q̄ litates actiue fundant in passiuis. & se inuicē cōsequūt sīt forma in mā. ita q ubicunq ē una ibi & alia. sic etiā potē tie tactie se habebūt ad inuicē. Istā sequēdo dꝰ ad priꝰ in oppm q orga nū tactꝰ nō est unū formalit. ꝑ mālter unde in eodē organo ē qualitas fm quā tactꝰ ē discretiuꝰ humidi & sicci. & se cundū quā ē discretiuꝰ calidi & frigi di. et q iste qualitates se inuicē sequū tur. iō nō ē tāta distinctō in organo ta ctus solū q̄ta est distinctō in organo ta ctus & usus. Ad zm dico q iō tac tus fac animal esse animal. q est sensus cōior & primus aliorꝫ sensuū. sic g̃ aīa ingenerata facit corpus eē animatū. nō q perfectior. ꝑ quia prior. ita etiam sensus tactus.

Trū uolūtas sit for maliter libera. q nō q uolūtas diuina ē cā omniū aliorum a deo. si g̃ ipsa esset formaliter libera. sequ rēt q oē ens aliud a deo eēt eēntialiter liberū. ꝑ omnis tristitia est in uolū tate sicut in subiecto. & ab ea sicut a cā saltem ptiali. ꝑ omnis tristitia nō est in libertate cuiuscūq. lz sit in liberta te sapiētis & prudētis. ergo et cetera

ꝑ libertas in una potētia ponit nisi ꝓp suā immālitatē. ꝑ oēs potētie anime sunt equaliter immāles. g̃ sunt equaliter li bere. sequēs est fm de intellcū. g̃ zc̄.

ꝑ uolūtas nō ponit libera. nisi quia pōt cāre & nō cāre effm suū. ꝑ istud nō facit uoluntatē eē formaliter liberam q tunc ꝓductio spūs sancti nō eēt libe ra cū ꝓducat necessario. ō anf. de cōceptu uirginali. sola uolūtas habz do miniū in regno aīe. illa aūt dñatio est li bertas. g̃ etc̄. In ista. q. sic ꝓcedam primo distinguā de libertate. zº distin guā de uolitōe. ȝº dicā ad prīcipale q̄ sītū. q̄m ad priꝰ ē sciendū q liber tas dicitur quatuor modis. uno mō ut distinguit ō seruitutē. quo mō loquit sal. Io. 8º. si filꝰ uos liberabit uer libe ri eritis. zº mō ut distinguit ō necēitatē

& illo mō illud dicit principiū liberū qđ pōt in aliqđ & suū oppoⁿ ptingē ter. & illa est libertas arbitrii. de q̄ tho bie dicit q tho. habebat libertatē face re quecunq; uoluisset. 3º mō ut distin guit 5 nām. quo mō accipit 2º phi. f. agens a nr̄a & a ppōsito. isto mō spi ritus sanct⁹ pducit libere. & nō p mo dum nature sic filius. de illa libertate dicit aplʼs 2ª corinth. 3º. ubi spūs dñi ibi libertas. & talis libertas stat cū nece ssitate. 4º mō ut distinguit 5 coactōem uł uiolentiā. & isto mō idem ē qđ spō taneitas. q̄ mō potētie inteⁱᵉ dicuntur libere. q cogi non pñt. de ista Iob xi⁹ uir supbus quasi pullus onagri se pu tat liberū. onager enim coactōem fugi nere nō pōt. Quantū ad 2ᵐ est scien dum q uolitū dicit q̄uor modis. aut p modum potētie. & sic est uolūtas. aut p mo dū habitus. & sic amicitia dicit pfectō uolitia. aut p modū actⁱ. & sic amare dicit operatio uolitiua. aut p mo dū passiōis. & sic delectaº dicit passio uolitiua. libertas aūt de qua nunc ē ser mo nō pōt cōuenire passioni. s. delecta tiōi uł tristitie. q passiōes nāli neces sitate sequūt operatō m. q nō est in po testate cuiuscūq; delectari uł tristari. ut pz in demonibus. nec pōt cōuenire operatiōi. q actus elicit⁹ a uoluntate nā li necessitate facit q̄quid facit. ut ge nerare habitū. aut dare oīo eē uolitu nec pōt puenire habitui primo. q ha bitus q̄tum est ex se nāli necitate prin cipiat q̄quid principiat. unde si sepa tus posset agere agere nāliter sic calor separatus. sequit g ultimo q libertas p se & primo cōueniat uoluntati. hec ē sentētia augi. & b. q primā radicem li bertatis attribuit uoluntati. Quātu ad 3ᵐ arᵐ estʳ una opi. que dic q liber tas primo cōuenit actui & nō uoluntā ti. pbaº. q libertas aut est conditio in trinseca. aut nō. si intrinseca. g uolūtas est liber uoluntas. si nō. g nō cōuenit uo lūtati nisi q̄ uenit actui. Preterea qđ ē liberū uirtualiter nōⁿ est liberum formaliter. aliter sol posset esse calidꝰ formaliter. ꝑ uoluntas est libera uirtua liter. g etc̄. pbatio mi. q pōt elicere & nō elicere. p̄ liberum est sui gratia ꝑ uoluntas nō est sui gratia. cum sit p̄ actum. g etc̄. Istis p̄missis apparet q uoluntas est formaliter libera. hº au tem pbo sic. formalis ratio libertatis ē q sit sui gratia. ꝑ nihil ē sui gratia tā tum q̄tum ipsa uoluntas. g etc̄. mi. pz q actus uł habitus est p̄ potentiaz. & nō ecōuerso. p̄ illud est formaliter liberum ad q ł ultimo respondet in oī operatiōe cur hº fit. q cur querit cau sam. & ideo illud est maxime liberū q̄d dicit eām ultimam. sed cā ultima cuiusl cūq; operatōis libere est uolūtas. g etc̄

p̄ de oī actu elicito a potētia reddit ultio illa potētia p cā. pz inductīe. igā eni calefacit. q hz potētiā calefactiuā

Ad arᵗᵃ in ōne ad priᵐ principa le dº q oīs effcūs in cōpatōe diuie uo luntatis ē cōtingens. & p ons liber. q cōtⁱᵃ est ga sūma libertati. ꝑ in cōpatō ad cās secūdas nō. Ad secundū dico q passio causat ab obo. uel si a uolūta te prialiter tunc est li era sic actus uł habitus. tristitia aūt dān tog nullo mō est libera. q totaliter ē ab extra. Ad 3ᵐ dico q libertas illi nō est ad ppōi tum. q illa distin uitur 5 coactōem. q tales potⁿ nie nō possunt cogi. Ad 4.ᵐ dico q uoluntas habz libertatez ar bitrii p posse agere et nō agere. ꝑ liber tatem simpliciter habet. inq̄tum uolū tas. sic albedo disgregat. quia albedo.

Ad primū de opi. pz q libertas cō uenit uoluntati intrinsece. q nō per ali quid aliud. ꝑ q̄p hoc nō sequit q sit li bere uoluntas. q talis libertas est ad eli ciendū actuz complacitū & non ad se ipsam ut sic. Ad 2ᵐ dico q equino catur de libertate. q in argumēto acci pitur libertas arbitrii. & non libertas simpliciter dt qua loquimur. Ad ul timū mi. est falsa. & oppositum est ue rum. q voluntas nō est p̄ actuz. ꝑ ecō uerso. unde phs qui dicit q potētie di stinguunt p actus loquit quo ad noti tiam nostram. ꝑ nō dicit q causent ab actibus. sed econuerso.

Trum uoluntas necessario ue lit finem clare apprehensum q sic. bonuz allicit uoluntatē ista q resilire est ei difficile. ergo maius bonum magis allicit. ergo infinitum in finite allicit. ita q cuz infinito conatu oportet eam resilire si uult resilire. sed infinitus conatus non potest esse in uo luntate. ergo et cetera. Preterea ali quis actus displicētie immobilitat uolū tatem. ergo aliquis actus cōplacētie im mobilitat eandem. antecedens est mani festum. quia nullus potest uelle se eē mi serum. consequentia probatur. quia ma ior actus cōplacentie est uidere deum clare q̄ actus displicentie cuiuscunq; obiecti creati. ergo et cetera. Con tra uoluntas libere & cōtingenter uult deuz in uniuersali ap̄hensum. ergo li bere & cōtingenter uult deuz clare ui sum. antecedens probo. quia qua neces sitate uoluntas uult finem in uniuersali ap̄hensum eadez necessitate quiescit in ipso. & remouet omne prohibēs uo litionem si potest. Exemplum de gra ui existente sursum. qua necessitate. ten dit ad centrum eadez quiescit in cētro & remouet prohibēs motū suuz ad cē trū si pōt. ꝑ phibens uolitōem finis est ōsideratio finis. & hāc pōt uolūtas re mouere faciēdo inteᵐ stare in cōsidera tōe finis. & sic intº nō poterit ōsidera re ñ finē cuiº oppoᵐ expimur. ōnita am pbo sic. ubicūq; ē idē priᵐ pduc tiuū ibi ē idē motº pducēdi. ꝑ eadē est uolūtas q̄ uult finē in ufi ap̄hēsū ꝗ in uia. & clare uisū i patʳ. g si liberꝰ uult finē ī uisi. liberꝰ uult finē i pticlari clare uisū. Ad arᵗᵃ ad pᵐ dº q si allicerē eēt actº eliᵗº uolūtati arᵐ hērz difᶠᵉᵐ ꝑ hº ēffz q sit actº eliᵗº. iō arᵐ ñ ua let. q̄n g dicit infiᵗᵘᵐ bonū infiᵗᵉ allicit uerz ē ēinaᵘᵉ. q obz allicis ē infiᵗᵘᵐ. ꝑ nō sequitur. ergo allitio in uoluntate ē infinita nisi ut terminaī ad obiectū

Ad ſecundū nego añs. & dato q̄ eſſet uerū. tñ ꝓſequens nō ualz. q̄ uolun
tas cōiuncta corpi cōplexionis corpis
imitatur. & q̄ appetitus ſenſitiuꝰ neceſſitat ex ſuo obiecto. ita q̄ actus ſuꝰ non
eſt in poteſtate ſua. & ideo uoluntas ſe
quens illum appetitū īmobilitaſſ circa
illud obiectū aliquo modo. ſ. qa non ſi
ne magna difficultate pōt reſilire. uolū
tas uero ſepata. qa nō imitaſſ cōplexio
nes corporis libere & cōtingēter. q̄tū
eſt ex ſe fertur in quodcunq;.

Trū uoluntas ſit in deo formaliter & ex natura rei. q̄ nō.
qcunq; habet uolūtatem pōt
eā uelle. ſ deus nō pōt uelle uolūtate
q̄ tunc reciperet ſuū uelle. in deo au
tem nulla eſt receptio. g̃ etc̄. p̄ ſi in
deo ē uolūtas ex nā rei. & obz uolūtati
ōñs ē fīm. q̄ ubi ē obz & pō ex nā rei
ibi ē relatio realis poſ ad obiectū. ſ. mē
ſurati ad mēſuram. ſ uoluntas diuina
nō refertur realiter ad ſuū obiectū. q̄
tunc ſpiritꝰ ſanctꝰ referreſſ realiter ad
eēntiam. p̄ obiectū uolūtatis ē finis
ſ uolūtatis diuine nō eſt finis alius a ſe
g̃ in deo nō eſt obiectum nec uoluntas
ex natura rei. q̄ finis eſt nobilior his q̄
ſunt ad finē z̄º phi. uoluntate diuina ni
hil eſt nobilius. : ō in deo eſt omnis
perfectio ſimpliciter formaliter & ex
natura rei. uoluntas eſt perfectō ſimpli
citer. q̄ omne ſuppoſitū abſolute eſt
meliuſ ipſum uolens q̄ non uolens.

Item in deo eſt ſpiritus ſanctus ex natura rei & formaliter. ergo formale
principium ꝓducendi ipſum. alias nō
magis ex ui ꝓceſſionis ſue ꝓcederz ut
amor q̄ uerbum. quod eſt hereticum.

In iſta. q. ſunt duo uidenda. primo
uidendū quid intelligiſſ per eſſe ex na
tura reiſſ & formaliter. z̄º uidendū eſt
principale ꝓpoſitum. Quantum ad
primū dico q̄ illud eſt in alio ex natu
ra rei q̄d ē in reſſ nō per actum aliquem
cōparatiuū cuiuſcunq; potētie. ſ ut nec
per actū intellectus negotiantis. nec p
actum uoluntatis cōpantis. z̄º dico q̄
illud eſt in alio formaſſr tale q̄d non eſt
in eo potētialiter. ut albuz in ſubiecto
nigro. nec uirtualiter ut effectus in cauſa
nec ꝓfuſe ut extrema in medio. & miſ
cibilia in mixto. ut ignis in carne. ſed
dico illud eē tale formaliſſ. & formaſſr
in alio qđ eſt in eo actualſſr determina
te & diſtincte. & fm ſuā rōem qddita
tiuā circūſcripto omni actu cuiuſcūq;
potētie cōpatiue. Quantū ad z̄m dº
q̄ uoluntas iſto modo eſt in eēntia diui
na ex natura rei & formaliter. tamen
uoluntas non eſt formaliter ipſa eēntia
q̄ eſſe formaliter tale. uſ eē idez alicui
formaliter eſt ipſum eſſe de primo &
per ſe intellectu eius. ut animal de per
ſe & primo intellectu hominis. ſed ſic
uoluntas non eſt eadem eſſentie. quia ſi
utrunq; diffinireſſ neutrum caderet in
diffinitione alterius. & per conſequēs
neutrū eſt idez alſſi formaliter. rōes ha
bentur alibi. q. utrum intelligere ſit in
deo ex nā rei. que pōt fieri de uolūtate
q̄ illud qđ eſt finis eſt obiectum uolū
tatis diuine. non ipſe reſpectus. nec di
co finis eius q̄ ipſe eſt finis omniuz in
finibilis. ſ finis omniū infinibiliū.

Adducoſſ autē ſſ unam rōem q̄ uolū
tas ſit ibi ex natura rei & formaſſr. q̄ nſſ
lū ens rōnis eſt formaſſr infinitū. q̄ oē
ens rōnis eſt relatio rōnis cāta p actum
intellectus cōparantis obm ut cognitum
ad alterū. & intellectus nō pōt cāre in ob
iecto ut cognitum niſi reſpectū rōnis. &
nō reſpectū realē. ſtat autē q̄ nullus re
ſpectus rōnis eſt formaſſr infinitus. quia
nec reſpectus realis eſt realiter infinitus
uoluntas añt in deo eſt formaliter infi
nita. ergo z̄c. mi. pbaſſ. q̄ in omni ente
mere intellectuali ſua intellectualitas &
ſua intelligibilitas ſunt equalis pfectio
nis. & ſua uoluntas & eē uolitiuū. eſſe
tia autē diuinaſſ eſt intelligibile & uoli
bile formaliter infinitū. aliter nō beati
ficaret. ergo etc̄. Ad argumentum
priſſm dico q̄ q̄ uelle creatū nō eſt idez
realiter cū uoluntate. q̄ eſt ſibi accidēs
ideo oportet q̄ recipiaſſ in ea ut deno
mineſſ uolens per ipſum. ſed ſi actus il
le eſſet realiter idez uoluntati. ueriꝰ di
ceretſſ tunc uoluntas uelle q̄ modo. cū
ergo in deo ſint idem realiter & perfe
ctē uoluntas & uelle. q̄ infinitaſſ utri
uſq; uerius poteſt deus dici uolens ac
tu uolendi qui eſt idem ſibi realiter &
ſine receptōe q̄ ſi illū reciperet ut ac
cidens ab eo diſtinctuz realiter. Ad
z̄m dico q̄ in diuinis eſt obiectū ex na
tura rei. & potētia ſimiliſſ. & eodē mo
do eſt ibi uoluntas ex natura rei. nō tñ
eſt ibi rō obiectiſſ uel ratio potentie ex
natura rei. ſ per actum intellectus cō
parantis hoc ad illud. Ad terciū dº

Ad istā.q.dico q uolūtas dei ē idē cū sua eētia realr pfecte & idētice. rō huius est.q qcquid ē cōpossibile in finito intrinsece est idem realr ipsi in finito pfecto: & idemtice.& p cōs est infinitum.q si nō da oppm. g est ali ud realr ab ipso infinito. cōstat q est in ipso.g facit cōpōem cū eo.& sic infinitū non est infinitum. q infinito nihil est maius.eētia diuina est formaliē infinita.sua uolūtas est ipsi eētie diui ne cōpossibilis intrinsece. & nō facit cōpōnem cū ea.g uolūtas diuina ē sua eētia. & cū uoluntas sit formalr infinita. sequit q ex pte utriusq extremi sit pfecta & realis idemtitas. Dico tamē q cuz ista realtc & pfecta idēti tate pfectōm eēnalm inter se ad eētiā manet distinctio fm quid.sola enim differentia rōnis fabricata p actū intellectus nō saluat cōtradictoria eis cōueni re.ut q pater dicat intellectu ul memoria & nō uolūtate.& econuerso q spiret uolun ate & non intellcū ul memoria.& multa huiusmōi.ideo distinguūt ex natura rei.tamē fm quid.dicit aūt distinctio attributorū inter se & ad essentiam fm quid.q deficit eis ratō cōpletiue dicta simplr.s. nō idemtitas realis.licet habeat primas tres que sunt non esse tale potētialr nec uirtualiter nec cōfuse.f actualiter formalr & distincte.ita enim in diuinis est intellectꝰ & uolūtas actualr formalr & distincte. acsi eētia nō eēt ibi. ul si quelibz eēt per se.Iste aūt pfectiones sunt eedem realtēr interse & ad eētiam propē infinitatē eētie & utriusq pfectōnis eēncialis.que infinitas est;cā idemtitatꝫ simplr unius ad aliud. & utriusq ad terciū.& sic hūt distinctōem fm quid ita habent nō idemtitatē fm quid. id est nō idemtitatē forale. Et intelligo ista nō eē eadē formalr quorū neutruz est per se de intellcū alterius. sapientia aūt nō ē de intellectu eētie nec uoluntatis.q si diffinirēt neutrū caderet i diffinitōe alteriꝰ.ideo neutrū ē idem alteri formalr.i. p modo dicendi per se.

Quod aūt huiꝰmōi pfectōes eētiales in deo nō distinguant sola rōne oīs dicit sic. Infinitas dicit moduz intrinsecū illius entitatis cuius est. sic finitū q ē eius oppm dic certū gradū illiꝰ q̄dditatis cui cōuenit. f certus gradus ul modus alicuiꝰ quidditatis nō destruit rōnem illius quidditatis.f saluat.q exprimit eam. g infinitas aduenies uoluntati nō destruit eius formalem rōem sic g de ratione uoluntatis absolute & in cōmuni non est intellectus nec eētia sic nc de rōe eiꝰ ut infinita. g sic alibi distinguūtur formaliter & realiē.ita ht sunt eadem realiter.& distinguunt formaliter. Preterea distinctio potest esse aliquorum uelut diuersorum obiectorum cōceptorum distinctorum formaliter.uel eiusdem obiecti secundum diuersos modos concipiendi.sed inter perfectiones essentiales non est tantuz differentia rationis. id est diuersorum modoruz concipiendi idē obm forale q talis ē inter abstractū & cōcretuz.s. sapiam & sapientē loquēdo logice.uel inter genitm & noiatm loquēdo grāmatice.s.sapia & sapiens.nec ē distinctio oborū foraliū in intellcū.q illa nunq̄ ē in cognitōe intuua nisi sit in obo cognito intuc.deꝰ aūt de se habz tm cognitōem intuitiuā.g etc. p in eadē psona sūt pres pprietates relatie distincte nō sola rōne.f re relatiua.ut paternitas & spiraco actio in pre.& stāt cū simplicitate illiꝰ psone.nō q una ppietas transeat in aliā.q neutra ē formaliter infinita.f q ambe trāseunt in zm ut in eētiā que ē formalr infinita.& sic sūt pfecte eedē & realr illi.g mto magis habūt cū simplicitate psone & idētitate reali pfectōes in se infinite quarū una pfectio trālit in aliā fm rē & pfām idemtcm realē. p nihil ē si b ipsi equal.f fm augi.xvo de tri. pfectōes simplr i solo deo equales dicē de sunt.g etc. p nulla realr rō is est melior ipsa q̄ nō ipsa. f fm anse. mo nol.14o. nece ē q in deo sit oē qd est melioꝰ ipsū q̄ nō ipm.g etc. Ad argumēta in oppm ad prim dr q nō sequit hz sint eadē realr q qcqd ponit uni ineniat alei.nisi eēnt ei mō eadē realr & foralr. q mō attributa in diuis nō sūt.nec inter se.nec cū eēn distinctī eni formaliē in ista tollit oia p dicta dici de uno q dicūt de ao.& multa foralia cōueniūt uni q nō alei. Ad 2m dr q intes & uolūtas ē eēn realr.ñ tñ intelligit uoc sic intec.q q̄n tas pfectio accipit in ablatio respcū actus cōstruitur sic cū eo q denotat ee primm formale respcū illi9.& sic accipit ibi hz suā rōez formale.f quā distinguit ab intellcū. Ad 3m dr q uolūtas diuia habz eētiā p p obo q ē eadē sibi realiē.hz nō formalr.& hoc sufficit ut actus eius nō sit reflexus. q non fit reditio sup se oi modo.f aliq mō distincta.

Trū uolūtas cause effectiue actū uolēdi.q nō.uolūtas nō ē pō actia.g ñ causat effecue actū uolendi.aūs pbat vo & 2o mec. poa ē prim trāsmutandi aliud fm qd aliud.f uolūtas nō est prim trāsmutā diobm.q nunc eius actio eēt trāsiens & obm eēt patiēs.qd est falm. p accidēs p accūs nō egredit p se a principiis sui sibi.f uolitio ē accūs & p accidēs.q aliqñ desit sibi.& aliqñ nō.g nō ē ēa uolūtate. p indeterminatū respcū oppōitoz inq̄m tale nō agit nisi ocurrat agēs determinatū ixo mec.& pbat.q qd fm se ē indeterminatū ad aliq̄z effectū ñ plꝰ se hz ad eiꝰ eē q̄ ad nō ei.f uoluntas ē in pō ō dictōis ad suū uelle.q pōt uelle & nolle.g q̄m ē ex se ñ plꝰ se hz ad eē sui actꝰ q̄ ad nō eē. ō augi.2. de li.ar.ñ illa q̄ sūt uolūtaria in ptāte nra eēnt posita uolūtas nō eēt laudāda nec uituperanda.ex hoc arguitur q in potestate patienti nō est q ipsū patiat inq̄tum patiens est.q patiēs non patit nisi quia agens agit. f in potestate patientis non est actio agentis.quia uniuersaliter prius nō est in ptāte posteriorie

ꝑ actus uolendi est in potestate uolunta
tis. ergo actus uolendi erit a uoluntate
effectiue. In ista .q. sunt multe opi
ꝑ plures cōueniunt in hoc ꝙ uoluntas
sit mere passiua. ita ꝙ secūdum Goc.
actus intelligendi & uolendi causātur
a fātasmate. ꝺm Tho. a specie intelligi
bili. ꝓbr autē sic. Mouens et motū
sūt distincta ſbo. alias idē moueꝛ seipm
& esset simul in potentia & in actu re
spcū eiusdē forme. ꝙ tale est mouēs in
actu quale mobile in potētia. ꝑ uolun
tas mouet ad recipiendū uolitiōem. ꝙ
nō est cā mouens ad ipsam. ꝑ mā &
efficiēs nō coincidūt in idē nº phili.
ꝑ uoluntas est cā mālis sue uolitionis. ꝙ
nō pōt eē cā efficiēs. ꝑ rel'ones op
posite nō possūt fundari in eodē ſbo.
ꝙ idem nō referꝛ ad setplū relatōe re
ali. vº me. ꝑ mouēs & motū referun
tur rel'ōnibus oppōit. ꝑ uolūtas resꝑe
ctu sue uolitiōis mouet. ꝙ nō pōt esse
mouēs. Cōtra agēs nāle non impe
ditum nō pōt in eodē passo eodem mō
dispōsito cāre cōtraria. addit idē pa
ssum. ꝙ in alio & alio passo pōt. ꝓ de
sole. qui dissoluit glaciem & cōstingit
lutum. ꝑ fantasma siue spūs intelligibi
lis est agēs nāle. ꝙ non pōt cāre uelle
& nolle in uolūtate eodē nō dispōsita
ad recipiendū. ꝙ sūt actus ōrti resꝑe
ctu eiusdē obi. ꝙ si pōt cāre uelle. non
pōt cāre nolle nc nō uelle. Preterea
in cuius potestate non est actio agenti
sufficientis in eius potestate nō est pa
ssio patientis. ꝙ quādo agens sufficiēs
agit necessario sequit. ꝙ patiēs patiaꝛ
aliter non esset agens sufficiens. ꝑ nō
est in ptāte patiens ꝙ agēs agat in hº
qđ est aliud ab eo. maxime si est agens
naturale quale est obiectum. ergo non
est in potestate uoluntatis sua uolitio
& per cōsequēs nec actus impati erūt
in sua potestate. & per consequens nec
meritum nec demeritum. Ad .q. er
go dico ꝙ actus uolendi est per se a uo
luntate ut a causa actiua. & ab obiecto
uelut ab alia causa partiali ut ut a ter
minante actum uolendi. Ad argumē
ta opinio. ad primū dico ꝙ mouens &
motum non sunt distincta subiecto. ꝙ
angelus in puris naturalib9 potest intel
ligere essentiam suam. & ibi mouēs &
motum non sunt distincta subiecto. cū
arguitur ꝙ sic. quia tunc idē moueꝛ
seipsum. concedo. tu dicis. ergo idem
esset in potentia & in actu. dico ꝙ ac
tus & potentia dupliciter possunt ac
cipi. ut sūt differēs entis uel ut sūt
principia entis. primo modo nihil po
test esse in potentia & in actu simul re
spectu eiusdem. Secundo modo idem
potest esse in actu uirtuali. & in poten
tia formali. & cum dicis tale est actus
in actu quale passiuum in potentia. ue
rum est de actio uniuoco. ꝑ in equiuo
co agens est tale uirtualiter quale passū
in potentia formaliter. Contra ha
bens entitatem aliquā modo nobiliori
non est receptiuum illius modo mi nus
eminēti. ꝓ de sole q uirtualr exīs ca
lidꝰ nō ē receptiuꝰ caloris foralr. sed
habēs aliq̄ ꝑfectionē uirtualiter emi
nentius habꝫ eā q̄ si haberet formalr
ꝙ nō pōt formalr eā recipe. Dico
ꝙ ma. est fla. nāle. cōtinet principia
uirtualr ꝑ q̄ paº demōstrat de ipso. et
tn̄ est receptiu passiōis formalr. in ex
emplo cōmittit nō cā ut cā. q̄cunq̄
enim in aliqua re sūt multe ꝓprietates
rōne quarū multa sibi cōuenūt. & in
illa re est tn̄ una illarū rōne cuiꝰ dicī
tur illa multa inesse cōmittit nō cā ut
cā. sic in ꝓposito. cā enim ꝑcisa ꝙ sol
recipit calorem formalr nō est. ꝙ ē ca
lidꝰ uirtualr. ꝑ ꝙ caliditas est qualitas
sūe corruptibilis. iō nō pōt recipi nisi
in corpe mixto. sol aūt nō est corpus
mixtum. Ad zm dº ꝙ phs loqt de
mā que ē ſbm trālmutatōis real. & tle
nō coincidit cū efficiēte. ꝑ nō de mā
que est ſbm receptū. Ad zm dico
ꝙ rel'ones reales sūt in triplici differē
tia. quedā habēt eēntialē dependētiaꝫ
ut cā & cātum. quedā nō habēt ut pa
ter & filius. quedā habēt mutuā acci
dentalē. ut mouēs & motū. prīe repu
gnāt in eadē nā. secūde in eodē suppo
sito. tercie nec in eodē suppōito nc in
eadē nā. iō possūt eē in eodē. & tales
sunt iste. Ad argumēta principalia
ad primum dico ꝙ ixº me. dicit phs
ꝙ potētia actiua est prim9 terminādi
aliud ingtum aliud. hec ꝑ ē dria inter
potētiā factiuā & actiuā. ꝙ potentia
factiua ē princi trālmutādi aliud sim
pliciter. potētia aūt actiua ē princi
trālmutādi aliud nō simplr. ꝑ ingtum
aliud. uolūtas ꝙ agit ingtū virtualiē
cōtinet uolitōem. trālmutaꝛ aūt ingtū
habꝫ priuatōem actꝰ uolitionis foralr
liter. Ad zm dicendū ꝙ ſbm est cā
accētis si se. & nisi impediaꝛ cāt illud
in seipso. dicit ꝙ accīs p accīs. nōꝫ ꝙ
est ab extrinseco & nō a principiis ſbie
cti. ꝑ ꝙ nō nccio ab illis. Ad ulm
dicendū ꝙ est duplex indeterminatio.
um illimitatōis. alia ꝺdictiōis. indeter
minatum primo nō determinaꝛ ab
alio. & isto mō uolūtas est indetermi
nata. ꝙ indeterminata ē ad plres effectus
ꝓducendos. indeꝛminatum zº mō nccio
ab alio determinaꝛ. ſbz naturale deter
minatū determinatōe oppōita indeter
minatōi cōtradictiōis que est ad ageꝛ
& nō agere ꝓsente passo naꝛalr ꝓduci
tur effcūs. sic sol se habet in ꝓducen
do effcās suos. uoluntas aūt non sic de
terminat naturaliter. ꝑ est indetermina
ta indeꝛminatōe oppōsita & alteriꝰ rō
nis ab indeꝛminatōe cuiuslibz alteriꝰ poc.
ꝙ q̄libz alia ē nālis & limitata. ꝟ autē
sola ē indifferēs ex libertate sua. ideo
determinat se libere q̄ꝫ ꝑfectissima cā
litas que nō habet similem. quia est so
la libera.

Trū uoluntas sit totalr cā sue uolitionis. ꝙ non. deus est cā meriti. ꝑ uolūtas nō ē totalr causa sue uolitionis. aūs e manifestū. cōsequentia probatur. ꝙ causa totalis alicuiꝰ excludit omnem aliam causalitatē. ꝓ in causis est ordo eēntialr. ita ꝙ a priº dependent eēntialiter oēa alie-

g nulla cā secūda ē totalis cā sui effectus

p dei est omnipotēs. g oē qđ uult fit. g si uult mea uolitōem erit. g uolitio mea nō erit in ptāte uoluntatis mee ut causa totalis. p 2o de aīa probat phs sensū nō eē actiuū. q absq; sensibili semp sentiret. sic si cōbustibile eēt cōbustim sp cōburerz. rō huius est. q actuo et passiuo sufficienē approximati & ñ impediti de necitate sequit actō si ē agēs nāle. uel pōt seq si ē agēs liberum. q effectus eēntialr nō dependet a pluriōus causis eiusdē ordinis. si g uolitas eēt totalis cā actiua sue uolitōis. cum sit totalis cā receptiua ipsius. & sit sibi sufficienē approxiata & nō impedita semp posz cāre suā uolitōem et sine obo. qđ ē fm. p si uolūtas eēt totalis cā sue uolitiōis oēs uolitōes essent eiusdē spēi. oēs ē fm. q in uolitōibus est ordo eēntialr fm pfectōem. q actus ē pfectior rōne obi pfectioris. p si obm nō eēt cā uolitōis & habitus. tūc habitus nō erit nobilior & pfectior respū unius obi q respū alterius. & p oēs uolūtas ñ erit plus btā diligēs deū q diligēdo muscā. qđ est absurdum.

Cōtra omes. sup ix. methu. si ētia nō haberent actiōes pprias non haberent eēntias pprias. q actiones distinguunt p eēntias. p uoluntas habz propriam eēntiam. g habz ppriaz operatiōem. g ad dō dico q sic. pbo auctoritate & rōne. Auctoritate sic. eccl. deus ab inicio cōstituit hominē & reliquit eum in manu cōsilii sui. adduxit mandata si uoluerit ea seruare ipa cōsuabūt te. apposuit tibi ignē & aquā ad qđ uolueris extende manū tuaz añ hominem uita & mors. bonū & malus qđ placuerit dabit ei. Preterea augus. 7o de tri. sic. deus res quas condidit amiistrat ut eas agere pprios motus sinat. Rōne pbat multipliciter. p ex parte libertatis. 2o ex parte otiē. Tercio ex pte potētie peccādi. 4o ex parte actiōis. Quinto ex operatione ad alias res creatas. Ex prima uia arguit sic. nulla potentia habet p fecte in potestate suā effectum si non potest causari ab ea immediate. nec ab alio cuius causatio sit in potestate illius potentie. p causatio dei nō est in potestate uoluntatis create. si g deus necessario cōcurrit ut causa immediata ipsius uolitionis. uoluntas creata non habebit uolitionem in potestate sua. & per cōsequens nō erit libera. Ex secunda uia arguitur sic. nullus effectus est contingens propter habitudinē sui ad causam determinatam. ad cuius determinationem sequitur necessario determinatio omnium causarū inferiorū si ergo uolūtas diuina sit causa immediata uolitionis mee tam est determiata respectu eius. quia eternaliter fuit determinata ad alteram partem cōtradictionis. & determinationem uoluntatis diuine necessario cōsequitur determinatio uoluntatis mee respectu eiusdē effectus. g nullus effcūs erit ad utrū libet q ptātē uolūtatis mee. qđ ē fm

p aliqs effcūs otingēter euenit qui p illo instāti p q euenit pōt nō euenire q ro a qua cā cōtingēter eueniat. aut a cā determiata. aut indeterminata. nō p mō. q nō eueniret cōtingēter. g 2o mō nūc quero. aut ista cā determinat a se aut ab alio. si ab alio. aut necio aut cōtingēter. nō necio. q tūc ñ eueniret otingenē. si otingenē talis determinatō ñ erit nāl is. p uolūtaria. q in ptāte eius ē determiare & nō determinare. si a se. aut necessario. aut cōtingēter. ñ necio ut dictū ē. g otingēter. p oīs cā q cōtingenter se a se determinat ē uoluntas. q oīs alia nāliter ē determiata. Ex 3a uia arguit sic. si deus ē cā immet uolitiōis cōstat. q ē cā prior uolūtate. g prius nā influit ad effm. tūc de illo priori signo nāe quero in quo uolūtas diuina agit ad actū uolēdi. aut deus cāt immediate in actu uolēdi rectitudinē. aut ñ si sic. g uolūtas creata in 2o signo nō cāt oppom. q non pōt aliud cāre nisi qđ in p signo prima cā producit. p si ñ pōt cāre uelle ñ rem ñ peccat nec pōt peccare. aliud nēbz nō pōt dari. q qc qđ deus producit ē rem. Ex 4m uia arguit sic. si uolūtas diuina eēt cā immediata mee uolitōis erit cā totalis. quia uolēdo causabit eam. g uolūtas mea nihil cābit circa uelle meū. & sic unā habebit cālitatē circa ipsū. qđ est falsū.

Ex quta uia arguit sic. si aliqua ē totalis causa sui effectus maxime ē uoluntas. q inter omnes cās actiuas obtinet principatuz. p aliqua causa creata est totalis cā sui effectus. ut ignis cāloris in ligno. & sīm ppriē passionis. p bo. illud est totalis causa alicuius q posito circūscripto omni alio p possibile uel impossibile perfecte causaret illud. p circūscripto omni alio a ratiōe subiecti & ipso stante subiectū cāret ppriam passionem. g subiectū est totalis causa passiōis. & p cōsequēs uoluntas uolitionis. Ad argumēta ad primū deus est causa meriti aliquo modo quo nō est causa peccati. q causat in anima grām immediate q inclinat ad merendū per modum nature. & quandocunq; aliqua forma actiua est ab alio quo agente. & actio forme est ab eodem. Ad secundū dico q in causis est ordo essentialis tam totalibus q̄ partialibus. ita q causa 2a potest esse totalis respectu sui effectus. & fm suuz esse dependere a prima essentialiter. & cū dicitur. q plus influit. uerum est. quia causat secundam causā. Ad terciū dico q deus multa uult uoluntate beneplaciti. que tamen prohibet fieri uolūtate signi. sicut de imolatione ysaac.

Ad quartum dico q uoluntas est sufficiens actiuū. & sic obiectū cognitū non requiritur in rōne actiui. p termiatiui. Ad quintum dico q non sequitur q omnes uoliciones essent ejusdem speciei. quia uoluntas est agens illimitatum. ab agente autem illimitato, possunt causari effectus diuersarum specierum quorum unus est nobilior alio

Per idem patz ad sextum.

Tꝛ uoluntas creata ſit bona moraliter qñcunqꝫ cõforma tur uolũtati increate. q ſic. q̃ qñcunqꝫ inteꝰ creatus cõformaꝛ in tellectui increato eſt ueꝝ. g̃ pari rõne qñcunqꝫ uoluntas creata cõformaꝛ uo lũtati increate ẽ bona. ⁊ iudei uolen tes occiderũt xp̃m. & deꝰ illud uoluit & tũ peccauerũt. q ꝑ hoc puniti fu erũt. & p pcto ipoꝛ xp̃s orauit dicẽs dñe gnoſce illis. nõ enim ſciunt q̃d fa ciunt. gn⁹ ſm d oniſiũ de diuis no minib⁹. bonum ẽ ex cã integra. & ſm pliz z⁹ ethi. ad hoc q aliqs actꝰ ſit bo nus moraliꝛ oꝛ oẽs circũſtantias cõcur rere. ⁊ ad hoc q ſit malus moraliꝛ ſuf ficit defectus unius circũſtãtie. Di co g̃ q q̃tũcunqꝫ uolũtas creata eſſz cõformis uolũtati increate q̃tũ ad ſb ſtãtiam actꝰ. & q̃tũ ad oẽs circũſtan tias prinentes ad bonitatem moris. ita q uellet idez & ꝑ tꝺ & eodẽ mõ. & ſic de oĩb⁹ aliis circũſtantiis. nõ tñ oportet ipſã eẽ bonã ſicut uolũtas in creata eſt bona. q actꝰ uolunta ti increate. & actus uoluntatis create ſunt alte rius rõnis. iſtis aũt nõ cõueniũt eedem circũſtãtie. nã intẽſio actus reſpcũ obi que ẽ oĩno uꝫ multũ differẽs in uolun tate creata & increata eſt una de prin cipalib⁹ circũſtantiis. & in hoc nõ põt ſe cõformare. & i multis aliis circũſtãtiis q̃ neccio requirũt ad bonitatẽ actꝰ mo ralis põt eẽ magna difformitas. Ad ar^m 3^m q̃ nõ eſt ſiʒ. q ueritas intelle ctus nõ dependet niũ a ſolo obo. q̃d q̃i dẽ ſi ita ſe habeat ſiẽ intelligit. inteꝰ eſt querus. bonitas aũt uoluntati nõ de pendet a ſolo obo. ⁊ ab omnibus aliis circũſtãtiis & poti^m a fine. q oĩs nãa uoliꝰ poſſibile ordinat ẽ ad finẽ ultim. q eſt alpha & o. prin^m & finis.

Tñ uerbũ creatũ ſit notitia actualis. q non. augi. de t. x⁹ fantaſia carthaginis hoc ẽ uer bum eius. & accipit fantaſiam p ſpẽ. & nõ p actuali imaginatiõe. g̃ eodẽ mõ uerbũ ẽ ſpẽs intelligibilis. & nõ intelle ctio actualis. p augi. xv⁹ de tri. uer bum qd foris ſonat ſignũ ẽ uerbi q̃d intꝰ lucet. ⁊ ꝟbũ exterꝰ ẽ ſigm rei & ñ intellectõis. alias oĩs affirmatia eſſet falſa in qua nõ p̃dicat idẽ de ſe. q intel lectio ſibi nõ ẽ intellectõ p̃dicati. licet res ſit res. g̃ uerbũ eſt obm & nõ actu alis intellecꝰ. p augi. ix⁹ de tri. ꝟbũ eſt ples genita a memoria. ⁊ actio non gignit. ⁊ eſt quo aliud gignit. g̃ uerbũ eſt aliqd foratum p actũ intelligẽdi et nõ actus. ⁊ augi. de tri. xxiiꝰ uerbũ eſt uiſio de uiſione. & notia de notitia. & in multis locis dicit idem. In iſta q. eſt opi. Gin. que dicit q uerbũ ẽ no titia actualis & nõ quecũqꝫ. ⁊ declara tiua. ad qd intelligendũ ponit ipſe q intellectus p̃ recipit intellectiõem ſim plicẽ ab obo. qua recepta intellectꝰ ut actꝰ cõuertit ſe ſupra ſe. & ſup actũ & obm ſuũ intelligẽdo ſe intelligere. z⁹ ſequit impſſio notitie declaratie in intellectũ nudo cõuerſo. & hoc ab intel ectu forato notia ſimplici. ita q inteꝰ

informatus tali notitia ẽ rõ imprimendi notitiã declaratiuã. & inteꝰ nudꝰ uer ſus ẽ ꝓpriũ receptũ. & inter primam intellectõem q̃ ẽ rõ imprimẽdi. & z^am q̃ ẽ impſſa eſt habituꝰ media. q̃ ẽ actio de genere actõis. & iſta importaꝛ p di cere. q dicere ẽ exprimere notitiaz de claratiuã notie ſimplicis. & notitia illa impſſa in intellectũ nudo cõuerſo & tñ nante actũ dicẽdi ẽ uerbũ. g̃ uerbũ nõ ẽ q̃cunqꝫ inteꝰ actualꝫ. ⁊ illa q̃ eſt decla ratiua. ⁊ iſta op. ponit duo ⁊ q̃ intẽ do arguere. pri^m ẽ q inteꝰ ẽ mere paſ ſiuꝰ reſpcũ notitie ſimplicis. & pfecte actiuꝰ reſpcũ ꝺuerſiõis q̃ ẽ actꝰ q̃ itel ligit ſe intelligere. z^m ẽ q intellecꝰ ac tualis ẽ rõ gignẽdi notitiã declaratiuã. ⁊ p^m ar⁹ ſic. una & eadẽ poꝛ eiuſ dẽ rõis nõ põt eẽ actia reſpcũ actꝰ ſui & paſſiua t^m actꝰ alterꝰ. ſi g̃ inteꝰ eſt pa ſſiuꝰ reſpcũ notie ſimplicis. & actiuus reſpcũ cõuerſiõis intelligẽdo ſe intelli gere nõ erit una poꝛ. qd eſt ffm. p incõueniẽs ẽ ponẽ q intellectus ſit acti uꝰ reſpcũ notie impfectõris. et paſſiuꝰ reſpcũ notie pfectõris. ⁊ notia iſta q̃ i telligit ſe intelligere ẽ nobilior & pfec tior q̃ notitia ſimplex. g̃ etc̃. ⁊ z^m ar⁹ ſic. fora impfectior nõ ẽ rõ p ſe gi gnendi formã pfectiorẽ. ⁊ notia actua lis cũ ſit cõfuſa ẽ impfectior notia de claratia q̃ ẽ diſtincta. g̃ etc̃. p ſi noti tia actualꝫ ẽ rõ gignẽdi notitiã declara tiuã. aut qñ ẽ. aut qñ nõ ẽ. nõ p mõ. q tunc duo actus intelligendi erunt ſimꝫ in eodem intellectu. nonꝫ z⁹ modo. quia tũc nõ ens eẽt rõ agẽdi. p̃ gignere ꝟbũ nõ ẽ actus intelligẽtie. ⁊ memorie ſm augi. oĩs aũt intellecꝰ actualꝫ non ẽ memorie. ⁊ intelligen^e ſm augi. 14. de tri. g̃ nulla actualꝫ intellecꝰ ẽ rõ gignẽ di uerbũ. p ſm opi^em cõuerſio i^a ẽ actio. ⁊ actiões ſũt ſuppõitoꝝ. g̃ con uerſio iſta ẽ alicuiꝰ ſuppõiti. q̃ro cuius ſuppõiti ẽ ut ꝺuertit. ſi uerbi. & ut cõ uertit p̃cedit gignẽm. g̃ p̃cedit ꝟbũ g̃ uerbũ erit aũ uerbũ. ſi pris. & ejus ẽ ut cõuertit eius ẽ ut de q̃ p impſſiõez generat. & ſi eius ẽ ut de quo generat eius ẽ ut illud impſſũ ẽ in ipſo forma liter. ſequit g̃ q inteꝰ erit patris ut ha bet foraliꝛ notitiã genitã ſibi impſſam & ſic pr̃ intelligeret formaliꝛ notia ge nita ⁊ augi. 7⁹ de tri. Dico g̃ ad. q. q̃drupliꝛ breuiter. p̃ qd ſit uerbuz. z⁹ ad quã potẽtiã ptineat. z⁹ ex his pate bit ꝓpo^m. 4⁹ excludã u^m dubiũ. q̃ tũ ad pri^m dº q uerbũ ẽ qd ꝓduc^m a memoria pfcã nõ habẽs eẽ ſine actuali intel^ne. iſta diffinitõ elicit ex augi. naz ſm augi. xv⁹ de t. ꝟbũ ẽ genitũ de me moria. uꝫ de ſcia in memoria. uꝫ de obo relucẽte in ſcia. q formata cogitatõ ab ea re quã ſcim⁹ ꝟbũ ẽ. idẽ uerbũ nrm de nra ſcia naſcit. uerbũ dei de patris ſcia natũ eſt. q a cognoſcẽte & cognito paritꝫ notia. que duo ſũt una cã integra reſpcũ notie genite. g̃ nõ eſt ſine actu ali cogitatõe. ẽ aũt ſm ip^m. ix⁹ de tri. ples. q imago trinitati ipa mens & no titia eiuſq eſt ples. eius aũtẽ de ſeipa proles eius & amor. patet. g̃ q uerbuz

est ꝓductū a memoria ꝓfecta nō habēs eē sine actu alī intellectōe. Ex ista diffinitione ꝓz z^m ad quā potēt̄ia ptinet uerbū. q nō ptinet ad uolūtatē nec ad memoriā. g ptinet ad intelligētiam ſ ī itelligē^a nō sūt nisi actuaľ intellec^o et oēm terminās intellectōez. & ſm aliquos ſp̄s genita de ſp̄e i memoria. que ſp̄s in intelligentia precedit actū itel ligēdi. uľ ſm alios ipſamet intellectio ut pa^o cāta a se ut actio. D^o g ad z^m q ñ oīs inte^o actuaľ ē tbū. q in tellcūs nr̄ nō statī habz ꝓfcām notitiam oīs. ſ q̄bz noti^a genita. q̄d augſt uocat plē eē uerbū: ſ nō eo mō q̄ augſt ponit uerbū ꝓfcūm qđ repñtat uerbū diuinū pri^m ꝓbať. q nō oīs intellec^o actuaľ ē uerbū. q sola noti^a actuaľ q̄ gignit de memoria ꝓfcā sic ꝓfcā de ꝓfcā. g oīs talis noti^a ē ꝑles exp̄ssiua parēt̄ & genita ad exprimendū. pentem. Istud confirmať ꝑ augſt. ix^o de tri. oē qđ natuz est uerbū dicit aīe imp̄fū q̄diu de memoria diffinitri & ꝓferri pōt. z^m ſ. q inte^o nr̄ nō statī hēat notitiaz obi oñdo sic ſm plm ꝑ phi. īnata ē nobis uia ꝓceden di a cōfuso ad distinctū. & iō neccia est inqsitio ad hoc q inte^o nr̄ ueniat ad distinctā notitiā. illa inqsitio nō ē tbū. g zč. Sic g ē intelligendū illud. cognito aliq obo cfuse seq̄r inqsitio dr̄iaz ōnentiū ꝑ uiā diuisiōis. & inuētis oībus illis dr̄iis cogni^o diffinitri ꝑ illi^o obi ē actuaľ noti^a ꝓfcā & ꝓfcē declaratia noti^e habituaľ que priꝰ erat in memoria. illa aūt distincta noti^a ꝓfcē declaratia ē ꝓfcūm uerbū. Restat ulti mo q^m ad 4.^m excludere unū dubiū et est. istud. utrz ad rōez uerbi ocurrat uoluntas. ita q uerbū sit uolūtarie genitū uolūtate agēte copulāte uerbuz memorie. istī. q. mouz augſt. & soluit sic. q de rōe uerbi nō est gignī amore obi coḡti nec gigni amore notie que ē uerbum.

Cōcomitať tñ uerbū ꝓfcūm duplex actus uolūtati. unꝰ primꝰ q̄ actꝰ ille in qrič. sine eo enim nō ꝓuenič ad uerbū ꝓfcūm. zº est quo inteº quiescit intelligibili notitia iā habita. sine quo inteº in noti^a illa nō ꝑmaneret. actꝰ g uolūtati nō ē de rōne uerbi. nec formaľr. n^c ut cā. ſ in nobis cōcomitať nccio ad generatōem eius q̄p inqsitōem eiº ꝓuiam & eius ōtinuatōem. si enī intellecº uolūtati nō placeret. inteº in ea nō ꝑmanerez & sic noti^a illa nō haberz rōem uerbi ꝑmanenti. illa aūt ꝑmanētia nō ē de rōne uerbi ꝓfecti. q nō est minus ꝓfecta alº unius diei q̄p unius anni. Ad auctoritates augſt. in ōriū ad primā dº. q fāctasia cartagis in mēoria mea uerbū ē cāliter nō formaľr. Ad z^am z^m lz fiat magna alteratio de uoce. utrū sit sig^m rei uľ cōceptº. dº tñ q illud qđ signi ficať ꝑ uocē ꝑprie ē res. sunt tū signa ordinata eiusdē significati. sic sūt multi effcūs ordinati eiusdē cāe. unde sig^a ordinata eiusdē rei sūt litter uox et cōceptus. quorū nullū ē cā alterius. & ubi est talis ordo cātoz absq hoc q unum sit cā alterius. ibi est immediaº cuiusli bet respcū eiusdē cāe excludēdo omne aliud iu rōz cāe. ſ nō in rōne effcūs. q unº est imediatior alio. et tūc possz cōcedi largo mō q effcūs ꝓpinqor cāe ē cā effcūs remotioris q̄p primi^tem q̄ ē ī ter effcūs ad cām. sic pōt dici de mr̄is signis respcū eiusdē signati. q unuz sit sig^m alteriº aliquo mō. q dat iꝑm itel ligere. Ad z^m dº. q uerbuz est ꝑles & uere genita. & ē actuaľ intellectō. q ut dcm ē alioi intellectō actuaľ non est actio de genere actiōis. ſ qualitas nata terminare actōem q̄ signficať ꝑ dicere uľ magis cōiter ꝑ elicere. uerbū g non ē ꝓductm intellectōis. q intellecº non ē alicº ꝓductīa. ſ ista ē ꝓducta ipsa actione de genere actionis.

Trū tbū diuinū dicat ꝓpriū ꝓsone genite. q nō. augſt. xvº de tri. uerbū ē cū amor notia ſ amor & noti^a sūt eētialia. g uerbū qđ diffiniť per ea erit eētiale. ꝑ xvº de t. pr intelligit sibi. uult & meminit sibi. ita filiº & spūs scūs. ſ actꝰ ꝓpriº intelligē^e ut intelligētia ē ē tbū sic g in prē ē inte^a formaľr ut intelli^a est. ita in prē erit tbū formaľr ut uerbū est. ꝑ uniº ꝓsone ōsti^te non sunt duo ꝓpria. q uniº ōstituti ēsse ē unū formale ōstitm. ſ filiº ē ꝓpriet̄as ōstitutiua ꝓsone genite. nō g uerbū. q filiatio & uerbū nō uident dicere eandez ꝓprietatē. q nō oīs filiº uerbū. nec oē uerbū filiº. ō augſt. 7º de tri. eo uerbū quo filiº. & uterq dicitur relatiue.

gen^o abstractū & ocretū idē ꝑ se significāt. ſ alio mō significādi sic filiº & filiº. sic enī filiaº signt relatōez de genere relonis. sic filiº. tñ ꝑ modū deno minātis. & si accipiť ꝺbstātiue idē signt cū tali ſubsistēte. g uerbū & abstractū uerbi idē signt. abstractū uerbi si esset nominatū eēt uerbatō que dicit relonē foraľr. q idē signt q̄d exp̄ssio alicuiº de intellcū. q sic filiº cōnotať nām uiuentē. ita uerbū cōnotat notitiā actualem. cuiº est talis exp̄ssio. g cū in diuīs actu alič exprimi sit ꝓprietas z^e ꝓsone. se quič q uerbū sit ibi mere ꝓsonale. & significet ꝓprietatē ꝓsonalē. Patet etī q rō gignēdi uerbū nō est pr ut actu intelligēs. ſ pr ut memoria ꝓfcā. s. ut inteº habens oēm intelligibile actu si bi p̄ns. Ad ar^ta ad pri^m dº. q augſt. circūloquič in nobis notitiā genitā. q amor nō habz cālitatē respcū uerbi. ñ ut importat gignōem ipsiº. in diuīs autē uerbū ē noti^a nāľr exp̄ssa. q q nolūtas in nobis habeat cālitatē respcū uerbi gignēdi ꝑ eius impium hoc ē impfectōis in intellcū. q nō statī habz tbuz pfcm. Ad z^m dº. q in prē est intelligētia formaľr. ſ nō oīs actus intelligentie est uerbū formaľr. q nō ē uerū. ni si de illa intelligen^a que pōt hīe notitiam genitā. taľ aūt nō ē intelligētia p̄ris q pr est a se & nihil hz ꝑ generatiōez

Ad z^m dº. q filius & uerbū nō sūt duo ꝓpria. ſ idē. q ꝑ se signt eandem relatōem licz alia cōnotēt. q filius nāz utuentē in cōi. & uerbū notitiā actualē exp̄ssā. illa aūt ꝺnotata nō sp sunt eadē ſ relatio passiua semp ē eadem.

Trũ uirtus ſit habitus. uideꝫ q̃ nõ. q̃ qđ̃ ẽ ultimũ de poª nõ ẽ habitꝰ. ꝑ uirtus eſt ultimꝰ de poª ꝑ ethi. ġ etc̃. ⁊ in p̃dicamẽtis. & ꝑ ethi. uirtus ẽ habitꝰ. In iſta q. ſũt tria uidẽda. primꝰ ſi uirtꝰ ſit ens reale abſolutũ. zꝰ ſi ſit actus uꝫ opatõ. ⁊ꝰ ſi ſit paſſio. q̃ꝰ ad primũ arguꝰ q̃ ſic. rõ eſt iſta. qđ̃ ẽ p ſe in p̃dicamẽto abtõ ẽ abſolutũ. ꝑ uirtꝰ ẽ i p̃dicto qualitat qđ̃ eſt abſolutũ. ꝑm aug. 6to eſt bona qualitas mentis. ġ etc̃. q̃tuz ad zꝰ dꝰ q̃ uirtꝰ nõ eſt opatio. q̃ nullũ p̃ranẽs in aĩa eſt opatio de qua loqmur q̃ talis eſt tranſitiꝫ. ꝑ uirtus cũ ſit habitus pmanet in aĩa. ġ etc̃. q̃ꝰ ad zꝰ dico q̃ nõ eſt paſſio. q̃ tũc ſequeretur q̃ q̃to hõ eẽt magis paſſionat tanto eẽt magis uirtuoſus. qđ̃ eſt ꝓinus ſm. ġ etc̃. dꝰ. tñ q̃ uirtus ẽ moderatrix paſſionum. Eſt aũt notãdũ q̃ uirtꝰ eſt duplex. ſ. infuſa & acq̃ſita. utraq; tñ ẽ in poª ſpẽ q̃litat. ꝑ ꝓria effectiꝫ eſt a ſolo deo. q̃ ꝓducit p creatõez. & nulla creatura põt creare. zª aũt habet p acq̃ſitionem. nõ tñ q̃ actus ſit cã habitus & uirtutꝫ. ꝑ ipſa poª eſt cã effectiua utriuſq; liez q̃dam ordine. q̃ ꝑ elicit actuz deinde ꝓducit habitũ & etiã augmẽtat.

Ad arꝰ dꝰ q̃ uirtꝰ accipiꝫ ꝓ obo magis q̃ ꝓ habitu.

Trũ uirtus ſit meritoria ſine gratia. uideꝫ q̃ ſic. q̃ qđ̃ eſt meritoriũ gre nõ mereꝫ per gram. ꝑ uirtus ẽ meritoria gre. ꝑz aũt q̃ mereꝫ gram de cõgruo. & poſt graz de cõdigno. ġ etc̃. ⁊ nihil eſt meritoriũ niſi p gratiã ſm apꝫm ad coz. ſine caritate nemo põt placere deo. ꝑ gra & caritas idẽ ſũt. ġ nec uirtus erit ſiñ gratia meritoria. ꝓꝫnº dico q̃ nulla uirtus ex natura rei. nec de cõgruo. nec de cõdigno eſt meritoria uite eterne ſiñ gratia. põt tamẽ eẽ meritũ de cõgruo & etiã cũ gratia ex ordine diuina de cõdigno ad ꝓmium uite eterne. & etiã augmẽtõis. ꝑ ipſa habita põt eẽ principium merendi ſui. ſm aug. caritas meretur augeri ut autem mereatur ꝓfici.

Ad argumentũ dico q̃ uirtus meretur gratiã tantũ de cõgruo et nõ de cõdigno. poſtq̃ habeꝫ gratia. ꝑ poſtq̃ habeꝫ de cõdigno mereꝫ. & hº totũ ẽ ex diuina lege. & nõ ex intrinſecis nature.

Trũ uoluntas beneplaciti dei ſemp impleat. q̃ nõ. priª thi. zº. deus uult oẽs hoies ſaluos fieri. ꝑ nõ omnes ſalui fiũt. ġ etc̃. ꝓ math. zzº. dicit ſal. filiis iſrahel. quoties eos uolui cõgregare filios tuos quẽad modũ gallina cõgregat pullos ſuos ſub alas & noluiſti. ġ etc̃. ⁊ ꝓꝫnº. ixº. uoluntati eius q̃s reſiſtit. & ꝓs. oĩa q̃cũq; uoluit dñs fecit. ꝓꝫnº uolũtas dei ẽ duplex. ſ. beneplaciti & ſigni. priª duplex. ſ. añs & oñs. añs ẽ qua deus uult cõditionaliter & añceꝫ oẽs hoies ſaluos fieri q̃tũ in ipſo ẽ. uolũtas oñs & abſa qua deꝰ uult aliq̃d ultima deſinatione priª nõ ſp impleꝫ. zª ſemp impleꝫ q̃m ad oĩa. cuius rõ eſt. q̃ ſiẽ oĩpotens põt oẽ poſſibile. ſic uolũtas diuina q̃n deſinat ad uolendũ aliq̃d ultimo deſinatõe põit effcm in eẽ. ꝑ uoluntas bñplaciti abſoluta ẽ ultia deſinatõ uolũtati diuine ġ zc̃. ꝓ oĩs cã deſinata ultima deſinatõe ad aliquẽ effcm ſi nõ ponit ipm in eẽ. uꝫ eſt q̃ꝓ impõm cãe. q̃ nõ ẽ ſufficiẽs ad agẽdũ. uꝫ q̃ ẽ ab aliquo impedita. uꝫ q̃ ẽ mutata a ſuo ꝓpoſito anteqũ ponat effcm in eẽ. ꝑ uolũtas diuina cũ ſit infinita. & oĩpotẽs nõ ẽ inſufficiens nec impedibilis. neq; mutabiꝫ. ġ zc̃

Volũtas ſigni diſtinguiꝫ in q̃q; ſ. ꝓhibitõem. p̃ceptũ. cõſiliũ. impletiõez & pmiſſionẽ. tria priª reducunt ad uoluntatẽ bñplaciti ꝺditionalẽ. q̃ neutrũ eoz ſemp impleꝫ. Ad priꝰ arꝰ dꝰ q̃ diſtribuꝰ illa eſt accõmoda. qa intelligiꝫ ꝓ oñib q ſalui fiũt. Aliꝫ & meliꝰ uult oẽs ſaluos fieri uolũtate añte q̃ꝰ ex pte ſui. q̃ dedit oĩbus donã illa & leges rectas & adiutoria ſufficiãt ad ſatem. Exẽꝰ de rege ſtatuẽte bonas leges & p̃figẽte miniſtros ad cuſtodiã ipſaꝝ legũ uult oẽs ſeruos ſuos pacifice & q̃ete uiuere. tũ ſi uideret aliquẽ iuſte turbatũ nõ oporteꝫ q̃ ſtatiz rex intromitteret ſe ad faciendũ illũ q̃ete uiuer niſi deuoluereꝫ ad ipm ꝓ q̃rimoniam uult ġ oẽs q̃ete uiuere añceditaꝝ. ꝑ ñ uult oẽs immete q̃ete uiuere. ſic eſt in ꝓpoº. deus nõ habz uolũtatẽ bñplaciti immetam ad oẽs ſaluãdos. ꝑ dedit adiutoria añcedẽa ad ſatem qbus omnes põt ſaluari. Ad zꝰ dico q̃ filiꝫ iſrl nõ omnes uoluerũt implere uolũtatem xp̃i. ꝑ omnes quos xp̃ꝰ ogregauit ſua uolũtate. ſic mgr̃ ſen. exponit.

Trũ uꝫ ſit aliq̃d in rebus. q̃ ſic. oẽ tale ꝓticipatõem rei ducit ad aliq̃d tꝫ e p eẽtiã. ꝑ ſingulare ẽ uꝫ p ꝓticipatõem. ut ſor. ẽ hõ p ꝓticipatõez hois. alias hõ ñ p̃dicaret de ſingularib. ġ hõ ẽ hõ p eẽtiaz

ꝓ ſba eſt priꝰ ens & ens reale. q̃ i telleꝯ nr̃ nõ cauſat niſi accñs. ꝑ zª ſbſtiaª eſt ſba & ponit uꝫs. ġ uꝫe ẽ aliq̃d in re. ⁊ xº metha. ſba uniuſcuiuſq; eſt ꝓpria ſibi et nõ ineſt alteri. ꝑ uꝫe nꝫli eſt ꝓpriũ. ġ etc̃. In iſta q. eſt una opi. loquẽdo de uꝫi ſm intentiõem phi q̃ uꝫe eſt aliq̃d in re. ꝓ qua arguiꝫ ſic. uꝫe eſt aptũ natũ dici de pribus. ġ uꝫe eſt res. ꝓbaº oñtie. q̃ ſi talis aptitus repugnaret rei nõ poſſet ſibi ab intellcũ cõferri. q̃ interꝰ nõ põt iſta aptitudinẽ dare ſorti. ꝓ uꝫe predicaꝫ de re. q̃ ſor. eſt homo. ꝑ impoſſibile eſt aliquid p̃dicari de re niſi ſit in re. ġ etc̃. ꝓ qđ̃ q̃d eſt abſolute ſũptum eſt uera res q̃ eſt priꝰ & cã. xº mete. ꝑ qđ̃ quid eſt abſolute ſũptum eſt uꝫe. q̃ qđ̃ quid eſt abſolute ſũptum exprimiꝫ ꝓ diffinitionem. ꝑ diffinitõ nõ ẽ niſi uꝫis. ġ zc̃

⁊ iſtã opi. arguiꝫ. uꝫe eſt unuz oꝫm intellectus numero & una intellectione numero intelligiꝫ. & ut ſic p̃dicaꝫ de diuerſis ſubiectis dicendo hoc eſt hoc. ꝑ impoſſibile eſt q̃ aliq̃d in re ſit unuz intelligibile numero. & ſic attribuatur diuerſis. ġ uꝫe nihil eſt in re. ꝓ ubi cunq; eſt ſm ſub rõne qua ſbiectũ eſt.

ei ineſt & paſſio. ſ hō ieſt ſorti ſub rō ne qua hō ē uere uſe. ut tu dici. g ſor. eſt uere uſe. qđ eſt fſm. Alia opō eſt in alio extremo q uſe ē tm in intellcū p qua arguit p cōuen. ir te⁹ ē q facit uſitatē in rebus. ſ inte⁹ agens nō ē uis factia. ſ actiua. g nihil cāt extra inteᵐ g etc. p uſe ē unū de multis. & unū in multis p poſte. g eēntialr includt cō patōez ad ſuppōita. ut pdicabile ad ſb icibile. ſ talr opatō nō eſt in re. ſ in intellcū cōparte. g etc. 5 iſtā opi. arguit ſic. obz nāliter pcedit actū. ſ uſe eſt obm inte⁹. g nāl r pcedit intellectio nē qñ intelligit ſ nō ē actu intellcm ñ p intellectōez. g uſe nō eſt p inteᵐ tm

p ſbm ſcīe inq̄tū ſbm pcedit intel lcm. ſ ſbm ſcie ē uſe. q ē p tale opan do ad paſſiōem. & ſi p tale. g de oī. & ſic de eo pōt eē ſcia. g etc. Ad. q: gen⁹. p pmittā tres dđ. 2⁰ oñdā ſex cō cl'ones. Prima dđ. ſit iſta. duplex ē in tentio. pria. & 2ª. prima intentio ē res poſita in eē cognito. unde res dicit in tentō nō q̄cunq; mō. ſ ut ognita. 2ª. in tentio ē qdā re⁹ inte⁹. quo inte⁹ cōpat unā inteⁿᵉᵐ primā ad aliā. ut inte⁹ itel ligens hoiem & aial opat unū ad aliud ſm rōem pdicabil' & ſubicibil'. q' opa tio ex pte aīalis dicit gen⁹. ex pte hois dicit ſpēs. & ſic ſm diuerſas. cōpatio nes forat diuerſas ſas intētiones. ita q oīs 2ª intētio ē foraliter ens rōis. 2ª dđ. eſt iſta. uſe cū ſit nomē cōcretū pōt dupl'r accipi. uno mō p p ſe ſignifica to qđ ē uſitas & 2ª inten⁹. alio mō p eo q̄d denominat ab iſta intētōe que ē res priᵉ intētiōis. q 2ᵉ intentōes appli cant primis. & hec ē duplex. una q̄ eſt ſbm remotū denominatū a 2ª intētione & ſic nā abᵗᵉ ſūpta dicit uſe. p nō ē dđ ſe hoc. tō nō repugt ſibi dici de pⁿᵃ⁹ & nā ſic accepta ē indeterminata priua tiue ſeu negatiue. alio mō pōt ſumi pro ſbo ppinquo. qđ ē ipſa nā indeſinata ōrie. & hoc mō nō eſt uſe. niſi nā ſit ac tu indeterminata. ita q ſit unū intelligi bile numero dicibile de oī ſuppoᵗᵉ⁹. & illud ē cōplete uſe. 3ª dđ. eſt iſta. eē in intellcū cōtingit duplicit. ſ. ſbiue ut ſpēs & habit⁹ ſūt in aīa. & obiue ſicut mō logmur. & h⁹ dupl'r. uno mō hitua liter & p. qñ eſt ibi p ſpēm manentem in intellcū ut imeᵗᵉ moueat ad inteⁿᵉᵐ alio mō actualr & ſario. qñ actu mouz & intelligit. 2⁹ modus infert primū. & nō eo⁹. Pria concło ſit iſta. uſe acce ptū p 2ª intentiōe nō eſt aliq̄d in rebꝰ ſ in intellcū tm. hanc ꝓbo. puꝛuz ens rōis nihil eſt extra in rebꝰ. ſ uſe ſic ac ceptū eſt puꝛz ens rōis. ut p3 ex dictis: g etc. 2ª ocło ſit iſta. uſe 2⁰ modo acceptū p ſbo remoto priᵉ intētionis eſt aliq̄d in rebus. p iſta cōcłone faciūt rōes cōtra aliā ſecūdā opi. 3ª cōcło ſit iſta. uſe ſūptū 2⁰ n ō ē unū aliq̄ uni tate reali minori unitᵉ nāli. hanc oñdo uni⁹ poᵉ eſt unū oīm. ſ poᵗ uiſiua eſt una potētia. g habz unū obz. nō unum numero. q: tūc nō poſſet uidere ñ unū colorē numero. nec unū p intellcm. q: pcedit actū inte⁹. g eſt unū aliqua alia unitate reali minori. p in oīm gene re eſt unū primū qđ ē mēſura oīm que ſunt illius generis. x⁰ metha. & iſta uni tas eſt realis. aliť nō eēt mēſura. & tūc nō eēnt aliqua entia poſteriora q̄ depē derēt a mēſura. & tale unū nō eſt unuz numero. q: nullū ſingulare in genere eſt mēſura. 3⁰ metha. Itē q: in ſpecie albe dinis poſſunt dari duo indiuidua eque alba. & tunc unū nō eēt mēſura alt'ius g erit unū aª uniᵗᵉ minori. p ſi oīs unitas realis eſt numeralis. g oīs diuerſi tas realis erit numeralis. oñs eſt fſm. g añs. ꝓbatio oñe. q: unū & multa. idem & diuerſū ſūt oppōita. x⁰ meᵗᵉ. & to ties dicit unū oppoſitorū q̄tiens dicit reliquū. p thopi. g etc. 4ª cōcło ē iſta. uſe 3⁰ modo ſūptū qđ eſt indeter minatū ōrie nō ē actu in intellcū de ne ceſſitate. p illa cōcłone faciūt rōnes 5 2ªᵐ opi. 5ª ocło ſit iſta. uſe 3⁰ mō ſūptū ē in intellectu habitualr et de ne ceſſitate. p iſta cōcłone faciunt rōnes facte cōtra primā opi. ſpēalr pª. Se xta cōcło ſit iſta. uſe 3⁰ mō ſūptū ſm illud qđ eſt eſt in reb⁹. ꝓbatio. q: reſo addita nāe qđ ē eē in intellcū habitua liter habz fundari in re. q: illud qđ eſt in re habz iſtā relatiōem. g illud qđ eſt uſe ē in re. Ad arᵗᵃ ad primū p3 q: equocat de uſi. unde cōcedo totū arᵐ. ocludit enī de ipſa nā que ſm illud q̄d ē eſt in rebus. Ad 2ᵐ dico idē. nam 2ª ſba eſt ſba. & ſm illud qđ ē eſt i re.

Ad alia duo in oppoᵐ ad primū dº q: arᵐ plii tenet 5 platonē. uſe añt eo

mō quo ponebat nō eſt in reb⁹. Ad 2ᵐ dico q: logic⁹ nō cōſiderat res p ſe niſi quaten⁹ fūdat ſas intētōes quas lo gicus per ſe cōſiderat. & rōe huius non dicit artifex realis. ſ intētionalis.

Tz unū addat alīqd abſolutū ſup ens. q: ſic. q: ſi dicerz eā dem nām iſta eēt uera. unum eſt tm ens. oñs eſt fſm. g añs. fſitas cō ſequent) p3 p phi. ubi improbat pme. qui ponit tm unū ens. oña ꝓbat. qñ ali qđ pdicat de aliquo cōuertibil'r pdi cat de eo cū dictōe excluua. Exēᵐ riſi bile pdicat de hoīe cōuertibil'r. iō hi eſt uera. hō tm eſt riſibilis. p nullus diuidēs ſigt eandē nām cum diuiſo. da oppoᵐ & ſeq̄t q: diuidēs nō pticipa ret nām diuiſi. ſi enī rōale diceret eādē nām cū aīali irrōnale nō pticiparet aīal ſic nō pticipat rōnale. ſ unuz diuidit ens. g nō ſigt eandē nām cū ente. p unū ē determinati generis. ens nō ē de minati generis. g nō ſigt eandem nām. ꝓbatio ma. cuius oēs ſpēs ſūt determinati generis. & ip3 ē determinati generis. ſ oēs ſpēs unius. ſ. ſile & diſſile. equale & in equale ſunt de genere relatōnis. g etc.

5 7⁰ meᵗᵉ ens hō & unus hō idez ſi gnificāt. qđ ꝓbat dupl'r. p. q: nō ſepa rant in generatiōe & corruptōe. 2⁰ q: ens & unū pdicāt eandem nām. In iſta. q. ſic ꝓcedam. p pmittā aliquas di ſtinctōes. 2⁰ quatuor cōcłones oſtendā

Pria diſtinctō ē iſta. unū dupliciť di ciť. quoddā ē primᵐ numeri. & hoc eſt in genere q̄titatis. quoddā qđ conuertiť

cū ente. & hoc ē trāscendēs & passio entis. 2ª distinctō est ista duplex est numer⁹. unꝰ de genē q̄titatis. & hic cātur ex diuīsiōe cōtinui. alius est trāscendēs qui cātur ex diuisione & distinctione eētia⁹ um. principium numeri de genere q̄titatis est unū de genere q̄titatis. prim⁹ numeri trāscendentis est unū qđ ē trāscendēs. & cōuertit cū ente. prim⁹ numer⁹ est quāti⁹ᵐ. 2ꝰ ē qđ dicitatū. 3ª diſiº ē ista. unū qđ conuertit cū ente pōt dupl'r accipi. uno mō cōiter large & simpl'r. & sic est passio entis unita cōuertibilis simpl'r cū ente alio mō pōt accipi stricte & determinate & fm quid. & hoc mō opponitur multitudini. et est passio entis nō unita ſ diſiuncta. & est paº cōuertibllis cum ente nō simpl'r. ſ cū diſiūcᵗᵉ. Teneo q̄ 4.or cōcl'ones. priª sit ista. ens & uᵐ nō dicūt eandē nām cōuertibil'r. si unū accipiť ꝓprie & stricte & fm quid. si aūt accipiať unū simpl'r & cōiter. sic unū & ens dicūt eandē nām cōuertibiliter. ꝓbō prie pris. q̄ quecūq; p̄dicantur cōuertibil'r. de q̄cunq; alterū & alterꝫ. ſ ens p̄dicať de multitudine. q̄ & unū. qđ est fl'm. Secūda ps p3. q̄ de q̄cunq; p̄dicať ens p̄dicať & unū large uł cōuertibil'r sumptū. & hoc mō multitudoˢ est unū sic & ens. 2ª cōcluº sit ista. ens & unū nō dicūt eandē nām qđditatiē & foral'r. hāc oñdo dupliciť p̄. q̄ eēt negatio dicēdo ens unū. sicut q̄n dicim⁹ hō aīal. 2º q̄ p̄dicarent de se in abstracto dicēdo entitas ē unitas. qđ est fl'm. 3º q̄ ens & unū nō p̄dicātur de se inuicē in q̄d. q̄ cū sit passio enti p̄dicať de ente p se 2º mō. ens autez de uno nō p se. ſ p accīs. q̄ p̄dicatiōes p se nō cōuertunť p̄ poste. 4º q̄ unum includit ens qđditatiue. uł includit p̄cise ens. uł aliquid aliud. si p̄cise ens idem ut prius. si aliquid aliud erit ꝓcessus in infinitū. 3ª cōcto sit ista ens & unū dicūt eandē nām realr non foral'r. hāc ꝓbo. q̄ nō separāť in generatiōe & corruptōe. 2º q̄ sunt idē realiter. 3º q̄ p̄dicanť p se. q̄ inter se sūt idem realr. 4ª cōcto sit ista. unum qđ est passio entis dicit foral'r aliquid pōitū aliud ab ente. hāc oñdo sic. unū est pfectio simpl'r. q̄ nō est pura negaº añs ꝓbať. q̄ in quolibꝫ meliº ē eē unū q̄ nō unuꝫ. q̄ p hoc sūma unitas attribuiť primo enti cui nulla cōpetit impfectio. oña p3. q̄ negatio est non ens.

p̄ nulla priuatio suscipit magis & minus. ſ unū suscipit magis & minus. q̄ magis est unū simplex q̄ cōpositum q̄ etc. p̄ negatio nō habet rōnem mē sure. q̄ oportet mensurā eē aliquid positiuū. ſ in quolibet genere unū habet rōnem mensure. xº metha. Ad arta ad primū concedo q̄ unū est tm ens accipiendo uniformiter. s. cōiter uł particulariē ens & unū. q̄ cū unuꝫ sit passio entis uniformiter accipiť sic ipsum ens. ad plm dico q̄ perme. ponit oñia esse unū singulare simpliciter. ideo im probatio phi bene ualet. ſ ego non ponо sic. Ad secundum dico q̄ unum diuidens ens est unū sumptū fm quid & determinate. & tale nō dicit eandez naturā cōuertibiliter cum ente. Ad terciū dico q̄ unuꝫ nō est determinati generis cum sit transcendēs. Ad ꝓbationē dico q̄ mi. est fl'a. q̄ licet idem simile & equale dicanť relatōnes de genere relatōnis. tamē possunt accipi trāscendenter. q̄ omne ens oī enti cōpatuꝫ est idem uel diuersum simile uł dissile equale uel inequale.

Trum unū & multa opponātur ut cōtraria. uideť q̄ non. nā unū ōrium nō cōstituit aliud ōrium in eē. ſ unū ꝓstituit multa in esse. q̄ unitas est pars et primᵐ multitudinis ergo etc. p̄ unuꝫ & multa opponunť relatiue. ſ nō cōtrarie. antecedens p3. q̄ habēt se sic mensura & mē surabile. cōsequētia ꝓbať. q̄ aliter frustra ponereť quatnor spēs oppōnis distincte si una concideret cū alia. 5 xº metha. ꝓn⁹ dº duo. priᵐ q̄ ōria differūt fm formā sub eodē genere. & ideo cuꝫ aliqua dicunť eē ōria q̄libet eorū sumendū est fᵐ q̄ habet formam & nō fm q̄ est pars habentis formaꝫ.

Sed dcm est q̄ nō ē inconueniēs aliq̄ eē oppolita uno mō. puta si cōsiderentur fm se ut habent suas formas ꝓprias. & alio mō nō eē oppolita si cōsiderenť ut alterū includit in altero. & est ps alterius. sic est enim ps habenti formā. Exemᵐ corpº fꝫ se ut est absq; aīa cōsideraťur ut habēs aliq̄ formā ꝓpriā. & hº mō opponiť animali. sicut inaīatum animato. Si uero consideratur ut ps animalis & inforabilis anima. sic nō opponiť animali. ſ est eius materialis pars. sic est de duabus speciebus numeri. puta quaternario & quinario. nam quaternarius si cōsiderať fm se & suam ꝓpriam formā est diuersa species a quinario. si uo cōsidereť ut includitur in quinario est pars ipsius. sic nō distinguiť specie ab ipso. Ad propositum dico similiter q̄ ipsum unum in se acceptum ut habens suam propriam formam opponitur multitudini. quia nec unū est multa. nec ecouerso. opponitur autem non aliter q̄ contrarie. ut ostensuꝫ fuit per diuisionē. si uero unū cōsideretur ut quoddā incōpletum & ut includitur in multitudine. & est ps ipsius. sic non opponitur sibi. & hoc modo procedit primum argumentum.

Ad secundum nego cōsequentiam. Ad probationem dico q̄ non est inconueniens diuersas species oppositionis concurrere in eodem subiecto. Quare idem diuersimode sumptum potest diuersis oppositiōibus opponi. nihilominus tamen ille diuerse oppositiōes erūt inter se formaliter distincte.

Truꝫ uirtutes morales sint in uoluntate sicut in subiecto. q̄ non. prio ethico. uirtutes mōrales sunt in parte rationali aīme

cõmen. exponit. i. in eo q̃d est medi ũ inter pla^nam & rationalem. & talis nõ est uolũtas. sed appetitus sensitiuus.

Preterea 3^o ethico. ponit philoso. fortitudinem & temperantiã in appetitu sensitiuo. Contra 2^o ethicorũ. uirtus est habitus electiuus. electio aũt est act^9 uolũtati uł rõis. vł^o ethi. q uł est appetitus cõsiliatiu^9. uł pertinet ad uoluntatem que operatur presuppositã cognitione rationis. ꝟ habitus est illius potentie cuius per se est illius habitus operatio. ergo habitus moral' est p se ipsius uoluntatis. Preterea uirt^9 est principium actus laudabilis. ꝟ nulli debetur laus nisi qui uolũtarie agit 2^o ethico. ergo eius est uirtus per quẽ laudabiliter agit. ꝟ illud q̃d per se & libere agit est uoluntas. In ista q̃one sic procedam: primo recitabo unam opi. cum suis motiuis. Secundo arguã cõtra eam & ostendam q̃ motiua illa non cogunt. Tercio dicam ad q̃onem q̃d melius uidetur. Quantum ad primũ articulum dicitur q̃ vtutes morales nõ sunt in uoluntate sicut in subiecto. & dicunt isti q̃ ista est opi. phi. alias phs fuisset de istis uirtutibus insufficiẽter locutus. nam ubicunq; de eis loquit uidet dicere q̃ sint in parte sensitiua. in intellectiua aũt nunq̃ nisi de iustitia. v^o physico. Ratiões ad hec sunt plures prima sit ista. Voluntas est ex se determinata ad bonum simpliciter. quia uel illud est proprium obiectum eius ut distinguitur cõtra bonum ut nunc q̃d est obiectum appetitus sensitiui. uel si potest tendere in obiectum ut nunc potest ex se sufficiẽter determinari tẽdendo uł nõ tẽdendo ex ostensione rationis. ergo in ipsa non est ponere habitum. ꝟ sufficit q̃ intellectus sufficienter perficiatur ad recte tendẽdum. Probat secundo sic. uolũtas libera potest seipsam sufficienter determinare. ergo non indiget alio determinante. Preterea tercio sic. ubi sunt extrema ibi est medium. ergo ubi sunt passiones excedẽtes ibi est uirtus passionum moderatrix passiones autem sunt in appetitu sensitiuo & non in uolũtate. ergo et cetera.

Contra istã op. modo simili arguit quo probatur oppositum. primo per aristo. primo posterio. necesse est^9 principem habere uirtutem ut recte principiat principaliorẽ q̃ in seruo ut recte subiciatur. Preterea isti concedunt iustitiam eẽ in uolũtate. ergo rationes cõmunes de uoluntate & uirtute moralĩ non concludunt. Preterea prima ratio potest duci ad oppositum. quia sicut uolũtas est indeterminata ad oppositum. nõ tantũ ad oppositum. ꝟ etiam ꝟm modos agendi recte & non recte. ergo indiget aliquo determiatiuo in eli^re eã ad recte agendum. illud autem est uirtus. ergo et cetera. Consequentia pat. propter hoc enim ponunt vtutes in potẽtiis ut p ipsas regulent potẽtie q̃ de se possunt recte & nõ recte agere.

p ratio ista peccat. p fallaciã equo catõis. q̃ bonũ uł est bonum simpr. uł bonũ in singulari acceptũ. si p̃ nõ accipiat ma. ẽ fla. q̃ illud bonũ nõ ẽ ad equatũ uoluntatis. tũc enim uolũtas nõ possit in bonũ apparẽs. cũ non possit in aliq̃d ubi nõ saluat rõ sui primi obi. & p ons uolũtas cuiuscũq; maioris eẽt cõfir^ta & peccare nõ posset. 2^o modo põt^r cõcedi q̃ bonũ sub rõe boni ẽ obm appe^ue. sẽsus aũt ꝟm cõiter sequentes cognoscit singulare. & inte^9 uł^e. ideo appetitus sensitiu^9 habm p obo bonum ut nũc. s. bonũ singulare cũ cõditiõib^9 singularib^9. ꝟ uolun as habet p obo bonũ q̃d oñdit sibi ab intellectũ q̃d est bonũ uł^e siue simplicit. 2^a etiã rõ cõcludit oppo^m. magis enim indiget dispositõi illud q̃d habm actõem in suã potestate q̃ si nõ haberet. q̃ si nõ habm ñ imputat sibi ad laudẽ nec ad uituperiũ. ꝟ q̃i potestate sua habm. ideo agit. laudabiliter uł uituperabiliter. illud aũt p q̃d^5 disponit est uirtus. g̃ etc. 3^am rõnem si militer duco ad oppo^m. q̃ si uirtus est moderatrix passionũ uirtutes erunt in eadem potẽtia cũ passiõib^9. ꝟ ꝟm augi. 14.^o de ẽ. passiões sunt in uoluntate saltem alique. g̃ uirtutes erũt in uoluntate

Ex istis. g̃ rõnib^9 que sũt addicte p opi. patet magis oppo^m q̃ ppo^m. tũ q̃ uolũtas ñ ẽ de se recta respectu ꝑprie opatõis. tũ q̃ nata ẽ ꝑprie delectari in sua opatõe. & sic hre habitũ q̃ delectabiliter operet. tũ q̃ ei^9 est principalitas in opando operationes humanas que libera est. & opationes humane laudabiles requirunt in principali agente uirtutẽ ratiõe cui^9 habet laus. tuz q̃ uoluntas põt per habitum moderari passiones magis debito modo q̃ appetitus sensitiuus si haberet eas. Preter istas rõnes arguitur sic. homines in statu innocentie habuissent uirtutes morales. secũdum magistrum sententiarum. quia fuissent perfectiores secundũ eas. & tamẽ ꝟm opinantẽ nõ fuisset in appetitu sensitiuo aliqua passio repugnans rõni recte. g̃ nõ est necesse ponere uirtutẽ in illo appetitu. Ad. q. ergo dico q̃ licet uoluntas sine habitu possit in actũ rectũ etiã moraliter bonũ. nec ipsa sola ꝟ et intellt in rectũ iudiciũ sine oi habitu intellcũali. q̃ prim^9 act^9 intellcus rect^9. & prim^9 actus uoluntati recte pcedunt habitũ q̃m ad oẽm gradũ. q̃ ex eis generat. nã p primũ actũ inte^9 siue p multos act^9 elicitos generat habitus prudẽtie. & p primũ rectũ eligere siue p multas electiões rectas generat in uolũtate uirt^9 recta inclinãs ipsã ad recte eligendum. Istud ꝓbatur sic. prius uoluntas eligit q̃ aliud in appetitu imprimat. nõ enim nidet attingere appetitum sensitiuum nisi mediãte uolũtate q̃ p prie ẽ appetit^9 rõalis. uolũtas etiã prius ulult aliq̃d in se q̃ impet po^e inferiori actũ circa illud. nõ enim q̃ impat po^e inferiori iõ uult. ꝟ ecõuerso in illo priori põt uolunt s ex rectis^u electionibus

generare in seipsa habitum inclinantē ad recte uolendum. & iste habitus primissime est uirtus. uoluntas est indeterminata. & determinabilis sic̄ intellectus.

Sed hic sunt duo dubia. primum est q̄ cum angelus possit habere rectū uel circa ea que appetitus sensitiu⁹ natus est passionari. ergo ex talibus multis rectis uelle poterit in eo generari uirtus. & in angelo erunt uirtutes morales. q̄d est falsum. Secundū dubium est. q̄ si ex hoc solo q̄ appetitus sensitiuus mouetur imperio uoluntatis potest generari in ipso quedam qualitas inclinās ad similes actus. & talis qualitas sit uirtus. ergo pari rōne in parte rationis frequenter mota ex imperio uolūtatis poterit generari habitus moralis. uoluntas aūt impat nō solum istis. & inanimatis & irrationalibus. Ad primum dubium dico q̄ si angelus esset creat⁹ in puris naturalibus non habens in uolūtate uirtutes morales. possent tales uirtutes generari in eo ex multis rectis electiōibus nō quidem circa passiones in appetitu sensitiuo sibi inexistentes. nec qui infuerunt uel inerunt. uel possunt inesse. & tantum circa tales passiones in uim ostensas per intellectum. qua ostensione posita potest uoluntas eius cōsona tali dictamini ex multis electiōibus habere habitum moralem rectum. Quod si dicatur esse contra ꝓbām 4.° ethico. qui negat a diis uirtutes morales. ꝑm⁹ plis negaret ab eis omnem habitum accidentalem si ponerēt eos nāliter deos.

Cui non placet ponere uirtutes morales in angelis potest negari cōsequentia illius rationis. & hoc dupliciter. uno modo. q̄ uirtus non est circa q̄dcunq; bonum. & bonū difficile. bonum autem q̄d ponit obiectum uoluntatis non est bonum difficile alicui nisi habenti appetitum sensitiuum. qui natus est ferri in oppositum illius boni. angelus autem quia non habet appetitum sensitiuum uoluntas eius non est nata cōdelectari alicui per talem habitum. ideo sine difficultate tendit in bonum morale. Alio modo pōt dici q̄ est duplex uolitio. una simplex que est quedam cōplacentia obiecti. alia efficax qua uolens prosequitur ad habendum uolitum in se si non impediatur. sola secūda uolitio est electio eo modo quo philosophus loquitur 3.° ethico. uoluntas est impossibiliū. electō non. nullus enim efficaciter uult uel eligit impossibile. & simplici cōplacentia posset uelle impossibilia. quo modo forte peccauit uel peccare potuit primus angelus in appetendo dei equalitatem. pōt ergo dici q̄ in habentibus appetitum sensitiuum uoluntas potest esse principium multarum electionū respectu boni moralis. ideo uolitio efficax ē electio que sola nata est generare habitum. quia licet sit prior omni habitu in appetitu sensitiuo. tamen natus est esse principium operādi in tali appetitu. in angelo aūt pōt eē simplex uolitio. & nō nata imparti

Ad secundū dubium dico q̄ in parte corpis pōt esse uirtus & habit⁹. sic pātet in manu scriptorū & peritorum mānus enim mea inexercitata inhabilis ē illa facilitate. puta ad citarizādū. exercitata autē habilis. & hoc nō ē nisi ex habilitate inherente manui. que habilitas ponitur esse quedā uirtus. q̄ ē qualitas habilitans ad opus uirtutis moralis. cōcedi tur etiam illud in equo & multis animalibus qui ē habilis ad actus quosdam ad quos ē assuefact⁹. & i inanimatis non inuenitur q̄ lapis ex cōsuetudine facilis tendat sursum. Ad argumenta principalia ad omnes auctoritates concedo illud q̄d infertur q̄ in appetitu sensitiuo est quedaz qualitas que pōt dici uirtus. tamen minus perfecte habens rationem uirtutis q̄ illa qualitas que ē in uoluntate inclinans ad electiōem.

Trum uirtutes morales sint connexe. q̄ nō. aliquis potest esse naturaliter inclinatus ad act⁹ uni⁹ uirtutis & nō alterius. pōt enim esse faciliter inclinatus ad irascendum & nō ad cōcupiscentiam. & potest se exercitare circa utrūq; actum. & sic habebit uirtutem circa illos. & non circa alios. Preterea qualitercunq; aliquis sit inclinatus potest habere rationem exercitandi se circa actum unius uirtutis. & non alterius. quia religiosus potest refrenare passiones & nō agere bellice. ergo in se generabit temperantiā siue fortitudinem. p̄ intellectu recte dictante uoluntas potest nō eligere dictatum. & oppositū. & sic frequenter dictante in intellectu generabit prudētia. & in uoluntate oppositum. & sic non erit uirtus moralis. & uidetur. Contra 7.° ethico. & augt. 9.° de trini. In ista qōne sunt quatuor uidenda. primo de cōnexione uirtutum moraliū inter se. 2.° de cōnexione uirtutis moralis cuiuscunq; cū prudentia. 3.° de cōnexiōe uirtutū moralium cū theologicis. 4.° de cōnexiōe theologicarū inter se. q̄ntū ad primum. d.° q̄ possibile ē habitū q̄ tūcūq; pfm in genere nāe acquiri ex actibus frequenter eliciti circa oēm uniū uirtutis sū acquisitiōe alterius habitus. & ille habit⁹ q̄tūcūq; intēs nō ē uirt⁹. q̄ nō habz rōnem uirtutis nisi sit cōformis aliis uirtutib⁹ acquisitis. q̄ in quibz habitu est nccia concordia ad aliū habitū. Sz illud pōt faciliter improbari. q̄ uirt⁹ moralis est ens p se unum in genere qualitatis. tunc arguo sic. uirtus cum oīb⁹ que sunt de per se rōne uirtutis generatur ex actibus conformibus rationi recte. ita q̄ ultra naturam actus & habitus nō requiritur q̄ sit uirtuosus nisi q̄p cōformitatē ad rectā rōnem. ꝓbat 2.° ethi. uirtus est habitus electiuus cōformis rōni recte & illa cōformitas pōt esse in eodē operante sine concordia aliarum uirtutuz cōcurrentiū in eodem operante. ergo zc.

P̄ sequit̄ q̄ omnis uirtus eēt alii rōnēdi uirtutē. cōs est ffm. & antecedens. ꝓbatio cōsequentie. nā si temperātia nō esset uirtus nisi q̄ acomitat̄ eā fortitudo

ꝯ fortitudo est ratio essendi temperantiam uirtutē. & pari rōne ecōuerso. ꝯd est falsum: ꝙ tūc fortitudo nō eēt vt⁹:

ꝑ in uirtutibꝫ moralibus magis sunt cōnexe species eiusdez generis q̄ duo genera. ꝙ magis elicit aliquis ad ordinate se habendū circa materiā diuinctā q̄ remotā. ꝟ materia specierū eiusdez generis sunt magis cōnexe q̄ materie diuersorum generuꝫ. ꝟ species eiusdez generis uirtutis nō sunt cōnexe. ſ. uirginitas & castitas cōiugalis. ꝯ etc̄. Dico ꝯ ꝙ neq; uirtutes morales ſm genera sua que sunt iustitia. fortitudo et tēperantia. nec uirtus disponēs ad seipsā & ad aliam necessario sunt cōnexe. qđ ostendo sic. uirtus est aliqua perfectio hominis nō totalis. ꝙ tūc sufficerꝫ una uirtus moralis. quādo ꝯ sunt plures perfectiones partiales pōt ſbm esse pfectuꝫ simpliciter ſm unā perfectiōem. & im perfectū simp̄r ſm aliam. patꝫ in homine. qui natus est habere plures perfectiones organicas pōt habere unā pfectionem in summo. ſ. uisum nihil habendo de auditu. ꝯ pōt quis eē perfectus respectu mātie tēperantie. & nihil habeē de alijs pfectionibꝫ. & sic erit simpliciter tempatus. ꝟ nō simpliciter moralis sine aliis. Ad 2m articulū uidetur ꝙ illa cōnexio sit nccia. probāt 7⁰ ethicoꝝ. ubi uolūtas male elicit intellectus male dictat. Itez dionisi⁹ 4⁰ de dinomi. nemo operat̄ bonū ad malū aspiciens. Item 7⁰ ethi. omnis malꝰ ignorās & cōcordat cū sapiente. excecauit eos malitia eoruꝫ. Cōtrā aut uolūtas male eligit stante recto dictamine intellectus. & habeē ꝓpoᵐ. aut si male eligᵗ et dictamen nō stat. ꝟ eius oppositum. ꝯ rectus ille non rectus est primꝰ ipsi malo uelle. & non est nō rectus per aliud maluꝫ uelle. ꝙ nō est circulus in causis ꝛꝛ ꝓcessū in infinitū. & ꝑ cōsequēs uoluntas nō excecat intellectum ad illud malum uelle. ꝑ nullus in uia ē incorrigibil. ꝯ nullus pōt cīmino circa pria principia errare. ꝙ habet per qđ possit reuocari ad bonuꝫ. ꝑ damnati nō acquiescūt huic tanꝯ uero. deum esse odiendum. ꝙ tunc dictū ysaie nō esset uerum. uermis eoꝝ nō moriet. nā si simpliciter delectaret eos odirent deuꝫ sine remorsu oscientie. Dico ergo ꝙ cum recto dictamīe intellectus pōt stare nō recta electō illius dictati in uolūtate. & sic cū unicus actus rectꝰ dictā di generet prudentiaꝫ generabit prudētiam sine habitu uirtutꝭ moralꝭ. Ad auctoritates istas dico ꝙ malitia excecat intellectum dupliciter. ſ. positiue & priuatiue. quia auertit ipsuꝫ a recta cōsideratione. ꝙ uoluntas eligens oppositum alicuⁱ⁹ dictati non permittit intellectum stare in illa cōsideratione recte dictandi. ꝟ allicit ut consideret oppositā. Quantum ad tercium articulum dico ꝙ uirtutes alie sine caritate non sunt perfecte. quia non perducunt ad beatitudinem. sed non requirunt caritatem ad hoc ꝙ sint morales. & perfecte in specie sua. hoc probo sic.

Quando aliqua ordinantur ad inuicem essentialiter sicut dispositio & forma ād quā est dispositō. dispō pōt eē sine fora. & nō ecōuerso. ꝟ uirtutes morales sūt dispō ad caᵗᵉᵐ sic felicitas naturalis ad supernaturalem. ergo etc̄.

ꝑ diffinitō uirtutis moralis pfecte pōt saluari in aliquo sine uirtute theᶜᵃ unde licet sola caritas inclinaꝫ ad finez ultimū. alie tamē uirtutes inclinant me diāte caritate. & ideo licꝫ nō sint pfecte sine ea. & ꝑ tāto dicant̄ informes tamē impfectio ista nō est earū in specie sua. ꝙ nulla ipsarū immediate ordinat in ultimū finem. sed sicut quedā instrumēta pficiunt hominē & ordinant ad ultimū finem. Ad 4ᵐ articulum dico ꝙ uirtutes theᶜᵉ inter se nō sunt cōnexe. ꝙ in patria manebit habitꝰ caritatis & actꝰ sine habitu & actu fidei & spei. ꝑ in peccatore manēt fides & spes sine caritate. ex rōne igit̄ habituū in essendo nō est cōnexio. ꝟ nunq̄d una pōt infūdi sine alia. Respōdeo quecunq; possunt separari in eē deus pōt separe in fieri. & sic ꝯrum ad infusionem nō necessario cōnectūt ex se. ꝟ cōnectūt ex diuina liberalitate. ꝙ deus totū hominē pfic⁹. ita ꝙ sic corpal'r nᵐ sanat nisi perfecte. sic spirituaᵇ'r nullū sanat nisi pfecte. ꝟ perfecta sanitas est si quātum ad intellectū habeat fidem & spem. & quantū ad uoluntatem habeat caritatem. de pe. dis. 3ª. Dico etiaꝫ ꝙ fides & spes sine caritate essent uirtutes in specie sua. quia sunt principia ꝓpriorū actuum respectu propriorū obiectorum. ꝟ perfectiōem ultimā quā habent in acquirendo finem ultimum hre nō pñt sine ipa. Ad argumenta prima duo cōcedo. quia includunt qđ dictū est in primo articulo. Ad tercium cōcedo ipsum. quia cōcludit ſm qđ dcm̄ ē in secūdo articulo de cōnexione uirtutum moralium cū prudentia.

Trum uestigium trinitatis diuine sit in qualibet creatura. ꝙ non. quia effectus nō repsentat suam causam nisi secundū qđ ē ab ea. omnis enim effectus est a deo in ꝯtum unus. quia productio ad extra ē cōmunis tribus personis. ergo repsentat deum rōne essentie. ergo secunduꝫ qđ unus. ergo non inquantum trinus.

In cōtrarium est augꝰ. viº de trini. c. ultimo. In ista qōne est una opiñ. que dicit ꝙ uestigiū & imago differūt quia uestigium repsentat confuse aliquid. quia sub ratōne speciei. imago distincte. quia sub ratione indiuidui.

Contra licet imago repsentet perfecte. uestigium imperfecte. hoc tamē non est secundū rationes speciei & indiuidui. sed per rationez totius & partis quantitatiue. quia idem qđ est uestigium partis est imago totius. probatio quia si totum imprimeretur in aliquo super quo fit transitus esset imago totius & non uestigiū partis. & ideo qñ solum remanet impressio partis nō est imago partis & similitudo. ꝟ uestigiū.

p̄ ſi nullū eēt aīal niſi unū veſtigiū repñtaret diſtincte ipm aīal. D° g̃ q quecūq in creata repñtant tria ap propriabilia diuinis pſōis includūt rō nē veſtigii p modū ſiſis. ut veritas veri tatē. uirt⁹ uirtutē. bonitas bonitatē p modū pportōis. & q tales ſūt pſes. iō multipl'r alligatur rō veſtigii. & ē intel ligendū q licz huiuſmōi repñtent illa que ſūt appropriabilia tribꝰ pſonis. n tñ ſm qđ ſūt appropriabilia. q nō du cūt in cognitōez tri. q tunc oporteret p̄ hīe notitiā trinitatī. q nō cognoſcit appropriatū ut ſic. niſi cognito illo cui appropriat. & iō n repñtat appropri ata tribus pſonis. ſ appropriabilia que ſūt nata appropriari. Ad ar^ta in ō rium d° q nō ſequit creatura nō duc^t in cognitiōem dei niſi ingtū unꝰ. g̃ nō eſt veſtigiū tri. q veſtigiū nō ducit pfe cte in cognitōem veſtigiati. ſ in ogni tōem illiꝰ qđ eſt natum appropriari ue ſtigiato.

Trū unitas realis et unitas nu meralis ſint ꝺuertibiles. uide tur q ſic. oīs unitas alia ab unitate nūerali ē unitas ul'is. ſ ul'e nul lū habz eē p̄ter opatōem inteꝰ. g̃ in re nō ē aliqua unitas real' p̄ter unitatē nu meralē. mi. p3 p̄ cōmen. ſup p̄ de aīa. inteꝰ facit ul'i atē in rebus. p̄ boetiꝰ oē qđ eſt iō ad q unū numero ē. g̃ ni hil habz eē in re niſi ſit u^m numero. & p oīs nulla unitas niſi unitas numeral'.

p̄ oē illud qđ includit cōpatōez ad ſuppo^ta. ut p̄dicabile ad ſbicibile ñ hz eē niſi p intellcm cōpantē ipm ad ſua ſuppōita. ſ ul'e cū ſit unū in multꝭ. & diciblē de multis includit cōpatōez ad illa de quibꝰ ē dicibile. g̃ nō habz eē ñ p̄ inte^m cōpatūr. Cōtra z^a ſba ē una unitate reali. q nihil cātuz p actū intel lectus eſt ſba. inteꝰ enim nō cāt niſi ens rōnis. z^a aūt ſba eſt uere ſba. & uere p̄ dicaī de p̄ria. g̃ z^a ſba nō habz eē per actū intellcūs. ſ z^a ſba nō ē una uni^te numerali. cū ſit cōior unitate numerali g̃ nō oīs unitas real' ē unitas numeral'.

In iſta. q. ſic p̄cedā p̄ uidendū ē qđ eſt eē in re citra opatōem inteꝰ. z° qđ ſit unitas realis que nō cōuertit cū uni tate numerali. z° recitabo duas opi. & ar^ta cōtra eas. ultimo dicā ad. q. qđ p babilius uidetur. Quantū ad primū articulū dico ſm phm v° me^cc. ens ali ud in aīa. aliud extra aīam. eē in aīa du pl'r. ſ. ſbiue et obiue. itez obiue dupl'r uno mō ut p̄uū oī actui z° inteꝰ. q°° obm ē pñs intellcūi potēs mouē intel lcm ad intellcōem ſui. alio mō aliqd eſt in inte^m obiue nō q ſit p̄uū actui z° inteꝰ. ſ q tale eē accipiat p actū inteꝰ nō p̄ductm. ſ cōpatm. & in tali eē nō manet ñ dū manz actualē inteꝰ. illo mō intētōes z^e ſūt in aīa. Ens g̃ ī aīa ut di uidit ō ens extra aīam nō eſt ens in aīa ſbiue. nec ens in aīa obiue p̄ modo. ſed tantū ens in anima obiectiue z° modo.

Iſtud p̄bo. quia phs poſt iſtā diuiſi onem entis diuidit alterum membrum in decem genera. ergo impoſſibile eſt q aliquid contentuz ſub alīo membro ſ. ſub ente in aīa ſit in aliquo decem ge neruz. alius diuiſio entis in. x. genera eſ ſet prior diuiſiōe entꝭ in ens in aīa. & ens extra aīam. D° g̃ q aliqd habe re eē in re citra opatiōem inteꝰ ē illud in ſuo eē nō dependere ab actu cōpatio inteꝰ. ſ eſt priꝰ oī actu opatiuo inteꝰ

q^m ad z^m articulū d° q ul'e pōt tri pl'r accipi. uno mō p intentōe z^a. que qdē ē tm reſo rōis fun^ta p actū opatm inteꝰ in p̄dicabili ad illud de quo p̄di catur. cōpando hoiem ad hūc hoiez fū dat in hoie re^m rōis. qui ſe habz ut ſpe cies ad hūc hoiem. z° mō pōt accipi p eo q̃d denominat ab iſta z^a intētone qđ quidē ē aliqua res prie intētiōis. nā z^e intentōes applicāt primis. & ul'e ſic ſūptuz eſt duplex. uno mō p eo q̃d eſt quaſi p̄ximū fundamētū natū denoīari ab iſta z^a intētōe. q̃ mō ē nata ut pñs hituat'r ipſi intellcūi ea p̄tia qua na ta eſt mouere inte^m ad actū z^m. & nā ſic accepta habz cōpletā rōem ul'is. nā cōpleta rō ul'is conſiſtit in h° q̃d ē eētia actu indeſinata. ſic cōpleta rō ſingl'aris conſiſtit ī h° q̃d ē eē actu deſinatū. ſic ut ei repugnet repiri in pl'ib⁹. & dici de pl'ib⁹. cōpleta g̃ rō ul'is conſiſtit in h° q̃d ē eē actu indeſinatū indeſinat^ne oppo^ta indeſinatōi ſingularis. talꝭ aūt indeſina tio nō cōuenit nāe niſi ut pñs intellcūi mō dicto. & nā ſic ſūpta ē p̄prie ul'is. z° mō pōt accipi ul'e p eo qđ natū eſt denoīari ab iſta intētōe z^a quaſi ſbm re motū. & h° mō nā ab^te ſūpta dicit ul'e q̃ mō v° me^cc accipit auicē. eq̃nitas ē tm eq̃nitas. nec una nec pl'es. nec ul'is. nec p̄ticularis. nec in inte^o n^c in effcū.

Intelligo ego p unitatē realez cōem ul' minorē unitate nūerali unitatez ul'is accipiēdo ul'e p p̄ria intentōe nata de noīari a z^a quaſi ſbm p̄ximū. ul' p uni tate ſbi realitatis. q̃^m ad z^m articulū pri^a opi. dicit q. q. iſta habz duas ocl'o nes. pri^a eſt utrū unitas real'. m. unitate numerali ſit in re circūſcripta oī opa tiōe inteꝰ. accipiēº eē in re ut diſtingui tur ō eē in intellcū obiue & ſbiue. z^a eſt iſta. utrū aliq unitas ſit in re accipi endo eē in re ut diſtinguit ō eē ī inte^o obiue z°. mō tm. q̃^m ad primā ocl'o nē ē una opi. que dicit q aliqd qđ eſt in me & in te ē cōe mihi & tibi. rōnes ſūt iſte. Prima ſic. h° aūt ē in me & in te qđ natū'ē p̄dicari de me &' de te ſ illud nō pōt eē unū uni^te nūerali. g̃ ē unū a^a un^te minori. g̃ in me & in te ē a^a unitas real' q̃ unitas nūeral'. ma. p3. q hō p̄dicat de me & de te. q z^a ſba p̄dicat de p^a & ē in pri^a. mi. p̄bat. q unū nūero ñ pōt d' pl'ib⁹ p̄dicari. q ſi bi repugt. p̄ q̃dditas ab^te ſūpta eſt ba res. q ē prim^m & cā. 7° me^cc. ſ q̃d ditas nō ē una uni^te nūerali. q cū q̃ddi tas exprimat p diffi^nem diffi° nō eēt ñ pticlariū. qđ ē fl'z. g̃ etc. p̄ rela° real' nccio hz fun^tum realē. al'r fun^tum hērz debili⁹ eē q̃ reſo. ſ ſ'itu⁹ ē rela° real'. g̃ hz fun^tum reale. ſ illud ñ ē unū uni^te nūerali. q ī t'i uni^te ſum⁹ diſſiles et ñ ſi'es. g̃ ē u^m a^a uni^te reali. g̃ ī reb⁹ eſt alia unitas realis q̃ unitas numeralis

ō istā op. arguo ẽ plr. p̄ sic q̄ cūq; aliqua duo sic se hūt q uno annihilato nihil alteri⁹ corrūpit impossibile ē in eis existere aliqd unū et idē. alr seq̄ret q unū & idē eēt & nō esset. isto mō p bat plis priuatōem nō eē idē cū mā. & eē prim̄ p accñs. ſ de⁹ p̄t ānihilaſ sor tem nihil ānihilādo in platone. g̃ impo ssibile ē aliqd unū & idē existere in am bobus: ꝯ p̄ cuicunq; inest aliqd ſm sub ea rōe qua ꝯuenit sibi aliqua passio eidē cōuenit illa pa⁹. si g̃ hō sub rōe q̄ hō inest sor. & platoni. cū hōi sub rōne qua hō cōueniat eē ule. g̃ sor. uere erit ule. & sic nulla erit falla⁹ sic arguēdo sor. ē hō. hō ē spēs. g̃ sor. est spēs. q̄ tū ad 2ᵃᵐ cōclonē ē una alia opi. q̄ tz ptē negatiuam: dicit enim q oē aliud ab unitate nūerali hz tm̄ eē ab ī itellcū obiue 2º mō. & est tm̄ ens rōis. cōclo ista ꝓbaſ p rōes factas ad principale.

ō obm prim̄ alic⁹ poc nō accipit eē p actū talis poc. sp enī prim̄ obm poc p̄cedit actū poc. ſ prim̄ obm inte⁹ nr̄i nō ē unū unitate nūerali. g̃ aliqd unuz alia unitate ab unitate nūerali habet eē in intellcū obiue p̄ mō. p̄ sbm realr scie inq̄tū tale p̄cedit actū intelligēdi q̄ de his que sequunt actū intelligēdi nō est scia realis. ſ sbm scie realr nō est unū unitate numerali. q̄ de eo ē primo aliqua pa⁹ demōstrabil⁹. de uno aūt uni tate numerali nulla ē pa⁹ demōstrabilis g̃ etc̄. Ad. q. g̃ d⁹ q aliq̄ unitas realr est in re accipiēdo eē in re. ut distingui tur ō ens rōis. q̄d quidē habz eē ī intel lectu obiue p̄ mō. ista cōclo ꝓbaſ sic.

In oi genere ē unū prim̄ qđ ē mēsu ra & metrū oīm q̄ sūt illi⁹ generis. x⁹ mecc. ſ unitas primi mēsurant ē realr q̄ plis ꝓbat q uni cōuenit pria rō mē sure. q̄ mēsurata sūt realia & realr mē surata. ſ ens reale nō pōt realr mensu rari ab ente rōis. ſ ista unitas⁹ nō ē uni tas singularis. q̄ nullū ē singulare in ge nere q̄d sit mēsura oīm que sūt in illo genere. nā in indiuiduis eiusdē spēi nō ē pri⁹ & posteri⁹ 3⁹ mecc. g̃ etc̄. p̄ in genere nō ē cōpatio. q̄ gen⁹ nō dic⁹ unā nām. ſ in spē spēalissima fit opa⁹ q̄ dicit unā nām. 7º phi. ista unitas nō ē unitas ſm rōez. q̄ ocept⁹ generis ita est unus apud inte⁹ sic ocept⁹ spēi. ali as null⁹ cōcept⁹ diceret in qđ de mul tis spēbus. & sic unus cōcept⁹ eēt ge⁹ si tot eēnt cōcept⁹ dicti de spēb⁹ quot sunt spēs. in oīm enī p̄dicatōe idē p̄di caret de seipso. ſ nā spec⁹ non est una unitate nūerali. q̄ in unitate numerali nō fit cōpatio. g̃ etc̄. p̄ uni⁹ oppōsi tōis realr sūt duo extrema realia. ſ ōnes tas ē oppō realr. q̄ realr u⁹ ōniū destru it & corrūpit aliud circūscri⁹ oi opa tōe inte⁹. & nō ú q sūt ōnia. g̃ utrūq; extre⁹ illi⁹ oppōnis realr ē unū aliqua unitate reali. nō autem unic⁹ nūerali. q̄ tūc p̄cise hº albū eēt ōniū nigro. qđ ē flm. g̃ etc̄. p̄ si ois unitas realr ē nūe rar. g̃ ois diuersitas realr est numeralis. cōsequens est falsum. g̃ añs. t̄ litas oñtis est nota. quia omnis diuersitas numera lis inq̄tum nūeralis est equalis. & sic oīa eēnt eque distincta. oña ꝓbaſ. q̄ idē & diuersū sūt oppolita vº mecc. ſ q̄tiēs dicit unū oppōitoꝝ tot modis dicitur reliquū p̄ thopi. Ad ar⁹ prie opi. ad primū dº q nihil p̄dicaſ de re nisi sit in re accipiēdo rē ut distinguiſ ōtra ens rōis. & cū dicit q hō p̄dicaſ de sor te & platone. dº q si ista p̄dicatō acci piſ penes hoc q est eē in re extra tm̄ sic ē p̄dica⁹ eiusdē de seipso. si aūt sit p̄dica⁹ supioris de inferiori est sensus sor. ē hō. i. illud idē qđ exñs in effcū ē sor. & unū unitate numerali ut ē in in tellcū obiue p̄ mō ē hō. & indetermina tū indeterminatōe ulti. & ut breuiſ me expediā hec ē p̄dica⁹ eiusdē de eodem cōceptu: ſ magis determinato & min⁹ determinato. & penes hoc distinguiſ 2ª sba a pria. & qñ plis dic⁹ q sūt in primis debz intelligi ſm o⁹ determinatos quibz rñdet unitas numeralis. ſz aūt cōcept⁹ indeterminatos sūt in intellcū obiectie.

Ad 2ᵐ dº q qdditas abte sūpta est uera res a reor reris dcā. ſ nō a ratiōe ſz qđ qdditatē accipit auicē. unde talꝭ qdditas ñ ē in re. ſ ē indifferēs. Ad 3ᵐ dº q relo realr reqrit duo extrema unū ut fundtum. aliud ut tmīnū. & sic silr tudo ē realis & nō abte q ei⁹ fundatum sit unū nūero. ſ q ē ad aliud ut ad ter minū. unde ꝯuenit plurib⁹. uni. s. ut fū dameto. alteri ut tmino. Ad 4ᵗᵃ 2ᵉ op. ad cōmen. dº q ule pōt accipi uel p̄ pria intenne ul p 2ª intenne. sic ꝯce do q inte⁹ possibil⁹ facit talē ulitatem in rebꝰ p actū opatiū. Ad boᵐ dº q intelligit de rebꝰ hūtib⁹ eē in effcū. & cōcedo q q̄cq̄d ē in effectu ē unum numero. Ad 3ᵐ dº q mi. est fla. sed inte⁹ cōpando ipsū ad suppōita fūdat in eo ista intentōem. s. eē p̄dicabile. sed nō includiſ in eius cōceptu q̄dditatio.

Trū uniuersalia ſint prius nota q̄ minus uniuersalia. q̄ sic. p̄ phisico. innata ē nobis uia ex notioribus nobis ad notiora nāe ꝓcedere. & subdit. sunt autē nobis pri mo nota confusa magis id est magi uni uersalia. minus autem uniuersalia sunt notiora nature & pfectiora. g̃ et cetera

Preterea q̄d prio in intellcū impri miſ prius intelligiſ. ſ prima impssiōe imprimunt in anima eos & res ſm aui cen. hqus sūt maxime uniuersalia. g̃ ꝛc̄.

Preterea & est potissima ratō tho. ꝓcessus naturalis est ab impfecto ad pfe ctum per mediū. ſ cognitio magis uni uersalis est media inter ignorātiam & cognitōem certam & determinatam. g̃ et cetera. Preterea illud uniuersale prius intelligitur cuius singulare pri⁹ sentiſ. ſ pri⁹ sentiſ singulare magi uni uersal q̄ min⁹ ulis ſm phm p̄ phi. pu eri prius appellant omnes uiros pres. & pri⁹ sentiſ aliqd eē corp⁹ a remoti q̄ animal. & pri⁹ animal q̄ hō. ō opo sitōra sūt nobis pri⁹ nota ſm omen. p̄ phi. exponēdo illud. sūt aūt nobis nota cōfusa magis & magis cōpolita. ſ mi nus ulia sunt cōpositiora. q̄ se habent ad uniuersalia p additionē. g̃ et cete ra

p̄ que̅ ſunt priora ſm nām ſūt po
ſteriora ſm cognitōnem p̄ phi. ſ uł'a
ſūt poſte'a ſm nāz. q ab ipis nō ouer
tiť oñia. & p ipſa min9 uł'ia diffiniunť.
g̅ etc̄. In iſta.q.ſic ꝓceda. p̄ p̄mitta
q̄dā nccia ad ꝓpo. 2o ꝑndebo ad.q.
3o ſoluā rōes in ōrium. q̄ ad pm̄
p̄mitto duo.unū ē q aliq̄d dicit prius
alio tripł'r.ſ.tp: uł' generatōe uł' pfec
tiōe & adequatōe.de duob9 primis ha
beť 9o mecc & ixo.que ſūt priora ſm
generatōem ſūt poſteriora ſm ſba et
pfectōem. & eo. de 3a primite loqui
tur phs p̄ poſte.in diffinitōne uł'is. ubi
dicit q uł'e ineſt alicui p̄. & uocat uł'e
primi adeq̄tiōe.ipſā ꝓpriā paſſiones q̄
conuertibił'r p̄dicať de ſbo. ad pñs dicē
dū ē de duob9 primis. Ad cui9 evi
dentiā eſt ſciendū q aliud ē idē cogno
ſcere cōfuſuz & aliud cognoſcere ofu
ſe. aliud cognoſcere diſtinctū. & aliud
cognoſcere diſtincte. Exem̄ aīal qđ eſt
cōfuſū pōt intelligi diſtincte cū intelligi
tur in hoīe. & hō qđ ē diſtinctū pōt i
telligi ofuſe cū intelligiť in aīali. oḡſce
re aūt cōfuſe ē coḡſcere ſm qđ exprimiť p nomē uł' in ſuo uł'i tm̄. coḡſcere
diſtincte ē oḡſcere ſm qđ exprimiť p
diffinitōem p ꝓpria ſua prin. q̄ m̄
ad 2m articulū de.q.teneo. 3. cōcłones
pria ē iſta. min9 uł'e eſt pri9 nobis notū
priorite tpis coḡtōe cōfuſa. 3a eſt iſta
magis uł'e eſt pri9 notū coḡtōe diſtincta
3a ē iſta de9 ē pri9 nobis not9 priorite
ꝓfectiōis abte loquēdo. Pria cōcło
ꝓbať ſic. oē agēs ſ3 ultm̄ poe ſue ꝓdu
cit ꝓfectiſſimū effm̄ que̅ pōt ꝓducere. da oppom̄ & ſeq̄ť q agat citra ulti
mū ſue poe. ſ oē agēs nāle agit ſm ul
mū ſue poe. q ſic nō ē in ptāte ei9 ac
tio ſic nec modus agēdi. g̅ agit pfectiſ
ſimū effm̄ que̅ pōt ꝓducere. ſ oia cō
currētia ad actū intelligēdi eadem. ſiue
inte9 agens uel poſſibilis. ſiue obm uel
ſpēs uł' fantaſma ſūt agētia mere nālia
g̅ inte9 in p̄ actu intelligēdi p̄cedente
oēm actū uolūtatł intelligit pfectiſſim̄
intelligibile. tale aūt ē ſp̄s ſp̄a ma. p̄
ſm̄ auſcen. & omen. ixo mecc. mec2 ē ul
tima ſcia ordie doctrine. g̅ prin3 aliaz
ſciaz cognoſcunť a nobis prius tpe q̄
prin3 mecc. ſ prin3 aliaz ſciarum ſūt
min9 uł'ia. q prin3 mecc ſūt ultima. g̅
etc̄. p̄ ſi magis uł'e pri9 intelligitur
aut intelligiť p ſp̄em min9 uł'is. aut nō
ñ p eādē. q illud ñ ē ꝓpriū repñtatim
alicui9 q̄d equałr repñtat ipſu & ſuuz
oppom̄ uł' diſpatuz. ſ ſp̄s repñtās aīal
qđ ē magis uł'e equałr repñtat hoiem
& aſinū. & p oñs p illā inte9 ſił' ogno
ſceret utrūq;. qđ ē ffm. g̅ nō eacť. ſi x3
tūc in intellcū erūt tot ſp̄s q̄t ſūt ſp̄a
generis. 3a cōcło ꝓbať. illud diſtin
cte coḡſciť qđ inheret diffinitiōi alte
rius p qđ diſtincte aliud coḡſciť. ſ ens
qđ ē cōiſſimū inheret diffinitōi oium
cū includať in cōceptu cuiuſlibz. ipm
aūt nō hz cōceptū niſi diſtinctū. q nō
habz aliq̄d p qđ poſſit diſtincte cōfuſe
oḡſci. g̅ etc̄. Et generałr q̄to aliq̄d
ē uł'ius tāto meli9 pōt diffinire & pła
noiare diſtincte. p̄ mec4 ē prima ſm
ordinē ognoſcēdi diſtincte. ipa aūtez eſt
de uł'ib9. nec q̄p h9 ōdicit ſibi auic. di
cēdo q ſit ultima ordie doctrine. q or
dine nature ꝓcedim9 a ognitōe ofuſa
ad determinatā. nūc aūt ita eſt q prin3
aliaz ſciarū ordine doctrine ſūt nobis
ex ofuſo oceptu terminorū pri9 nota.
ideo metha4 ē poſterior ordine doctri
nę. 3a ōcluſio ꝓbať. illa ognitio in
ſe ē pfectior q̄ attigiť obiectū pfecti9.
ſ de9 eſt obiectū pfectiſſimū. g̅ ogni9
qua attingiť deus eſt pfectiſſima. p̄
x9 ethi. phs ponit ultimā felicitatē in
ſpeculatōe ſubſtantiarū ſepatarū. uel p
me ſbe ſeparate que deus eſt. ſ ponit
in ognitōe pfectiſſima poſſibił haberi
ex puris nālib9. g̅ ognitio dei in uia eſt
pfectiſſima ognitio poſſibilis haberi de
q̄cūq; alio a deo Sz ad maiorē euidē
tiē q̄tū ad 3am ōcluſionē eſt ſciendum
q aliqua ognitio pōt eē pfectior alia
dupłr. uł' ſz pfectōis ſplemētū. uł' ſm
ꝓportōez ad obiectū. ſic uiſio aqle ē p
fectior uiſione mea de ſole p mō. & ui
ſio mea reſpectu cādele ē pfectior uiſi
one aqle reſpectu eiuſdē cādele 2o mō.
iſta diuiſio ponit a phio. xi. de aīalibus.
dicēs q magi deſideram9 ſcire modicū
de ſbiis ſepatis q̄ multa de iferioribus.
iſtē modicū attēdit ſz ꝓportōz ad ob
iectū. & ñ ſz nāz ognitōis ad obiectū
Et tūc reſtat ſcire qđ eſt pri9 ogni
tū ſz ꝓportōez. dico q ſenſibilia. que
magis mouēt ſenſum forti9 mouent in
tellectū. Ad ar3a ad primum dico q
phs ibi intelligit dare modū deueniēdi
in ognitōez diſtinctā. & hoc p diuiſio
nem magis uniuerſalis & magi ofuſi. q̄
nobis eſt pri9 nota ognitōe diſtincta.
Ad 2m dico q en s& unū p̄ impri
mūť in intellectu q̄ ad eoz ognitōem
diſtinctā q̄ alia. & ideo in ognitōe di
ſtincta ſūt prius nobis nota. q eni ſūt
priora nō poſſūt notificari. hoc conce
do. Ad 3m dico q tho. fuit deceptus
q nō diſtinxit inter intelligere ofuſuz
& intelligere ofuſe. nec ſter intelligere
diſtinctū & intellłgere diſtincte. ognoſce
re aūt ofuſe eſt mediū inter ignorātiā
alicui9 purā. & ognitōez ei9 diſtinctaz
& ſic ognitio alicui9 cōfuſa eſt prior
cognitōe eius diſtincta. ſ p h9 nō ſeq̄ť
q cognitio cōfuſi & magi uniuerſał ſit
prior cognitōe diſtincti & min9 uniuer
ſał. loquēdo de cognitōe diſtincta imo ſē
facer fallaciā ōnti a pł'ib9 cauſis unita
tis ad unā. q ogni9 ofuſa alicui9 uni9
uł'is eſt tm̄ qñ ognoſciť de ipo qd qđ
exprimiť p nomē uel in ſuo uniuerſali.
uel ofuſo. nō g̅ ſeq̄ť ognitio ofuſa uni
us uniuerſał eſt prior tpe diſtincta. g̅
ognitio ſui uniuerſilioris uł' magi ofuſi
eſt p̄or. Ad ultm̄ d9 q qñ aliq̄d ſin
gulare eſt p̄ſēs ſeſui ſz debitā ꝓporti
onē tūc itellect9 p̄ appēhēdit ſpēz ſpēa
liſſimā illi9 ſingularis. ſ qñ nō eſt ſibi p
portionatū ut poſſit ipz diſtincte ogno
ſcere. tūc itellectus appēhēdit ſpēz eius
ꝓximiorē quā pōt. qđ non mouet ſen
ſū ú ſz rōez q̄ ē ſingulare ſpēi cōioris.

Trū unctio extrema ſit ſacrā
mētū noue legi. q nō. quia oia

ſacrāmēta noue legi ſunt inſtituta a xp̄o: dr̄.8.ſ extrema unctio fuit inſtituta a Iacobo.infirmat̄ qs in nobis etc̄. p̄ ſacramētū unū hz unā māz.& unā formā ſ iſtud hz m'tas materias & formas. q m'tas unctōes & oīones. 5 mgr̄ in lra. In 1ª.q.ſūt duo uidª.p̄ q poſſibile ē eē aliqd ſacramētū noue legi qđ ſit ſig^m efficax remiſſionis uenialiū & q factū eſt h°.2° q extrema unctio ē tale ſacramētū:& qd ſit ei? rō totalis:

Primū ſic ꝓbat̄. poſſibile eſt dēū fi nāl̄r remittere ueniale.ſ poſſibile ē ſibi inſtituere aliqđ ſig^m practicū efficax iſti? remiſſiōis.ōña p3.q hō p̄t inſtituer aliqđ ſig^m efficax cuiuſcūq opis ſui: ſ m'to magi deus.receſſurū aūt de iſta uita ogruū eſt a uenialib? abſolui. q alias poſſz ipedirī q̄^m ad gloriā conſequēdam.& q' h° ſit factū.p3 Ia. v°. & ſi in peccatis ſit remittūt ei.qđ eſt intelligēdū de uenialib?.q' mortalia nō remittunt̄ ñ in baptiſmo & penitē^a. 2^m p3 ſic.q' h° ſacramētū uocet extrema unctio cui? ta? eſt diffini?:Extrema unctio eſt unctio hōis penitēti infirmi facta in determiāt̄ ptibo corpis cū oleo conſecrato ab epō. miſtrata a ſacerdote ſi? uerbi certa cū debita intētōe ꝓferēte.ex inſtitutōe diuina efficaciter ſignificās curatōez finalē uenialium:q iſta diffi? nō ſit in ſe falſa p3 v° metha.c. ultimo.q nulla p3 ei? repugnat alteri. pres aūt iſti? diffinitōis expono.p̄ eſt unctio:q iſtud ſig^m ſenſibile ogruit effectui.ſ interiori unctioni. 2ª hōis infirmi.ideo nō dz̄ offerri ſanonec q̄liter cūq infirmo.ſ expoſito morti piculo

3ª eſt penitēti. q nō eſt capax digne huj? ſacramēti ñ exīs in gr̄a. 4ª eſt q fiat in determiāt̄ ptibo corpis: que ſūt organa potē^iarū per quoꝝ actꝰ freq̄ueter peccat̄ uenialr. ñ ſunt organa quīq; ſenſuū & potētie motiue. v^a cū oleo conſecrato.nc oportz oleū confectū eē cū balſamo ſicut in confirmatōne. q confirma?° eſt ad confirmatōez fidei: & ideo reqrīt̄ nō tm puritas conſciētie. q intelligīt̄ p oleū.ſ odor bone fame. q ſignificat̄ p balſamū. ſ illi qui hūt exire de uita ad termiā ſufficit pura conſciēcia.conſecratio epalis eſt neccia ad h° q ſit mā apta. q ſolus baptiſm? nō requirit māz ſpēaliter cōſecratā.q chriſt? tactu mūdiſſime carnis ſue in baptiſmo totā aquā conſecrauit. Sexta ē miniſtrata a ſacerdote.exprimit miniſtrū idoneū:nō ſolū qui licite exerceat.ſ q̄ ſolū ſacramētū miniſtrat:ita q' ſi alius attētarz nihil facerz:ꝓz Ia.v°. p̄ſbite vos? 7ª eſt uerba debite & cū debita intētōe ptinēt ad formā huj? ſacramēti forma aūt ei? eſt ſeptuplex ſm ei? uarietōes principales.p iſtā ſāctā unctōem & ſuā piiſſimā miſericordiā ꝑcat tibi deꝰ qcqd nariū linguē oris oc'lorū uicio deliqſti. Ad ar^m ad pri^m d° q ſacramētū iſtud fuit inſtitutū a chriſto uñ beat? Iacob? fuit ꝓm'gator ipſi?.

Ad 2^m dico q eſt unū unitate integritat̄ & nō unitate indiuiſibilitat̄. ſicut effect? ei? nō ē unꝰ indiuiſibiliter q nō eſt remiſſio unius peccati uenialis ſ uni? integritate plenarie remiſſiōis oiuz uenialiū. ut oib? remiſſis nihil remaneat retardās a ꝑceptōe beatitudīs.

Trū uolūtas diuina ſit prin^m nccio ꝓducēdi.ſ.ſ. q non.q oppoſiti modi principiādi ñ poſſunt̄ opetere uni formali prin° ꝓductio.ſ principiare nccio & ꝺtingēt̄ ſunt modi oppoſiti principiādi. & ꝑn cipiare ꝺtingēter opetit uolūtati diuine ſic̄ pz in ꝓductōe creaturaꝝ. ſ reſpectu nulli? pōt principiare nccio: p̄ potenª rōnal̄ ualet ad oppoſita.ix.metha.ſ uolūtas eſt maxime potenª rōnalis.ſ pōt agere & nō agere. 5 qđ ē pfectōis in ꝓductōe nō repugnat pn° productiuo pfecto.ſ nccitas eſt perfectōis in ꝓductōe.q in omni ꝺitōe entis nccitas ē pfectōis cui ē oppoſibilis cū ſit mēbrū nobili? diuidēs ens q̄ ſuū oppo^m.ſ uolūtas ē principiū ꝓducti uz pfectū.ſ non repugnat ſibi nccio ꝓducere. p̄ uolūtas diuina eſt ꝑnci piū cōicādi entitatē nccitaz. ſ entitas nccia nō pōt cōicari ꝺtingēter. q cōicatū nō eēt ex ſe neceſſariū.ſ uolūtas diuina nccio pōt ꝓducere. Cōcedo ꝺcſonē iſtarū rōnū.& ad pri^m i oppo^m d° q modi oppoſiti q̄ diſtīgūt prin^a agēdi.nō ꝺueniūt eidē princi?.ſ modi nccitatis & ꝺtingen^e circa actōez.non ſunt diſtinguētes prin^a agēdi. q ambo habent eē in princi? actiuo libero. & ambo in princi? actiuo nāli.q aliquod agēs nāle agit nccio. aliqđ ꝺtingēter. & agēs liberz aliqđ agit nccio. aliqđ ꝺtingēter. Ad 2^m dico q poten^a rōnalis reſpectu eoruz que ſunt ad finē. ubi non eſt tota rō obiecti & ſummi boni eſt ad oppoſita.uoluntas etiā creata circa finē eſt ad oppoſita.q nō eſt ex ſe nccio recta.uolūtas aūt diuina infinita eſt nccio recta.& ideo uolūtas infinita in ſuppoſito ꝺuenienti actōi & reſpectu obiecti infiniti ſemp p̄ſentis ſibi nccio ſpirat amorem adequatum illi obiecto.

Trum xp̄us ſit filius dei adoptiuus. q ſic.chriſtus eſt p̄ deſtinatꝰ.ſ adoptatus.ōña ꝓbatur. q p̄deſtinare eſt ad hereditatē adoptare.q deꝰ p̄ordinat p̄ deſtinatū ad hereditatē p actū uolūtatis. p̄ dignitati eſt in hōine eē filiū adopti^m.quia nō ꝺuenit niſi intellectuali nature.ſ nō eſt negādū a xp̄o: qđ eſt dignitati in homine.ſ etc̄. p̄ubi manēt nā manēt ꝓprietates nature.ſed adoptari eſt ꝑpetas nature hūtis gr̄az ſicut ſ xp̄s pōt dici dei filius nāl̄is rōne nature diuine.ſic pōt dici filius adoptiuus rōe nature hūtis gr̄az Contra ſi ſic.tunc eēt filius trinitatis.& p ōñs eſſet filius filii. Ad euidentiam iſtius.q.eſt ſciendū q qui diceret filia rōez p̄cise eē ſuppoſiti.& nō ſm nām poſſet leuiter tranſire & dicere q xp̄s non eſt filiꝰ adoptiuus.q iſta rel'o non conuenit illi ſuppoſito ſm ſe. Sed

dicẽdo filiatõez fundari in nã ſimili generãti nãlr filiatio adoptiua fundabiť in nã que eſt ſuis creãti. ut imago ei⁹ & ſm iura fili⁹ adoptiu⁹ dicit q hẽt ius ſuccedẽdi in hereditate ex gra. & ñ ex nãli gnãtõe. q nõ eſt génit⁹ nãlr ad iſtaz ĝ preordinationem ſuccedendi in hereditate tria ocurrũt .ſ. extraneitas ex gnãtõe nãli. gra q eſt uolũtas acceptãtis. & hereditas ad quã hz ius ſuccedẽdi ex adoptõe. dicũt ĝ aliq q ht tria nõ ſueniũt xp̃o ſz gnãtõez diuinã. q p illã eſt heres nãlis. nec ſz gnãtõem hũanã. q per illã nõ fuit extraneus. ĝ ſz iſta nullo⁹ põt dici fili⁹ adoptiu⁹.

ō eẽ extraneũ dupl̃r põt itelligi ul extraneũ pctõ. uel q anteq̃ adoptaret prius hũit eẽ nãle. & i illo priori erat extraneus. prim⁹ mod⁹ nõ põt teneri. q tũc angeli q ſemp fuerũt innocẽtes & qui nunq̃ fuerunt extranei per pctũ eẽnt filii adoptiui. Silr ſecũdo q nõ hũit pctũ origiale nõ fuiſſz filia adoptiua. nec etĩ in nobis oportet q ille q adoptať fuerit irreptit⁹ pctõ priozz parẽtũ. ſ ſufficit caret iuris in hereditate ex gnãtõe nãli. z⁹ mod⁹ eſt ſatis rõnabilis. q xp̃s ex gnãtõe tpali hz in p̃ inſtãti nõ hẽbat ius in hereditate eterna. tñ in z^e inſtãti ex gra hũit ius. Ad ar^{tm} ad primũ dr q aliter adoptat hõ & aliter d⁹. q hõ adoptat p nouũ actũ nolũtatĩ. ideo hõ dr adoptare. h⁹ eſt nouo uelle gratiã oferre. deus aũt nõ nouo uelle adoptat. ſ nouuz effectũ producit ſcilz gratiã. p̃deſtinare ĝ diuinũ etſi ſic p̃ordinare aliquez p actũ uolũtatis ad hereditatẽ. & q̃ddaz adoptare ad illud. nõ tñ dr adoptatio niſi ſupplẽdo. ut p̃deſtinato q̃nq̃ extraneo oferat gratiã. nõ ĝ ſequtur de⁹ predeſtinat. ĝ adoptat. Ad z^m dr q di gnitatis eſt ſupplẽtis indignitatẽ. q extraneus nõ põt dignificari niſi adoptetur ad hereditatẽ. ſed indignitatis eſt quãdoq̃ eſſe extraneum. Ad tertiũ dr q de chriſto dicit omnis proprietas conſequẽs naturam humanã. eſt eni filius uirginis nãlis & iuſtus & gratus deo. ſed eſſe adoptatũ non dicit ꝓprietatẽ nature create. ſm quã chriſt⁹ nũq̃ fuit extraneus ab hereditate paterna.

Trum chriſtus habuerit duas filiationes. q non. filiatio cõſtituit filiũ. ĝ due filiationes duos filios. ſed chriſtus nõn eſt duo filii. ĝ etc. Preterea nõ eſt filiatio realꝫ ad matrẽ niſi propter relonez realem quã habuit ad matrẽ. ſed iſtam relonez chriſtus nõ habuit in morte. quia tunc fuit ſoluta unio. ſ. anime ad corpus ex quibus erat natura. ĝ tunc non habuit iſtaz filiationez. tũc q̃ro aut hũit eã in reſrectõe. aut ñ. ſi ſic uidet icõueniẽs. q reſurrectio uidet eſſe alia acceptio illius eẽ q̃ generatio. & ita aliud eſſe acceptũ. ſi non. ĝ mõ nõ eſſet fili⁹ marie ſicut nec in morte. Preterea nõ oportet ponere in chriſto aliquã relationem ad matrem niſi ponendo ip̃m eſſe uerũ filiũ eius. ſed hoc ſaluať non ponẽdo in eo relationẽ realẽ. ſicut de⁹ eſt dominus realiter creature. & tamen relatio dñii non eſt in deo relatio realis. Contra q idem bis dicatur eſt in conueniẽs. v⁹ metha. ſed hoc maxime eſt inconueniens de eodem fundamẽto. & eodem ſuppoſito in eadem relatione. ergo chriſtus non poteſt dici eadez relatione ad patrem & matrem. In iſta queſtione eſt opinio negatiua. propter duas rationes. prima eſt iſta. filiatio eſt per ſe ſuppoſiti. nõ nature. ſed hic non eſt niſi unum ſuppoſitum. igtur tantum una filiatio. Secunda eſt iſta. due diſpoſitiones eiuſdem ſpeciei non poſſunt eſſe in eodem. igitur nec due filiationes. antecedens probatur. q potentia eſt per ſe ad formã. & non ad hanc formam. q forma eſt hec. q recipitur in iſto ſubiecto. ſi ergo poſſz eſſe in actu ſm unam. & in potentia ſecundum aliam. ſimul eſſet in actu & in potentia ſm formam cui accidit eſſe hanc uel illam. Probatur idem antecedens ſic. omnis diſtinctio accidentiũ uel eſt per rationem diuiſionis. uel per rationem oppoſitionis. ſed iſta non eſt diſtinctio primo modo. q accidentia non habent numeralẽ diſtinctiõnem niſi a ſubiectis. ibi autem eſt unum ſubiectum. non z⁹ modo. quia talis diſtinctio non poteſt eſſe in his que ſunt eiuſdem ſpeciei. Conſequẽtia ꝓbatur. q omnis generans primo actu generandi acquirit paternitatem ad primum filium z⁹ actu generandi aliam paternitatem acquirit. ſed per eandem paternitatem ſe hz ad z^m filium. ſicut ergo in patre nõ poſſunt eſſe plures paternitates. ſic nec in filio plures filiationes. Cõtra primo arguo contra primam rationem z⁹ contra ſecundam. 3⁹ contra concluſionem. Contra primam ſic. ſi filia⁹ eſt tantum perſone. ita q nõ poſſit pluꝛificari. licet fundamentũ pluꝛificetur aut hoc eſt inquãtũ relatio. aut ut talis relatio originis. non primo modo. q ſi chriſtus tũc fuiſſet realiter albus non fuiſſet ſimilis alteri albo. nec realiter equalis alteri q̃to habenti tantã q̃titatez. tunc eẽt in ſuppoſitis creatis relationes nõ poſſent pluꝛificari pluꝛificati fundamẽtis. z⁹ modo nõ poteſt dici. q nõ magis repugnat relonẽ origínis pluꝛificari in ſuppoſito q̃ ipſi origini. q̃ quaſi p̃cedit relationẽ ut ꝓxima ratio fundandi. ſ ſm criſoſti^m origines pluꝛificantẽ in eodẽ ſuppoſito. q duas inquit gnãtiones chriſti ueneramur. p̃ xp̃s hz duas opationes ſm criſoſt^m. ſ relatio nõ reſpicit magis ſuppoſitũ q̃ opatio. q ſuppoſiti eſt opari. p̃ pr̃nitas conſtituit unum ſuppoſitũ. & tñ hz duas relones originis. q ad filiũ & ad ſpñ ſanctũ. ĝ ſup idẽ ſuppoſitum & idẽ fundamẽtũ fundanť due relones actiue originis. ĝ multo magis ſup duo fundamẽta cõcepta poſſũt fundari due relones originis paſſiue. p̃ qđ ꝺuẽit xp̃o p̃ciſe ſz rationẽ pſonalitatis eterne nõ dicit de eo inq̃tũ hõ. unde hec eſt falſa. xp̃s inq̃tũ hõ. eſt pſona. ĝ & hec. xp̃s inq̃tum hõ. eſt filius ſi filius

diceret solū sm rōez psonalitati eterne

5 2am rōnem arguit & p 5 añs. 2o 5 añam. 5 añs arguit sic. in omni ordine essentiali cū unitate prioris entia liter pōt stare pluralitas posterioris. si inherentia posterioris nō sit p se ul ad equata. pbat statim. q una & eadē cā pōt esse pluriū effectuū. & plures spūs fantastice sunt in eodem organo fantasie. alias stante spū unius imaginabil nō posset pfecte imaginari aliud. & species sunt eiusdē spēi. sicut oba a qb9 cān tur. & sunt in eadē parte organi. s 3 est essential ter prius dispositione illa que ponit sibi inherens. g etc. 5 consequētiā arguit sic. filiatio eterna & tpalis nō sunt eiusdē rōis. maxime uez est sm tenētes opi. q dicūt q nihil eius dē rōis dr de eterno & tpali. 5 conclusionē opi. arguit sic. correlatiua sūt sil nā. ita q uno destructo destruit reliquū. g destructa hac filiatōe in h9 filio destruit paternitas hec in hoc pre. cuz g mortuo p filio remaneat paternitas secūdi filii. sequit q alia paternitas erat in patre ad 2m filium. q illa q erat ad prim. q nulla noua paternitas acquritur p hoc. q filius prim9 corrūpit. p qñ aliqd est ultimate tale nō pōt manere in aliq nisi hūs illud sit tale. exēplū nō pōt esse albedo in superficie quin superficies sit alba. si superficies albedine est ultimate alba. s relatio est illud q hūs eam ultimate est ad aliud. g nō pōt manere eadē relatio in aliquo nisi illud sit ad illud. g nō pōt manere eadē paternitas in patre destructo termino ād quem pater dicebat formaliter tal ipa pnitate. p distinctio prioris naturaliter p cedit distinctōez posterioris. & suppositū relatiuū & ipsum fundamētum p cedunt naturaliter ipsam relationē. g multiplicato fundamento multiplicatur relatio. cum ergo in christo sint duo fundamenta. ergo due relationes.

Ad. q. dicendum q in christo sunt due filiatōes. q una ad patrē & alia ad matrē. & utraq est realis. p pbo prim 2o sm. Primū sic. filiatio natural est habitudo producti ad similis producenti. & h9 uel ppie ut in nā intellectuali. uel min9 ppie ut in natura sensitiua. & p defectū istius particule. s. nālis habitudinis spūs sancti non est filius 3 sit similis producēti. & uermis nō est filius hominis. ignis nō est filius ignis. nec plāta plāte. in ista aūt descriptōe nihil p se. p respicit suppm. nihil rōe gnātionis passiue. s gnātio passiua plurificatur ad plurificatōem naturaz. sm aūt damas. in xpo sūt due gnātōes. g ista filiatio plurificat ad plurificatōem earuz

p ad duos terminos non pōt eē eadem relatio. tunc enim eadē relatio eet & non esset. s in christo sunt duo termini. s. nā creata & increata. g due relatōes. 2m scilicet. q filiatio eterna sit realis patet. s q filiatio tpalis sit real pbo. q illa est relatio realis que sequit ex nā extremorū. sine actu intellectus. s posita matre generante & supposito hūte naturā p generatōem. 2am ex nā extremoz preter actū intellectus sequitur filia9 tpalis. sicut in matre sequitur maternitas. Ad arg4 ad prim dcr q filius filiatōe est filius sicut pater paternitate est pater. s nō p hoc sequit pluralificatio filiorum ad plurificatōnem filiatōnū. q cōcreta non plurificāt á plurificet forma & suppositū. & unū sine alio nō sufficit. in xpo enim licz sit mite forme. tñ est unū suppm. Ad 2m dcr q in resurrectōe xpus est filius marie eadē filiatōe qua prius. q filia9 fundat sup existētiā nature absolute. & nō sup existentiā nature interrupte. iō qūcūq existentia est eadē & ad idez extremū est eadē filiatio. Ad ultimum dcr q xps realr gnātōe passiua accepit illā nām actualiter existentē. p qd se quit ipm realr filiatōe esse filium.

Trū xps icepit eē. q sic. christus nominat suppm duarum nāz. sm damas. de tri. 4o. c. suppm aūt duarum nāz incepit eē. ergo etc. p qd incipit eē sm eē sbe incipit esse simplr. q eē sbe est eē simplr. s christus incepit eē s3 esse hūanū qd est esse sbe. g etc. p qd gātur incipit eē. q gnātio est a nō eē in esse. 8o phisi. s christus fuit gnāt9. g etc. 5 Io. 8. añq abrahā fieret ego sum. christus g fuit ab eterno. g nō incepit esse.

In ista. q. sunt duo uidēda. primū ex parte subiecti. 2m ex pte predicati. ex parte subiecti uidēdū est. utrū sm respectu predicati possit accipi p toto ente p accūs rōne totalitatis. an p rōne partis formalis. aut precise rōe partis principal. sic si sor. albus dicatur incipere eē. uidendum est utrum dicatur incipere esse ratione totius entis per accidens. uel pro ipsa albedine. quia albedo incipit. uel soluth quia forma incipit. & quia hec difficultas non uidet esse in subiecto respectu aliorum predicatorum. ideo difficultas est ex parte predicati an inceptio enunciata de predicato significet inceptionem totius subiecti ratione totalitatis sue. uel ratione alterius partis. & uidetur q de uirtute sermonis subiectum non possit magis artari respectu istius predicati q respectu alterius. quia quod ponitur in uno extremo non determinat illud quod ponitur in alio extremo. iō subiectum respectu predicati potest accipi secundum rationem totalitatis sue. uel secundum rationem partis formalis. si enim albedo faceret per se unū cum homine. hec esset uera per se & primo. homo est coloratus. sed non h9 animal est coloratum. ita si christus significet sm damas. uerbum & hominē poterit de ipso predicari aliquid siue ratōe totius siue ratione alterius partis ut si christus secundum humanitatem est mortuus uere potest enuntiari christus est mortuus. ita si secundum humanitatem incepit esse. christus incepit eē. g ex parte predicati est totum. ex parte autem subiecti. uel est totum uel altera pars eius. ratione cuius totum predicatum dicitur de toto sbo. Nota

tamen q̄ incipere esse. aut potest dicere primū eē eius de q̄ dicit. uel eē sim pliciter illius q̄dcūq; sit illud. si p̄ mō dico q̄ xp̄s nō incepit eē sicut nō dicitur creatura. 2° mō cū oīe eē sbe sit eē simplr christ⁹ incepit esse humanū qđ est eē sbe. g̈ incepit eē simpliciter

Ad ar⁹ᵃ non oportet respōdere. q̄ pcedūt ſm q̄ de christo rōe duaꝝ nāruꝫ dicūt ꝓprietates utriusq; nature; rōe quarum potuit simplr incipere & non incipere.

Trū xp̄us potuerit peccare; q̄ sic. Io. 8. si dixero q̄ non scio eī ero silis uobis mendax. ſ potuit dicere nō noui patrē. & ita mentiri. & p ōnīs peccare. p̄ augusti. de libero arbitrio. ꝛ. c. melior est nā q̄ pōt peccare q̄ꝫ que nō pōt peccare. g̈ xp̄s assumpsit ptātē peccandi. g̈ potuit peccare. p̄ qđ qs pōt si uult pōt simplr. q̄ ſm aug⁹. & ausel. hoc ē in ptāte hominis qđ factāt si pōt. sed xp̄s potuit peccare si uoluit. q̄ uelle peccare est peccare. ō si potuisset peccare potuisset dānari. Ad q. istā breuiter dico q̄ cum xp̄s in p̄ instanti fuerit beatus btitudo abstulit sibi oēm ptātem peccādi. q̄ pōt auferri p̄ btitudinē. licꝫ cū hoc staret ptās merēdi dispensatiue. q̄ nō min⁹ immo mlto mā gis potuit mereri ex hoc q̄ fuit coniūctus ultimo fini q̄ꝫ si nō fuisset ꝺiūct⁹

Ad pri⁹ argūmētū dđ q̄ xp̄us non dixit asserēdo nec dicere potuit. nisi i tellectus ei⁹ accēsorꝫ. qđ nō pōt eē in pfecte beato. Ad 2⁹ dđ q̄ aīa quā assumpsit de se erat possibilis peccare q̄ non erat beata ex ui unionis. & habebat liberū arbitriū. & p ōnīs mutabilis erat ad utrūlibꝫ. sed per beatitudinem fuit confirmatus christus in p̄ instanti ut esset impeccabilis sicut sancti sunt impeccabiles. Ad ultimum dicendum q̄ illa maior de uirtute sermonis est falsa. quia notat cata⁴ᵃᵐ sequi ad unam conditionalem. que conditionalis est necessaria. cata⁴ᵃ sequēs est cōtingens. ex necessario autem non sequitur contingens. uelle enim respectu huius quod est peccare includit posse. q̄ uelle non tantum est posse hoc. sed agere. consequens autem est contingens. q̄ alicui nature conuenit alicui non cōuenit. sic ergo debet suppleri illa maior conditionalis ad hoc q̄ sit uera quod quis potest si uult & debet illud uelle potest simpliciter. sic aūt mi. est falsa. q̄ xp̄s nō pōt uelle peccare. q̄ sic nō pōt peccare. ita nō pōt uelle peccare.

Trum xp̄s sit creatura inquātuꝫ homo. q̄ sic. in christo est natura humana & diuina. g̈ ꝓprietates utriusq; nature. secundū damas. sicut g̈ dicitur creator ratione unius nature. sic dicitur creatura ratione alteri⁹. p̄ hec ꝓpositio christus ē homo. est uera ut p3 extra de hereticis cū xp̄s. tūc quero qđ predicat hō. aut aliq̄d creatum. aut increatū. si increatū g̈ idem affirmat formalr homo quod affirmat deus. qđ est falsū. g̈ affirmat aliquid creatū. Preterea de quocūq; predicatur inferius & superi⁹. siue sit superius eētiale in eodē genere. siue cōe alterius generis. sed creatura est superius ad hominem. g̈ de quocunq; p̄ dicatur homo & creatura. sed homo predicatur de christo. ergo etc̄ Cōtra nihil creatum predicatur de christo. probatur statim. q̄ nihil creatū est in xp̄o nisi natura humana. sed ista non predicatur de xp̄o. g̈ etc̄. In ista questione sic ꝓcedaꝫ. ponam primo duas opi. & improbabo eas. 2° dicā qđ uerius est tenendū & excludam dubiū qđ occurrit. Et ultimo rñdebo ad rōes in oppositū. q̄ꝫ ad pri⁹ arti⁹ ē una opi. q̄ dᶜ q̄ iᵉᵃ ꝓpō est fla. xp̄s ē creatura. q̄ cōicatio idiomatū nō fit in his ubi ē repugnantia unius nature ad aliā naturā. ſ creatura includit eē post nō eē. & iō repugnat eternitati. ō nō plus repugnat eternitati eē post nō eē q̄ꝫ non eē post esse. q̄ utrūq; repugnat. ſ christus fuit mortu⁹. & qđ est mortuū dicitur non eē post eē. q̄ dicit nō uiuere post uiuere. & uiuere uiuētib⁹ est eē. 2° de aīa. p̄ mortale & immortale ita oppo nunt formalr. sicut creatū & increatū & tñ ambo dicuntur de xp̄o. p̄ ita formaliter repugnat nature create eē eternā. sicut nature increate incipe. ita g̈ negāda est ista. christus est creator q̄ꝫ repugnantiā ad humanā nām. sicut ista xp̄s ē creatura q̄ꝫ repugnantiā ad diuinā naturā. Ideo est alia opi. que dicit q̄ est simplr ꝓcedēda de uirtute sermonis. ꝓbat̄ per damas. l°. xp̄s creatus & increatus. passibilis & impassibilis dicit̄. Item aug⁹. uoluit eē creatura q̄ est creator. Item hiero. super epla ad ephes nos ꝓclamam⁹ nō esse periculum christū esse creaturā. & cū arguitur q̄ sancti cōiter tenent oppositum. dicunt q̄ sancti negāt illam propositionē q̄ꝫ hereses hereticoruꝫ. qui dicebant christum eē purā creaturā Quamuis ista opinio teneri possit. q̄ satis uidet̄ rationabilis. tamen contra eam arguo sic tenendo eius oppositum quod uerius iudicatur. & ostendo q̄ ista propositio christus est creatura sit falsa. Creari dupliciter potest intelligi. stricte & large. primo modo creari siue fieri dicit respectum ad causam efficientem. omne enim creari respicit primum effectiū. & dicit respectū ad oppositum p̄cedens. siue illud sit positiuū. siue priuatiuū. & ut uerius loquar creari proprie sumptū requirit q̄ oppositū imediate precedēs sit contradictoriū. & sit negaº extra genꝰ. & ñ ꝓuaº negꝰ ōriū & ab isto creari dr̄ creatura illud qđ accipᵗ eē a p̄. efficiᵗᵉ imediᵗᵉ & post oio ñ eē. qđ ē pugꝫ nihil. 2° mō creari dicit respectū ad priᵐ efficiēs. ſ nō ut ad imeᶠᵉ ꝓducēs excludēdo oēꝫ causaꝫ 2ᵃᵐ. & dicit respectū ad oppoᵐ precedēs. qđ tñ non ē negaº extra genꝰ. ſ in genere. q̄ sibo. & ab isto creari dicunt̄ creatura. & p̄dicat̄ de oibꝰ aliis a deo p̄terq̄ꝫ de xp̄o. oīa enim aᵃ a p̄ efficᵗᵉ recipiūt eē & dicūt̄ creari qꝫ sunt effectus

aliarum causarum. quia accipiunt esse primum post non esse. sed esse primū dupliciter potest intelligi. uel adequate quo modo esse corporis & anime dicitur p̄ ens. q̄ adequate. uel pria ps entis dicitur p̄ ens. sicut corpus organicum dicit primo ens q̄ anima si duratōne precedit ipsam in hōie. ideo si corpus organicū fuisset ab eterno inanimatū. & in tps aīaretur totus hō diceretur creatura. licet nō accepisset totū esse post nō esse. & primū eē partiale. si creari accipiat p̄ mō nō est dubiū q̄ xp̄s non est creatura. q̄ nā hūana in christo de qua magis uidet non est sic creata. q̄ non a solo p̄ efficiente immediate fuit p̄ducta. nec post oppom qđ est non eē. illo enim mō angeli. aīa. & gratia. q̄ de nihilo p̄ducūt a p̄ effite īmte creātur. Si aūt creari accipiat 2o mō. p̄z q̄ xp̄s nō est creatura. q̄ nō accepte primū eē qđ est adequatū post nō esse q̄ tale esse ōstat ex duplici eē. sicut in xp̄o sunt due nature. ita duo esse. nec primū eē ptiale. q̄ illud ē eternū. & hic est unū dubiū. q̄ q̄cq̄d est terminꝰ alicuiꝰ mutatōis est terminus creatōnis. & nā hūana in xp̄o est terminus gnātionis. q̄ patet. Dicēdū q̄ nā hūana p̄t temiare creatōez. & per hoc dr uere creatura. non tn q̄ ipaz xp̄s dicit creatura. q̄ eē primū istiꝰ nature nō est esse primū christi. itomo primo huius nature sequit eē primum xp̄i. Ad aīa ad primū dct. q̄ illud qđ natū est denominare suppom rōe nature p̄t dici de iō suppolito. s. uiuere. ōmedere. & intelligere. & creatura nō ē tale denoiatiuuz exemplū hō ām caput dicit crisp9 & non triangularis. uel rotundus. q̄ primū denominatiuū est natū denoiare. & 2m non. sic esse creatorem natum est denomiare ratione nature. creatura autem non. Ad 2m dicendum q̄ homo predicatur in quid de christo. & creatura predicatur in quid de natura humana in christo. sed non sequitur. q̄ predicatur de christo. quia medium accipitur in majori propositione in abstracto. & in minori in concreto. & sic in argumento erunt quatuor termini.

Ad ultimum dicenduz q̄ omnis q̄d ditas in abstracto cuiuscunq; generis existat habet creaturam pro superiori denominatiue. sed non omne concretū cuiuscunq; generis habet creaturam p superiori. exemplum esse creataz nō est superius ad esse albūm. ut propter hoc sortes dicatur creatura. quia albedo est creatura. sed ex alia ratione primo. licet ergo albedo dicatur creatura non tamen albus dicitur creatura. si albus non est esse primuz illius in q̄ est.

Trum xp̄o potuerit conferri summa gratia possibilis cōferri creature. q̄ non. anima christi non potest esse susceptiua gratie cabile. q̄ non est summa natura intellectualis. ergo non potest summam gratiam recipere. consequētia ꝓbat. q̄ nā intellectual excellēter ē capax nobilioris pfectōis. quia qualitas perfectionis est secundum gradum nature pfectibilis.

p̄ gra quā aia christi potuit recipe nccio est finita. & in certo gradu. & ultra illū grādū potuit fieri maior gra. g̃ etē. ōña ꝓbat. q̄ si itelligat maior gra non p̄p hoc est infinita. & finita. g̃dus aūt finitꝰ nō repugnat pfectōi creature. p̄ si gra aie erit in termio ita q̄ nō possit creari maior. aut hoc erit rōe forme in se. aut rōe efficietis. aut rōe subiecti recipienti. nō p̄. q̄ gra est augmentabilis in infinitū. nec 2o q̄ deus eā ot̄ingenter causat. & sic ex pte. sua p̄t cāre quātā uult. nec 3o mō. q̄ forma recepta semp ampliat capacitatez recipiēti. q̄ cālitas dilatat hūtez. p̄ si sic. tūc posset habere gram cui nulla erit equalis. q̄ qđ per suphabūdātiā dr uni soli ꝺuenit. ꝺo phisi. ōns est falsum q̄ deus posset assumere aliā nāz hūanā uel angelicā. & sibi equalē gram ut maiorem conferre. ō nā hūana potuit assumi ad summam unionē q̄tū ad eē & ita fuit de facto. g̃ q̄tū ad operari.

In ista. q. sic ꝓceda. p̄ pmitta. rdi. 2o p illā respōdebo ad. q. Distinctio est ista. summū dupl̄r p̄t accipi. uno mō positiue per excessuz ad oīa. aº mō negatiue per nō excedi ab aliq̄ alio. primo mō summū non p̄t eē nisi unū. 2o mō. p̄nt esse multa. q̄ multa sunt gnā gnālissima. q̄ nullū habz aliud supra ueniēs genus. Hac di. pmissa. ad. q. dico q̄ loquēdo de summo p̄ mō deus nō p̄t aie xp̄i ꝺferre summā gratiā possibilem creari. Rō hec est. q̄ potest aliam naturā angelicā uel humanā assumere & ei equalem gratiā dare. & loquēdo de summo 2o modo dico q̄ potuit & ad hoc probādū dico duo. Primum est. summa gratia p̄t creari una creatione. 2m q̄ p̄t conferri anime xp̄i.

Primum ꝓbo sic. Accepta aliq̄ gra determīata & uocet. a. q̄to ascēdendo. aut ē stat9 ad aliquā supremā. & habeo ꝓpositum. aut nō. & tunc erit processꝰ in infinitum. sed processus in infinitum est impossibilis. g̃ standum fuit in primo. Probatio consequētie. q̄ sequit quanto aliqua gratia magis excedit. a. tanto est perfectior. ergo illa que in infinitum excedit. est in infinitum perfectior. & per consequens infinita. tunc ultra qđ ab intellectu diuino uidet sicut unum creabile potest una creatione creari. gratia illa ē hmōi. ergo etc. Secundum probo sic. subiectum recepti uum accidentis ꝺuenientis habentis gradus & non determinatur ex se ad aliquem illorum grāduz potest quātum est ex se illud recipere secundum quē libet eius gradum. probatur statim. q̄ ideo aqua non potest omnem gradum caloris recipere. quia calor est accidēs disconueniens aque. & aer non. potest omnem gradum caloris recipere. quia determinatur ex se ad aliquem determinatum gradum. ergo si subiectum est receptiuum accidentis conuenientis & non determinatur ad certū gradū p̄t oēz g̃dum recipere. sz anīa respectu

grē est tale subiectuz. ḡ quātū est ex se
pōt recipere omnem gradum gratie;

Preterea angelus & anima compan
tur ad gratiā ſm eandez rationē rece
ptiui. q ipa ut recipiē est forma eiuſ
dē rationis. & receptiua inq̄tū recipi
unt sunt eiusdem rationis. exemplum
albedo enim eiusdē rationis inest lapi
di & ligno. & ut ista duo sunt receptiua
albedinis nō sunt alterius rationis. sed
gratia angeli & gratia anime sunt eiuſ
dez ratiōis. alioquin determinate una
excederet alterā. ita q omnis gratia ani
me excederz omnē gratiā angeli. nec eō
uerſo. ḡ angelus & aīa opant ad gra
tiāu t subiecta eiusdem rationis. & nō
alteritas accidit eis. & ideo quātā gra
tiā potest recipere angelus. tantā pōt
recipere anima & ecōuerſo. sed aliq̄s
angelus pōt recipere summā gratiam
cābilem. ḡ & anima christi. Ad ar
gumenta ad primū dicēdū q omne gra
tiabile est in perfecta potentia obediē
tiali. iō est capax gratie ſm omnez gra
dum suū. q gratia est accidens & con
ueniens anime. & non determinat sibi
anima aliquem gradū. unde subiectum
est capax eius ſecundum omnem gra
dum. & deus potest imprimere. Ad
2m dicendum. q ultra gradum gratie
anime christi possit intelligi aliq̄ grad9
maior tripliciter potest intelligi. uno
modo q ultra istā gratiam possit fieri
aliquis grad9 in illa natura. 2o modo q
ille gradus dicat perfectionem ſuperna
turalem. Tertio modo q absolute ſit ali
quis grādus ſuperior. primō modo di
cendum est q non. quia includit con
tradictionez. ſi gratia prima est in ter
mino. & cum dicis ſi additur gradus
finitus non erit infinita. dico q est im
possibile. quia album addi nigro in
aliqua perfectione est incompossibile
quia neutrum est per alterū perfectibi
le; & tamen utrumq; est finitum ſic in
proposito. ſi 2o modo dico q ſi gra
tia ponatur ſummā perfectio ſuperna
turalis contradictio est intelligere aliū
gradum ſuperiorem. ſicut intelligere
perfectiorem colorem ſuper ſummum
album. ſi autem gratia non ſit ſumma
perfectio ſupernaturalis potest itelligi
ſuperior. ſi tertio modo dico q extra
totum genus qualitatum nobiliſſimarū
quales sunt iſte perfectiones ſupernatu
rales possunt pōni multe alie pfectio
nes iſtis. ſicut est omne exiſtens in gene
re ſubſtantie. quia totum genus ſubſtan
tie excedit totum genus qualitatis. &
infimum iñ genere ſubſtantie excedit
omne accidens etiam creatum a deo. li
cet tale accidens quia coniungit animā
deo dicatur perfecti9 ſubſtantia. tamē
in ſe non est ens ita perfectum. Ad
tertium dicendum q' conſiderādo gra
tiam quocunq; illorum modorum gra
tia habet grad9. & in natura rei est ſū
ma capacitas uel nintma ad omnē for
mam receptaz. nec illa augetur. nec illa
minuitur quācunq; formam recipiat.

Ad ultimū patet q ratio concludit
de ſuperlatiuo poſitiue ſumpto.

Trum christo fuerit collata
ſumma gratia de facto. q nō
nō est ponēda gra in aīa xp̄i
ñ q̄ta requirē ad ei9 btitudiez. ꝑ pfce
qetaē ſi tota incliatio nāt illi9 termiet
ꝑ pōt pfce termiari ſine ſumma gratia
quia non habet ſummam naturā ſicut
aqua quietaretur ſi non eſſet in centro
quia non habet ſummam grauitatem.
p ſumma natura non est facta. ergo
nec ſumma gra. añs p3. q omni nā fa
cta poſſibile ē fieri pfectior. oña ꝓbā
tur. q ordo uniuerſi magi ꝟſiſtit i ſpe
cieb9 q̄ in īdiuiduis. ḡ etc. ꝟ Io. p ui
dim9 gl'am eius gl'am quaſi unigeniti.

Ad queſtionē dico q ꝟ3 mgr̄m ſen
tentiaz. ꝓbabile est q deus tantā grāz
otulit aīe christi q̄tā potuit. ꝑ potuit
ɔferre ſummā gratiā. ḡ cōtulit p Io.
de christo loquēs dicit. non dat de9 ſpi
ritū ad mēſurā. ꝑ gra nō ad menſuratū
est ſumma poſſibilis dari. Ad argu
mēta ad pri9 dico q ly aīa christi non
hēat ſummā inclinatōez ex pte fūdamē
ti. habet tñ inclinatōez ad ſummā gra
tiā qua poſſit ɔiūgi ɔbo. & in eo pfctē
quietari. qđ non poſſz ſine ſumma gra
Ad 2m dico q antecedēs ſm augz
pōt negari. & ſi ɔcedāt. oña negat. &
cū arguit de9 fecit ſūmā gratiā & nō
ſummā nām. dico q rōnabiliter fecit.
q ſi nā eſſet ſumma nō hēret influētiā
in alias nās nccio. ſicut nec mō ſuplor
ſpes nccio influit in inferiorē. ꝑ ſūmā
in gra influit in inferiora ꝟ3 eſſe gra
tie. ideo iſta neceſſitas est maior illa.

Trum christus meruerit in p̄
inſtanti. q non. christus non
potuit peccare ḡ nec mereri
antecedens p3. oña ꝓbatur. q uoluntas
perfecte coniuncta fini ultimo non me
retur. alias beati poſſent mereri. p̄
omne quod est quando est neceſſe ē eſſe
primo periarmeneas. ergo ſi uoluntas
meruit in primo inſtanti non preceſſit
actum. ideo actus ille non potuit non
fuiſſe. ergo actus ille fuit ſimpliciter
neceſſarius. & non meritorius. Pre
terea due mutationes quarum termiꝰ
unius precedit terminum alterius non
sunt ſimul duratione. ſed creatio uolū
tatis in eē primo. & motio eiꝰ ad actuz
proprium sunt due mutationes & ter
minus creationis precedit terminum
actionis uoluntatis. ḡ non potuit ſimꝰ
eſſe primo & operari. & per cōſequēs
nō potuit mereri in primo iſtāti. Cō
tra ad actum meritorium ſufficiūt tria
ſcilicet potentia informata gratia pre
ſentia obiecti. & uſus potentie circa
obiectum meritorium. ſed omnia iſta
fuerunt in christo in primo inſtanti. er
go etc. minor patet de duobus primis
& certum est. de tertio probatur per
auguſtinuz vi9 de trinitate. ſi ignis eēt
eternus ſplendor genitus ab igne eſſet
eternus. ergo res & operatio rei pñt
pro quocunq; inſtanti eſſe ſimul. In
iſta queſtione ſic procedam primo ui
dēt ē qd ſit meritū. 2o quō xp̄s meru
erit cū fuerit pfce beat9 i p̄ inſtāti. &
uolūtas ei9 fuit fini ultio pfce ɔiūcta.

Quãtũ ad primũ articulũm dico q̃ meritũ est aliq̃d acceptũ uł aliq̃d acceptãdus in aliq̃ ꝓsona. ꝓ q̃ est aliq̃d retribuẽdũ illi in q̃ est illud acceptũ. q̃li debitũ sibi ꝓ suo merito. uł alteri ꝓ quo meruit. ex hoc apparet q̃ meritũ nõ sẽ per dicit actũ q̃ est in ptãte illius cui fit retributio. ñ qñ aliq̃s mereť sibiipsi ꝙ qñ mereť alteri ꝓ oões. ieiunia. uigilias. & altos labores acceptos deo. tũc actus ille meritorius est in ptãte faciẽtis. & nõ ei⁹ ꝓ q̃ facit. & iõ meritũ formaľr dicit ordinẽ actus laudabilis in merente ad acceptantem. ut ipse retribuat ei ꝓ q̃ acceptať. & sic sequitur ex hoc q̃ unus possit mereri ꝓ alio. q̃tũ ad zm articulũ uideť q̃ xps nõ potuerit mereri. rõ talis est. illud qđ est simpľr in terthio nõ põt mereri. ꝙ xps ꝙm portõem inferiorẽ fuit simpľr in termino ꝙ etc. mi. ꝓbať. q̃ xps nõ potuit hẽre actũ inordinatũ circa finẽ. ꝓ sic meritũ in nob respicit partẽ intellectiuã sic in christo. ꝙ in nob nõ ẽ meritũ ꝙ portõez inferiorẽ. ñ fuerit ꝙ portõez supiorẽ. sicut nec pctũ. ꝙ christus nõ potuit mereri ꝙ portõez supiorez & q̃ ꝙ illã fuit pfecte beatus. ꝙ etc.

ꝺ omis actus accept⁹ deo ꝓ q̃ deus uult aliq̃d retribuere illi, cui⁹ actũ acceptat. uel alteri ꝓ q̃ fit. est meritorius ꝙ omis actus xpi ꝙ nãz hũanã elicitus & ꝙ portõez supiorẽ qualť actus est beatificus. uł ꝙ portõez inferiorẽ est talis. q̃ deus uult aliq̃d retribuere ei ꝓ q̃ fit uel ei qui facit. ergo omnis actus christi secundum omnem portionem est meritorius. Addo aũt hic q̃ actus beatificus michaelť uel alteri⁹ sancti sine ꝺdictõe põt ẽ meritorius. q̃ deus põt ipm acceptare tanq̃ dignum retributõe. de facto autem nõ sic acceptat. q̃ persona illa totaliter est extra statuz merendi. ꝙ xps non sic. q̃ ꝙ aliquid fuit uiator. & per hoc omnis actus ipsius acceptus deo fuit meritorius. De facto enim meritũ nõ ꝺsistit tm in actu elicito. ꝙ in per se ꝺditõibus suppositi elicientis. Exemplũ aliqs offendit me. mõ ueniũt duo ad rogãdũ ueniã ꝓ offensa & ambo eq̃ ꝓtiose rogãt. & formaľr loquẽdo rogatio erit cã quare dimittam offensã. tñ aliq̃ põt ẽ ꝺditio accñtalis suppositi quare magis & citius dimittã offensaz q̃ꝑ ꝓces unius q̃ alteri⁹. q̃ꝑ principale ꝓbať zo sic. oẽ hũs actũ principale pfectũ & obm pñs in rõne obi. & nõ ipeditũ. & actus ille est pmanẽs & nõ successiuus põt agere ꝓ q̃cũq̃ instãti. sufficiẽa pz. q̃ nõ pla requrũtur ad actũ. ꝙ oia ista fuerũt in xpo in q̃ instãti ꝺceptois sue. ꝙ etc. ꝙ talis actus est meritorius. ꝙ etc. Dico ego q̃ꝑ ad istum articulũ q̃ christus nõ meruit sibi. ꝙ nobis. primũ probatur. q̃ si sic. tunc aut operatione elicita circa finẽ. aut circa ea que sunt ad finem. nullum horum potest dari. quia primo actu quẽ christus habuit circa finẽ fruebať illo aũt actu ñ potuit mereri fruitõez. q̃ nullus actus põt eẽ meritorius suiipsius nec esset aliud dicere meruit fruitõem q̃ hũit eam. uel q̃ desit talẽ actũ.

Dico ꝙ q̃ liberaľr sñ meriti p̃cedẽtibo xps fuit ꝺũctus. ꝙ q̃ hõ fini ultio ꝓ fruitõem. ꝙ hic est nũ dubiũ. q̃ gloriosius est hẽre p̃miũ pro merito q̃ sine merito. ꝙ qđ est glorioſi⁹ ponẽduz est in xpo. Dicẽdũ q̃ ꝓpositio uera est de p̃mio qđ põt hẽri ex meritis. sed ꝺiunctio aie xpi ꝓ actũ beatificũ fuit tãta & ita excellẽs q̃ ad ipãz nõ potuit p̃cedere aliq̃d meritũ. & tũc dico q̃ glorioſi⁹ est hẽre ex lĩbtate dãtis actũ ad quẽ nõ põt p̃cedere meritũ. q̃ꝑ actũ debiliorẽ cũ mlt⁹ precedẽtibo meritis. Rõ hui⁹ est. q̃ sicut deus creauit nãz aliquã ita pfectã in eẽ nature. ad quã eã dẽ nõ p̃cessit cãlitas cãe zc. sic i genere moris deus creauit aliquẽ actũ beatificum ad quẽ nõ põt eẽ aliqs actus meritorius prior. talis fuit actus aie xpi q̃ꝑ nobilitatẽ & excellẽtiã suã & mãi hũdi actũ illũ. zm ꝓbatur. ſ. q̃ xps meruit nobis. q̃ ꝓprie loquẽdo de merito meritũ ꝺsistit in affectõe ꝺmodi modificata affectõe iusticie. primũ eñ obiectũ circa qđ aliqs mereť est ipse deus. q̃ est diligẽdus affectõe iusticie. uolẽdo ipm eẽ & bñ esse. ſ. sapiẽtẽ & iustũ. affectio aũt ꝺmodi respicit ꝓpriũ bonũ. iõ omne elicitũ affectõe ꝺmodi si ñ moderet affectõe iusticie ẽ demeritũ. q̃ ꝺmoderatus appetit⁹ boni ꝓprii. & ꝓ oñs pctũ. iõ affectõe iusticie debz referri ad ultimũ finẽ. & q̃ christus ꝙ ptẽ sensitiuã fuit uiator. iõ mlta oba hũit sibi pñtia. ꝙm ptẽ sensitiuã. q̃ libere potuit uelle affectõe ꝺmodi modificta affectõe iusticie referendo illa in ultimũ finẽ. iõ ieiunãdo uigilãdo. & orãdo mereri potuit. q̃ tales actus nõ sũt inclusi in beatifice. operationes aũt beatoz ideo nõ sunt de fcõ meritorie. q̃ sunt incluse in beatitudie

Ad primũ ꝺ zm articulũ dcť q̃ esse in termio dupľr põt intelligi. uno mõ q̃tũ ad affectõez iusticie & ipeccabilitatẽ. ao mõ q̃tũ ad affectõem ꝺmodi. primũ dupľr põt intelligi. uel q̃tũ ad portõez supiorẽ. uel q̃tũ ad iferiorẽ. ꝑ mõ dº q̃ christus fuit in termio. q̃ pfecte cõiũctus deo affectõe iusticie. & nõ potuit peccare nec uelle ñ iustũ & ordiatũ. zo mõ nõ fuit i termio. q̃ ñ hũit ipossibilitatẽ. nec habuit oẽ qđ habere potuit. & ita potuit mereri. affectõe etiã ꝺmodi ñ fuit in termio. q̃ ñ habuit suum bonum sibi ꝺiunctum q̃ꝑ cõiungi potuit. iõ diligẽdo mez & altos scos ia deũ. & malos q̃ꝑ deum mereri potuit. & sic ñ fuit in termio. Ad zm dcť q̃ christus potuit mereri ꝙ portõez supiorẽ & iferiorẽ. & ꝙ oẽz actuz tã beatificum q̃ ñ beatificũ. & tõ assignata ẽ modicuz ꝙ. Ad ꝑm principale dcť q̃ ꝺña ẽ fla. ad ꝓbatõez ꝓmi⁹ q̃ pfecta ꝺiunctio fini ultio dupľr põt intelligi. uno mõ ꝙ affectõez iusticie & ꝙ affectiõem commodi. alio modo affectione iusticie. & non affectione commodi. primo modo sunt coniuncti beati. & iõ nec peccare pũt nec mereri. q̃ totaľr

sunt extra statum vie. 2º mō fuit ōiun ctus xp̄s ꝟ 3 ꝓportōez superiorem eo q̄ peccare nō potuit. potuit tñ pati. q̄ aliq̄d potuit accidere ō affectōez ormo di. & ideo potuit xp̄us libere velle. & sic mereri. ideo nō est sile de xp̄o & bz atis. Ad 2m de pertarme. dicendū q̄ actꝰ ille in p̄ instāti fuit ōtigēs. ꝟ ōtin gēs nō est formaliꝛ ōtingēs nisi qñ est. sicut etiā necessariū nō est necessariū ñ qñ est. unde pōt distingui ꝟm opositio nē & diuisionē sic. oñe q̄d est necē est esse. falsa est. si aūt dicat sic. oñe q̄d est qñ est necē est esse. uera est. Ad 3m dr̄ q̄ due mutatōnes sunt ordinate ꝟ 3 priꝰ & posteriꝰ & termini siliꝛ sunt ordinati. ita q̄ unꝰ ē prior tpe alio. ñ aūt est ordo nature & non temporis. & sic etiam in terminis:

Trū christus fuerit hō in tri duo. q̄ sic. xp̄s fuit xp̄s i tri duo. g̃ fuit hō in triduo: añs p3. q̄ nulla est uerior p̄dicatio q̃ eius dem de se ip̄o. ꝟ 3 boetiꝰ. oña ꝓbatur. q̄ ex opposito oñis seq̄ opm añcedē tis. p̄ xp̄s in triduo hūit hūanitatez g̃ fuit hō. oña p3. añs ꝓbaꝛ. q̄ hūani tas est aliqua entitas. ꝟ xp̄s in triduo ha buit totā entitatē hōis. q̄ corpꝰ & ani mā. q̄ p mortē nullā horꝝ fuit corru ptū. ꝟ tñ fuit sepatio. p̄ oñe sup pom in nā creata ꝟsistēs pōt ab illa nā denōiari. ꝟ uerbū in triduo ꝟsistebat in nā hūana. g̃ pōt dici hō cū ñ possit habere aliā denominatōez ab ipa. ō xp̄s in triduo nō hūit aiaz unitā corpo ri ut formā ꝓficiētē. hō aūt nō est hō; nisi aīa uniaꝛ corpori pfectibili. cū g̃ in triduo non fuerit unita. g̃ xp̄s non fuit hō. Ad euid̄m istius questionis sūt duo uidēda eo q̄. q. ista ē logica & theologica. p̄ uidendū est inq̄tū est. q; logica. utrū hec sit uera de ui sermōis christus fuit hō in triduo. 2º uidendū est de ea inq̄tū est. q. theologica & de nā rei. Quātū ad primū articulum dico q̄ ista. christus fuit hō in triduo. nō est uera. q̄ iste terminus christꝰ nō dicit unū ꝺceptū. ꝟ 3 damal. ꝟ includit duos ꝺceptus. ꝺceptꝰ. s. uerbi & homi nis. qūcūq; aūt subiectuz respectu p̄e dicati no dicit unū ꝺceptū. ꝟ duplicez oportz opositōez eē in se uerā. & non includere repugnantiam. q̄ nō sufficit q̄ predicatū sit de intellectū subiecti. alias ista eēt uera: malus deo est. q̄ eē ē de intellectu dei. cū g̃ xp̄us dicat sup positū existēs in duabꝰ naturis: & i tri duo non habuerit istas duas nās unitas q̄uis ptes natuꝛe habuerit sil unitas. ideo ista propositio est in se falsa. q̄ ratio subiecti non erat in se uera. & p ōns de ea non potuit aliq̄d uerificari q̄ subiectum non habebat suuz signifi catū. Quātū ad 2m articulū est opt. magistri senten. q̄ dicit xp̄m fuisse ho minē in triduo. mottuū suū est istud. ad hoc q̄ aliq̄d sit hō non nccio requiriꝛ q̄ corpꝰ & aīa nccio mutuo uniantur ꝟ q̄ uniaꝛ in 3º. s. in suppositō habēte aiaz & corpꝰ sibi unitā. & q̄ xp̄s hūit ista duo unita uerbo. ideo fuit hō. ꝟ q̄ nō erant unita inter se. iō fuit hō mor tuus. Similiter Hugo tenet eandem cōclonē. habz tñ aliud motiuū. uñ no tiuū suū est istud. q̄ dicit ipe q̄ anima est p se suppōitum. & homo est anima utens corpore. & q̄ utatur corpe acci dit sibi. g̃ xp̄us in triduo habuit aīam sibi unitaz. ideo xp̄us fuit homo in tri duo. plures alii tenent istā cōclonē. tñ ꝑp aliud motiuū. dicunt enim q̄ nihil ē de rōne quidditatis p se nisi forma. iō q̄d habz formā habet quidditatem. cuz g̃ xp̄us in triduo habuerit formam ho minis. g̃ habuit quidditatem hominis. & p cōsequēs fuit homo. Cōtra istā cōclonem sim' arguo tenendo eius op positū. licet enim xp̄us habuerit ptes naꝛales sibi unitas. nō tamē habuit naꝛaz humanā unitatē. & naꝛa humana nō est pars unita. pono enimz q̄ natura in se di cat entitatem absolutaz p̄ter ptes. illud enim quo homo est homo nō est tantū relatio. sed homo humanitate est homo q̄ si homo non esset nisi partes unite nō esset unum nisi aggregatione. sicut quinarius nō est unitas. sed illud q̄d ex duobꝰ unitatibus resultat. homo g̃ habz q̄dam 3m entitatē alia a ptibus etiaz simul unitis. nō tñ partialem entitatē q̄ faciat cū istis ꝺpōem: alias eēt ꝓcessꝰ in infi^{tum}. & illa fora totiꝰ nō fuit uni ta ꝟbo i triduo. g̃ xp̄s nō fuit hō i tri duo. Ad p^{m} in ōriū dd^{m} q̄ añs ē fl3 q̄ xp̄s includit duos cōꝰ. & sm unū. il log in triduo non fuit hō. iō ista ꝓpō xp̄s ē christus in triduo non est uera. ꝟ dato q̄ sit uera. consequentia est falsa. sequitur enim per conuersionē. si chri stus est homo. homo est christꝰ. & tunc nullo homine existente. ista esl3 ꝟa. ho mo est christus. qđ est falsum. Ad probationem respondeo q̄ ex oppōito consequentis non sequitur oppositum antecedentis. nisi ratione alterius parti s. hominis. Ad secundum dicendum q̄ humanitas est entitas absoluta alia a partibus unitis que sunt corpus & ani ma. & licet ista fuerit unita in tercio. ñ tamē fuerunt unite inter se. Ad ter cium dicendum q̄ licet uerbum habue rit corpus & animam sibi unita. non tamen potuit denominari ab eis. ratio est. q̄ partes que nate sunt esse partes alicuius totius non subsistunt naturaliꝛ ū in suo toto. ptes aūt in ꝓpo^{to} sūt ca ro & aīa. & tūc caro pōt cōsiderari in maxia abstractōe sm q̄ abstrahiꝛ a sup pōito. & dr̄ carneitas. & sic nc denoiat suppo^{m} altenū. nc suū. 2º pōt ꝺsiderari abstractōe minori. sicꝛ nc abstrahitur a suppo^{to} suo. ut caro ab hac carne indi uidua. & sic pōt caro p̄dicari de hac carne. & pōt ꝺcerneꝛ indiuiduū. 3º mo caro ꝺsiderari pōt ꝺcretiue ut cōcernit ꝓpriū suppo^{m} cuiꝰ ē ps ut suppo^{m} ho minis. & si sic accipiꝛ nā ei ꝺuenit de noiare totū. & toti ꝺuenit denoiaꝛ ptē. & q̄ isto mō in triduo nō fuit caro in ꝟbo ut actu ps illiꝰ cuiꝰ nata fuit esse ps. iō xp̄s rōe illiꝰ nō potuit dici corꝰ nc corpeus. q̄ isto mo ñ denoiat ū ꝺcur rente toto. cuiꝰ caro dr̄ ps. s. nā hūana.

Trũ xpũs habuerit nccitatez moriendi. q̃ nõ. apl's. corpus est mortuũ ꝑ ꝑctũ. ꝟ xpũs nõ habuit peccatum. ꝯ etc. ꝑ anima xpi fuit omnia sciens. ꝯ oĩa potens. & p cõsequẽs nõ habuit nccitatez moriendi. ꝺ ñã ꝓbatur. q̃ oĩa scire nõ est minoris pfectiõis q̃ omnia posse. cum utrũq; respiciat eadez obiã & includat potẽtiã respcũ actus tendẽtis in oẽ ꝓ sibile. ꝯ etc. ꝑ anima xpi fuit pfectissima inter omnes formas pficientes mãm. ꝯ pfectissime pficiebat corꝑ suum. & p oĩs poterat tollere omnẽ priuatiõem a mã quã pficit. hoc enim põt facere fora impfectior. sic fora celi p quã ẽ nãliter incorruptibile. ꝺ oĩe corruptibile nccio corrũpeř. vi° mec et rõ ẽ. q̃ ꝺria sũt ad inuicẽ corruptibilia. ꝑ phi. cũ ꝯ corꝑ xpi fuerit ꝓpm ex ꝺriis. ꝯ etat nãlr corruptibile. ꝑ mã ẽ q̃ res põt eẽ & nõ eẽ. 7° mec. & hoc ẽ rõe priuatõis annexe. ꝑ phi. mã eni priuata ad maleficiũ machinař. q̃ ad corruptõem cõpõiti cui⁹ ẽ. ꝟ mã sumit eiusdẽ rõis in xpo & i nobis. in nob aũt ẽ cã nccia corruptiõis. ꝯ & in xpo

In ista. q. sic ꝓcedã. ꝑ recitabo unũ modũ dicẽdi cũ suis motis. & oĩdã modũ illũ nõ eẽ rõabilẽ. 2° dicã ad. q. qđ melio⁹ videř. 3° quedã dubia excludam soluẽdo. ultimo rñdebo ad ar̃ta in ꝺriũ

q̃m ad pri̇m articulũ á multis teneř q̃ xpũs habuerit nccitatẽ moriẽdi. motiua sũt ista. In xpo fuit poa maĩe eiusdẽ rõis sic in aliis hominib⁹. & fuit priuata aliis foris. ꝟ mã priuata ẽ necessaria cã corruptiõis. ꝯ etc. ꝑ in corpe xpi fuit ꝺrietas qlitatũ: que non sunt oĩmode ꝓportionate in corpe mixto. q̃ aliť cõplexionatur una ps q̃ alia una autem ꝑcise consistit in calido & humido: & sic in corpore fuit dominium alicuius qualitatis contrarie. & ex mutua actiõe & passione necessario secuta fuisset naturalis corruptio: ꝑ corꝑ generabile & corruptibile habz certã mensurã sue duratõis in eẽ ultra quã nõ põt durare. sed corpus xpi fuit generabile incorruptibile. ꝯ etc. Cõtra istũ modũ dicẽdi arguiť. q̃ rões nõ cõcludũt. si enim prie due ualẽt. ita cõcludũt de corpe xpi gloso sic de corie xpi añ rsurrectõez: q̃ põ mãe ẽ eiusdẽ rõis modo sicut prius: & sic priuata sicut prius. sic ꝯ anima xpi ante resurrectionem nõn abstulit omnem priuationem a matia: sic nec post resurrectionem. & p cõsequens modo corpus xpi eẽt corruptibile sic tũc. ꝑ ultimum ar̃m accipit unum fm q̃ oẽ generabile hẽat certã mẽsurã. q̃ si ponať lapis in ẽe & tollať oẽ extrinsecũ corrupti̇m. põta generali influena diuia nunq̃ corrumpiť. ꝯ nõ corrũpiť ꝑ certã mẽsuram duratiõis. si ꝯ corꝑa animata sũt nccio corruptibilia. hº erit ex cã intrinca. q̃ i taliõ⁹ aliq̃ ꝺrietas dñař. puta calor q̃ cõtinue foueť in humido tẽdẽte cõtinue ad corruptiõem p actõez caloris. ex cuius actõe sequiť corruptio hũidi radicaľ in qbusdã citi⁹. in qbusdã tardi⁹.

Ad. q. ꝯ dicõ q̃ vbũ diuinũ põt tripliciť ꝺpari ad nãm. uno mõ vbũ assũptũ ad nãm assumẽdã gloſã. & isto mõ nõ habuisset cãm sue corruptiõis. 2°° ꝺpando uerbũ ad nãm assumẽdã inno centẽ sine pcto originali. & isto mõ q̃ tũ eẽt ex pte naře in se nõ fuit aliq̃ cã mortis in nã. 3° cõpando uerbũ ad nãz assumendã nõ gloſã. q̃ gloria nõ redũdat in corꝑ p miraculũ. & isto modo nccia est cã corruptiõis in corpe xpi i dissolutõe aĩe a corpe q̃m ad 3m articulũ sũt duo dubia. primũ ẽ. q̃ uidetur q̃ facta uniõe corpis xpi ad uerbũ sine oi miraculo nouo corꝑ eius ꝑmaneret ab oi corruptiõe. q̃ talis fuit illa assũptio ut assũptũ nunq̃ dimitteretur ſnãte ꝯ uniõe corpis ad uerbũ nulla ps corpis potuit corrũpi. alias assũptũ fuisset dimissũ. 2m dum ẽ. q̃ si ptes fluebãt tũc fiebat restauratio ptis noue ñ sine nouo miraculo. q̃ illa ps uniť ꝟbo & tãte poe est unire ptẽ. sic unire totũ ꝟ totũ nõ uniť nisi p miraculũ. ꝯ nc ps ista: Ad ista ddm q̃ fcõ isto miraclo q̃ gloria nõ redũdaret in corꝑ nccitas fuit q̃ ptes corpis fluerẽt p sudorẽ. & alias cõsũptões. q̃ actiuo & passiuo nã liť approxiati nccẽ ẽ cõsũptionẽ fieri si alterẽ eorũ habeat dñiuz. ꝟ in corpe xpi fuit calidũ & humidũ. & unũ alicui dñium habuit sup aliud. & uirtus nutritiua nõ sufficiebat ad restauratõez depditi. iõ fuit nccius fluxꝰ ptium & corruptõ ipsaꝝ. Ad primũ dubiuz cũ dicit q̃d sed fuit assũptũ nunq̃ fuit dimissũ. uerꝝ ẽ de pricipaliorib⁹ ptibus corpis q̃ cõcurrũt ad pfecnem hois. cui iusmõi sũt cor caput manꝰ. et tres ptes ethoroge & alteri⁹ rõnis. aliq̃ alie ptes fuerunt dimisse. sic ptes carnis ungues & capilli. Ad 2m dº q̃ nõ nouo miraculo. ꝟ antiquo fuit aliqua ps addita q̃ sic uirtus generatia habz generare di stinctũ & sepatũ fm eẽ & fm locũ. sic uirtus nutriua habz generare idẽ & unitum. q̃ nutritio est adgeneratio alicui ad aliud p̃ idẽtitatẽ & unitatẽ cuz eo: dº ꝯ q̃ generatio noue ptis unite corpori fuit mere nãlis. et q̃ eẽt pars corpis xpi fuit mere nãle. ꝟ q̃ ista ps unia tur uerbo fuit p miraculũ nõ nouũ. ꝟ antiquũ p qđ totũ corꝰ fuit unitum.

Ad ꝑm ddm q̃ corꝰ est mortuũ ꝑ ꝑctũ demeritorie. ꝟ cũ in xpo nullum fuit demeritũ. seqť q̃ in ꝑ instãti in q̃ assũpsit nãm innocentem nõ infuit cã mortis demeritoria in eo. sed q̃ gloria p miraculũ nõ redũdabat in corꝰ. iõ corꝰ habuit ex se nccitatez moriendi.

Ad 2m ddm q̃ aĩs est uerꝝ. oĩs autẽ fm. rõ est. q̃ oipotentia ad oẽ possibile nõ põt cõferri creature. & nulli põt cõferri nisi illi qđ habz formã unã in qua radicať po³ oĩm possibiliũ fiendorũ. & talis fora nõ põt eẽ accntalis. q̃ accns in se nõ habz uirtutẽ ꝓducti uã oĩm ſbaꝝ. nec alicui nãe ſbalis. q̃ in illa eẽt ꝯtualr ordines oẽm formã. oportet ꝯ q̃ oipo³ fundeť in aliq̃ fora ſbali. talis aũt cũ sit infita põt ꝺferri creature manẽte creata. iõ repugt creatuꝝ

ꝺ posse cognoscere oīa cognoscibilia nō requirit tantā pfectionem in cognoscente. q ñ ē producere ea in eē. ꝺ tm requirit potentiam intellectiuam & spēs accidentales intelligibiles quarū aīa ē capax. Ad vltm dm q sic fortia celi nō cōtinet pfecte omes fortas uirtualr & cāliter. ita nō pōt auferre aliq priuationem si in celo sit nā eiusdē rōnis cū mā elementorū. iō si celū sit incorruptibile nocē ē dicere q uel sit fortia simplex. ul si habz mīm q sit alterius rōnis a mā elementi. & de se tm i po ad formā quā habet.

Tr xpūs habuerit duas uolūtates. q nō. ois uolūtas ē dna sui actus. ꝺ si i xpo fuisset due uolūtates alta nō eet uolūtas. q nō eet dna sui actus. pba. illa pō nō ē dna sui actus q sequit motū alterius po. sic enim seq nō ē suo actui dnari. ꝺ si in xpo fuisset uolūtas creata fuisz secuta nocio motū uolūtati increate. & uerbum egit opationem nāe hūane. & p. ois nō esset uolūtas. ō xpūs habuit duos intellectus. s. increatū & creatū. q duas uolūtates.

Ad istā. q. dm q uolūtas dupliciter pōt accipi. cōiter. & pprie. p. in xpo fuerūt ad mins tres appetitus. s. increatus intellectualis & sensitiuus. sic enim uirtus imaginatiua imaginat oba oim sensuū siue in pntia ipsorū siue in absentia. sic suo appetitu delectat ul dolz in illa si sūt discōueniētia. ꝺ nō obstāte q uirtus imaginatiua imaginat oba oim sensuū nihilominus ponim alios sensus ptic̄lares appehensiuos particulariū obiorū. sic nō obstāte q appetitus ois ipm possit oia sensibilia appetere & nō appetere. uel ul disconuenit oportet pter ipm ponere appetitus diuersos. sic potentias appehensiuas distinctas. & sic d. q in xpo fuerint tot appetitus q sūt po appehensiue in nobis.

2m. loquēdo de uoce q addit supp appetitū. q uolūtas ē appetitus eū rōe liber. sic d. q i xpo fuerūt tū due uolūtates. nā sm Crisō. sic firmiter tenēdū ē in xpo eē duas nās & unā ipostasim. sic cōcedere oz q in xpo sunt pprietates & po utriusq nāe. ꝺ po pfectissime rōnalis nāe sūt intellectus et uolūtas. q in xpo sūt intellectus & uolūtas creata. & intellectus & uolūtas increata. Sed dubiū ē de uolūtate libera & nāli an sint poe distincte. Ad qd d. q appetitus nālis in qualibet re generali noīe accipit pinclinatōe nāli rei ad pprīā pfectionē. sic lapis inclinat nāliter ad centrum. ista aūt inclinatio nō ē aliud ab ipsa forma gui. nec abtum. nec respectū. alīs aliter uideat & sm. q cū sic actō trālīēs nō eēt dare terminū illius actiōis trāleuntis. oīter credo q nālis inclinatio hoīs sm qd hō ad pprīā pfectionē nō ē aliud a uolūtate libera. Alīter potest uolūtas dici nālis ut distinguit ō uolūtatē supnālē. & ipsa exīs in puris nālibus distinguit ō seipsa ut informata donis gratuitis. Ad arm in ōriū ma. est uera. & cū dicit in mi. q uoluntas sequēs motū alterius po nō ē dna. d. q. uerbū nullā cālitatē habz sup actuz uolūtatis create in xpo quā nō hēat tota trinitas. iō uolūtas creata in xpo ñ priuat dnio suoz actuū pl pp unionem ad uerbū q si nō uniret ei.

Trū xpūs sit aliq duo. q sic. illud q aliqd ē hō ē aliqd. pz extra de hereticis. cuz xpūs. si mlr q aliqd ē de ē aliqd. & nō idem aliqd. g aliud & aliud. g duo. p totus xpūs ē de. & nō sol deus. g aliqd aliud quā de. g duo. cōa pz. q si hō currit & nō tm hō currit. g aliud a hoīe currit. p dīa spē infert dīa numero. sic dīa genere dīa spē. ix. me. ꝺ in xpo ē dīa spes nāe. g & numeralis g duo. ō sicz de sic & hō. nō duo tm. ꝺ unus ē xpūs. Ad istā. q. gn est clara. q nō sūt in xpo duo masculine. q nō due psone. tūc enī nō eēt unio in psona. nec ē duo neutraliter. q xpūs nō ē hūana nā. lz habeat duo i se neutraliter id ē duas nās. Ad prim d. q lz inq tū de & inq hō sit aliqd. n tm inqm xps ē aliud & aliud. q accipiē inqm ut ē rō iherētie pdicati ē fallā cōtīl in mō arguēdi a suptori ad inferius ꝺ esse aliqd qd est hō est inferius ad esse aliqd qd ē xps Ad 2m d. q dictō exclua alio mō excludit addita sbo. & aō mō addita pdito. q si addit sbo pcise excludit illud de q pdicatū nō pdicat nec pse nec p accns. Exem si solus albus currit nō excludit sor. currere. uel musicus currere. ꝺ nigrum. si aūt addit pdicato excludit respectu sbi q qd nec forāliter dicit de pdito. nec eo maxime eiusdē generis. Exem hoc solū ē albus pōt excludere q nulla qlitas inhereat n albedo. & isto mō sumit in diuīs cū negat ista. xpūs ē sol hō ul sol deus. q ē fla. nō q aliud dicat de xpo. de q nō dicat de. q nō oē dcm de xpo est forāliter de. ocedit g ista. xpūs nō ē tm hō. nec tm de. ꝺ nō. sequit. g est aliud q homo ul q de. ꝺ est fallā cōtis a plibo causis ūitatis ad unā. Ad 3m d. q i xpo sūt due nāe nūero. ꝺ ex hoc nō sequit q xpūs sit duo nūero. quia xpūs formaliter nō ē aliqua istarū nārū

Trū xpūs habuit aliud eē ab eē increato. q nō. q eē ostitutit ens. g si xpūs haberet duo eē eēnt duo entia. aut si eēt tm unū ens eēt unū p accidēs. ꝺ hoc ē incōueniēs. sm bernhar. q hec est maxia unitas pter illā que est in trinitate. unitas autez p accidēs nō est maxima inter unitates creatas. p natā ñ unit uerbo ut forma. ꝺ econuerso. q uerbū ē actus. g non unit ut dās eē. ꝺ ut recipiēs. p infinitū nō pōt accipe eē a creatura. g nō habz aliqd eē cātum a nā assūpta. ō sic ab eo qd est sapiē sapia est. ita ab eo qd ē eē eēntia. ꝺ nō possunt eē plures sapientie qn sint multa sapiē. g nō possūt eē plures eēn qn sint multa esse. p anſ. monoſ. vi. lux lucens lucere sic est ens & eē. ꝺ nō pōt in aliq eē plures luces qn sint plura lucere. g nec plures eēn qn plura ētia. In ista. q. est aliqd certū & aliqd dubium. certū enim est q eē & eēntia tm in modo cōcipiendi differunt & in xpo quot sūt

talia eē totū sūt eēntie. certū ē etī de eē sbsistēt qđ dep̄det ī subsistē ad aliud suppo. & tale ē nō ē ūnicū in xp̄o sic nō ūnicū suppo. ꝑ dubiū ē de eē re li actual exn̄ put distinguit ab eē subsisten utrū sit aliud ab eē increato

Opi. q̄dā est q̄ tenz ptē negatiuā. rō assignat talis. si ps adueniret toti de nouo haberi eē pfectū totū nō hēret aliqđ aliud ē a pte illa. ꝑ tm nouū rel pcz ad ipsū. & ps p se eēt totū. sic eēt de ma nu creata de nouo suppo ꝑexīte. ꝑ nā humana aduenit xp̄o q̄si supposito ꝑexīti. g̃ nō dat sibi aliqđ eē. ꝑ tm re cipit eē eius hīs nouū re ad eā. p̄ accns nō dat aliqđ eē sbo. & tūc i pe tro eēat tot eē q̄t accntia. ꝑ nā humana actualr aduenit uerbo. q̄ ꝑexīti ī actu g̃ etc̄. ☞ ēin generatiōis ē eē exīntie ul aliqđ hīs tale eē. ꝑ ām Crisos. filius dei generatōe generat ex maria tempa lr. & illius generatōis termi ē aliquid hīs eē exīntie. & n eē increatū. q illud nō fuit effectū p generatōez tpalē. ꝑ; li ud eē habz ab illo. p̄ 2o de aīa. uiue re uiuētb ē eē. ꝑ in xp̄o fuit alia uita ab increata. alioqn nō fuisset uere mor tuus. q mors ē priuatio uere uite. ꝑ uita ī creata nō pōt priuari. g̃ ī eo fuit aliud uiuere. g̃ aliud eē. p̄ aīa creat. ꝑ cre atio ēinat ad aliqđ exīs. g̃ ipsius aīe fu it aliqua exīntia actual inc̄ēm ēinans ac tiōem. ꝑ nō increata. g̃ alia. p̄ illam nām quā uerbū pōauit tota trinitas p duxit in rōe cā efficient & seruātis

ꝑcālitas efficient & seruant ñ ēinat nisi ad aliqđ eē exīntie nō increatus. ꝑ creatū. Ad. q. dd q ex quo nā ñ ē tm in intellū nec in cā. ꝑ extra cās su am nccio habz suū ꝓriā exīntiā actua lem sic ꝓriū eē qđ dicatm. ꝑ nō habz ꝓpriū eē sbsisten. q subsisten nō ad dit supp exīntiā nisi negatōem depēdē tie. talis aūt exīntia nō ē independēs. si cut nec nā cui ē. ꝑ talis exīntia in xp̄o est tm exīntia uerbi. iō ibi ē tm una sb sisten. Ad arta opi. pz gn. q nā humana in xp̄o nō ē ps alicuius totius. nec ē in se accns. nec formalr exīs exīa ex t insecā. Ad arta principalia ad pm dm q in mō arguendi ē falla. p̄ntis a destructōe añcedēt s. eē cōstituit ens. g̃ pla ē plura entia. diuisio enī añceden tis & p̄ntis includit negatiōem alicuius. 3 utrūq. dico g̃ q si in xp̄o sunt due uo lūtates. nō tam sūt duo uolētes. sicut ha bens duas scias nō dicit duo scientes. ita in ppōito lz sint plura eē quoz utrūq sit suppositi. nō tū sequit suppom esse duo. Ad illud bernhar. dicendū q unitas pōt dici maxima dupliciter. ul ex priuatione distinctionis unitorū. ul ex pfectione ipsoz. Primo modo ista uni tas nō est maxima. q in ipsa est maxia diuisio naturarū. Secundo modo ē ma xima post trinitatem. q ipsa unita sunt pfectissima. q unum est infinitum. & aliud est sba in se & p unionē cū alio. p cōicatōem ideomatū est de. Ad 2m dicendū q nā humana est potētialr

sicut effectus respū cās. ꝑ nō est potē tialis sicut pfectibile ab ipso uerbo. q uerbū nullus pōt esse forma. nec econ uerso. ideo nō dat esse p informationē. ꝑ p unionem. sic enim ex ista unione uer bum hac natura est homo. nō hac natu ra est existens exīntia istius nāe. Ad terciū p idem. infinitū enim nulla pfe ctionem recipit que ipsum informet. tamē sicut ista natura unit sibi sine re ceptione passiua uerbi. ita uerbum tali unione existit exīa huius nāe.

Trū xp̄us in sacramēto exīs per naturalem uirtutem pos sit transmutare aliud a se. q sic. q potentia actiua ē principiū trās mutandi aliud. 2o methaphi. & ix. ꝑ christus in sacramento habz potentiaz actiuam. q habet omnem formaz abso lutam quā habet in existentia naturali. ergo etc̄. Preterea homo uiuens in statu mortali semper nutritur. p̄ia de anima. sed corpus xp̄i in sacramēto ha bet uitam mortalem. g̃ semper nutriē. & cōuertit nutrimentū in sui sbstātiam

Preterea christus in sacramento ha bet eādem potentiā actiuā motiuā quā habet in celo. & non est hic impedita. ergo secundum illā potest exire in actū eius. & per consequens mouere corpus suum motu locali. Contra oēs agēs physicum in agendo repatitur. 3o physi. corpus christi in sacramento nō potest pati physice. ergo nec agere. Respō deo sic homo est cōpositus ex anima & corpore. ita habet quosdam potenti as sepabiles a mā que cōueniunt anime primo. & toti per animam. sicut intel lectus & uoluntas habēt etiam quasdā potentias corporeas que nō sunt anime per se. sed totius cōiūcti. primo de sen su & sensato. harum autem sunt que dam magis corporee. s. que consequū tur naturam corporis mixti. quedā ap propinquant ad naturam anime. s. que consequūtur totum corpus animatum inquantum animatum. De his potē tis dico per ordinem tenendo duas cō clusiones. Prima sit ista. christus in sacramento non potest uti aliqua potē tia actiua corporea. ratio huius est. q omnis potentia actiua corporea requi rit passiuum in qđ agat approximatuz sibi localiter. ꝑ potentia actiua christi non est localiter in sacramēto. ergo nō potest habere aliqđ passum sibi appro ximatum. maior probatur 7o physicoz. oportet agens corporeum approxima tum esse passo mediate uel immediate.

Secunda conclusio est ista. christus in sacramento potest uti quacunq; po tentia actiua spirituali. probatur per medium oppositum. quia illa non req rit ad actionem q ipsa habeat esse loca liter. quia etsi agens per sepabile prin ciptum sit in loco. non tamē requirit q sit in sacramento localiter ad hoc qđ agat. Ad argumenta ad pm dō. q illa descriptio dz intelligi ex pte sui. ꝑ

posſūt multa impediᵗᵃ ꝺcurrere.uᵗ ex pte hūtis iſtā pōm.ſ. ex pte obi uᵗ me dii ꝓp que hūs illā pōm nō pōt exire i actum. Ad zᵐ ꝺcedo q corpus xp̄i in ſaᵗᵒ nutritur ſi nutrit in exīa nāli ſ nō ſeq̄t q agat.q nutritio non ē niſi adgeneratio ptis ipſi ſbe nutrite& iſta adgeneratio pōt eē p actiōem uirtutis nutritiue ſiue ut h ſiue ut alibi. Ad ultiᵐ dᵒ q licꝫ illa poᵗ actiua corpalis ſit in xp̄o ut in ſaᵗᵒ.ñ tñ pōt eē priᵐ actᵒ ſui i corᵉ ut in ſaᵗᵒ.q requirit ptez extra ptē nō tñ in toto. ſ in cōpatiōe ad locū.ad hoc q p unā ptē motam lo calit moueat aliaꝫ.

Trū xp̄us p ſuam potētiā po ſſit cōuertere q̄dlibet in q̄d libet.q ſic. nō repugnat pſo ne diuine terminare aliq̄ actionē realē ſicꝫ pz in incarnatōe uerbi ubi terminᵒ eſt uerbum.ḡ a ſimili in ꝓpoſito. p nō repugnat naꝫe diuine terminare illā actōem que nō requirit in termino mu tationem. nec poſſibiᵗᵉᵐ.nec fiᵗᵉᵐ.ſed trāſſbatio eſt huiuſmōi.q nō requirit ſi num mutari. nec poſſibilitatē aliq̄ in termino.nec requirit ſmino ſub aliq̄d addi.ḡ zc. p nl̄a creaꝫa pōt ꝺuerti in aliā ꝓp cōueniētiā termini a quo ad terminū ad quē. q in illa cōuerſiōe nl̄a requirit cōuenienᵃ alicuius ſbi cōis manētis.ḡ q̄ tūcunq; aliqua cā nō cōue niat cū alia nō minᵒ eſt cōuertibilis in ipſā. ꝺ ſi aliq̄d poſſet ꝺuerti in nām diuinā nā diuina poſſet cōuerti i aliud q termini iſtiᵒ mutatiōis poſſūt eē mu tuo ſini.& tūc nā diuina poſſet incipe re eē ubi prius nō fuit.uᵗ eo mō quo ñ fuit. p abſolutum poſſet cōuerti in reſpcm.& p oñs reſpcūs poſſet eſſe p ſe ſine fundamento & ſine termino ſic abſolutū cōuerſū in ipm.qd eſt oīno impoſſibile.q cōtradictio ē reſpcm eē ſine fundamēto & termino. Iſta.q. ſic appet ex argumentis querit duo.ſ. de cōuerſiōe deitatis in creaaturā.& ꝺ cōuerſiōe creaꝫe in creaturā. De p dico q nō.rō eſt.q nihil pōt conuerti nec ut terminus a quo.nec ut terminus ad quē niſi eius eē & nō eē totaliᵗ ſub ſit uirtuti cōuertētis.nihil intrinſecuꝫ deo ſubeſt poᵉ diuine.q illā poᵗ nō re ſpicit p obo niſi poſſibile. ſ q̄cquid ē intrinſecū ibi eſt ncce eſſe. De ſecū do dico ꝓp eandē rōem q q̄dlibet pōt cōuerti in q̄dlibet.q in creaꝫis utrūq; extremū q̄ tū ad totaliᵗ eē & nō eē ſub eſt diuie uirtuti. Ad arᵗᵃ ad primū dᵒ q uerbū eē incarnatū ñ diē uerbuꝫ eē ſinū alicᵒ actiōis de genere actionis & cuꝫ ꝓbaꝫ.q incarnaᵒ ſinaꝫ ad ꝓſo nā filii.dᵒ q incarnatū eē ē unitū eſſe carni in uniᵗᵉ ꝓſone.& in nā hūana eſt reſo realꝫ ad uerbū. ubi aūt ad nāꝫ hu manā ē tñ rōis. Ad zᵐ dᵒ q ꝺ imu tabilitatē neēitatē & infiᵗᵉᵐ cuiuſcūq; ē q poſſit eē ſminᵒ alicᵒ actōis ꝓprie dcē de genere actōis. Ad ꝫᵐ ꝺcedo.

Ad arᵗᵃ in ꝺriū pᵐ ꝺcedo. Ad zᵐ dᵒ q abᵗᵘᵐ pōt cōuerti in reᵐ.ſ ñ ſequit.ḡ reᵒ pōt eē ſine funᵗᵒ & ſino q ſinᵒ ꝺuerſiōis p ꝺuerſiōez accipᵗ eē eo mō quo pōt hīe eē.relatō aūt nō po teſt hīe eē ſine funᵗᵒ & termino.ſ ter minᵒ a quo p̄fuit ſine iſtis.terminᵒ ad quē nō pōt eē ſine iſtis.

Trū xp̄m eē hominē & ꝺeū poſſit probari p ſcripturas a iudeis receptas.q nō. q iné iudeos fuerunt hoies ualde piti in ſcri pturis.ḡ ſi xp̄m eē hoīem & deuꝫ poſ ſet inueniri in ſcripturis iudeoꝝ ñ ſte tiſſēt tāto tpe in erroꝛ. p lheꝛ.zꝛ. ecce dies ueniūt dicit ꝺñs & ſuſcitabo dauid germē iuſtū. & ſeq̄t in dieb⁹ illᵒ ſaluaꝫ iuda.& iſrl̄ habitabit cōfidēter & hoc ē nom qd̄ uocabūt eū ꝺñs iuſtᵒ nr̄.Ex priᵃ pz xp̄m eē hoīem.q de ſe mine dauid.ex zᵃ pz fuiſſe deū. q ſal uator & iuſtᵒ ꝺñs. q aūt tempus in carnatōis ſit opletū pz agei. zᵒ.uenies deſideratᵒ cūctis gētibᵒ et replebiᵗ do mus iſta glā dicit ꝺñs exercituum.pro pheta loq̄t dᵗ domo edifiᵗᵃ a filiis iſrl̄ poſt reditꝰ de captiᵗᵉ babiloᶜᵃ.ḡ ſtan te illa domo uenit xp̄s.donᵒ aūt illa fu it deſtructa.4z.anno paſſiōis xp̄i per titū & ueſpaſianū.ḡ añ fuit opleta xp̄i incarnaᵒ. In iſta.q.ſūt duo uidēda.p q̄ ſūt ſcripte a iudeis recepte.zᵒ ſi ex eis pōt ꝓbari xp̄m uenisſe & fuiſſe ho minē & deū. q̄ᵐ ad priᵐ ſciendū q libri canonici a iudeis recepti tāq deo inſpirāte ſcripti ſūt.zz.ſm anti q̄ cō putaᵗᵉᵐ.& ſꝫ moderna ſūt z4.q iam tatōes lheꝛ.& liber iudith ponunt mō pro duobᵒ. quoꝝ quiq dicunt legales. ſ. v. libri moiſi. & ponūt in p ordine apud iudeos.& dicūt ꝓphales.ſ. ioſue iudicū.ſamuel.i.primᵒ & zᵒ regū.ma lachei.i.ꝫᵒ & 4ᵒ regū.iſa.iheꝛ.ezechi el. xii.pphe.& iſti ponunt in zᵒ ordᵉ x.dicunt agiogꝛphi.i. ſcriptura ſāctoꝝ & ſūt iſti libri pſalmorū.puer. iob.ec cl̄iaſtes.cātica.ruth.lamētatiōes.heſter daniel & eſdras. & iſti ſūt in tercio or dine.iſti libri apud iudeos ſūt multipli citer ſcripti.uno mō pure hebice.aᵒᵒ ſmone chaldaico. ſ lris hebraicis. lre eni hebice & chaldaᵉᵉ nō differūt i ſo no & ꝛtute.ſ tñ in figura. nathā fiᵒ ozielis ſcripſit uetᵒ teſtm ſmōe chaldᵉᵒ & ſcriptura ſua fuit tante auctᵗ apud iudeos q nulᵒ auſᵒ ē ſibi ꝺicer.ꝓp q̄d in libris notabilibꝰ iudeoꝝ ſcribit una colūpna purē hebice.aᵃ ſcriptura chal daica ab iſto ſcripta. & iſta utūt quaſi expōne.q quedā multo obſcure pōita in ebreo pure in illo ponūt clare. Si milr trāſlataᵒ.70. interptū apud iude os ē multū auteᶜᵃ.q ꝺ toto populo fu erūt electi tanq̄ pitiſſimi uiri in ligua hebraica & greca. & trāſtulerūt de he breo in grecū.nō tm uerbū ex uerbo.ſ ſēſū ad ſenſū aliqua mutātes. aliqua ex induſtria occultātes que poterāt eē cau ſa erroris regi tholomeo. Item liber thalmuth eſt magne auctoritatis apud iudeos & non differt a ſcripturis cano nicis niſi ſicut lex data moiſi uerbo a le ge data moiſi ſcripto. ea que continen tur in thalmuth moiſes non ſcripſit. ſ tradidit ioſue & aliis ſenioribus uerbo ſicut habuit a deo.& illi aliis quouſq

fuerūt scriptā p̄ docto. sīr dcā docto
rū q̄ glosauerūt uet⁹ testm̄ sūt apud il
los maioris auctis q̄ sint dicta augi. &
hiero. apud nos. q̄ scriptura ca^{ta} p̄ci
pit q̄ in dubiis recurrāt ad sacerdotes
& docto. deutro. 17. ñ declinabis a uer
bis eoꝝ ad dextrā siuē ad sinistrā. & lz
ea que cōtinent in thalmuth. et dcā do
ctoꝝ hebraicoꝝ sint p̄ magna pte ffa
tñ p̄ eos ꝺ iudeos possumus efficaciter
arguer exquo sūt tāte auctis apud eos.

q̄m ad z^m teneo. z. cōclones: pria ē
ista cū uni^{te} eēn^e diuine stat pl'alitas p
sonaꝝ. z^a ē ista. xp̄us ē uer⁹ de⁹ & ue
rus hō. z^a ē ista. xp̄m uerꝝ deū & uerū
hoiez eē uerꝝ ē de preterito & ñ expe
ctandū de futuro. Pria cōclo sic p
bat genē. p̄. in prin^o creauit de⁹ celū et
terrā. hebraica uetustas habet eloim lo
co dei. eloim aūt ē nomē pl'ale & cōiun
gīt uerbo singularis numeri. g̃ in deo
est aliqua pl'alitas cū uni^{te} eēntial'r. n^c
ualz illud q̄d iudei dicūt q̄ eloim dici
tur de deo uero & nō uero. de uero in
singulari. de nō uero i pl'ali. ꝺ iosue
ulti. nō poteritis seruire duob⁹. q̄ dñs
scūs ipe. hebraica uetustas habz. q̄ elo
im sancti ipse. p̄ isaie. liiii^o. dñabi
tur tui q̄ fecit te dñs exercituū nomen
ei⁹. hebica uetustas hz dñatores tui fcō
res tui thetragmatō no^n ei⁹. g̃ cū uni^{te}
eēn^a stat pl'alitas psonaꝝ. p̄ eccl'ia
stes. z^o qs ē hō q̄ possit seq̄ regē fcōrē
suū. hebica uetustas hz. qs ē hō q̄ itret
post regē q̄ iā fecerūt eū. s. hojem. glo
sa hebica. Nec ualz q̄ iudei dicunt
q̄ nom̄ eloim dicīt de uno solo: p̄z de
susci^{ne} samuel. p̄ ꝝ. 8^o. uidi iquit mu
lier phitōissa eloim ascen^{te}m de tra. q̄
samuel. ñ surrexit sol⁹. ꝺ moises cū eo
q̄ timuit uocari ad diui^m iudiciū. ideo
rogauit moises uēire secū ut eēt sibi te
stis q̄ integre seruasset legē ab eo scri
ptā. mul'r g̃ que solū samuelem uocaue
rat uidēs a^m dix^t in pl'ali. uidi inqt de
os ascēdētes de tra. z^a ꝺ^o. p̄bat sic
lher. z^o. ecce dies ueniunt dic dñs. &
suscitabo dauid germē iustuz. ecce xp̄s
hūanitas. & h^o ē nom̄ qd uocabūt euz
dñs ios⁹ nr̄. ecce xp̄s deitas. ista auctas
ſm oēs expositores hebreos intelligīt
de xp̄o ad lram. & ubi nos hēmus dñs
hebrei hñt thetragmaton qd ē ꝓpriū
simū no^n dei nulli alt̄i ꝺueniēs. uñ rabi
moises in li. directōis dic q̄ oia noīa di
uīa derivata sūt a diuis opib⁹ p̄ter no
mē dñi tetragmaton. qd ē ꝓpriū altissi
mo creatori. p̄ isa. ix^o. puul⁹ nat⁹ ē
nobis. & fi⁹ dat⁹ ē nobis. et scūs ē prin
cipat⁹ sup hūez ei⁹. & uocabīt nomē
ei⁹ admirabil' ꝺsiliari⁹. de⁹ fort. p̄r fu
turi seculi. princeps pac. q̄ puul⁹. ecce
uera hūanitas. q̄ nom̄ ei⁹ admirabil' zc̄
ecce uera deitas. nec ualz qd dicūt. q̄
text⁹ ñ dic uocabīt. ꝺ uocabit. & ē sē
sus. de⁹ q̄ est admirabil' etc̄. uocabit p
uulū p̄ncipē pacis. ffa expō. nā ꝯo sic
habz uocabīt nom̄ ei⁹ etc̄. p̄ mitte
& tu bethleē in effrata puul⁹ ē in mili
bus uidit ex te eniz mihi egredietur q̄
sit dñator in isr'. & egressio ei⁹ ab ini
tio a dieb⁹ eternitatis p̄ exitū de bethleez

xp̄i hūanitas designat. q̄ de ipe dauid
q̄ fuit de bethleē p̄ exitū eternitatis eter
na natiuitas designat p̄ quē sp a patre
nascīt. & sp nat⁹ ē. & qd intelligīt ad
lram dē xp̄o. p̄z q̄ ubi nos hēm⁹ dñator
chal^{cum} hz messias. p̄ zacharie ix^o:
exulta satis filia sion. tubila filia ierl'm
ecce rex tu⁹ ueniet tibi iustus & salua
tor. ecce xp̄i deitas ipe pauper & ascē
dēs sup asinā. ecce ei⁹ hūanitas. ſm au
ctores iudeoꝝ illa auctas nō pōt expōi
ñ de messia ad lram. z^a ꝺ^o. p̄bat sic
genē. xlix. nō auferet sceptr̄ de iuda &
dux de feruore ei⁹ donec ueniat q̄ mittē
dⁿ est. & ipe erit expectatio gētiū. ꝺ mō
sublatū ē reg^m & dñatio iudeis a tēpe
herodis ascolōite. ſb q̄ nat⁹ ē ihs. g̃ ab
illo tpe uenit xp̄s. nec ualz qd dicūt q̄
ista auctas intelligīt de nabucho^r re
ge q̄ cepit regem sedechiā. & populū
duxit captiu^m in babiloniā. & tūc defē
dit reg^m sedechie. q̄ ipe fuit cec⁹ & fi
lii ei⁹ mortui. ffm ē. q̄ redeūte populo
de captiu^e habuerūt duces & principes
p̄z ꝺ zorobabel esdra nemia. & macha
beis. habuere etī reges. s. iohānē hirca^m
fi^m simonis machabei. qd aūt intelligi
tur de xp̄o. p̄z. q̄ chal^{ca} uetustas hz qñ
ueniat messias ubi nos hēm⁹ q̄ mittēd⁹
est. p̄ daniel ix^o. inqt. angelus ad da
nielē docēs eū de tpe aduent⁹ xp̄i lxx^a
ebdomades abbreuiate sūt sup populū
tuū & sup urbem tuaz sanctā ut cōsū
met p̄uaricā^o. & finem accipiat pecm̄
deleat iniqtas & adducat iustic^a sēpiē
na. & ungat scūs scoꝝ. ꝺ i hāc scriptu
ra ebdomoda dupl'r accipit. uno mō p
tpe. 7. diez. & sic accipit cōiē. a^o p
tpe. 7. annoꝝ. & sic accipit leuit. 25.
numerabit. 7. ebdomedas annoruz. ꝺ ñ
pōt intelligi de ebdomida p̄ mō. q̄ tūc
pphetia fuiss̄z ꝺpleta in anno. & dimi
dio. g̃. z^o mō. eorū aūt tpūs illud p̄teri
tū & cāpletū fuit in medio ultie ebdo
madis. p̄ danielis z^o. nabucho^{no}s ui
dit statuaz magnā cui⁹ caput ex auro
pect⁹ & bchia de argēto. uēter de ere.
tibie de ferro. abscis⁹ ē lapis de monte
sine manib⁹. & percussit statuā i pedib⁹
& omutat eā. p̄ quā designāt. 4. mag^a
reg^a sibi succedētia. p^m fuit reg^m chal
deoꝝ. z^m ē regnū plaꝝ. q̄d subiecit si
bi reg^m chaldeoꝝ. ȝ^m reg^m grecoꝝ q̄d
subiecit sibi reg^m plaꝝ. 4^m regnū ro
manoꝝ q̄d subiecit sibi regnū grecoꝝ
& oia reg^a mūdi. iō de ferro q̄d domat
oia metalla. lapis aūt fuit xp̄s. cui ſbz ē
regnū romanoꝝ q̄d ipletū ē tpe cōstā
tini & siluestri pape. tunc ar^o ille cui
ſbm eē debebat reg^m romanoꝝ ē xp̄s. ꝺ
de fcō tpe ꝺstātini reg^m romanoꝝ fuit
subiectū. g̃ xp̄s uenit. Ad ar^m in op
po^m d^o. q̄ m'ti lrati & piti int̄ iudeos
pceput i tpe xp̄i. p̄z de nathanhele ni
cho^mo & gamaele. uñ Io. de pricipib⁹
m'ti crediderūt in eū. ꝺ pp̄ pharisēos
ñ ꝺfitebant ne extra synagogaz fierēt.

Explicīt. q. Io. Scoti. sup q̄tuor li
bris sniaruz me^{cc}. & de aīa. & q̄dlibet
eiusdē. impss^e p̄ Mgr̄m Vendelinū de
Spira. Laus deo

A orte 2004 237